LeMan

CİLT 28

LA LA LAA! LA HELE BAĞA BAH HELE SEN! ALOOO!

SAYI: 543-555

CİLT 28

LeMan

SAYI:543-555

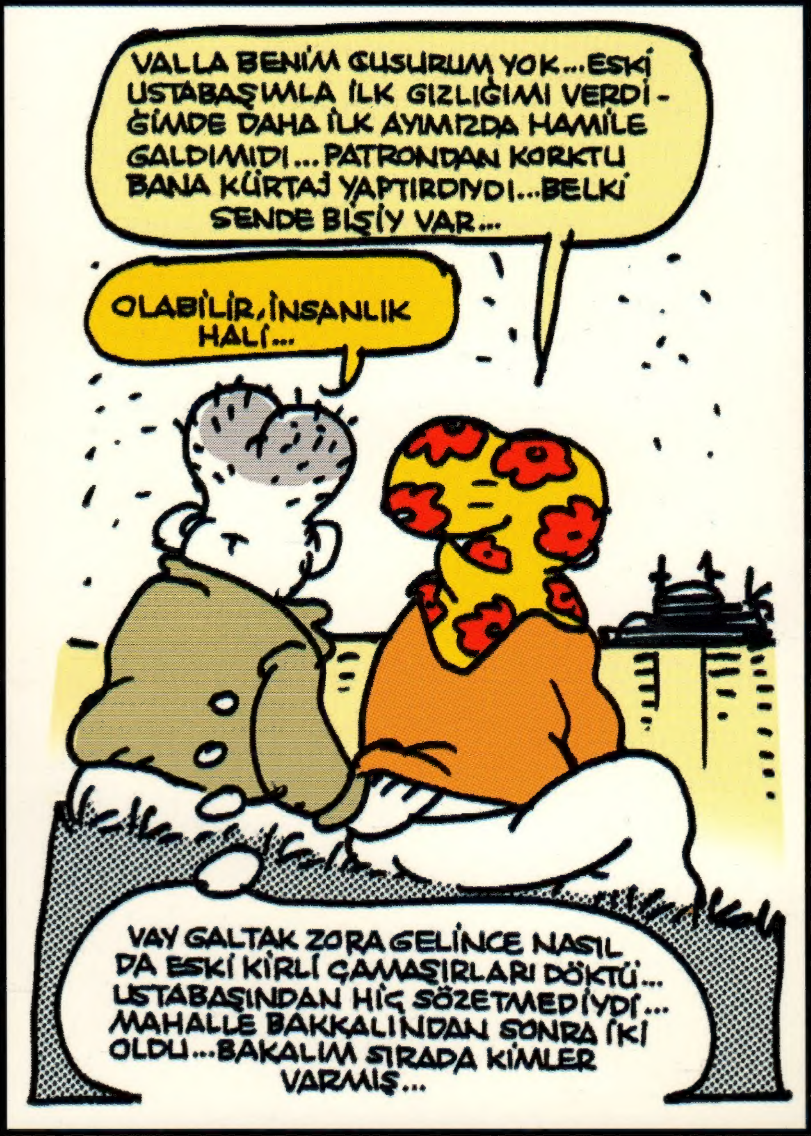
VALLA BENİM GUSURUM YOK...ESKİ USTABAŞIMLA İLK GIZLIĞIMI VERDİGİMDE DAHA İLK AYIMIZDA HAMİLE GALDIMIDI... PATRONDAN KORKTU BANA KÜRTAJ YAPTIRDIYDI...BELKİ SENDE BİŞİY VAR...
OLABİLİR, İNSANLIK HALİ...
VAY GALTAK ZORA GELİNCE NASIL DA ESKİ KİRLİ GAMAŞIRLARI DÖKTÜ... USTABAŞINDAN HİÇ SÖZETMEDİYDİ... MAHALLE BAKKALINDAN SONRA İKİ OLDU...BAKALIM SIRADA KİMLER VARMIŞ...

LeMan

SAYI: 543-555

CİLT 28

LeMan

İlk özel sayımız, kuşe kağıda, pırıl pırıl

543

6 Nisan 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/13 - 600.000

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

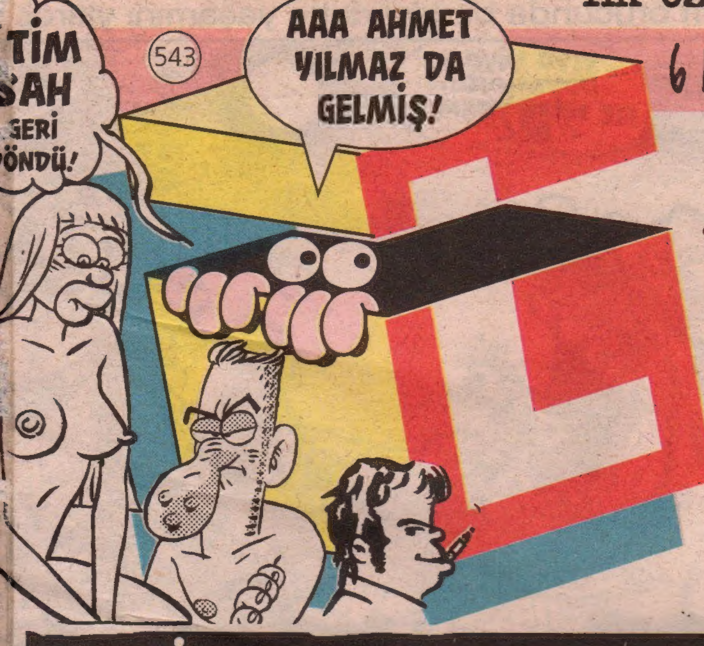
TİM
ŞAH
GERİ
DÖNDÜ!
AAA AHMET YILMAZ DA GELMİŞ!

LeMa

KRO
lema

FRANSIZ
CHARLIE HEBDO
LeMan
WOLINSKI
RAKI
CAN BARSLAN
BA BA BA
SAYIN WOLINSKI ŞU AVRUPA BİRLİĞİ MESELESİ N'OLUYOR? ALIYOR MUSUNUZ, ALMIYOR MUSUNUZ??
NO! NO! HAYIR! HAYIR.. HENÜZ BİR TAKVİM VEREMEYİZ.. ÖNCE SİZ KOPENHAG KRİTERLERİNİ YERİNE GETİRİN!
BIRAK ŞİMDİ POLİTİKACI GİBİ KONUŞMAYI.. ÖYLE KRİTER MİRİTER.. BİZ KARİKATÜRCÜ ADAMLARIZ! ALIYO MUSUNUZ, ALMIYO MUSUNUZ?
OUUUHH! AAAAAAAHH! MERD! İNSAF BAKLABENİ!

LeMan çizeri SUAT ÖZKAN Fransa'nın belalısı CHARLIE HEBDO çizeri WOLINSKI'yi hamama götürüp AB hakkında müzakere yaptı..

FAŞİST ŞARON, Filistin halkının üzerinden kanlı pençelerini çek

İsrail Filistin topraklarını bir kez daha işgal etti. Arafat'ın karargahı abluka altında... Şaron 21. yüzyılın en büyük soykırımını bütün dünyanın gözü önünde göstere göstere gerçekleştiriyor. ABD çılgın küresel politikaları ve emelleri için deli, faşist, kan manyağı diktatörler, politikacılar bulmakta güçlük çekmiyor. Bugün de Ortadoğu'yu yangın yerine çevirecek ilk kanlı adımın ateşi denyo kovboy Bush'un da açık desteğiyle psikopatça pervasız Şaron eliyle yakılıyor. Dünya bu katliama dur diyecek ya da bu ateş hiç sönmeyecek...

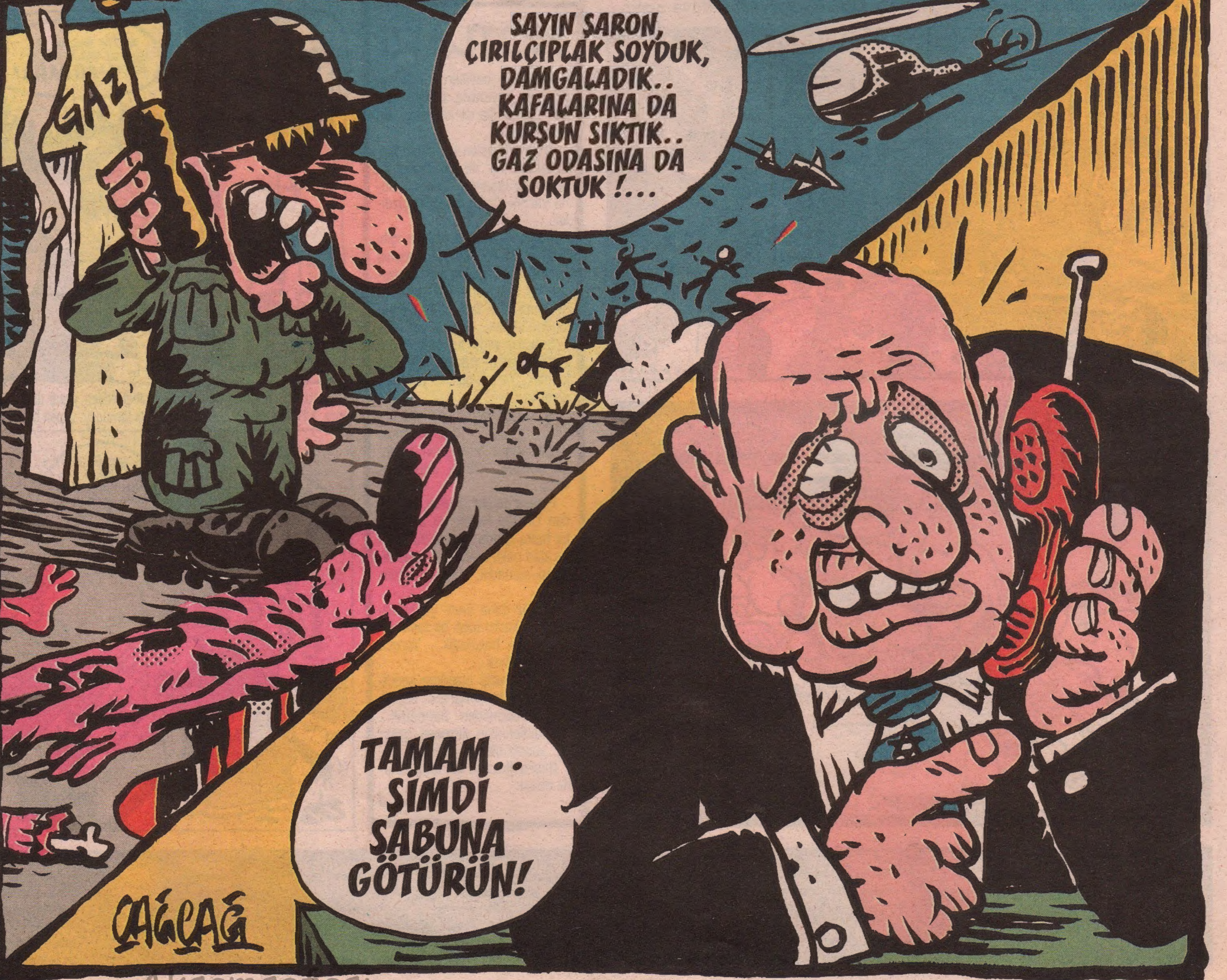
GAZ
SAYIN ŞARON, ÇIRILÇIPLAK SOYDUK, DAMGALADIK.. KAFALARINA DA KURŞUN SIKTIK.. GAZ ODASINA DA SOKTUK!...
TAMAM.. ŞİMDİ SABUNA GÖTÜRÜN!
ÇAĞLAĞ

K.K.T.C-750.000 TL.

ABD'de açılan "Evren Kürsüsü" için başbakanlık 500 bin dolarlık destek çıktı. Kültür Bakanı İstemihan Talay, kürsüye Evren adının verilmesini Amerika'nın istediğini söyledi.

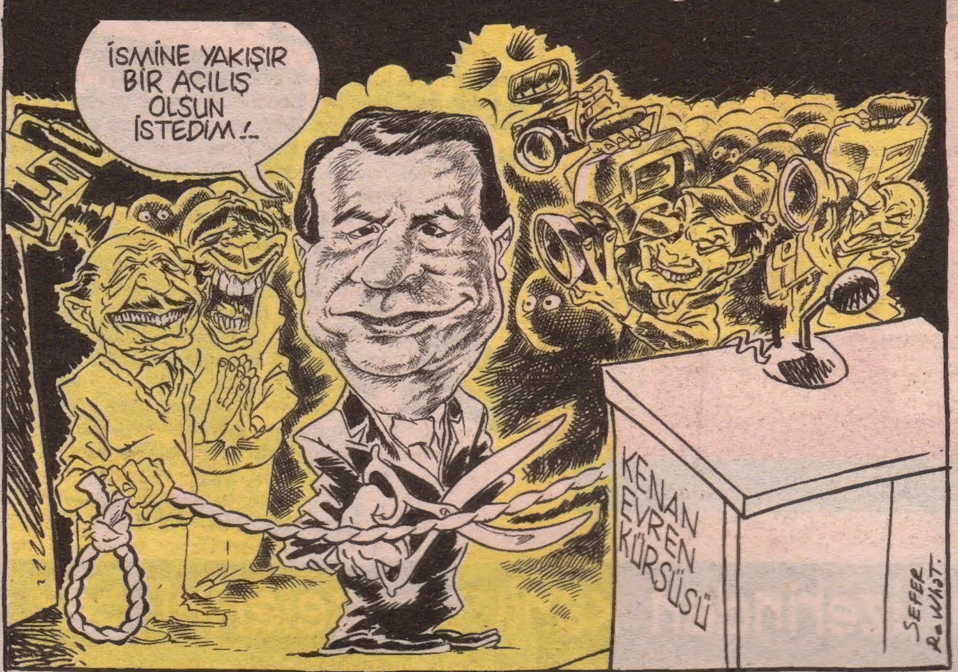
İSMİNE YAKIŞIR BİR AÇILIŞ OLSUN İSTEDİM !..
KENAN EVREN KÜRSÜSÜ
SEFER Ra.WAST.

Diyarbakırlı minibüs şoförü Sulhattin Önen, serbestçe satılan Kürtçe kaseti çaldığı için yolcular arasında bulunan bir çavuşun şikayeti üzerine gözaltına alındı. Önen'e örgüte yardım ve yataklıktan dava açıldı.

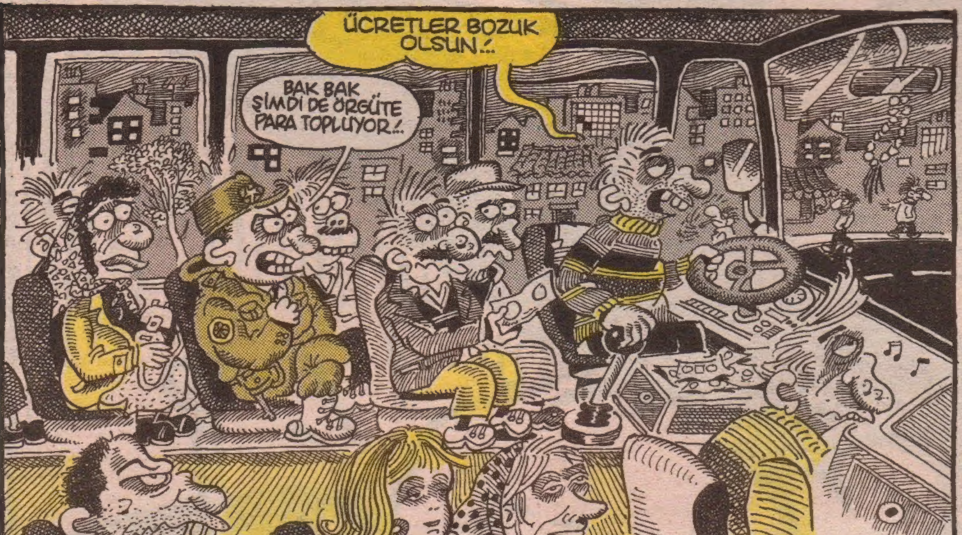
ÜCRETLER BOZUK OLSUN !..
BAK BAK ŞİMDİ DE ÖRGÜTE PARA TOPLUYOR !..
Sefer + Derya

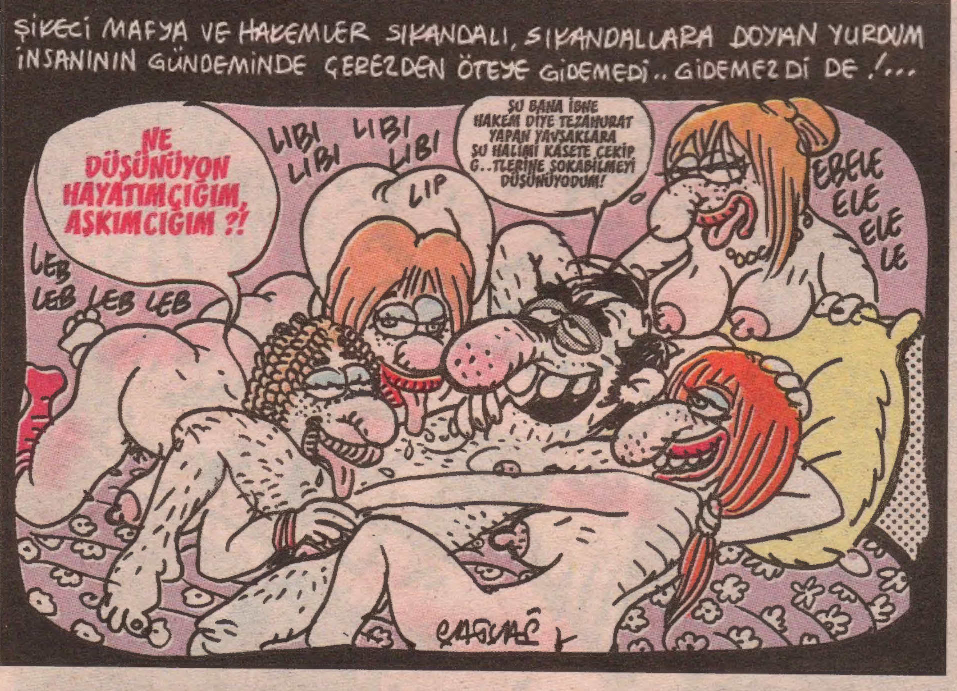
ŞİKECİ MAFYA VE HAKEMLER SIKANDALI, SIKANDALLARA DOYAN YURDUM İNSANININ GÜNDEMİNDE ÇEREZDEN ÖTEYE GİDEMEDİ.. GİDEMEZDİ DE !...
NE DÜŞÜNÜYON HAYATIMCIĞIM, AŞKIMCIĞIM ?!
LIBI LIBI LIBI LIBI
LIP
ŞU BANA İBNE HAKEM DİYE TEZAHURAT YAPAN YAVŞAKLARA ŞU HALİMİ KASETE ÇEKİP G..TLERİNE SOKABİLMEYİ DÜŞÜNÜYODUM!
EBELE ELE ELE LE
LEB LEB LEB LEB
ÇAĞLAR

Adalet bakanlığının insan hayatı üzerine kurduğu F tipi ina dı sürüyor. Ölüm orucunda bir kişi daha yaşamını yitirdi.

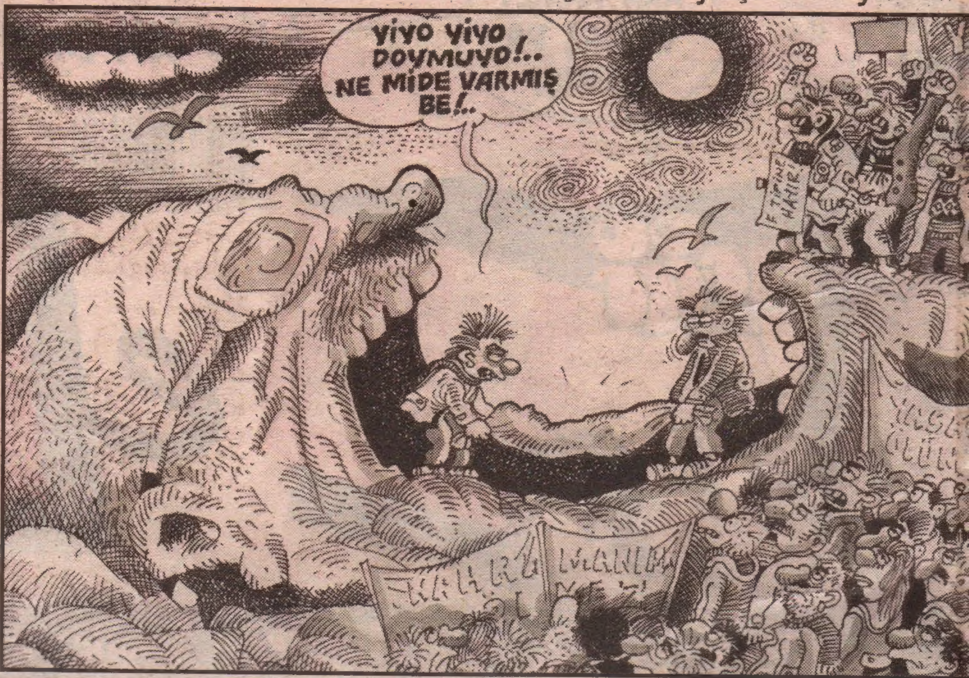
YİYO YİYO DOYMUYO!.. NE MİDE VARMIŞ BE!..
F TİPİNE HAYIR

NOTLARI

Şu anda bayiilerde bulunan ilk özel sayımızla birlikte pek çok başka ilke de kalkıştık.. Bu özel sayıda;

Dışardan gelen konuklarımızla birlikte biz de kendimize ilk kez biraz dışardan baktık... Bunu yazdık-çizdik. Yazdılar-çizdiler..

Bizim gibi olan, bizim gibi muhalif, okurlarıyla bütünleşmiş reklamsız, bize en çok benzeyen bir dergiye, yazar-çizerlerine, ustaya ilk kez bu kadar yakından baktık... Çizdik, yazdık...

Son 10 yılda hepimiz bütün Lemancılar birarada ilk kez eğlendik... Yazdık-çizdik, yazdılar-çizdiler.

İlk kez bir dergimizi kuşe kağıda bastık.. Çizdiklerimizi yazdıklarımızı bu kağıdın üzerinde gördük.. Güzel oluyomuş valla...

Fransa'da bizi tanıtan, bahseden Charlie Hebdo'yu okuyup, bir hafta içinde Leman'da soluğu alan onların okuru ilk misafirimizi ağırladık. Yazdık, yazdırdık...

İlk kez daha önce yaptıklarımıza bu kadar uzak bir tasarımla dergiyi hazırladık... Yorucu ama keyifliydi..

İlk kez yazıp çizerken kendimizi bu kadar şımarttık.. Bu kadar kendimizden bahsettik... İşin felsefesine girmeye çalıştık.. Bayaa utandık, sıkıldık..

Başka ilkler de var ama sürpriz olsun.

Tuncay Akgün

İMF'nin direktifleri doğrultusunda küçülme çalışmalarına h veren hükümet, 51 kamu kurumuna bağlı 568 birimi kapat yor. Köy Hizmetleri ve Devlet Su İşleri İMF kararlarına dire nen kurumlar arasında başı çekiyor.

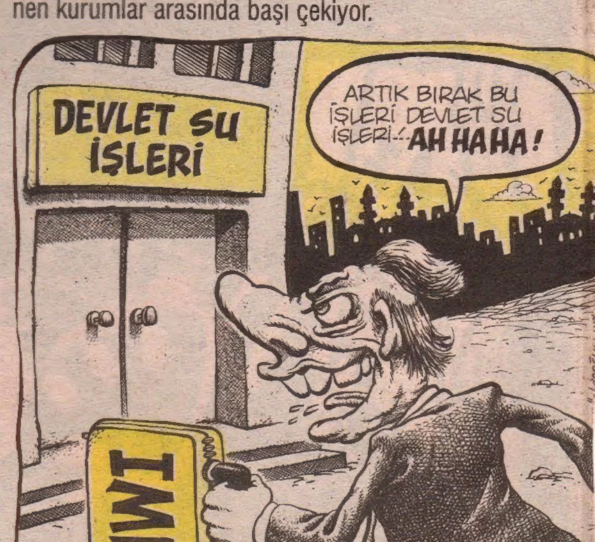
DEVLET SU İŞLERİ
ARTIK BIRAK BU İŞLERİ DEVLET SU İŞLERİ !.. AH HAHA!
IMF

AB'ye uyum çerçevesinde ikincisi kabul edilen yasal düzenlemey göre, AİHM'in verdiği tazminat cezasını işkenceyi yapan ödeyecek.

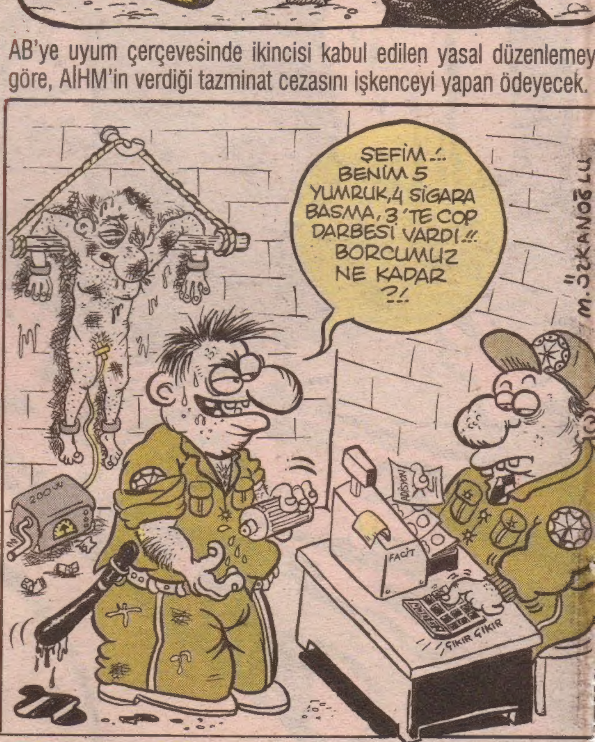
ŞEFİM !.. BENİM 5 YUMRUK, 4 SİGARA BASMA, 3'TE COP DARBESİ VARDI !!.. BORCUMUZ NE KADAR ?!
200 W
ADİSYON
FACIT
ŞIKIR ŞIKIR
M. ÖZKANOĞLU

YAŞAR OKUYAN
işsizlik sigortası şovmeni

İMF
kemik kıran...
ciğer söken

EUROGOLD
Bergama köylülerinden
sonra hukuk tokadı

EVREN KÜRSÜSÜ
o şimdi kürsülü diktatör

BM
tuzu kurular

ÖZELLEŞTİRİLEN ÖSS
sınav sorularını da satın,
öğrencileri de özelleştirin

ÜLKÜCÜ TERÖRÜ
(İzmir Cumhuriyet Lisesi)
liselere de kan sıçrattılar
eskisi gibi.. Bıçak, silah,
satır, demir çubuklar,
baskı, zulüm...

KUBİLAY UYGUN
sıfatsız

ARIEL ŞARON
hitler
reenkarnasyonu...

BUSH
puhst

ARAP ÜLKELERİ
bize

dokunmayan
yılan bin
yaşasıncılar!

ABD MEDYASI
kanlı kalemşörler

13 Mart 2001 Cumartesi
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
LeMaN
İsrail, Filistin'de Kan Kusuyor, Herkes Susuyor

Şaron'un Filistin'de 21. yüzyılın ilk ve en büyük katliamına hazırlandığını 2 hafta önce farkettik. Hem 15 gün önceki sayımızın kapağı, hem de Charlie Hebdo Leman Özel Sayısı'ndaki yazarımız Nihat Genç'in yazısı sürmekte olanın yanında yaklaşan büyük katliama da dikkat çekmek ister gibiydi... Bazılarınca o zaman fazla sert bulunan bu kapak ve N.Genç yazısı ne yazık ki bizi bir kez daha haklı çıkardı... Bugün seyirci olan dünya barışı savunmak zorunda... En çok da Filistin ve İsrail halkları...

FİLİSTİN LeMaN ÖZEL SAYI

İSRAİL'İN FİLİSTİN İŞGALİ BÜTÜN BOYUTLARIYLA

Türkiye, Avrupa ve Ortadoğu'da Leman'a özel mülakatlar, yazı-çizgi, karikatür, fotoğraflar, karşı görüşler, analizlerle bizim harmanımız 21. yüzyılın en büyük katliamını belgelemek farz oldu..

ÖZEL SAYI SALI

TANK YENİLEME İHALESİ! (Başbakanın ağzından gerekçeli karar)

* Son NATO tatbikatında, müttefik ve dost ülkelerin tanklarımızla ince ince alay etmeleri, "Piüüüü, Normandiya dünyası!" diye birbirlerini dürterek bizim tankları göstermeleri sonucunda M-60 tanklarının modernizasyonu gündeme gelmiştir... Ayrıca Yunanistan, modern tank konusunda önümüze geçmiştir, buna tahammül edemeyiz... Türk askeri, Yunan askerinin gerisinde kalamaz... Gerçi Türk sivili, milli gelir açısından Yunan sivilinin çok çok gerisinde ama o mukadderat!.. Düşünün ki, o tank bozuldu... Yaptıracaksınız... Düşünün ki, oğlunuz "Tank, tüfek istemiyorum baba, bana Pinokyo'nun, Şrek'in CD'sini al" dedi... Silahsız oğlan olmaz!..

* Peki bu modernizasyonu İsrail'e yaptırtmak şart mıydı?.. Filistin yapmak istedi de engel mi olduk?... Filistin'le de askeri işbirliğimiz devam ediyor... 52 adet Kırıkkale piyade tüfeğini bozuk diye yolladık Arafat'a, elleriyle uğraşıp 8 tanesini onarmış, geri gönderdi geçen yıl bu zamanlar... Ferdi Tayfur'un şarkısı var "Geçen yıl bu zamanlar" diye... Hangi yıl hangi zaman sayın Tayfur?.. Son kasetinin adı da "İnceden!.." Hay Allah, hiç yapmadığım şey, konu dağıldı, gitti... Zaten geçen sabah da Devlet Bahçeli'ye 'derin devlet'ten çağırışımla "Sayın Derin Mermerci" demişim... Gözleri buğulandı, yine de mermercilik, mozaikçilikten evladır onun ortamında!.. İsrail diyodum, İsrail bizim için fena alışkanlıkları olan bir dost gibi... Problemli diye dışlamak yanlış.. Henüz genç bi devlet hataları oluyo... Olgunlaşacaktır... ayrıca, Amerika'daki Yahudi Lobisi bize hep yardımcı oldu... Son seyahatimizde Washington'da heyet olarak yolu kaybettik, gözlüklü bir haham ayini mayini kesip bize yol gösterdi... Dikkat ettim, Musevi dostlarımız "ha-ham" diye gülüyorlar... Arafat da dostumuz, ayrı... Ama diyelim ki "Apo" yakalanacak, bize nasıl yardım etsin?.. Kendisi saklanan bi kişi zaten... Zengin olaydı keşke!..

* Şaron'a kırgınım, iki açıdan... Filistin Devleti'ni tanıdığımızı duyunca, "Tanıyolarsa tanısınlar, tanımakla n'olur?.. İşgale karşı tavır olursa babamı tanımam" demiş... Bazen hakkaten gıcık oluyorum... Biz ABD'ye karşı efendilikten yitiriyoruz, İsrail'e bak, zengin babanın şımarık, hiperaktif oğlu!.. Filistin, IMF'de etkili olsaydı başka olurdu, umudu kesmemek lazım, İngiltere'de bir hâlâ iki aşamalı operasyonla dayı yapılmış, genetik ilerliyor, siyaset neden ilerlemesin?.. Şaron'la ilgili ikinci konu, "Modernizasyonun gerektiği gibi yapılacağı konusunda garanti var mı?" diye sorduk, "açın televizyonu, gücümüzü görün kardeşim!" diye cevap vermiş.. Şairden başbakan oluyo da, kasaptan niye olmasın?.. Şaron denince insanın aklına bi an "Sharon Stone"da geliyo ama hemen de gidiyo...

* Tatlıses'i, Selda'yı falan pek sever İsrail halkı... Zaten son saldırı'da "Saldırın, saldırın durmadan / Amerika arkamızda her zaman / Şaron'a rahat yok / Arafat'ı Ramallah'dan kovmadan" tezahüratı eşliğinde yapıyorlarmış... Konu futbola geldi madem, Revivo'nun golüne cevap Mısırlı Ahmet Hassan'dan geldi son anda, bu bir işaret midir?. Mısırlı Çorapları'na hiç girmiyorum!.. Filistin kanallarından porno göstermeleri çok çirkin, Kofi Annan'ı RTÜK'le acil görüşmeye çağırıyorum...

* Tabi kişisel olarak durum dokanıyor bana... Dedem derdi, "Kertenkele sıktı bacını, benden mi alıyon acını?!" Yiyosa git, Almanlar'ın soyunu kır... Ama, devlet olunca iş değişir... Fakirliğin gözü kör olsun!... Paper Moon Tarikatı ise ayrı bir olay!...

Vedat Özdemiroğlu

İşgalci İsrail ordusu Filistin halkına aşağılamanın ve zulmün en iğrencini uyguluyor. Tüm gençlere potansiyel suçlu muamelesi yapan ve yerlerde sürükleyerek toplama kamplarına götüren işgalci askerler, Arafat'ın karargahının duvarına işlerini yaparken fotoğraf çektirdiler..

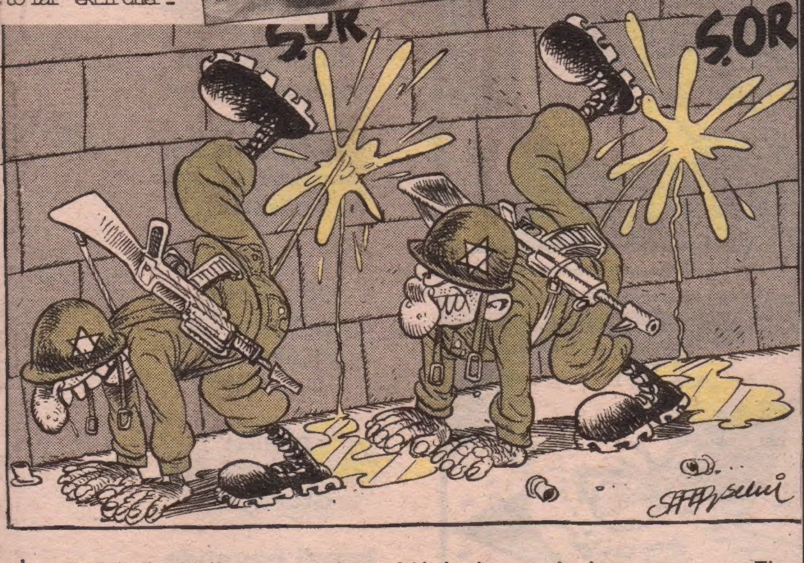

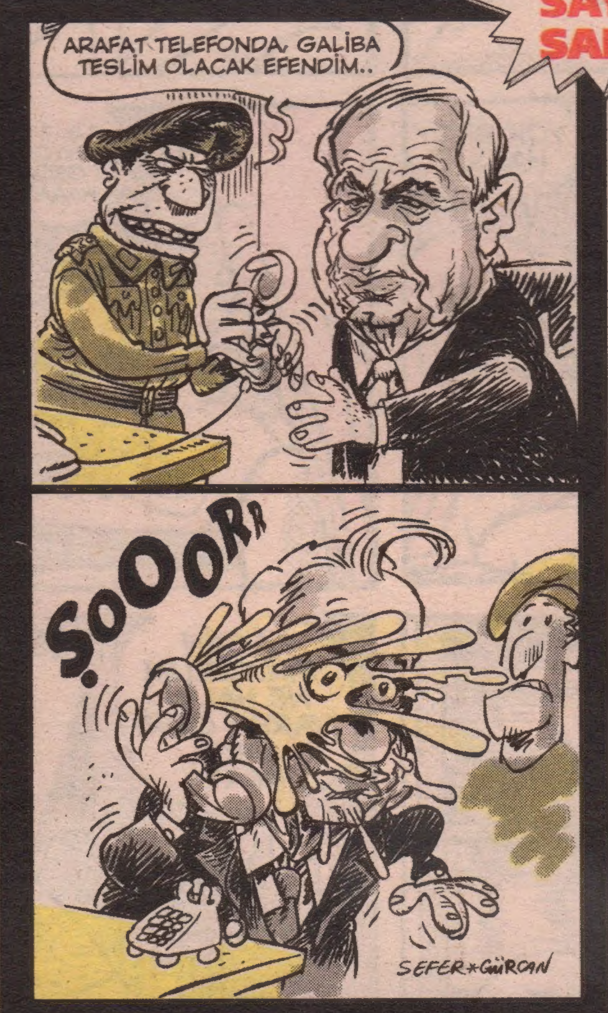
ARAFAT TELEFONDA, GALİBA TESLİM OLACAK EFENDİM..
ŞOOORR
SEFER*GÜRCAN

İsrail Filistin halkını aşağılamak için her yola başvuruyor...Filistin tv'sini ele geçiren İsrail askerleri porno yayına başladı.

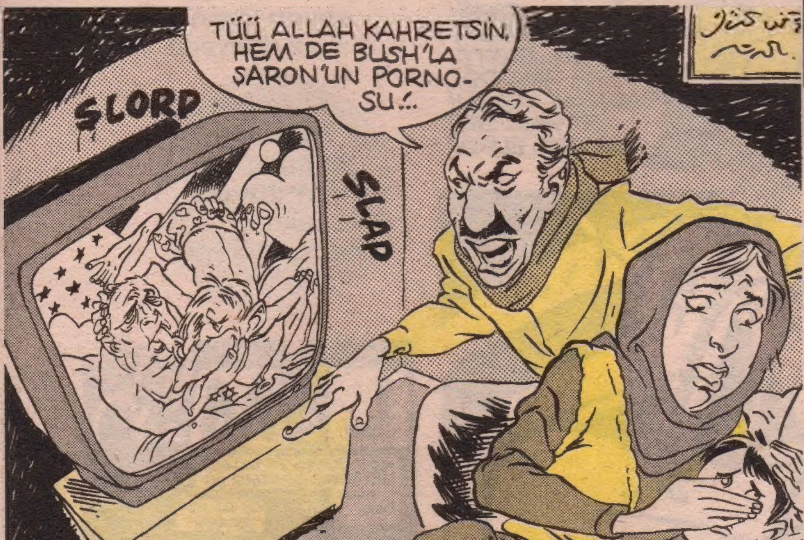
TÜÜ ALLAH KAHRETSİN, HEM DE BUSH'LA ŞARON'UN PORNOSU..!
ŞLORP
SLAP

CRISTIAN AMANPOUR savaş muhbiri

TANK İHALESİ!! israil, filistini kan gölüne çevirirken imza acelesi niye?

ECEVİT Tank ihalesini aslanlar gibi savundu

OSMAN DURMUŞ kendini başkanı olduğu vakfa adadı yine bir arpalık tarlası

Ortadoğu'nun kan gölüne döndüğü saatlerde Türkiye ile İsrail 1 katrilyonluk tank modernizasyonu ihalesini imzaladı.

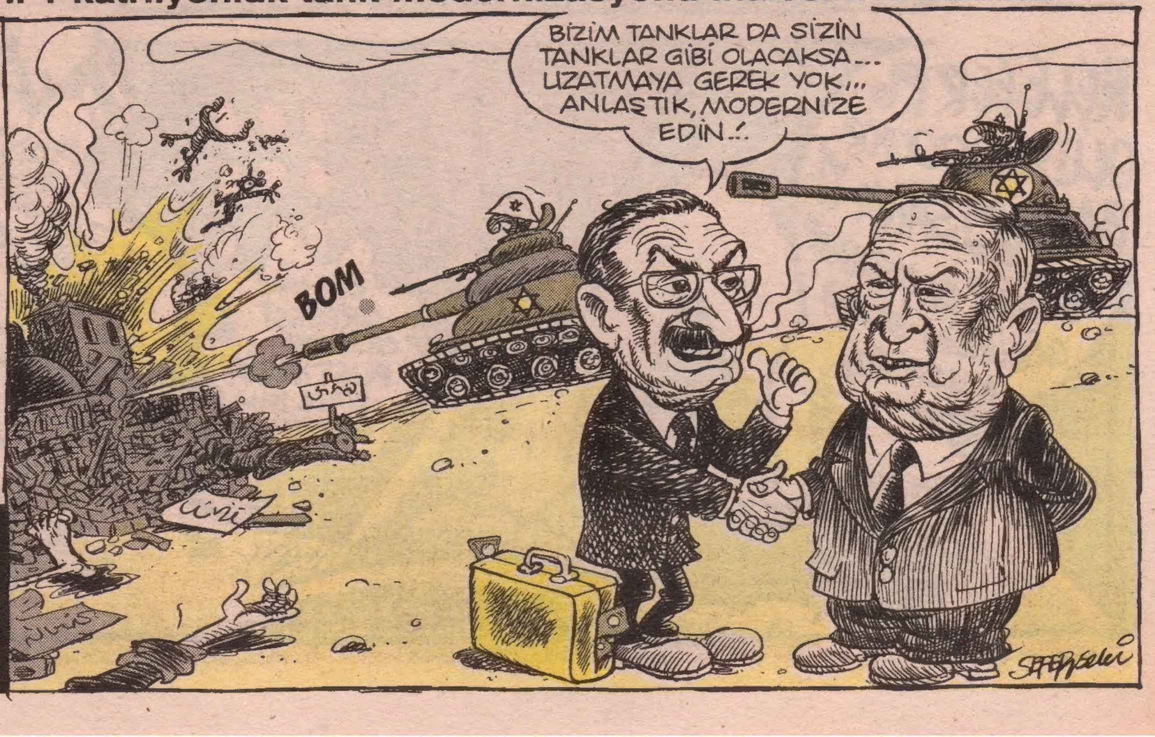
BİZİM TANKLAR DA SİZİN TANKLAR GİBİ OLACAKSA... UZATMAYA GEREK YOK... ANLAŞTIK, MODERNİZE EDİN..!
BOM

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

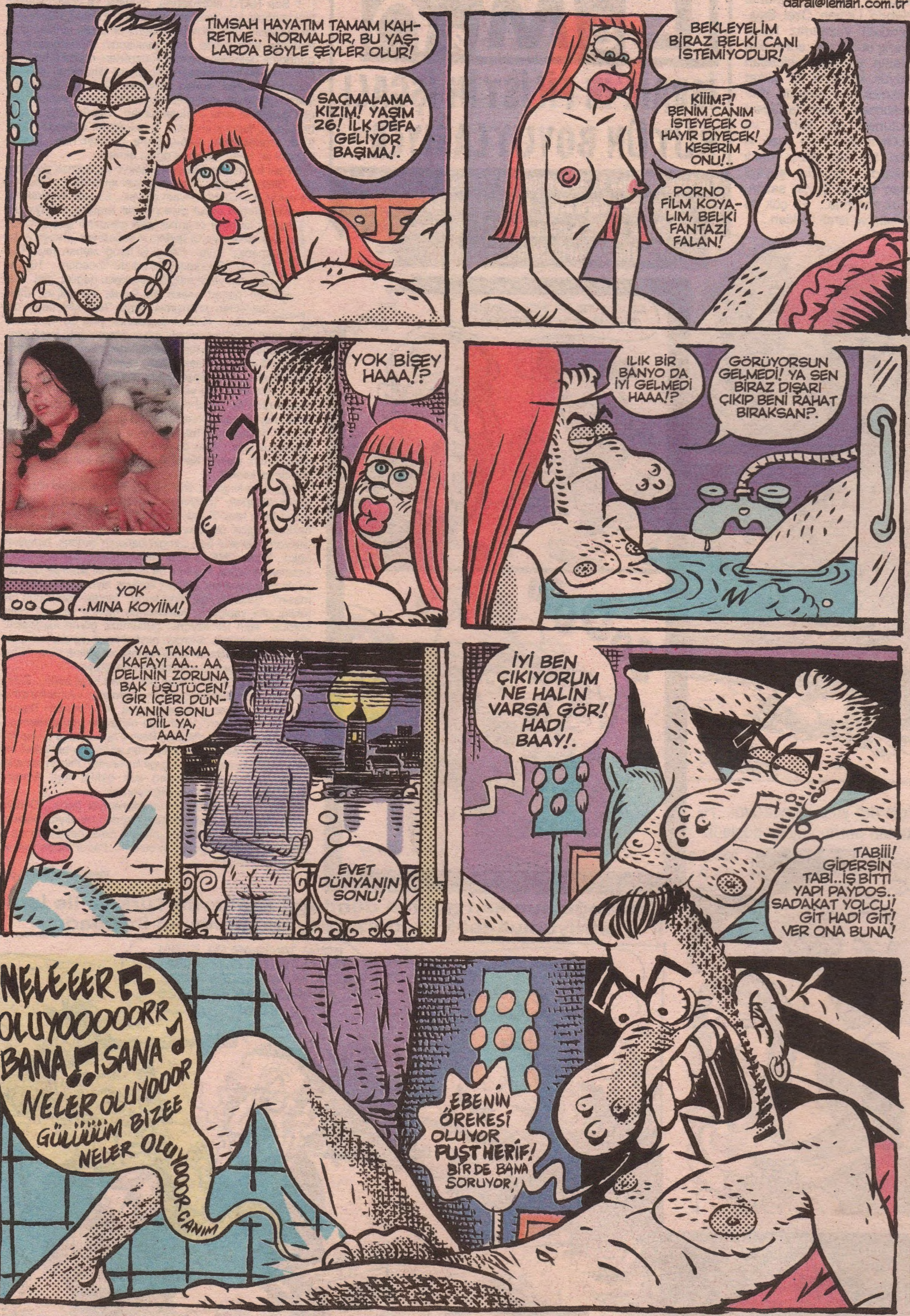
TİMSAH HAYATIM TAMAM KAHRETME.. NORMALDİR, BU YAŞLARDA BÖYLE ŞEYLER OLUR!
SAÇMALAMA KIZIM! YAŞIM 26! İLK DEFA GELİYOR BAŞIMA!.
BEKLEYELİM BİRAZ BELKİ CANI İSTEMİYODUR!
KİİİM?! BENİM CANIM İSTEYECEK O HAYIR DİYECEK! KESERİM ONU!..
PORNO FİLM KOYALIM, BELKİ FANTAZİ FALAN!
YOK BİŞEY HAAA!?
YOK ..MINA KOYİİM!
ILIK BİR BANYO DA İYİ GELMEDİ HAAA!?
GÖRÜYORSUN GELMEDİ! YA SEN BİRAZ DIŞARI ÇIKIP BENİ RAHAT BIRAKSAN?.
YAA TAKMA KAFAYI AA.. AA DELİNİN ZORUNA BAK ÜŞÜTÜCEN! GİR İÇERİ DÜNYANIN SONU DİİL YA, AAA!
EVET DÜNYANIN SONU!
İYİ BEN ÇIKIYORUM NE HALİN VARSA GÖR! HADİ BAAY!.
TABİİİ! GİDERŞİN TABİ..İŞ BİTTİ YAPI PAYDOS.. SADAKAT YOLCU! GİT HADİ GİT! VER ONA BUNA!
NELEEER OLUYOOOOORR BANA SANA NELER OLUYOOOR GÜLÜÜÜM BİZEE NELER OLUYOOOR CANIM
EBENİN ÖREKESİ OLUYOR PUŞT HERİF! BİR DE BANA SORUYOR!

Açık Büfe

met üst

insanlık borsası'nda
son durum:
filistin halkı: ⇧
israil askerleri: ⇩
uygar dünya: ⇩

internet'te
her şey
platonik

eniştemgiller
muassır
medeniyetler
seviyesi'ne
taşındı

nüfusumuz genç
politikacılarımız yaşlı
üç yaşlı bir genci
götürüyor

söz uçar
yazı penguen

kendi **dilinde**
aşık olmana
kimse yasak
koyamaz

düşünüyorum
öyleyse **War**'ım

bilgisayar
ne bildiğini
bilmez

seyirci
olmak için
yeşilçam'dan
kaçan kızlar
var mıdır

başarı
gayrettepe'**de**
oturuyor

kendi beyniyle
düşünen
kendi kalbiyle
seven insan
çok az dünyada

birileriyle
hemfikir
hemzaman
hemduygu
olmayı
hemşehri'liğe
yeğlerim

CHARLIE HEBDO
LeMan
ÖZEL
MÖSYÖ PHILIPPE OKLAVA GİBİ ESPRİ ÇIKARIRIZ BU HAMAMDAN...
CE QUİ EST OKLAVA?

GATANA

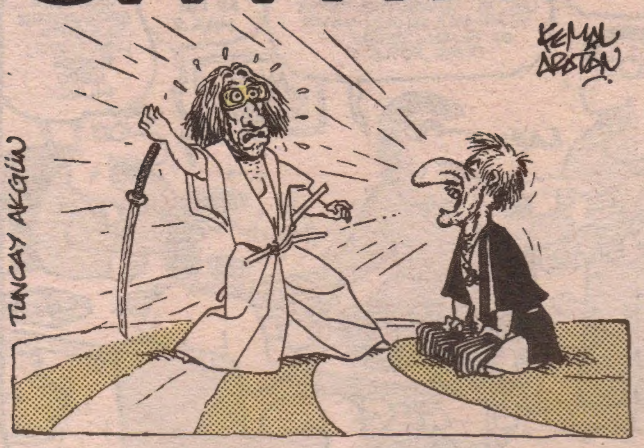
KEMAL ARATAN
TUNCAY AKGÜN

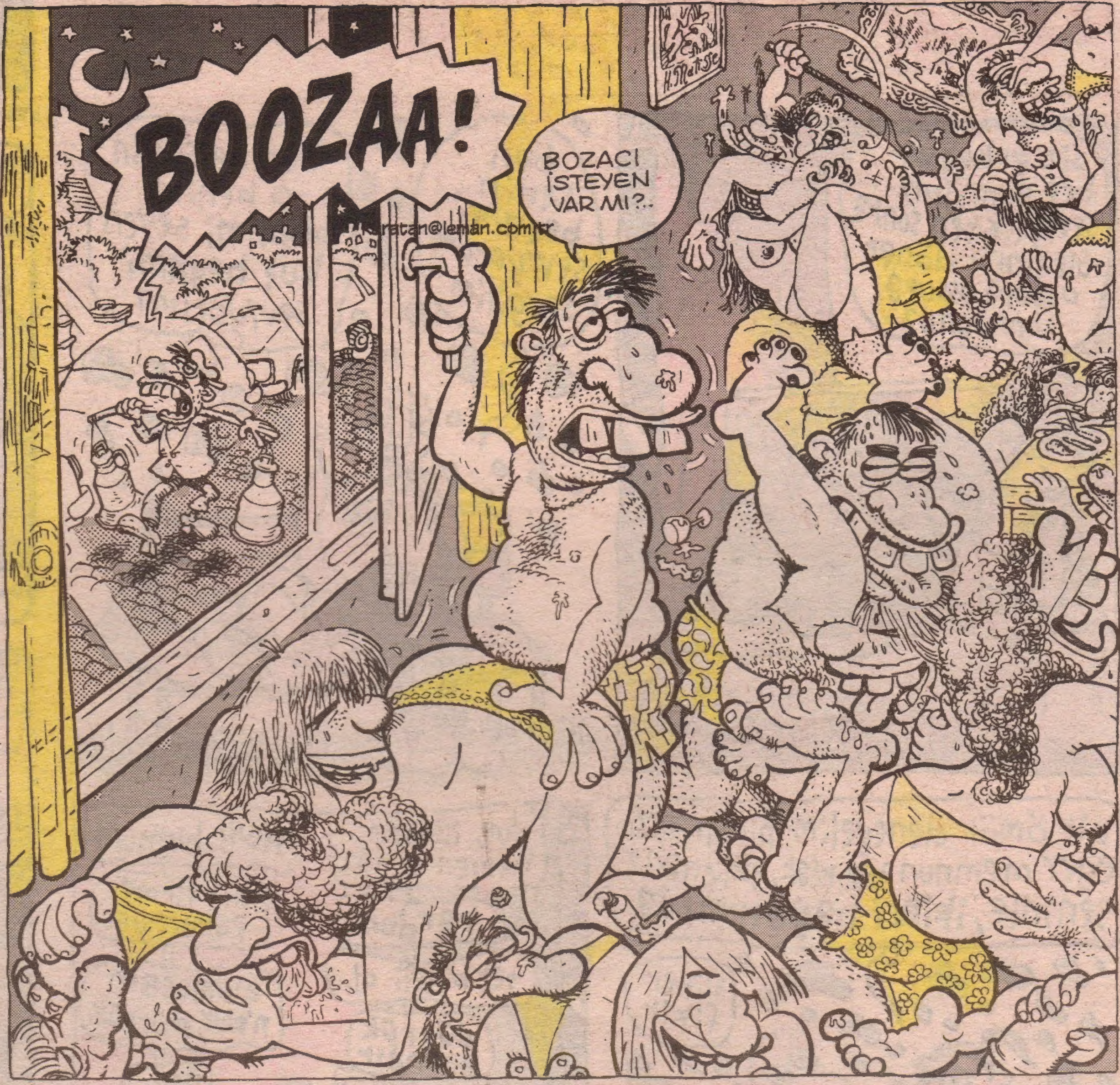
BOOZAA!
BOZACI İSTEYEN VAR MI?..
karatan@leman.com.tr
H. Matisse

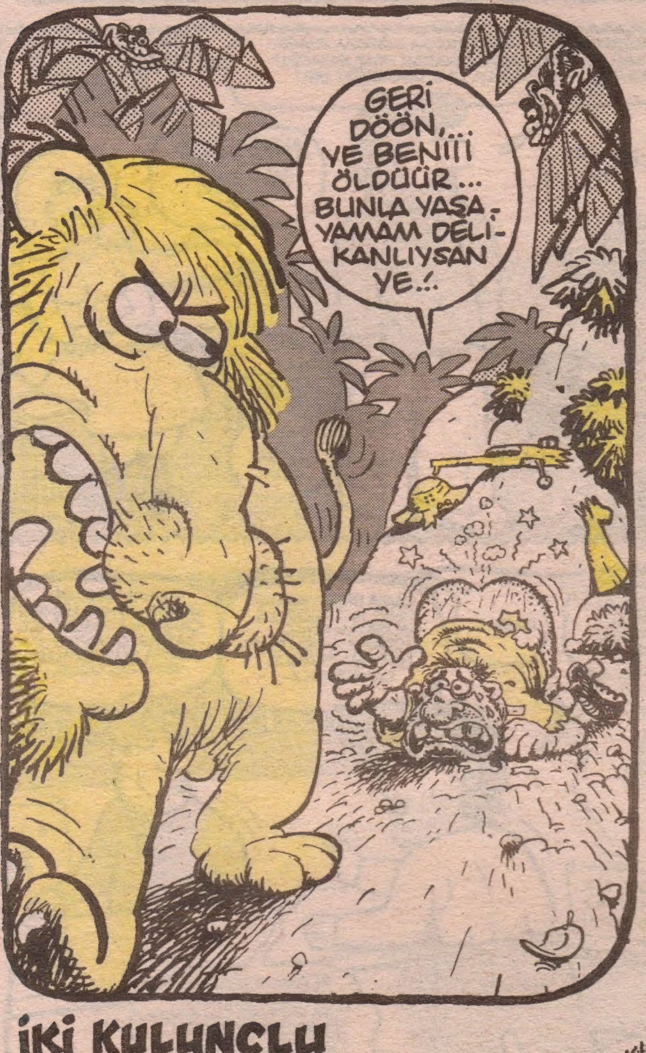
GERİ DÖÖN,... VE BENİİİ ÖLDÜÜR... BUNLA YAŞAYAMAM DELİKANLIYSAN VE.!..

CARL SANDBURG (1878-1967)

DUMAN

Bir sandalyeye oturmuş
gazeteleri okuyorum.

Milyonlarca insan savaşa gidiyor;
tarlalar ateş içinde, toplar ve gemiler
parçalanmış, şehirler ateşe verilmiş
ve sığırlarını güden çocuklar
öldürülmüş, kuzey halka halka
savurduğu dumanlar ortasında...

Ben bir sandalyeye oturmuş
gazeteleri okuyorum.

(Çev: ALİ PÜSKÜLLÜOĞLU)

-Amerikan şiiri-BAŞLANGICINDAN BUGÜNE DÜNYA ŞİİRİ, Haz: İlhan BERK, 1969
Varlık Yayınları

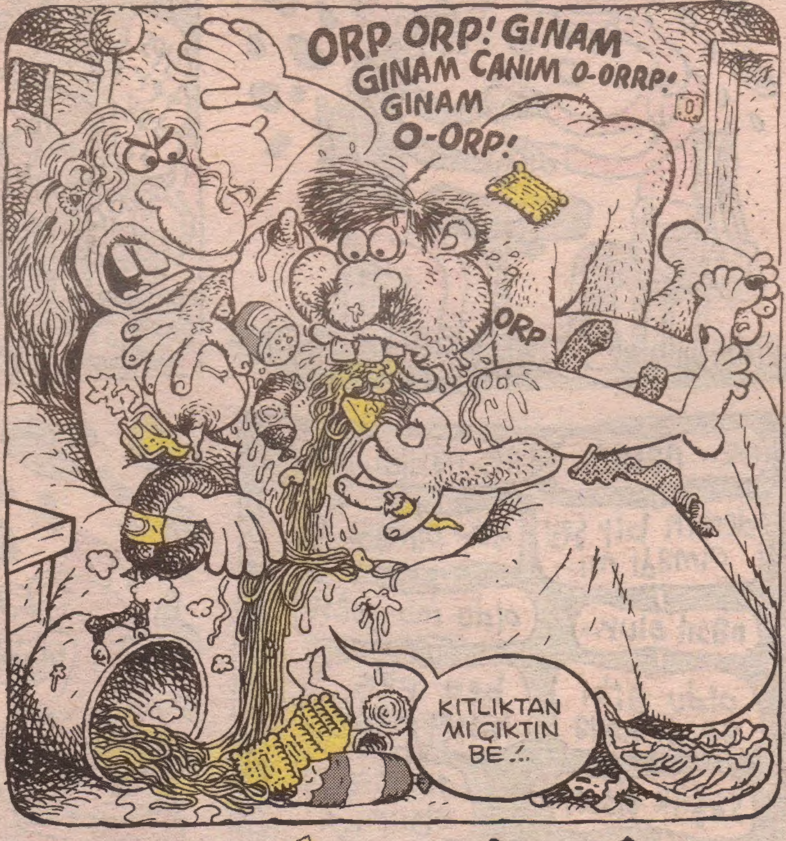
ORP ORP! GINAM GINAM CANIM O-ORRP! GINAM O-ORP!
ORP
KITLIKTAN MI ÇIKTIN BE.!..

İKİ KULUNÇLU

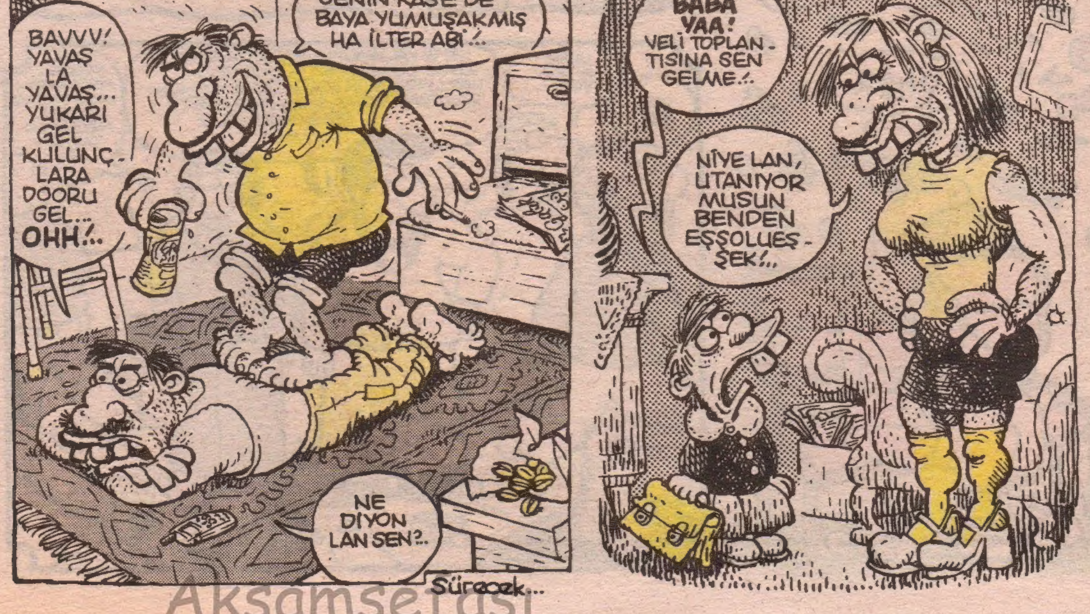
BAVVV! YAVAŞLA YAVAŞ... YUKARI GEL KULUNÇLARA DOORU GEL... OHH!..
SENİN KASE DE BAYA YUMUŞAKMIŞ HA İLTER ABİ!..
NE DİYON LAN SEN?..
BABA YAA! VELİ TOPLANTISINA SEN GELME.!..
NİYE LAN, UTANIYOR MUSUN BENDEN EŞŞOLUEŞŞEK!..

Sürecek...

CHARLIE HEBDO ÖZEL
LeMan

"PARİS MİSAFİR"
YAZAN - ÇİZ:
KEMAL ARATAN
CHARLİE HEBDO
ÖZEL SAYISI
ÇIKTI!

pazar sevişgenleri

met üst

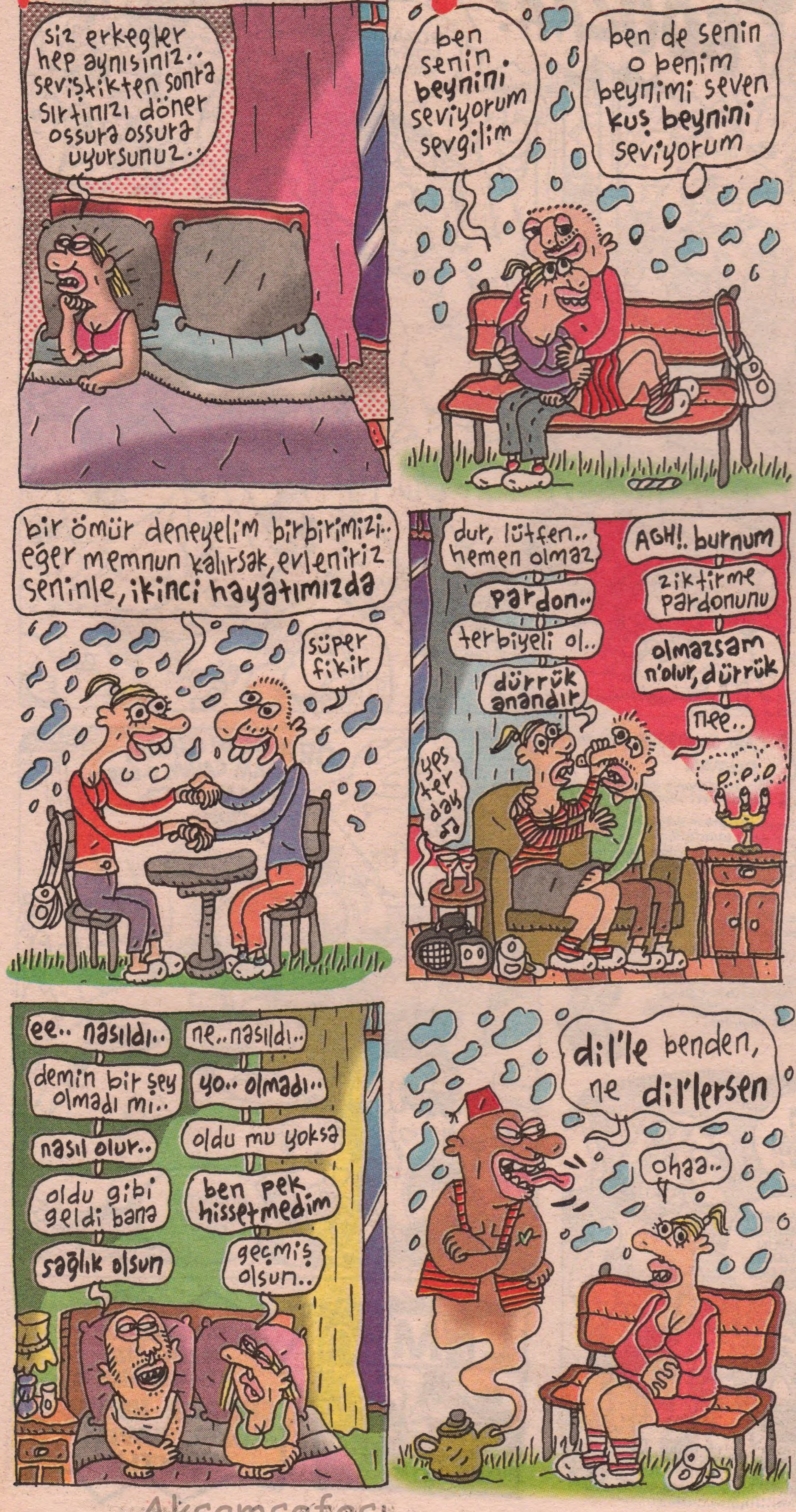
siz erkegler hep aynısınız.. seviştikten sonra sırtınızı döner ossura ossura uyursunuz..
ben senin beynini seviyorum sevgilim
ben de senin o benim beynimi seven kuş beynini seviyorum
bir ömür deneyelim birbirimizi.. eğer memnun kalırsak, evleniriz seninle, ikinci hayatımızda
süper fikir
dur, lütfen.. hemen olmaz
AGH!. burnum
pardon..
ziktirme pardonunu
terbiyeli ol..
olmazsam n'olur, dürrük
dürrük anandır
nee..
yes ter day
p.p.p.
ee.. nasıldı..
ne.. nasıldı..
demin bir şey olmadı mı..
yo.. olmadı..
nasıl olur..
oldu mu yoksa
oldu gibi geldi bana
ben pek hissetmedim
sağlık olsun
geçmiş olsun..
dil'le benden, ne dil'lersen
ohaa..

Pantolon

METİN FİDAN

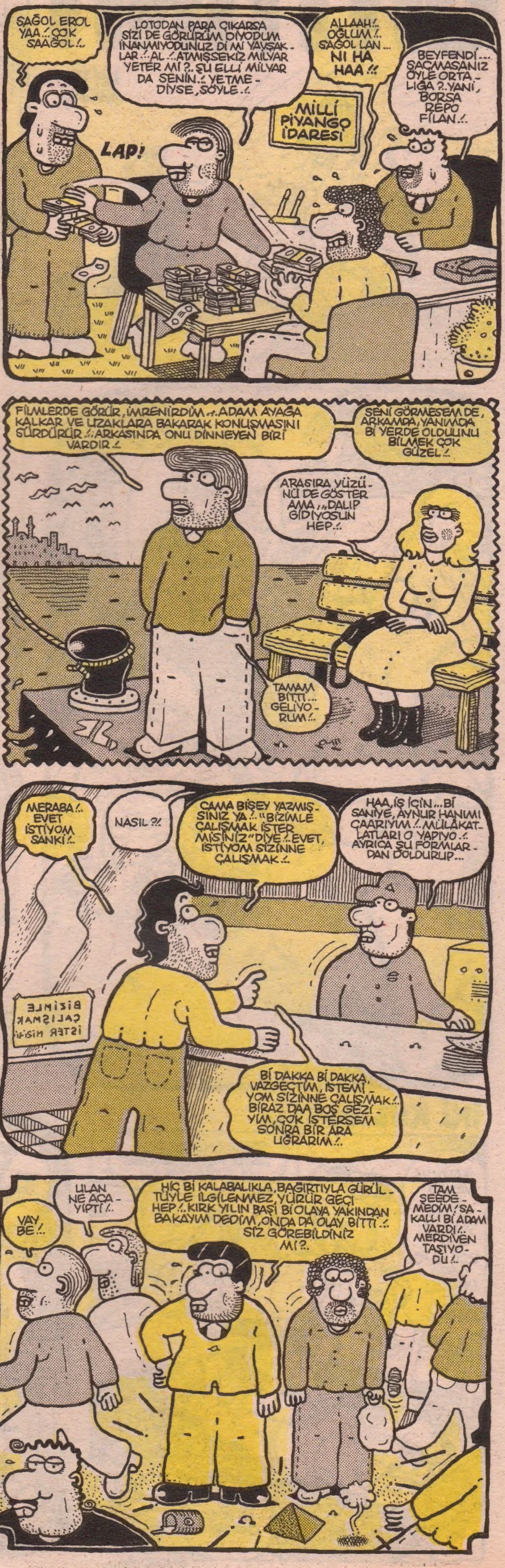
SAĞOL EROL YAA!..ÇOK SAAĞOL!..
LOTODAN PARA ÇIKARSA SİZİ DE GÖRÜRÜM DİYODUM İNANMIYODUNUZ Dİ Mİ YAVŞAKLAR!..AL!..ATMIŞSEKİZ MİLYAR YETER Mİ?..ŞU ELLİ MİLYAR DA SENİN..! YETMEDİYSE, SÖYLE..!
ALLAAH!.. OĞLUM!.. SAĞOL LAN... NI HA HAA!!
BEYFENDİ... SAÇMASANIZ ÖYLE ORTALIGA?..YANİ, BORSA REPO FİLAN..!
MİLLİ PİYANGO İDARESİ
LAP!
FİLMLERDE GÖRÜR, İMRENİRDİM...ADAM AYAĞA KALKAR VE UZAKLARA BAKARAK KONUŞMASINI SÜRDÜRÜR..!..ARKASINDA ONU DİNNEYEN BİRİ VARDIR!..
SENİ GÖRMESEM DE, ARKAMDA, YANIMDA Bİ YERDE OLDULUNU BİLMEK ÇOK GÜZEL!..
ARASIRA YÜZÜNÜ DE GÖSTER AMA...DALIP GİDİYOSUN HEP..!
TAMAM BİTTİ... GELİYORUM!..
MERABA!.. EVET İSTİYOM SANKİ!..
NASIL?!
CAMA BİŞEY YAZMIŞSINIZ YA!.."BİZİMLE ÇALIŞMAK İSTER MİSİNİZ" DİYE!..EVET, İSTİYOM SİZİNNE ÇALIŞMAK!..
HAA, İŞ İÇİN...Bİ SANİYE, AYNUR HANIMI ÇAARIYIM!..MÜLAKATLATLARI O YAPIYO..!.. AYRICA ŞU FORMLARDAN DOLDURUP...
BİZİMLE ÇALIŞMAK İSTER MİSİNİZ
Bİ DAKKA Bİ DAKKA, VAZGEÇTİM, İSTEMİYOM SİZİNNE ÇALIŞMAK!.. BİRAZ DAA BOŞ GEZİYİM, ÇOK İSTERSEM SONRA BİR ARA UĞRARIM!..
VAY BE!..
ULAN NE ACAYİPTİ!..
HİÇ Bİ KALABALIKLA, BAĞIRTIYLA GÜRÜLTÜYLE İLGİLENMEZ, YÜRÜR GEÇİ HEP!..KIRK YILIN BAŞİ Bİ OLAYA YAKINDAN BAKAYIM DEDİM, ONDA DA OLAY BİTTİ!.. SİZ GÖREBİLDİNİZ Mİ?..
TAM ŞEEDEMEDİM! SAKALLI Bİ ADAM VARDI!.. MERDİVEN TAŞIYODU!..

bahadirboysal@yahoo.com

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir!

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

İKİLİ, NEVRESİMLİ ŞEYLER FALAN FISTIK..

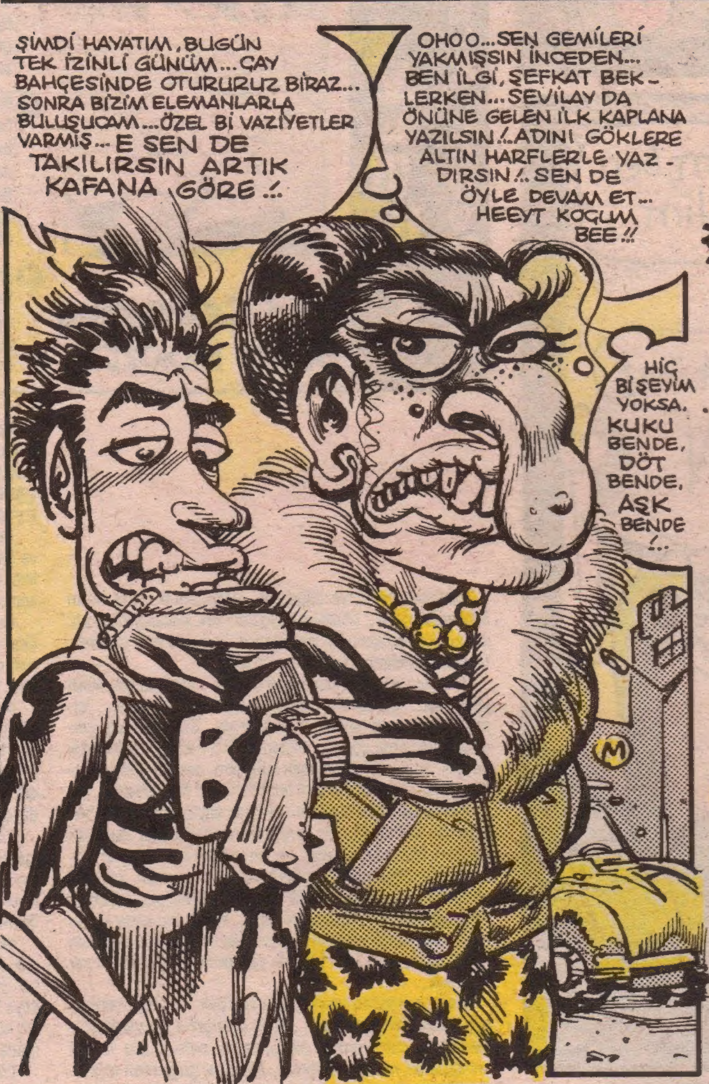
ŞİMDİ HAYATIM, BUGÜN TEK İZİNLİ GÜNÜM... ÇAY BAHÇESİNDE OTURURUZ BİRAZ... SONRA BİZİM ELEMANLARLA BULUŞUCAM... ÖZEL Bİ VAZİYETLER VARMIŞ... E SEN DE TAKILIRSIN ARTIK KAFANA GÖRE !..
OHOO... SEN GEMİLERİ YAKMIŞSIN İNCEDEN... BEN İLGİ, ŞEFKAT BEKLERKEN... SEVİLAY DA ÖNÜNE GELEN İLK KAPLANA YAZILSIN !.. ADINI GÖKLERE ALTIN HARFLERLE YAZDIRSIN !.. SEN DE ÖYLE DEVAM ET... HEEYT KOĞUM BEE !!
HİÇ Bİ ŞEYİM YOKSA. KUKU BENDE, DÖT BENDE, AŞK BENDE !..
B
M

B.B &ATEŞ BASTI TÜRBESİ...

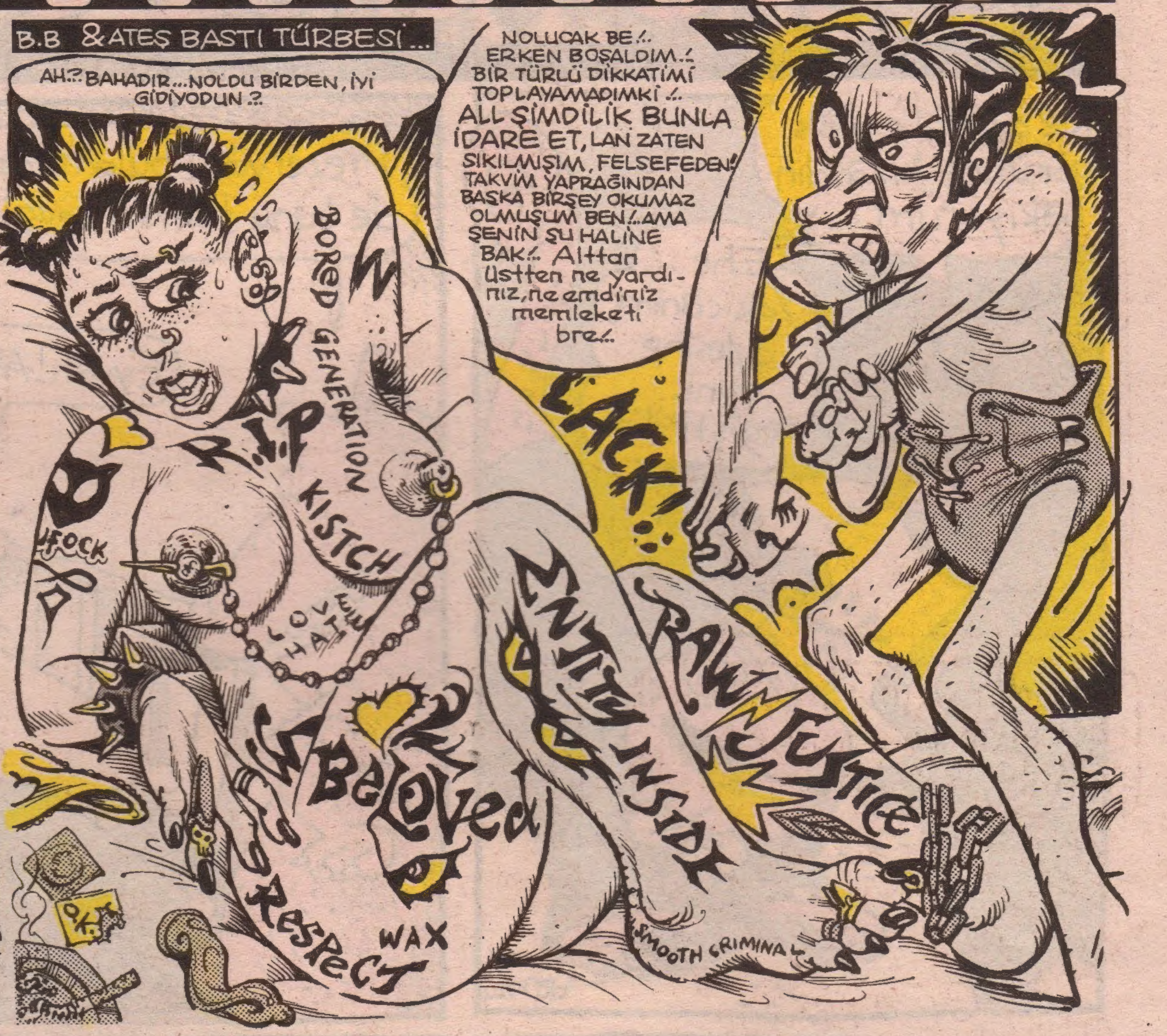
AH.?. BAHADIR... NOLDU BİRDEN, İYİ GİDİYODUN ?.
NOLUCAK BE !.. ERKEN BOŞALDIM !.. BİR TÜRLÜ DİKKATİMİ TOPLAYAMADIMKİ !.. ALL ŞİMDİLİK BUNLA İDARE ET, LAN ZATEN SIKILMIŞIM, FELSEFEDEN! TAKVİM YAPRAĞINDAN BAŞKA BİRŞEY OKUMAZ OLMUŞUM BEN !.. AMA ŞENİN ŞU HALİNE BAK !.. Alttan üstten ne yardınız, ne emdiniz memleketi bre !..
LACK !..
BORED GENERATION
R.I.P
KISTCH
UFOCK
LOVE HATE
BeLOVed
RESPECT
WAX
ENTITY INSIDE
RAW JUSTICE
SMOOTH CRIMINAL
O.K.
B

BAHADIR, RUH KANSERİ KAHVALTISINDA... (2)

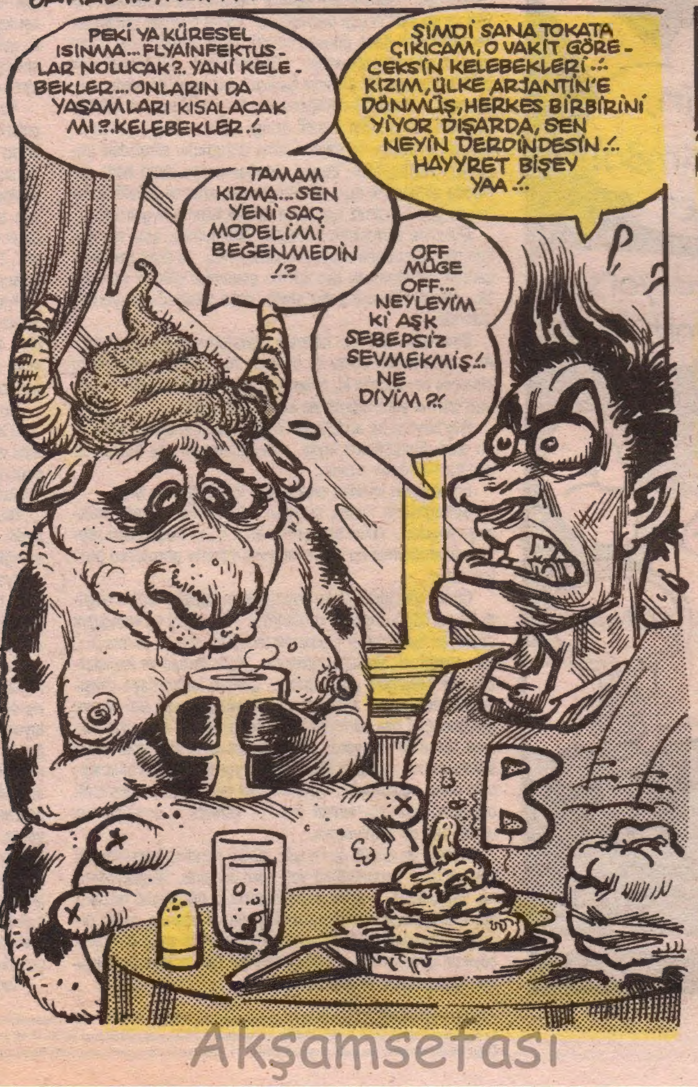
PEKİ YA KÜRESEL ISINMA... FLYAİNFEKTUSLAR NOLUCAK ?. YANİ KELEBEKLER... ONLARIN DA YAŞAMLARI KISALACAK MI ?. KELEBEKLER !..
ŞİMDİ SANA TOKATA ÇIKICAM, O VAKİT GÖRECEKSİN KELEBEKLERİ !.. KIZIM, ÜLKE ARJANTİN'E DÖNMÜŞ, HERKES BİRBİRİNİ YİYOR DIŞARDA, SEN NEYİN DERDİNDESİN !.. HAYYRET BİŞEY YAA !..
TAMAM KIZMA... SEN YENİ SAÇ MODELİMİ BEĞENMEDİN !?
OFF MÜGE OFF... NEYLEYİM Kİ AŞK SEBEPSİZ SEVMEKMİŞ !.. NE DİYİM ?!
B

B.BOYSAL'IN HALAOĞLU AZİZCAN &DİSKO GİRDAP'S !..

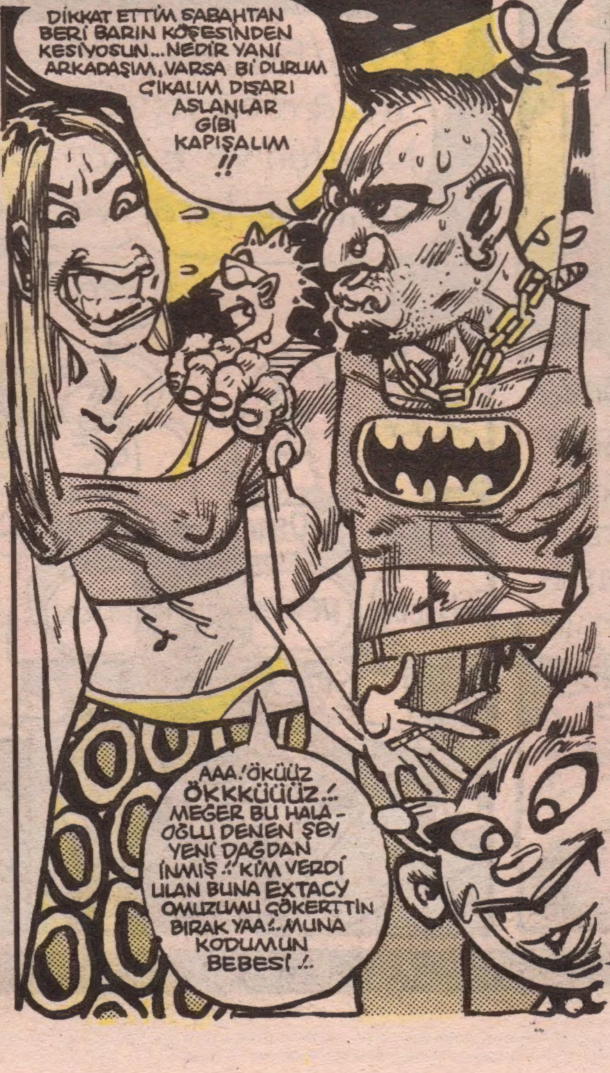
DİKKAT ETTİM SABAHTAN BERİ BARIN KÖŞESİNDEN KESİYOSUN... NEDİR YANİ ARKADAŞIM, VARSA Bİ DURUM ÇIKALIM DIŞARI ASLANLAR GİBİ KAPIŞALIM !!
AAA ! ÖKÜÜZ ÖKKKÜÜÜZ !.. MEĞER BU HALAOĞLU DENEN ŞEY YENİ DAĞDAN İNMİŞ !! KİM VERDİ ULAN BUNA EXTACY OMUZUMU ÇÖKERTTİN BIRAK YAA !.. MUNA KODUMUN BEBESİ !..

BİZİM ÇOCUKLARIMIZ ONLAR, EVLATLARIMIZ. HAHAH !..

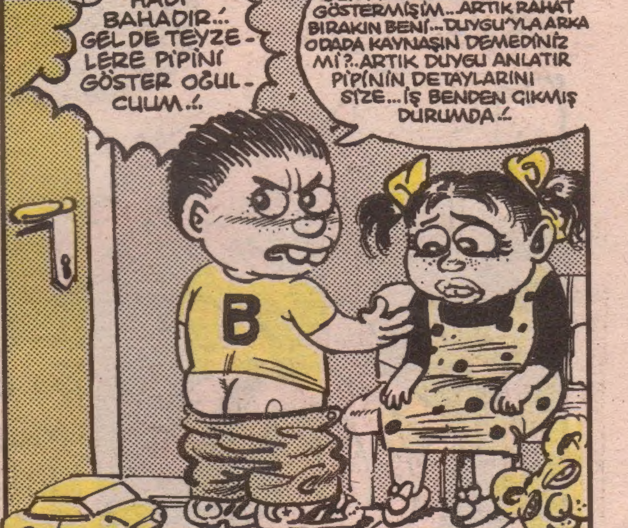
HADİ BAHADIR !.. GEL DE TEYZELERE PİPİNİ GÖSTER OĞULCUM !..
BEN PİPİYİ GÖSTERCEEME GÖSTERMİŞİM... ARTIK RAHAT BIRAKIN BENİ... DUYGU'YLA ARKA ODADA KAYNAŞIN DEMEDİNİZ Mİ ?.. ARTIK DUYGU ANLATIR PİPİNİN DETAYLARINI SİZE... İŞ BENDEN ÇIKMIŞ DURUMDA !..
B

Esp: Vacip Örger.

TARIM BAKANLIĞI RED BUL'U YASAKLADI AMA ATOM TAMGAZ DEVAM!...

TIKLIM TIKIŞ PARTİDE DJ KABİNİNE ULAŞMAK İÇİN KALABALIĞI YARANA, MEMLEKET YOLUNDAKİ SAĞLI SOLLU PAPATYA TARLALARINI HATIRLATIRIZ !..
NİSAN SAYISI ÇIKTI!
ATOM

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

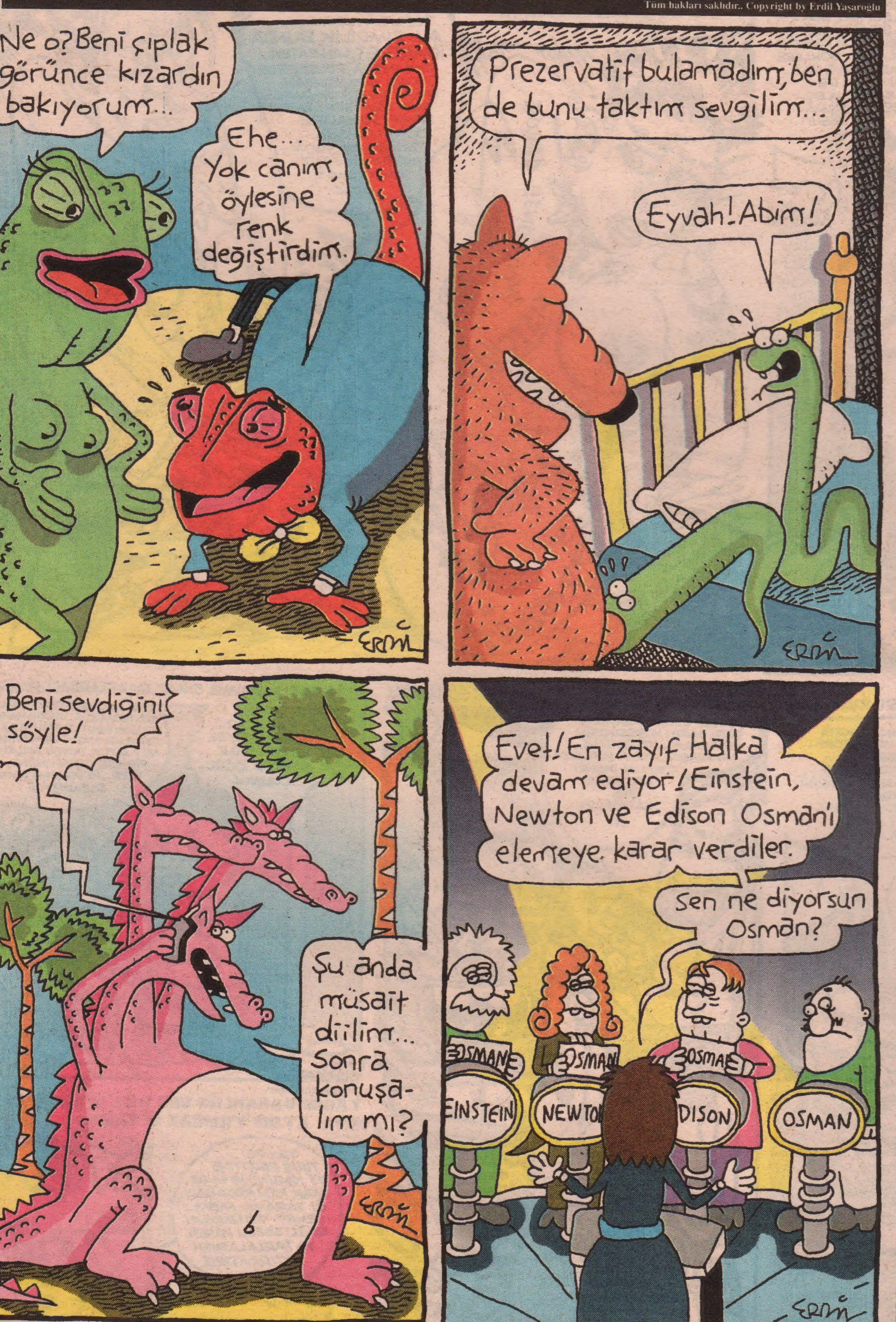
Ne o? Benī çıplak görünce kızardın bakıyorum...
Ehe... Yok canım, öylesine renk değiştirdim.
Prezervatif bulamadım, ben de bunu taktım sevgilim...
Eyvah! Abim!
Benī sevdiğini söyle!
Şu anda müsait diilim... Sonra konuşalım mı?
Evet! En zayıf Halka devam ediyor! Einstein, Newton ve Edison Osman'ı elemeye karar verdiler.
Sen ne diyorsun Osman?
OSMAN
OSMAN
OSMAN
EINSTEIN
NEWTON
EDISON
OSMAN

erdil yaşaroğlu

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

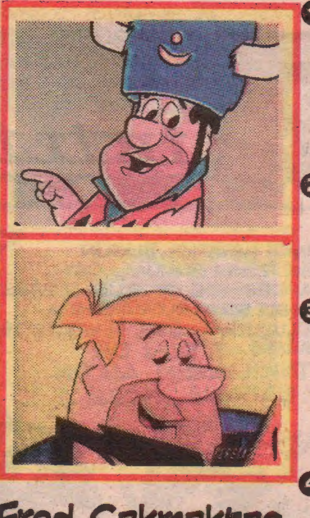

Fred Çakmaktaş
Barny Moloztaş

❶ Fred Çakm
denyoluk
Vilma'ya h
Barny M
ılımlı tav
tevekkül
karısı Be

❷ Fred Ça
aslında a
Barny Mo
görünür
zekidir!

❸ Fred Çak
beraber ç
belaya so
dengesiz
Barny Mo
zararı sad
bir denge

❹ Fred Ça
kazanm
günümü
tarih önc
bowlingd

Penceresiz Bir Odada Yaser Arafat...

Coşkulu, cesur ve bilgeydik... Vatansızdık, ama bizim adalarımız vardı... Mülkiyet duygularımızı, kıskançlıklarımızı, sahip olma hırslarımızı, egolarımızı, korkularımızı, saplantılarımızı geldiğimiz yerlerde bırakmıştık...

Ama bu hiç kolay olmamıştı... Yıllar sürmüştü kendimizi yıkmamız... Çünkü asıl savaşı kendimizle yapmıştık... İçimizden günlerce hayatın zehri akmıştı... Sisteme karşı çıkmak yetmiyordu çünkü... Sisteme karşı çıkarken anlamıştık en çok, neyi yıkmak istersek isteyelim, aslında sistem bizdik; sistem içimize, en gizli hücrelerimize dek girmişti... Biz kendimizi ne kadar coşkulu sayarsak sayalım, içimizde hep yılgın bir ses vardı... Biz kendimizi ne denli cesur sayarsak sayalım, içimizde işbirlikçi, her an teslime hazır bir yan vardı ; biz kendimizi ne kadar bilge sayarsak sayalım, içimizde ehlileşmiş, hiç beklenmedik bir anda ruhumuzu kaplayan inatçı ve derin bir yüzeysellik vardı... Kolay, hiç kolay olmamıştı, beynimizin kıvrımlarına sımsıkı sarılmış köleliklerden kurtulmamız... Bu köle ruhlarla yaşadıklarımızı özgürlük sanıyorduk...

Hayır, geldiğimiz yerde yaşamıyorduk... Sadece takvimlere bakıp gün sayıyorduk... Ayak bastığımız her yerde kronometreler çalışıyordu... Aldığımız her nefes suçlu ve kirli anlaşmalara hizmet ediyordu... Güçlüler güçsüzleri eziyordu, bir şey yapamıyor, sadece seyirci oluyor, karşı çıkamadığımız zaman, ki çoğunlukla böyle oluyordu, görmezden geliyorduk... Görmezden gelince yaşanan bu zulmün en büyük ve en sefil ortağı oluyorduk... Sonra o ezilen güçsüzler kendilerinden daha güçsüz birileri bildiği zaman tıpkı onları ezenler gibi hareket ediyor, kendilerinden güçsüzleri aynı onların yaptığı gibi ezmeye başlıyor, biz buna da seyirci kalıyorduk... Karşı çıkmadığımız ve bu zincirleme bir şekilde çoğalan her zulmün o sefil ortağı olmayı sürdürüyorduk... Bu sefil ortaklığı, bu seyirci olma durumunu elimizdeki imkanları yitirmeyelim, bugün olduğumuzdan daha kötü durumda olmayalım diye sürdürüyorduk, ama ne tuhaftı ki her geçen gün kendimiz için daha az şey ister hale gelmiştik...

Öylesine sarılmıştık ki sahibi olduğumuz, ama her geçen gün biraz daha azalan imkanlarımıza, ne denli zavallı ve çaresiz olduğumuzu bile görme şansımızı çoktan yitirmiştik... Kendimiz sandığımız şeyin daha uzağında kalıyorduk giderek...

Birilerinin bize bu halimizi göstermesi gerekiyordu... Ama öyle birileri yoktu ve belki de hiç olmayacaktı... Hem olsa bile ne olacaktı ki, onların bizlere tuttuğu aynada kendimizi görme yeteneğimiz ne kadar kalmıştı ki...

İşte böylesi bir anda karar verip yıktık içimizdeki putları... En dibe düştüğümüz anda... Hayatlarımızın elle tutulur bir yeri kalmadığı bir sırada...

En kötünün içinden çıkarmıştık içimizdeki en iyiyi...

Sefilliğimizin içinde çırpınan özlemlerimiz ayağa kalkmıştı ansızın... Yakıcı bir hasretti bu... İyi ve olağanüstü şeylere duyduğumuz bu hasret açmıştı yıllardır görmeyen gözlerimizi...

Çünkü yaşadığımız bu hayat bizim değildi... Bizim değildi bu gördüğünü sanan gözlerimiz... Sevdiğini ve inandığını söyleyen bu yürekler çoktandır temiz bir soluğa muhtaçtı... Ne yapıyorsak alışkanlıklardandı... Korkulardan ve kaçışlardan mil çekilmişti gözlerimize... Zaman kazanmaya çalışıyorduk durmadan, ama kazanacağımız zamanın bizi nereye götüreceğini bile bilmiyorduk... Kendimizden tiksiniyorduk, ama ilerde bir yer vardı, oraya gidersek, orada biraz olsun soluklanacak ve orada bu tiksinti duygusundan kurtulacağımızı umut ediyorduk... Ama o ilerisi neresiydi, oranın ilersi olduğunu kim söylemişti bize ve kimindi o umduğumuz umut, onu da bilmiyorduk...

İnsanın en büyük savaşıydı, çünkü kendine karşı verdiği savaştı bu... Özgürlüğünü yok eden ailesine, alışkanlıklarına, korkularına, o aptal beklentilerine, o görmeyen gözlerine, sefilliğinin içinde çırpınan ikiyüzlü umutlarına, sahip olduğunu sandığı halde aslında hiçbir zaman onun olmayan şeylerin güdümünde yaşadığı köleliğe, kazandığını sandıkça hep kaybedişine verdiği savaştı...

Ve bu sa
larımız bizi
Dağlardaki
çığlıklarımız
koruduğu çı
Her birim
ve getirmişt
lere, gizli ko
kumsallara
Burada
likler yokt
nim çocuğ
ram, benin
Aynı ye
sevgililer, o
ni arkadaşlar,
misafirleri, ye
dığımız dostla
daydık...
Bizimle gel
cuklarıydı... Bü
lar tümünün b
kiyet hakkı yok
de mülkiyet ha
Ve geldiğim
olan her şey y
her şey herkes
şeye hepimiz s
lar, köpekler, k
orada bulunar
Ülkelerinde
lardan ve bask
ları yüzünden
giymek isteme
ker kaçakları, b
ri, geldikleri ye
savaşçıları ve
mız sonuna de
Kapımızı çal
gularını kapının
tıkları yerde o
Çünkü o egola
tülükler gizliyd
min ta kendisi
onun içinde gi
du... Dünyanın
zırlanıyordu... E
Kapımızı çal
Sonra bütün zı
diye zorla daya
sinin okuması
tapların öğretile
Bu çıplaklıkt
Bizim için k
milli marşlar de
özgürlüklerimiz,
coşkularımız, d
Bizim belirli
tiydik... Şarkılar
settiğimiz her y
milliyetler değil,
sıydı bizim için
gerekli olan yer
yorsak orasıydı
Zorunlu çalı
ruhlarımızı köle
nu doğadan sa
luyorduk... Aran
ğerleri onları gö
şekilde bölüşül
alıyorduk... Kaz
harcanıyordu...
yoktu... Kimsen
karşıydık çünkü
mek demekti...
lamı yoktu... Bi
haline çeviren,
meti durmadan
paradan başka
Sadece birikt

* **İsrail**'in **Filistin** halkına uyguladığı insanlık suçlarına dur demeliyiz. * **F Tipi Cezaevleri**'ne karşı old
ve yazarlara sonuna kadar destek olalım. * **İstanbul.** 5 Nisan cuma günü saat 16:00-18:00 arası **Ruhi Su**
Dıgıl Kültür Merkezi'nin katkılarıyla) * **İzmir.** 11 Nisan perşembe günü saat 14:00-20:00 arası **İzmir Tü**

taş, her an yeni bir
pabilir haliyle karısı
ursuzluk verir...
**taş, uyumlu ve
rıyla, kendini
akmış nötr haliyle
ve huzur verir...**

taş, akıllı takılır ama
ığı daha ağır basar...
**taş, vasat ve saf
a aslında daha**

taş, kendisiyle
esinin de başını
ilitesi yüksek,
hiperaktiftir...
**taş, olası minimal
e kendisine
niskin adamdır..**

taş, içindeki
ı ve fani ihtirasları ile
selen değerlerinin
yansımasıdır ki, buna
hırsı da dahildir...

Barny Moloztaş ise sürekli mütebessim portresiyle içinde yaşama sevincini her dem daim tutan kanaatkâr bir ortadirektir!.

⑤ Fred Çakmaktaş, çizgican da olsa 'star' fenomeninin tüm kaprislerini taşır, saçmasapan problemlerin altından hep o çıkar. **Barny Moloztaş, starı star yapan kanka-asisttir, Fred yüzünden bulaştığı dürrük durumlardan kurtulmaları için gayretkeş tutum sergiler!..**

⑥ Fred Çakmaktaş, evinde Dino isimli dinozoru besleyerek, Çakıl'a vereceği ilgiyi ve zamanı azaltır... **Oysa Barny Moloztaş, tüm dikkatini aşırı enerjik oğlu Bam-Bam'a yoğunlaştırmıştır!..**

⑦ Fred Çakmaktaş, özünde sevecen, hassas, kılıbık bir altın kalplidir ama özgüvensizliği yüzünden sert, otoriter ve duygusuz tavırlar içine girer...

Barny Moloztaş, dürüst olduğu için bütün özelliklerini olduğu gibi yansıtan, özgüveni sağlam, su gibi berrak, pırıl mı pırıl bir kişidir!..

(Fikir ve katkılar için Deniz Dere'ye teşekkür, sevgiler)

(**Haftaya:** Hadi sürpriz olsun bu da!)

CHARLIE HERDO
LeMan
ÖZEL
CLINT EAST-WOOD VE VEDAT ÖZDEMİR-OĞLU ARA-SINDAKİ 7 FARK.. YOK ABİ ...
HİÇ GİRMİYİM BEN BU KARŞILAŞ TIRMAYA. YETİŞEMEM BEN BA BAYA...

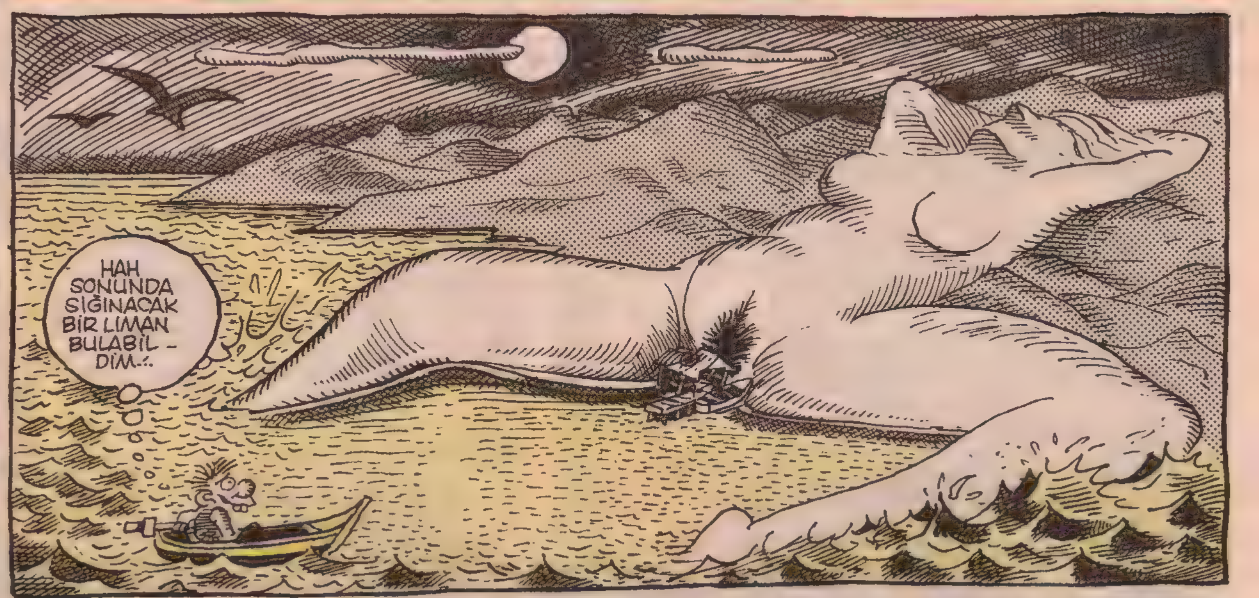
HAH SONUNDA SIĞINACAK BİR LİMAN BULABİL - DİM...

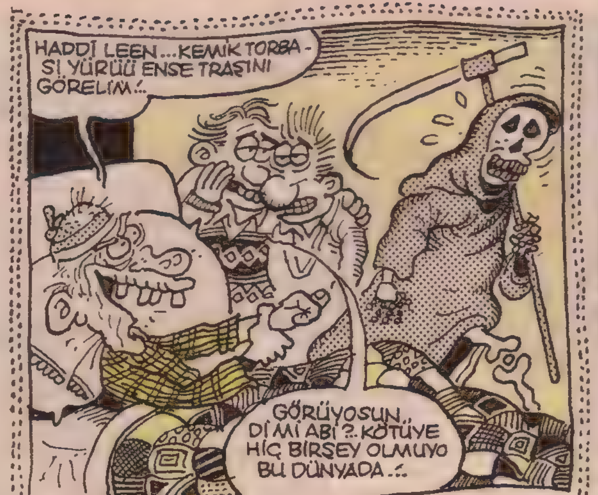
HADDİ LEEN...KEMİK TORBA - SI, YÜRÜÜ ENSE TRAŞINI GÖRELİM...
GÖRÜYOSUN, Dİ Mİ ABİ ?. KÖTÜYE HİÇ BİRŞEY OLMUYO BU DÜNYADA...

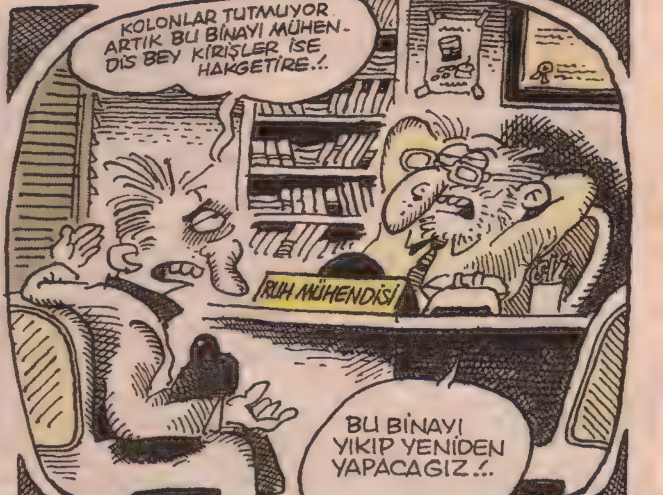
KOLONLAR TUTMUYOR ARTIK BU BİNAYI MÜHEN-DİS BEY KİRİŞLER İSE HAKGETİRE...
RUH MÜHENDİSİ
BU BİNAYI YIKIP YENİDEN YAPACAGIZ...

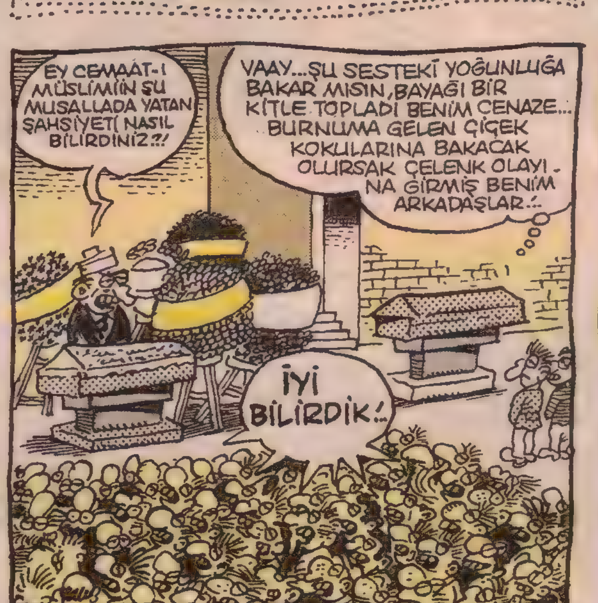
EY CEMAAT-I MÜSLİMİN ŞU MUSALLADA YATAN ŞAHSİYET(NASIL BİLİRDİNİZ?!
VAAY...ŞU SESTEKİ YOĞUNLUĞA BAKAR MISIN,BAYAĞI BİR KİTLE TOPLADI BENİM CENAZE... BURNUMA GELEN ÇİÇEK KOKULARINA BAKACAK OLURSAK ÇELENK OLAYI-NA GİRMİŞ BENİM ARKADAŞLAR...
İYİ BİLİRDİK!

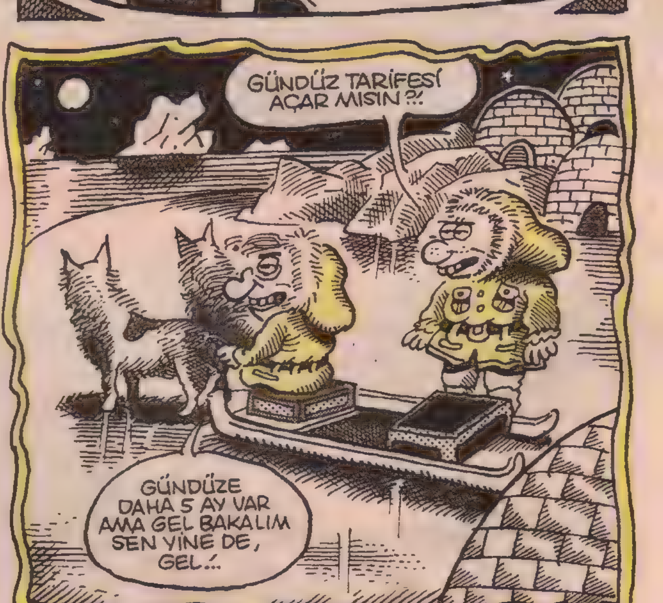
GÜNDÜZ TARİFESİ AÇAR MISIN ?!
GÜNDÜZE DAHA 5 AY VAR AMA GEL BAKALIM SEN YİNE DE, GEL...

kazanıp gelmiştik işte... Kurtardığımız ada-
rtık... Terkedilmiş evlerdeki coşkularımız...
'erimiz, ıssız vadilerde yankılanan sevinç
ece ağaçların, papatyaların, yağmurların
anmız bizimdi...
şinden kendi gibileri ikna etmeyi başarmış
urtarılmış bölgelere... Adalara, ıssız vadi-
ra, mağaralara, terkedilmiş evlere, güneşli

yoktu... Aşk adı verilen o iki kişilik bencil-
lkiyetler... Kıskançlıklar... Rekabetler... Be-
enim arabam, benim kazağım, benim pa-
tlarım, benim başarılarım yoktu...
p birlikte yaşıyorduk... Yeni sevgililer, eski
yeni sevgilileri, onların eski sevgilileri, ye-
ların eski arkadaşları, onların eski ve yeni
e eski Tanrı misafirleri, onlarsız yaşayama-
ız, onların kadim dostları hepimiz bir ara-

çocuklarımız artık buradaki herkesin ço-
n kadınlar onların anneleriydi, bütün baba-
basıydı... Kimsenin çocuklar üzerinde mül-
... Kimsenin dostluklar ve sevgililer üzerin-
yoktu... Benim sözcüğü yasaktı aramızda.
toplumda bize yasak edilen ve edilecek
aktı... Buralara gelirken birlikte getirdiğimiz
di... Doğaya ve doğanın parçası olan her
giyle tapıyorduk... Birlikte getirdiğimiz kuş-
ler, balıklar, tavşanlar önce doğanın sonra
rkesindi...
kovulmuş sığınmacılar, vatansızlar, yasak-
rdan kaçan bütün firariler, göçebeler, aşk-
le çekenler, hiçbir ülkenin üniformasını
nler, isyankârlar, şizofrenler, mülteciler, as-
nemler, aristokrat serseriler, hiçliğin fatihle-
e değerleri anlaşılmamış olanlar, özgürlük
zgin sanatçılara yüreklerimiz ve kapıları-
açıktı...
nlardan sadece egolarını, sahiplenme duy-
dışında bırakmalarını, mümkünse yola çık-
çoktan yok etmiş olmalarını istiyorduk...
sahiplenme duygularını içinde bütün kö-
Çünkü ego, o kör benlik denen şey faşiz-
di... Bütün kötülükler, savaşlar, zorbalıklar
ydi... Para ve mal tutkusu ondan yayılıyor-
aşına gelen bütün felaketler önce orada ha-
tün bu haksız zenginlikler...
cak olan önce bencilliklerin soyunmalıydı...
larından, devletinin ona gönüllü köle olsun
ığı alışkanlıklar ve zorba bilgilerden... Ülke-
in baskıyla dayattığı ve içi çöplükle dolu ki-
nden soyunmalıydı...
bizim için en kutsal olan...
sal olan bayraklar, milliyetler, dinler, sınırlar,
ildi... Bizim için kutsal olan sevgilerimizdi;
hazlarımız, şölenlerimiz, baş dönmelerimiz,
ğayla bütünleşen bedenlerimizdi...
ir vatanımız yoktu... Biz sevgi cumhuriye-
mız sınır tanımazdı... Kendimizi özgür his-
r bizim vatanımızdı... Bayraklar, marşlar ,
sevişirken haz aldığımız her toprak parça-
kutsal olan... Şölenlerimizi yapabilmek için
eklerimizi ve içkilerimizi nereden edinebili-
bizim için asıl vatan...
maya karşıydık..Çünkü zorunlu çalışmak
ştirip solduruyordu... İhtiyaçlarımız çoğu-
ıyorduk... Ekip, biçiyor ve hep birlikte top-
zda yetenekli olanlar bir şeyler üretiyor, di-
ürüp satıyordu... Kazanılan paralar eşit bir
yor ve onlarla ihtiyaçlarımız neyse onları
ılan para asla biriktirilmiyor, hemen o gün
Kimsenin kendisine ait bir parası ve mülkü
n tapusu ve cüzdanı yoktu... Biriktirmeye
Çünkü biriktirmek demek, laneti biriktir-
iriken paranın bizim için boktan başka an-
ken para bokla eşitti... Dünyayı bugünkü
u cinneti, bu dinmeyen savaşları, bu kıya-
çoğaltan, bu kalplerde ve ceplerde biriken
ir şey değildi...
rilen para değildi dünyadaki laneti çoğaltan,
bugüne dek gittiğimiz her yere yanımızda götürdüğümüz ülkelerimizin bize verdiği kimliklerimizdi... Biz bütün tanımlamaların, bütün kontrollerin dışında kalmalıydık... Bu yüzden kimliklerimizi buraya geldiğimiz ilk gün bir ateş yakıp topluca yakmıştık.

Zorunlu çalışmaya karşı olduğumuz için bizim için her gün tatil, her gün şölen, her gün dans ve sevinçti... Öyleyse takvimlere ne gerek vardı... Çünkü ne zaman çalışıp, ne zaman eğleneceğimize bizim değil, bize egemen olanların karar verdiğini gösteren takvimler de içimizdeki laneti durmadan biriktiriyordu.

Bu lanetin içimizde düzenli bir şekilde birikmesini sağlayan ülkelerimizin takvimlerini de ateşin içine atıp sevinç çığlıkları atarak seyretmiştik yanışlarını...

Tek bir dinimiz vardı, o da sevgiydi... Tek bir öğretimiz vardı, o da yaşamaktan alabildiğine haz almaktı ... Tek bir ahlâkımız vardı, o da kendimiz için istediğimizi başkaları için de isteyebilmekti... Tek bir gerçeğimiz vardı, o da alabildiğine özgür olmaktı... Tek bir çalışkanlığımız vardı, o da sonuna kadar dayanışma içinde olmamızdı...

Çocuklarımızı, sistemin gönüllü köleleri olsunlar diye ruhlarını ve isyan duygularını körelten varolan okullara göndermiyor; sevgiyi, yaşamaktan haz almayı, hayatın anlamını, dayanışmayı, kim olduklarını ve neden yaşadıklarını bilmeyi öğretiyor ve asıl önemlisi doğanın parçası oldukları için onunla barışık yaşamaları gerektiğini anlatıyorduk...

Çünkü doğa bir bütündü hepimiz için... Çimenlerin üzerindeki kırağıydı doğa bizim için; bizi her sabah mucizeleriyle karşılayan çiçekler ve ağaçlardı... Susuzluğumuzu gideren dağlardan akan sulardı... Bizden dostluklarını esirgemeyen hayvanlardı... Doğa sevişmelerimizdeki hazzı bize sanki sonsuzmuş gibi yaşatan titreyişlerimizde saklıydı...

Bilirdik ve öyle yaşardık... Hayatımızı güzelleştiren, işlerimizi kolaylaştıran, bize zevk veren her şey bizden önce doğanındı... Aramızda çırılçıplak ve neşeli çığlıklar atarak koşuşturan çocuklarımız da bizim değil, aslında doğanındı... Biz ondan zorla hiçbir şey alamazdık... O isterse bize verirdi vereceğini... Onu anlamaya çalıştıkça varolan korkularımız biraz daha azalırdı... Onu anladıkça onun biraz daha parçası oluyorduk çünkü... Kendimize duyduğumuz saygıyı hep ondan bilirdik..

Bir tek bilgeliğimiz vardı, o da doğaya saygı duymamızdı.

Bu saygının varlığı içimizde olmadık anlarda çoğalan o doğal neşeydi... Bir sebebi yoktu bu neşenin..Varolduğumuz, yaşadığımız için ortaya çıkıyordu o...

Çünkü burada geldiğimiz hayatların aksine hiçbir şeyin bir karşılığı yoktu... Kendimizi sevmemiz, kendimize saygı duymamız için başkalarının onayını kazanmak, birilerinden daha büyük unvanlar elde etmek, itibar görmek, daha çok paraya sahip olmak gerekmiyordu...

Bazen birileri yaşadığımız yerleri görmeye gelir, yaptıklarımızı, şölenlerimizi, böyle yaşamaktan dolayı aldığımız hazzı görür, bizden kendilerini aramıza almamızı isterlerdi... Ama bunu isterken ne o sahte kimliklerini, üniformalarını, korkularını, mülkiyetlerini, para hırslarını,ne de köleleşmiş ruhlarını geldikleri yerde bırakmaya cesaret edebilirlerdi...

Doğaları çoktan bozulmuştu, ama içlerinde gizli bir yer bizim gibi yaşamaları gerektiğini söylüyordu onlara..Ama ne yazık ki buna hiç hazır değildiler... Geldikleri gibi dönerlerdi korkularına, bayraklarına, sahiplenme duygularına, kıskançlıklarına, duygularını körelten okullarına, işyerlerine, kışlalarına, yani o yıllardır bastırmak zorunda kaldıkları arzularının cehennemlerine dönerlerdi...

Ve döner dönmez de gizliden gizliye, isteyip de yaşayamadıkları her şey için bize büyük bir öfke duyar, ahlâksızlıkla suçlar, sonra da bizleri, boyun eğdiği devletinin polis gücüne ihbar ederlerdi...

Öylesine bozulmuştu ki doğaları mutlu olmak için ya düşmanlarını kötü durumda görmeleri , ya da başkalarının onayını almaları gerekiyordu... Öylesine bozulmuştu ki kişilikleri kendilerini ezip köleleştirenlere benzemişlerdi... Bir çoğu onca ezildikleri ve aşağılandıkları halde bu benzeyişten rahatsız olmaz, hatta kafası kopartılana, sıra kendisine gelene kadar bu bütünleşmeden hastalıklı bir gurur duyardı... Ve en acımasız zalimler bunların arasından çıkardı...

Doğasının bozulduğunu, sahip olduğunu sandığı şeylerin aslında çok sahte olduğunu, her geçen gün ruhlarının biraz daha köleleştiği anladıkları halde bundan kurtulmak için kendi içinde bir savaş başlatamayanlar ise giderek içine kapanır, daha da edilgenleşir, güvensizlik ve çaresizlik duyguları içinde yaşamayı sürdürür; onları isyana, başkaldırıya değil, aksine kaçışa sürükleyen alkole, uyuşturuculara sığınırlardı... Kendilerinden hoşnut olduklarını hissetmek için içerler, ama içtikçe aslında kendilerinden ne denli tiksindiklerini ve nefret ettiklerini anlarlardı...

İnsanın kendisinden hoşnut olması için önce nefret ettiği kendisini yıkması gerekiyordu...

Oysa bizim burada kendimizden hoşnut olmamız için başkalarının onayını almamız, dışardan bize rağmen saptanmış beklenti ve ölçülere uyuyor olmamız gerekmiyordu, o kendimize duyduğumuz sevgi, o hoşnutluk duygusu burada sadece ve sadece içimizden doğru yükseliyor, bizi kollarına alıyor, sonra sarıp sarmalıyordu... Bu duyguyu hiçbir içki, hiçbir uyuşturucu veremezdi insana...

Sistemin ve devletinin kendisine yüklediği yüklerden ve bütün bu yabancılaşmalardan kurtulmuş bir insanın aldığı her nefes zaten yeterince baş döndürücü ve doyumsuz keyiflerle doluydu...

Ama isteyen burada aldığı hazları, yaşadığı coşkuları biraz daha çoğaltmak için dilediğini dilediği kadar içebilirdi...

Sevgi, doğaya saygı, coşku dolu bilgelik... Bütün bu duygular durmadan yaşama hazzımızı çoğaltırdı burada...

Aşklar başka aşkları, sevişmek başka sevişmeleri, dokunuşlar başka dokunuşları çoğaltırdı burada...

Aramızda birisi sevdiği bir insanı öpmeye başladığında orada bulunan herkesi öpmüş gibi olurdu... Aramızda birisi sevdiğiyle sevişmeye başladığında orada bulanan herkesle sevişmeye başlamış gibi olurdu...

Sevişmek bir iklim gibi herkesi bir anda içine alır ve içine aldığı her insanla daha bir çoğalır ve toplu bir ayine dönüşürdü... Bu ayinde aramızdaki son sınırlar erir, hepimiz aynı bedende buluşur ve orada paylaşımın doruğuna varırdık.

Evet, bütün bunlar bir düş, ama biliyorum ki bu anlattığım hayatımın en büyük düşü... Ve inanıyorumki eğer bu düşüm gerçek olsaydı, bugün ne bu zorbalıklar olur, ne bu savaşlar yaşanır, ne de insanlar birbirlerine karşı bu denli acımasız olurlardı...

Bu düşüm gerçek olsaydı dünün mazlumu bugünün zalimi olmazdı...

Bu düşüm gerçek olsaydı karargahı **İsrail** tanklarıyla çevrilmiş olan **Yaser Arafat** penceresiz bir odada, aç ve susuz ölmeyi beklemezdi...

CEZMİ ERSÖZ

cezmier@leman.com.tr

CHARLIE HERDO
LeMan
ÖZEL
AVRUP BİRLİĞ AB... HIMMM. YANİ YUK RIDAN AŞAĞIYA İ DİLDE SU DEMEK Kİ İŞ HAMAN ÇÖZÜLEC TABİ TA

lan ve bu konuda aydın sorumluluğunun bir gereği olarak basın toplantısı yapan ve düşüncelerini belirten **Şükrü Erbaş, Ahmet Telli, Aydın Çubukçu, Ali Balkız, Zerrin Taşpınar, Mehmet Özer** gibi **Ankaralı** bir çok şair ve yazar 8 Nisan pazartesi günü saat 9:00'da **Ankara 2 Nolu DGM'**de terör örgütüne yardım ve yataklık yapmak suçundan yargılanacaklar. Bu şair
Vakfı'ndayım. İstiklal Cad. Ayhan Işık Sk. Özverim Apt. No:34 Kat:2 Tel: 0212 - 245 40 32 * **Samsun.** 6 Nisan cumartesi günü saat 14:00'de **Samsun 19 Mayıs Üniversitesi**'ndeyim. Aynı gün 18:00-20:00 arası **Medya Kitabevi**'ndeyim.. * **İzmir.** 10 Nisan çarşamba günü saat 14:00'de **Ege Üniversitesi Muhittin Erel Anfisi**'ndeym. (Sağlık Emekçileri Sendikası'nın ve
ap Kitap Fuarı'nda **Gendaş Yayınları** standındayım. * **Denizli.** 12 Nisan cuma günü saat 14:00-19:00 arası **Atlantis Kitaplığı**'ndayım. Aynı akşam 20:00'den itibaren **Denizli Edebiyat Dostları**'nın etkinliğindeyim. * **Kütahya.** 13 Nisan cumartesi günü saat 15:00'de **Kütahya Secret Garden Cafe**'deyim. Ziraat Bankası karşısı Hilal İş Hanı Kat:5 Tel: 0274 - 216 99 74

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

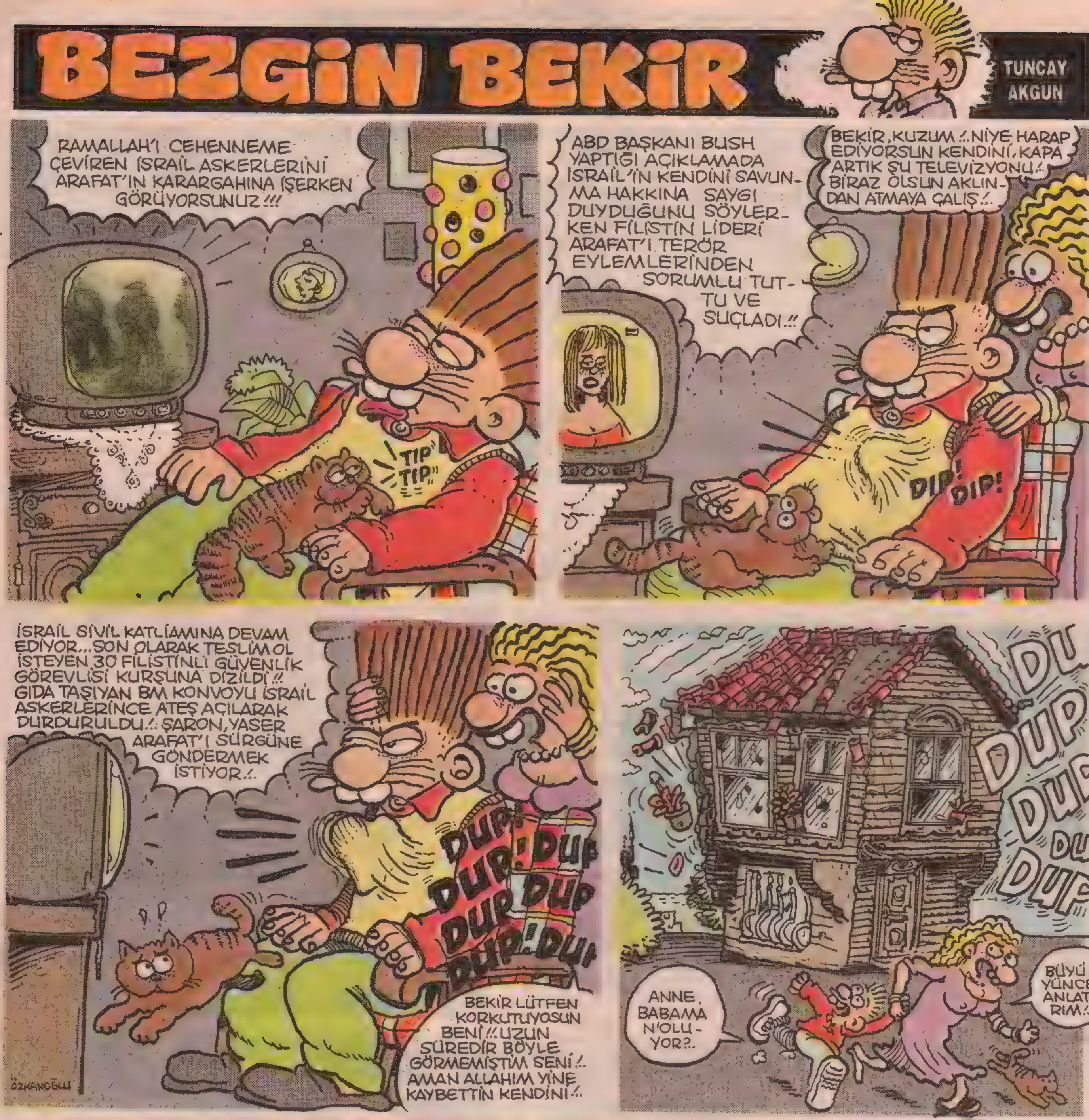
RAMALLAH'I CEHENNEME ÇEVİREN İSRAİL ASKERLERİNİ ARAFAT'IN KARARGAHINA İŞERKEN GÖRÜYORSUNUZ!!!
TIP TIP
ABD BAŞKANI BUSH YAPTIĞI AÇIKLAMADA İSRAİL'İN KENDİNİ SAVUNMA HAKKINA SAYGI DUYDUĞUNU SÖYLERKEN FİLİSTİN LİDERİ ARAFAT'I TERÖR EYLEMLERİNDEN SORUMLU TUTTU VE SUÇLADI!!
BEKİR, KUZUM!..NİYE HARAP EDİYORSUN KENDİNİ, KAPA ARTIK ŞU TELEVİZYONU!.. BİRAZ OLSUN AKLINDAN ATMAYA ÇALIŞ!..
DIP! DIP!
İSRAİL SİVİL KATLİAMINA DEVAM EDİYOR...SON OLARAK TESLİM OL İSTEYEN 30 FİLİSTİNLİ GÜVENLİK GÖREVLİSİ KURŞUNA DİZİLDİ!! GIDA TAŞIYAN BM KONVOYU İSRAİL ASKERLERİNCE ATEŞ AÇILARAK DURDURULDU!.. ŞARON, YASER ARAFAT'I SÜRGÜNE GÖNDERMEK İSTİYOR!..
DUP! DUP! DUP DUP DUP DUP DUP! DUP
BEKİR LÜTFEN KORKUTUYOSUN BENİ!!..UZUN SÜREDİR BÖYLE GÖRMEMİŞTİM SENİ!.. AMAN ALLAHIM YİNE KAYBETTİN KENDİNİ!..
ÖZKANOĞLU
DU DUP DUP DU DUP
ANNE, BABAMA N'OLUYOR?..
BÜYÜYÜNCE ANLATIRIM!..

bezginbekir@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

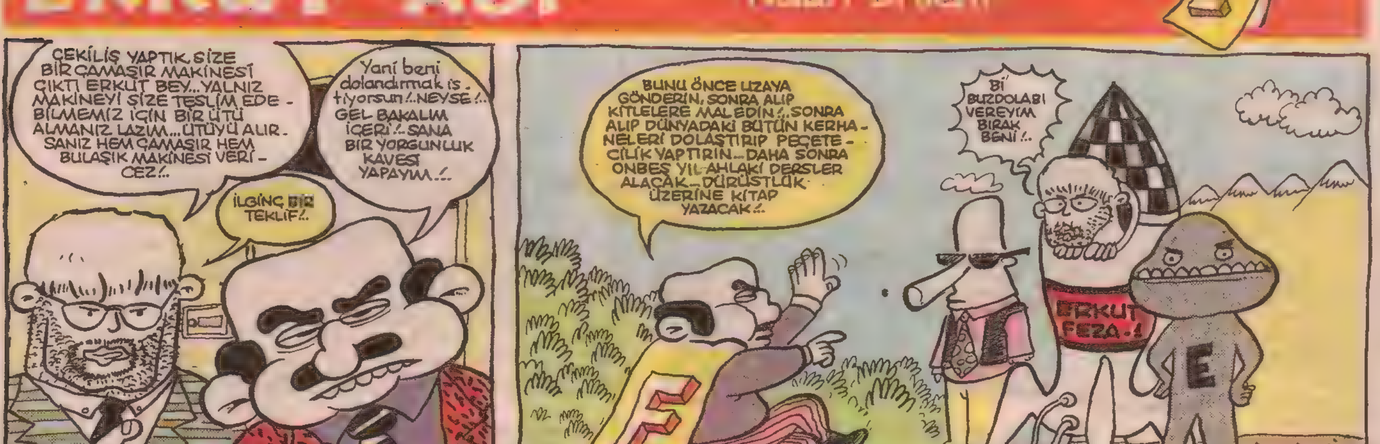
ÇEKİLİŞ YAPTIK, SİZE BİR ÇAMAŞIR MAKİNESİ ÇIKTI ERKUT BEY...YALNIZ MAKİNEYİ SİZE TESLİM EDEBİLMEMİZ İÇİN BİR ÜTÜ ALMANIZ LAZIM...ÜTÜYÜ ALIRSANIZ HEM ÇAMAŞIR HEM BULAŞIK MAKİNESİ VERİCEZ!..
Yani beni dolandırmak istiyorsun!..NEYSE!.. GEL BAKALIM İÇERİ!..SANA BİR YORGUNLUK KAVESİ YAPAYIM!..
İLGİNÇ BİR TEKLİF!..
BUNU ÖNCE UZAYA GÖNDERİN, SONRA ALIP KİTLELERE MAL EDİN!..SONRA ALIP DÜNYADAKİ BÜTÜN KERHANELERİ DOLAŞTIRIP PEÇETECİLİK YAPTIRIN...DAHA SONRA ONBEŞ YIL AHLAKİ DERSLER ALACAK...DÜRÜSTLÜK ÜZERİNE KİTAP YAZACAK!..
Bİ BUZDOLABI VEREYİM BIRAK BENİ!..
ERKUT FEZA-1
E

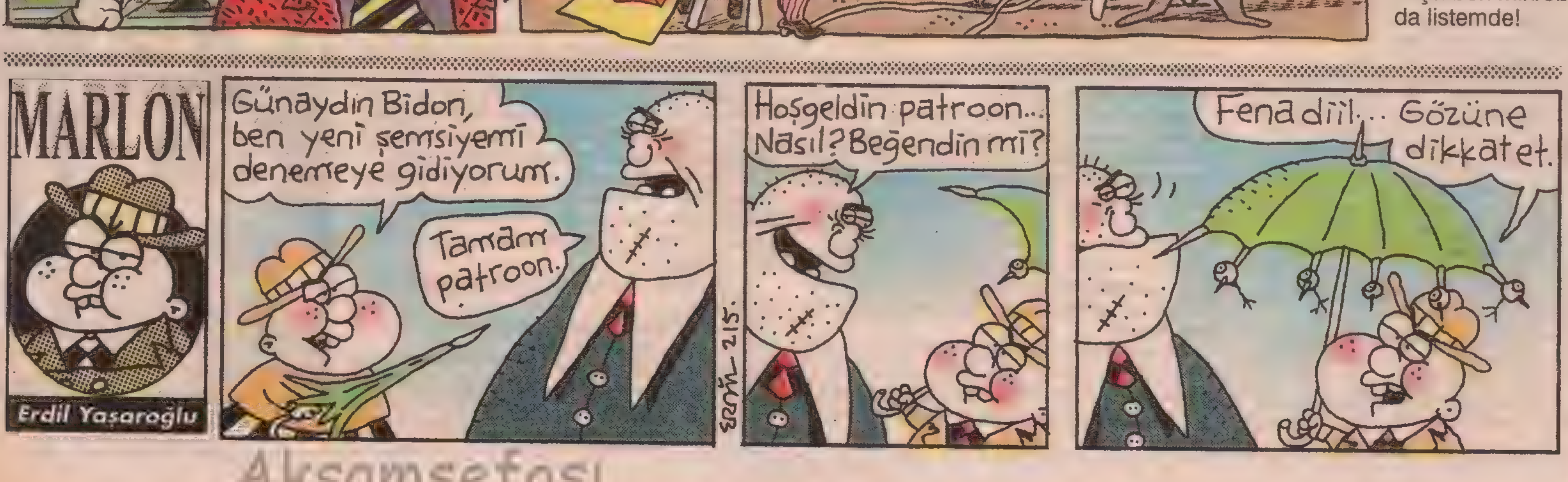
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Günaydın Bidon, ben yeni şemsiyemi denemeye gidiyorum.
Tamam patroon.
ERDİL 2.15.
Hoşgeldin patroon... Nasıl? Beğendin mi?
Fena diil... Gözüne dikkat et.

CHARLIE HEBDO
LeMan ÖZEL
TUNCAY ABİ BEN DE BU ÖZEL SAYIYA ÇIKICAM MI?
ÇIKTIN BİLE..

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

ŞARBON mikrobu!

Şu sırada kudurma anında ilk ısırılacakların listesini yapmaktayım!

Çünkü bir sokak köpeği tarafından ısırıldım.

Her şey çok ani gelişti.

Evime yaklaştığım sırada birden beliren bir köpek "atıl kurt" komutunu duymuşcasına dişlerini koluma geçirdi.

Rivayet o ki beni ısıran derin devletçilerce özel olarak kudurtulmuş bir köpekti!

Bu köpeğe benim fotoğrafımı gösterip dövüyorlarmış!

Böylelikle köpeği fotoğraftaki kişiye, yani bana karşı kinlendiriyorlarmış!

Sonunda köpek öyle bir hale gelmiş ki beni gördüğü anda saldıracak.

Yediği dayakların intikamını benden alacak.

İşte o hale getirdikleri köpeği getirip evimin önüne bırakmışlar.

Ben evime yaklaştığım sırada da "atıl kurt" komutuyla üzerime saldırtmışlar.

Köpeğin dişlerinden kurtulur kurtulmaz SSK Hastanesi'ne gittim ve orada öğrendim bir kuduz aşısının 46 milyon 905 bin lira olduğunu.

Benim için gereken beş kuduz aşısının 250 milyon liraya yakın tuttuğunu.

Ki bazı durumlarda vurulması gereken kuduz aşısı sayısı daha da fazlalaşıyordu.

Bu da maddi olarak daha büyük yekün tutuyordu.

Peki benim gibi sigortalı olmayan ya da parası olmayan ne yapacaktı?

Bu soruya oradaki görevlilerden aldığım yanıttan anladım ki parası olmayan kuduracaktı.

Kuduz köpekten önce bu yanıt kudurttu beni.

İşte kudurma anında ilk ısırılacakların listesini yapıyorum şimdi!

Bilsinler ki bu ülkeyi "paran yoksa öl" durumuna düşürenler de listemde...

ABD eski başkanı Clinton'ın danışmanı Dick Morris'i "IMF parasını verip Türkiye'yi satın aldı; Türkiye ABD'nin malı" diye konuşturanlar da listemde...

Şarbon mikrobu kadar tehlikeli Şaron mikrobu da listemde!

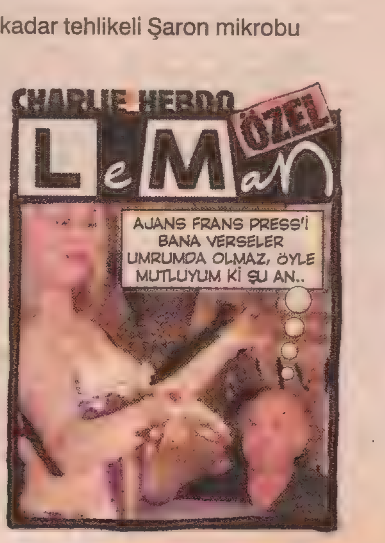
CHARLIE HEBDO
LeMan ÖZEL
AJANS FRANS PRESS'İ BANA VERSELER UMRUMDA OLMAZ, ÖYLE MUTLUYUM Kİ ŞU AN..

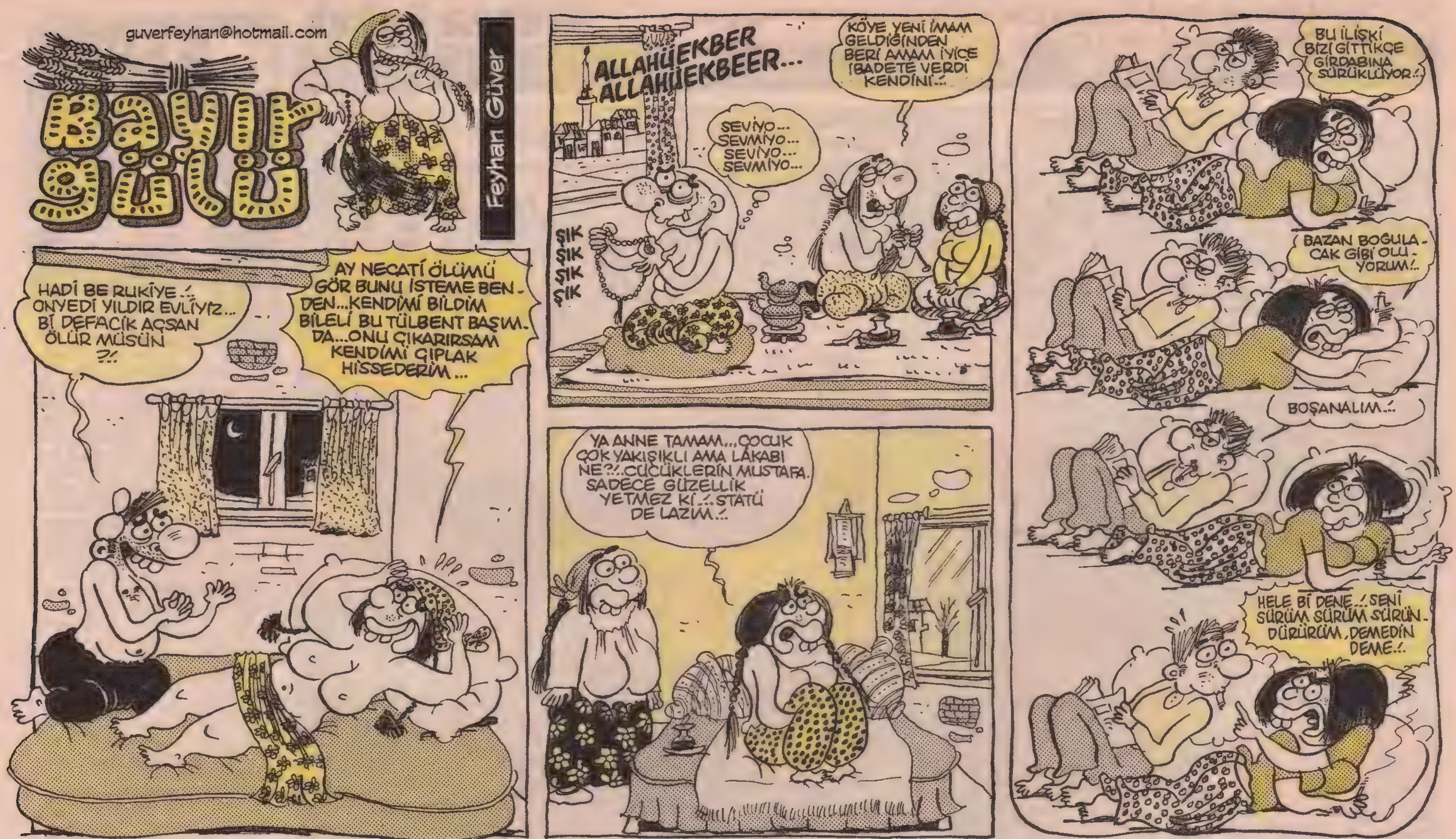
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
Feyhan Güver
HADİ BE RUKİYE..!. ONYEDİ YILDIR EVLİYİZ... Bİ DEFACIK AÇSAN ÖLÜR MÜSÜN ?!.
AY NECATİ ÖLÜMÜ GÖR BUNU İSTEME BEN-DEN...KENDİMİ BİLDİM BİLELİ BU TÜLBENT BAŞIM-DA...ONU ÇIKARIRSAM KENDİMİ ÇIPLAK HİSSEDERİM...
ALLAHÜEKBER ALLAHÜEKBEER...
KÖYE YENİ İMAM GELDİĞİNDEN BERİ AMAM İYİCE İBADETE VERDİ KENDİNİ..!.
SEVİYO... SEVMİYO... SEVİYO... SEVMİYO...
ŞIK ŞIK ŞIK ŞIK
YA ANNE TAMAM...ÇOCUK ÇOK YAKIŞIKLI AMA LAKABI NE?!..ÇÜCÜKLERİN MUSTAFA. SADECE GÜZELLİK YETMEZ Kİ..!.. STATÜ DE LAZIM..!.
BU İLİŞKİ BİZİ GİTTİKÇE GİRDABINA SÜRÜKLÜYOR..!..
BAZAN BOĞULA-CAK GİBİ OLU-YORUM..!..
BOŞANALIM..!.
HELE Bİ DENE..! SENİ SÜRÜM SÜRÜM SÜRÜN-DÜRÜRÜM, DEMEDİN DEME..!.

NİHAT GENÇ

İLİŞKİ

ATV'de Metin Akpınar, ünlü sanatçıları ekrana çıkartıp, çok güç durumdaki yoksul ve hastalara yardım toplayan bir program yapıyor! Tam anlamıyla: Gözboyama! Gözboyamacılığa neden müsaade ediyoruz, bunun kanunu, müeyyidesi yok mu? Metin Akpınar'ın şahsi serveti ekranda acındırarak gösterdiği hastalara yardım edecek güçte! Şu, otuz yılın sanatçısı Metin Akpınar'ın haline bakın, her yerinden riyakarlık akıyor, deli kız .ötün görünüyor demişler, ben ondan çoktan geçtim demiş. Ekranlarda utanmadan delik davul gibi konuşmazlar mı... Adamın fermanı kurumamış, yine ekranlarda. Vicdan mı temizliyor. Rezilliklerini mi unutturmak istiyor. Ekrandan toplanan paraların, ne kadarı hastaya gittiği, ne kadarına ne olduğunu, nasıl bilebiliriz. Bu hesapları kontrol eden yok mu? Yardım edeceklerse kendileri etsin. Hayatın hiç bir döneminde gazetenin, ekranın göstermediği, felçli, kalp hastası, sefil insanları ekrana çıkartıyor. Kriz'den bir hafta önce Sabah Gazetesi'nin manşeti: Pupa Yelken Gidiyoruz, idi. Kriz biter gibi oldu, cami yapılmadan yine dilenciler kapıya doldu. Yardım topladığı bu zavallı insanlar, nerden bitti, nerde oldu, nerde büyüdü? Gazetesi, ünlü yazarları, televizyonu, tartışma programları, bir kez olsun bu hastaları topluma göstermedi! Şimdi ne değişti! Halkımız öğrensin, bok yiyenin boku yenmez. Şimdi niye merhamet dileniyorlar. Bu işin içinde puştluk var! Bugün, okuyucunun, izleyicinin elinin altında üç milyona yakın bilgisayar var, neden protesto etmezler! Yine halkın yüzüne gülüp, sırtına binmeye çalışıyorlar! Enayi bilgisayar hastaları, bir e-mail nedir, onu bile göndermeye eriniyorlar! Bilgisayarınız başka ne işe yarar! Bilgisayarmış, elin eşeği yük getirir, bizimki kuyruğuyla bok getirir!

Halktan para toplayıp merhamet, şefkat kahramanı olmak ülkemizde burjuva hastalığı! Bakın Tema, bakın Türk Eğitim Gönüllüleri Vakfı. İkisinin de yönetimleri sanayici, işadamlarıyla dolu, ikisi de sırtını büyük holdinglere dayamış. Yardım edecekseniz edin, hayır işleyeceksen işle, yok, bu şöhretli vakıfların ilk işi, halktan para toplamak! Sahipsiz koyuna kurt bekçilik yapıyor, onu da parasız yapmam diyor! Bakın tarihin en büyük ekonomik krizinden çıkmaya çalışan Türkiye'de holding bilançoları açıklanmaya başladı. Sabancı, Koç, Oyak, geçtiğimiz yıllara büyük fark atarak, büyüyerek çıktılar! Kriz kimeymiş gördük! Buna rağmen, halktan dileniyorlar. Bunun için ekranları kullanıyorlar. Gözboyamanın daniskası, aldatmacanın, hilenin, tezgahın binbir türlüsü. Tezgahın başına efendi görünümlü adamlar koyuyorlar, adları da sivil toplum oluyor. İçlerinde tek sivil yok, hepsi TÜSİADCI. Hepsi köşklere, yalılara yan gelmiş adamlar, bir de halktan para toplarlar! Bunlar işadamı değil, sinek...: Sinekler pekmezciyi iyi tanır! Yemiş bitirmişler, şimdi de halkın elinden bir milyon nedir, ona sulanıyorlar! Ne demiş eskiler, devenin başını yemediği ot ağrıtır, o ot için, ekranlardan yardım topluyorlar!

Nedir bu vakıflar kardeşim, bu TV'lerdeki yardım toplamalar, nedir? Bu kandırmacalar nedir? Evinde üç milyona yakın bilgisayarı olan bu halkın sesi neden çıkmaz! Halktan para toplayıp, dilenmenin marifeti nedir, sonra büyük vakıflar kurduk, büyük merhamet, büyük şefkat ödülleri alıp kahraman olmanın alemi var mı? Bu ünvanlarla toplum önderi, sosyal kahraman oluyorlar, yılsonu gelmeden her bir vakıfa sırayla büyük insan ödülleri dağıtıyorlar, kime, halktan ekranlarda para dilenen bu büyük işadamlarına! Neymiş, sivilmiş kurumları!

Toplumda değerlerin ağzına sıçanların, yine arsızca toplumun baş meleği olma arzuları bize çok şey anlatır. Gelişmiş bir toplumda bunu başaramazlar. Sevgi kavramı çürümüş, bilgisayar başında eğlenen geri zekalı milyonları olan basit formlu bizim gibi ülkelerde baş melek olurlar! Daha üç-dört yıl öncesi, şeyhlerin kurduğu imparatorluğun dolarlı, TV'li imkanlarını hepimiz gördük, değişen birşey yok. Tabiat boşluktan hoşlanmaz. Dünyadaki iyilikleri yönetme görevini, yine birileri üstlenip, pempe kanatlarıyla toplum önüne fırlıyor. Çingen eşeği önden gider, halk hala bu eşeğin peşinde!

Basit formlu toplum. Sinemacısı, sanatçısı, aile bireylerinin sevgisini anlatıyor. TV dizileri, filmler anne-baba çocukların bir birlerine sevgi temalarını işleyip, sevgiden sözediyor. Hayvanat bahçesinde de maymunların ailesine düşkünlüğünü görürsünüz, ya da bir belgesel daha çok şey anlatır. Toplumsal sevgiden, "insanlık" sevgisinden sözedebilmeniz için, başkasına, dışardakine olan sevgiyi tanımalıyız. Aile sevgisi, fiziki bir refleks! Sevgi denilince aklımıza anne-baba-çocuk geliyor. Baştaki siyasi partiler, holdingler de toplumsallaşacağına gittikçe aileleşip, aile partileriyle götürüyor!

Bu karşılaşmaları pek sevmiyoruz ama, toplumsal sevgi ancak, öğrenci-öğretmen, hasta-hemşire, dağ başındaki şoför ile trafik polisi vb. arasında kurulur. Türkiye kazalarda birinci. Her türlü sınırı aşan bu delilik bize çok şey öğretiyor. İnsanlar karayolunda arabalarıyla başbaşa kaldıkları o yalnız anda, kimsenin görmediği o dar alanda, kendilerine ve topluma hiçbir saygı tanımıyor, başkalarına karşı azrail gibi davranıyor. Kendi canı dışında hiçbir kutsal değer tanımayan bu eşkiyaları yakın mercek altına alalım. Hepsi çocuğunu seviyor köpekler gibi, uç uç böcekleri gibi sarılıyor onlara, ama toplumsal alana, kurallara geldiğinde toplumdan öç alır gibi, herkesin tabutuna çivi çakar gibi, hayatı cehennem ediyor.

Ailesinden uzakta yatılı okuyan çocuklar toplumu daha hızla öğrenip, coşkuyla kaynaşır! Yalnızlık, ruha dayanak, destek arar. Bu zayıf insan ezilmemek için, aile dışında dostlar bulur! Tanımadığı anneler, tanımadığı kardeşlerle dünya kurar! Tek kişilik eğitim, bir öğrencinin evrensel acıları kaldırabilmesi için modern toplumun olmazsa olmaz koşuludur!

Bizler de ruhumuzu tek kişilik eğitimden geçiririz. Mezar başında sessizliğimiz. Tek başımıza bir çiçeğin yapraklarına dakikalarca büyülü takılışımız. Tek başına uzun uzun bir kitap okuyup, tüm evrenle hesaplaşmaya girişimiz. Aile dışında bambaşka maden parçaları, başka sevgi biçimleri buldukça, tek kişilik ruhumuz güçlenir. Birgün annemiz öldüğünde, başka anneler olduğunu biliriz. Arkadaşlarımız öldüğünde, dünyada başka arkadaşlar olduğunu düşünürüz. Tanıdık, tanımadık herkese karşı kardeş gibi incelikli, sorumlu davranmaya çalışırız. "Kibarlık"tır bunun adı... İnsanlık aşkı, kutsal bir hastalıktır. Tanımadığımız insanlar için çırpındıkça, ruhumuz eşsiz bir zafer kazanır! Bu zalim ve lanetli dünyayla boy ölçüşebilecek sağlam, cesur ruhumuz, çelik gibi kuvvetiyle bu kaderi değiştirmek, dünyayı değiştirmek için yola koyulur. Başka insanlara, başka kardeşlere doğru!

Ahlak denilen şey, öğrenciyle-öğretmen, hastayla-hemşire, polisle-şoför arasındaki, bu dar, kapalı özel alandan çıkar. Aile bireyleri tabii ki birbirini koruyup kollayacak. Aile kumpastır. Tezgahtır. Birbirine kan bağı olan insanlar hilesini, yalanını saklar, savunur. İçeri başka, dışarı başka konuşur! Uzun bir kitabın sessizliğinde kaybolan insanlar, mezar başında sessizliğe dalan insanlar, artık, içeri dışarı, herkese, aynı sonsuz coşkuyla konuşur. Erdem denilen toplumsal iyilik, başkalarıyla karşılaştığımız kapalı ilişkilerde cereyan eder.

Batı, Don Juan'ı çok sever. O bir çapkın kahraman değil, daha ötesi. Bir aşk kahramanı; daha ötesi. Bir ayartma, baştan çıkartma tanrısı. Don Juan batının çözümleyemediği roman ötesi bir kahraman, yüzlerce kadını baştan çıkardı. Büyük marifeti bu değil. Birkaç gün beraber olduğu kadınlar, ömürboyu Don Juan'a bağlı kaldı, sır burda.

Don Juan'la birgün birlikte olan kadınlar, nasıl oldu da ömür boyu ona tapınmaya devam etti.

Don Juan'ın ayartıcı karizmatik gücünün neler olduğunu birazcık anlayabiliriz. Mesela, siyasi bir liderin elini sıkmakla, ona ömür boyu bağlı kalanlar var. Müdiriyle başbaşa sadece birkaç dakika geçiren şeyhin özel gücü nerden kaynaklanır? O küçücük arada, bir bakış, bir kesişme, bir kaç saniyelik kısa elektriklenme, Tanrıya dokunmuş gibi, zaman-mekan ötesi bir ışınlanma, çok gizli ve çok özel bir bağlılığa sebep olur!

Don Juan kadınlara neler söyledi, onlarla neler yaşadı, hangi mimik, jestlerde bulundu? O gizli an. Başbaşa kaldıkları o özel ilişki. Anlamak çok zor. Ancak, başbaşa olmanın, yalnız kalmanın, iki kişi arasında cereyan eden çarpılmanın, sarhoş olmanın, kendinden geçmenin, transa girmenin inanılmaz büyüsünün, o kapalı, o başbaşa kaldıkları an'a ait olduğunu biliyoruz.

İki kişinin kalpleriyle konuşması, inanılmaz bir insanlık zaferidir bu!

Batı edebiyatı, deşifre edilmesi, teşhir edilmesi, açıklanması, gözlemlenmesi, denetlenmesi mümkün olmayan bu anların kahramanı Don Juan'a hayran! Don Juan, saraylardan, şatolardan, balolardan birgün uzak durmadı. Batılı, Don Juan'ın bu özel sırrın, özel hayatının, bu büyülü sırrının peşinde.

Batı hukuku pozitif. Modern toplum gösteriş ve görünüş! Tüm ahlakı, estetiği, başarı çıkarımları, görünen üzerinderi. Rakamları sever. Formları sever. Kamerayı sever. Aleniyeti, açıklığı sever! Oysa, Don Juan'ın karizması, gizli, tespit edilemeyen, özel anlarda gizli!

İki kişiye ait bu özel anlarda, insan kişiliği ve ruhu, tüm incelik ve ayrıntılarıyla öne fırlar. Modern toplumun arzuladığı yer de burası, bu özel alanların ancak aşkla düzenlenebileceğine inancı.

Mesela öğretmen, sınıfın kapısını kapatır, öğrencileriyle başbaşa kalır. Orda neler olup bittiğini bilemeyiz. Öğrenciler, öğretmenin insafına kalmıştır. Bir hemşire. Yoğun bakım odasına yalnız girer. O kısacık anda, hastayla arasında neler yaşandığı bilinmez. Ya da, müdürüyle memuru, yalnız odasında.

Aşırı derece duyarlı batı hukuku, insan davranışları ve gündemini istila eder! Ayrıntılarıyla, saniyesiyle bir hemşirenin yoğun bakım odasında görevlerini tane tane cetvellere çıkartır. Yönetmelikler, tüzükler, milyon sayfa. Bunun adına: Görev, denir. Hukuk, hemşireyi madde madde yazılı bu görevden sorumlu tutar. Peki, hemşirenin gülen yüzü. Batı hukuku, bu özel gülücüğü nasıl inşa edecek. Ayrıntılı talimatlarla belirlenen görevin çok üstünde bir çaba bu. Talimatında bir madde daha açar: "Hastaya iyilikle bakacak...". İyilik istendiği için, yüzüne ısmarlama bir gülücük, sahte bir tebessüm koymak zorunda. Görevi bu. Sevgi, zorlanıp, gösterebilen bir hukuk maddesi halinde kullanılır.

Batı hukukunun çatladığı, felaketi burası. Burdan öte talimat, yönetmelik, hukuk yetmiyor. Meslek aşkı, insanlık aşkı, hayat sevgisi...Bu da hemşirenin keyfine kalmış. Eğitim, büyük bir kumar!.. Milyonlarca hastayı, en zor, en zavallı anında bu hemşireye teslim edeceksin!

Toplumsal alan, birebir ve başbaşa, bu dar, özel alanlardan kurulur. Dağ başında karşılaşmış şoförle-trafik polisi arasındaki ilişkiler, sinirleri kamçılayıp, gerginleştirip, hayatı zindan edebilir. Feci sonuçlara uzanır!

Hukukun giremediği bu karanlık alanda, parlayan, iktidar kuran, tersleyen, keyif süren ruhlar, acıklı kişilikler oluşturur. Oysa, hemşireye, öğretmene, polise, "görevini yaptın mı?" dediğimizde, talimatlarda belirtilen maddi uygulamaları sırasıyla yerine getirdiğini söyler. Hukuki olarak suç oluşturmaz!

Her insanı, görünmeyen, denetlenmeyen karanlık alanlarda insan yapacak, bir iç yasa, ruh ve şahsiyet anayasası kurmak, hukukun gücüyle olamaz.

Hukukun giremediği bu karanlık alanlarda, amirlerin, yöneticilerin, suratımızın tam ortasında ayaklarını yıkadıklarını görürüz. Vahşi, parçalayan, ilkel bir hayvan! Karanlığa sığınan ve sadece karanlıkta ortaya çıkan bu ilkellere, taptaze çiçek çocukları, yaprak yaprak gençleri, en muhtaç hastaları, masum yolcuları, kurban gibi teslim ederiz!

Gelişmemiş bu insanlar, suçluluk duymazlar. Ruhsal çöküntü ve kaprislerini oracıkta kusarlar. Bu kapalı mikro kamusal alan: Kanser. Kanserli alan, bir cehennem, bir sinir savaşı şeklinde gelişir. Bebek kadar öğrencileri, felçli, serumlu hastaları, karşıdan gelen sürücüleri, öldürmekten zevk alan basit formlu, ilkeller. Bütün insani kuvvetlerini kasla, zorla, üste çıkmayla bu alanda kullanırlar. Hukukun girmediği bu kanserli alanda, saldırgan duyguların ortaya çıktığı, korkunç suratlı piskopatların cirit attığı bir savaşla başbaşa kalırız.

Piskopatlar, eğitilmiş katiller gibi hakimiyet kurdukları bu mikro alanları tımarhaneye çevirirler. Çılgın, çok zararlı insanlar. Bir yığın işe yaramaz, bizi ilgilendirmeyen kişisel melodram üretirler. Mahkemeler, kavgalar yıllarca sürer: ".. o bana dedi ki, ben ona ne yaptım ki...". Yüzbinlerin saçsaça kavgası. Toplumun her dairesi, her odasında gizlenmiş bin yıldır süren gelin-kaynana cinneti. Dedikodu ve didişmeden kişisel zevk duyan milyonlar!

Bu yüzyüze alan, herkesin herkese suç işlediği, herkesin ruhunu cımcıkladığı, binlerce cazının, yüzbinlerce kifayetsizin cirit attığı bir iç savaş alanı! Hayatı buradan döndürmeye boşuna uğraşırız.

İyilikler, birebir, yüzyüze görüşmelerden doğar. Bu küçük temaslar, her insanın ruh güzelliklerini çelenk çelenk dağıtması için o kişiye toplumun bağışladığı sonsuz fırsattır. İnsanın en ayartıcı, en çekici büyülü anı, kişiliğinin ballanıp, karakterinin kristalize olduğu bu özel ilişkiler, ruhumuz için ilaçtır. Tam tersi oluyor. Dışarıya karşı zoraki bir sevimlilik, İçeriye karşı gaddar yüzbinlerce gardiyan.

Umutsuz, kızgın, incinmiş, neye uğradığını şaşırmış milyonlarca genç; maruz kaldıkları bu acı öfkeyi içlerine gömüp, stres, gerginlik ve ruhları kıkırdayarak azap içinde nefretle yetişir. İlkokul-

Devamı 13 Sayfada

Aksamsefasi

DELİCEVAT

Gökhan Dabak

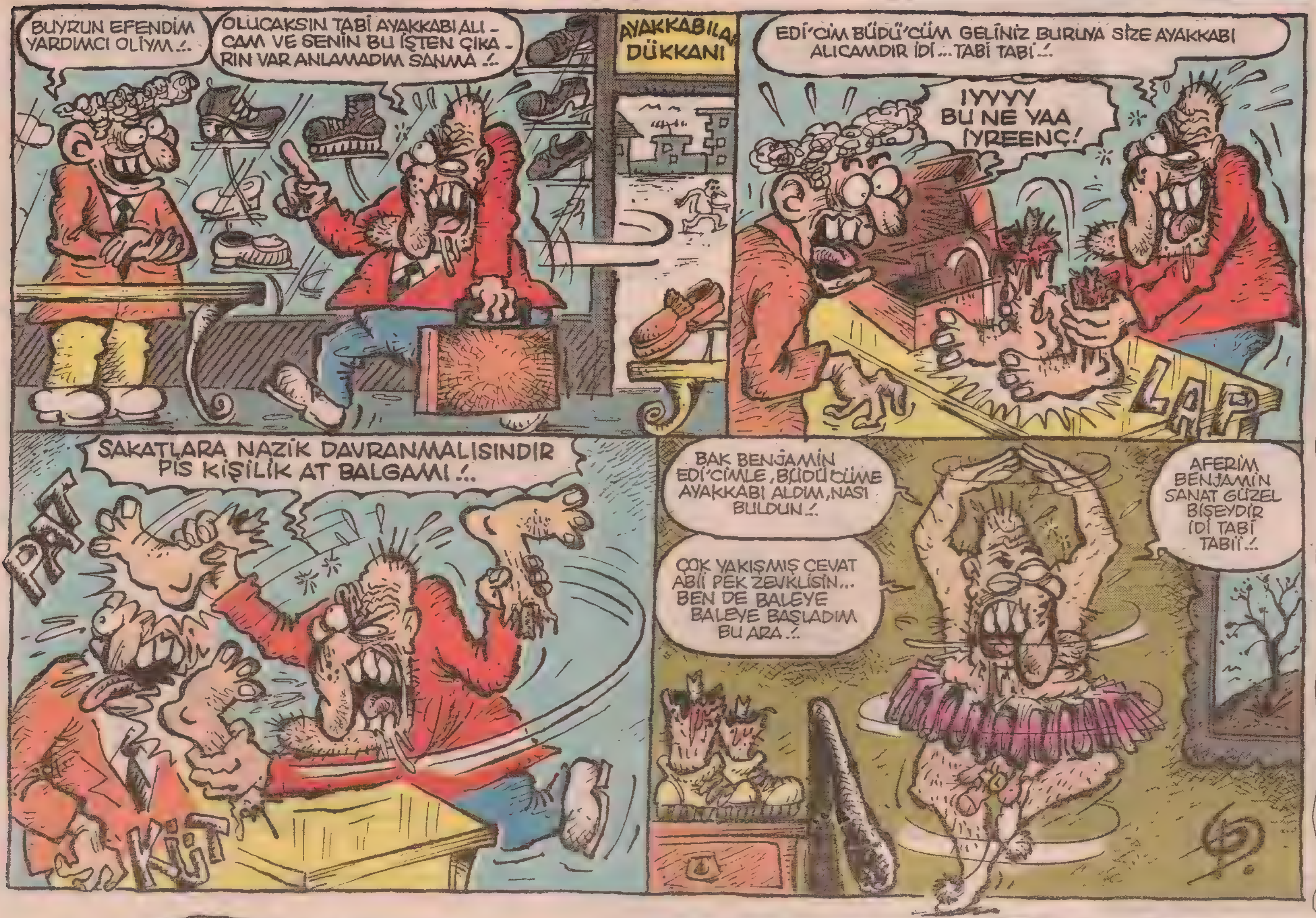
BUYRUN EFENDİM YARDIMCI OLİYM.⁄..
OLUCAKSIN TABİ AYAKKABI ALICAM VE SENİN BU İŞTEN ÇIKARIN VAR ANLAMADIM SANMA ⁄..
AYAKKABILAR DÜKKANI
EDİ'CİM BÜDÜ'CÜM GELİNİZ BURUYA SİZE AYAKKABI ALICAMDIR İDİ... TABİ TABİ ⁄..
IYYYY BU NE YAA İYREENÇ!
LAP
SAKATLARA NAZİK DAVRANMALISINDIR PİS KİŞİLİK AT BALGAMI ⁄..
PAT
KÜT
BAK BENJAMİN EDİ'CİMLE, BÜDÜ'CÜME AYAKKABI ALDIM, NASI BULDUN ⁄.
ÇOK YAKIŞMIŞ CEVAT ABİİ PEK ZEVKLİSİN... BEN DE BALEYE BALEYE BAŞLADIM BU ARA ⁄..
AFERİM BENJAMİN SANAT GÜZEL BİŞEYDİR İDİ TABİ TABİİ ⁄..

CHARLIE HEBDO
LeMan
ÖZEL

AYAZDA BEKLETİLMİŞ BALERİN BİBLOSU ÜŞÜMEZ, ÇÜNKÜ KALIN PALTOSU VAR, AMA OLSUN BEN GENE DE ÇEKİÇLE KIRDIM ONU BÖYLECE DELİRME OLASILIĞI KALMADI ARTIK AMA GENE DE NE OLUR NE OLMAZ DİYE KIRIK PARÇALARI GÖTÜRÜP BAKIRKÖY AKIL HASTANESİ YETKİLİLERİNE TESLİM ETTİM. EVE DÖNÜP TERBİYELİ KÖFTE YAPTIM VE KÜFÜR ÖĞRETTİM GICIKLIK OLSUN DİYE AKABİNDE KÖFTELERİ HAVANDA EZİP PABUCUMA DOLDURDUM. YUMUŞAK YUMUŞAK YÜRÜRÜM ARTIK YOLLARDA. ŞİMDİ BURNUMA FASÜLYE SOKTUM SONRA ÇIKARTIRIM NASOLSA. MAYMUN PELERİNİ, MAYMUN PERİSKOP'U, MAYMUN DAVULU, MAYMUN GÖZLÜĞÜ, MAYMUN PARAŞÜTÜ, MAYNUMCULUK VE MAYMUNCULUĞUN BİLİNMEYEN YÖNLERİ FAKAT BİR DE BİLİNEN YÖNLERİ VAR. OLSUN BU BİRŞEYİ DEĞİŞTİRMEZ. KANGURULAR DA ZIPLAYARAK DOLAŞIR Dİİ Mİ CEVAT AABİ. (EVET!)

kaanertem@leman.com.tr.

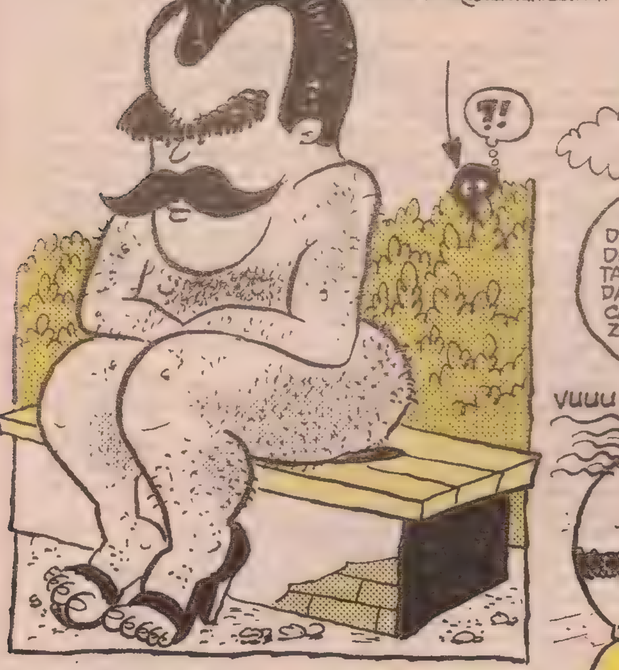

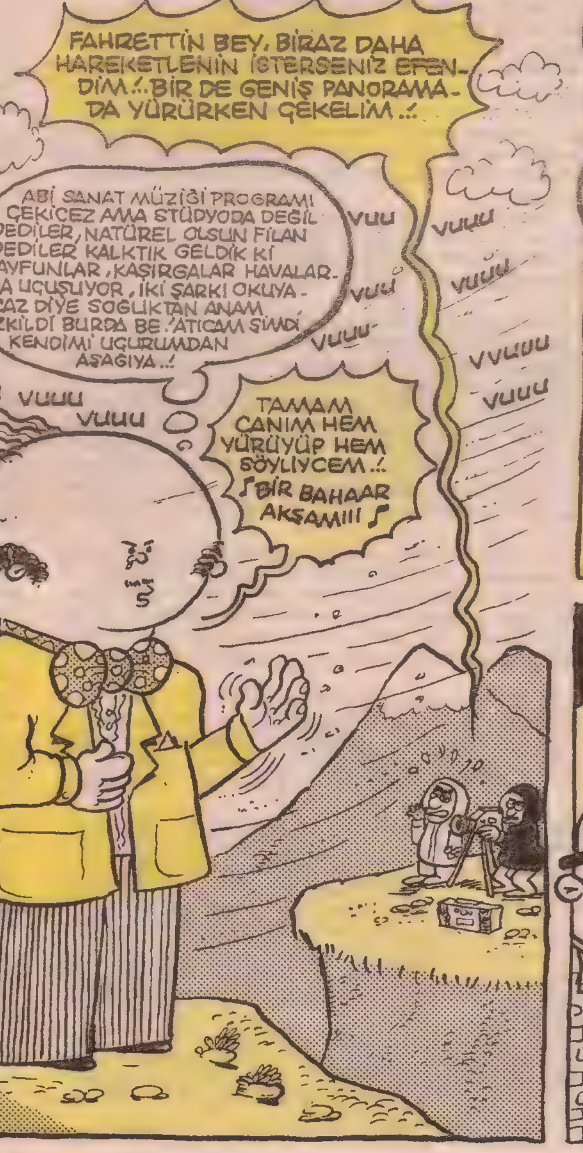
FAHRETTİN BEY, BİRAZ DAHA HAREKETLENİN İSTERSENİZ EFENDİM ⁄.. BİR DE GENİŞ PANORAMADA YÜRÜRKEN ÇEKELİM ..⁄
ABİ SANAT MÜZİĞİ PROGRAMI ÇEKİCEZ AMA STÜDYODA DEĞİL DEDİLER, NATÜREL OLSUN FİLAN DEDİLER KALKTIK GELDİK Kİ TAYFUNLAR, KASIRGALAR HAVALARDA UÇUŞUYOR, İKİ ŞARKI OKUYACAZ DİYE SOĞUKTAN ANAM ZKİLDİ BURDA BE ⁄ ATICAM ŞİMDİ KENDİMİ UÇURUMDAN AŞAĞIYA ..⁄
VUU VUUU VUUU VUUU VUUU VVUUU VUUU VUUU VUUU
TAMAM CANIM HEM YÜRÜYÜP HEM SÖYLİYCEM ..⁄ ♪BİR BAHAAR AKŞAMIII♪

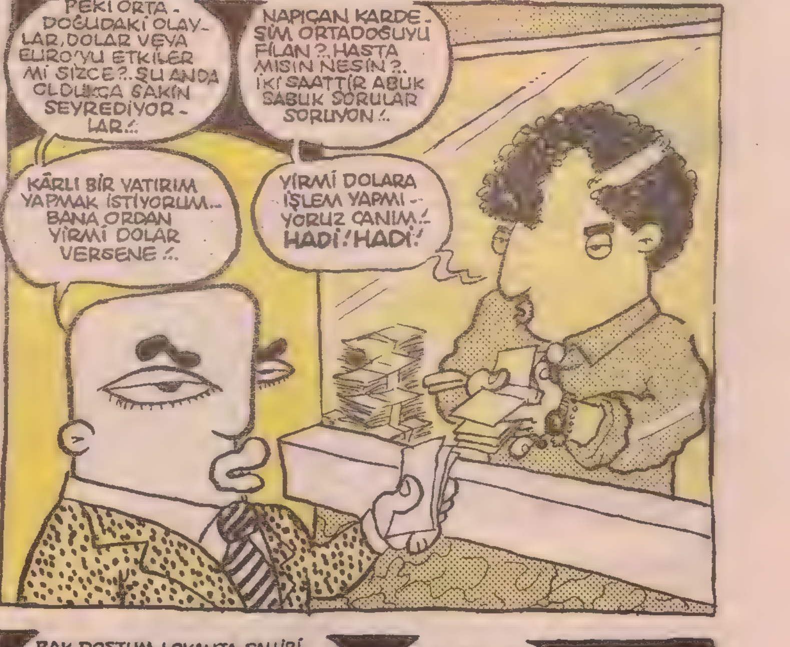
PEKİ ORTADOĞUDAKİ OLAYLAR, DOLAR VEYA EURO'YU ETKİLER Mİ SİZCE?.. ŞU ANDA OLDUKÇA SAKİN SEYREDİYORLAR ⁄..
NAPIÇAN KARDEŞİM ORTADOĞUYU FİLAN?.. HASTA MISIN NESİN?.. İKİ SAATTİR ABUK SABUK SORULAR SORUYON ⁄..
KÂRLI BİR YATIRIM YAPMAK İSTİYORUM... BANA ORDAN YİRMİ DOLAR VERSENE ⁄..
YİRMİ DOLARA İŞLEM YAPMIYORUZ CANIM ⁄ HADİ! HADİ!

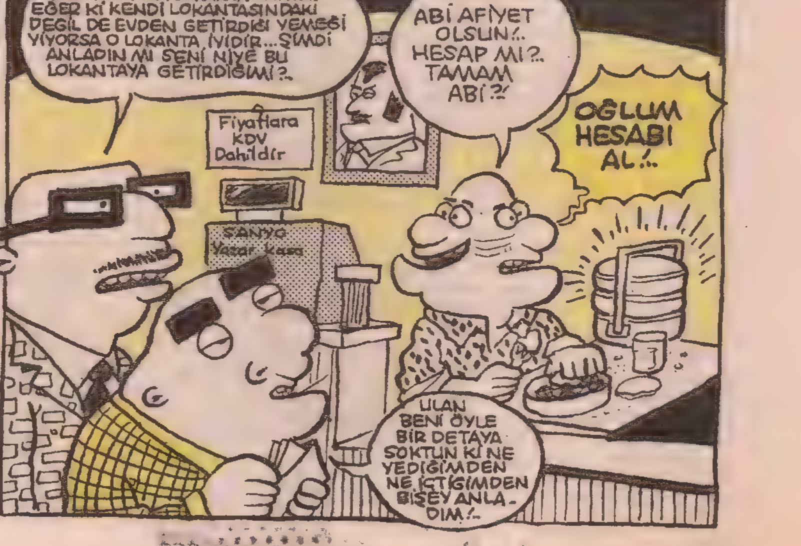
BAK DOSTUM, LOKANTA SAHİBİ EĞER Kİ KENDİ LOKANTASINDAKİ DEĞİL DE EVDEN GETİRDİĞİ YEMEĞİ YİYORSA O LOKANTA İYİDİR... ŞİMDİ ANLADIN MI SENİ NİYE BU LOKANTAYA GETİRDİĞİMİ?..
Fiyatlara KDV Dahildir
ABİ AFİYET OLSUN ⁄.. HESAP MI?.. TAMAM ABİ?!
OĞLUM HESABI AL ⁄..
SANYO Yazar Kasa
ULAN BENİ ÖYLE BİR DETAYA SOKTUN Kİ NE YEDİĞİMDEN NE İÇTİĞİMDEN BİŞEY ANLADIM ⁄..

Yolda giderken güzelliğiniz karşısında ufak bir bakış atmayan birisini görürseniz bilinki işte o
ERDENER ABİ
Albümü çoktan çıktı ⁄..
Bulmak çok zor ⁄..

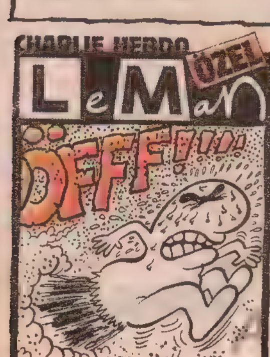
CHARLIE HEBDO
LeMan
ÖZEL
ÖFFF!!!

*ANADOLU'NUN TÜRKÜSÜNDEN ARABESKİN II. DÖNEMİNE...

Yazan: Akın Ok
(Donkişot Yayınevi'nden çıktı!)

Başlarafı 11. Sayfada

dan üniversiteye zırva dinler. Bol paçalı pantolon, deriye demir kancalar takarak, bir parça bu tımarhanenin dışında durmanın masum bir yolunu arar. Dışarıya karşı nazik, yumuşak, içeriye karşı seri katil soğukluğunda bu yüzbinlerin hasta ruhlarını çok erken yaşta tanır ve korkar!

Müthiş bir ruhi gerginlikle, milyonlarca odada, dairede, mikrodiktatörlük kurulur. Ev ev, sokak sokak, dersane dersane, hasta odasından koridorlarına bitmeyen bir zulüm imparatorluğu insan ruhunu paramparça eder. Sağ diktatörlük, ordu-işadamı-sağcı partiler üçgeninde başı çeker, milyonlarca ahtapot kolu bütün evlere, dairelere, tüm sosyal ilişkilere uzanır.

İstisnasız herkes, işini ve işyerini değiştirmek ister!

Bu sosyal dar alanda, iletişim bitti. Birebir konuşma, görüşmenin sonuna gelindi. Tam bir toplumsal çöküntü. Başbaşa kaldığında kişilikleri tırlayan, birbirini yıpratarak yoketmeye çalışan bu sidik yarışından bir sosyal hayat kurulmaz. Büyük siyasal iktidardan, ordularından daha tesirli, imha edici. Tank, top, yasa gerekmez, birebir boğazlanma!

Bozuk cümleler, ifadelendirilmeyen ruh durumları, tanınmayan duygular, hiçbir şekilde anlaşamayanlar, dilin ve sözün imkanlarının bittiği, anlamlı konuşmanın sonu! Tiksinti ve ürperti, uygarlık cinneti!

Kişiler arasında bir takım gürültüler çıkar! Konuşma, görüşme değil. Sosyalleşme değil, hırlaşma, TV'deki Türk dizilerinde olduğu gibi, pata küte gürültü, herkes bağırıyor! Neden bağırıyor?

Zayıf, güçsüz ve masum olan herkesin ezildiği bir yer! Toplumumuzu tanıyalım, mizah eserleri dışında, edebiyatta, sinemada, TV dizilerinde henüz "diyalog" kurulamamıştır. Basit bir diyaloğu, o ünlü romancılarınız henüz becerebilmiş değil.

Kişilerarası dil, diyalog inşa edemeyen en küçük hücreleri yıkılmış toplumlarda genel-geçer hem emmeye, hem gömmeye gelen, liberalizm, milliyetçilik gibi kollektif fikirler dışında kişisel kanaatlar oluşamaz. Kendine ait düşünce tarzı olan bir yazar tanımakta çok zorlanırsınız!

Ünlü tiyatro filozofu Breht, ekmek olmadan ahlak olmaz, der. Ahlak olmadan, insan ilişkisi olmaz. Bir toplum, asla! Sadece ordular başarır. Prusya ordusu. Askerlerin eğitiminde harfi harfine, cetvele uygun, her saniyesi planlanmış emir, görevler çok işe yarar. Yapılacak olan, makine düzenekleri gibi insanı şartlandırmak. Görev, talimat, tüzük, yönetmelik her boş alanı kuşatır. İnsana dair boş alan yok! Askerlikte her yer emir-komuta, diyalog yok! Çünkü askerlik "sosyal" bir kurum değildir! En başarılı, güvenli, kurum olarak en tepeye yükselir. Oysa, insanlarla hergün yüzleşen kurumlar, polis, hemşire, öğretmenlik, hızla çürür.

Modern toplum sorunlarını rakamlarla ilan eder. Bilançolara bakıp ekonomiyi birinci sıraya, otuzbin ölüye bakıp, Kürt sorununu ikinci sıraya yerleştirir. Toplumun birbirine nereden tutunduğunu bilmezler! Ülkemizin en büyük sorunu, hemşire bakımı, ikincisi, öğretmenlik, üçüncüsü devlet dairelerinin çözülmesi, dördüncüsü, polis ve trafik. Şehrin tüm işlek caddeleri tıkanmış!

Bu toplumun üyeleri, hiç kimsenin görmediği, hiçbir hukukun denetleme imkanı olmadığı, özel, gizli, karanlık alanlarda durmaksızın insanları iğfal ediyor. Kendilerini dünyaya ve ülkeye dair asla sorumlu hissetmiyor. Allahsız ve korkusuz bu insanların korkunç sıkıntısı, yasaları, evleri, sokakları, işkencehaneye çevirmiştir!

Elli yılın sağ siyasi partilerine, basını işgal eden medya patronlarına soralım: Nasıl bir eser ortaya koydunuz? Siyasi hareketleri, sivil muhalefeti bastırayım derken, bir toplumun genleriyle oynadınız. Buyrun: Ne hakimleriniz suçlunun dilinden anlıyor, ne psikiyatristleriniz, ne romancılarınız, ne yazarlarınız!

Bir büyük deprem yaşadık. Medyamız tek bir hemşireyi manşetine taşımadı. Manşete, sanatçılar, holding patronları yardımsever, şefkat, merhamet tanrısı olarak fırladı.

Hergün hastane koridorlarında yüzbinlerce hastaya koşan bu sanatçılar mıdır? Hergün yüzbinlerce yoksul öğrenciyle yüzleşen bu işadamları mıdır?

Erdem, toplumun ortak malıdır, bu erdemin sanatkarları, öğretmenler, hemşirelerdir! Hemşireler, öğretmenler, polisler, dinsiz, ırksız, yurtsuzdur. Onların dini, ırkı, yurdu: "İnsanlık"tır.

Bu insanlara hergün göstermek zorunda olduğumuz saygıyı, bol kepçe holding patronlarına, bol kepçe orospu sanatçılara, bol kepçe, ekrandan para dilenenlere gösteriyoruz!

Ne öğretmenler, ne hemşireler, hiçbirini tanımıyorum. Kimdir bunlar, nerden geldiler. Hızla kaçıyoruz bu cinnet tablosundan. Hiç işimiz düşmesin, hiç yolumuz geçmesin diye yalvarıyoruz. Tanıyamıyoruz onları. Oysa, birçoğu arkadaşım.

Küçükken saklambaç oynardık, akşamları. Elektrik direği ebeleme yeri. Direği sallayınca lamba sönüyor. Arkadaşlarım önce direği sallayıp lambayı söndürür, sonra saklanırlar. Yüze kadar sayıp aramaya başlarım zifiri karanlıkta. Ay ışığı vurur yüzlerine. İncir ağacının içinde tanırdım onları. Surların kapkara oyuklarına saklanırlar, ay ışığı vururdu yüzlerine, tanırdım onları. Yıllar sonra uğruyorum dairelerine, şef, müdür olmuşlar, bembeyaz duvar gibi yüzleri. Hepsi birbirine benziyor, tanıyamıyorum. Saklambaçta en son ebe olana, bir oyun oynarlardı. Hadi yüze kadar say denir. Gizlice herkes eve kaçardı, son oyun, böyle biter, seni kandırıp yalnız bırakırlar sokakta. Ben, yüze kadar sayıp, boşuna incir ağacında, surların karaltıları içinde yüzlerini arardım. Bir kıpırtı, bir hışırtı arardım. Ahmet çık gördüm seni derdim karanlık boşluğa... Ahmet yoktur. Ali çık, gördüm seni, incirin üstündesin, gördüm seni... Ali yoktur. Aldatıldığını anlayıp eve dönersin. Korkarak, ürpererek dönersin. Sırılsıklam yalnız, sırılsıklam karanlık, tek başına!..

Bazen gidiyorum yanlarına. Odaları gestapo hücreleri. Burada öğretim verilmez. Burada hasta tedavi edilmez. Burada herkes sorguya çekiliyor. Hergün düzenli işkence. Ruhlar lime lime. Bütün dairelere, evlere dağıtılmış kötülük! Devletten destek gören işkence okulları! Etler ve kemikler tasnif edilerek evrak dolaplarına istif edilmiş! Ölmüş kabul ediyorum, onları, ölmüş. Sesler yok. Kimlikleri silinmiş. Toplama kampları gibi tıkıştırılmış!

Küçükken, kahramanlık filmlerine giderdik. Cesur Yürek'i izleyince, bu film ben çocukken oynayacaktı, arkadaşlarımla, gidecektik, dedim. Bulvarda Batı Sineması'nda tek başıma Cesur Yürek afişi önünde bekliyorum. Teşrifatçi çocuk sırtıma dokunup: "Ağbi bu film on yıl oynasın, her gün sinema dolar" dedi. Bir arkadaşım rakam verdi, sadece bu şehirde bu filmi birbuçuk milyon kişi izledi.

Demek ki, bu şehirde başkaldırıyı, özgürlüğü, cesurluğu iştahla arzulayan bir milyon insan var. Nerde bu insanlar? Hangi siyasi partide? Hangi yazarın kitaplarında? Hangi delikteler!

Bu şehirde sinema icad olduğu günden beri, en çok seyredilen film "Cesur Yürek!". Bu karaltılar, bu gölgeler, bu sağa sola korkakça kıvrılarak kaybolan insanlar seyretti bu filmi. Burada sanki, sessiz bir canavar kol geziyor. Sanki, arada bir kaldırıp başını, şehre gelen bağımsızlık filmine gidiyor. Bu şehirde milyonların içinde, başını yıldızlara uzatmış deli, canavar bir çocuk var, sanki görüyorum onu, arada bir şehre özgürlük adında film geliyor, seyretmeye gidiyor. Denizlerin diplerinde uyuyan gemiler gibi çocuklar. Tanıyorum onları. Neyi varsa kaybetmiş çocuklar. Kitleler içine saklanmış kitleler var, görüyorum onları. Bazen, kırkyılda bir şehre bir bağımsızlık filmi geliyor, seyretmeye gidiyorlar. Tanıyorum onları, ama nerdeler. Yüze kadar sayıyorum. Bine kadar sayıyorum.. Ahmet, sensin giden gördüm, çık...

Ali, çık, gördüm seni... çık...

Tanıyorum seni. Heryer kapkaranlık olsa da, ay ışığı vurmuş o çocuk yüzünü hatırlıyorum. Adım gibi eminim, bu filmi gizlice gidip izledin. Saklanma, hadi çık...

nihatg@leman.com.tr

CHARLIE HERDO
LeMan
ÖZEL
NE İSTİYOSUNUZ! RAST?! HÜZZAM!? HA! HİCAZ! OLDU!

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ÇILGIN AŞIK TİMUÇİN ve ÇELİŞKİ YUMAKLARI ...

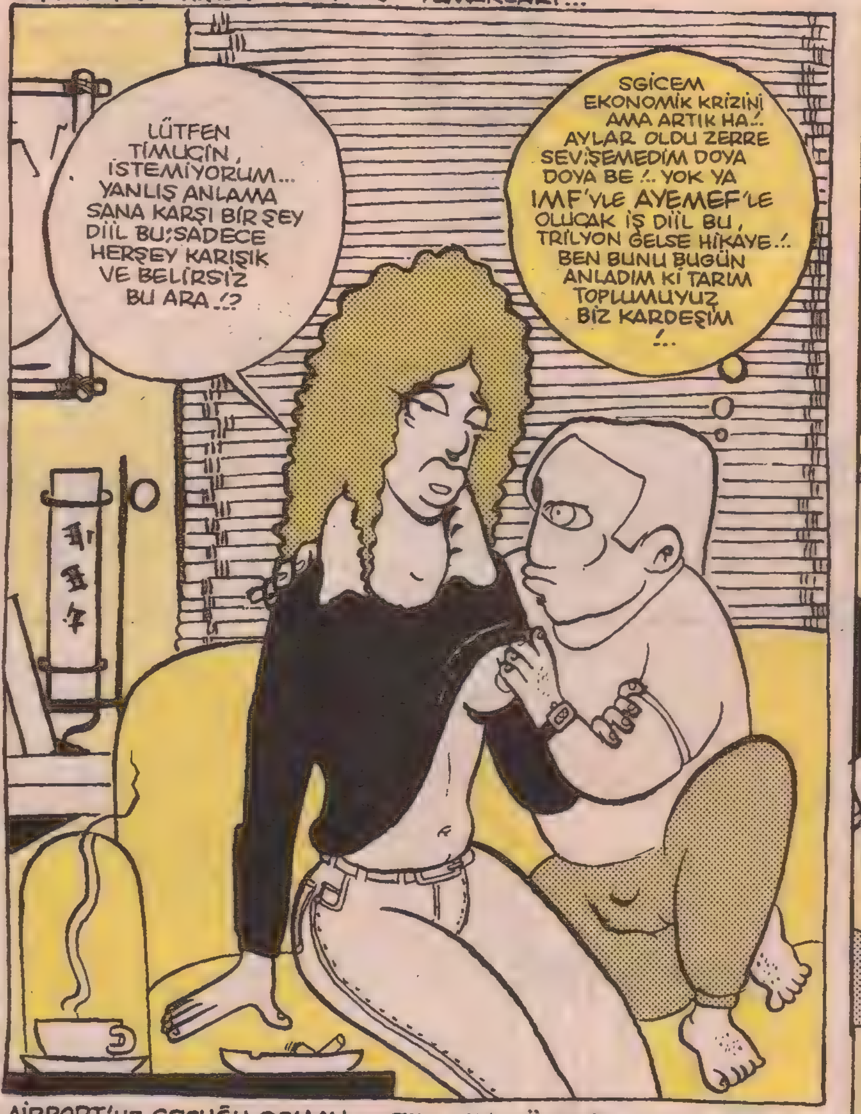
LÜTFEN TİMUÇİN, İSTEMİYORUM... YANLIŞ ANLAMA SANA KARŞI BİR ŞEY DİİL BU; SADECE HERŞEY KARIŞIK VE BELİRSİZ BU ARA !?
SGİCEM EKONOMİK KRİZİNİ AMA ARTIK HA!.. AYLAR OLDU ZERRE SEVİŞEMEDİM DOYA DOYA BE !.. YOK YA IMF'YLE AYEMEF'LE OLUCAK İŞ DİİL BU, TRİLYON GELSE HİKAYE !. BEN BUNU BUGÜN ANLADIM Kİ TARIM TOPLUMUYUZ BİZ KARDEŞİM !..

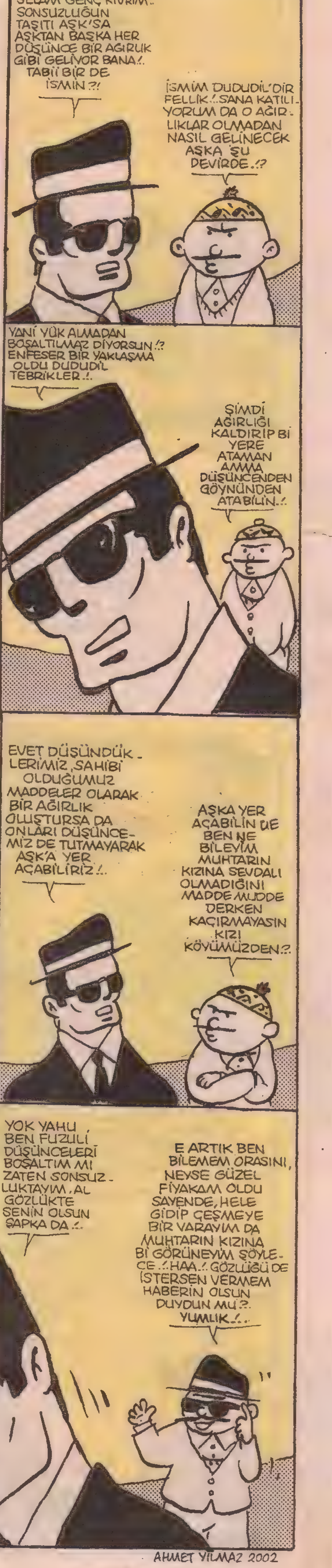
SELAM GENÇ KIVRIM! SONSUZLUĞUN TAŞITI AŞK'SA AŞKTAN BAŞKA HER DÜŞÜNCE BİR AĞIRLIK GİBİ GELİYOR BANA!. TABİİ BİR DE İSMİN ?!
İSMİM DUDUDİL'DİR FELLİK!..SANA KATILIYORUM DA O AĞIRLIKLAR OLMADAN NASIL GELİNECEK AŞKA ŞU DEVİRDE !?
YANİ YÜK ALMADAN BOŞALTILMAZ DİYORSUN !? ENFESER BİR YAKLAŞMA OLDU DUDUDİL TEBRİKLER !.
ŞİMDİ AĞIRLIĞI KALDIRIP Bİ YERE ATAMAN AMMA DÜŞÜNCENDEN GÖYNÜNDEN ATABİLİN !
EVET DÜŞÜNDÜKLERİMİZ, SAHİBİ OLDUĞUMUZ MADDELER OLARAK BİR AĞIRLIK OLUŞTURSA DA ONLARI DÜŞÜNCEMİZ DE TUTMAYARAK AŞK'A YER AÇABİLİRİZ !..
AŞKA YER AÇABİLİN UE BEN NE BİLEYİM MUHTARIN KIZINA SEVDALI OLMADIĞINI MADDE MUDDE DERKEN KAÇIRMAYASIN KIZI KÖYÜMÜZDEN ?.
YOK YAHU BEN FUZULİ DÜŞÜNCELERİ BOŞALTIM MI ZATEN SONSUZLUKTAYIM. AL GÖZLÜKTE SENİN OLSUN ŞAPKA DA !..
E ARTIK BEN BİLEMEM ORASINI, NEYSE GÜZEL FİYAKAM OLDU SAYENDE, HELE GİDİP ÇEŞMEYE BİR VARAYIM DA MUHTARIN KIZINA Bİ GÖRÜNEYİM ŞÖYLECE !.. HAA !. GÖZLÜĞÜ DE İSTERSEN VERMEM HABERİN OLSUN DUYDUN MU ?. YUMLIK !..
AHMET YILMAZ 2002

AİRPORT'un ÇOCUĞU OSMAN ve TILSIMLI DÜNYASI...

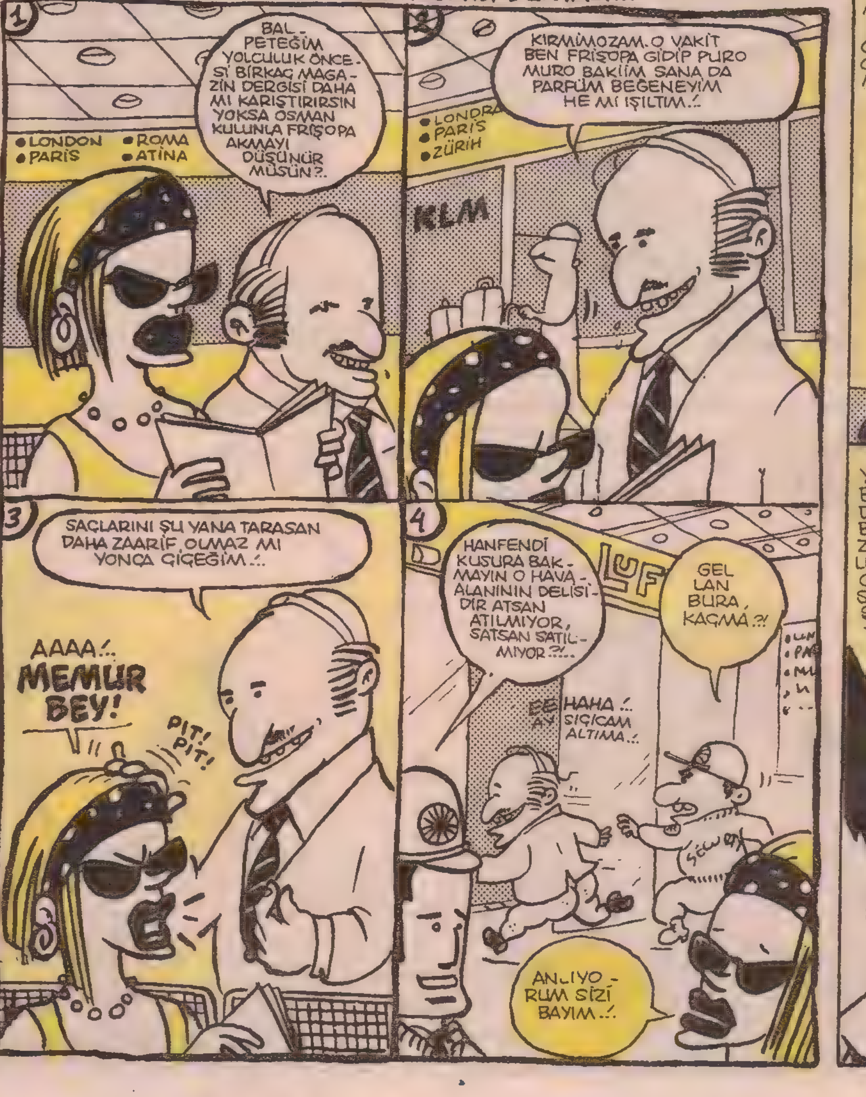
1
LONDON
PARİS
ROMA
ATİNA
BAL PETEĞİM YOLCULUK ÖNCESİ BİRKAÇ MAGAZİN DERGİSİ DAHA MI KARIŞTIRIRSIN YOKSA OSMAN KULUNLA FRİŞOPA AKMAYI DÜŞÜNÜR MÜSÜN ?..
2
LONDRA
PARİS
ZÜRİH
KLM
KIRMİMOZAM. O VAKİT BEN FRİŞOPA GİDİP PURO MURO BAKİİM SANA DA PARFÜM BEĞENEYİM HE MI IŞILTIM !.
3
SAÇLARINI ŞU YANA TARASAN DAHA ZAARİF OLMAZ MI YONCA ÇİÇEĞİM !..
AAAA !.. MEMUR BEY!
PIT! PIT!
4
LUF
HANFENDİ KUSURA BAKMAYIN O HAVAALANININ DELİSİDİR ATSAN ATILMIYOR, SATSAN SATILMIYOR ?!..
GEL LAN BURA, KAÇMA ?!
EE AY HAHA !.. SIÇICAM ALTIMA !.
ANLIYORUM SİZİ BAYIM !.

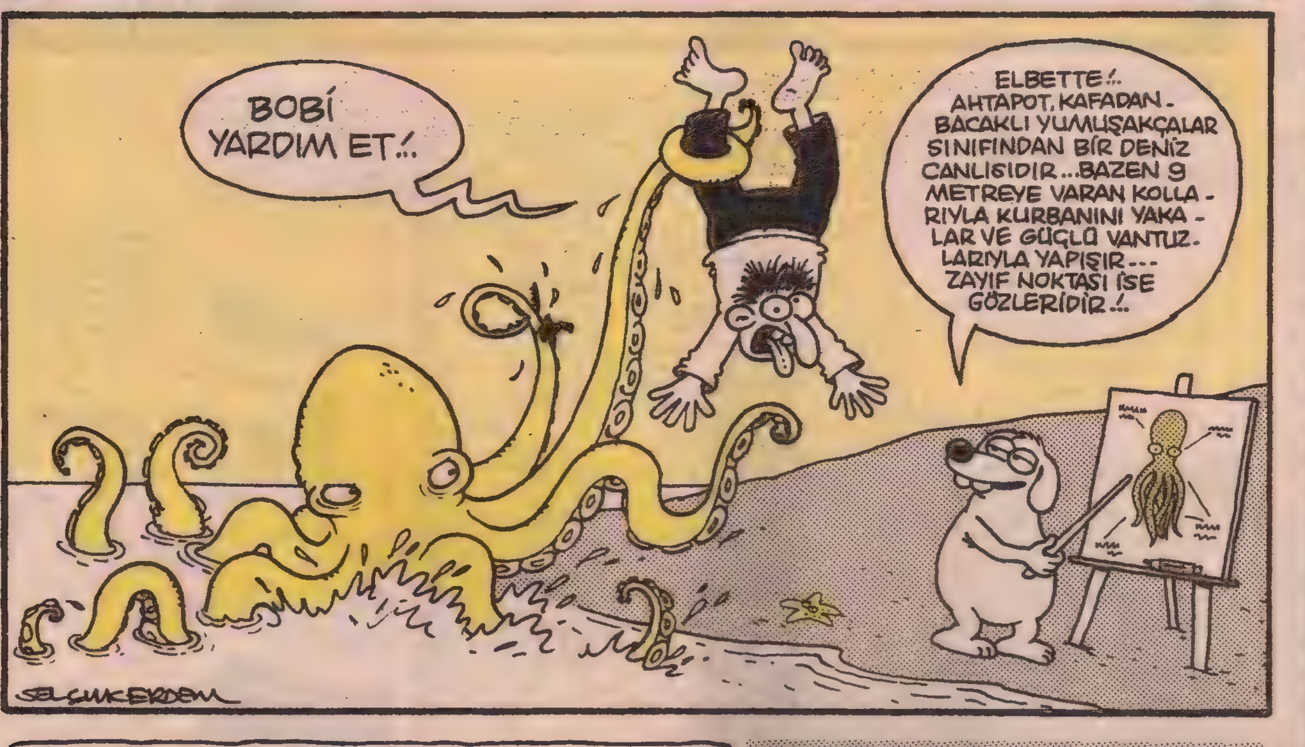
BOBİ YARDIM ET!..
ELBETTE!.. AHTAPOT, KAFADAN-BACAKLI YUMUŞAKÇALAR SINIFINDAN BİR DENİZ CANLISIDIR... BAZEN 9 METREYE VARAN KOLLARIYLA KURBANINI YAKALAR VE GÜÇLÜ VANTUZLARIYLA YAPIŞIR... ZAYIF NOKTASI İSE GÖZLERİDİR!..
SELÇUKERDEM

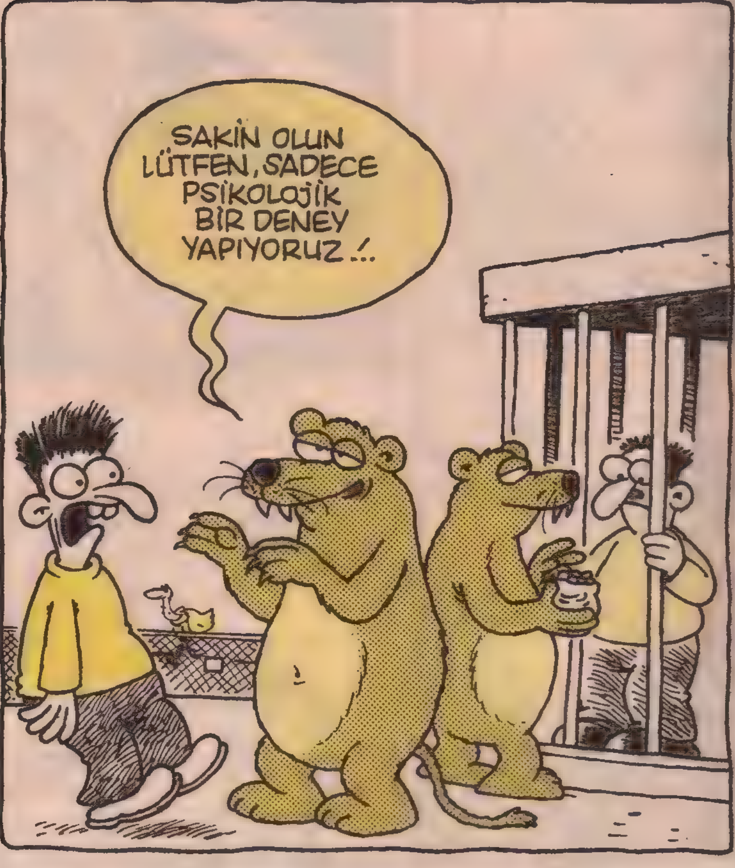
SAKİN OLUN LÜTFEN, SADECE PSİKOLOJİK BİR DENEY YAPIYORUZ!..

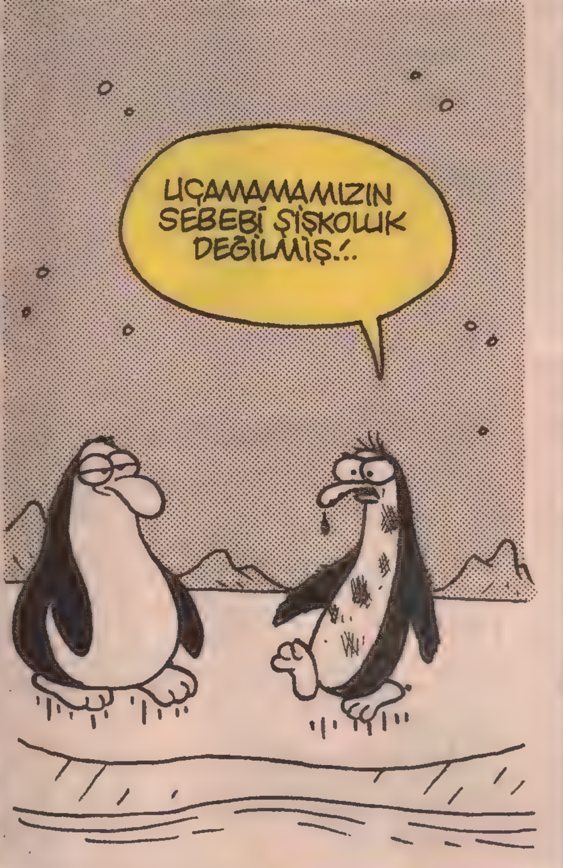
UÇAMAMAMIZIN SEBEBİ ŞİŞKOLUK DEĞİLMİŞ!..

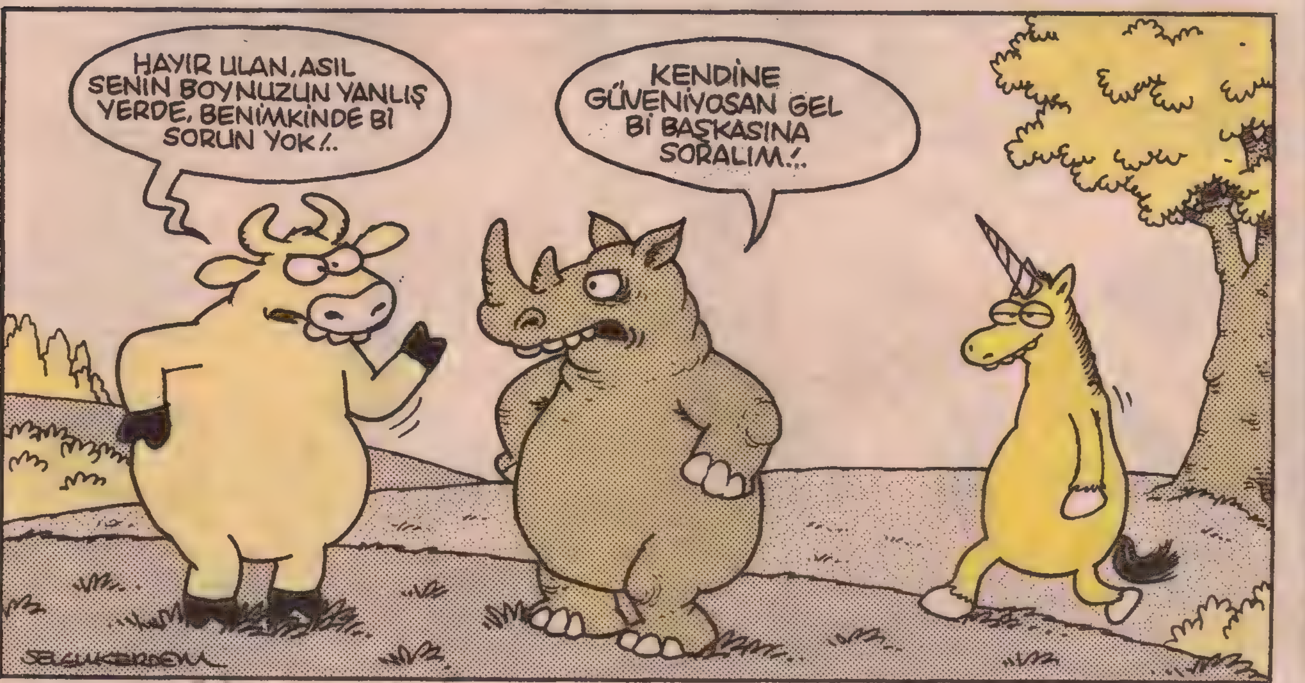
HAYIR ULAN, ASIL SENİN BOYNUZUN YANLIŞ YERDE, BENİMKİNDE Bİ SORUN YOK!..
KENDİNE GÜVENİYOSAN GEL Bİ BAŞKASINA SORALIM!..
SELÇUKERDEM

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selâm... Değişiklik olsun diye yoldan saptım, aşağıya, sahil tarafına girdim. Ergenlik döneminde, bisikletle gezerdik buralarda. Volkmenim vardı kulaamda.. Bi arabanın altına girmiştim. Araba hareket halinde değildi, süründüm çıktım geri.. O muhitin zengin kızları olurdu etrafta. Onların süslü bisikletlerine yaklaşıp, zincir şakırdatarak hızla yanlarından geçerdik! Pek bi işe yaramazdı bu, farkındaydım. Hemen geçmemek, yavaşlayıp konuşmak gerekirdi belki. Biz hızla geçerdik işte! Farklı dünyaları birleştiren mükemmel düşler, en fazla iki saniye süren o yanyanalıkla ateşlenirdi.. Bazı arkadaşlar fazlasını da yapar, laf atardı. 'Yavrum!', 'ne güzelsin', 'çok tatlısın' gibi şeyler! Hepsi salakça gelirdi. Tek bi laf atamadım. "Sizi bi yerden hatırlıyo muyum?, "Ne güzel bi gün, değil mi? falan demek de saçmaydı. En mantıklı şeyi, çok gerekli olağanüstü bi lafı söylemeyi düşünürdüm hep! Kur yapmak iğrençti, alçaltıcıydı sanki. Yıllar sonra, otuzbir çekmek sıkıcı geldiğinde, karşı çıkılamaz bir doğa yasası olduğunu anca kavrayacaktım.

"ÖZEL Bİ GÜVENLİK TEKNOLOJİSİYLE KORUNMAKTADIR BURASI!." Evet; "Dikkat köpek var"dan daha etkili bi tabela! Bi yat limanını çevreleyen tel örgülerin üzerine asılı. Deri kaplı mobilyaları, uzun direkleri, kenarlarında parlak metâlden tutunma demirleri olan büyük teknelerle dolu içerisi. Elektrik mi yüklü şu teller acaba? Elimi bi deydireyim dedim, vazgeçtim. Zenginlere pek güvenmem, adamı çarpar, bi de üste para alır lavuklar. Rahatına düşkün, konfor manyağı çoğu. Bi numune hastanesinde oraya buraya koşuşturarak röntgen çektirmeye çalışırken sen; başı bile ağrısa alman hospitil'daki lüks odalarına zıbarırlar hemen. Dünyanın her yerinde böyledir eminim; ne yapabilirim ki, bana ne! İyi ki bu işlere pek bulaşamadılar. Bütün trilyonerler, hattâ milyarderler, resimden ve edebiyattan, çizgiromandan filan pek anlamazlar! Kolayca üç kutu yağlıboya alıp bi tuali renklendirirler; banka galerileri ortayaşlı zengin kadınların abuk sabuk resimleriyle doludur! Veya bi roman denemesi yaparlar hiç çekinmeden. Ama ruh yoktur. O ruh denen şeyi yok eden de, interneyşınıl hospitildaki kıçı rahat tutan yataklar, kadife perdeli lüks kamaralar felandır. İnsan mutlaka biraz acı ve yokluk çekmeli. Tek başına yokluk da bi sige yaramaz tabii! Bi denge kurulmalı elden geldiğince. Fakat işte o konfor hastalığı, binbir türlü zevke kolay ulaşma şansı, 'gel lan buraya!' der insana, çeker götürür seni, bi anda yavşaklaşır, farkında bile olmazsın!

Özel güvenlik kısmını geçip, ara sokaklara girdim. Bi manava gözüm çarptı. Domates, 'iki milyon' liraymış. Pazarda 'birikiyüzelli'. Eh; üç kuruşun hesabını yapacak tipler oturmuyor etrafta zaten. Burdaki esnaf iyi yere dükkân açmış!. Ulan ben de kaptırdım gidiyorum; zenginin malı züğürdün çenesini yorarmış! Öyledir de elbet, beni pek yormaz ama, sıkılmam hemen! Üstelik, ekonomik, politik kısımlarını filan sigtiredip, sadece estetik açıdan bakıyorum meseleye! Şunu görünce başka ne diyebilirim ki? Adam, komple ahşapla çevirmiş lüks binasını. Becerememiş, at boku gibi duruyor! Ulan, hadi adamın imkânı yok, gecekonduda, kötü görünümlü bi barakada filan yaşıyo; E senin paran var, niye böyle sıçıp batırdın ki?. Tarihin hangi döneminde, ne zaman ortaya çıktı şu gösteriş merakı acaba!. Herkesin, bi mağarası vardı diyelim. Sonra bi lavuk, mağarasını daa konforlu ve geniş yapma sevdasına kapıldı aniden! Öbürleri buna acayip imrendi, eşşek miyim ulan ben de yaparım dedi ve haydaa, işi gücü bırakıp bunla uğraştılar! Ve o günden sonra, kolay, rahat bi yaşam, ulaşılması gereken en önemli hedef haline geldi! O ilk dönem lavuğunu görsem, şunu sorarım: "Ulan oturuyodun işte orda ne güzel, sana yetiyodu; niye artistik yaptın, ne oldu, niye hırslandın? Bak, senin yüzünden ortalık toz duman oldu! Millet, rengini beğenmeyip habire mutfağının fayanslarını filan değiştiriyo, yeni üçlü koltuk, yeni avize falan alıyo! İyi mi yani bu sence?" ÇOTARAAANK! diye bi koyar kafama elindeki ağaçla; hiç dinnemez vallahi. Kaybetmiş artık kendini..

Kaybetmemek, kopmamak; önemli bi hadise! Sıçarken, aniden yarıda kesmeyi bi düşünün. Kasamazsınız o bölgeyi; çıkış emri verilmiştir bi kez ve bok düşer aşağıya! Tam boşalırken duramaz, veya bi lokmayı ağzınızdan geri çıkaramazsınız. Kırılma, kopma, sarkma, bükülme filan.. en acayip noktadır orası hep! Ruhunu satmak gibi bir durumla karşılaşılırken, bi pazarlığa da şahit olamaz kimse! Bi arkadaşım, 'oğlum sıkıldım ben, yavşak olucam artık," demişti, "yavşaklar kral gibi yaşıyo!" Ben de: "İyi ama, yavşak olmak da özel bi beceri gerektiriyor; bi anda olamazsın," demiştim. Israr edip, "öyleyse, kötü biri olurum!" diye önerdi. "'Kötülük," dedim, "sadece, her türlü keyfe kolayca ulaşmayı, hiç bişeyi veya kimseyi sigine takmamayı içermez ki lan! Çok daha önemli bi annamı var: İyisi yapılamayan, halledilemeyen, yarım ve eksik bırakılan demektir ayrıca." Örneğin, şu her tarafı siyah camla kaplı iğrenç bina gibi. Herif kesin, gösteriş yapmayı, etrafa caka satmayı filan düşünmüş! Yani, bi nevi kötü davranış gibi. Halbu ki daha çok, beceriksiz! Mimariden, tasarımdan filan biraz anlasa böyle bişey yapamazdı... Yoldan, otomobiller geçiyordu. Su sıçramasın diye, en kenardan yürüdüm. Bi ara, hiçbişey yokken ceylan gibi sektiğimi hatırlıyorum. Pantolonu yeni giymiştim, bi hafta daha temiz kalmalıydı! Öteki kuru ve geniş kaldırıma geçtim. Dev reklâm panolarında, bi herif sırıtıyordu! İleride yaşlı bi ağaç vardı; hangi tarafından geçmek istediğimi düşündüm, yönümü ayarladım.

Akşamsetası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Türkiye'nin Treni

Memleketime gidiyordum iki gün önce. Sınavları bitirmişliğin verdiği heyecanla özlemlerime kavuşabilmek için yoldaydım. Doğu Ekspresi'nin bir kompartımanına oturdum, yolculuk doğuya. İçerde benden önce oturmuş bir grup vardı. Başka üniversiteden başka şehre yolculuk yapan bir öğrenci grubu. Tanışıp konuşmaya başladık. Kendimizden, okuldan, derslerden, yönetimden, vardan, YÖK'ten hatta Türkiye'nin ekonomisinden. Yanlışları söyledik ülkedeki. Bunların ancak aydın insanlarla ve bilinçli bir toplumla aşılabileceğini söylüyorduk. Onlara yaşıtlarımdan ve üniversitelilerden çok umutlu olduğumu söyledim. Birgün herşey çok güzel olacaktı.

Konuşurken bir ara boynumdaki iki uçlu (Che ve Zülfikar) kolyeye takıldı birinin gözü. Bunlar benim yetiştiğim kültürü ve hayat görüşümü anlattığı için çıkarmamıştım boynumdan, iki yıldır. Kolyeyi farkeden göz diğer kulakları uyardı sessizce bana belli etmediğini sanarak. Bir süre sessizliğin ardından kendi aralarında konuşmaya başladılar. Sanki ben odadan çıkmışım ya da hiç gelmemişim gibi. Ne yapacağımı şaşırmıştım.. Koridora çıkıp soğuğa dayanabildiğim kadar bekleyip geri dönmek zorunda kalıyordum içeriye. İçerdeki ortamın rahatsız ediciliği üzerine açıklama yapmak zorunda hissettim kendimi, ama niye ve ne hakkında konuşmam gerektiğini bilmiyordum, sustum. Kitap okudum yolculuğun dışlanmış süresi boyunca. Bir ara koridora tekrar çıktım; içeri girdiğimde, okuduğum kitapları karıştırırken buldum en meraklılarını. Sustum, görmedim.

Yolun bitmesine iki saat kalmıştı. Konuşmuyorduk. İki saat sonra indim trenden. İçimde birşeyler kırılmıştı. Güvenlerimi vagonda unutup ayrılırken trenden, yüreğimin ezikliğini nasıl geçireceğimi bilmiyordum. Eve gelince ilk işim kolyeyi çıkarmak oldu. Bu kadar güvendiğim insanların bu şekilde düşünceleri olduğunu görmek ve onlar tarafından dışlanmak zor gelmişti bana. Ama yine de çıkardığım kolyenin nerde olduğunu biliyorum. Ve belki yıllar sonra tekrar bulabilirsem trende unuttuğum güvenimi; başka yerde, başka insanlarda ve başka bir zamanda takabilme umuduyla saklıyorum...

aliekber-s@yahoo.com

İçindeki "ben"i hep erteleyen Erkan'a;

23 Mart 2002' de Leman'a yazdığın (Hande ve Canan'a) mektubun birçok satırında kendimi gördüm. Hayatının şimdiye kadar ki bölümüne, geçilmesi gereken köprüler olarak bakan, içindeki "ben"i hep erteleyen ve şimdi de kendince, yaşamındaki son iki köprüyü geçebilmek için öğretmenlik atamalarını bekleyen, Les'e hazırlanan bir dostun olmasını istersen bana yaz lütfen. Leman dostlarına sevgiler.

sultan_doğan@hotmail.com

Ümidini Kaybetmek

Saat 21:10 civarı bir yandan radyo dinlerken bir yandan da Leman'ı okuyordum. Aslında ben okur mektuplarını fazla okumam sadece göz gezdirip geçerdim. Zamanla okumaya başladım, ilgimi çekti. Elimden geldiğince herkese mektup yazmaya başladım. Özellikle de kader mahkumlarına. Onların bu mektuplara ihtiyacı var diye düşündüm. Sizlerin de benim gibi düşündüğünüze inanıyorum. Bu arada Ankara'dan Seda Nil isimli arkadaşımızın yazısından anladığım kadarıyla.. Seda hayata bakış açını değiştirmen gerekiyor; karamsar düşünmekle kendini çıkmaza sokuyorsun. Birgün arkana bakıpta keşke ama keşke bunu yapsaydım demek istemiyorsan acısıyla tatlısıyla hayatın tüm güzelliklerini kabullenmen gerekli. Şu an senin yerinde olmayı o kadar çok isterdim ki.. 18 yaşıma dönebilmek ve o sınava, o hayata dönebilmek için inan ki herşeyimi verirdim.. Neden mi? İnsanın en verimli çağındasın. Bu yaşta yaptığın bütün olumlu yada olumsuz işler ilerde yani hayata tam olarak atıldığın zaman da sana yarar yada zarar verecek. Sana tek bir söz diyeceğim.. Bu günlerdeki o sıkıntılı yaşamın ilerde meyvesini verecek bana inan. Unutma ki her insan bir ümitle yaşar. Ümidimizi kaybetmeyelim tüm Leman okurları, ümidimizi kaybedersek herşeyimizi kaybederiz.. sevgiyle kalın.

volkan@paradox.gen.tr

Sevgili LeMan Ailesi;

Selam. Ben Dumlupınar Üniversitesi Bilgisayar ve Enformasyon sistemlerinde öğrenciyim. Mektup yollayan arkadaşların yazdıklarını okuyorum ve beni acayip gaza getiriyor. Herbirinin söylediklerine sonuna kadar katılıyorum. Anlıyorum ki -Leman- benim can ciğer dostum olmuş. Okumadığım zaman beynim sulanıyor. (HARBİDEN)

Bazen düşünüyorum da renkli yünden bir çuvalın içinde yaşıyoruz. Seksen derece suyun içine atılmışız; renkleri her geçen gün bize bulaşıyor ve gitgide çekiyor (Alanımız daralıyor). Şundan söylüyorum çünkü okuduğum yeri bir görseniz, felaket. Burada biraz eğlenebilmek için bir yerleri geziyorum ama nafile. Sizler de olmasanız ya delirirdim ya da Cevat abiye dönerdim.. Her neyse fazla kasmayım. (Üniversite adayları! Seçtiğiniz yere dikkat edin, yoksa benim durumuma düşersiniz.) Kütahya'dan sevgiler...

Bayram Özkan "Lemanist"

Nazım'la Tanıştırıldığımız O Gün

Belki herşeyin farkında olmadığımız, iyiyi doğruyu ayıramadığımız, şairi ve yazarı mili eğitimin bize önerdiği kitaplarla sınırlı tanıdığımız yıllardı. 1996'ydı... Biraz fazla konuşmak cezayı gerektirdiği için ülkemizde, biz iki arkadaş da biraz fazla konuştuk galiba. SUSTURULDUK... CEZALANDIRILDIK... Cezamız notumuzun düşmesinin dışında, okul kütüphanesine kitap götürmekti. Birimiz Tevfik Fikret'in hayatını anlatan bir kitap götürürken, diğerimiz (o zaman daha kim olduğunu bilmediğimiz) Nazım Hikmet'in şiirlerinden oluşan bir kitabı götürmüştü. (İyi ki götürmüşüz.) Öğretmenimize kitabı verince cezamızın sona ereceğini düşünürken (hocanın gözünde), asıl cezamızın kitapları verince başlayacağını tahmin etmemiştik. Bir ders boyunca kitabı getirenimizi ayakta tutup kitabı nerden bulduğumuzu sordu. Hediye olduğunu söyleyince, kimin verdiği gibi gereksiz sorularla devam etti. Kendi kafasındaki Nazım Hikmet hakkındaki düşünceleriyle bize onu tanıttı yada öyle yaptığını zannederek kafamızı karıştırdı. Çünkü anlattıkları kendi fikirleriydi. Biz bunların kendi fikirleri olduğunu, ailelerimize öğretmenimizin bize öğrettiklerini anlatıp yanlış olduğunu öğrendiğimizde anladık. Evet ailelerimiz de Nazım'ı tanıtmadı ama en azından ne yapmaya çalıştığını, kim olduğunu, neden ülkede tutulmadığını, neden bugün Anadolu'da bir çınarın altında yatamadığını anlatmaya çalıştılar. Öğretmenimiz bize böyle kitapları okumamamız gerektiğini söylerken, ailelerimiz bu konuda hiçbir baskı uygulamadı. İşte biz onunla böyle tanıştık. Sonrasında anlatılanlarla yetinmedik, merak ettik, araştırdık, okuduk... Belki onu hala yeterince tanımıyoruz ama en azından kendi doğrularımızla öğrenmeye çalışıyoruz ve hala onu okuyoruz. Onu tanırken kendi kendimizin ve başkalarının doğrularını değil, Nazım'ın (kendi) gerçeklerinden yararlanıyoruz...

1996'da iki arkadaştık, Leman okumaya başladığımızda. Ve yıl 2002; çok sıkı dostuz, hala Leman ve Nazım Hikmet okuyoruz. Sevgiyle...

Sin-Ay

Merhaba Leman (Mizah Dergimiz)

Ben bir Leman manyağıyım. Leman'la tanışalı biraz oldu. O zamanlar ben küçüktüm. Abimgil Leman manyaklarıydı. Ben de onların odalarına gizlice girer, gizli gizli okurdum sizi. Ama şimdi hiç pişman değilim. Şimdi de okuyorum. Hem de büyük bir iştahla. Ama aradaki tek fark alenen okuyor olmam, kimseden izin almadan kendi isteğimle. (Hani gendim okuyom, başkalarını da teşvik ediyom. Bu sizin aileye yazdığım ilk mektup. Onun için ne yazacağımı pek bilemiyorum. Politikadan pek anlamam, yani bu konuda da pek bir şey yazamıyacağım. Hani sizin okur mektupları bölümünde eleştiri, görüş mektupları var ya, belki mektubum onlardan değil, ama yine de belki onbinlerce mektup arasında okunur umuduyla yazıyorum bu mektubu. Ve bu mektubu Sivas'ın köyünden gönderiyorum. Buradaki ortamı, yani köy ortamını tahmin edersiniz. Gündüzleri (şimdi değil ama yazın) bağ, bahçe ve tarlayla uğraşıyoruz. Şimdi ise evde oturuyoruz. Ya da ev işleri yapıyoruz. Akşamları ise şehirdeki gibi parka, kafeye gidemiyoruz ama oturup 3-5 arkadaşla türkü çığırmaktan da geri kalmıyoruz. Son olmayan bu ilk mektubuma sevgili Ender Özkahraman, Lütfü Oflaz, Tuncay Akgün, Suat Özkan, Erdil Yaşaroğlu, Met-Üst, ve Mahmut Tibet'e ve daha ismini sayamadığım bütün kahraman Lemancılar'a bütün kalbimle sevgilerimi sunuyor ve bütün Leman emekçilerinin ellerinden öpüyorum.

Gülçin

Selam;

Ben Ankara'da okuyan bir lise öğrencisiyim. İnsanların birbirini düşünmediği bu şehirde yaşıyorum. Hayatın iğrençliğinden her dakika ağlamak istiyorum. Bir şekilde güçlü kalmam gerekiyor ama bunu bir türlü beceremiyorum. Aşkı düşünsem bile bu bana fazla geliyor. Sevdiğim ya da sevmediğim birisini, birşeyi dile getiremiyorum. Keşke getirebilseydim. Normal lise öğrencileri ya da başka insanlar gülüp eğlenebiliyor. Ama bu boktan dünyada ben bunu beceremiyorum. Güçlü kalmayı beceren biriniz varsa bunu nasıl başardığını bana anlatsın. Ya da herkes benim gibi umutsuz, aşksız ve sessiz mi yaşıyor? Cevap hiç gelmedi! Düşlerde yaşıyorum, bu tek tesellim! Umarım benimle aynı hisleri paylaşan birileri vardır. Bu dünyada yalnız olmak zaten çok zor. Bir umut, bir ışık... Kalbim hep sizinle iyi insanlar.

Onur - OKUZBEY@yahoo.com

Merhaba Leman;

Kalbin kadar temiz bu sayfayı bana ayırdığın için teşekkür ederim. Mektubuma burada son verirken okurların gözlerinden... ne diyorum ben ya?.. Off be, zçtık batırdık mektubu da sayfayı da. Oysa şurda ben de dostluktan, arkadaşlıktan ve pis düzenden bahsedip, biraz da bunalıp sonra da bana mektup yazın diyecektim. Sonra da arkadaşlara gösterecektim Leman'daki yazımı. Bakın bunu ben yazdım. Çok beğendiler beni, yazarlığa davet ettiler diyecektim. Acaba herşey bitti mi. Dur bir daha deneyim. Ben pes ettim, şimdi kendimi falezlerden atıcam, hayat çok kötüleşti. Burda benim kadar temiz insanlara yer yok; yok ya olmadı, kimse aramaz o zaman. Merhaba Leman dostları, bugün uçurumun kenarında ölüme gıcıklığına hayata gülümsedim. (Burda Cezmi Ersöz gibi yapayım) Bir yabancı gibi gülümsedim sevgili, tanımıyordum bu hayatı, niye gülümsedim sevgili. Kendimden kaçışımın bir sonu varmıydı, yoksa uçurumun dibinde kendim mi vardı. Hayat neden ihanet etti sevgili. Yoksa ihanet eden benmiydim. (Şimdi de Nihat Genç gibi olursam tamamdır). Kim gaza getirdi bizi, yoksa şu rezilliği boyu geçen medya mı. Kılavuzu karga olanın burnu boktan çıkmazmış. İşte sonunda böyle uçurum kenarlarına, köprü üstlerine, gökdelen tepelerine çıkarır insanı... Bir insan evladı bu kadar basitleşip, bu kadar onursuzlaşamaz, hepinize hodri meydan ulan! Hala onurlu insanlar var bu ülkede. Ve birgün kuyruğunu kıstırarak kaçacak delik arayacaksınız.

Evet çok güzel oldu. Ben şimdi gidiyorum, doktorum çağırıyor. Bana yazın. Adresim çok kolay. Bakırköy hastanesi (akıl fikir). Bir dahaki sefer size Artoz, partüs ve vardamoz'u anlatcam. Bye!

H.V.K.'dan

Sevgili Leman

Düzenli bir Leman okuyucusu olarak, derginizi büyük bir zevkle okurdum. Ancak 23.03. 2002 tarihli Leman'ı elime aldığımda çok şaşırmış bulunuyorum. Politik yorumun ve eleştirinin ötesinde, tamamen antisemitik mantaliteye hizmet eden, ırkçı, ayrımcı ve ayrıca doğru olmayan, yalan temelle ürezine oturtulmuş kapak yazınızı kınıyorum.

Bir daha Leman Yayınları'na ait hiçbir yayını almayacağımı ve geniş çevreme bu konuda uyarıda bulunacağımı belirtmek isterim.

Önerim, bir yayımlcılık kazası olmadığı açıkça görülen bu haber ve hemen altındaki karikatür için Leman'ın özür dilemesi ve bu yanlış tutumunu bırakmasıdır.

Terör masum insanları hedef alan bir insanlık suçudur ve hiçbir neden bunu haklı çıkaramaz. Lütfen bundan sonra önce düşünerek yazın.

İgal Acıman

Sayın Yazı İşleri Müdürü

Ben yaklaşık 4 senedir Leman okuyucusuyum; benim ve aynı zamanda çevremin çok beğenerek okuduğu dergilerden biridir. Son birkaç sayısını yoğunluğum yüzünden takip edememiştim ta ki bugün bana forwardlanan bir maili alıp şok olana kadar. "İsrail Filistin'de kan kusuyor herkes susuyor" başlıklı yazınız beni hem çok şaşırttı hem de üzdü. Şaşırttı çünkü Leman'ı tek taraflı, gerçekleri alaycı yönüyle insanlara aktardığını düşünürdüm.

Üzdü, çünkü orda yaşayan ve her allahın günü otobüse taksiye tedirgin binen, bir cafede restorantta her an tetikte oturan akrabalarım aklıma geldi. Ve bir gerçek daha, İsrail, Filistin hükümetine terör olaylarının durdurulması için uğraşıyor, halka kan kusturmak için değil, Filistin hükümetinin barış istediğini kabul edilebilir olmasıyla beraber bu terör olaylarını durduramadığı da bir gerçektir. Tıpkı bizim doğudaki PKK olayları gibi.

Bunlar doğru bilgiler ve emin olabilirsiniz ki kaynaklarım sizinkilerden daha güvenilir olduğu kesin.

Üzülerek söylemeliyim ki bu yazınızla büyük bir okuyucu kitlesi kaybetmek üzeresiniz, hatta belki kaybettiniz bile. Saygılarımla...

Sevim Zakuto

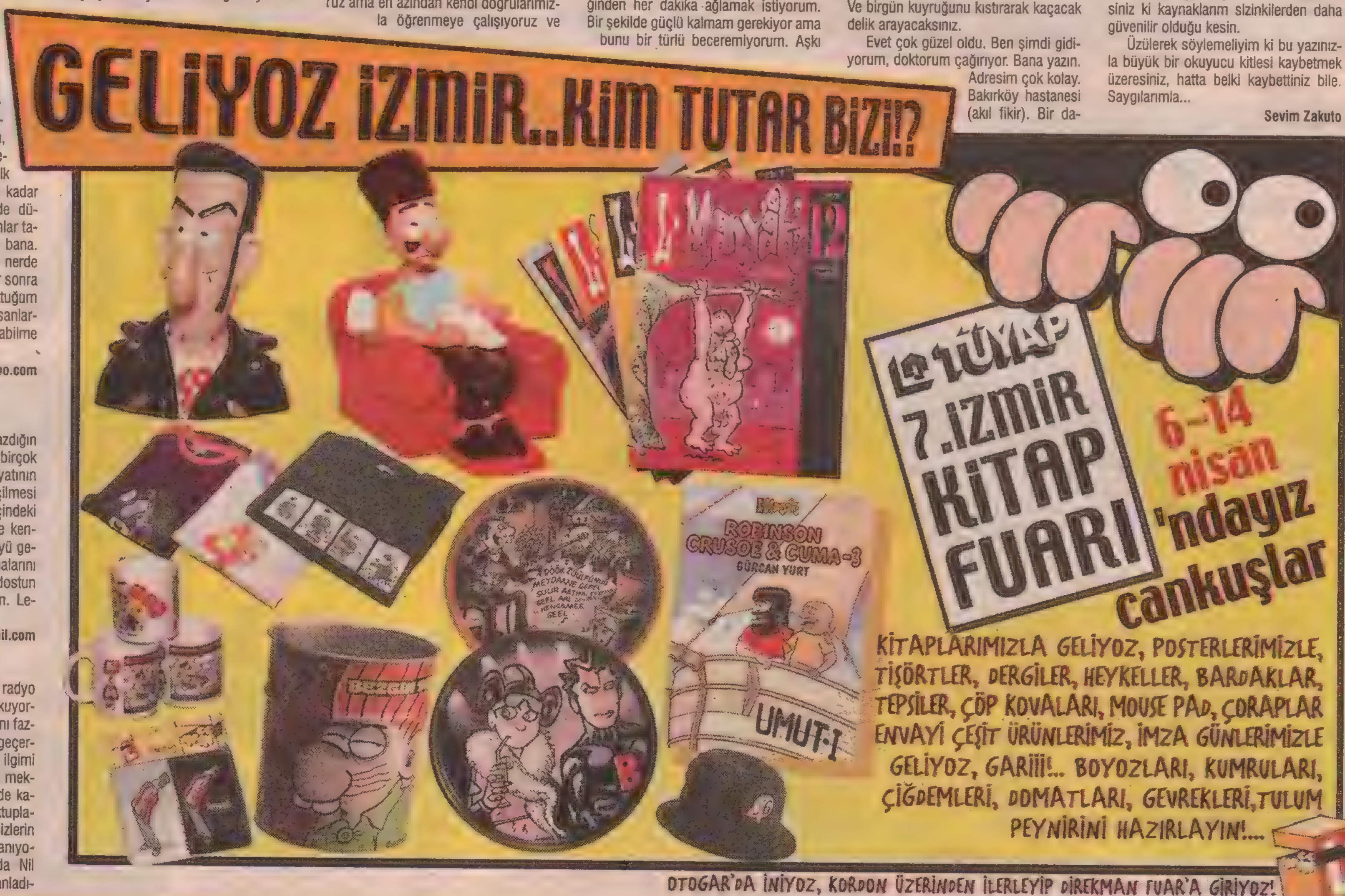
GELİYOZ İZMİR..KİM TUTAR BİZİ!?
TÜYAP
7. İZMİR KİTAP FUARI
6-14 nisan
'ndayız cankuşlar
ROBINSON CRUSOE & CUMA-3
GÜRCAN YURT
UMUT-1
KİTAPLARIMIZLA GELİYOZ, POSTERLERİMİZLE, TİŞÖRTLER, DERGİLER, HEYKELLER, BARDAKLAR, TEPSİLER, ÇÖP KOVALARI, MOUSE PAD, ÇORAPLAR ENVAYİ ÇEŞİT ÜRÜNLERİMİZ, İMZA GÜNLERİMİZLE GELİYOZ, GARİİİ!.. BOYOZLARI, KUMRULARI, ÇİĞDEMLERİ, DOMATLARI, GEVREKLERİ, TULUM PEYNİRİNİ HAZIRLAYIN!...
OTOGAR'DA İNİYOZ, KORDON ÜZERİNDEN İLERLEYİP DİREKMAN FUAR'A GİRİYOZ!

LeMan
SAYI: 543
6 NİSAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak - 0.212.880 40 75 • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22 **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

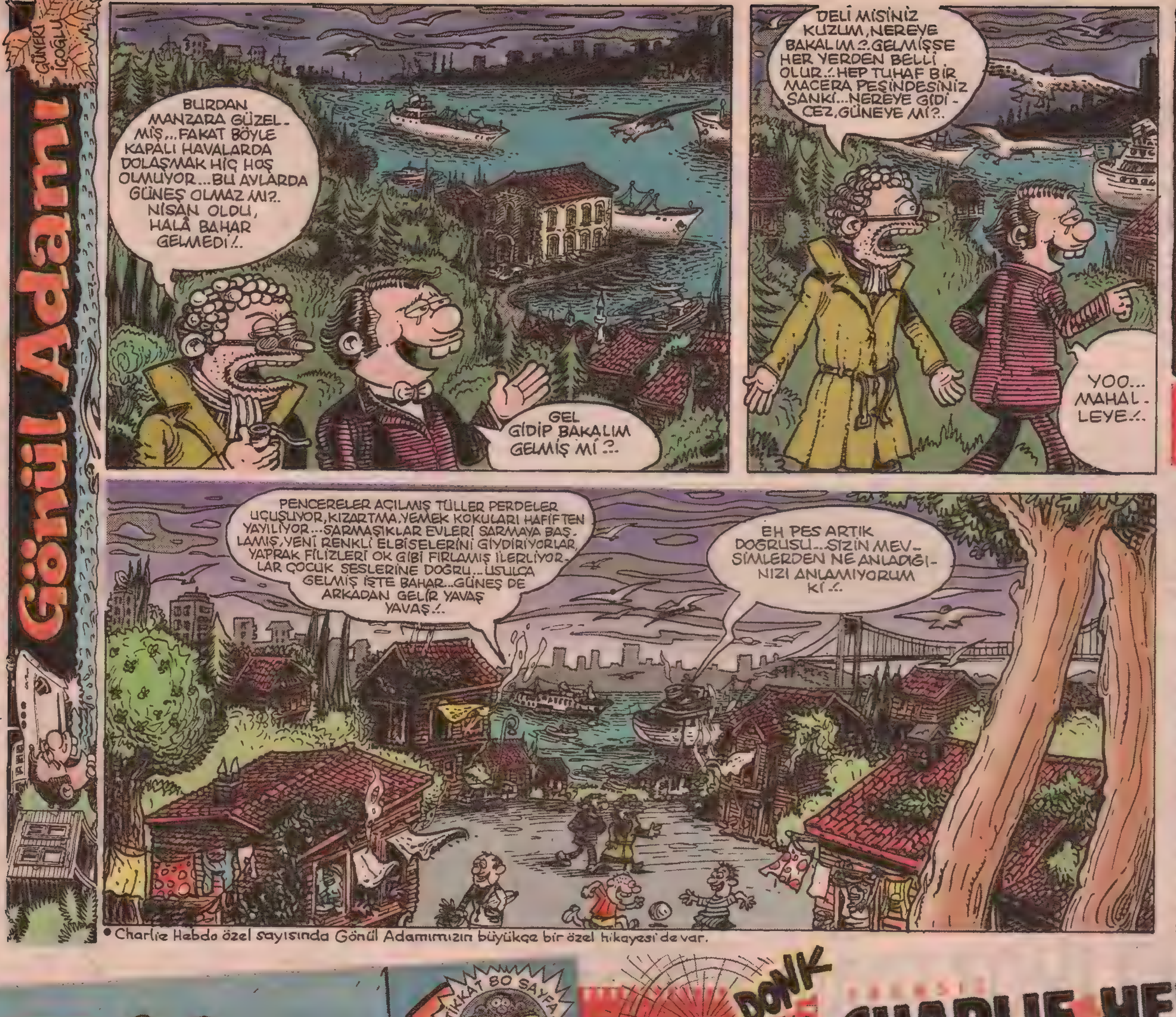
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
BURDAN MANZARA GÜZELMİŞ...FAKAT BÖYLE KAPALI HAVALARDA DOLAŞMAK HİÇ HOŞ OLMUYOR...BU AYLARDA GÜNEŞ OLMAZ MI?.. NİSAN OLDU, HALÂ BAHAR GELMEDİ!..
GEL GİDİP BAKALIM GELMİŞ Mİ ?..
DELİ MİSİNİZ KUZUM, NEREYE BAKALIM ?.GELMİŞSE HER YERDEN BELLİ OLUR.!.HEP TUHAF BİR MACERA PEŞİNDESİNİZ SANKİ...NEREYE GİDİCEZ, GÜNEYE Mİ?..
YOO... MAHALLEYE.!.
PENCERELER AÇILMIŞ TÜLLER PERDELER UÇUŞUYOR, KIZARTMA, YEMEK KOKULARI HAFİFTEN YAYILIYOR...SARMAŞIKLAR EVLERİ SARMAYA BAŞLAMIŞ, YENİ RENKLİ ELBİSELERİNİ GİYDİRİYORLAR, YAPRAK FİLİZLERİ OK GİBİ FIRLAMIŞ İLERLİYORLAR ÇOCUK SESLERİNE DOĞRU...USULCA GELMİŞ İŞTE BAHAR...GÜNEŞ DE ARKADAN GELİR YAVAŞ YAVAŞ.!.
EH PES ARTIK DOĞRUSU...SİZİN MEVSİMLERDEN NE ANLADIĞINIZI ANLAMIYORUM Kİ.!.

• Charlie Hebdo özel sayısında Gönül Adamımızın büyükçe bir özel hikayesi de var.

CHARLIE HEBDO
LeMan
ÖZEL
MÖSYÖ WOLİNSKİ BU HAMAMTASI BABAANNE YADİGARIDIR. KÜÇÜKKEN KAFAMIZA VURA VURA YIKARLARDI BU TASLA.. İŞTE O YÜZDEN MİZAHÇI OLDUK.
O LA LAA... MAİS ALORS!

DUMUR DETAYI

Güneri İçoğlu

Hani bazı işyerlerinde,müesselerde, lokantalarda falan en görünür baş köşede aile büyüğünün, şirket kurucusunun ya da işyeri sahibinin babasının resmi olur ya... Geçenlerde yeni açılmış özgün Karadeniz yemekleri yapan restorana gittim. Duvarda böylesi bir resim uzaktan dikkatimi çekti.. "**Uyy uy uuy o da ne?...**"Bu ne bir aile büyüğünün, ne de şirket kurucusunun resmiydi. Bu yalnızca resim sanatında empresyonizm akımının kurucularından **Van Gogh**'un kendi yaptığı tanıdık bir portresiydi. Gelelim merak ettiklerimiz bölümüne; Oraya yemeğe gelenlerden, bu portrenin bir aile büyüğüne veya şirket kurucusuna ait olduğunu zannedenler olabilir miydi?... Kimbilir, **Van Gogh** bu restoranı açanların bir aile büyükleri ya da uzak bir akrabaları olabilir miydi?.. Hayatı boyunca daima açlık çeken bir ressamın oldukça işlek bir restoranda portresinin bulunması garip bir tesadüf müydü?...

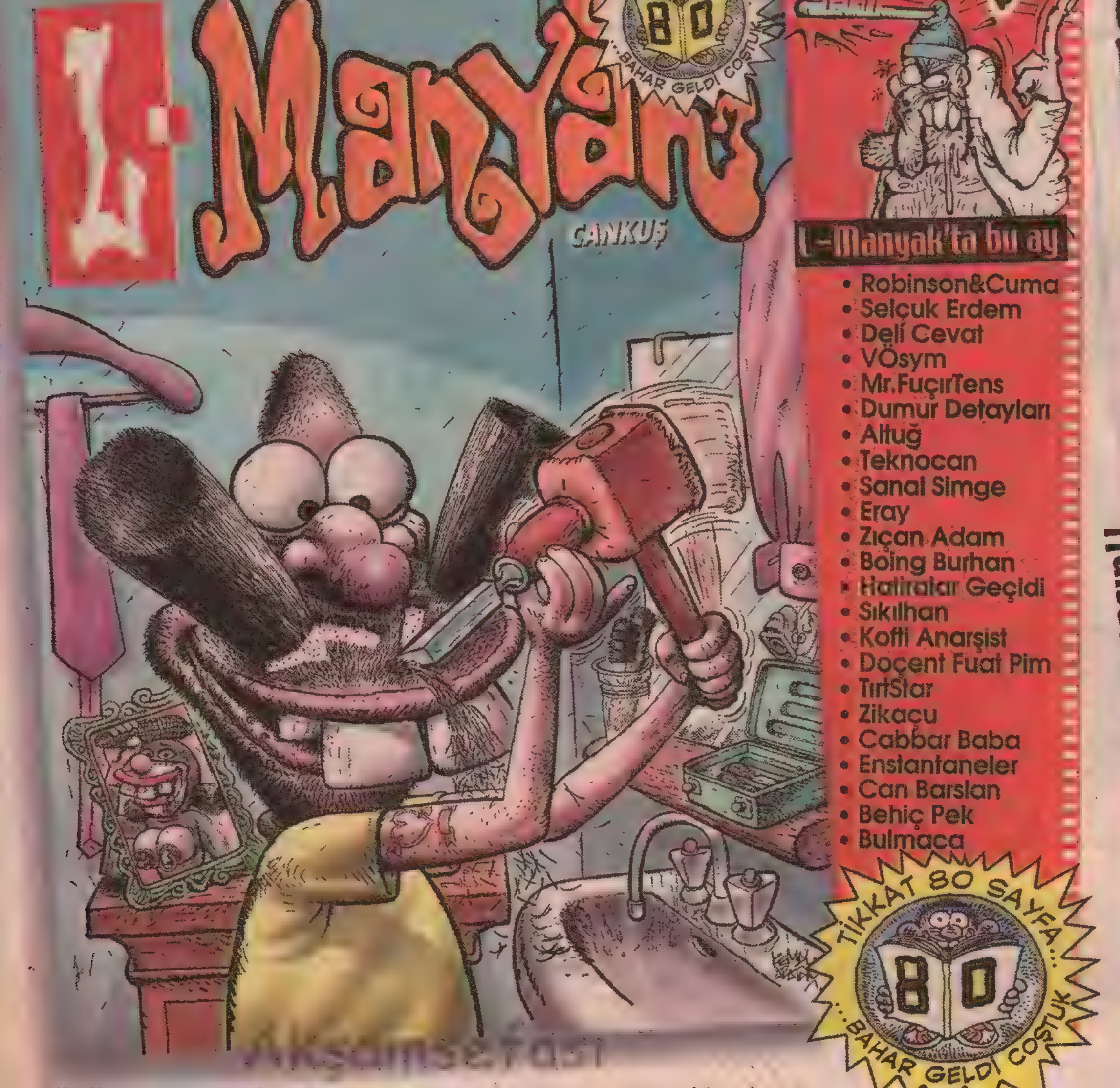
L-Manyak
CANKUŞ
TİKKAT 80 SAYFA
80
BAHAR GELDİ COŞTUK
DONK

L-Manyak'ta bu ay

- Robinson&Cuma
- Selçuk Erdem
- Deli Cevat
- VÖsym
- Mr.FuçırTens
- Dumur Detayları
- Altuğ
- Teknocan
- Sanal Simge
- Eray
- Zıçan Adam
- Boing Burhan
- Hatıralar Geçidi
- Sıkılhan
- Kofti Anarşist
- Doçent Fuat Pim
- TırtStar
- Zikaçu
- Cabbar Baba
- Enstantaneler
- Can Barslan
- Behiç Pek
- Bulmaca

TİKKAT 80 SAYFA...
80
...BAHAR GELDİ COŞTUK

CHARLIE HEBDO
ÖZEL
LeMan
AU "NEYZEN", RESTAU DE POISSONS NOUS FAISONS LA FÊTE, ET GLISSONS DES MILLIONS DANS LES NICHONS DE LA DANSEUSE DU VENTRE POURTANT UN PEU FEIGNANTE. LA MUSIQUE ORIENTALE EST D'ADAMO. "JE T'AI AIMÉE TANT, POURQUOI TU NE M'AS PAS AIMÉE"
RAKI
WOLINSKI
CAN BARSLAN
BA BA
LeMan çizeri SUAT ÖZKAN Fransa'nın ünlü CHARLIE HEBDO çizeri WOLINSKI'yi hamama götürüp AB hakkında müzakere yaptı.
SAYIN WOLINSKI ŞU AVRUPA BİRLİĞİ MESELESİ N'OLUYOR? ALIYOR MUSUNUZ, ALMIYOR MUSUNUZ??
NO! NO! HAYIR! HAYIR.. HENÜZ BİR TAKVİM VEREMEYİZ.. ÖNCE SİZ KOPENHAG KRİTERLERİNİ YERİNE GETİRİN!
BIRAK ŞİMDİ POLİTİKACI GİBİ KONUŞMAYI.. KRİTER MİRİTER BİZ KARİKATÜRCÜ ADAMLARIZ ALIYO MUSUNUZ ALMIYO MUSUNUZ

Koleksiyoncular kaçırmasın!!

UUUUHH! AAAAAAAHH! MERD! İNSAN HAKLARI!!!

(544)
13 Nisan 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/15 - 600.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Şaron komutasındaki İsrail'in, Filistin topraklarını isgal ederek, girmedik şehir, kasaba, köy, mahalle, ev bırakmadan dört bir yanı kana bulaması dünyanın tüylerini diken diken ettiği kadar, Türkiye'de büyük bir öfkeyle karşılandı. "Barış girişimcileri"nin Filistin halkıyla dayanışma için başlattığı "Bir Dakika Karanlık Eylemi" dalga dalga Türkiye'nin dört yanına yayılıyor. İstanbul'dan Ankara'ya, Edirne'den Kocaeli'ne, İzmir'den Konya'ya, Urfa'ya, Erzurum'a, siyasi görüşü ne olursa olsun, kalbi mazlumlarla çarpan herkes, lambalarını yakıp söndürmeye başladı bile! Eylemin tüm dünyaya yayılması için çalışmalar sürüyor:

"FİLİSTİN AYDINLANANA DEK" HER GECE SAAT TAM 21:00'DE AYAKLANIN VE BİR DAKİKA AÇIN KAPATIN IŞIKLARINIZI!!

Filistin'e aydınlık için

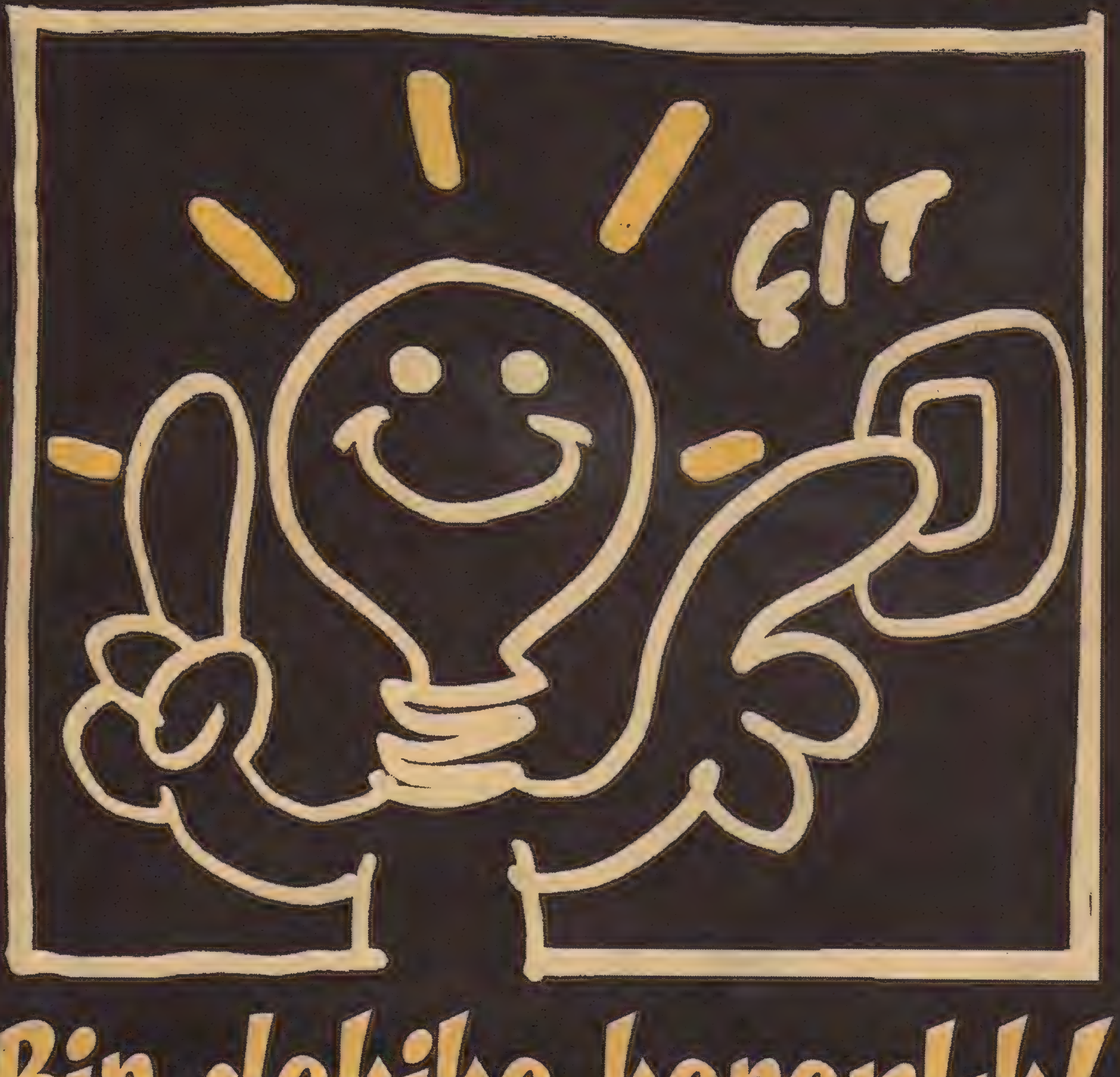

Bir dakika karanlık!

FİLİSTİN
LeMan
TÜRKİYE
SURİYE
MISIR
LÜBNAN

LEMAN FİLİSTİN ÖZEL SAYISINI HAZIRLADI BİLE. CUMARTESİ GÜNÜ BAYİİLERDE

met üst

pazar sevişgenleri

refleks hâline getirilememiş düşünme biçimi akıl değildir

orta'da **doğu** var.. yandan geç

boş boş konuşmaktan **dili kas yapmış** bazı insanların

gerçek aşık ayrılamaz.. taşınır

haklı olmak yetmiyor **haklı ölmek** hiç bitmiyor

dezavantajlarımız avantajlarımızdır aslında

aşk bir doruk değil tırmanma süresidir

hayat ile tüm ilişkimi **büyükelçilik düzeyi**'ne indirdim

tarihi günler yaşıyoruz.. çünkü hâlen yaşıyoruz

hayat tutuyor beni kusuyorum yaşarken

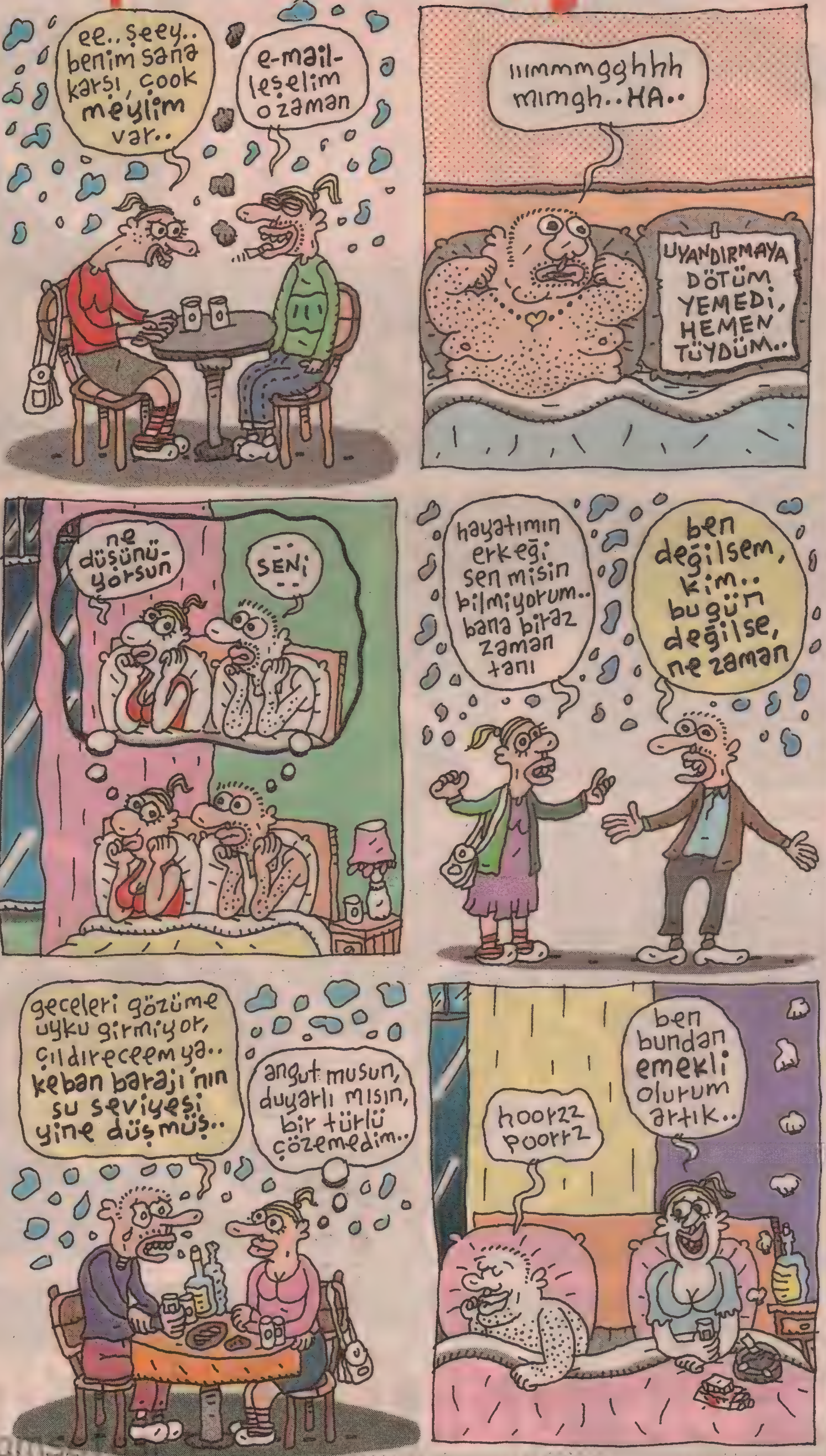
ee.. şeey.. benim sana karşı, çook meylim var..
e-mail-leşelim o zaman
ıımmmgghhh mımgh..HA..
UYANDIRMAYA DÖTÜM YEMEDİ, HEMEN TÜYDÜM..
ne düşünüyorsun
SENİ
hayatımın erkeği sen misin bilmiyorum.. bana biraz zaman tanı
ben değilsem, kim.. bugün değilse, ne zaman
geceleri gözüme uyku girmiyor, çıldıreceem ya.. keban barajı'nın su seviyesi yine düşmüş..
angut musun, duyarlı mısın, bir türlü çözemedim..
hoorzz poorrz
ben bundan emekli olurum artık..

ŞARON
Filistinli kanına doymayan büyük katil akbaba!

BUSH
Tüm dünyanın cipsleri boğazına takıla!

YEŞİLKART SIRTLANLARI
Garibanın iki hapına göz dikmiş milyarlık fitiller

ECEWİT
Soykırım özürlüsü!

SSK-OKUYAN İKİLİSİ
Milyon dolarlık bütçeleriyle işçiye ızdırap çektiriciler!

CAN ATIKLI
İsrailpress

KAMRAN İNAN
İsrail'in Meclis Temsilcisi!

RTÜK YASASI
Çağdışı internet yasakçıları!

.ABERTÜRK
İsrail'in en özgün haber portalı!

SESSİZ ARAP ALEMİ
Ortadoğu'nun 5 rekat korkak kuklaları!

KADİR TOZLUK VE YARDIMCISI
Trabzonspor'u kartlarla, tekmeyle döver hakim ziniyeti!

KEMAL DERVİŞ
Krizal enfeksiyon!

İTO BAŞKANI MEHMET
Full zırıtkan televole tüccarı

VAKİT
Zekeriya Beyaz'a sürmanşetten porno izleme suçlamacıları!

Savaşlarda sivillerin öldürülmesini en aza indirgemek için çalışmalar yapan Pentagon, dünyanın en iğrenç kokusunu içeren bir bomba hazırlığında. Amerika artık düşmanlarını kokuyla bloke edecek...

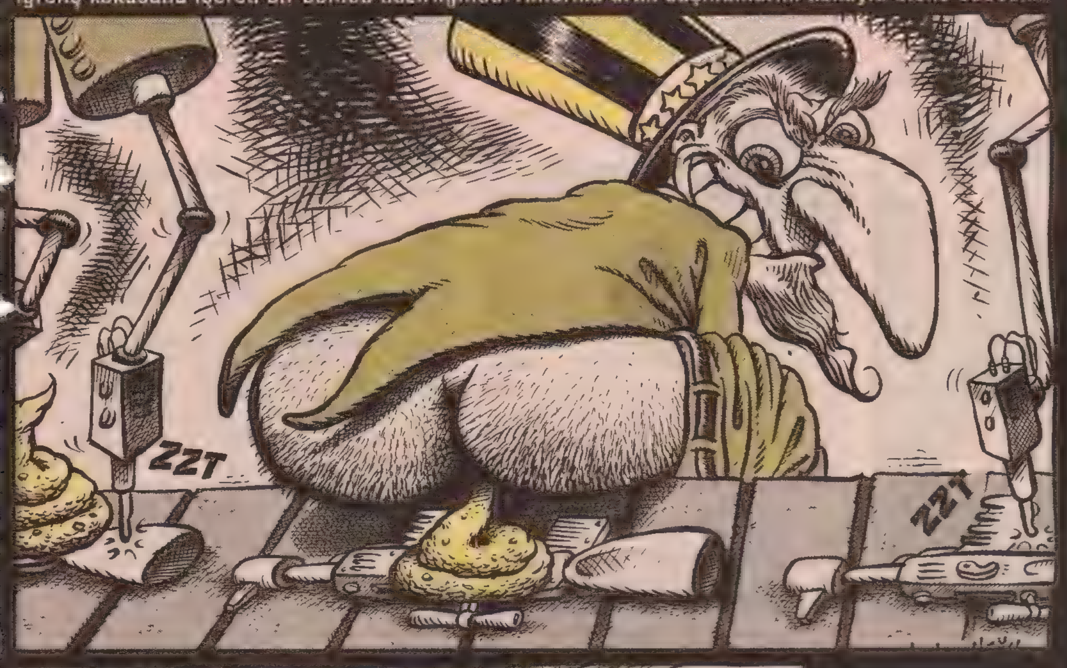

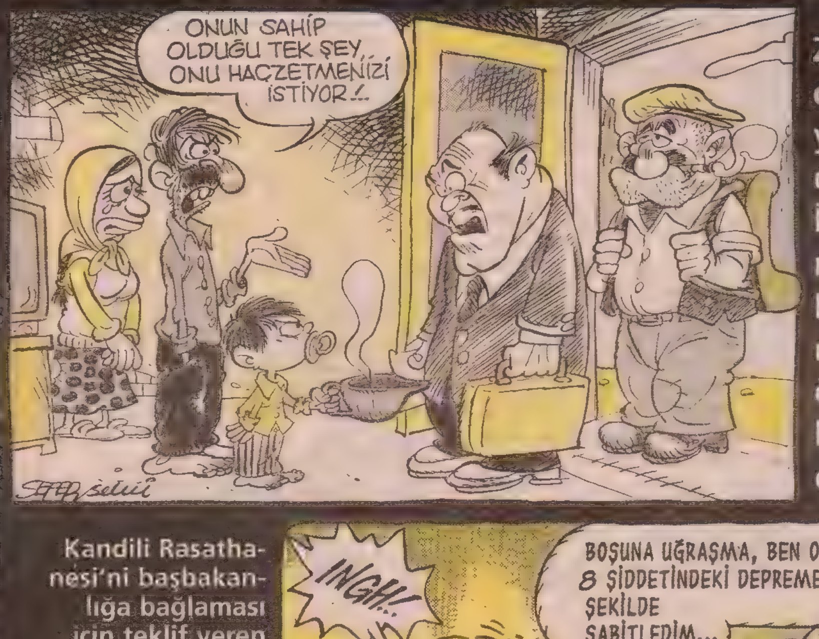
ONUN SAHİP OLDUĞU TEK ŞEY, ONU HACZETMENİZİ İSTİYOR!..
SEFER selvi

Zonguldak'ta yaşayan üç yaşındaki Bayram İncegül, 178 milyonluk hastane masraflarını ödeyemezse hapse girecek...

Kandili Rasathanesi'ni başbakanlığa bağlaması için teklif veren MHP'nin önerisine Ahmet Mete Işıkara sert tepki gösterdi. Işıkara, "Ben serbestçe konuşuyorum. Beni susturamazlar" dedi.

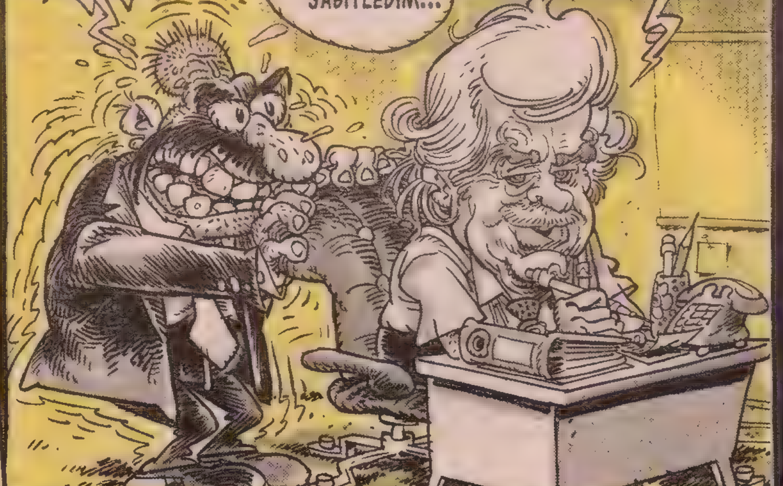
INGH!..
BOŞUNA UĞRAŞMA, BEN O KOLTUĞU 8 ŞİDDETİNDEKİ DEPREME BİLE DAYANACAK ŞEKİLDE SABİTLEDİM...
SEFER+GÜRCAN

Ölümcül hastalığın pençesine düşen çocukları kullanarak bağış toplayan ve Mesut Yılmaz'ın eşi Berna Yılmaz 'ın onursal başkanlığını yürüttüğü Lösemili Çocuklar Vakfı'nın bağışları hortumladığı iddia edildi.

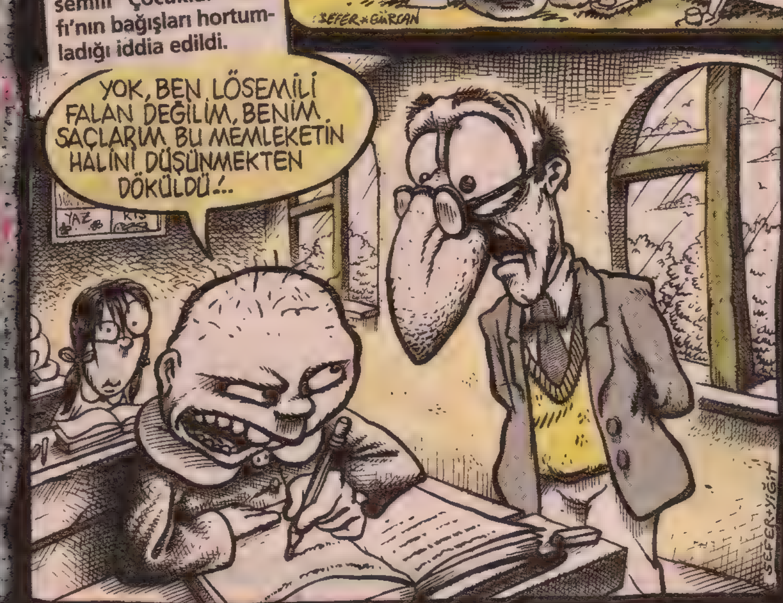
YOK, BEN LÖSEMİLİ FALAN DEĞİLİM, BENİM SAÇLARIM BU MEMLEKETİN HALİNİ DÜŞÜNMEKTEN DÖKÜLDÜ!..
YAZ
KIŞ
SEFER+YİĞİT

Ölüm Oruçları Can Almaya Devam Ediyor..

BİR REKLAM

Sefer Selvi

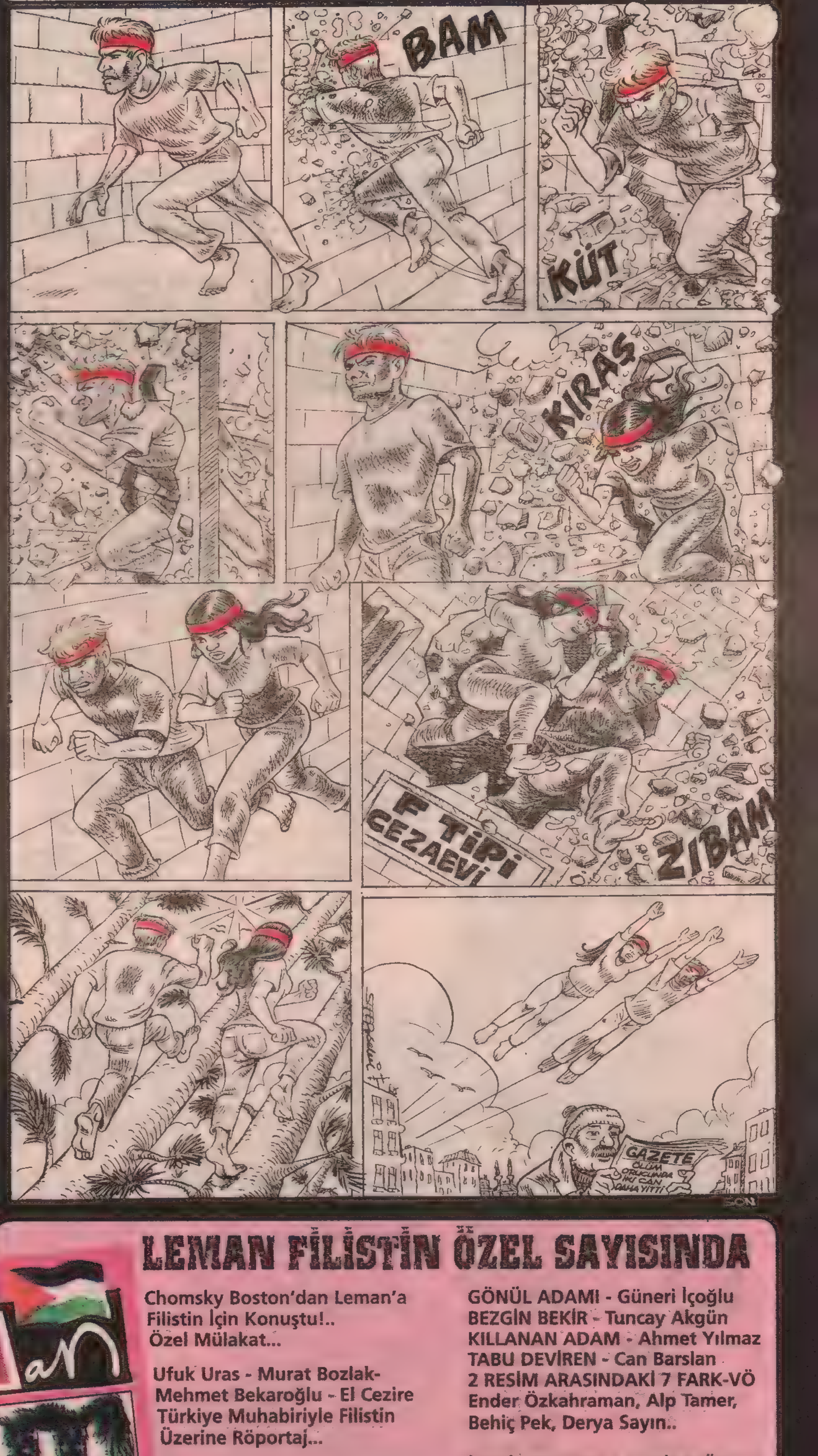
BAM
KÜT
KIRAŞ
F TİPİ CEZAEVİ
ZIBAM
GAZETE
ÖLÜM ORUCUNDA İKİ CAN DAHA YİTTİ
SON

LEMAN FİLİSTİN ÖZEL SAYISINDA

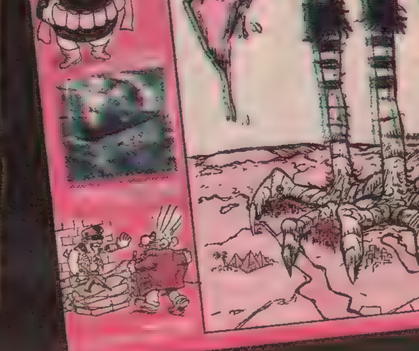
FİLİSTİN
LeMan

Chomsky Boston'dan Leman'a Filistin İçin Konuştu!.. Özel Mülakat...

Ufuk Uras - Murat Bozlak- Mehmet Bekaroğlu - El Cezire Türkiye Muhabiriyle Filistin Üzerine Röportaj...

ZUMBO - Mercimek Çorbası ve Davud'un Mührü...

Nihat Genç - Medya Dersleri

LEMAN FOTOROMAN: Ramallahta Yaser Arafat ve Halkı, İsrail Askerleriyle Sarona Karşı...

Mehmet Çağçağ 2 Sayfa Filistin İsrail İzlenimleri...

GÖNÜL ADAMI - Güneri İçoğlu
BEZGİN BEKİR - Tuncay Akgün
KILLANAN ADAM - Ahmet Yılmaz
TABU DEVİREN - Can Barslan
2 RESİM ARASINDAKİ 7 FARK-VÖ
Ender Özkahraman, Alp Tamer, Behiç Pek, Derya Sayın..

İSRAİL BAKIŞIYLA KARİKATÜRLER

ARAP ÇİZER - MAHMUT HALİL'İN GÖZÜYLE FİLİSTİN - İSRAİL

GEÇMİŞTEN BUGÜNE FİLİSTİN VE İSRAİL'İN KANLI KRONOLOJİSİ

YAHUDİ CEMATİNİN ŞALOM GAZETESİNDEN LEMAN'A ANTİ-SEMİTİST ELEŞTİRİSİ

ÇIKTI!

ÇIKIYOR!

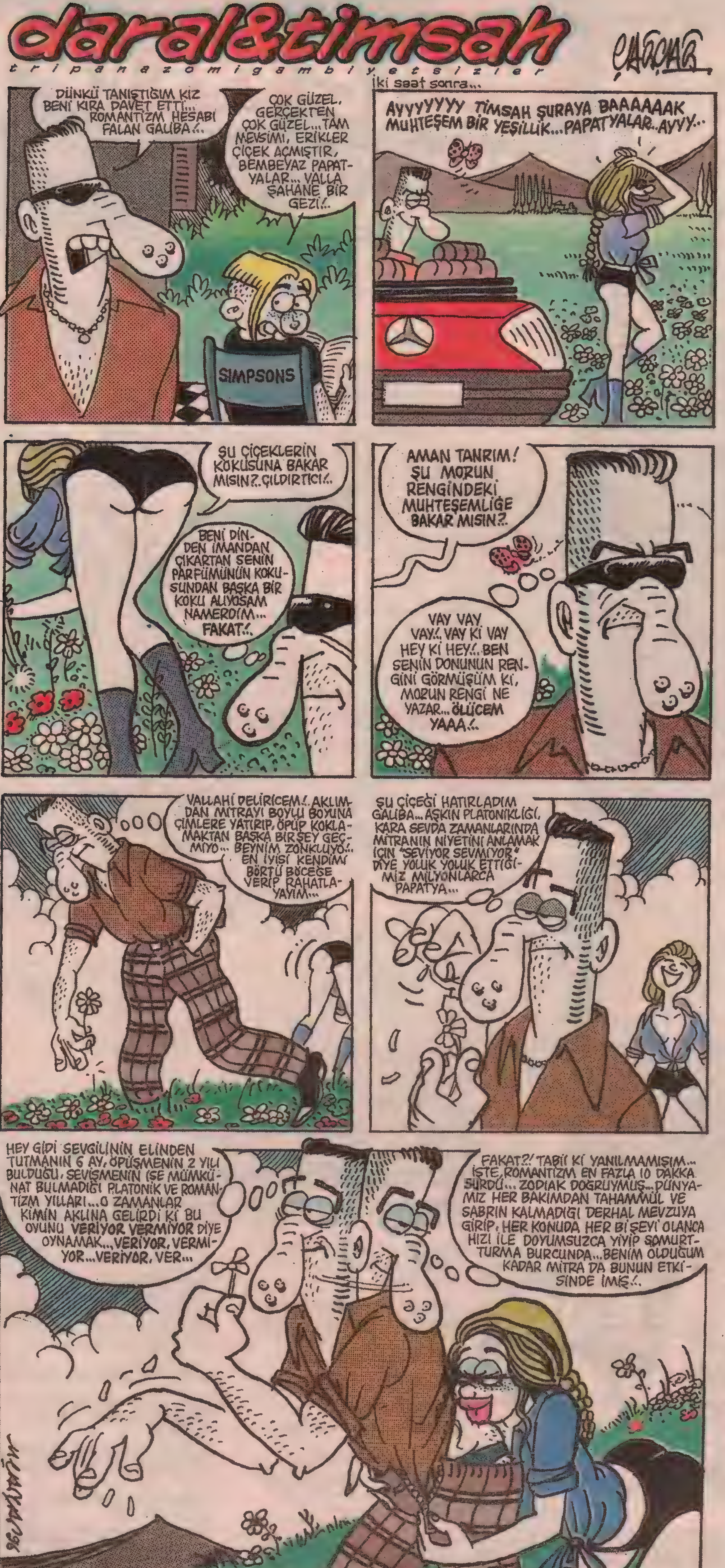
daral&timsah
tripanazomigambiyetsizler
DÜNKÜ TANIŞTIĞIM KIZ BENİ KIRA DAVET ETTİ... ROMANTİZM HESABI FALAN GALİBA!..
ÇOK GÜZEL. GERÇEKTEN ÇOK GÜZEL... TAM MEVSİMİ, ERİKLER ÇİÇEK AÇMIŞTIR, BEMBEYAZ PAPATYALAR... VALLA ŞAHANE BİR GEZİ!..
SIMPSONS
İki saat sonra...
AYYYYYYY TİMSAH ŞURAYA BAAAAAAK MUHTEŞEM BİR YEŞİLLİK...PAPATYALAR..AYYY..
ŞU ÇİÇEKLERİN KOKUSUNA BAKAR MISIN?..ÇILDIRTICI!..
BENİ DİNDEN İMANDAN ÇIKARTAN SENİN PARFÜMÜNÜN KOKUSUNDAN BAŞKA BİR KOKU ALIYOSAM NAMERDİM... FAKAT!..
AMAN TANRIM! ŞU MORUN RENGİNDEKİ MUHTEŞEMLİĞE BAKAR MISIN?..
VAY VAY VAY!.. VAY Kİ VAY HEY Kİ HEY!.. BEN SENİN DONUNUN RENGİNİ GÖRMÜŞÜM Kİ, MORUN RENGİ NE YAZAR... ÖLÜCEM YAAA!..
VALLAHİ DELİRİCEM!.. AKLIMDAN MİTRAYI BOYLU BOYUNA ÇİMLERE YATIRIP, ÖPÜP KOKLAMAKTAN BAŞKA BİR ŞEY GEÇMİYO... BEYNİM ZONKLUYO!.. EN İYİSİ KENDİMİ BÖRTÜ BÖCEĞE VERİP RAHATLAYAYIM...
ŞU ÇİÇEĞİ HATIRLADIM GALİBA... AŞKIN PLATONİKLİĞİ, KARA SEVDA ZAMANLARINDA MİTRANIN NİYETİNİ ANLAMAK İÇİN "SEVİYOR SEVMİYOR" DİYE YOLUK YOLUK ETTİĞİMİZ MİLYONLARCA PAPATYA...
HEY GİDİ SEVGİLİNİN ELİNDEN TUTMANIN 6 AY, ÖPÜŞMENİN 2 YILI BULDUĞU, SEVİŞMENİN İSE MÜMKÜNAT BULMADIĞI PLATONİK VE ROMANTİZM YILLARI...O ZAMANLAR KİMİN AKLINA GELİRDİ Kİ BU OYUNU VERİYOR VERMİYOR DİYE OYNAMAK..., VERİYOR, VERMİYOR...VERİYOR, VER...
FAKAT?! TABİİ Kİ YANILMAMIŞIM... İŞTE, ROMANTİZM EN FAZLA 10 DAKKA SÜRDÜ... ZODİAK DOĞRUYMUŞ... DÜNYAMIZ HER BAKIMDAN TAHAMMÜL VE SABRIN KALMADIĞI DERHAL MEVZUYA GİRİP, HER KONUDA HER Bİ ŞEYİ OLANCA HIZI İLE DOYUMSUZCA YİYİP SÖMÜRTTURMA BURCUNDA...BENİM OLDUĞUM KADAR MİTRA DA BUNUN ETKİSİNDE İMİŞ!..

NİHAT GENÇ

KİMLİK

Baharın ilk günü, liseli bir genç kızla sevgilisi mutlulukla parkta bir bankta otururken... Yapraklar yeni yeni fışkırıyor. Coşkuyla etraftaki ağaçlara bakınıyorlar. Polis arabası gelir ve zınk diye önlerinde durur. Kimlik sorar. Bela getirici güvenlik kuvvetleri. Sabah sabah sevgilileri karakola götürür. Manzaraya dalıp hayallere daldıkları o anda kendilerini polis arabasının arka koltuğunda bulurlar. Neye uğradıklarına şaşırmış, panikle, ağlamaklı konuşurlar. Kızcağız kimliğini unutmuş.

Akşama doğru, onlarca motorsikletli polis parka gelir, bütün sevgililere tek tek kimlik sorar, günlerce, hergün. Kimlik soruş tarzları, yürüyüşleri, bakışları, aralarında gülüşleri. Ağaçlardaki çiçekler korkunç bir çığlığa dönüşür. Polisin o kadar haklı güvenlik sebepleri vardır ki, birşey söyleyemezsin. Baharın tatlılığı, yumuşaklığı yokolup gider. Bir değil, iki değil. Uykunun ortasından sabahın beşinden uyandırılmış bir surat hediye edilir sana. Oturup ne yazacaksın, böyle bir toplumda yazar olupta ne olacak. Polis görevini yapıyor, hepsi doğru, bin yıldır doğru. Birazdan öfkeyle birini tartaklayan, sinirleri gerilmiş bir adam olursun! Laf anlatmak mümkün değil. Toplumdan ve hayattan umudun kalmaz. Bir uğursuz gün daha başlar. Polis konuşur, oydu, buydu, şuydu, sonuna kadar haklı çıkar! Basit bir sabah yürüyüşü, en ağır yükün altına girmiş bir köleye dönüştürür seni.

Bakıyorsun, yukarı semtlere güçleri yetmiyor. Aşağı semtlerde önüne gelene. Parayı bulan polisten kurtuluyor. Bilkent'te, insanlar toplumun elli yıl önünde bir hayat sürerken, burası, toplumun elli yıl gerisinde. Devletin siyaseti de bu: Ver Allah'ın verdiğine, vur Allah'ın vurduğuna.

Osmanlı'nın en parlak dönemi, 1560'lar, Kanuni iktidarı. Herşey düzen içinde. Adam, kendi kafasına göre gemiye gidip mal alıyor, sokakta tezgahı kurup satıyor, soruyorlar kayıt kuyut, kimden izin aldın: "Ben yeniçeriyim, izin almam!" Bu yeniçeri beş yüz yıldır değişmedi. Hamam kapısından kadın kaçırır, oğlan kaçırır, haraç alır, efelenir. Daha da ötesi kılık kıyafetimize, yürüyüşümüze bakıp sırtımıza bir damga vurmak için yanımıza gelir.

Yüz tane üniversite kurduk, polislikle ilgili tek bir araştırma yok. Tartışan hiç yok. Dünyayı ayağa kaldırsan söyleyecekleri şu: "Polisin içinde çürükler yok mu, var, ama bütün teşkilatı karalamamak lazım!"

Bir irade ve sabır kimyageri olmadan kurtulman mümkün değil!

Beyoğlu'nda, gece iğfal edilmemek için donuna sıçıp bokuyla gezen alkolik serserilerden dahi haraç alır! Güvenlik bunun adı, tarihin ilk gününden beri İpek Yolu'nda kervanları koruyup, kaleleri koruyup halktan haraç alırlar! Hayatlarımızı mahveden bir gizli pazarlık! Yüzyıllarca bu düzeni değiştiremediğimize göre, başka şeyler düşünmeli, mesela maaşları devletten değil, elektrik, su, çöp parası gibi, her evden üç-beş milyon güvenlik parası kesilmeli, maaşlarını halktan almalılar, kimbilir, halkın can düşmanı olmaktan kurtulabilirler!

Olup biteni daha ne kadar rahat ve sakince izleyebileceğiz. Kandan su olmaz. Polis okulları, mürfredatları, toplum ilişkileri silbaştan konuşulmalı. Hergün hırlaştığımız sindirimi imkansız bir güç. Taş kabağa değse vay kabağın başına, kabak taşa değse, vay kabağın başına. Her şartda zordasın, kötü sensin, zararlı çıkan sen! Ne milli bir sevinci kaldı, ne toplumun güvenliği, hepimiz biliyoruz, gitme kötünün yanına boku bulaşır! Teslim bayrağını çoktan çektik!

Gün geçtikçe hepimiz polisleştik. Bir cinayet romanı düşünün, cinayetin nasıl işlendiğini ayrıntılarıyla bulmaca gibi süsleyip anlatıyor! Neden öldürülmüş, ölen kimmiş, pek üzülmeyiz, zihnimiz kurguya takılmıştır, nasıl öldürüldü? Eskiden sokakta öldürülmüş bir adam görüldüğünde halk yanıbaşına gelip: "Yazık... çocukları ne olacak.. vah vah çok da gençmiş..." derdi, toplum zihniyeti değişti, aynı ölü başında toplananlar bugün şöyle düşünüyor: "Ne bok yemiş.. hangi dolaplara karışmış.. kimin adamıymış..." Gün geçtikçe de mazlumların ölümünü polis gibi düşüneceğiz.

Hergün aramızda bir dünya fatihi gibi dolaşan bu insanlar neden en zayıf, güçsüz insanlardan intikam alıyor? Ne kadar sessiz ve sadık bir vatandaş olsanız da, bir kaç saniye içinde tüm hayatını karartacak bir vahşi yapabilirler seni. Bir tek gün ülkemize ve toplumumuza hayranlık duyamıyoruz. Polisle ne derdimiz olur bizim, keşke, yiğidim yiğit olsa, yattığı yer canım olsa. Bu şehri dolduran, yavan ve durgun hayatları olan milyonlarca güçsüz insanın ne düşündüğünü hepimiz biliyoruz! İngiltere'de polislik üzerine iki yüz bin makale bulursunuz, ülkemizde on tane yok, bu on tane de, birkaç emekli polis şefinin itirafları!..

Kimlik sorma, bir nevi siyasi vaftiz! Her dakika, otoriteye itaatimiz sorgulanır! Hergün vaftiz ediliriz. Toplum değil, toplama kampı. Demokrasiden soğutmak için herşey yapılır! Ürkek tavşanları aslan yapmakta polisin üstüne yok! Toplumu "ehlileştirme" görevi, eğitim ve basının, ama polis üstlenmiş bu görevi, zayıf insanlarla taşak geçmek çok eğlendirici olmalı! Polis bu toprakların açık yarası. Kanatarak kanayan bu yara devletin işine geliyor. Çünkü devletin "siyasi birlik kurma" düşüncesi asla yok. Halk kitleleri püskürtülmeye devam edilecek, ebediyyen. Vahşi kapitalizmin polise olan ihtiyacı hergün daha da büyüyecek, azacaklar!

Titanik kazasının insanlığın kafasını karıştıran bir trajedi olmasının sebebi Titanik asla batmaz, düşüncesiydi. Titanik batmaz, iddiası ve düşüncesi öyle güven ve imanla söylenirdi ki, yüzyıldır konuşuluyor Titanik. Çünkü battı. Birgün çocuklarımızın çocukları, Titanik gemisinde gizlice öldürülmüş insan fotoğraflarını teker teker su üstüne çıkardıklarında, dedelerinin "batmaz" fikrine neden bu kadar inandıklarına çok şaşıracaklar! Batmaz fikri, vahşi ve acıklı bir iman!

İstediğiniz kadar eğitim, kültür almış bir insan olun. Toplum ve devlet hakkındaki fikirleriniz, toplumla "sıcak temas" içindeki ilişkilerden oluşur. Diyelim bir profesör, hayatı boyunca kanun eleştirmeklë geçti ömrü. Bütün fikirlerini, havalanında bir polis aramasının şekliyle değiştirebilir. Bunun yüzlerce trajik örneği var.

Bir toplumun dağılma noktası, savaş, işgal, iç karışıklık değildir. Bir toplumun dağılma noktası, birebir sıcak temaslarda uğranılan aşağılanma, hüsrandır, toplumu ilmik ilmik çözer. Küçük sıcak temasların her biri bir duyguyu kökünden yerinden söker! İnancı, güveni, umudu, paramparça eder. Teke tek dağılmaya yüz tutar toplum. Bu unutulmaz güzelliklerle dolu coğrafya parçasında böyle dağılıyoruz. Dev şehirler kurduk, hala itişip kakışıyoruz.

Genç bir yazarken.. Yani, genç bir katırken, sert osururdum, gün geçtikçe inancım köreliyor, kimseye bulaşma diyen, tuhaf bir soğukluk içime oturuyor!

Din, tanrısallığı erkeklere verdi. Tanrı, erkektir. Krallık erkeklere verildi, kral, erkektir. Dil, erkeklere verildi. Emreden, buyuran, geçiren, koyan, erkektir. Silah, erkeklere verildi. Kas, güç, erkeklere verildi. Polis, erkektir!

Kutsal devlet, kutsal din, kutsal ahlak, erkeğin kılık kıyafetiyle oluştu, bütün yasalara, ahlaka giydirildi! Korku salan, dehşet veren işte bu erkeklik!

Polisin sokakta biriyle karşılaşması tam bir yargılama, ayaküstü mahkeme. İşkenceden, mapustan, cezadan daha ağır, onur kırıcı.

Polis, bir ideolojiyi, bir tarafı savunma zo-

Devamı 13. Sayfada

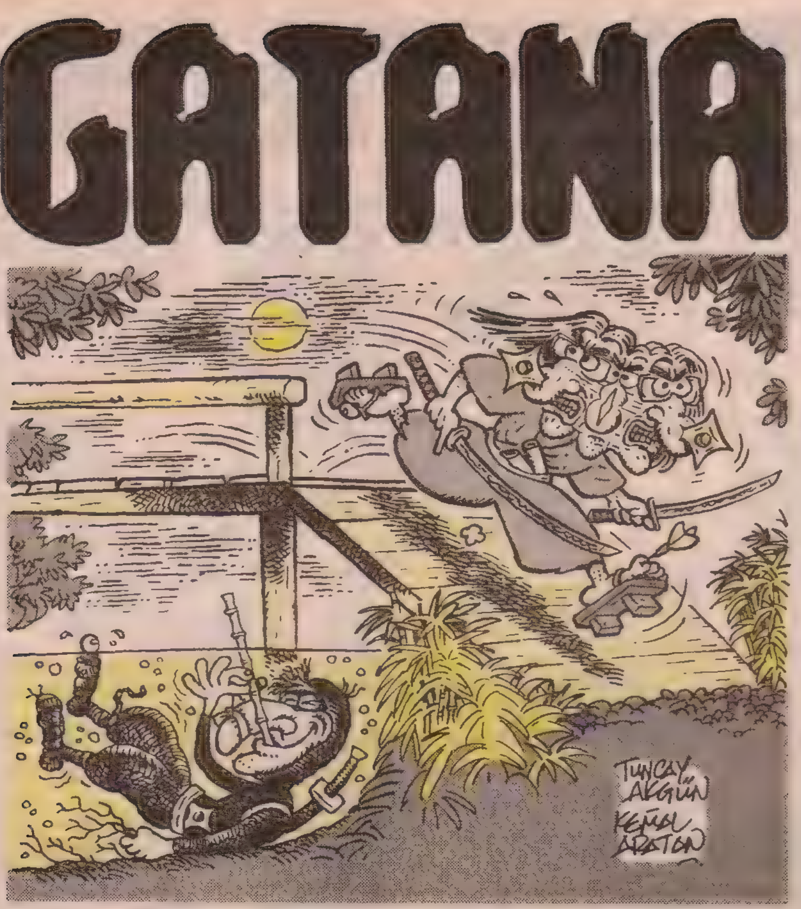
GATANA
TUNCAY AKGÜN
KEMAL ARATON

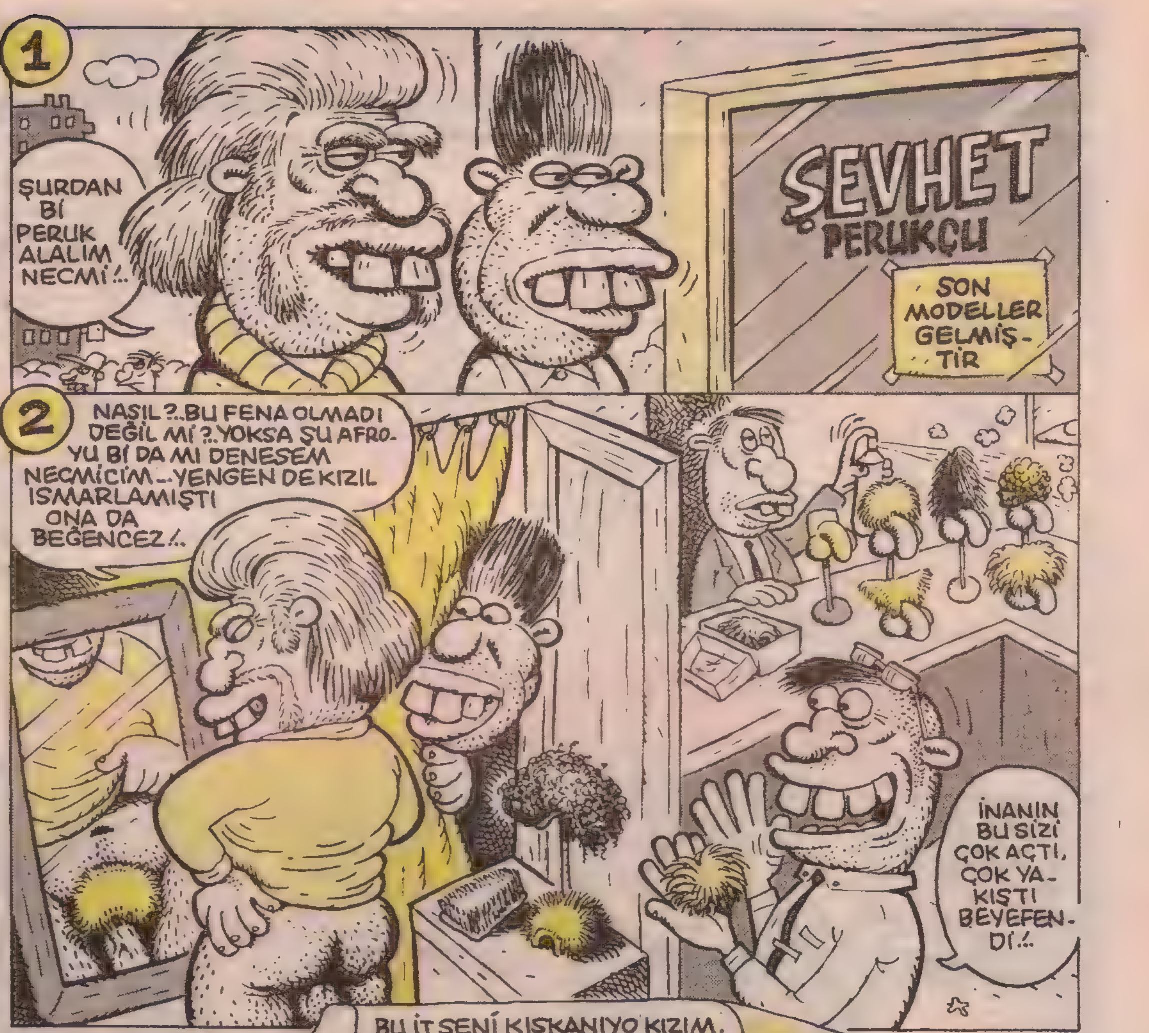
1
ŞURDAN Bİ PERUK ALALIM NECMİ!..
ŞEVHET PERUKÇU
SON MODELLER GELMİŞTİR
2
NASIL?..BU FENA OLMADI DEĞİL Mİ?..YOKSA ŞU AFRO-YU Bİ DA MI DENESEM NECMİCİM...YENGEN DE KIZIL ISMARLAMIŞTI ONA DA BEĞENCEZ!..
İNANIN BU SİZİ ÇOK AÇTI, ÇOK YAKIŞTI BEYEFENDİ!..

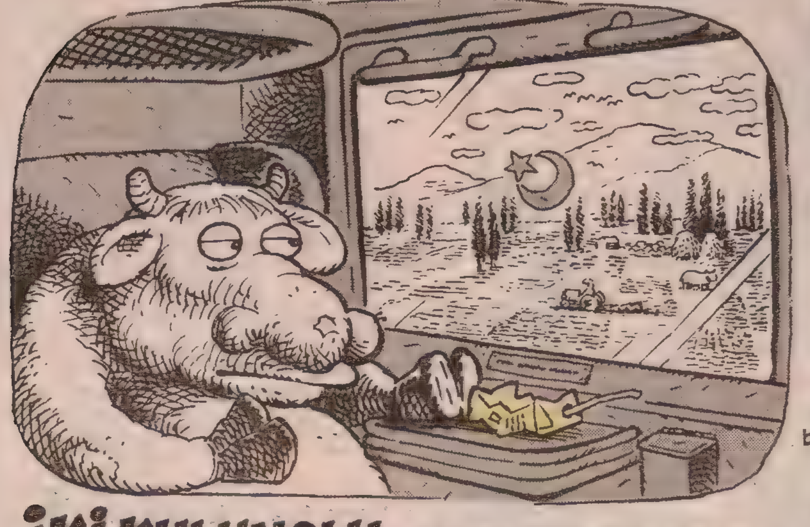

SAVAŞ MEVSİM DEĞİŞTİRİR..

"Bosna'daki çatışmalarda bölgenin en büyük petrol rafinerilerinden biri olan Bosanski Brod da ateş altındaydı. Alevler o kadar büyük ve yüksekti ki gökyüzü günlerce kızıla boyandı.

...

Savaşın durduğu bir sırada çocuklar ağaçlardan olgun kiraz ve elma topladılar. Ağaçların yaprakları sonbahardaki gibi kurumuş ve sararmıştı. Oysa yaz henüz başlıyordu ve Bosna'da hava serindi."

BOSNALILAR,
Velibor ÇOLİÇ,
Çev: Esin Talu Çelikkan, 1996,
Yapı Kredi Yayınları

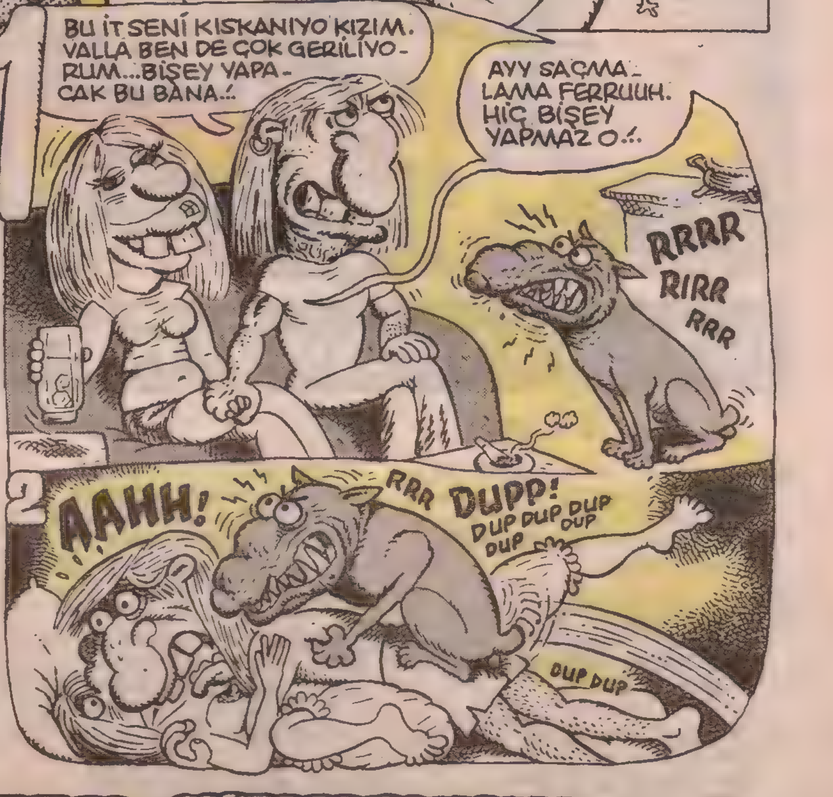
1
BU İT SENİ KISKANIYO KIZIM. VALLA BEN DE ÇOK GERİLİYORUM...BİŞEY YAPACAK BU BANA!..
AYY SAÇMALAMA FERRUUH. HİÇ BİŞEY YAPMAZ O!..
RRRR
RIRR
RRR
2
AAHH!
RRR
DUPP!
DUP DUP DUP DUP
DUP DUP

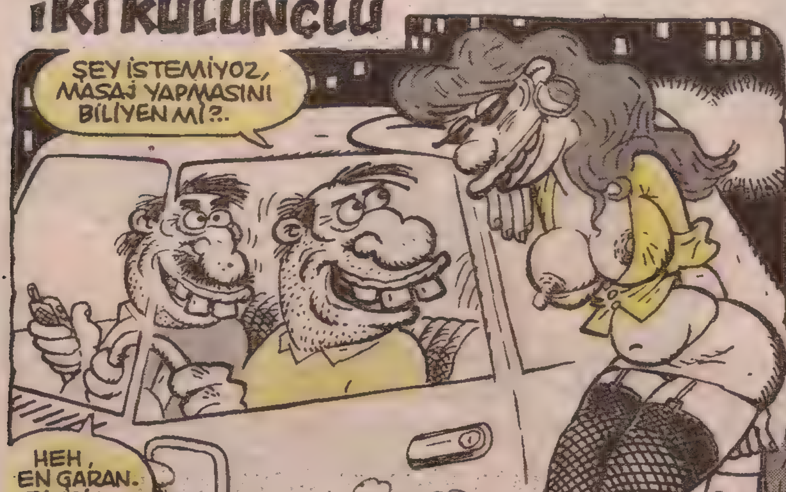
İKİ KULUNÇLU
ŞEY İSTEMİYOZ, MASAJ YAPMASINI BİLİYEN Mİ?..
HEH, EN GARANTİLİSİ!..

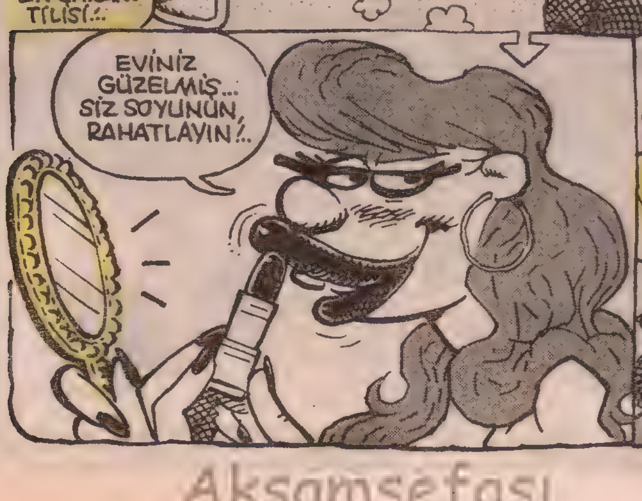
EVİNİZ GÜZELMİŞ... SİZ SOYUNUN, RAHATLAYIN!..

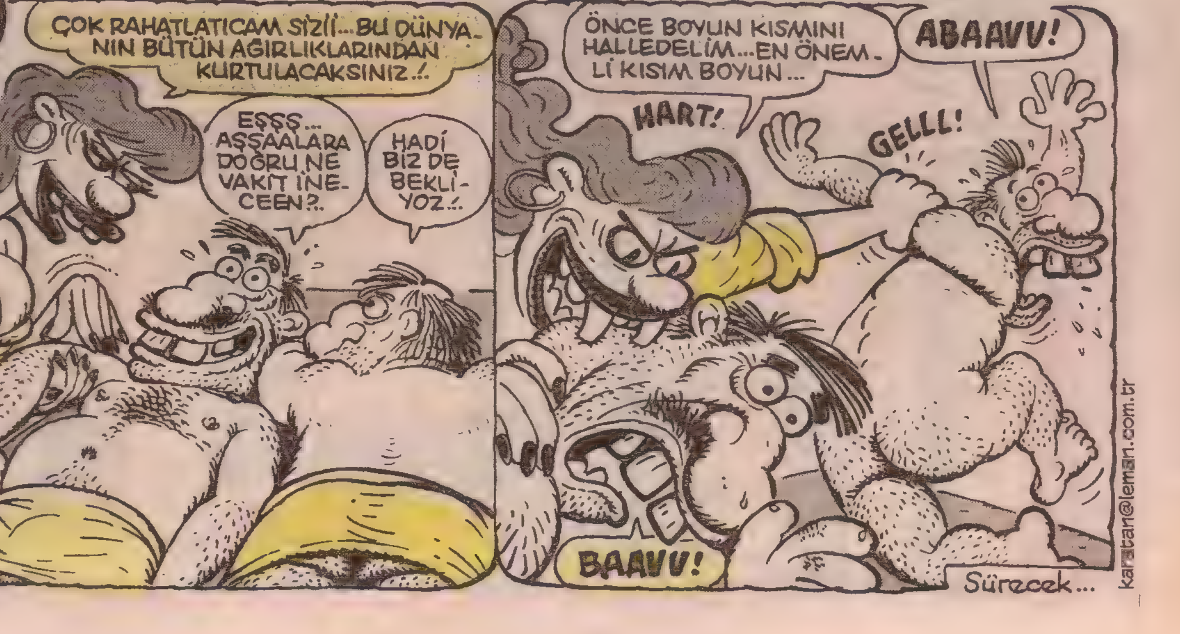
ÇOK RAHATLATICAM SİZİ!...BU DÜNYANIN BÜTÜN AĞIRLIKLARINDAN KURTULACAKSINIZ!..
EŞŞŞ... AŞŞAALARA DOĞRU NE VAKİT İNECEEN?..
HADİ BİZ DE BEKLİYOZ!..
ÖNCE BOYUN KISMINI HALLEDELİM...EN ÖNEMLİ KISIM BOYUN...
ABAAVV!
HART!
GELLL!
BAAVV!
Sürecek...

karakan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

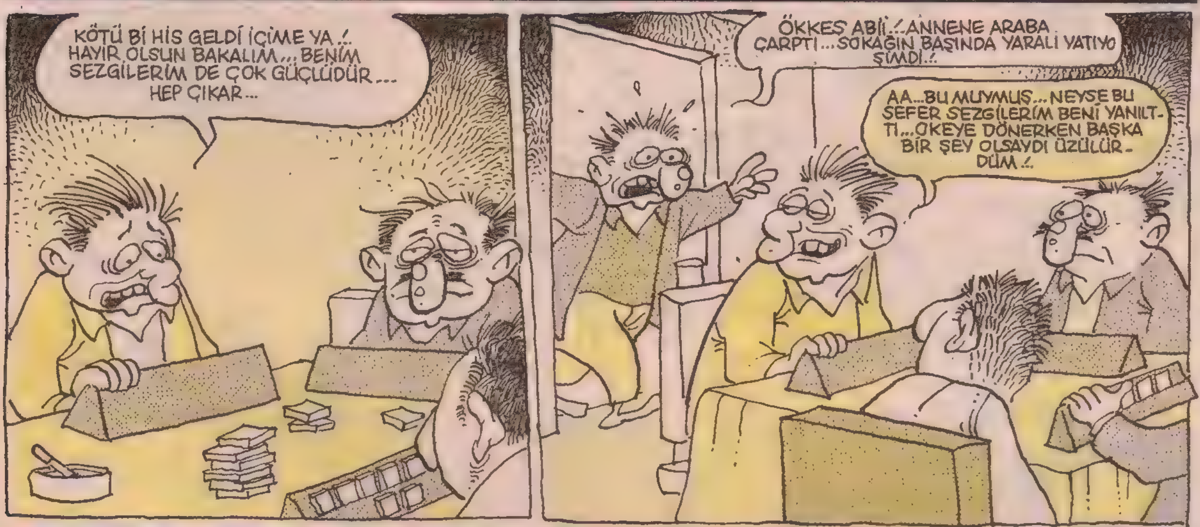
KÖTÜ Bİ HİS GELDİ İÇİME YA!.
HAYIR OLSUN BAKALIM... BENİM SEZGİLERİM DE ÇOK GÜÇLÜDÜR... HEP ÇIKAR...
ÖKKEŞ ABİ!. ANNENE ARABA ÇARPTI... SOKAĞIN BAŞINDA YARALI YATIYO ŞİMDİ!.
AA...BU MUYMUŞ... NEYSE BU SEFER SEZGİLERİM BENİ YANILTTI...OKEYE DÖNERKEN BAŞKA BİR ŞEY OLSAYDI ÜZÜLÜRDÜM!.

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

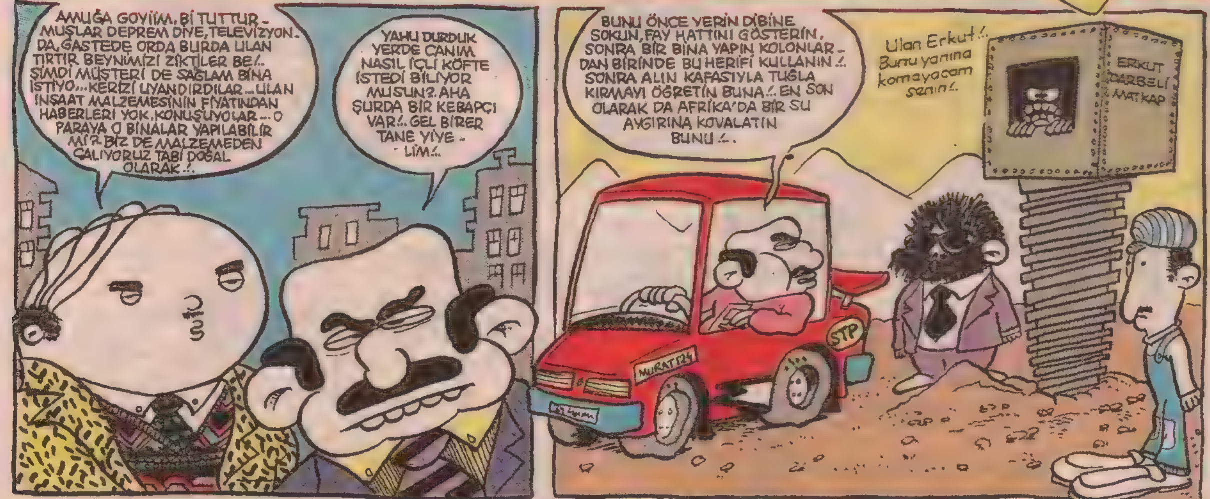
AMUĞA GOYİİM, Bİ TUTTURMUŞLAR DEPREM DİYE, TELEVİZYONDA, GASTEDE ORDA BURDA ULAN TIRTIR BEYNİMİZİ ZİKTİLER BE!. ŞİMDİ MÜŞTERİ DE SAĞLAM BİNA İSTİYO...KERİZİ UYANDIRDILAR...ULAN İNŞAAT MALZEMESİNİN FİYATINDAN HABERLERİ YOK.KONUŞUYOLAR...O PARAYA O BİNALAR YAPILABİLİR Mİ?.BİZ DE MALZEMEDEN ÇALIYORUZ TABİ DOĞAL OLARAK!.
YAHU DURDUK YERDE CANIM NASIL İÇLİ KÖFTE İSTEDİ BİLİYOR MUSUN?.AHA ŞURDA BİR KEBAPÇI VAR!. GEL BİRER TANE YİYELİM!.
BUNU ÖNCE YERİN DİBİNE SOKUN, FAY HATTINI GÖSTERİN, SONRA BİR BİNA YAPIN KOLONLARDAN BİRİNDE BU HERİFİ KULLANIN!. SONRA ALIN KAFASIYLA TUĞLA KIRMAYI ÖĞRETİN BUNA!. EN SON OLARAK DA AFRİKA'DA BİR SU AYGIRINA KOVALATIN BUNU!.
Ulan Erkut!. Bunu yanına komayacam senin!.
ERKUT DARBELİ MATKAP
MURAT 124
STP

İki Resim Arasındaki 7 Fark

Laurel & Hardy

❶ Stan Laurel, çekirdekten oyuncudur, ikili olmadan önce sirklerde, müzikhollerde ve tiyatroda çalışmıştır...
Oliver Hardy, yüksek öğrenimini hukuk üzerine yapmıştır!..

❷ Laurel, sıska fizik yapısıyla kanaatkâr bir izlenim verir...
Hardy, şişman bünyesiyle doyumsuzluğu simgeler!..

❸ Stan Laurel, oyunculuk dışında ikilinin bazı filmlerinin yönetmenliğini de üstlenmiştir..
Oliver Hardy, bu tip bir eğilim göstermemiştir!..

❹ "... Filmlerinde Laurel, sürekli hata yapan, kolayca üzüntüye kapılan saf kişiliği sürdürür. Hardy'nin başını sürekli derde sokar..."
"...Hardy, tepeden bakan tavırları, kendine güveni ve kibiri ile ikilinin güçlüsüdür. Ama çabuk öfkelenen gururlu Hardy'nin bu tavırları, Laurel karşısında hep geri teper; sonunda gülünç duruma düşen, dayak yiyen o olurdu!.."

❺ Laurel, kendini olay akışına bırakmış bir sakin, bir munis, bir miskindir...
Hardy, aklına çok güvenip olay örgüsünü değiştireceğini sanan, durmadan plan peşinde olan bir hırslıdır!..

❻ Laurel, Hardy'siz de yaşayabilecek gibiyken, bunun lafını etmez...
Hardy, Laurel'siz yapamayacak tiptedir ama sürekli sızlanan ve yakınan da odur!..

❼ Laurel, partnerinin hot-zotluğunu sineye çeken uyumlu bir edilgendir...
Hardy, iki kişiden oluşan grubun liderliğine soyunarak gereksiz bir aktivite sergiler!..

(4.madde, Oğuz Makal'ın "Güldürü/Komedi Filmleri" adlı kitabından. Bilgi Yay.)

vo@leman.com.tr

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

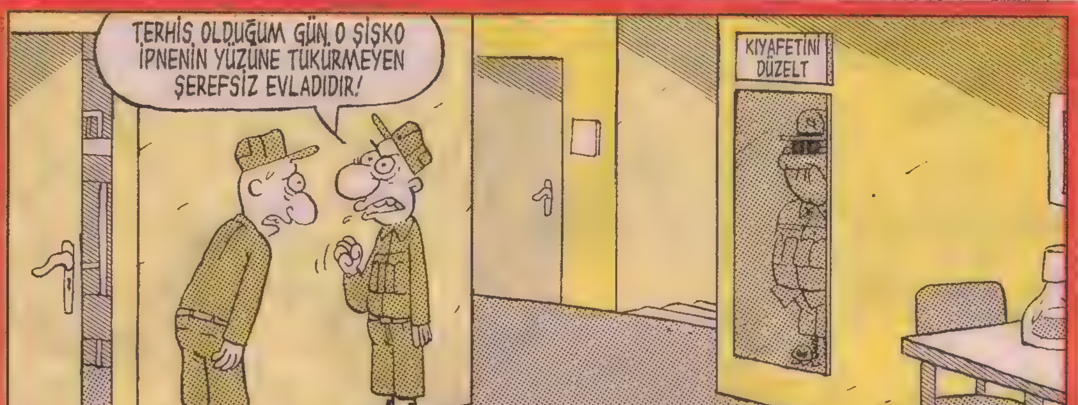
TERHİS OLDUĞUM GÜN O ŞİŞKO İPNENİN YÜZÜNE TÜKÜRMEYEN ŞEREFSİZ EVLADIDIR!
KIYAFETİNİ DÜZELT

PANTOLON

METİN FİDAN

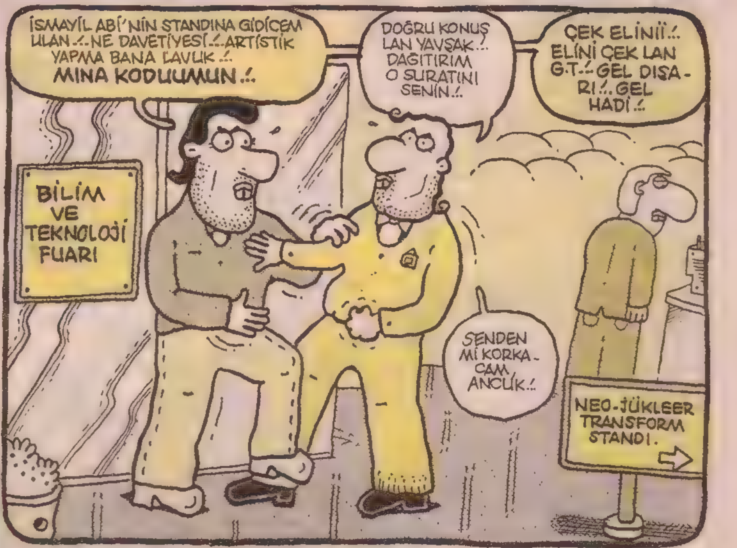
İSMAYİL ABİ'NİN STANDINA GİDİCEM ULAN!. NE DAVETİYESİ!. ARTİSTİK YAPMA BANA LAVUK!. MINA KODUUMUN!.
DOĞRU KONUŞ LAN YAVŞAK!. DAĞITIRIM O SURATINI SENİN!.
ÇEK ELİNİİ!. ELİNİ ÇEK LAN G.T.!. GEL DIŞARI!. GEL HADİ!.
SENDEN Mİ KORKACAM ANCUK!.
BİLİM VE TEKNOLOJİ FUARI
NEO-JÜKLEER TRANSFORM STANDI.

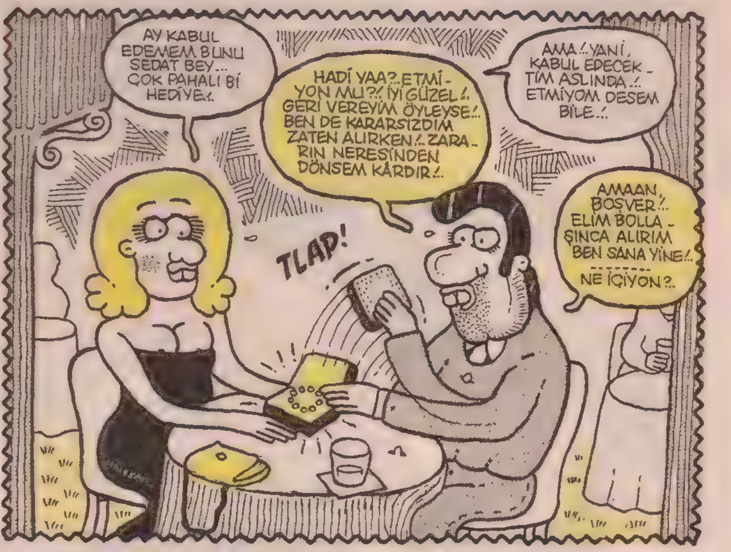
AY KABUL EDEMEM BUNU SEDAT BEY... ÇOK PAHALI Bİ HEDİYE!.
HADİ YAA?.ETMİYON MU?! İYİ GÜZEL!. GERİ VEREYİM ÖYLEYSE!. BEN DE KARARSIZDIM ZATEN ALIRKEN!. ZARARIN NERESİNDEN DÖNSEM KÂRDIR!.
AMA!. YANİ, KABUL EDECEKTİM ASLINDA!. ETMİYOM DESEM BİLE!.
TLAP!
AMAAN, BOŞVER!. ELİM BOLLAŞINCA ALIRIM BEN SANA YİNE!.
NE İÇİYON?.

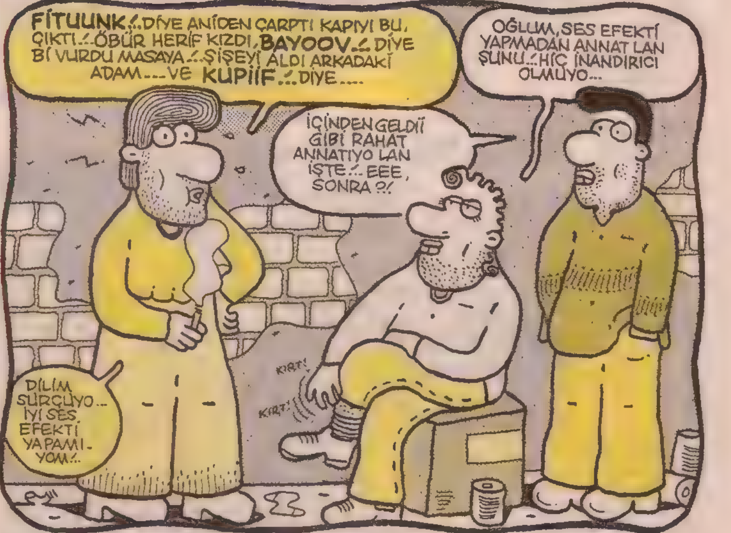
FİTUUNK!. DİYE ANİDEN ÇARPTI KAPIYI BU, ÇIKTI!. ÖBÜR HERİF KIZDI, BAYOOV!. DİYE Bİ VURDU MASAYA!. ŞİŞEYİ ALDI ARKADAKİ ADAM... VE KUPİİF!. DİYE....
OĞLUM, SES EFEKTİ YAPMADAN ANNAT LAN ŞUNU!. HİÇ İNANDIRICI OLMUYO...
İÇİNDEN GELDİİ GİBİ RAHAT ANNATIYO LAN İŞTE!. EEE, SONRA ?!
DİLİM SÜRÇÜYO... İYİ SES EFEKTİ YAPAMIYOM!.
KIRT!
KIRT!

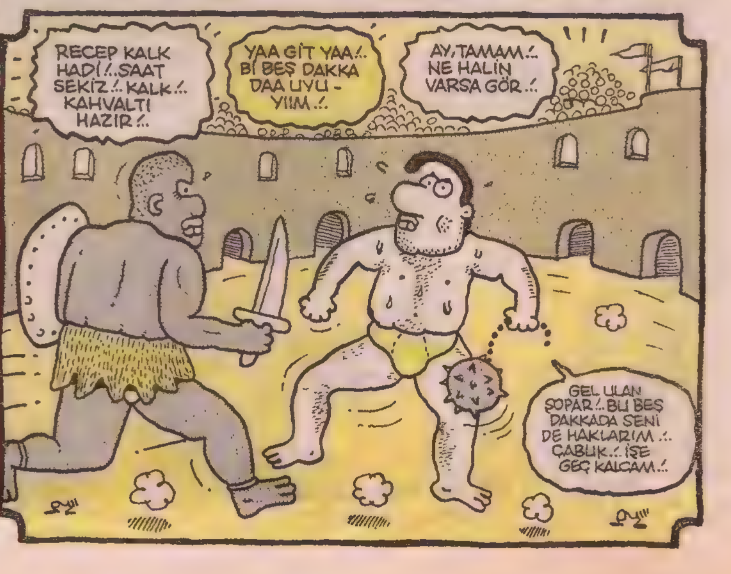
RECEP KALK HADİ!. SAAT SEKİZ!. KALK!. KAHVALTI HAZIR!.
YAA GİT YAA!. Bİ BEŞ DAKKA DAA UYUYIIM!.
AY, TAMAM!. NE HALİN VARSA GÖR!.
GEL ULAN ŞOPAR!. BU BEŞ DAKKADA SENİ DE HAKLARIM!. ÇABUK!. İŞE GEÇ KALCAM!.

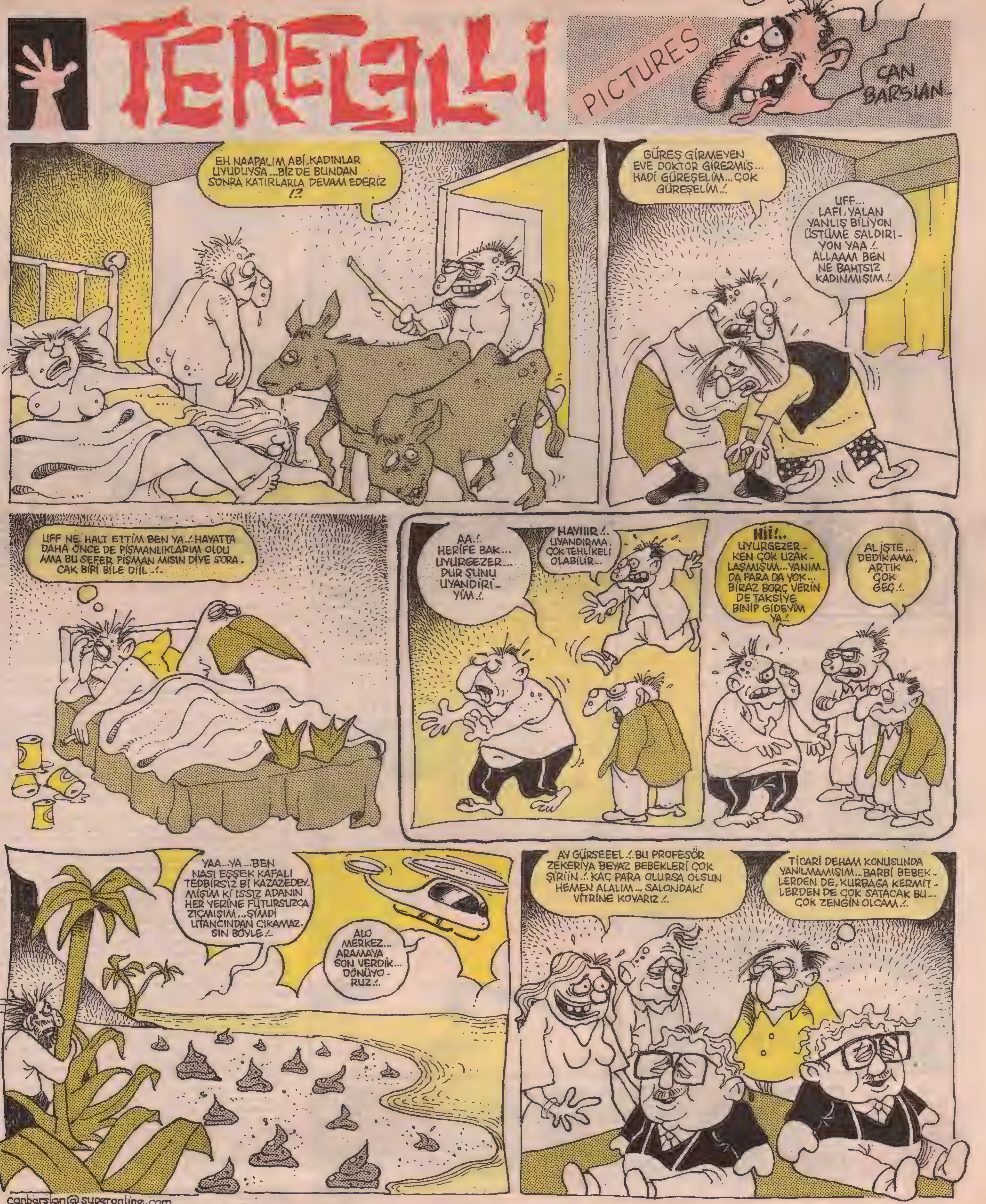

TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
EH NAAPALIM ABİ, KADINLAR UYUDUYSA ...BİZ DE BUNDAN SONRA KATIRLARLA DEVAM EDERİZ !?
GÜREŞ GİRMEYEN EVE DOKTOR GİRERMİŞ... HADİ GÜREŞELİM... ÇOK GÜREŞELİM.!
UFF... LAFI, YALAN YANLIŞ BİLİYON ÜSTÜME SALDIRIYON YAA.! ALLAAM BEN NE BAHTSIZ KADINMIŞIM.!
UFF NE HALT ETTİM BEN YA..! HAYATTA DAHA ÖNCE DE PİŞMANLIKLARIM OLDU AMA BU SEFER PİŞMAN MISIN DİYE SORACAK BİRİ BİLE DİİL..!.
AA.! HERİFE BAK... UYURGEZER... DUR ŞUNU UYANDIRIYIM.!
HAYIIIR.!.. UYANDIRMA, ÇOK TEHLİKELİ OLABİLİR...
Hii!.. UYURGEZERKEN ÇOK UZAKLAŞMIŞIM...YANIMDA PARA DA YOK... BİRAZ BORÇ VERİN DE TAKSİYE BİNİP GİDEYİM YA.!
AL İŞTE... DEDİKAMA, ARTIK ÇOK GEÇ.!.
YAA...YA...BEN NASI EŞŞEK KAFALI TEDBİRSİZ Bİ KAZAZEDEYMİŞİM Kİ ISSIZ ADANIN HER YERİNE FÜTURSUZCA ZIÇMIŞIM..., ŞİMDİ UTANCINDAN ÇIKAMAZSIN BÖYLE.!.
ALO MERKEZ... ARAMAYA SON VERDİK... DÖNÜYORUZ.!.
AY GÜRSEEEL.!. BU PROFESÖR ZEKERİYA BEYAZ BEBEKLERİ ÇOK ŞİRİİN.!. KAÇ PARA OLURSA OLSUN HEMEN ALALIM... SALONDAKİ VİTRİNE KOYARIZ.!.
TİCARİ DEHAM KONUSUNDA YANILMAMIŞIM...BARBİ BEBEKLERDEN DE, KURBAĞA KERMİTLERDEN DE ÇOK SATACAK BU... ÇOK ZENGİN OLCAM.!.

canbarslan@superonline.com

erdil yaşaroğlu

Komikaze

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

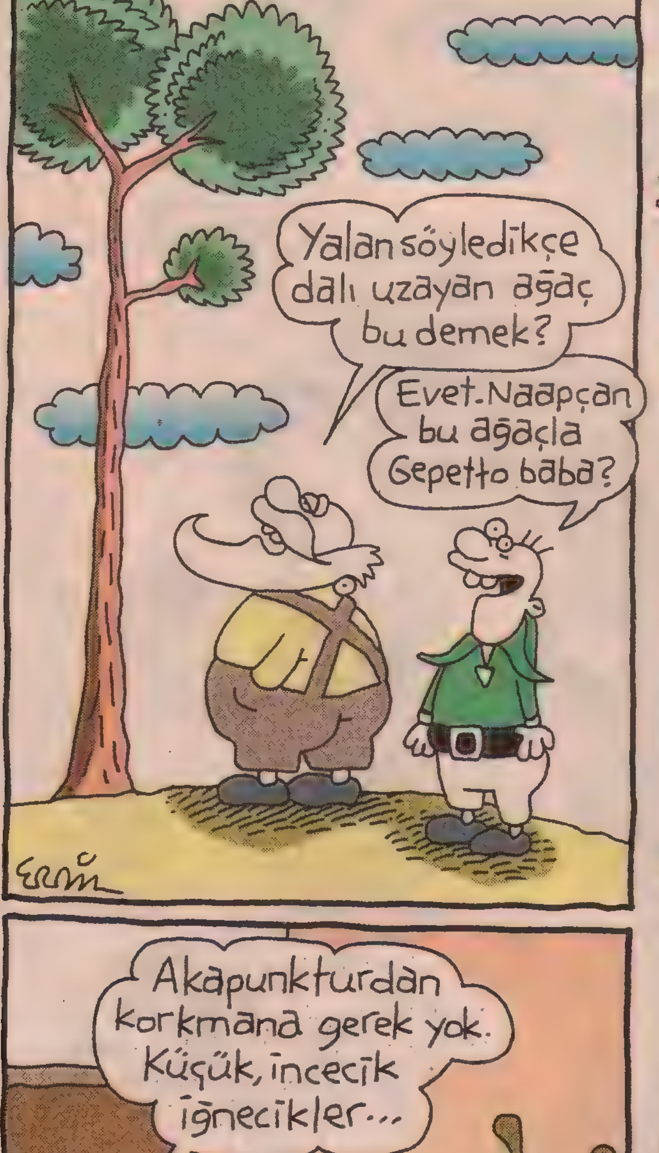
Yalan söyledikçe dalı uzayan ağaç bu demek?
Evet. Naapçan bu ağaçla Gepetto baba?
ERDİL

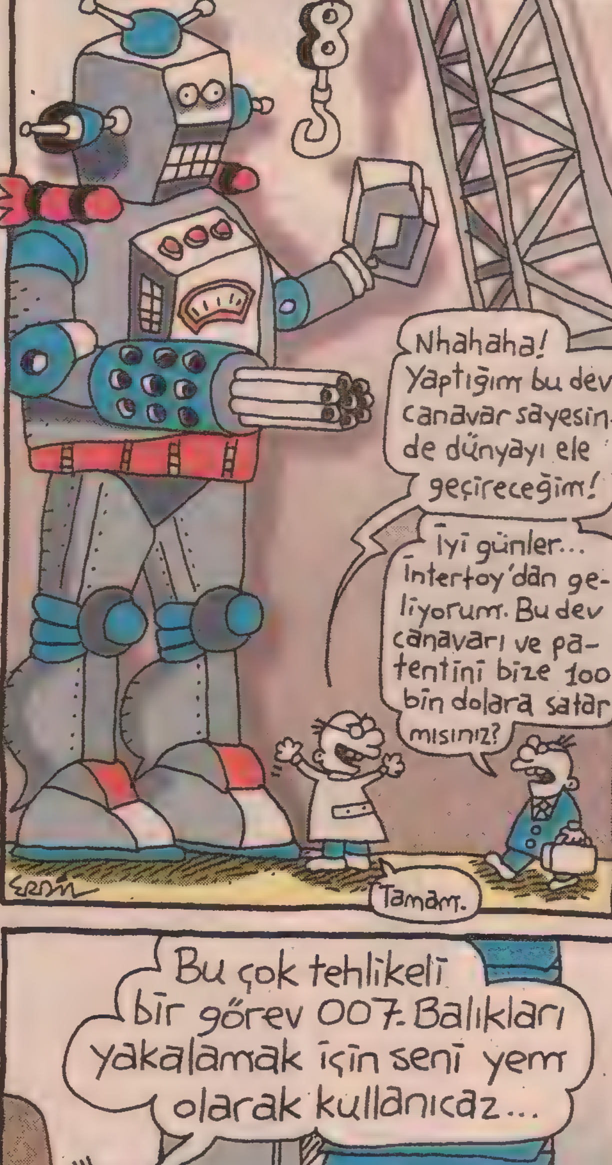
Nhahaha! Yaptığım bu dev canavar sayesinde dünyayı ele geçireceğim!
İyi günler... İntertoy'dan geliyorum. Bu dev canavarı ve patentini bize 100 bin dolara satar mısınız?
Tamam.
ERDİL

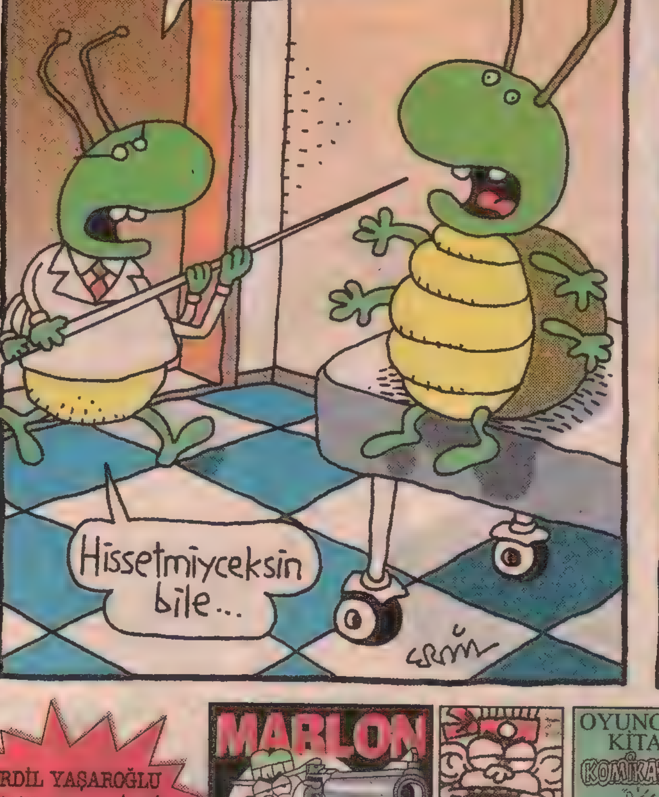
Akapunkturdan korkmana gerek yok. Küçük, incecik iğnecikler...
Hissetmiyceksin bile...
ERDİL

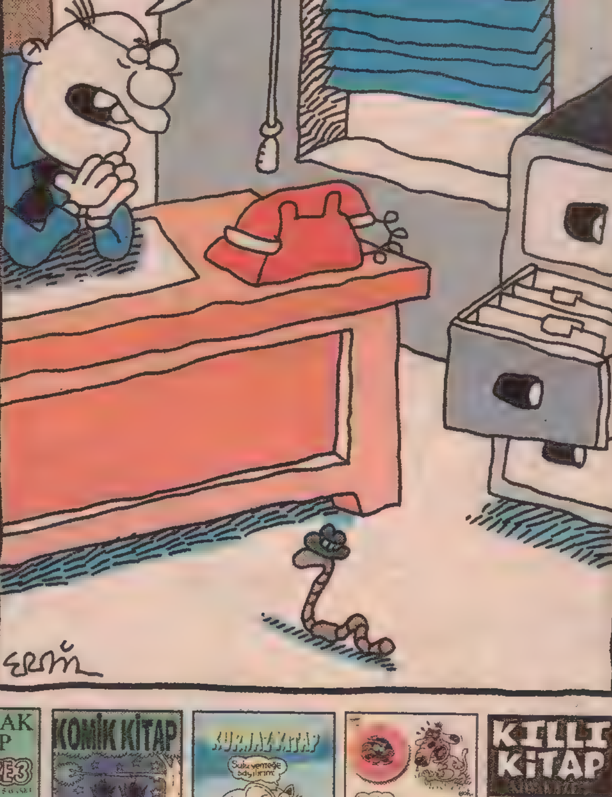
Bu çok tehlikeli bir görev 007. Balıkları yakalamak için seni yem olarak kullanıcaz...
ERDİL

ERDİL YAŞAROĞLU KİTAPLARIYLA İZMİR TÜYAP KİTAP FUARI'NDA
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
KOMİKAZE 2
OYUNCAK KİTAP
KOMİKAZE 3
Erdil Yaşaroğlu
KOMİK KİTAP
KOMİKAZE 4
Erdil Yaşaroğlu
KURMACA KİTAP
komikaze 5
erdil yaşaroğlu
Ördek Kitap
Komikaze 6
KILLI KİTAP

guverfeyhan@hotmail.com

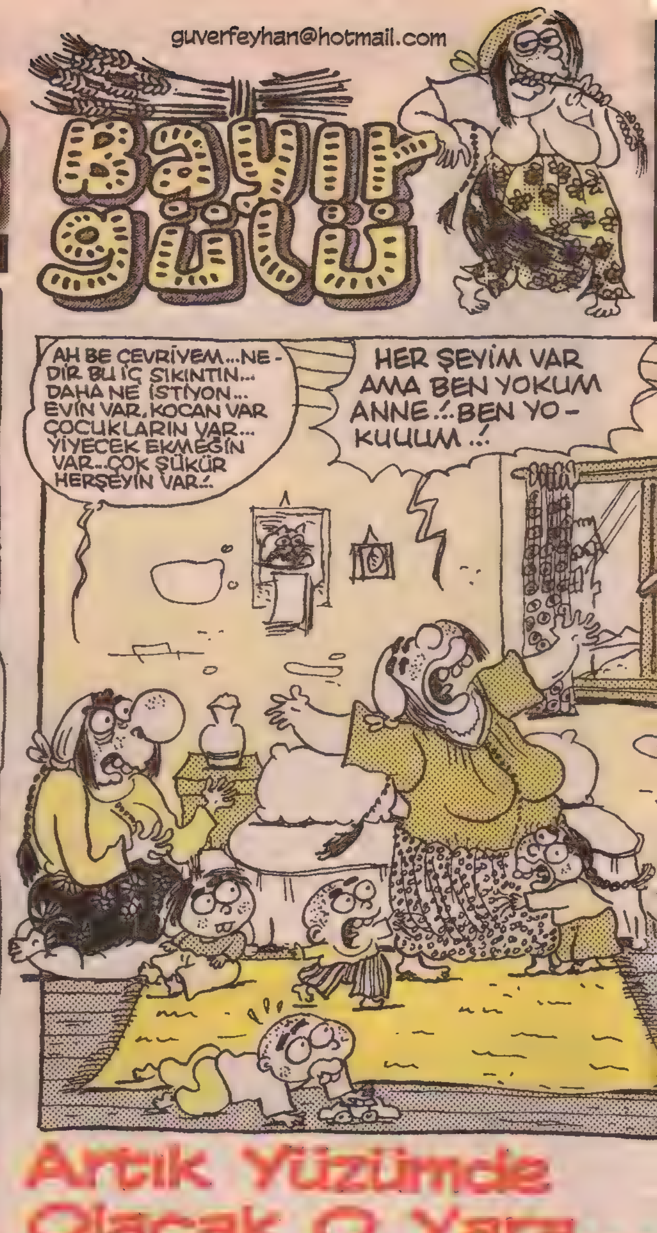
Bayır Gülü
AH BE ÇEVRİYEM...NEDİR BU İÇ SIKINTIN... DAHA NE İSTİYON... EVİN VAR, KOCAN VAR ÇOCUKLARIN VAR... YİYECEK EKMEĞİN VAR...ÇOK ŞÜKÜR HERŞEYİN VAR..!
HER ŞEYİM VAR AMA BEN YOKUM ANNE..!..BEN YOKUUUM..!

Artık Yüzümde Olacak O Yara...

Takvimlerde ne çok kutsal gün var... Ne çok yasaklanmış mevsimler var hatıralarda... Ama oysa sorulacak ne kadar çok sorum var benim... Neden durmadan açılıyor içimizdeki yaralar... Tanrı mı suçlu bu kapanmayan yaralardan... Yoksa asıl suçlu Tanrıda açtığı yaraları durmaksızın çoğaltan bizler miyiz...

Bu yaralara rağmen yeni bir dünyayı her arzuladığımda, **tarihe saygılı ol, kurbanların kanıyla beslenir hayat ve bu yara hiç kapanmaz,** diyorlar bana... Örtmek istiyorlar üstünü umutlarımın... Hayallerimi yarama gömmek istiyorlar...

Şehirler kurbanların kanıyla yıkanıyor... Ve bitmiyor savaşlar ve hiç bitecek gibi görünmüyor... Bütün bunların nedenini hayallerim sorduruyor bana ; oysa onlar bu hayallerim suçlu ve tehlikeli sayıp onları ve umutlarımdan yapılmış bir idam sehpasında asıyorlar...

Hayallerimi yaşayamazsam kendime saygım kalmaz, bütünlüğüm parçalanır,bir anlamım kalmaz, diyorum onlara...

Onlarsa bana, **Hayallerini, düşlerini bu gerçeğe rağmen yaşamak istersen, duygularını o yaranın altına gizlemezsen sen zararlı çıkarsın, başka bir hayat yok, tren giderken onu yakalamalısın, yoksa dışarıda kalırsın,** diyorlar ve yaramı içine gizlenmem için bir kabuk veriyorlar bana, **Al bunu ve içine girip gizlen, gizlen ki hiçbir acı, hiçbir aşk işlemesin sana,** diyorlar..

Bu kabuk beni sevgilerden, iyi ve olağanüstü, yani yaşamın ta kendisi olan şeylerden kopartır, bu kabuk beni acıdan, büyüden, ürpertiden, hazlardan yoksun bir robot haline sokar, bu kabukla ben kendim olamam, durmadan büyüyen bir kasvetle, derinleşen bir boşlukla hep bekletirim kendimi... Dokunamam hayata..Bu kabuk varken ben kendimi sevemem. Kendimi sevemeyince zehirlerim ömrümü, yaşadıkça her şeyi ve bütün varoluşu zehirlerim... Sadece bir yaradan ibaret olurum, diyorum... Ne kadar zorlasalar, tehdit etseler de o kabuğun içine gizleyemiyorum ruhumu, düşüncelerimi, duygularımı. Bu defa intikamları kötü oluyor. Kan kokusu almış köpekbalıkları gibi saldırıyorlar bana. Acı çektiğimi, yaramın bir daha hiç kapanmayacak kadar büyüdüğünü görünce garip bir şölen tadı alıyorlar bundan... Anlıyorum ki ruhunu bir kabuğun içine gizlemek istemeyen birisine acı çektirince ve beni onlardan gibi olmadığım için yarama düşman kıldıkları için can sıkıntıları azalıyor, o kötücül varlıklarından hoşnutluk duymaya başlıyorlar... Yaramı derinleştirdikçe onlara daha çok boyun eğeceğimi düşünüyorlar...

Bazen tahammül edilmez oluyor çektiğim acı. Paniğe kapılıyorum. Belki karşılıksız bedeller ödeyerek yaşadıklarımı onlara anlatırsam, bu içtenliğimden etkilenir, içlerinde bir merhamet duygusu uyandırırım, belki onlarında benzer anıları vardır, belki bunlar bizi birbirimize yakınlaştırır, diye düşünüyorum.Tam aksi oluyor oysa, anlattıklarım, yaramdan akan o başı boş kan bana saldırmaları için daha bir kışkırtıyor onları...

Kışkırtıyor , çünkü onların bana anlatacak sahici bir öyküleri olmadığını ve çalıntı bir enerjiyle yaşadıklarını anlıyorum... Birbirlerinden hayatlar ve anılar çalarak.. Hissediyorum, kendilerinin değil arzuları... Kendilerini unutmak için başkalarının arzularında kaybolup duruyorlar... Ve bu kayboluşa da iletişim, adını veriyorlar... Bu kayboluşa tapıp duruyorlar..

O zaman anlıyorum ki kendi olma korkularından, boşluklarından, çalıntı anılardan yaptıkları tapınaklarında dolaşıp duran zavallı birer müritten başka bir şey değildi onlar...

Arzularımdan kendilerine bir hayat çıkartacaklarını sananlar önce büyük bir heyecanla yanıma yaklaşanlar, gözlerimi görünce hemen uzaklaşıyorlardı yanımdan...

Çünkü o aykırı, o uçurumlarda sınadığım varlığım, kendi başıma kurduğum dünya , yaşadığım her anın kalbimde durmadan iz bırakması, en büyük korkusuydu onların...

Bu korkudan sıyrılabilmek için kendileriyle ilgili durmadan olmadık bilgiler veriyorlardı bana... Bu bilgilerin hayatlarında hiçbir karşılığı yoktu... Gerçeği olmayan bir görüntüden ibaretlerdi... Olduklarından daha fazla görünmeye çalışıyorlardı... Sözcüklerinin çöplüğünde boğmak istiyorlardı beni... Yan yanaydılar, ama aralarında hiçbir gerçek bağ, hiçbir gerçek yakınlık yoktu... Yan yanaydılar, ama uzak ve yakın arasındaki farkı bile yitirmişlerdi çoktan. Ne birbirlerine gerçekten veda edebiliyorlar, ne de kavuşabiliyorlardı... Bu kayboluş, bu kimseye gerçekten bağlanamadan yaşayışları onları daha da bencilleştiriyor, ben-

---

* **Denizli.** 12 Nisan cuma günü saat 14:00-19:00 arası **Atlantis Kitaplığı**'ndayım. Lise Cad. Meserret Sok.
man. 19 Nisan cuma günü saat 12:00-18:00 arası **Adıyaman Monami (Cendere) Cafe**'de imza günüm var.
at 12:00-18:00 arası **Siirt Kıztepesi**'nde imza günüm var. Aynı günün akşamı yine **Kıztepesi**'nde saat 19:3

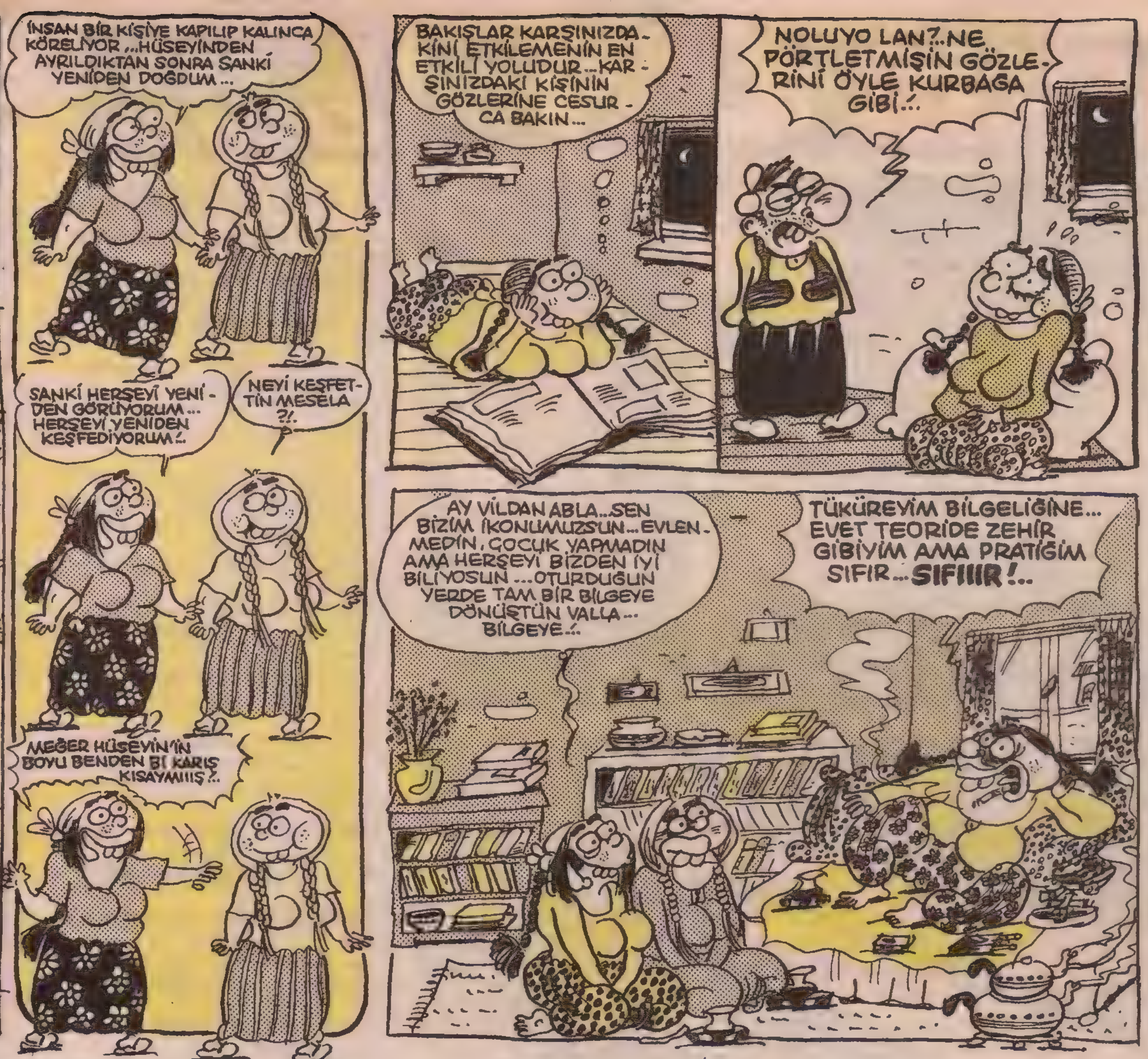
İNSAN BİR KİŞİYE KAPILIP KALINCA KÖRELİYOR ...HÜSEYİNDEN AYRILDIKTAN SONRA SANKİ YENİDEN DOĞDUM ...
SANKİ HERŞEYİ YENİDEN GÖRÜYORUM... HERŞEYİ YENİDEN KEŞFEDİYORUM !..
NEYİ KEŞFETTİN MESELA ?!.
MEĞER HÜSEYİN'İN BOYU BENDEN Bİ KARIŞ KISAYMIIIŞ !..
BAKIŞLAR KARŞINIZDAKİNİ ETKİLEMENİN EN ETKİLİ YOLUDUR...KARŞINIZDAKİ KİŞİNİN GÖZLERİNE CESURCA BAKIN...
NOLUYO LAN?..NE PÖRTLETMİŞİN GÖZLERİNİ ÖYLE KURBAĞA GİBİ !..
AY VİLDAN ABLA...SEN BİZİM İKONUMUZSUN...EVLENMEDİN, ÇOCUK YAPMADIN AMA HERŞEYİ BİZDEN İYİ BİLİYOSUN ...OTURDUĞUN YERDE TAM BİR BİLGEYE DÖNÜŞTÜN VALLA... BİLGEYE !..
TÜKÜREYİM BİLGELİĞİNE... EVET TEORİDE ZEHİR GİBİYİM AMA PRATİĞİM SIFIR...SIFIIIR !..

cilleştikçe birbirlerine daha fazla hükmetmeye çalışıyorlardı... Ruhlarını yitirdikçe sahip olduklarına, mülkiyetlerine, tapınaklarına, üniformalarına daha büyük bir kıskançlıkla sarılıyorlardı... Çünkü içten içe biliyorlardı ki sahip olduklarından, para ve mülkiyetlerinden, tapınaklarından ve mülkiyetlerinden başka boşluklarını saklayacak hiçbir şeyleri kalmamıştı...

Bu yüzden durmadan hayatlarını yüceltiyor, durmadan tapınaklarının duvarlarını yükseltiyor onlardan farklı düşünen, farklı yaşayan insanlara uyguladıkları cezaları her geçen gün daha da arttırıyorlardı..Her gün içlerinde yeni bir hain keşfediyor,ve o içlerindeki haini görkemli törenlerle kurban ediyorlardı...

Aralarına yeni katılan genç müritleri farklı sorulardan, onları benliklerinin keşfine götüren anlam arayışlarından, yeni ve aykırı öykülerden korumak için yasaklarını ve tehditlerini durmadan çoğaltıyorlardı...

Gözlerimi görünce önce gidiyorlar, ama sonra daha bir kuşanmış olarak geri geliyorlardı... Kendilerine katılırsam eskisinden daha güçlü ve saygın bir insan olacağımı vaat ediyorlardı bana... Saygınlığın onlardaki karşılığı iktidar olmaktı... Güç ve saygınlık adındaki iktidarın ruhumda bir karşılığı olmadığımı söylediğimde önce üstü örtülü, sonra da açıktan açığa tehdit etmeye : **Hakkında öyle bir iftira yayarız ki, bir daha asla silemezsin onu,** demeye başlıyorlardı...

Ama beni bütün anlamları ve sevgileri yok eden boşluklarının içine çekemeyeceklerini anladıklarında ölüm fermanımı çıkartmışlardı sonunda... Bana diz çöktürmek için önce lanetlemiş, sonra da dışlamışlardı... Evimin kapısına kırmızı boyayla çarpı işareti çizmiş, kimse beni gerçekten tanımasın diye hepsi birbirini yalanlayan sahte hayat öyküleri yazıp bunları dağıtmışlardı şehirlerde...

Beni de bu belirsizlik çağının kayboluşunda yok etmek için gerçeğimden kopartmaya başlamışlardı...

Asıl tuhafı, beni koşulsuz sevdiklerini söyleyenler bile bu sahte hayat öykülerine, bu bulaşıcı iftiralara neredeyse hiç karşı koymadan inanıyordu... Çoğu kişi de kendilerinden farklı olduğunu sandıkları bir insanın aslında kendileri gibi biri olduğumu öğrenince derin bir memnuniyet duyuyorlardı... Beynim hep yeni sorular ürettiği, bu sorular yüzünden sürekli bulunduğum yerlerden uzaklara doğru yürüdüğüm için beni suçlayan insanların bu sözleri beni çok da etkilemiyordu..

Çünkü beni suçlayanlar hala yanlarında, hâlâ içinden çıkmaya çekindikleri o her taraftan kuşatılmış tapınaklarında olduğumu sanıyorlardı... Onlar yanlarında sandıkları beni incitip hırpalarken, bense bir zamanlar onlarla geçen boşa yıllarımı , tapınağın kimi kurallarıyla uzlaşmış hallerimi yerden yere vuruyor, acımasızca sorguluyor, sonra yine yoluma devam ediyordum...

Şimdi çıktığım uzaklardan daha iyi fark ediyordum o tapınakta yaşadıklarımı...

Oradayken başkalarıyla iletişim kurmak için onlar üzerinde denetim kurmam isteniyordu benden... Çünkü onlar üzerinde denetim kurmadan onları kendi gerçeğinize inandıramıyordunuz... Oysa başkaları üzerinde denetim kurarak kurduğunuz her ilişki yeni bir kölelik, yeni bir bağımlılık yaratıyordu ister istemez... Denetim altına alarak kendime çekmeye çalıştığım insanlarla gerçek ve içten bir ilişki kurmam asla mümkün olamazdı zaten... Oysa ben gerçek ve sahici bir ilişki kurmak istiyordum... Başkaları üzerinde denetim kurarak yaşarsam ruhumu, duygularımı, beni ben yapan özellikleri, bedeli acıyla ödenmiş öykülerimi bana zorla vermek istedikleri o kabuğun içine gizlemem gerekirdi... Denetim kurarak yaşarsam kendim olabilmek, içime doğru yolculuk yapabilmem için hep başkalarına ihtiyaç duyardım... Oysa bu sonsuz bir teslimiyet demekti... Kendimi başkalarının kırık aynasında boşuna arayıp durmam demekti... Hep görünenlere, hep anlatılanlara hiç sorgulamadan inanmam, inanmasam bile inanmış gözükmemdi...

Görünen değil, görünenin arkasında saklı olanı bilmek istiyordum ben... Ama saklı olanı öğrenmem için daldığım her derinlikte, her insanda kendimde olan şeyleri de yitiriyordum durmadan... Hiçlik karşılıyordu beni o derinliklerde, o kaybolmuş yüzlerin belirsizliğinde her anlamı, her duyguyu zehirleyen boşluk karşılıyordu...

İşte bu duygularla geçtim uçurumların kenarından... Hiçbir uçurum o kaybolmuş yüzlerin arkasında yatan ve bütün duyguları yutan hiçlikler kadar ürpertmedi beni... Karanlık ormanların o ürkütücü uğultularını bile duymadım bu sorgulamaları yaparken... Yanımdan sürtünerek geçen yırtıcı hayvanların varlığı, geride bıraktığım hayatın boşlukları kadar titretmedi beni...

Günlerce yürüdükten sonra beni kimselerin tanımadığı bir kasabaya gelmiştim... Geldiğim yerlerdeki alışkanlıklardan tam olarak kurtulamamışım demek ki, ne yazıyor ,diye aldığım bir gazetede bir ilan ilişti gözüme. İlana dikkatlice bakınca benim için verildiğini anladım. Evet, çok tuhaftı, yanılıyor olamazdım, benim için verilmişti o ilan... Kalbim hızlı hızlı çarpmaya başladı... Öylesine heyecanlanmıştım ki ilk cümleyi tam olarak anlayamamıştım. Bir kez daha okudum , sonra bir kez daha... İlanda şunlar yazılıydı:

Alıp başımızı bizi kimselerin tanımadığı yerlere gitmeyi, gözden kaybolmayı, izimizi yok etmeyi biz bilmiyor muyuz... Zaten hepimiz kaybolmuş değil miyiz, ha burada, ha o uzaklarda, hepsi aynı değil mi... Bak biz kaybolduğumuzu bile bile bulunduğumuz yerden ayrılıyor muyuz... Sen kendinden değil, içindeki yaradan kaçıyorsun... Unutma, o yara artık kapanmaz... Kaybolduğuna inanmayıp, kendini yeniden bulmak için varlığını tehlikeye atsan da o yaradan kurtulamazsın... Kendine kapanarak yaşayamazsın... İnsanlara yakınlaşman için o yara gereklidir... O yakınlığın içinde kötülük vardır... Başkalarına kötülük yapamadan kimse yaşayamaz, bunu unutma... O yarada Tanrıyı yaralayan hepimizin suçu var... Bu suçtan kimse kurtulamaz... Sen de kurtulamazsın... Unutma ki hepimiz bu suçu yaşarken senin ondan kurtulmak için bizden ayrılman hepimizi küçümsemen anlamına gelir... Bu küçümseme Tanrıyi yaralamaktan daha büyük bir suçtur... Dön artık geriye... Sen bize gereklisin ve buradaki insanların sana ihtiyacı var... Geri dön, seni çok merak ediyoruz...

Bu ilan geldiğim yeri özetliyordu sanki... Suçsuzluğa tahammülleri yoktu..Çünkü en büyük suçtu onlar için içlerindeki bir insanın kendi yarasına eğilmesi ve onun sorgulaması, onun neden varolduğu üzerinde düşünmesi... Tapınağın ayakta kalması için herkesin o yarayı ve onu var eden kötülükleri hiç sorgulamadan benimsemesi gerekiyordu..

Tapınak üyeleri bu yarayı ve bu suça öylesine sarılmışlardı ki onu sorgulayan birinin varlığı hayatlarını tehdit ediyor, kaybolmuşluğun aslında bir kader olmadığını hatırlatıyordu onlara... Ama başka türlü yapamazlardı artık... Birbirlerine acı çektirmeden, kötülük yapmadan yaşayamazlardı... Çünkü orada herkes birbirinin kurbanı ve celladıydı... Ve acı çektirip, durmadan o kayboluşun boşluğuna ittikleri kurbanlarından biri yanlarından uzaklaşıp gidince onları birbirlerine bağlayan bağların gevşeyeceğinden korkuyor, aralarında kurdukları o sahte yakınlıkların anlamını kaybedeceğini düşünüyorlardı...

Çünkü ne zamandır tapınaktaki insanları birbirlerine çektirdikleri acılar, ve hemen herkesin uzak ya da yakın , ama bir şekilde suç ortağı olduğu cinayetler bağlıyordu... Her yeni kurbanın ve her yeni cinayetin tapınaklarını ve hayatlarını biraz daha güçlü ve yıkılmaz kılacağına inanıyorlardı...

Şimdi artık daha iyi anlıyordum neden geldiğim yerlerde aşkın hep acı ve utanca gömüldüğünü...

Anlamıştım, neden insanların birbirlerini severken öldürdüklerini... Sevgilerin neden kısa bir sürede nefrete ve kayıtsızlığa dönüştüğünü... Neden kimsenin kimseyi gerçekten sevemediğini ve bağlanamadığını...

Ama ne kadar uzağa gitsem de içimdeki o yarayı yok etmeyi başaramamıştım... Ama onu görmüş, ona dokunmuş, onu başkalarına değil kendime doğru çevirmiştim...

Artık işlediğim bütün suçları biliyordum ve bunlardan kurtulmak için kendime kapanmam, suçlarımı silemeyecekti, biliyordum...

Geri dön, dedikleri için değil, ben istediğim için bir gün elbet geri döneceğim yaşadığım o yere...

Ama bu defa içimde gizli değil, açıkta olacak o yara... Öylesine açıkta taşıyacağım ki onu , bana bakan yaramı görsün istiyorum önce... Bana bakan dünyanın bütün suçlarını bende görsün... İşlenmiş ve işlenecek bütün cinayetleri varlığımda görsün..Beni seven böyle sevsin... Hiçbir sevginin masum ve saf olmadığını bilerek sevsin beni... Ve o da benim eğilip çıkarsın onu gizlediği yerden ve o da üstlensin işlenen bütün suçları...

Tıpkı benim gibi yapsın o da, onu gören yarasını görsün önce...

Çünkü o artık benim içimde gizli bir yerde değil, çok açıkta...

Artık yüzümde olacak o yara..

CEZMİ ERSÖZ

cezmier@leman.com.tr

Denizli. Aynı akşam 20:00'den itibaren **Denizli Edebiyat Dostları**'nın etkinliğindeyim. * **Kütahya.** 13 Nisan cumartesi günü saat 15:00'de **Kütahya Secret Garden Cafe**'deyim. Tel: 0274 - 216 99 74 * **Adıya-**
nı günün akşamı saat 19:30'da **Adıyaman Halk Eğitim Salonu**'nda söyleşim var. * **Diyarbakır.** 20 Nisan cumartesi günü saat 12:00-19:00 arası **Diyarbakır Türkü Cafe**'deyim. * **Siirt.** 21 Nisan pazar günü sa-
:30 arası imza ve söyleşim var. (Adıyaman, Siirt ve Diyarbakır'daki etkinlikler Ünal Turizm'in katkılarıyla olmuştur.) * **Şeyhmus Diken.** Diyarbakır: Sırlarını Surlarına Fısıldayan Şehir. İletişim Yay.

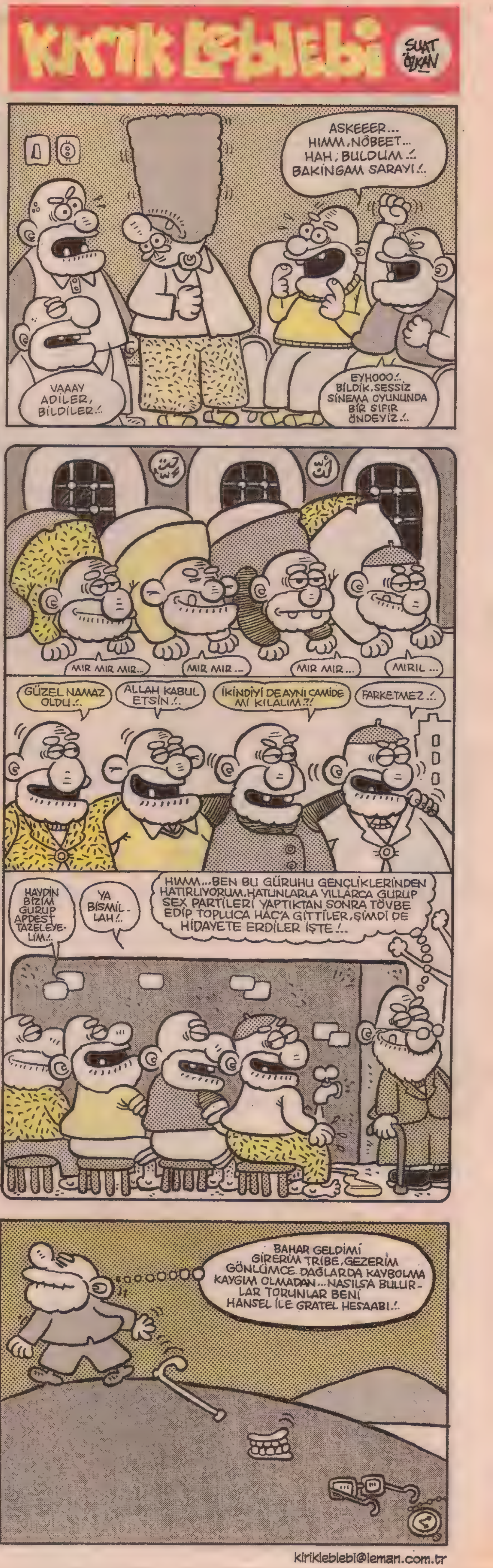
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
ASKEEER... HIMM, NÖBEET... HAH; BULDUM !.. BAKİNGAM SARAYI !..
VAAAY ADİLER, BİLDİLER !..
EYHOOO !.. BİLDİK, SESSİZ SİNEMA OYUNUNDA BİR SIFIR ÖNDEYİZ !..
MIR MIR MIR...
MIR MIR...
MIR MIR...
MIRIL...
GÜZEL NAMAZ OLDU !..
ALLAH KABUL ETSİN !..
İKİNDİYİ DE AYNI CAMİDE MI KILALIM ?!
FARKETMEZ !..
HAYDİN BİZİM GURUP APDEST TAZELEYELİM !..
YA BİSMİLLAH !..
HIMM...BEN BU GÜRUHU GENÇLİKLERİNDEN HATIRLIYORUM, HATUNLARLA YILLARCA GURUP SEX PARTİLERİ YAPTIKTAN SONRA TÖVBE EDİP TOPLUCA HAC'A GİTTİLER, ŞİMDİ DE HİDAYETE ERDİLER İŞTE !..
BAHAR GELDİMİ GİRERİM TRİBE, GEZERİM GÖNLÜMCE. DAĞLARDA KAYBOLMA KAYGIM OLMADAN...NASILSA BULURLAR TORUNLAR BENİ HANSEL İLE GRATEL HESAABI !..

kirikleblebi@leman.com.tr

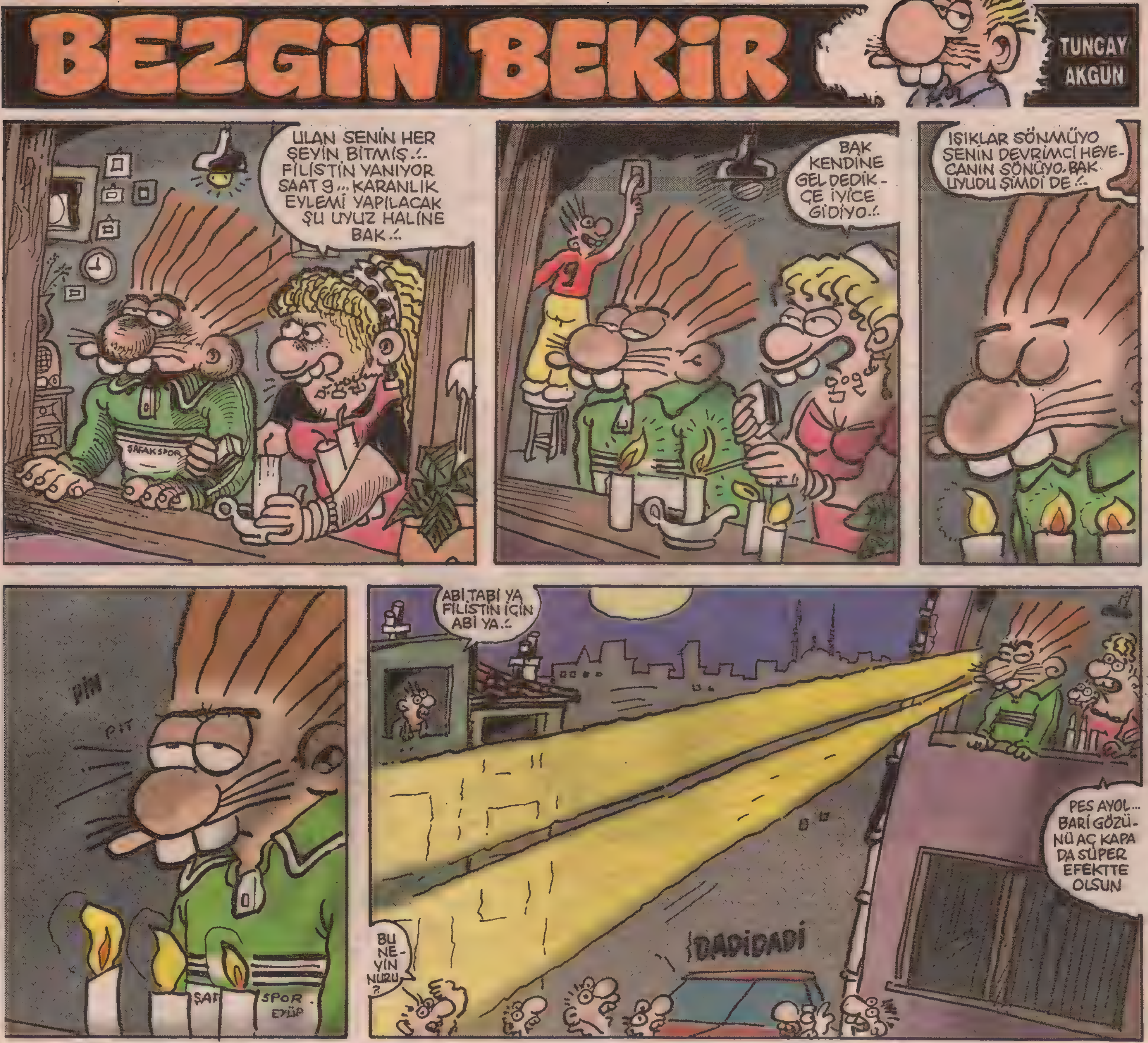
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGÜN
ULAN SENİN HER ŞEYİN BİTMİŞ.·.. FİLİSTİN YANIYOR SAAT 9... KARANLIK EYLEMİ YAPILACAK ŞU UYUZ HALİNE BAK.·..
ŞAFAKSPOR
BAK KENDİNE GEL DEDİKÇE İYİCE GİDİYO.·..
IŞIKLAR SÖNMÜYO SENİN DEVRİMCİ HEYECANIN SÖNÜYO. BAK UYUDU ŞİMDİ DE.·..
PIT
PIT
ŞAF
SPOR EYÜP
ABİ TABİ YA FİLİSTİN İÇİN ABİ YA.·..
PES AYOL... BARİ GÖZÜNÜ AÇ KAPA DA SÜPER EFEKTTE OLSUN
BU NEYİN NURU?
DADİDADİ

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Ölü korkmaz ölümden!

Asacaksın üç kişiyi bak bir daha intihar eden oluyor mu!

Kurşuna dizeceksin üç yüz kişiyi bak bir daha intihar eylemlerine girişen oluyor mu!

İsrail Başbakanı Şaron'un zihniyeti adeta budur.

Şaron'un Filistin'i işgal edip Filistinliler'i katletme gerekçesi de şudur:

"Filistinliler giriştikleri intihar eylemleriyle İsrailliler'in kanını akıtıyordu; bunu önlememiz gerekiyordu."

Ancak Şaron şunu bilmiyor mu?

Ölümü göze almış insanları assanız da, kurşuna dizseniz de, bombalasanız da intihar eylemleri durur mu?

Ölümü göze almış insanların gözünü ölüm korkutur mu?

Hiç ölmüş kedi, köpekten korkar mı?

Ölmüş kedinin köpekten korkacağını sanmak komik olmaz mı?

Filistinliler'in intihar eylemlerini durdurmak istiyorsanız Filistin'e yönelik zulmü durduracaksınız.

Siz Filistinliler'e intihar etmekten başka seçenek bırakmamışsınız.

Onları aşağılamış, onurlarını ayaklar altına almışsınız.

Sıkıştırdığınız Filistinliler'in li-derine bir fare muamelesi yapmaktasınız.

Bu durumda intihar eylemleri azalmaz, artar.

Filistinliler gibi masum İsraillier'in de kanı akar.

İnsan olanın da bu duruma içi sızlar.

Ama Şaron gibi sağcılar insanlıktan ne anlar?

Çıkarcılık, ırkçılık ve dinciliğin kesişme noktasıdır sağcılık!

Ne yazık ki bugün İsrail'in başında Şaron, ABD'nin başında da Bush gibi azılı sağcılar var.

Belli ki bu iki kafadar daha çok kafa koparacaklar.

Ve kanıtlayacaklar ki **sağ, sağ bırakmaz!**

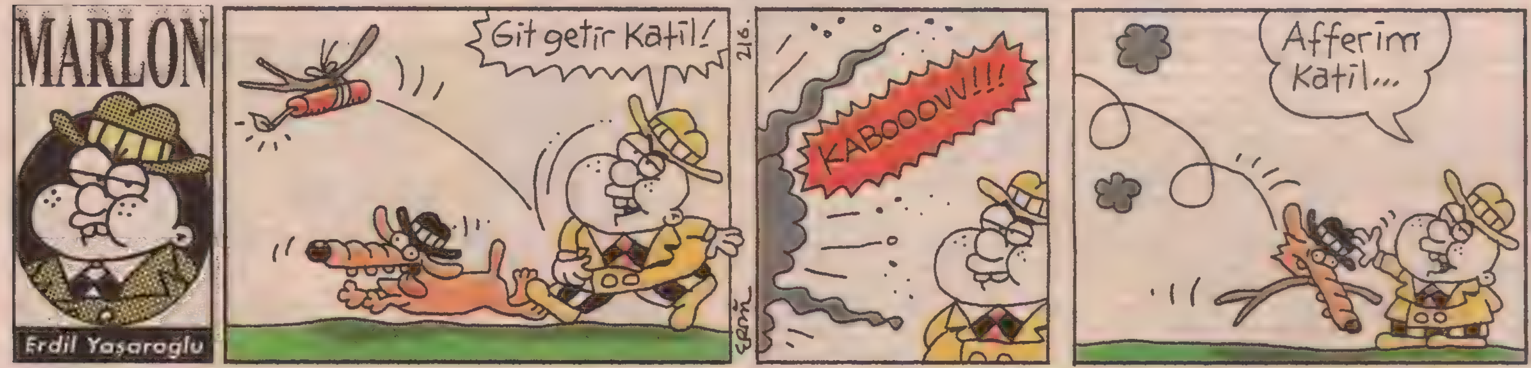
MARLON
Erdil Yaşaroglu
Git getir Katil!
2/6.
KABOOOVV!!!
Afferim Katil...

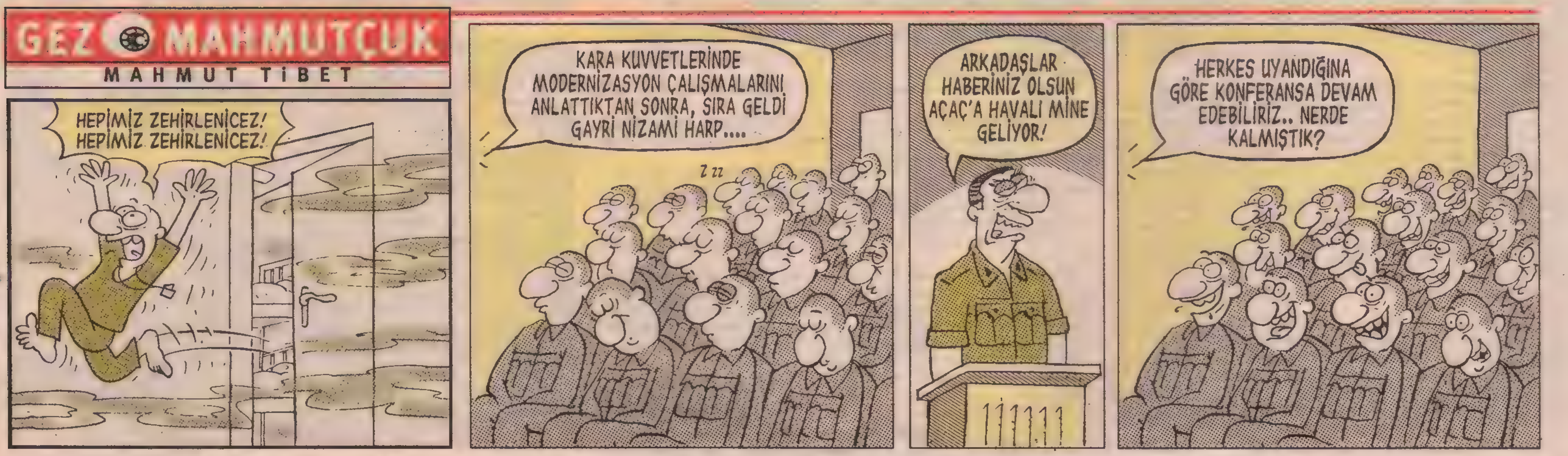
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
HEPİMİZ ZEHİRLENİCEZ! HEPİMİZ ZEHİRLENİCEZ!
KARA KUVVETLERİNDE MODERNİZASYON ÇALIŞMALARINI ANLATTIKTAN SONRA, SIRA GELDİ GAYRİ NİZAMİ HARP....
Z zz
ARKADAŞLAR HABERİNİZ OLSUN AÇAÇ'A HAVALI MİNE GELİYOR!
HERKES UYANDIĞINA GÖRE KONFERANSA DEVAM EDEBİLİRİZ.. NERDE KALMIŞTIK?

Akşamsefası [illegible]

Döğüş Kulübü

Ender Özkahraman

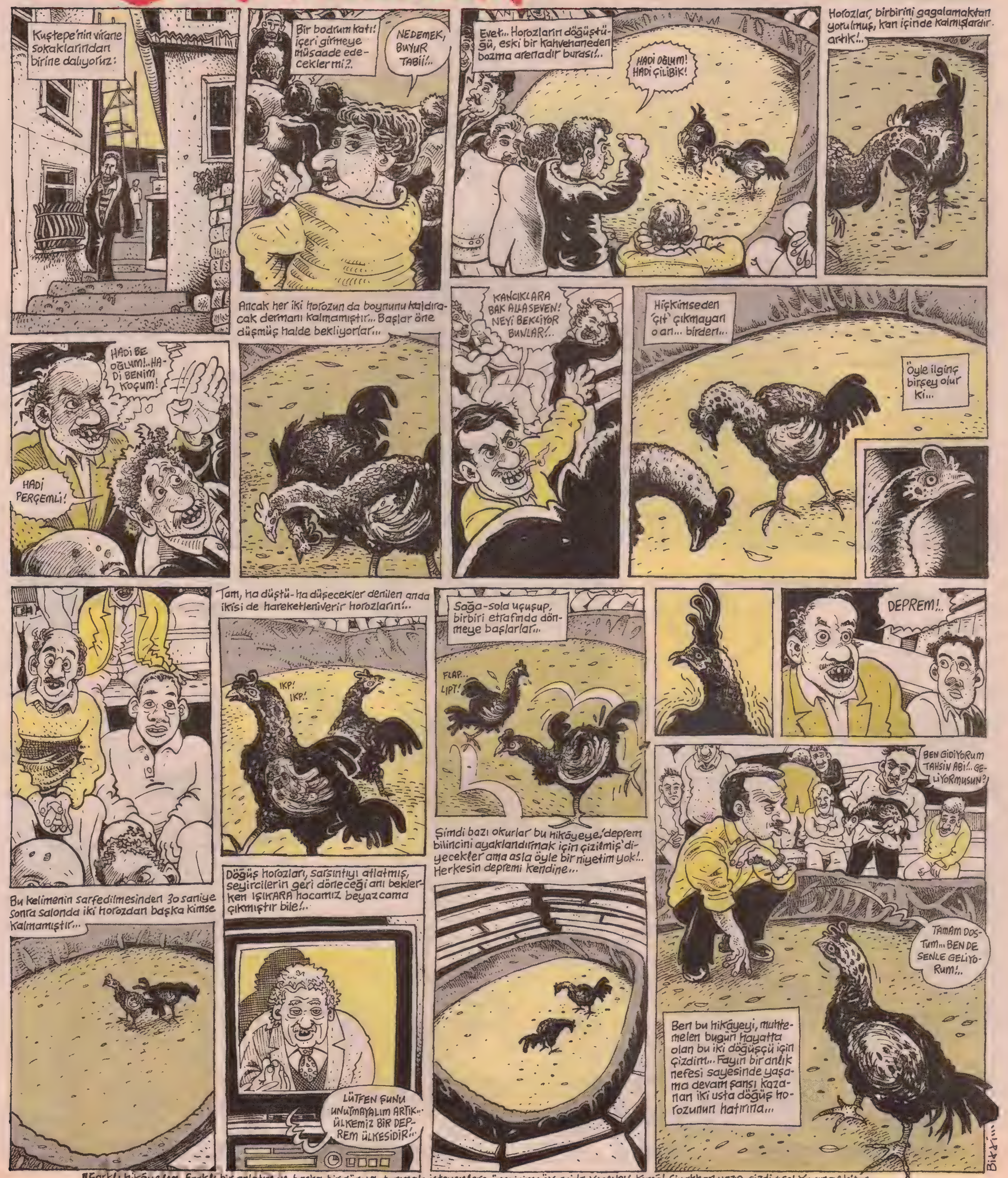
Kuştepe'nin virane sokaklarından birine dalıyoruz:
Bir bodrum katı! İçeri girmeye müsaade edecekler mi?..
NEDEMEK, BUYUR TABİİ!..
Evet... Horozların döğüştüğü, eski bir kahvehaneden bozma arenadır burası!..
HADİ OĞLUM! HADİ ÇİLİBİK!
Horozlar, birbirini gagalamaktan yorulmuş, kan içinde kalmışlardır artık!...
HADİ BE OĞLUM!.. HADİ BENİM KOÇUM!
HADİ PERÇEMLİ!
Ancak her iki horozun da boynunu kaldıracak dermanı kalmamıştır... Başlar öne düşmüş halde bekliyorlar...
KANCIKLARA BAK ALLASEVEN! NEYİ BEKLİYOR BUNLAR!..
Hiçkimseden 'çıt' çıkmayan o an... birden...
Öyle ilginç birşey olur ki...
Tam, ha düştü-ha düşecekler denilen anda ikisi de hareketleniverir horozların!..
IKP! IKP!.
Sağa-sola uçuşup, birbiri etrafında dönmeye başlarlar...
FLAP... LIPT!
Şimdi bazı okurlar bu hikâyeye 'deprem bilincini ayaklandırmak için çizilmiş' diyecekler ama asla öyle bir niyetim yok!.. Herkesin depremi kendine...
DEPREM!..
BEN GİDİYORUM TAHSİN ABİ!.. GELİYORMUSUN?
Bu kelimenin sarfedilmesinden 30 saniye sonra salonda iki horozdan başka kimse kalmamıştır...
Döğüş horozları, sarsıntıyı atlatmış, seyircilerin geri döneceği anı beklerken IŞIKARA hocamız beyazcama çıkmıştır bile!..
LÜTFEN ŞUNU UNUTMAYALIM ARTIK... ÜLKEMİZ BİR DEPREM ÜLKESİDİR!..
TAMAM DOSTUM... BEN DE SENLE GELİYORUM!..
Ben bu hikâyeyi, muhtemelen bugün hayatta olan bu iki döğüşçü için çizdim... Fayın bir anlık nefesi sayesinde yaşama devam şansı kazanan iki usta döğüş horozunun hatırına...

■Farklı hikâyeler, farklı bir anlatım ve başka bir dünya tanımak isteyenlere öneririm: ÖYLESİNE YAŞANDI!.. Kemâl Siyahhan yazıp-çizdi ✶Sel Yayıncılık'tan...

DELİCEVAT

Gökhan Dabak

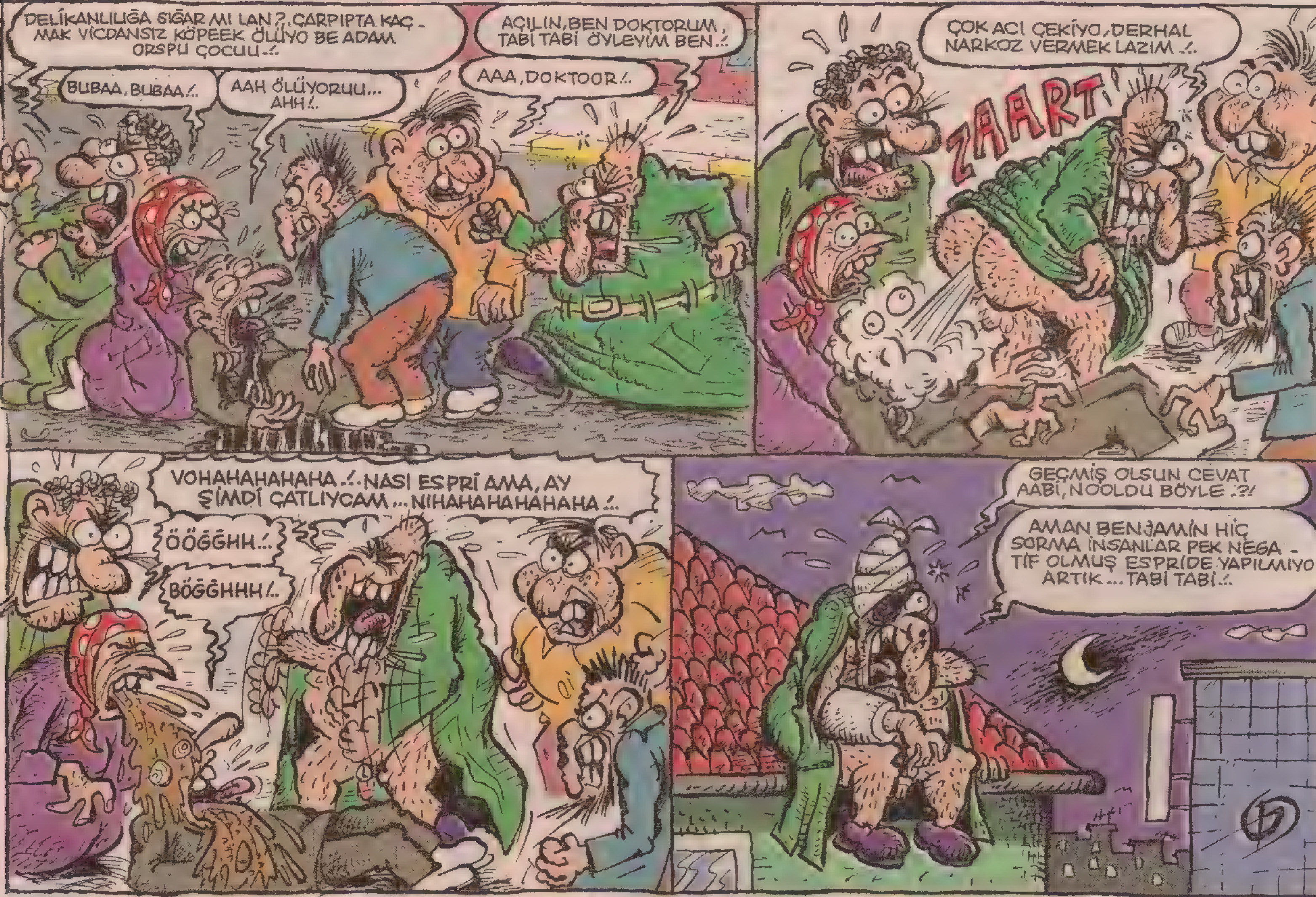
DELİKANLILIĞA SIĞAR MI LAN?. ÇARPIPTA KAÇMAK VİCDANSIZ KÖPEEK ÖLÜYO BE ADAM ORSPU ÇOCUU.!.
BUBAA, BUBAA!..
AAH ÖLÜYORUU... AHH!..
AÇILIN, BEN DOKTORUM, TABİ TABİ ÖYLEYİM BEN.!.
AAA, DOKTOOR!..
ÇOK ACI ÇEKİYO, DERHAL NARKOZ VERMEK LAZIM.!.
ZAART
VOHAHAHAHAHA.!. NASI ESPRİ AMA, AY ŞİMDİ ÇATLIYCAM... NIHAHAHAHAHAHA.!.
ÖÖĞĞHH.!.
BÖĞĞHHH!..
GEÇMİŞ OLSUN CEVAT AABİ, NOOLDU BÖYLE.?!
AMAN BENJAMİN HİÇ SORMA İNSANLAR PEK NEGATİF OLMUŞ ESPRİDE YAPILMIYO ARTIK... TABİ TABİ.!.

YIKADIĞI ÇORAPLARINI İKİ KULAĞI ARASINA GERDİĞİ İPE MANDALLAYAN TAVŞAN BEY SERİN ESEN RÜZGARA KARŞI GURURLA POZ VERDİ. BİR TARAFTAN DA KAİNATIN YÜZÖLÇÜMÜNÜ HESAPLAMAKTAYDI. FAKAT PİNPON TOPLARI YUVARLAKTIR VE ZIPLAYARAK HOPLARLAR. GERGEDAN PARAŞÜTÜ. ARMUT PİŞİRİP AĞZINA DÜŞÜRME YARIŞMASI HAKEMLERİN BALEYE BAŞLAMASI MÜNASEBETİYLE KOPTU. PERİLİ LOKUM VE ÜTÜ. HAVADA UÇUŞAN LOLİPOPLAR PRENS BÖREK KUZUSUNUN KULAKLARINA DOLMAKTAYDI. HAVLU VETERİNER TİLKİSİ. KAPI ARDINA KADAR AÇILDI. İÇERİ TREN BEY GİRMİŞ. PENCERELERDEN İSE AHTAPOTLAR FIŞKIRMAKTADIR. AMA OLSUN. PERİLİ PORTAKAL VE ÜTÜ. ÖYLEYSE DURAN ASANSÖRE BİNEN TAVŞAN Bİ YUKARI Bİ AŞAĞI ÇIKIP İNİP YAPAR BÖYLE. BİRTAKIM MİYOP TAVUKLAR İSE DAĞDAN YUVARLANDIRILSIN. PEKİ. PERİLİ PARAŞÜT VE ÜTÜ. TAVŞAN'IN ÇORAPLARI KUDURU Dİ Mİ CEVAT AABİ. (EVET.)

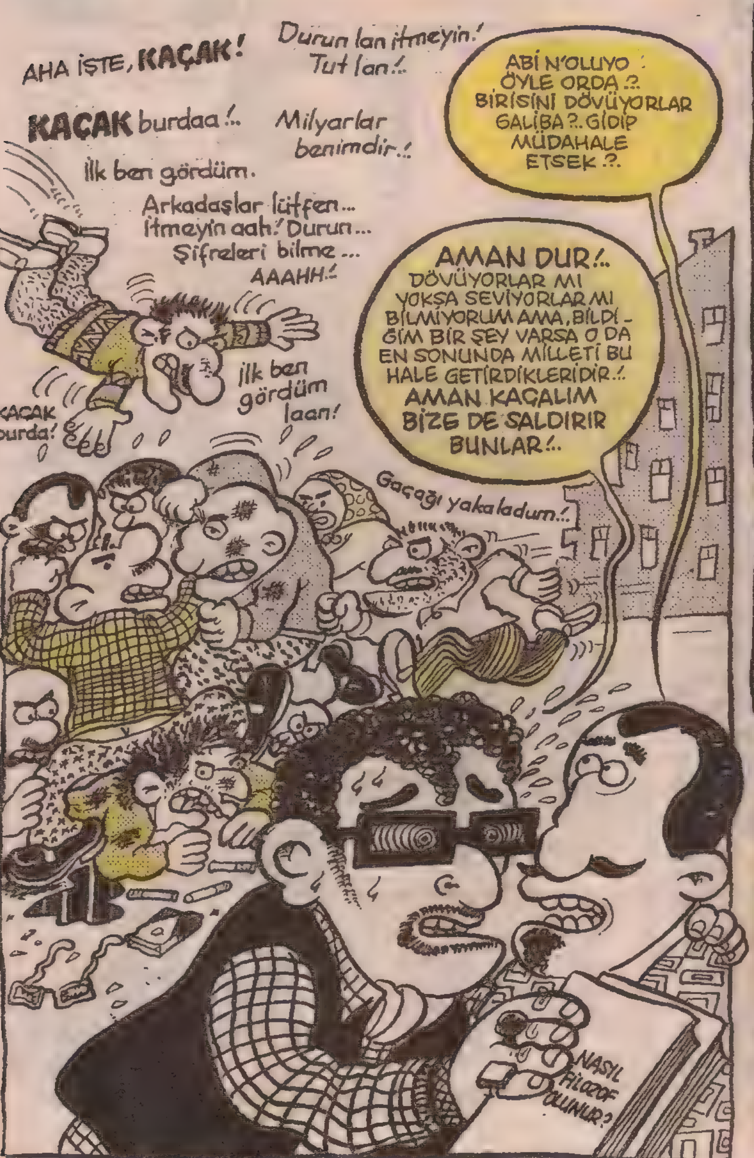
AHA İŞTE, KAÇAK!
Durun lan itmeyin! Tut lan!.
KAÇAK burdaa!..
Milyarlar benimdir.!
İlk ben gördüm.
Arkadaşlar lütfen... İtmeyin aah! Durun... Şifreleri bilme... AAAHH!
İlk ben gördüm laan!
KAÇAK burda!
ABİ N'OLUYO ÖYLE ORDA?. BİRİSİNİ DÖVÜYORLAR GALİBA?. GİDİP MÜDAHALE ETSEK?.
AMAN DUR!.. DÖVÜYORLAR MI YOKSA SEVİYORLAR MI BİLMİYORUM AMA, BİLDİĞİM BİR ŞEY VARSA O DA EN SONUNDA MİLLETİ BU HALE GETİRDİKLERİDİR.!. AMAN KAÇALIM BİZE DE SALDIRIR BUNLAR!..
Gaçağı yakaladum.!.
NASIL FİLOZOF OLUNUR?

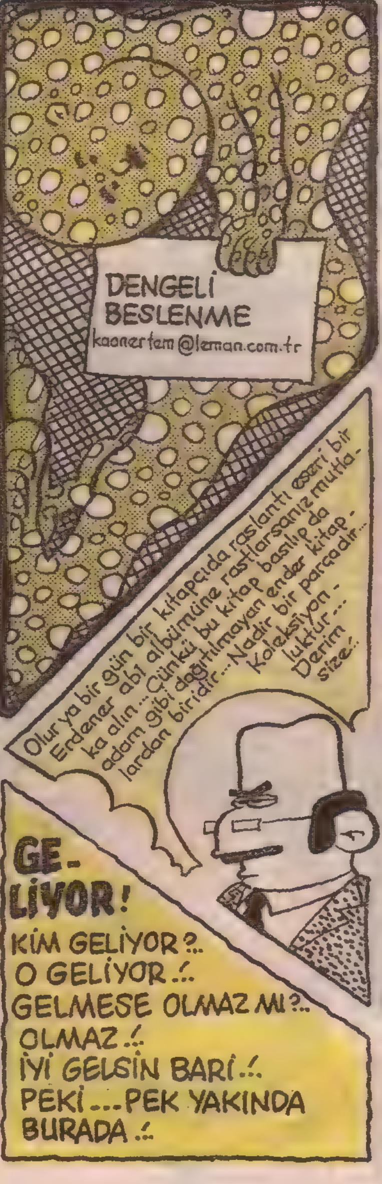
DENGELİ BESLENME
kaonertem@leman.com.tr
Olur ya bir gün bir kitapçıda raslantı eseri bir Erdener abi albümüne rastlarsanız mutlaka alın... Çünkü bu kitap basılıp da adam gibi dağıtılmayan ender kitaplardan biridir... Nadir bir parçadır... Koleksiyonluktur... Derim size!
GELİYOR!
KİM GELİYOR?..
O GELİYOR.!.
GELMESE OLMAZ MI?..
OLMAZ.!.
İYİ GELSİN BARİ.!.
PEKİ... PEK YAKINDA BURADA.!.

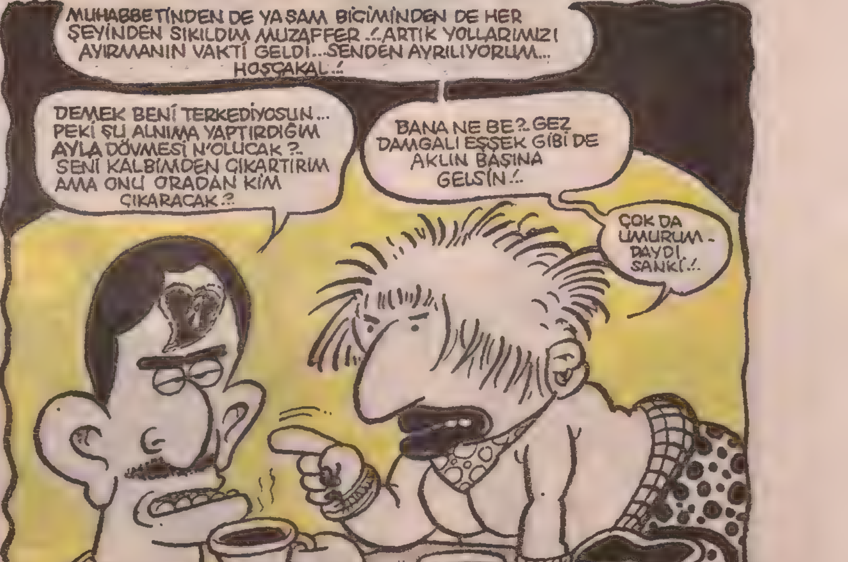
MUHABBETİNDEN DE YAŞAM BİÇİMİNDEN DE HER ŞEYİNDEN SIKILDIM MUZAFFER.!. ARTIK YOLLARIMIZI AYIRMANIN VAKTİ GELDİ... SENDEN AYRILIYORUM... HOŞÇAKAL.!
DEMEK BENİ TERKEDİYOSUN... PEKİ ŞU ALNIMA YAPTIRDIĞIM AYLA DÖVMESİ N'OLUCAK?.. SENİ KALBİMDEN ÇIKARTIRIM AMA ONU ORADAN KİM ÇIKARACAK?
BANA NE BE?. GEZ DAMGALI EŞŞEK GİBİ DE AKLIN BAŞINA GELSİN.!.
ÇOK DA UMURUMDAYDI SANKİ.!.

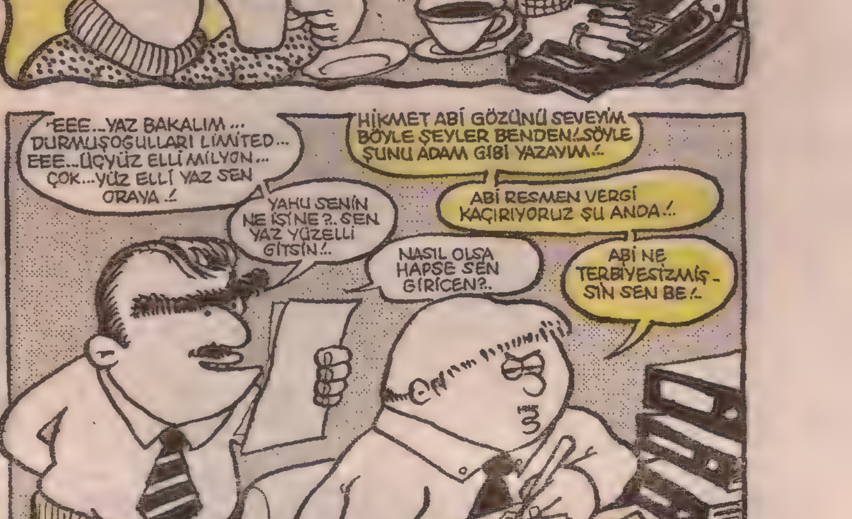
EEE... YAZ BAKALIM... DURMUŞOĞULLARI LİMİTED... EEE... ÜÇYÜZ ELLİ MİLYON... ÇOK... YÜZ ELLİ YAZ SEN ORAYA.!
HİKMET ABİ GÖZÜNÜ SEVEYİM BÖYLE ŞEYLER BENDEN!. SÖYLE ŞUNU ADAM GİBİ YAZAYIM.!.
YAHU SENİN NE İŞİNE?.. SEN YAZ YÜZELLİ GİTSİN!..
ABİ RESMEN VERGİ KAÇIRIYORUZ ŞU ANDA.!.
NASIL OLSA HAPSE SEN GİRİCEN?..
ABİ NE TERBİYESİZMİŞSİN SEN BE!..

Akşamsetası

4. Sayfadan Devam

runda bırakılarak, adaletli davranması imkansız hale getirildi.

Polisin, insanlığı ve halkı koruma görevi tümüyle iptal edilip, sadece devleti, sadece erkekliği korumaya başlaması, halkı sapıttırdı. Hayalkırıklığının dahi sonuna geldik! Yasaların yarattığı bu erkek adama iyice baktığınızda, yukarı, zengine, devlete karşı başı önde, düzülmüş, sus-pus! Gücünü kabul ettirebildiği alttaki mazlumlara, dünyanın acılarını yaşatıyor! Kılıç ve para kimdeyse, güç onda! Yalanlarla örülmüş "devlet" çok tatsız hale geldi. Türk halkının alnına yazılmış kara yazı!

Kitlelerin feryat ettiği, tek kişinin korkudan ağzını açamadığı polislik tam bir cerrahi işlem! Diyalog mümkün değil. Sözler, tavırlar sırıtmalar, bıçak gibi etinizi, gözünüzü, götünüzü kesiyor.

Özgürlüğe dokunan, özgürlüğü yokeden, basit bir sokak gezintisini faciaya döndüren bir ahlak!

Vatanı, devleti koruma güdüsü adına, vatandaşa kan kusturma! Erkek din, erkek devlet, erkek dil, erkek güç'ten büyüyüp serpilen kapkara bir ideoloji!

Polis halktan birini gördüğünde, bıçak saplasa, bu kadar acı vermez. Halk polisi gördüğünde, içinden hemen geçiveren tepkiler, zaten polisin aldığı suçlu eğitiminde tarif edilen kişiyi ortaya çıkarır! Polisi ilk gördüğünüzde, götürme, dövme, kaçırma, başına iş alma, uğraştırma, belaya girmeyi hatırlarsınız.Yüzlerce psikolojik araştırma yapılmalıydı, aşağılık, hilekar bilimadamları hepsi korkuyor! Suçlu, tepki verendir. Evet, hepimiz tepki veririz. Tepkimiz, suçlu olduğumuzdan değil, mutlaka suçlanacağımızı, başımıza gelecek bela korkusunun içimize işlemiş olması! Psikiyatristlerin yapacağı araştırma da bu kadar basit, ilk karşılaşma anında düşündüklerimiz, bu ön kabullerin arkasında neden endişe ve korkuyla dolu oluşumuz!

Hiçbir kötülüğü aklımızın ucundan geçirmediğimiz halde, hepimiz sokağa, hergün "ben yapmadım, ben yapmadım" iç sesiyle çıkarız. Hipnoza tabi tutulsak, bilinçaltımızın derinliklerinde durmaksızın "ben yapmadım" sayıklaması bulurlar.

Bokundan yemiş deliler gibi, durmaksızın kendimizi savunuruz. Parkta çiçeklerin yanına gitmiş bir insan daha kendini niye savunsun! Bir ağaca sırtını vermiş bir insan daha kendini niye savunsun! Toplumun her köşesinde, her deliğinde kendimizi savunmak zorunda mıyız?

Adamakıllı bir kuşatma, her dokumuza saldıran bir ideolojik ahlak, hayatımız, kendimizi savunmakla sönüp gider!

Kendini savunan insan asla normal, sağlıklı olamaz. Sürekli "ben" kasırgasına takılmış insan, delidir! Ben, ben, ben, hayatı, kendi merkezlerinden, kendi bedenlerinden görmeye alışır, egoları, şişerek patlar! İnsanları savunmaya zorlamak, uçurumun kenarına bırakmak. Kendimizi savuna savuna boğuluruz. Kitlelerin sessizleşip, kendini yiyip bitirmesi böyle gerçekleşir!

Birazcık bilinçli insanlar, savunmayı üzerinden atıp, "kanunları" ve "insan haklarını" merkeze koyup savunurlar. Burada da bambaşka bir ıstırap kahramanı olursun. Bakın, tek insan hakları ve yasalardan bahseden yazarların haline. Devletin bu insanlara karşı siyaseti kesin ve kararlı: Dişim ağrıdı çek, kurtul, başın ağrıdı, kes, kurtul!

Toplumsal eylemleri durdurmak için sirenleri sonuna kadar açıp sinir bozmayı güvenlik gereği yasal hak gören polis, biber gazı atıp kitleyi kargaşa içine sürükleyip joptan geçirmeyi güvenlik yasalarınca kanuni vazife bilen polis, söz ve davranışlarıyla daha derinlerde tüm kitleleri ruhsal paniğe sürükleyip, çaresizleştirir! Üstelik bu katliamı, kötülük değil, devletine iyilik yaparken, gerçekleştirir!

Canımız yanıyor, çok acı çekiyoruz. Jopların ve biber gazının acısı değil bu. Milyon yıldır yaşayan insanoğlunun hala birbirine gaddar ve vahşi davranmasının "yasal" bir hak oluşu!

Amirin ağzındaki "emreden dilin" şiddeti, bu topraklarda tek satır tartışılmadı. Emreden dil, ahlakdışı, vahşiliktir. Geç, otur, alın şunu, götürün, sus... deme hakkı kimsenin yok. Kimse polisten "centilmenlik" beklemiyor, ama, bizim küçücük kalplerimizi katılaştırmaya, sıradan bir günün lezzetini almaya hiç hakları yok!

Canımıza kastetmiş bu vahşi yapıyla hergün her saat içten içe hesaplaşmadan doğan paranoyak bir dil geliştiririz. Farkında olmadan, kimle, neyle, ne hakkında konuşsak, içimizde, özne olarak kendimiz, ama sonra, "sen" dediğimizde kastettiğimiz devlet ve polistir!

İç hesaplaşmalarımızda kastettiğimiz, karşımıza aldığımız bütün "sen"ler polis! Sevgiliye, anneye, öğretmene, bakkala karşı dahi konuşsak, içeride gizlenmiş, "sen", devlet, polis!

Hırçınlık ve gerginliğimizin altında, kuşatıldığımız "sen"ler var. Gündelik dilimiz, karşısına sen diye, polisi koyar. Heyecanlarımızı, duygularımızı, coşkumuzu, jestlerimizi, sözlerimizi, herşeyimizi, polis üniforması giydiğini sandığımız "sen"lere karşı sınırlar, özgürlüğümüzü paramparça ederek, yorgun düşeriz!

Tırlattığında içimizden biri, etrafında herkesi "polis" sanması bu yüzden.

Emekli emniyet amirleri, eski bakanlarla konuştuğunuzda daha sakin ve eleştirel konuşurlar. Gelin de ossurur ama, kocakanlar daha tertipli ossurur, bu eskiler, keskin bıçağın tez köreldiğini, hızla çürüyen teşkilatın iş bitiremez hale geldiğini ve her geçen gün çok daha ağır yasalara ihtiyaç duyulduğunu söyler!

Polislik üzerine hangi uzmanla konuşsanız, "aç karın, boş beyin" diyecek. Buna hepimizi inandırdılar. Devletin bu insanları doyurmaya niyeti yok. Bir Türk atasözü: "Erkek it yaralı olmalı." Doymuş polis, bugünkü gibi kraldan daha çok kralcı olamaz, bu yüzden aç kalmalı!

Devlet, eşeği anırtanın taşağı olduğunu da bilir, erkek eşeğin anırmayanı olmadığını da bilir, hepsini bilir, çirkin yüzünü korumak için polisin kaba erkekliğini de, açlığını da "kalkan" diye kullanır!

Devletin halkı anlamak, dinlemek gibi bir derdi hiç olmadı, polisi, kalkan gibi araya koyarak, ortak bir yaşam için ortak

Devamı 14. Sayfada

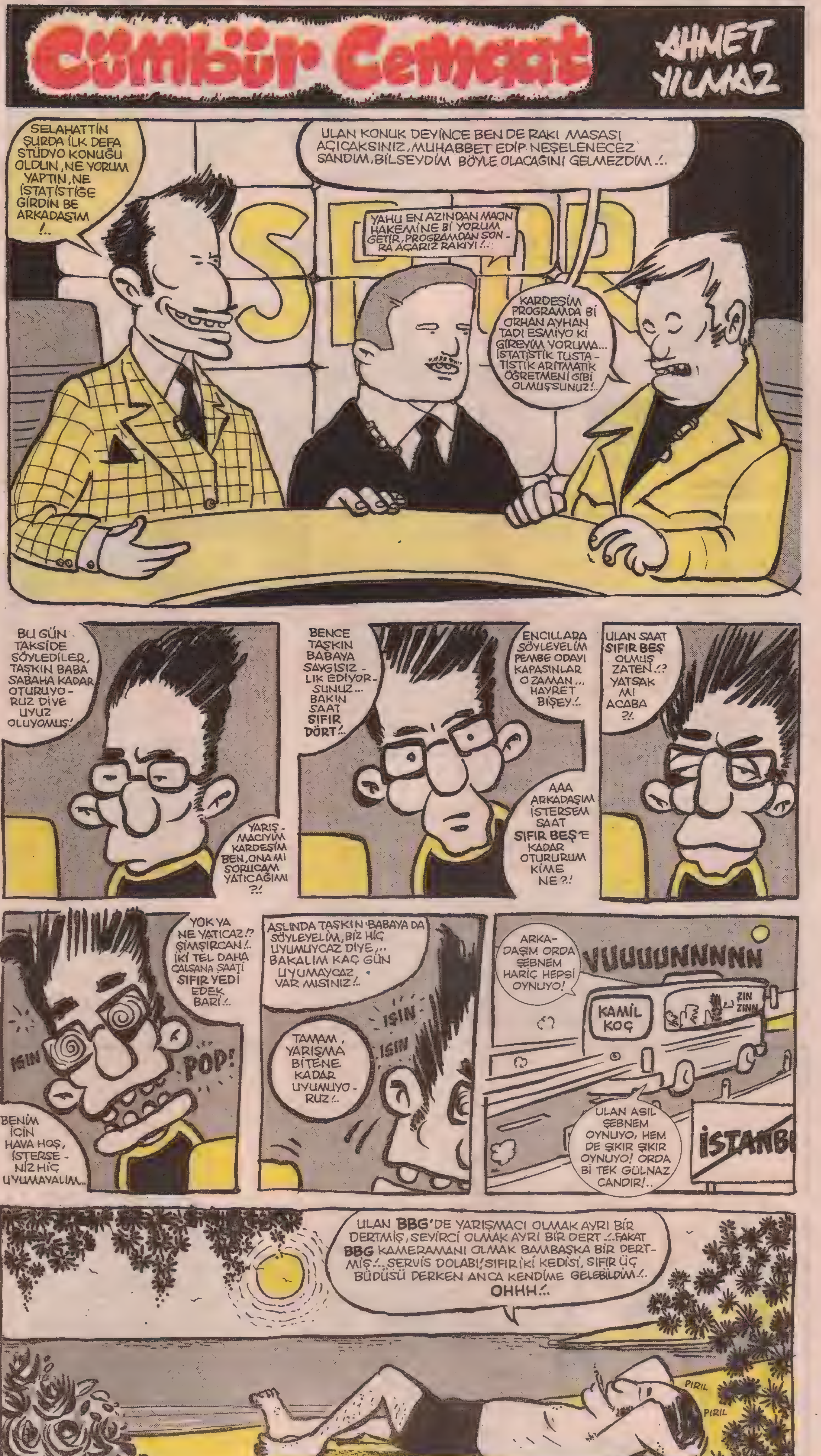
Cümbür Cemaat
AHMET YILMAZ
SELAHATTİN ŞURDA İLK DEFA STÜDYO KONUĞU OLDUN, NE YORUM YAPTIN, NE İSTATİSTİĞE GİRDİN BE ARKADAŞIM !..
ULAN KONUK DEYİNCE BEN DE RAKI MASASI AÇICAKSINIZ, MUHABBET EDİP NEŞELENECEZ SANDIM, BİLSEYDİM BÖYLE OLACAĞINI GELMEZDİM !..
YAHU EN AZINDAN MAÇIN HAKEMİNE Bİ YORUM GETİR, PROGRAMDAN SONRA AÇARIZ RAKIYI !..
KARDEŞİM PROGRAMDA Bİ ORHAN AYHAN TADI ESMİYO Kİ GİREYİM YORUMA... İSTATİSTİK TUSTATİSTİK ARİTMATİK ÖĞRETMENİ GİBİ OLMUŞSUNUZ !..
SPOR
BU GÜN TAKSİDE SÖYLEDİLER, TAŞKIN BABA SABAHA KADAR OTURUYORUZ DİYE UYUZ OLUYOMUŞ!
YARIŞMACIYIM KARDEŞİM BEN, ONA MI SORUCAM YATICAĞIMI ?!
BENCE TAŞKIN BABAYA SAYGISIZLIK EDİYORSUNUZ... BAKIN SAAT SIFIR DÖRT !..
ENCILLARA SÖYLEYELİM PEMBE ODAYI KAPASINLAR O ZAMAN... HAYRET BİŞEY !..
AAA ARKADAŞIM İSTERSEM SAAT SIFIR BEŞ'E KADAR OTURURUM KİME NE ?!
ULAN SAAT SIFIR BEŞ OLMUŞ ZATEN !? YATSAK MI ACABA ?!
YOK YA NE YATICAZ !? ŞİMŞİRCAN !.. İKİ TEL DAHA ÇALSANA SAATİ SIFIR YEDİ EDEK BARİ !..
IŞIN
POP!
BENİM İÇİN HAVA HOŞ, İSTERSENİZ HİÇ UYUMAYALIM..
ASLINDA TAŞKIN BABAYA DA SÖYLEYELİM, BİZ HİÇ UYUMUYCAZ DİYE,.. BAKALIM KAÇ GÜN UYUMAYCAZ VAR MISINIZ !..
IŞIN
IŞIN
TAMAM, YARIŞMA BİTENE KADAR UYUMUYORUZ !..
ARKADAŞIM ORDA ŞEBNEM HARİÇ HEPSİ OYNUYO!
VUUUUNNNNN
KAMİL KOÇ
ZIN ZINN
ULAN ASIL ŞEBNEM OYNUYO, HEM DE ŞIKIR ŞIKIR OYNUYO! ORDA Bİ TEK GÜLNAZ CANDIR!..
İSTANB
ULAN BBG'DE YARIŞMACI OLMAK AYRI BİR DERTMİŞ, SEYİRCİ OLMAK AYRI BİR DERT !..FAKAT BBG KAMERAMANI OLMAK BAMBAŞKA BİR DERTMİŞ !.. SERVİS DOLABI! SIFIR İKİ KEDİSİ, SIFIR ÜÇ BÜDÜSÜ DERKEN ANCA KENDİME GELEBİLDİM !.. OHHH !..
PIRIL
PIRIL

cemaahmet@leman.com.tr

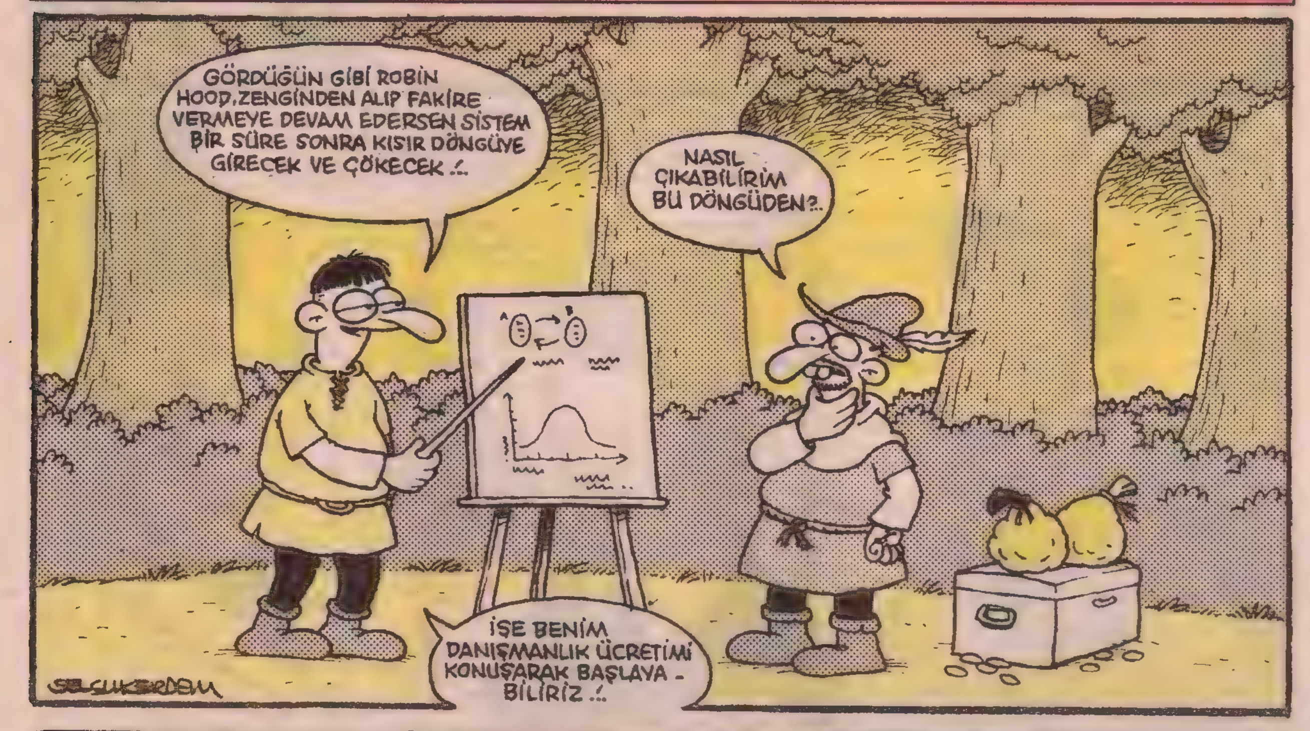
GÖRDÜĞÜN GİBİ ROBİN HOOD, ZENGİNDEN ALIP FAKİRE VERMEYE DEVAM EDERSEN SİSTEM BİR SÜRE SONRA KISIR DÖNGÜYE GİRECEK VE ÇÖKECEK..
NASIL ÇIKABİLİRİM BU DÖNGÜDEN?..
İSE BENİM DANIŞMANLIK ÜCRETİMİ KONUŞARAK BAŞLAYABİLİRİZ..
SELÇUKERDEM

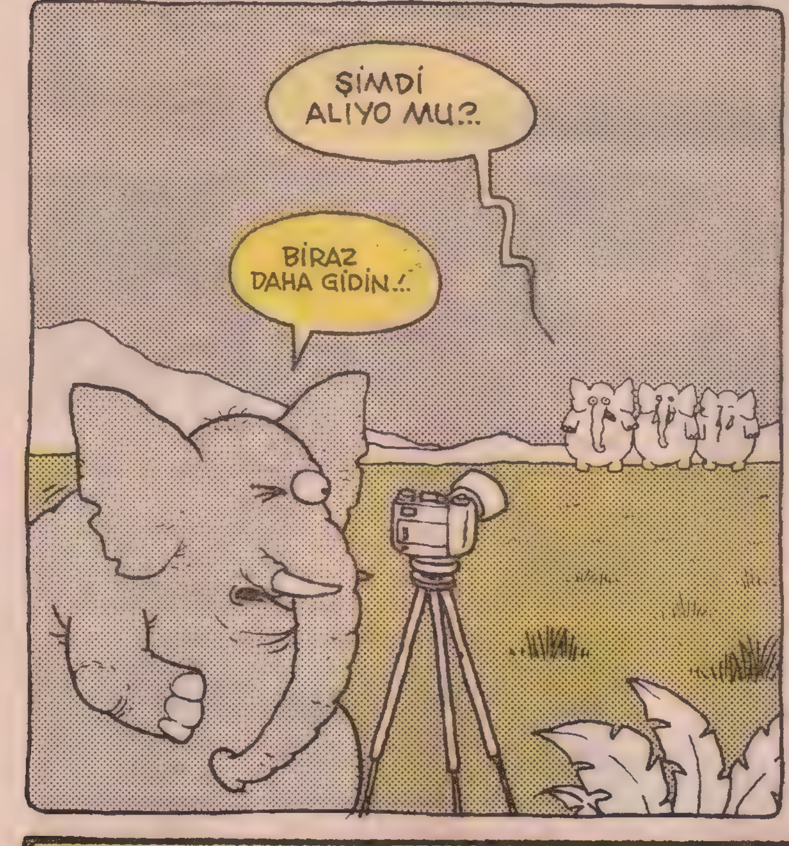
ŞİMDİ ALIYO MU?..
BİRAZ DAHA GİDİN..

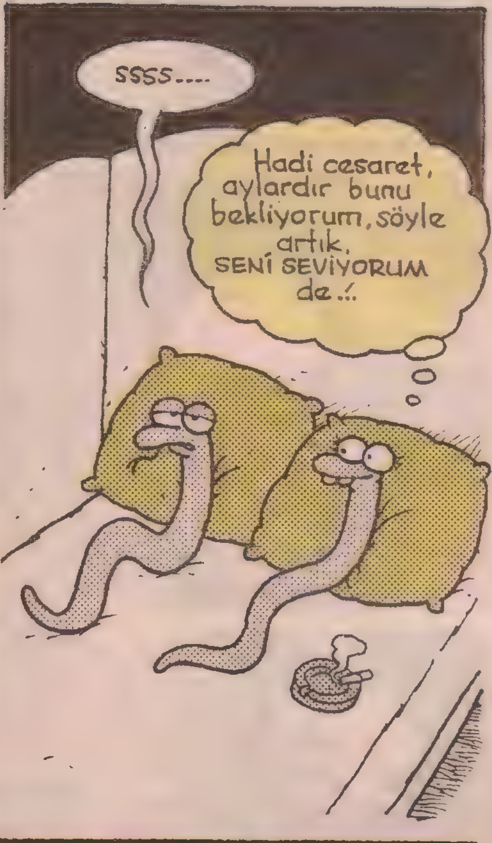
SSSS....
Hadi cesaret, aylardır bunu bekliyorum, söyle artık, SENİ SEVİYORUM de..

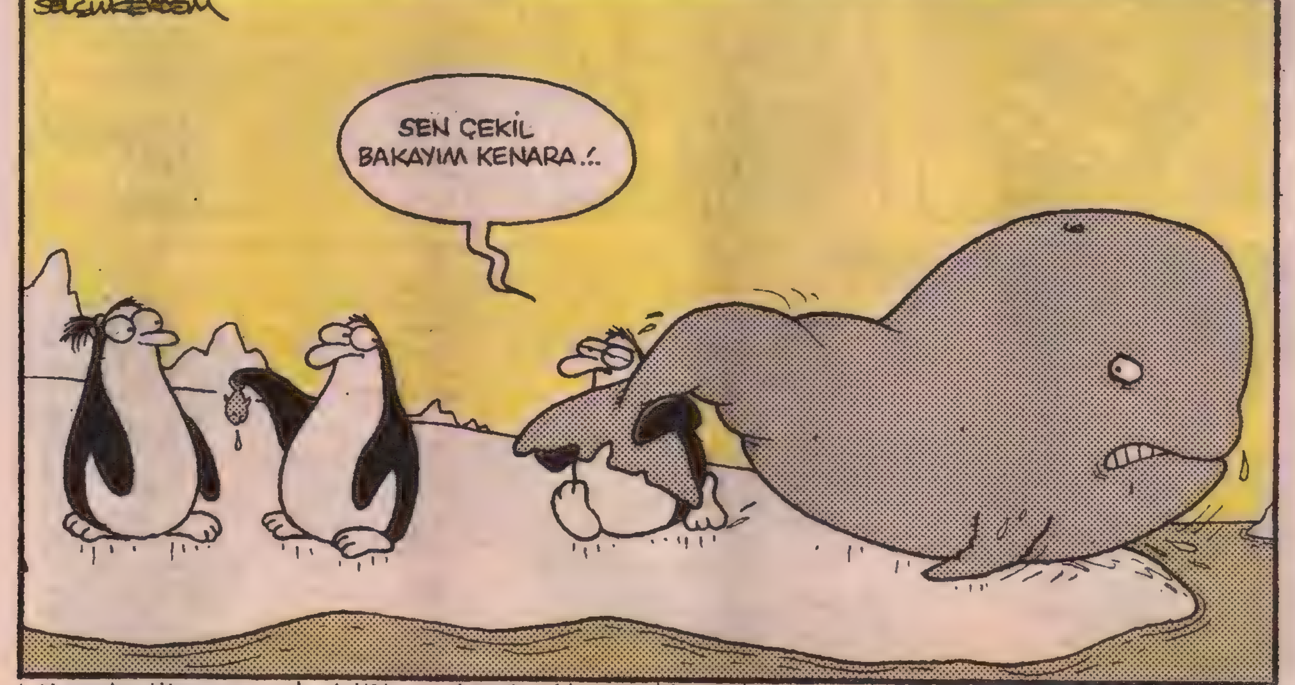

L.Manyak'ın Nisan sayısında çizdiğim yeni serüveni kaçırmaktan korkun...

13. Sayfadan Devam

bir değer üretmeyi imkansız hale getirdi! Polisi, halkla savaşa, kargaşaya iten devlet, yasalar! Ne polisin halka, ne halkın polise katılımı, yardımı, imkansız hale getirildi!

Savcı, hakim, avukat, suçlu, zanlı, masum, toplumun tüm fertleri arasında adaletin yerine gelebilmesi için "gizli" bir dayanışmanın, yani, hepimiz bu toplumun içinde yaşıyoruz, düşüncesinin yerleşmiş olması lazım, bu ön koşuldur. Bu gizli dayanışma olmadan adalet inşa edilmez, yoksa, adalet dediğimiz, "osuranla, buyuran yorulmaz"... Yorulmuyorlar!

Bireylerin yurttaş ve kişilik haklarının yasalarda belirtilmiş olması hiçbir şey ifade etmez. Kişi, sokağa çıktığında bu kimliğin sağlamlığını görmek ister. Polisle konuşurken, mahkemeye çıkarken, eylem yaparken, kimliğinin sağlamlığından kuşku duyan insanlar, devletten ve yasalardan umudunu keser, bir kısmı da doğal olarak düşman olur!

Demokrasi, "ikna" rejimidir. Bizler, birbirimizi ikna edeceğimize inandığımız için aynı toplumun üyeleriyiz. Yazarlar okuyucuyu, sendikalar işçileri, avukatlar hakimleri ikna edebilmeli. Yasaları değiştirebileceğimizi, daha güzel bir dünyaya doğru yol alabileceğimize inandığımız için, demokrasiden yanayız.

Karşımızda, asla ikna olmadan, asla iknaya yanaşmayan devlet ve onun polisiyle, bir iç savaş tedirginliği ve haliyle bir toplum kurmaya çalışıyoruz.

Aşık ne satar, kalbindekini satar! Bizler, kalbimizin derinliklerini yazmak için burdayız! Bir küçük umut bizimki, belki çocuklarınız ikna olur düşüncesiyle, aç, perişan, mahkemelerde sürünerek yazmaya devam ediyoruz!

Sabah yine parka gidersin, belediye, polisin dışında, park için koruma polisleri koymuş. On-onbeş polis. Aralarında görev dağılımı yapıyorlar. Sen çalılıkların altına. Sen çamların altına. Sen, havuzun yanına. Sen, çimenleri tut... Ve sonra görev yerlerine dağılıyorlar! Sığınabilecek yer yok! Devlet bu!

Polisin liseli kızı kaldırdığı banka oturdum, hayatımda ilk defa fikir değiştirdim. Yaşamak istemiyorum bu ülkede. Deniz dibinde minicik balıklar bile yolunu kaybetmez, devirdikçe kütüphaneleri, tökezledik ve kalakaldık. Sapsarı tarlalarında bir tek buğday tanesini dünyalara değişmem diyordum. Kan emip şişmiş buğdaylar, boğuyorlar şimdi beni. Bir köle gibi sustum. Çırpınan alevlerimi içime gömdüm, bahçelerin kokulu nağmelerini diyar diyar yayayım dedim, yapamadım. Uyuyup uyuyup kabuk bağlayan zehirden bir yaraya döndüm. Bir ölüm üzüntüsü. Bu ne hal?

Sessiz gemiler gibi bulutlar geçiyor. Nereye götürdüler ekose etekli o liseli kızı. Top gibi zıplayarak gelmişti parka, ayaklarını sürüyecek hali kalmamış on bin yıllık bir karasaban gibi birden ihtiyarladı! Ne işin vardı kızım parkta, peşinden koşturan mı vardı! Kuduz köpeklerinin balgam sarısı ağız köpüklerini öğretmediler mi sana! Tembel herifler, çok çok çiçekler yetiştirmişler gibi, çok çok bahçeler ihya etmişler gibi, iki kuru dalı, bir tutam çimeni çok görürler! Bir baltaya sap olamamışlar, şimdi her bir ağacın altında osurukotu gibi yayılıp homurdanıyorlar! Offf, of, kara cübbeli adamlar, çiçekleri bir bayrak sevinciyle elinde tutan bu kızlara neden düşmansınız? Eski yeni dünyada çiçeklerle sevişmekten daha ustaca bir hayat yoktur!

İnce uzun parmakları çimenlerle oynamamış, çiçeklere dokunmamış kızlar, elveda demeyi, el sallamayı dahi bilmez! Ne yapalım, Tanrı böyle yaratmış bu bedeni, baharları ikna eder bizi. Çiçekler dövmemeli çocukları, böyle zığır zığır! Of of, kara cübbeli, meşin suratlı adamlar, neden düşmansınız bahçelere! Bir ruh doktoru olamaz mı çimenler? Heyecanlarımızı coşturur ve düzene sokar çiçekler!

Yanında sevgilisi, incecik oğlan, kara zayıf delikanlı. Ne diyordur şimdi polise. Devletin, ağaçların sahipleri, şimdi yapıştılar yakasına! "Neyin oluyor lan bu kız, senin!"... Bir toplum değil burası, biz deli, onlar zebani!

Banka otururken sıcacık, hikayesi uzundu, çocuğun, şimdi başı yerde, karakolda, bir kelime konuşamaz!

Dünyaya, bahara, çalılıklara, hücum edip işgal edenler, esir topluyorlar ağaçların altından!

Ey alçaktan uçan güvercinler, ağaçların arasından geçmeyen insanlar, başkaları gibi yaşayamaz! Küçücük böcekler, pusu kurmuş bahçelerde, çiçeklerin üstünde gezinip, gencecik kızları bahçeye çağırıyorlar. Çok geç anladım. Aklın yakmadığı ateşi bahar da yakamaz. Tanrı da yakamaz! Oysa inanıyordum, ülkemizi, toprağımızı kurtaracak o ilahi ateş, bu bahçelerden fışkıracak! Aklımın içinde bir aşağı, bir yukarı gitmekten yoruldum. Kim oynuyor bu azgın oyunu, bir coğrafya dersi bu kadar gaddar olmamalı! Ey keyfe gelip coşan ağaçlar! Biliyorum, yine kalbime uzanıyorsun. Biliyorum, ağaçlar kin bağlamaz, sen de öğren, ağaçlar gibi duygularımızı tam olarak dal dal açıklamak isteriz birilerine! Duygularımızı süsler bu dallı giysiler! Neden batar size bu duygular! Özgür kızlar halkın kahramanlarıdır, şarkılar, türküler, bütün ömrümüz, sonsuza kadar onlaradır!

Aşkın, sevginin ibadet yeridir bahçeler! Şiraz, İsfahan, İstanbul, Doğu, bahçeydi bir zaman! Bahçelerinde çiçekler değil, alevden nehirler nağmelerle coşarak, kucaklarımıza doluştu, şimdi, basma pazen bir Sümerbank entarisinde dal dal çiçek çiçek izleri kaldı! Ezan yerine, hafif hafif gündoğusu, gün batımı eser, şimdi bir küçük kavalda nefesi kaldı! Topraktan ateş gibi buhar, yerin altına gömülü türbelerin nefesleri gibi yükselir. Sabah sabah canhıraş patlayarak açılıp serpilmiş yapraklar, işte ülkemin sınırları taa buraya kadar. İri bir su damlası gibi denizin dibi gibi kızların gözleri parlar! Eteklerine yapışır çimen, çimen yeşili. Alevler dokunur etine, içi kırmızı, yeşil, morumsu. Uça uça gelmişti sevgilisiyle bu parka! Şimdi dövülür mü karakollarda! Akşama kalmaz, sönmüş bir yıldız gibi, kabuk bağlar mı gözleri, yara yara... Bir cezaevi ülkesi, bir nefeslik ferahlık yok burda, gardiyan jopu gibi dilinden zehir akıyor çiçeklerin! Basit, gündelik işkence sanmayın bunu, ekmeğimizi, bankaları, madenleri, işte böyle soyuyorlar!

Zahmet etme bahar, bir daha gelme, değmez. Yeşilin, yaprağın... bu karanlığa sözün geçmez! Ebediyyen sus pus, bir köle gibi gizlediğimiz sözleri, bazen yapraklarda görünce, şaşkınlıkla koşuveriyorsun yanlarına. Orada enseleniyor, yakayı ele veriyoruz.

Polis arabasıyla gitti, insan çiçeklere koşarken böyle yalnız, ülkesindeki binbir siyasi karışıklığı da düşünmeli. Nehir gibi saçları vardı, karmakarışık bir bohçaya döndü, polis kocaman elleriyle derdest edip, çekerek götürdü. Buna tahammül edebilecek bir insan evladı var mı!

Sayfa sayfa kitap çevirir gibi, yaprak yaprak her bir çiçeğin dallarını kaldırıp ardına bakıyordu? Ne vardı dalların ardında? Hangi arzumuz fırlasa yüreğimizden, çalılıklara saklanmış kolluk kuvvetlerince bir iç savaş gerekçesi oluyor! Günboyu savaş!

Komserim! İnsan evladı yoksulların aşkını görünce, görüpte görmezden gelir! Sen ne bok yiyorsun diye üstüne atlamaz! Aşk, Allah'ın rüşveti! Onu da mı zenginlere verdiniz? Birgün daha yaşamak için, torpilini geçiyor Tanrı kuluna, sana ne? Bankaları, madenleri, yasaları elden çıkardık, ağaçları nasıl çıkarırız? Verip kurtulalım mi çimenleri, çiçekleri! Tanrı genç kızların ışıl ışıl gözlerini fırça gibi kullanır. Bu mehtabı, bu aydınlığı, bu kuşların gümüş kanatlarını, nerden bakıpda çiziyor sanıyorsun. Koca şehirde, feryadı göklere yükselmiş minicik çiçeklerin sesini, sen duymadın, o duydu, koşarak geldi. Çimenler, karın kışın, ağır yükünden yeni kurtuldu, sen görmedin, o geldi!

Yoksullar, çiçek böcek görmesin, göğsünü açar komserim, ayakkabılarını çıkarır komserim, takip edin, peşine düşün!

Senin anlayacağın dille komserim, yüksek insanlar yüksek fikirlerini bu börtü böcekten alır!

Görünmez kanatlarını anneler nerden aşırdı sanırsın. Saman çöpü kadar sıskacık kızlardan ne istersiniz!

Sen de gireceksin bu toprağa komserim, bu kadar ağır basma bu toprağa. Herşey yasa, herşey ceza değil. Naz, cilve de lazım toprağa komserim. Şehrin başını döndürecek kadar güzel kızlar da lazım bu toprağa komserim. İnce, manalı sözler, mutlu bir kızın yürüyüşü de lazım bu toprağa komserim. Şu başı karlı tepelere bir bakıver komserim, göğsünde eriyen buzlar olmasa, toprağı bu kadar nazik olur mu? Bahçelerinde uçuşan dişi tozcuklar olmasa, bu kadar taptaze olur mu?

Sen ekmek yemiyor musun komserim, senin yüzüne de hayretle bakmıyor mu bu renkler, sarı, yeşil... Bir koku dalgasıyla yine bahar geliyor komserim! Toplayın çevik kuvvetleri! Tankları, sirenleri dayayın bahçelere komserim. Sonsuz kudreti var renklerin, gizli örgüt, Tanrı'nın örgütü bunlar komserim. Cana can katan marşları var, nağmeleri duman duman yakıyor ülkeyi komserim...

Bir tanem, güzelim, ey liseli kız, dersini kırıp bahçelere koşan genç kızlar! Sonsuza kadar koşacaksınız! Göğsümüzü yırtıp açılan yaprak yaprak bu alev yalımları bizim, bu koku bizim! Bu bir tutam çimeni bu yazarlar sonsuza dek savunacak!

Akşama kalmaz bırakır polisler! Aç bomboş defterinden bomboş bir sayfa daha. Korkmadan, utanmadan, bir kahraman gibi, çiziver oraya! Güneşin ışığını çiz. Acı acı, zehir zehir okları kalbimize kadar uzanan toprağımızın çiçeklerini çiz... Çiz oraya, bir su damlası çiz...

Sürünüp bu toprağın üstünde... Sürünüp sürünüp büyümüş, bir su damlacığı... Daha onyedi yaşında, yorulmuş.. Çok yorulmuş bir su damlası çiz.... Güzel çiz. Denizin dibi gibi yeşil çiz. Çiziver ki, çok dövülmüş çocuklar, yolunu kaybetmiş küçük balıklar koca bir gölün içinde tanıyıversin onu.

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman;

Ben 21 yaşında hayattan bezmiş bir rock'çıyım. Bezmemin sebebi, şimdiye kadar yıllarımın boşa geçmesi... Küçüklüğüm tam bir Türk filmi gibi olcak ama üvey anne, yetiştirme yurtları, sağda solda sürünmeler, yani tamamen rezalet. En sonunda kocaman bir yalnızlık. Eğer dünyaya yetim ve gariban geldiysen işin zor. İnsan mıyım hayvan mıyım artık anlayamıyorum. İnsanlar istemiyor etrafında beni. Daha çok gencim fakat kafa yaşlandı. Sırf bu nedenlerden dolayı sadist ruhlu bir adam oldum. Herkesten, herşeyden nefret etmeye başladım. Herşey boş gelmeye başladı. Çünkü herkes dışlıyor; ne için yaşıyorum neden yaşıyorum artık onu da bilmiyorum. Hiç bir zaman toplumda bir yerim olmadı. Hep kenarda bekleyen, dalga geçilen, ezilen, konuşmayı bilmeyen, aptal, istenmeyen adam olduk. Maalesef bombok bir hayatı yaşıyorum. Neden yaşıyorum artık onu da bilmiyorum, artık bir cesetten farkım kalmadı. Düşünsenize, yapayalnızsınız ve günleriniz, aylarınız, yıllarınız böyle geçiyor. Hiçliğin ortasında hiç gibiyim. Kimse farketmiyor... Kafa da 'toner' kafa olmak üzere. Böyle olmasını istemezdim, zoruma gidiyor böyle yaşamak. Kendimi örümcek kafalı insanlar gibi görmeye başladım. Sonuçta insanım, adil yaşamak benim de hakkım. Fakat ner de adil yaşamak, nerde ben, nerde o bahsettiğim hayat. Bu bahsettiğim olaylar tamamen inanılmaz. Bu duyguyu anlamak için yaşamak lazım. Böyle yaşayan kaç kişi vardır, onu da bilmiyorum. Bir taraftan da yazık bu gence, ben bunları haketmedim diyorum. İsterdim ki adaletli bir yaşamım olsun, fazla bir şey istemiyorum. Belki de boşuna direniyorum bu rezil hayata. Yeri geldiği zaman kabullenmekten başka çarem kalmıyacak yaşadığım hayatı. Sefil, ezik, kimsesiz, başı öne eğik biri olarak yaşlanıp gideceğim bu dünyadan. Kafesin içindeki papağan gibi yaşadım şimdiye kadar, garip ama başdöndürücü. Sevgili Leman, bugüne kadar berbat yaşayan ve ileride daha da berbat olacak birinin yaşam tarzından sadece küçük bir kısımdı bu yazdıklarım. Şunu çok iyi öğrendim; gerçekler acıdır ve acıtır. Sonunda gerçeklerden kaçılmıyor... Ta ki gerçek kapını çalana kadar...

Engin Belörenoğlu

Yurdum İnsanı

Selçuk Üniversitesi, Eğitim Fakültesi'nde okuyorum. Maalesef... Maalesef dememin nedenini paylaşmak istiyorum sizinle. Derdim tüm Selçuk Üniversitesi öğrencileri gibi... Bir ay kadar önce, tramvayda yaşlı bir adamın yanında ayakta duruyordum. Adam belli ki, sakalı ve elinde tesbihiyle klasik Konyalı bir vatandaş. Benden 1-2 koltuk ileride ayakta bekleyen, benim yaşlarımda başörtülü bir bayan var. Adamın ineceği durağa geldik, adam isteksiz bir şekilde doğruldu, beni hafifçe geriye iterek o başörtülü bayana " Buyur hanım kızım, sen otur" dedi. Hanım kız durur mu, hemen oturdu... Bu zihniyeti hiç anlamıyorum; hanım kız olmak için başörtü şart mı ya da başörtülülerin hepsi hanım kız mı? Herşeyden önemlisi hanım kız mı olmak gerekiyor insan muamelesi görmek için? Tartışılır ama "Konyalı" kararını vermiş sanırım.... "Yurdum insanı ne güzel" ya da "Doğulu değil mi, hepsi yobaz" diyen insanlara Türkiye'nin ortasındaki bu insanları işaret etmek istiyorum... ***Selçuk Üniversitesi gibi köklü bir üniversitenin 2. sınıf TV dizilerine malzeme olmasının sebebi de bence, çocuklarına üniversitelileri rahatsız etmesini öğreten konyalı zihniyetidir...*** Son olarak ölüm oruçlarında hayatlarını kaybeden dostlara Tanrı'dan rahmet geride kalanlara sabır diliyorum. Sevgiler, saygılar.

Eda edaiyi@mynet.com

Selam!

Ben Sakarya'nın şirin ilçesi Sapanca'dan yazıyorum. Muhasebeyle uğraşmaktayım. Diyeceksiniz ki iyi, güzel. Tabi güzel ama Meslek Lisesi çıkışlı olunca fos! Ben mezun olduğumda Türkiye'de yazabileceğim ve ek puan alabileceğim 4 yıllık tek fakülte bir tane... Adını vermiyeceğim. Zaten Muhasebe bölümünden mezun olduğum için herkes iyi bilir. Yok okul puanı, bir sürü puan, anlayacağınız. Bu mu adalet. Bu nasıl sistem. Madem herkes üniversite için çalışıyo, sen YÖK olarak buna karışma. Öğrenciler yarışsın. Ayrıca Leman'dan bu konuda bir tepki görmedim veya göremedim, herneyse... Bir başka konu; bazı arkadaşlarımız (özellikle üniversitede okuyanlar) yazdıkları yazılarda, hayatın çok monoton olduğunu söylüyorlar. İsmi lazım değil, o arkadaş da okur mektuplarına yazıyor, kesin o da (bu mektup yayınlanırsa) şu an bu yazıyı okuyordur. Bence insanlar hayatı kendilerine zehir ediyorlar. Eğer monoton lafını bulup halkın arasına koyan kişi "Evet bana bir Monotonluk" gösterilsin deseydi, emin olun benim hayatım verilebilecek en iyi örnek olurdu. Canı sıkılan varsa bana mail atabilir. Teşekkürler.

Sedat Uzunoğlu
Supersedat2@hotmail.com

Soru Sormadan Yanıt Verenlere...

30.3.2002 tarihli Leman'da bir arkadaşın oldukça ilginç mektubunu okudum. Kendisinin de bildiği yanıtları, belli olayları sorgulamış. Ayrıca Leman okumasından duyduğum memnuniyeti anlatamıyorum bile... Başörtüsüyle üniversiteye alınmayan arkadaşlarımız için biz öğrenciler hep destek verdik. Yalnız bir müddet sonra bu arkadaşları göremedik. Genel Merkez'lerinden gelen emirle katılmadılar hiçbir gösteri ve protestoya. Evet gösteri yapan her tür düşünceden insan vardı. Ancak polisimiz bir tarafa 'ne olur bacım' diyor, diğer tarafa 'dağılın ulan'... Sadece bu kadarla da bitmiyor. Onların eğitim alma hakları için omuz omuza mücadele verenler; dilekçe verdikleri, savaş istemedikleri ve YÖK'e hayır dedikleri için okullarından atılırken hiç kimse yoktu yanlarında. İşte bu yüzden at gözlükleri çıkarılmalı artık. Kendisine zarar geldiğinde yandım anam, başkasına aman aman demekten vazgeçelim. Anlattıklarımın hepsini Leman sayılarında bulabilirsin, ya sizin yayın organlarınızda başına hain yazılmadan yayınlandı mı? İlk önce kendimizi eleştirelim. Biz değiştik yalanına kendiniz bile inandınız... Ancak baktıkça marşlarınız ve kafalarınızın ne denli özdeşleştiğini görmemek imkansız. Amacım Leman savunuculuğu yapmak değil. (Çünkü buna gerek yok). Ön yargıların ortadan kalkması için bir-iki örneklemeyle yardımcı olmak.

Z.K.Ü.'den Ulaş Sevim

Senle Dolu Bir İnsan

Bir dostum, kollarımı açarak sıcacık bir ifadeyle sizleri kucaklayıp alnımdaki teri, yüreğimdeki sevgiyi, para ve menfaatin hüküm sürdüğü, her türlü değerlerimizin dejenere olduğu bir toplumda sizinle paylaşmak istedim... Sadece paylaşmak.

Senle dolu bir insanın düşünceleri vardı bu mektuplarda... Senle dolu bir insanın hergün günde bin defa ölüp ölüp dirilişindeki başkaldırı isyanının yerini kelimelere bırakan bir duygu demeti vardı onu güzelleştiren... Senle dolu bir insanın senle dertleşmesi, sen yokken bile senle varolması ve bu varoluşun opera tadında bir müzik ahengi vardı o sayfalarda... bazen sinirlendirici bazen yatıştırıcı. Ama mektuplaşmak ve telefonla konuşmak yasaktı senin bulunduğun cemaat evlerinde!.. Aşk yasaktı!.. Gidişinle herşeyimi aldın götürdün; inancımı, sevgimi, tüm insanlara olan güven duygumu... O kalıplaşmış cücük beyinlerden, o softa ve kaba yobazlardan, seni benden alıp götüren o cemaat evlerinden nefret ediyorum.

Ertuğrul Emeksiz
breavehearth1968@yahoo.com

Tüm Kader Mahkumlarına Selamaleyküm!

Öncelikle tüm Leman yazar-çizerleri ve okuyucularına selam eder ve biz Leman okuyucularına böyle bir sayfa ayırdığınız için ayrıca teşekkür ederim. Bir de 6.4.2002 tarihinde yayınlanan Gülçin arkadaşımın mesajına saygı duyuyorum. Çünki sonuçta içinden geçenleri yazmış, bizi o bile mutlu ediyor. Neyse biraz da kendimden sözedeyim Leman okuyucularına. Ben Bayrampaşa Cezaevi'nde yatmakta olan bir kader mahkumuyum. Asıl yazma nedenim, ben diğer mahkum arkadaşlarıma biraz da olsa teselli vermek. Ha bu arada Diyarbakır Cezaevi'nden yazan mahkum arkadaşlarımın yazılarını beğeniyle okuyorum ve yazmaya devam etmelerini istiyorum. Ve benden de onlara bir yazı: Dünyadan, memleketinden, insandan umudun kesik diye ipe çekilmeyipte atılırsan içeriye, yatarsan on yıl-onbeş yıl daha da yatacağından başka... Sallansaydım ipin ucunda bir bayrak gibi demeyeceksin. Yaşamakta ayak direteceksin. Belki bahtiyarlık değil, boynunun borcudur. Fakat düşmana inat birgün fazladan yaşamak. İçerde bir tarafınla yapayalnız kalabilirsin. Kuyunun dibinde bir taş gibi. Fakat o bir tarafın öylesine karışmalı ki dünyanın kalabalığına, içerde sen ürpermelisin dışarda kırk günlük bir yerde bir yaprak kıpırdasa. İçerde gözünü tavana dikip sabahlamak, yanık türküler söylemek tatlıdır. Ama tehlikelidir. Tıraştan tıraşa bak yüzüne, unut yaşını. Koru kendini bitten, pireden. Bir de bahar akşamlarından. Bir de ekmeği son lokmasına kadar yemeyi. Bir de ağız dolusu gülmeyi. Unutma hiçbir zaman. Kimbilir dışarda, senin sevdiğin kadın seni sevmez olur. Kolay iş deme. Yemyeşil bir dal kırılmış gibi gelir insana. İçerde bağı-bahçeyi düşünmek fena. Dağları deryaları düşünmek iyi. Hiç düşünmeden okumayı yazmayı... Bir de dokumacılığı tavsiye ederim sana. Bir de ayna dökmeyi. Yani içerde on yıl onbeş yıl yatılmaz deme, yatılır. Yeter ki kararmasın sol memenin altındaki "Cevahir"... Bunu okudukça kendinizi teselli edin. Özgürlüğümüze elbet birgün kavuşacağız. Kader mahkumu veya özgür olan insanlarla mektuplaşmaktan gurur duyarım.

Seyhan Karakuş - Bayrampaşa Kapalı Cezaevi D/Blok 40/Koğuş-İstanbul

Selam

30.03.2002 tarihli sayınızda yer alan Okur Mektupları köşesindeki Ali Akın'ın "Cevap Veriyorum..." başlıklı yazısına bir tepki!

Siz diye tam olarak kime hitap ettiğinizi merak ediyorum. Bu 'siz'in içine kendimi de katarak, bizim peşinde olduğumuz şeyin insan hakları, eşitlik ve barış olduğunu bilmenizi isterim. Polisin kim olursa olsun, başı kapalı ya da değil, ülkücü ya da değil, kimseyi itip kakmaya, tartaklamaya tabi ki hakkı yoktur. Hepimiz, mantıklı her insan bunları engellemek için üstüne düşeni, hatta fazlasını yapıyor. Sesimiz size kadar gelmediyse, şu derginin her satırını kendinizi vererek okuyun, derim. İnsanca kalın!

Burcu - burju@komikaze.net

DUYURULAR...

AKADEMİDEN ÜNİVERSİTEYE
1980-90 yıllarındaki öğrencilerin deneysel sanat eylemleri başlıklı deneysel konferans.
Sunan: Caner Karavit
18 Nisan 2002 Saat: 14:00
MSÜ Oditoryumu-Fındıklı

YAŞAMEVİ BÜLTENİ
Ölüm oruçlarında hafızasını yitirenlere yeni bir hayat için yaşamevine sahip çık...
yasamevi@hotmail.com
web: yasamevi.cjb.net

Bursa Leman Ürünleri Satış Noktası
Altıparmak, Sakarya Cd. No:119 (Burç Pasajı Arkası) Yeni adresinde sizlerle...

Kemal Siyahhan'ın **"Öylesine Yaşandı"** isimli albümü Sel Yayıncılık'tan çıktı...

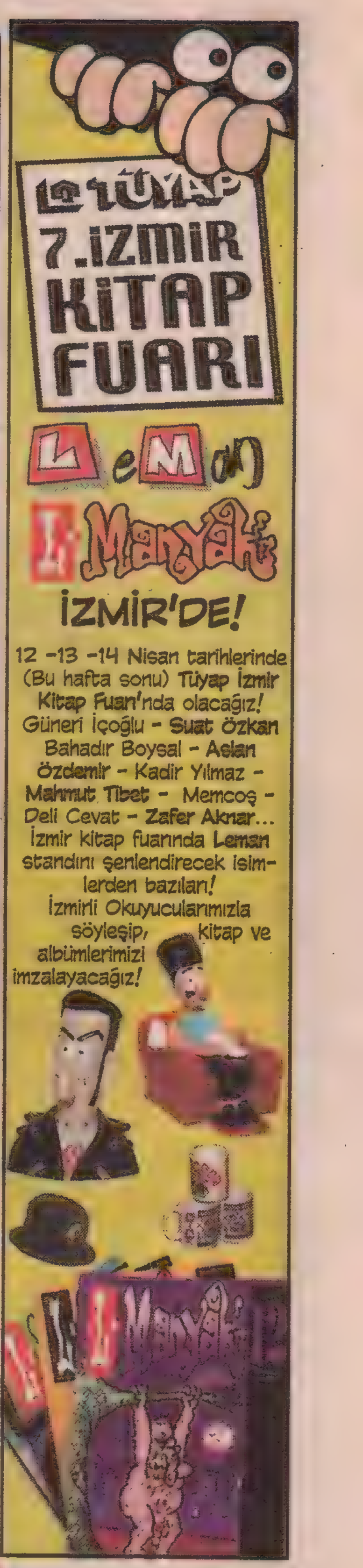

İZMİR'DE!
12 -13 -14 Nisan tarihlerinde (Bu hafta sonu) Tüyap İzmir Kitap Fuarı'nda olacağız!
Güneri İçoğlu - Suat Özkan Bahadır Boysal - Aslan Özdemir - Kadir Yılmaz - Mahmut Tibet - Memcoş - Deli Cevat - Zafer Akınar...
İzmir kitap fuarında Leman standını şenlendirecek isimlerden bazıları!
İzmirli Okuyucularımızla söyleşip, kitap ve albümlerimizi imzalayacağız!

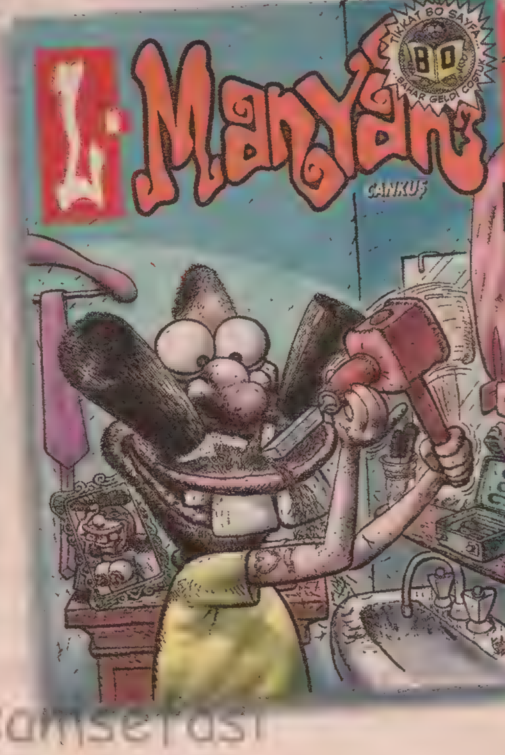

DONK
TİKKAT 80 SAYFA...
80
BAHAR GELDİ COŞTUK
L-Manyak'ta bu ay
• Robinson & Cuma • Eray • Selçuk Erdem • Deli Cevat • VÖSYM • Mr. Fuçır Tens • Dumur Detayları • Altuğ • Teknocan • Zıçan Adam • Boing Burhan • Hatıralar Geçidi • Zikaçu • Kofti Anarşist • Sıkılhan Doçent Fuat Pim • Tırt Star • Cabbar Baba • Bulmaca • Enstantaneler • Behiç Pek • Can Barslan...

CHARLIE HEBDO
ÖZEL
LeMan
KOLEKSİYONCULAR KAÇIRMASIN!..

Charlie Hebdo'nun Kurucusu 80'lik **Cavanna**'dan Leman'a Mektup..
Fransa'nın en Ünlü Çizeri **Wolinski**, İstanbul, Leman ve Dostlarla Muhabbeti Çizdi..
Philippe Val Kendi Dergilerinde LeMan'ı Anlattı..
Mehmet Çağçağ 3 günün Hikayesini Çizdi..
Kolay Doğu Kılavuzu **Jul**
Lokum, Alkol ve Rock'n'roll **Delphine Jourdain**
Kral Masasındaki Mizahçılar **Can Barslan**
Charlie Hebdo'nun Ardından **Tuncay Akgün**
Deli Cevat, Gönül Adamı, Bezgin Bekir Altın Kafeste..
Seçimde Çok Balon Patlayacak **Ufuk Uras**'la Röportaj
Naro! Nuri Alço Hareketi ile Ruhsuz Bir Söyleşi..
Ayrıca: **Ramize Erer,** Galip Tekin, **Kemal Aratan,** Kaan Ertem Zıçan Adam **Met üst,** , **Nihat Genç,** Gürcan Yurt, **Fatih Kaçan,** Vedat Özdemiroğlu, **Ragıp Duran,** Ender Özkahraman...

bahadirboysal@yahoo.com

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

İKİLİ, NEVRESİMLİ ŞEYLER FALAN FISTIK..

12-13 Nisan İzmir Tüyap Kitap Fuarındamıyım ne?

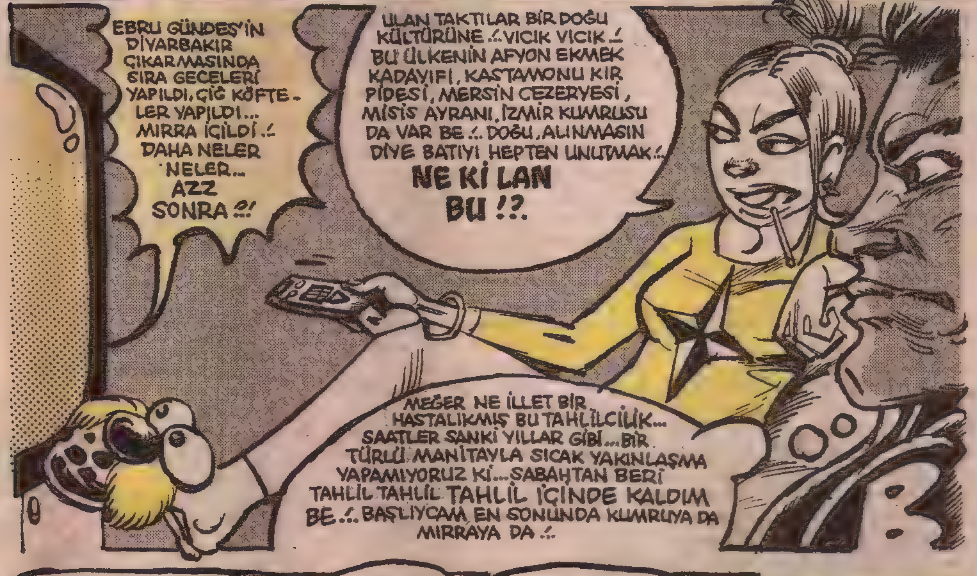
EBRU GÜNDEŞ'İN DİYARBAKIR ÇIKARMASINDA SIRA GECELERİ YAPILDI, ÇİĞ KÖFTELER YAPILDI... MIRRA İÇİLDİ.⁄. DAHA NELER NELER... AZZ SONRA ⁈
ULAN TAKTILAR BİR DOĞU KÜLTÜRÜNE.⁄. VICIK VICIK.⁄. BU ÜLKENİN AFYON EKMEK KADAYIFI, KASTAMONU KIR PİDESİ, MERSİN CEZERYESİ, MİSİS AYRANI, İZMİR KUMRUSU DA VAR BE.⁄. DOĞU, ALINMASIN DİYE BATIYI HEPTEN UNUTMAK.⁄. NE Kİ LAN BU !?.
MEĞER NE İLLET BİR HASTALIKMIŞ BU TAHLİLCİLİK... SAATLER SANKİ YILLAR GİBİ... BİR TÜRLÜ MANİTAYLA SICAK YAKINLAŞMA YAPAMIYORUZ Kİ... SABAHTAN BERİ TAHLİL TAHLİL TAHLİL İÇİNDE KALDIM BE.⁄. BAŞLIYCAM EN SONUNDA KUMRUYA DA MIRRAYA DA.⁄.

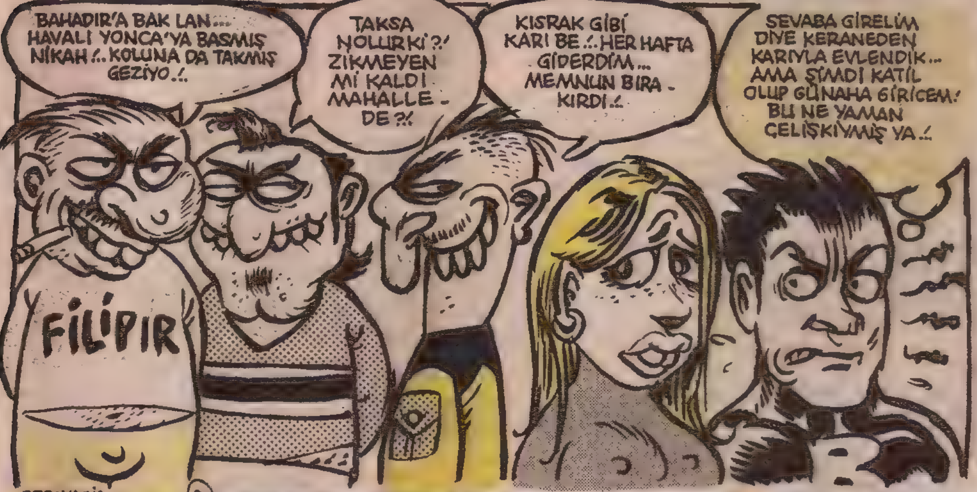
BAHADIR'A BAK LAN... HAVALI YONCA'YA BASMIŞ NİKAH.⁄.. KOLUNA DA TAKMIŞ GEZİYO.⁄.
TAKSA NOLURKİ ?⁄ ZIKMEYEN Mİ KALDI MAHALLEDE ?⁄
KISRAK GİBİ KARI BE.⁄. HER HAFTA GİDERDİM... MEMNUN BIRAKIRDI.⁄.
SEVABA GİRELİM DİYE KERANEDEN KARIYLA EVLENDİK... AMA ŞİMDİ KATİL OLUP GÜNAHA GİRİCEM! BU NE YAMAN ÇELİŞKİYMİŞ YA.⁄.
FİLİPİR
esp: vacip

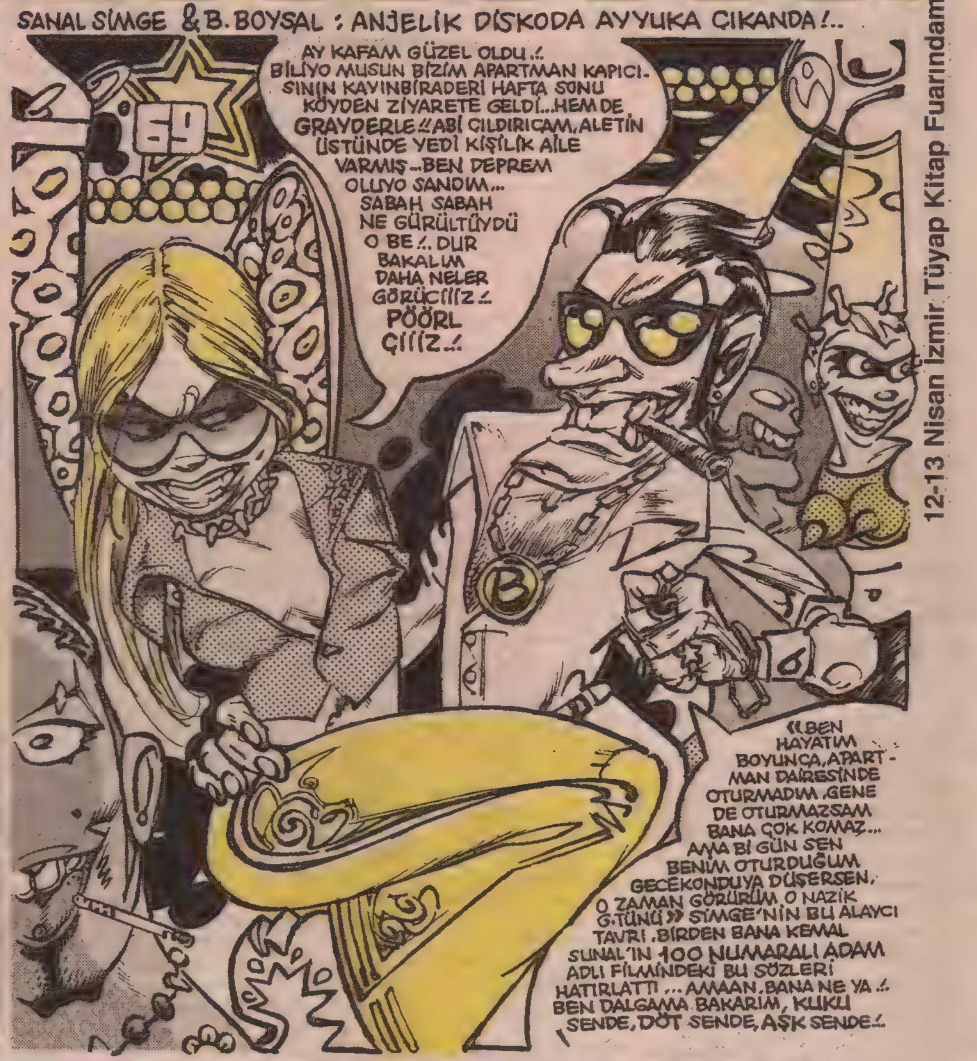
SANAL SİMGE & B. BOYSAL : ANJELİK DİSKODA AYYUKA ÇIKANDA!..
69
AY KAFAM GÜZEL OLDU.⁄. BİLİYO MUSUN BİZİM APARTMAN KAPICISININ KAYINBİRADERİ HAFTA SONU KÖYDEN ZİYARETE GELDİ... HEM DE GRAYDERLE‼ ABİ ÇILDIRICAM, ALETİN ÜSTÜNDE YEDİ KİŞİLİK AİLE VARMIŞ... BEN DEPREM OLUYO SANDIM... SABAH SABAH NE GÜRÜLTÜYDÜ O BE.⁄. DUR BAKALIM DAHA NELER GÖRÜCİİİZ.⁄. PÖÖRL ÇİİİZ.⁄.
«BEN HAYATIM BOYUNCA, APARTMAN DAİRESİNDE OTURMADIM, GENE DE OTURMAZSAM BANA ÇOK KOMAZ... AMA Bİ GÜN SEN BENİM OTURDUĞUM GECEKONDUYA DÜŞERSEN, O ZAMAN GÖRÜRÜM O NAZİK G.TÜNÜ» SİMGE'NİN BU ALAYCI TAVRI. BİRDEN BANA KEMAL SUNAL'IN 100 NUMARALI ADAM ADLI FİLMİNDEKİ BU SÖZLERİ HATIRLATTI... AMAAN, BANA NE YA.⁄. BEN DALGAMA BAKARIM, KUKU SENDE, DÖT SENDE, AŞK SENDE.⁄.

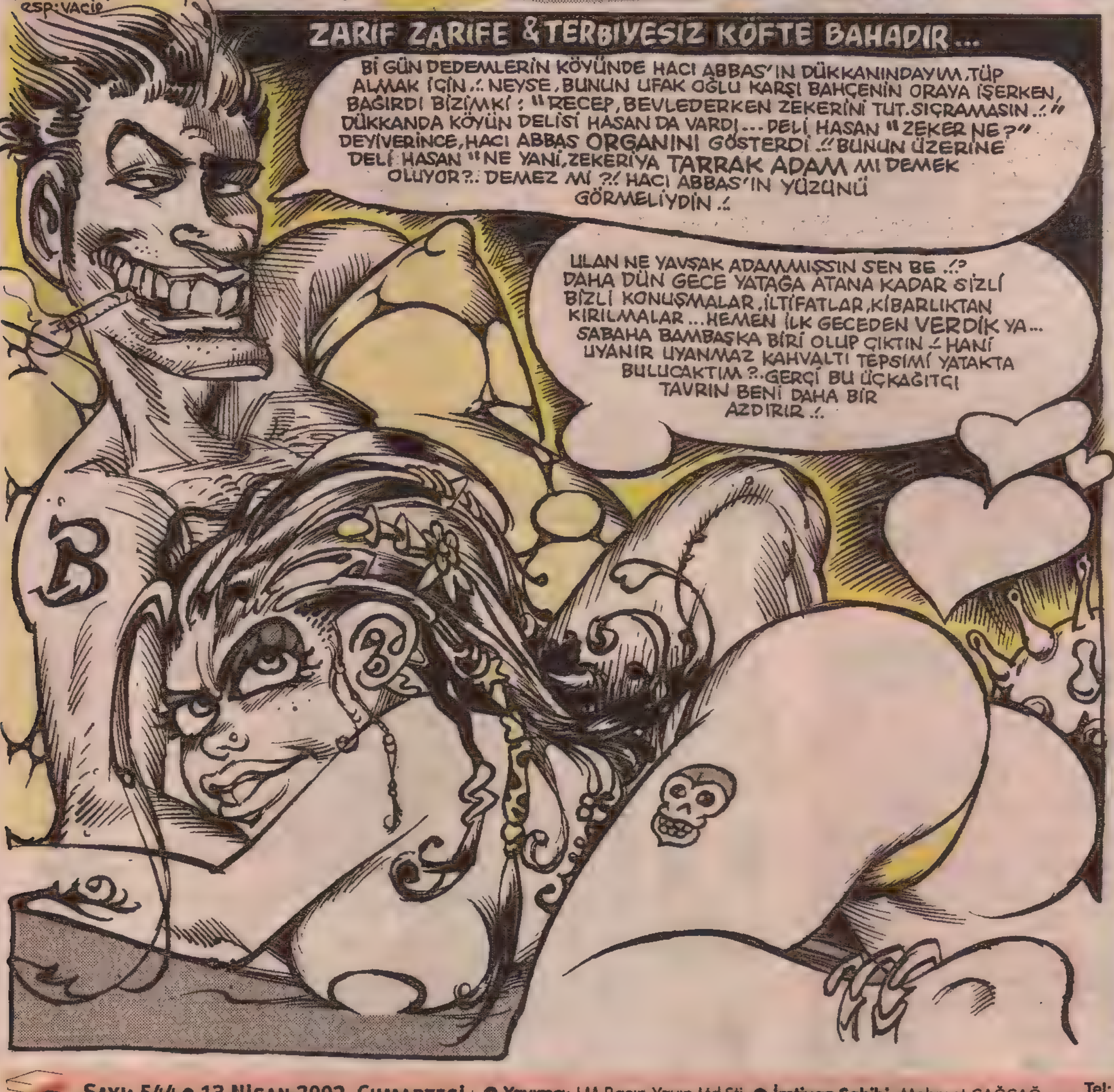
ZARİF ZARİFE & TERBİYESİZ KÖFTE BAHADIR...
Bİ GÜN DEDEMLERİN KÖYÜNDE HACI ABBAS'IN DÜKKANINDAYIM, TÜP ALMAK İÇİN.⁄. NEYSE, BUNUN UFAK OĞLU KARŞI BAHÇENİN ORAYA İŞERKEN, BAĞIRDI BİZİMKİ : "RECEP, BEVLEDERKEN ZEKERİNİ TUT. SIÇRAMASIN.⁄." DÜKKANDA KÖYÜN DELİSİ HASAN DA VARDI... DELİ HASAN "ZEKER NE?" DEYİVERİNCE, HACI ABBAS ORGANINI GÖSTERDİ.‼ BUNUN ÜZERİNE DELİ HASAN "NE YANİ, ZEKERİYA TARRAK ADAM MI DEMEK OLUYOR?.. DEMEZ Mİ ?⁄ HACI ABBAS'IN YÜZÜNÜ GÖRMELİYDİN.⁄.
ULAN NE YAVŞAK ADAMMIŞSIN SEN BE.⁄? DAHA DÜN GECE YATAĞA ATANA KADAR SİZLİ BİZLİ KONUŞMALAR, İLTİFATLAR, KİBARLIKTAN KIRILMALAR... HEMEN İLK GECEDEN VERDİK YA... SABAHA BAMBAŞKA BİRİ OLUP ÇIKTIN.⁄. HANİ UYANIR UYANMAZ KAHVALTI TEPSİMİ YATAKTA BULUCAKTIM ?.. GERÇİ BU ÜÇKAĞITÇI TAVRIN BENİ DAHA BİR AZDIRIR.⁄.
B

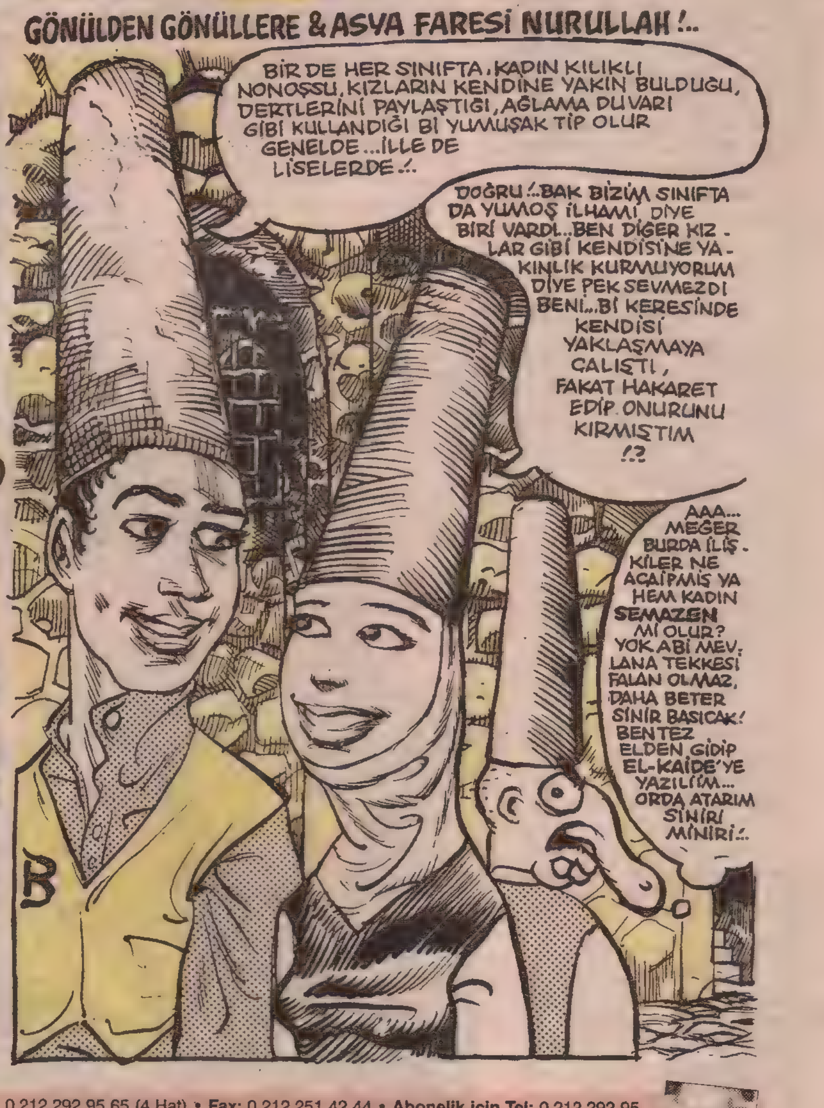
GÖNÜLDEN GÖNÜLLERE & ASYA FARESİ NURULLAH !..
BİR DE HER SINIFTA, KADIN KILIKLI NONOŞSU, KIZLARIN KENDİNE YAKIN BULDUĞU, DERTLERİNİ PAYLAŞTIĞI, AĞLAMA DUVARI GİBİ KULLANDIĞI Bİ YUMUŞAK TİP OLUR GENELDE... İLLE DE LİSELERDE.⁄.
DOĞRU.⁄.. BAK BİZİM SINIFTA DA YUMOŞ İLHAMİ DİYE BİRİ VARDI... BEN DİĞER KIZLAR GİBİ KENDİSİNE YAKINLIK KURMUYORUM DİYE PEK SEVMEZDİ BENİ... Bİ KERESİNDE KENDİSİ YAKLAŞMAYA ÇALIŞTI, FAKAT HAKARET EDİP ONURUNU KIRMIŞTIM !?
AAA... MEĞER BURDA İLİŞKİLER NE ACAİPMİŞ YA HEM KADIN SEMAZEN MI OLUR? YOK ABİ MEVLANA TEKKESİ FALAN OLMAZ, DAHA BETER SİNİR BASICAK! BEN TEZ ELDEN GİDİP EL-KAİDE'YE YAZILIİM... ORDA ATARIM SİNİRİ MİNİRİ.⁄..
B

SAYI: 544 • 13 NİSAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN **Yazışleri Müdürü:** Zafer Aknar
Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.251 42 44 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (112) **Baskı:** Ilıcak - 0.212.880 40 75 • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Aksamsetasi

⑤④⑤

20 Nisan 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/16 - 600.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

www.memleket.com.tr!

Dünya tarihinin en çılgın, en yaygın, en bireyci, en karmaşık, en zaptedilemez iletişim aracı olan internet kullanımına da bir güzellik hazırlıyor devletimiz... İnternetin çoşkun, azgın, sınır, kapı, duvar, tabu, yasak yıkıcılığına karşı aslanlar gibi bir RTÜK yasası hazırlanıyor. Bütün dünyayı güldürecek komiklikte en az internetin çılgın enerjisi kadar çılgın bir yasa.. Ama bu yasa yürürlüğe girerse bizim için komik olmaktan öte tiraji-komik olacak çünkü matbaanın dünyadan 600 sene geç bu topraklara gelişi kadar boktan görünüyor sonuçları... Yasa dijital bir medyum olan interneti sansürden geçirebillmek için bütün içeriğini kağıda döküp ilgili makama sunmayı emrediyor.. Teknik olarak imkansız, beyhude, saçmanın da ötesinde absürt bir yaptırım çünkü bu okyanusa ince belli bir çay bardağına sığdırmak için çabalamaya benziyor.. İnternet sonsuz akışı olan dakikada, saniyede güncellenen sonsuz bilginin sürekli aktığı dolaşımda olduğu bir iletişim biçimi.. Söz gelimi Leman'ın internet sitesini hazırlamadan önce içeriğini oluşturan bütün malzemeyi kağıda döküp üç kopya ilgili makama sunmak gerekiyor ki buna derginin, web sitesinin editörleri bile yetişemezken nasıl olacakta olacak.. Yani olmayacak! Bu yıldırmanın da ötesinde canlı canlı gömme... Veya yeni doğmuş çocuğunuz için bir site hazırladınız.. İlgili makama onaylatacaksınız, bebeğin pipili fotoğrafları halkın ar haya duygularını incitebilir. 4 yaşında çocukların bile kullanımında olabilen bir iletişim aygıtı nasıl kontrol edilebilir. İşte bu sorunun cevabını yeni RTÜK yasamızda bulacaksınız.. Peki dünyanın en saçma sapan ipe sapa gelmez yasanın yürürlüğe girmesi an meselesiyken niçin hiç kimseden, medyadan çıt çıkmıyor. Çünküü Meclis, Cumhurbaşkanı Sezer'in 18 Haziran 2001'de veto ettiği RTÜK yasasını üstünde hiçbir değişiklik yapmadan yeniden Köşk'ün onayına sunuyor. Sezer'in "Kamu yararıyla bağdaşmadığı, demokratik geleneklere, temel hak ve özgürlüklere ve hukuka uygun olmadığı" gerekçesiyle veto ettiği RTÜK yasası özel radyo ve televizyonlarda % 20'den fazla hissesi olanların devlet ihalelerine girmesi ve borsada işlem yapması önündeki engelleri kaldırıyor. Medya patronları artık rahat rahat devlet ihalelerine girecek, ellerindeki manipülasyon olanaklarına bakılmadan borsada işlem yapabilecekler. Sezer'in tekrar veto etme hakkı dahi yok.

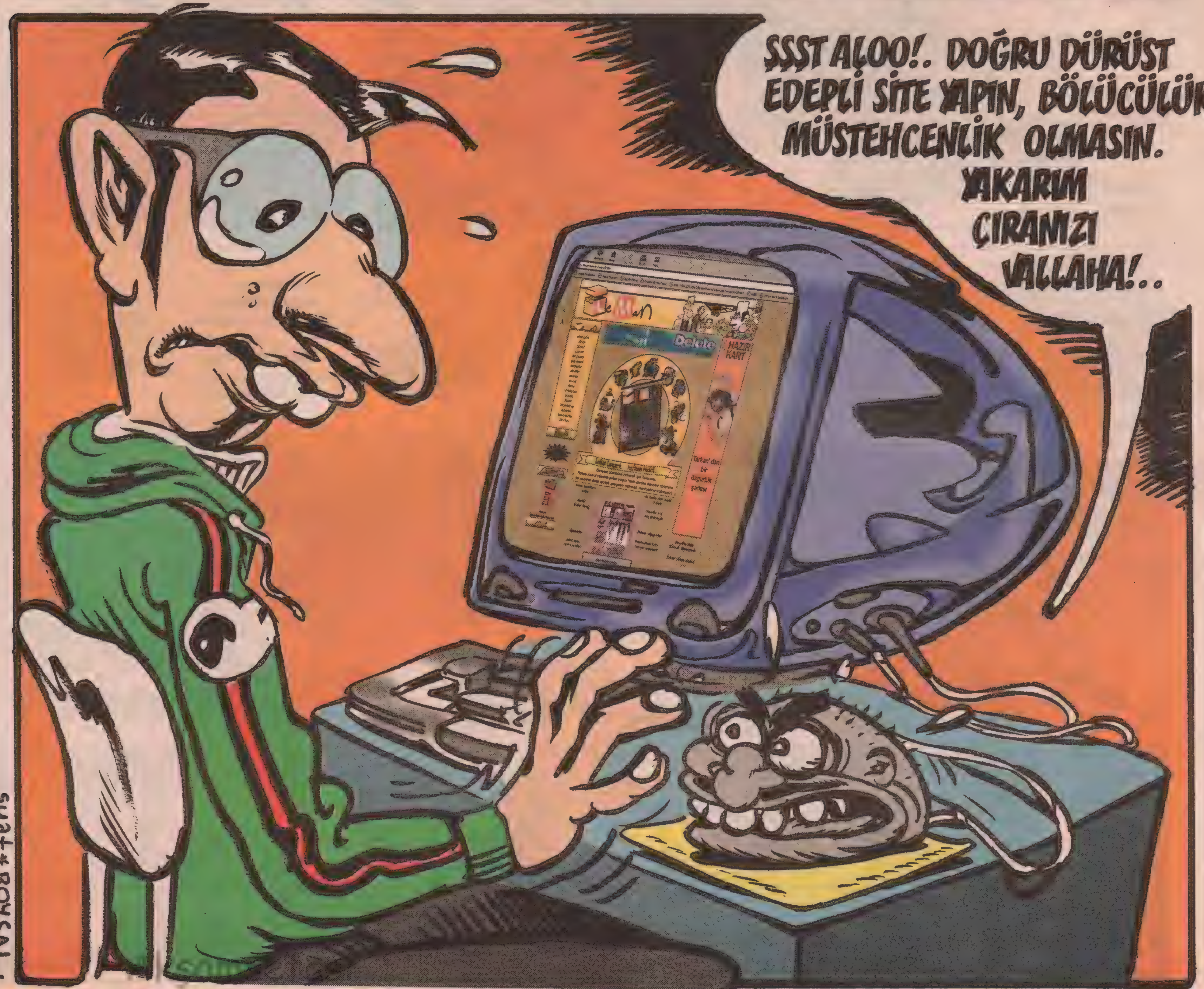
ŞŞŞT ALOO!. DOĞRU DÜRÜST EDEPLİ SİTE YAPIN, BÖLÜCÜLÜK, MÜSTEHCENLİK OLMASIN.
YAKARIM ÇIRANIZI VALLAHA!..
Delete
HAZIR KART
Tarkan'dan bir özgürlük şarkısı
suat*BOYSAL.

PAZAR SEVİŞGENLERİ

met üst

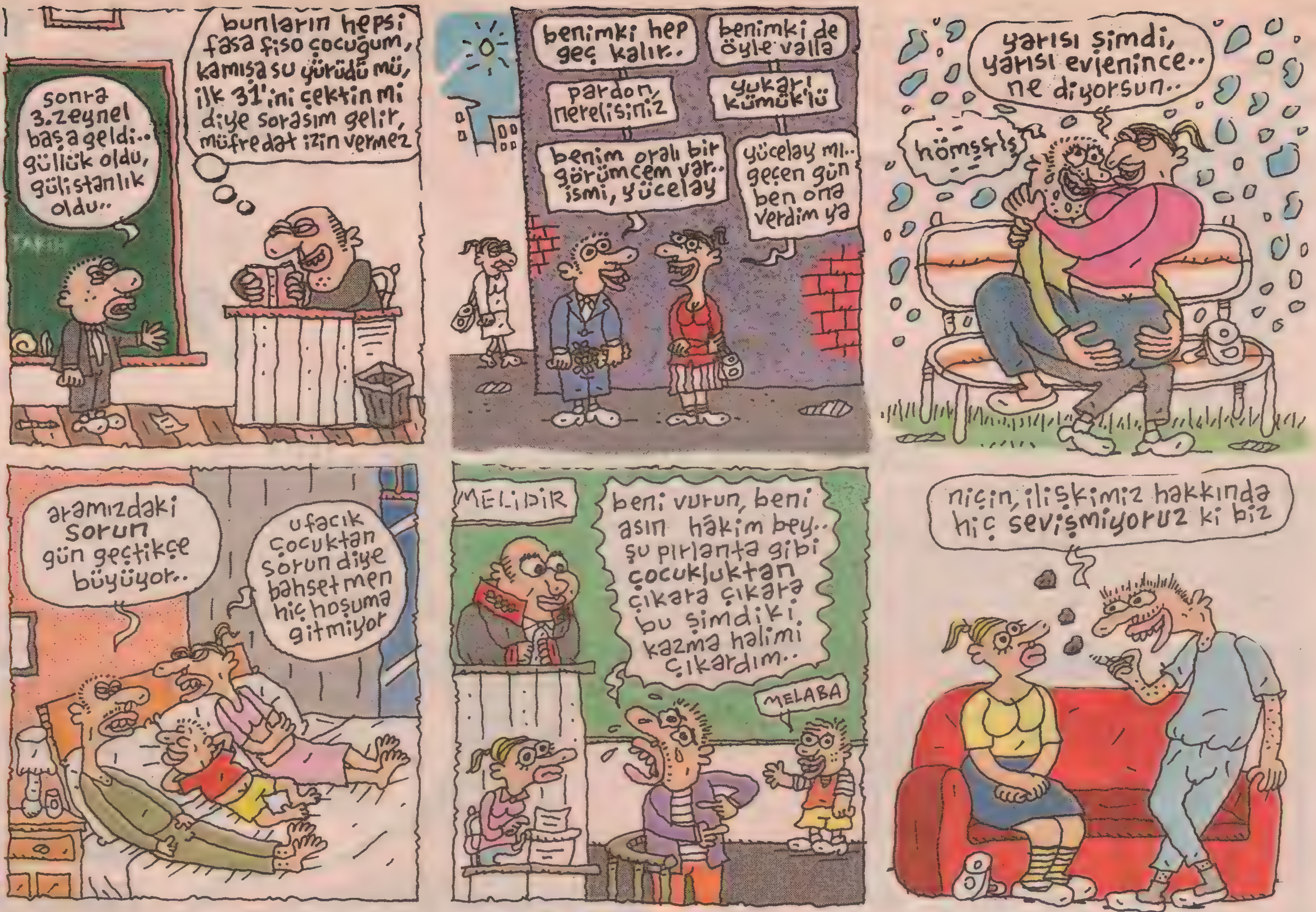
sonra 3.zeynel başa geldi.. güllük oldu, gülistanlık oldu..
TARİH
bunların hepsi fasa fiso çocuğum, kamışa su yürüdü mü, ilk 31'ini çektin mi diye sorasım gelir, müfredat izin vermez
benimki hep geç kalır..
benimki de öyle valla
pardon, nerelisiniz
yukarı kümüklü
benim oralı bir görümcem var.. ismi, yücelay
yücelay mı.. geçen gün ben ona verdim ya
yarısı şimdi, yarısı evlenince.. ne diyorsun..
hömşşış
aramızdaki sorun gün geçtikçe büyüyor..
ufacık çocuktan sorun diye bahsetmen hiç hoşuma gitmiyor
MELİDİR
beni vurun, beni asın hâkim bey.. şu pırlanta gibi çocukluktan çıkara çıkara bu şimdiki kazma halimi çıkardım..
MELABA
niçin ilişkimiz hakkında hiç sevişmiyoruz ki biz

Açık Büfe

met-üst

orta bir **doğu**
var uzakta..
o **doğu** bizim
doğu'muzdur..
gitmesek de
kalmasak da
o **doğu** bizim
doğu'muzdur..

faşizm bile
sürükleyici
yaratıcı
olmayınca

boynumuzun
büküklüğü
idam ile
düzelmez ki

zaman bırakmış
geçmesini
insanlara
bakıyor

saat dokuz'u
oofff **yalnızlık**
geçiyor

ünlü olmak
mimli olmak
artık

eski tas
eski hamam..
yeni dünya düzeni

globalleşmeyin
uleeen.. kooduu
mu oturturum

günler
birbirlerini
kovalar gibi
geçiyor

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

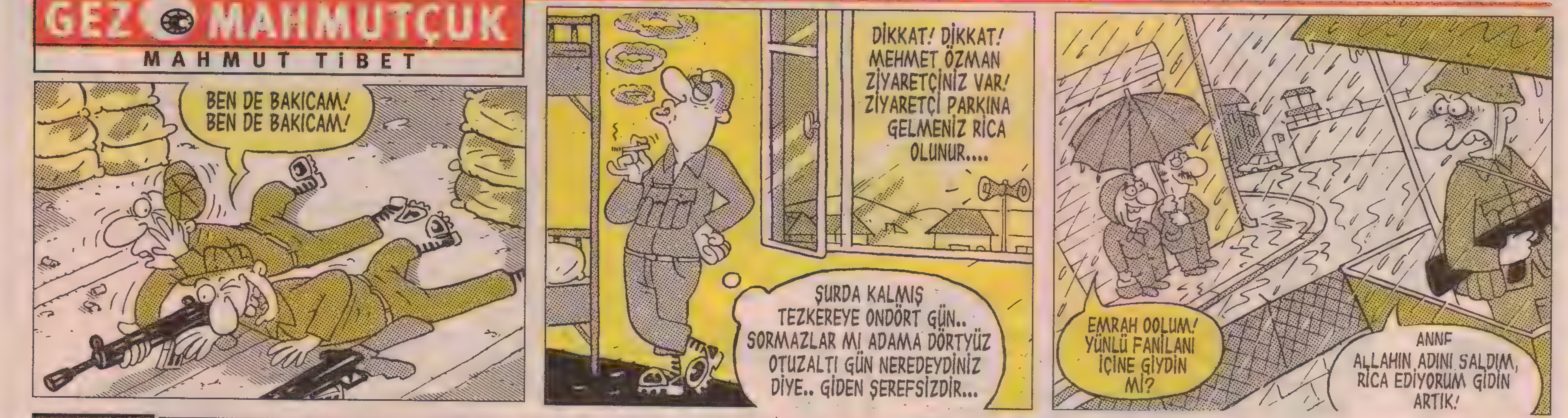
BEN DE BAKICAM! BEN DE BAKICAM!
DİKKAT! DİKKAT! MEHMET ÖZMAN ZİYARETÇİNİZ VAR! ZİYARETÇİ PARKINA GELMENİZ RİCA OLUNUR....
ŞURDA KALMIŞ TEZKEREYE ONDÖRT GÜN.. SORMAZLAR MI ADAMA DÖRTYÜZ OTUZALTI GÜN NEREDEYDİNİZ DİYE.. GİDEN ŞEREFSİZDİR...
EMRAH OOLUM! YÜNLÜ FANİLANI İÇİNE GİYDİN Mİ?
ANNE ALLAHIN ADINI SALDIM, RİCA EDİYORUM GİDİN ARTIK!

DİP NOT

Alp Tamer

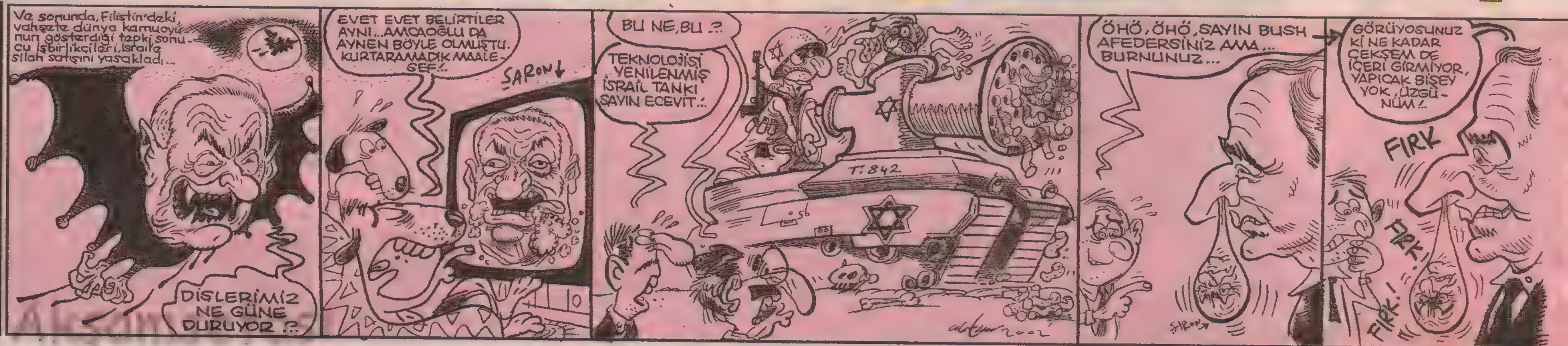
Ve sonunda, Filistin'deki vahşete dünya kamuoyunun gösterdiği tepki sonucu işbirlikçileri, İsraile silah satışını yasakladı...
DİŞLERİMİZ NE GÜNE DURUYOR ?!
EVET EVET BELİRTİLER AYNI...AMCAOĞLU DA AYNEN BÖYLE OLMUŞTU. KURTARAMADIK MAALESEF!..
ŞARON
BU NE, BU ?!
TEKNOLOJİSİ YENİLENMİŞ İSRAİL TANKI SAYIN ECEVİT..
T. 842
ÖHÖ, ÖHÖ, SAYIN BUSH AFEDERSİNİZ AMA... BURNUNUZ...
ŞARON
GÖRÜYOSUNUZ Kİ NE KADAR ÇEKSEM DE İÇERİ GİRMİYOR, YAPICAK BİŞEY YOK, ÜZGÜNÜM!..
FIRK
FIRK!
FIRK!

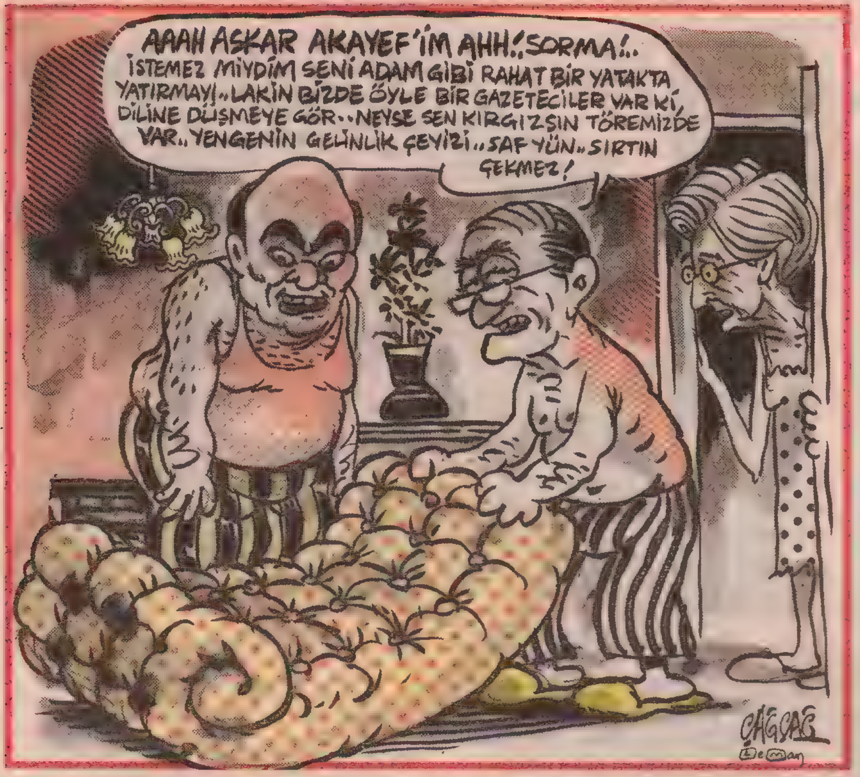
AAAH ASKAR AKAYEF'İM AHH!.. SORMA!.. İSTEMEZ MİYDİM SENİ ADAM GİBİ RAHAT BİR YATAKTA YATIRMAYI.. LAKİN BİZDE ÖYLE BİR GAZETECİLER VAR Kİ, DİLİNE DÜŞMEYE GÖR.. NEYSE SEN KIRGIZSIN TÖREMİZDE VAR.. YENGENİN GELİNLİK ÇEYİZİ.. SAF YÜN.. SIRTIN ÇEKMEZ!
ÇAĞDAĞ
Leman

İstanbul film festivali perde karartmalarıyla başladı... Denetleme Alt Kurulu, "Hiçbir Yerde" ve "G" adlı fimleri sakıncalı bularak gösterimini yasakladı. Filmler, gözaltında kayıplar ve sorgulama yöntemlerini anlatıyor.

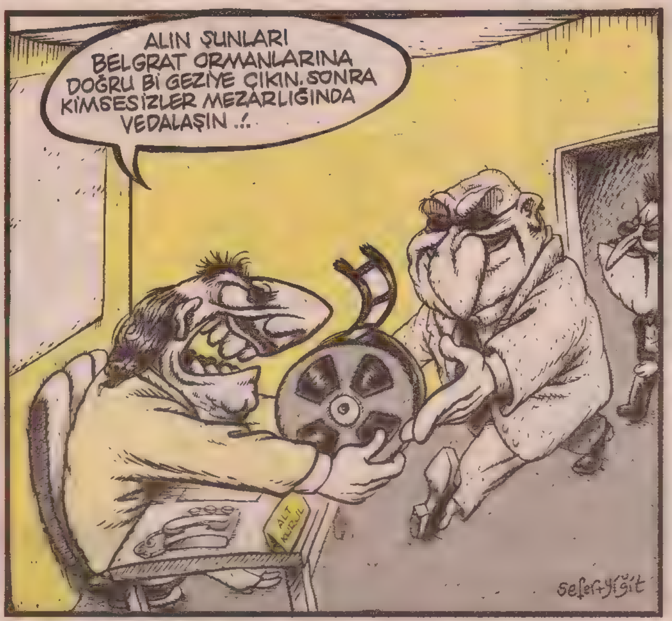
ALIN ŞUNLARI BELGRAT ORMANLARINA DOĞRU Bİ GEZİYE ÇIKIN. SONRA KİMSESİZLER MEZARLIĞINDA VEDALAŞIN..!
ALT KURULU
Sefer+Yiğit

Mahkeme, üst mahkeme, en üst mahkeme kararlarına karşın hükümetin özel izniyle siyanürlü altın çıkarmaya devam eden Normandy şirketi çıkardıkları ilk altın külçesini Başbakan Ecevit'e hediye etti. Bergamalı protestocuların önderlerinden Oktay Konyar ise tutuklandı...

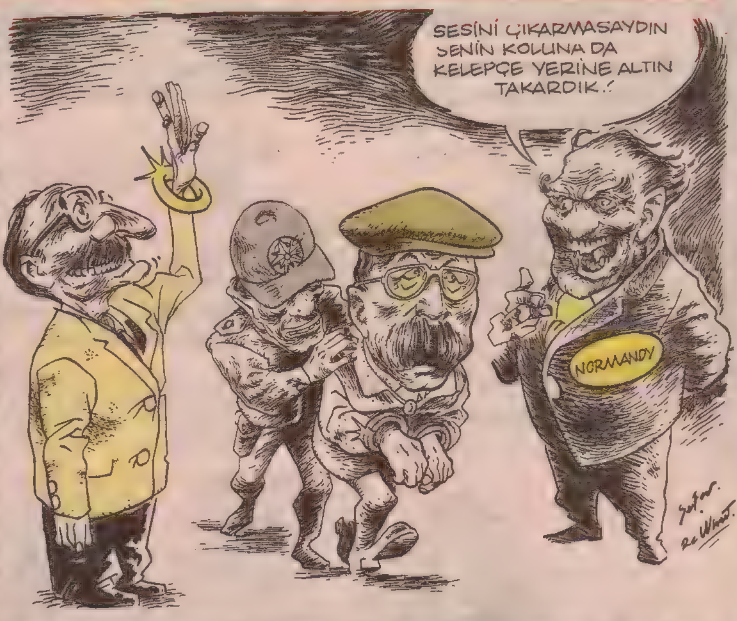
SESİNİ ÇIKARMASAYDIN SENİN KOLUNA DA KELEPÇE YERİNE ALTIN TAKARDIK..!
NORMANDY
Sefer Re Wmit

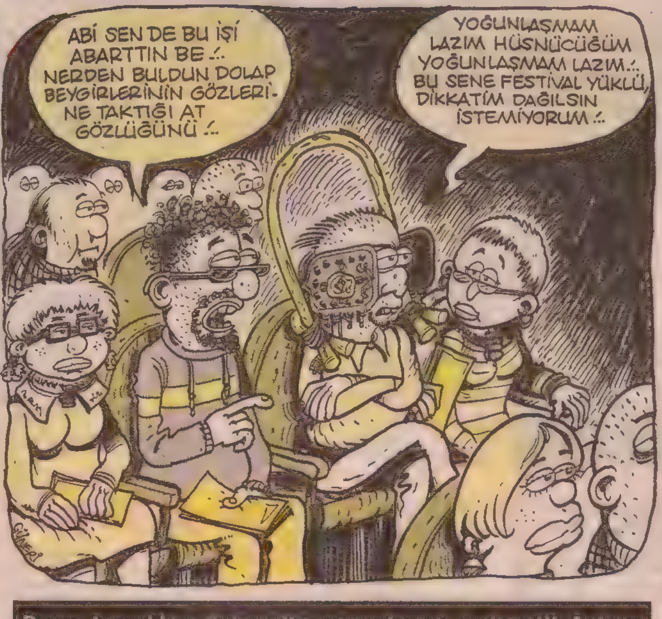
ABİ SEN DE BU İŞİ ABARTTIN BE..! NERDEN BULDUN DOLAP BEYGİRLERİNİN GÖZLERİNE TAKTIĞI AT GÖZLÜĞÜNÜ..!
YOĞUNLAŞMAM LAZIM HÜSNÜCÜĞÜM YOĞUNLAŞMAM LAZIM..! BU SENE FESTİVAL YÜKLÜ, DİKKATİM DAĞILSIN İSTEMİYORUM..!

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde polis teşkilatının 157. kuruluş yıldönümünde resmi araçlarda Kürtçe müzik çalıp, yurttaşlarla halay çeken polisler hakkında soruşturma açıldı...

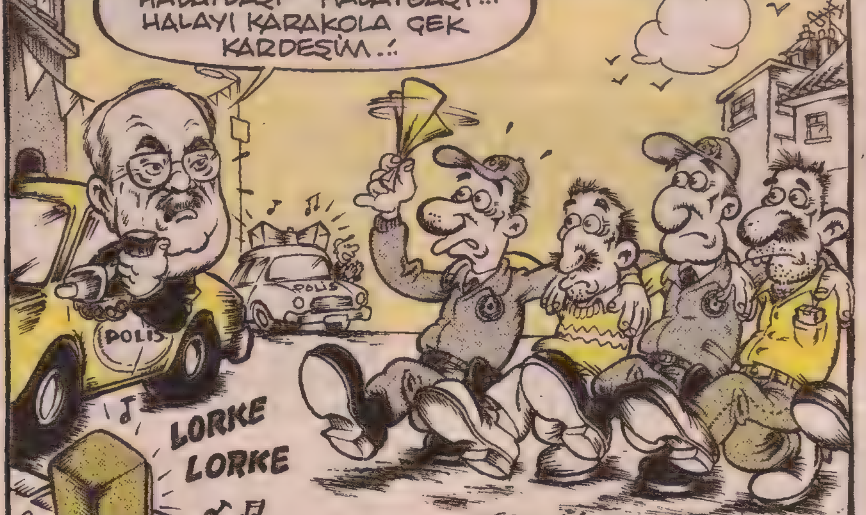
HALAYBAŞI HALAYBAŞI..! HALAYI KARAKOLA ÇEK KARDEŞİM..!
POLİS
POLİS
LORKE LORKE
Sefer ve Mit

Pazar tezgahları üniversite mezunlarına açılıyor!!! Ankara Pazar Yerleri Esnaf Odası pazarlarda üniversite mezunu çalıştırmaya karar verdi. Oda başkanı Atilla İspir, "İşsiz üniversite mezunlarına yeni imkanlar sağlamayı amaçladık" dedi.

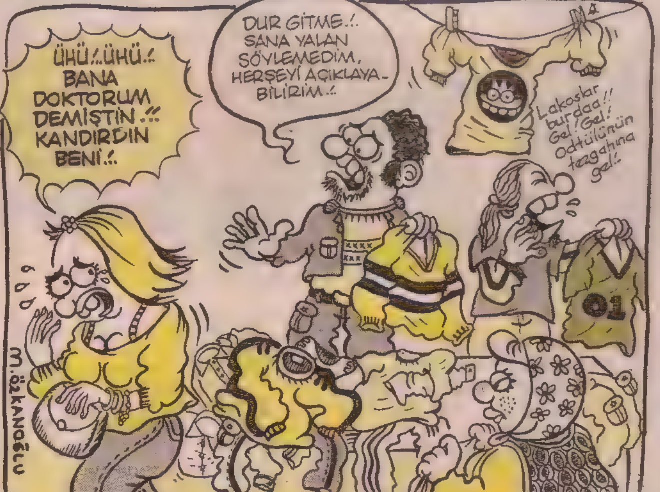
ÜHÜ..! ÜHÜ..! BANA DOKTORUM DEMİŞTİN..!! KANDIRDIN BENİ..!
DUR GİTME..! SANA YALAN SÖYLEMEDİM, HERŞEYİ AÇIKLAYABİLİRİM..!
Lakoslar burdaa!! Gel! Gel! Odtülünün tezgahına gel!
01
m.özkanoğlu

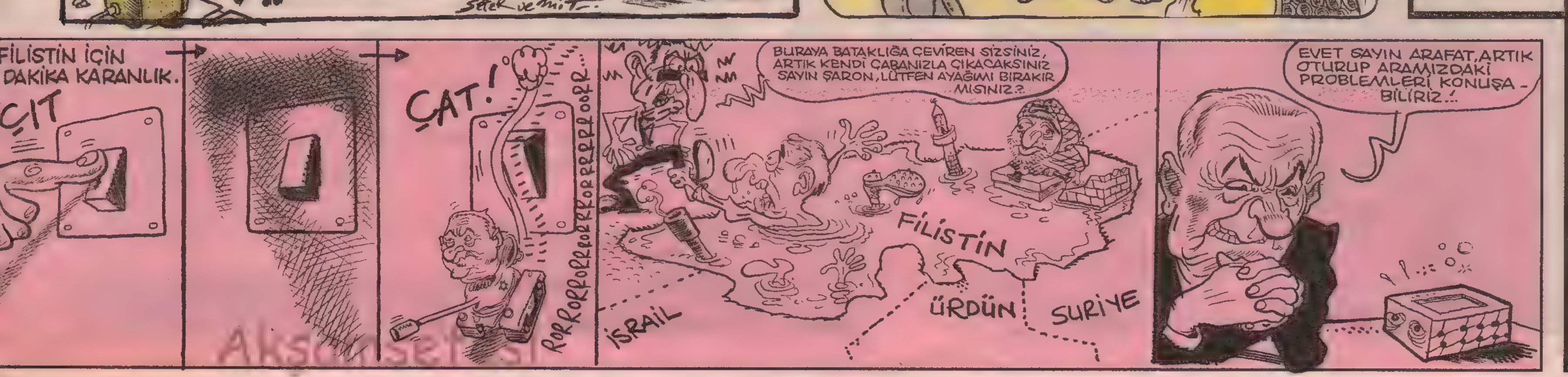
FİLİSTİN İÇİN
DAKİKA KARANLIK.
ÇIT
ÇAT!
RORRORRORRORRORRRRRRRooRR...
BURAYA BATAKLIĞA ÇEVİREN SİZSİNİZ, ARTIK KENDİ ÇABANIZLA ÇIKACAKSINIZ SAYIN ŞARON, LÜTFEN AYAĞIMI BIRAKIR MISINIZ?
FİLİSTİN
İSRAİL
ÜRDÜN
SURİYE
EVET SAYIN ARAFAT, ARTIK OTURUP ARAMIZDAKİ PROBLEMLERİ KONUŞABİLİRİZ..!

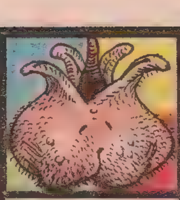

ARİEL ŞARON
mazlumların katili

MEHMET ALİ BAYAR
merkez sağın fedaisi normaloğlan

KENAN EVREN
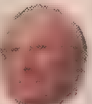
eski nü düşmanı nü'cü!

HANDE ATAİZİ & KATHERİNA WİTT
evren'e ilham verdikleri için

DAVİD HIHINASHVİLİ
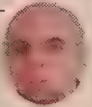
gizemli gibi değil gibi!

İNSANAT BAHÇESİ
pelikan kurşunlayan, köpek zehirleyen, kaplumbağa bıçaklayan yurdum toplumu!

İTİRAF MÜESSESESİ

ne suçluluk duygusuymuş arkadaş...

EROL AKSOY
"yalı benim değil, doğuş civatana'nın" kolpası

MHP
ışıkara sen bizim herşeyimizsin!

HINCAL - PAKO YAZIŞMALARI
eeeeh ama!

ALKAN ÖCALAN

"ben zaten aileden biriyim" diyen Emral Avşar'ın sevgilisi!

DÜNYA BANKASINDAN İKİDE BİR "ACİL DEPREM" ARSIZLIĞI
hani önlem, nerde bu devlet

"ASTERİKS" OKTAY KAYNAR'I TUTUKLAYANLAR
global komplo

MÜSLÜM ARSLAN
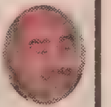
hortumla döven, kütük öğretmen

ALAADDİN ÇİÇEK
alkollü görüntülendiği kaseti almak için kon tv'yi bastıran konya cumhuriyet savcısı

BULUTBEY
ekşın pazarlamada son adım!

CEVAT & AHMET BAŞKAN KARDEŞLER
hortumcu fındıkçılar

ALANYA'DAKİ SAHTE "GERİ ZEKA" RAPORLARI
eğitime karşı "ileri zeka" direniş

EBRU ŞALLI
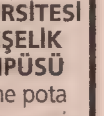
"helikopter olmazsa ereğli'ye gitmem" diyen giga star

SÜLEYMAN DEMİREL
"başbakanı halk şeçsin!" kabus dönüyor!

OSMAN GAZİ ÜNİVERSİTESİ - MEŞELİK KAMPÜSÜ
üzerine pota devrilen gencin öldüğü ihmal cehennemi

OKAN BAYÜLGEN
("köylülerden tiksiniyorum; parislileri; londralıları seviyorum" diyen imitasyon kent starı)

PETEK DİNÇÖZ
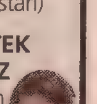
koftiden az-solist

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

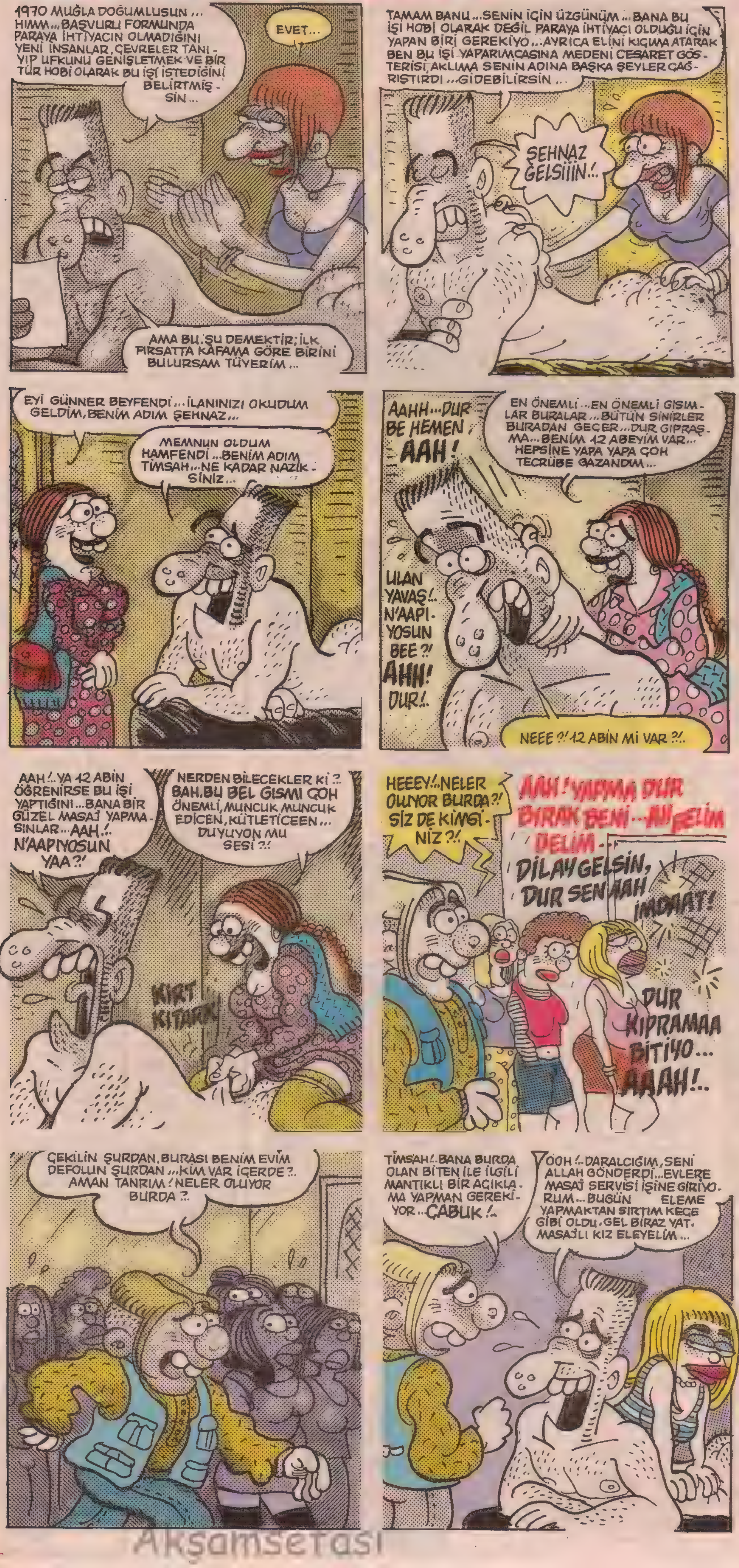
ÇAĞÇAĞ
1970 MUĞLA DOĞUMLUSUN... HIMM... BAŞVURU FORMUNDA PARAYA İHTİYACIN OLMADIĞINI YENİ İNSANLAR, ÇEVRELER TANIYIP UFKUNU GENİŞLETMEK VE BİR TÜR HOBİ OLARAK BU İŞİ İSTEDİĞİNİ BELİRTMİŞSİN...
EVET...
AMA BU, ŞU DEMEKTİR; İLK FIRSATTA KAFAMA GÖRE BİRİNİ BULURSAM TÜYERİM...
TAMAM BANU... SENİN İÇİN ÜZGÜNÜM... BANA BU İŞİ HOBİ OLARAK DEĞİL PARAYA İHTİYACI OLDUĞU İÇİN YAPAN BİRİ GEREKİYO... AYRICA ELİNİ KIÇIMA ATARAK BEN BU İŞİ YAPARIMCASINA MEDENİ CESARET GÖSTERİSİ, AKLIMA SENİN ADINA BAŞKA ŞEYLER ÇAĞRIŞTIRDI... GİDEBİLİRSİN...
ŞEHNAZ GELSİİİN!..
EYİ GÜNNER BEYFENDİ... İLANINIZI OKUDUM GELDİM, BENİM ADIM ŞEHNAZ...
MEMNUN OLDUM HAMFENDİ... BENİM ADIM TİMSAH... NE KADAR NAZİKSİNİZ...
AAHH... DUR BE HEMEN AAH!
EN ÖNEMLİ... EN ÖNEMLİ GISIMLAR BURALAR... BÜTÜN SİNİRLER BURADAN GEÇER... DUR GIPRAŞMA... BENİM 12 ABEYİM VAR... HEPSİNE YAPA YAPA ÇOH TECRÜBE GAZANDIM...
ULAN YAVAŞ!.. N'AAPIYOSUN BEE?! AHH! DUR!.
NEEE?! 12 ABİN Mİ VAR?!.
AAH!.. YA 12 ABİN ÖĞRENİRSE BU İŞİ YAPTIĞINI... BANA BİR GÜZEL MASAJ YAPMASINLAR... AAH!.. N'AAPIYOSUN YAA?!
NERDEN BİLECEKLER Kİ?. BAH, BU BEL GISMI ÇOH ÖNEMLİ, MUNCUK MUNCUK EDİCEN, KÜTLETİCEEN... DUYUYON MU SESİ?!
KIRT KITIRK
HEEEY!.. NELER OLUYOR BURDA?! SİZ DE KİMSİNİZ?!.
AAH! YAPMA DUR BIRAK BENİ... AH BELİM BELİM...
DİLAY GELSİN, DUR SEN AAH
İMDAAT!
DUR KIPRAMAA BİTİYO... AAAH!..
ÇEKİLİN ŞURDAN, BURASI BENİM EVİM DEFOLUN ŞURDAN... KİM VAR İÇERDE?. AMAN TANRIM! NELER OLUYOR BURDA?.
TİMSAH!.. BANA BURDA OLAN BİTEN İLE İLGİLİ MANTIKLI BİR AÇIKLAMA YAPMAN GEREKİYOR... ÇABUK!..
OOH!.. DARALCIĞIM, SENİ ALLAH GÖNDERDİ... EVLERE MASAJ SERVİSİ İŞİNE GİRİYORUM... BUGÜN ELEME YAPMAKTAN SIRTIM KEÇE GİBİ OLDU. GEL BİRAZ YAT. MASAJLI KIZ ELEYELİM...

İki Resim Arasındaki 7 Fark

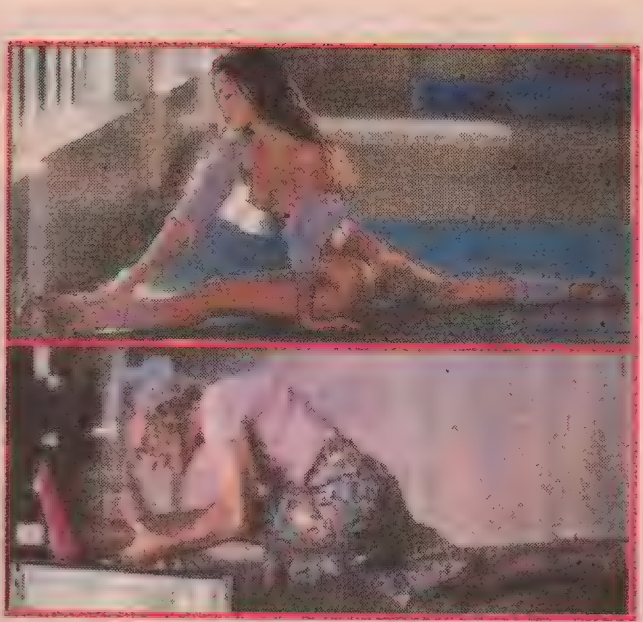

Genç Kadın & Yaşlı Kadın

❶ Genç kadın, profesyonel bir model olarak işini yapmaktadır...
Yaşlı kadın ise dikkat çekmek ve "Bu yaşta bu hareket, helal olsun" dedirtmek arzusundadır!..

❷ Genç kadının diri ve esnek bedeni, bu hareket için uygundur...
Yaşlı kadın yorgun bedenini aşırı zorlayarak kendine zarar vermektedir!..

❸ Genç kadın, şahane vücuduyla kitleye görsel tat yaşatan bir zevk birimidir...
Yaşlı kadın tüm faydayı kendine yönelten haliyle egoisttir!..

❹ Genç kadın, her haliyle ilgi çekebilecekken, bu zor pozisyonu denemiş bir araştırmacıdır...
Yaşlı kadın, ilginç olabilmek için adete 'nokta hedef' belirlemiş bir kurnazdır!.

❺ Genç kadın, teşhirci gibi görünmesine rağmen özünde işini yapmaktadır...
Yaşlı kadın ise bu hareketi dış alanda yapmak suretiyle bir tür 'manevi teşhir' sergilemektedir!..

❻ Genç kadın sakindir...
Yaşlı kadın hırslı bir ruh hali içinde gibidir!..

❼ Genç kadın, bakanın zihninde hayal zenginliği yaratır...
Yaşlı kadın, sadece bu devinimi yaptığı ana adanmıştır!..

(Fikir ve görsel malzeme için sevgili İlhan Arkan'a teşekkür... Gerçi o, ilk akla gelen mantığı düşünüyordu galiba ama, 'ters köşe' diye de bir realite yok mu, var!..)

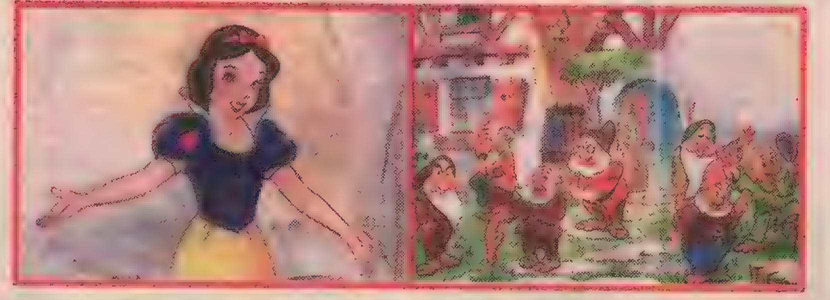

Pamuk Prenses & Yedi Cüceler

❶ Pamuk Prenses; gençliği, güzelliği ve de prensesliği nedeniyle umut doludur, bu yüzden genellikle güleryüzlüdür...
Oysa Somurtkan, tüm ömrünü 6 erkekle beraber geçirdiği için somurtkandır!..

❷ Pamuk Prenses, kötü davranışlarla karşılaşsa da, saray ortamında yetiştiği için sosyalleşebilmiştir...
Oysa Utangaç, minimal çevre çocuğu olduğu için utangaçtır!..

❸ Pamuk Prenses, sağlık-sıhat sahibi olduğu için sık sık hapşırmaz...
Oysa Hapşırık, narin bedenini dış etkenlerden koruyamadığı için hapşırma müptelası olmuştur!..

❹ Pamuk Prenses, şirinlikle yetinmiş, bilgiyle, kültürle fazla işi olmamıştır...
Oysa Bilgin, çok zor koşullar altında bilgi erbabı olmayı başarmış bir candır!..

❺ Pamuk Prenses, somut olarak iş yapmadığı için uyku problemi yaşamaz...
Oysa Uykucu, her gün erken uyanıp işe gitmek zorunda olan (ki bu iş önceden ağaç kesmekti, sonradan sonraya elmas madenciliği oldu) uykuya hasret bir insandır!..

❻ Pamuk Prenses, tüm önceliklerine rağmen (bkz. 1. madde) genellikle güleryüzlüdür...
Oysa Neşeli, çok daha fena bir kader yaşamasına karşın her daim neşesini kaybetmeyen bir tiptir!..

❼ Pamuk Prenses, adı üstünde pamuk kıvamında bir prensestir...
Oysa keloğlan, kel ve cücedir!..

(Bu vesileyle, bu masalın finaline karşı olduğumu belirteyim!.. Prens öpmüş, uyanmışsın, çok şahane, atlıyosun beyaz ata, gidiyosun... Elbette gideceksin!.. Ama bu sevimlileri, bu tatlıları niye götürmüyorsun beraberinde?.. Koca prens, saray-maray, bu güzellikler her yere sığar!.. Yani diyosun ki, dürrük gibi yaşamaya devam etsinler yedi adam, bi de inceden alışmışken evde kadın olmasına!.. Bu açıdan karşıyım işte ben bu masalın finaline!..)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU vo@leman.com.tr

Akşamsetası

GATANA

Tuncay Akgün & Kemal Aratan

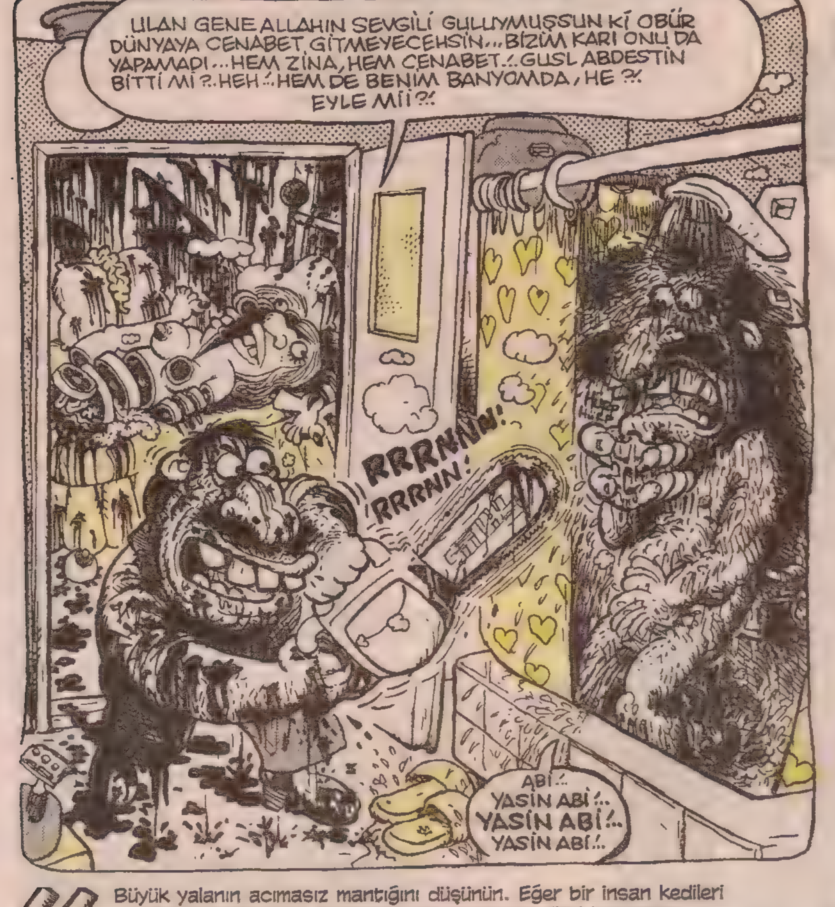
ULAN GENE ALLAHIN SEVGİLİ GULUYMUŞSUN Kİ OBÜR DÜNYAYA CENABET GİTMEYECEHSİN... BİZİM KARI ONU DA YAPAMADI... HEM ZİNA, HEM CENABET.!.. GUSL ABDESTİN BİTTİ Mİ?.. HEH.!.. HEM DE BENİM BANYOMDA, HE?!. EYLE Mİİ?!
RRRNNN! RRRNN!
ABİ.!.. YASİN ABİ.!.. YASİN ABİ.!.. YASİN ABİ.!..

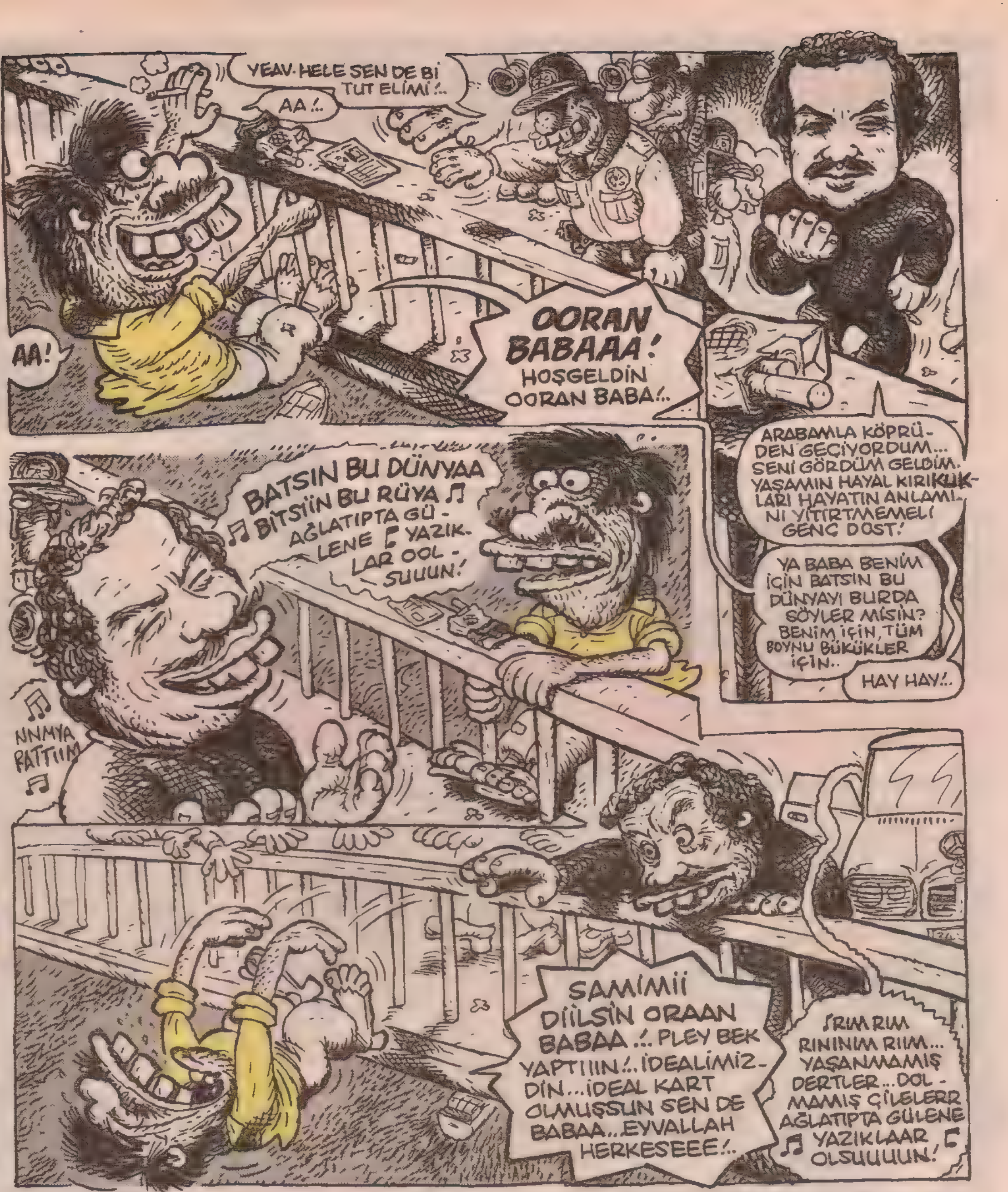
YEAV. HELE SEN DE Bİ TUT ELİMİ.!..
AA.!..
AA!
OORAN BABAAA! HOŞGELDİN OORAN BABA.!..
ARABAMLA KÖPRÜDEN GEÇİYORDUM... SENİ GÖRDÜM GELDİM. YAŞAMIN HAYAL KIRIKLIKLARI HAYATIN ANLAMINI YİTİRTMEMELİ GENÇ DOST!
YA BABA BENİM İÇİN BATSIN BU DÜNYAYI BURDA SÖYLER MİSİN? BENİM İÇİN, TÜM BOYNU BÜKÜKLER İÇİN..
HAY HAY.!..
BATSIN BU DÜNYAA ♫ BİTSİİN BU RÜYA ♫ AĞLATIPTA GÜLENE ♫ YAZIKLAR OOLSUUUN!
NNMYA PATTIIM ♫
SAMİMİİ DİİLSİN ORAAN BABAA.!.. PLEY BEK YAPTIIIN.!.. İDEALİMİZDİN... İDEAL KART OLMUŞSUN SEN DE BABAA... EYVALLAH HERKESEEE.!..
ṠRIM RIM RINININ RIIM... YAŞANMAMIŞ DERTLER... DOLMAMIŞ ÇİLELERR AĞLATIPTA GÜLENE ♫ YAZIKLAAR OLSUUUUN! ♫

Büyük yalanın acımasız mantığını düşünün. Eğer bir insan kedileri kendini tüketircesine seviyorsa ve kendini kedileri korumaya adamışsa, onu yanlızca kedileri öldürmek ve onlara kötü davranmakla suçlamalısınız. O zaman sizin yalanınız gerçeğin yanılgısız çemberine sahip olacak, diğer yandan onun aşırı inkarları kaçamak ve yalan kokacaktır.

WILLIAM S. BURROUGHS

"Şans Hayaleti" Türkçesi: Funda önkol ALTIKIRKBEŞ YAY. 1996

iki kulunçlu

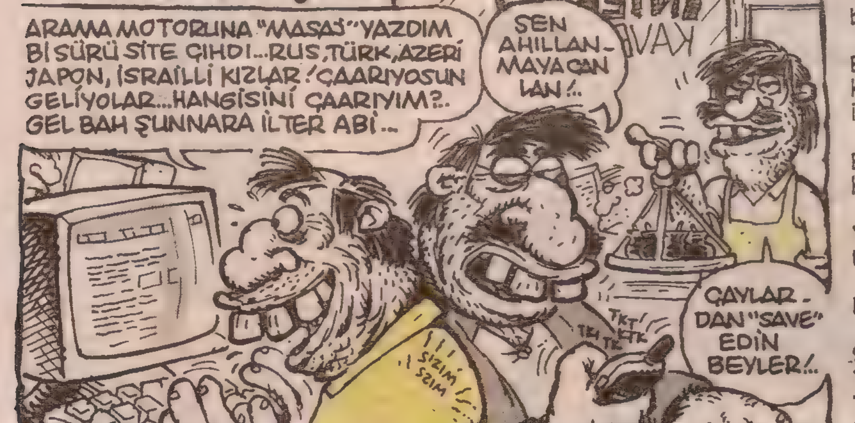
İNTERNET KAFE
ARAMA MOTORUNA "MASAJ" YAZDIM Bİ SÜRÜ SİTE ÇIHDI... RUS, TÜRK, AZERİ JAPON, İSRAİLLİ KIZLAR! ÇAARIYOSUN GELİYOLAR... HANGİSİNİ ÇAARIYIM?.. GEL BAH ŞUNNARA İLTER ABİ...
SEN AHILLANMAYACAN LAN.!..
ÇAYLARDAN "SAVE" EDİN BEYLER.!..
TKT TKT TKT
SIZIM SIZIM

Verdiklerini pek bilmez insan/

Beni bir yana koyun, ben bilirim/

Bütün bunların hepsi de benim/

Yinede şebeğin tekiyim..

MAX JACOB -

Seçme Şiirler -
YÖN YAY.
Türkçesi:
Ülkü Tamer

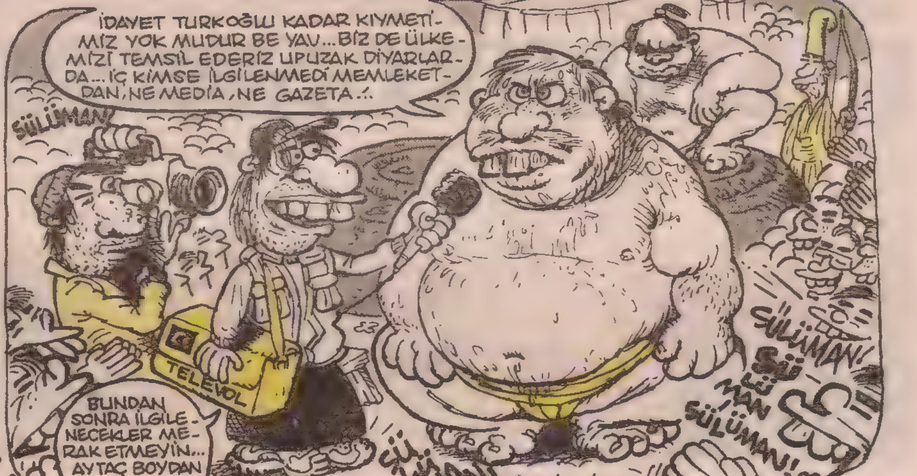
İDAYET TURKOĞLU KADAR KIYMETİMİZ YOK MUDUR BE YAV... BİZ DE ÜLKEMİZİ TEMSİL EDERİZ UPUZAK DİYARLARDA... İÇ KİMSE İLGİLENMEDİ MEMLEKETDAN, NE MEDİA, NE GAZETA.!..
SÜLÜMAN!
TELEVOL
BUNDAN SONRA İLGİLENECEKLER MERAK ETMEYİN... AYTAÇ BOYDAN AL.!..
SÜLÜMAN! SÜLÜMAN SÜLÜMAN!
GÜ.. VADN!

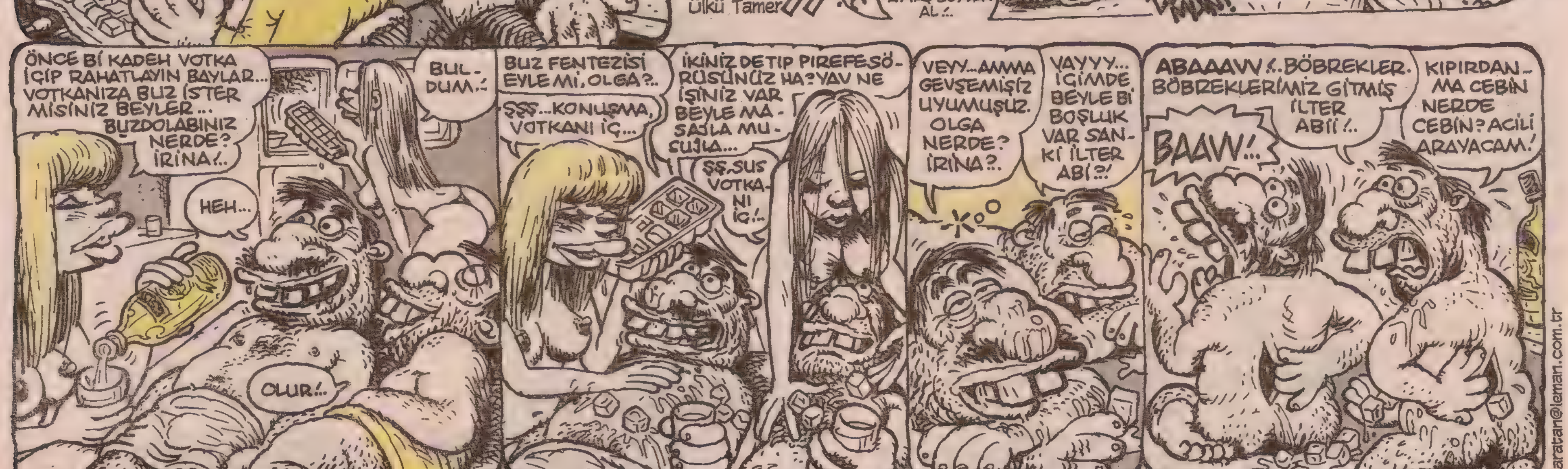
ÖNCE Bİ KADEH VOTKA İÇİP RAHATLAYIN BAYLAR... VOTKANIZA BUZ İSTER MİSİNİZ BEYLER...
BUZDOLABINIZ NERDE? İRİNA.!..
BULDUM.!..
HEH...
OLUR.!..
BUZ FENTEZİSİ EYLE Mİ, OLGA?..
ŞŞŞ... KONUŞMA, VOTKANI İÇ...
İKİNİZ DE TIP PIREFESÖRÜSÜNÜZ HA? YAV NE İŞİNİZ VAR BEYLE MASAJLA MUSUJLA...
ŞŞ. SUS VOTKANI İÇ.!..
VEYY... AMMA GEVŞEMİŞİZ UYUMUŞUZ. OLGA NERDE? İRİNA?..
VAYYY... İÇİMDE BEYLE Bİ BOŞLUK VAR SANKİ İLTER ABİ?!
ABAAAVV.!.. BÖBREKLER. BÖBREKLERİMİZ GİTMİŞ İLTER ABİİ.!..
BAAW!..
KIPIRDANMA CEBİN NERDE CEBİN? ACİLİ ARAYACAM!

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

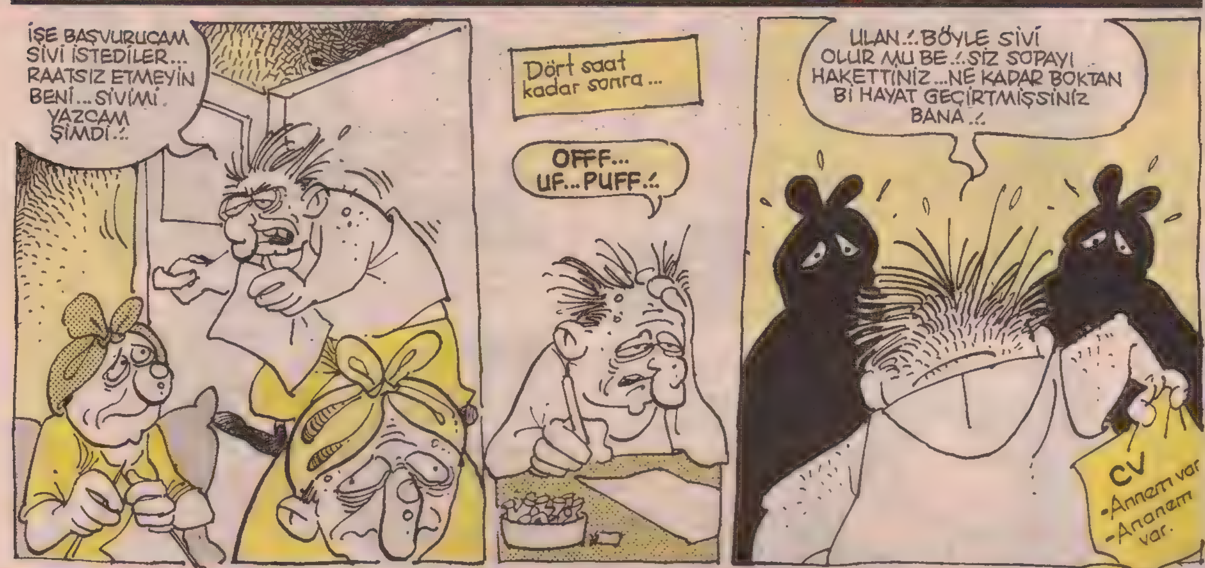
İŞE BAŞVURUCAM SİVİ İSTEDİLER... RAATSIZ ETMEYİN BENİ...SİVİMİ YAZCAM ŞİMDİ.!.
Dört saat kadar sonra ...
OFFF... UF...PUFF.!.
ULAN.!.BÖYLE SİVİ OLUR MU BE.!.SİZ SOPAYI HAKETTİNİZ...NE KADAR BOKTAN Bİ HAYAT GEÇİRTMİŞSİNİZ BANA.!.
CV
-Annem var
-Ananem var.

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

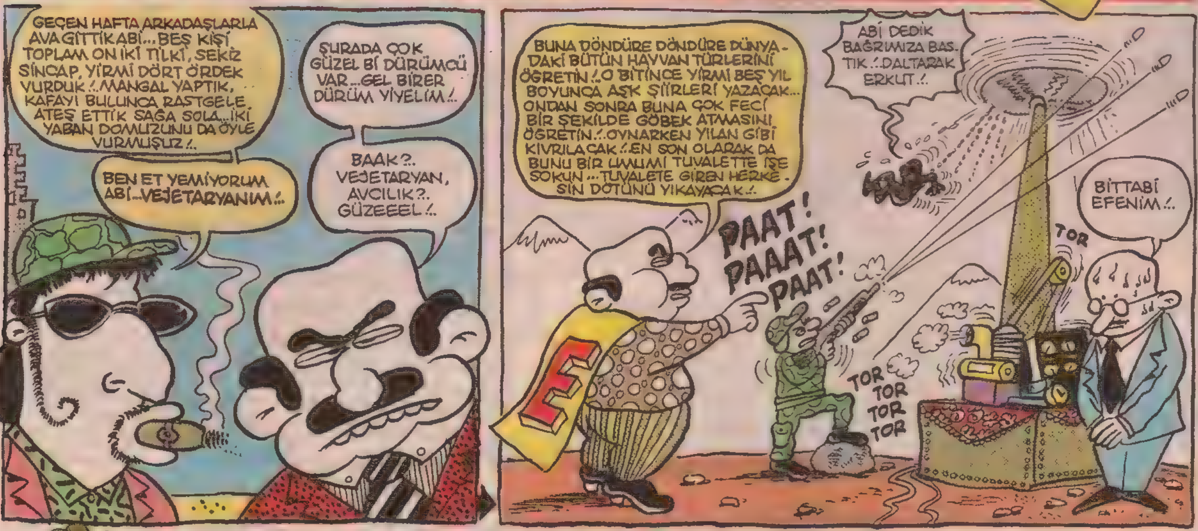
GEÇEN HAFTA ARKADAŞLARLA AVA GİTTİK ABİ...BEŞ KİŞİ TOPLAM ON İKİ TİLKİ, SEKİZ SİNCAP, YİRMİ DÖRT ÖRDEK VURDUK.!.MANGAL YAPTIK, KAFAYI BULUNCA RASTGELE ATEŞ ETTİK SAĞA SOLA...İKİ YABAN DOMUZUNU DA ÖYLE VURMUŞUZ.!.
ŞURADA ÇOK GÜZEL Bİ DÜRÜMCÜ VAR...GEL BİRER DÜRÜM YİYELİM.!.
BEN ET YEMİYORUM ABİ...VEJETARYANIM.!.
BAAK?.. VEJETARYAN, AVCILIK?.. GÜZEEEL.!.
BUNA DÖNDÜRE DÖNDÜRE DÜNYADAKİ BÜTÜN HAYVAN TÜRLERİNİ ÖĞRETİN.!.O BİTİNCE YİRMİ BEŞ YIL BOYUNCA AŞK ŞİİRLERİ YAZACAK... ONDAN SONRA BUNA ÇOK FECİ BİR ŞEKİLDE GÖBEK ATMASINI ÖĞRETİN.!.OYNARKEN YILAN GİBİ KIVRILACAK.!.EN SON OLARAK DA BUNU BİR UMUMİ TUVALETTE İŞE SOKUN...TUVALETE GİREN HERKESİN DÖTÜNÜ YIKAYACAK.!.
ABİ DEDİK BAĞRIMIZA BASTIK.!.DALTARAK ERKUT.!.
PAAT! PAAAT! PAAT!
TOR
TOR TOR TOR TOR
BİTTABİ EFENİM.!.

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

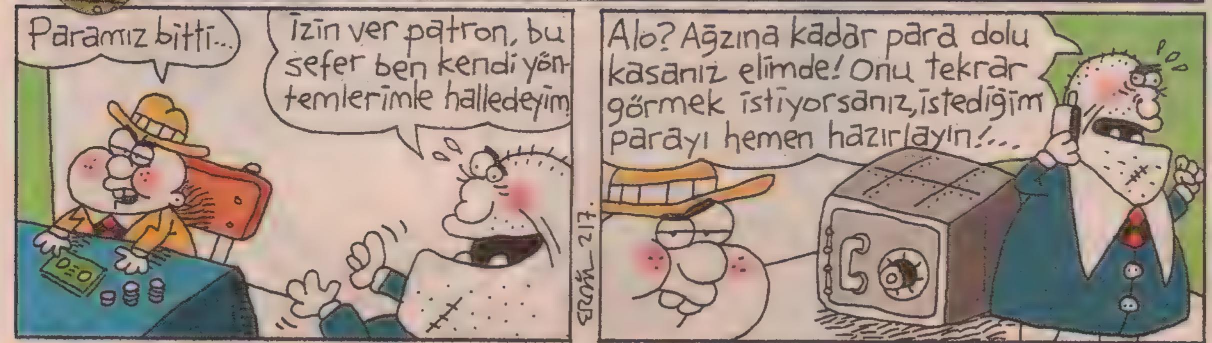
Paramız bitti...
İzin ver patron, bu sefer ben kendi yöntemlerimle halledeyim
Alo? Ağzına kadar para dolu kasanız elimde! Onu tekrar görmek istiyorsanız, istediğim parayı hemen hazırlayın!...
Erdil 217

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

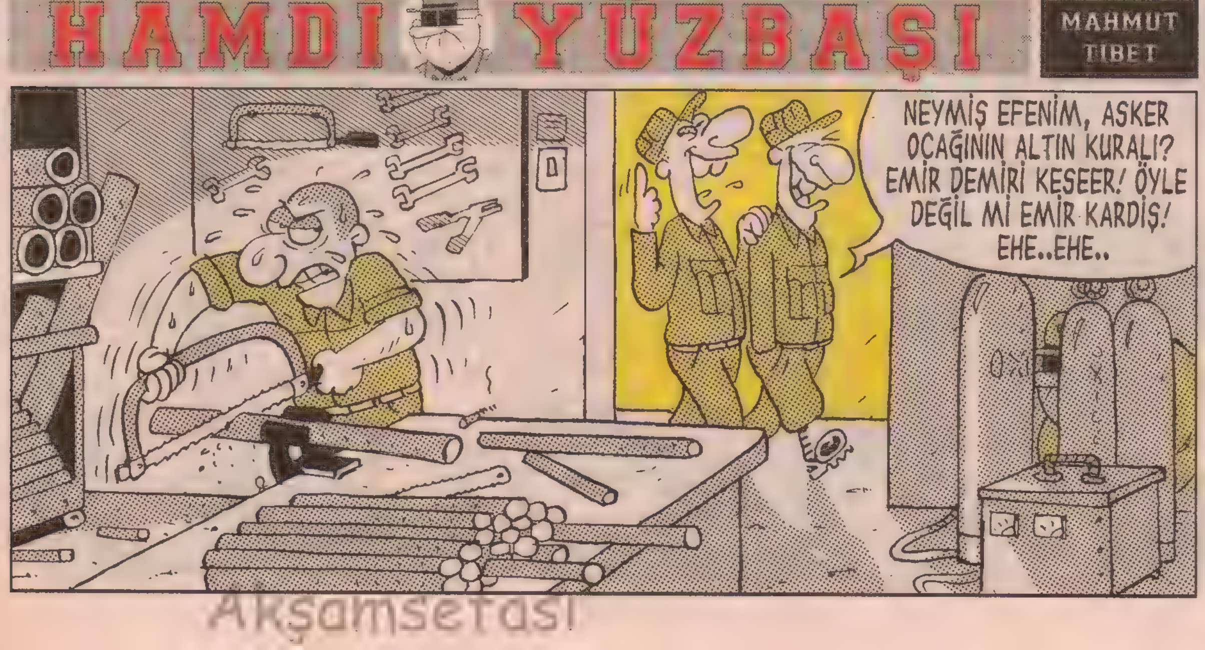
NEYMİŞ EFENİM, ASKER OCAĞININ ALTIN KURALI? EMİR DEMİRİ KEŞEER! ÖYLE DEĞİL Mİ EMİR KARDİŞ! EHE..EHE..

PANTOLON

METİN FİDAN

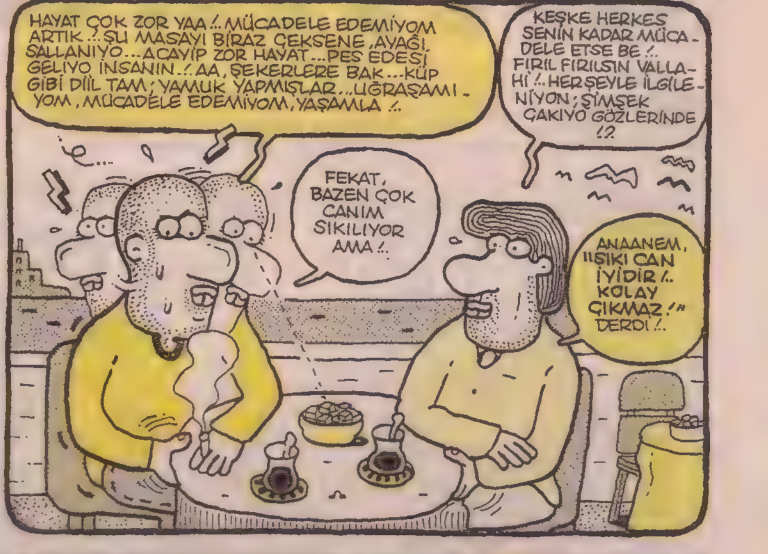
HAYAT ÇOK ZOR YAA.!.MÜCADELE EDEMİYOM ARTIK.!.ŞU MASAYI BİRAZ ÇEKSENE, AYAĞI SALLANIYO...ACAYİP ZOR HAYAT...PES EDESİ GELİYO İNSANIN.!.AA, ŞEKERLERE BAK...KÜP GİBİ DİİL TAM; YAMUK YAPMIŞLAR...UĞRAŞAMIYOM, MÜCADELE EDEMİYOM, YAŞAMLA.!.
KEŞKE HERKES SENİN KADAR MÜCADELE ETSE BE.!. FIRIL FIRILSIN VALLAHİ.!.HERŞEYLE İLGİLENİYON; ŞİMŞEK ÇAKIYO GÖZLERİNDE.!?
FEKAT, BAZEN ÇOK CANIM SIKILIYOR AMA.!.
ANAANEM, "SIKI CAN İYİDİR.!. KOLAY ÇIKMAZ.!" DERDİ.!.

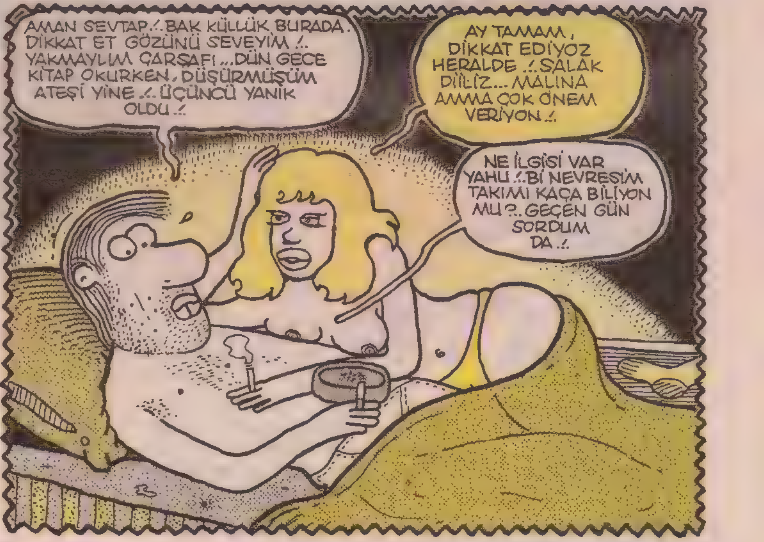
AMAN SEVTAP.!.BAK KÜLLÜK BURADA. DİKKAT ET GÖZÜNÜ SEVEYİM.!. YAKMAYLIM ÇARŞAFI...DÜN GECE KİTAP OKURKEN, DÜŞÜRMÜŞÜM ATEŞİ YİNE.!.ÜÇÜNCÜ YANIK OLDU.!.
AY TAMAM, DİKKAT EDİYOZ HERALDE.!.SALAK DİİLİZ... MALINA AMMA ÇOK ÖNEM VERİYON.!.
NE İLGİSİ VAR YAHU.!.Bİ NEVRESİM TAKIMI KAÇA BİLİYON MU?..GEÇEN GÜN SORDUM DA.!.

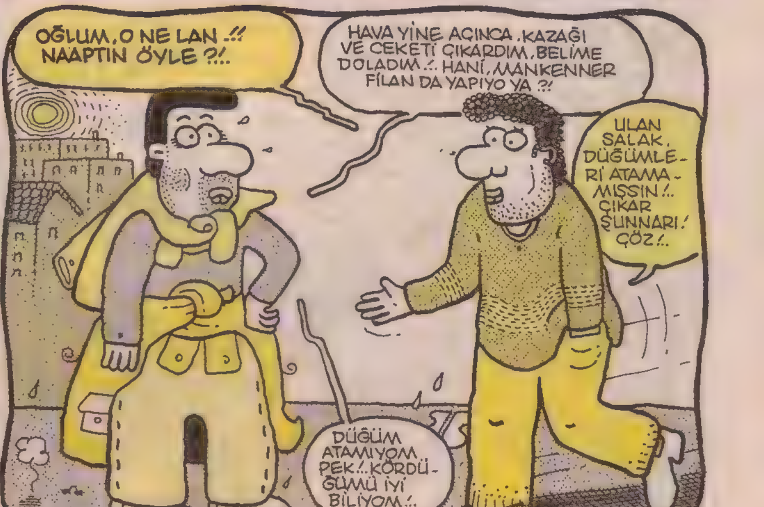
OĞLUM, O NE LAN.!! NAAPTIN ÖYLE?!.
HAVA YİNE AÇINCA, KAZAĞI VE CEKETİ ÇIKARDIM, BELİME DOLADIM.!. HANİ, MANKENNER FİLAN DA YAPIYO YA?!
ULAN SALAK, DÜĞÜMLERİ ATAMAMIŞSIN.!. ÇIKAR ŞUNNARI! ÇÖZ.!.
DÜĞÜM ATAMIYOM PEK.!.KÖRDÜĞÜMÜ İYİ BİLİYOM.!.

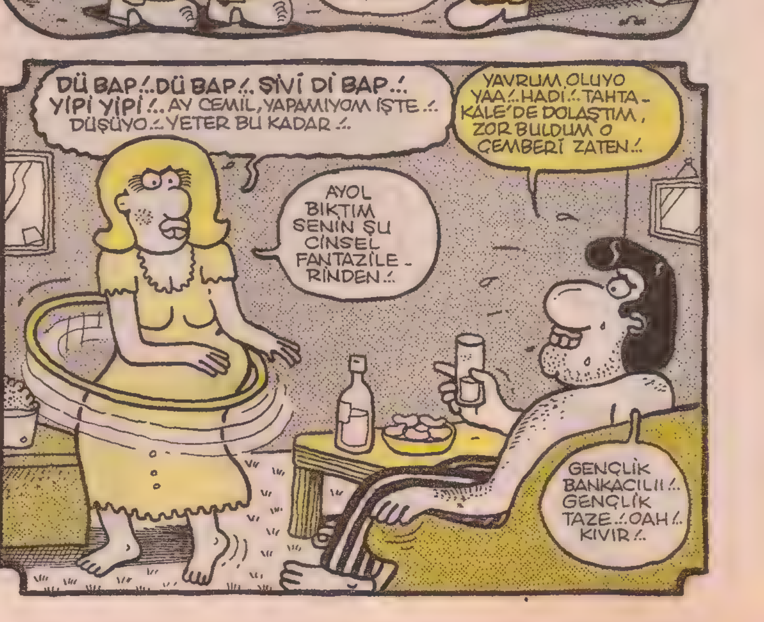
DÜ BAP.!.DÜ BAP.!. ŞİVİ Dİ BAP.!. YİPİ YİPİ.!..AY CEMİL, YAPAMIYOM İŞTE.!. DÜŞÜYO.!.YETER BU KADAR.!.
YAVRUM, OLUYO YAA.!.HADİ.!.TAHTAKALE'DE DOLAŞTIM, ZOR BULDUM O ÇEMBERİ ZATEN.!.
AYOL BIKTIM SENİN ŞU CİNSEL FANTAZİLERİNDEN.!.
GENÇLİK BANKACILII.!. GENÇLİK TAZE.!.OAH.!. KIVIR.!.

Akşamsetası

TERELELLİ PICTURES

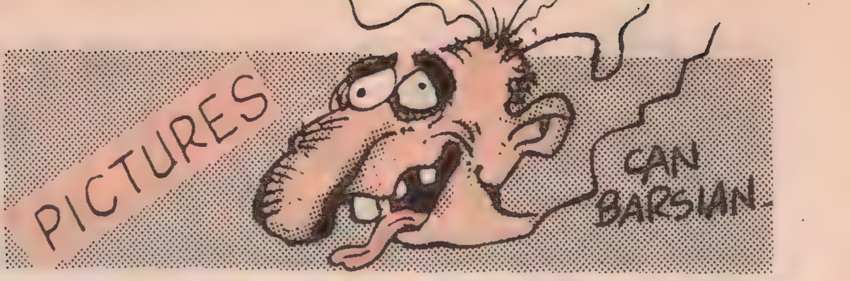
PICTURES
CAN BARSLAN

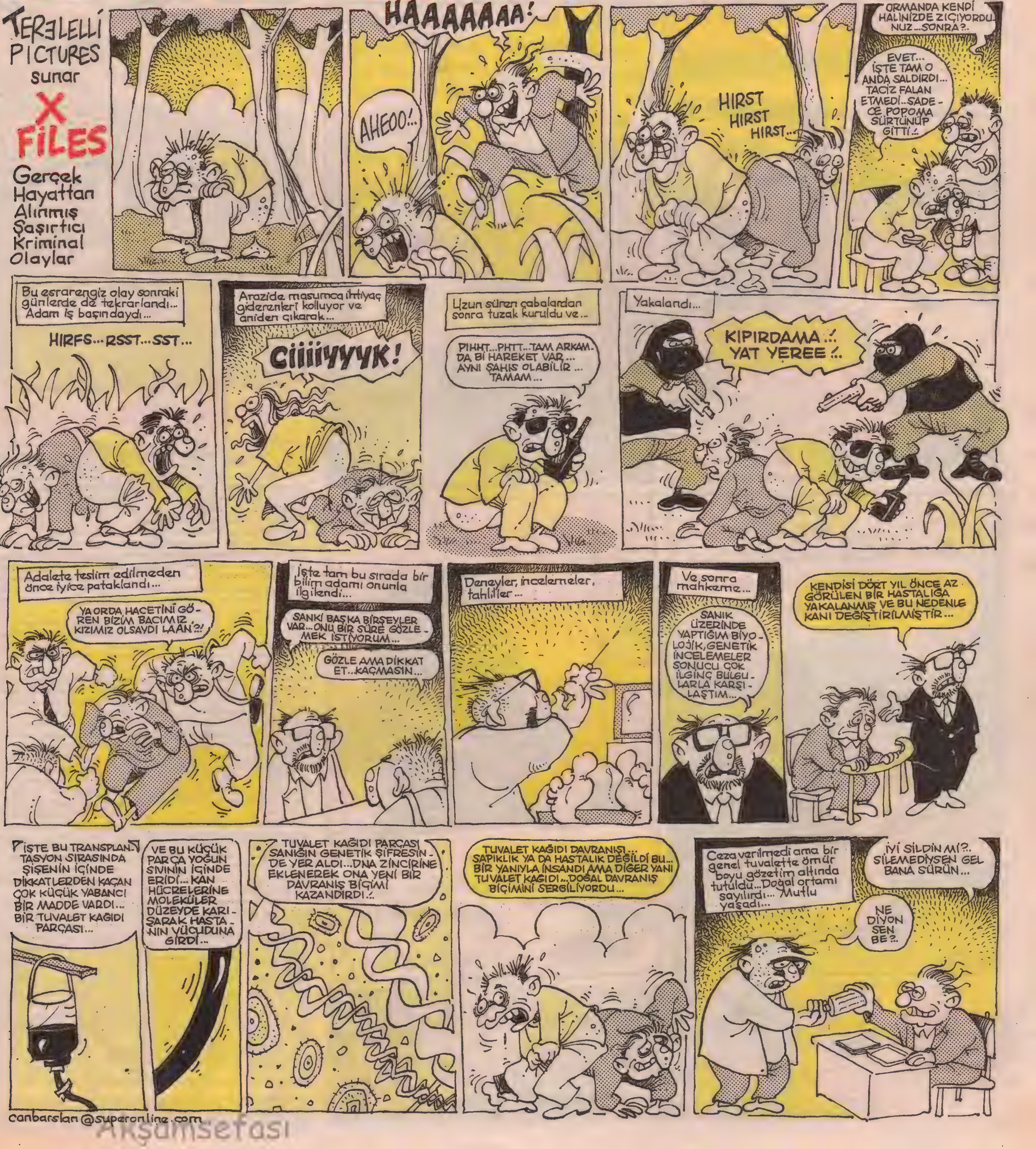
TERELELLİ PICTURES sunar
X FİLES
Gerçek Hayattan Alınmış Şaşırtıcı Kriminal Olaylar
HAAAAAAA!
AHEOO!..
HIRST HIRST HIRST...
ORMANDA KENDİ HALİNİZDE ZIÇIYORDUNUZ...SONRA?..
EVET... İŞTE TAM O ANDA SALDIRDI... TACİZ FALAN ETMEDİ..SADECE POPOMA SÜRTÜNÜP GİTTİ!..
Bu esrarengiz olay sonraki günlerde de tekrarlandı... Adam iş başındaydı...
HIRFS...RSST...SST...
Arazide masumca ihtiyaç giderenleri kolluyor ve aniden çıkarak...
CİİİİYYYK!
Uzun süren çabalardan sonra tuzak kuruldu ve...
PIHHT...PHTT...TAM ARKAMDA Bİ HAREKET VAR... AYNI ŞAHIS OLABİLİR... TAMAM...
Yakalandı...
KIPIRDAMA!.. YAT YEREE!..
Adalete teslim edilmeden önce iyice pataklandı...
YA ORDA HACETİNİ GÖREN BİZİM BACIMIZ, KIZIMIZ OLSAYDI LAAN?!
İşte tam bu sırada bir bilim adamı onunla ilgilendi...
SANKİ BAŞKA BİRŞEYLER VAR...ONU BİR SÜRE GÖZLEMEK İSTİYORUM...
GÖZLE AMA DİKKAT ET...KAÇMASIN...
Deneyler, incelemeler, tahliller...
Ve sonra mahkeme...
SANIK ÜZERİNDE YAPTIĞIM BİYOLOJİK, GENETİK İNCELEMELER SONUCU ÇOK İLGİNÇ BULGULARLA KARŞILAŞTIM...
KENDİSİ DÖRT YIL ÖNCE AZ GÖRÜLEN BİR HASTALIĞA YAKALANMIŞ VE BU NEDENLE KANI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR...
İŞTE BU TRANSPLANTASYON SIRASINDA ŞİŞENİN İÇİNDE DİKKATLERDEN KAÇAN ÇOK KÜÇÜK YABANCI BİR MADDE VARDI... BİR TUVALET KAĞIDI PARÇASI...
VE BU KÜÇÜK PARÇA YOĞUN SIVININ İÇİNDE ERİDİ... KAN HÜCRELERİNE MOLEKÜLER DÜZEYDE KARIŞARAK HASTANIN VÜCUDUNA GİRDİ...
TUVALET KAĞIDI PARÇASI SANIĞIN GENETİK ŞİFRESİNDE YER ALDI...DNA ZİNCİRİNE EKLENEREK ONA YENİ BİR DAVRANIŞ BİÇİMİ KAZANDIRDI!..
TUVALET KAĞIDI DAVRANIŞI... SAPIKLIK YA DA HASTALIK DEĞİLDİ BU... BİR YANIYLA İNSANDI AMA DİĞER YANI TUVALET KAĞIDI...DOĞAL DAVRANIŞ BİÇİMİNİ SERGİLİYORDU...
Ceza verilmedi ama bir genel tuvalette ömür boyu gözetim altında tutuldu...Doğal ortamı sayılırdı... Mutlu yaşadı...
İYİ SİLDİN Mİ?.. SİLEMEDİYSEN GEL BANA SÜRÜN...
NE DİYON SEN BE?..

canbarslan@superonline.com

erdil yaşaroğlu

Komikaze

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

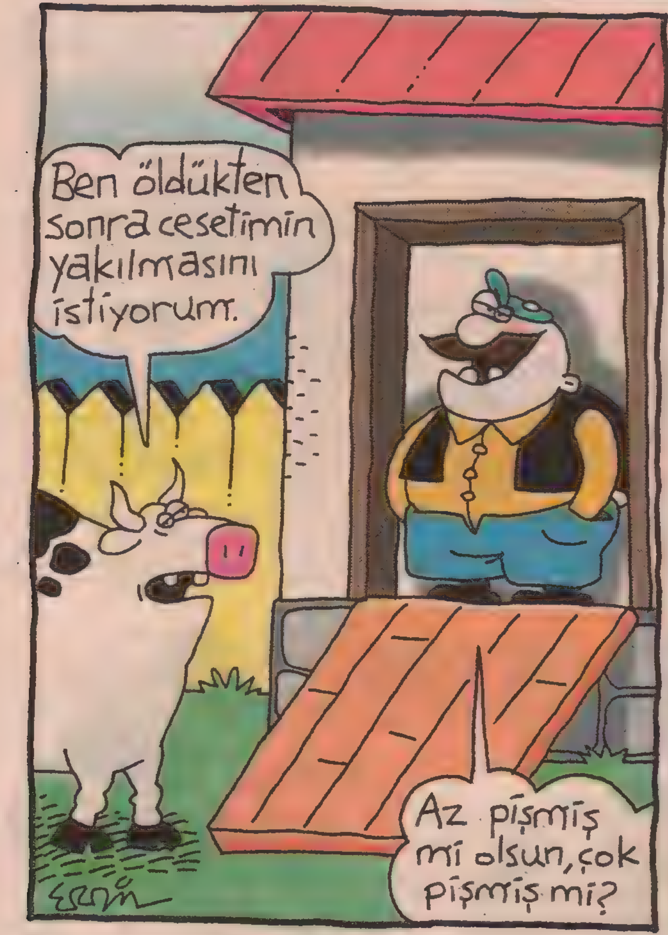
Ben öldükten sonra cesetimin yakılmasını istiyorum.
Az pişmiş mi olsun, çok pişmiş mi?
ERDİL

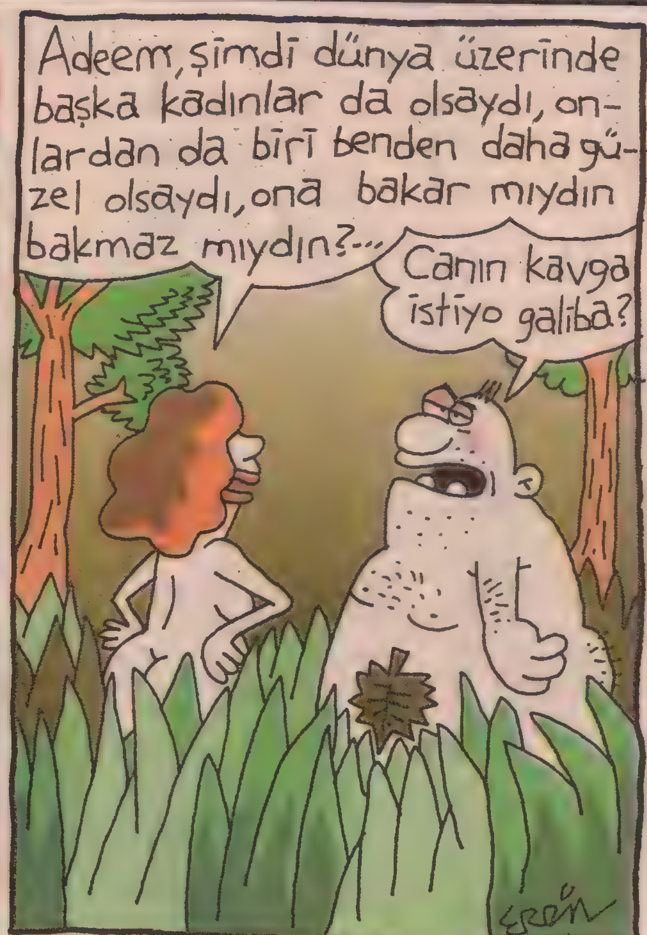
Adeem, şimdi dünya üzerinde başka kadınlar da olsaydı, onlardan da biri benden daha güzel olsaydı, ona bakar mıydın bakmaz mıydın?...
Canın kavga istiyo galiba?
ERDİL

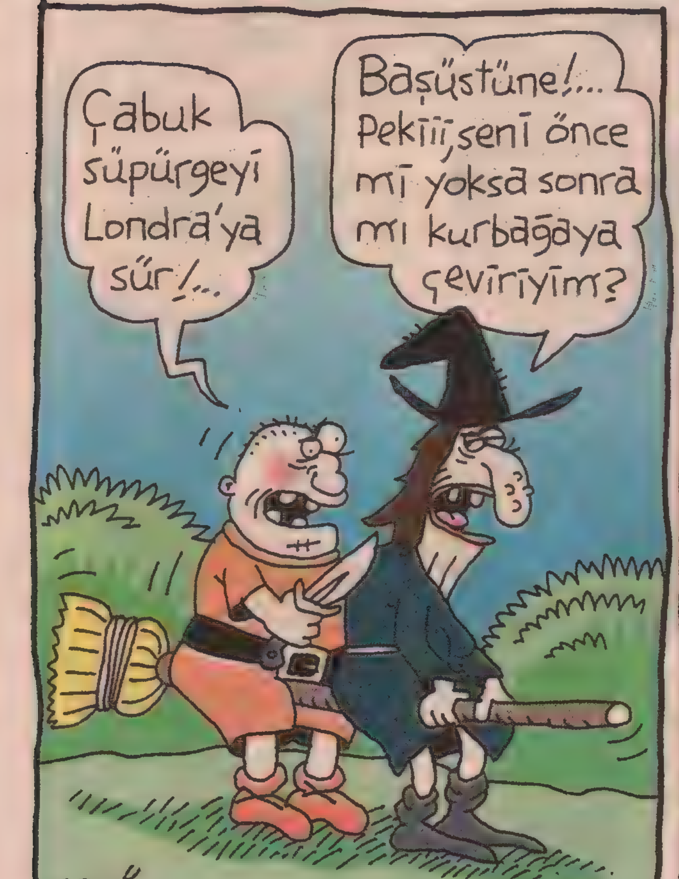
Çabuk süpürgeyi Londra'ya sür!...
Başüstüne!... Pekiii, seni önce mi yoksa sonra mı kurbağaya çeviriyim?
ERDİL

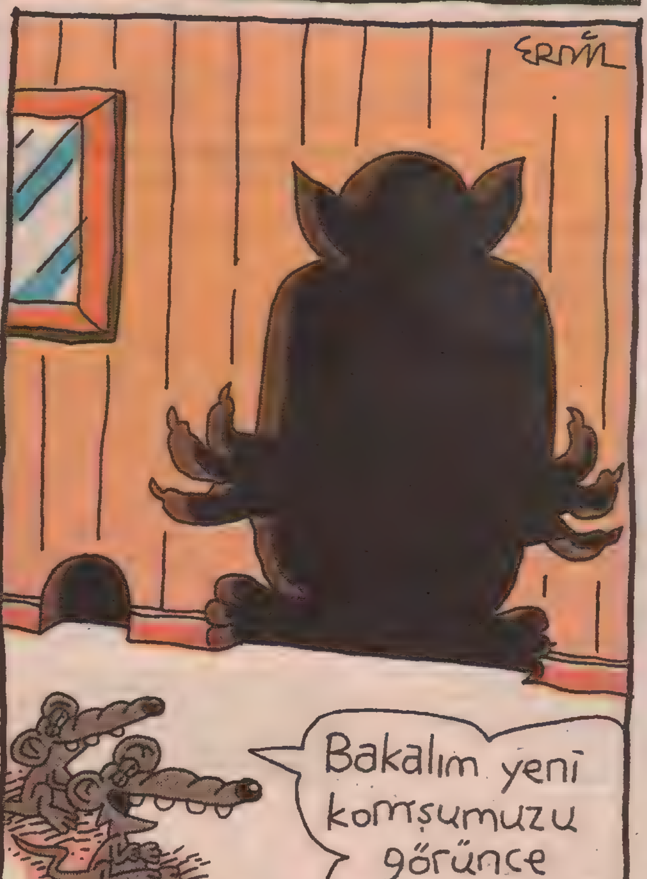
ERDİL
Bakalım yeni komşumuzu görünce naapçaklar?

ERDİL YAŞAROĞLU KÜLLİYATI KİTAPÇILARDA VE GAZETE BAYİİLERİNDE

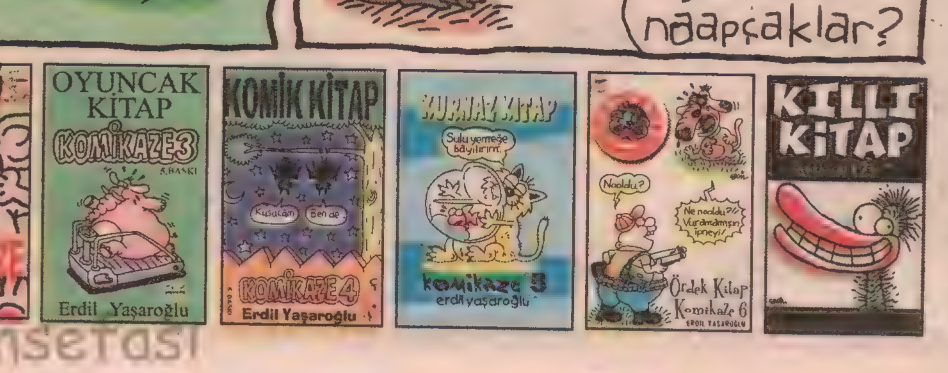
KOMİKAZE 2
OYUNCAK KİTAP
KOMİKAZE 3
Erdil Yaşaroğlu
KOMİK KİTAP
KOMİKAZE 4
Erdil Yaşaroğlu
KURNAZ KİTAP
komikaze 5
erdil yaşaroğlu
Ördek Kitap
Komikaze 6
KILLI KİTAP

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

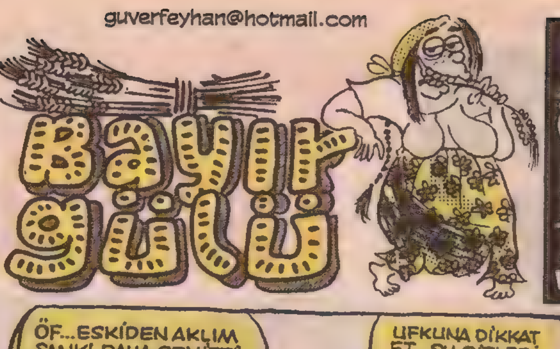

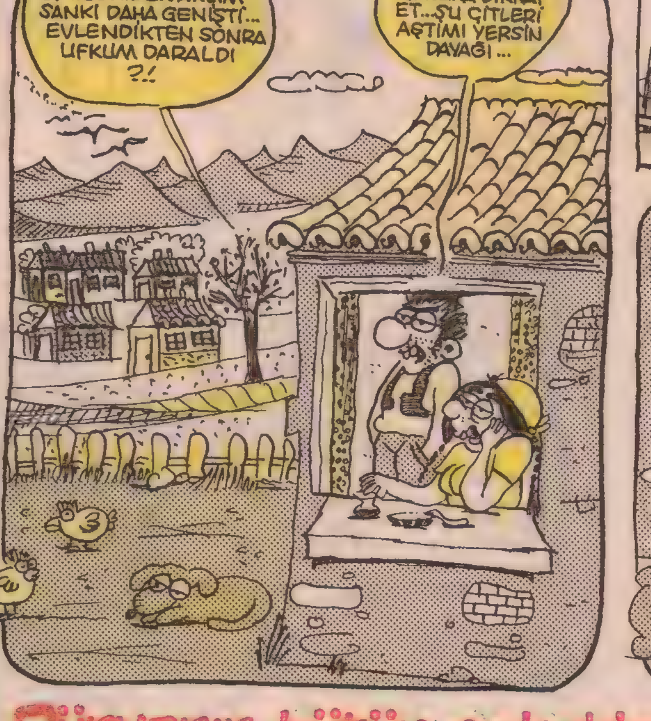
ÖF...ESKİDEN AKLIM SANKİ DAHA GENİŞTİ... EVLENDİKTEN SONRA UFKUM DARALDI ?!
UFKUNA DİKKAT ET...ŞU ÇİTLERİ AŞTIMI YERSİN DAYAĞI...

Dünyanın bütün sokakla

Ayrıldık...Bu sözcüğü buraya yazana kadar kaç yıl geçti bilmiyorum. Kanınla ıslanmış bir evrak tutuşturdu postacı elime. Açmadan anladım içinde ayrılığın yazdığını...Senin yazdığın bir veda mektubunu açar gibi değil, bir ayrılık haberi gibi değil, sanki kendime yazmışım gibi açtım o mektubu...Sanki çok uzaklardan, yıllar önce sürgüne gittiğim bir yerden kendime yazdığım bir mektubun zarfı gibi açtım o zarfı; **Biz seninle yapamayacağız...Sana söyleyecek hiçbir şeyim kalmadı...Daha fazla üzülmek istemiyorum..En doğrusu ayrılmak...** Mektubunda bunlar yazıyordu. Ama bunları sanki sen bana değil de ben kendime söylüyormuşum gibi okuyordum...

Bu yüzden bu sözlerin ne anlama geldiğini bir türlü anlamıyordum....

Ayrıldık...Sen değil, ben kendime söylüyordum bunu...Mektubu masanın üzerine bıraktım. Ona bir de uzaktan baktım. Masanın etrafında dönüp durdum. Bugüne dek inandığım ve inanmadığım ne varsa hepsine birden aynı anda bakar gibi baktım ona...Tutulmuş ve tutulmuş bütün yeminlerim baktım ona...Mührü çok erken açılmış sırlarıma bakar gibi baktım...Erken mi dedim kendi kendime...Gözlerime doldu bütün kanım. O zaman anladım, mührü çok geç açılmış sırlarıma bakar gibi , dedim...Tarifsiz bir acı yükseldi o an içimden. Daha önce hiç tanımadığım bir acıydı bu...Tanımadığım, yani çok yabancı bir acı...Kötü vuruyordu. Hiç tanımadığım biri gibi. Çok yabancım gibi vuruyordu. Bu acıyı durduracak hiçbir bilgim, hiçbir sözüm yoktu. O ana dek içimdeki bütün acılarımın tadını bilirdim ben...Hangisiyse ona nasıl söz geçireceğimi, onu nasıl durduracağımı bilirdim...Ama bu öyle bir acı değildi...Bu öyle bir kaybediş, bu öyle bir yokluk değildi...

Dışarıda büyük bir hayat olduğunu, dışarıda benim gibi, bizim gibi insanların yaşadığını unutturacak kadar hiç tanımadığım bir acıydı bu...Dışarıda sen de yoktun, dışarıda senin de bir hayatın yoktu...Her şey, ama her şey gönderdiğin o ayrılık mektubuda gelip toplanmıştı...İçimde onca yıl ne denli büyük umutlar, ne denli büyük hayatlar yaşattığımı bu küçücük zarf bana unutturamaz, öyleyse hiçbir şey olmamış gibi yapmalıyım , dedim...Ocağı yaktım. Çay koydum demliğin içine. Ortalığı temizlemeye başladım. Pencereleri açtım ev havalansın diye...Masamı toparladım. Kitaplarımı yerleştirdim raflara. Kirli çamaşırlarımı sepetten alıp makineye koydum.Televizyonu, ardından radyoyu açtım. Haberleri dinlemeye çalıştım..Bütün bunları yaparken bir ara gücümün tükendiğini hissettim...Çünkü ben ne kadar kurtulmak istesem de o küçücük zarf beni geri çekiyordu yanına. Ona karşı büyük bir çaba harcamıştım, ama nafileydi...Ben ileri , hayata, gündelik yaşama, bildiklerim, tanıdıklarıma doğru her çırpındığımda benden uzak, bana çok yabancı olan o mektubun ruhu içime doluyordu hızla..Evde bir şeyler yapmak için çırpınıp duran ben değildim artık...O kısacık mektubundu. Ocağı yakan, kitapları raflara yerleştiren, haberleri dinlemeye çalışan ben değildim, oydu artık...O , ayrıldık, yazısıydı... Artık bir ayrılık halinde çıkıyordum kendimden dışarı doğru...Bana ayrıldık, diyen o çok uzaklardaki, o yıllardır sürgündeki kendime gidiyor, ona çok yabancı, hiç bilmediğim bakışlarla bakıyor, sonra yine kendime dönüyordum. Ama bu defa onca uzaklıktan dönüp geldiğimde kendime, hiç tanımadığım, o uzaktaki halimden çok daha yabancı biri karşılıyordu beni...Bu yabancıyla karşılaşınca, önce sokaktan gelen bir yanık kokusu duydum, sonra aklımdan hiç çıkmayan yüzün geldi aklıma, yüzünün o ışıklı, o kanayan hüznü geldi...

Sanki birileri sokakta ateş yakıyordu.Yoldan geçen yabancıyı , ama aynı zamanda çok yakınım olan birini yakıyorlardı sanki . Hiçbir şey yokmuş, çok sıradan bir işmiş gibi birini yakıyorlardı. İşte o duman kokularının arasından yüzün hiç çıkmamak üzere ömrüme giriyordu. Uzaklardan senin adını çağırıyordu birileri... Yüzün o anda bütün dünyaya yayılıyordu... Her yere, evime, odama...Bana kendini teslim ettiğin anlardaki yüzüne benziyordu bu...Sen benimle sevişirken yüzüne ansızın bir ışık dolardı...Dünyanın ruhu bu ışıkta gizliydi benim için. Gülümsemeden gülümserdin böyle anlarda, ağlamadan ağlardın. Bırakırdın kendini o ışığa...Ben de bir mucizeye bırakır gibi bırakırdım kendimi o ışığa...Ölümle yaşam arasındaki çizgide doğardın sen ellerime böyle anlarda...Her şeye razıyım, diyen bir ışıkla bakardın bana...İçindeki sonsuzluk bu naçiz, bu gelip geçici ömrüme dokunup geçerdi...Eğilip bakardım böyle anlarda yüzüne; sen gerçek misin, diye bakardım. Gör isterdim , ne denli susadığımı o ana...Gör isterdim sana bir mucizeye bakar gibi baktığımı, gör isterdim, gözlerimden sana akan o sonsuz akışı... Yüzündeki ışık ikimizi de esir alırdı. Buydu, derdim işte, buydu hayatın anlamı...Kavuşmak, bir tek bu an, gerisi büyük bir ayrılıktı...İşte bu bir anlık kavuşma anı için değerdi onca ayrılığa...Gerçek olan bir tek o andı. Bütün yaşadıklarımız o tek bir anın içinde toplanırdı. Kırgınlıklar, özlemler, bencilliklerimiz, uzaklaşıp gitmelerimiz, sonra yeniden geriye dönmelerimiz, o zavallı gururlarınız, eski ve

---

* **Adıyaman.** 19 Nisan cuma günü saat 12:00-18:00 arası **Adıyaman Monami (Cendere) Cafe**'de imza günüm karşısı. * **Siirt.** 21 Nisan pazar günü saat 12:00-18:00 arası **Siirt Kıztepesi**'nde imza günüm var. Aynı günün akşı, **Ordu-Kültür Kitabevi**'ndeyim. * **Çanakkale.** 9 Mayıs Cumartesi günü saat 14:00'ten itibaren Çanakkale K *Yalova. 16 Mayıs Cumartesi günü Yalova Meslek Yüksek Okulu'ndayım. * **Halil İbrahim Z, Empati Tiyatro**

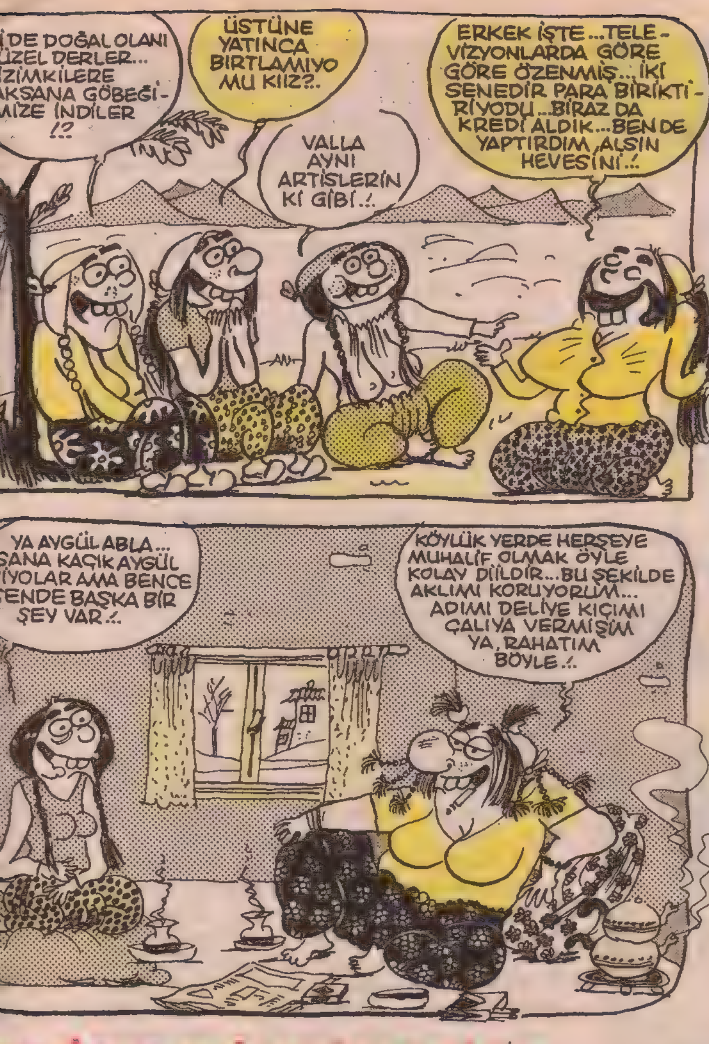
İDE DOĞAL OLANI
ÜZEL DERLER...
İZİMKİLERE
AKSANA GÖBEĞİ-
MİZE İNDİLER
!?
ÜSTÜNE YATINCA BIRTLAMIYO MU KIIZ?..
VALLA AYNI ARTİSLERİN Kİ GİBİ .!.
ERKEK İŞTE...TELEVİZYONLARDA GÖRE GÖRE ÖZENMİŞ...İKİ SENEDİR PARA BİRİKTİRİYODU...BİRAZ DA KREDİ ALDIK...BEN DE YAPTIRDIM ,ALSIN HEVESİNİ .!.
YA AYGÜL ABLA...
SANA KAÇIK AYGÜL
İYOLAR AMA BENCE
ENDE BAŞKA BİR
ŞEY VAR .!.
KÖYLÜK YERDE HERŞEYE MUHALİF OLMAK ÖYLE KOLAY DİİLDİR...BU ŞEKİLDE AKLIMI KORUYORUM... ADIMI DELİYE KIÇIMI ÇALIYA VERMİŞİM YA, RAHATIM BÖYLE .!.

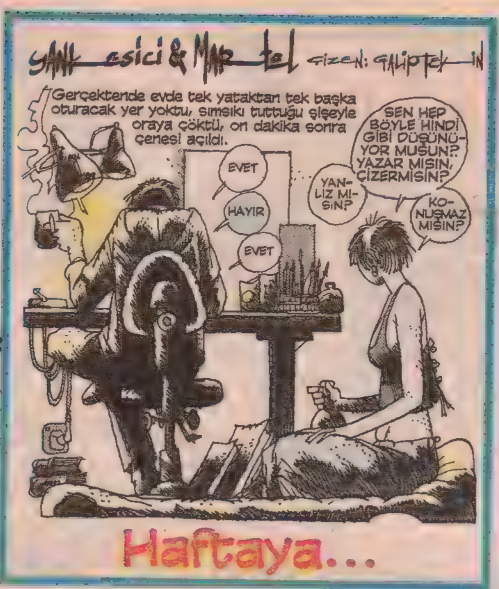
Yank esici & Mar tel
Çizen: Galip Tekin
Gerçektende evde tek yataktan tek başka oturacak yer yoktu, sımsıkı tuttuğu şişeyle oraya çöktü, on dakika sonra çenesi açıldı.
SEN HEP BÖYLE HİNDİ GİBİ DÜŞÜNÜYOR MUSUN? YAZAR MISIN, ÇİZERMİSİN?
EVET
YANLIZ MISIN?
HAYIR
KONUŞMAZ MISIN?
EVET
Haftaya...

Nesin Vakfı, 23 Nisan çocuk şenliği, Çatalca'da ki vakfın bahçesinde, çeşitli etkinliklerle kutlanacaktır. Katılmak isteyen tüm çocukları davet ederiz.

Katılan sanatçılar:

- **Okay Temiz Perkisyon Grubu**
- **(Clown) Palyaço Grubu**
- **Tiyatro etkinlikleri**
- **Vedat Türkali**
- **Hale Soygazi**
- **Ramize Erer**
- **Tarık Akan**
- **Jülide Kural**
- **Macide Tanır**
- **Triton Yaratıcı Drama Grubu**
- **Yonca Tura, Çocuk Şarkıları**
- **Yelda Baler, Fotoğraf Sanatçısı**
- **Leman Dergisi ve çeşitli standlar**

İrtibat Tel: 0.212.231 04 82
Adres: Çatalca Gökçe Ali Köyü yolu üstü

ında seni yakıyorlar...

eni korkularımız, bizim olmayan bu hayatımız hep bu ışığa doğru koşardı, bu ışık ol-
ak için koşardı... Sevişirken birbirimize böyle bakabilmek için çekerdik ne çekiyor-
ık...Bir tek o an için katlanırdık bu yalan, bu paramparça hayata...Hayatın onca yala-
, onca parçalanmışlık yüzündeki hakikate, yüzündeki ışıkta birleşmeye koşardı...

Adın şimdi ayrılıkla anılıyor her yerde...Şimdi seni dünyanın bütün sokaklarında ya-
yorlar...Yüzündeki o her şeyi birleştiren bütün o ışık, bütün o anlamlar ayrılığa doğru
rçalanıp gidiyor...

Şimdi hangi penceremden, hangi sokağa baksam senin yakıldığını görüyor-
m...Yüzün dumanların arasından o kadar kesin ve o kadar net görünüyordu ki, san-
elimi uzatsam yüzüne dokunabilecekmişim gibi yakındı bana o...O an elimi uzatıyor-
m yüzüne, ama dokunamıyordum...Seni, yüzünü, kokunu dünyanın bütün sokakla-
da yakıyorlardı , ama ben dokunamıyordum onlara,..Yüzün...Kokun,..Işığın...Sayık-
gibi çıktı bu sözler ağzımdan. Ocağa doğru yürüdüm, çay koymaya, ama birden ne-
sim kesilir gibi oldu, mutfağın tezgahına başımı dayayıp kasıla kasıla ağlamaya baş-
dım... Ağlarken bir taraftan tutuyordum kendimi dağılıp parçalanmamak için, ama
ndimi tutan ellerim o an bana ait değildi sanki. Sanki ben değil, beni bir başkası tu-
yordu...Ellerim, bedenim bana ait değildi sanki...O an ben diye bildiğim hiçbir şey ba-
ait değildi...Sadece senden kopup her yere dağılan yüzünün son ışıkları, varlığından
ıp bu yalan hayata karışmaya başlayan kokun son kez gerçekti, ama ben onlara do-
namıyordum...Seni dünyanın bütün sokaklarında yakıyorlardı sevgili, bense hiçbir
y yapamıyordum...

Sense bu yakılmaya hiç karşı koymuyordun; her şeye razıyım, hazırım yakılmaya
, gibi bakıyordun...Yapmayın, diyordum, yapma, diyordum, ama ne sen, ne de se-
yakanlar duyuyordu sesimi...Dünyanın bütün sokaklarında yüzünle, kokunla birlikte
nim için tek gerçeği, tek kavuşmayı, tek anlamı yakıyorlardı...Senimle birlikte beni de
kıyorlardı...

Seninle birlikte bugüne dek kırdığım bütün sevdiklerimi, ertelediğim ve geciktiğim
ün eksik sevgilerimi, bir gün elbet telafi ederim, diye dilemediğim bütün özürlerimi,
erini bilmediğim dostlukları, hayat uzun bir gün söylerim, diye geciktirdiğim bütün
aflarımı, kendimi korumak için söylediğim bütün yalanlarımı, göze alıp da çıkamadı-
n bütün yolculukları yakıyorlardı...Seninle birlikte benim sandığım, ama aslında hiç
benim olmamış ömrümü yakıyorlardı...

Doyumsuz yanlarım vardı...Her şeyi yaşamalı, her yeni insanda yeni hazlar, öğrene-
der yeni şeyler, yeni yolculuklar var, ben olduğumdan daha fazlayım, hayat önümde
giderken durup bekleyemem, diyordum...Yeterince yalnız kaldım, yeterince çektim
ilmesi gerekenleri, diyordum...Kendime bakmadan, hep önüme, içime bakmadan
dışarıya bakıyordum...Hayat, birine bağlanacak kadar uzun değil, diyordum...

Mektubun işte orada duruyor...Ayrılık mektubun...Ben onu okurken, bir daha oku-
ya korkarken seni dünyanın bütün sokaklarında yakıyorlar...Sen de beni yakıyorlar
gili...Hiç tanımadığım bir acı sarsıyordu şimdi beni...İlk kez tattığım bu acı bana her
i kesin ve geriye dönüşsüz bir biçimde kanıtlamaya çalışıyordu sanki..

Her şey benim sanıyordum...Hayatıma bir tek ben sahibim, yaptıklarımın bedelini
eyebilirim, her acıyı göğüsleyebilecek kadar güçlüyüm sanıyordum...Oysa şimdi hiç
madığım bir el başımdan tutmuş beni bilmediğim bir boşluğa doğru itiyor...Boşluğa
memek için zorluyorum kendimi, direniyorum...Ama başımı kaldırıp bakınca beni
luğa doğru iten elin benim elim olduğunu anlıyorum...Kimse yapmıyor bana bunu,
yapıyorum. O zaman anlıyorum, aslında bugüne dek boşluğun ne olduğunu hiç
nemişim...Meğer asıl boşluk sen gidince başlayanmış...

Hayat kısa, hayat gelip geçici sanıyordum, sen gidince anladım, meğer hayat hiç
öyle gelip geçmiyormuş, çok uzunmuş...Uzun, bitmek bilmez bir çileymiş ha-
..Meğer anlamı senmişsin çektiğim her çilenin...O çile uğuldayan bir hiçlikmiş, me-
sen varsın ,diye ben ona katlanma gücü buluyormuşum...

Şimdi anlıyorum zamanın ne demek olduğunu...Sana kavuşmayı beklerken, benim sa-
senin bana teslim olduğun anlarda yüzünde beliren o kutsal ışığını beklerken zaman
mek bilmez sanıyordum...Meğer asıl zaman sen yokken varmış...Bilmediğim bir el eti-
ırtıyor şimdi...Zaman asıl şimdi geçmek bilmiyor, etimi kanattığı yerde duruyor sık
Hiç sende insaf yok mu diye bakıyorum o elin sahibine...Nafile, duymuyor beni...Me-
etimi yırtan el benim elimmiş...Sen değilmişsin o yabancı, o tanımadığım acı, meğer
o acı içimde yıllardır gizliymiş de, ben onunla bir gün olsun böyle tanışmamışım...

Sen olmasan da yaşarım sanıyordum...Meğer hayatın içinde sanırken kendimi ruhumda benim varlığından habersiz ölü bir keşişi taşıyormuşum...Sen gittin, ben şimdi onunla baş başa kaldım...

Kim olsa beni anlar sanıyordum, kim olsa içimdeki o gizin varlığını çözer sanıyordum...Ben hep dışarıya bakıyordum, beni her seven, içimdeki yalnızlığı anlar ve onu benim için yatıştırıp dindirir sanıyordum...Ben hayata doğru koşarken, biri onu arkamdan taşıyıp getirir sanıyordum...Oysa onunla bir gün kesin olarak yüzleşmeden, bir gün onunla sonuna dek yüzleşmeden hiçbir yere gidemezmişim...Sen gidince anladım, meğer beni onunla bir tek sen buluşturabilirmişsin...Şimdi ben beni hiç tanımayan, beni bilmeyen bir kendimle yapayalnız kaldım...

Kaçan kovalanır derler, oysa şimdi beni içimde hiç tatmadığım bir acıyla geldiğim yere doğru, o asıl, o büyük yalnızlığıma doğru kovalanıyorum...Bildiğimi sandığım ruhumdan, onca yıl emin olduğum ömrümden, gizlediğim, ertelediğim bütün sevgilerden bilmediğim, hep bilmezlikten geldiğim bir yokluğa doğru kovalanıyorum...

Yaşadığım her şeyin bedelini öderim, diyordum...Hayat önümde durmadan açılıyor, biri için durup bekleyemem, diyordum...Oysa yaşadığım hiçbir şeyin bedelini ödememişim ben...Başka bir odası olmayan bir evin misafir odasında kendimi hep bekleyip durmuşum...Hayata geç kalmamak için sabırsızlanıp dururken kendime ait bir odam bile hiç olmamış, eğer varsa, olmuşsa bile o odanın anahtarını çoktan yitirmişim...

Kimdi bana her şeyi yaşamamı söyleyen, kimdi bana her yeni insanda yeni hazlar yaşarsın, yeni şeyler öğrenirsin, diyen....Kimdi bana aslında olduğundan daha fazlasın, diyen...Kendine ait bir odası hiç olmamış, olmuşsa bile onun anahtarını kaybetmiş biri için kim yeni ve farklı olabilirdi ki...Durmadan kendinden kaçan biri, nereye giderse gitsin, bir hayaletten başka nedir ki...Ne yaşarsa yaşasın, hayaletlere bedel sorulmazmış ki...

Meğer hayatıma giren herkesi kendime benzetmişim ben...Hayatıma giren herkes boşluğumu biraz daha büyütmüş...Kimse bana beni sormamış... Boşluğunu getirip bırakmış sadece...Onlarla birlikte ben hep dışarıya bakmışım...Hep zamanın ne denli kısa ve gelip geçici olduğuna bakmışım...Her yeni insan başka bir yeni insana kışkırtmış beni...Her yeni haz, başka bir hazzı özletmiş bana...Hiçbiri gerçekten girmemiş benim içime, ben bu yüzden olduğumdan daha fazlasını istemişim onlardan...Meğer hiçbiri dokunmamış içimdeki büyük yalnızlığa...Bu yüzden geldiklerini fark etmediğim gibi, gittiklerini bile fark etmemişim...

Ve ben onca yıl içime değil , benimle birlikte hep dışarıya bakan insanları sevdiğimi zannetmişim...Hayatın ne denli kısa ve gelip geçici olduğunu hatırlatanları....Bana yaşanacak daha çok haz, yaşanacak daha çok insan olduğunu hissettirenleri almışım ömrüme...Beni kimler kendimden uzaklaştırmışsa hep onlara hayranlık duymuşum...

Çünkü ben kendime inanmadığım için hep onlara inandığımı sanmışım...

Şimdi sen giderek varlık diyerek yaşadıklarımın büyük bir yokluk olduğunu gösterdin...Kendi yalnızlığıyla bir kez olsun yüzleşmeyen kimsenin aşkına inanılmayacağını anlatıp da gittin...

Dokundun o büyük yalnızlığıma, gösterdin onu bana ve gittin...Sen benim o büyük yalnızlığıma dokunup giderken aslında bugüne dek o büyük yalnızlığımdan aslında hiç haberim olmadığımı anlatıp da gittin...

Asıl şimdi anlıyorum senin beni severken nasıl büyük bir acı çektiğini...Sen onca yıl benimle birlikte iki ayrı adamı sevdin...Bir o büyük yalnızlığımı...Bir de ondan habersiz çırpınıp duran adamı...Bir yalnızlığıma koştun, bir ondan habersiz olana...Anladın, sevginle, yüzündeki o ışıkla bile birleşemezdi o ikisi...İşte senin yapamadığını yokluğun yaptı...Bu ayrılık mektubun yaptı...Giderken bana bıraktığın boşluklara doğru çekiliyorum şimdi...Sana doğru yönelirken o büyük yalnızlığıma doğru çekiliyorum aslında...**Beni bırakma, bana bir şans daha tanı,** derken artık sana değil kendime diyorum, bana bir şans daha tanı , diye...

Sen yoksun...Bunu iyi biliyorum artık;şimdi sana, **ne olur beni terk etme,** diye yalvarırken o büyük yalnızlığıma yalvarıyorum aslında...

Senden değil, onca yıl sevgisiz ve aşksız bıraktığım o büyük yalnızlığımdan sevgi ve aşk dileniyorum aslında...

Hangi penceremden hangi sokağa baksam seni görüyorum...

Ah! sevgili...Dünyanın bütün sokaklarında seni yakıyorlar şimdi... Yüzünü...Yüzündeki o ışığı...Kokunu yakıyorlar...

Ah! sevgili...Dünyanın bütün sokaklarında seninle birlikte beni de yakıyorlar şimdi....

CEZMİ ERSÖZ

cezmier@leman.com.tr

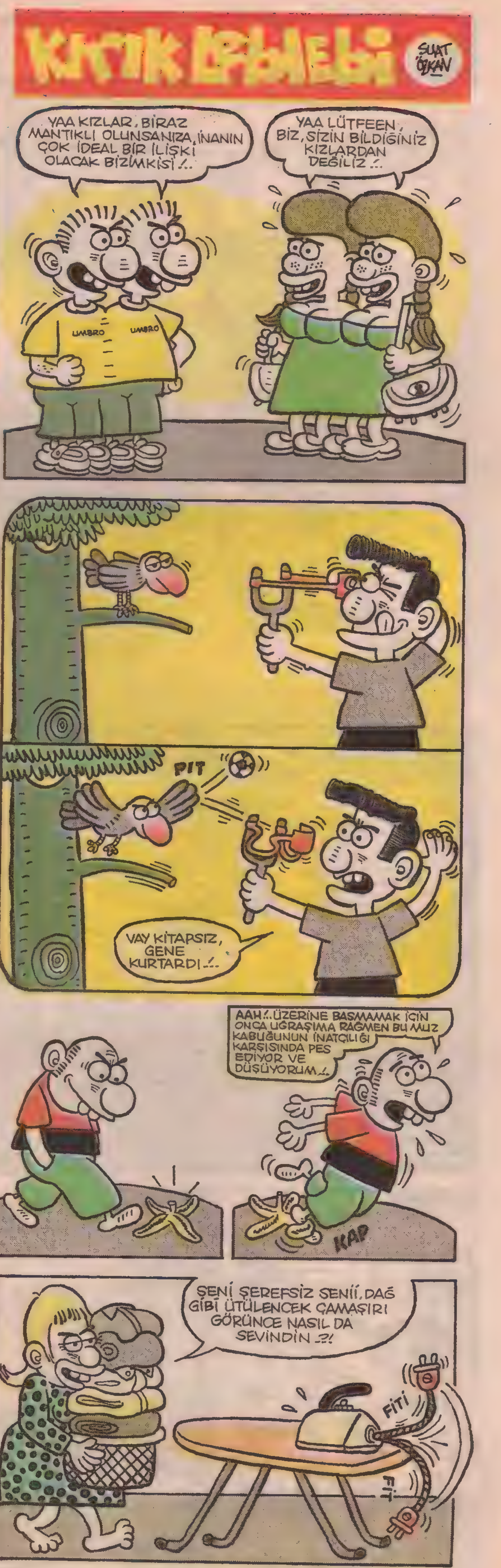
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
YAA KIZLAR, BİRAZ MANTIKLI OLUNSANIZA, İNANIN ÇOK İDEAL BİR İLİŞKİ OLACAK BİZİMKİSİ .!.
YAA LÜTFEEN, BİZ, SİZİN BİLDİĞİNİZ KIZLARDAN DEĞİLİZ .!.
UMBRO
UMBRO
PIT
VAY KİTAPSIZ, GENE KURTARDI .!.
AAH .!. ÜZERİNE BASMAMAK İÇİN ONCA UĞRAŞMA RAĞMEN BU MUZ KABUĞUNUN İNATÇILIĞI KARŞISINDA PES EDİYOR VE DÜŞÜYORUM .!.
KAP
ŞEREFSİZ SENİİ, DAĞ GİBİ ÜTÜLENECEK ÇAMAŞIRI GÖRÜNCE NASIL DA SEVİNDİN .?!
FİT
FİT

kirikleblebi@leman.com.tr

Aynı günün akşamı saat 19:30'da **Adıyaman Halk Eğitim Salonu**'nda söyleşim var. * **Diyarbakır.** 20 Nisan cumartesi günü saat 12:00-19:00 arası **Diyarbakır Türkü Cafe**'deyim. Ofis, İstasyon Cd. TMO
yine **Kıztepesi**'nde saat 19:30-21:30 arası imza ve söyleşim var. (Adıyaman, Siirt ve Diyarbakır'daki etkinlikler Ünal Turizm'in katkılarıyla olmuştur.) * **Ordu.** 3 Mayıs Cumartesi günü saat 14:00-18:00 ara-
r **Müdürlüğüne** bağlı **Mehmet Akif Ersoy Tiyatro Salonu**'ndayım. * **Alanya.** 11 Mayıs Cumartesi günü **Alanya'da** saat: 15:00-18:00 arası **Kitapçı** adlı kitapçıda akşam da **Çello** adlı cafede söyleşim var.
inlikleri kapsamında Erol Toy'un Meddah adlı oyununu başarıyla oynuyor. * **Bülent Akyürek'in** yeni romanı **Zamanın Efendisi Gendaş Yayıncılıktan Çıktı.**

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

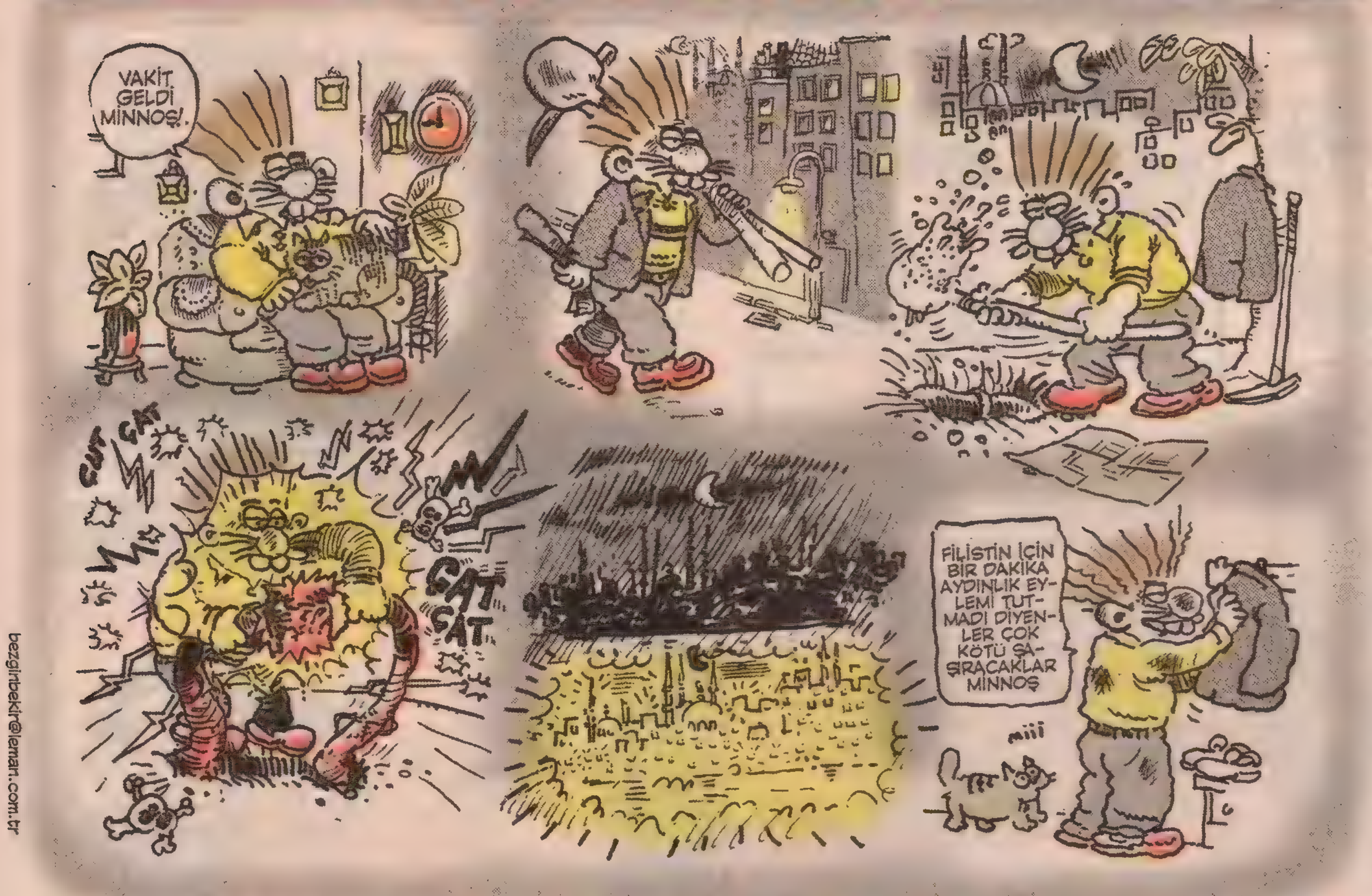
VAKİT GELDİ MİNNOŞ!.
ÇAT ÇAT
ÇAT ÇAT
FİLİSTİN İÇİN BİR DAKİKA AYDINLIK EYLEMİ TUTMADI DİYENLER ÇOK KÖTÜ ŞAŞIRACAKLAR MİNNOŞ
miii

bezginbekir@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

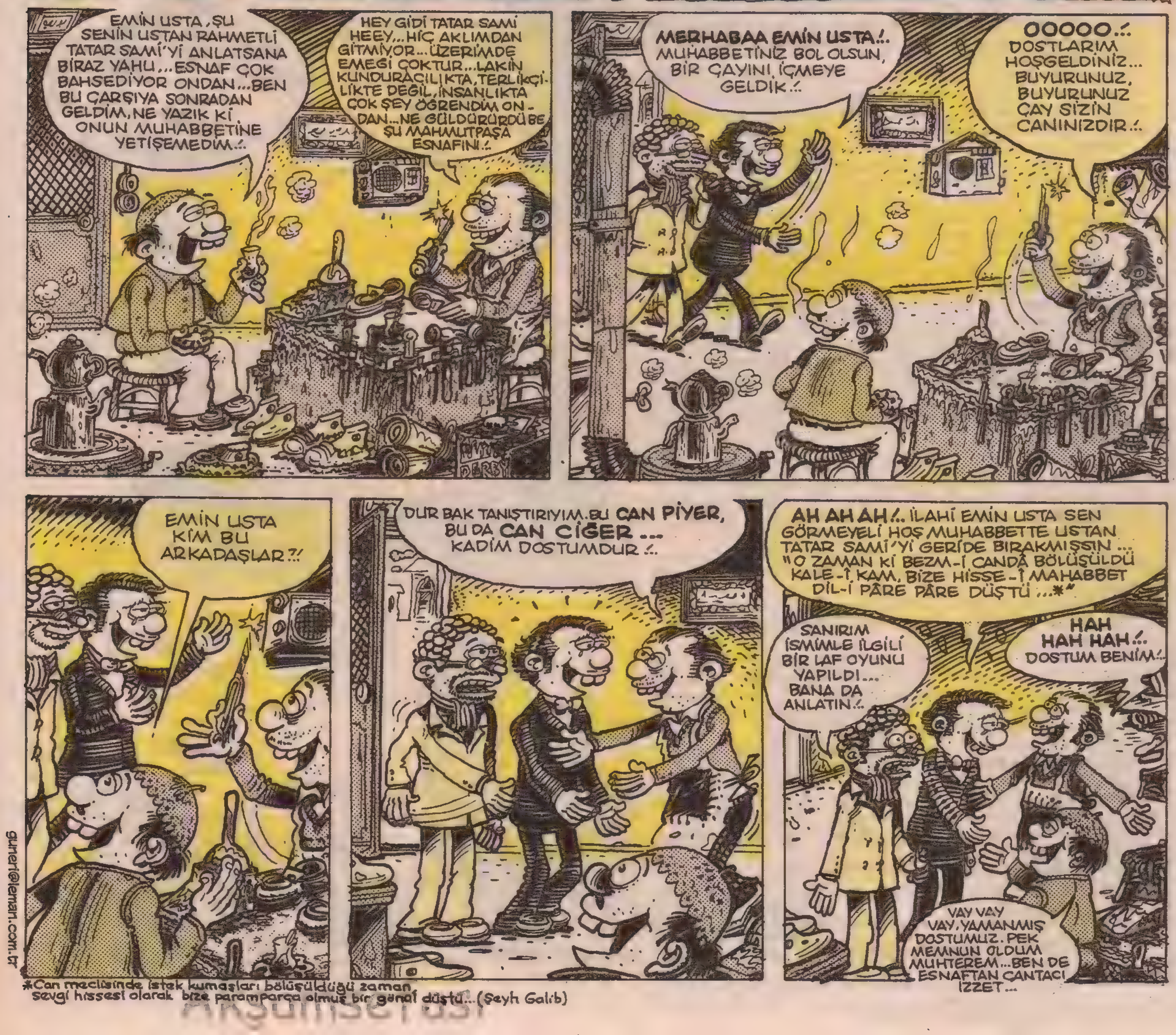
EMİN USTA, ŞU SENİN USTAN RAHMETLİ TATAR SAMİ'Yİ ANLATSANA BİRAZ YAHU,... ESNAF ÇOK BAHSEDİYOR ONDAN... BEN BU ÇARŞIYA SONRADAN GELDİM, NE YAZIK Kİ ONUN MUHABBETİNE YETİŞEMEDİM.⁖
HEY GİDİ TATAR SAMİ HEEY,... HİÇ AKLIMDAN GİTMİYOR... ÜZERİMDE EMEĞİ ÇOKTUR... LAKİN KUNDURACILIKTA, TERLİKÇİLİKTE DEĞİL, İNSANLIKTA ÇOK ŞEY ÖĞRENDİM ONDAN... NE GÜLDÜRÜRDÜ BE ŞU MAHMUTPAŞA ESNAFINI.⁖
MERHABAA EMİN USTA!. MUHABBETİNİZ BOL OLSUN, BİR ÇAYINI İÇMEYE GELDİK.⁖
OOOOO.⁖ DOSTLARIM HOŞGELDİNİZ... BUYURUNUZ, BUYURUNUZ ÇAY SİZİN CANINIZDIR.⁖
EMİN USTA KİM BU ARKADAŞLAR?!
DUR BAK TANIŞTIRIYIM. BU CAN PİYER, BU DA CAN CİĞER... KADİM DOSTUMDUR.⁖
AH AH AH!.. İLAHİ EMİN USTA SEN GÖRMEYELİ HOŞ MUHABBETTE USTAN TATAR SAMİ'Yİ GERİDE BIRAKMIŞSIN... "O ZAMAN Kİ BEZM-İ CANDA BÖLÜŞÜLDÜ KALE-İ KAM, BİZE HİSSE-İ MAHABBET DİL-İ PÂRE PÂRE DÜŞTÜ...*"
SANIRIM İSMİMLE İLGİLİ BİR LAF OYUNU YAPILDI... BANA DA ANLATIN.⁖
HAH HAH HAH!.. DOSTUM BENİM!.
VAY VAY VAY, YAMANMIŞ DOSTUMUZ. PEK MEMNUN OLDUM MUHTEREM... BEN DE ESNAFTAN ÇANTACI İZZET...

*Can meclisinde istek kumaşları bölüşüldüğü zaman sevgi hissesi olarak bize paramparça olmuş bir gönül düştü... (Şeyh Galib)

guneri@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİNEİDAN

JALELLEKA AKÖLEVÜ!. MİNRO ERKOZ!. RODTAL SÖMİ ŞİKRANOD!..

Kapının anahtarını nereye koyduğumu unutmuştum. Heryere baktım, yok.. Evet, bi ara gerçekten öyle sandım; 'HERYERE' baktıma inandım!. Kapının üstüne, dışına.. masaya, çekmecelere.. minderin altına.. tuvalete.. buzdolabına (heryere diyorum yahu!).. içeriye, balkona.. ayakkabılığa.. elbiselere!.. Mutlaka, heryer'in dışında bi yer daa olmalı ki, anahtar da orada olacak.. Bi ara sinirden, hayır sinirden değil -pek acelem yoktu çünkü- odanın ortasında durup, kendi kendime gülmeye başladım!. Ne kadar nefis bi yere saklamışım, öyle güzel kaybetmişim ki, bi türlü bulamıyorum bak!. Bu başarımı devam ettirmek için, hiç bulamayacak olmayı bile istedim bi an.. Hem, sanki benim dışımda gerçekleşen bi durumdu.. Cinler aldı, götürdü!. Geri getirirler mi acaba?. Ne diyosun lan!

Tesadüfler, olasılıklar.. 'Bilinmeyenin', bilinen adları.. Şans, kaza felan da deniliyor bazen. Ama en çok biliniyomuş gibi olanı: 'Olasılıklar'.. İhtimâller yani.. Filmlerde, romanlarda felan, nefis işe yarıyolar hep!. Mükemmel bir macera, bi buçuk saate düzenli bi şekilde başka nasıl sığar ki!.. Duygusal annamda da, yardıma yetişiyo hemen olasılıklar!. Salak ve Avanak filminde, Cim Keri'nin ağzından duymuştuk bi tanesini: Kadın, o'nu sevebilme ihtimali olarak, "milyon'da bir" diyo; ama lavuk bu rakama bile seviniyo!. Seksenli yılların pop müzik grubu, 'Madırn Tolking' de: "Yu ar..van in a milyın!" der bi şarkılarında.. Aşk-meşk meselelerinde, "milyonda bir", hüzünlü bir olasılıktır. Fekat bi yandan da, -gerçekleşince yani- bulunanın değerini artırır!. Farklı konulardaki olasılık hesapları da söz konusu: 'Yüzde atmış' diyor meselâ, Aziz Nesin!.. Aynı rakamı, deprem olasılığı için de söylüyolar.. Bi de, 'yüzde ellibir' vardır!. Bu yazı'da bişeyler söyleyebilme, bi yere varabilme şansımı o kadar görüyorum meselâ. Tek farkla sonuca gidersin, çok yavşak bi orandır! Futbolda felan rağbet görür çoğunnukla. "Matemetiksel olarak, halâ şansımız var!." Matematiği, fiziği felan hiç sigine takmaz adam, işi düşünce hemen sayılara sığınır ama.. Olasılıklarla, tesadüflerle, ihtimâllerle felan sürüklenip gidiyoruz!. Bi sayılar dünyası var; hayvanat bahçesi gibi bişey sanki; bunnar orada, kafalarına göre ürüyo, çoğalıyo, artıp eksiliyolar filan; biz de uzaktan, "Anaa, yüzde seksen!. Ayy, yüzde beş'e bak, ne güzel!" felan diyip aval aval seyrediyoz!. Bilinçli bi irade, aklın seçimi felan, hiçbiri yok sanki; onları sadece, kıpraşınca ilgi çekiyo.. Şimdi, aklınızdan 'öylesine' bi sayı tutmaya çalışın lütfen!. Kaç olduğunu bilecem ben.

Fekat, yapamıyoruz ki işte!. Öylesine diye bi durum mevcut değildir. 'Beş'i, öylesine seçtiğinize inansanız bile, sekizi veya dördü, yani diğerlerini seçmeme sebebinizin sonucudur bu. Bi eleme veya seçim, mutlaka gerçekleşir! 'Yedibinikiyüzelliüç' bile deseniz, gerçi kanıtlayamam ama, bilincinizin en uygun gördüğü rakam olduğunu iddia ederim. Böyle düşünüyor olmam da, benim bi seçimimdir.. Bin tane maymun, bin tane daktilonun tuşlarına sonsuz bi sürede vursa bile, hiçbir zaman bi Dostoyevski romanı yazamayacakları söylenir. Evrim! big beng! yaratıcı! tesadüf! olasılıklar! filan hakkında verilen bu garip örneği kurcalamak için, elimde bi tek denek hayvanı vardı, o da bendim!. Klavyenin tuşlarına rastgele bastım, yukardaki abuk sabuk kelimeler çıktı! Okunabilecek şeyler olsun diye, yirmi dakkamı harcadım onlara! Sonradan sadece, Türkçe ses uyumunu sağlamak için, yanyana gelen bikaç sesli harfi eksilttim, biraz da imlâ işareti koydum. Ama o kadarına dokunmak bile, "öylesine, rastlantı" denilen durumlarla başımızın ne kadar dertte olduunu gösteriyor. Her zaman farkında olmak, ne yaptığımız bilmek istiyoruz!. Razı gelmiyoruz, çoğaltıyoruz, değiştiriyoruz, seçiyoruz!. Tamam, bırak şindi artistii de, söyle! Tesadüfen, daha annamlı şeyler çıksaydı peki, onların üzerinde de oynar mıydım yine?. Hmm?! Ne meselâ?.. Meselâ: "METİN, NAAPIYOSUN LAN YAVŞAK! BAŞKA İŞİN Mİ YOK, BEYNİNE SOKAYIM SENİN!" diye bi cümle çıksaydı, yazar mıydım bunu da?. E, ne var, yazdım ya işte şindi!. Hayır, sayılmaz, bilinçli bi seçim bu.. Bilinçli bir irade, her türlü saçmalığı, garipliği ve densizliği yapabilme hakkını verir kendisine!. Davranışlarımızın asıl açığa çıkışı, ilişkilerimizde ve doğada, yani başka bir 'irade'nin varlığıyla mümkün oluyor..

Anahtarı nerede bulduğumu, söyleyemiycem. Çünkü, çok saçma bi yerdeydi. Ne iyi, ne kötü; ne komik, ne de garip; ne ilk akla gelen, ne de çok inanılmaz! Hiçbişey ifade etmeyen, salakça bi yerdeydi. Birazcık daa farklı bi yerde olmasını isterdim; o kadar aradık!. Niye orada olduğunun sebebi de, amma sıkıcı bi gerçek: Çünkü oraya, ben koydum!. Pöh!. Kapıyı açtım, çıktım. Işığı hemen yakamazsam eğer, demir merdivenlerden aşağı yuvarlanma olasılım, yüzde yetmiş!.

bahadirboysal@yahoo.com

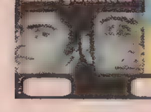
Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

İKİLİ, NEVRESİMLİ ŞEYLER FALAN FISTIK..

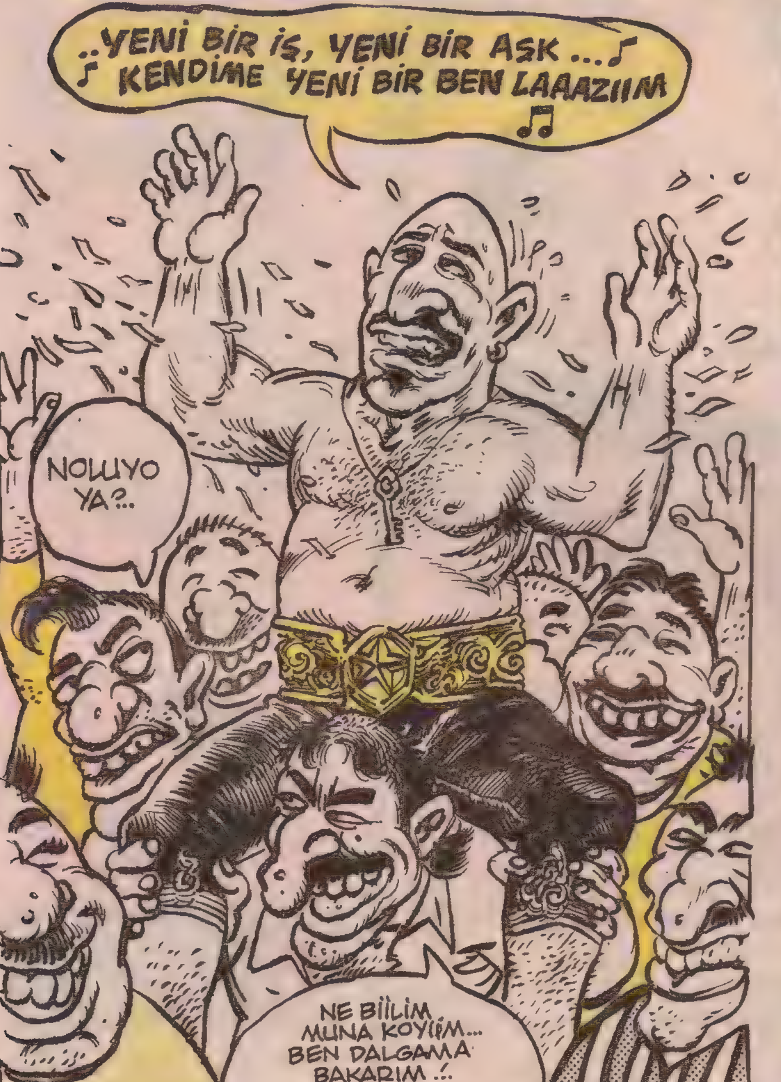
..YENİ BİR İŞ, YENİ BİR AŞK ...♪ ♪ KENDİME YENİ BİR BEN LAAAZIIM ♫
NOLUYO YA?..
NE BİİLİM MUNA KOYİİM... BEN DALGAMA BAKARIM .!.

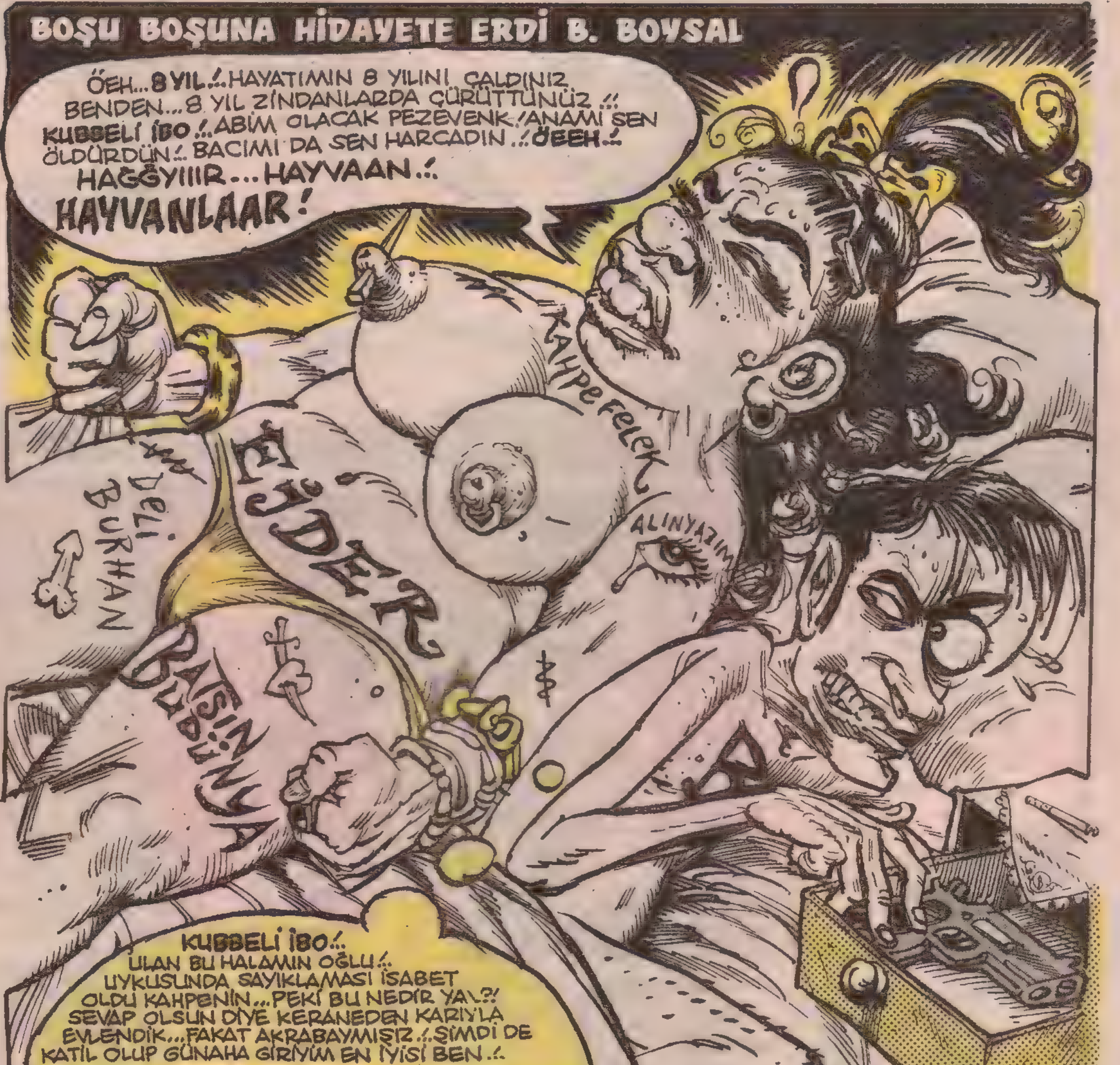
BOŞU BOŞUNA HİDAYETE ERDİ B. BOYSAL

ÖEH...8 YIL.!. HAYATIMIN 8 YILINI ÇALDINIZ BENDEN...8 YIL ZİNDANLARDA ÇÜRÜTTÜNÜZ .!. KUBBELİ İBO.!. ABİM OLACAK PEZEVENK.! ANAMI SEN ÖLDÜRDÜN.!. BACIMI DA SEN HARCADIN..! ÖEEH.!. HAĞĞYIIIR... HAYVAAN..!. HAYVANLAAR!
KAHPE FELEK
EJDER
DELİ BURHAN
ALINYAZIM
BATSIN BU DÜNYA
KUBBELİ İBO.!. ULAN BU HALAMIN OĞLU.!. UYKUSUNDA SAYIKLAMASI İSABET OLDU KAHPENİN...PEKİ BU NEDİR YA\?! SEVAP OLSUN DİYE KERANEDEN KARIYLA EVLENDİK...FAKAT AKRABAYMIŞIZ.!. ŞİMDİ DE KATİL OLUP GÜNAHA GİRİYİM EN İYİSİ BEN .!.

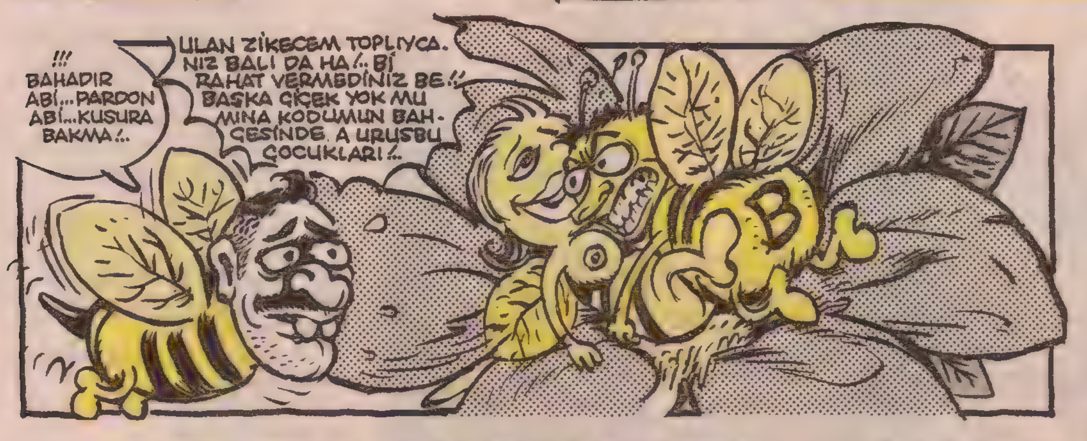
!!! BAHADIR ABİ...PARDON ABİ...KUSURA BAKMA.!..
ULAN ZİKECEM TOPLIYCA. NIZ BALI DA HA.!.. Bİ RAHAT VERMEDİNİZ BE.!. BAŞKA ÇİÇEK YOK MU MINA KODUMUN BAHÇESİNDE. A URUSBU ÇOCUKLARI.!..
B

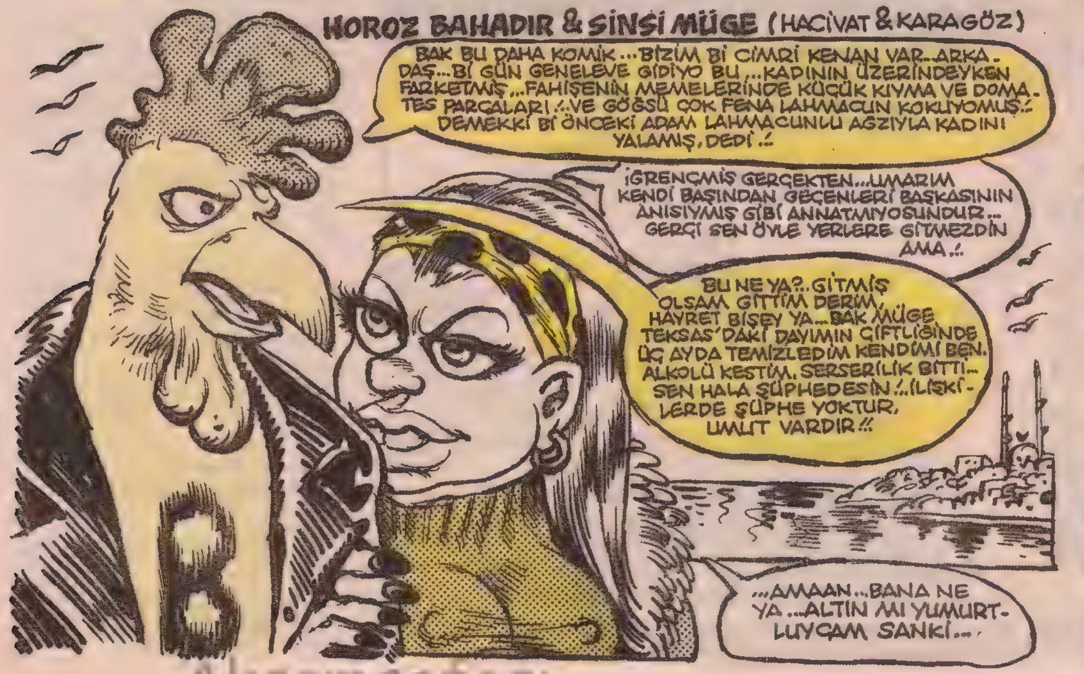
HOROZ BAHADIR & SİNSİ MÜGE (HACİVAT & KARAGÖZ)

BAK BU DAHA KOMİK ... BİZİM Bİ CİMRİ KENAN VAR..ARKADAŞ...Bİ GÜN GENELEVE GİDİYO BU ...KADININ ÜZERİNDEYKEN FARKETMİŞ ...FAHİŞENİN MEMELERİNDE KÜÇÜK KIYMA VE DOMATES PARÇALARI.!. VE GÖĞSÜ ÇOK FENA LAHMACUN KOKUYOMUŞ.!. DEMEKKİ Bİ ÖNCEKİ ADAM LAHMACUNLU AĞZIYLA KADINI YALAMIŞ, DEDİ .!.
İĞRENÇMİŞ GERÇEKTEN...UMARIM KENDİ BAŞINDAN GEÇENLERİ BAŞKASININ ANISIYMIŞ GİBİ ANNATMIYOSUNDUR... GERÇİ SEN ÖYLE YERLERE GİTMEZDİN AMA.!.
BU NE YA?.. GİTMİŞ OLSAM GİTTİM DERİM. HAYRET BİŞEY YA...BAK MÜGE TEKSAS'DAKİ DAYIMIN ÇİFTLİĞİNDE ÜÇ AYDA TEMİZLEDİM KENDİMİ BEN. ALKOLÜ KESTİM. SERSERİLİK BİTTİ... SEN HALA ŞÜPHEDESİN.!.. İLİŞKİLERDE ŞÜPHE YOKTUR, UMUT VARDIR.!!
...AMAAN...BANA NE YA ...ALTIN MI YUMURTLUYCAM SANKİ...
B

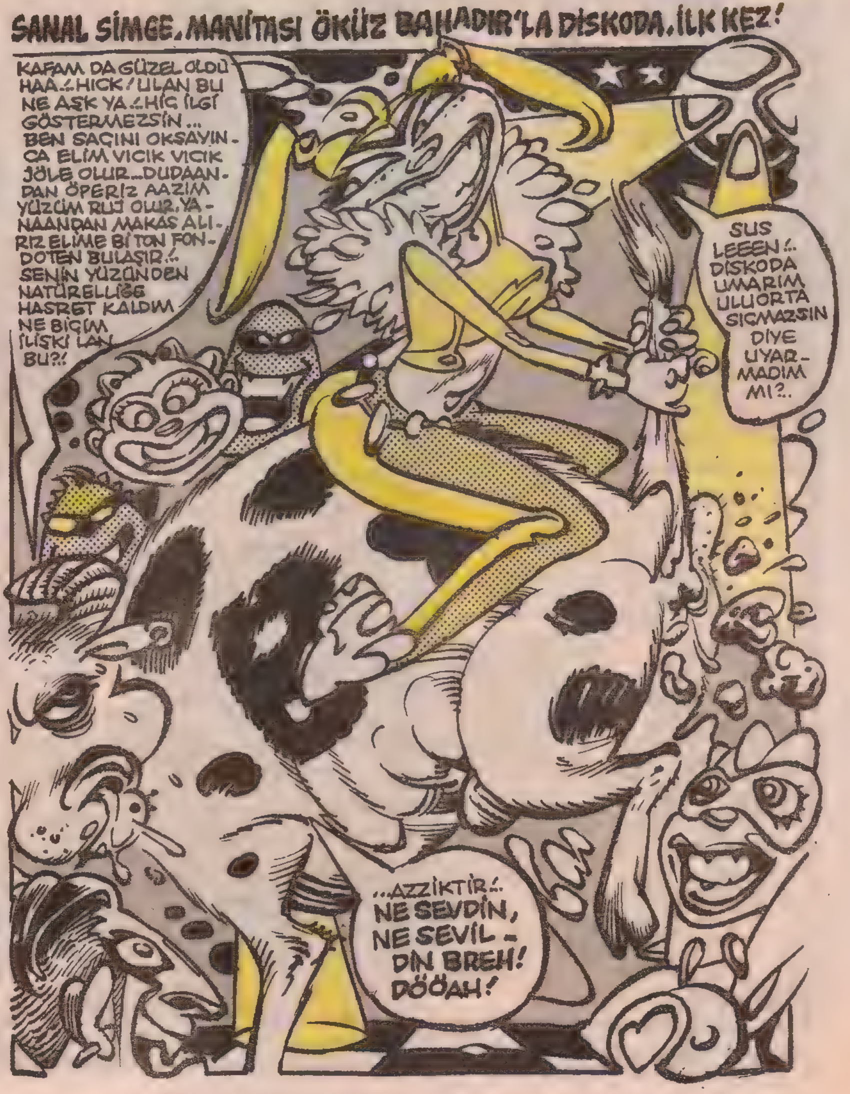
SANAL SİMGE. MANİTASI ÖKÜZ BAHADIR'LA DİSKODA. İLK KEZ!

KAFAM DA GÜZEL OLDU HAA.!. HICK! ULAN BU NE AŞK YA.!. HİÇ İLGİ GÖSTERMEZSİN ... BEN SAÇINI OKSAYINCA ELİM VICIK VICIK JÖLE OLUR...DUDAANDAN ÖPERİZ AAZIM YÜZÜM RUJ OLUR. YANAANDAN MAKAS ALIRIZ ELİME Bİ TON FONDOTEN BULAŞIR.!.. SENİN YÜZÜNDEN NATÜRELLİĞE HASRET KALDIM NE BİÇİM İLİŞKİ LAN BU?!
SUS LEEEN.!.. DİSKODA UMARIM ULUORTA SIÇMAZSIN DİYE UYARMADIM MI?..
...AZZİKTİR.!.. NE SEVDİN, NE SEVİLDİN BREH! DÖÖAH!

harala gürele

ÇAĞÇAĞ

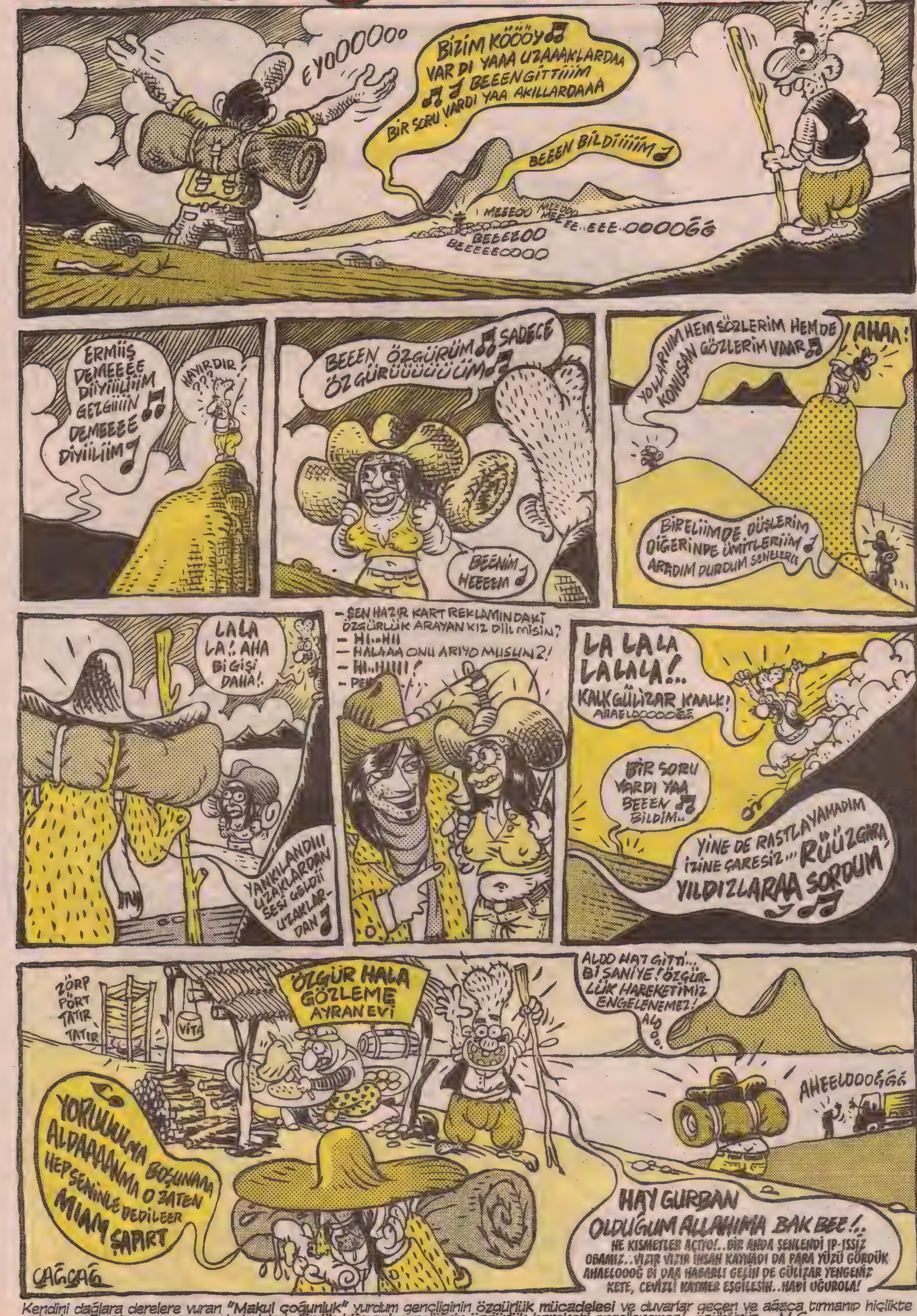
EYOOOOOo
BİZİM KÖÖÖY VAR DI YAAA UZAAAKLARDAA BEEENGİTTİİİM BİR SORU VARDI YAA AKILLARDAAA
BEEEN BİLDİİİİİM
MEEEOO MEEOOO MEEEE..EEE.OOOOĞĞ BEEEEOO BEEEEEOOOO
ERMİİŞ DEMEEEE DİİYİİLİİİM GEZGİİİN DEMEEEE DİYİİLİİM
HAYIRDIR ???
BEEEN ÖZGÜRÜM SADECE ÖZGÜRÜÜÜÜÜÜÜM
BEENİM HEEEEM
YOLLARIIIM HEM SÖZLERİM HEM DE KONUŞAN GÖZLERİM VAAR
AHAA!
BİRELİİMDE DÜŞLERİM DİĞERİNDE ÜMİTLERİİM ARADIM DURDUM SENELERCE
LALA LA!. AHA Bİ GİŞİ DAHA!.
YANKILANDIII UZAKLARDAN SESİ GELDİİ UZAKLARDAN
– ŞEN HAZIR KART REKLAMINDAKİ ÖZGÜRLÜK ARAYAN KIZ DİİL MİSİN?
– Hİ..Hİİ
– HALAAA ONU ARIYO MUSUN?!
– Hİ..HİİİİI!
– PE...
LA LA LA LA LA LA!..
KALK GÜLİZAR KAALK!
AHAELOOOOOĞĞ
BİR SORU VARDI YAA BEEEN BİLDİM..
YİNE DE RASTLAYAMADIM İZİNE ÇARESİZ... RÜÜZGARA YILDIZLARAA SORDUM
ZÖRP PÖRT TATIR TATIR
VİTA
ÖZGÜR HALA GÖZLEME AYRAN EVİ
ALOO HAT GİTTİ... Bİ ŞANİYE! ÖZGÜRLÜK HAREKETİMİZ ENGELENEMEZ! ALOO..
AHEELOOOĞĞĞ
YORULULMA ALDAAAAANMA BOŞUNAAA HEP ŞENİNLE O ZATEN DEDİLEER MIAM ŞAPIRT
HAY GURBAN OLDUĞUM ALLAHIMA BAK BEE!.. NE KISMETLER AÇTIO!..BİR ANDA ŞENLENDİ IP-ISSIZ OBAMIZ..VIZIR VIZIR İNSAN KAYNADI DA PARA YÜZÜ GÖRDÜK AHAELOOOĞ Bİ DAA HABABLI GELİN DE GÜLİZAR YENGENİZ KETE, CEVİZLİ KATMER EŞGİLESİN..HADİ UĞUROLA!
ÇAĞÇAĞ

Kendini dağlara derelere vuran "Makul çoğunluk" yurdum gençliğinin özgürlük mücadelesi ve duvarlar geçen ve ağaca tırmanıp hiçlikte yok olan tüketim maymunu, moda koleleri dürük küresel gençliğinin özgürlük hareketi engellenemez!..öpüldünüz ...M.Ç.

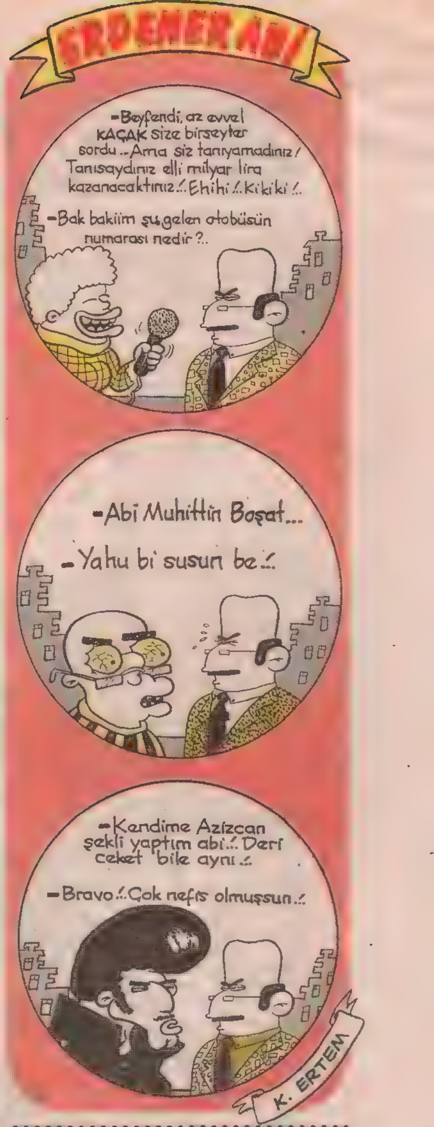
ERDENER ABİ
–Beyfendi, az evvel KAÇAK size birşeyler sordu..Ama siz tanıyamadınız! Tanısaydınız elli milyar lira kazanacaktınız!..Ehihi!..Kikiki!..
–Bak bakiim şu gelen otobüsün numarası nedir?..
–Abi Muhittin Boşat...
–Yahu bi susun be!..
–Kendime Azizcan şekli yaptım abi!..Deri ceket bile aynı!..
–Bravo!..Çok nefis olmuşsun!..
K. ERTEM

Lütfü Oflaz

Aşkın, devrimin mevsimi!

Aşkın ve devrimin mevsimidir bahar!

Kış uykusundakilerin uyanışı, başkaldırışı, dirilişi, silkinişidir.

Duyguların ayaklanıp dans edişidir.

Bahar üstündeki ölü toprağını atmaktır; karanlıktan aydınlığa çıkmaktır.

Kış ise baharın tam zıttıdır.

Kış ölümün, karanlığın, faşizmin mevsimi!

Faşizm kapitalizmin en azgın hali!

Hitler, Mussolini dönemi faşizmin yontma taş devri!

Bush, Şaron dönemi ise faşizmin cilalı taş devri!

Yeni Dünya Düzeni dedikleri de emperyalizmin cilalı hali!

Ancak bir gün dünyamızı etkisi altına alan emperyalizmin, kapitalizmin, faşizmin mevsimi kara kış bitecek.

Ve onun ardından aşkın, devrimin, aydınlığın, özgürlüğün mevsimi bahar gelecek.

Zaten kıştan sonra bahar gelmez mi?

Her karanlığı bir aydınlık beklemez mi?

Onun için ölüm uluyan Bush'lar, Şaron'lar boşuna uğraşmasınlar; baharın gelişini engelleyemezler.

Bush'lar, Şaron'lar insanlığı yenemezler.

Bomba, kurşun yağdırırlar; her türlü zulmü yaparlar; ama insanlığı yenemezler.

İnsanca, hakça bir dünya idealine sonsuz bir aşkla bağlı olanları kim yenebilir ki?

Hadi vicdanlarınızın direklerine çekin isyan bayraklarını.

Korksun insanlığın, barışın, devrimin, aşkın, baharın, 1 Mayıs'ın düşmanları.

Yılgınlık yok, direniş var!

DELİCEVAT

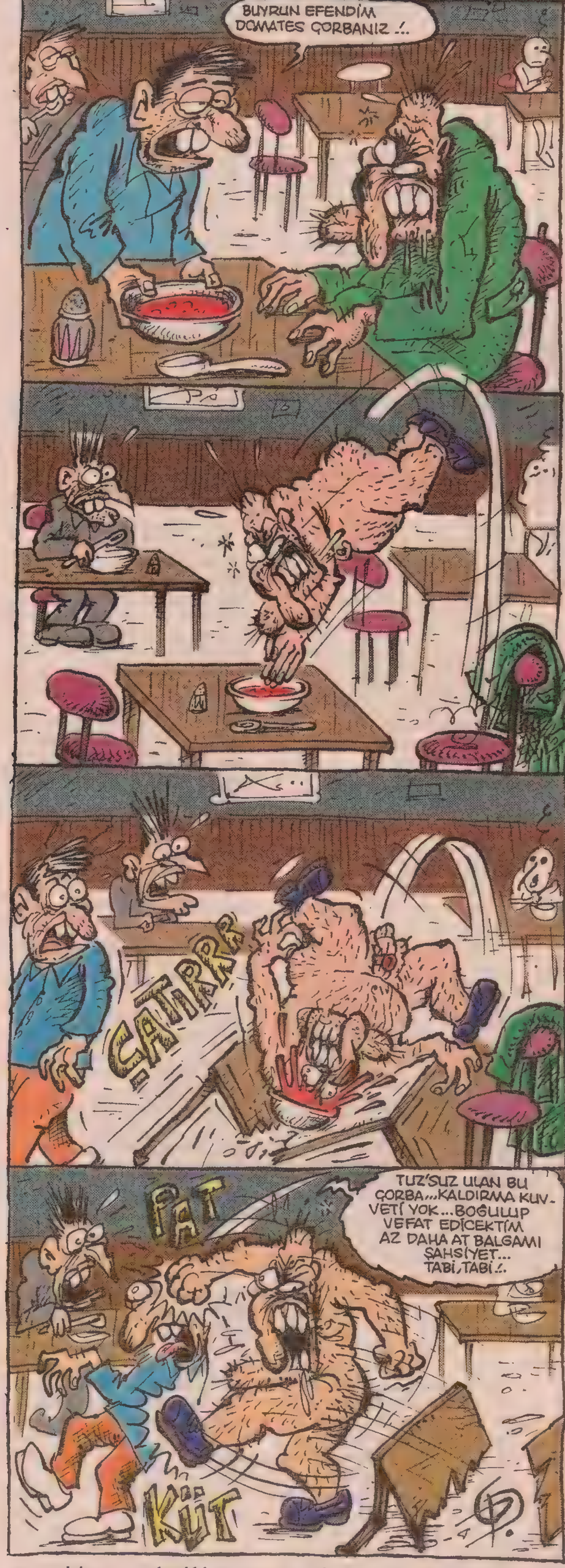
BUYRUN EFENDİM DOMATES ÇORBANIZ !..
ÇATIRRR
PAT
TUZ'SUZ ULAN BU ÇORBA...KALDIRMA KUVVETİ YOK...BOĞULUP VEFAT EDİCEKTİM AZ DAHA AT BALGAMI ŞAHSİYET... TABİ, TABİ !..
KÜT

ALICI İTİNAYLA GİRDİĞİ DÜKKANDA BİR O YANA BİR DİĞER KÖŞEYE BAKIP SATICIYA (POTASYUM İSTİYORUM) DESİN. BUNUN ÜZERİNE SATICI DA (TABİ DERHAL SİZE POTASYUM SATICAM İŞTE AMA BEDELİNİ ÖDEMEK KAYDIYLA DİKKATİNİZİ ÇEKERİM) DİYİNCE ALICI BASAR CEVABI (HERHALDE YANİ HEDİYE ETMENİZİ BEKLEMİYORUMKİ CANİKOM) DEDİ. SATICI UMMADIĞI BU CEVAP KARŞISINDA MAHÇUP OLUR VE ALTINA İŞER BELLİ ETMEDEN. ALICI DEVAM EDER (ZATEN HAVALAR SOĞUK İSTESEM DE TERLEYEMEM, HADİ POTASYUM SAT BANA DURMA ÖYLE ZİBİDİ GİBİ) DİYİNCE SATICI HİDDETLE ALTINA SIÇAR VE HAYKIRARAK (POTASYUM MOTASYUM BİR YERE KADAR HAVA SOĞUKSA YEME DONDURMA) DİYE FISILDAR ALICININ KULAĞINA SEVGİYLE. SONRA EVLENİP MÜTEVAZİ BİR UZAY ÜSSÜ İNŞA EDERLER. AMAÇLARI UZAYDA UÇUŞAN FEZA GEMİLERİNİN İLGİSİNİ ÇEKMEKTİR. ÇEKERLERDE. AY ÜSSÜ ALFA GİBİ Dİİ Mİ CEVAT AABİ. (EVET.)

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

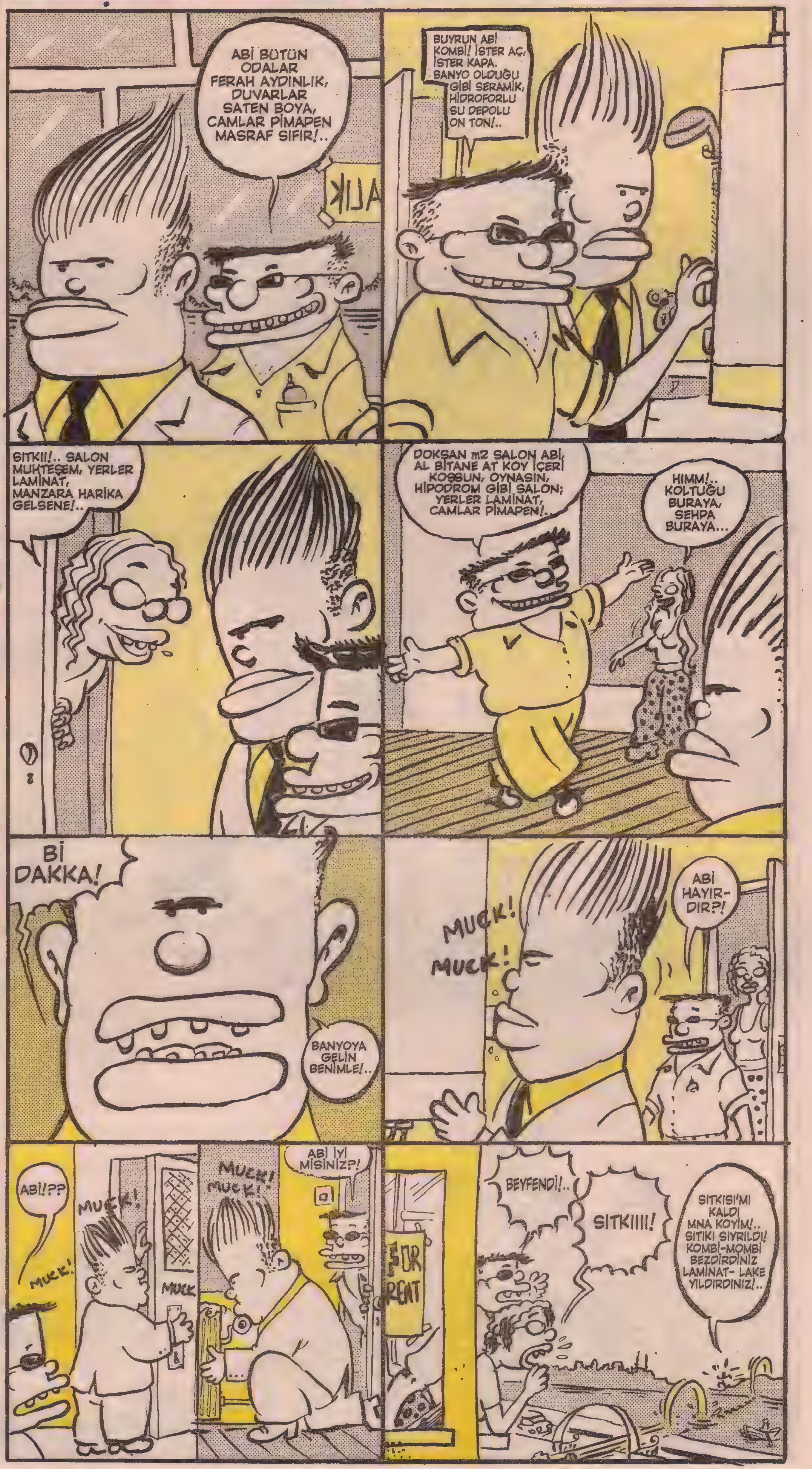
ABİ BÜTÜN ODALAR FERAH AYDINLIK, DUVARLAR SATEN BOYA, CAMLAR PİMAPEN MASRAF SIFIR!..
ALIK
BUYRUN ABİ KOMBİ! İSTER AÇ, İSTER KAPA. BANYO OLDUĞU GİBİ SERAMİK, HİDROFORLU SU DEPOLU ON TON!..
SITKI!!.. SALON MUHTEŞEM, YERLER LAMİNAT, MANZARA HARİKA GELSENE!..
DOKSAN m2 SALON ABİ, AL BİTANE AT KOY İÇERİ KOŞSUN, OYNASIN, HİPODROM GİBİ SALON; YERLER LAMİNAT, CAMLAR PİMAPEN!..
HIMM!.. KOLTUĞU BURAYA, SEHPA BURAYA...
Bİ DAKKA!
BANYOYA GELİN BENİMLE!..
MUCK!
MUCK!
ABİ HAYIRDIR?!
ABİ!??
MUCK!
MUCK!
MUCK
MUCK!
MUCK!
ABİ İYİ MİSİNİZ?!
FOR RENT
BEYFENDİ!..
SITKIIII!
SITKISI'MI KALDI MNA KOYİM!.. SITIKI SIYRILDI! KOMBİ-MOMBİ BEZDİRDİNİZ LAMİNAT- LAKE YILDIRDINIZ!..

cemaahmet@leman.com.tr

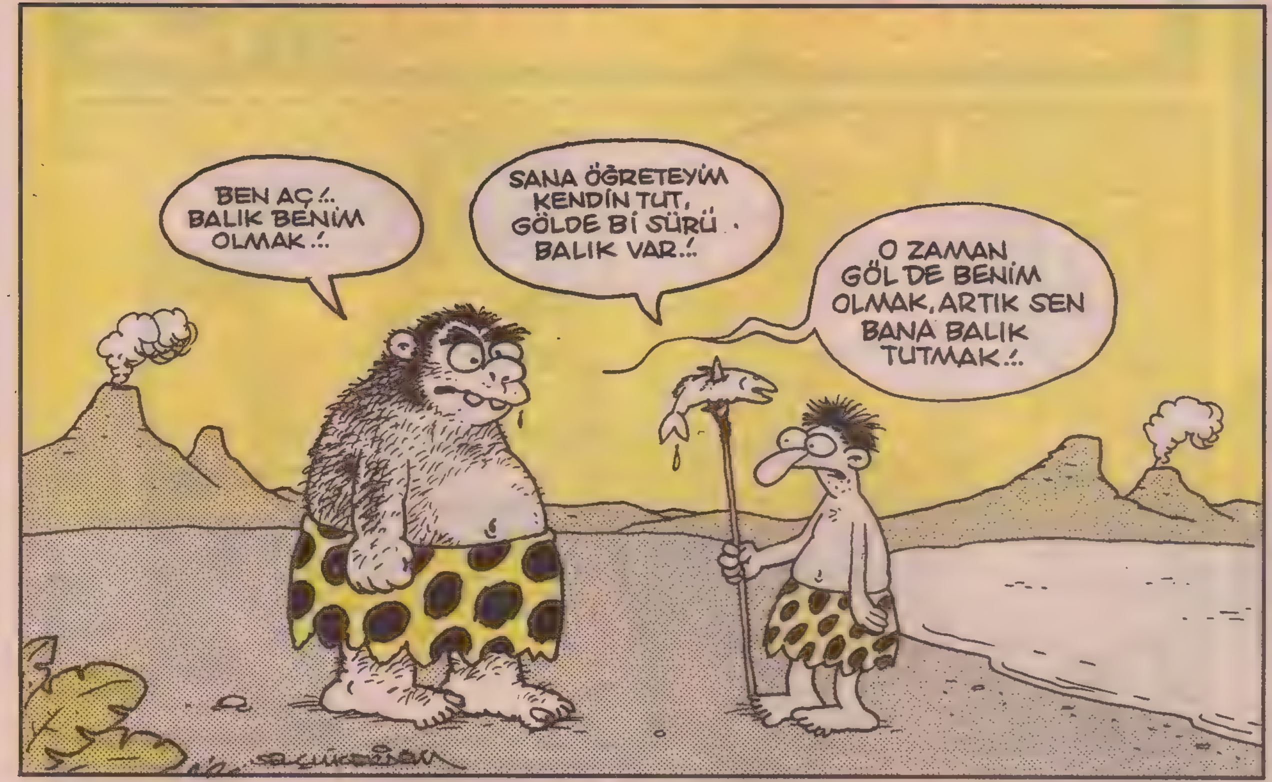

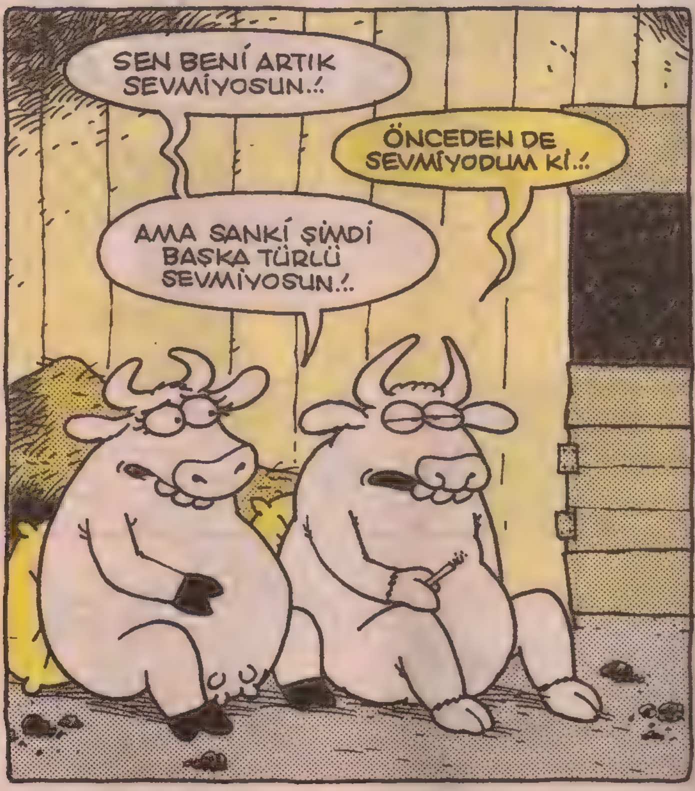

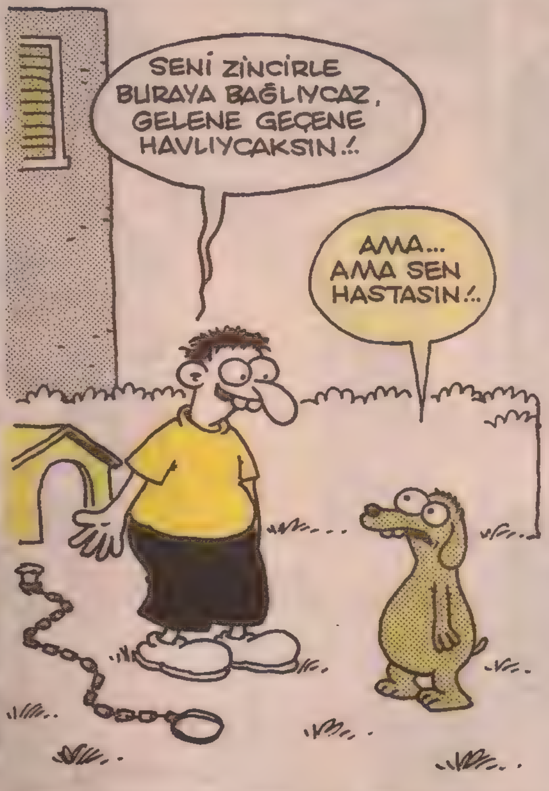

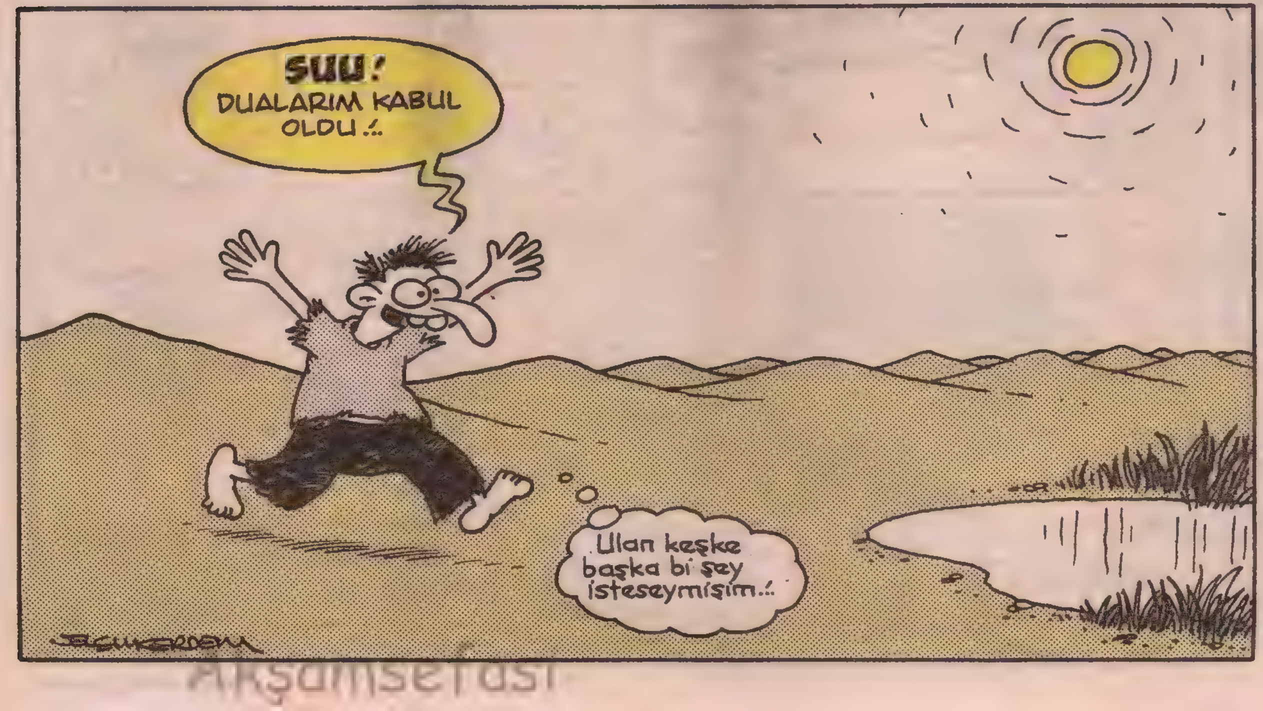

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Çalışanları ve Dostları...

Çocuğun gördüğü düştür barış
Annenin gördüğü düştür barış
Ağaçlar altında sevdalıların sevdasıdır barış.
Ama barış burda çok uzaklarda.

Evet Ortadoğu'dan Filistin'den Baş ediyorum. Aslında burda İsrail halkına çok görevler düşüyor ama İsrail halkı kendi Devleti kadar bu savaşı benimsemiş, kabullenmiş; onlara göre Filistin'de ölen çocuklar bu ölümü hakediyordu. Filistin halkı bu ölümleri hakediyordu. Filistinli hamile kadınlar ve çocuğunu yol üstünde doğurmak zorunda kalan kadınlar bunları hakediyordu onlara göre. Burda barış yanlıları var ama onlar İsrail halkı değil, onların hepsi göçmenlerdi. Arjantin'den, Rusya'dan vs... Ben de İsrail'de çalışan bir Türk genciyim ve burdaki olayların canlı bir tanığıyım. Yanımızda çalışan Filistinli dostlar var. Ama onlar kendi topraklarında özgürce çalışamıyor, polis bunları rahat bırakmıyor. Onlar da 'kaçacak delik' arıyorlar. Çok acı bu olaylara tanık olmak... Filistin halkı onurludur. Kavgaları kadar haklılar. Bu toprakların hepsi Filistin'in. İsrail Devleti Filistin topraklarını birer birer işgal ediyor, işgal ettiği her yere yeni kentler yapıyor... Şimdi tek dileğim, Filistinliler'in bütün bu toprakları geri alıp kendilerine tam bir Filistin devleti kurmasıdır. Kendilerini özgürce hissetsinler. Çocuklar ölmesin. kadınlar yol üstünde çocuklarını dünyaya getirmesinler. Hiç kimse korkuyla evlere saklanmasın... Ve toprakta derin yarıklar açan sabahları tek bir sözcükle yazarlar:

Barış, başka bir şey değil barış,
Savaşa hayır, barış hemen şimdi.

İsrail'den sevgilerle.
Metin İldeniz - İsrail

Peace, now!

6 Nisan 2002 tarihli Leman'da okur mektuplarını okurken şaşırmadım dersem yalan olur. Özellikle son iki mektup bende tam anlamıyla şok etkisi yarattı... Dünyanın her yerinde, hatta Tel-Aviv'de bile binlerce barış yanlısının protesto ettiği, insanlık dışı İsrail işgalini kapakta işlediği için LeMan'a faşist (çok yanlış bir yerde) ve ayrımcı sıfatları yakıştırılmıştı o mektuplarda... Öncelikle şu kesindir ki, yapılan bu müdahale tam anlamıyla ve hiç şüphe götürmeksizin **"bir soykırım ve katliamdır"**. Bunun tartışılacak yanı yoktur. Zaten rakamlar da her şeyi açıklıyor; ilk 7 günde 200 Filistinli öldürüldü. Ayrıca, 1500 yaralı ve bir o kadar da tutuklama tespit edildi. Hatta şu dakikalarda, İsrail, Cenin mülteci kampına 25 roketle saldırıp 10 Filistinli'yi daha etkisiz hale getirdi!? Bu da yetmezmiş gibi Nativitas kilisesini de kuşattı. Bu müdahalenin başka bir adı yoktur. Kompleksli, gözünü kan bürümüş, faşist (şimdi doğru yerinde) İsrail yönetimi, ABD'nin de (onsuz olmaz savaşlar) "açık" desteğini alarak Filistin topraklarında katliam yapmaktadır. Bu tamamen siyonist ve emperyalist mantaliteye hizmet eden bir işgaldir. Leman bu insanlık dışı olayda da üzerine düşen görevi ve kendisinden bekleneni yapmıştır. Çünkü **"halklar kardeştir, yönetenler düşman!"** Ortadoğu'da barışın tek yolu; yanyana ve barış içinde yaşayabilecek İsrail ve Filistin devletinin varolmasıdır. Ama kesin olan bir şey vardır ki, bunu sağlayacak olanlar faşist yönetimler değildir. Herşeye rağmen (!) umudumu koruyorum hala. İnanıyorum ki; gün gelecek faşist yönetimler masum halklar üzerinde kan kusamayacaklar. İnsanlar kafelerde, restoranlarda her an tetikte olmadan yaşayabilecekler. İnanıyorum ve Tel-Aviv'de binlerce sağduyulu barışsever yahudinin haykırdığı cümleyi haykırıyorum: **"Peace, now!"**

Peacelover

Merhaba,

Ben 1984 doğumlu bir kişiyim. Öncelikle kelimelerime çocukluğunu hiç yaşamamış biri olarak başlıyorum. Çocukluğumu hicbir zaman yaşamadım diyorum çünkü ömrümün yarısı yollarda geçti. Doğduğum köyü hiçbir zaman görmedim çünkü doğduğum günden beri gurbetteyim. Şehir şehir dolaşıp, taşınmaktan artık bıktım. Babam veya annem memur olmuş olsa birşey olmaz ama bunların hiçbiri değiller. Sadece daha iyi bir yaşam için, belki de insanların tek amacı da bu; ne kadar ekonomik kriz olsa da!

Önder Akkuş/Uşak

Güneş Seni De Sevecek Filistin;

Biz onurlu bir aileyiz ve nice parçalanmışlığı sınayarak geldik bugüne. Birleşmişliğimiz aslında o parçalanmışlığımızdandır. Bugün Filistin'de parçalanmak istenen insanlık onurumuz tokat tokat birleşecektir her Filistinli çocuğun ellerinde. Ve o evlere hapsedilen çocuklar, ellerinde bayraklarıyla selamlayacaklardır güneşi elbet. Okulların, bahçelerin, sokakların ve oyun parklarının neşeli çocuk seslerine olan hasreti son bulacaktır. Ve yine gizli saklı köşelerde sevgililer sarmaşdolaş olacaktır... Evet "İsrail; Filistin'de kan kusuyor, herkes susuyor". İsrail kan kusmak zorunda(!) Ama terörle mücadele için değil, Ortadoğu'daki direniş kapısını kırmak için. Bu direniş kapısı Arap dünyasının kalbidir. Bunu bilen Amerikan Emperyalizmi daha dün Türkiye'nin direniş noktalarından biri olan ODTÜ'de McDonald's açarak bu direnişi kırmaya çalışıyordu, bugün ise, emperyalist rüyalarını kendi tüp bebekleri olan İsrail ile Filistin'de direnişi kırarak gerçekleştirme amacında. Yani kanlı senaryo çok açıktır. Filistin direnişini kırdıktan sonra işlerinin ne kadar kolay olacağının farkındalar. Direnişin kırılması durumunda Arap dünyasının yapabileceği hiçbir şey yoktur. Arap toprağı da, petrolü de emperyalizmin olacaktır. Çok değişken gibi görünen bu dünyanın akışında ABD emperyalizmi hesaplarını çoktan yapmıştır. Emperyalizmdeki hesabı Filistin'e uydurmaya çalışan bu anlayışa buyrun, geçin demeyecektir Filistin halkı. Onlar (İsrail) halk olmanın anlamını bilmezler. Satın alınmış ya da kiralanmış bir toprağın halkı olamaz. Ben yine de seveceğim İsraillileri, kendi insanlığım adına. Ben yine de seveceğim, onlar alnımıza silah dayayıp vursalar da. Onların (Yahudilerin) Nazilerden çektiklerini hiçbir şey unutturamaz kendi insanlığıma. Ben onları seveceğim bu yüzden.

Sevim Zakuto diyor ki Leman'a gönderdiği mektupta; "İsrail'deki akrabalarım cafelerde, restoranlarda her an tetikte bekliyorlar." Ve yine diyor ki; "İsrail, Filistin'le terör olaylarının durdurulması için uğraşıyor, kan dökmek için değil" Cevap veriyorum: İsraillilerin oturabildikleri cafeleri, restoranları var. Ya Filistinlilerin?.. Mermilerle, toplarla delik deşik edilmiş evleri var sadece. Ve yıllardır her saat durmaksızın akan kanı var... İsrail'in ise tankı, topu, uçağı, ordusu... Filistinliler terörist ise, İsrail profesyonel teröristtir. Filistinlilerin bedenlerinden başka hiçbir silahları yok. Sen bedenini gözünü kırpmadan feda edebilir misin? Onlara sevgililerinin ellerini tutmak acı veriyor. Çünkü onların taş atan elleri kan revan içinde yaralı, nasıl sızlıyor biliyor musun? Şiddete karşıyım, ama bunun adı şiddet değil. Tamamen bir refleks... İsrail halkına düşen kendi siyasi iktidarına muhalif olmaktır. Tabi bütün bu olanlardan vicdanı sızlıyanların ve içinde hala insan yanı bulunanların... İgal Acıman diyor ki Leman'a gönderdiği mektupta; "İsrail karşıtı yayınlarınızdan dolayı hiçbir Leman yayını almayacak ve yakın çevremi de aleyhinize karşı uyaracağım". Ayrıca Sevim Zakuto da büyük bir okuyucu kitlesi kaybetmek üzeresiniz" diyor. Onlara cevabımız hazırdır. Biz nice kayıpları sınayarak geldik bugünlere. Kazanmış olduklarımız aslında kaybetmiş olduklarımızdandır. Leman'ı da ayakta tutan tertemizliği yani onurudur. Onur denilen şey kaybetmeyi, fedakarlığı, gerektirir. Leman sizi kaybediyor ama onurunu vermiyor kanlı ellere; tıpkı Filistin halkı gibi. Bu yüzden onurlu Leman çalışanlarına ve herşeyini feda etmekten çekinmeyen Filistin halkına binlerce selam olsun..."

Cem Aksoy - sentez76yahoo.com

Leman'ı düşünerek yazmaya davet eden İgal Acıman'a ve Sevim Zakuto'ya...

Binlerce mektup arasından siz ikinizin bu haksız eleştirili yazılarınızı yayınladı Leman. İlk olarak bu, eleştiriye ve düşünceye önem vermeyi öğretmeli size. İkinci olarak da Leman'a ithafta bulunacağınıza, her Leman okuru gibi, her aydın insan gibi, olaylara objektif, tarafsız bakmayı öneriyorum size. Mektuplarınızı okuduğumda çok üzüldüm. Çünkü Sevim Zakuto yaklaşık 4 yıldır Leman okuduğunu yazmış. Zannediyorum bu 4 yılda Leman'ın felsefesini, haklının yanında sonuna kadar direndiğini, susmadığını, Nihat Genç abimin yazılarını ve niteliğini anlayamamışsınız; YAZIK!
Eğer okumamayı düşünüyorsanız bir daha almazsınız olur biter. Bir sosyolog olarak size de diğer insanlar için düşündüğümü; barış ve kardeşlik dolu, savaşsız, kansız, mutlu, güzel günler diliyorum.

(Nihat Genç kalemine sağlık, varol. "İSRAIL FILISTIN'DE KAN KUSUYOR, HERKES SUSUYOR!")

Nigar

Merhaba Leman;

Ben Uludağ Üniversitesi Teknik Bilimler M.Y.O. öğrencisiyim. Leman'ı hiç kaçırmamaya gayret ediyorum. 30 Mart 2002 tarihli sayınızda Samsun 19 mayis Üniversitesi'nden yazan iki Leman dostuna teşekkür etmek istiyorum. Çünkü bizlerin çok önemli sorunlarına parmak basmışlar. Devletin önlisans (iki senelik) programlarında okuyan öğrencileri ekonomik bir kaynak olarak gördüklerine inanıyorum. O iki dostumuzun dediği gibi önümüzdeki sene sınavsız dolduracaklar meslek liseli öğrencileri; onlar bu öğrencilerin her birini banknot olarak görüyorlar. (Ohh aksın paralar). Bir de bıraksın bu öğrencilerin %10'unu yaz okuluna, ordan da kredi paraları, o da bir gelir. Devlet verdiğimiz bu paralarla g.tünü yamar inşallah! Eğer yamayacaksa, biz kendimizi ve ailelerimizi sıkarız, ne yapar ne eder veririz bu paraları. 19 Mayıs'taki sorunlar Türkiye'nin her yerinde ve bizim üniversitemizde de var. Bizlere uygulama yaptırdıkları bilgisayarların durumu içler acısı. (Monitörün üstüne kitap koyarak çalışıyor. Var mı böyle bir teknoloji ya!) Ayrıca laboratuarlarımızda olanaklar kısıtlı. Sorunlar hep aynı... Yahu kardeşim üniversite merkez kampüsünün içinde yollar kaldırımsız, asfaltsız olur mu? Oluyor işte... Otobüsten inip kendi eğitim gördüğümüz binalara gidene kadar boydan boya çamur oluyoruz. U.Ü. yetkilileri bu soruna bir çare bulana kadar ben insan kimliğimden sıyrılıp bir domuzcuk olacağım. Ya da Nihat Genç'in deyimiyle (U.Ü. öğrencilerini Memleket Hikayeleri kitabında kelebeklere benzetmişti!) kelebek sıfatından sıyrılıp bok böceği olacağım! Neyse biz de sorunları anlata anlata dilimizde tüy biter, çözüm araya araya kafamızda saç kalmaz ama sorunlar bir türlü bitmez. Ha unutmadan, Filistin'deki katliama gösterdiğiniz duyarlılığı kutluyorum.(Ayrıca Charlie Hebdo özel sayısını çok beğendim. Çok neşeli, çok güzel olmuş. Ellerinize sağlık) Bütün Leman emekçilerini çok seviyorum. Bursa'dan sevgilerle kucaklıyorum. HER ZAMAN YANINIZDA OLDUĞUMUZU HİÇBİR ZAMAN UNUTMAYIN.

Selçuk Dığış

Selam!

Ben Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nin ilçesine bağlı bir Yüksek Okulu'nda okumaktayım. (Ya da okumaya çalışıyorum.) Üniversiteye hazırlanırken ne büyük hayellerim vardı. Ama gelin görün ki, okuduğum yer tam bir asalaklar ordusu... İnsanları giyim tarzlarıyla, dinledikleri müzikle, okuduğu kitap ve dergilerle yargılayan ve değerlendiren tiplerle dolu burası. Herkesi kendilerine benzetmeye, kendi fikirlerini kabul ettirmeye çalışıyorlar. Ama asla onlar gibi olmıycam ve pes etmicem... İyi ki siz varsınız. Yalnızlığımı sizinle paylaşıyorum. Düşüncelerimi sizinle büyütüyor ve geliştiriyorum. Hepinize sonsuz teşekkürler.

No Name

Leman Okurlarına;

İnsanın kendine fazla geldiği noktada başlıyor yalnızlık. Bazen milyonların içinde, bazen de bir başınayken... Çok şey vardır ya, tarifi imkansız, bol seçenekli olan; yalnızlıkta böyle bir şey. Aranan şu; paylaşmak adına yalnızlığı ilan ediyorum... Her insan kendi içinde yalnızlığı duyumsayabilir. Her insan bir dünyadır çünkü. Arayış oldukça, bulamamak da kaçınılmaz olabilir. Ortak paydalar vardır ama her noktada payidar olamamaya rağmen... Bunu hissedebilirsiniz... Ben kendimi ırmağa ulaştıktan sonra denizde biliyorum ve yaşlı bir deniz bilip, "hayatı" bölüşelim diyorum. Sevgiyle kalın.

Süreyya Gür
E Tipi Kapalı Cezaevi Oda:B/3
Bağlar/Diyarbakır

Selam!

Baktım ki herkes ÖSS olayını fazla sallıyor yazayım dedim. Sevgili kardeşlerim şu anda sınavlara hazırlanıyorsunuz, başınızı kitaplardan kaldıramıyorsunuz... Böyle yapıyorsanız veya zekanız çok parlaksa kesin kazanıyorsun ama asıl ondan sonrası zor. İdealiniz varsa kesinlikle unutun. Ben bir senelik çalışmayla kazandım. Girmek istediğim bölüm iki senelik bölüm olan Takı Tasarım'dı. 160 üstü puan aldım. Hayatımda okul başarım olmadığı için havalara girdim. Bu arada arkadaşlarımdan kimse kazanamadı. Şu diploma notları yüksek olan tipler, en güzel onlara hava basıyorsun. Annem de komşulara...Sonra tercihlerini İstanbul'un bilmem ne dersanesinden bir rehber hocayla yapıyorsun. Ama meslek lisesi çıkışlı olduğunu da söylüyorsun. İdealinin de bu olduğunu... O da sana gözün arkada kalmasınlardan yıkama-yağlama ve sıralama yapıyor... Beklenen gün geliyor. İnternete giriyorsun, bir de bakıyorsun açıkta kalmışsın. Dünya başınıza yıkılıyor gibi ama asıl bundan sonra eğlence başlıyor. Komşular evi basıyor. Akrabalar açıkta kaldığınızı öğrenince -kendi çocukları kazanamayanlar- münasip bir yerlerine kına yakacak pozisyona geçiyorlar. Derken sizbunalım, depresyon takılıyorsunuz. Daha sonra aileniz sizi meslek lisesine zorla gönderdiği için onlarla kavga ediyorsunuz. Ama hiç tavsiye etmem, kendilerini haklı çıkarıyorlar. Sonra rehber hocaya küfürler yağdırıyorsunuz. Ondan sonra sisteme... Depresyondan çıkmak için meditasyon olayına girin. Mum, tütsü filan yakın... Daha sonra eğitimin gördüğün meslekle ilgili iş arayacaksın. Çalışmazsan seni ev kızı statüsünde görüyorlar. Ben 5 yıldızlı bir otelde münasip yerimden terler akana kadar çalışıyorum. Bir sürü ayıya sadece cepleri dolu diye 'bey' diyiyorum. Tabi onların sonradan görme eşlerini de unutmayalım... Ay başında aldığın parayla nasıl olsa sürünüyorsun diye, şans oyunlarında para kaybetmekte sakınca görmeyeceksin... En önemlisi; bundan sonra yolda öğretmenlerinizi görmezlikten gelmeyin. Öyle yaparsanız, kendilerinin haklı çıktığını düşünürler. (Sizden adam olmaz manasında). Onları görünce sallayın; üniversitedeyim ya da iş kurdum, bir de zengin koca buldum yalanını. Size tavsiyelerim bunlar. İnanın ki bunlar ÖSS'ye giren her 10 kişiden 8'inin başına gelenler...

Aslı

Merhaba Leman Dostları;

Hayatı tanımaya başlayalım dedik; artık. Amaçlarımızın ilk basamağını üniversite oluşturuyordu. Nasıldı? Neydi? bu üniversite. Ne yapılırdı? Ya da neler yapılmalıydı? Neler yapılmazdi ki? Konuşmak, okumak, sosyal faaliyetlere katılmak, kendini geliştirmek, kendini tanımak, araştırmak gibi faaliyetler yapılırdı. Evet yapılırdı fakat hangi şartlarda ya da hangi üniversitede bunlar yapılır? Bunun ölçütü ne? Mesela bizim şimdi okuduğumuz üniversitede bunları gerçekleştirmeyi bir yana bırakın, bunları gerçekleştirecek fiziksel bir ortamımız bile yok. Öncelikle doğru düzgün eğitim görebileceğimiz bir binadan bile yoksunuz. Her yıl eğitim gördüğümüz binamız değiştiği için bir gelecek yıla "acaba hangi binada eğitim göreceğiz" kaygısını taşıyoruz. İsteğimiz sadece sabit bir binada eğitim almak. Bunların dışındaki isteklerimizi bir kenara bıraktık.... Üniversiteyi kazandığımızdan beri artık bu sorunlardan bıktık. Biz de bir üniversitede okuduğumuzu bilmek istiyoruz. Artık doğru düzgün bir kantinimiz olsun istiyoruz. Binlerce öğrencinin soluk almakta zorlandığı küçücük bir kantin değil. Fazla bir şey istemiyoruz. Karşılaştığımız sorunlar bizim umutlarımızı da küçülttü. Artık büyük şeyler umut etmiyoruz. Artık köhnemiş ruhlara sahip olmak istemiyoruz. Çünkü bizi uyanık tutmaya yarayan tek şey umuttur. Biz Uşak Eğitim Fakültesi öğrencileri olarak Leman aracılığıyla Uşak halkına ve yetkililere sesleniyoruz. Artık sesimizi duyup, sorunlarımızın büyük olduğunun farkına varsınlar. Güzel şeylere ulaşmak, güzel şeyler için emek harcamakla olur. Küçülmüş umutlarımızı büyütmeye ne dersiniz?

Uşak Eğ. Fak. Öğrencileri Lemi, Seda, Handan

Sevgili Lemancılar!..

Ya da nerden sevgili oluyorsak... Bir gece yarısı Leman'daki "Okur Mektupları"nı okuyordum. Birden ben de mektup yazma gereğini hissettim. Neden mi? Bilmem, öylesine... Benim sorunum ne zam, ne geçim sıkıntısı, ne de İsrail-Filistin meselesi... O zaman benim sorunum yok, yaşasın. Ben 26 yaşında evli ve bir çocuk babasıyım. Leman'ı, özellikle Deli Cevat'ı ve arkadaşı Benjamin'i çok seviyorum. Hatta o kadar çok seviyorum ki, şeyime saat bile taktım. Saati sordukları zaman bakması zor oluyordu diye saati tekrar koluma taktım... Leman'ın sayfalarını açınca evin bir odasından diğerine geçiyormuş gibi oluyorum... Ben evlenmeden önce Timsah gibi şeyimin doğrultusuna giderdim. Sonra Pazar Sevişgenleri gibi oldum. En sonunda evlendim, kendimi buldum ve Bezgin Bekir oldum... Bu arada Gökhan Dabak abime de hürmetler. Bazen ben de dünyayı fethetmek istiyorum ya da onu zittiret bazen arabalarla koşmak, çatılardan çatılara atlamak, denizin üstünde yürümek... Ve son söz: Siz bir yerlere gitmeyin. Bu ülkenin, bu gezegenin sizlere ihtiyacı var.

Bülent+KA

Selam

Hebdo'yla çıkan özel sayınızı aldım. Fransız mizahçıların Türkçeye çevrilmiş kitapları var mı acaba? Ben sadece Cavanna'nınkini buldum. Özellikle Wolinski'yi arıyorum. Teşekkürler.

Volkan Kalemci
Karabaş Mah. İstiklal Cad. Özocak Apt. A
Blok Kat:1 İzmit/Kocaeli

Bezgin Bekir Olabilsek

Merhaba Leman yazar ve çizerleri. Sevgiye inanan, barışa, aşka, insana ve emeğe değer veren tüm arkadaşlara merhaba. Sevgi değil midir dünyayı kurtaracak olan. Tüm bunlar için herkesin yapabileceği küçükte olsa bir şeyler vardır öyle değil mi? Yeter ki adam gibi adam olalım. Yeterince sevebilelim ve inanalım. Neden Bezgin Bekir? O bambaşka bir kişi. O başlı başına bir hayat. Bir yaşam tarzı. Yüreği sevgi dolu. O tek başına koca bir çınar. O bir misyon. Onun sessizliği saflığından değil kızgınlığından. Toplumumuzda Bezgin Bekir'lerin artması umuduyla yeniden merhaba sizlere. Ve Tuncay Akgün teşekkürler Bezgin Bekir'i bizlere taşıdığın için.

H.Erdil

Keşke Her Gün Bayram Olsa!

Adım Zarife. Sekiz yaşındayım. Van'da yaşıyorum. En çok ip atlamayı bi de televizyon seyretmeyi seviyorum. Gerçi annemi babamı da seviyorum ama onlar çoğu zaman beni hiç dinlemiyorlar. Ne desem, ne yapsam daha küçüksün büyüyünce yaparsın diyorlar... Ben de hep korkuyorum. Ya hiç büyümezsem!

En iyi arkadaşım Sevda. Her sabah onunla okula gidiyorum. Çoğu zaman ben tandır ekmeği getiriyorum o da otlu peynir. Okulda ekmeğimizi beraber yiyoruz. Öğretmenimiz bize diyor ki bu beslemedir ekmek değil. Ama ben televizyonlarda görüyorum bazı cocuklar beslemede pasta yiyiyor. Çikolata yiyor. Kola içiyor. Ben öğretmenime diyorum beslenme işte odur. Öğretmenim bana bakıp gülüyor... Diyor ki keşke her çocuk pasta yese kola içse. Ama yine de halimize şükredelim diyor. Bazı yerlerde çocukların çöplükten yiyecek topladıklarından bazı yerlerde de çocukların ekmek bulamadığı için açlıktan öldüklerinden bahsediyor. Ben hala inanamıyorum. Onların anneleri babaları hiç mi üzülmüyor?

Sevda bi de Aysel diye bi arkadaşla beraber aynı sırada oturuyoruz. Ama hepsi geldiğinde dört kişi oturuyoruz. Arkadaşlarımızdan okula gelmeyenler olunca hep üç kişi oturuyoruz. Ama hepsi geldiğinde dört kişi oturuyoruz. Herkes okula geldiğinde ben okulu sevmiyorum. Çünkü o zaman sınıfımız kalabalık oluyor. Bazen Aysel'in defterleri, kitapları, kalemleri yere düşüyor. O zaman öğretmenimiz Aysel'e kızıyor. Aysel de bana diyor ki keşke sırada benle Gülperi tek otursak. Senle Sevda okula hiç gelmeseniz. Benim de defterlerim, kitaplarım hiç düşmese. Öğretmen de bana kızmasa. Ama öğretmenimiz yine Aysel'e kızıyor. Diyor ki bütün çocukların eğitim hakkı var. O da diyor ki ama öğretmenim köydeki bi sürü büyük çocuk hiç okula gelmiyor. Bazıları tarlada çalışıyor bazıları da davar otlatmaya gidiyor. Hem çoğu kızları da babaları okula göndermiyor.

Ha unuttum... İkinci sınıfa gidiyorum. Okulumuz küçük olduğu için bi de öğretmenimiz az olduğu için birinci sınıflarla aynı sınıfta ders görüyoruz. Üçüncü, dördüncü bi de beşinci sınıflar da hepsi beraber başka sınıfta ders görüyor. Onların da bi öğretmeni var. Biz sabah geliyoruz. Onlar öğleleyin. Bazen bizim öğretmenimiz gelmiyor. O zaman bize beşinci sınıftaki büyük çocuklar ders veriyor. Öğretmenimiz geldiğinde ben ona diyorum sen hiç hasta olmasan. Hep okula gelsen. Bize hergün yeni şeyler öğretsen. Öğretmenim yine bana bakıp gülüyor... Halinize şükredin diyor. Bazı köylerin hiç okulu yok, hiç öğretmeni yok. Ben işte o zaman o köyün çocuklarını düşünüyorum. Bazen de geceleri aklıma geliyor. Ağlıyorum. Bi çocuk okula nasıl gitmez? Bi çocuk okuma-yazma nasıl bilmez? Hem bi çocuk okula gitmezse okuma-yazma da öğrenemez. O zaman kitap da okuyamaz. Öğretmen de olamaz.

Okuldan çıktıktan sonra Sevda ile birlikte hep oyun oynuyoruz. Bazen de geziyoruz. Buraları bi görseniz o kadar güzel ki. Kuşlar, ağaçlar, kuzular... Bi de büyük büyük dağlar var. Dağlardan bazen silah sesleri geliyor. Dağların arkasında ne oluyor o kadar merak ediyorum ki. Ama annem dağlara gitmemize izin vermiyor. Diyor ki orada kötü adamlar var. Bi keresinde Ahmet diye bi çocuk gitmiş oraya. Bi bakmış bi şey bulmuş. Meğer o kötü adamların bombasıymış. Eve getirirken elinde patlamış ve Ahmet ölmüş. O zaman ben de Sevda da çok üzülmüştük. Bi de şaşırmıştık. Çünkü Ahmet daha çocuktu. Çocuklar ölmezdi ki... Keşke demiştim o zaman, değil bizim köyde dünyanın hiç bi yerinde çocuklar ölmese. Çocuklar hep gülse hep oynasa. Hiç çalışmasa. Yani çocuklara hep bayram olsa. Herkes birbirini sevse. Her yerde barış olsa. Bi de şey geldi aklıma... Acaba o kötü adamların çocukları hiç bi kere ölmüşmüydü? Neyse canınızı sıkmayayım... Hepinizin 23 Nisan Çocuk Bayramını kutluyorum.

Not: Bu mektup bir öğrencimin 23 Nisan konulu kompozisyonundan derlenmiştir.

112435 Sayı: 2002/04 - Nisan 2002
Fiyatı: 1.300.000 TL (KDV Dahil)
L
Manyak
CANKUŞ
TAMAMI 80 SAYFA
80
BAHAR GELDİ

N.Işık/Van

Emeğe Saygılı Bütün İnsanlara Merhaba!

Ben bir üniversite öğrencisiyim, sınav kurbanı! Şu sıralar malum vize haftasındayız. Şu an saat gece yarısını geçiyor. Yarın vizem var ama hala hiçbir şey bilmiyorum. Çünkü ça-lı-şa-ma-dım. Neden çalışamadığıma gelince, dedim ya, sınav kurbanıyım. O üç saatlik hayat sınavındaki telaşım beni, hiç istemediğim ama gelmek zorunda olduğum bu bölüme getirdi! Gelmek zorundaydım, çünkü tekrar sınava girecek ne gücüm, ne zamanım ne de zamanım vardı. Geldim! Ama 2 yıl geçmesine rağmen okuduğum üniversiteye de, bölüme de, derslerine de alışamadım, sevemedim, yapamıyorum. Bu yıl sınava girecek arkadaşlar, lütfen istemediğiniz bir bölüme girmeyin, yapamazsınız! Biliyorum çoğunuzun benim gibi tekrar sınava girecek gücü, zamanı ve parası yok ama olmuyor işte! Olmuyor, olmuyor! Yılların emeğini 3 saate sığdıranlar, gençliğin umutlarını darmadağan edenler; bu sese kulak verin! Bu hakkını yitiren gençliğin sesi. Emeğe saygı diyorum. Daha adil bir sistem diyorum! (Her eşitlik adalet değildir ama, Her adalet eşitliktir!)

Melek

Büyük Bir Savaş Başladı

İzmir Bornova Anadolu Lisesi öğrencisi olan arkadaşımız Yaprak Duyal kan kanseri ile mücadele ediyor. Onun bu savaşı kazanabilmesi için ilik nakli şart!

Yaprak'ın mücadelesine destek olmak sizlerin elinde..

Bu arkadaşımıza destek olabilmek amacıyla Bornava Anadolu Lisesi Eğitim Vakfı bir kampanya başlattı!

Kampanya dahilinde sizlerin yardımcı olabilmesi için hesaplar açıldı...

Garanti Bannkası Alsancak Şubesi
T.L. Hesabı: 127-6299192
USD Hesabı: 127-9096844

İzmir Valiliğinin 6 Mart 2002 tarihli izniyle açılmış olan bu hesap numaralarına yapılacak bağışlardan havale ücreti alınmayacaktır.

Detaylı Bilgi İçin:
www.yaprakduyal.org

BURSA LEMANCI
Altıparmak, Sakarya
Cad. No: 119
(Burçpasajı arkası)
Yeni adresinde sizlerle...

L-Manyak'ta bu ay

- **Gürcan Yurt'dan** [illegible]
- **Selçuk Erdem'den** [illegible]
- **Gökhan Dabak** Deli Cevat
- **Vedat Özdemiroğlu** [illegible]
- **Ahmet Yılmaz'dan** [illegible]
- **Güneri İçoğlu ve** [illegible]
- **Kaan Ertem'den** [illegible]
- **Aslan Özdemir'in** [illegible]
- **Bahadır Boysal** [illegible]
- **Atilla Atalay** [illegible]
- **Kaan Ertem** [illegible]
- **Kadir Yılmaz'ın** [illegible]
- **Mem-Coş** [illegible]
- **Atilla Atalay** [illegible]
- **Bahadır Boysal** [illegible]
- **Metin Fidan** [illegible]
- **S.Günday-L.Çanga** [illegible]
- **Cengiz Akın-G.Yurt** [illegible]
- **Soner Günday'dan** [illegible]
- **Kaan Ertem** [illegible]
- **Can Barslan'dan** [illegible]
- **Behiç Pek** [illegible]
- **Bulmaca** Deli Cevat Abimizden

LeMan
SAYI: 545
20 NİSAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki Sayışman ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 ● Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

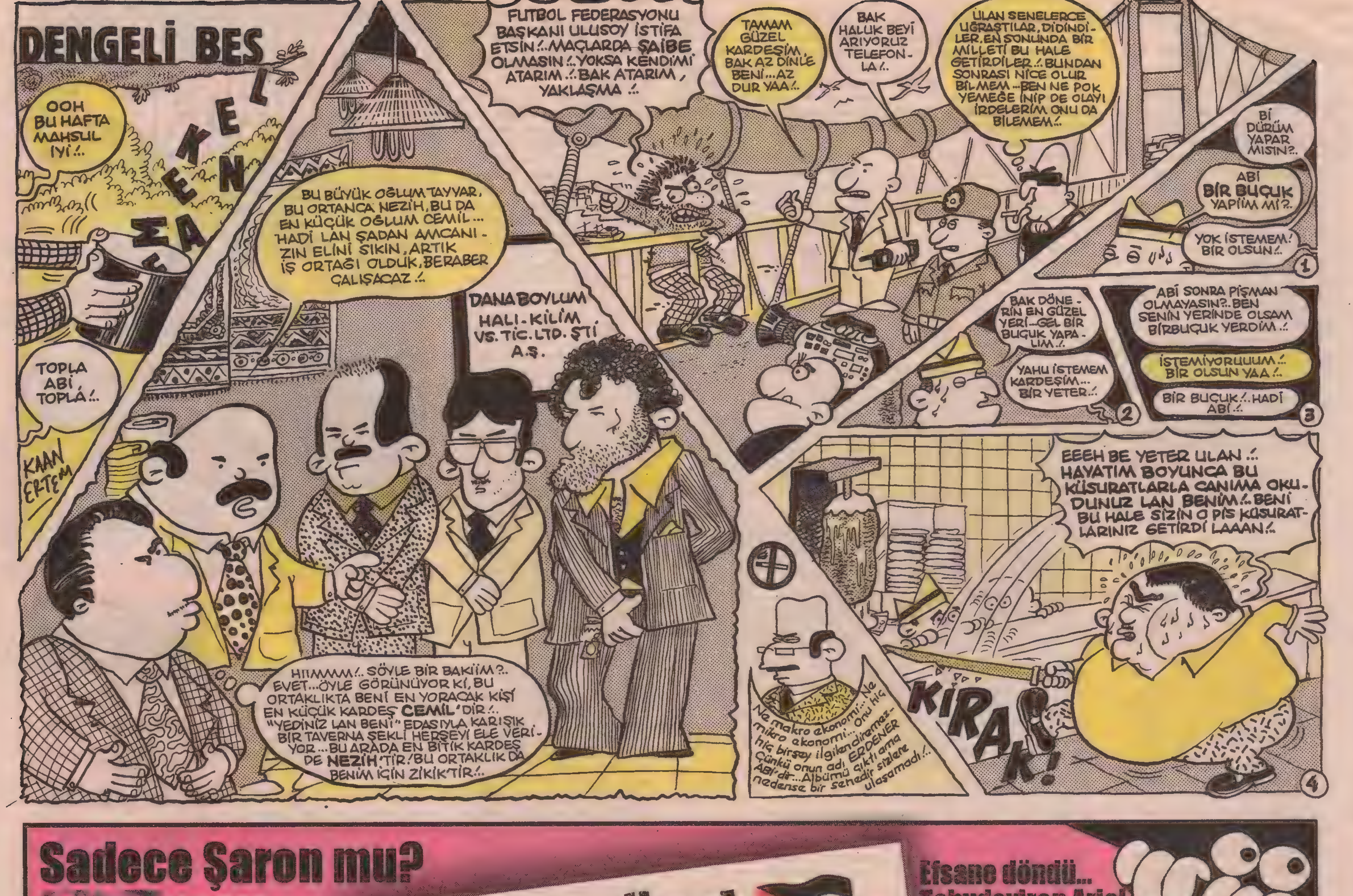
DENGELİ BEŞ
ELEKMEN KAŞ
OOH BU HAFTA MAHSUL İYİ !..
TOPLA ABİ, TOPLA !..
KAAN ERTEM
BU BÜYÜK OĞLUM TAYYAR, BU ORTANCA NEZİH, BU DA EN KÜÇÜK OĞLUM CEMİL... HADİ LAN ŞADAN AMCANIZIN ELİNİ SIKIN, ARTIK İŞ ORTAĞI OLDUK, BERABER ÇALIŞACAZ !..
DANA BOYLUM HALI-KİLİM VS. TİC. LTD. ŞTİ A.Ş.
HIIMMM !.. ŞÖYLE BİR BAKIİM ?.. EVET... ÖYLE GÖRÜNÜYOR Kİ, BU ORTAKLIKTA BENİ EN YORACAK KİŞİ EN KÜÇÜK KARDEŞ CEMİL'DİR !.. "YEDİNİZ LAN BENİ" EDASIYLA KARIŞIK BİR TAVERNA ŞEKLİ HERŞEYİ ELE VERİYOR... BU ARADA EN BİTİK KARDEŞ DE NEZİH'TİR ! BU ORTAKLIK DA BENİM İÇİN ZIKIK'TIR !..
FUTBOL FEDERASYONU BAŞKANI ULUSOY İSTİFA ETSİN !.. MAÇLARDA ŞAİBE OLMASIN !.. YOKSA KENDİMİ ATARIM !.. BAK ATARIM, YAKLAŞMA !..
TAMAM GÜZEL KARDEŞİM, BAK AZ DİNLE BENİ... AZ DUR YAA !..
BAK HALUK BEYİ ARIYORUZ TELEFONLA !..
ULAN SENELERCE UĞRAŞTILAR, DİDİNDİLER. EN SONUNDA BİR MİLLETİ BU HALE GETİRDİLER !.. BUNDAN SONRASI NİCE OLUR BİLMEM... BEN NE POK YEMEĞE İNİP DE OLAYI İRDELERİM ONU DA BİLEMEM !..
Bİ DÜRÜM YAPAR MISIN ?..
ABİ BİR BUÇUK YAPIİM MI ?..
YOK İSTEMEM ! BİR OLSUN !..
①
BAK DÖNERİN EN GÜZEL YERİ... GEL BİR BUÇUK YAPALIM !..
YAHU İSTEMEM KARDEŞİM... BİR YETER !..
②
ABİ SONRA PİŞMAN OLMAYASIN ?.. BEN SENİN YERİNDE OLSAM BİRBUÇUK YERDİM !..
İSTEMİYORUUUM !.. BİR OLSUN YAA !..
BİR BUÇUK !.. HADİ ABİ !..
③
EEEH BE YETER ULAN !.. HAYATIM BOYUNCA BU KÜSURATLARLA CANIMA OKUDUNUZ LAN BENİM !.. BENİ BU HALE SİZİN O PİS KÜSURATLARINIZ GETİRDİ LAAAN !..
KIRAK !
Ne makro ekonomi... Ne mikro ekonomi... Onu hiç hiç birşey ilgilendiremez. Çünkü onun adı ERDENER ABİ'dir... Albümü çıktı ama nedense bir senedir sizlere ulaşamadı !..
④

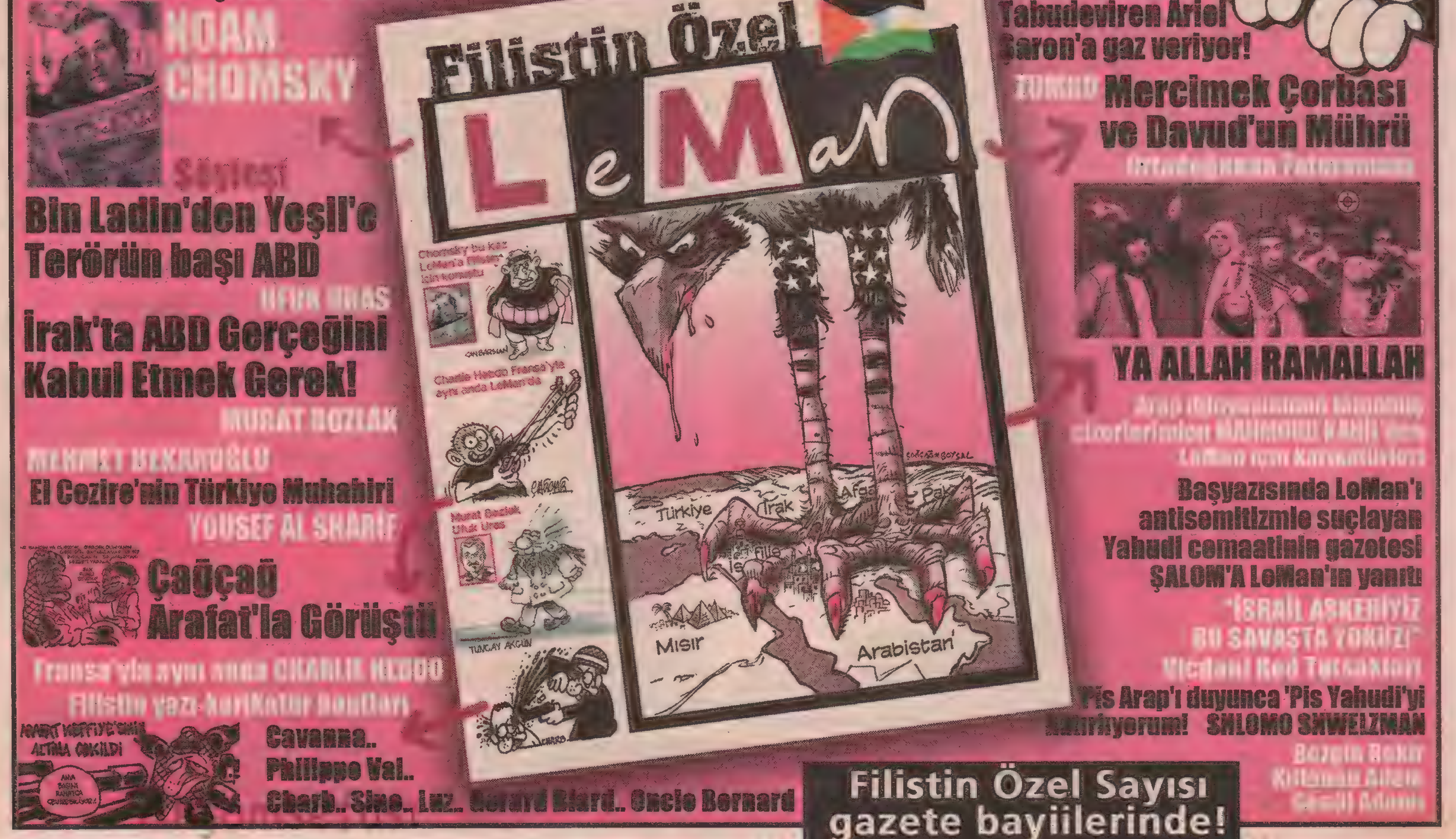
Filistin Özel
LeMan
Chomsky bu kez LeMan'a Filistin için konuştu
Charlie Hebdo Fransa'yla aynı anda LeMan'da
Murat Bozlak Ufuk Uras
TUNCAY AKGÜN
Türkiye
Irak
Afgan
Pak
Mısır
Arabistan
ARAFAT KEFFİYE'SİNİN ALTINA ÇEKİLDİ

Sadece Şaron mu?

NOAM CHOMSKY

Söyleşi

Bin Ladin'den Yeşil'e Terörün başı ABD

UFUK URAS

İrak'ta ABD Gerçeğini Kabul Etmek Gerek!

MURAT BOZLAK

MEHMET BEKAROĞLU

El Cezire'nin Türkiye Muhabiri

YOUSEF AL SHARİF

Çağçağ Arafat'la Görüştü!

Fransa'yla aynı anda CHARLIE HEBDO

Filistin yazı-karikatür [illegible]

Cavanna.. Philippe Val.. Charb.. Sine.. Luz.. Gerard Biard.. Oncle Bernard

Efsane döndü... Tabudeviren Ariel Şaron'a gaz veriyor!

[illegible] **Mercimek Çorbası ve Davud'un Mührü**

[illegible]

YA ALLAH RAMALLAH

Arap filmlerinin [illegible] MAHMOUD KABİL'den LeMan için Karikatürler

Başyazısında LeMan'ı antisemitizmle suçlayan Yahudi cemaatinin gazetesi ŞALOM'A LeMan'ın yanıtı

"İSRAİL ASKERİYİZ BU SAVAŞTA YOKUZ!"

Vicdani Red Tutsakları

'Pis Arap'ı duyunca 'Pis Yahudi'yi hatırlıyorum! SHLOMO SHWELZMAN

[illegible]

Filistin Özel Sayısı gazete bayiilerinde!

(546)
27 Nisan 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/17 - 600.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

yeni yurdum sloganı haaaydi hep beraber! **FABRİKALAR TARLALAR HEPSİ YABANCILARIN OLACAK!**

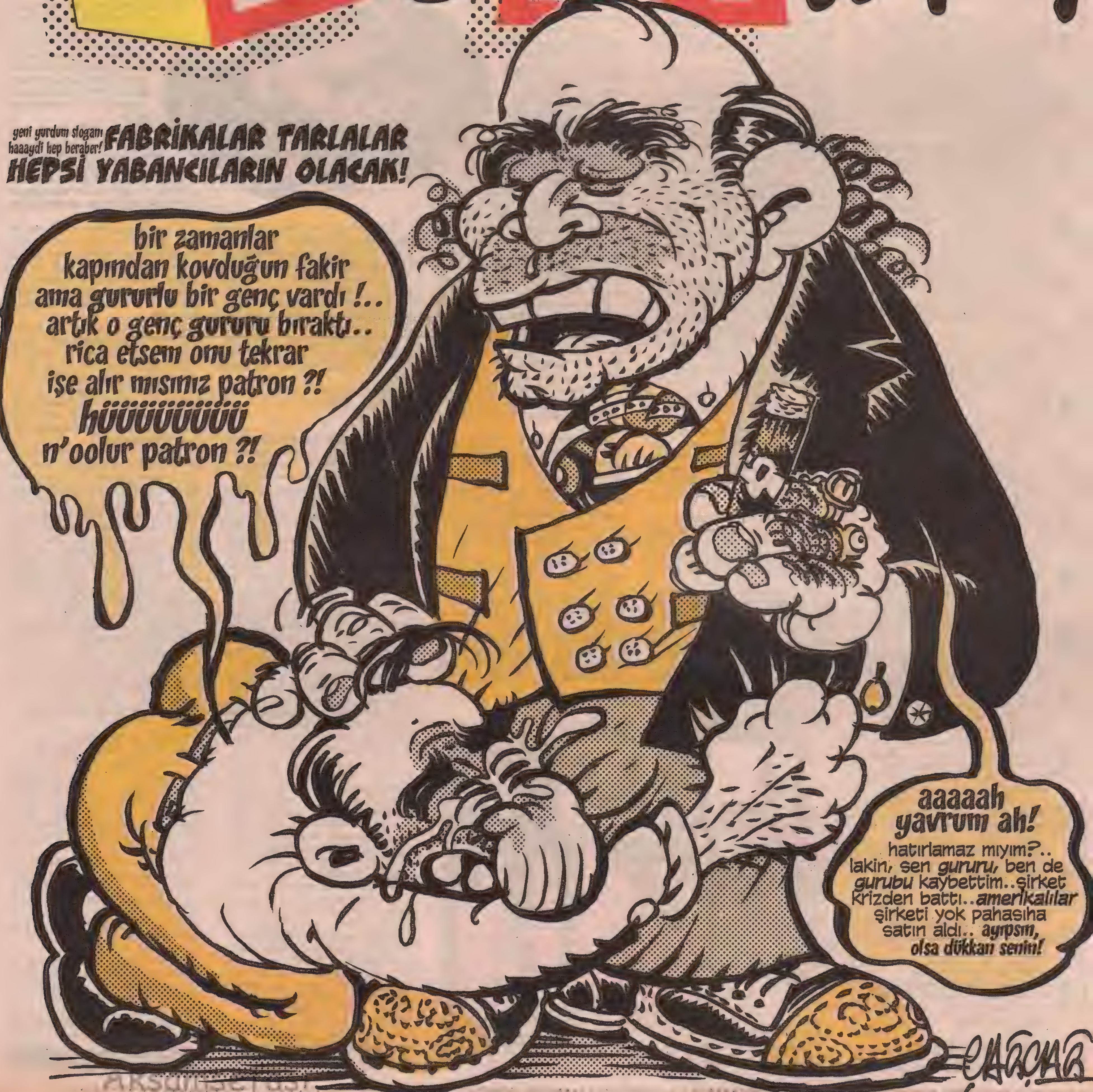
bir zamanlar kapından kovduğun fakir ama gururlu bir genç vardı !.. artık o genç gururu bıraktı.. rica etsem onu tekrar işe alır mısınız patron ?! hüüüüüüüüü n'oolur patron ?!
aaaaah yavrum ah! hatırlamaz mıyım?.. lakin, sen gururu, ben de gurubu kaybettim..şirket krizden battı..amerikalılar şirketi yok pahasına satın aldı.. ayırpsın, olsa dükkan senin!
ÇAKÇAK

NOTLAR

İsrail işgali altındaki **Filistin**'in Ankara Büyükelçisi **Fouad Yassen**, görev süresi boyunca ilk kez bir basın kuruluşu olarak **LeMan**'ın konuğu oldu...

Büyükelçi Yassen, LeMan Filistin özel sayısını övgüyle karşıladı ve LeMan'ı çok önemsediğinin altını çizdi.

Filistin Kurtuluş Örgütü Lideri **Yaser Arafat**'ın da yakın dostu olan Yassen ile Ankara **LeMan Kültür**'deki bu buluşma, misafirimizin ağırlığı ve konunun hassasiyeti nedeniyle tedirgin başladı. Ancak sohbetin ilerleyen dakikalarında bu hava hemen dağıldı. Öyle ki, büyükelçi Yassen, bir ara elini **Nihat Genç**'in omzuna atarak konuşmasını sürdürdü.

Kendisini sıkı bir güvenlik ağıyla beklerken bizi şaşırttı. Bu durumu, "**Mazlumların en büyük kalkanı, güvenlikleri mazlumluklarıdır**" diye açıkladı.

Büyükelçi, LeMan Kültür Ankara'ya girdiği an, oturmaya yönelilen masanın arkasından kalabalık bir gurubun alkışı koptu. Bir an, bu ilginin Büyükelçi'ye olduğu düşünülse de, yanar söner bir doğumgünü pastas ının masaya servisiyle durum anlaşıldı.

Büyükelçi'ye ne içmek istediği soruldu, "**Kola, portakal suyu**" diye sıralanacakken, Büyükelçi aniden "**kola içmem hiç**"dedi, "**Uluslararası sermaye, savaşlara kaynak aktarıyor. Bu anlamda onları tükettiğiniz zaman, savaşlara da kaynak aktarmış oluyorsunuz!**" Ardından da su rica etti.

"**Ya şarap**" der gibi oldu servis görevlisi. "**İşimle ilgili yoğunlaşırken keyif almaya hakkımın olmadığını düşünürüm... Sonuçta burada LeMan'da sizinleyim ve bir mesaim var... Ve keyife hakkım yok.**"

Masaya üç adet litrelik su şişesi kondu.

Büyükelçi Yassen, Filistin özel sayısını eline aldı ve birkaç dakika boyunca kapağı inceledi, daha sonra özenle diğer sayfalara geçti. "**Çok güzel, çok güzel**" dedi Türkçe olarak...Yüzünde oluşan samimi tebessüm tedirginliği yok etti.

Büyükelçi Yassen'den Türkiye'de 2 bini öğrenci olmak üzerinde 3 bin dolayında Filistinli yaşadığını öğrendik ki, Uluç, "**Burası çok gürültülü**" dedi, çevirisini keserek... Bu boşlukta **Nihat Genç** de müzik sesinden yakındı. Haklıydılar ama yapılabilecek fazla birşey yoktu. Fotografçı, "**Abi film almayı unutmuşum, bi dükkana gidip geleyim mi, ne dersiniz**" di ye sordu. O da haklıydı.

Büyükelçi Fouad Yassen, bu sırada, "**Size birşey anlatacağım**" dedi, "**Geçenlerde Amerika Birleşik Devletleri'nin Suriye Büyükelçisi, konuklarıyla yemek yemek için Şam'da restaurant aramış. Ama hiçbir restaurant** 'bizde yemek yok' **diyerek kendisini kabul etmemiş...**"

Yassen, 11 yıldır Ankara'da görev yapıyor ve diplomasi dünyasının duayeni olarak gösteriliyor. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün de kurucularından... Ailesiyle birlikte **Lübnan**'a mülteci olarak sığınan Yassen, **Şam Üniversitesi**'nde edebiyat öğrenimi görmüş, **Kahire Üniversitesi**'nde siyaset ve iktisadi bilimler alanında master yapmış. 1968 yılında **Filistin'in Sesi radyosu**nu kurmuş. 1975 yılından bu yana Filistin Kurtuluş Örgütü'nün dış temsilinde yer alan Yassen, Ankara'da göreve başlamadan önce **New York**, **Varşova** ve **Madrid**'de elçilik yapmış.

Çeşitli aksiliklerle süren ama Büyükelçi Yassen'in zerafetiyle aile sohbetine dönüşen, 3 saate yakın bu buluşmanın içeriğini Nihat Genç yazdı. Yassen'in anlattığı bir Filistin hikayesi de, 3 saattir dinlediğimiz Filistin'i özetliyor:

"**Adamın biri, hakime gelmiş ve şikayetçi olduğu kişiyi göstererek,** 'bu adam benim elimi kırdı' **demiş. Hakim adama sormuş,** 'elin neredeydi' **diye.** 'Onun cebindeydi elim' **demiş. Hakim de,** 'evet' **demiş adamın gözlerine bakarak,** 'elinin kırılmasını istemiyorsan, onu başkalarının cebinden çekmelisin."

Kutlu Esendemir

FİLİSTİN BÜYÜKELÇİSİ, LEMAN'I ZİYARET ETTİ

İsrail'in işgali altındaki Filistin'in Ankara Büyükelçisi Fouad Yassen, ilk kez bir medya kurumunu ziyaret etti. Bu onur da LeMan'a kısmet oldu. Ankara'da, arkadaşımız Kutlu Esendemir ve Nihat Genç ile bir sohbet yapan Büyükelçi Yassen'in görüşleriyle ilgili izlenimi yazarımız Nihat Genç kaleme aldı.

KALBİMİ FİLİSTİN'E GÖMÜN

II. Dünya Savaşı'ndan sonra, sinemalarla, romanlarla, tüm dünyaya "**soykırım**" sözcüğünü Yahudiler öğretti. Şimdi aynı Yahudiler tüm dünya basınını ablukaya alarak "**soykırım**" ve "**katliam**" sözcüklerini yasaklamak için ellerinden ne geliyorsa yapıyorlar!

İttihatçı subaylar da "soykırım"la suçlanıyor; hâlâ I. Dünya Savaşı yıllarında "**Ermeni**" göçü tartışılıyor! Oysa, Filistin cephesinde Türk subayları savaşı kaybetme sebebi olarak "**centilmenlik**"lerini gösteriyor, anılarında!

Kudüs'ü I. Dünya Savaşı sonunda **1917**'de kaybettik. Bugün tam bir mezarlığa ve siyasi kaosa dönüşen **Filistin** topraklarını düşmana nasıl bıraktığımız "**anılarda**" sorgulanıyor! Bölgenin komutanı **İttihat**'ın en ünlü paşalarından **Cemal Paşa**'dır. **Süveyş**'te **İngilizler**'le savaştık, yetmedi, **Yemen**'de, **Hicaz**'da, Irak'ta İngilizler'le savaştık. Artarda Arap ayaklanmalarıyla karşılaştık. Başta **Mustafa Kemal, Refet Bele, Ali Fuat Cebesoy** gibi İttihat'ın ve sonra **Kuvayı Milliye**'nin ünlü paşaları bölgede görev yaptılar ve bize sadece anılar bıraktılar.

Cemal Paşa savaş yılları içinde bölgede bayındırlık hizmetleri, yollar, köprüler, okullar, arkeolojik araştırmalar yaptı, onca fakru zaruret içinde yetmedi, Arap şeyhlerini altına boğdu.

Süveyş'ten geri çekilip Kudüs'te tutunabilirdik. Cemal Paşa, İş Bankası yayınlarından çıkan anılarında Kudüs'ü vermemizin en büyük sebebi olarak **Enver Paşa**'nın bölgeye atadığı Alman komutan **Falkentayn**'ı suçlu bulur. Kudüs, paşalarımıza göre Falkentayn yüzünden elden çıkmıştır. Falkentayn'ın iki büyük hatası şunlar: Birincisi, Kudüs'teki kutsal mabetler zarar görür diye Kudüs'te bir savaşı göze alamaz. Cemal Paşa da aynen böyle düşünür, ancak "**karşımızdaki İngilizler Kudüs'te savaşmayı göze alarak geliyor, onlar hiç düşünmüyorlar kutsal mabetleri, biz ise zarar görür diye endişeleniyoruz, oysa, Kudüs'ün çok önlerinde düşmanı karşılayabilirdik...**"

İkinci sebep, Türk paşalarının ahaliyle kurduğu yakın ilişkiler. Falkentayn Arapları hiç tanımıyordu ve onlara bir komutan gibi davranıyordu. Türk paşaları Arapların büyük bir bölümünü parayla, iknayla, propagandayla kendi yanlarına almıştı.

Cemal Paşa anılarının 261. sayfasında şöyle der: "**Bölgede ahali rahatsız olur diye silah araması yaptırmıyorduk. Çünkü vereceğimiz silah arama görevi askerler tarafından çığırından çıkarılıp Arapları rencide edebilirdi...**"

Türk paşaları, bölgede, kıyım, sürgün değil, bir silah aramayı bile ince ince düşünürler. Tarihi ayrıntılarıyla dikkatlice okuyalım. "Soykırım"la suçlanan İttihat Paşalarının bölgede centilmenliklerinin kurbanı olduğunu görürüz.

Kutsal mabetlere mermi düşmesin, ahali rahatsız olmasın derken, Kudüs elimizden çıktı!

Osmanlı paşalarının yüzyıl önce ince ince düşündükleriyle şimdi İsrail tanklarının niyetlerini ve katliamlarını karşılaştırın!

İsrail, bu toprakların hakiki sahiplerine bugün "**terörist**" diyor. Osmanlı paşaları, bugünkü Filistinlilerden sayıca, daha çok ihtilalci Arapların ayaklanma ve suikastlarıyla başbaşaydı. Cemal Paşa günlerini Araplara nasihat ederek geçirdi: "**Ben Türk ve Arap gençliğine hitaben şunu söylüyorum: Bu iki millet birbirinden ayrılırsa, ikisi de yok olmaya mahkumdur...**"

Filistin tarihi.. Yeryüzü topraklarında **Kızılderililer**'in kaderine bu kadar benzer bir tarih bulunamaz. Kızılderililer gibi, aynen, topraklarından çıkarıldılar. Aynen Kızılderililer gibi mülteci kamplarına yerleştirildiler. Aynen, kamplarda yoksullaşıp ölüme terk edildiler. Aynen, kamplardaki hastalıkları ve yoksulluklarıyla alay edildi. Aynen, yoksulluğu ve kamptan çıkamamanın acısıyla birçok Kızılderili genç soygunlara başladı. Aynen, **ABD**, Kızılderilile'ri yok etmenin, aşağılamanın gerekçesi olarak bu soyguncuları gösterdi. **Manitu**'dan umutlarını kesen Kızılderililer dini bir buhrana sürüklendiler. Hayali bir din icat olundu. Bu dine göre İsa inecek ve ölmüş Kızılderililerle birlikte hepsini kurtaracak. Umutlarını kesen Kızılderililer bu dinin bir töreni olan "**hayalet dansı**"na başladı. Her akşam, İsa'yı beklediler. Aynen, **FKÖ**'den umudunu kesen Filistinlilerin aşırı dinsel ideolojilere bağlanmaları gibi. Aynen, Kızılderili tarihi!

Bugün, **Yaser Arafat, Oturan Boğa**'nın kaderini yaşıyor. Oturan Boğa gibi, savaşçılarını neden durduramadığı için suçlanıyor. Ünlü Kızılderili reisinin adı, **Tatanka Yotanka**'dır. Dünya solu bu ismi yüreğine kazımıştır. Yotanka, toprakları **Kara Tepeler**'den sürülüp Kanada'ya yerleştirildi. Oradan da kovuldu, sonunda öfke sahibi bir adam oldu. "**Bütün beyazlardan nefret ediyorum. Hepiniz hırsız ve yalancısınız, topraklarımızı çaldınız, göçebe olduk**" diye haykırıyordu.

Oturan Boğa, Tatanka Yotanka'nın sözleri bugün değil kitaplara, gençlerin gömleklerine, tişörtlerine kazıldı: "**Ve bilmelisiniz ki, bize hayvanmışız gibi davranıldığı için bugün böyle birtakım duygular besliyorum.Yurdumun kötü bir adı olduğu kanısındayım ve iyi bir adı olsun istiyorum. Hem eskiden iyi bir adı vardı yurdumun zaten, bazen oturup düşünüyorum, kim ona bu kötü adı yakıştırdı**" diye...

Birinci baskısı 1973'te yapılmış, E Yayınları'ndan çıkmış, Kızılderililerin yok olma savaşını anlatan "**Kalbimi Vatanıma Gömün**" kitabı, bir gençliği ağlatmıştır. Hepsi toplama kamplarına alınan Kızılderili reislerinin sözleriyle doludur:

"**Ailemle birlikte barış içinde yaşıyordum. Yiyeceğim boldu ve iyi uyuyordum. Halkımla uğraşıyordum. Hayatımdan memnundum. Bu kötü hikayeler de nereden çıktı, bilmem. Orada halkım ve ben ne kadar iyiydik. Kötü birşey de yapmamıştım. Ne at öldürmüştüm, ne de insan, ne Amerikalı, ne Kızılderili. (...) Beni tutuklamanız için kim emir verdi, söyleyin. Orada, ailemin yanıbaşında barış içinde yaşayabilmek için aydınlığa ve karanlığa, tanrıya ve güneşe dua ettim. Hakkımda kötü konuşmalarına sebep ne, bilmiyorum. Bunlardan bıktım artık. Eğer bir adam tavırlarını düzeltmeye çalışıyorsa, gazetelere böyle masallar konmamalı. Adamlarımın sayısı çok azaldı. Evet, bir zamanlar kötü şeyler yapmışlardı gerçi, ama artık bunları unutalım ve bir daha sözünü açmayalım. Hem zaten kaç kişi kaldık şunun şurasında...**"

Bir Kızılderili reisi **Kara Geyik**'in sözleri: "**O zaman kaç kişinin öldüğünü anlayamamıştım. Şimdi kocamışlığımın şu yüksek tepesinden gerilere baktığımda, yerde birbirleri üzerinde yığılı duran boğazlanmış kadınları ve çocukları, hâlâ o genç gözlerimde görebiliyorum. Ve orada, o kanlı çamurun içinde birşeyin öldüğünü ve o kar fırtınasına gömüldüğünü görebiliyorum. Evet, bir halkın düşü öldü orada. Güzel bir düştü, evet. Sonra bir ulusun umudu kırılıp, paramparça oldu. Artık yeryüzünün merkezi yok, ölüp gitti, kutsal ağaç!..**"

Amerika'da öldürülen aynı kutsal ağaç, bugün Kudüs'te öldürülüyor!

***

LeMan dergisinden **Kutlu Esendemir**, **Ankara**'ya iner inmez, "**yarın Filistin Büyükelçisi Fuat Yasin'le yemekteyiz**", dedi. "**Başka kimler var**" dedim, "**kimse yok, yalnız ikimiz...**"

Ankara'nın en kıdemli büyükelçisi, diplomasinin duayeni. Bir Kızılderili reisi gibi. Kısa boyuyla **Konur sokak** kalabalığı içinde gördüğümüzde heyecanlandık. Kutlu'ya "**Nasıl hitap edeceğiz?**" dedim. "**Sayın Büyükelçi, deriz**", dedi. Türkçesi var, ama az. İki buçuk saat, gazeteci arkadaşımız **Saadet Uluç** aralıksız konuşmamızı sağladı. Yemeğin sonunda Fuat Bey, bir değil iki kahve içti!. Görüşmemizi bir yana bırakıp, büyükelçinin tatlı tatlı kahve içişini saatlerce anlatabilirim. **Türk kahvesi**nin bu kadar derin izleri olduğunu bilmiyordum. Küçük yudumlarla, usul usul... Bu eski adamların "kahve içişlerindeki" güzelliğe bayıldım. Aynen Kızılderililer gibi, barış çubuğu tüttürür gibi, sigara!

Öfkeden çılgına dönmüş bir adam hayal ediyorduk. Kahve köpüklerini dahi sarsmadan ölüler evinden, yurtsuzların ülkesinden küçük küçük hatıralar anlattı. Ezilmiş, hor görülmüş, kovulmuş ve katliamdan geçirilmiş bir halkın sözcüsüydü. Istıraplar, derisinin kabuğunu kuvvetli ağaç kabuklarına döndürmüştü.

Büyükelçiden çok etkilendik. Sınırsız, tanksız, tüfeksiz, devletsiz, topraksız bir halkın temsilcisi olmak, nasıl bir duygu diye sorduk... Elçi, bütün hayatını özetler gibi, eliyle kalbini gösterdi. Bu halkın kaderine yön veren, kalpleriydi! İyi ve cesur insanlar kalplerini tutarken gözyaşlarını tutamaz! Tekrar, elini kalbine götürdü: "**Bizi yaşatan kalbimizdir, Filistin bizim kalbimizdedir. Dünyada yalnız Filistin diye bir ülke coğrafyada değil kalplerde yaşıyor...**"

Aklıma Kızılderililerin Kara Tepeler'den sürüldüğü "Kalbimi Vatanıma Gömün" kitabı geldi. Saadet'e Oturan Boğa Tatanka Yotanka'nın sözlerini çevirmesini rica ettim. Oturan Boğa, tüm siyaset bilimi kitaplarına önsöz olacak muhteşem güzellikte laflar etmişti. "**Biz**" der, "**Bu toprakları Manitu'nun bizler için yarattığına inanırdık. Ama sonra gördük ki, Manitu beyaz adamı da yaratmış. Manitu beyaz adamı da yarattığına göre, bu topraklar hem beyazların hem bizim, birlikte oturmalıyız!..**"

Büyükelçi, eski insanlar, eski zamanlar gibi konuştu: "**Biz İbraniyiz, İbrahim'in dinindeniz. Bütün çocuklarımızla hergün İbrahim'in çocuklarına dua ederiz. Bizim Yahudilerle sorunumuz yok. Bizim İbrahim'in çocuklarıyla sorunumuz olamaz. Bizim sorunumuz İsrail Devleti'yle... İbrahim'in çocukları düşman olmamalı!**"

Büyükelçiye, zarafeti, inceliği konusunda, çelebi, kalender kelimeleriyle iltifat etmek istedim. Çevirmen, kelimelerin içine ister istemez "**centilmen**" kelimesini ekleyiverdi. Çok ihtişamlı ve çok süslü bir söz söyler gibi: "**Centilmen kelimesi, İngiliz, Avrupa çağrışımlı bir kelime. Oysa ben** 'doğuluyum', **kendimizi ifade ederken doğulu sözcükler bulmalıyız..**"

Büyükelçi'nin, "**Ben doğuluyum**" sözü, soluğumu kesti! Biz de doğuluyuz ve yüzyıldır bu sorunu çözemiyorum, neden hâlâ aramızda bir çevirmenle oturuyoruz!

"**Ne içersiniz? Meyve suyu, kola, içki..?**", gülerek, tatlılıkla içkiyle ilgili hoş hikayer anlattı. **Varşova**'da elçiyken herkes içiyormuş, gün ortasında. O içmiyormuş. Çünkü gün ortasında, şimdi Filistin davası için mesaide olduğunu belirtti. "**Akşam saat sekizi geçtiğinde misafiri olursak, birkaç kadeh keyif içkisi içebileceğimizi**" söyledi.

"**Peki, kola?**".. Seksenini devirmiş büyükelçi, 17 yaşında bir solcu militan gibi bize nasihat etmeye başladı:"**Kola, bizim düşmanımız, biz kolaya karşıyız. Doğduğumuz günden beri içmeyiz. Kolaya ödediğimiz paralar, sonra gelip Filistin'de evlerimizi yıkıyor, çocuklarımızı öldürüyor!**"

Otuz yaşıma kadar kolayı hiç tatmamış, yabancı sigara hiç içmemiş ve kot pantolon giymemiş benim için bu sözler, günah çıkartıp, hüngür hüngür ağlamanın sırasıydı. İçimden, kendime, "**Allahım sen de bana seksen yaşımda, emperyalizme karşı hala keyif ve neşeyle gençleri uyaran bu tatlı adamın iradesinden ver**", dedim.

Basit ve sakin bir sevinçle **Türk halkının** Filistin'e verdiği tam destekten çok duygulandığını anlatıverdi. Sivil kurumların ayaklanması çok hoşuna gitmişti. "**En çok da, körler**" dedi, "**Düşünebiliyor musun körler geldi yanıma, çok sevindim**", hemen peşinden, "**Travestiler geldi... O kadar mutlu oldum ki, travestiler yanıma geldi, destek verdi bize!.. Lütfen Türk halkına onların ilgisinden çok duygulandığımızı iletin!**"

Büyükelçiye Türk solunu anlatmanın sırası gelmişti, irili ufaklı yirminin üstünde dergide Filistin davasının kapak olduğunu ve uzun yıllardan sonra ilk defa bu kadar heyecanlı, coşkulu Filistin'e sahip çıkıldığını söyledim. Bizler doğduğumuz günden beri FKÖ'lüyüz, Arafat'ın yanındayız, dedim. **Klonlanan babasız koyun Dolly**'i anlatırken **Alman** yazar **Günter Grass** "**babasız bir gelecek tasarlanıyor**", der. **İsrail** Devleti, "**babasız**" bir Filistin istiyor. Bugün yaşayan hiçbir Filistinli'yle anlaşma masasına oturmak istemiyor. Ancak, öldürdükleri Filistinli cesetlerinden klonlayarak, babasız, tarihsiz; geleneksiz bir Filistin'le yaşamak istiyorlar.

Türk solunun, 80'li yıllarda yükselen **Hizbullah, Emel, Hamas** gibi sert islami hareketleri çok düşünüp, çok tarttığını ve pek mesafeli durduğunu, Filistin davasının Hamas'ın eline geçmesinden çok büyük rahatsızlık duyup, Filistin heyecanının yok olduğunu, ancak son iki yılda yükselen Arafat'la, Filistin davasına tıpkı '68'lerde olduğu gibi yeniden sarıldıklarını, anlattım.

Büyükelçi hiç düşünmeden cevap verdi: "**Ladin'i Amerika, Hamas'ı İsrail yarattı!..**"

Arafat, bir Hristiyan kadınla evliydi ve bugün en korkulan şey, Müslüman-Hıristiyan çatışmasının önünü aldığını, ayrıca **Marksist** bir gelenekten gelip, toprağında yetişen İslami hassasiyetleri dışlamayıp, politik içiçeliğin kaçınılmaz olduğunu hepimize Arafat'ın öğrettiğini, bunların bizim için de çok öğretici olduğunu söyledim.

Arafat, babasının mezarına hiç gitmedi. Çünkü babası, babadan kalan topraklarını satmıştı; üstelik bir Yahudi'ye. Arafat, "**Bana bir avuç Filistin toprağı bırakmadın**" diye babasına ebediyen küsmüştü.

Büyükelçi, "**Siz nasılsa soracaksınız, siz söylemeden hemen cevaplayayım**" deyip anlatmaya başladı, intihar eylemlerini:

"**İntihar eylemleri bir politika değildir, bilinçli bir gaye değildir, bir halkın sürüklendiği trajik bir kaderdir. Bunun adına şimdilik meşru müdafaa diyoruz, ama tam anlatamıyoruz. Yurtsuz, silahsız, bedeninden başka hiçbir şeyi kalmamış bir halkın artık teker teker patladığını... Bu kadar ağır katliamlara, mezali-**

4. Sayfadan Devam

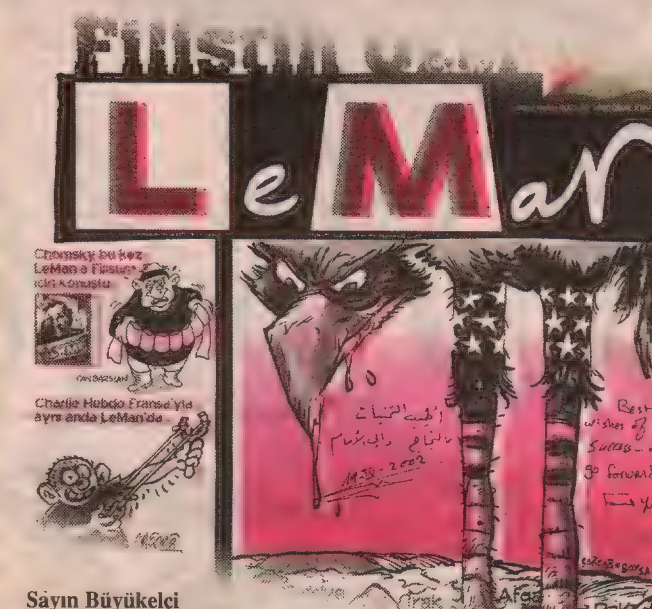
Filistin
LeMan
Chomsky bu kez LeMan'a Filistin için konuştu
CAN BARSLAN
Charlie Hebdo Fransa'yla aynı anda LeMan'da
Best wishes of success and go forward.
İrak
Afga
Pak

Sayın Büyükelçi
Fouad Yassen'nin bizim için imzaladığı
Filistin - LeMan Özel Sayısı

Akşamsetası

Başbakan soykırım özrünü otomatiğe bağladı. Ecevit, kısa günde kırkkere İsrail'den özür diliyor...

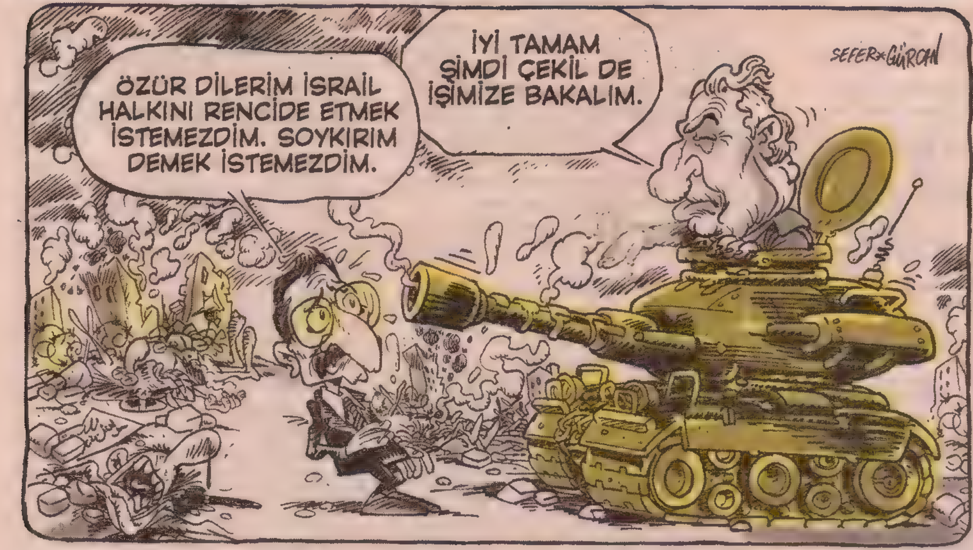
ÖZÜR DİLERİM İSRAİL HALKINI RENCİDE ETMEK İSTEMEZDİM. SOYKIRIM DEMEK İSTEMEZDİM.
İYİ TAMAM ŞİMDİ ÇEKİL DE İŞİMİZE BAKALIM.
SEFER×GÜRCAN

Savaş çığırtkanı Beyaz sarayın burnunun dibinde düzenlenen dev gösteri Filistin'le dayanışma eylemine dönüştü...Washigton sokaklarında Filistin bayrakları dalgalandı.

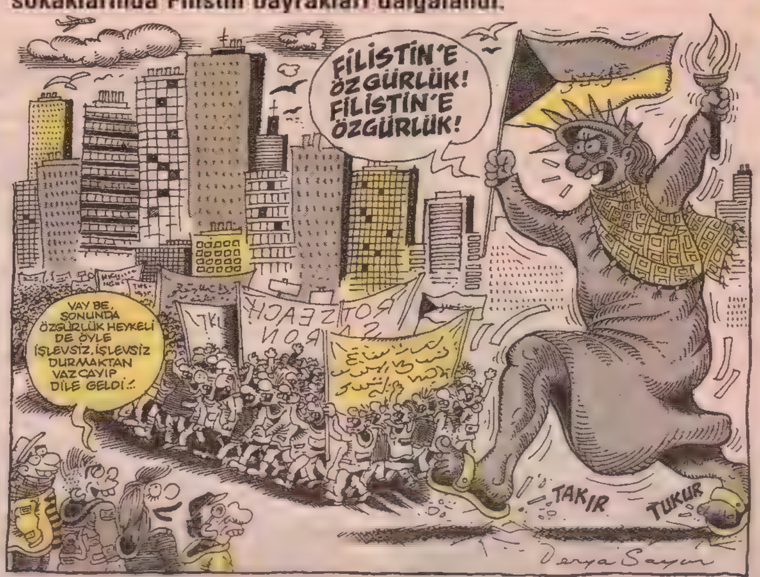
FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK! FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK!
VAY BE, SONUNDA ÖZGÜRLÜK HEYKELİ DE ÖYLE İŞLEVSİZ, İŞLEVSİZ DURMAKTAN VAZÇAYIP DİLE GELDİ.!.
ROTSZEACH
ARON
TAKIR
TUKUR
Derya Sayın

Antalya'da 23 nisan provaları nedeniyle stadyuma götürülen binlerce çocuk, 400 bin liralık tuvalet parasını ödeyemeyince altına kaçırdı. İlgili ve yetkililer "tuvalet özelleşti böyle oldu" diyerek konuyu geçiştirdi.

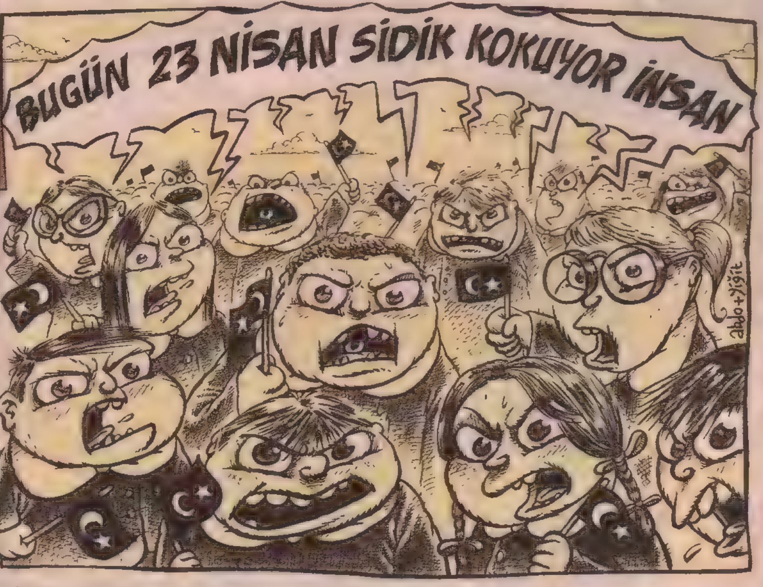
BUGÜN 23 NİSAN SİDİK KOKUYOR İNSAN
abdo+yiğit

İMF ve Dünya Bankası'nın kamu emekçileri üzerindeki baskısı devam ediyor. Kan emici, sülük para babaları 125 bin kamu çalışanın işten çıkarılmasını istiyor.

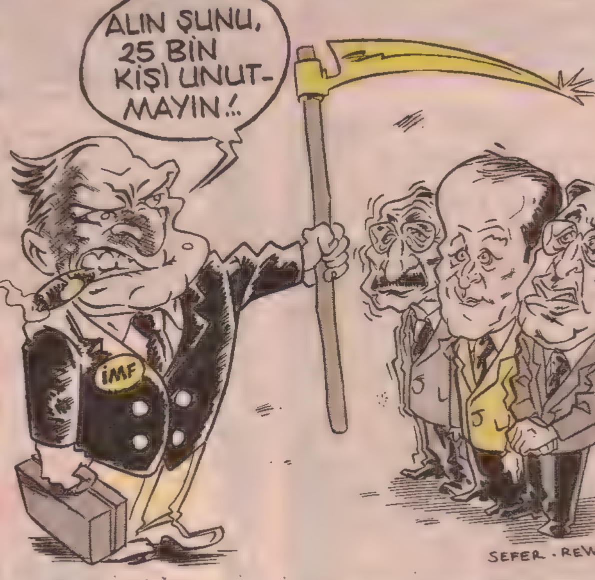
ALIN ŞUNU, 25 BİN KİŞİ UNUTMAYIN.!.
İMF
SEFER - REWHAT.

68'liler Birliği Vakfına açılan davanın iddianamesinde mevcut sistemin ortadan kaldırılması amaçlandığı belirtildi. Vakıf Başkanı Gökalp Eren, "Bugünkü rejimin yerine herkesin evine ekmek götürebileceği yeni bir rejim istemek suçsa bizler bu suçu 40 yıldır işliyoruz" dedi.

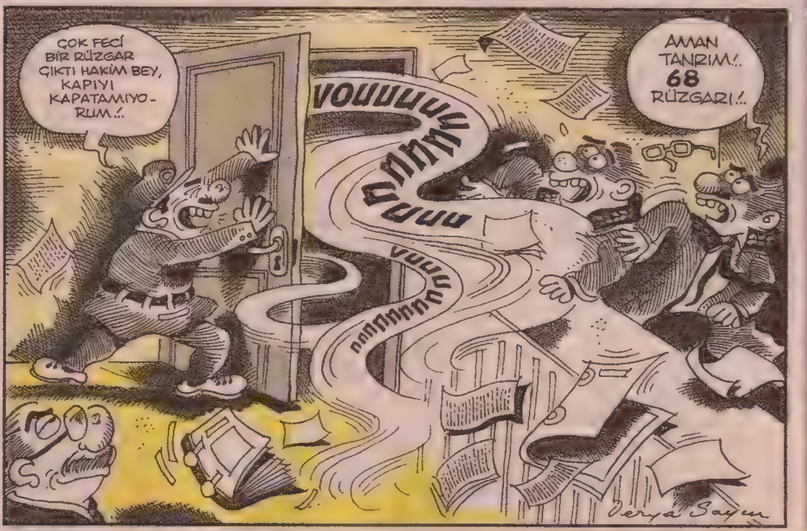
ÇOK FECİ BİR RÜZGAR ÇIKTI HAKİM BEY, KAPIYI KAPATAMIYORUM.!.
AMAN TANRIM.!. 68 RÜZGARI.!.
VOUUUUUUUUUUUUUUUUUUU
Derya Sayın

Bingöl Karlıova'da bazı vatandaşlara kar üzerinde işkence yaptıkları ileri sürülen 4 astsubay ve bir belediye zabıtası hakkında 5 yıla kadar ağır hapis istemiyle dava açıldı.

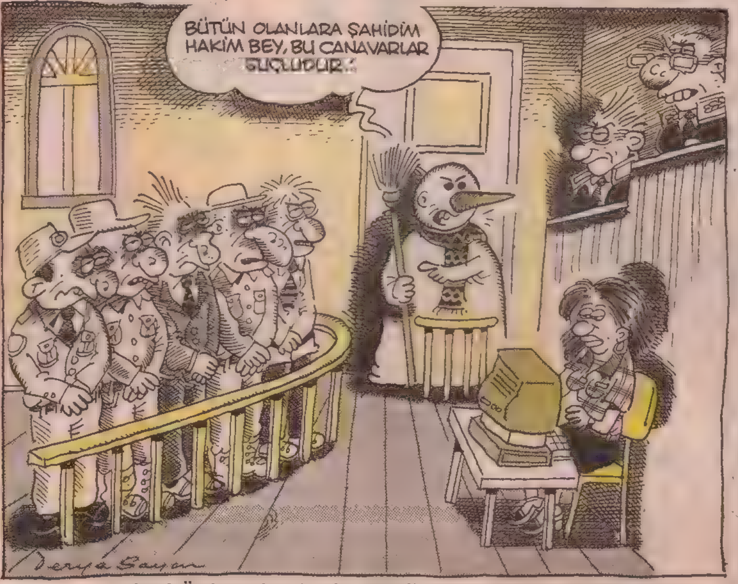
BÜTÜN OLANLARA ŞAHİDİM HAKİM BEY, BU CANAVARLAR SUÇLUDUR.!.
Derya Sayın

F tipi cezaevlerini protesto ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınan 32 öğrenci için iki savcı, iki farklı karar verdi. Bir grup öğrenci aynı suçtan beraat ederken diğer bir grup öğrenci ise mahkum oldu.

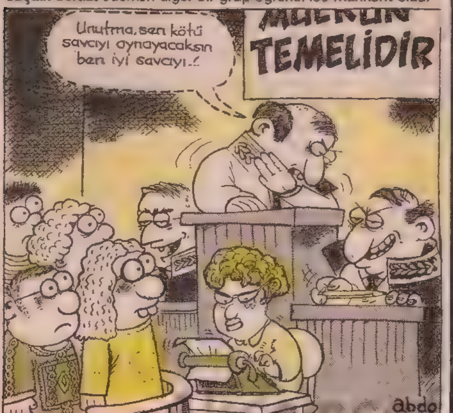
Unutma, sen kötü savcıyı oynayacaksın ben iyi savcıyı.!.
TEMELİDİR
abdo

Dicle'de 21 çocuğa adlarının Türkçe olmadığı, milli örf ve adetleri incittiği gerekçesiyle açılan davanın hakiminin adı da Kürtçe... Şirvan Ertekin...

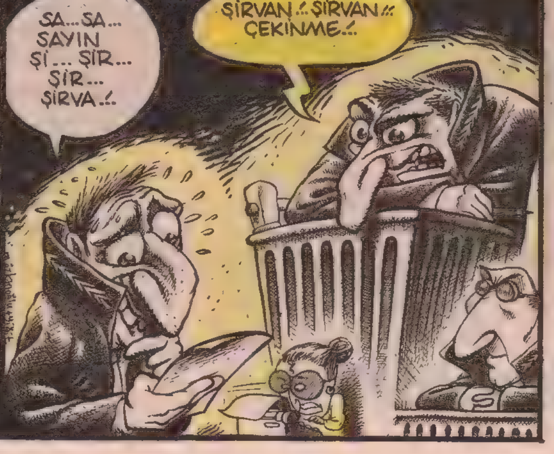
SA...SA... SAYIN Şİ... ŞİR... ŞİR... ŞİRVA.!.
ŞİRVAN.!. ŞİRVAN.!. ÇEKİNME.!.

Gazi Üniversitesi'nde BBP'li öğrencilerle MHP'li öğrenciler, reislik seçimlerinde satır ve bıçaklarla birbirine girdi. Okul koridorları kurşunlarla delik deşik edildi...

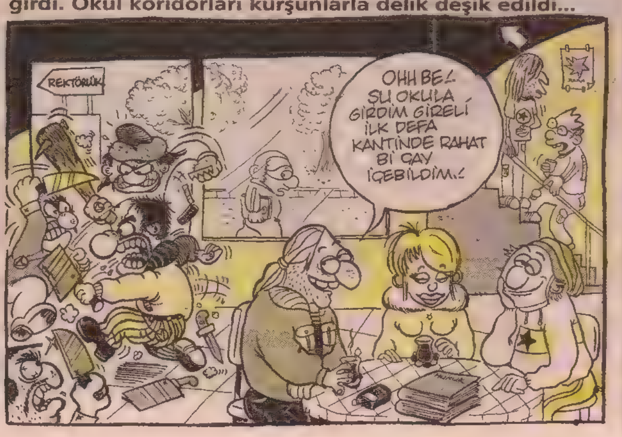
REKTÖRLÜK
OHH BE.!. ŞU OKULA GİRDİM GİRELİ İLK DEFA KANTİNDE RAHAT Bİ ÇAY İÇEBİLDİM.!.

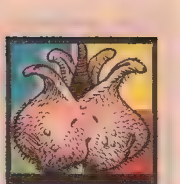

G-7 ZENGİNLER KULÜBÜ
arjantin ve diğer yoksullara "İmf'yle çalış" baskısı

BM GÜVENLİK KONSEYİ
ülkesine göre muamele, kofti örgüt

ŞARON
batı şeria'nın yarısını işgal edip barışı imkansızlaştıracak

LE PEN
yükselen faşizm

KEMAL DERVİŞ
"ırak saldırısı için para ayırdık" diyen istasyon şefi

EKONOMİK AF
hırsızlık müessesine asist

MHP
312 bağımlılığı

REFİK BAYDUR
iş güvencesine karşı kıdem tazminatını kaldırılmasını dayatan tisk başkanı

TAYYİP ERDOĞAN
tv'lere kerhane diyen tayyiban

SEBGETULLAH SEYDAOĞLU
dur durak bilmeyiş... illallah

VAKİT
cinsellik araştırmasına "ahlaksız anket" yorumu getiren ilkçağ kafası

CLİNTON
şimdi de naomi.. ne koşuldu haza be!

ŞİLE TECAVÜZCÜSÜ POLİS
sizden kim korusun bizi?!

HALUK ULUSOY
yeter artık

GS'Lİ ARİF ERDEM
korkut eken'i ziyaret eden susurlukspor

SOSYETE GÜNDEMİ
laila- reina savaşı, nar suyu kavgası, yasemin kozanoğlu vs..

İSTANBUL BELEDİYESİ
her sorun çözüldü, eminönü'ndeki seyyar satıcılarla amansız şavaş başladı!

pazar sevişgenleri

met üst

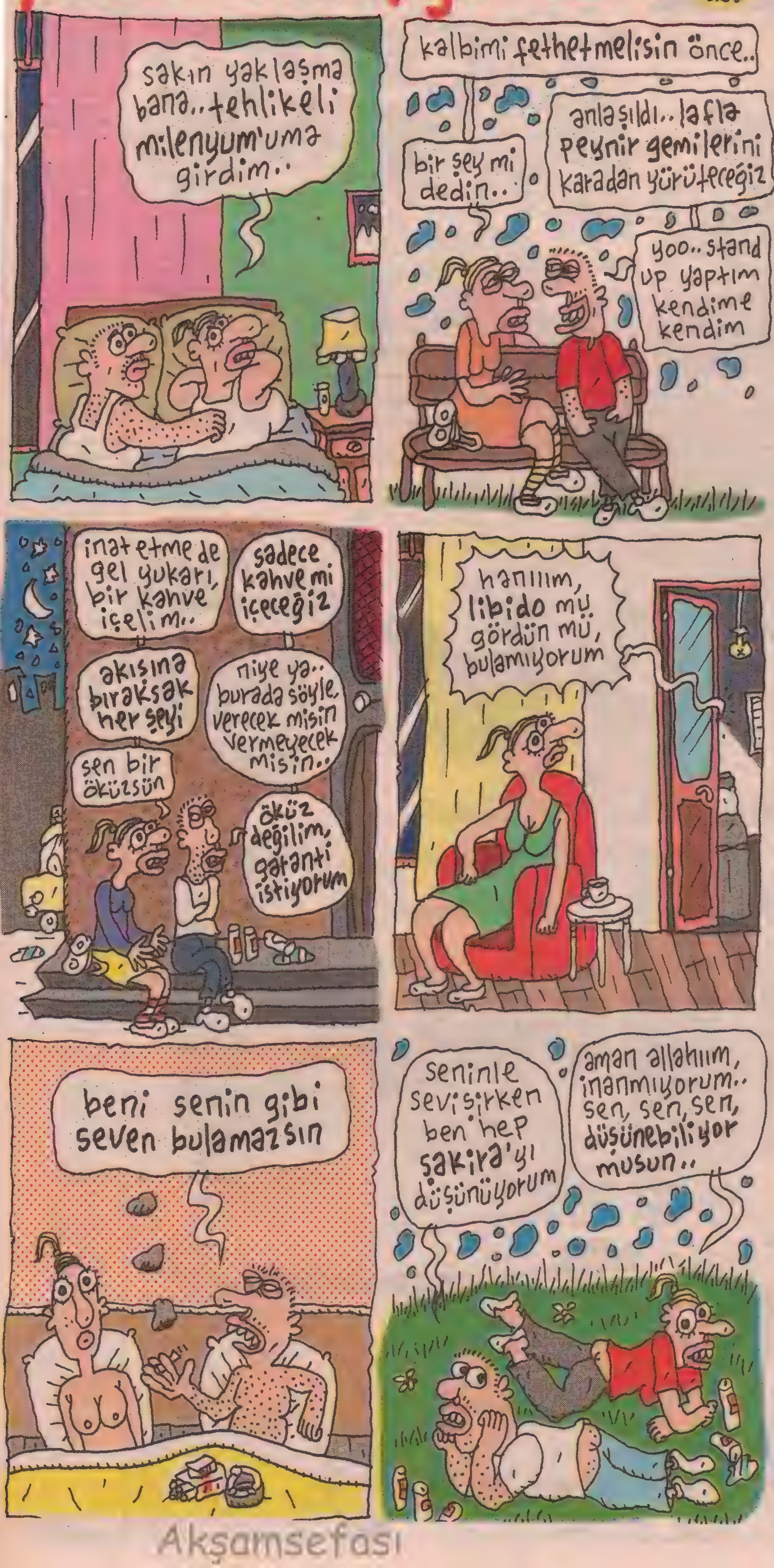
sakın yaklaşma bana.. tehlikeli milenyum'uma girdim..
kalbimi fethetmelisin önce..
bir şey mi dedin..
anlaşıldı.. lafla peynir gemilerini karadan yürüteceğiz
yoo.. stand up yaptım kendime kendim
inat etme de gel yukarı, bir kahve içelim..
sadece kahve mi içeceğiz
akışına bıraksak her şeyi
niye ya.. burada söyle, verecek misin vermeyecek misin..
sen bir öküzsün
öküz değilim, garanti istiyorum
hanıııım, libido mu gördün mü, bulamıyorum
beni senin gibi seven bulamazsın
seninle sevişirken ben hep şakira'yı düşünüyorum
aman allahım, inanmıyorum.. sen, sen, sen, düşünebiliyor musun..
Akşamsefası

2. Sayfadan Devam

me karşı Filistinliler'in değil, taşın da, çiçeğin de, meyvenin de patlayacağını... Depremi, güneş tutulmasını engellemek elimizde olmadığı gibi, teker teker insanların bedenlerini parçalayarak ölmelerini durdurmanın artık ellerinde olmadığını... Ancak Filistinli olanların anlayabileceği bir duygudur bu", dedi. **"Çünkü Filistinliler, elli yıldır böyle bir eylemi hiç düşünmediler. Bitmek bilmeyen eziyetler, sürgünler, öldürmeler, çoluk çocuğa mezar olan bu toprakta hergün yaşanan facialarını görerek yaşamış insanlar, artık insanötesi çabaların, çözümlerin peşine düşüyor"**, diye ekledi.

İntihar eylemlerini, hiçbir şans, hiçbir çıkış yolu bırakmayan İsrail devleti'nin hazırladığını, söyledi!

İki arada bir derede, büyükelçiyle, ideolojik şeyler de konuşmaya çalıştık. Sürekli düşman, sürekli silah üreten, Fransız ihtilali çıkışlı **"vatan"** milliyetçisi olmadığımızı söyledik. Kızılderililerin topraklarına bağlılıkları gibi derin bir toprak sevgimiz olduğunu anlatmaya çalıştık. Toprağın anılarına, hatırasına ve geçmiş ölülerimize derin bağlılığın bizi sürekli milliyetçi tuzaklara düşürdüğünü, bundan kurtulmanın yolunun, toprak üstünde yaşayan hayatların kutsallığından doğan bir **"yaşam milliyetçiliği"** tezini savunduğumuzu, ne edip edip lafların arasına sıkıştırıverdik.

Dil, din, ırk ve milli törenler ve milli düşmanlıklarla, insanoğlunun dünyada yaşayamaz olduğunu, erdem, vicdan, sanatın dahi sona erdiğini... Silah üreten, düşman üreten bu milliyetçiliğin tam kapitalizmin, tam emperyalizmin ağzına layık savaşlar çıkartmaya bahane oluşturduğunu... Velhasıl, toprağın üstündeki yaşamlardan, yanayız, dedik..

Ezcümle, ideolojik görüşümüzü belirttik: **"Toprak eğer üstünde insanlar yaşıyorsa, vatandır!'"**

Bundan bir ay önce Ankara'da **Gençlerbirliği-Fenerbahçe** maçı oynanmış, Gençlerbirliği'nin **Mısırlı** oyuncusu **El Saka** sahaya çıkar çıkmaz tribünlere Filistin bayrakları atmıştı. Büyükelçiye anlatalım, dedik. İlk gölü Revivo atmış, maçın bitmesine tam sekiz saniye kala yine Mısırlı **Ahmed Hassan** kafayla karşılık vermişti. Bugün Gençlerbirliği tribünlerinde El Saka için özel seyircilerin olduğunu söyleyelim. Ancak, çeviriyi "espriyle" aktaramayız, diye düşündük. Çünkü İslamcıların pankartlarında **"Revivo dışarı"** yazılmıştı, bu çok çirkin pankartlardan hepimizin rahatsız olduğunu, İslamcıların hızını alamayıp **"Hitler seni şimdi anlıyoruz"** gibi, kabul edilemez pankartlara midemizin kalktığını söyledik.

"Sayın Büyükelçi, hiç sevmediğimiz başbakanımızı dahi sayenizde sevmeye başladık!" dedim. Dünya liderleri içinde Filistin halkına en kararlı desteği Ecevit çıkmıştı. Çok eski ve solculuk defterini çoktan kapatmış bir solcunun dahi gider ayak bizi çok mutlu ettiğini anlattım. Ayrıca büyükelçiye, Türk emniyetinin ve polisinin eylemlerin önünü açtığını, hatta teşvik ettiğini gözlediğimi söyledim.

Büyükelçi, Türk devletinin İsrail'le siyasi ilişkilerini anlayışla karşıladıklarını, Türk devletine en küçük bir sitemleri dahi olmadığını, söyledi.

Arap ülkelerinin, özellikle Arap gençliğinin Filistin davası karşısındaki ayaklanmalarından memnun musunuz? Büyükelçi, **"Arap devletlerinde iki siyaset var"**, dedi ve ekledi: **"Arap halkları ve gençliği bizim gibi düşünüyor, arkamızda, ancak devletleriyle halkların heyecanları aynı değil."**

Büyükelçiye, başta Leman dergisi, Filistinli çocuklara oyuncak göndermek istediğimizi, bunu nasıl yapabileceğimizi sorduk. Büyükelçi, İsrailli askerlerin oyuncakları kırıp içine baktığını, bunun şimdilik mümkün olmadığını söyledi.

Sayın büyükelçiyle İsrail lobisinin İslamcılara karşı yönelttiği **antisemitist** suçlamalarının, Filistin davasına bizler de tam destek verince aynen bize de yönelttiğini, İsrail'e karşı kim karşı gelirse antisemitimizle suçlandığını, söyledik. Büyükelçi: **"İsrail'in antisemitistleri çok sevdiğini, çünkü onlar sayesinde katliamlarını haklı gösterdiklerini"** söyledi.

Peşinden hemen 1917 yılına kadar Türk ve Arap topraklarında tek bir Yahudi'nin burnunun dahi kanamadığını, Avrupa'nın göbeğinde katledildiklerini söyledik.

Sayın büyükelçiye, Kudüs'ün mabetlerle dolu labirent gibi sokaklarının asla bölünmeyeceği, ve bu saatten sonra Kudüs'te yaşamanın gittikçe imkansızlaştığını anlatmaya çalıştık.

Büyükelçi, kahvesinden yudumlayıp, sigarasını yaktı: **"Şimdi, size bir hikaye anlatmak istiyorum"**, dedi. **Hintli** filozoflar bir ay bir eve kapanıp, **Allah**'ı tartışmışlar. Dünyanın bütün dinlerindeki "Allah" tasavvurlarını teker teker masaya koymuşlar: Allah nedir? Biri, başı sonu olmayan, biri zaman mekan dışı... Herkes bildiği, duyduğu, anladığı Allah tanımlarını tartışmış... Bir ay sonra, ortaya şöyle bir görüş çıkmış. Hangi dinin Allah'ını konuşsak, 'zamana' gelip takılıyoruz. Allah'a yapılan tanımlamaların hepsi 'zamanla' ilgili... Yani, Allah, zamandır, gibi son fikre varmışlar.

Büyükelçi, **"ben"**, dedi, **"zamana inanıyorum ve zamana iman ediyorum, zaman herşeyi çözecektir!"**

"Bu çözüm, Kudüs'te birlikte yaşamayı çözmek, insanlık için çok büyük bir devrim. Evet, Kudüs'te birlikte birçok dinin yaşamayı öğrenmesi, yazının bulunması, ateşin icat olunması gibi büyük bir insanlık devrimi olacak!"

Büyükelçiye, bundan 15-16 sene önce, sürgünde Arafat'ın en yakın arkadaşı, Filistin davasının büyük önderlerinden **Ebu Iyad**'ın Mossad tarafından öldürüldüğünü duyunca, günlerce yas tuttuğumuzu... Hatta, Ebu Iyad'ın Türkçe de yayınlanan hatıralarından, pasajlar vermeye çalıştım. Büyükelçi duygulandı... Elini, sırtıma attı... Birşey diyemedi. Bir arkadaş gibi sarıldı bana... Uzun süre elini sırtımdan çekmedi. Bu duygusal havayı bozmak için Amerikan generallerinin Kızılderililer için gönderdiği bir telgrafı anlattım. General şöyle diyor: **"Kızılderililere yeterince kayıp verdirtmeden, yeterince acı çektirtmeden, barış masasına oturmayın!"** Generalin bu sözünü yüzyıllar geçse beyaz adamın taktikleri hiç değişmiyor diye araya sıkıştırdım...

Tarih hiç değişmedi. Büyükelçinin gün ortasında tam üç saatini çalmıştık. Biz, konuşmayı kestik, sustuk, ama büyükelçi devam ediyordu... Uzamasın diye, karşılık vermedik... Büyükelçi hızını kesmeden devam ediyordu... En çok sevdiği Türk yazarlarını sorduk, **Nazım Hikmet** ve **Aziz Nesin**, dedi. Ayrıca **Bilkent**'te düzenlenen Nazım Gecesi'nde Nazım'ın **Arapça**'ya çevrilen bir şiirini okurken ağladığını da başkalarından öğrendik!

Büyükelçiye, **"hâlâ Ümmü Gülsüm ve Abdülvahap dinler misiniz?"**, dedim, **"hâlâ dinlerim, bıkmadan!"**

Büyükelçiden, hazırladığımız Filistin özel sayısını imzalamasını rica ettik. Kutlu Esendemir, LeMan için imzalattı, kalemi cebine koyuyordu ki, bir tane de ben imzalattım... Kutlu Esendemir, LeMan kitapları ve tişörtlerinden küçük bir hediye torbasını Büyükelçi'ye takdim etti!..

Büyükelçi, yola koyduktan üç dakika sonra bir telefonla aradı. Fuat Yassin, LeMan'ın anlamını soruyordu ayrıca **Bezgin Bekir** tişörtünü görmüş, bu adamın kim olduğunu merak ediyordu... Kutlu, telefonda, Bezgin Bekir'in bir 68'li olduğunu, hayatı boyunca uyuduğunu, ancak böyle eylem zamanlarında canlanıp meydanlara koştuğunu, anlatmaya çalıştı!

İşte böyle zamanlarda irili ufaklı onlarca sol dergiye, irili ufaklı onlarca sivil kuruma, meydanlara koştukları, Filistin davasına kayıtsız şartsız destek verdikleri için, kalbimizin neşesini yeniden canlandırdıkları için, sonsuz teşekkürler!..

Büyükelçiye anlatmaya utandığımız şeyler de vardı, anlatamadık. İki-üç yıl önce İsrail'in gelişmiş teknolojik silahlarını sevimli göstermek ve düşmanın (Filistinlilerin) gözünü korkutmakla görevlendirilmiş Türk Gazetecileri İsrail'e davet edildi. Başta **Güneri Civaoğlu**, **Duygu Asena**, falan.

Civaoğlu, İsrail tankları içinde şirin poz verirken şunları yazıyor: **"Tabii bu tankları, insanlık yararına, barış için kullanıyorlar."**

Yetmedi, devam ediyor: **"Bu gelişmiş silahlar çok sert ama sizi korkutmasın, bu tankların komutanları o kadar ince, o kadar beyefendi, o kadar tatlı insanlar ki, bu komutanları tanısanız, fikrinizi değiştirirsiniz!"** diyor.

Türk çocukları ve Türk halkı, bu röportajı unutmadı. Şimdi Civaoğlu'na soralım: **"Neymiş o tanklar Sayın Civaoğlu?"... "Bu tanklar kaç tane Filistinli çocuğu grayder gibi ezip paramparça etti?.."**

Dert bir tane olsaydı, ağlaması kolay olurdu.

Emin Çölaşan ve Bekir Coşkun'un Şaron'un yanında yer alan yazılarını dünya basınında bulamazsınız. Bu yazıları dünyada tek bir kişi, ancak Şaron yazabilir.

Devletimiz ve medyamız, bu iki güzide zekamızı, müzede saklasın, soykırım müzesinde **Miloseviç**'le, **Şaron**'la yanyana.

Hele, Bekir Coşkun'un yazısını sormayın. Anadolu'da bir laf vardır: Şaştı Bekir, salavat getir cemaat!

Milletçe salavat getirdik. Köpeği Pako'nun hayvan sevgisinden, çok özel bir duygu, hayvan sevgisi kaşıntısı oluşturmuş yazarımız, Filistin mülteci kampının üstünden onlarca tank geçip, binlerce insanı taşların, evlerin altına gömerken, Şaron'un yanında yer aldılar!

İsrail zaferlerine bu kadar sevincinizin sebebi nedir?

Şaron'un bülbülleri, ne zaman tankların, tüfeklerin değil, mazlumların yanında olacaklar? Gazetesi, ekranı bol, vicdanı kıt, bu ülke yazarlarını tanıyan İsrail, Amerika, tabii ki ortalığı bomboş görüp zırt pırt katliam yapacak!

nihatg@leman.com.tr NİHAT GENÇ

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

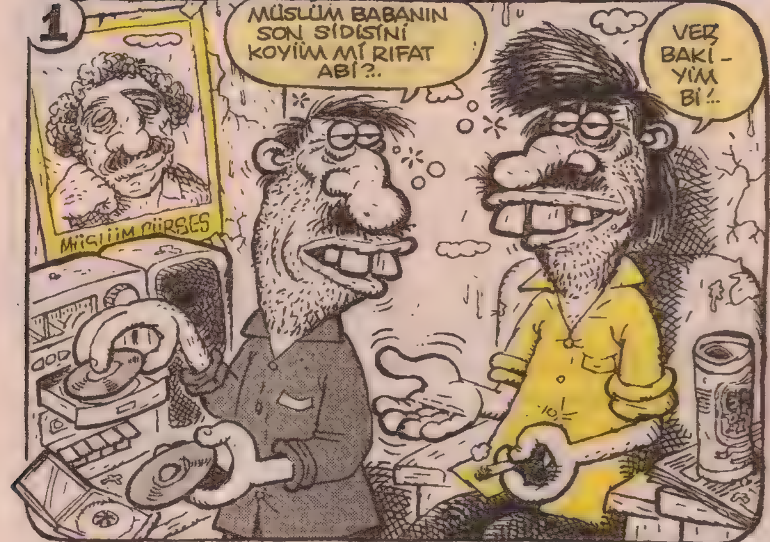
1
MÜSLÜM BABANIN SON SİDİSİNİ KOYİM MI RIFAT ABİ?..
VER BAKI-YIM Bİ!..
MÜSLÜM GÜRSES

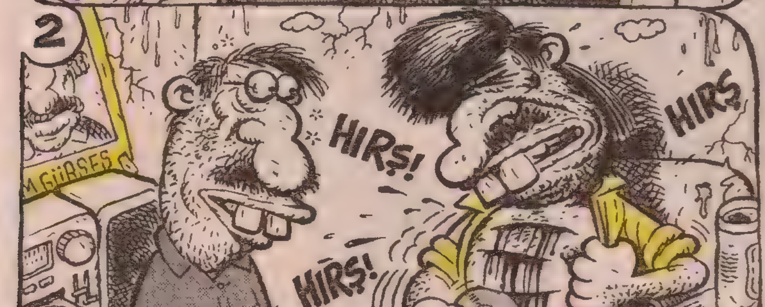
2
HIRŞ!
HIRŞ
HIRŞ!
M GÜRSES

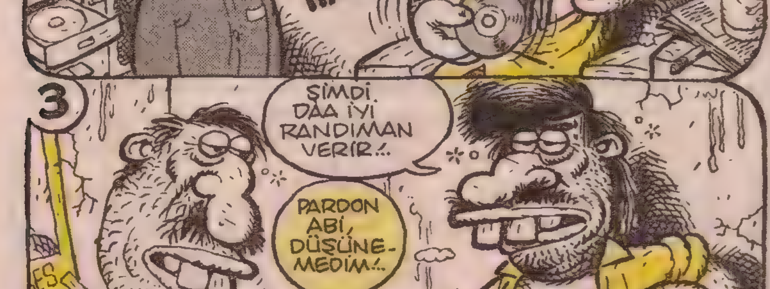
3
ŞİMDİ DAA İYİ RANDIMAN VERİR!..
PARDON ABİ, DÜŞÜNE-MEDİM!..

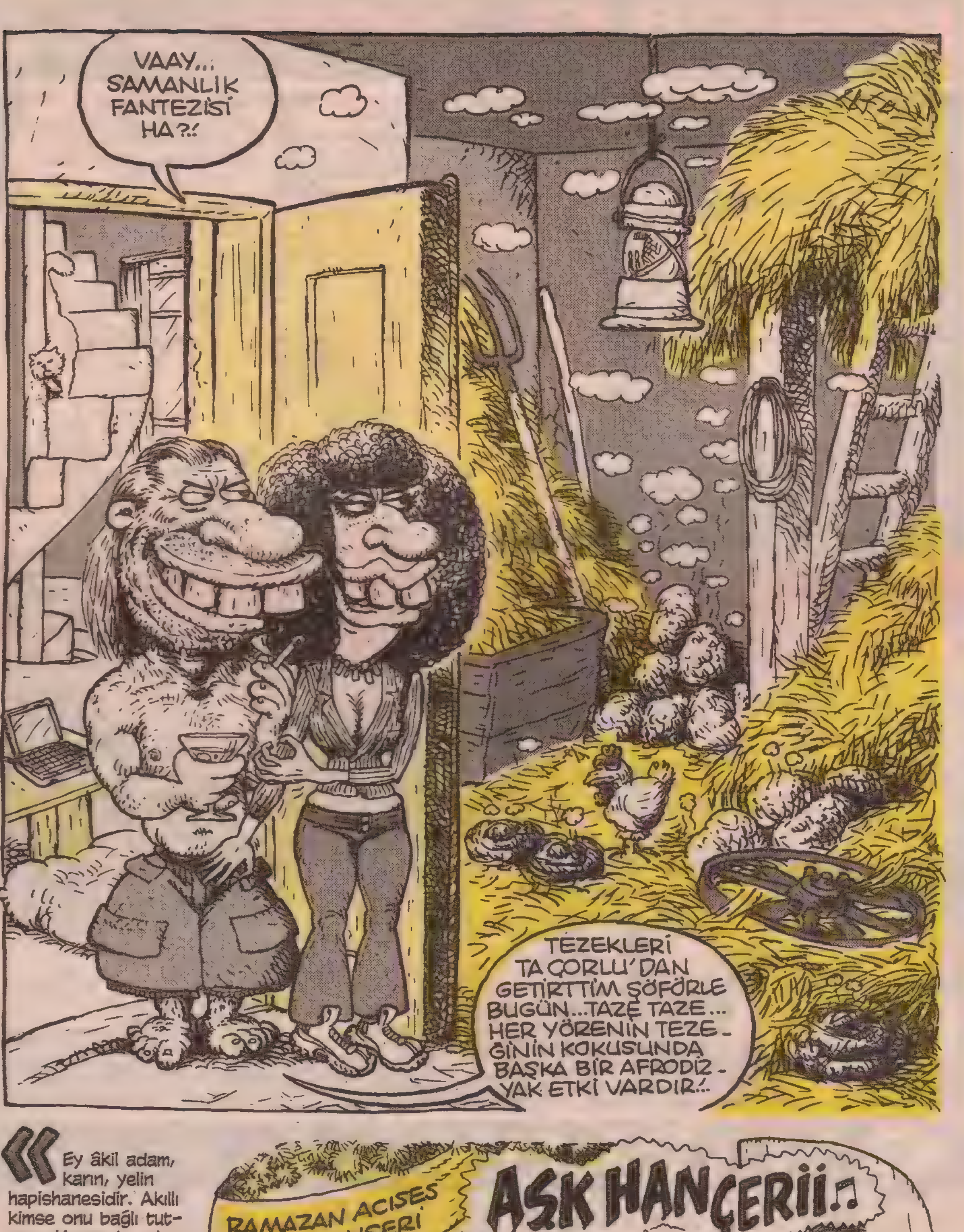
VAAY... SAMANLIK FANTEZİSİ HA?!
TEZEKLERİ TA ÇORLU'DAN GETİRTTİM ŞÖFÖRLE BUGÜN...TAZE TAZE... HER YÖRENİN TEZEĞİNIN KOKUSUNDA BAŞKA BİR AFRODİZYAK ETKİ VARDIR!..

> «Ey âkil adam, karın, yelin hapishanesidir. Akıllı kimse onu bağlı tutmaz. Karnında yel kıvrılınca salıver, çünkü karındaki sel gönüle yüktür.
>
> ŞEYH SADİİ ŞİRAZİ
> "Gülistan"
> Çev: Kilisli Rıfat
> AHMET HALİT KİTABEVİ, 1941»

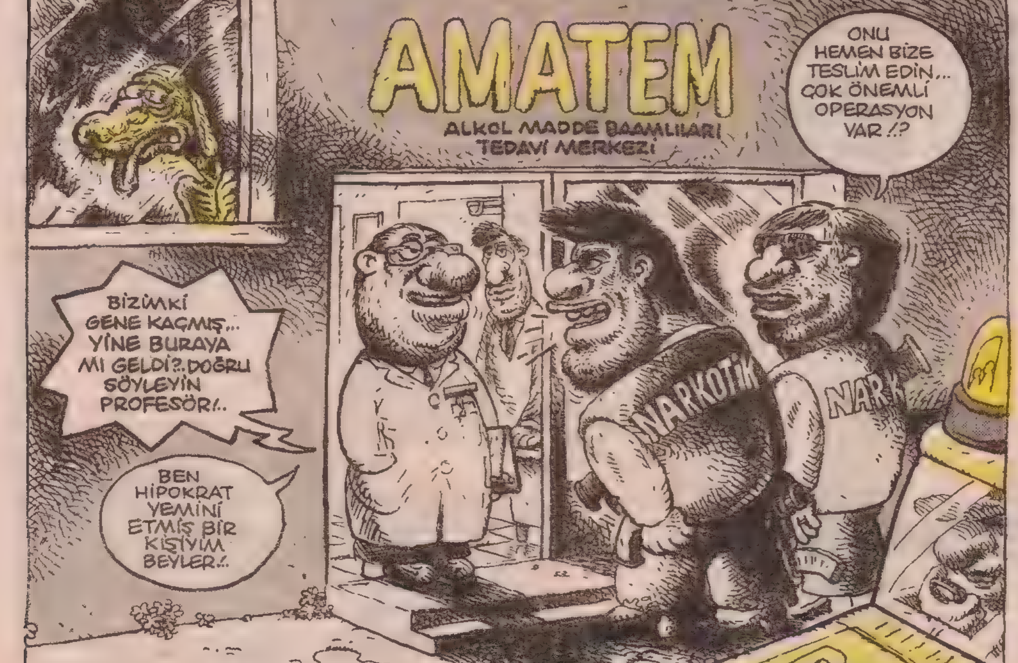
AMATEM
ALKOL MADDE BAĞIMLILARI TEDAVİ MERKEZİ
ONU HEMEN BİZE TESLİM EDİN... ÇOK ÖNEMLİ OPERASYON VAR!?
BİZİMKİ GENE KAÇMIŞ... YİNE BURAYA MI GELDİ?..DOĞRU SÖYLEYİN PROFESÖR!..
BEN HİPOKRAT YEMİNİ ETMİŞ BİR KİŞİYİM BEYLER!..
NARKOTİK
NAR

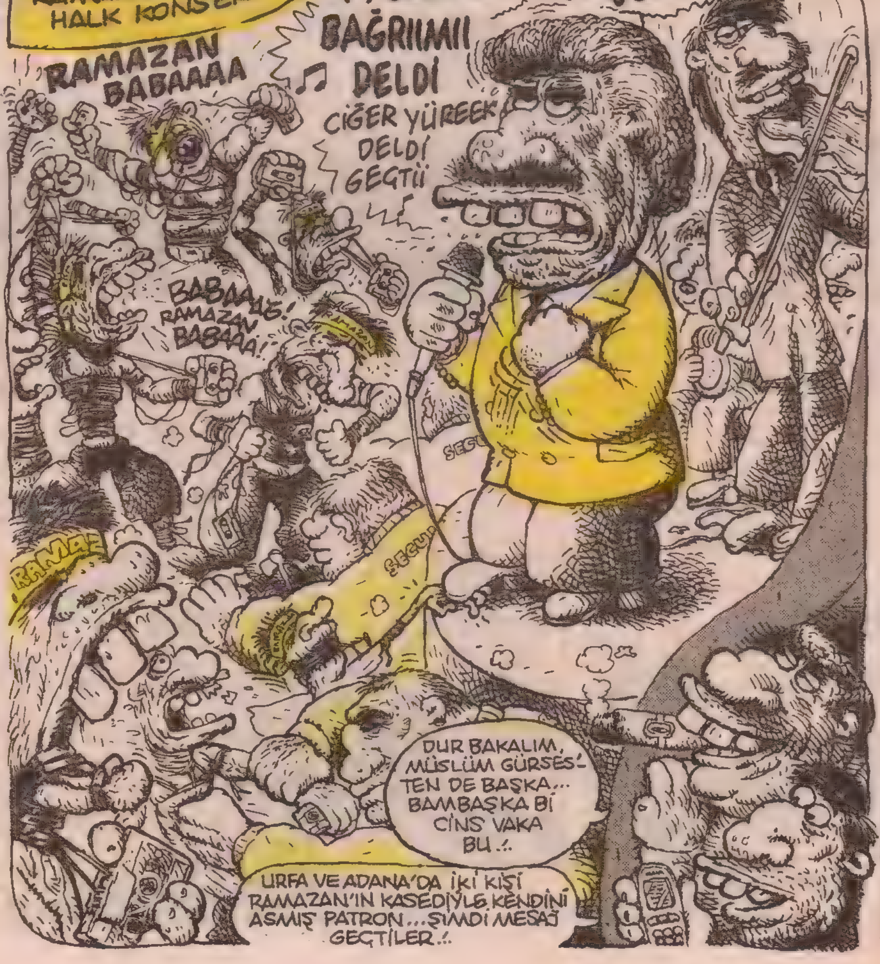
RAMAZAN ACISES HALK KONSERİ
AŞK HANÇERİİ♫
BAĞRIIMII ♫ DELDİ
CİĞER YÜREEK DELDİ GEÇTİİ
RAMAZAN BABAAAA
BABAAAĞ! RAMAZAN BABAAA!
DUR BAKALIM, MÜSLÜM GÜRSES'TEN DE BAŞKA... BAMBAŞKA Bİ CİNS VAKA BU!..
URFA VE ADANA'DA İKİ KİŞİ RAMAZAN'IN KASEDİYLE KENDİNİ ASMIŞ PATRON...ŞIMDİ MESAJ GEÇTİLER!..

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

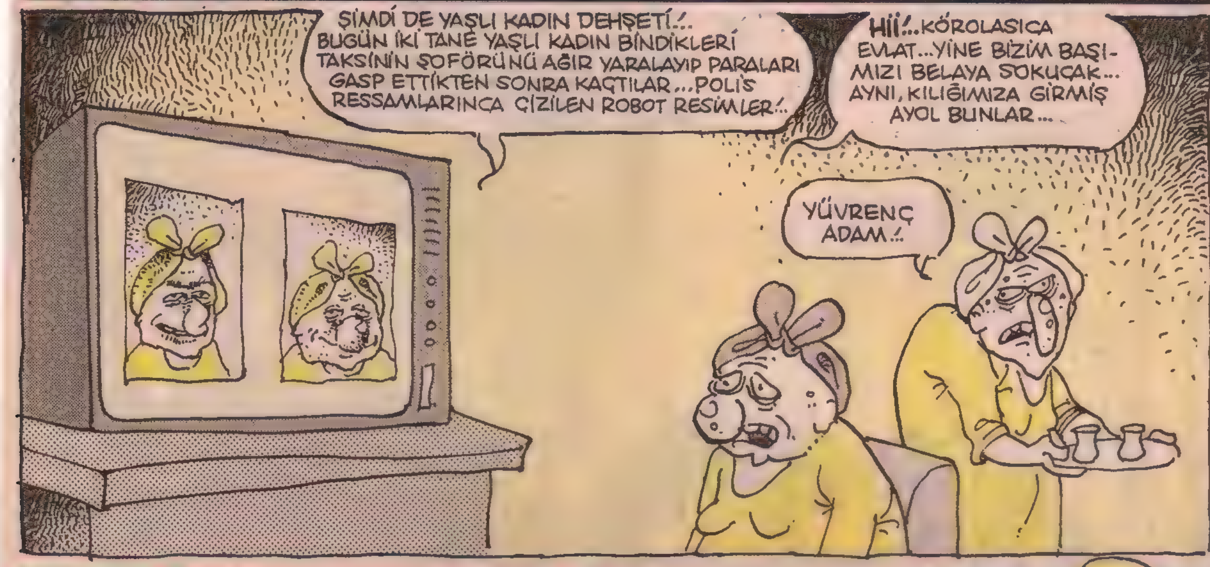
ŞİMDİ DE YAŞLI KADIN DEHŞETİ!.. BUGÜN İKİ TANE YAŞLI KADIN BİNDİKLERİ TAKSİNİN ŞOFÖRÜNÜ AĞIR YARALAYIP PARALARI GASP ETTİKTEN SONRA KAÇTILAR... POLİS RESSAMLARINCA ÇİZİLEN ROBOT RESİMLER!..
HIİ!.. KÖROLASICA EVLAT... YİNE BİZİM BAŞIMIZI BELAYA SOKUCAK... AYNI, KILIĞIMIZA GİRMİŞ AYOL BUNLAR...
YÜVRENÇ ADAM!..

ERKUT ABİ

Kaan Erbem

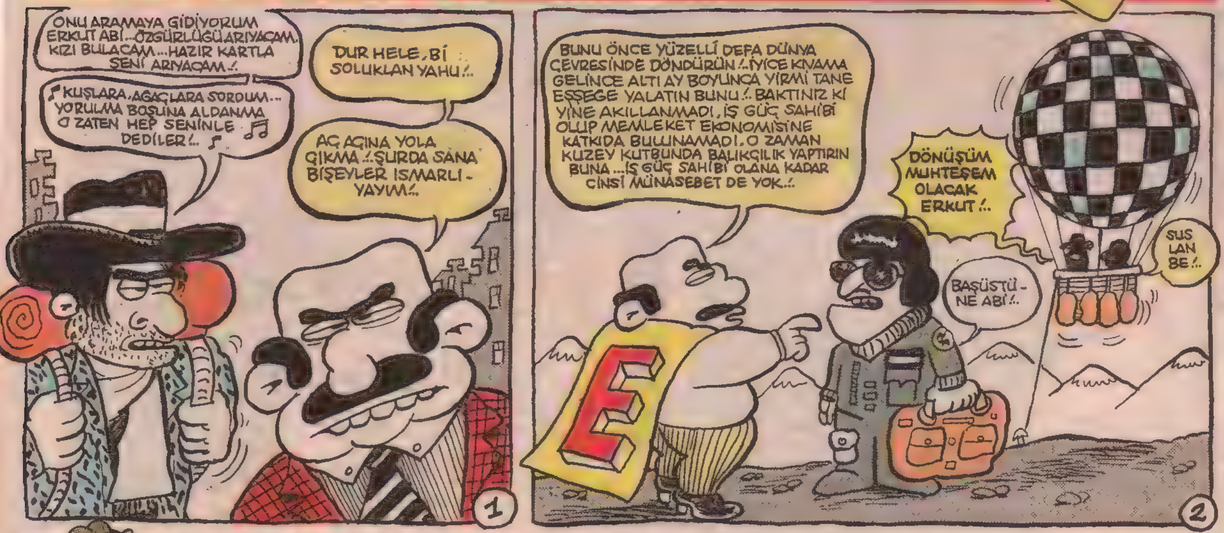
ONU ARAMAYA GİDİYORUM ERKUT ABİ... ÖZGÜRLÜĞÜ ARIYACAM, KIZI BULACAM... HAZIR KARTLA SENİ ARIYACAM!.
♪ KUŞLARA, AGAÇLARA SORDUM... YORULMA BOŞUNA ALDANMA O ZATEN HEP SENİNLE DEDİLER!.. ♪ ♫
DUR HELE, Bİ SOLUKLAN YAHU!..
AÇ AÇINA YOLA ÇIKMA!.. ŞURDA SANA BİŞEYLER ISMARLIYAYIM!..
1
BUNU ÖNCE YÜZELLİ DEFA DÜNYA ÇEVRESİNDE DÖNDÜRÜN!.. İYİCE KIVAMA GELİNCE ALTI AY BOYUNCA YİRMİ TANE EŞŞEGE YALATIN BUNU!.. BAKTINIZ Kİ YİNE AKILLANMADI, İŞ GÜÇ SAHİBİ OLUP MEMLEKET EKONOMİSİNE KATKIDA BULUNAMADI, O ZAMAN KUZEY KUTBUNDA BALIKÇILIK YAPTIRIN BUNA... İŞ GÜÇ SAHİBİ OLANA KADAR CİNSİ MÜNASEBET DE YOK!.
DÖNÜŞÜM MUHTEŞEM OLACAK ERKUT!..
BAŞÜSTÜNE ABİ!..
SUS LAN BE!..
E
2

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

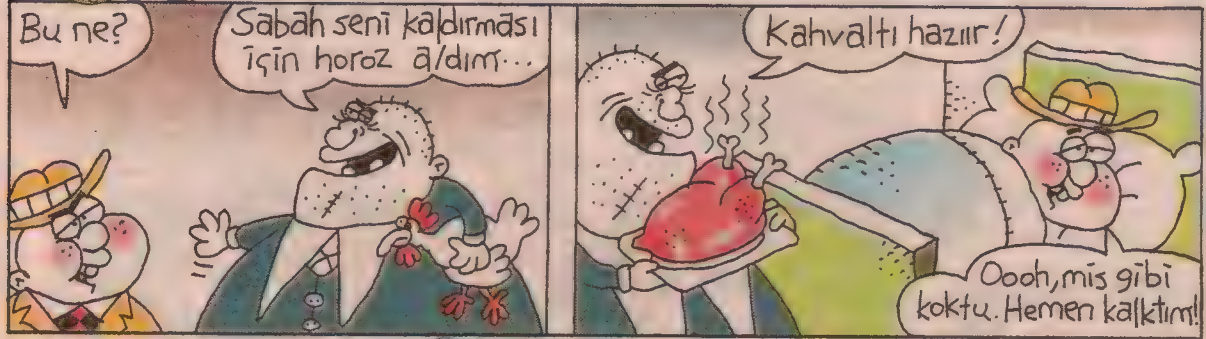
Bu ne?
Sabah seni kaldırması için horoz aldım...
Kahvaltı hazır!
Oooh, mis gibi koktu. Hemen kalktım!

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

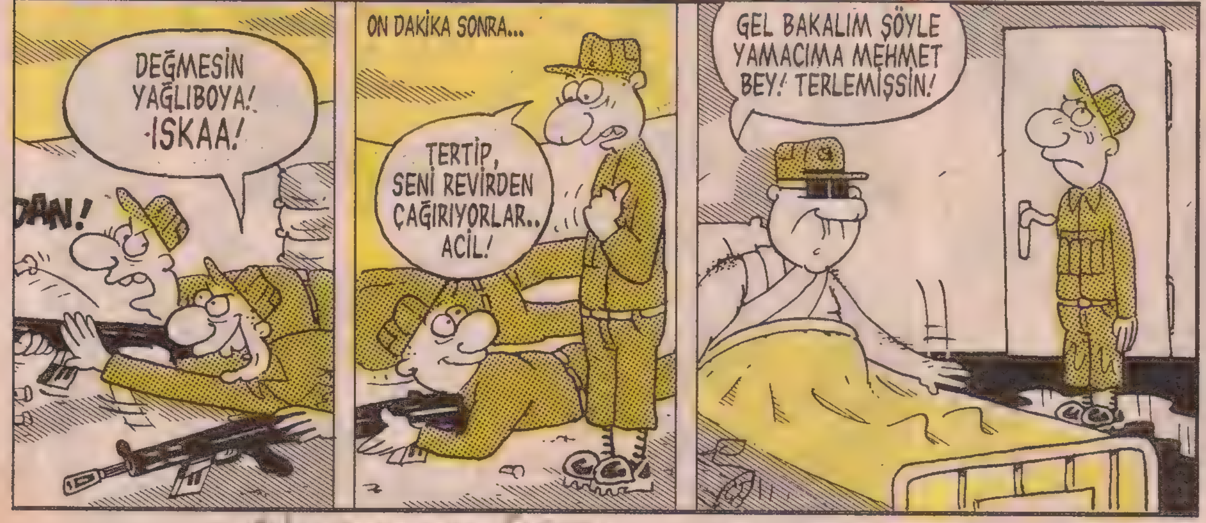
DEĞMESİN YAĞLIBOYA! -ISKAA!
DAN!
ON DAKİKA SONRA...
TERTİP, SENİ REVİRDEN ÇAĞIRIYORLAR.. ACİL!
GEL BAKALIM ŞÖYLE YAMACIMA MEHMET BEY! TERLEMİŞSİN!

PANTOLON

METİNFİDAN

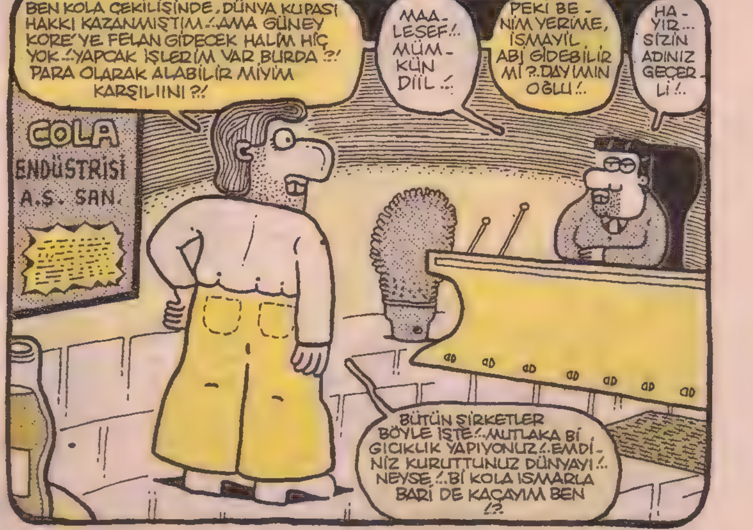
BEN KOLA ÇEKİLİŞİNDE, DÜNYA KUPASI HAKKI KAZANMIŞTIM!.. AMA GÜNEY KORE'YE FELAN GİDECEK HALİM HİÇ YOK!.. YAPCAK İŞLERİM VAR BURDA ?! PARA OLARAK ALABİLİR MİYİM KARŞILIINI ?!
MAALESEF!.. MÜMKÜN DİİL!.
PEKİ BENİM YERİME, İSMAYİL ABİ GİDEBİLİR Mİ ?. DAYIMIN OĞLU!..
HAYIR... SİZİN ADINIZ GEÇERLİ!..
COLA ENDÜSTRİSİ A.Ş. SAN.
BÜTÜN ŞİRKETLER BÖYLE İŞTE!.. MUTLAKA Bİ GICIKLIK YAPIYONUZ!.. EMDİNİZ KURUTTUNUZ DÜNYAYI!.. NEYSE!.. Bİ KOLA ISMARLA BARİ DE KAÇAYIM BEN !?

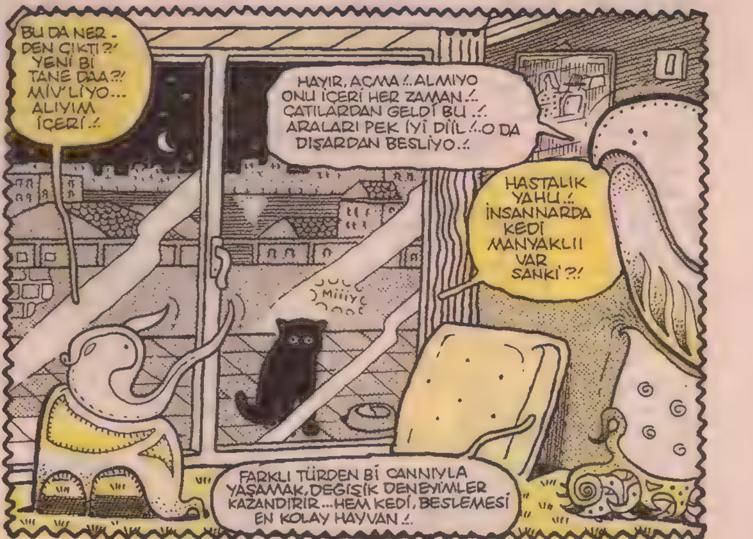
BU DA NERDEN ÇIKTI ?! YENİ Bİ TANE DAA ?! MİV'LİYO... ALIYIM İÇERİ!.
HAYIR, AÇMA!.. ALMIYO ONU İÇERİ HER ZAMAN!.. ÇATILARDAN GELDİ BU!.. ARALARI PEK İYİ DİİL!.. O DA DIŞARDAN BESLİYO!.
Miiiy
HASTALIK YAHU!.. İNSANNARDA KEDİ MANYAKLII VAR SANKİ ?!
FARKLI TÜRDEN Bİ CANNIYLA YAŞAMAK, DEĞİŞİK DENEYİMLER KAZANDIRIR... HEM KEDİ, BESLEMESİ EN KOLAY HAYVAN!.

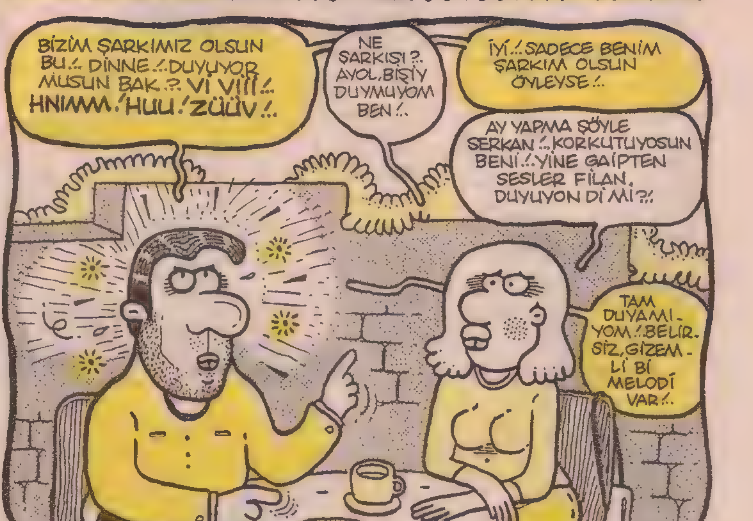
BİZİM ŞARKIMIZ OLSUN BU!.. DİNNE!.. DUYUYOR MUSUN BAK ?. Vİ Vİİİ!.. HNIMM! HUU! ZÜÜV!..
NE ŞARKISI ?. AYOL, BİŞİY DUYMUYOM BEN!..
İYİ!.. SADECE BENİM ŞARKIM OLSUN ÖYLEYSE!..
AY YAPMA ŞÖYLE SERKAN!.. KORKUTUYOSUN BENİ!.. YİNE GAİPTEN SESLER FİLAN, DUYUYON Dİ Mİ ?!
TAM DUYAMIYOM!.. BELİRSİZ, GİZEMLİ Bİ MELODİ VAR!..

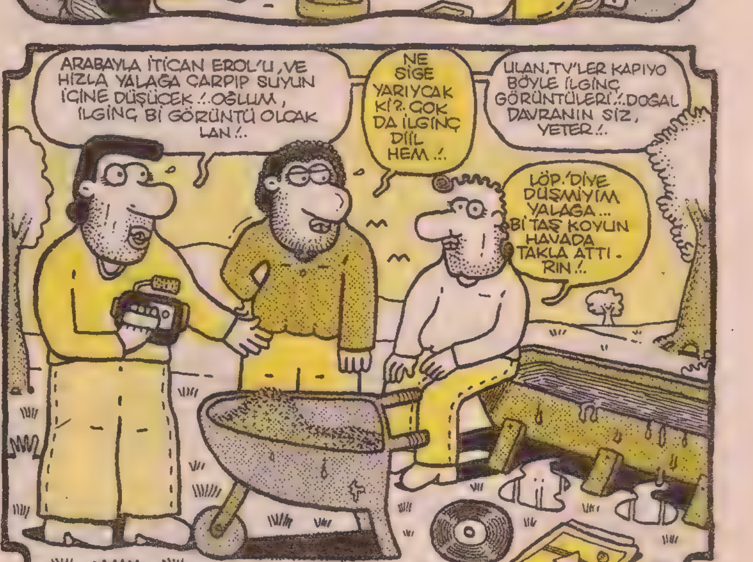
ARABAYLA İTİCAN EROL'U, VE HIZLA YALAĞA ÇARPIP SUYUN İÇİNE DÜŞÜCEK!.. OĞLUM, İLGİNÇ Bİ GÖRÜNTÜ OLCAK LAN!..
NE SİGE YARIYCAK Kİ ?. ÇOK DA İLGİNÇ DİİL HEM!.
ULAN, TV'LER KAPIYO BÖYLE İLGİNÇ GÖRÜNTÜLERİ!.. DOĞAL DAVRANIN SİZ, YETER!..
LÖP! DİYE DÜŞMİYİM YALAĞA... Bİ TAŞ KOYUN HAVADA TAKLA ATTIRIN!..

TERELELLİ

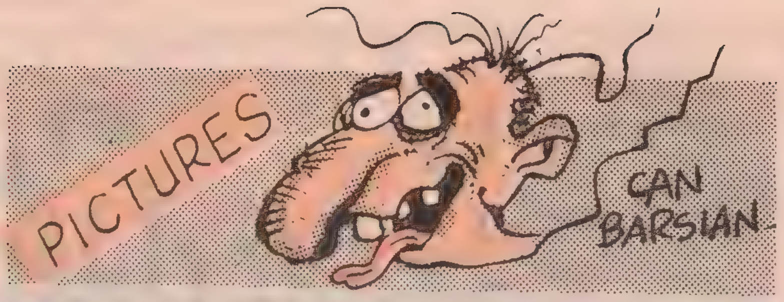
PICTURES
ÇAN BARSLAN

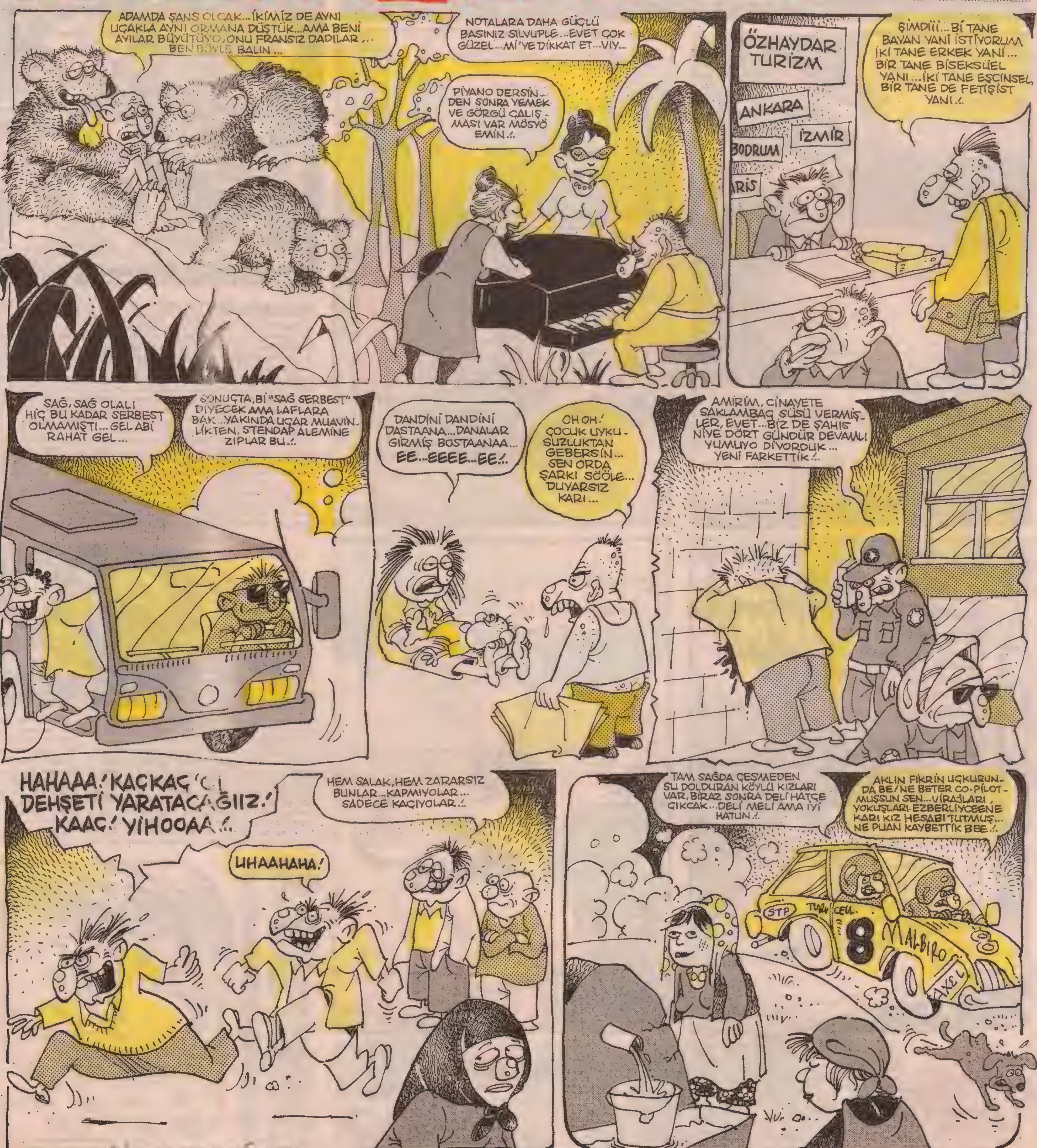
ADAMDA ŞANS OLCAK... İKİMİZ DE AYNI UÇAKLA AYNI ORMANA DÜŞTÜK... AMA BENİ AYILAR BÜYÜTÜYO, ONU FRANSIZ DADILAR ,.. BEN BÖYLE BALIN ...
NOTALARA DAHA GÜÇLÜ BASINIZ SİLVUPLE ...EVET ÇOK GÜZEL ...Mİ'YE DİKKAT ET...VIY...
PİYANO DERSİNDEN SONRA YEMEK VE GÖRGÜ ÇALIŞMASI VAR MÖSYÖ EMİN .⁄.
ÖZHAYDAR TURİZM
ANKARA
İZMİR
BODRUM
ARIS
ŞİMDİİİ... Bİ TANE BAYAN YANI İSTİYORUM İKİ TANE ERKEK YANI... BİR TANE BİSEKSÜEL YANI ...İKİ TANE EŞCİNSEL, BİR TANE DE FETİŞİST YANI .⁄.
SAĞ, SAĞ OLALI HİÇ BU KADAR SERBEST OLMAMIŞTI... GEL ABİ RAHAT GEL...
SONUÇTA, Bİ "SAĞ SERBEST" DİYECEK AMA LAFLARA BAK...YAKINDA UÇAR MUAVİNLİKTEN, STENDAP ALEMİNE ZIPLAR BU .⁄.
DANDİNİ DANDİNİ DASTAANA...DANALAR GİRMİŞ BOSTAANAA... EE...EEEE...EE.⁄.
OH OH! ÇOCUK UYKUSUZLUKTAN GEBERSİN... SEN ORDA ŞARKI SÖÖLE... DUYARSIZ KARI...
AMİRİM, CİNAYETE SAKLAMBAÇ SÜSÜ VERMİŞLER, EVET...BİZ DE ŞAHIS NİYE DÖRT GÜNDÜR DEVAMLI YUMUYO DİYORDUK... YENİ FARKETTİK .⁄.
HAHAAA! KAÇKAÇ 'Ç! DEHŞETİ YARATACAĞIIZ! KAAÇ! YİHOOAA .⁄.
HEM SALAK, HEM ZARARSIZ BUNLAR...KAPMIYOLAR... SADECE KAÇIYOLAR .⁄.
UHAAHAHA!
TAM SAĞDA ÇEŞMEDEN SU DOLDURAN KÖYLÜ KIZLARI VAR, BİRAZ SONRA DELİ HATÇE ÇIKCAK...DELİ MELİ AMA İYİ HATUN .⁄.
AKLIN FİKRİN UÇKURUNDA BE/ NE BETER CO-PİLOTMUŞSUN SEN...VİRAJLARI, YOKUŞLARI EZBERLİYCEENE KARI KIZ HESABI TUTMUŞ... NE PUAN KAYBETTİK BEE .⁄.
STP
TURKCELL
8
MALBIRO
AXEL

canbarslan@superonline.com

erdil yaşaroğlu

Komikaze

komikaze@komikaze.net · www.komikaze.net

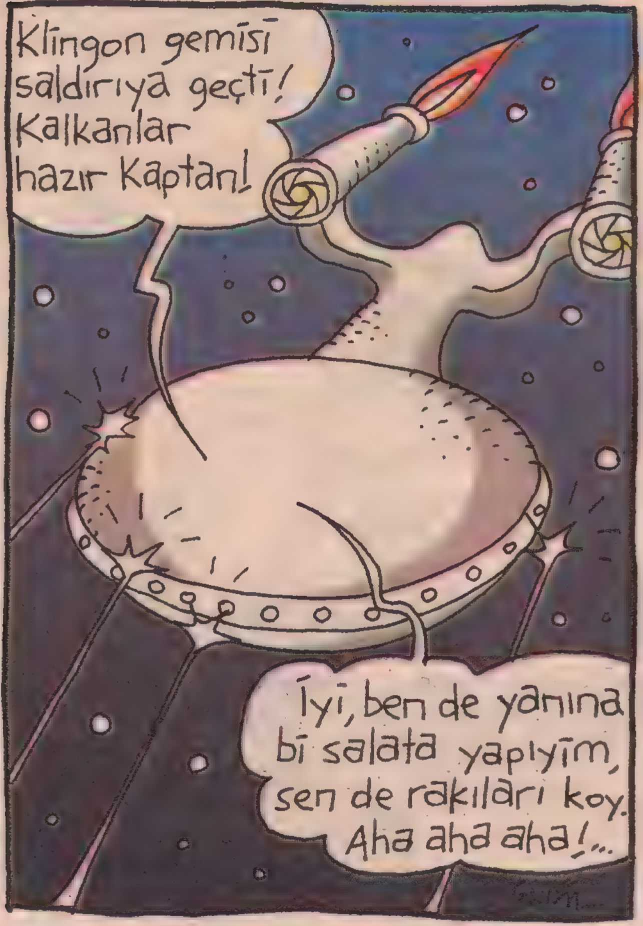
Klingon gemisi saldırıya geçti! Kalkanlar hazır Kaptan!
İyi, ben de yanına bi salata yapıyım, sen de rakıları koy. Aha aha aha!..
ERDİL

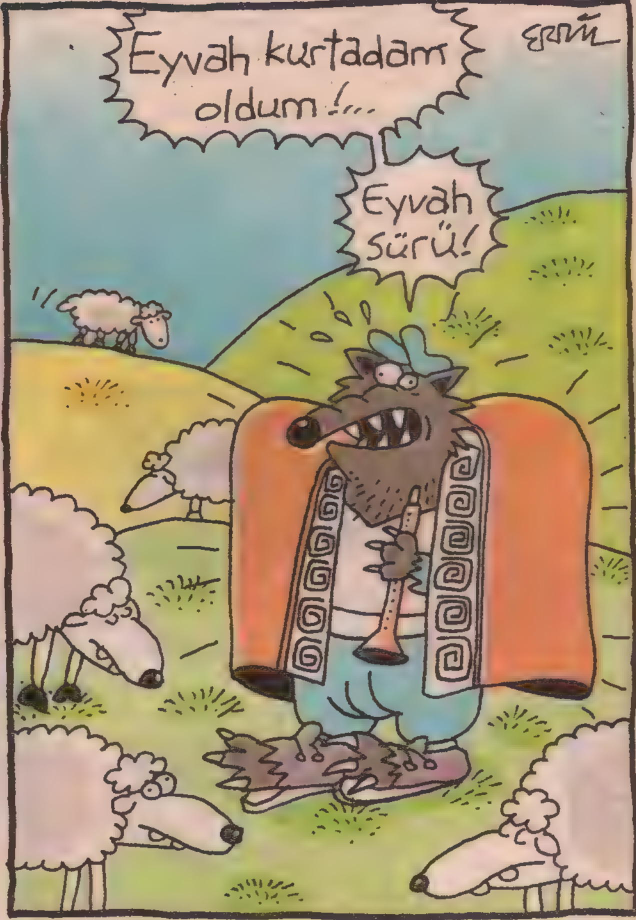
ERDİL
Eyvah kurtadam oldum!..
Eyvah sürü!

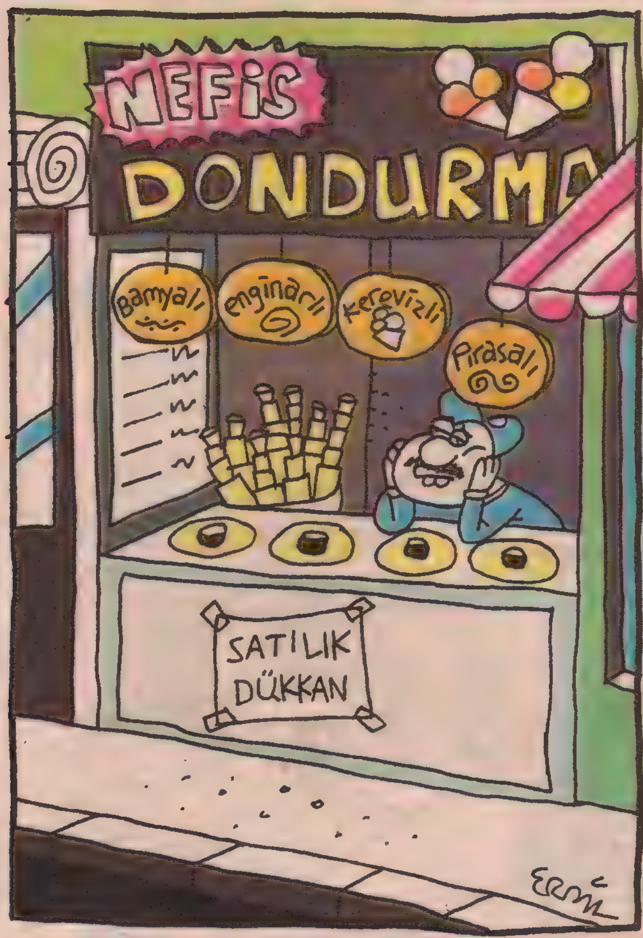
NEFİS DONDURMA
Bamyalı
enginarlı
kerevizli
Pırasalı
SATILIK DÜKKAN
ERDİL

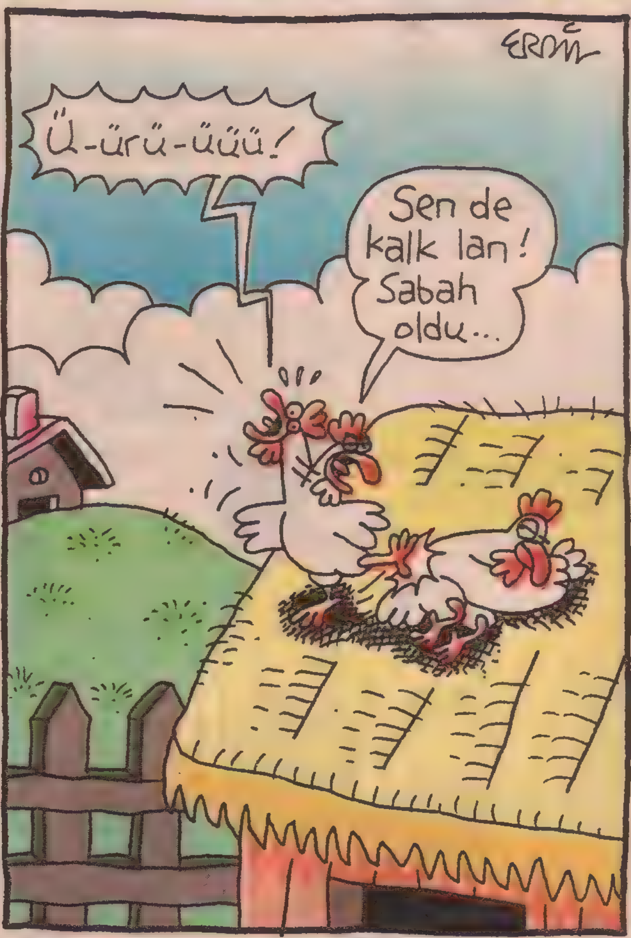
ERDİL
Ü-ürü-üüü!
Sen de kalk lan! Sabah oldu...

ERDİL YAŞAROĞLU KÜLLİYATI KİTAPÇILARDA VE GAZETE BAYİİLERİNDE

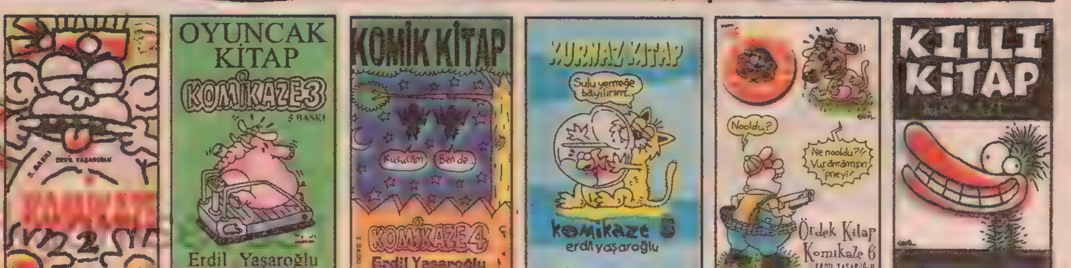
OYUNCAK KİTAP
KOMİKAZE 3
KOMİK KİTAP
KOMİKAZE 4
KURNAZ KİTAP
komikaze 5
erdil yaşaroğlu
Ördek Kitap
Komikaze 6
KILLI KİTAP
Erdil Yaşaroğlu

LeMan anti MEDYA

PROFESÖR ZEKERRRİYA PORNOBEYAZ VE CIVITAN TÜRKİYE

SÖZÜMÜZ OTELDE SEYREDİLEN PORNOYA DEĞİL.. DAHA SONRA EKRANLARDA DÖNECEK OLAN GEYİĞİNE!..

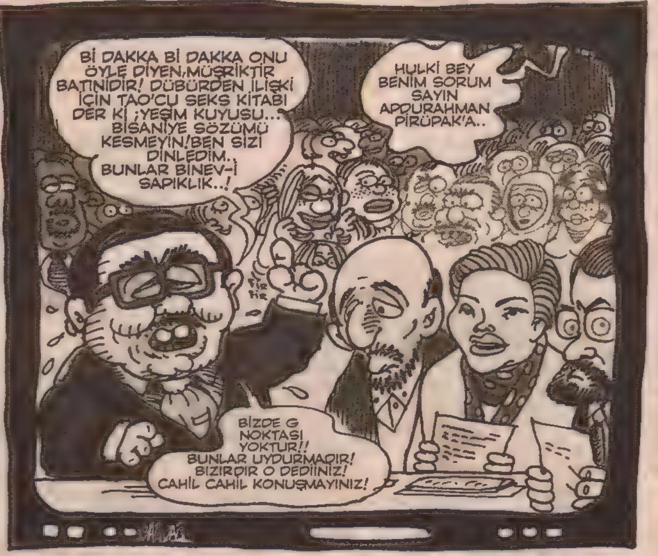
Bİ DAKKA Bİ DAKKA ONU ÖYLE DİYEN,MÜŞRİKTİR BATINIDIR! DÜBÜRDEN İLİŞKİ İÇİN TAO'CU SEKS KİTABI DER Kİ ;YEŞİM KUYUSU... BİSANİYE SÖZÜMÜ KESMEYİN!BEN SİZİ DİNLEDİM.. BUNLAR BİNEV-İ SAPIKLIK..!
HULKİ BEY BENİM SORUM SAYIN APDURAHMAN PİRÜPAK'A..
BİZDE G NOKTASI YOKTUR!! BUNLAR UYDURMADIR! BIZIRDIR O DEDİİNİZ! CAHİL CAHİL KONUŞMAYINIZ!

MEDYAKRONİK ÇÖKTÜ

İnternet aleminin Türkiye'deki en meşhur, en çok okunan gazetesi Medyakronik, medyayla girdiği savaşı kaybedip, yazarlarının işine son verdi. Bilindiği gibi, Alo Bilgi servisiyle para kazanıp, Bilgi Üniversitesi'ni, sonra internet gazetesi Medyakronik'i kurmuşlardı. Hem Bilgi Üniversitesi, hem Medyakronik'te ülkemizin en meşhur öğretmenleri, aydınları toplanmıştı. Fatih Altaylı, Bilgi Üniversitesi'nin belediyeyi katakulliye getirip kira ödemediğini yazdı. Ortalık karıştı. Hatta, Bilgi Üniversitesi'nin hoşgörülü aydınlarının başörtüye müsaade ettiği yaygarasına, müfettişler okula koştu. Bilgi Üniversitesi paniğe kapıldı. Olaylar daha da büyüyecek. Ancak, ilk iş olarak Bilgi Üniversitesi, Medyakronik'in şöhretli onlarca yazarını kapıya koydu. Medya, internetin ilk günlerinden beri internet sayfalarındaki rahat köşelerden çok tedirgin. Defalarca dile getirdi bunu. Zaten medya, kim muhalefet ediyorsa, iki güne kalmadan ocağına incir dikip, ipini çekmeyi başarıyor. Düzenli bir şekilde internete saldırılar düzenleyen medya, belediyeydi, kiraydı, başörtüsüydü derken, yarı bağımsız ve çok ilgi gören Medyakronik'i bitirdi. Medyamızı bağımsız internet gazetesinin işini bitirdiği için kutlarız. Bu zafer, medyamıza hayırlı olsun. Zaten medyanın gazetecilik yaptığı yok, işleri güçleri kim nerde bize hangi lafı sokuşturuyor, hemen onu imha etmek. Medyakronik'i bizler de seviyor, yaşamasını istiyorduk. Böylelikle bir Fatih Altaylı'nın osuruguyla yıkılacak patronlarla yola çıkılmayacağını, yurdum aydınları bir kez daha öğrenmiş oldular. Gerçekten eli yüzü düzgün onlarca bilimadamının ders verdiği Bilgi Üniversitesi yine Fatih Altaylı'nın bir yazısıyla çökerse, artık ne diyelim. Fatih Altaylı'yı da kimse beğenmiyor ama, adam hanl hanl çalışıyor. Şimdi sıra Umur Talu'da. Umur Talu'yla yaptığı bir telefon konuşmasını özetleyerek verdi, Umur Talu küplere bindi. Ve ardından Fatih Altaylı, Umur Talu'nun Aydın Doğan'dan hediye olarak bir milyon dolarlık villa aldığı günleri hatırlattı. Oysa Umur Talu'nun birçok duygulu, duyarlı, sorumlu ve gerçekten insanın içini acıtan yazısını okumuştuk. Şimdi ne demeli! Şunu diyelim: Hayatın en karanlık yerleri patron odalarıdır. Patron odalarında herşey yapılır para kazanılır, krediler alınır, adamlar ayartılır ama orada, sadece gazete çıkartılmaz. Çünkü patron odaları karanlıktır, orada sadece Fatih Altay'lı türü gazeteciler ürer ve hepinizin işini bitirir.

Nesin Vakfı'nda 23 Nisan

23 Nisan'ı Nesin Vakfı'nda kutladık. Çeşitli vakıflardan, okullardan gelen yüzlerce çocuk, bahar havasını ve Nesin Vakfı'nın güzel atmoserini paylaştı. Aziz Nesin'in yadigarı 33 çocuk, misafirlerini Usta'ya yakışır şekilde ağırlarken, minik futbol sahasında ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras'ın da kadroda bulunduğu LeMan takımın hezimete uğrattı! Leman ekibinin yanısıra Okay Temiz, Müjde Ar, Hale Soygazi, Ramize Erer, Vedat Türkali gibi Nesin Vakfı dostları da Çocuk Cenneti'ndeydi. Bir yanda müzik, resim, karikatür çalışmaları yapılırken, diğer yanda Nesin Vakfı çocuklarının sergilediği oyunu izledi çocuklar. Duvar boyadılar, Okay Temiz'le beraber doğaçlama darbuka çaldılar; sessiz sinema, kelime ve hazine oyunları, yağ satarım-bal satarım, ortada sıçan, tavşan kaç, halat çekme, ip atlama, çuval yarışı, yakar top, birdirbir v.s. oynadılar; satranç turnuvasına katıldılar. Çocukların cıvıltısı içimizi açtı... Leman'da ki duyuru okuyup etkinliğe gelenler arasında taa Konya'dan gelen bir ailenin olması bizi şaşırttı ve sevindirdi... Leman'dan Tuncay Akgün'le çocukluk arkadaşı ezelden Leman dostu Fikri Yılmaz'da en mutlu insanlar arasındaydı. Çünkü Nesin Vakfı'na ayak basar basmaz ortaokul, liseden en sevdikleri hocaları Tunca Kantal onları karşılamıştı... Bu güzel şenlikte tek eksiğimiz vardı, Aziz Nesin. Eminiz, Usta "vakfın bahçesindeki meçhul yerinden" gülümseyerek izlemiştir şenlik gününü. Aziz Nesin'in kitaplarıyla birlikte çocuklara ve bize en güzel mirası **Nesin Vakfı İletişim Adresi ve Telefonları:** Gökçeali Köyü Yolu Üzeri PK. 5 Çatalca - İstanbul - Tel: 0.212.783 60 50 - 783 60 48- 783 63 58

Bayırgülü

Feyhan Güver

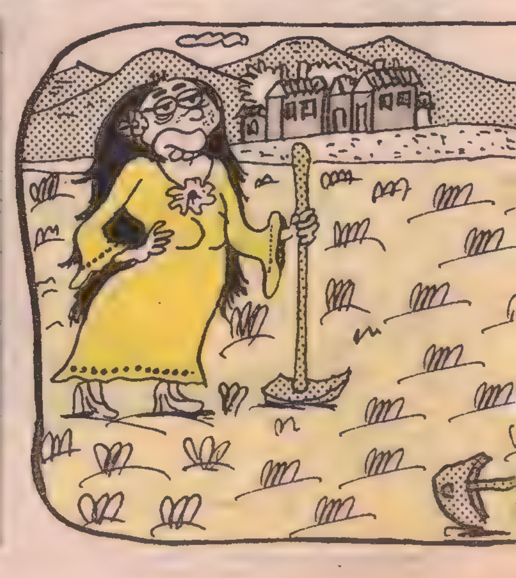

LE PEN

Sosyal kültürleriyle övünen Fransızlar, **"ırkçı"** bir dar-
eyle neye uğradığını şaşırdı. Yahudiler'in
rupa kıtasında en nefret ettiği isim **Le**
en'in aldığı oylar, Hitler orduları yeniden
lonya'ya girmiş gibi panik yarattı. Le
en, 60'lı yıllarda çıkardığı dergiler, kitap-
rla Yahudiler'in gaz odalarındaki rakam-
rının fazla abartıldığını iddia etmiş, tüm
nyanın simşeklerini çekmişti. Ölü ra-
mları tartışmaları yıllarca sürdü ve Le
en'in rakamlarına doğru yanaştı Yahudi-
; kendi rakamlarından beş milyon kadar
dirim yapmak zorunda kalmışlardı.

Yabancı işçilerin en çok ürktüğü isim
, Le Pen...

Sağcısı, solcusu, komünistinin de en
ok korktuğu adam: Le Pen...

Le Pen, gerçek bir adam. Duyduğunu,
üşündüğünü dobra dobra söylüyor. En-
şelerini saklamıyor, korkularını gizlemi-
or. Bugün Avrupa kıtasında mülteciler-
en hiç kimse hoşlanmıyor ama **"onları**
ovalım" diyen sadece Le Pen... **"Küre-**
elleşme ve Avrupa Birliği Fransız kül-
rünü bitirecek", herkes diyor ama,
una kesinlikle karşıyız" diyen sadece
Pen...

Avrupa sınırlarını genişlettikçe, ırkçı
astalık, içe kapanma hastalığı, başka-
ndan nefret hastalığı gün geçtikçe bü-
yor. Bu siyasi hastalık bugün seçim
andıklarında uzlaşma çalışmalarıyla ön-
nebilir bir durum olarak görülüyor, ama,
arın ki Avrupa kültürünün beynine müt-
ş topuzlar, gürzler iniyor!

Avrupa'nın ABD'den farkı, Avrupa ön-

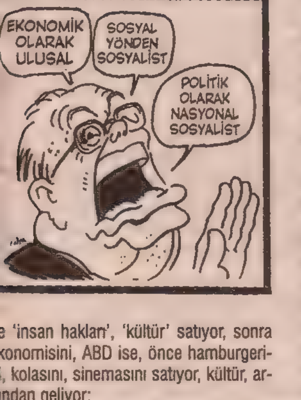
EKONOMİK OLARAK ULUSAL
SOSYAL YÖNDEN SOSYALİST
POLİTİK OLARAK NASYONAL SOSYALİST

e 'insan hakları', 'kültür' satıyor, sonra
konomisini, ABD ise, önce hamburgeri-
, kolasını, sinemasını satıyor, kültür, ar-
ndan geliyor:

Bu yüzden her akıllı Avrupalı bu geniş
oşgörü kültürüne indirilecek her darbe-
in ilerde Avrupa ekonomisini de param-
arça edeceğine inanıyor.

Bakın, özellikle İngiltere, Fransa, ko-
nyalist günlerindeki gibi bir yığın üçün-
ü dünya ülkesiyle derin siyası, ekono-
ik ilişkiler içinde. Kuzey **Afrika, Fas, Tu-**
us, Çad... Önce dil satıyorlar, sonra kül-
ür. Sonra da bu ülke aydınlarının ufkunu
vrupa'ya şartlandırıp, ülke siyasetlerinin

Charlie Hebdo'lu kankalardan Le Pen'le ilgili karikatürler istedik...
En çarpıcısı altta.. Fransa'yla aynı anda...

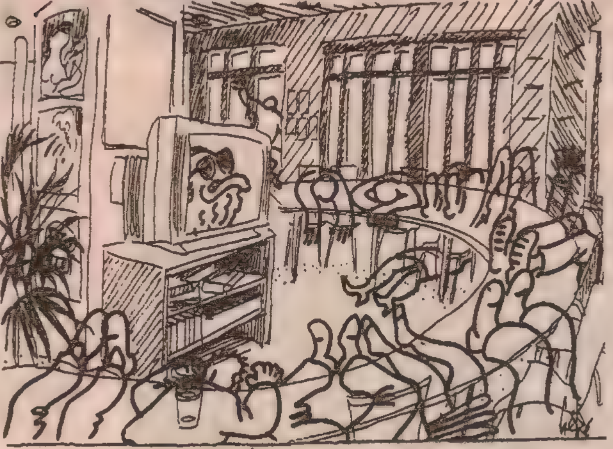

Charlie Hebdo'da 1. Tur Seçim Sonuçları

içine giriş çıkışı kolaylaştırıyorlar.

Yani, Avrupa solu ve sağı, incelmiş, rafine edilmiş **'milliyetçilerden'** oluşur, oysa Le Pen, kaba ve hatta dangalak türü bir milliyetçi. Le Pen ismi bu yüzden, Avrupa mallarının kolonyalarda satışını, zora sokacak. Avrupa'nın kutsal kültürü ve insan hakları yara aldıkça Avrupa'nın üçüncü dünyaya kolları biraz zor uzanacak.

Le Pen, vahşi bir milliyetçi, anlama zorluğu çekiyor. Avrupa'nın gerçek, hijyenik milliyetçileri sağcılar ve solcuların politikalarını çözemiyor. İnsan hakları bayrağını taşıyan Fransa'nın, Fransız hazinesine daha çok hizmet edeceğini bilemiyor.

Dışarıyı, üçüncü dünyayı sömürmenin ve Avrupa kalkınmasının yolunun Avrupa Birliği olduğunu çakızlamış değil. Avrupa Birliği üyeleri de, mülteciler, ekonomi ve üçüncü dünya konusunda tıpkı Le Pen gibi düşünüyor, ama daha incelmiş siyaset yapıyorlar.

Avrupalı, Le Pen'in yapacağını şimdi yapıyor ama asla Le Pen gibi görünmek istemiyor.

Le Pen'in sevilmeyeşinin sebebi, Le Pen, üçüncü dünya milliyetçileri gibi. Modası geçmiş. Uluorta konuşan, uluorta bağıran ve içindekileri saklamayı beceremeyen bir adam. İçi görünen, meramı anlaşılan bu milliyetçilik türü çok geride kaldı. Avrupa bu **'kaba'** tornadan geçirilmemiş milliyetçiliği sevmiyor, yoksa, daha da büyük çoğunluk Le Pen gibi düşünüyor.

Avrupa Birliğine mülteci kolay kolay giremez, bin dereden su getirirler. Sefaletle uğraşan üçüncü dünyayla, ancak ekonomik çıkarları tehlikeye girerse, insan hakları kaygısına girerler.

Le Pen, zavallı bir çılgın değil. Avrupa'nın sağ ve sol partilerinin açıklamak, göstermek istemediği gizli yüzü.

Bu kaba ve vahşi yüz, kültürle, edebiyatla, insan hakları raporlarıyla ne kadar saklanırsa saklansın, 11 Eylül gibi sıcak savaşlar, Yahudiler'in Filistin katliamları, sonu gelmek bilmeyen mülteci akımları ve gün geçtikce muammaya dönüşen Avrupa'nın ekonomik geleceği bu canavarı hortlatıyor.

Avrupa daha da ürkecek. Vahşi bir hayvan gibi kendini korumayı, kendini düşünmeyi önceledikçe, güveni sarsılacak. Sadece Le Pen, değil Danimarka'da son seçimler, İtalya'nın kuzey ligi, Avusturya'da **Haider** ve artık her ülkede güçlenen sağ partiler, Avrupa'nın modern yüzü, gerçek sesi olmaya başladı bile.

Şimdi düşünelim. Avrupa'da gerçek bir ekonomik kriz yaşadığında bugünkü aşırı sağ büyümenin çok daha güçleneceği aşikar. Bu korku AB'yi dağıtır.

Hijyenik ve steril bir dünya kurmaya çalışan Avrupalılar, siyasi ve ekonomik korkular büyüdükçe daha da tepkisel, daha refleksel hayvani siyasetlere gömülecek. Canavar büyüyecek.

Ve, onlar da, normal dünyalı, bizler gibi, siyaset ve ekonomi zorlaştıkça, dışarıdan nefret edecek, başkasından kuşku duyacak, kendi içine kapanmayı sürdürecek.

Le Pen, Avrupa'nın gerçek yüzüdür. Avrupalı'nın paniğinin sebebi **'foyamız'** ortaya çıkıyor, korkusudur:

Avrupa'nın **ABD**'den öğreneceği çok şey var. ABD, ekonomisini ayakta tutan şeyin, başkalarının kanı olduğunu biliyor, bu yüzden, her yıl bir başka ülkeye kanlı seferler düzenliyor.

Bir zamanlar dağıyla taşıyla dünyanın tüm madenleri Avrupa kıtasına taşıyıp, şimdi, kaloriferli evlerde, telefon, elektrik, su parası vermeden ve hatta çalışmadan işsizlik maaşlarıyla yaşayan Avrupalı için, siyaset, gün geçtikçe **'belalaşmasını'** sürdürecek.

Mazlumun 'ah'ından **"kültür"** kuranların, işleri çok zor.

NİHAT GENÇ

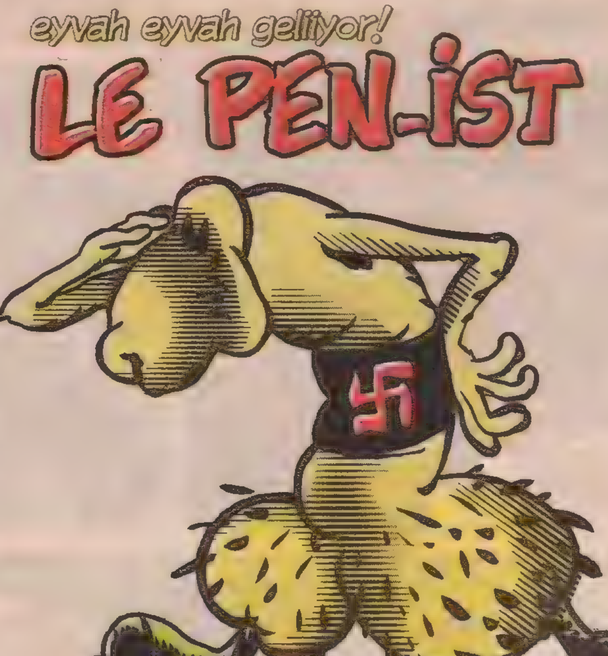
eyvah eyvah geliyor!
LE PEN-İST
ÇAĞÇAĞ

Fransız Gençliği Le Pen'e Karşı Ayakta!

İşte tüm diğer toplumlara (genellikle Türkiye'de fazlaca nasibini alır) siyaset, kültür ve hayat dersi vermeye kalkan tipik ukala, n'oldum delisi Fransız "kesiminin" (Dikkatinizi çekerim, Fransızlar diye bir genelleme yapmıyorum) suratına şamar gibi inen gerçeğin tokadı! Irkçılığı tescilli, modern Fransız Hitler'i Le Pen denen adam musveddesi, Fransa'da başkanlık seçimleri birinci turunda 16 adayın arasından ikinci olarak sıyrılıp gösterişsiz ama genellikle halk yararına çalıştığı gözlenen sosyalist Başbakan Jospin'i solladı. Sempatik, üçkağıtçı, yılların kurt sağcısı, halen başkan olan Chirac da bu durumda birinci olup, ikinci turu sisteme göre kalan iki adaydan şanslı olanı, çünkü Le Pen taraftarı beyin kıtlığı geçiren, acuze kesim dışında tüm sağcısı, solcusu Chırac'a oy verecek ikinci turda. Ama Fransa da ulusal utanç haline dönüşen pazar günkü birinci tura oy veren, benim yukarıda diğer ifadeleri kullandığım, insanlık özürlü kesim 5 milyonu aşıyor:

- Oy vermeye gitmeme ukalalığı yapanlar, bunu nasıl göremediler?
- Bir sürü laf üretme meraklısı Fransızlar, bu beş milyonluk kitleyi, sosyal değerleri ve şaşkoloz Fransızlar'ın zayıf damarlarını üçkağıt taktikleriyle programına katıp onları hain kurt-kırmızı ponponlu kız misali, ağına düşürdüğünü nasıl göremediler ve önleyecek çözümleri nasıl üretemediler? Şimdi Le Pen'in karşısında olanlar: Şok, aaaa bu ne biçim iş yaa! Ooo la la! Olacak şey değil vallahi! türünden portakallı ördeğe konan ördek ya da ciğerine bayıldıkları kazlar durumuna düştüler!
- Bütün dünyada akıl vermeye çalıştıkları, şimdi onlarla açıktan açığa dalga geçiyorlar.
- Bu durumda en çabuk tepkiyi, '68'de olduğu gibi gençlik verdi aynı akşam, pazar akşamı sonuçlar açıklanır açıklanmaz meydanlara, sokaklara dokuldüler, halen de devam ediyorlar ve etraflarındaki halka, suya atılan taş gibi büyüyor! Taşıdıkları sloganlar anlamlı. "Utanç", "Tek bir ırk vardır, o da insan ırkı", "Nazi Le Pen", "Hepimiz göçmeniz". Fransızca'da "heureusement" dendiği gibi, yani "iyi ki". Yürüyüşlerini, çoşkularını izlerken heyecanlanmamak elde değil. Kimbilir bu kıvılcım, belki de Fransız gençliğine kendi çapında bir '68 hareketi ateşleyecek! Ama herşeye rağmen bu olay Fransa tarihinde unutulmaz süpriz ve şaşkınlık olarak yerini alacak bir kere.Arkasından paralel olgular, ırkçılık, uluslararası ilişkiler vb. alanlarında Avrupa ve dünyadaki etkileşim ve gelişmeler, artık çok dikkat çekeceğe ve tartışılacağa benziyor.

İlhan Arkan- Paris

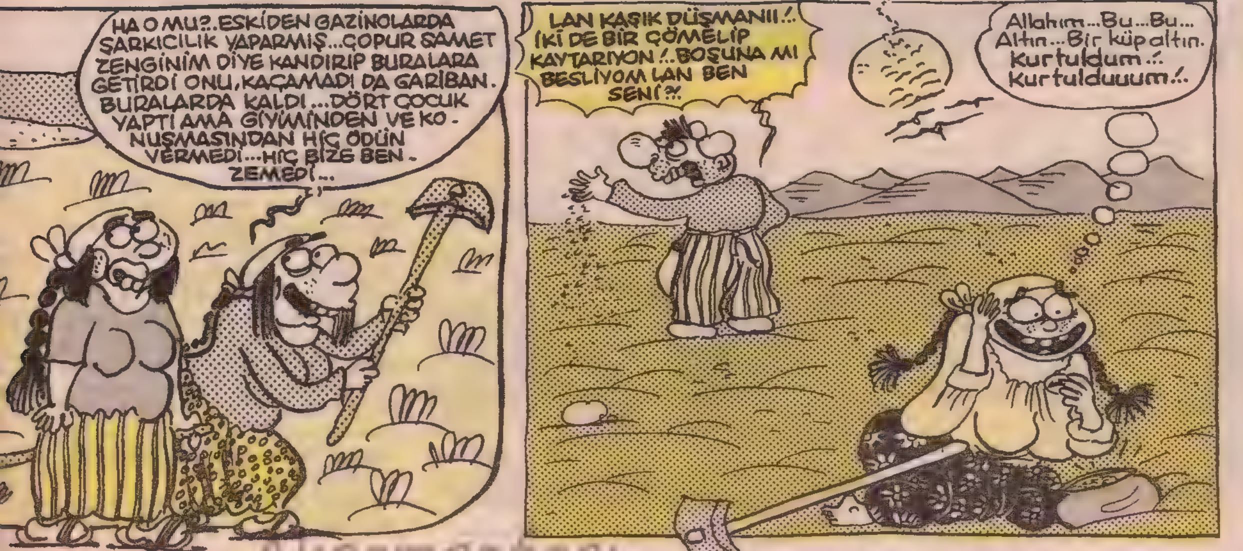
HA O MU?..ESKİDEN GAZİNOLARDA ŞARKICILIK YAPARMIŞ...ÇOPUR SAMET ZENGİNİM DİYE KANDIRIP BURALARA GETİRDİ ONU, KAÇAMADI DA GARİBAN. BURALARDA KALDI...DÖRT ÇOCUK YAPTI AMA GİYİMİNDEN VE KONUŞMASINDAN HİÇ ÖDÜN VERMEDİ...HİÇ BİZE BENZEMEDİ...
LAN KAŞIK DÜŞMANI!.. İKİ DE BİR ÇÖMELİP KAYTARIYON!.. BOŞUNA MI BESLİYOM LAN BEN SENİ?!
Allahım...Bu...Bu... Altın...Bir küp altın. Kurtuldum..! Kurtulduuum..!

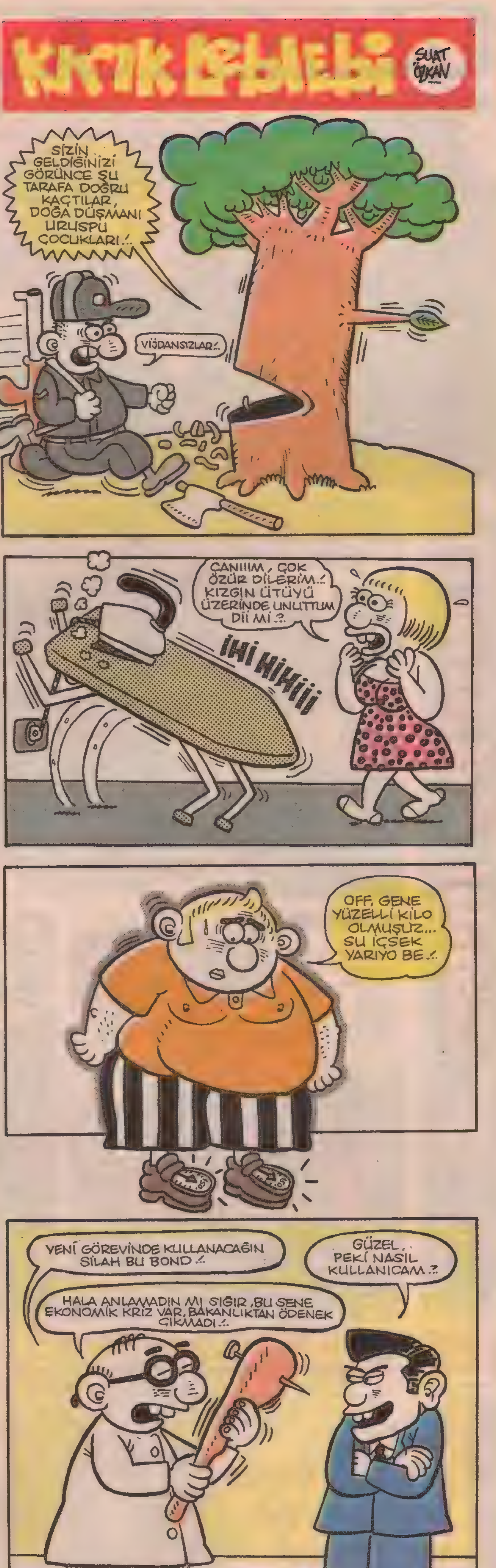
KIRIK LEBLEBİ
SUAT ÖZKAN
SİZİN GELDİĞİNİZİ GÖRÜNCE ŞU TARAFA DOĞRU KAÇTILAR, DOĞA DÜŞMANI URUSPU ÇOCUKLARI..!
VİJDANSIZLAR..!
CANIIIM, ÇOK ÖZÜR DİLERİM..! KIZGIN ÜTÜYÜ ÜZERİNDE UNUTTUM Dİİ Mİ..?
İHİ HİHİİİ
OFF, GENE YÜZELLİ KİLO OLMUŞUZ... SU İÇSEK YARIYO BE..!
150
YENİ GÖREVİNDE KULLANACAĞIN SİLAH BU BOND..!
GÜZEL. PEKİ NASIL KULLANICAM..?
HALA ANLAMADIN MI SIĞIR, BU SENE EKONOMİK KRİZ VAR, BAKANLIKTAN ÖDENEK ÇIKMADI..!

kirikleblebi@leman.com.tr

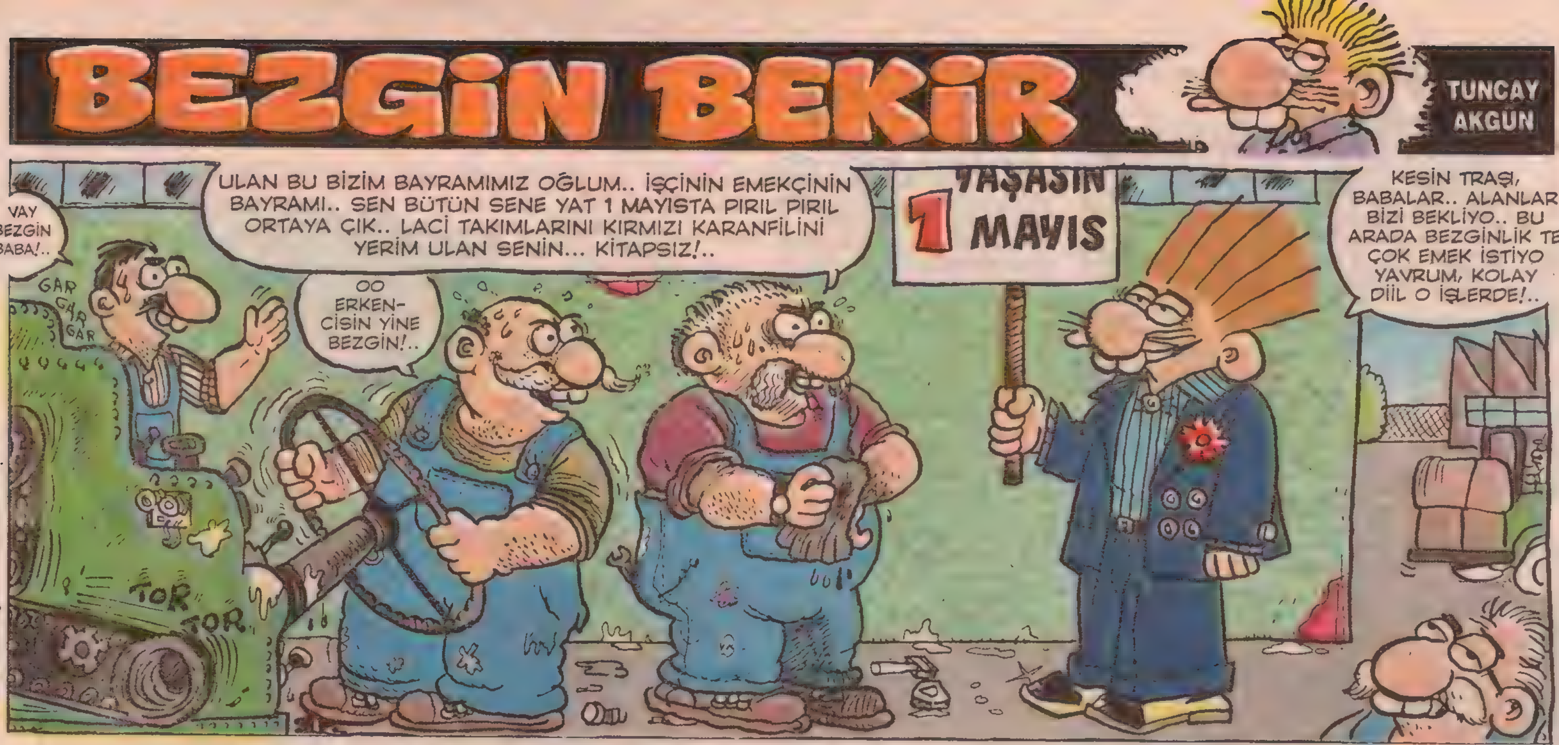
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGÜN
VAY BEZGİN BABA!..
GAR GAR GAR
ULAN BU BİZİM BAYRAMIMIZ OĞLUM.. İŞÇİNİN EMEKÇİNİN BAYRAMI.. SEN BÜTÜN SENE YAT 1 MAYISTA PIRIL PIRIL ORTAYA ÇIK.. LACİ TAKIMLARINI KIRMIZI KARANFİLİNİ YERİM ULAN SENİN... KİTAPSIZ!..
OO ERKENCİSİN YİNE BEZGİN!..
YAŞASIN 1 MAYIS
KESİN TRAŞI, BABALAR.. ALANLAR BİZİ BEKLİYO.. BU ARADA BEZGİNLİK TE ÇOK EMEK İSTİYO YAVRUM, KOLAY DİİL O İŞLERDE!..
TOR TOR

bezginbekir@leman.com.tr

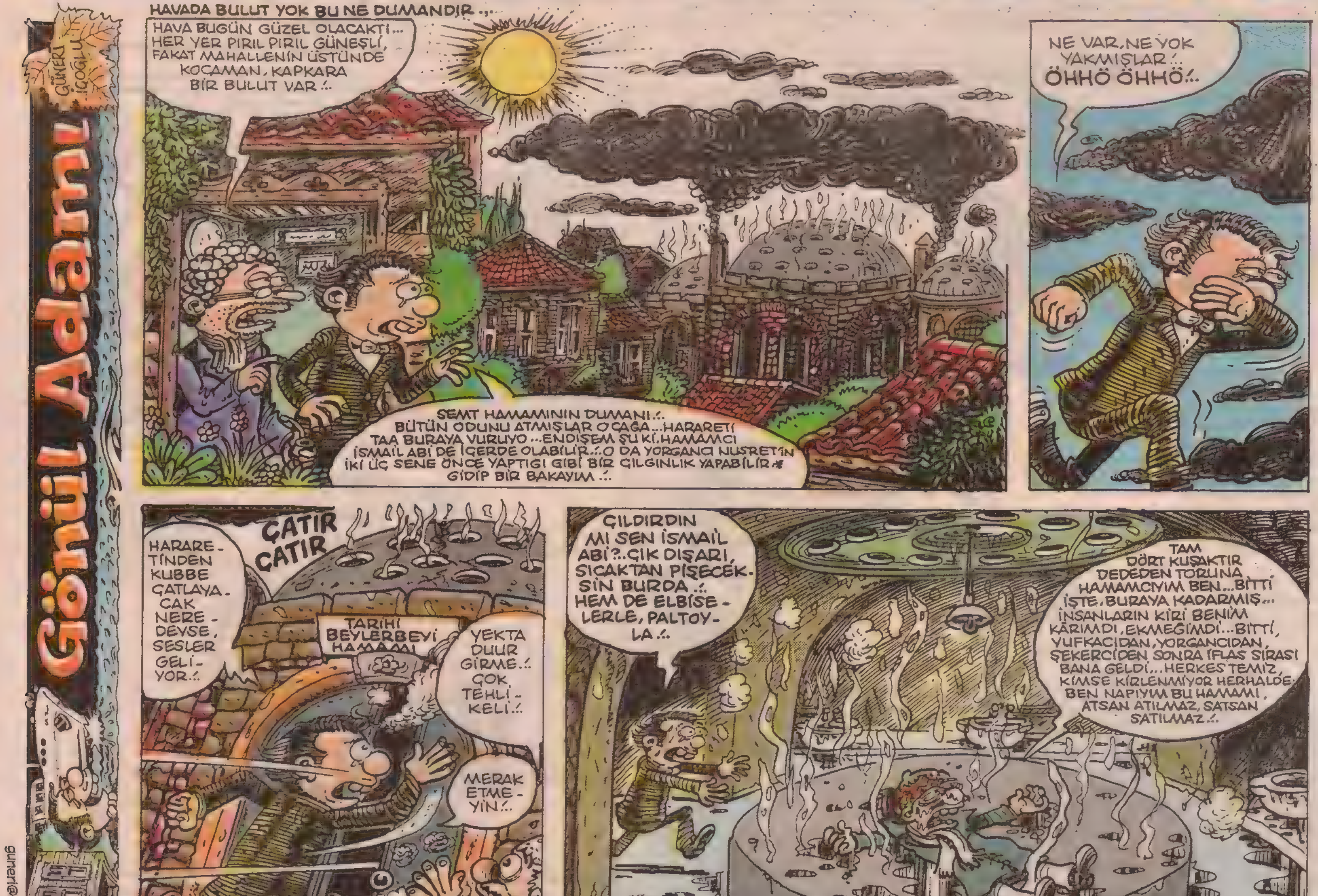
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
HAVADA BULUT YOK BU NE DUMANDIR..
HAVA BUGÜN GÜZEL OLACAKTI... HER YER PIRIL PIRIL GÜNEŞLİ, FAKAT MAHALLENİN ÜSTÜNDE KOCAMAN, KAPKARA BİR BULUT VAR!..
SEMT HAMAMININ DUMANI!.. BÜTÜN ODUNU ATMIŞLAR OCAĞA... HARARETİ TAA BURAYA VURUYO... ENDİŞEM ŞU Kİ, HAMAMCI İSMAİL ABİ DE İÇERDE OLABİLİR!.. O DA YORGANCI NUSRET'İN İKİ ÜÇ SENE ÖNCE YAPTIĞI GİBİ BİR ÇILGINLIK YAPABİLİR* GİDİP BİR BAKAYIM!..
NE VAR, NE YOK YAKMIŞLAR!.. ÖHHÖ ÖHHÖ!..
ÇATIR ÇATIR
HARARETİNDEN KUBBE ÇATLAYACAK NEREDEYSE, SESLER GELİYOR!..
TARİHİ BEYLERBEYİ HAMAMI
YEKTA DUUR GİRME!.. ÇOK TEHLİKELİ!..
MERAK ETMEYİN!..
ÇILDIRDIN MI SEN İSMAİL ABİ?.. ÇIK DIŞARI, SICAKTAN PİŞECEKSİN BURDA!.. HEM DE ELBİSELERLE, PALTOYLA!..
TAM DÖRT KUŞAKTIR DEDEDEN TORUNA HAMAMCIYIM BEN... BİTTİ İŞTE, BURAYA KADARMIŞ... İNSANLARIN KİRİ BENİM KÂRIMDI, EKMEĞİMDİ... BİTTİ, YUFKACIDAN, YORGANCIDAN, ŞEKERCİDEN SONRA İFLAS SIRASI BANA GELDİ... HERKES TEMİZ, KİMSE KİRLENMİYOR HERHALDE. BEN NAPIYIM BU HAMAMI, ATSAN ATILMAZ, SATSAN SATILMAZ!..

* Bkz. Gönül Adamı, Leman, Sayı; 393. Albüm, Gönül Adamı 2, s.48.

guneri@leman.com.tr

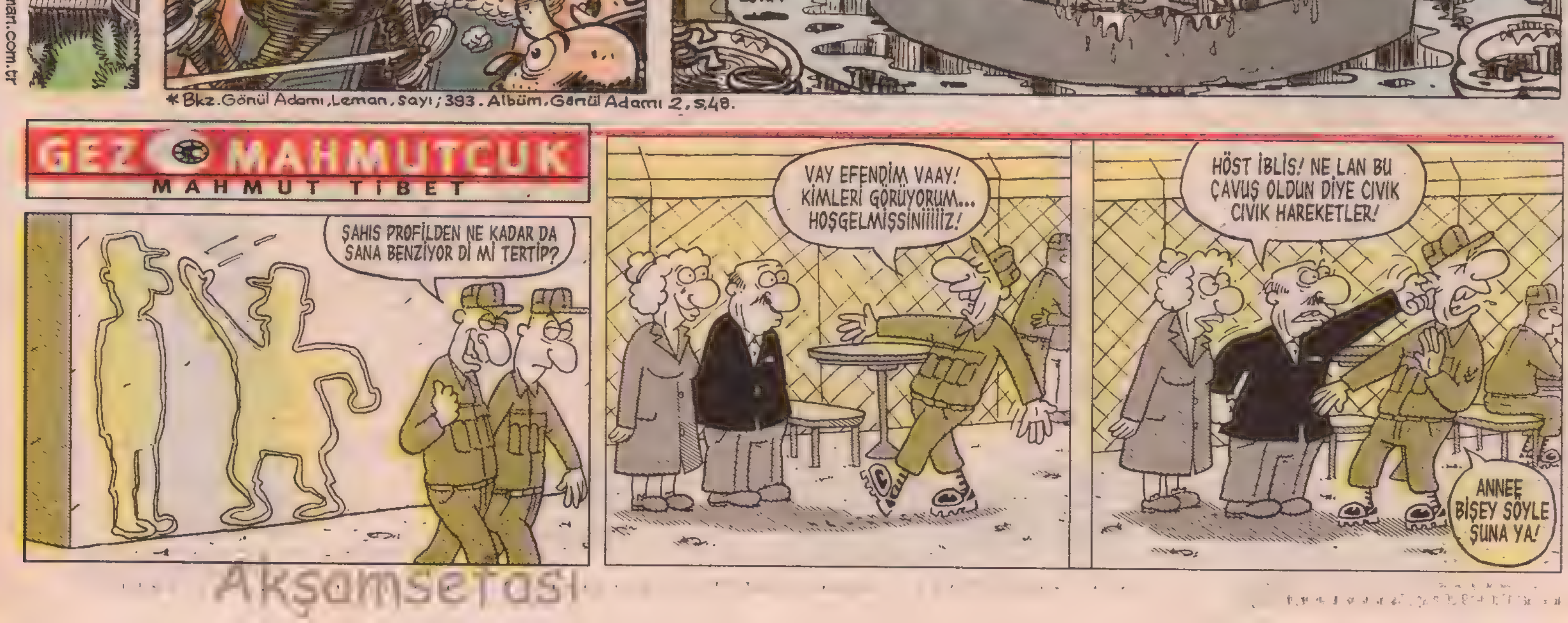
GEZ MAHMUTCUK
MAHMUT TİBET
ŞAHIS PROFİLDEN NE KADAR DA SANA BENZİYOR Dİ Mİ TERTİP?
VAY EFENDİM VAAY! KİMLERİ GÖRÜYORUM... HOŞGELMİŞSİNİİİİİZ!
HÖST İBLİS! NE LAN BU ÇAVUŞ OLDUN DİYE CIVIK CIVIK HAREKETLER!
ANNEE BİŞEY SÖYLE ŞUNA YA!

YİNE SENİNLE

CEZMİ ERSÖZ

cezmiersoz@leman.com.tr

Benim kaderim bu,
öylece karşına oturup seyrediyorum
yüzünden geçen zamanları...

Küçuk bir çocuk olan yuzün
annesinin kalbinin kapılarında kalmış...
Kırgın düşlerinde sakladığın...
İlk gençliğin oluyor sonra yüzün
öyle eksik, öyle yarım kalmış büyümelerden durgun...

Sevdayla ışıyan,
çaresiz aşkların şiirinde mısra mısra yaşlanan yüzün...

Benim kaderim bu
öylece karşına oturup
seyrediyorum zamanın içinden geçen yüzlerini...

Bana sevdalı bir yüzün vardı eskiden
o şimdi yalnız içimde saklı...

Bu şiiri yazan ve bana böylesi derin duygular beslediğini söyleyen sana karşı hemen kabuğuna gizlenen, yüreği ayazda, sevme yeteneksizi biri gibi davrandım...Hatta tedirginliğimi ve ürkekliğimi bana bu denli yoğun hissettirdiği için sana gizliden gizliye öfke duyduğum anlar bile oldu:..Sebebi belliydi:Yoğun bir sevda karşısında hemen yazılarına, öykülerine gizlenen bu sevgi yeteneksizini, bu ürkek, bu ayazda yüreği nasıl bu denli gözüpek ve koşulsuz duygularla sevdiğini söyleyebilirdin ki...

Görmüyor muydun halimi, hissetmiyor muydun beni kendimle bir türlü örtüştürmeyen bu derin boşluğumu...Bu yüzden her gün defalarca lanetler yağdırdığım ve başkalarından neredeyse utançla sakladığım bu sevgi yeteneksizini nasıl böylesine koşulsuz sevebilirdin ki...

Beni böylesine sevmekte ısrar ederek bana verdiğin acı ve tedirginliğin hiç mi farkında değildin...

Üstelik bütün korku ve kaygılarıma aldırmadan, hatta bütün bunlardan sevgisine ve varlığıma ilişkin gizli ve farklı duyarlık payları çıkarttığını ileri sürmen, ayazdaki yüreğimi haklı görmemi engelliyor, o zaman kendime bütünüyle kapanamıyordum, o zaman içimde bir yer hep sana doğru kanıyordu...

Ve bu kanayış beni saklandığım yerden yukarıya, hayatın her anına, olup biten her şeye duyarlı olmaya, ne görüyorsam aşkın o bambaşka ışığı altında görüp ve herkesin her şeyle ilişkisi olduğunu hissederek anında tepki vermeye çağırıyordu...

Birisine araba mı çarptı, hemen o yaralıyı kucaklayıp hastaneye götürmeye; birisi birisine vurmaya mı kalktı, hemen ayırmaya; başı derttekilere yardımcı olmaya, karşı apartmandaki gözleri görmeyen adama roman okumaya, yan dairede çocuklarının terk edip gittiği hasta ve yaşlı kadının kapısını çalıp bir ihtiyacı olup olmadığını sormaya taşıyordu...

Oysa bilirsin sen, her gün böyle şeyleri defalarca düşünsem de , bir türlü yapamam...Gördüklerim bana çok acı verse de müdahale edemem...Bilirsin, ben sadece önümde çevremde olup biten her şeye maruz kalırım. Dayak yiyen adamın kendisini elleriyle, kollarıyla korumasına; yerlerde tekmelenen delikanlının yüzünü elleriyle kollarıyla korumasına;bıçaklanan bir kadının, yandım anam, diye bağırışına; yaralılara yardımına koşan insanların telaşlı ve çocuksu sevecenliğine; yatalak kadının kendisini ziyaret edenlere bakarken yüzünde beliren o sevinçli hüznüne; mahkemede verilen ifadelere değil de, ifade veren insanların sanki o an başka bir gezegenden düşmüşçesine, yüzlerinde o yabancı, o ürkek ifadelerine; tam o esnada, orada yaşanan bütün o korku ve gizemli gerginliklerden uzakta bir köşede mışıl mışıl uyuklayan bir kedinin huzuruna; güneşin mahkeme odasının camlarındaki sanki bütün bunların çok eski çağlardan birinde yaşandığını hissettiren o tozlu ve büyülü kırılmalarına...Kendisine iyi kalpli biri tarafından roman okunan kör adamın romanın dünyasında kaybolurken kalbinden geçen o hasret titreyişlerine maruz kalırım...

Çünkü en dalgın, en silik, en beceriksiz tanığımdır önümden hızla gelip geçen bu haya-

GELDİ HAYAT...

tın..Sadece kimsenin fark etmeye gerek görmediği ayrıntıları belleğimin gizli bir köşesine kaydeder dururum. Sonra ruhumun mağarasına çekilirim ve orada tarihlerinden ve yurtlarından kopan yüzleri, sesleri, kanayışları, acemilikleri, dikkate değer görülmeyen incelik ve ayrıntıları, çözümsüz gibi görünen çelişkileri büyülü ışığında birleştirip aydınlatan o gümüş yağmurlarını seyrederim...

Başka bir zamana geçer ve susar gizli bir saygıyla seyrederim içimdeki bu anı...Gümüş yağmurlarının bu başka bir zamanın parmakları arasından sızmasını susup seyrederim...Çünkü bu anda, gümüş yağmurları bağrıma sızarken bütün ayrıntıları ve bütün gizleriyle aydınlanan hayat önümden usulca geçer...Ben ona dokunamadan geçer...Ona duyduğum hasret içimde kanarken o önümden gelip geçer...

Sonunda yaralılar iyileşip kalkar, hapishaneler dolar boşalır, çocuklar düşe kalka büyür, kör adam artık evine kimseler uğramayınca kendisi roman yazmaya başlar, yaşlı ve hasta kadınlar sevgisizlikten ölür...

Beni hep koşulsuz ve bana ömrü boyunca bağlı kalacağını söyleyen sen bu sonunda bu sevgiden yorulur ve artık bir başka adama sunduğun sevgisini bu defa ona, onun o uzak şehrine götürmeye karar verirsin...Yıllardır yüreğinde taşıdığın sevgi, büyüttüğün hayaller seni artık bitkin düşürmüştür...

Artık kararlısındır, sana acı veren geçmişi düşünmeye biraz olsun ara vereceksindir...Bunu içinden geçirdiğin anda derin, meleksi bir uykuya dalacak ve otobüsün camına yaslayacaksındır o kutsal başını...

Seni görüyorum buradan, otobüsün camına dayadığı başının sayıklar gibi titreyişini görüyorum... Ağzının kenarından sızan o gümüşsü ve masum suda görüyorum kaderimi, ömrümü... Öylesine bitkin ve öylesine yorgun düşmüşsün ki sevmekten, biraz uyuyup dinlen, diye elimi o kutsal başınla otobüsün camı arasına usulca yerleştiririm...Sonra ağzının kenarından sızan o masum suyu dudaklarımla silerim... Gözlerim yanar sana duyduğum minnetten... Benim gibi bir insanı onca yıl sevebildiğin için varlığına ve bana bu duyguları hissettirdiğin için sana sonsuz bir bağlılık ve minnet duyarım o an...

Şimdi bindiğin otobüsle yaşadığım şehirden uzaklaştıkça içimde giderek daha çok büyüyorsun...Kaygı ve unuuşlarla sislenmiş yüzün içimdeki gizli derinliklerden usulca çıkıp aydınlanmaya başlıyor.. Artık biliyorsun, bu yüz beni bırakıp gittiği mağaramın en hüzünlü, en kanayan aydınlığı olacak...İşte o zaman anlarım otobüsün benden uzaklaşırken yüzünün bana gittikçe yaklaşmaktadır...Bu yüzden artık seninle her yere gider, seninle bütün sevgileri, özlemleri, acıları, yolculukları yaşarım...

Seninle severim, senin bakışınla kalırım hayata, senin gözlerinden çıkarım dışarı, senin gözlerinden dönerim ine mağarama, ama sen yine o savunmasız halinle yaşamaya ve yolculukarına devam edersin...

Çünkü sen benim gibi hayatı seyretmez, hemen anında tepki verirsin görüklerine...Sen benim gibi bir mağara a değil, alabildiğine açık ve savunmaız yaşarsın...

Şimdi sen benden uzaklaştıkça, giderek ben sen oluyorum... Sen gideren ruhun bana akıyor... Bu yüzden avgaları anında ayırıyor, yerdekileri aldırıyor, yaralıları hemen hastaneye aşıyor, savunmasız insanların yanına atılıp onları yok etmek isteyenlere arşı savaşıyor, yaşlı ve hasta kadınlan kapılarını çalıyor, kimsesizlerin elinen tutuyor, mahkemelerde haklı oldu u halde zor durumda kalmış, kendini avunamayan insanların savunmasını stleniyor, gözleri görmeyen adamların ir başlarına yazmaya çalıştığı romanın düzeltiyor , onları bu konuda yüreklendiriyorum...

Sonra yine mağarama dönüp seni düşünmeye, seni özlemeye başlıyorum...Seni çekildiğim mağaramdan daha iyi görüyor ve daha iyi anlıyorum...Hatta zaman zaman, garip, anlaşılmaz bir boşluğa düşüp: **Sevgilerde, ilişkilerde bana yetmeyen ve hep eksik bir şeyler var. Sanki şu bulutun arkasında varlığıma giden yolu örten gizli bir kapı; şu sisin ardında bana beni anlatan bir cümle, söz var, ama göremiyorum o kapıyı, ne kadar istesem de dağıtamıyorum o sisi,** dediğin zamanlarda sana göremediğin o kapının ardını gösterip, o sisi aralayıp duyamadığın o sözü kulağına usulca fısıldadığımda gözlerin birdenbire sevinçle ışıldadığında, ruhumun mağarasından sızan gümüş yağmurlarını seyrettiğim anlardaki gibi içimin daha bir aydınlandığını hissediyorum...

İşte en çok bu yüzden ne kadar uzağa gitsen bile sen beni biliyor ve bağışlıyorsundur...O kapıların arkasındaki yolları, o sislerin ardındaki gizli sözleri ancak mağarama çekildiğimde görüp, anlayabildiğimi hissediyorsundur...

Sen şimdi beni bıraktığın mağaramda sıradan telaşların ve günlük kaygıların arasında kaybolup giden aşkların, yüzlerin ve yerin üstünde hiç fark edilmeyen aslında çok önemli olan ayrıntıları ve duygu hallerini bu gümüş yağmurun ışığı altında buluşturup birleştirdiğimi biliyorsundur...

Seni bir başka sevgiliye götüren otobüsün camına yasladığı başını nasıl derin bir sevgiyle koruduğumu, başıyla otobüsün camı arasına usulca yerleştirdiğim elimi hiç çekmeyeceğimi, seni hiçbir zaman unutamayacağımı çok iyi biliyorsundur...

Sen beni bırakıp başkasına giderken ruhunu bana akıttığını ve benim hayata artık senin gözlerinden baktığımı, bu yüzden yaşamam için sana ne kadar mecbur olduğumu biliyor, çok iyi biliyorsundur...

Ve gecelerden birinde mağarama çekilip seni düşündüğümde ve gümüş yağmurlarının aydınlattığı kağıdıma sana şu dizeleri yazdığımı daha yazmadan biliyorsundur:

Kimsesizim benim,
yine seninle geldi hayat
o terkedilmiş hayat...
O çok susamış haliyle geldi...
o öksüz gözleriyle,
o hastalıklı müjdesiyle geldi.
Ölürken hayata tapan
o yaşama sevinciyle geldi...
Kimsesizim benim,
yine seninle geldi hayat..

Cenin

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

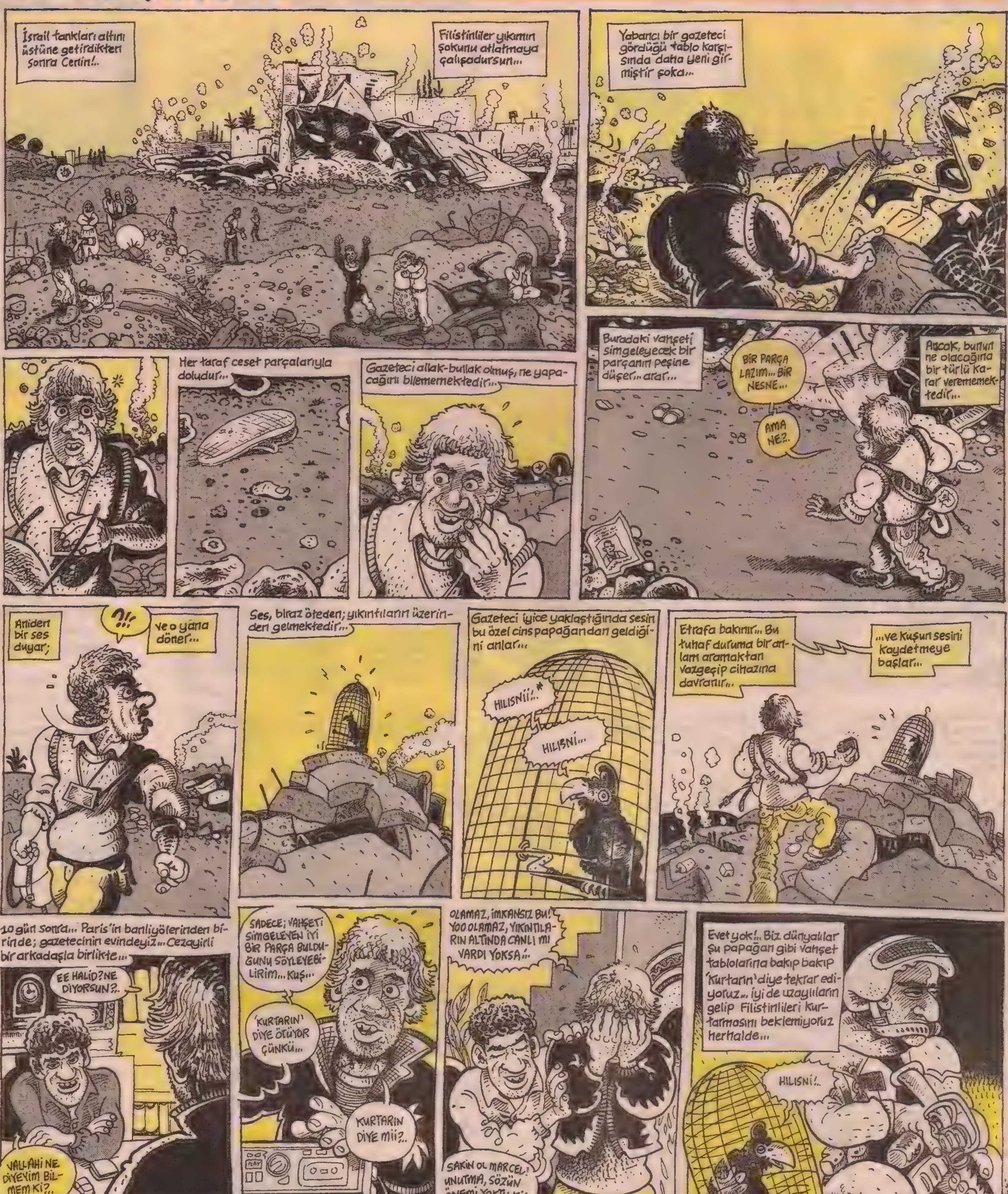
İsrail tankları altını üstüne getirdikten sonra Cenin!..
Filistinliler yıkımın şokunu atlatmaya çalışadursun...
Yabancı bir gazeteci gördüğü tablo karşısında daha yeni girmiştir şoka...
Her taraf ceset parçalarıyla doludur...
Gazeteci allak-bullak olmuş, ne yapacağını bilememektedir...
Buradaki vahşeti simgeleyecek bir parçanın peşine düşer... arar...
BİR PARÇA LAZIM... BİR NESNE...
AMA NE?..
Ancak, bunun ne olacağına bir türlü karar verememektedir...
Aniden bir ses duyar;
?!!
Ve o yana döner...
Ses, biraz öteden; yıkıntıların üzerinden gelmektedir...
Gazeteci iyice yaklaştığında sesin bu özel cins papağandan geldiğini anlar...
HILISNİİ!..*
HILISNİ...
Etrafa bakınır... Bu tuhaf duruma bir anlam aramaktan vazgeçip cihazına davranır...
...ve kuşun sesini kaydetmeye başlar...
10 gün sonra... Paris'in banliyölerinden birinde; gazetecinin evindeyiz... Cezayirli bir arkadaşla birlikte...
EE HALİD? NE DİYORSUN?..
VALLAHİ NE DİYEYİM BİLMEM Kİ?..
SADECE; VAHŞETİ SİMGELEYEN İYİ BİR PARÇA BULDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRİM... KUŞ...
'KURTARIN' DİYE ÖTÜYOR ÇÜNKÜ...
KURTARIN DİYE Mİİ?..
PLAY
OLAMAZ, İMKANSIZ BU! YOO OLAMAZ, YIKINTILARIN ALTINDA CANLI MI VARDI YOKSA?..
SAKİN OL MARCEL! UNUTMA, SÖZÜN ÖNEMİ YOKTU Kİ!..
Evet yok!.. Biz dünyalılar şu papağan gibi vahşet tablolarına bakıp bakıp 'Kurtarın' diye tekrar ediyoruz... İyi de uzaylıların gelip Filistinlileri kurtarmasını beklemiyoruz herhalde...
HILISNİ!..
Bikri

*Hılısni Arapça 'Kurtarın' anlamındadır...

Filistin'de ki soykırım sürüyor, bu trajediye karşı herkes elinden geleni yapmalı. Savaşa karşı barış, şiddete karşı adalet, karanlığa karşı aydınlık için her akşam 21:00'de ışıkları karartmaya devam. * **Yücel Arzen... Kimseler Bilmez.** Yücel Arzen'in bu albümü dinlemeye değer. Farklı bir yorum, farklı bir ses. * **Ordu.** 3 Mayıs Cuma günü saat :00-18:00 arası, **Ordu-Kültür Kitabevi**'ndeyim. * **Eskişehir.** 8 Mayıs Çarşamba saat 15:00-19:00 arası, **Osmangazi Üniversite**'ndeyim.

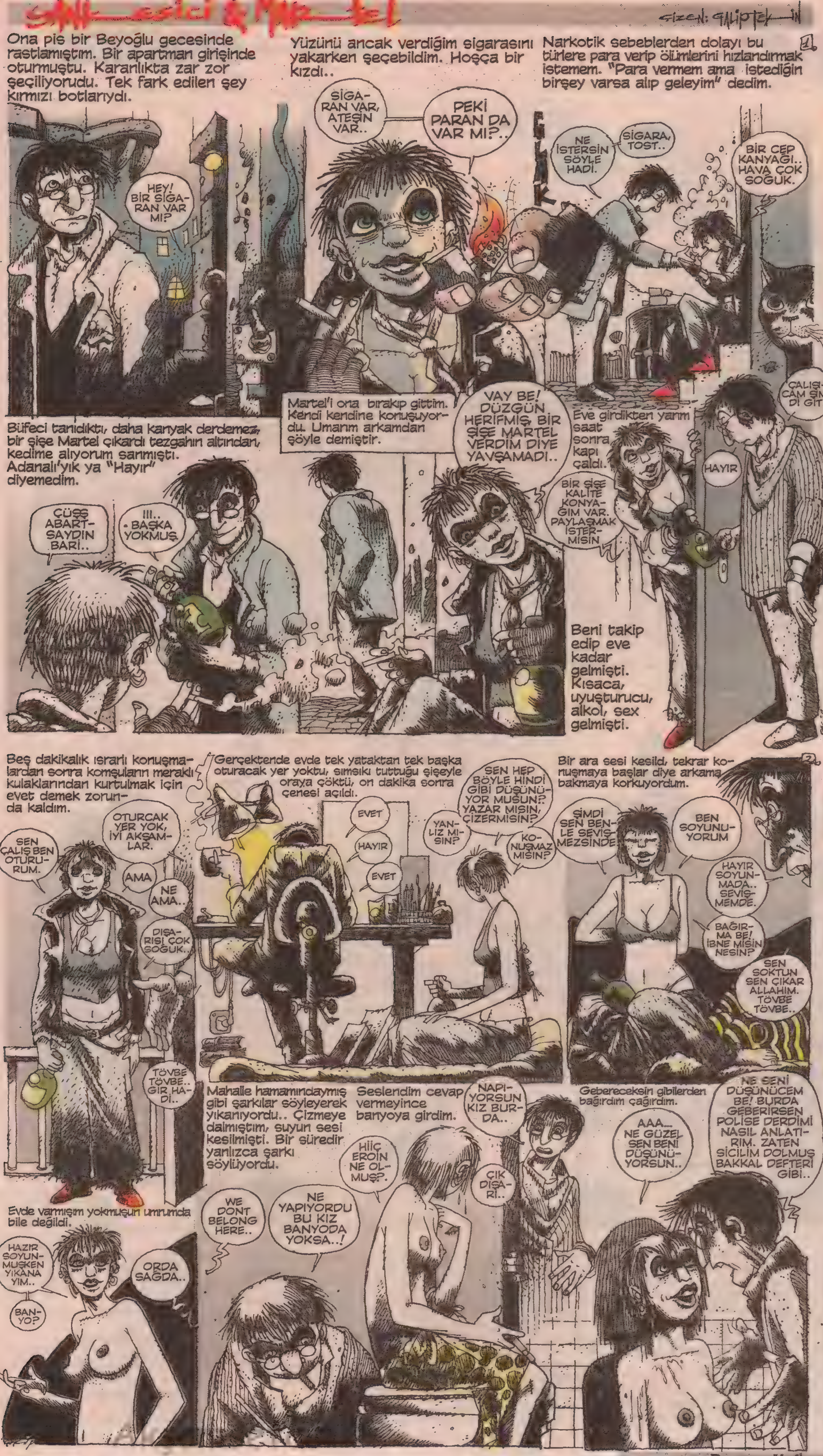
Çizen: Galiptekin
1
Ona pis bir Beyoğlu gecesinde rastlamıştım. Bir apartman girişinde oturmuştu. Karanlıkta zar zor seçiliyorudu. Tek fark edilen şey kırmızı botlarıydı.
HEY! BİR SİGARAN VAR MI?
Yüzünü ancak verdiğim sigarasını yakarken seçebildim. Hoşça bir kızdı..
SİGARAN VAR, ATEŞİN VAR..
PEKİ PARAN DA VAR MI?..
Narkotik sebeblerden dolayı bu türlere para verip ölümlerini hızlandırmak istemem. "Para vermem ama istediğin birşey varsa alıp geleyim" dedim.
NE İSTERSİN SÖYLE HADİ.
SİGARA, TOST..
BİR CEP KANYAĞI.. HAVA ÇOK SOĞUK.
Büfeci tanıdıktı, daha kanyak derdemez, bir şişe Martel çıkardı tezgahın altından, kedime alıyorum sanmıştı. Adanalı'yık ya "Hayır" diyemedim.
ÇÜŞŞ ABARTSAYDIN BARİ..
III.. BAŞKA YOKMUŞ.
Martel'i ona bırakıp gittim. Kendi kendine konuşuyordu. Umarım arkamdan şöyle demiştir.
VAY BE! DÜZGÜN HERİFMİŞ, BİR ŞİŞE MARTEL VERDİM DİYE YAVŞAMADI..
Eve girdikten yarım saat sonra kapı çaldı.
ÇALIŞICAM ŞİMDİ GİT.
HAYIR
BİR ŞİŞE KALİTE KONYAĞIM VAR. PAYLAŞMAK İSTERMİSİN
Beni takip edip eve kadar gelmişti. Kısaca, uyuşturucu, alkol, sex gelmişti.
2
Beş dakikalık ısrarlı konuşmalardan sonra komşuların meraklı kulaklarından kurtulmak için evet demek zorunda kaldım.
SEN ÇALIŞ BEN OTURURUM.
OTURCAK YER YOK, İYİ AKŞAMLAR.
AMA
NE AMA..
DIŞARISI ÇOK SOĞUK..
TÖVBE TÖVBE.. GİR HADİ..
Gerçektende evde tek yataktan tek başka oturacak yer yoktu, sımsıkı tuttuğu şişeyle oraya çöktü, on dakika sonra çenesi açıldı.
EVET
HAYIR
EVET
YANLIZ MISIN?
SEN HEP BÖYLE HİNDİ GİBİ DÜŞÜNÜYOR MUSUN?. YAZAR MISIN, ÇİZERMİSİN?
KONUŞMAZ MISIN?
Bir ara sesi kesild, tekrar konuşmaya başlar diye arkama bakmaya korkuyordum.
ŞİMDİ SEN BENLE SEVİŞMEZSİNDE
BEN SOYUNUYORUM
HAYIR SOYUNMADA.. SEVİŞMEMDE.
BAĞIRMA BE! İBNE MİSİN NESİN?
SEN SOKTUN SEN ÇIKAR ALLAHIM. TÖVBE TÖVBE..
Evde varmışım yokmuşun umrumda bile değildi.
HAZIR SOYUNMUŞKEN YIKANAYIM..
BANYO?
ORDA SAĞDA..
Mahalle hamamındaymış gibi şarkılar söyleyerek yıkanıyordu.. Çizmeye dalmıştım, suyun sesi kesilmişti. Bir süredir yanlızca şarkı söylüyordu.
WE DONT BELONG HERE..
NE YAPIYORDU BU KIZ BANYODA YOKSA..!
Seslendim cevap vermeyince banyoya girdim.
HİIÇ EROİN NE OLMUŞ?.
NAPIYORSUN KIZ BURDA..
ÇIK DIŞARI..
Gebereceksin gibilerden bağırdım çağırdım.
AAA... NE GÜZEL SEN BENİ DÜŞÜNÜYORSUN..
NE SENİ DÜŞÜNÜCEM BE! BURDA GEBERİRSEN POLİSE DERDİMİ NASIL ANLATIRIM. ZATEN SİCİLİM DOLMUŞ BAKKAL DEFTERİ GİBİ..

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

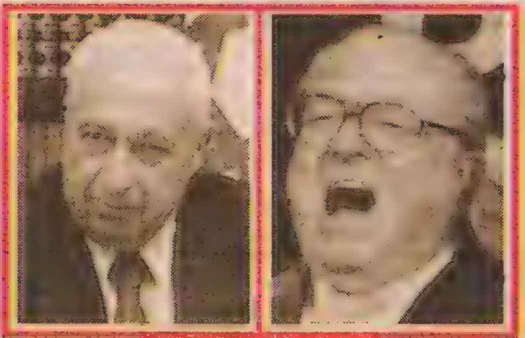

Şaron & Le Pen

❶ Şaron, dinlerin doğduğu coğrafyanın ırkçı lideri...
Le Pen, demokrasinin doğduğu coğrafyanın ırkçı lideri!..

❷ Şaron, Arafat'ın hayatını bitirmek istiyor...
Le Pen, Jospin'in siyasal hayatını bitirdi!..

❸ Şaron, milyonlarca dindaşı Hitler tarafından katledilmiş bir ırkçı.
Le Pen, ülkesi Hitler tarafından işgal edilmiş bir ırkçı!..

❹ Şaron iktidarda ve Filistin topraklarını işgal ediyor...
Le Pen iktidarda olursa nereleri işgal edeceği henüz bilinmiyor!..

❺ Şaron, ABD ve küreselleşme yanlısı olarak mazlumlara düşman...
Le Pen, ABD ve küreselleşme karşıtı olarak mazlumlara düşman!..

❻ Şaron, son durum üzerine Fransa'da ki musevileri İsrail'e çağırdı...
Le Pen, Fransa'da ki fransızları "Milli Toparlanma"ya çağırıyor!..

❼ Şaron bir musevi ve arapları sevmiyor...
Le Pen bir fransız ve arapları, musevileri ve diğer azınlıkları sevmiyor!..

vo@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Solu Birleştirme Partisi!

Muhalifliğim anadan doğma, solculuğum sonradan olma!

Çoğu solcunun aksine yıldırım aşkıyla tutulmadım ben sola.

Oysa o zamanlar sol, kalpleri yıldırım çarpmışa döndüren aşk tanrıçası gibiydi.

Eşitlik, özgürlük, adalet, emek, paylaşım gibi güzelliklere sahip sol, insanları bir mıknatıs gibi çeken cazibe merkeziydi.

Ondan etkilenmekle birlikte epey bir süre onu uzaktan uzağa izledim.

Muhaliftim, toplumcuydum, ama bugünkü gibi solcu değildim.

Sonra bir gün sol, kendisine yıldırım aşkıyla tutulmuşlar tarafından terkedildi.

Hatta sola bir tekme de bir zamanlar ona yıldırım aşkıyla tutulmuşlar indirdi.

Çoğunluk için aşk, bazıları içinse moda bitmişti.

Sol gönüllerden defedilmiş, sokağa terkedilmişti.

Sokağa terkedilen savunmasız bebekler gibi.

İşte ben sola o en savunmasız, kimsesiz, güçsüz, yaralı halinde bağlandım.

O andan itibaren de ona hiç eksilmeyen, hep artan bir aşk duymaya başladım.

Zaten ben hep yaralanmışları, yalnız kalmışları sevdim.

Onların üzerine titredim.

Onun içindir ki solu incitecek, kıracak, parçalayacak, güçsüzleştirecek hiçbir şeye katlanamıyorum.

Solun habire bölünmesine, habire sol parti kurulmasına da tepki duyuyorum.

Doymak için sağcılar ülkeyi yerken, doymak için solcuların birbirini yemesini içime sindiremiyorum!

Sonunda çeşitli sol çevrelerden bana yapılan yoğun çağrılara kulak verip bir sol parti de ben kuracağım.

Adını da **Solu Birleştirme Partisi** koyacağım!

harala gürele

altı rakamla kaçırdım **milli piyango**'da büyük ikramiye'yi

hayatın **devamlılık yazarı** zayıf

çürümüşlük kokuşmuşluk.. size çalışıyoruz

insan toplumsal bir **darlıktır**

zorunlulukla **toslaşmak** tesadüf

yine akşam oldu.. artık vakit **likittir**

insan **olacağına** varır

başarı **gayrettepe**'de ikamet ediyor

• Öğretmen Müzeyyen Hanım ile başlıyoruz efeniim..

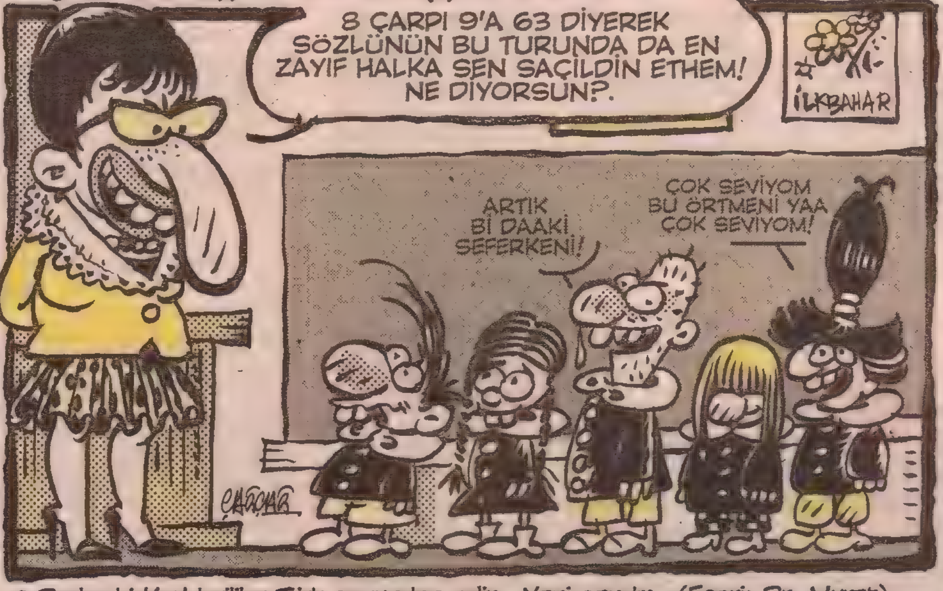
8 ÇARPI 9'A 63 DİYEREK SÖZLÜNÜN BU TURUNDA DA EN ZAYIF HALKA SEN SAÇILDIN ETHEM! NE DİYORSUN?.
İLKBAHAR
ARTIK Bİ DAAKİ SEFERKENİ!
ÇOK SEVİYOM BU ÖRTMENİ YAA ÇOK SEVİYOM!

• Nerde o elimizi kolumuzu sallayarak dolaştığımız o eski sokaklarımız?!

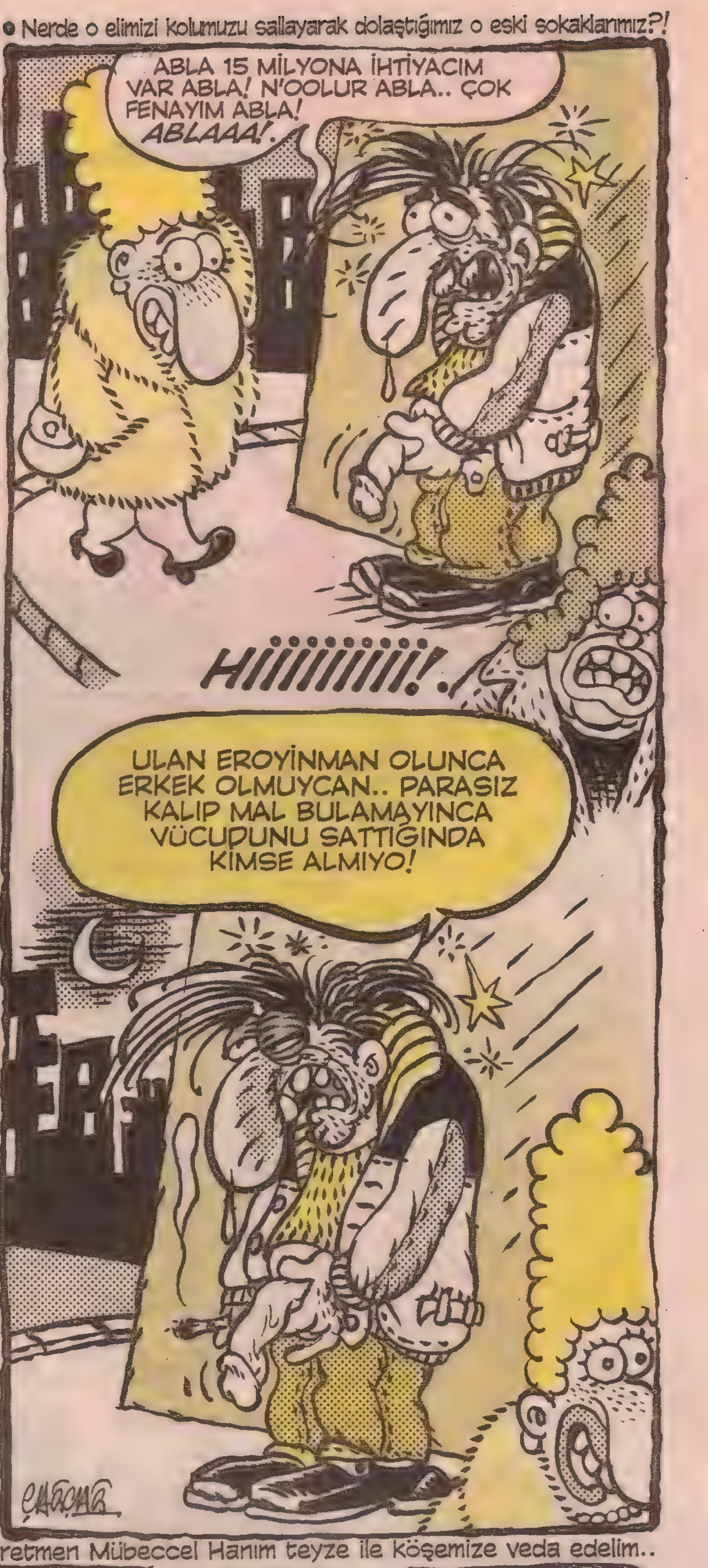
ABLA 15 MİLYONA İHTİYACIM VAR ABLA! N'OOLUR ABLA.. ÇOK FENAYIM ABLA! ABLAAA!.
Hİİİİİİİİİİ!..
ULAN EROYİNMAN OLUNCA ERKEK OLMUYCAN.. PARASIZ KALIP MAL BULAMAYINCA VÜCUDUNU SATTIĞINDA KİMSE ALMIYO!

• Derler ki Kızılderililer Türk soyundan gelir.. Yani candır.. (Espri: Dr. Murat)

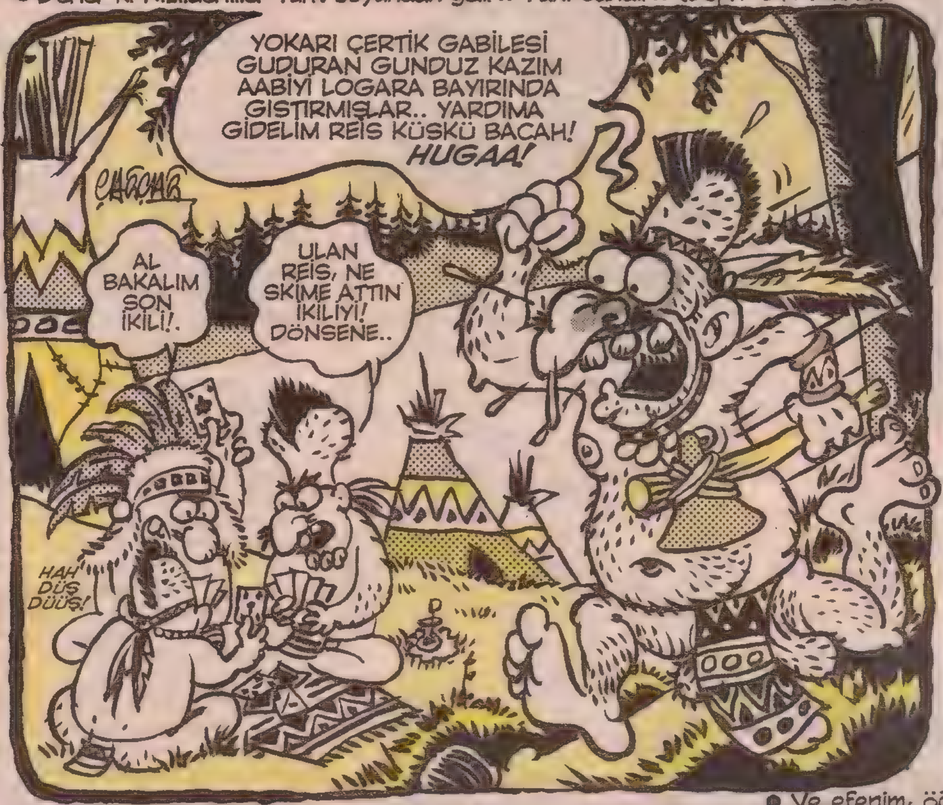
YOKARI ÇERTİK GABİLESİ GUDURAN GUNDUZ KAZIM AABİYİ LOGARA BAYIRINDA GISTIRMIŞLAR.. YARDIMA GİDELİM REİS KÜSKÜ BACAH! HUGAA!
AL BAKALIM SON İKİLİ!.
ULAN REİS, NE SKİME ATTIN İKİLİYİ! DÖNSENE..
HAH DÜŞ DÜÜŞ!

• Alternatif insan cinsigillerden bir kardeşimiz; Sirencan!

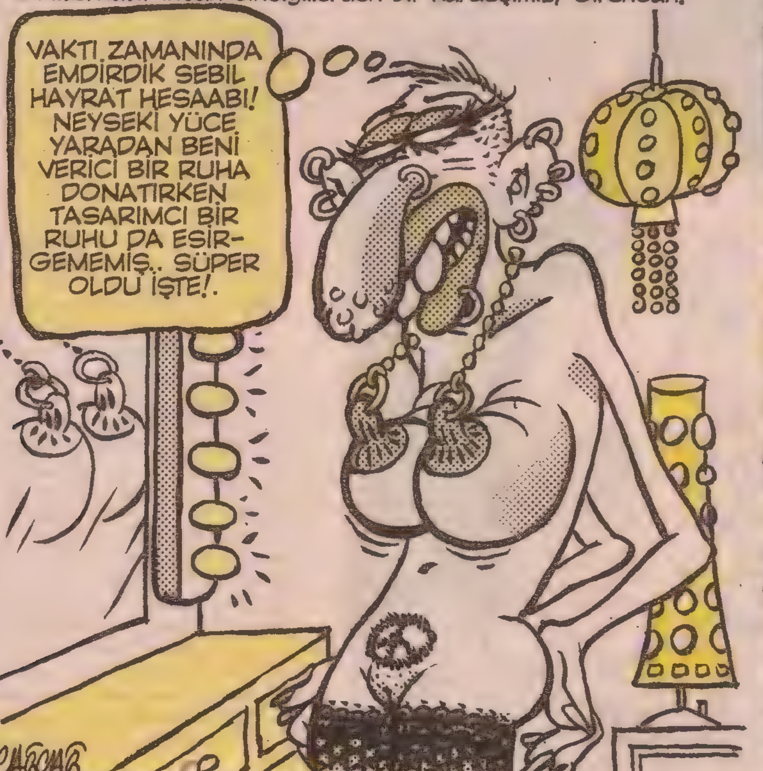
VAKTI ZAMANINDA EMDİRDİK SEBİL HAYRAT HESAABI! NEYSEKİ YÜCE YARADAN BENİ VERİCİ BİR RUHA DONATIRKEN TASARIMCI BİR RUHU DA ESİRGEMEMİŞ.. SÜPER OLDU İŞTE!.

• Ve efenim, öğretmen Mübeccel Hanım teyze ile köşemize veda edelim..

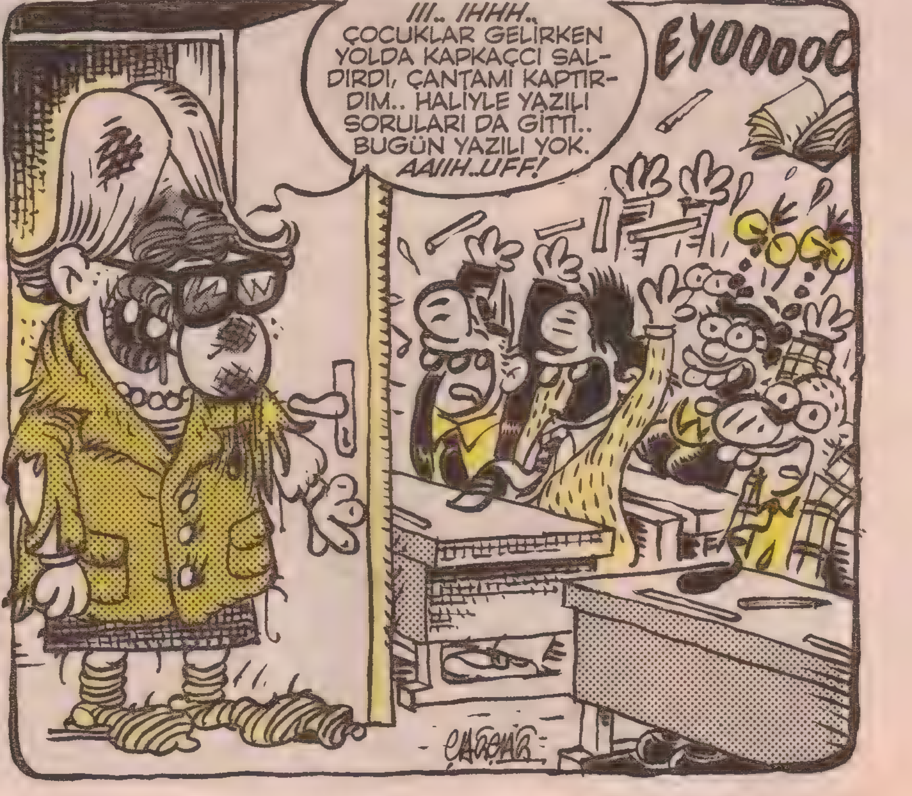
III.. IHHH.. ÇOCUKLAR GELİRKEN YOLDA KAPKAÇCI SALDIRDI, ÇANTAMI KAPTIRDIM.. HALİYLE YAZILI SORULARI DA GİTTİ.. BUGÜN YAZILI YOK. AAIIH..UFF!
EYOOOOO

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

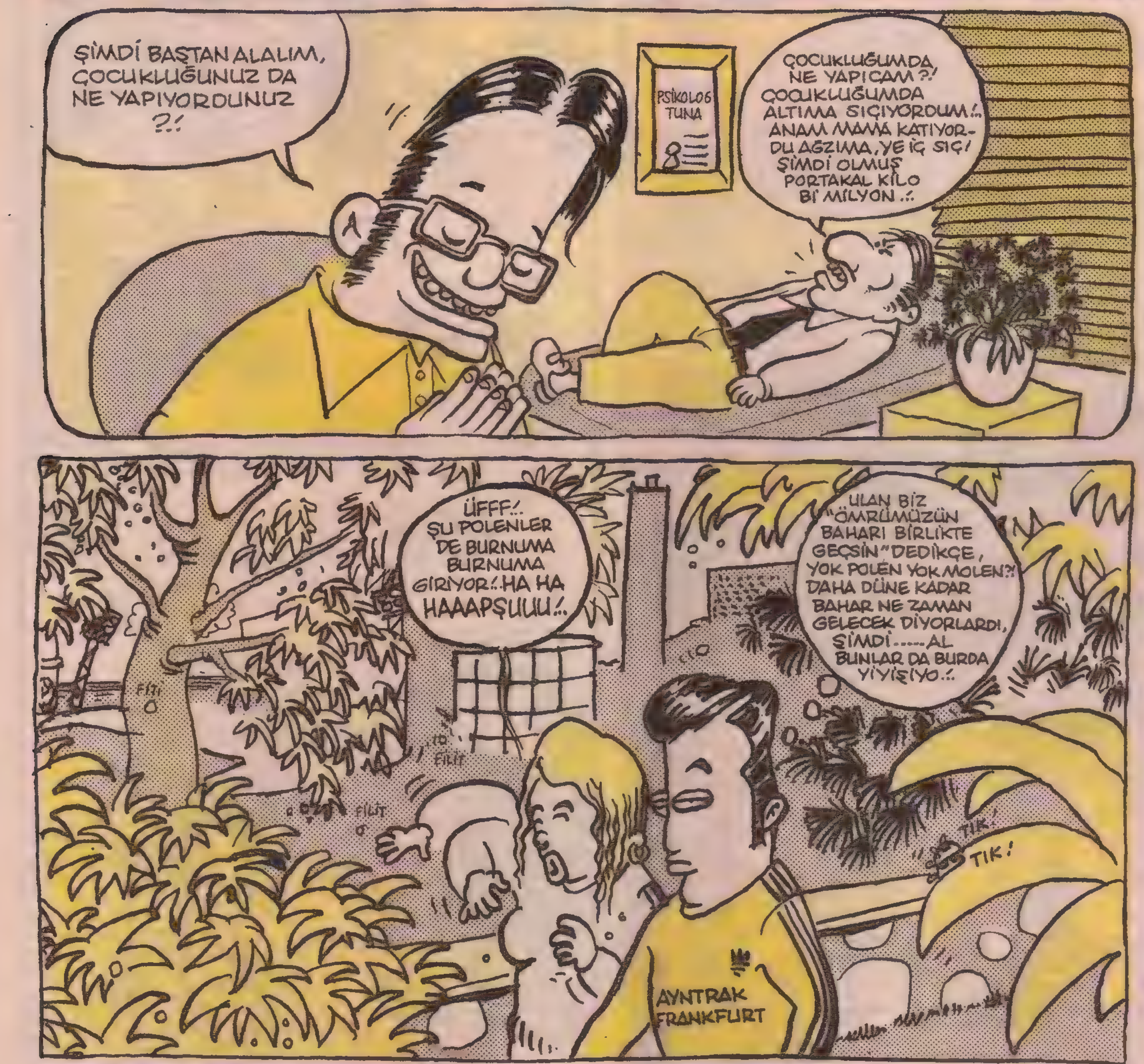
ŞİMDİ BAŞTAN ALALIM, ÇOCUKLUĞUNUZ DA NE YAPIYORDUNUZ ?.!
PSİKOLOG TUNA
ÇOCUKLUĞUMDA NE YAPICAM ?! ÇOCUKLUĞUMDA ALTIMA SIÇIYORDUM!.. ANAM MAMA KATIYORDU AĞZIMA, YE İÇ SIÇ! ŞİMDİ OLMUŞ PORTAKAL KİLO Bİ MİLYON.!.
ÜFFF!.. ŞU POLENLER DE BURNUMA BURNUMA GİRİYOR!..HA HA HAAAPŞUUU!..
ULAN BİZ "ÖMRÜMÜZÜN BAHARI BİRLİKTE GEÇSİN" DEDİKÇE, YOK POLEN YOK MOLEN?! DAHA DÜNE KADAR BAHAR NE ZAMAN GELECEK DİYORLARDI, ŞİMDİ..... AL BUNLAR DA BURDA YİYİŞİYO.!.
FİTI
FİLİT
FİLİT
TIK!
TIK!
AYNTRAK FRANKFURT

• İSPANYOL SABRİNA ve BURALARIN ÇOCUĞU OSMAN

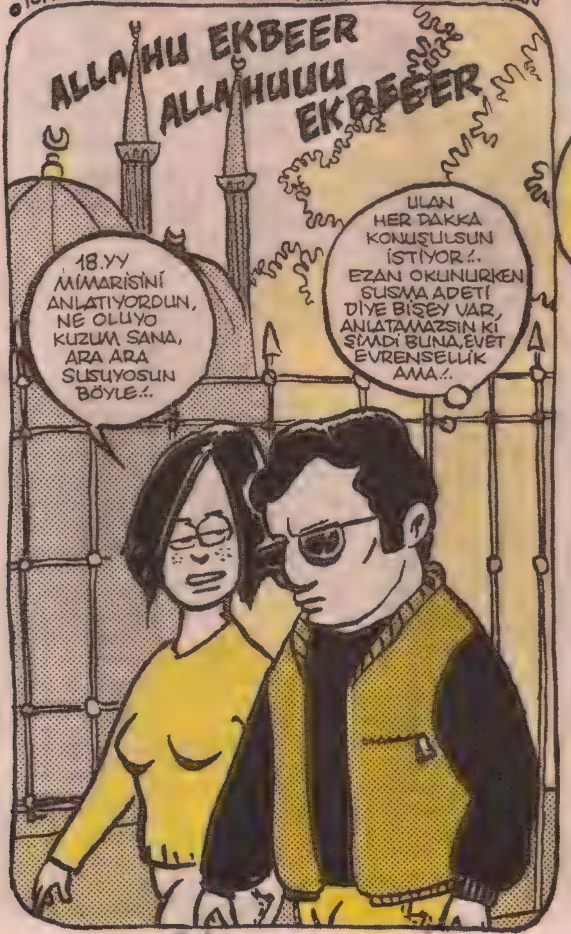
ALLAHU EKBEER ALLAHUUU EKBEER
18.YY MİMARİSİNİ ANLATIYORDUN, NE OLUYO KUZUM SANA, ARA ARA SUSUYOSUN BÖYLE.!.
ULAN HER DAKKA KONUŞULSUN İSTİYOR!.. EZAN OKUNURKEN SUSMA ADETİ DİYE BİŞEY VAR, ANLATAMAZSIN Kİ ŞİMDİ BUNA, EVET EVRENSELLİK AMA!.

• NASA ve ASTRONOT DÜNYASI...

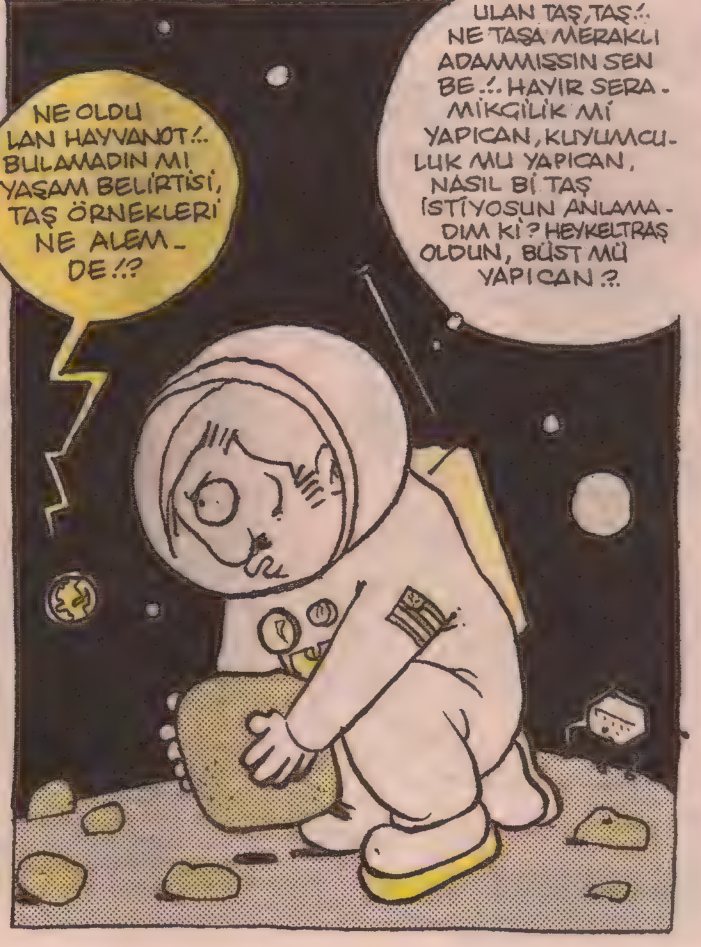
NE OLDU LAN HAYVANOT!.. BULAMADIN MI YAŞAM BELİRTİSİ, TAŞ ÖRNEKLERİ NE ALEMDE!?
ULAN TAŞ, TAŞ!.. NE TAŞA MERAKLI ADAMMIŞSIN SEN BE.!. HAYIR SERAMİKÇİLİK Mİ YAPICAN, KUYUMCULUK MU YAPICAN, NASIL Bİ TAŞ İSTİYOSUN ANLAMADIM Kİ? HEYKELTRAŞ OLDUN, BÜST MÜ YAPICAN ?.

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·F·İ·D·A·N

Selâm... Kasap dükkânından içeri girip camekânlara bi göz attım hemen. "Buyrun, hoşgeldiniz," dedi tezgahtar. Hmm? Tavuk ciğerinin kilosu kaçaymış, bakayım! Parçalanmış, düz, kıvrımlı, kemikli, beyaz, kırmızı ve mavimsi et öbeklerinin önünden hızlıca geçip, dışarıya çıktım. Başka bi yerden daha fiyat almalıyım. Üstelik burda pakette veriyolar tavuk ciğerini. Ben elle verileni severim. Bi kasap kız var; şeffaf eldivenli ince ellerini, Haarş! diye daldırıyor ciğer yığınına ve, "başka bir arzunuz?." diye soruyor!. Belki oraya giderim. Aslında öyle, filmlerdeki fransız ahçıların hazırladığı gibi, soslarla filan bezenmiş olağanüstü bi lezzet çıkaramıyorum ortaya elbet. Biraz salça, at suyun içine, kaynasın, ve ye işte! Abuk sabuk, hızlı bişey. Ama ciğer sonuçta, bi çeşit et.. ve arkadaşlarımdan çok şey öğrendim! PİNKFLOYD, VAZELİN ve TAVUK CİĞERİ. Yıllardır sabun kullanıp dururken; vazelinin mastırbasyon için daha sağlıklı ve keyif verici olduğunu önermişti bir arkadaşım. Bir diğerinden, Seksen'li yılların başında, Pinkfloyd diye bir grubun varlığını öğrendim, kulağım şenlendi. Ve çok sonraları başka bir arkadaş, tavuğun da bi ciğeri bulunduğundan, ayrıca hesaplı ve lezzetli olduğundan bahsedince, gariban mutfağım da böylece bi parça zenginleşmişti.. Patates'in hep farkındayım ama. Evet, patates var mı? Çekmecede biraz var da.. üzerlerinden garip dallar ve ve otlar fışkırmış!.. Ayrıca, şu bilgisayarcılar pasajına gidip disket almam gerekiyor benim. Yanımda ciğer filan taşıyamam.. Disket ne kadar acaba? Hiç almadım daha önce.

Bilgisayara da halâ alışamadım üstelik. Dandik bişey zaten; modern bi daktilo işlevi görüyor sadece. Bi kolaylık olduğunu reddemem tabii. Fakat gerçek bi bilgisayarı olan başka kişilerden, şu programı al, bilmem ne taktır, printır şey yap, internete bağlan laflarını duymaktan da fenalık geldi.. Elbette, bazen canım çekiyor, ben de bi insanım; internete filan girmek, şöyle bi şey yapmak, ne yapılıyosa işte.. ama, hem kendime güvenemiyorum, vaktimi alır diye tırsıyorum, ayrıca.. neyse! teknolojiye savaş açmış bi yabani gibi gözükmenin annamı yok; kimse kafana silah dayamadı, neyin açıklamasını yapıyosun! Al disketini ve ciğerini, git eve!. Önce kaldırımdaki Korsanların arasından geçtim. Bazen düşünüyorum da -bazen düşüyorum lafı çok hoş bi deyim aslında. yani, hep sigtiri boktan şeyler düşünürmüşüm de, başına bunu ekleyince, daa estetik bi görünüm kazanıyor diyeceklerim- evet, bazen düşünüyorum da.. ulan, onaltıncı yüzyılda ve okyanusun ortasında mıyız be! Ne korsanı?! diye düşünüyorum. Böyle abuk sabuk topluluklarda ve yönetimlerde, daha acayibi de gelebilir başımıza; alan razı veren razı! Kafalarına, tek gözlerini kapatan bant ve ayaklarına bi tahta taksalardı daha eğlenceli olurdu, o da yok.. Bi dakka! O korsanların eğlenceli olduğunu filan da nerden çıkardın. İnce kılıçlarıyla adamların bağırsaklarını deşiyor, prenseslere tecavüz ediyor ve seni soyup soğana çeviriyorlar!. Galiba, en ılımlı tarafları, korsan olduklarını söylemekten çekinmemeleri, hatta tepeye bi de bayrak dikmeleri! Böylece, bi önlem alabilme şansın doğuyor. Yirminci yüzyılda ise, mafya ya da korsan olduğunu açıklamaya gerek duymayanlar, ve bir çeşit orospu olduğunu belirtmekten çekinen tv starlarıyla dolu etraf. Neyin ne olduğunu annayamıyor ve el yordamıyla ilerliyorsun. Ellerimi, havaya kaldırdım! Güvenlikteki adam dedektörünü üzerimde gezdirdi, girdim içeriye...

"Kaçlık?" dedi, bilgisayarcı. "Ee? Bilmiyorum; normal disket işte!" Cebimden örnek çıkardım, gösterdim. Renkli olanları vardı rafta. Ev ödevini hazırlamak için elişi kâğıdı almaya gelen bi çocuk gibi mayıştım ve aklım onlara gitti!. Çıktım dışarı. Fiyat araştırması yapmanın iyi tarafı bu; gezmiş oluyorsun. Sekizden önce evde olmalıyım. Televizyonda bi dizi var ona bakıyorum, ve bu bahaneyle de yemek vaktim belirlenmiş oluyor. Hayatımda, bi düzen varmış gibi sanki. Ama zoraki şeyler çoğu. Kamboçyadaki filan bir iç savaşın patlamaları, sırtına dipçikle vurulan bi adam, suratına yumruk atılan bi kadın, havada uçan bir yazarkasa ve matadoru g.tünden boynuzlayan bi boğa gibi, etkileyici kısa görüntülerin ardarda getirildiği o yavşak jeneriklerin kendi şekilsel düzenine sahip en fazla! Dıştan bakınca, eh, bir anlam ifade ediyor sanki; ama tek tek algılayınca bi gariplik olduğu seziliyor ve, 'bakalım, nereye kadar'.. Bu laf da fena değil! Böyle söyleyince, arzuladığım ve ulaşacağıma inandığım gerçekliklerin kıvılcımlarını hissederek, enseme, Flap! Flap! küçük umut şırıngaları batırıyorum! Fazla dramatik hâle sokulmadan da, tadında bırakılmalı tabii. Söyledim ya: Al disketini; gerekiyorsa patates, yürü ve git! Önünde ne var, önce onu bi düşün hele. Bak, nefis bir basamak. İndim onu, çıktım kaldırıma.. Az ilerideki küçük pasaja girip, bir paket disket aldım bi dükkândan.

Büfe vardı, pasajın diğer girişinde. Uzaktan baktım.. limonata çıkmamış henüz! Yaz geliyor; bi iki ay sonra sarı sarı görünürler. İlerledim pasajın çıkışına doğru. Gölgelik ve sakin etraf.. Bir köstebeğim! Bina bloğunun bi ucundan giriyorum, ve altını yararak, öbür taraftan çıkıcam!. Bilirsiniz işte.. çok başka bi yere çıktığı duygusuna kapılıyor insan. Sadece tam çıkış aanı öyle ama. Çıkıcan ve, orada durucan!.. Yürü sen, hadi.. Çok mu komik bu sanki? İki kapı arasında kalan ve ne halt edeceğini bilemeyen insanların hâli şaka mı geliyor sana.. Hop, daldım kalabalığa!. Elimdeki küçük poşetten disket kutusunu çıkarıp, içine baktım yürürken.. Disket işte be adam, nesini inceliyosun. Ciğer alınca onu da mı kurcalayacaksın. Hmm, evet, disket. Koydum geri. İlerden karşıya geçmeli.. Bi dönem, taşıma işinde çalışırken, - o sucu'ların bidonlarını yüklediği gibi demir bi çekçeğim vardı- üzeri kolilerle dolu olarak, bi kadına toslamıştım karşıya geçerken.."Hayvan!" diye çığlık attı kadın, "Sensin hayvan!" diye böğürdüm.. Evet, hayvanız hepimiz. Düşünen hayvan di mi.. Bazen düşünüyorum da.. ulan keşke ayaklı bi rende alsaydım! Bendekini, soğanı bastırırken uygun bir açıda tutmam gerekiyor, bu da yorucu olmakta.. Hemen iyi günner diliyorum!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Sayın Leman Dostları...

Ben kendim bir markette çalışmaktayım, her zaman Leman'ın geleceği günü merakla bekliyorum ve onu alıp gazete standının en üst kısmına koyuyorum. Hastalık sanki, noktasından virgülüne okumadan rahat edemiyorum. 4-5 yıldan beri sürekli böyleyim... Leman sayesinde bazı şeyler paylaşabiliyorsak, Leman sayesinde dünyadan ve bu ülkeden haberdar olabiliyorsak, Leman sayesinde sevgiyi, güzelliği, dostluk denen kavramı anlayabiliyorsak, ne mutlu bize o zaman... Leman yurdumun en ücra köşesinde okunuyorsa, Leman hücredeki bir mahkum tarafından şefkatle okunabiliyorsa ve Leman bu halkın umuduna tercüman olabiliyorsa o zaman ne mutlu ki bize siz varsınız. Selam ve saygılar.

Yılmaz

Sevgili Leman,

Ben 18 yaşında Anadolu Lisesi son sınıf öğrencisiyim. Bundan 3 ay önce öyle bir hata yaptım ki, düşüncesizce, bilinçsizce, artık nereye baktığım bile belli değildi. Zaman su gibi akıp geçiyordu. Geçen zaman da bir masal gibiydi sanki. Öyle bir masaldı ki yalanlarla, dolanlarla, iftiralarla, iddialarla yaşanmış bir masaldı. Gece gündüz düşünüyorum da hatayı en başta yaptım sanırım. Ama nerden bilebilirdim ki, bu masalın sonu pişmanlıkla bitecek. O zaman her şey uzaktı ölümden. Ve ben de uzaktım ama şimdi ölüm yanı başımda. İster istemez ölümle arkadaş oldum. Artık lanet ediyorum kendime, yazıklar olsun diyorum; ben bunu yapacak kadar düşüncesiz bir insan olamazdım. Evet, artık masal sona erdi. Her insan gibi ben de bir hata yaptım ve şimdi o hatanın bedelini ödüyorum.

Semra Yavuz/Artvin

Bu mektup 6 Nisan 2002 tarihli 2002/15 sayılı derginizin Okur Mektupları köşesinde Sevim Zakuto adlı okurun İsrail politikalarını destekleyici nitelikte yayınlanan yazısına (ve kendisi gibi düşünenlere) cevaptır.

Selam,

Sizi saygıyla selamlıyor ve hemen konuya giriş yapıyorum... Hani klasikleşmiş bir söz vardır; "Küçük insanlar kişileri, Normal insanlar olayları, Büyük insanlar fikirleri tartışırlar" diye... Şimdi ben iki boyutlu bir varlık olacak ve bir boyutuyla Küçük insan olup şahısları bir boyutuyla da Normal insan olup olayları elimden geldiğince tartışmaya açmaya çalışacağım. Ama bunu iki soru, belki de cevapları içinde saklı iki soru halinde yapacağım.

Soru Bir: Bir suç işlenmiştir... Bu suçu Ahmet işlemiştir ama suçun azmettiricisi Mehmet'tir. Bu durumda asıl suçlu kimdir?

Soru İki: Irkların kaderlerini tayin etme isteği, en doğal insani bir haktır. (Bence) Bu haklar temelde sosyo-politik, ekonomik ve kültürel haklardır. Peki bu hakları en doğal resmi yollardan istem mevcut sistem baskıcı politikalar ile bastırılıyorsa bu durumda bu istemin er geç kendini gayri resmi yollardan ifade etmek isteyeceği muhakkaktır. Bu durumda meydana gelen olumsuzluğun asıl suçlusu kimdir?

a- Doğal insani hakları isteyen mi?

b- hakları baskıcı politikalarla bastıran mı?

c- Gayri meşru yollardan istemek mecburiyetinde kalanlar mı?

Sevim Zakuto ve kendisi gibi düşünenlere, özellikle sorulara vicdan yasalarından faydalanarak cevap vermelerini istiyorum.

Yekza Karen

Merhaba Leman Okurları! Ve Emekçiler!

Güzel dostluğa bir kere daha merhaba demek istiyorum. Leman'ı bir kaç haftadır takip ediyorum. Ve bu kısa sürede siz değerli dostları okumak bende alışkanlık haline geldi. Ve bu kısa sürede okurların dostluk kervanına katılmak istedim... Ben bir yazının bedelini ödemek için özgürlüğün olmadığı ve hakların sınırlı olduğu bir ortamda cezamın bitmesini bekliyorum... Gökyüzünün sınırsızlığına, toprağın kokusuna hasret, her şeyden yoksun ama en önemlisi insanların olduğu ama insan sevgisine hasret bir ortamda yaşıyorum dostlar. Sizlerle ve görmediğim duyarlı, güzel dostlarla insanca güzel olan değerli duygu ve düşünceleri paylaşmak, mektuplaşmak istiyorum.

Ayhan Olgun
Bergama Özel Tip Kapalı Cezaevi Oda: A-9 P.K. 35700 İzmir

Selam Nur-u Siyah,

Acılarımın belgesi demişsin Leman'ın 23 Mart'taki sayısında yayınlanan mektubunda. Şu an nerede yaşadığını, ne yaptığını elbette bilmiyorum. Ama inan aynı şeyleri hissediyoruz. Benim de odamın orasında burasında, kime yazıldığı kısmen belli ama yollanacak adresi olmayan birçok mektubum var. Onları gördükçe kopuyor içimden bir parça ve anlayınca umutsuzluğumu... Bizi ne böyle kendisine bağlayıp esir alan, ve yakışır mı insanoğluna böylesine kendi benliğini adamak, ona değer vermeyen birkaç insancığa... Onu alıp gitti onun büyük şehri, benimse şehrim küçüktü. Onun hayalleri vardı okyanus dibinde, benimkilerse deniz yüzeyinde, ulaşılabilir ve görülebilir... Önce beni onu sevmeye ikna etti, sonra da sevmemem için beni aramadı bile. Nedir bu insanlığın içindeki çelişki, nedir paylaşamadığı o ulu ruhuyla? Bu soruların cevabı için onlardan biri gibi mi davranmalıyım? Hayır asla, Nur-u Siyah!

Biliyorum, onun yanındayken sen sendin, masken yoktu -senin de dediğin gibi- ve ilk sevmendi... Peki biz onları böylesine severken onları bizden ayıran neydi? O büyük şehirleri mi, yoksa içlerindeki kara kuyuları mı? Kendi tırnaklarıyla kazıdıkları kara kuyuları... Ben yaklaşık 5,5 aydır onsuzum. Yaşadığım ilişki boyunca öğrendiklerimden daha fazlasını öğrendim bu zaman içinde... Ben sevebilmek için önce insanları, kendimi iyice tanımam, özümsemem gerektiğini öğrendim... Evet gitti içimdeki o mahsun yüz, artık şarkılarla çağırmıyor o büyük serüvencisini, artık ardından onun için şiirler okuyup, gece 3 ayinleri yapmıyor, perdesi açık pencere önünde mum ışığıyla... Yani çığlıklar atan, kalbinin sol köşesinde duran küçük mavi deliği artık büyümüş elleriyle tıkayıp, susturmayı başarıyor. Yani artık küçük kızın elleri yağmurunkinden çokça büyük!..

Ateş Sönmez

Nur-u Siyah'a;

Pes edemezsin Nur-u Siyah! 23 Mart 2002 tarihli sayıda okudum mektubunu... Çok ama çok ince, duygusal bir insansın (Benim gibi)... Bergamalı'ya "Pes ediyorum, sevgisizliğin sevgimi yendi" demişsin. Bir mücadeleye benzetmişsin. Veya diyelim ki maç veya yarış. Sevgisiz ile sevgili hiç aynı kulvarda veya sahada veya ringde olur mu? Denge yok anlıyacağın. Tabiata aykırı... tamam anlıyorum, çok mücadele ettin. Fakat bak zulandaki mahsun resmin zannettiğin kadar mahsun olmadığını da anlamışsın! Başka seslere, başka aşklara gitmiş... İyiki de şimdi gitmiş! İyi ki erken gitmiş! Ya geç gitseydi? O zaman daha büyük yıkım olurdu. (Değil mi?). "Bir kez daha öğrendim aşkın renginin siyah olduğunu" demişsin... Mektubunun başında da "İlk sevmenin heyecanı ile ona koştuğunu" belirtmişsin... Çelişkili duygulardasın... Boşver her şeyi. Seninkisi yalnızca şanssızlık. Veya kötü seçim... Soyun at üzerindeki o hüzün ve keder giysisini... Bak bahar da geldi... Bahar aşk mevsimidir. Bilirsin. Ve emin ol, aşkın rengi zannettiğin gibi siyah değil... (Beraberken pembeydi ama) Yalnızca yoğun ve kederli bir boşluk yaşıyorsun... Umutlarının daima yemyeşil kalması dileğiyle.

Barış Yalçın
E Tipi Kapalı Cezaevi K-C.8 33020 Mersin

Selam Leman!

Üç yıldır seninle beraberim Leman ve iyi ki beraberim. Üniversitede yalnızken tanıştım seninle ve tıpkı o ilk okuduğum andaki gibi hala en iyi dostumsun benim... Buradan Leman okurlarına da "merhaba" tabi. Özellikle de Seda Nil'e. Affınıza sığınarak (size söylemek istediğim çok şey olmasına rağmen (Leman yazar-çizerlerine seslendim) ben hemen Seda'ya seslenmek istiyorum.

Sedacım, yarın sınavım olduğu için çok kısa zamanda yazıyorum bu satırları ve eğer mektubu yollayacak kadar para bulabilirsem (başka Leman okurlarıyla da mektuplaştığım için) sana umarım ulaşacağım. Yurttayım ve odalar da bildiğiniz gibi tek kişilik değil. Tıpkı senin yazdığın gibi yalnızım bu insan kalabalığında ve senin gibi isyan edenlerdenim. Anlayacağın "sürüden ayrılmaya korkan koyundan, farklıyım ben" diyenlerdenim. Tabi yalnızım sonuç olarak... Seni kendime yakın buldum, mektubunu okurken; ve yalnızlığımızı giderebileceğimizi düşündüm. Ama adres vermemişsin, başka alternatifim kalmadığı için de sevgili Leman aracılığıyla sana ulaşmaya çalıştım. Dediğim gibi 23 Mart 2002 sayısında yayınlanan mektubunu okudum. Lütfen beni bul. Ben iyi dost olacağımıza inanıyorum. Bana ulaşsan da ulaşmasan da, ben bu koyun sürüsünden farklılığını hissettim ve bu dünyada yalnız olmadığımı gördüm. Onun için de sevgiyle kucaklıyorum seni ve dost olamasak da, ulaşamasak da birbirimize sana hoşçakal dostum diyorum. Not: 20 yaşındayım, amaan ne farkeder kiii...

Serap Türközer
Kredi ve Yurtlar Kurumu Yurdu B/Blok Kuzeykent/Kastamonu

Merhaba Leman!

Bu sana yazdığım ikinci mektup. Şu anda tam bir dumur yaşıyorum. Çalıştığım işyerindeki bir bayan arkadaşımın iki yaşındaki kuzeni kalp hastasıydı. Doktor ameliyat etmişti. Hepimiz çok endişelendik. O herşeyden habersiz bir şekilde oyunlar oynuyor, etrafa gülücükler ve masumiyet saçıyordu. Bizim yaramaz bebeğimizdi. Son günlerde çığırından çıkan İsrail-Filistin çatışmaları, dünya televizyonlarına yansıyan zulüm ve katliam görüntüleri, bu olaylara tepkisiz kalan ülkeler, ülkemizin içinde bulunduğu kötü durum, kötü siyaset, kötü siyasiler beni bu dünyadan koparıp diplere çekiyor; umutlarım gün geçtikçe karamsarlığa dönüşüyordu. Böyle kötü bir durumdayken sadece o hasta bebeğin gülücükleri beni dipten alıyor, tekrar yaşama dönüyordum. O gülücükleri ve masumiyeti dolu dolu yaşamak için. Ailesi çok tedirgindi. Fakat hastalığına rağmen şanslı bir çocuktu. Ameliyat için ailesi elinden geleni yapıyordu, maddi problemleri yoktu. Teyzesi bu yaşadıklarından etkilenmiş olsa gerek Lösev'e gönüllü üye olmaya ve bağışta bulunmaya karar vermişti. 02.04.2002'de Lösev'e üye olduk ve eşantiyon ürünlerinin de satışını yaptık. Çünkü bu çocuklar bizim bebeğimiz kadar şanslı değildi. Belki çok büyük bağışlarda bulunamayacaktım ama elimden ne geliyorsa yapmaya hazırdım. İşyerinde duyarsız olarak tanıdığım insanlar bile yarınlara umutla bakmaları için bu çocuklara yardımda bulunmak için bir saniye bile düşünmeden bize yardım ettiler. Son zamanlarda fazla göremediğim yardım duygularını ateşleyip; yeniden açığa çıkartmanın mutluluğunu yaşarken bir haber beni oldukça yaraladı. Sağlık Bakanlığı Lösev ve Bizim Lösemili Çocuklar Vakfı için, toplamış oldukları bağışları bazı özel hastanelere aktarıp amaç dışı çalıştıkları için soruşturma başlatmıştı. Şu anda olay soruşturma aşamasında olduğundan kesin bir yargıda bulunmak güç. Yalnız böyle bir şeyin doğruluğu ispatlanırsa yardımda bulunan insanlar kullanılmış, tedavi olup da iyileşeceklerini düşünen çocuklar da aldatılmış olacaklar. Lösev'in kartlarında şöyle yazıyordu: "Bir kart, bir yaşam". Umarım vicdansız ve oportünist insanlardan kurtulan bir kart gerçekten bir yaşam kurtarmış olsun... Sevgiyle. Hoşçakalın.

Emel/Kütahya

Selam Ola Dostlara!

Hikayeden şeyler yaşıyoruz şu günlerde. (Belki sırf içerde, ya da duvarların dışında da!) Bundan ötesi zaten meçhul! Yoksa farkında olmadan kahramanı mı oldum bu oyunun... Ve bu yaşam denilen film bitti, perda kapandı da benim mi haberim yok... Ne kötü. Oysa ben, tüm repliğimi bitirmemiştim henüz... Arada birkaç dram sahnesi, bir-iki damla gözyaşı; filmin finalinde MUTLU SON olacaktı. Aslında hepimiz, bu hayatın senaryosuz bir filminin uçarı kahramanlarıyız. Ve hep aynı filme yeni yeni senaryolar yazıyoruz... Hepsi bu... Bense bütün senaryolarda dostluğu, sevgiyi, umudu, hüznü ve sevinci yazıyorum. Ve paylaşmak isteyen herkesle de, paylaşarak çoğaltmak istiyorum. Ve Lemancı dostlar, düşlerinizi ve dostluğunuzu mektup diliyle de olsa benimle paylaşır mısınız?

Sıddık Karagöz
E Tipi Kapalı Cezaevi C-Blok 14.Oda 4800 Muğla

Bütün Leman'cılara;

Size yazmakta bir süre tereddüt ettikten sonra önceki hafta Okur Mektupları'nda Eda' nın mektubunu okudum ve yazmaya karar verdim. Ben de maalesef diyorum; Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenciyim. İnsanını da, şehrini de lanetliyorum burdan... Elimde olsa Konya denen bu kokuşmuş şehri Türkiye sınırlarından çıkarırdım. Artık her şeyin içine dinin alet edilmesinden sıkıldım. Sınava hazırlanan arkadaşlara sesleniyorum! Şöyle bir oturup düşünün; şu anda sahip olduğunuz şey, avuçlarınızın içindeki şey sizsiniz. Sizin hayatınız. Buradaki öğrencilerin hepsinin ama hepsinin sizin yerinizde olmayı istediğinden o kadar eminim ki. Öğrencilere pislik gözüyle bakıldığı, hiçbir gencin gülümsediğini görmediğim, herkesin bir an önce burdan kurtulmak istediğini bildiğim bir şehirde okumamak için çalışın. Beyninizin yenmesine izin vermeyin. Konuşacak insan bulamamak, düşüncelerini söyleyememek o kadar kötü ki... Biliyor musunuz? Hani üniversite öğrencilerine insanlar genelde aydın insanlar gözüyle bakarlar ya... İşte ben o gençlikten hiçbir şey beklemiyorum... O kadar boş, saçma, insanı delirten insanlar var ki anlatamam! Üniversite gençliği bu olmamalı. Şundan eminim ki Konya iyi hacı-hoca yetiştiriyor. Yobazlıktan ve birilerinin beynini yıkamaya ve kendine çekmeye çalışan iğrenç insanlara sesleniyorum. Kendinizi çoğunlukta sanıyorsunuz ama size gülen çok insan var. Ve şunu bilin ki, o minicik beyinlerinizle benim düşüncelerimi asla değiştiremeyeceksiniz.

Hayatıma renk katan, kendimi bulduğum tüm Leman ailesine selam. Her şeyin en güzeli sizin olsun. İyi ki varsınız.

Portakal

Dostlar;

Öncelikle "gerçek hayatın azizlerini" selamlıyorum. (Jul'den ç-alıntı!). Ve sonra mektup yazacağım kağıtların çeşitliliğinden ve yazımın çirkinliğinden ötürü özür dilemeyi gerekli bulmadığımı söylemek istiyorum. Derdim çok, moralim bozuk...

Bugün internet cafeye gittim. Sırf iş başvurusu için. Yani işsizliğimi gerçek dünyada duyuramadığım gibi sanal alemde iş aramaya kalkıştım. Sanal alem eşittir boşa kürek sallamaca!..

Yüksekokul mezunu bir işsizim. Ve işsizliğimin ilk yılını doldurmasına iki ay kaldı... Ben Giresun'da Büro Yönetimi ve Sekreterlik okudum. O yıllarda bir hocamız vardı; tüm pişkinliği, aymazlığı, koyunluğu ve de tuzu kuruluğuyla bize şunu söylerdi: "Sekreter deyip geçmeyiiin, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri..." Yorumunu sizlere bırakıyorum!

Bugün karşıma çıksa o adam, biliyorum ki, hissettiklerimi anlatamayacağım. (Anlayacak kabiliyeti olsaydı zaten, öğretim görevlisi olmazdı.) Ama sadece şunu sorardım: Madem BM'e Genel Sekreter olacaktım, mezuniyetimin ilk yılında benim internet kafede ne işim var? Düşündükçe ağlayasım geliyor. Güya Zonguldaklı'yız! Zonguldak'ta yaşıyoruz! Adı ağır memleket! Ama gel gör ki, bir poha yaramıyor.

İşçiyi davası için derleyip toparlarsınız, çünkü her halükarda bir sendikası ve bir de başkanı vardır... Hah tamam gördünüz mü?! Tam bir koyun gibi konuştum. Yani "işsizler n'apsın diyecektim bir anda... Beni anlamanızı beklemiyorum. Sağolsun derin devlet, piyasa medyası, gazete patronları... Sağolsun Tayfun Talipoğlu vb... Arjantin çığırtkanları, popülist maymunlar, Arif Sağ gibi önce popülizmi yaratıp, kendisi özüne döndükten sonra popülizmin yumuşak karnından sıyrılmaya uğraşan gençlere sataşan; yaşı yetmiş ya da yetmemiş ama işi bitmiş köy ya da Onur Akın gibi kent ozanları... Sağolsun saman altında din ticareti yürüten takiyyeci, dönek Tayyipler, Neco'lar, Cüppeli Ahmet Hocalar... Derin devletçileri derin derin uluyanlar, uyutanlar. Orta Asya hayaliyle yanıp tutuşurken Asya'nın or(t)asında burasında 'çakılan kavları' görmezden gelenler... VE SAİRELER VE SAİRELER! Hepsi de sağolsun. Sonunda bizi de istedikleri gibi yoğurdular. Hamura -şükürler olsun- henüz tam şeklini veremediler. Şekilcilik onlara mahsus kalsın, ben işsiz halimle gene de bağrım yana yana teslim olmayacağım. Dostlar, sık sık kendimi sorguluyorum. (Bunu yapacak fazlaca vaktim oluyor). Eve günlük gazete girmiyor, diyorum, sonra düşünüyorum: Nasıl olsa hepsi piyasa. Çok fazla şey kaçırmış olmuyorum. Bunun için üzülmeme gerek yok. Patrona Halil, Topal Osman Ağa, Uzun Mehmet hakkında tiyatro oyunları yazacak arşivim yokmuş da n'oolmuş?! Bunun için de üzülmeye değmez! Ben alnım ak, başım dik bu memlekette işsiz güçsüz yaşayacağım ama bu derin devlete de düşman olmaya devam edeceğim. Çünkü bileceğim ki, her fabrika kapanışında, mezuniyetlere her yenileri eklenişinde, F tipi kayık cezaevlerine karşı başlatılan ölüm oruçlarında, açlık grevlerinde kaybedilen devrimcilere her bir ruh eklenişinde...bu devlet bir düşman daha kazanıyor, devrimciler biraz daha kamçılanıyor! Kafeden çıkışta parayı öderken kafe sahibine; "e-Leman'a ihtiyacınız yok mu" diye soramadım. Sonra dostlar Leman'ın Charlie Hebdo özel sayısını aldım... Mutlu oldum. Ama ezik bir mutluluktu!.. Sevgili dostlar, dün akşam TV'de kanalları dolaşırken TRT'de bir sunucudan duydum. Bugün Aşık Daimi'nin ölüm yıldönümüymüş. Kendisine rahmet, Anadolu halklarına başsağlığı diliyorum. "Gerçek ozanlarımız rahat olsunlar -ve rahat uyusunlar- Ve şunu bilsinler ki türkülerimizi yok edemedikçe bizleri de yıkamazlar! O kadar kolay değil!.. Tüm Leman emekçilerine ve okurlarına selamlarımı ve sevgilerimi gönderiyorum.

A.K.

Sevgili Leman Emekçileri;

13 Nisan 202 tarihli sayınızın Okur Mektupları sayfasındaki DUYURULAR köşesinde 'Yaşamevi Bülteni' başlıklı ölüm oruçlarında hafızasını yitirenlere "yeni bir hayat için yaşamevine sahip çık" sloganı altında buna ait web sitesini belirtmişsiniz... Mersin E tipi cezaevinde yatmaktayım. Malumunuz, web sitelerine ulaşamam... Damlaya damlaya göl olur ilkesi ile bir damla da olsa elimdeki imkanlarımın sonuçta göl olacağı inancı ile iletişim kurmak istiyorum... Bu bültene nasıl ulaşabilirim, bu konu hakkında sizden bilgi rica ediyorum. Bu bilgiyi geniş olarak okur mektupları sayfanızda yayınlarsanız sevinirim. Veya mektubumun içine koymuş olduğum posta pulu ile tarafıma yazıp aydınlatırsanız çok mutlu olacağım. Konunun asıl mühim yanı; Yaşam Bülteni nedir? Bunu anlayamadım. Yani ama haftalık ama aylık bir bülten yayınlanıyor ve geliri ölüm oruçlarında hafızasını yitirenler için yeni bir hayat yaratmakta mı kullanılıyor? Veya; bu bülten ile bülteni temin edip faliyetlerini, yaşam sistem ve şartlarını mı takip ediyoruz... Kusuruma bakmayın anlayamadım. Lakin başta da amacımı izah ettim. En kısa zamanda yanıtınızı bekliyorum. Ayrıca Cezmi Abi'yi Şizofren Aşka Mektuplar kitabından dolayı kutluyorum. Sevgiler, selamlar...

Barış Yalçın
E Tipi Kapalı Cezaevi C-8 Koğuşu 33020 Mersin

Leman Dostlarına!..

Başlamadan önce LEMAN'a doyasıya bir teşekkür etmek istiyorum. Değerli emekçilerin yaklaşmakta olan bayramını kutluyorum. (1 Mayıs İşçi Bayramı)... Leman dostlarımla bir konuyu paylaşmak istiyorum. Konu şu: Memleketinden uzakta ve memleket hasreti ile yanıp tutuşan, hep yanlış anlaşılma kurbanı olan, bir **yorgun demokratı** konuşmak istiyorum... Bir zamanlar onu ödüle boğan, kanalında şov yapması için birbirini ezen TV kanalları niye bu kadar duyarsız kalabiliyorlar anlamıyorum. Oysa ne kadar hoştu bunlar. Günler günleri kovaladı. Kendi kanalında şov yapmadı ve kendinin reytingini yükseltmedi diye türlü **"fotomontajlarla"** onu lekelediler. Tertemiz o koca yürek işte o zamanlar rahatsızlandı. **Kuru iftiranın acısı büyük olur dostlar!** Zaten onun şarkıları onları susturacak bir zaman. İbo'sundan İzzet'ine her akşam kürtçe parça okuyan devletleşmiş kürtler ne kadar duyarsız?... Dostlar ben ne doğulu ne de bir kürdüm. Ben batının bir ucunda onu anlayabilen bir yorgun demokrat hayranıyım. Onu albümlerinde arayın diyorum sadece. Eminim bulacaksınız. Çünkü o bizleri bizden çok sevdi. **Hatta hergün belimin ortasına cop indiren polisi bile.**

Eğer benim hakkımda bana yazmak gibi kötü niyetiniz olursa e-mailim şu:

M. Bozdoğan
yorgundemokrat80@mynet.com

Size Hücremden Yazıyorum

Herşey kuşatılmış durumda. Herkes bir çemberin içine sıkışmış. Kapılarını kapatmış herkes. Gözlerini içine çekmiş. Yüreklerini pazara çıkarmış. Herkes olduğu yerden kaçmaya çalışıyor. Kendini kafeslere tıkıyor. Kabuk bağlıyor kendine. Yüzüne maskeler yapıyor. Saklıyor kendini. Kaçıyor... Sızıyorum. Kendimden bile bunalıyorum. Soğuyorum çoğu zaman yaşamaktan. Anlamsızlığın kucakladığı ve bizi kendine doladığı bir yaşam dayatılıyor. Dayatma yaşıyoruz. Susuyoruz. Siniyoruz. Hapsolmuşuz. Çıkamıyoruz. Görmüyoruz. Sessiz sedasız... Olup biteni ürkek, tedirgin izliyoruz. Kandırılıyoruz. Kanıyoruz. Birbirimize inanmıyoruz. Birbirimizi sırtlamıyoruz... Bunun için kovuldum her yerden. Bunun için dışlandım. Bunun için umutlarımı umutsuz kıldım. Bunun için kendimi zorladım. Kendimi kendimden bile dışladım. Yalnızlığıma sarıldım. Sığınabileceğim en sıcak yer orasıydı. Sıcak, her şeyden ve herkesten uzak, ıssız bir yerdi yalnızlığım. Hücre gibiydi. Daracıktı. Ben sığıyordum içine bir tek. Bir de az da olsa ayışığı. Onun haricinde herkes dışarıda kalmıştı. Herkes kendine yabancılaşmıştı. Yalıtılmıştı duygularından. Yüreğini, ruhunu yapaylaştırmıştı. İnsanoğlu deney yapılan bir varlığa dönüşmüştü sanki. Usulcacık güdümlenen, fitillenen, hükmedilen... Çığlıklarımı saklıyorum. Direncim var herşeye karşı yine de. Direncimi umutsuz umudumla yıkıyor bir güzel arınıyorum kendimden. Sonra yine dönüp bakacağım kendime. Belki bir şeyler kalmıştır benden. Sıkılmıyorum diyeceğim günler de gelecek. Nefesim isyan kokmayacak o zaman. KİM BİLİR?...Yalnızlığımı satılığa çıkardım. Herkes bir parça alabilir. Buna gerçekten ihtiyacım var. MANEVİ KRİZDEYİM. Bana beyinlerini ve ruhlarını açacak insancıl ve sevgiyle yoğrulmuş dostlar gerekiyor... HEPİNİZE HÜCREMDEN KUCAK DOLUSU SELAMLAR!

Ahmet Turan/Hatay

LeMan
Sayı: 546
27 Nisan 2002 Cumartesi
Haftada Bir Yayımlanır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak - 0.212 880 40 75 • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22 **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

DELİCEVAT

Gökhan Dabak

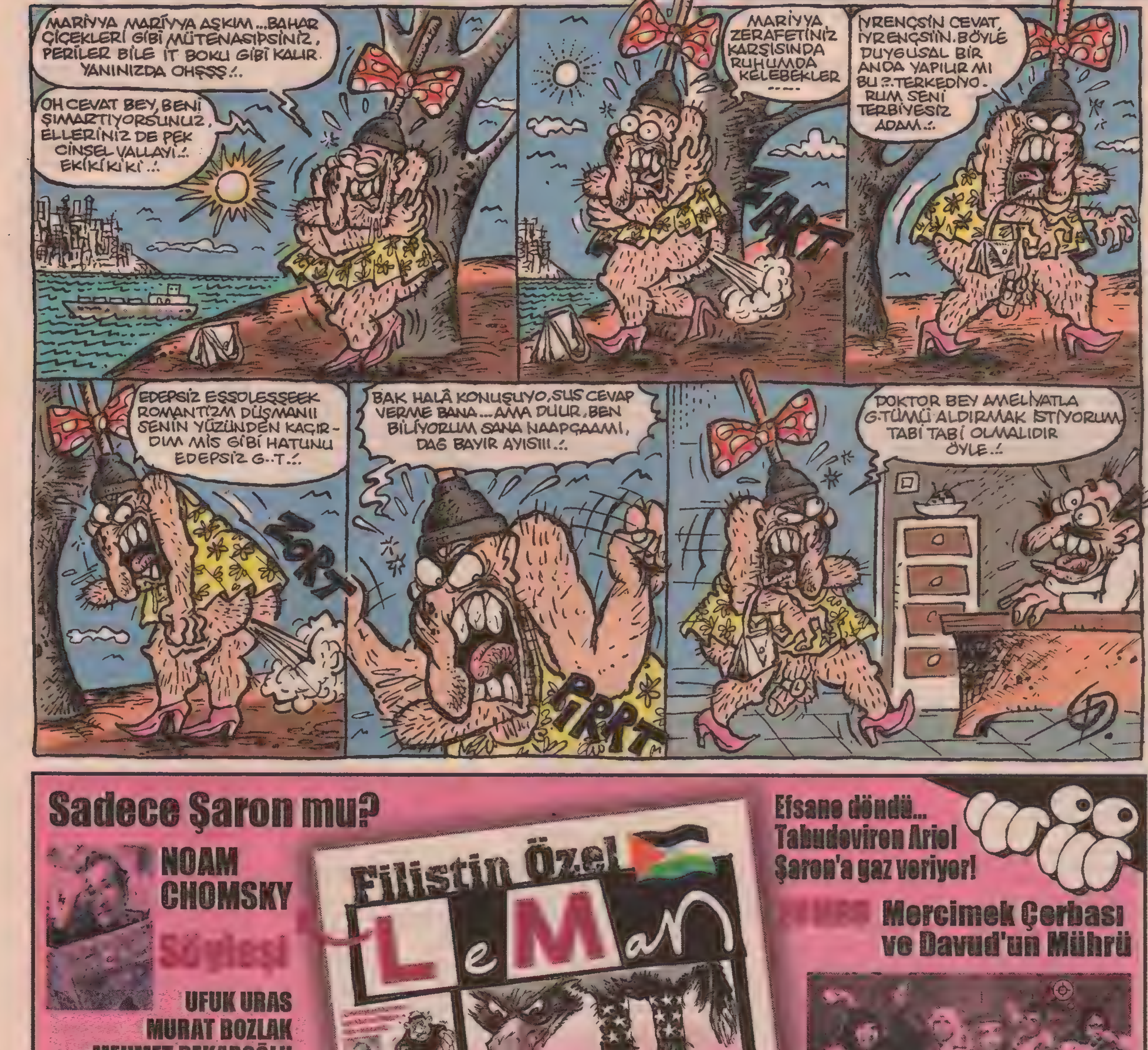
MARİYYA MARİYYA AŞKIM ...BAHAR ÇİÇEKLERİ GİBİ MÜTENASIPSINIZ, PERİLER BİLE İT BOKU GİBİ KALIR YANINIZDA OHŞŞŞ.:.
OH CEVAT BEY, BENİ ŞIMARTIYORSUNUZ, ELLERİNİZ DE PEK CİNSEL VALLAYI.:. EKİKİKİKİ.:.
MARİYYA ZERAFETİNİZ KARŞISINDA RUHUMDA KELEBEKLER ----
ZART
İYRENÇSİN CEVAT, İYRENÇSİİN. BÖYLE DUYGUSAL BİR ANDA YAPILIR MI BU ?. TERKEDİYORUM SENİ TERBİYESİZ ADAM.:.
EDEPSİZ EŞŞOLEŞŞEEK ROMANTİZM DÜŞMANII SENİN YÜZÜNDEN KAÇIRDIM MİS GİBİ HATUNU EDEPSİZ G..T.:.
ZORT
BAK HALÂ KONUŞUYO, SUS CEVAP VERME BANA...AMA DUUR, BEN BİLİYORUM SANA NAAPÇAAMI, DAĞ BAYIR AYISIII.:.
PIRRT
DOKTOR BEY AMELİYATLA G.TÜMÜ ALDIRMAK İSTİYORUM
TABİ TABİ OLMALIDIR ÖYLE.:.

Dikkat Dikkat!!

Sevgili vatandaşlar, hiç yayınlanmamış birbirinden normal maceralarıyla Deli Cevat albümü Mayıs'ın ilk haftası siz pek sayın halkımızın hizmetine sunulacaktır. Evet! Olacaktır bu.

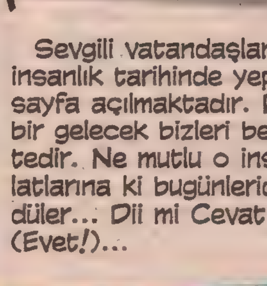

Sevgili vatandaşlar artık insanlık tarihinde yepyeni bir sayfa açılmaktadır. Pırıl pırıl bir gelecek bizleri beklemektedir. Ne mutlu o insan evlatlarına ki bugünleride gördüler... Dii mi Cevat aabi.?! (Evet!)...

Sadece Şaron mu?

NOAM CHOMSKY

Söyleşi

UFUK URAS
MURAT BOZLAK
MEHMET BEKAROĞLU
YOUSEF AL SHARİF

NE SANDIN YA DURRUK.. GERÇEK DÜNYANIN GERÇEĞİ; SAÇMALAMAK İÇİ BİZ İNSANLARIN.. SAÇMALIKTAKİ LEZZETİ YAKALA!
BAK BUNU SEVDİM!
Filistin Özel
LeMan
Türkiye
Irak
Mısır
Arabistan

Çağçağ Arafat'la Görüştü

Efsane döndü... Tabudeviren Ariel Şaron'a gaz veriyor!

[illegible] **Mercimek Çorbası ve Davud'un Mührü**

YA ALLAH RAMALLAH

Arap dünyasınınen tanınmış çizerlerinden MAHMOUD KAHİL'den LeMan için karikatürler!

Bezgin Bekir
Kılfanan Adam
Gönül Adamı

Filistin Özel Sayısı gazete bayilerinde!
Tükenmeden alınız...

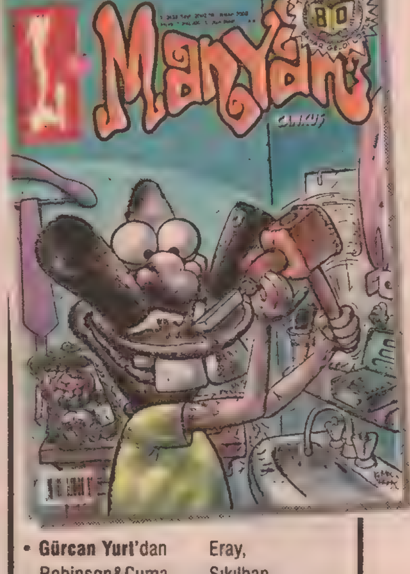

- **Gürcan Yurt**'dan Robinson&Cuma
- **Selçuk Erdem**'den Venedikli Portakal
- **Gökhan Dabak** Deli Cevat
- **Vedat Özdemiroğlu** VÖsym
- **Ahmet Yılmaz**'dan Mr. Fuçırtens
- **Güneri İçoğlu** ve Dumur Detayları
- **Kaan Ertem**'den Ezik Sarkıcı Altuğ, Zıçan Adam, Enstantaneler
- **Aslan Özdemir**'in Teknocan'ı
- **Bahadır Boysal** Sanal Simge, Kofti Anarşist
- **Atilla Atalay** Eray, Sıkılhan
- **Kadir Yılmaz**'ın Boing Burhan'ı
- **Mem-Coş** Hatıralar Geçidi
- **Metin Fidan** Doçent Fuat Pim
- **S.Günday-L.Çanga** TırtStar
- **Cengiz Akın-G.Yurt** Cabbar Baba
- **Soner Günday**'dan Zikaçu
- **Can Barslan**'dan Dedektif Sanlı
- **Behiç Pek** Yönetmen İkram Abi ve Asistan Yaşar
- **Bulmaca** Deli Cevat Abinizden

80 sayfalık L-Manyak'ta

CHARLIE HEBDO
ÖZEL
LeMan

CHARLIE HEBDO - LEMAN Buluşmasının usaresi, tortusu ÖZEL SAYI çok sayfa...
İki derginin yazar çizerlerinden karikatürler, yazılar, sürprizler çok özel fotoğraflar...

CHARLIE HEBDO
ÖZEL SAYISI HALA BAYİİLERDE
Son turlar kolleksiyoncular kaçırmasın...

547

4 Mayıs 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/18 - 600.000 TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

LeMan

DİKKAT, FAŞİST SERİ KATİL ÇIKABİLİR!

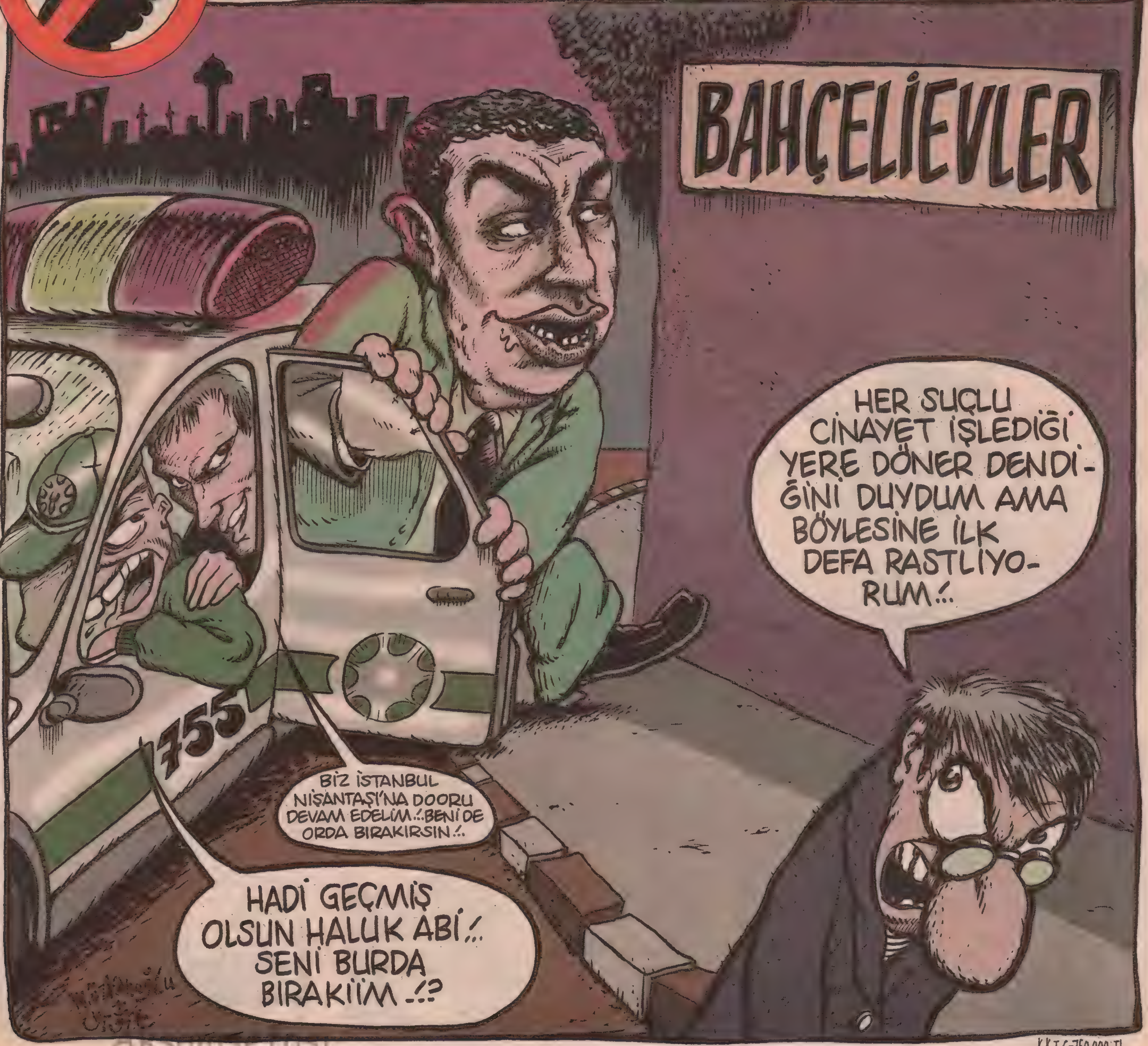
BAHÇELİEVLER
755
HER SUÇLU CİNAYET İŞLEDİĞİ YERE DÖNER DENDİĞİNİ DUYDUM AMA BÖYLESİNE İLK DEFA RASTLIYORUM!..
BİZ İSTANBUL NİŞANTAŞI'NA DOORU DEVAM EDELİM!..BENİ DE ORDA BIRAKIRSIN!..
HADİ GEÇMİŞ OLSUN HALUK ABİ!.. SENİ BURDA BIRAKIİM..!?
Mütevellioğlu Utku

K.K.T.C-750.000 TL.

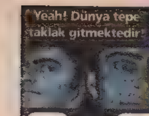
Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir!

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

bahadirboysal@yahoo.com

İKİLİ, NEVRESİMLİ ŞEYLER FALAN FISTIK..

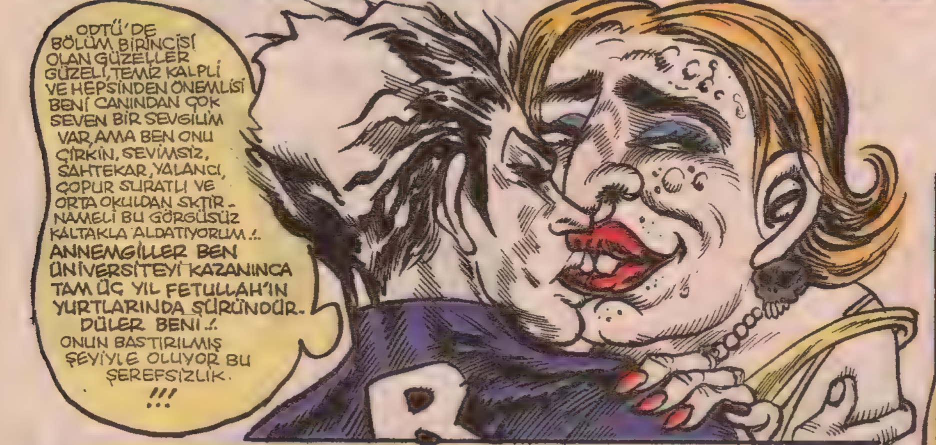
ODTÜ'DE BÖLÜM BİRİNCİSİ OLAN GÜZELLER GÜZELİ, TEMİZ KALPLİ VE HEPSİNDEN ÖNEMLİSİ BENİ CANINDAN ÇOK SEVEN BİR SEVGİLİM VAR, AMA BEN ONU ÇİRKİN, SEVİMSİZ, SAHTEKAR, YALANCI, ÇOPUR SURATLI VE ORTA OKULDAN SKTİR-NAMELİ BU GÖRGÜSÜZ KALTAKLA ALDATIYORUM..! ANNEMGİLLER BEN ÜNİVERSİTEYİ KAZANINCA TAM ÜÇ YIL FETULLAH'IN YURTLARINDA SÜRÜNDÜRDÜLER BENİ..! ONUN BASTIRILMIŞ ŞEYİYLE OLUYOR BU ŞEREFSİZLİK. !!!

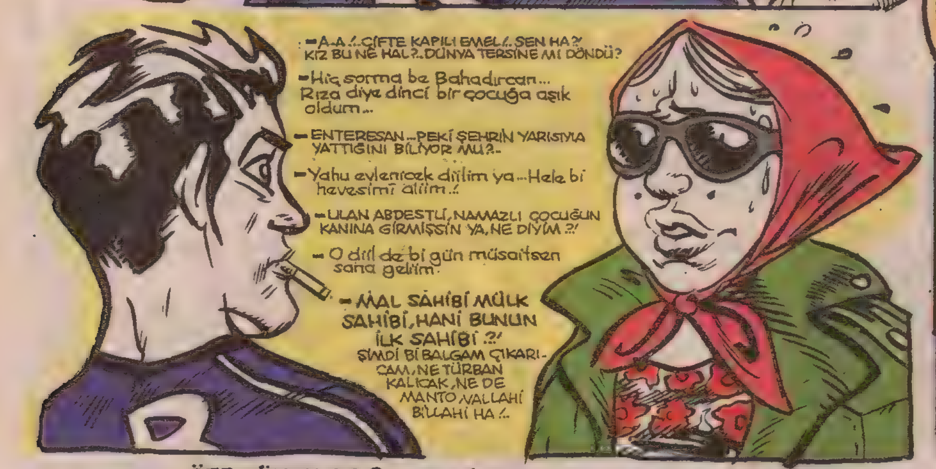
–A-A..! ÇİFTE KAPILI EMEL!.. SEN HA?! KIZ BU NE HAL?.. DÜNYA TERSİNE Mİ DÖNDÜ?
–Hiç sorma be Bahadırcan... Rıza diye dinci bir çocuğa aşık oldum...
–ENTERESAN... PEKİ ŞEHRİN YARISIYLA YATTIĞINI BİLİYOR MU?..
–Yahu evlenicek diilim ya... Hele bi hevesimi aliim..!
–ULAN ABDESTLİ, NAMAZLI ÇOCUĞUN KANINA GİRMİŞSİN YA, NE DİYİM ?!
–O diil de bi gün müsaitsen sana geliim.
–MAL SAHİBİ MÜLK SAHİBİ, HANİ BUNUN İLK SAHİBİ ?! ŞİMDİ Bİ BALGAM ÇIKARICAM, NE TÜRBAN KALICAK, NE DE MANTO, VALLAHİ BİLLAHİ HA !..

B.BOYSAL AKIŞTA &İHTİRAS TRAMVAYI KALKIŞTA!

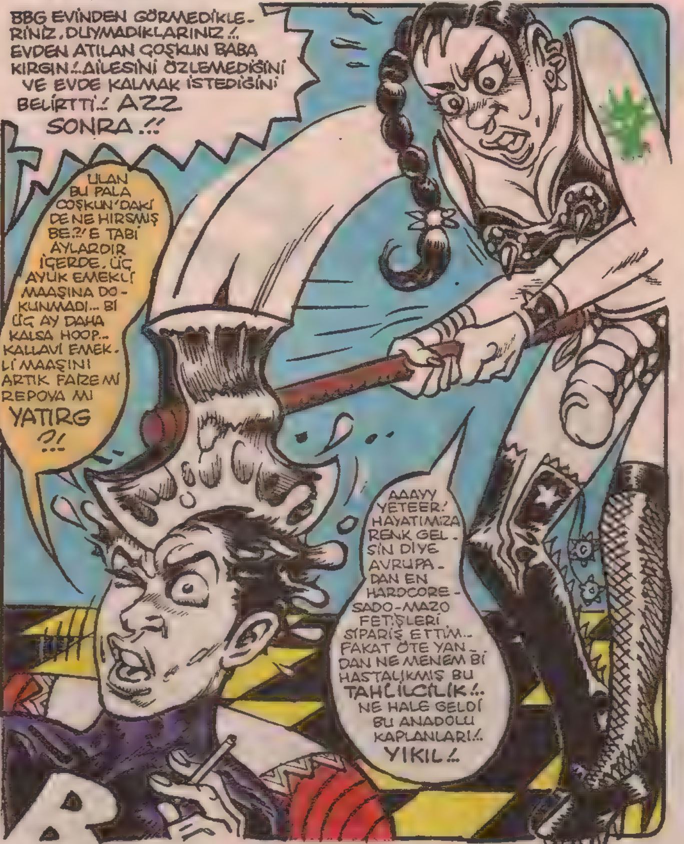
BBG EVİNDEN GÖRMEDİKLERİNİZ, DUYMADIKLARINIZ !.. EVDEN ATILAN COŞKUN BABA KIRGIN!.. AİLESİNİ ÖZLEMEDİĞİNİ VE EVDE KALMAK İSTEDİĞİNİ BELİRTTİ..! AZZ SONRA .!!
ULAN BU PALA COŞKUN'DAKİ DE NE HIRSMIŞ BE.?! E TABİ AYLARDIR İÇERDE. ÜÇ AYLIK EMEKLİ MAAŞINA DOKUNMADI... Bİ ÜÇ AY DAHA KALSA HOOP... KALLAVİ EMEKLİ MAAŞINI ARTIK FAİZE Mİ REPOYA MI YATIRG ?!
AAAYY YETEER! HAYATIMIZA RENK GELSİN DİYE AVRUPADAN EN HARDCORE SADO-MAZO FETİŞLERİ SİPARİŞ ETTİM.. FAKAT ÖTE YANDAN NE MENEM Bİ HASTALIKMIŞ BU TAHLİLCİLİK !.. NE HALE GELDİ BU ANADOLU KAPLANLARI!.. YIKIL!..

ÖZE DÖNEN BB & SATANİST MANİTASI ATSAN ATILMAZ!

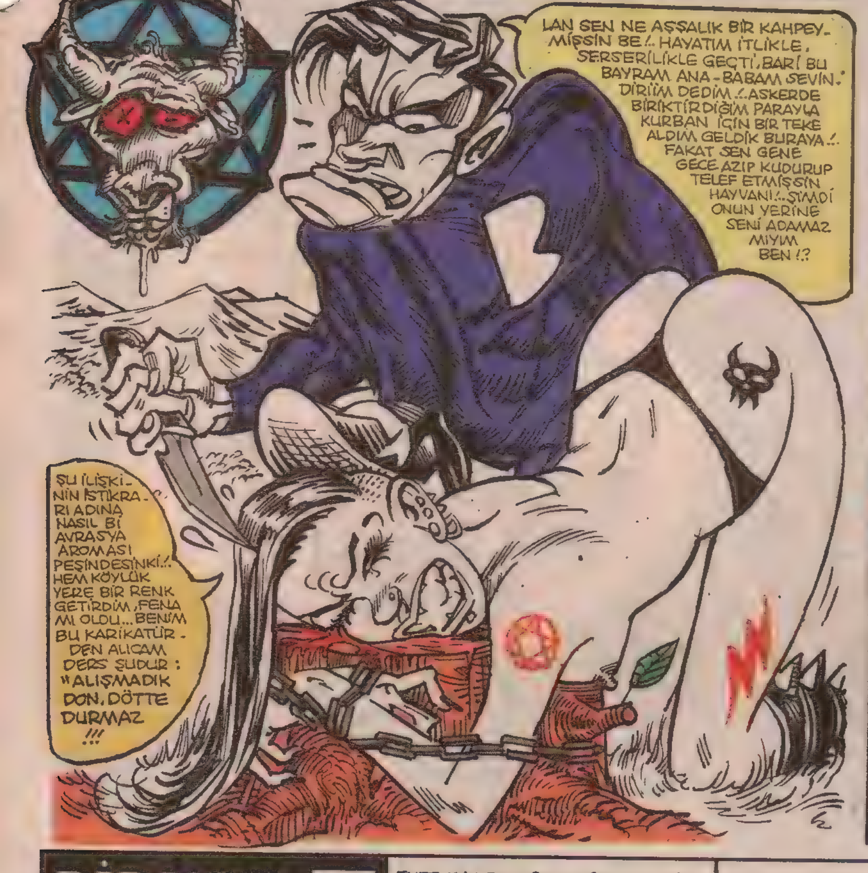
LAN SEN NE AŞSALIK BİR KAHPEYMİŞSİN BE!.. HAYATIM İTLİKLE, SERSERİLİKLE GEÇTİ, BARİ BU BAYRAM ANA-BABAM SEVİNDİRİİM DEDİM..! ASKERDE BİRİKTİRDİĞİM PARAYLA KURBAN İÇİN BİR TEKE ALDIM GELDİK BURAYA..! FAKAT SEN GENE GECE AZIP KUDURUP TELEF ETMİŞSİN HAYVANI!.. ŞİMDİ ONUN YERİNE SENİ ADAMAZ MIYIM BEN !?
ŞU İLİŞKİNİN İSTİKRARI ADINA NASIL Bİ AVRASYA AROMASI PEŞİNDESİNKİ!.. HEM KÖYLÜK YERE BİR RENK GETİRDİM, FENA MI OLDU... BENİM BU KARİKATÜRDEN ALICAM DERS ŞUDUR: "ALIŞMADIK DON, DÖTTE DURMAZ !!!

B.BOYSAL &AÇIKHAVA TEKNO MÜZİK FESTİVALİNDE CİNNET-TRAKS!

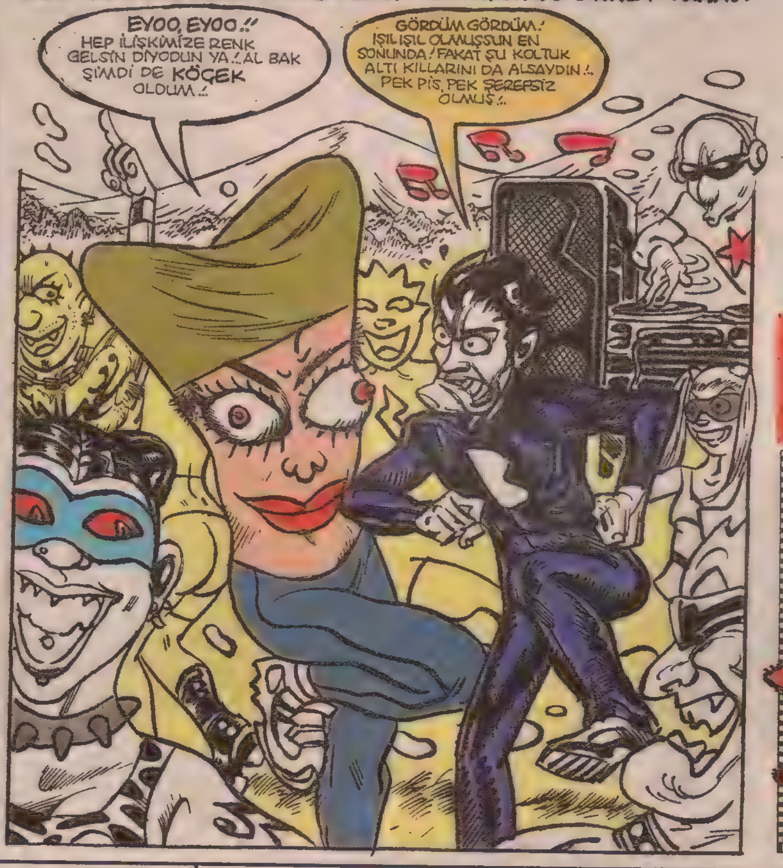
EYOO, EYOO.!! HEP İLİŞKİMİZE RENK GELSİN DİYODUN YA!.. AL BAK ŞİMDİ DE KÖÇEK OLDUM..!
GÖRDÜM GÖRDÜM! IŞIL IŞIL OLMUŞSUN EN SONUNDA! FAKAT ŞU KOLTUK ALTI KILLARINI DA ALSAYDIN!.. PEK PİS, PEK ŞEREFSİZ OLMUŞ!..

Açık Büfe

met üst

henüz
hazır değiliz
hazır olmaya

hayat
öyle anarşist ki
gençler bile
akıllı uslu

imla
kuralları
alın yazıları
için de
geçerli mi

uzun süre
birlikte yaşayan
insanlar televizyon'a
benziyor

başka
istanbul
yeni bir
ortaasya
yok

biz koşuyoruz
zaman
ipi göğüslüyor
hep

bazen
bu ülke'de
kendimi
bir suç kadar
hafif
hissediyorum

zaman beklemez
hayat iplemez
kendini göze al

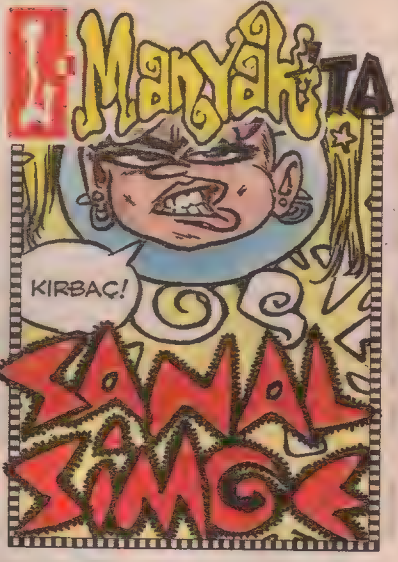
L-Manyak'TA
KIRBAÇ!
SANAL SİMGE

DİP NOT

Alp Tamer

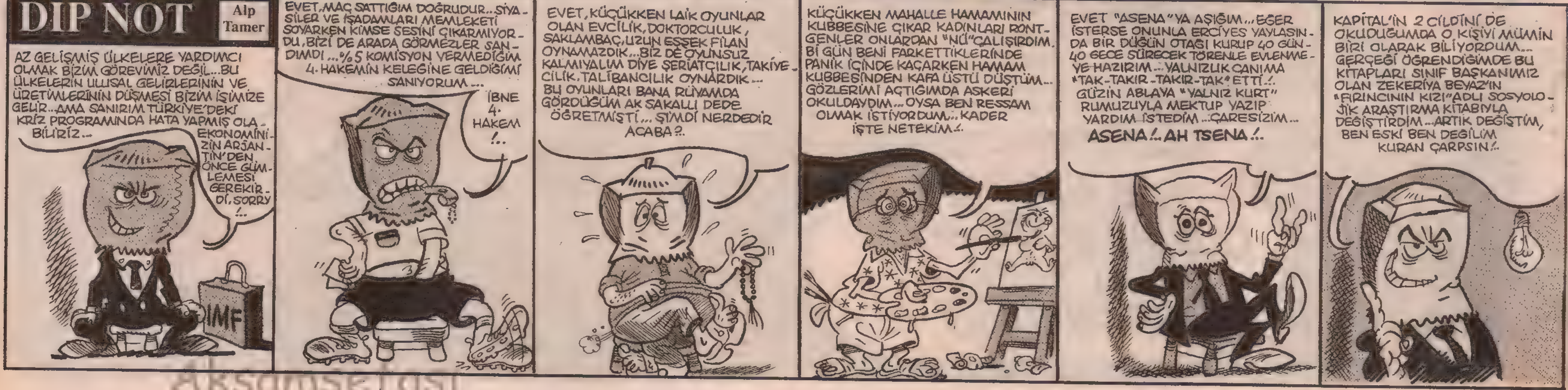
AZ GELİŞMİŞ ÜLKELERE YARDIMCI OLMAK BİZİM GÖREVİMİZ DEĞİL...BU ÜLKELERİN ULUSAL GELİRLERİNİN VE ÜRETİMLERİNİN DÜŞMESİ BİZİM İŞİMİZE GELİR...AMA SANIRIM TÜRKİYE'DEKİ KRİZ PROGRAMINDA HATA YAPMIŞ OLABİLİRİZ...
EKONOMİNİZİN ARJANTİN'DEN ÖNCE GÜMLEMESİ GEREKİRDİ, SORRY !..
IMF
EVET, MAÇ SATTIĞIM DOĞRUDUR...SİYASİLER VE İŞADAMLARI MEMLEKETİ SOYARKEN KİMSE SESİNİ ÇIKARMIYORDU, BİZİ DE ARADA GÖRMEZLER SANDIMDI ...%5 KOMİSYON VERMEDİĞİM 4. HAKEMİN KELEĞİNE GELDİĞİMİ SANIYORUM...
İBNE 4. HAKEM !..
EVET, KÜÇÜKKEN LAİK OYUNLAR OLAN EVCİLİK, DOKTORCULUK, SAKLAMBAÇ, UZUN EŞŞEK FİLAN OYNAMAZDIK...BİZ DE OYUNSUZ KALMIYALIM DİYE ŞERİATÇILIK, TAKİYECİLİK, TALİBANCILIK OYNARDIK... BU OYUNLARI BANA RÜYAMDA GÖRDÜĞÜM AK SAKALLI DEDE ÖĞRETMİŞTİ... ŞİMDİ NERDEDİR ACABA?..
KÜÇÜKKEN MAHALLE HAMAMININ KUBBESİNE ÇIKAR KADINLARI RONTGENLER ONLARDAN "NÜ" ÇALIŞIRDIM. Bİ GÜN BENİ FARKETTİKLERİNDE PANİK İÇİNDE KAÇARKEN HAMAM KUBBESİNDEN KAFA ÜSTÜ DÜŞTÜM... GÖZLERİMİ AÇTIĞIMDA ASKERİ OKULDAYDIM... OYSA BEN RESSAM OLMAK İSTİYORDUM... KADER İŞTE NETEKİM!..
EVET "ASENA" YA AŞIĞIM... EĞER İSTERSE ONUNLA ERCİYES YAYLASINDA BİR DÜĞÜN OTAĞI KURUP 40 GÜN 40 GECE SÜRECEK TÖRENLE EVLENMEYE HAZIRIM... YALNIZLIK CANIMA "TAK-TAKIR-TAKIR-TAK" ETTİ!.. GÜZİN ABLAYA "YALNIZ KURT" RUMUZUYLA MEKTUP YAZIP YARDIM İSTEDİM... ÇARESİZİM... ASENA!.. AH TSENA!..
KAPİTAL'İN 2 CİLDİNİ DE OKUDUĞUMDA O KİŞİYİ MÜMİN BİRİ OLARAK BİLİYORDUM... GERÇEĞİ ÖĞRENDİĞİMDE BU KİTAPLARI SINIF BAŞKANIMIZ OLAN ZEKERİYA BEYAZ'IN "FIRINCININ KIZI" ADLI SOSYOLOJİK ARAŞTIRMA KİTABIYLA DEĞİŞTİRDİM... ARTIK DEĞİŞTİM, BEN ESKİ BEN DEĞİLİM KURAN ÇARPSIN!..

Akşamsetası

MHP'li Adalet Komisyonu üyesi Orhan Bıçakçıoğlu, adalet dağıttı !!!!! ve faşist katillerin tüm katliamlarına nerdeyse sahip çıktı. Bıçakçıoğlu, 7 TİP'li gençi boğazlayarak öldüren Kırcı'nın eylemleri için "sonuna kadar destekliyorum" dedi.

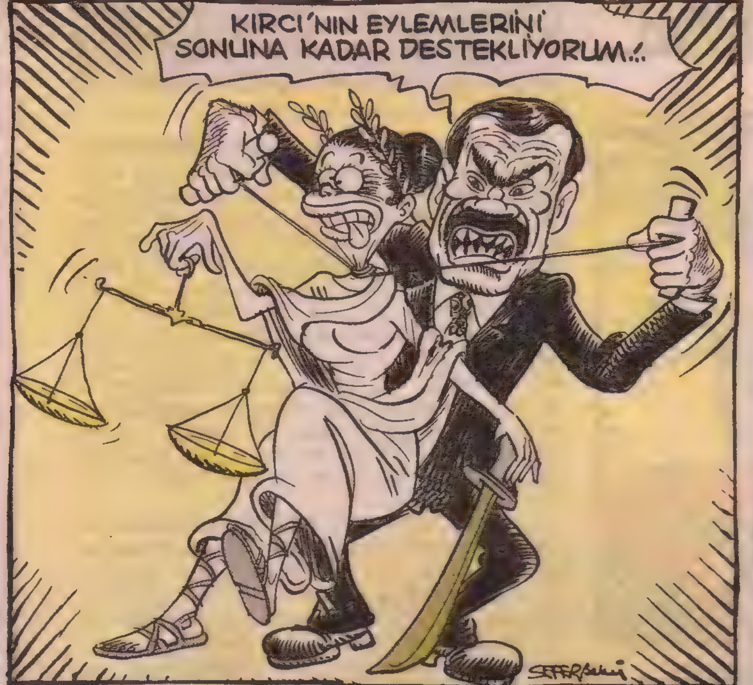
KIRCI'NIN EYLEMLERİNİ SONUNA KADAR DESTEKLİYORUM.!.
SEFER Selçuk

BU YAZIN TURİZM GEYİĞİ BELLİ OLDU;

ÇİNLİ TURİSTLER, HANUTÇULAR, TACİZLER, TECAVÜZLER, DAHA NELER NELER.. BU ARADA KÜÇÜK AYASOFYA'DAN BİR DUMUR; AVUSTURYALI TURİSTLER ELLERİNDE "LÜTFEN BENİ RAHATSIZ ETMEYİNİZ" YAZILI PLAKARTLARLA DOLAŞIYORLARMIŞ! AAAH YURDUM İNSANI AHHH!...

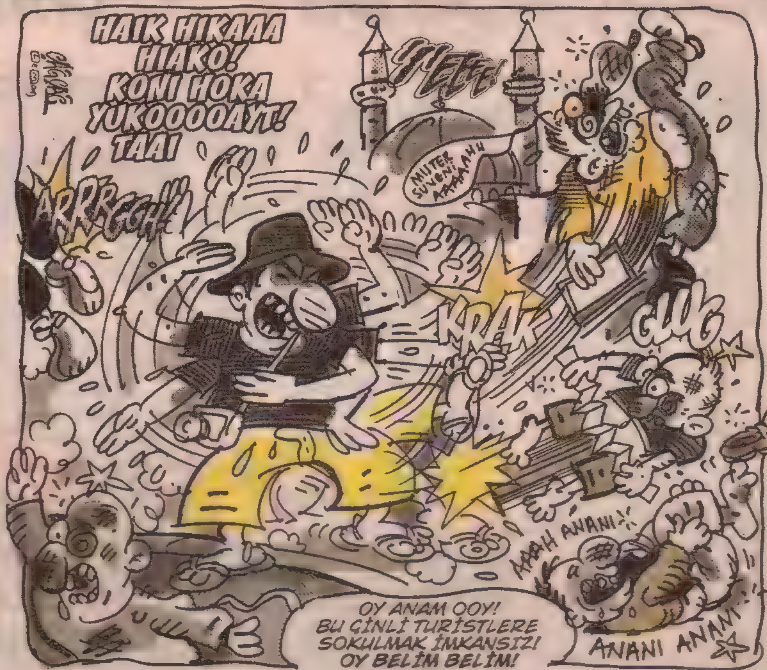
HAIK HIKAAA HIAKO! KONI HOKA YUKOOOOOAYT! TAAI
YEEE!
ARRRGGH!
MÜTER SUVENİ AAAAAHU
KRAK
GUG
AAAH ANANI
OY ANAM OOY! BU ÇİNLİ TURİSTLERE SOKULMAK İMKANSIZ! OY BELİM BELİM!
ANANI ANANI

ABD
venezüella'dan filistin'e global derebeyi

MHP MİLLET VEKİLİ ORHAN BIÇAKCIOĞLU
parlementer faşizm

HİKMET SAMİ TÜRK
adaletsizlik bakanı

YILMAZ KARAKOYUNLU
gencebay'ı satanı biz de satarız!

HARB - İŞ SENDİKASI
disiplinle adam atılır

RTÜRK YASASI
bu yasada doğan dağıtım tekeli monopolü neden yok neden yok?

AT - EŞŞEK HIRSIZLARI
gezgin roberts denby'nin hayvanlarını çalan zihniyet

TUNCAY ÖZCAN
midilliye yazılan müthiş türk

MGD - NURSELİ İDİZ
körler sağırlar, birbirlerine ödül dağıtır

DAĞCILIK FEDERASYONU
dağa çıkışı yasaklayan sportmen anlayış

MEHMET AĞAR
susurluk partneri GS kapısında!

LE PEN
Zidan'a dokunma faşist!

Kemal Derviş, uluslararası ekonomi sülüklerinin hazır bulunduğu törende The Banker dergisinin verdiği yılın ekonomi bakanı ödülünü alırken Zonguldak'ta 1.5 aylık Damla açlıktan öldü.

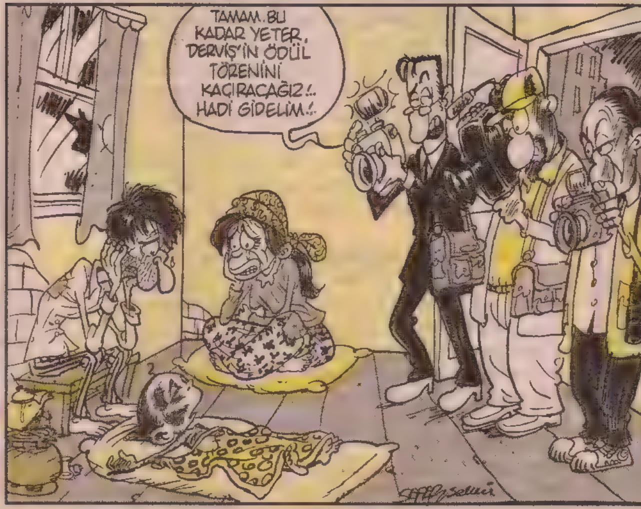
TAMAM. BU KADAR YETER, DERVİŞ'İN ÖDÜL TÖRENİNİ KAÇIRACAĞIZ.!.. HADİ GİDELİM.!.
SEFER Selçuk

Çocuklara yapılan işkenceler, tacizler tüyler ürpertici görüntüler, hafızalara kazılan olaylar zincirine hergün başka iğrenç halkalar ekleniyor. Adana'da ilköğretim öğrencileri müdürün tacizine uğradı. Üvey anne dayağı kaş göz patlattı . Lösemeli çocuklar para bulamadığı için tedavileri yarım kalıp ölüyor.

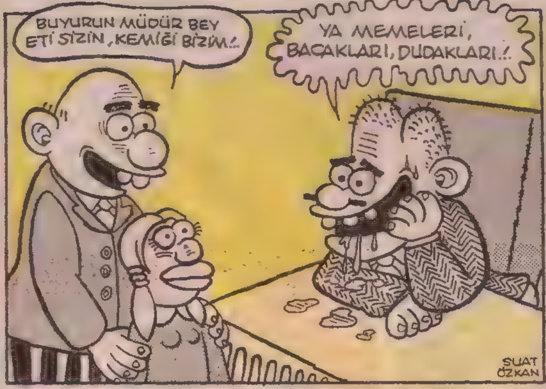
BUYURUN MÜDÜR BEY ETİ SİZİN, KEMİĞİ BİZİM.!.
YA MEMELERİ, BACAKLARI, DUDAKLARI.!.
SUAT ÖZKAN

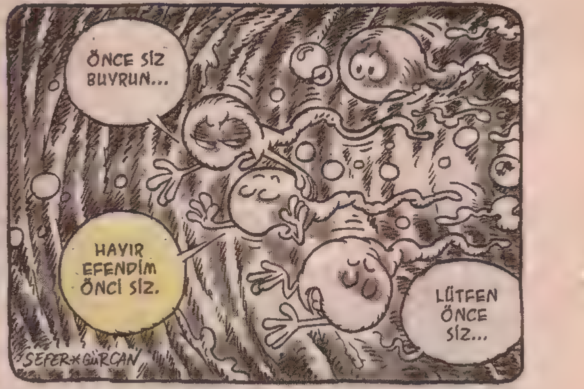
ÖNCE SİZ BUYRUN...
HAYIR EFENDİM ÖNCİ SİZ.
LÜTFEN ÖNCE SİZ...
SEFER★GÜRCAN

Muş'ta, anayasanın anadilde eğitimi düzenleyen 42. maddesinin değiştirilmesi için TBMM başkanlığına dilekçe gönderdikleri gerekçesiyle tutuklanan HADEP'liler örgüte yardım ve yataklık suçundan yargılanacaklar.

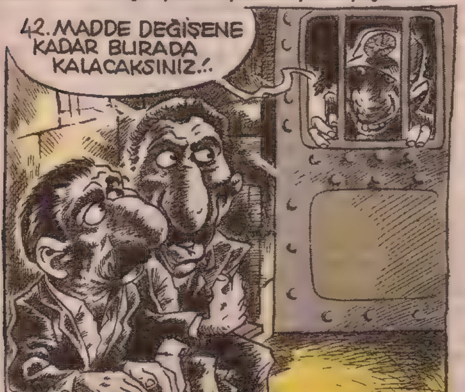
42. MADDE DEĞİŞENE KADAR BURADA KALACAKSINIZ.!.
mehmet. Revhat.

Haluk Kırcı, Mehmet Ali Ağca gibi seri faşist katilleri affeden yasayı Cumhurbaşkanı Sezer veto edince Adalet Bakanı topu yine basına attı. Bakan, Cumhurbaşkanının bir takım gazetelerin etkisinde kaldığını söyledi.

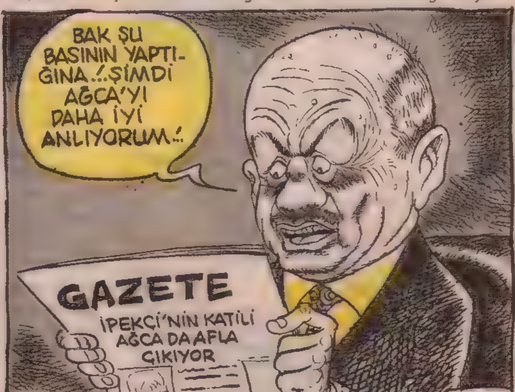
BAK ŞU BASININ YAPTIĞINA.!.ŞİMDİ AĞCA'YI DAHA İYİ ANLIYORUM.!.
GAZETE
İPEKÇİ'NİN KATİLİ AĞCA DA AFLA ÇIKIYOR
AF YASASI
SEFER Selçuk

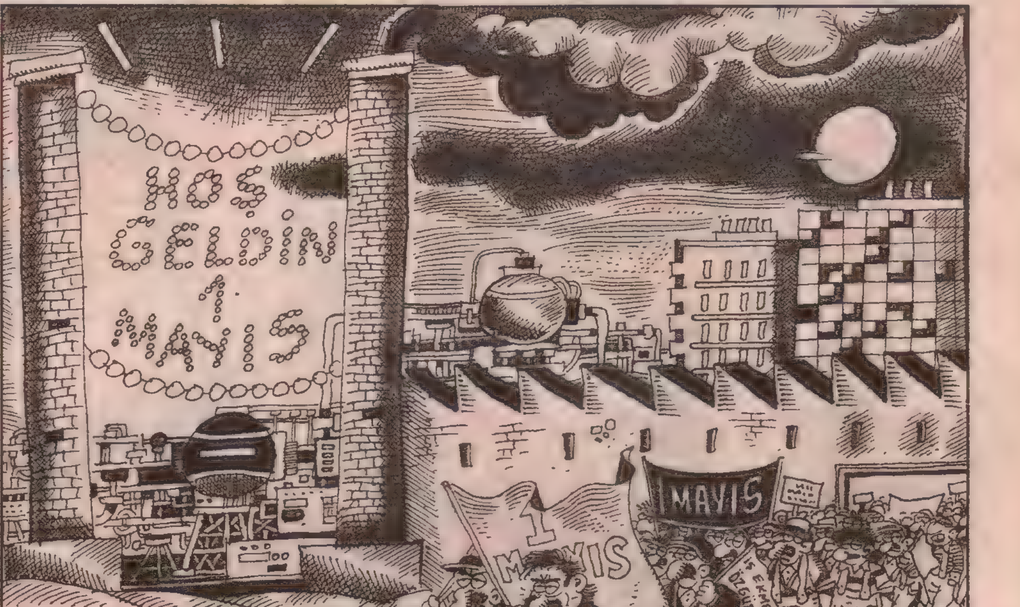
HOŞ GELDİN 1 MAYIS
1 MAYIS
MAYIS
İŞ EKMEK ÖZGÜRLÜK
Derya Sayın.

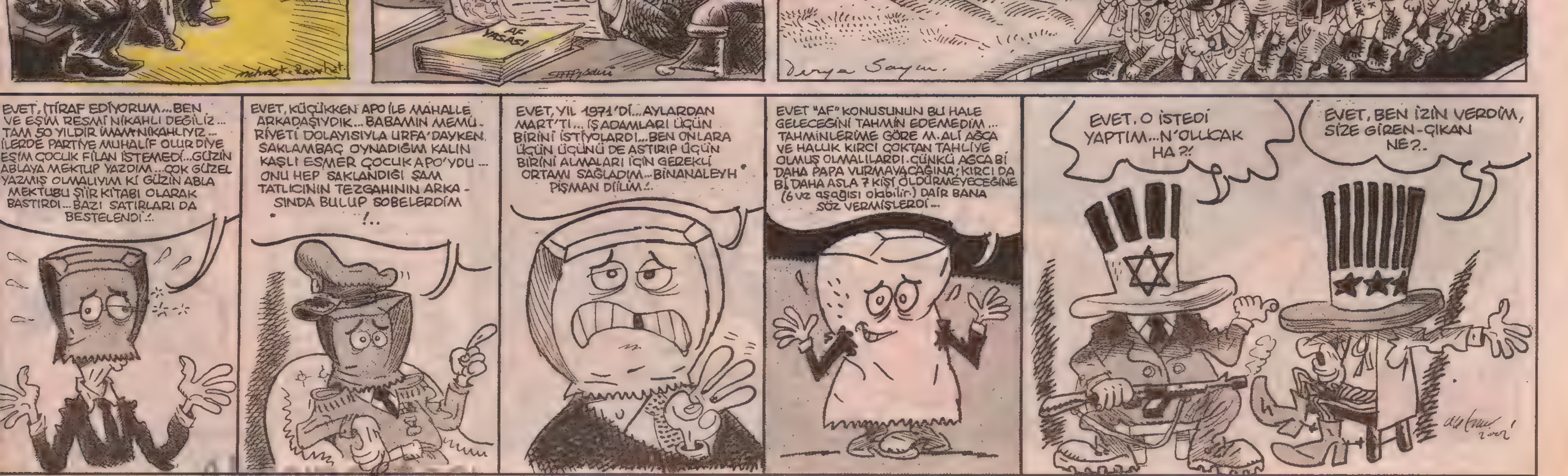
EVET, İTİRAF EDİYORUM...BEN VE EŞİM RESMİ NİKAHLI DEĞİLİZ... TAM 50 YILDIR İMAM NİKAHLIYIZ... İLERDE PARTİYE MUHALİF OLUR DİYE EŞİM ÇOCUK FİLAN İSTEMEDİ...GÜZİN ABLAYA MEKTUP YAZDIM...ÇOK GÜZEL YAZMIŞ OLMALIYIM Kİ GÜZİN ABLA MEKTUBU ŞİİR KİTABI OLARAK BASTIRDI...BAZI SATIRLARI DA BESTELENDİ.!.
EVET, KÜÇÜKKEN APO İLE MAHALLE ARKADAŞIYDIK... BABAMIN MEMURİYETİ DOLAYISIYLA URFA'DAYKEN, SAKLAMBAÇ OYNADIĞIM KALIN KAŞLI ESMER ÇOCUK APO'YDU... ONU HEP SAKLANDIĞI ŞAM TATLICININ TEZGAHININ ARKASINDA BULUP SOBELERDİM !..
EVET, YIL 1971'Dİ...AYLARDAN MART'TI... İŞADAMLARI ÜÇÜN BİRİNİ İSTİYOLARDI...BEN ONLARA ÜÇÜN ÜÇÜNÜ DE ASTIRIP ÜÇÜN BİRİNİ ALMALARI İÇİN GEREKLİ ORTAMI SAĞLADIM...BİNANALEYH PİŞMAN DİİLİM.!.
EVET "AF" KONUSUNUN BU HALE GELECEĞİNİ TAHMİN EDEMEDİM... TAHMİNLERİME GÖRE M. ALİ AĞCA VE HALUK KIRCI ÇOKTAN TAHLİYE OLMUŞ OLMALILARDI. ÇÜNKÜ AĞCA Bİ DAHA PAPA VURMAYACAĞINA; KIRCI DA Bİ DAHA ASLA 7 KİŞİ ÖLDÜRMEYECEĞİNE (6 ve aşağısı olabilir.) DAİR BANA SÖZ VERMİŞLERDİ...
EVET. O İSTEDİ YAPTIM...N'OLLCAK HA?!
EVET, BEN İZİN VERDİM, SİZE GİREN-ÇIKAN NE?..

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

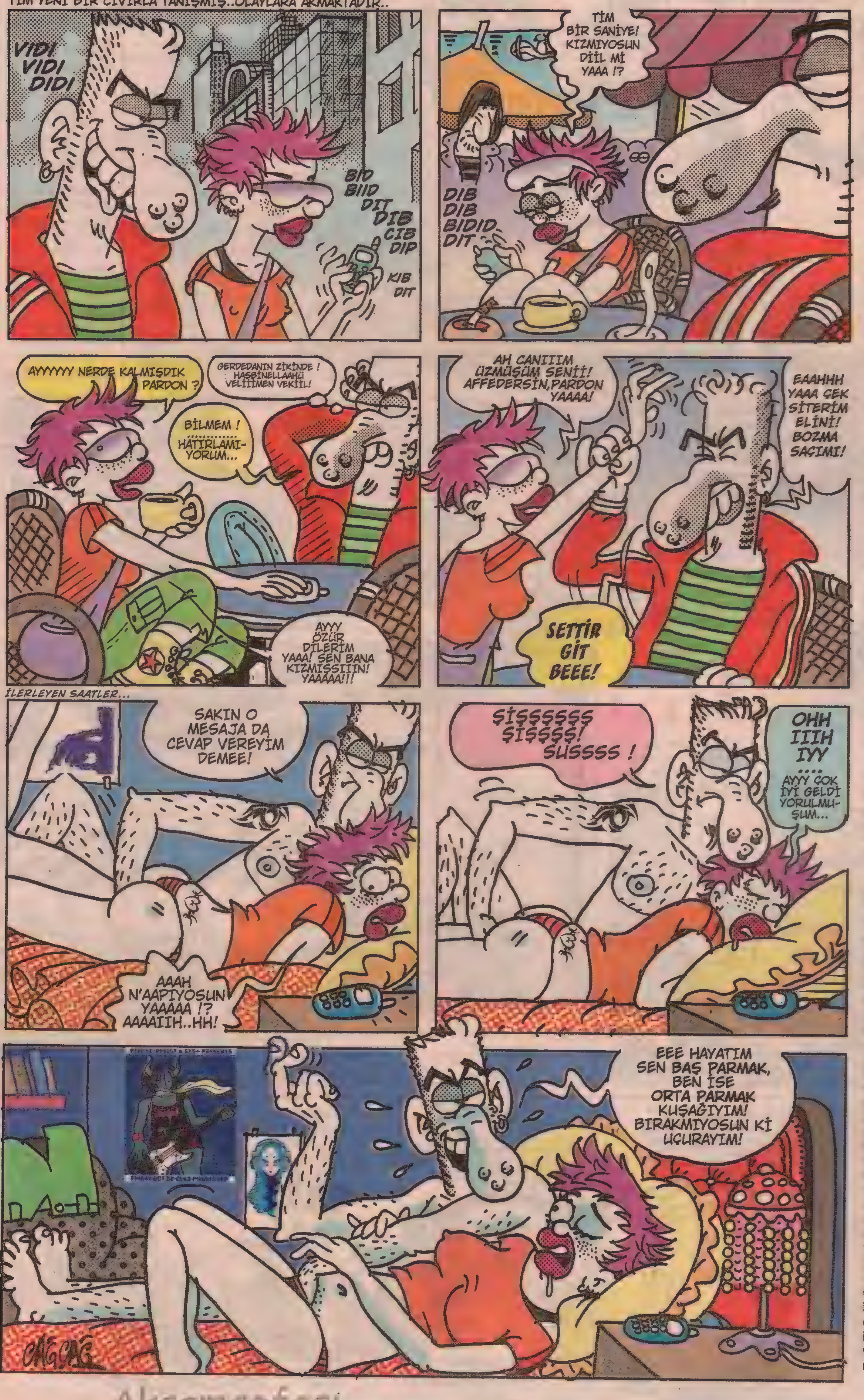
TİM YENİ BİR CIVIRLA TANIŞMIŞ..OLAYLARA AKMAKTADIR..
VIDI VIDI DIDI
BID BIID DIT DIB CIB DIP
KIB DIT
TİM BİR SANİYE! KIZMIYOSUN DİİL Mİ YAAA !?
DIB DIB BIDID DIT
AYYYYYY NERDE KALMISDIK PARDON ?
GERDEDANIN ZİKİNDE ! HASBİNELLAAHÜ VELİİİMEN VEKİİL!
BİLMEM ! .... HATIRLAMIYORUM...
AYYY ÖZÜR DİLERİM YAAA! SEN BANA KIZMISSIIIN! YAAAAA!!!
AH CANIIIM ÜZMÜŞÜM SENİİ! AFFEDERSİN,PARDON YAAAA!
EAAHHH YAAA ÇEK SİTERİM ELİNİ! BOZMA SAÇIMI!
SETTİR GİT BEEE!
İLERLEYEN SAATLER...
SAKIN O MESAJA DA CEVAP VEREYİM DEMEE!
AAAH N'AAPIYOSUN YAAAAA !? AAAAIIH..HH!
ŞİŞŞŞŞŞŞ ŞİŞŞŞŞ! SUSSSS !
OHH IIIH IYY ....
AYYY ÇOK İYİ GELDİ YORULMUŞUM...
EEE HAYATIM SEN BAŞ PARMAK, BEN İSE ORTA PARMAK KUŞAĞIYIM! BIRAKMIYOSUN Kİ UÇURAYIM!

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Dokunmak ve tatmayı saymazsak eğer, ki bunlar birebir temas etmekle ilgili daha kişisel algılar; onlarıın dışında, 'görme' ve 'işitmeyi' her türlü teknolojik destekle sinema salonlarına kadar taşıdılar bile; ve geriye kaldı, üzerinde oynanmamış, tek bir yabani his; 'koku'... Taner'le muhabbet ederken konuşuruz bazen; dolbi steryo, ultra surraund, üç boyut, beş kenar, hepsi bi şekilde mümkün ama, koku işi yaş gibi. Meselâ, nasıl? Sinemanın, veya görüntü veren bir cihazın yanında, filmin sahnelerine göre çeşitli kokular püskürten bir makine olacak? Kırlık çayırlık bir sahnede, çiçek kokuları duyucaz. Oyuncular bi garajdayken, gres yağı ve benzini hissedicez.. Peki, 'herif sıçarken de bok kokusu mu alıcaz', dedi Taner; ben de sustum!. Bilmiyorum, gerçeğe daha yakın olur ama, saçmalık tabii. Kimse öyle bişey için bilet parası ödemek istemeyebilir. Uyanık patronlar da, güzel kokan filmler yaparlar habire; sanal felan derken 'gerçekten' daha da uzaklaşırız ve iş çığırından çıkar!

Güzel koku.. Hmm? Nefis!.. Eski Roma'da veya oralarda bi yerlerde, gladyatörlerin ter kokusundan hoşlanırmış kadınlar. Her döğüşten sonra, adamların sırtından akan terleri bi kaşıkla kazıyıp, süslü şişelere dolduruyolar ve konteslere filan satıyolarmış. Öyle okumuştum. İçine biraz başka şeyler de katıyorlardır mutlaka... Ben de, yosun kokan bir kadını hatırlıyorum... Elbiselere, yastıklara filan sinen, başka kimsede olmadığına inanılan kokulardan biri işte.. Daha öncesinde, mazot ve deri koltukların kokusu. Dayımın kamyonunda geçirdiğim günlerden aklımda kalan.. Sonra tebeşir kokusu.. barut kokusu.. mürekkep kokusu.. Ve soğan kokusu. Yağda kavrulurken, olağanüstü bi yemek hazırlanıyor hissini veren, apartman girişlerinde en sık duyulan kokulardan biri.. Son bi aydır, alçı ve 'fayans çimentosu' kokusu alıyorum ama içeriye girdiğimde. Bi dairede tamirat var.. Ayrıca geçen gün de çok garip bi koku aldım.. Aydınlık boşluğunun üzeri kapatılmıştı. Belki içerde, bi güvercin yavrusu ölüp kalmıştır diye düşündüm; baktım, bişey göremedim.. Çocukluğumun geçtiği evde, ölü fare kokuları duyardık hep. Zehiri yiyip, gidip bi köşede zıbarıyolar. Ara ki bulasın.. Eminim daha berbat ve sıkıcı kokular da vardır. Ama biraz neşeli şeylerden bahsedelim.. örneğin tuvalet kokularından!

Tuvalet kokularının ilginç tarafı, limonlu, leylâklı ve bilmem ne'li gibi, bi gazoz çeşitliliğiyle satılması!. Yahu, bokun etkisini azaltmak için değil mi bu!. Ulan, nereden para kazanacaklarını şaşırıyolar. Sifonu zamanında çekersen ve etrafı temiz tutarsan, ona bile gerek yok belki. Yine de, almıştım bi ara. Şu şeylerden, hani üzeri naylonlu olan ve yavaşça eriyip ufalanlardan.. Çok keskin bi kokusu vardı, ve işerken -sanki koyacak başka bi yer bulamamışım gibi klozetin üstüne bırakmıştım!- tam suratıma denk geliyordu! Baygınlık geçirebilirdim.. Bi ara, öbürlerinden aldım. Kenara takılanlardan.. Limonluydu; ve plastik kancası iki gün sonra kırılıverdi, içeri düştü!. Sonra o'na, inşaat telinden, daha sağlam bi çengel hazırlayıp, tekrar astım kenara.. Bazen böyle abuk sabuk şeyler yapıyorum, vakit buldukça.. Gerçi çengel işe yaramıştı ama, 'küvet süzgeci' macerası tam bir saçmalıktı!. Bi nalburdan normal bi tıkaç almaya üşenip; çatı tamiratından kalan tenekelerden, uygun parçalar kesmiştim. İşin en zevkli tarafı, ona bi süzgeç niteliğini kazandıracak 'delikler' açma anıydı. Düzgün ve orantılı bi şekilde, yaklaşık seksen tane delik açmıştım, fakat yine de bi işe yaramadı! Onu deliğe sabitleyen bombesini yapacak uygun aletlerim yoktu. Suyun üzerinde yüzüyordu aptal teneke!.

Keşke kendime de bu kadar özensem diyorum ama; aslında, en az seksen tane delik de, kendime açmışımdır belki! Sadece, ne zaman sızıntı yapıp içimi boşaltacaklarını bilmiyorum. Çeşitli ruh tıkaçlarıyla onları kapatıp ve.. eeh! Bu felsefi benzetmeler de çekirdek gibi, bi başlarsan sonu gelmiyor!. Neyse, koku da kalmıştık; evet.. insan güzel kokmalı.. Son bi senedir kullandığım deodorantın en önemli özelliği, dört ay önce bitmiş olmasıydı!. İçinden yine de Fıss! diye bi ses geldiğinden, alışkanlık işte, öylesine sıkardım!.. Bir arkadaşım bu saçmalığa son verip, yeni bir koku hediye etti bana. İri bir şişe. Yaklaşık bi sene idare eder beni o!.. Ve yaz geliyor.. Daha sık duş alırsam ve temiz göynekler giyersem, hiç bi mesele kalmaz!. -Sen öyle san-. reklâmlardaki o kız gibi terleyeceksin! Onnar da gerizekâlı ama; dar, vücudu saran şeyler giyiyorlar hep; elbet terlerler! Bütün reklam yaratıkları aynı kerizliğe sahip zaten! Bu dünyada değil, Marsta, Satürnde filan yaşıyolar sanki! Hayatlarındaki en önemli şey, parfümler, şampuanlar, cikletler ve diş fırçaları! Birbirlerine onlardan bahsedip, o konuda gülüşüp ağlıyorlar!.. kadınların işi daha zor olmalı. Geçen gün, bi parfümerinin önünde, dev bi kutunun içinde, rujlar, rimeller, ojeler filan gördüm. Bi tanker gelip bırakmıştı sanki.. İndirim varmış! Etrafı kadınlarla çevriliydi!. Aslında Anaanem de makyaj yaparmış biraz. Bi gençlik fotoğrafı asılı dururdu duvarda; nefis dudakları vardı ve o eski saçlarına hastaydım!.. Kırmızı erikleri aşağıya indirmek için, bastonuyla dallara vurarak, son yıllarında bana yardımcı oldu...

Değerli hocamız Mr. FUÇIR TENS'le İngilizce!

Akşamsefasi

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

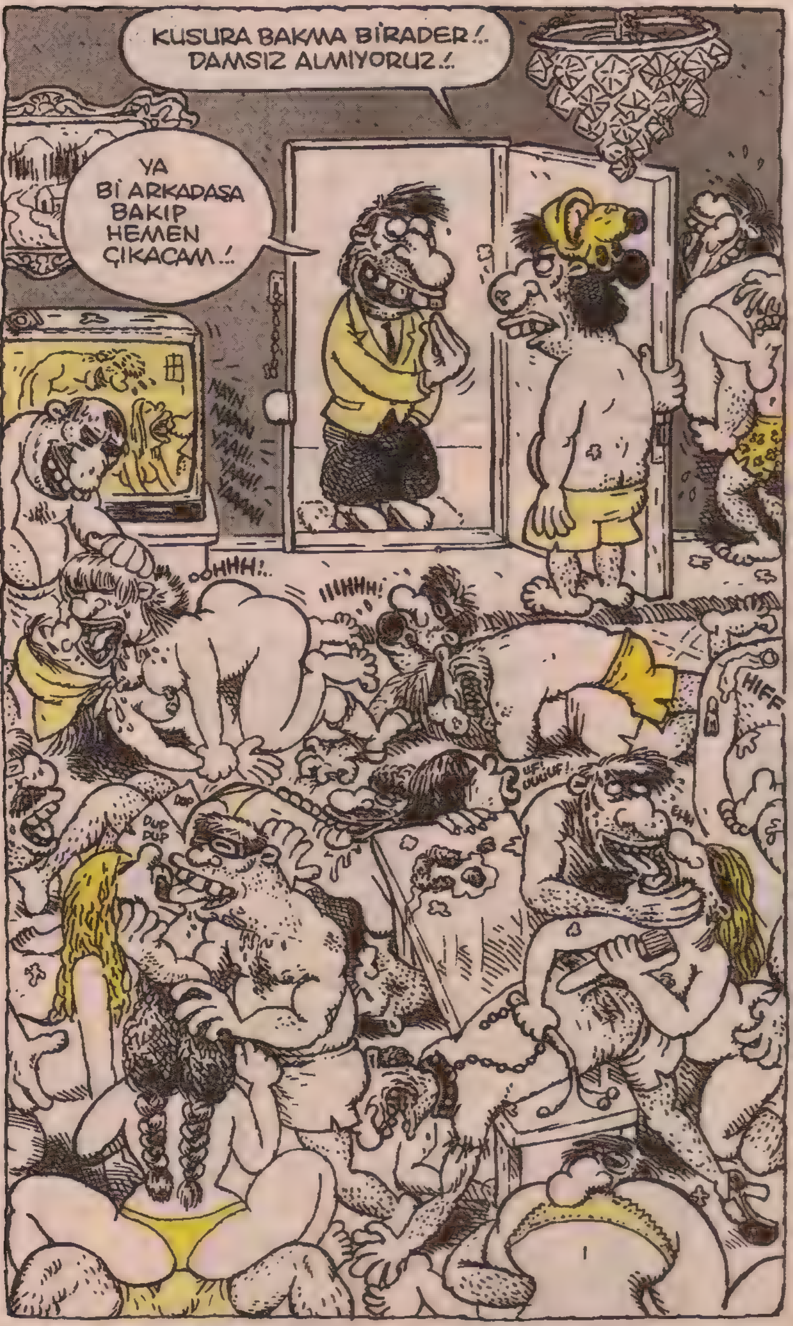
KUSURA BAKMA BİRADER!.. DAMSIZ ALMIYORUZ!..
YA Bİ ARKADAŞA BAKIP HEMEN ÇIKACAM!..
NAYN NAAAN YAAH!.. YAAH! YAAAAH
OOHHH!..
IIIHHHH!
HIFF
UF! UUUUF!
DUP DUP
EHH

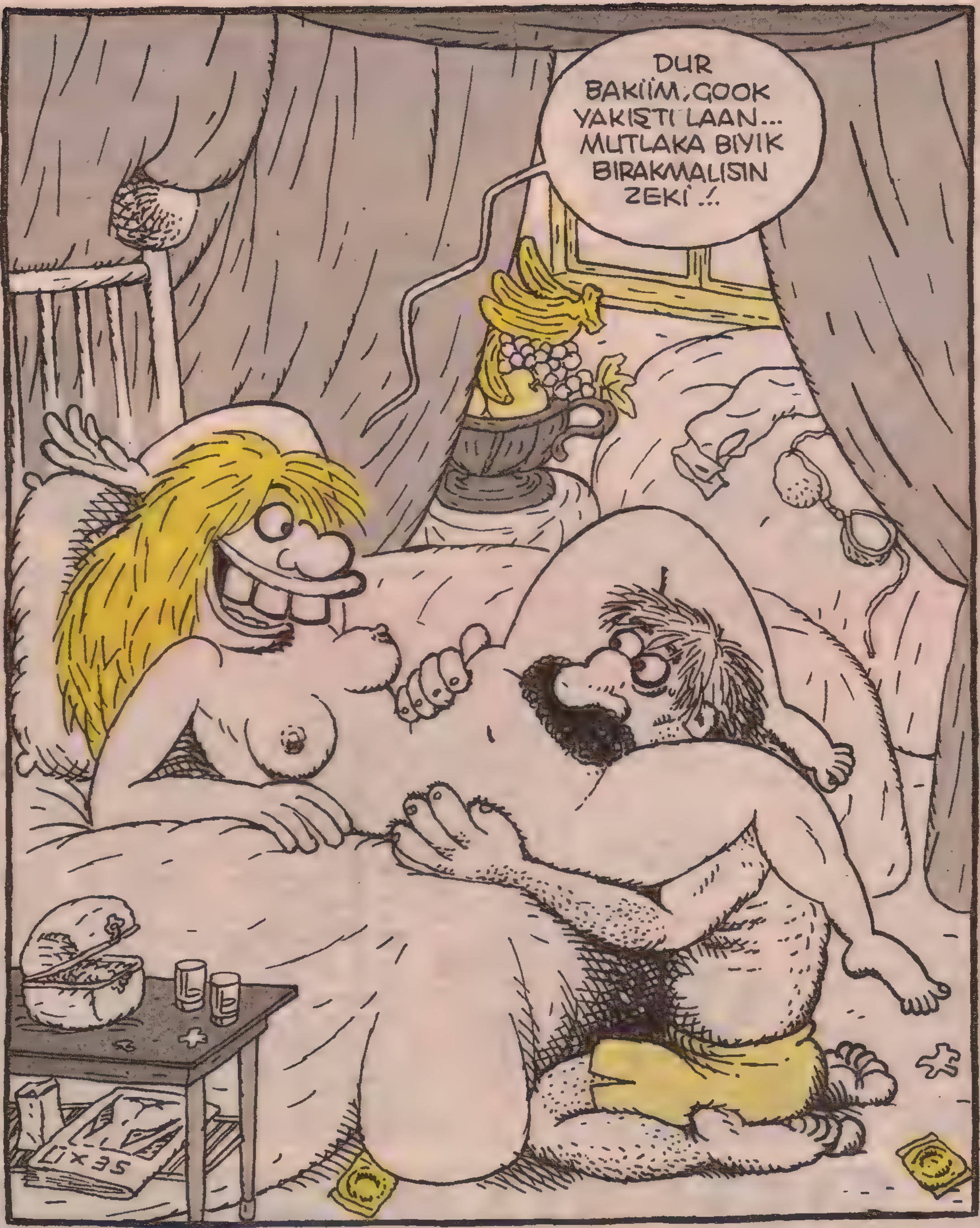
DUR BAKİİM, ÇOOK YAKIŞTI LAAN... MUTLAKA BIYIK BIRAKMALISIN ZEKİ!..
LİX 35

«« – TAK TAK TAK TAK TAK!..

– Bak bunu biliyor muydun sen, bööle doğrarken soğanın dışındaki kuru kabuğunu da ağzına alırsan gözlerin yaşarmıyo hiç...

(Beyoğlu'nda bir mutfak penceresinden işitildi..) »»

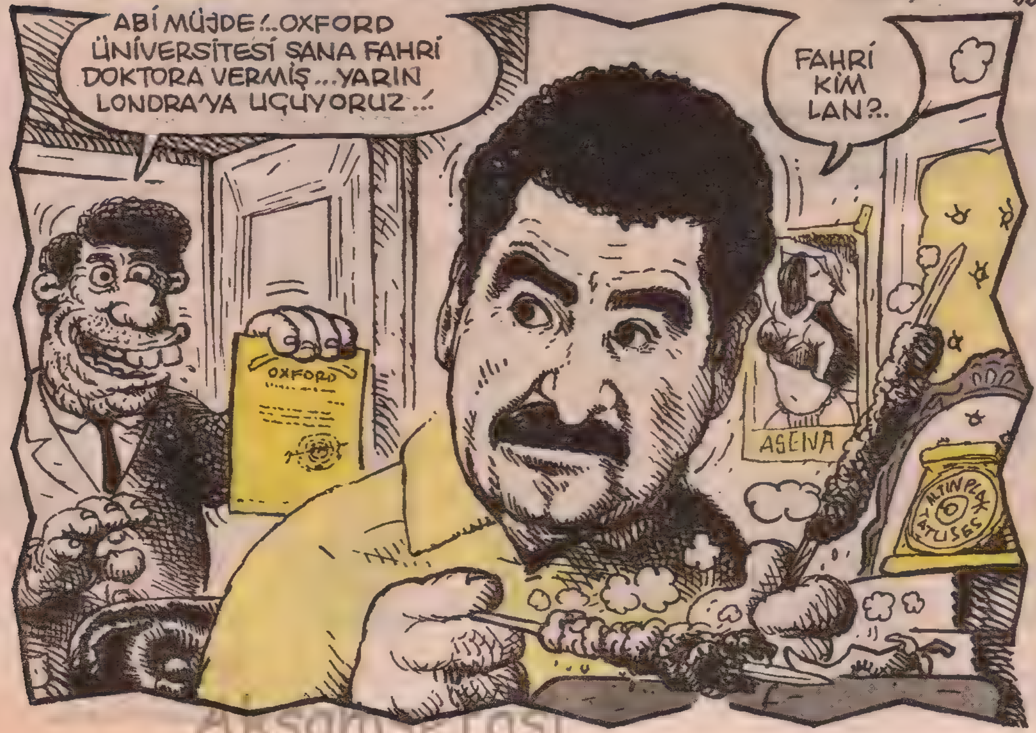
ABİ MÜJDE!.. OXFORD ÜNİVERSİTESİ SANA FAHRİ DOKTORA VERMİŞ... YARIN LONDRA'YA UÇUYORUZ!..
FAHRİ KİM LAN?..
OXFORD
ASENA
ALTIN PLAK TATLISES

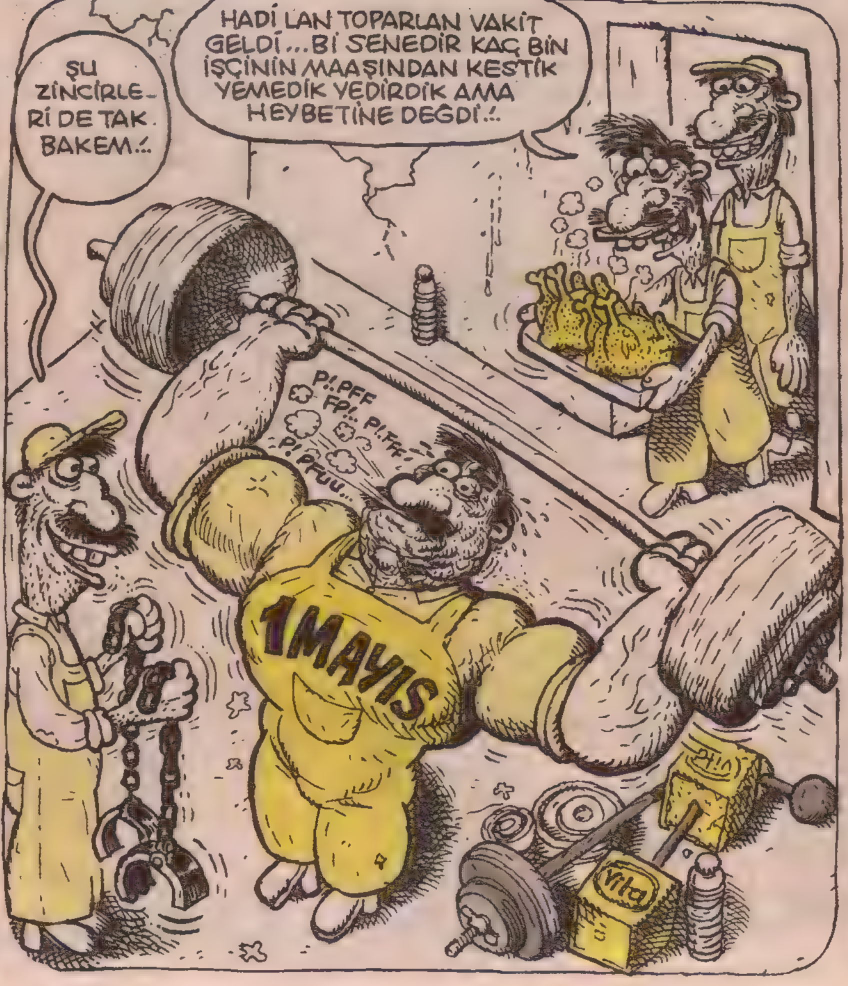
ŞU ZİNCİRLERİ DE TAK BAKEM!..
HADİ LAN TOPARLAN VAKİT GELDİ... Bİ SENEDİR KAÇ BİN İŞÇİNİN MAAŞINDAN KESTİK YEMEDİK YEDİRDİK AMA HEYBETİNE DEĞDİ!..
P!FFF FP! P!FF! P!PPUU..
1 MAYIS
DİNO
VİTA

karataran@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

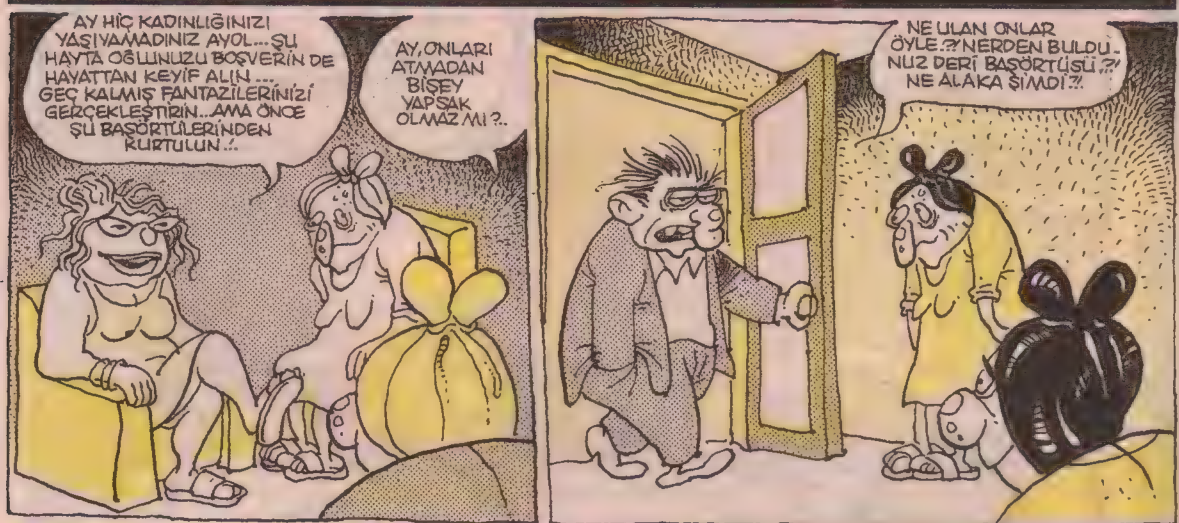
AY HİÇ KADINLIĞINIZI YAŞIYAMADINIZ AYOL... ŞU HAYTA OĞLUNUZU BOŞVERİN DE HAYATTAN KEYİF ALIN.... GEÇ KALMIŞ FANTAZİLERİNİZİ GERÇEKLEŞTİRİN.. AMA ÖNCE ŞU BAŞÖRTÜLERİNDEN KURTULUN !.
AY, ONLARI ATMADAN BİŞEY YAPSAK OLMAZ MI ?..
NE ULAN ONLAR ÖYLE.?! NERDEN BULDUNUZ DERİ BAŞÖRTÜSÜ.?! NE ALAKA ŞİMDİ ?!.

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

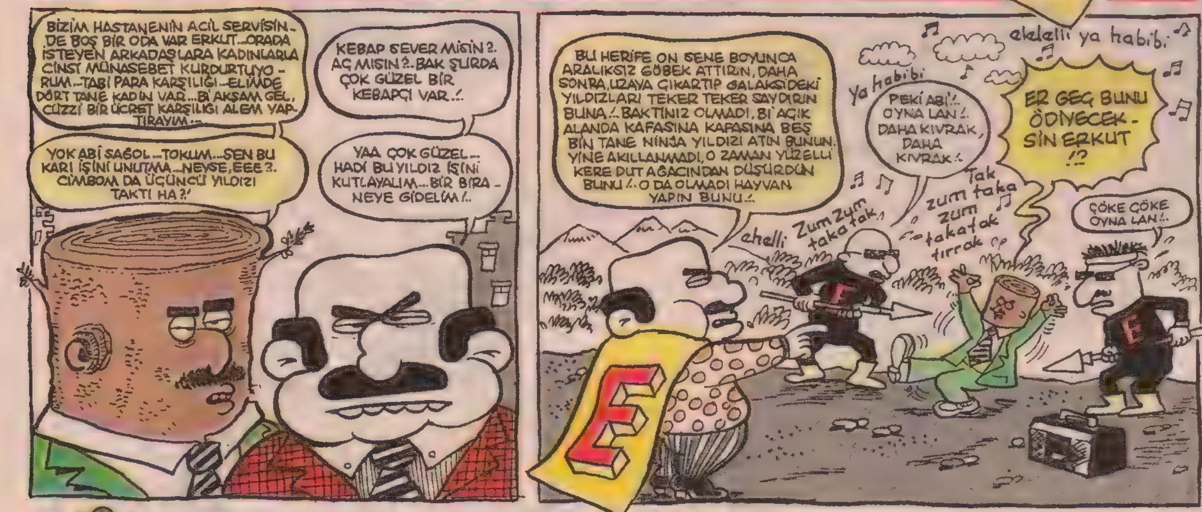
BİZİM HASTANENİN ACİL SERVİSİNDE BOŞ BİR ODA VAR ERKUT.. ORADA İSTEYEN ARKADAŞLARA KADINLARLA CİNSİ MÜNASEBET KURDURTUYORUM.. TABİ PARA KARŞILIĞI.. ELİMDE DÖRT TANE KADIN VAR... Bİ AKŞAM GEL, CÜZZİ BİR ÜCRET KARŞILIĞI ALEM YAPTIRAYIM...
KEBAP SEVER MİSİN ?. AÇ MISIN ?.. BAK ŞURDA ÇOK GÜZEL BİR KEBAPÇI VAR !.
YOK ABİ SAĞOL.. TOKUM... SEN BU KARI İŞİNİ UNUTMA... NEYSE, EEE ?. CİMBOM DA ÜÇÜNCÜ YILDIZI TAKTI HA ?!
YAA ÇOK GÜZEL... HADİ BU YILDIZ İŞİNİ KUTLAYALIM... BİR BİRANEYE GİDELİM !..
BU HERİFE ON SENE BOYUNCA ARALIKSIZ GÖBEK ATTIRIN, DAHA SONRA, UZAYA ÇIKARTIP GALAKSİDEKİ YILDIZLARI TEKER TEKER SAYDIRIN BUNA !.. BAKTINIZ OLMADI, Bİ AÇIK ALANDA KAFASINA KAFASINA BEŞ BİN TANE NİNJA YILDIZI ATIN BUNUN. YİNE AKILLANMADI, O ZAMAN YÜZELLİ KERE DUT AĞACINDAN DÜŞÜRDÜN BUNU !.. O DA OLMADI HAYVAN YAPIN BUNU !.
Ya habibi
ekalelli ya habibi
PEKİ ABİ !.. OYNA LAN !.. DAHA KIVRAK, DAHA KIVRAK !.
ER GEÇ BUNU ÖDİYECEKSİN ERKUT !?
ehelli Zum Zum taka tak
Tak zum taka zum takatak tırrak
ÇÖKE ÇÖKE OYNA LAN !..

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

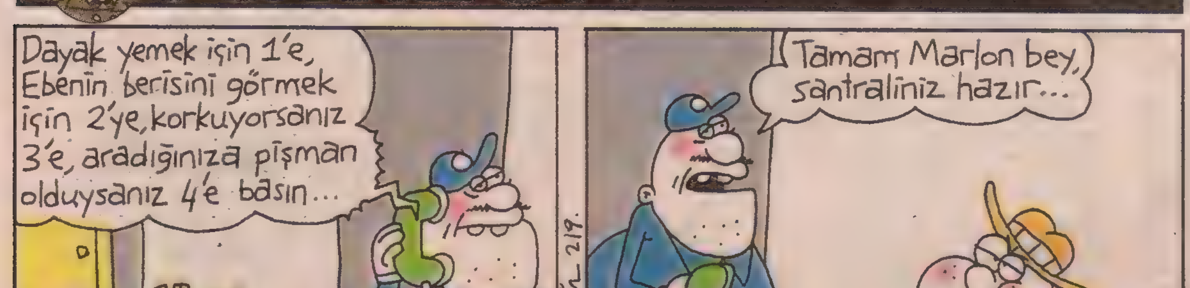
Dayak yemek için 1'e, Ebenin berisini görmek için 2'ye, korkuyorsanız 3'e, aradığınıza pişman olduysanız 4'e basın...
Tamam Marlon bey, santraliniz hazır...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

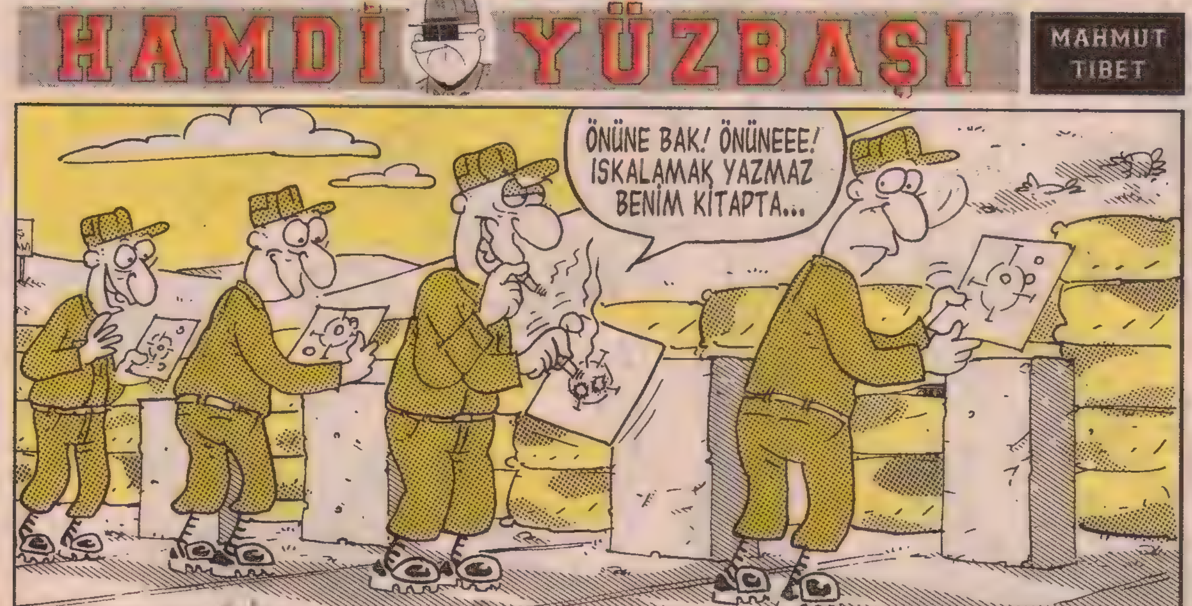
ÖNÜNE BAK! ÖNÜNEEE! ISKALAMAK YAZMAZ BENİM KİTAPTA...

PANTOLON

metin fidan

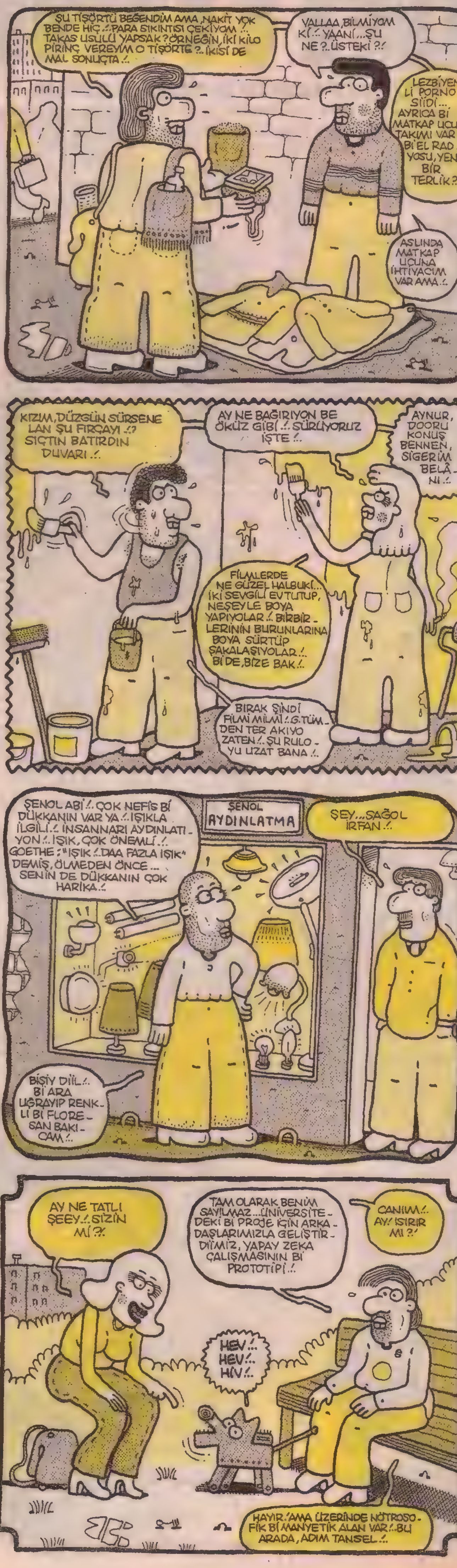
ŞU TİŞÖRTÜ BEĞENDİM AMA, NAKİT YOK BENDE HİÇ !.. PARA SIKINTISI ÇEKİYOM !.. TAKAS USULÜ YAPSAK ? ÖRNEĞİN, İKİ KİLO PİRİNÇ VEREYİM O TİŞÖRTE ?.. İKİSİ DE MAL SONUÇTA !.
VALLAA, BİLMİYOM Kİ !.. YAANİ... ŞU NE ?.. ÜSTEKİ ?!
LEZBİYENLİ PORNO SİİDİ... AYRICA Bİ MATKAP UCU TAKIMI VAR !.. Bİ EL RADYOSU, YENİ BİR TERLİK ?.
ASLINDA MATKAP UCUNA İHTİYACIM VAR AMA !.
KIZIM, DÜZGÜN SÜRSENE LAN ŞU FIRÇAYI !? SIÇTIN BATIRDIN DUVARI !.
AY NE BAĞIRIYON BE ÖKÜZ GİBİ !.. SÜRÜYORUZ İŞTE !.
AYNUR, DOORU KONUŞ BENNEN, SİGERİM BELÂNI !.
FİLMLERDE NE GÜZEL HALBUKİ... İKİ SEVGİLİ EV TUTUP, NEŞEYLE BOYA YAPIYOLAR !.. BİRBİRLERİNİN BURUNLARINA BOYA SÜRTÜP ŞAKALAŞIYOLAR !.. Bİ DE, BİZE BAK !..
BIRAK ŞİNDİ FİLMİ MİLMİ !.. G.TÜMDEN TER AKIYO ZATEN !.. ŞU RULOYU UZAT BANA !.
ŞENOL ABİ !.. ÇOK NEFİS Bİ DÜKKANIN VAR YA !.. IŞIKLA İLGİLİ !.. İNSANNARI AYDINLATIYON !.. IŞIK, ÇOK ÖNEMLİ !.. GOETHE : "IŞIK !.. DAA FAZLA IŞIK" DEMİŞ, ÖLMEDEN ÖNCE... SENİN DE DÜKKANIN ÇOK HARİKA !.
ŞENOL AYDINLATMA
ŞEY... SAĞOL İRFAN !.
BİŞİY DİİL !.. Bİ ARA UĞRAYIP RENKLİ Bİ FLORESAN BAKICAM !..
AY NE TATLI ŞEEY !.. SİZİN Mİ ?!.
TAM OLARAK BENİM SAYILMAZ... ÜNİVERSİTEDEKİ Bİ PROJE İÇİN ARKADAŞLARIMIZLA GELİŞTİRDİİMİZ, YAPAY ZEKA ÇALIŞMASININ Bİ PROTOTİPİ !.
CANIM !.. AY ! ISIRIR MI ?!
HEV !.. HEV !.. HİV !..
HAYIR !. AMA ÜZERİNDE NÖTROSOFİK Bİ MANYETİK ALAN VAR !.. BU ARADA, ADIM TANSEL !.

TERELELLİ

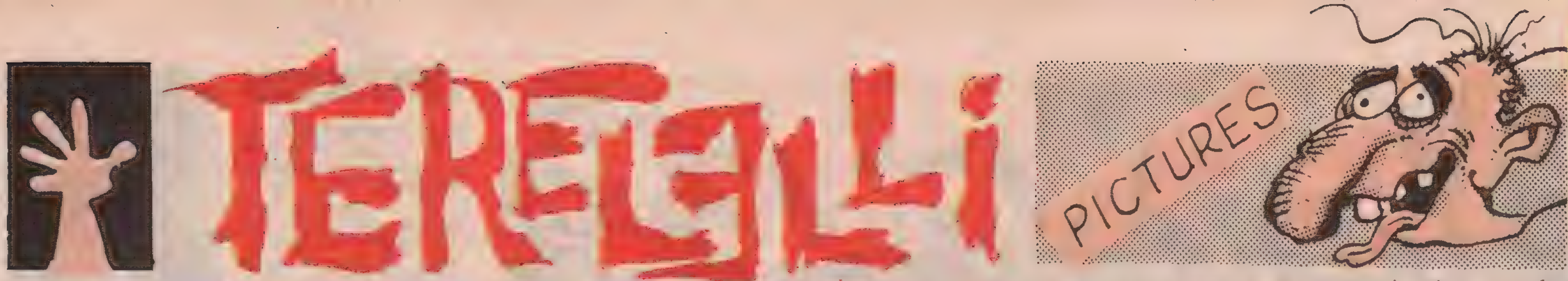

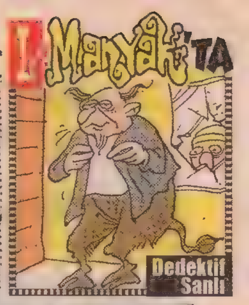
L-Manyak'TA
Dedektif Sanlı

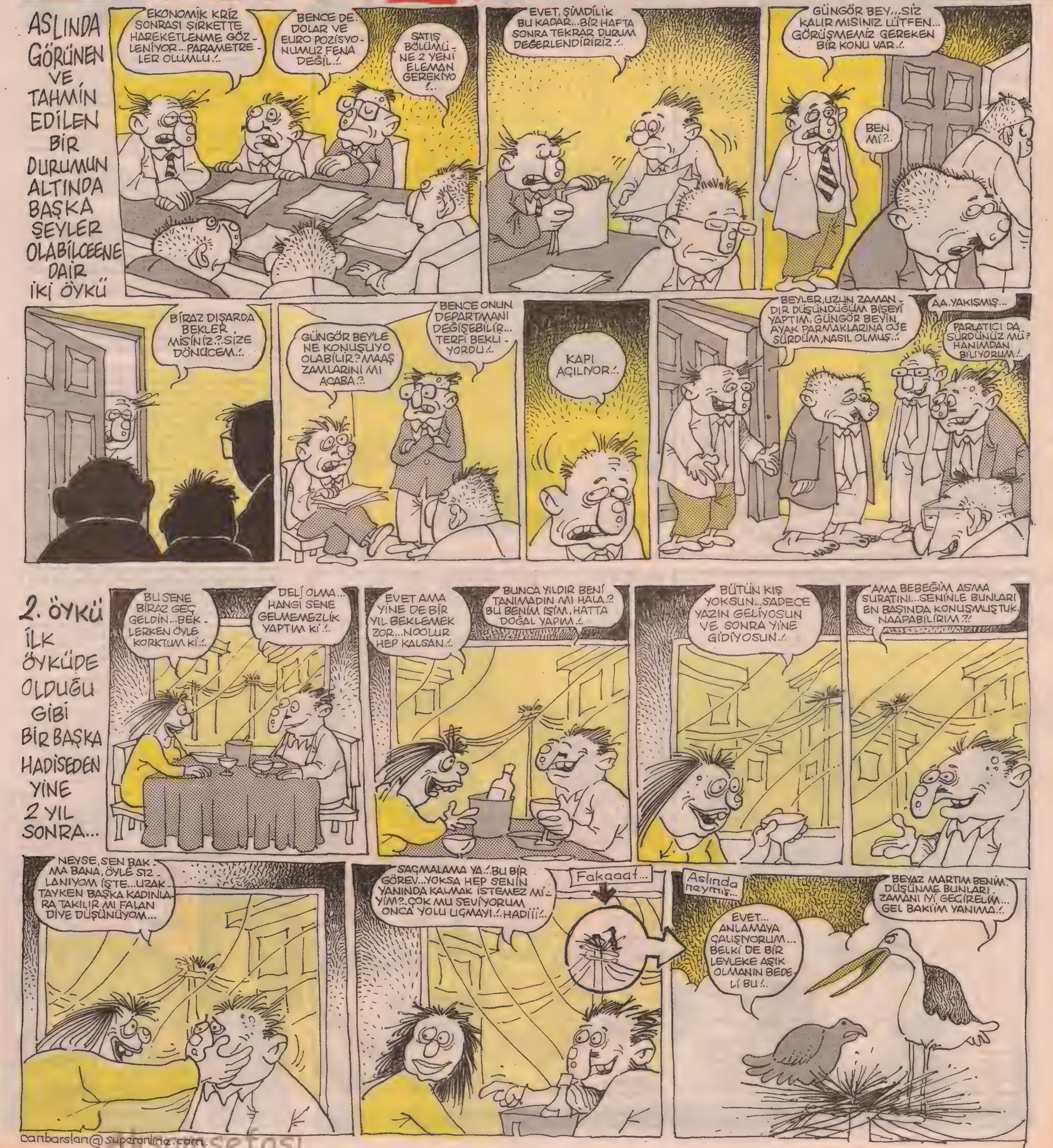
ASLINDA GÖRÜNEN VE TAHMİN EDİLEN BİR DURUMUN ALTINDA BAŞKA ŞEYLER OLABİLCEENE DAİR İKİ ÖYKÜ
EKONOMİK KRİZ SONRASI ŞİRKETTE HAREKETLENME GÖZLENİYOR...PARAMETRELER OLUMLU.!.
BENCE DE. DOLAR VE EURO POZİSYONUMUZ FENA DEĞİL.!.
SATIŞ BÖLÜMÜNE 2 YENİ ELEMAN GEREKİYO !..
EVET, ŞİMDİLİK BU KADAR...BİR HAFTA SONRA TEKRAR DURUM DEĞERLENDİRİRİZ.!.
GÜNGÖR BEY...SİZ KALIR MISINIZ LÜTFEN... GÖRÜŞMEMİZ GEREKEN BİR KONU VAR.!.
BEN Mİ?..
BİRAZ DIŞARDA BEKLER MİSİNİZ?.SİZE DÖNÜCEM.!.
GÜNGÖR BEY'LE NE KONUŞUYO OLABİLİR? MAAŞ ZAMLARINI MI ACABA?.
BENCE ONUN DEPARTMANI DEĞİŞEBİLİR... TERFİ BEKLİYORDU.!.
KAPI AÇILIYOR.!.
BEYLER, UZUN ZAMANDIR DÜŞÜNDÜĞÜM BİŞEYİ YAPTIM, GÜNGÖR BEYİN AYAK PARMAKLARINA OJE SÜRDÜM, NASIL OLMUŞ.!.
AA.YAKIŞMIŞ...
PARLATICI DA SÜRDÜNÜZ MÜ? HANIMDAN BİLİYORUM.!.
2. ÖYKÜ
İLK ÖYKÜDE OLDUĞU GİBİ BİR BAŞKA HADİSEDEN YİNE 2 YIL SONRA...
BU SENE BİRAZ GEÇ GELDİN...BEKLERKEN ÖYLE KORKTUM Kİ.!.
DELİ OLMA... HANGİ SENE GELMEMEZLİK YAPTIM Kİ.!.
EVET AMA YİNE DE BİR YIL BEKLEMEK ZOR...NOOLUR HEP KALSAN.!.
BUNCA YILDIR BENİ TANIMADIN MI HALA.? BU BENİM IŞİM, HATTA DOĞAL YAPIM.!.
BÜTÜN KIŞ YOKSUN...SADECE YAZIN GELİYOSUN VE SONRA YİNE GİDİYOSUN.!.
AMA BEBEĞİM ASMA SURATINI...SENİNLE BUNLARI EN BAŞINDA KONUŞMUŞTUK. NAAPABİLİRİM?!
NEYSE, SEN BAKMA BANA, ÖYLE SIZLANIYOM İŞTE...UZAKTAYKEN BAŞKA KADINLARA TAKILIR MI FALAN DİYE DÜŞÜNÜYOM...
SAÇMALAMA YA.!.BU BİR GÖREV...YOKSA HEP SENİN YANINDA KALMAK İSTEMEZ MİYİM?..ÇOK MU SEVİYORUM ONCA YOLU UÇMAYI.!.HADİİİ.!.
Fakaaat...
Aslında neymiş...
EVET... ANLAMAYA ÇALIŞIYORUM... BELKİ DE BİR LEYLEKE AŞIK OLMANIN BEDELİ BU.!.
BEYAZ MARTIM BENİM. DÜŞÜNME BUNLARI, ZAMANI İYİ GEÇİRELİM... GEL BAKİİM YANIMA.!.

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

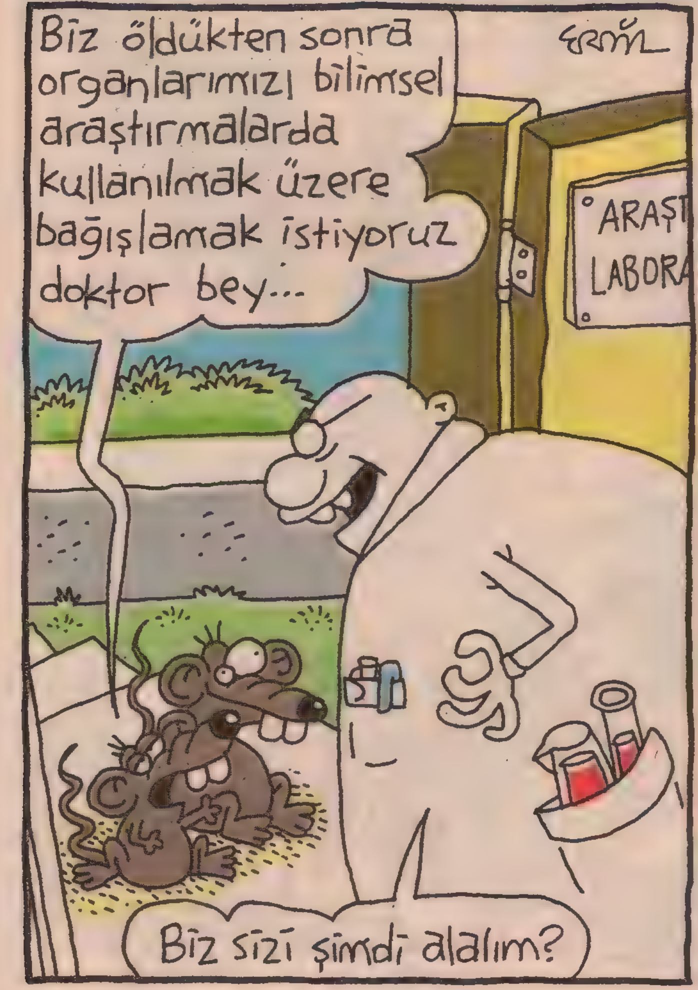
Biz öldükten sonra organlarımızı bilimsel araştırmalarda kullanılmak üzere bağışlamak istiyoruz doktor bey...
ARAŞT LABORA
Biz sizi şimdi alalım?

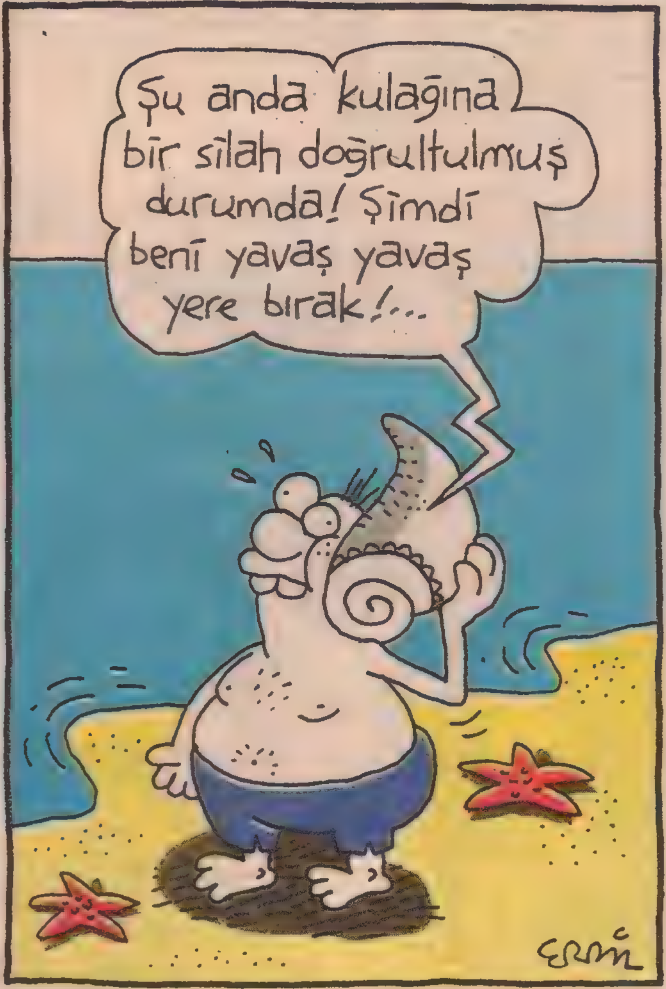
Şu anda kulağına bir silah doğrultulmuş durumda! Şimdi beni yavaş yavaş yere bırak!...

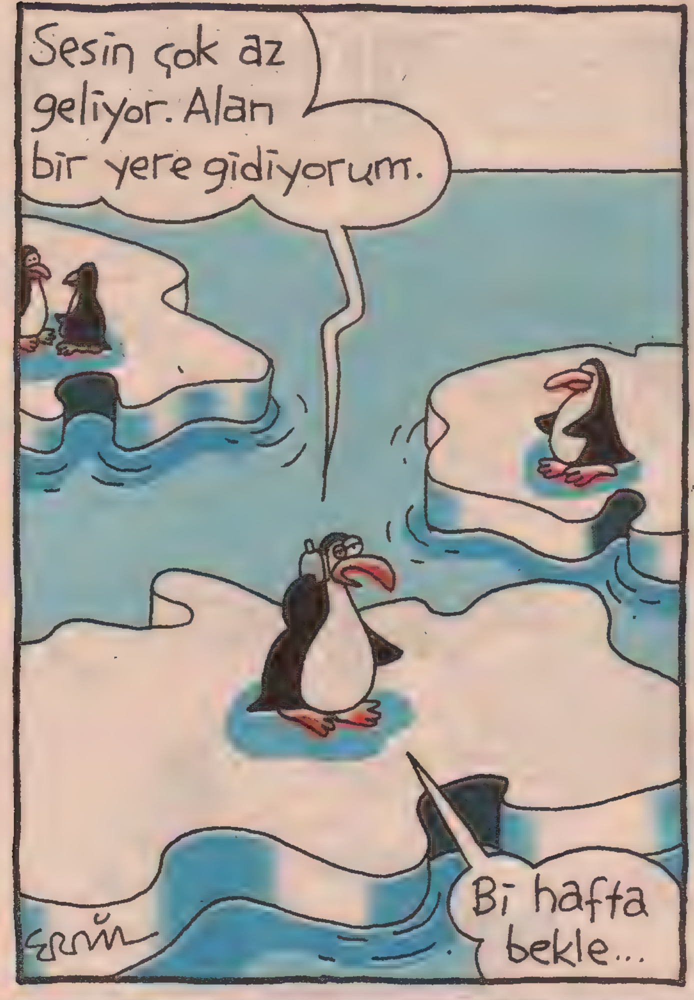
Sesin çok az geliyor. Alan bir yere gidiyorum.
Bi hafta bekle...

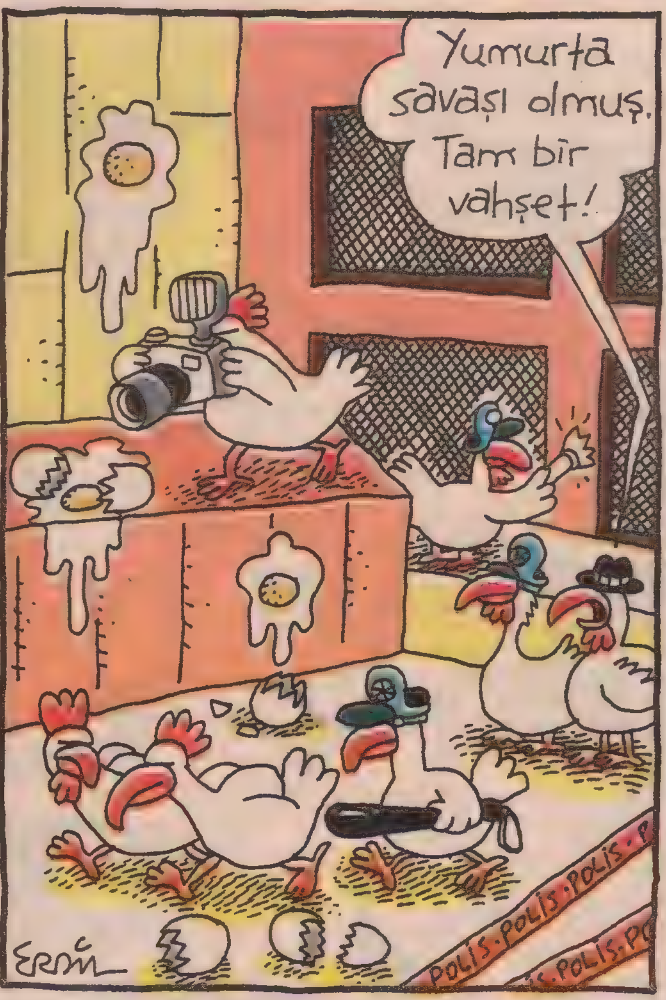
Yumurta savaşı olmuş. Tam bir vahşet!
POLIS·POLIS·POLIS·POLIS·P
POLIS·POLIS·POLIS·PO

FİKRET BAŞKAYA

Fikret Başkaya düşünce suçlusu. Yedi aydır **Kalecik Cezaevi**'nde yatıyor. İki ay sonra Haziran ortasında tahliye olacak. Ziyaretine bir defa gittim. Haber gönderdi, hemen koştum. İkinci defa Kalecik'teyim. **Çankırı** yolundan sağa dönüyorsun. Kalecik girişinde küçük bir tepenin altında, iki katlı bir bina. **37 mahkum** kalıyor. Deniz mavisi ve çok eski model bir Opel'e yirmi beş milyonluk gaz doldurup yola koyulduk. Gide gele Çankırı yollarını ezberlemiştim. Anlatmak artık heyecan vermiyor.

Fikret Başkaya'ya düzenli **Le Monde** gazetesi gidiyor, kitaplar gidiyor. İçeri kapanmış gece gündüz okuyor. Temiz, düzenli, derli toplu ve fazlasıyla kibar bir insan. İnanılmaz bir adam Fikret Başkaya. İçerde hâlâ kendince dergiler çıkarıyor, hâlâ bitmek bilmeyen kitaplar yazıyor.

Türk soluyla birebir tanışıklığım 17-18 seneyi geçiyor. Yazıları ve siyasi tavırları kararlı ve sert bu insanlar, kişilik olarak fazlasıyla ince. Kalpleri ne kadar ıstırapla dolu olursa olsun, inceliklerinden asla taviz vermiyorlar.

Bu yüzden, Fikret Başkaya'nın yanında küfürlü konuşmam. Hemen gözlerini yere çevirir. Muhabbetin coşkusu ne dediğimi unutturur, küfürlerimin bini bir para savrulur, utanırım Fikret Başkaya'dan, ayıp ettim galiba, der, susarım.

Fikret Başkaya'nın yanına, bu mafya çakalı surat ve kıyafetle de gitmeye utanıyorum, Üstüm başımdaki bu düzensizlik, bilgi sahibi insanların bilgeliğinin, bütün tatlılığı ve yumuşaklığını yok edecek diye düşünürüm.

Yavan, donuk, kuru, sevimsiz Kalecik bozkırında, sağlam bir mermer gibi ışıldıyor Fikret Başkaya'nın yüzü. Bu son gidişimde, sanki birkaç acı kırışık oturmuş gözlerine. Sanki otura otura, yata yata bozkırın ortasında yüzü bir Anadolu köylüsününki gibi buruşmuş, az birşey...

Görüş yerinde: **"Ağbi, Allahını seversen okuma, bırak şu kitapları, sen el ense yapmak, döşek divan yatmak bilmez misin?"**... **"Sen dışarı çıkınca, ilk işim ağbi, sana serserilik ve öküzlük dersleri vereceğim, hiçbir şeye bulaşmadan gezmeyi öğreteceğim sana, bırak, şu kitapların yakasını.."**

Fikret Başkaya uyum yasalarından söz etti: **"Düşünce suçlarını da kapsaması gereken uyum yasaları çıktı ve hiçbir işe yaramadı. İş olsun, torba dolsun. Mesela ben; hiç işime yaramadı. Düşünce suçluları hâlâ yatacaksa, bu yasalar niye çıktı. Ben zaten iki ay sonra çıkacağım, ama dışarda medya, basın, dergiler, uyum yasalarının ayrıntılarını bilmiyor, bir işe yaradığını sanıyorlar..."**

Görüş yerinde, demir direkli, kirli camın içinden dışarıya doğru baktı. Çok az birşey görünüyor gibi... Ayaklarının ucuna basıp, yükseldi. Sanki, biraz daha yükselse dışarıyı görecek gibi. Ama kibar adam, yerinden hoplayıp bakmaya, utanıyor...

"Dışarı bahar geldi değil mi?" "Yok ağbi, bahar falan gelmedi. Hergün yağıyor!" Biraz daha yükseldi ayaklarının ucunda: **"Ama görünüyor, şu tepelere bahar gelmiş..."**, **"Ağbi, valla şimdi ordan geldik bahar falan gelmedi..."**

Ayaklarının ucunda biraz daha yükseldi, hoplasa görecekmiş gibi, gözleri kirli camın üstünden küçük bir delik arıyor: **"Gelmiş, gelmiş, görüyorum, bak şu tepeler yeşermiş..."**

"Ağbi valla gelmedi, inan bana gelmedi. Anam avradım olsun gelmedi. Sen okumuş adamsın, yanında küfretmeye utanıyorum. .iktirme bana tepelerini, çayırlarını, gelmedi, diyorum işte. Buradan öyle görünüyor, yok bir bok dışarıda!"

Cezaevi çıkışında askerler, cezaevi müdürü, gardiyanlar **Nihat Genç** ismine inanılmaz yakınlık gösterdi. Her biri mahkumlardan kitaplarımı alıp okumuş. Nasıl seviyorlar beni. Oradaki şöhretim **Beşiktaşlı İlhan Mansız**'ı sollamış.. Her biri, teker teker aynı soruyu sordu: **"Nihat Genç, bu yazıları nasıl yazıyorsun?"**Cevap veremedim. Bir başkası, **"Nihat Genç neden büyük yazarlar solcu oluyor?"**dedi.. Biraz düşündüm, bunun da cevabını veremedim...

Bu kadar sevgi gördük, hayatımda ilk defa, cezaevi avlusunda yüzüme neşeyle bakıyorlar, boş dönmek olmaz... Hadi, size bir fıkra anlatayım, güldüreyim sizi...

Gençlik Parkı'ndan geçiyorum. Bir bankta, başörtülü bir hanım kızla, iri burunlu laz bir oğlan oturmuş döner ekmek yiyor. Hallerinden, sevgili, nişanlı oldukları anlaşılıyor. Güvercinler ayaklarına kadar gelmiş, döner ekmek kırıntılarını yiyor. Kız, ekmeğinden kopartıp güvercinlere attı, sonra biraz daha ufalayıp attı. Nişanlısına göz ucuyla baktı, sanki, sen niçin güvercinlerle ilgilenmiyorsun, kuşları, güvercinleri sevmiyor musun, der gibi... Laz oğlan, aynen şöyle cevap verdi: **"Hani bir laf vardur, kargadan başka kuş tanımam!"**

Nihat G.

DUYURULAR

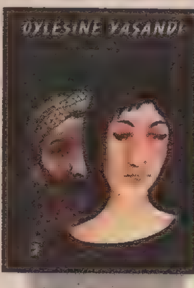

Arkadaşımız Kemal Siyahhan'ın "Öylesine Yaşandı" adlı albümü çıktı.

Sel Yayıncılık

Bursa ve Adapazarı LeMan'cı Açıldı!
aooo!
LeMan

Altıparmak Sakarya Caddesi No:119 Burç Pasajı Arkası-Bursa

Çark Caddesi Yol Sokak No:17 Amasya Apt. Adapazarı

guverfeyhan@hotmail.com

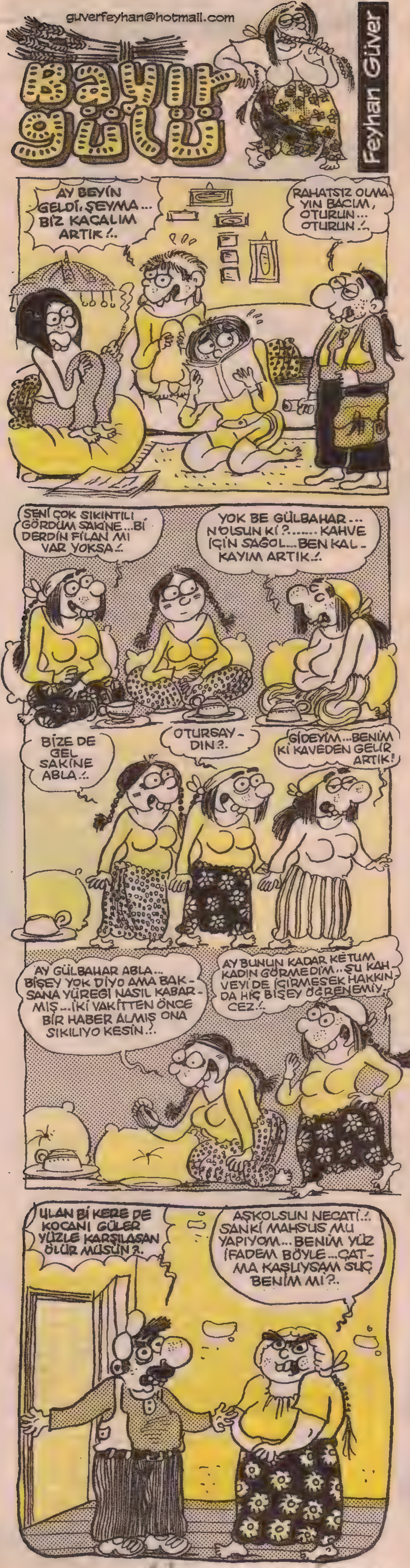
Bayır Gülü
Feyhan Güver
AY BEYİN GELDİ, ŞEYMA... BİZ KAÇALIM ARTIK!..
RAHATSIZ OLMAYIN BACIM, OTURUN... OTURUN!..
SENİ ÇOK SIKINTILI GÖRDÜM SAKİNE...Bİ DERDİN FİLAN MI VAR YOKSA!..
YOK BE GÜLBAHAR... N'OLSUN Kİ?....... KAHVE İÇİN SAĞOL...BEN KALKAYIM ARTIK!..
BİZE DE GEL SAKİNE ABLA!..
OTURSAYDIN?..
GİDEYİM...BENİM Kİ KAVEDEN GELİR ARTIK!
AY GÜLBAHAR ABLA... BİŞEY YOK DİYO AMA BAKSANA YÜREĞİ NASIL KABARMIŞ...İKİ VAKİTTEN ÖNCE BİR HABER ALMIŞ ONA SIKILIYO KESİN!..
AY BUNUN KADAR KETUM KADIN GÖRMEDİM...ŞU KAHVEYİ DE İÇİRMESEK HAKKINDA HİÇ BİŞEY ÖĞRENEMİYCEZ!..
ULAN Bİ KERE DE KOCANI GÜLER YÜZLE KARŞILASAN ÖLÜR MÜSÜN?..
AŞKOLSUN NECATİ!.. SANKİ MAHSUS MU YAPIYOM... BENİM YÜZ İFADEM BÖYLE...ÇATMA KAŞLIYSAM SUÇ BENİM Mİ?..

Cezmi Ersöz

cezmier@leman.com.tr

KENDİNİ SAKLAMA ÇİÇEKLERİ

Biz aşk bahçemizi küçük tuttuk
seninle
içinde güvensizlik ağaçları,
küstüm otları
kendini saklama çiçekleri

Özlem kirli bir kan gibi yüreklerimizi boğmasın
yalnızlık karanlık bir orman gibi
çökmesin diye içimize
biz aşk bahçemizi küçük tuttuk seninle...
Önümüzde dokunuşlardan uzak,
insafsız ve çok uzun bir kış var diye
koca bir yaz kendini saklama çiçeklerini
suladık durduk yalnızca

Biz aşk bahçemizi küçük
çok küçük tuttuk seninle...

AŞK OLSA GEREK

Öyle tutkuluydun ki hayata başlarken...
Şimdiyse küçücük bir çiçek teselli ediyor seni...
Aradaki o büyük boşluğun adı,
aşk olsa gerek...

SENİN OLMADIĞIN YERDE

Adına aşk koyduğun o büyük boşluğa
ben koca bir hayat sığdırdım...
Beni sevmemene isyan edip kaçmak,
sende aradıklarımı hayatla doldurmaya çalışmak,
ruhumun en büyük yanılgısıydı...
Hayat bana en acımasız yüzünü
sevgini inkar ettiğim zamanlarda gösterdi...
Ve şimdi asıl olmam gereken yerde,
hayata başladığım yerde,
kalbindeyim...
Vazgeçilmez oluşunun sırrı bu işte:
Senin olmadığın yerde ne olduğunu biliyorum...

BOŞLUĞUNU SOLUDUĞUN HAYAT...

Öğrendiğin her şey,
susup arkanı döndüğün,
yenildiğini unutup,
güzelliğini sonuna dek yaktığın her şey
seni senden kurtarmıyorsa
ne anlamı var hayatının sana sevgili...
Masumiyetin kimi zulümden kurtardı, söylesene
Hem bu arzuda onun adı bile geçmez...
İstikbalin sıradan bir ayrıntı
bu telaşta...
Ne yapsan göğsünde hayatına yabancı bir zaman
birikiyor...
Borçlu değilsin ömrüne üstelik...
Ama ne yapsan boşluğa açılan
bir kapı oluyor hayat,
ne yapsan büyüyor o boşluk...
Ne yapsan suçlu değilsin,
sadece yerçekiminden muafsın...
O derin ıstırabınsa
seni hayata alışmaktan koruyor sadece ...
Oysa bu bile umurunda değil...
Geleceğin ellerinde sıcaklığı üşüyen
bir mum sadece...Gördüm...
Geleceğin ellerine yapışan o soğukluk...
Durmadan ömrüne yapışan bu gerçeği soluyorsun sen...
Durmadan o aşkı soluyorsun...
Durmadan ciğerlerini yakan o büyük soğumayı ...

AŞKTAN NEFES ALAMADIĞIM O YERDE...

Çocukluğumun bahçesiydin sen
bütün bilinen mutluluklardan uzakta,
o sarışın akşam üstlerinde,
ıstırabın eşiğinde...
Nefesim sıkıştığında seni sevmekten
ömrümü okurdum o acı neşede,
boşalırdı ağzımdan o kanlı nefes
sonra çok özlendiği için acımasızca talan edilen
her baharda dönerdim oraya...
O sarışın akşamüstleri
hiç gitmediğim uzaklardan döndüğüm yer olurdu...
Bilinen bütün mutluluklardan uzakta
kalırdım orada,
kalırdım çocukluğumun bahçesinde,
aşktan nefes alamadığım o yerde...

* İlk şiir dışındaki diğer şiirler yakında çıkacak olan **"Yine Seninle Geldi Hayat"** adlı şiir kitabımda yer alacak.

* **Ordu.** 4 Mayıs Cumartesi günü saat 14:00-18:00 arası, **Ordu-Kültür Kitabevi**'ndeyim.

* **Eskişehir.** 8 Mayıs Çarşamba saat 15:00-19:00 arası, **Osmangazi Üniversite**'ndeyim.

* **Çanakkale.** 9 Mayıs Perşembe günü saat 14:00'ten itibaren Çanakkale **Kültür Müdürlüğü**ne bağlı **Mehmet Akif Ersoy** Tiyatro Salonun'dayım.

* **Alanya.** 11 Mayıs C.tesi günü **Alanya'da** saat: 15:00-18:00 arası **Kitapçı** adlı kitapçıda akşam da **Çello** adlı cafede söyleşim var.

* **Yalova.** 16 Mayıs Perşembe günü **Yalova Meslek Yüksek Okulu**'ndayım.

* **Malatya.** 22 Mayıs Çarşamba günü saat 14:00-17:00 arası, **Malatya İnönü Üniversitesi**'ndeyim.

* **Isparta.** 31 Mayıs Cumartesi günü saat 15:00-18:00 arası, **Isparta Bilim Kitabevi**'ndeyim.

* **Fatih Altınöz.** Tuhaf Günler, **Okka Yayınevi**.

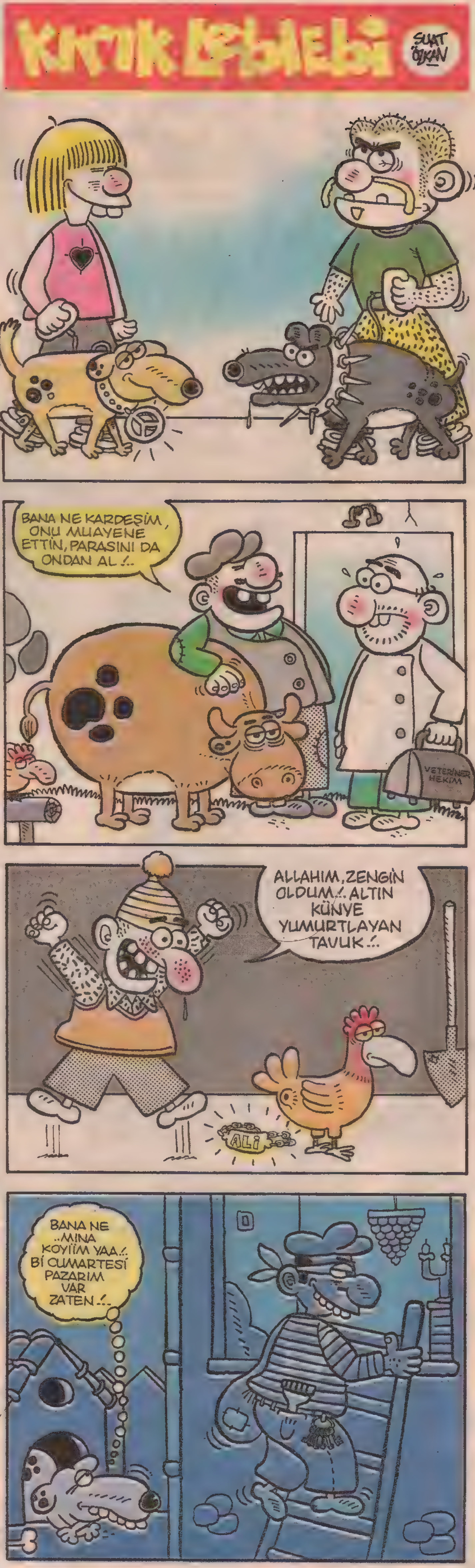
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
BANA NE KARDEŞİM, ONU MUAYENE ETTİN, PARASINI DA ONDAN AL!..
VETERİNER HEKİM
ALLAHIM, ZENGİN OLDUM!.. ALTIN KÜNYE YUMURTLAYAN TAVUK!..
ALİ
BANA NE ..MINA KOYİİM YAA!.. Bİ CUMARTESİ PAZARIM VAR ZATEN!..

kirikleblebi@leman.com.tr

Özet: Pis bir Beyoğlu gecesi rastladığım ve benden ısınmak için kanyak isteyen bir eroinman kızın hikayesidir bu. Zorunluluktan dolayı Martel konyak almıştım ona, yarım saat sonra kapımı çalmıştı. "Kalite konyağım var paylaşmak istermisin" diye...

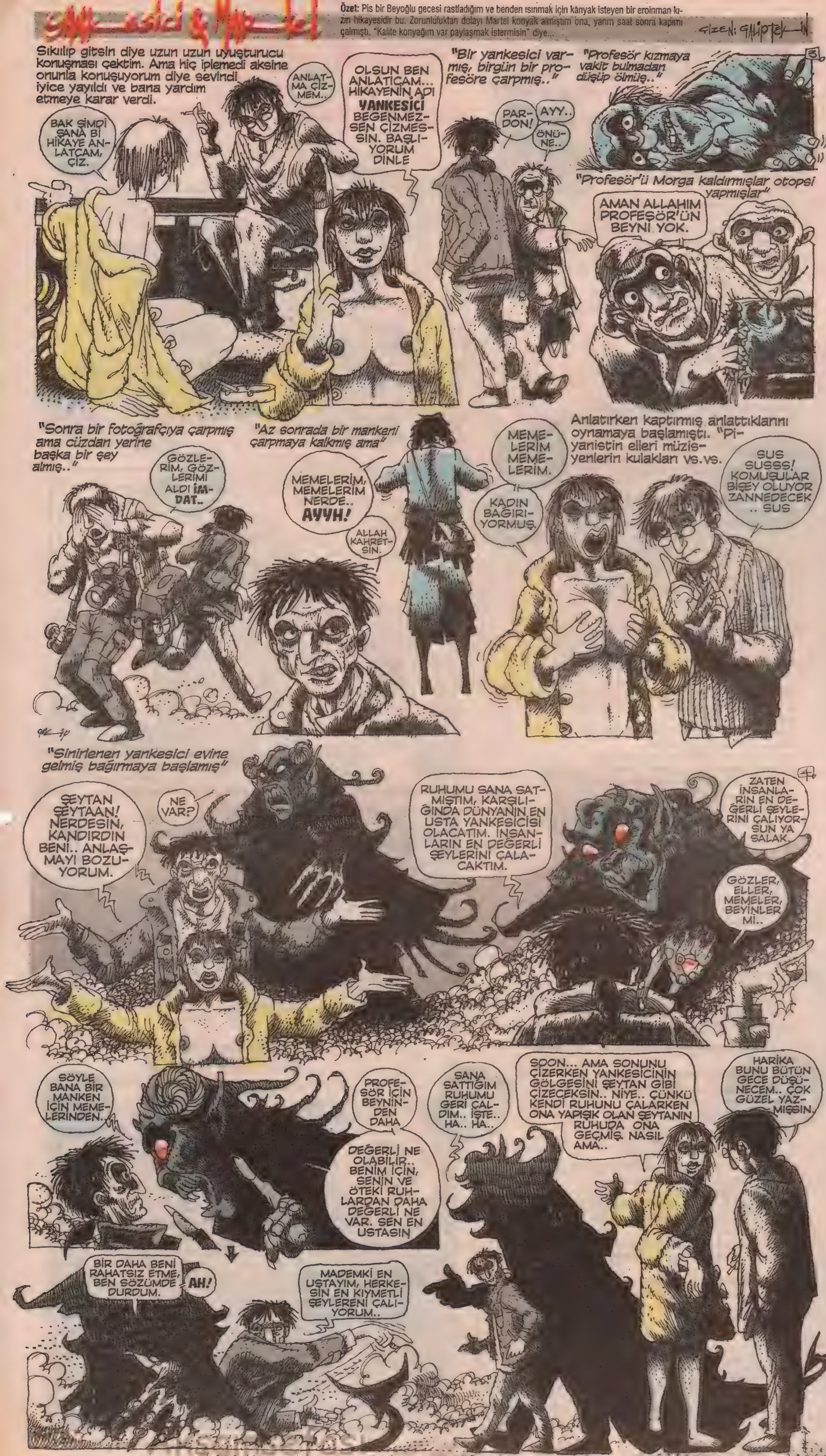
ÇİZEN: GALİP TEKİN
Sıkılıp gitsin diye uzun uzun uyuşturucu konuşması çektim. Ama hiç iplemedi aksine onunla konuşuyorum diye sevindi iyice yayıldı ve bana yardım etmeye karar verdi.
BAK ŞİMDİ SANA Bİ HİKAYE ANLATCAM, ÇİZ.
ANLATMA ÇİZMEM..
OLSUN BEN ANLATICAM... HİKAYENİN ADI YANKESİCİ BEGENMEZSEN ÇİZMESSİN. BAŞLIYORUM DİNLE
"Bir yankesici varmış, birgün bir profesöre çarpmış.."
PARDON!
AYY..
ÖNÜNE..
"Profesör kızmaya vakit bulmadan düşüp ölmüş.."
3
"Profesör'ü Morga kaldırmışlar otopsi yapmışlar"
AMAN ALLAHIM PROFESÖR'ÜN BEYNİ YOK.
"Sonra bir fotoğrafçıya çarpmış ama cüzdan yerine başka bir şey almış.."
GÖZLERİM, GÖZLERİMİ ALDI İMDAT..
"Az sonrada bir mankeni çarpmaya kalkmış ama"
MEMELERİM, MEMELERİM NERDE.. AYYH!
ALLAH KAHRETSİN.
MEMELERİM MEMELERİM.
KADIN BAĞIRIYORMUŞ.
Anlatırken kaptırmış anlattıklarını oynamaya başlamıştı. "Piyanistin elleri müzisyenlerin kulakları vs.vs.
SUS SUSSS! KOMUŞULAR BİŞEY OLUYOR ZANNEDECEK .. SUS
"Sinirlenen yankesici evine gelmiş bağırmaya başlamış"
4
ŞEYTAN ŞEYTAAN! NERDESİN, KANDIRDIN BENİ.. ANLAŞMAYI BOZUYORUM.
NE VAR?
RUHUMU SANA SATMIŞTIM, KARŞILIĞINDA DÜNYANIN EN USTA YANKESİCİSİ OLACATIM. İNSANLARIN EN DEĞERLİ ŞEYLERİNİ ÇALACAKTIM.
ZATEN İNSANLARIN EN DEĞERLİ ŞEYLERİNİ ÇALIYORSUN YA SALAK.
GÖZLER, ELLER, MEMELER, BEYİNLER Mİ..
SÖYLE BANA BİR MANKEN İÇİN MEMELERİNDEN..
PROFESÖR İÇİN BEYNİNDEN DAHA
DEĞERLİ NE OLABİLİR.. BENİM İÇİN, SENİN VE ÖTEKİ RUHLARDAN DAHA DEĞERLİ NE VAR. SEN EN USTASIN
BİR DAHA BENİ RAHATSIZ ETME, BEN SÖZÜMDE DURDUM.
AH!
MADEMKİ EN USTAYIM, HERKESİN EN KIYMETLİ ŞEYLERENİ ÇALIYORUM..
SANA SATTIĞIM RUHUMU GERİ ÇALDIM.. İŞTE.. HA.. HA..
SOON... AMA SONUNU ÇİZERKEN YANKESİCİNİN GÖLGESİNİ ŞEYTAN GİBİ ÇİZECEKSİN.. NİYE.. ÇÜNKÜ KENDİ RUHUNU ÇALARKEN ONA YAPIŞIK OLAN ŞEYTANIN RUHUDA ONA GEÇMİŞ. NASIL AMA..
HARİKA BUNU BÜTÜN GECE DÜŞÜNECEM.. ÇOK GÜZEL YAZMIŞSIN.

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

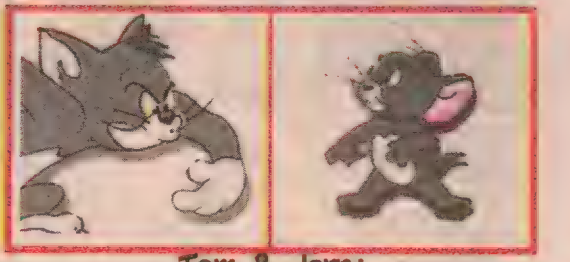

Tom & Jerry

❶ Tom 'evcil' sıfatıyla legal bir hayat yaşar... **Jerry, 'başka canlıların evinde' kurnazlıkla kalan bir gerilladır!..**

❷ Tom için evi Jerry ve diğer farelerden korumak bir görevdir... **Jerry ise sırf gıcıklığına Tom'u çileden çıkarmak için uğraşır!..**

❸ Tom, ilk bakışta 'sığıntı' gibi görünse de, mesai karşılığı karnı doyan ve kendine ait bir yatağı bile olmayan bir candır... **Jerry kendine ait küçük yeriyle mülkiyet hırsına sahiptir ve emek vermeden gelsin kaşar, gitsin süt, yüksek hayat standardı arzular!..**

❹ Tom, düşmanı olsa da 'nihai hareketi' yapamaz, Jerry'e kıyamaz... **Jerry ise Tom'a ve dolayısıyla ev sakinlerine her türlü zararı vermekten haz alan bir hiperaktiftir!..**

❺ Tom yalnız ve bahtsız bir kedidir, Jerry'nin faaliyetleri yüzünden sürekli mutsuzdur... **Jerry tüm formatın kaymağını yer, tüm nesneler ona yardım eder, bu yüzden pişmiş kelle gibi sırıtıp durur!..**

❻ Tom, antipatik figür olarak gösterilmesine rağmen, rakibiyle eşit role, üne ve reytinge sahiptir... **Jerry, hep 'pozitif sergüzeşt' yaşamakla birlikte, isim olarak Tom'a önceliği kaptırmış bir markadır!..**

❼ Tom kıllık yapsa bile, bunun sebebi bellidir, bu sebebin adı Jerry'dir... **Jerry niye kıllık yapar, bu bir muammadır!..**

(Kıvanç Akyıldız'ın katkılarıyla)

vo@leman.com.tr

L-Manyak'TA
VÖSYM
VÖSYM DERSHANELERİ sunar!

Son okula ilk okul!

Şimdiki aklım olsaydı bu kadar akıllı olmazdım!

Aklımın zekatını dağıtsam akılsız, aptal insan kalmazdı!

İşin esprileri bir yana akılsızlık, aptallık deyince Aziz Nesin'in bir sözü geliyor akla.

"Bu toplumun yüzde 65'i aptaldır, akılsızdır" demişti Aziz Usta.

Haksız mıydı?

Aptal, akılsız olunmasaydı din tüccarı, milliyetçilik tüccarı politikacılara bir değil bin kez kanılmazdı.

Süleyman Demirel gibi politikacılar kırk yıl işbaşında kalamazdı.

Toplumun çoğunluğu kendi demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlayan anayasaya kabul oyu kullanmazdı.

Ve ABD eski başkanı Clinton'ın danışmanı Dick Morris'i "İMF parasını verip Türkiye'yi satın aldı; Türkiye ABD'nin malı" şeklinde konuşturacak kadar ülke sefil durumda olmazdı.

Aslında Aziz Nesin' in "bu toplumun yüzde 65'i aptaldır, akılsızdır" demesi aptallıktan, akılsızlıktan kurtulmamızı istemesinden ve bu toplumu sevmesindendi.

Nitekim maddi manevi hep bu topluma bir şeyler vermek istedi.

Bu toplumun yoksul, kimsesiz çocuklarının barınması, okuması için kurduğu vakıf bunun en güzel örneği.

Aziz Nesin Vakfı bir de ilkokul yapmak istiyor şimdi.

Ancak geçenlerde oğlu Ali Nesin'in "Fethullah Gülen cemaati her yerde okullar kuruyor; üniversite kuruyor; oysa biz yaptıracağımız ilkokula gerekli desteği bulamıyoruz" şeklindeki sözlerini duymak hayli üzdü beni.

O yazdıklarıyla, yaptıklarıyla herkese ders üstüne ders veren bir okuldu.

Okumamız gereken **son okul** olan ona bir **ilk okul** yapmışız çok mu?

Aziz Nesin adına bir ilkokul yapamazsak yazık bize.

Herşeyini bu topluma sunan bu insan kendisi için hiçbir şey istemedi; hatta bir mezar bile.

Aziz Nesin'in bir mezarı bile yok; bari bir ilkokulu olsun!

* * *

Nesin Vakfı telefonları:
0 212 783 60 50- 783 60 48

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Devamı karşı sayfada

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

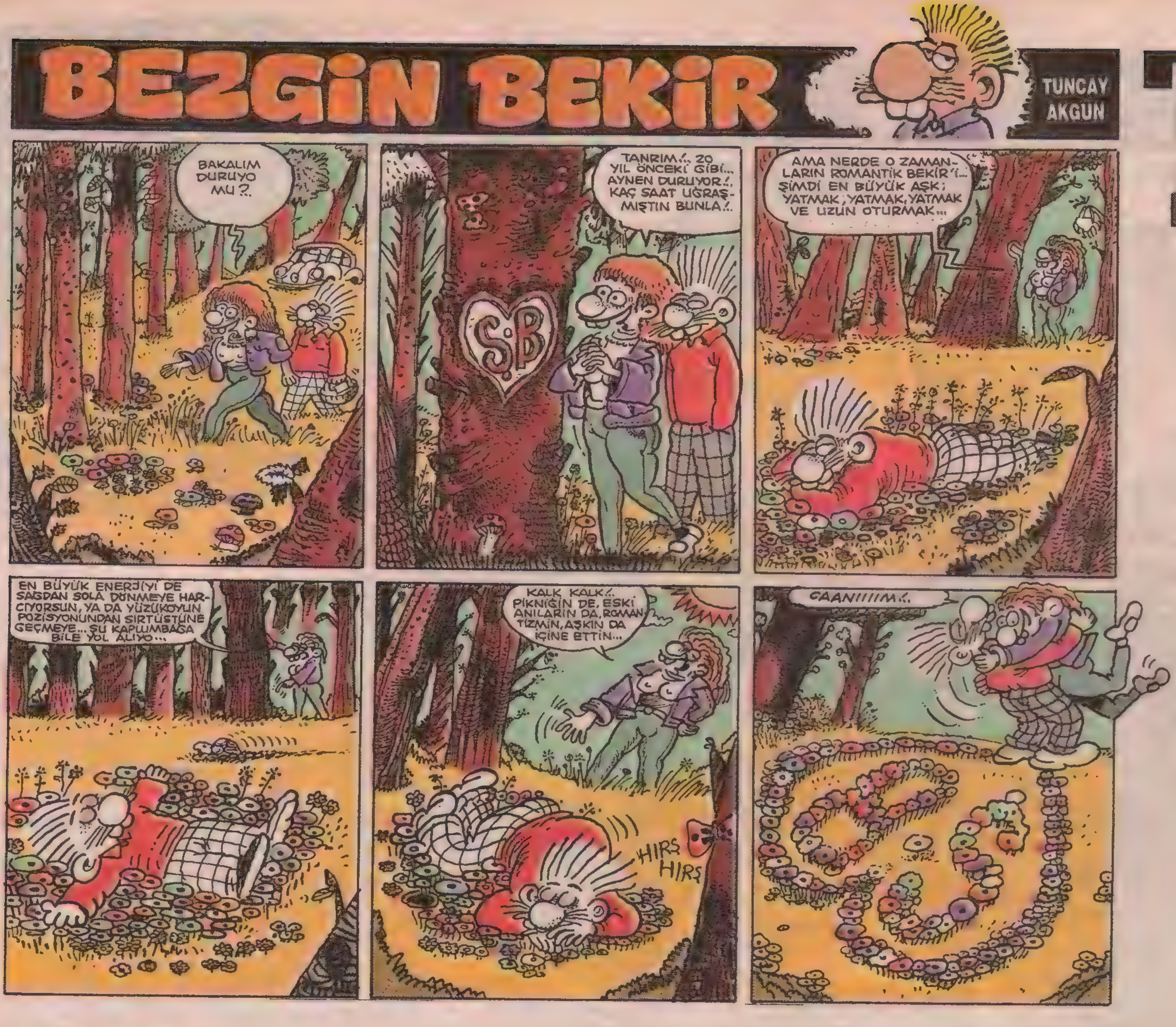
BAKALIM DURUYO MU ?..
TANRIM !.. 20 YIL ÖNCEKİ GİBİ... AYNEN DURUYOR !.. KAÇ SAAT UĞRAŞMIŞTIN BUNLA !..
S B
AMA NERDE O ZAMANLARIN ROMANTİK BEKİR'İ... ŞİMDİ EN BÜYÜK AŞK ; YATMAK, YATMAK, YATMAK VE UZUN OTURMAK...
EN BÜYÜK ENERJİYİ DE SAĞDAN SOLA DÖNMEYE HARCIYORSUN, YA DA YÜZÜKOYUN POZİSYONUNDAN SIRTÜSTÜNE GEÇMEYE... ŞU KAPLUMBAĞA BİLE YOL ALIYO...
KALK KALK !.. PİKNİĞİN DE, ESKİ ANILARIN DA, ROMANTİZMİN, AŞKIN DA İÇİNE ETTİN...
HIRS HIRS
CAANIIIIIM !..

11: Sayfadan Devam

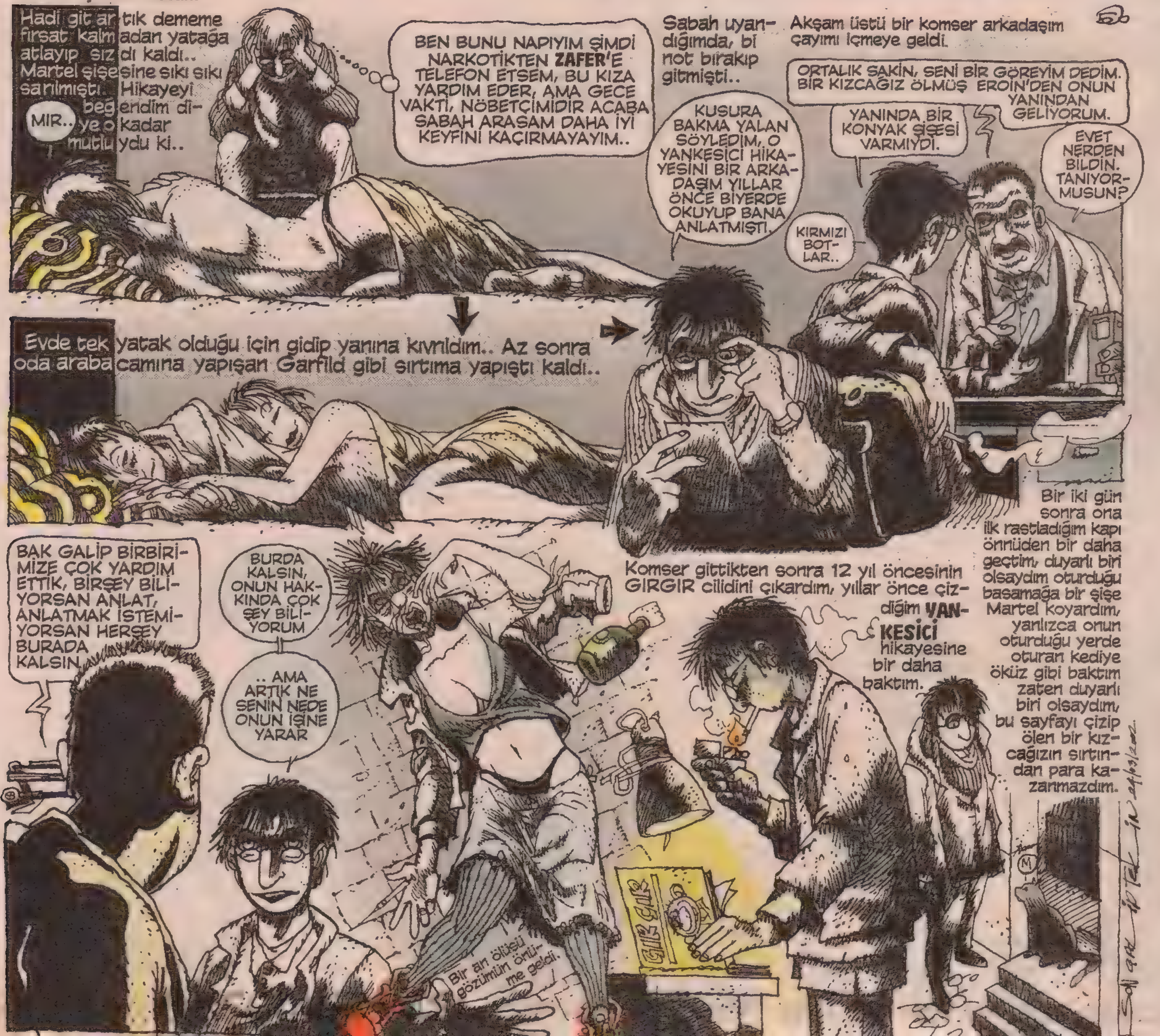
Hadi git artık dememe fırsat kalmadan yatağa atlayıp sızdı kaldı.. Martel şişesine sıkı sıkı sarılmıştı. Hikayeyi beğendim diye o kadar mutluydu ki..
MIR..
BEN BUNU NAPIYIM ŞİMDİ NARKOTİKTEN ZAFER'E TELEFON ETSEM, BU KIZA YARDIM EDER, AMA GECE VAKTİ, NÖBETÇİMİDİR ACABA SABAH ARASAM DAHA İYİ KEYFİNİ KAÇIRMAYAYIM..
Sabah uyandığımda, bi not bırakıp gitmişti..
KUSURA BAKMA YALAN SÖYLEDİM, O YANKESİCİ HİKAYESİNİ BİR ARKADAŞIM YILLAR ÖNCE BİYERDE OKUYUP BANA ANLATMIŞTI.
Akşam üstü bir komser arkadaşım çayımı içmeye geldi.
ORTALIK SAKİN, SENİ BİR GÖREYİM DEDİM. BİR KIZCAĞIZ ÖLMÜŞ EROİN'DEN ONUN YANINDAN GELİYORUM.
YANINDA BİR KONYAK ŞİŞESİ VARMIYDI.
EVET NERDEN BİLDİN. TANIYOR MUSUN?
KIRMIZI BOTLAR..
Evde tek yatak olduğu için gidip yanına kıvrıldım.. Az sonra oda arabacamına yapışan Garfild gibi sırtıma yapıştı kaldı..
Bir iki gün sonra ona ilk rastladığım kapı önnüden bir daha geçtim, duyarlı biri olsaydım oturduğu basamağa bir şişe Martel koyardım, yanlızca onun oturduğu yerde oturan kediye öküz gibi baktım zaten duyarlı biri olsaydım, bu sayfayı çizip ölen bir kızcağızın sırtından para kazanmazdım.
BAK GALİP BİRBİRİMİZE ÇOK YARDIM ETTİK, BİRŞEY BİLİYORSAN ANLAT, ANLATMAK İSTEMİYORSAN HERŞEY BURADA KALSIN.
BURDA KALSIN, ONUN HAKKINDA ÇOK ŞEY BİLİYORUM
.. AMA ARTIK NE SENİN NEDE ONUN İŞİNE YARAR
Komser gittikten sonra 12 yıl öncesinin GIRGIR cildini çıkardım, yıllar önce çizdiğim YANKESİCİ hikayesine bir daha baktım.
Bir an ölüsü gözümün önüne geldi.
GIR GIR

nihatg@leman.com.tr

Karayolu

NİHAT GENÇ

Karadeniz otoyolu 500 km.'lik sahil yolunda, kumsal üzerinden iki gidiş iki dönüş, dört şeritli asfalt yol. Projenin büyüklüğünü şöyle düşünün, GAP'tan iki-üç kat daha büyük inşaat alanı. Yani, tarihimizin en büyük inşaat projesi. 500 km.'lik sahil çoktan kayalarla dolduruldu, doldurulma işlemi birkaç yıl daha sürecek.

Şimdi şu soruyu soralım: Tarihin bu en büyük inşaatından neden medya bahsetmiyor? İlle de eleştirelim asla demiyorum. Modernleşme, kalkınma, büyüme, neyse artık, iyi yanlarını anlatsınlar. Bu inanılmaz projeyle hiç mi övünmek istemiyorlar. GAP üzerine yüzlerce belgesel yapıldı. Bu yol üzerine basit bir haber dahi yapılmıyor. Bu yol nedir, ne zaman bitecek, ne iş görecek, neden anlatılmıyor?

Susmanın tek nedeni var: Avrupa ve Dünya, projeyi görsün istemiyorlar. Çünkü, dünya ayağa kalkacak diye korkuyorlar! Ne zaman proje geri dönülmez bir hal alır, o zaman bahsederler.

Bugün artık geri dönülmez bir yere gelmeye birkaç ay kaldı. Artık ne kadar bağırıp çağırsanız nafile, çünkü tüm sahil kayalıklarla doldurulup, iptal edildi.

Doğu Karadeniz coğrafyası, değil Türkiye'nin, dünyanın en güzel yeşiline sahip. Bu coğrafya bugün tarihe gömülmüştür, geçmiş olsun. Bunu yüzlerce TV'si ve gazetesi olan bir ülkede, hikayeler yazan bir yazarın küçücük puntolarıyla duyduğunuz için, kusura bakmayın!

Hasankeyf'te sular altında kaldı, ama kamuoyuna yansıdı, duyarlılık oluştu, birşeyler tartışıldı... Neden Karadeniz otoyolundan hiç ama hiç bahsedilmiyor?

İşte ne bok varsa, bu 'saklamada' var. Karadeniz otoyolu projesi bir müteahhitler cehennemi. Tam kumsalın üstünde gidiyor ve tam kumsalın üstüne kayalar dökülüyor. Tartışılsa, her kasaba, her il, kumsalını kapatmak istemeyecek; yolu, birkaç metre içerden ya da dışardan isteyecek, bu da işlerine gelmeyecek. Çünkü kumsala kaya dökmek kolay!

Hiçkimse tartışmadığı için cevaplanmamış binlerce soru var. Mesela, binlerce dereden akan seller, yolu her yıl sulara gömecek. İşte ne güzel, müteahhit firmalarla anlaşıldı, bölgeden hiç gitmeyecek, her yıl yıkılan yolları yeniden yapacaklar. Böylelikle müteahhitlerimize sonsuza kadar iş çıkmış oluyor.

İkinci facia, Karadeniz'de kumsalın yeniden oluşması imkansız. Çünkü deniz bir adımda derinleşir. Bakın, başta Trabzon, Rize kırk yıl öncesinden beri sahillerini doldurdular. Bu iki ilin de sahilinde kumsal oluşmadı. Ayrıca, denizin doldurulduğu bu bölgeden denize girilmez. Ayrıca, denizin doldurulduğu bu bölgede yürüyüş dahi yapılmaz. Doldurulan yerlerde bir avuç sahil oluşmadı.

Kumsal oluşmadan, deniz temizlenmez. Şimdi, bu beşyüz kilometrelik tüm Doğu Karadeniz sahili çöpe, sonra bataklığa gömülecek. Karadeniz'in dibi çamur olduğu için, bataklaşma çok süratli olacak...Denizin bu kadar pisliği nereye gidecek?

Ağlayan kalbimle söylüyorum, tarihin bu en güzel coğrafyasını unutun. Burası, tüm dünya bilimadamlarının, fotoğrafçılarının, karar birliğiyle ilan ettikleri, tarihin en güzel coğrafya parçası! Katliamın sınırları, öyle böyle değil!

Diyelim ben ve benim gibi, onlarca mühendis, bilimadamı yanılıyor, yalan-yanlış iddialarda bulunuyoruz, o halde, yol başlayalı yıllar oldu, birisi çıkıp aksini söylesin, ya da doğruları söylesin, ya da bunların hiçbiri önemli değil, sakin sakin projeyi anlatsın!

Bölgeye gitmediğiniz, görmediğiniz, hiçbir basın medya bahsetmeği için, şu anda yaşadığımız infiali sizlere [illegible]nam mümkün değil.

Samsun'dan Sarp'a kadar bu muhteşem coğrafya, şu anda, mendirekler ve dalgakıranlarla kesilmiş durumda. Koca sahil kayalarla dolduruldu. Karadeniz'de dalgaların gelip temizleneceği bir metrelik yer kalmadı. Bir avuçluk sahil yok.

Sinop'tan Batum arasında bu devasa deniz kirliliği yeryüzü tarihinin gelmiş geçmiş en büyük kirliliğine aday.

Hangi mühendise, hangi bilimadamına sorduysak, bu yol için, dünya tarihinin en büyük katliamı gözüyle bakılıyor. Aklımız almıyor, şaşırmış durumdayız.

Geri dönüş bu saatten sonra imkansızlaştığı için, Karadeniz'de sivil kurumlar dört şeritli yolu, hiç değilse üç şeride indirip, üç-dört metre kadar yeşil alan kavgasından başka mantıklı çıkış olmadığını söylüyor...

İşte bu katliam, hayatımı, yazarlığımı, çok yakından ilgilendiren bir sorun. Şimdi, oturup düşünün; medya halkı doğrudan ilgilendiren, tüm dünyayı ilgilendiren, bu büyük katliamı, ya da ne diyelim güzelim kalkınma yatırımını neden duyurmuyor?

Boğuyorlar, başarıyorlar. Medya yazarlarına her bölgeden yüzlerce e-mail gönderilmesine rağmen, hiçbiri sesini çıkartmıyor...

Bir insanın onuru, ülkesine olan sevgisidir. Tabiattan sorumlu olan bizleriz. Tarihin bu en nefis coğrafyası kağıt gibi yırtılıp paramparça edilirken susmamız, hâlâ, şirin hikayeler yazmaya devam etmemiz mümkün değil. Bu saatten sonra, yazmanın, çizmenin hiçbir anlamı yok!

Bu kadar delirmiş, sessiz, susturulmuş, bir ülkede, bu vahşi doğa katliamını görmeyip; oturup, kuzu kuzu güzelim hikayeler yazmak mümkün değil. Ahlaklı insanlarsak, bu infialin bedenimizde yarattığı derin sarsıntıyı herkese göstermek zorundayız.

Bu kadar uyuşuk, aşağılık, şerefsiz insanların, yazarların ülkesinde yazar olarak hayatıma devam etmem mümkün değil!

Hadi bırakın medyayı, Samsun, Ordu, Giresun, Rize'de onbinin üstünde mühendis, öğretmen, yüzbinlerce aydın insan var. Neden hepsi susuyor, yan gelip oturuyor? Neden hiçkimse kendini sorumlu hissetmiyor?

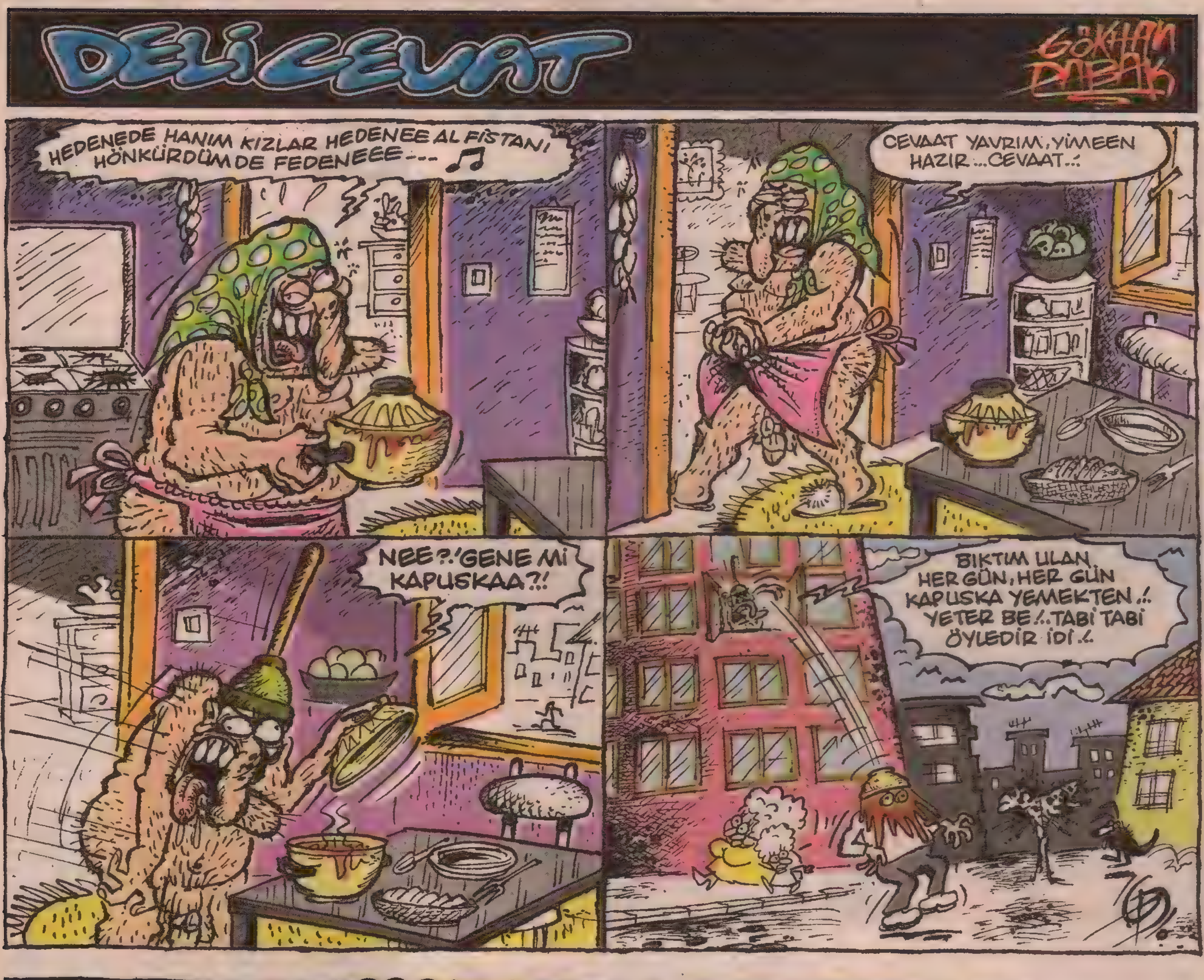
DELİ CEVAT
GÖKHAN DABAK
HEDENEDE HANIM KIZLAR HEDENEE AL FİSTANI HÖNKÜRDÜM DE FEDENEEE--- ♫
CEVAAT YAVRIM, YİMEEN HAZIR ...CEVAAT..!
NEE?.! GENE Mİ KAPUSKAA?!
BIKTIM ULAN HER GÜN, HER GÜN KAPUSKA YEMEKTEN..! YETER BE!..TABİ TABİ ÖYLEDİR İDİ..!

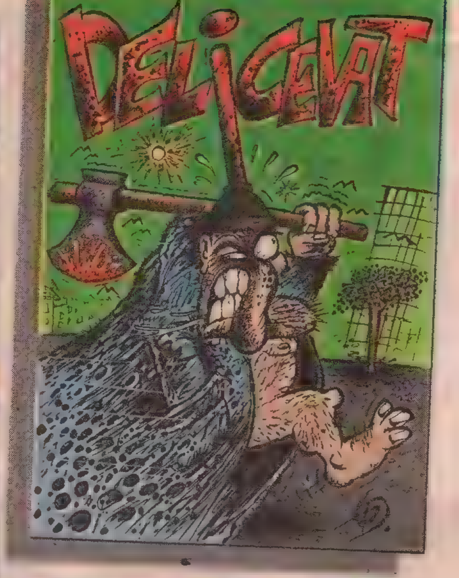

Dikkat Dikkat!!

Sevgili vatandaşlar, hiç yayınlanmamış birbirinden normal maceralarıyla Deli Cevat albümü mü, dergisi mi ne bok olduğu belli diil yakında siz pek sayın halkımızın hizmetine sunulacaktır. Evet! Olacaktır bu.

Sevgili vatandaşlar artık insanlık tarihinde yepyeni bir sayfa açılmaktadır. Pırıl pırıl bir gelecek bizleri beklemektedir. Ne mutlu o insan evlatlarına ki bugünleride gördüler... Dii mi Cevat aabi.?! (Evet!)...

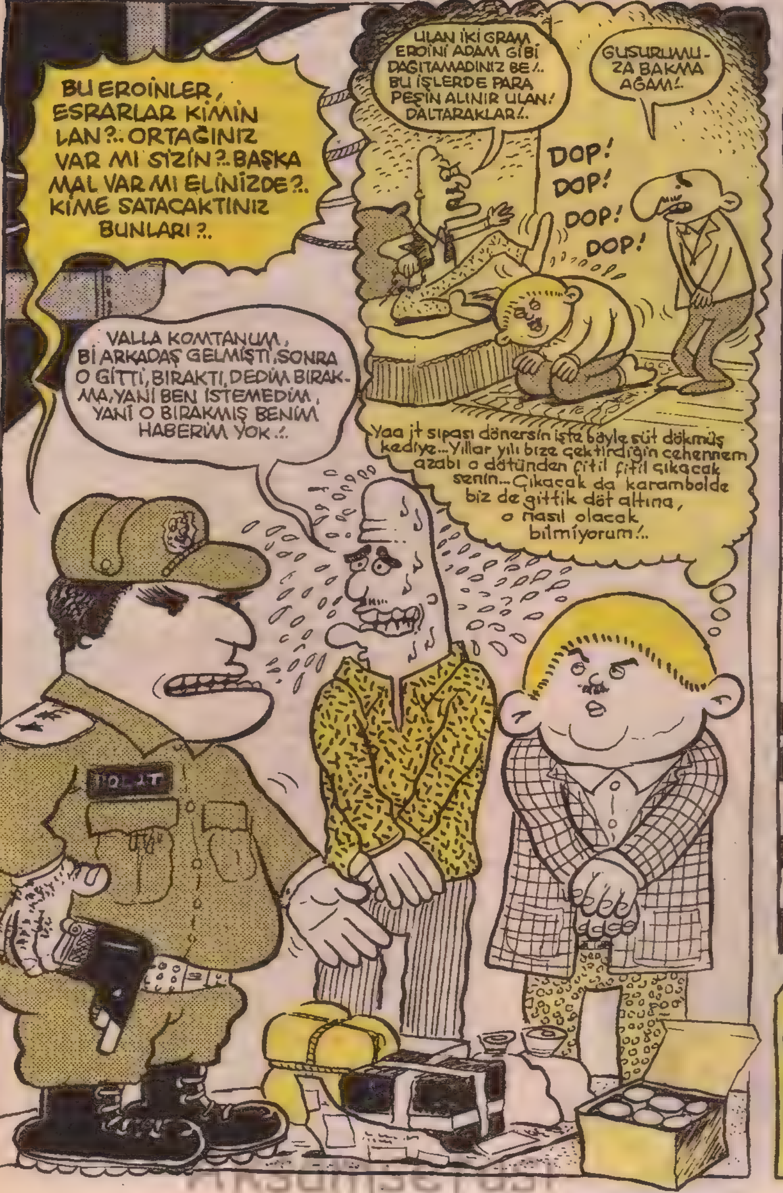
BU EROİNLER, ESRARLAR KİMİN LAN?.. ORTAĞINIZ VAR MI SİZİN?.. BAŞKA MAL VAR MI ELİNİZDE?.. KİME SATACAKTINIZ BUNLARI?..
ULAN İKİ GRAM EROİNİ ADAM GİBİ DAĞITAMADINIZ BE!.. BU İŞLERDE PARA PEŞİN ALINIR ULAN! DALTARAKLAR!..
GUSURUMU-ZA BAKMA AĞAM!..
DOP! DOP! DOP! DOP!
VALLA KOMTANUM, Bİ ARKADAŞ GELMİŞTİ, SONRA O GİTTİ, BIRAKTI, DEDİM BIRAKMA, YANİ BEN İSTEMEDİM, YANİ O BIRAKMIŞ BENİM HABERİM YOK..!
Yaa it sıpası dönersin işte böyle süt dökmüş kediye...Yıllar yılı bize çektirdiğin cehennem azabı o dötünden fitil fitil çıkacak senin...Çıkacak da karambolde biz de gittik döt altına, o nasıl olacak bilmiyorum!..
POLAT

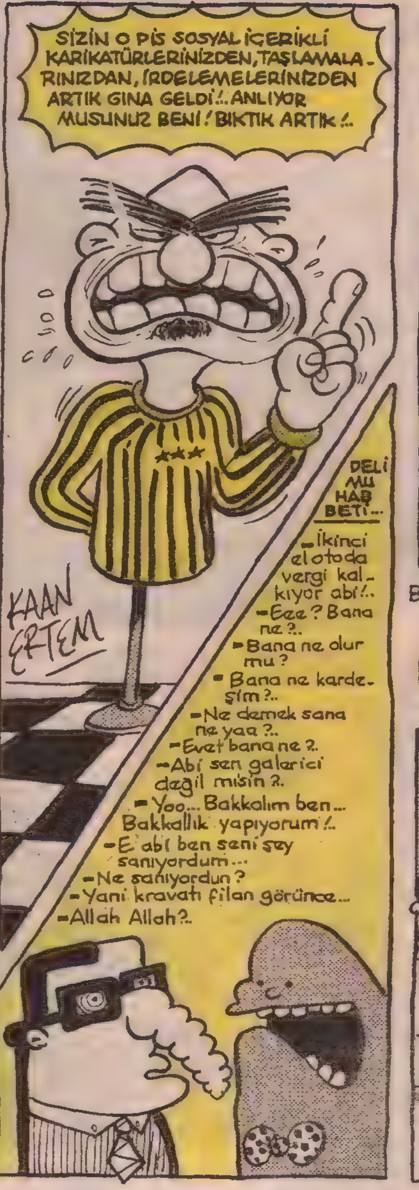
SİZİN O PİS SOSYAL İÇERİKLİ KARİKATÜRLERİNİZDEN, TAŞLAMALARINIZDAN, İRDELEMELERİNİZDEN ARTIK GINA GELDİ!.. ANLIYOR MUSUNUZ BENİ! BIKTIK ARTIK!..
KAAN ERTEM
DELİ MU HAB BETİ...
-İkinci el otoda vergi kalkıyor abi!..
-Eee? Bana ne?..
-Bana ne olur mu?
-Bana ne kardeşim?..
-Ne demek sana ne yaa?..
-Evet bana ne?.
-Abi sen galerici değil misin?.
-Yoo... Bakkalım ben... Bakkallık yapıyorum!..
-E abi ben seni şey sanıyordum...
-Ne sanıyordun?
-Yani kravatı filan görünce...
-Allah Allah?..

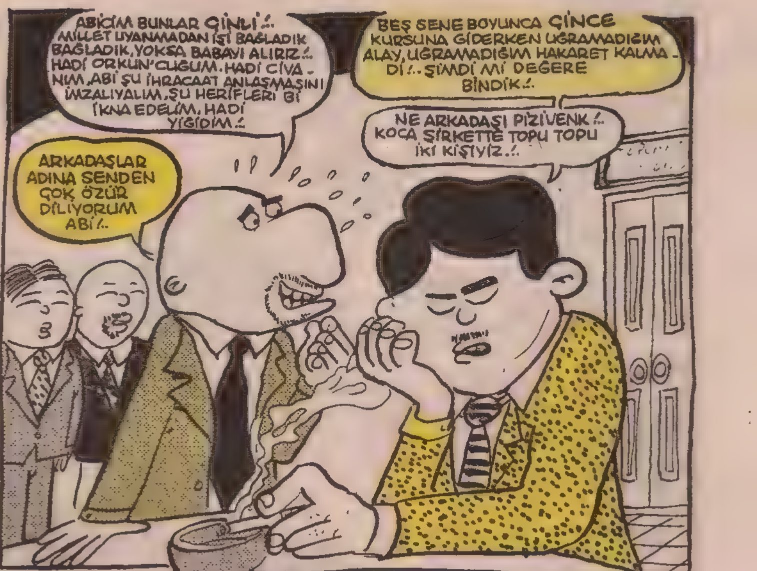
ABİCİM BUNLAR ÇİNLİ!.. MİLLET UYANMADAN İŞİ BAĞLADIK BAĞLADIK, YOKSA BABAYI ALIRIZ!.. HADİ ORKUN'CUĞUM. HADİ CİVANIM, ABİ ŞU İHRACAAT ANLAŞMASINI İMZALIYALIM, ŞU HERİFLERİ Bİ İKNA EDELİM. HADİ YİĞİDİM!..
BEŞ SENE BOYUNCA ÇİNCE KURSUNA GİDERKEN UĞRAMADIĞIM ALAY, UĞRAMADIĞIM HAKARET KALMADI!.. ŞİMDİ Mİ DEĞERE BİNDİK!..
NE ARKADAŞI PİZİVENK!.. KOCA ŞİRKETTE TOPU TOPU İKİ KİŞİYİZ..!
ARKADAŞLAR ADINA SENDEN ÇOK ÖZÜR DİLİYORUM ABİ!..

Bu ekonomik krizde ipini koparan Brezilya'ya futbolcu aramaya gidiyor!

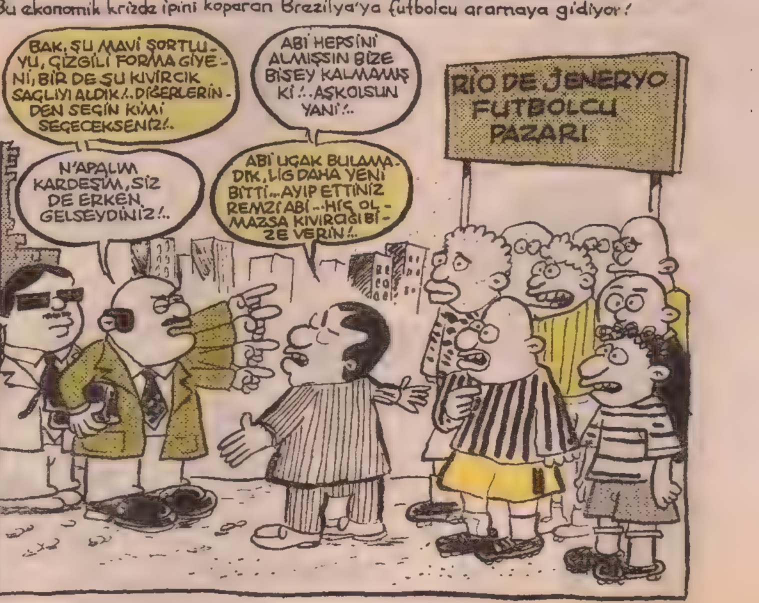
BAK, ŞU MAVİ ŞORTLUYU, ÇİZGİLİ FORMA GİYENİ, BİR DE ŞU KIVIRCIK SAÇLIYI ALDIK!.. DİĞERLERİNDEN SEÇİN KİMİ SEÇECEKSENİZ!..
ABİ HEPSİNİ ALMIŞSIN BİZE BİŞEY KALMAMIŞ Kİ!..AŞKOLSUN YANİ!..
RİO DE JENERYO FUTBOLCU PAZARI
N'APALIM KARDEŞİM, SİZ DE ERKEN GELSEYDİNİZ!..
ABİ UÇAK BULAMADIK, LİG DAHA YENİ BİTTİ...AYIP ETTİNİZ REMZİ ABİ...HİÇ OLMAZSA KIVIRCIĞI BİZE VERİN!..

[illegible] Sayfadan devam

Hiçkimseden 'Bergama Köylüsü' olsun beklentim yok, ama, küçük bir rahatsızlık da mı duymadılar? Karadenizli olmaktan utanıyorum. O toprakların çocuğu olduğum için kendimden iğreniyorum.

Bu kadar derin bir infiale bir de Sivas katliamında düşmüştüm. Mutsuzluğun, hayal kırıklığın sonundayım. Şu anda, hayatta tek bir hedefim kaldı, yazarlığa bir an evvel son vermek. Sırf ekmek param için bir yıl kadar daha yazılarımı sürükleyebilirim, ama, sırf ekmek param için...

Çok düşündüm, tarihin bu en güzel topraklarına karşı yapılan acımasız saldırılar karşısında bir halk susuyorsa, medya susuyorsa, artık benim söyleyecek sözüm yok! Bu kadar enayi, köle, sessiz, alçak, bu kadar korkak bir toplumda insan çok ürküyor.

Herkes, dairesinde, evinde, işyerinde, düşünsün, şu soruyu sorsun: Türk tarihinin bu en büyük inşaat alanı için, neden tek kelime duymadı? Sizler neden kandırılıyorsunuz, neden sessizsiniz?

Ekranlarda, gazetelerde, tarihin gelmiş geçmiş bu en büyük katliamı karşısında tek bir ses duysaydım, belki içim rahat ederdi. Burası işgal edilmiş toprak parçası mı? Bu halk köle mi? Bu aydınların hepsi mi fasa fiso? Neden herkes, küçük bahaneler buluyor kendine?

Bir yazarın söyleyeceği son sözü söylüyorum, aranızda işim yok! Köpeksiniz, zavallısınız!

Ne hakkımda açılan onlarca tazminat davasından, ne yargılandığım ağır cezalardan korktum, bundan sonra da korkmam. Asla yorulmadım. İçimde dünyaları yazacak kadar hikaye var. Ama bu suskunluk, bu katliam... Bunu tarif edemiyorum. Ben hayatımı nerde olsa kazanırım. Ne devletten burs, kredi, avans; ne kimseden borç alarak yaşadım, yazdıklarımla geçindim. Şimdi bunları söylüyorsam, çok düşündüm.

Aklını yemiş bu halka hikaye yazılmaz. Bu maç burda biter.

Bu kadar kitap okudum, şunu öğrendim. Bir coğrafya üzerinde kültürler ölebilir. Dinler değişebilir. İnsanlar ölebilir. Depremler, soykırımlar yaşayabiliriz. Coğrafya üzerinde herşeyimiz allak bullak olur ve bir şekilde ayakta durmaya çalışırız. Çok kötü günler görebiliriz.

Ancak, en ağır, en dayanılmaz olan, kıyamete dek yaşayacak olan bu enfes coğrafyanın topyekün katledilmesidir!

Buna dayanabilen varsa, yazmaya, devam etsin!

Ben o dağlarda büyüdüm, kalbim dayanmıyor artık. Yolunuz birgün Trabzon Maçka'ya, Hacevera'ya, Kadıköy'e, Sümela'ya düşerse, bu çocuğun neden aklını yemiş gibi durmaksızın coğrafya parçalarını yazdığını o zaman anlarsınız. Buna dayanmam mümkün değil.

Toprağımdan hiç kuşkuya düşmedim, ama üstünde yaşayan uyuşuk kitlelerden, alçaklardan, üç kağıtçılardan, sıtkım sıyrıldı.

Sizlere, bir yoksul çocuğun neler yapabileceğini göstermeye çalıştım, kelimelerime erdem, onur, vicdan dışında hiçbir şey giydirmedim. Ama şimdi... Benjamin mi söylemişti; gaz odalarından sonra artık şiir yazılmaz... Bu coğrafyanın en güzel parçası ortadan kaldırılırken, artık hikaye yazılmaz.

Anamdan, babamdan, ailemden daha çok sevdiğim toprağım, coğrafyam, dalgasıyla, dağı taşıyla katledilirken, oturup seyredemem.

Bir yazar, toprağını ve insanlarını 'ölümsüzleştirmek' için yazar ama şimdi orada, onbinlerce kamyon, grayder, kepçe, canavarlar gibi tarihin bu en güzel coğrafyasını katlediyor... Grayderleri, kepçeleri bu kadar serbest hareket edebilen bir ülkede yazarlar yaşayamaz.

Başka birşey değil, bir küçük ses istiyorum. Bu küçük ses, beni kelimelerin içinde hoplatıp zıplatmaya yetecek. Bu ses dışında, hiç kimse, hiçbir şey beni ikna edemez!

Nisan-Mayıs ayları yollarda geçiyor. Orda konuş, burda konuş. Eskiden beş-altı yere yetişiyordum, şimdi, iki-üç yere gitmek bile çok yoruyor insanı. Gittiğim yerlerde kalma adetim yok. Zaten vaktim de yok. Hemen dönmem lazım. Geceyarıları hiç bilinmeyen otobüsler içinde buluyorum kendimi.

Cama dayanmış başım. Dışarıda bitmek bilmeyen karanlıklar. Dağların karanlık köşkleri gibi ormanlar. Rüzgarların boğulduğu, sevgilinin gür kara saçları gibi ormanlar. Kapkara bir cazibe, hayatımı bir daha ruhuma sarar. Gel de çöz, ağır bir sıkıntıyla kurşun gibi katılaşırım. Karanlık, ruhuma gölgelerden çamurlar uzatıyor!

Yoğuruyor, yoğuruyorum gölgeleri. Kendimi bomboş vagonlar içinde ağlarken buluyorum. Ormanlardan nehir gibi karanlıklar akıyor. Ayaklarımın tam altına uçurumlar koyuyor. Karanlık, yılan gibi sarılıyor boynuma.

Karanlıklara bata çıka gidiyorum. İn, cin, kafatası ve yaygaracı karaltılar hep birlikte kahkahayı basıyor.

Siz de benim gibi kaç defa, hayretle baktınız bu karanlıklara! Sizin de ruhunuzu kemirip bitirdi mi bu sinsi karaltılar? Yamaçları doldurmuş katar katar ormanlar. Batan günle doğan, gecelerin kapkara güneşleri gibi ormanlar. Görmedim bu kadar güzel bir kadın. Dağlardan aşağı şelale gibi gölgeler dökülüyor. Bilinmez şimdi ormanda ne oyunlar dönüyor.

Karaltıların herbiri koşan koşana. Zifiri ağaçlar feryat içinde, saç saça, baş başa... Orada şimdi, dağların koynunda yatan kapkara bir kadın, hışırtılarla sevişir mi? Belkide içeride gizlenmiş, kartal gölgesinden pelerinler giyinmiş kapkara kadınlar geziyor. Belki de içeride, kuru dalları, yaprakları acımış ekmekler gibi yiyip yiyip ağlayan zayıf, çelimsiz kadınlar kaçışıyor! Omuzları çürük ağaçlar, eski şarkılar gibi karanlık, ölümcül bir aşka mı çağırıyor? Darmadağınık saçlarıyla orman, benim gibi kaç yolcunun ruhunu ürpertiyor? Ruhumuzun en eski, en sert mobilyası, orman. Yara kabuğundan ıslıklar, hayalet aletleri gibi karaltılar, soluk soluğayım. Ormanın içinden tekerlekli eski zaman arabaları geçiyormuş gibi. Bir girebilmeyi başarsam içeri. Her bir kuru dalı, bir elmas, zümrüt, bin hazineyle dolacakmış gibi ruhum...

Dağlar, neden geceleri büyür. Geceleri neden ormanların kalbi kederli. Ormanın karanlık bakışları nasıl da fanileştirir bizi. Kapkara derinliklerine rüzgar giremiyor, gözlerim nasıl girsin. Kara gecelerin yatak odası! Ağır ağır bir gemi yüzüyor içinde sanki. Zehri şurup gibi gözlerimden içiriyor. Belki de içim gidip alamadığım kadınlar, içeride şimdi, kokusuyla karanlığı emziriyor!

Akşam saat dokuz-on'da sessiz bir taşra terminaline girersin. Adı bilinen firmalara otobüs sorarsın. Üniforma giyinmiş, traşlı, genç adamlar, sırayla, yok, yok, yok der. Bu gece araba yok mu, derim. Saçı sakalı dağılmış, üstü başı çakal bir adamı gösterirler, en sonda bir yerde, bir de oraya sor. Yakası bağrı açık adamın, kucağına düştün. Firmanızın adı ne, sırıtarak 'öztur' der. Bu firmaların arabaları yok, gelip geçen arabalara rica edip atıyorlar, ölürsem, bu arabaların içinde öleceğim.

Ağrı'dan Van'dan gelen otobüslerin hepsi yolcu alır. Gecenin bir vakti, istediğin yerde el kaldır, yardım iste, hemen kenara çekip, derdine koşarlar. Urfa ve Diyarbakır arabalarının ise bu alemde yeri başka. Süratten çok nefret ederim ama, Urfa Cesur ya da Diyarbakır Lüks'ün içindeysem rahatsız olmam, içimden, yol uzun, adamların acelesi var, derim. Kendime ölmek için bu arabaları seçtim, gerçek yolcuları onlar taşıyor, gurbet sırtlarında, bavullar hakiki, yüzler hakiki, hiçbirinin eğlenmeye gönlü, vakti yok.

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

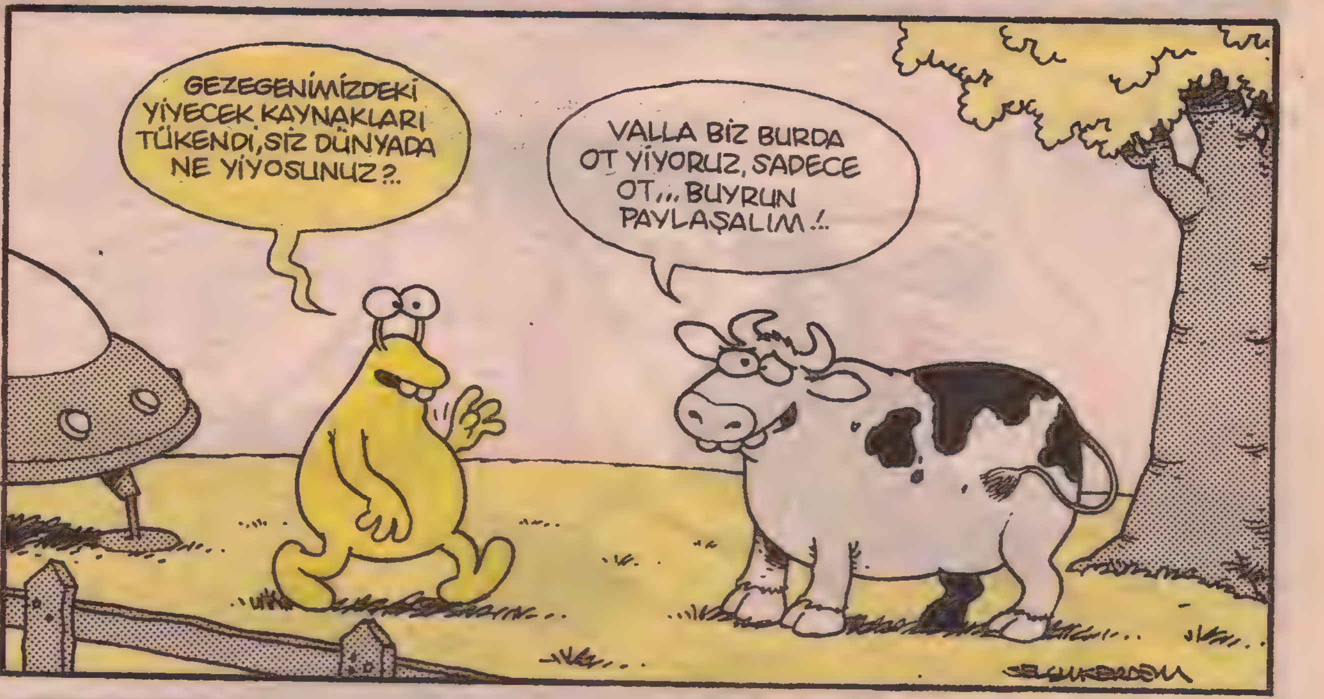
GEZEGENİMİZDEKİ YİYECEK KAYNAKLARI TÜKENDİ, SİZ DÜNYADA NE YİYOSUNUZ?..
VALLA BİZ BURDA OT YİYORUZ, SADECE OT,.. BUYRUN PAYLAŞALIM!..
SELÇUKERDEM

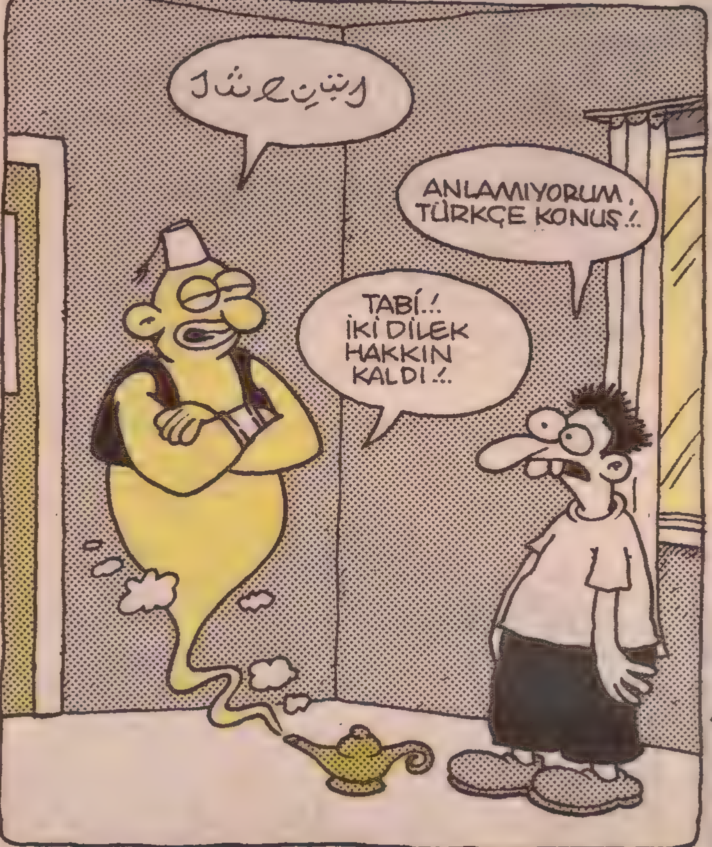
ANLAMIYORUM, TÜRKÇE KONUŞ!..
TABİ!.. İKİ DİLEK HAKKIN KALDI!..

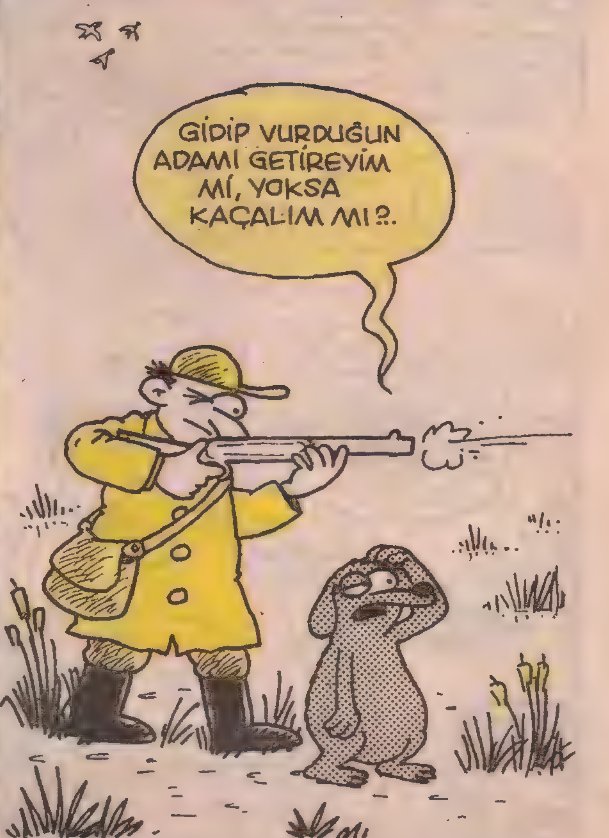
GİDİP VURDUĞUN ADAMI GETİREYİM Mİ, YOKSA KAÇALIM MI?..

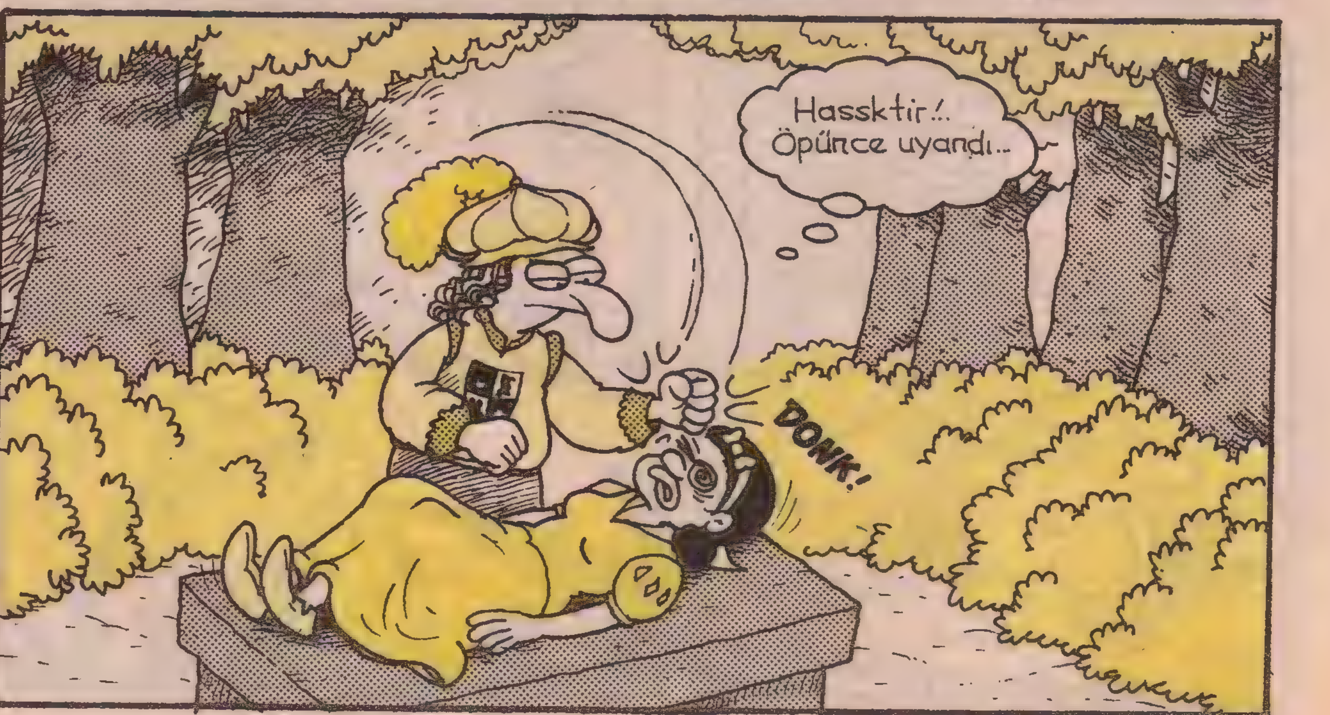
Hassktir!.. Öpünce uyandı..
DONK!

Aksamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• MACERA ADAMI TOMİÇ ve STERİL GÜLSÜM...

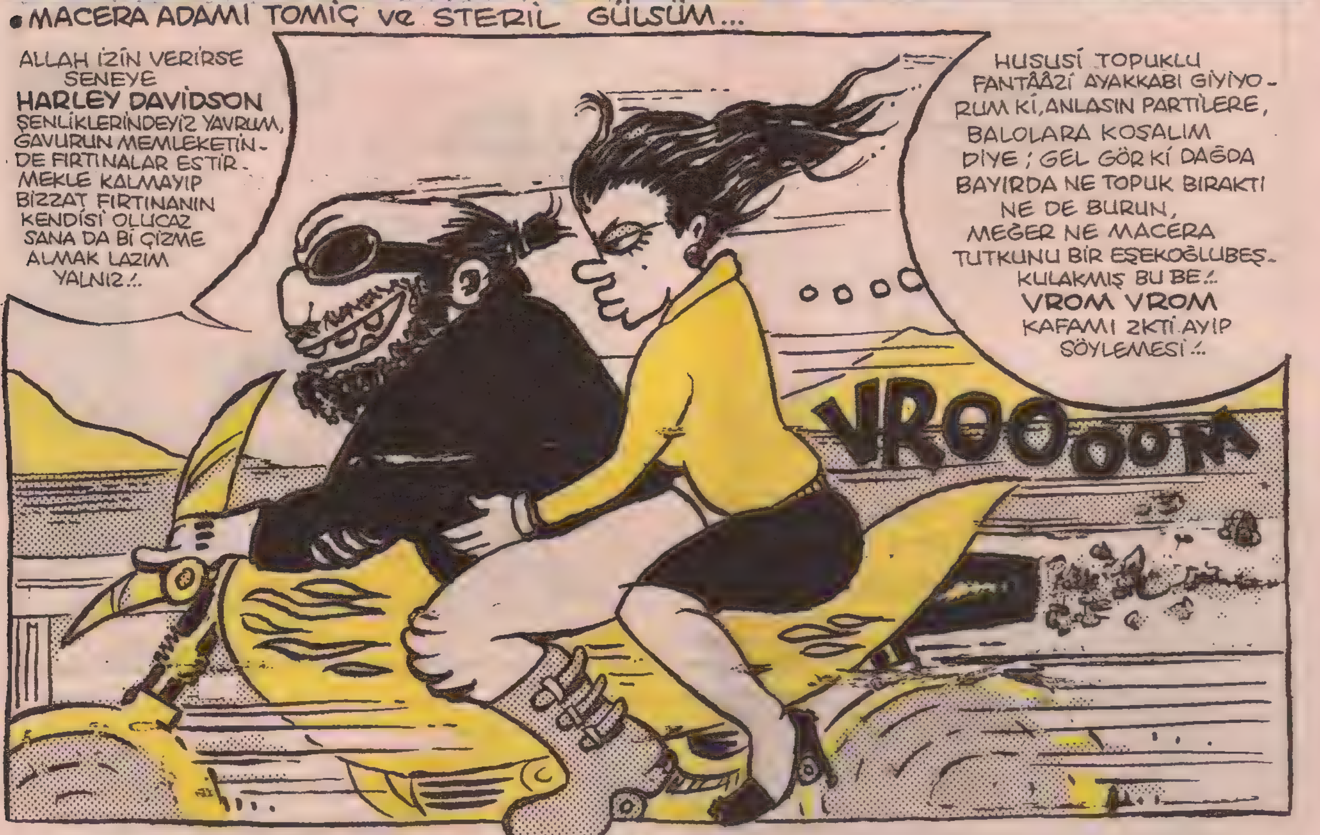
ALLAH İZİN VERİRSE SENEYE HARLEY DAVIDSON ŞENLİKLERİNDEYİZ YAVRUM, GAVURUN MEMLEKETİNDE FIRTINALAR ESTİRMEKLE KALMAYIP BİZZAT FIRTINANIN KENDİSİ OLUCAZ SANA DA Bİ ÇİZME ALMAK LAZIM YALNIZ!..
HUSUSİ TOPUKLU FANTÂÂZİ AYAKKABI GİYİYORUM Kİ, ANLASIN PARTİLERE, BALOLARA KOŞALIM DİYE; GEL GÖR Kİ DAĞDA BAYIRDA NE TOPUK BIRAKTI NE DE BURUN, MEĞER NE MACERA TUTKUNU BİR EŞEKOĞLUBEŞKULAKMIŞ BU BE!.. VROM VROM KAFAMI ZKTİ AYIP SÖYLEMESİ!..
OOOO
VROOOOOM

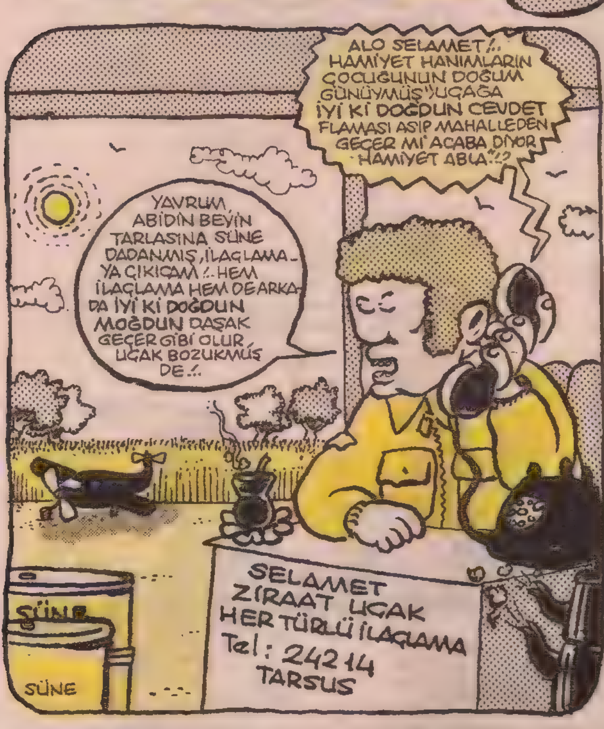
ALO SELAMET!.. HAMİYET HANIMLARIN ÇOCUĞUNUN DOĞUM GÜNÜYMÜŞ UÇAĞA İYİ Kİ DOĞDUN CEVDET FLAMASI ASIP MAHALLEDEN GEÇER Mİ ACABA DİYOR HAMİYET ABLA!?
YAVRUM, ABİDİN BEYİN TARLASINA SÜNE DADANMIŞ, İLAÇLAMAYA ÇIKICAM!.. HEM İLAÇLAMA HEM DE ARKADA İYİ Kİ DOĞDUN MOĞDUN DAŞAK GEÇER GİBİ OLUR, UÇAK BOZUKMUŞ DE!..
SELAMET ZİRAAT UÇAK HER TÜRLÜ İLAÇLAMA Tel: 24214 TARSUS
SÜNE
SÜNE

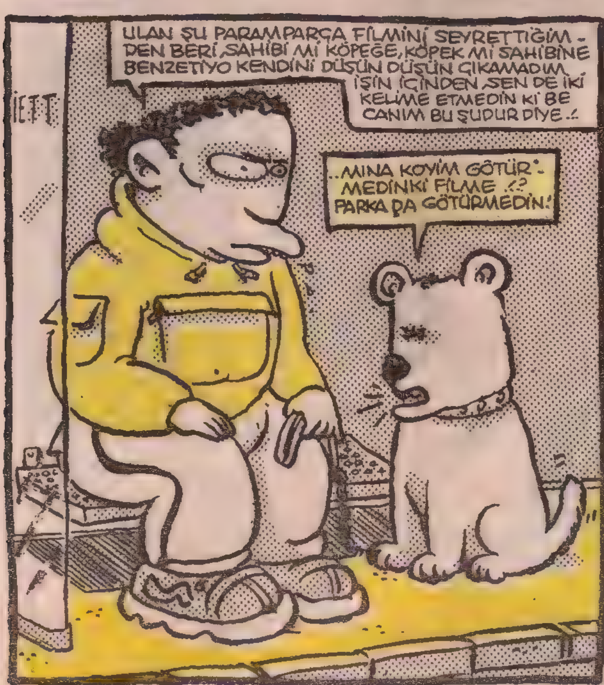
İETT
ULAN ŞU PARAMPARÇA FİLMİNİ SEYRETTİĞİMDEN BERİ, SAHİBİ Mİ KÖPEĞE, KÖPEK Mİ SAHİBİNE BENZETİYO KENDİNİ DÜŞÜN DÜŞÜN ÇIKAMADIM İŞİN İÇİNDEN, SEN DE İKİ KELİME ETMEDİN Kİ BE CANIM BU ŞUDUR DİYE!..
..MINA KOYİM GÖTÜRMEDİN Kİ FİLME!? PARKA DA GÖTÜRMEDİN!

BESİN DEĞERLERİ

PORTAKAL: Kilo bir milyon, candır..

ERİK: O da candır, papazdır...

KAYISI: Kuru kayısı, git al kuruyemişçilerde var...

ELMA: Baban soyarsa yersin...Akla gelmez başka türlü

AVAKODO: Armut gibi bişey, istersen ye...

ÇİLEK: Güzelce yıka, yut, em ne yaparsan yap...

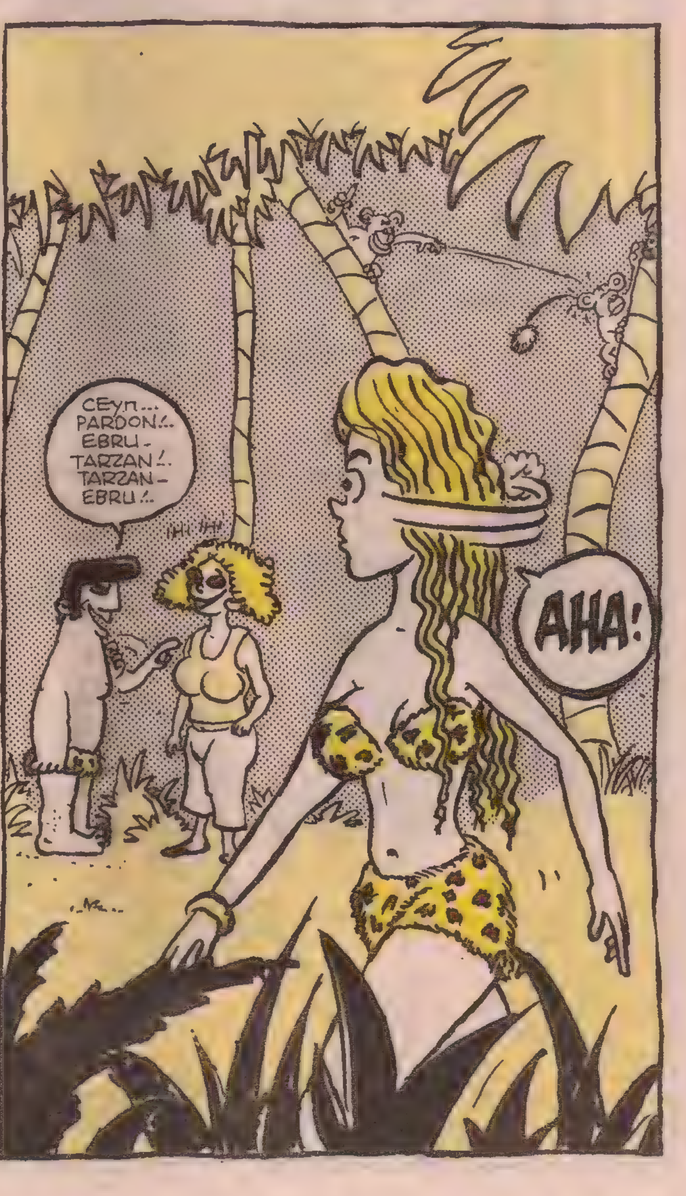
CEyn... PARDON!.. EBRU-TARZAN!.. TARZAN-EBRU!..
IHI IHI
AHA!

cemaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan devam

Siz de birgün düşerseniz benim gibi Anadolu yollarına, hiç sormadan binin, Urfa Cesur ya da Diyarbakır Lüks'e...

Başka firmaların arabaları mola yerinde ağır davranır, göbeklerini tuta tuta, sigara tüttüre tüttüre arabanın yanına yaklaşır, sağına soluna bakar, tekerleğe tekme atar, camlar iyi yıkandı mı, diye bekleşirler. Oysa Urfa Cesur'la Diyarbakır arabaları, yemekteyken şoförler, saatlerine bir bakıp, hızla, fırlayarak yerlerinden koşarlar otobüse!

Ankara terminaline girmenin ücreti yirmi milyon, çıkışta da para, otobüsler bu yüzden terminale girmez. Geceleyin yolda izde karayolunun bilmem kaçıncı kilometresinde arabayı stop edip, arkadan gelen arabalara yolcu aktarır. Gecenin üçü, arabayı durdurmuş, gelen arabaları beklerler. Kimseyi ikna edemezler. Diyarbakır ya da Urfa arabaları, otobüsün peşine düşer. Arabadan bir kıza laf atar gibi, laflar atılır. Otobüsün arkasına geçilir. Sonra yanına gelinir. Kafa kafaya böyle beş-on kilometre pencere açılıp, pazarlık başlar: 'Ya baba, canın mı çıkar, al şu müşterileri!.. Yandaki otobüs kurtulamayacağını anlar, çaresiz alır...

Küçük anılarım da var, birgün Urfa Cesur'la geliyorum. Konya Ovasından geçiyoruz. Saatlerdir durmadı araba, tuvalete gitmem lazım. Muavine ne zaman duracak, dedim, muavin arabayı hemen durdurdu, indirdi. Hadi ağbi, dedi. Koskoca Konya Ovası, ne hadi? Ağbi, sen istemedin mi, hadi gör işini... Arabanın penceresinden yolcular bakıyor. Zaten saklanacak yer yok. 'Ben tutarım, boş ver' deyip, tekrar bindim. Muavin bozuldu, lafını da yerleştirdi: 'Bizim oralara gelince her yere sıçıyorsunuz, koskoca ova, işemeye kıyamadın...'

Urfa Cesur, Diyarbakır Lüks'ün ortak özelliği, hiç gazete bulunmaz. İkinci özelliği, asla uyumayacaksın, her defasında şahit oldum. Adana müşterisini Ankara'ya, Bursa müşterisini İstanbul'a kadar getirmiş.

Ankara'ya girmek yolu 70 km. uzatıyor, bir çevre yolu faciası. Şehre girmenin maliyeti 70 km. Türkiye zaten müteahhitler cehennemi. Depremde onbinlerce bina çöktü. Haliç köprüsü hâlâ rezalet. Bolu tüneli bir facia. Ayaş tüneli bir facia, yüzlerce baraj boşuna yapıldı, işe yaramadan bekliyor. Karadeniz otoyolu facia. Ne diyeceksin şoföre, her defasında atıyorlar bizi yola.

Geçtiğimiz hafta, sabahın dördü. Bir kocakarıyla beni indirdiler. Muavin, yalvararak, rica ederek, telefonu kulağıma uzatarak: 'Ağbi, gözünü seveyim, telefonla konuştuk, arkadan araba geliyor, sizi kavşakta alacak...'. 'İnmem' diyorsun, 'Tamam ağbi, kavşakta beraber bekleyelim, tamam bekleyelim...'.. O kadar içten söylüyor ki, 'tamam' deyip iniyorsun. Muavin, yeniden: 'Teyze de terminale kadar gidecek, yardımcı ol ağbi!'.

İndik arabadan. İnanılmaz bir karanlık ve sessizliğin içinde kalakaldık. Kocakarıya baktım, tepeden tırnağa ihramla kapanmış gibi. Alnının tam ortasında bir döğme. Buruş buruş ve kemikli yüzü, çürümüş elma gibi bir surat. Araba hareket edince, teyze, Kürtçe bağırmaya başladı. Şaşırdım, kaldım. Kadın Türkçe de bilmiyor. Bir kürt, bir laz, kaldık yolun ortasında. Kocakarı söyleniyor, söylediği küfürleri bir bilebilsem de buraya yazsam. Araba maraba gelmiyor. Aldı beni bir panik. Teyze, çuvalını çeke çeke otların üstüne sürdü. Hiçbir şey olmamış gibi vurdu başına çuvala, uzandı çimenlerin üstüne. Yaktım bir sigara, ortalık zifiri karanlık.

İçimde bir kasvet, darbe üstüne darbe vuruyor, çöküverdim, öyle böyle değil, suratım birden yara kabuğuna dönüştü. Oy benim sevduceğum, olur mu böyle keder? Arkamda kapkaranlık bir orman. Hava çok bulutlu, kapalı. Ne işim var buralarda, siyasi partim mi var, oy mu topluyorum, Anadolu yollarında nereye gidiyorum, nereden geliyorum, neyin telaşı... İnsanları nereye çağırıyorum, insanlar beni nereye çağırıyor. Cebimde beş milyondan fazla para yok, dikkatli yiyor, dikkatli harcıyorum. Karayolunda elim arkamda volta vuruyorum, teyze beni seyrediyor. Arkada, kapkaranlık orman. Ormanlar hâlâ orman!

Tarihin ilk günlerindeki gibi korku dolu. Döndüm yüzümü ormana. Kapkara, kara gözlü sevgilim orman. Bir laz türküsü: 'geldik karşı karşıya buna can dayanır mı?'. Çocukluğumdan beri ürktüğüm şeydir, orman. Geceyarısı ay ışığı olmadan tek başına ormana girmek, asla. Kimse giremez. Girebilen gözümde tarihin en büyük kahramanı. Şimdi, burada anladım, ancak bir sevgili götürebilir beni ormana! Bir girsem ormanın içine. Eşek kadar adam oldum, artık çok büyüdüm, çocuk gibi korkmanın alemi yok, bir girsem şu karanlığa.

Ormanın kalın, paslı demir kapıları kapalı gibi. Gitsem, vursam kapısına. Alın beni içeri. Açıverse hışırtılar, karaltılar. Buyur dese karanlık böcekler, otursam, çıtır çıtır üstlerine. Çalılıkların altında gizlenmiş sürüngen sesler, yanıma, içime sokuluverse. Açsa karanlık gözlerimi hortlatarak, patlatarak, açılsa, kaçışsa beynimdekiler her tarafa.

Beş-on adım yürüdüm tepeye doğru. Teyze, gelen arabaları görmem için çıktığımı sandı. Adımlarımdaki hışırtılardan korkuyorum. Orman, mağara ağzı gibi tam karşımda. İşte geldik, burun buruna. İçimden kurtlar, tuhaf yaratıklar fırlayacakmış gibi. Zifiri karanlık, orman, kara sütunlu bir tapınak gibi. Ölümsüz bir arzu içimde, içeri girmek. Köşeli, geometrik evlerde oturmanın korkaklığı. Hayatımın noksan kalan bir yeri var, içeri girsem, tamamlanacağım, rahatlayacağım. Ya da, ormanın kapısında ağzımdan yılanlar, kara böcekler, yarasalar kusup, içimdekileri dökeceğim.. Boş, cansız, kuru ağaç gövdelerinden neden korkar insan. Bilinçaltımda hangi milyon çağ öncesinden kalma bu korku fırtınası, ayaklanıp, esir alıyor!

Orada beni bekleyen kapkara gözlü bir kadın var, biliyorum. Kartal gölgesinden pelerin giyinmiş bir kadın. Biliyorum bir sevgili olmadan girilmez, içeri. Mekan, zamanla ilgili bir korku değil, bilinçaltımın bodrumunda bir elektrik düğmesi var, cesaret edemedim basıp açmaya. Sanki beni zirvelere taşıyıp uçuracak, ya da dibi görünmez boşluklara tepetaklak düşürecek. İnsan çözülememiş bir muamma. Şimdi adımlarımla çiğniyor, eşeliyor, yırtıyorum bu karanlık muammayı. İçimde, eski masallar, eski destanlar gibi heyecanlı, tık nefes, şiddetli bir güç beni ormana itiyor. Tam sırası, diyorum. Neyin sırası? Vakit geldi, diyorum. Neyin vakti? Bağıra bağıra girsem. Şeytani çığlıklarla koşsam, görünmez sinsi karaltılarla boğuşa boğuşa. Yürüdükçe kıllanıyor, kararıp pençeleşiyor ellerim. Ağzımdaki dili-gırtlağı, götümden çekip çıkartacak bir tuhaf yaratığın eli oluyor, elim. Sanki burada bir sınır var, aşmak zorundayım. Beynimden istemeden geçen kelimeler, kapkara bir bıçak gibi elimde beliriyor, alıp ruhumu karaltıların içinde delik deşik ediyor.

Kanlı bir boğuşmaya hazırlanır gibi, ıslak çayırın üstünde yürüdüm, hayatım boyu korkup ertelediğim bir hesaplaşma bu, ormana yürüdüm. Şimdi, harbiden tek başına, şimdi, bütün haysiyetiyle yapayalnız.

Ardımdan karaltılı, kıllı bir pençe kafatasıma inecekmiş gibi, birden geri döndüm, tepeden yola baktım. Yolu tanıyor gözlerim, hâlâ uzaklarda bir ışık arıyor. Hava ışıdı biraz. Dağların ardı sığır ciğeri gibi, koyu kirli kırmızı. Önümde tuhaf bir yükselti gördüm. Korkudan ayaklarımın dermanı kesildi. Bir heyüla, bir tuhaf... Birkaç adım yaklaştım, yirmi metre kadar önümde, bir at ölüsü.

Irzına geçer gibi dağın. İki bacağı ayrık, çullanmış yamaca. Sanki dağı düzerken şehvetten ölmüş. Başı yana düşmüş, sevgilisinin boynuna düşüp bayılmış gibi. Gözleri açık, ormanın ta içine bakıyor gibi.

Geri geri kaçtım. Bir daha bakayım, lunaparktan sökülmüş oyuncak bir at olabilir mi, nereden kaçtı, varoşlardaki gecekondulardan... Bu gece ölmüş olmalı. Ağzı köpük içinde, bacaklarını ayırıp toprağa abanmış, yoksa bacakları kayıp, taşakları üstüne düşüp, hayaları mı patladı?

Hayalarımda inanılmaz ağrı, patlayacak gibi şişiyorlar, karanlığı arabayı unuttum, işemem lazım, bir damla düşmedi, ağrı şiş gibi saplandı. Hayatım boyunca çektiğim acılar oraya taş gibi yerleşti, korkumu en yüksek noktasına çıkardı, başım alevler içinde. Karanlık biraz daha alacalaştı, tatlı, ılık bir rüzgar esmeye başladı. Atın cesedine doğru bir güç bulup, bakmak istedim. Kıpkırmızı bir bez... Atın başına doğru bir bayrak serili yerde... Yanaştım, bayrağın çubuğunda bir tülbent, bir mendil bağlı. Niye bağlamışlar?

Şimdi anladım, bu at, bugün bir gelin götürdü. Bu tülbent, bu mendil, bu, bir gelin alma, atı...

Gelinde gözü mü vardı, sevdiğini kendi mi teslim etti, dili dönmez miydi, anlatamadı mı?.. Korkularım uçtu gitti, ürküp kaçtığım atın leşine şimdi sarılıp ağlayacağım, dualarla, türkülerle, yarım kalmış bu düğünü, burada bitireceğim. Kafamda çeşitli senaryolar, düğün evinde herkes eğlenir, oynarken, bizimki gizlice kaçıyor. Dağları, yamaçları ölümüne aşıyor, aklını yitirmiş gibi, parlıyor at!

Parlayan atlar, amok koşucusu gibi, ölene kadar koşar, parlayan atlar, gözkapakları hortlayarak ölürler. Bu at, bu kadar ürkecek neyi gördü?

Ve neden, tam ormanın kapısında yığılıverdi? Birkaç adım daha atacak gücü kalmamış mıydı?

Aynı yoldan geliyordu bu genç adam, karayollarının bilmem kaçıncı kilometresinde ormanın kapısında buluştuk. Yaşadıklarımdan biliyorum, taşıdıklarından yorulduğu için değil, taşıyacak birşeyi kalmadığı için parladı!

Çok geçmez, sabah güneşinin ısısıyla küçük kurtcuklar kıvıl kıvıl doluşur ağzına, karnına. Birazdan çakallar, karnından, alnından yükselen sıcak buğunun içine diş geçirip, uzatıp uzatıp derisini çekip yırtarlar. Hiçkimse bilemeyecek, bu dev taşakları engel oldu bu son koşusuna. Bu ağır gülle gibi taşakları ormanın kapısında yıkıverdi onu. Birazdan belki köylüler gelir. Boudlaire'in yaralı Albatros kuşuyla tayfaların eğlenmesi gibi değnekleriyle karnını dürtüp, matrak geçerler belki. Bugün götürdüğü gelinin kınalı elleri, yolunmuş, dökülmüş, kısacık yelelerini okşamış mıdır? Karanlık ahırından başka hangi sebeple kaçsın uçmak istesin. Köpüklü bir dalgaya benzeyen ağzının tam ortasıyla gelip kayalıklara çakıldı. Dokunabilmeyi başarabilsem cesedine. Sanki ormanı yeniden dörtnala erkek kişnemesi saracak. Hamurdan simit gibi bükülmüş, çürümüş balta sapı gibi, zavallı ayakları. Kimbilir ne kadar koşuşturdu? İstese de artık diş geçiremeyecek, köpükler içinde boğulmuş ağzı. Çenesinin kemik tarağından, ağzının ta orta yerinden kurtulup demirden gemi, başına çıkmış. Şimdi bir taç gibi, ölümün zaferi gibi, başında taşıyor şimdi, hergün diliyle öğütüp, hırlamalarla eritemediği tutsaklık gemini. İnsanın sorası geliyor, nerde yolculuk arkadaşların? Nerde yanyana büyüdüğün kardeşlerin? Çürümüş bir eski zaman kadırgası gibi ölüsü. Karayolundan onbeş metre yüksekte, kapkara ormanın kapısında, şimdi. Tam burada, kesildi ayaklarında derman, yığılıverdi... Sonunda başardı mı?.. Tutsak bir köle gibi ölmedi! İçimizde şimdi yalnız onun ruhu, korkmadan karanlıklarından, özgürce dolaşıyor ormanında!

Biraz daha yaklaştım, nalları, kamyon lastiğinden yapılmış. İhtiram nöbeti gibi başında dikildim, birkaç dakika. Derin bir gurur, tarifsiz büyük bir kibirle seslendim: Yıllar geçse tek bir mısramı yazamazlar. Çünkü seninle aynı haradanım, nalları, öldükten sonra çakılan atlardanım.

Karayoluna indim. Atın geceki ölümcül koşusunu düşündüm. Hergün ezilip, çektirilip, horlanıp, sürüklendiği bu dağlar, onun yurduydu. Son bir koşu hakkıydı. Tilkiler, çakallar, domuzlar, nasıl korkup, kaçışıp, inlerine saklanmış olmalı...

Bu araba gelmeyecek, zaten, başkalarının arabasını beklemekle geçiyor ömrümüz. Şu kocakarı, kürt teyzeyi... Kınalı bir gelin gibi sırtıma alsam... Şimşek hızıyla, son bir defa, koşa koşa şehre girsem!

Nihat Genç

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Okurları!

Merhaba. Ben 22 yaşındayım ve Ankara'da oturuyorum. Muhafazakar bir ailenin çocuğu olarak büyüdüm. Bulunduğum çevrede sol görüşlüler hiç sevilmezler. Hele bir de alevi ya da kürt isen selam vermek bile günah sayılır. Tabi ki ben de yaşadığım çevrenin bağnaz düşüncelerinden etkilendim. Dünya'da ve Türkiye'de yaşanan ve gelişen olayları hep o çerçeveden değerlendirdim. ÖSS'yi kazanıp İzmir'e gittim. Bir sene yurtta kaldım. Yurt hayatım sürecinde değişik düşüncelere sahip, her görüşten arkadaşlarla tanıştım ve en iyi arkadaşım aleviydi. Leman ile onun sayesinde tanıştım. (Özgür'e buradan teşekkürlerimi iletiyorum).

Öğrencilik hayatım boyunca hayatı gerçek anlamda yeniden tanıdım diyebilirim. İnsanlara düşüncelerinden, yaşam tarzlarından dolayı iyi, kötü ayrımı yapmanın, onları sınıflara ayırmanın ne kadar yanlış olduğunu anladım. Dünya görüşümün ve düşüncelerimin pozitif yönde değiştiğini siz Leman okurlarıyla paylaşmak istedim. Üniversiteye hazırlanan herkese seslenmek istiyorum: Mutlaka üniversite okumaya çalışın. Herşeyin göründüğü gibi olmadığını anlayacaksınız. Herkese iyi günler.

Mehmet Telli

Merhaba Leman Çalışanları ve Okurları!

Ben 15 yaşında Anadolu Lisesi öğrencisiyim. Bu sayfaya genelde üniversiteli arkadaşlar yazıyorlar ama benim de sizinle paylaşacak şeylerim var... Bu dergiyi 2 senedir alıyorum. Nihat Genç abimin yazılarını özellikle takip ediyorum ve onun kitaplarını da çok severek ve hak vererek okudum... Bu dergi sayesinde güncel olayları sanatsal ve mizahi olarak takip ediyorum, bizlerin gerçekleri görmemizde, olayların aslını anlamamızda yardım ediyorsunuz... Üniversiteli arkadaşlar sınav sisteminden ve üniversitelerden şikayetçi (çoğu); onları anlıyabiliyorum çünkü geçen yıl biz de lise sınavlarına girmiştik, benim şansıma Anadolu Lisesi oldu. Ben Edirneli'yim. Anadolu Lisesi'ni kazandım ve şu anda okulumu hiç sevmiyorum. Bazı şeylerin abartıldığı ve burjuva kesimin hep üstte olduğu bir lise.

Bu ülkede hiçbir umudum kalmadı, şu an hazırlıktayım ve bize İngilizce gösteriyorlar. 24 saat bence yabancı dil beceri işi ve bu kadar abartılmamalı. Tamam dünya dili cart curt ama bu kadar zorla olmamalı, en azından seçmeli olmalı. Bu hazırlık sayesinde Türkçe'yi sevdim, meğer bizim ne güzel dilimiz varmış ve biz bunun değerini bilmiyormuşuz da ona dışarıdan kelimeler sokmuşuz.

Şu an tek isteğim üniversite kazanmak ama sonra ne olacak? Son sınıflar sınava bu sene hazırlanmaya başladıklarını söylüyorlar, sanırsam onlar da ümitli değil gelecekten... Hep üniversiteyi hayal ederdim; değişik ortam, kültür, sosyal çevre ama bu sayfayı okuduktan sonra bazı şeylerin hayalimdeki gibi olmadığını anladım... Genç nesil olarak barış istiyoruz. Güzel dünya, sevgi, adalet, gelir dağılımında biraz olsun eşitlik, eşitlik, yeşil dünya... Çok şeyler mi bunlar? Özgürlük istiyoruz... İsrail-Filistin savaşında Filistin'i sonuna kadar insanlık adına destekliyoruz. Always Peace...

Pelin

Markete gitmiştim hemen bir LeMan aldım büroya gidip masaya oturdum. Biraz işlerim vardı onları halledip dergiyi okumaya başladım. En son okur mektuplarını okuyordum orda bir yazı gördüm. İlk önce gözüme o takıldı, okumaya başladım. Bir öğrencinin 23 Nisan konulu kompozisyonuymuş. Adı Zarife; 8 yaşındaymış. Okulunu, yaşamını anlatıyordu. Okudukça içimde tarifi imkansız duygular yaşadım. Tüylerim diken diken oldu, ağlamak istedim, ağlayamadım. Gülmek istedim, olmadı. Bir çocuk bunları mı yazmalıydı? Oyuncakları nerde, hayalleri nerde, ümitleri nerde? Neden onları yazmamış? Yerimden kalktım, pencerenin önüne geldim, dışardaki çocukları gördüm. Büyük bir neşe içinde oynuyorlardı; bazılarının elinde çikolata ve meyve suyu vardı.. Zarife'yi düşündüm. Ve Zarife gibi nicelerini. İki ayrı dünya, iki ayrı Türkiye... Bu adalet değildi. Adalet böyle olmamalıydı, tüm çocuklar hayallerini yaşamalıydı... İçime bir sıkıntı çöktü, bir an kendimi çaresiz hissettim. Hayatın ne kadar acı olduğunu bir kez daha ta içimde hissettim. Bunları yaşayan nice Zarifeler vardı. Düşünmek bile istemedim. Belki de gerçeklerden kaçmanın en kolay yolu buydu. Ama ben ne kadar kaçmaya çalışsam da bu gerçekler her zaman varolacaktı. Çünkü bu bir kompozisyon değildi bu gerçeklerin ta kendisiydi.

volkan@paradox.gen.tr

Selam Ülkemin Özgür Kuşları!

Leman'a ilk kez mektup gönderiyorum. Ama çok uzun zamandır bu derginin okuyucusuyum. Filistin için yapılan ışık eylemine katılan gönüllülerden biriyim. Ve de eylemimi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyım. Arasıra isyana yönelicek olsak bile, hatırla ki kainatı yargılamak imkansızdır. Onun için kavgalarımızı sürdürürken bile, kendi kendimizle barış içinde olmalıyız. Görmeye çalış ki, bütün pisliğine ve kalleşliğine rağmen hayat güzeldir. Bu pisliğin içinde tam tamına 18 yıldır yaşıyorum. İlk zamanlarda tiksiniyordum ama artık bağışıklık haline geldi bende. Kendi kavgamla ve inançlarım doğrultusunda yaşıyorum. Bu kavgaya ortak olmak isteyenler var mı? Herkese e-mailim açık. Başkalarına da kulak veriyorum. Aptal ve cahil olduklarında bile dinliyorum onları. Çünkü dünyada herkesin bir hikayesi vardır...

ROJDA_v@mynet.com

Selam,

Burda bir lise öğrencisinin itirafını okuyacaksınız. Suslu puslu bir günün buğusunda, en büyük itirafımı yazmak için aldım kalemi elime. Günün gizemliliği üstümde. İçimdeki itiraf kırıntılarını savurmak, pişmanlık yasasının da çıkmasıyla artık farz oldu. Valla ben bir şey yapmadım. Onlara uydum. İlk önce tavsiye üzerine aldım. Yavaş yavaş kanıma girdi. Pençesinden kurtarılamıyacak bir hastalık gibi bütün bedenimi kapladı. Sonra bağımlılık yaptı. Bu hastalıktan kurtulmak için hiçbir şey yapmadım. Boş boş oturmadım, tv seyretmedim. Başka şeylerle ilgilenmedim. Haftada bir aldım ve okudum. Evet yaptım, yaptım ama bir sorun niye..? Niye mi? Umutsuzluk sularında boğulmamak, düş kırıklığı içinde yüzmemek, herşeye rağmen hayatın gülen yanına kulaç atmak ve yaşamın bütün karamsarlığına sırt çevirip biraz gülmek için yaptım, yaptım ve hiçbir zaman pişman olmadım. Pişmanlık yasasını düşünmeden cezam neyse çekmeye hazırım. Evet ben "LeMaN" okudum. Göstere göstere ve kahkahalarla... İtiraflarım, paylaşıp yok edene kadar sürecektir. Selam ve saygıyla.

Uğur Yıldırım/Menemen

Selam;

Emeğe, çalışana, karanlığa, aydınlığa çıkan sevgili Leman Ailesine, Leman okumaya başladığımdan beri tam bir kronik hastalık haline geldi bende. Her hafta almadan yapamıyorum. Şunu paylaşmak istedim sizlerle bir takıma da cevap vermek istedim ben Gazi Mahallesinde oturuyorum. 1966 yılında çıkan o kötü olaylarda onca yoldaşımızı kaybettiğimiz sonraki yıllarda çoğu kesim, insan tarafından şu sorulara maruz kalıyordum veya kalıyorduk. Gazi Mahallesinde nasıl oturuyorsunuz, korkmuyor musunuz, gibi. Cevap veriyordum. Ama tekrar buradan haykırmak istiyorum. Gazi Mahallesinde oturmaktan onur duyuyorum, duyuyoruz. Bu halk insanlık adına dayanışma, birlik ve beraberliğin en güzel örneği olduğuna inanıyorum. Onur duyuyorum insanlarıyla ve mücadelemizle bana bu hakkı tanıdığınız için Sevgili Leman'a çok teşekkürler... Son olarak ölüm oruçlarında hayatlarını kaybeden tüm yoldaşlarımıza Allah'tan rahmet diliyorum.

"İnsan yüreği kadardır sevdası
Küçükse büyüğünü taşıyamaz ama siz
yüreğinizden daha büyük sevdalar taşıdınız."
Benden selam olsun size sağlıcakla kalın...

Gazi Mahallesinden, Duygu

Anne Bana Yoğurtlu Ispanak Yap!

Yaşamım beni nereye götürüyor. Sanki doğduğumda dedem kulağıma ismim yerine "sen lanetlendin" demişti. Ya da annemle babamın bir aylık tanışma sürecinde oluşan evlilikleri lanetliydi... Lisede kendimi hayata hazırlanan bir embriyo gibi hissediyordum. Herşey o an'a bağlıydı. Sınava çok çalıştım ama 3 saat içerisinde heyecanlanmam kötü puan almama neden oldu. Herşey normal ya, suçlu benim heyecanım oldu. Sonunda bir yeri kazandım. Ezberci sistemde ezber yapamadığım için aptal gibi hissettim kendimi. Yaşasın ezberleyenler galip(!).. Ayarlayana 3 burs çıkarken bize çıkmaması hiç haksızlık değildi tabi ki... Sabahları durakta belediye otobüslerinin çok dolu olup bizi almadan geçip gitmesi yüzünden giremediğim dersler biriktikçe birikti. Sanırım benimle aynı durumda olanlar vardır. Sizin dedeniz ne dedi acaba çok merak ettim. Son olarak; çevremde gezmek dışında sosyal aktivitesi olan gençlik göremiyorum. (Sadece benim çevrem. Bu, lanetimden kaynaklanıyor:) Artık bir erkek arkadaş istemiyorum. Lanetim ona da bulaşmasın diye:) Diyecek başka bir şeyim kalmadı. Anne ne olur, tatilde ben gelince yoğurtlu ıspanak yap!..

Derya/Uludağ Üniv.

Bağımsız mı? Pöh! Nerdee!?

Düşündüm; acaba yazacaklarım en çok sevdiğim Leman'a zarar verir mi diye. Sonra dedim ki, onlar nasıl sessiz kalmayıp tepkilerini dile getiriyorlar, bunu gösteriyorlar ve bize öğretiyorlar, o halde ben de sessiz kalmamaya, onlardan öğrendiğim bazı şeyleri uygulamaya karar verdim... Doğma büyüme Bergamalı'yım. Aslında Bergama'nın bir diğer adı daha var, siz bilmezsiniz onu; ancak buranın gençleri ve burada okuyan üniversiteliler bilir. O; Türkiye'nin en büyük köyüdür. Evet diğer adı, Türkiye'nin en büyük köyü. Türkiye'nin içinde ufak bir Türkiye'yiz biz. Bu tanım saçma gelebilir size, açıklayayım: Nasıl Türkiye genelinde daha iyi bir eğitim, iş, sosyal hayat vb. şeylerden dolayı yurtdışına çıkılıyorsa, aynı ve daha fazlası nedenler yüzünden biz gençler Bergama'dan kurtulmaya çalışıyoruz. Bu bir gerçek. 3-4 sene öncesine kadar burada cafe vb. bir yer bile yoktu. Ne zaman Ege Üniversitesi Yüksek Okulu açıldı, o zaman az buçuk bir kımıldama gözlendi. Aslında bu bile Bergama için çok. Oldukça geri bir yer burası, her açıdan. Nüfusu bazı illerden fazla olmasına rağmen bir ilerleme yok. Nasıl olsun ki? Belediye başkanı bile İzmir'den gelip gidiyor. ***Öyle ki buraya okumaya gelen, bir şeyler yapıp çabalamaya çalışan az sayıdaki üniversiteli kızlara bile fahişe gözüyle bakılıyor.*** Buna başka ne denilebilir ki?! Kısacası burada yaşama isteğimiz, doğrusu kendi adıma konuşayım, yaşama isteğim kayboluyor. Buz gibi yavaş yavaş eriyorum. Sonunda buhar olup uçucam. Ha! Bazı şeyler yapmıyo değiliz. Bu aralar hep gündemdeyiz, altın madeninden dolayı. Yok açılıyor, yok kapanıyor, eylemler falan filan... Ne yalan söyleyeyim, bir Bergamalı olarak bu eylemlerin hiç birine katılmadım, daha doğrusu katılamadım çoğu Bergamalı gibi. Bu işler burada öyle yapılıyor ki, bir eylem olduğunu Bergamalı olarak TV'den öğreniyoruz. Görün siz birlik ve beraberliği... Mahkemenin son kararına göre altın madeni kapatıldı doğru olarak. Bunun gururunu ve sevincini yaşamadık değiliz. Ancak dün akşam TV'de haberleri izlerken "Son Dakika" gelişmesi denilerek araya zırt diye girildi. Aklıma ilk önce Şaron'un yaptığı katliamların birinin haberidir düşüncesi geldi, ama değil... Şöyle dendi: "Bakanlık kararına göre Bergama'daki altın madeni üretime devam edecek". O anda dumura uğradım. Nasıl olur? Ortada aynı sonucu defalarca veren mahkeme kararı var. Ve kafamda yüzlerce soru oluştu bir anda. Acaba bu mahkeme nasıl bir mahkeme? (Kararı uygulanmayan/uygulanamayan) Birkaç tane bakanın aldığı karar, mahkeme kararına karşın nasıl etkin çıkar? ***O zaman şu aklıma geldi; bu mahkemeler ve kararları bağımsız değil!*** E hani 'Adalet Mülkün Temeli'ydi...Bu ülkede her şeyde olduğu gibi burada da bir şeylerin el değiştirdiği belli, apaçık... Yazık! Atatürk'ümüzün mahkemelere asılan o güzel sözünü değiştirmenin zamanı geldi galiba... Adalet bakanlarının vereceği karardır ya da Adalet paradır... Dediğim gibi herşey açık. Bunları aslında hepimiz biliyoruz fakat dile getiremiyoruz. Konuşma özürlülüğümüzü bırakmamız lazım... Ve ben... Bu özürlülüğü üzerimden atmak için hepinizden birşeyler bekliyorum. Bu sıkıcı Bergama'da beni yalnız bırakmayın.

koraygencel@mynet.com

Yiten Sevgiliye Mektup

Emine'ye

Tesadüf müydü bilmiyorum ama Leman Kafe'de başlamıştık. "Elimi al ve kalbine götür" demiştin. Ben de yaptım. Yüreğinden hiç ayrılmaması umuduyla. Ama hep korkuyordum. Neden mi? Kaybetmekten. Ve korktuğum başıma geldi... Bitirdiğimiz yer farklı bir yerdi başladığımızdan. Ayrılığı konuşurken fonda "Hiroşima" çalıyordu. Kulağımı ona verdim ve şükrettim durumuma. Çünkü kısa sürse de mutlu olmuştum seninleyken. Oysa Hiroşima'da can veren minik bedenler böylesine duyguları yaşamaya vakit bulamamıştı. Neyse, sana "ürünümün kaynağı" "ömrümün 'E' grubu kanı" diyordum (eksildiğinde tamamlanamayan). Bu mektup da bir ürün, senden kaynaklanan. Ve ben kan kaybetmeye devam ediyorum, 'E' grubu bir tek sende bulunan. Sırtımda, gömleğimin altındaki çıkıntıyı soranlara söylemedim ne olduğunu. Ne mi? Eros bile sırtımdan vurdu okuyla ve hâlâ orada duruyor. Memnunum vurulmaktan (sırtımdan da olsa)... Şu anda radyo açık. Bir ustanın şaheserini dinliyorum ve aynı anda benim dilimde; yüzyılın şarkısı: "Sensiz olmaz"

Erkan/İzmir

Aziz Nesin İlköğretim Okulu

Nesin Vakfı Çocukları ilk ve orta öğrenimleri için devlet okullarına giderler. Öğretmen eksikliğinden dolayı boş geçen dersler, öğretmenlerin büyük bir çoğunluğunun yetersiz pedagojik ve bilgi düzeyi, çağdışı ve faşizan eğitim anlayışı. hiç olmayan ya da olduğundan da bozuk olan altyapı, öğrencilere yapılan saygısızlık, hakaret, hatta atılan dayak gibi Türkiye'nin her okulunda yaşanan sorunlar, İstanbul'un yalnızca 60 kilometre uzağında bulunan Çatalca'da da yaşanıyor, hem de yoğun bir biçimde...

Sonuç olarak, birçok bakımdan çok iyi yetişen (birlikte yaşamayı bilen, emeğe saygılı, onurlu, üretici, elcil, sevecen, bağımsız, özgür) Nesin Vakfı çocuklarının akademik başarıları her zaman istediğimiz düzeyde olmuyor.

Babamın da yaşarken öngördüğü gibi, tek çözüm kendi okulumuzu kurmaktı. Kendimize ait olan bir okul olmadan, tam anlamıyla dilediğimiz nitelikte insan yetiştirmemiz olanaksızdır.

Çatalca'da sekiz yıllık bir 'Aziz Nesin İlköğretim Okulu" kurmayı tasarlıyoruz.

Bu okul, Aziz Nesin adına yakışan bir okul olacak. Hayvancılığıyla, tarımıyla, çiçek ve sebze bahçeleriyle, dansıyla, müziğiyle, resim ve heykel atölyeleriyle, şiir günleriyle, fotoğrafçılığıyla, satrancıyla, spor alanları ve çocuk bahçesiyle, kitaplığıyla, sinema ve tiyatrosuyla, bilimsel, sosyal, sanatsal ve kültürel etkinlikleriyle, hoşgörüsü ve özgürlüğüyle, öğrencilerin haftasonları bile okula gelmek isteyecekleri bugüne dek eşi benzeri görülmemiş bir okul...

Ayrıca, öğretmenlerimizin "iş saatleri" dışında da okulda bulunmalarını sağlamak amacıyla öğretmenlere birer lojman yapmayı öngörüyoruz. Okul binası ve lojmanlar, Vakıf binasının bir kilometre ötesindeki 40 dönümlük arsamıza inşa edilecek. Her sınıf en fazla 20-25 kişilik olacak. Dolayısıyla, Aziz Nesin İlköğretim Okulu, okul öncesi yuvasıyla birlikte, aşağı yukarı 200 öğrencilik bir okul olacak. Nesin Vakfı'nın böyle bir okulun maddi giderlerini karşılayacak olanağı yoktur. Okulumuz paralı olacak, ancak kâr amacı gütmeyecektir.

Öte yandan Nesin Vakfı çocukları ve -olanaklar elverdiğince- civardaki yoksul çocuklar da okulumuzda parasız eğitim görebilecekler. Ayrıca, okulun bilim, kültür ve spor olanaklarından Çatalca yöresinin gençleri de parasız yararlanabileceklerdir.

Nesin Vakfı'nın yasal olarak özel okul işletme hakkı olmadığı için, okulu ayrıca kuracağımız Aziz Nesin Eğitim Vakfı işletecek. Okul binası, öğretmen lojmanları ve arsa Nesin Vakfı'na ait olacak; Nesin Vakfı, Aziz Nesin Eğitim Vakfı'na bu gayrimenkulleri kiralayacaktır. Ama bu aşamaya gelmeden önce okulun ve lojmanların inşaatını bitirmeliyiz.

Tahminlerimize göre en az 1 milyon dolar gerektiren okul inşaati için de Nesin Vakfı'nın şu andaki maddi olanakları yeterli değildir. Bu amaçla bir kampanya açmış bulunuyoruz. Hesap numaralarımız şöyledir:

Aziz Nesin İlköğretim Okulu Bağış Kampanyası
Vakıfbank, Çatalca Şubesi
0015800237417757(TL)
237-400-7937 (USD)
237-4007936 (DM)

En az 30.000 $ bağışlayanların adını (ya da diledikleri birinin adını) bir sınıfa, kitaplığa ya da spor salonuna verebiliriz.

Bağışların yukarıdaki hesap numaralarına yatırmanızı ve böle bir kampanyanın açıldığını çevrenizde duyurmanızı rica ediyorum.

Yardımlarınız için teşekkür ederim.

Saygılar, sevgiler...

Nesin Vakfı Yönetmeni
Ali Nesin

PİJAMA PİKNİĞİ GELENEĞİMİZİ YAŞATIYORUZ..

12 MAYIS 2002 PAZAR Çamkoru Kızılcahamam/Ankara

12 Mayıs'da pikniğe gidiyoruz. İp atlıcaz, uzun eşşek, birdirbir, güvercin takla, yakartop, uzun atlama oynayıp maç edeceğiz. *Dolma, zeytin, peynir, köfte, salatalık (hıyar), domates, soğan, ekmek ve gazozlarınızı alın. *Atlamak için ip, tekmelemek için top, her türlü müzik aleti, göle salmak için olta getirmeyi unutmayın.

Ulaşım Ücret: 7.000.000 TL
Hareket Saati: 08.00
Hareket Yeri: Tunus Cad. ODTÜ Durakları ve Üniversite Kampüsleri
Rezervasyon: Ankara LeMan Kültür Tel: (0312) 417 20 87

* LeMan Kültür Mutfağı ve Bar'ı Uygun Fiyatlarla Piknik Alanında Hazır Bulunacaktır..

LeMan Kültür

LeMan
SAYI: 547
4 MAYIS 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki Sayışman ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Abonelik İçin Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve Internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PAZAR SEVİŞGENLERİ

met üst

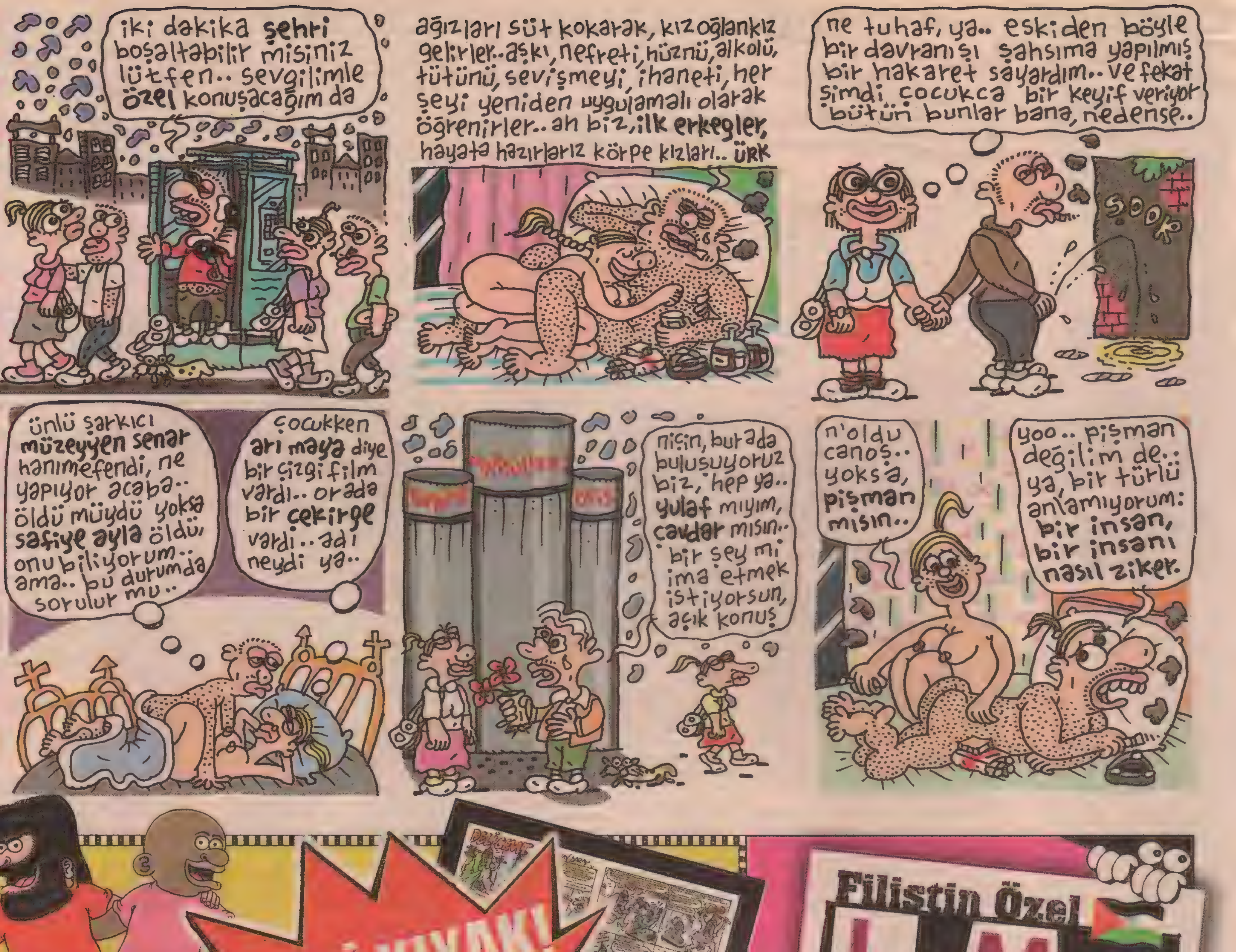
iki dakika şehri boşaltabilir misiniz lütfen.. sevgilimle özel konuşacağım da
ağızları süt kokarak, kızoğlankız gelirler.. aşkı, nefreti, hüznü, alkolü, tütünü, sevişmeyi, ihaneti, her şeyi yeniden uygulamalı olarak öğrenirler.. ah biz, ilk erkegler, hayata hazırlarız körpe kızları.. ÜRK
ne tuhaf, ya.. eskiden böyle bir davranışı şahsıma yapılmış bir hakaret sayardım.. ve fekat şimdi çocukca bir keyif veriyor bütün bunlar bana, nedense..
ŞOOK
ünlü şarkıcı müzeyyen senar hanımefendi, ne yapıyor acaba.. öldü müydü yoksa safiye ayla öldü, onu biliyorum.. ama.. bu durumda sorulur mu..
çocukken arı maya diye bir çizgi film vardı.. orada bir çekirge vardı.. adı neydi ya..
niçin, burada buluşuyoruz biz, hep ya.. yulaf mıyım, çavdar mısın.. bir şey mi ima etmek istiyorsun, açık konuş
n'oldu canoş.. yoksa, pişman mısın..
yoo.. pişman değilim de.. ya, bir türlü anlamıyorum: bir insan, bir insanı nasıl ziker.

DELİ KIYAK! Deli Cevat Posteri
L Manyak
DİMİ CEVAT ABİ
HEDENEDE HANIM KIZLAR HEDENEE, AL FISTANI HÖNKÜRDÜM DE FEDENEE
Manyak
DELİCEVAT
Filistin Özel
LeMan
Türkiye
Irak
Mısır
Arabistan

Tarihe geçecek bir işgalin-vahşetin tanıklığına mizahçılar cephesinden belgesel tadında mütevazı bir katkı!

Okunmalı, belki de geçen hafta LeMan'da yayınlanan Filistin Büyükelçisi Fuat Yasin'in röportajı kesilip arasına konularak saklanmalı!

Filistin Özel Sayısı gazete bayiilerinde!

548

11 Mayıs 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/19 - 600.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

DOMATES BİBER PATLICAAAN ♫ BİR ANDA SANKİ DÜNYAAM KARARDI ♫ ORTALIK BİRDEN ÇALKALANDI, DOMATES BİBER TATLICAAAAAAN! ♫

Meyve ve sebzede panik.. Hormon, yanlış ilaç kullanımı, cehalet, denetimsizlik, bilgisizlik, başı bozukluk, kolay kazanma isteği, tanrı Türkü korusun yani!

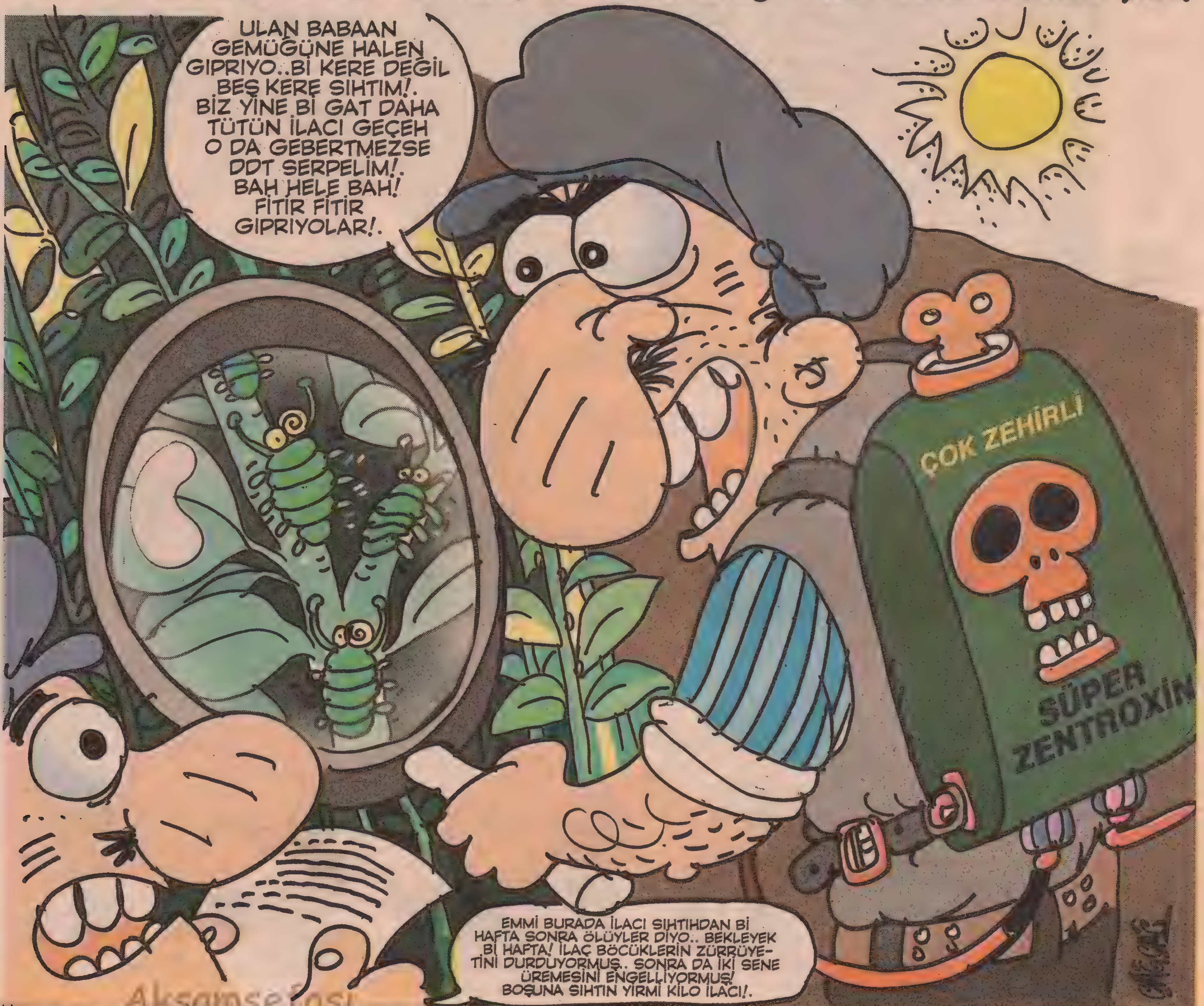
ULAN BABAAN GEMÜĞÜNE HALEN GIPRIYO..BI KERE DEĞIL BEŞ KERE SIHTIM!. BIZ YINE BI GAT DAHA TÜTÜN İLACI GEÇEH O DA GEBERTMEZSE DDT SERPELİM!. BAH HELE BAH! FİTIR FİTIR GIPRIYOLAR!.
ÇOK ZEHİRLİ
SÜPER ZENTROXIN
EMMİ BURADA İLACI SIHTIHDAN Bİ HAFTA SONRA ÖLÜYLER DİYO.. BEKLEYEK Bİ HAFTA! İLAÇ BÖCÜKLERİN ZÜRRÜYETİNİ DURDUYORMUŞ.. SONRA DA İKİ SENE ÜREMESİNİ ENGELLİYORMUŞ! BOŞUNA SIHTIN YİRMİ KİLO İLACI!.

K.K.T.C-750.000 TL.

PAZAR SEVİŞGENLERİ

met üst

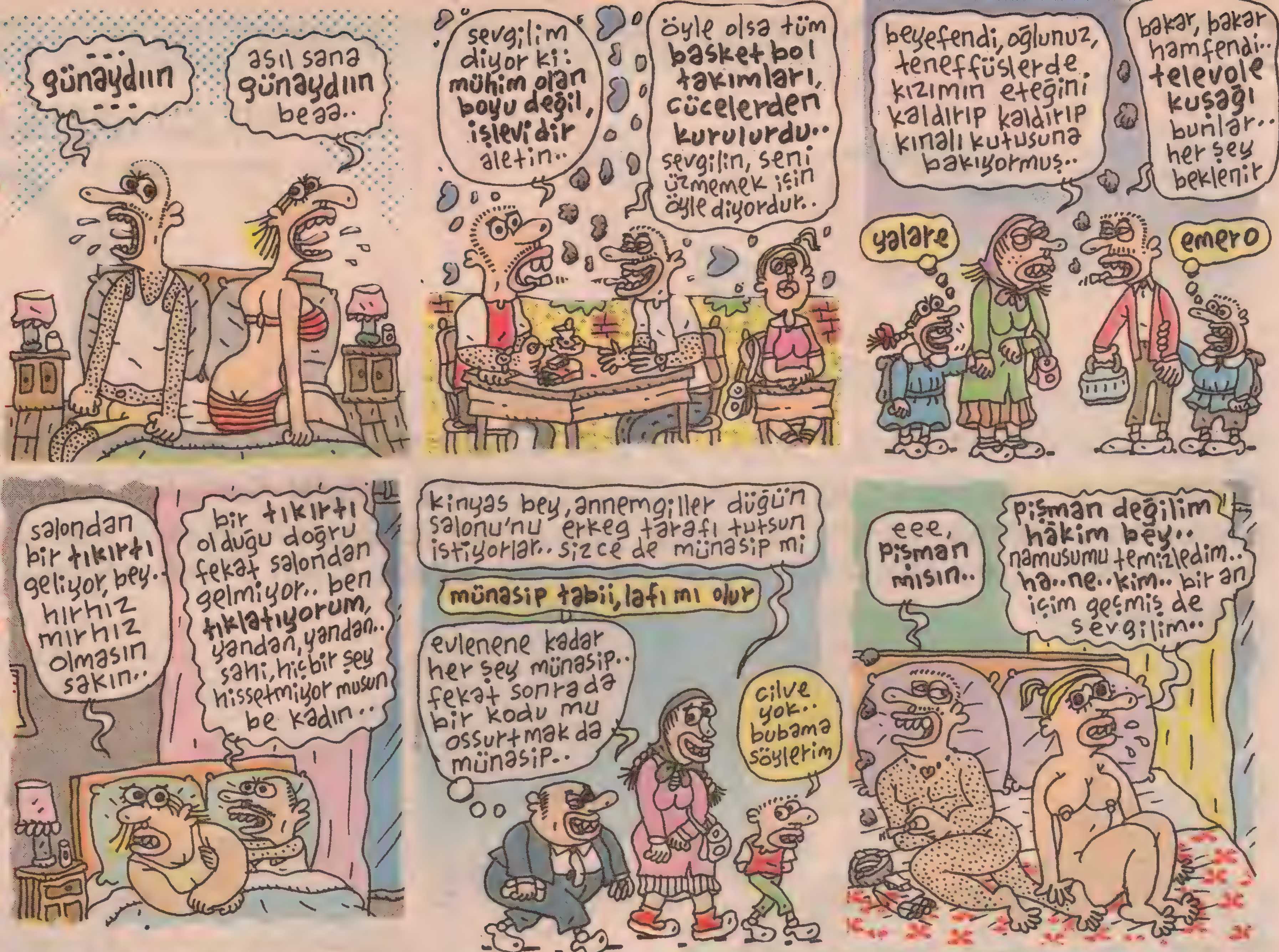
...günaydıın...
asıl sana günaydıın beaa..
sevgilim diyor ki: mühim olan boyu değil, işlevidir aletin..
öyle olsa tüm basket bol takımları, cücelerden kurulurdu.. sevgilin, seni üzmemek için öyle diyordur..
beyefendi, oğlunuz, teneffüslerde kızımın eteğini kaldırıp kaldırıp kınalı kutusuna bakıyormuş..
bakar, bakar hamfendi.. televole kuşağı bunlar.. her şey beklenir
yalare
emero
salondan bir tıkırtı geliyor, bey.. hırhız mırhız olmasın sakın..
bir tıkırtı olduğu doğru fekat salondan gelmiyor.. ben tıklatıyorum, yandan, yandan.. sahi, hiçbir şey hissetmiyor musun be kadın..
kinyas bey, annemgiller düğün salonu'nu erkeg tarafı tutsun istiyorlar.. sizce de münasip mi
münasip tabii, lafı mı olur
evlenene kadar her şey münasip.. fekat sonrada bir kodu mu ossurtmak da münasip..
cilve yok.. bubama söylerim
eee, pişman mısın..
pişman değilim hâkim bey.. namusumu temizledim.. ha..ne..kim.. bir an içim geçmiş de sevgilim..

Zapatista Bebeği & Ağlayan Çocuk

❶ Zapatista Bebeği, dışa dönüktür ve 'madde'nin çocuğudur...
Ağlayan Çocuk, içe dönüktür ve hayal aleminin mümtaz bir ferdidir!..

❷ Zapatista Bebeği, dünyanın değişebileceğine inanmış bir 'etkileyici' organizmadır...
Ağlayan Çocuk, kendini tevekküle bırakmış 'etki altındakiler' güruhunun iyi kalpli ve mutsuz evladıdır!..

❸ Zapatista Bebeği, mazlumluğundan güç alır...
Ağlayan Çocuk, mazlumluktan takati kesilmiş bir suretle sonsuz kederi vurgular!..

❹ Zapatista Bebeği eylemle, stratejiyle ve pipoyla erken tanışır...
Ağlayan Çocuk zaman içinde dondurulmuş bir atmosferin çelişkisinde büyür; eylemsizlik, tepkisizlik, plansızlık bir yana, sigara içmesi yasaktır ama herkes onun yanında sigara içer!..

❺ Zapatista Bebeği, Marquez evrenselliğini ve ağırlığını taşır...
Ağlayan Çocuk, Kemalettin Tuğcu lokalliğine ve ruhiyatına sahiptir!..

❻ Zapatista Bebeği, acar bir okyanus insanı olarak kasırgalara aşina büyür ve okyanus gibi, kasırga gibi o da tabiatın bir parçası olduğundan tüm doğa, dolayısıyla toplum devinimlerine karşı donanımlıdır...
Ağlayan Çocuk, lodos lezzetinden sersemlemiş haldedir, olup biteni asla tam anlayamaz, yitik süreçlerin içli küçük beyidir!..

❼ Zapatista Bebeği, bakar, görür, düşünür...
Ağlayan Çocuk, ağlar!..

vo@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

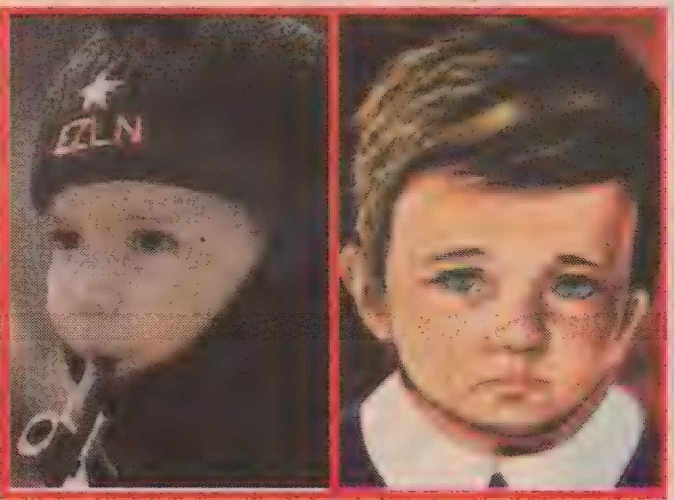

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

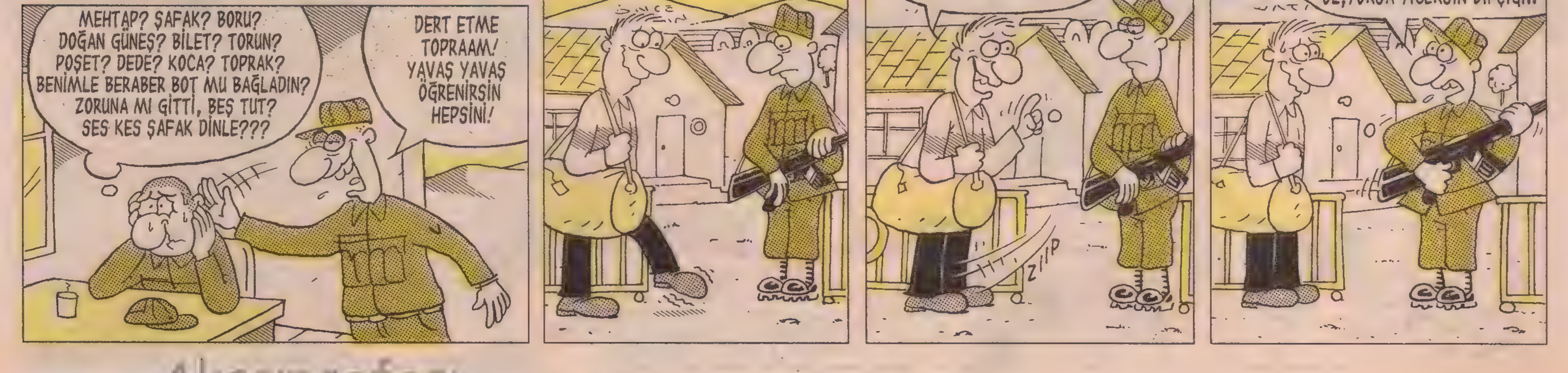
MEHTAP? ŞAFAK? BORU? DOĞAN GÜNEŞ? BİLET? TORUN? POŞET? DEDE? KOCA? TOPRAK? BENİMLE BERABER BOT MU BAĞLADIN? ZORUNA MI GİTTİ, BEŞ TUT? SES KES ŞAFAK DİNLE???
DERT ETME TOPRAAM! YAVAŞ YAVAŞ ÖĞRENİRSİN HEPSİNİ!
PEKİ DAYAK VAR MI? EKMEK MUSAF ÇARPSIN Kİ DAYAK YOK DE!
ZIIP
BAK SON KEZ SÖYLÜYORUM ADAM GİBİ TESLİM OLACAKSAN OL, YOKSA YİCEKSİN DİPÇİĞİ..

LeMan

Başbakan gaz sıkışmasından hastaneye kaldırıldı, dolar fırladı, borsa çalkalandı. Tedavi bitince, hayat normal akışına döndü???

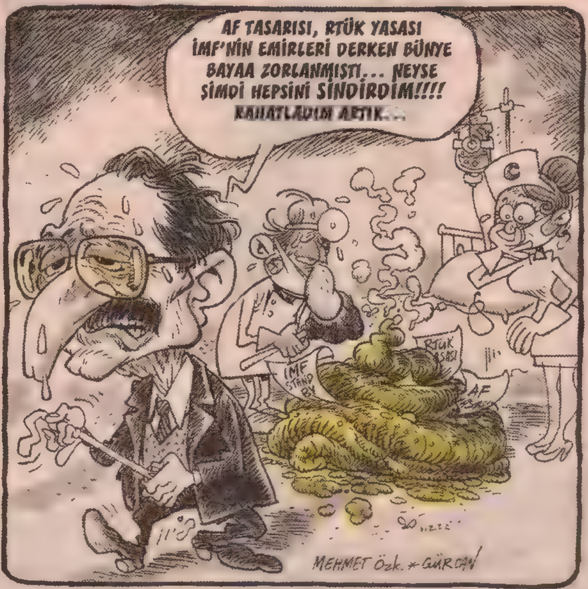
AF TASARISI, RTÜK YASASI İMF'NİN EMİRLERİ DERKEN BÜNYE BAYAA ZORLANMIŞTI... NEYSE ŞİMDİ HEPSİNİ SİNDİRDİM!!!! RAHATLADIM ARTIK...
RTÜK YASASI
IMF STAND BY
AF
MEHMET Özk. + GÜRCAN

Çöp çaldıkları gerekçesiyle(!!!) yargılanan çocuklardan Mehmet Çekiç, çıkarıldığı mahkemede altı kardeşe baktıklarını ve yaşamak için çöp toplamaya mecbur olduklarını söyledi.

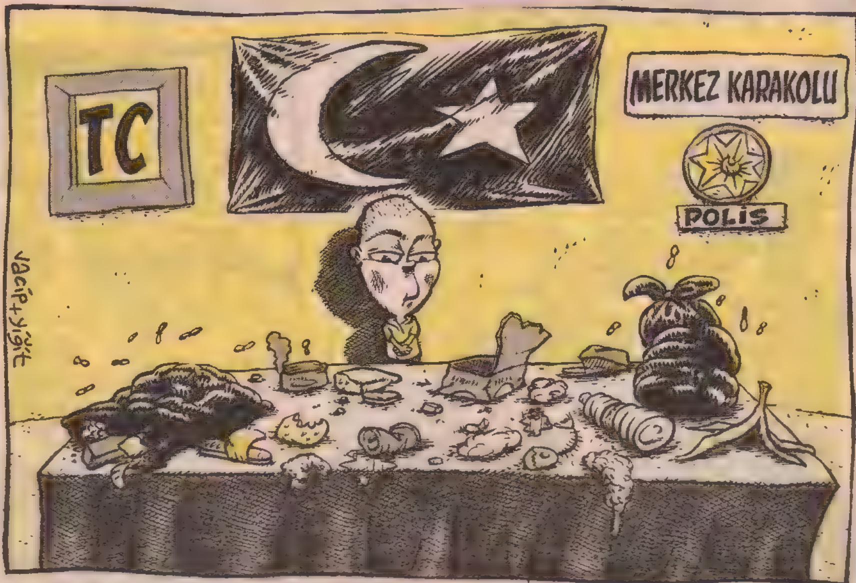
TC
MERKEZ KARAKOLU
POLİS
vacip+yiğit

Ekonomik Mucizeler ülkesinin bir kenti olan Bursa'da 30 günlük bebeğine parasızlıktan süt alamayan Müne Adak, eşinin kravatıyla kendini astı. Daha önce de Zonguldak'ta kundaktaki bir bebe açlıktan ölmüştü...

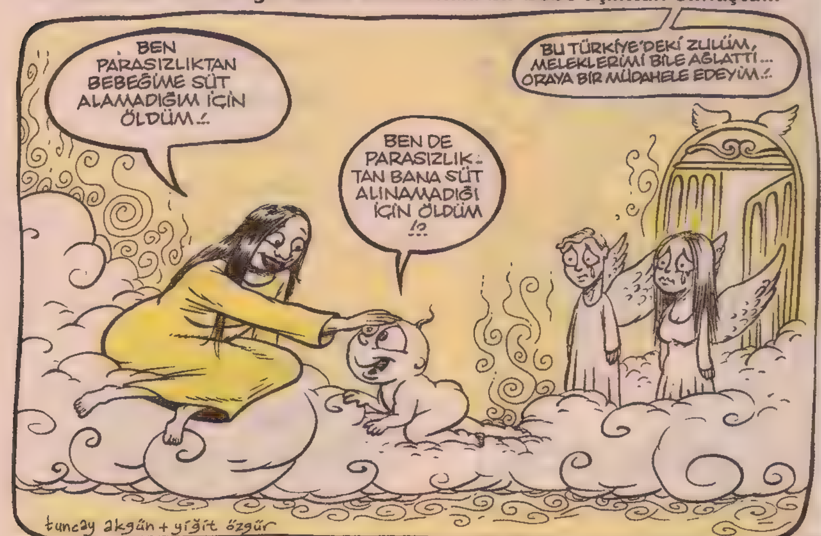
BEN PARASIZLIKTAN BEBEĞİME SÜT ALAMADIĞIM İÇİN ÖLDÜM.!.
BEN DE PARASIZLIKTAN BANA SÜT ALINAMADIĞI İÇİN ÖLDÜM !?
BU TÜRKİYE'DEKİ ZULÜM, MELEKLERİMİ BİLE AĞLATTI... ORAYA BİR MÜDAHELE EDEYİM.!.
tuncay akgün + yiğit özgür

Avrasya feribotunu kaçıran, Swiss otelini basarak yüzlerce kişiyi rehin alan, geçen haftada The Marmara otelinde benzer bir eylem gerçekleştiren Çeçen eylemlerine hala terör denemiyor.

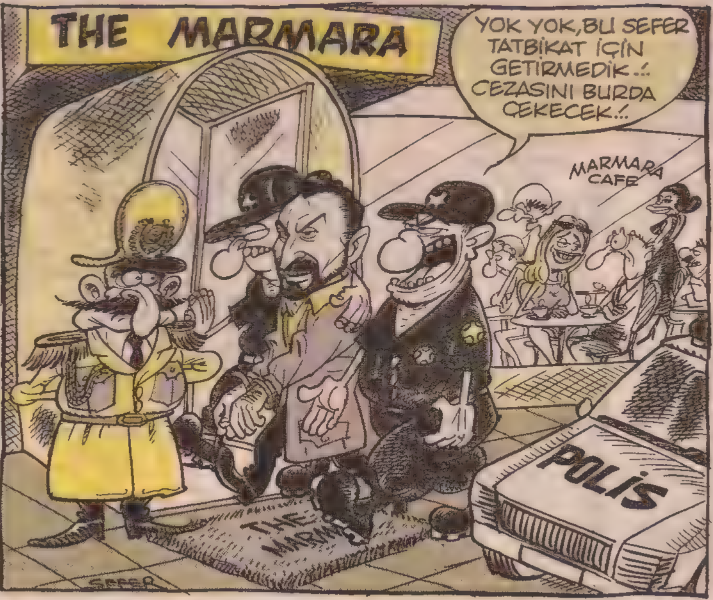
THE MARMARA
YOK YOK, BU SEFER TATBİKAT İÇİN GETİRMEDİK.!. CEZASINI BURDA ÇEKECEK.!.
MARMARA CAFE
POLİS
THE MARMA
SEFER

DEMİREL
"Politikacı askerden korkar", son pişmanlık neye yarar, nereye kadar?

PARA PİYASALARI
Kabızlıktan bile nem kapan kişiliksiz kuruluşlar

KEMAL DERVİŞ
Kimin sahasını işadamlarına bırakıyorsun be hint fakiri

YASEMİN KUMRAL
AKP'nin takiyye yüzü

BUSH-ŞARON BULUŞMASI
Dünyanın gözüne barış perdesi çekme çabası.. Dürzülük gösterisi

R.TAYYİP ERDOĞAN
Demokratik yönetimin ampulü yatsıyı bile bulmadan karardı yine liderlik sultası..yine tek adamlık

YENİ DÜNYA DÜZENİ
246 milyon çocuk çalıştırılıyor, 1 milyon 800 bin çocuk porno sektöründe kullanılıyor

ABD DIŞİŞLERİ BAKAN YARDIMCISI BOLTON
Dün şer üçgeni, bugün şer altıgeni yarın ne?

PENTHOUSE
Kournikova'yı satanı biz de satarız!

Gençlik mutsuzluğa ve ölüme inanıyor. Yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre, gençliğin yüzde 55'i mutsuz, yüzde 14'ü ise intihar etmek için yöntem düşünüyor.

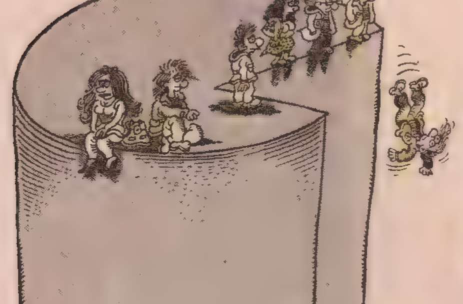
Derya Sayın

Tarım Bakanı Hüsnü Yusuf Gökalp, hormonlu sebze ve meyveler için gerekli önlemleri alacağına, geçmiş dönemde çayda radyasyon olmadığını göstermek için çay içen Cahit Aralvari bir şovla, medyanın önünde çilek yedi.

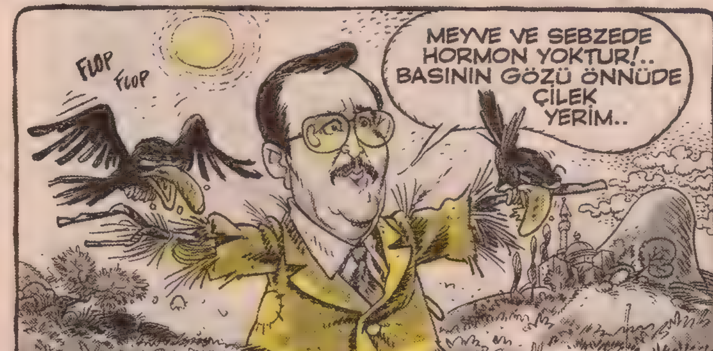
FLOP FLOP
MEYVE VE SEBZEDE HORMON YOKTUR!.. BASININ GÖZÜ ÖNNÜDE ÇİLEK YERİM..
SEFER + GÜRCAN

Gaziantep polisi, Gaziantep üniversitesinde okuyan 140 öğrencinin ailesine mektup gönderdi. Mektuplarda aileler uyarılarak, çocuklarının yasadışı örgütlerle ilişkileri anlatılıyor!!!!

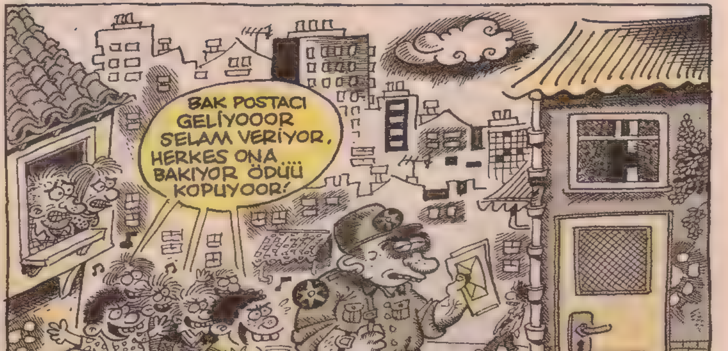
BAK POSTACI GELİYOOOR SELAM VERİYOR, HERKES ONA BAKIYOR ÖDÜÜ KOPUYOOR!
Derya Sayın

İki kız öğrenciye tacizle gündeme gelen Adana'da, DSİ ilköğretim okulu 5. sınıfında okuyan iki kız öğrencinin daha öğretmenleri tarafından taciz edildiği ortaya çıktı.

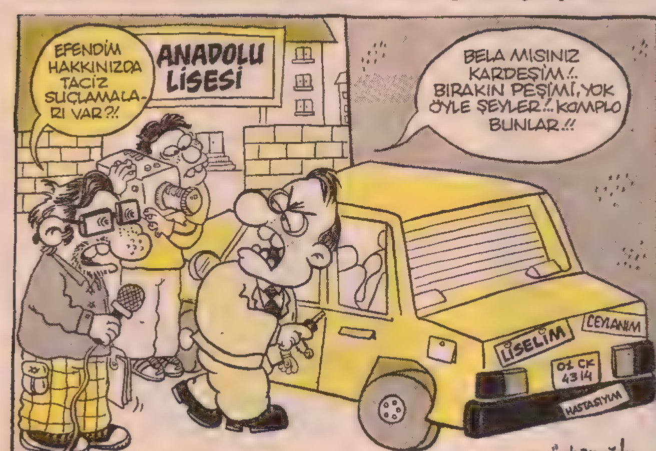
EFENDİM HAKKINIZDA TACİZ SUÇLAMALARI VAR?!
ANADOLU LİSESİ
BELA MISINIZ KARDEŞİM.!. BIRAKIN PEŞİMİ, YOK ÖYLE ŞEYLER.!. KOMPLO BUNLAR.!!
LİSELİM
CEYLANIM
01 CK 4314
HASTASIYIM
m. özkanoğlu

Mehmet Y. Yılmaz'ın yayın yönetmeliğini yaptığı Milliyet, gazetecilere yönelik şiddet olaylarını ve sansürü izleyen "Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü"nün, Paris Saint Laraze istasyonun zeminine "basın özgürlüğünü ayaklar altına alındığı ülkeler" haritasına genelkurmay başkanın resminin konmasını, "sınır tanımayan küstahlık" başlığıyla duyurdu.

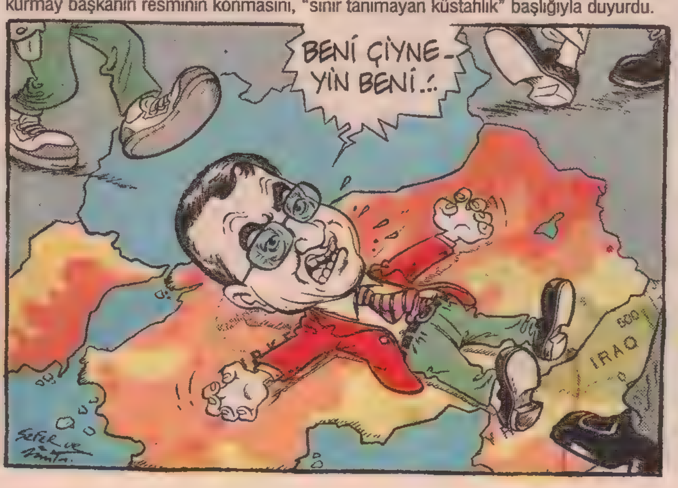
BENİ ÇİYNEYİN BENİ.!.
IRAQ
SEFER ve Gürcan

Almanya'ya gönderilen bir parti biberde limitlerin üzerinde sağlığı tehdit edici düzeyde tarım ilacı bulunmasıyla patlayan skandal, Tarım Bakanı Gökalp'in tüm inkarlarına karşın büyüyor. İç piyasadaki sebze-meyvede de limitlerin üzerinde tarım ilacı kalıntısı ve aflatoksin bulunduğunu iddia ediliyor...

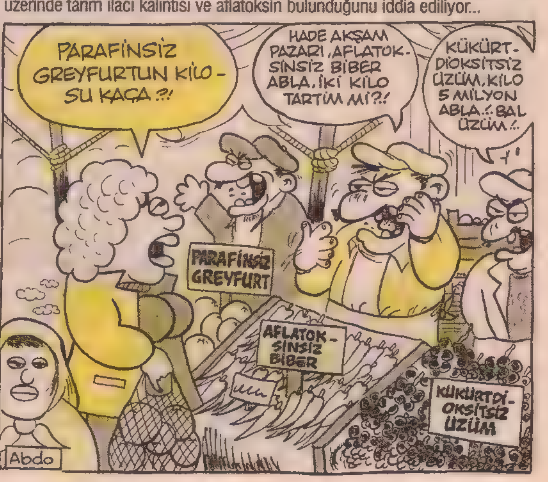
PARAFİNSİZ GREYFURTUN KİLOSU KAÇA ?!
HADE AKŞAM PAZARI, AFLATOKSİNSİZ BİBER ABLA, İKİ KİLO TARTIM MI?!
KÜKÜRTDİOKSİTSİZ ÜZÜM, KİLO 5 MİLYON ABLA.!. BAL ÜZÜM.!.
PARAFİNSİZ GREYFURT
AFLATOKSİNSİZ BİBER
KÜKÜRTDİOKSİTSİZ ÜZÜM
Abdo

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

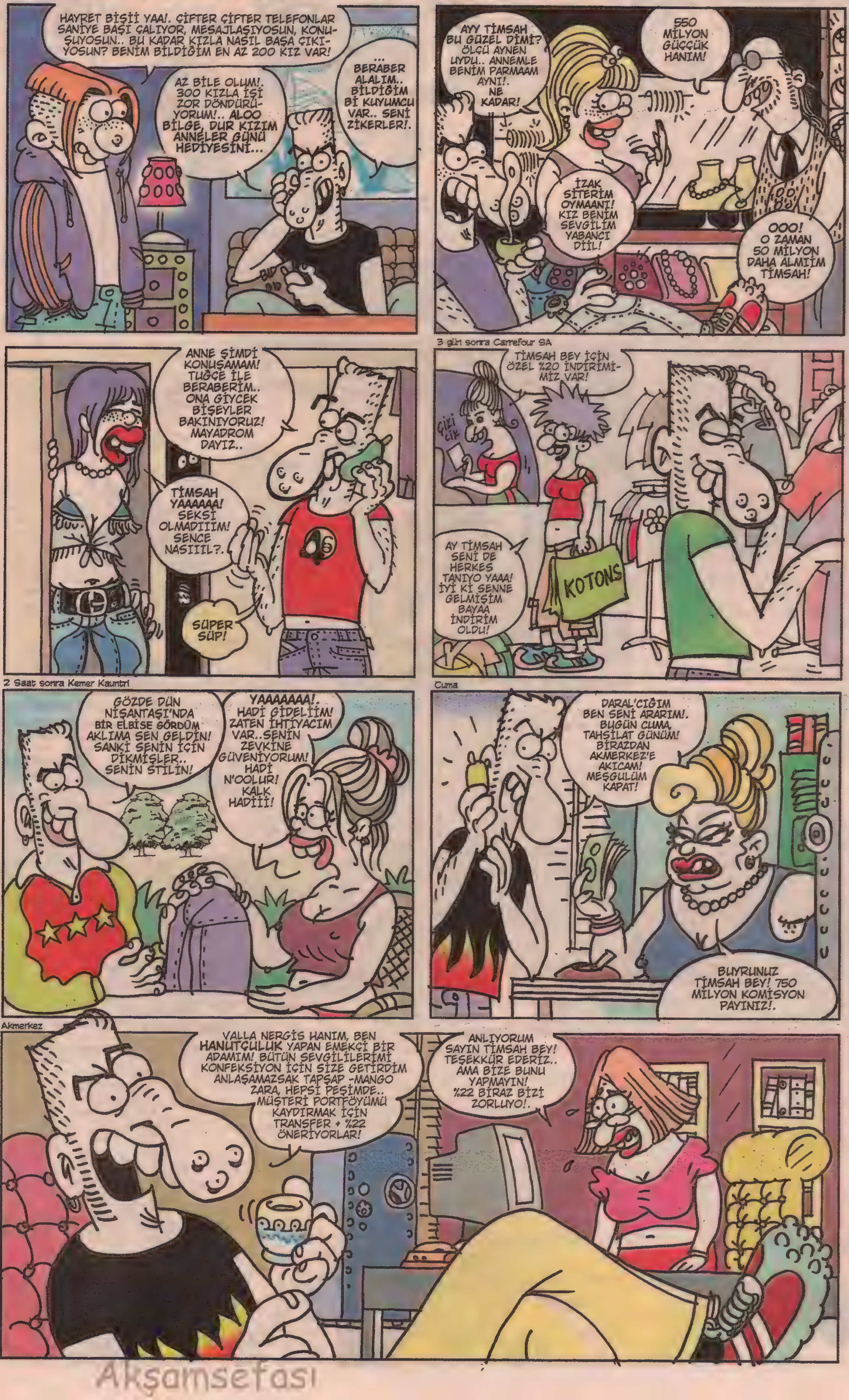
HAYRET BİŞİİ YAA!. ÇİFTER ÇİFTER TELEFONLAR SANİYE BAŞI ÇALIYOR, MESAJLAŞIYOSUN, KONUŞUYOSUN.. BU KADAR KIZLA NASIL BAŞA ÇIKIYOSUN? BENİM BİLDİĞİM EN AZ 200 KIZ VAR!
AZ BİLE OLUM!. 300 KIZLA İŞİ ZOR DÖNDÜRÜYORUM!.. ALOO BİLGE, DUR KIZIM ANNELER GÜNÜ HEDİYESİNİ...
... BERABER ALALIM.. BİLDİĞİM Bİ KUYUMCU VAR.. SENİ ZİKERLER!.
AYY TİMSAH BU GÜZEL DİMİ? ÖLÇÜ AYNEN UYDU.. ANNEMLE BENİM PARMAAM AYNI!. NE KADAR!
550 MİLYON GÜÇÇÜK HANIM!
İZAK SİTERİM OYMAANI! KIZ BENİM SEVGİLİM YABANCI DİİL!
OOO! O ZAMAN 50 MİLYON DAHA ALMIİM TİMSAH!
ANNE ŞİMDİ KONUŞAMAM! TUĞÇE İLE BERABERİM.. ONA GİYCEK BİŞEYLER BAKINIYORUZ! MAYADROM DAYIZ..
TİMSAH YAAAAAA! SEKSİ OLMADIIIM! SENCE NASIIIL?.
SÜPER SÜP!
3 gün sonra Carrefour SA
TİMSAH BEY İÇİN ÖZEL %20 İNDİRİMİMİZ VAR!
ÇİKİ ÇIK
AY TİMSAH SENİ DE HERKES TANIYO YAAA! İYİ Kİ SENNE GELMİŞİM BAYAA İNDİRİM OLDU!
KOTONS
2 Saat sonra Kemer Kauntri
GÖZDE DÜN NİŞANTAŞI'NDA BİR ELBİSE GÖRDÜM AKLIMA SEN GELDİN! SANKİ SENİN İÇİN DİKMİŞLER.. SENİN STİLİN!
YAAAAAAA!. HADİ GİDELİİM! ZATEN İHTİYACIM VAR..SENİN ZEVKİNE GÜVENİYORUM! HADİ N'OOLUR! KALK HADİİİ!
Cuma
DARAL'CIĞIM BEN SENİ ARARIM!. BUGÜN CUMA, TAHSİLAT GÜNÜM! BİRAZDAN AKMERKEZ'E AKICAM! MEŞGULÜM KAPAT!
BUYRUNUZ TİMSAH BEY! 750 MİLYON KOMİSYON PAYINIZ!.
Akmerkez
VALLA NERGİS HANIM, BEN HANUTÇULUK YAPAN EMEKÇİ BİR ADAMIM! BÜTÜN SEVGİLİLERİMİ KONFEKSİYON İÇİN SİZE GETİRDİM ANLAŞAMAZSAK TAPŞAP -MANGO ZARA, HEPSİ PEŞİMDE.. MÜŞTERİ PORTFÖYÜMÜ KAYDIRMAK İÇİN TRANSFER + %22 ÖNERİYORLAR!
ANLIYORUM SAYIN TİMSAH BEY! TEŞEKKÜR EDERİZ.. AMA BİZE BUNU YAPMAYIN! %22 BİRAZ BİZİ ZORLUYO!.

Açık Büfe

met üst

ben içeri
giriyorum...
on dakika'ya
kadar
çıkmazsam
polis
çağırmayın
af çıkarın

varlığımız
provokasyon
birbirimize

zamanın
zaman zaman
ereksiyon
olmuş hali
olsa olsa
bu hayat

deha: erkek
daha: kadın
(olmaz o zaman)

komedi
feleğin
çemberinden
geçmiş
trajedi

bizim kuşak
tuvalette
gizli gizli
mutlu
olurdu

birbirimizden
fazla
uzaklaşmış
olamayız
sevgilim
cesetlerimiz
daha sıcak

150 dilsiz
içinden
seçebilir misin
sesimi

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

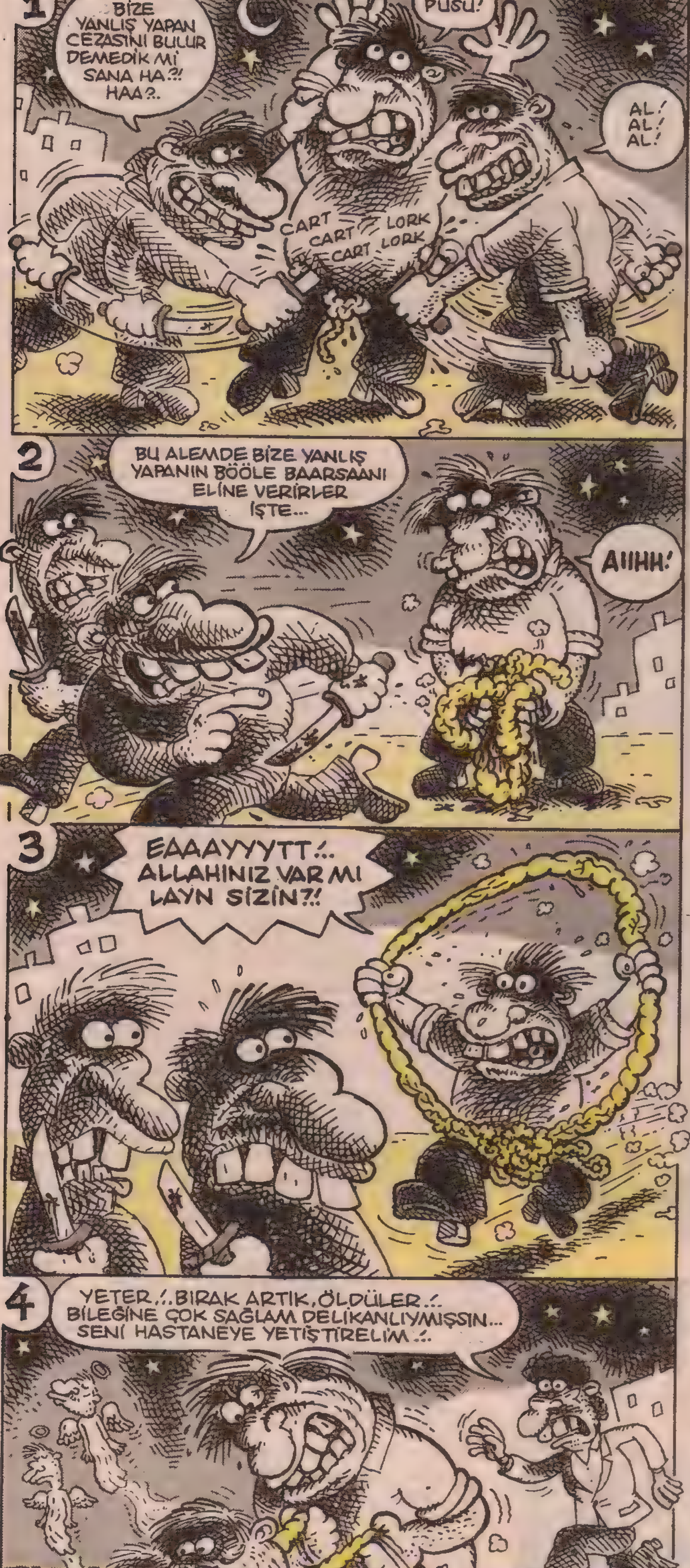
1
BİZE YANLIŞ YAPAN CEZASINI BULUR DEMEDİK Mİ SANA HA?!! HAA?..
PUSU!
AL! AL! AL!
CART CART CART
LORK LORK
2
BU ALEMDE BİZE YANLIŞ YAPANIN BÖÖLE BAARSAANI ELİNE VERİRLER İŞTE...
AIIHH!
3
EAAAYYYTT!.. ALLAHINIZ VAR MI LAYN SİZİN?!
4
YETER!.. BIRAK ARTIK, ÖLDÜLER!.. BİLEĞİNE ÇOK SAĞLAM DELİKANLIYMIŞSIN... SENİ HASTANEYE YETİŞTİRELİM!..

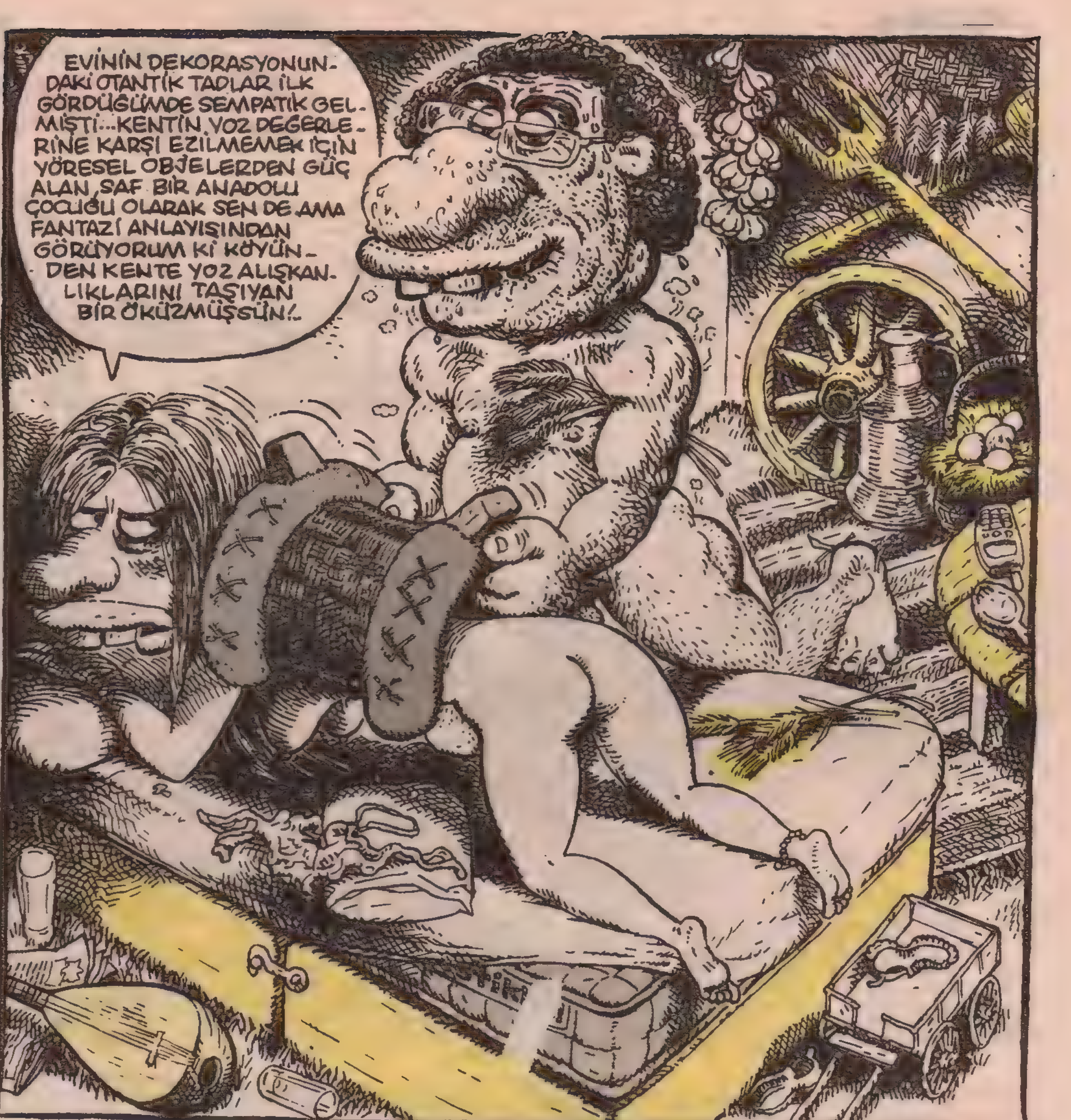
EVİNİN DEKORASYONUNDAKİ OTANTİK TADLAR İLK GÖRDÜĞÜMDE SEMPATİK GELMİŞTİ...KENTİN YOZ DEĞERLERİNE KARŞI EZİLMEMEK İÇİN YÖRESEL OBJELERDEN GÜÇ ALAN, SAF BİR ANADOLU ÇOCUĞU OLARAK SEN DE AMA FANTAZİ ANLAYIŞINDAN GÖRÜYORUM Kİ KÖYÜNDEN KENTE YOZ ALIŞKANLIKLARINI TAŞIYAN BİR ÖKÜZMÜŞSÜN!..

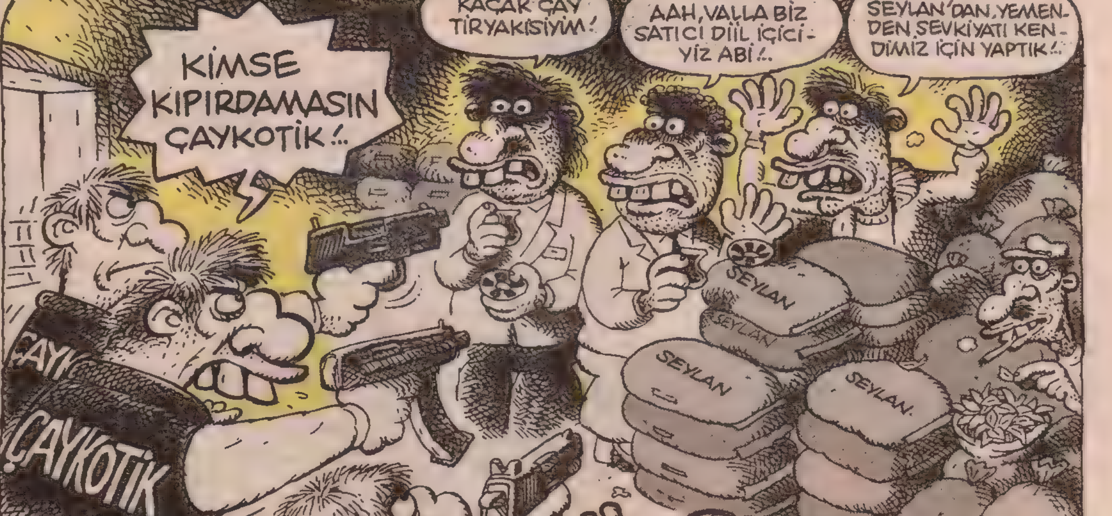
KİMSE KIPIRDAMASIN ÇAYKOTİK!..
KAÇAK ÇAY TİRYAKİSİYİM!
AAH, VALLA BİZ SATICI DİİL İÇİCİYİZ ABİ!..
SEYLAN'DAN, YEMEN'DEN SEVKİYATI KENDİMİZ İÇİN YAPTIK!..
ÇAYKOTİK
ÇAYKOTİK
ÇAYKOTİK
SEYLAN
SEYLAN
SEYLAN
SEYLAN
CEYLON TEA
CEYLON TEA

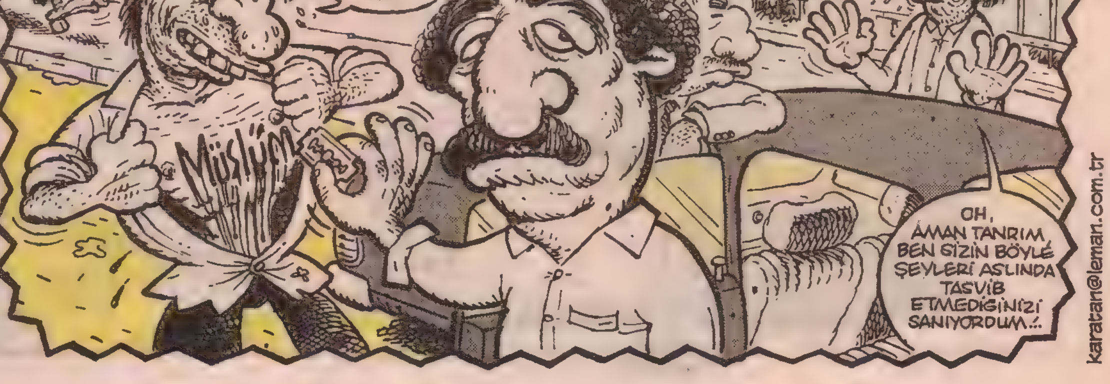
SAĞOL BABAĞ İMZA VEREN ELLERİN DERT GÖRMESİN!..
MÜSLÜM
Müslüm
OH, AMAN TANRIM, BEN SİZİN BÖYLE ŞEYLERİ ASLINDA TASVİB ETMEDİĞİNİZİ SANIYORDUM!..

karatan@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

• BELDELERİN ÇOCUĞU VE BEYHUDE ARAYIŞ

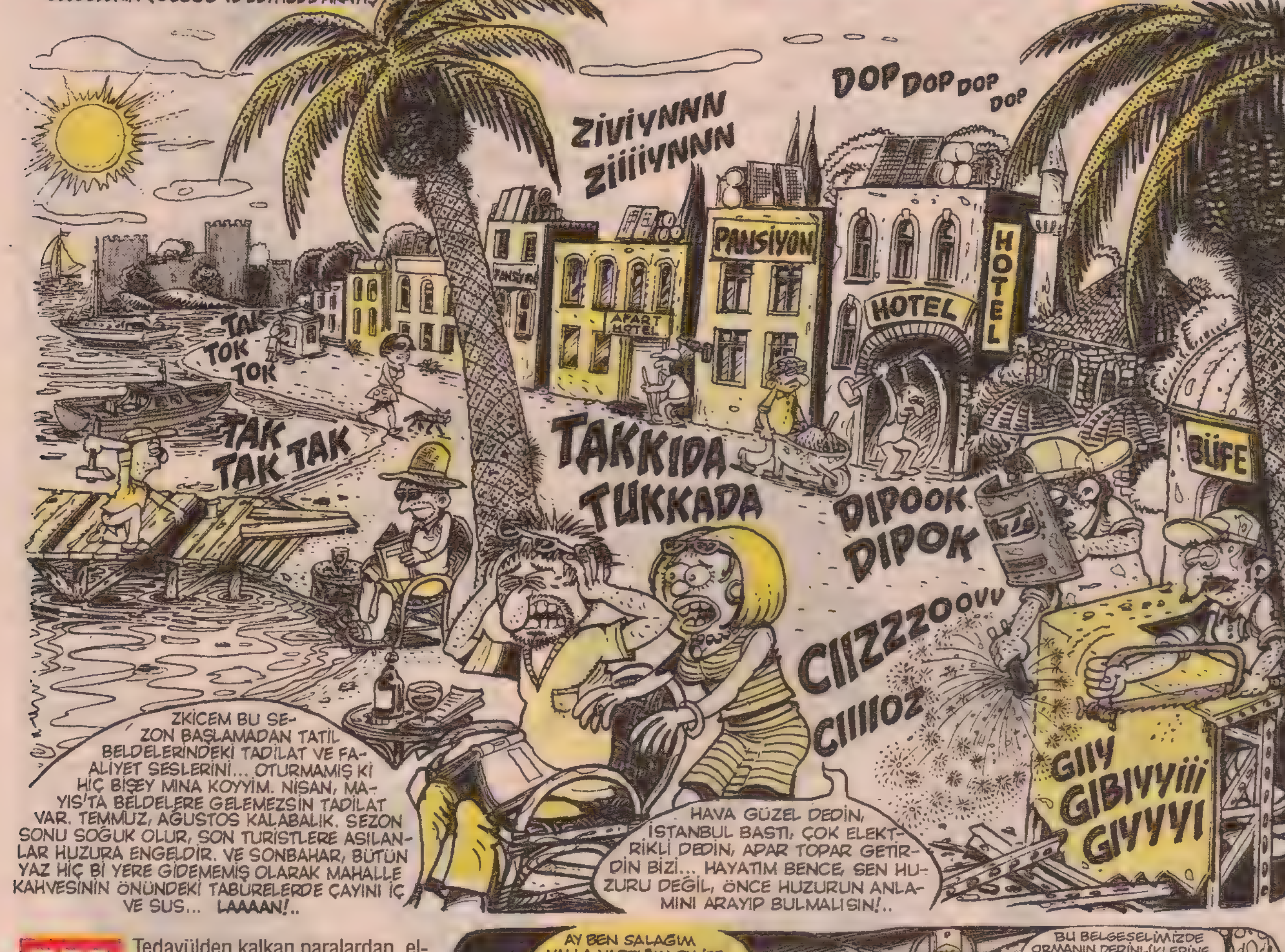
ZİVİYNNN
ZİİİİYNNN
DOP DOP DOP DOP
PANSİYON
PANSİYON
APART HOTEL
HOTEL
HOTEL
TAK TOK TOK
TAK TAK TAK
TAKKIDA TUKKADA
DİPOOK DİPOK
BÜFE
CIIZZZOOVV
CIIIIOZ
GIIIY GIBIYYİİİ GIYYYI
ZKİCEM BU SEZON BAŞLAMADAN TATİL BELDELERİNDEKİ TADİLAT VE FAALİYET SESLERİNİ... OTURMAMIŞ Kİ HİÇ BİŞEY MINA KOYYİM. NİSAN, MAYIS'TA BELDELERE GELEMEZSİN TADİLAT VAR. TEMMUZ, AĞUSTOS KALABALIK. SEZON SONU SOĞUK OLUR, SON TURİSTLERE ASILANLAR HUZURA ENGELDİR. VE SONBAHAR, BÜTÜN YAZ HİÇ Bİ YERE GİDEMEMİŞ OLARAK MAHALLE KAHVESİNİN ÖNÜNDEKİ TABURELERDE ÇAYINI İÇ VE SUS... LAAAAN!..
HAVA GÜZEL DEDİN, İSTANBUL BASTI, ÇOK ELEKTRİKLİ DEDİN, APAR TOPAR GETİRDİN BİZİ... HAYATIM BENCE, SEN HUZURU DEĞİL, ÖNCE HUZURUN ANLAMINI ARAYIP BULMALISIN!..

TEZ Tedavülden kalkan paralardan, ellerinde tomarla ya da avuç avuç kalan insanlar hayatta bir baltaya sap olamazlar, haklarını arayamazlar, devamlı hor görülüp, ezilir ve dışlanırlar. Paranın, tedavülden kalktığını, paranın piyasadan toplanma sürecinin hep sonrasında duyarlar. Bu kadar da hayata ilgisiz ve duyarsızdırlar. Bunların bir kısmı paranın tedavülden kalkmasından bir kaç gün önce, çarşı pazar alışverişlerinde bu paraları harcamaya çalışsalar da kimseye, hiç bir esnafa bu paraları veremezler. Veremedikleri gibi de alışveriş dönüşü ellerindeki tedavülden kalkacak paraların 1 tomardan, 2 tomara, 1 avuctan, 2 avuca çıktığını, başkalarının kendilerine bu paraları soktuğunu farkederler. Hiç akıllarında yokken sırf bu yüzden, bazıları eski para kolleksiyonculuğuna da başlarlar. Ama bu işte de başarılı olamaz ve bir gün sıkılarak, o paraları mahallenin çocuklarına dağıtırlar. Bunlar hep para olmayan bir hayat özlemiyle ömürlerini tüketirler. **ANTİTEZ**

Muhittin Yılmaz Apak

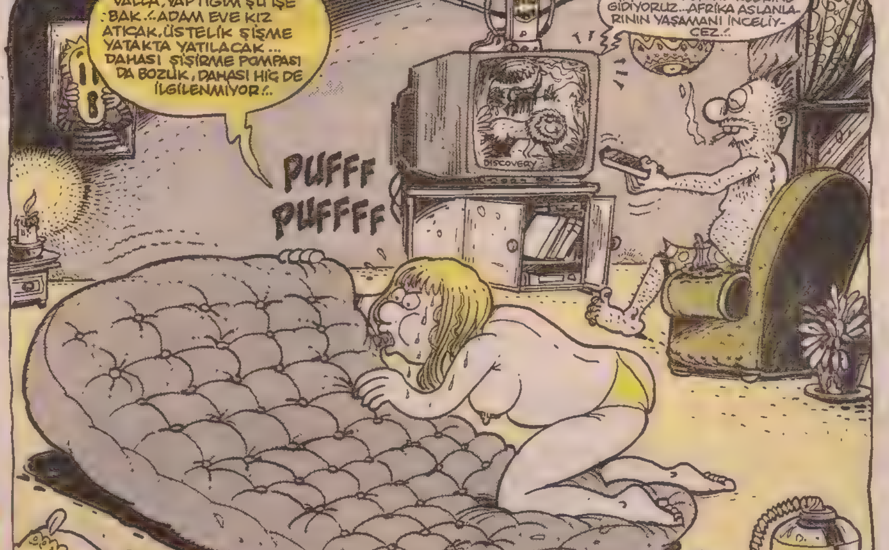
AY BEN SALAGIM VALLA, YAPTIGIM ŞU İŞE BAK..! ADAM EVE KIZ ATICAK, ÜSTELİK ŞİŞME YATAKTA YATILACAK... DAHASI ŞİŞİRME POMPASI DA BOZUK, DAHASI HİÇ DE İLGİLENMİYOR!..
BU BELGESELİMİZDE ORMANIN DERİNLİKLERİNE GİDİYORUZ... AFRİKA ASLANLARININ YAŞAMANI İNCELİYCEZ..!
DISCOVERY
PUFFF
PUFFFFF
12 Kv LUFT POMP

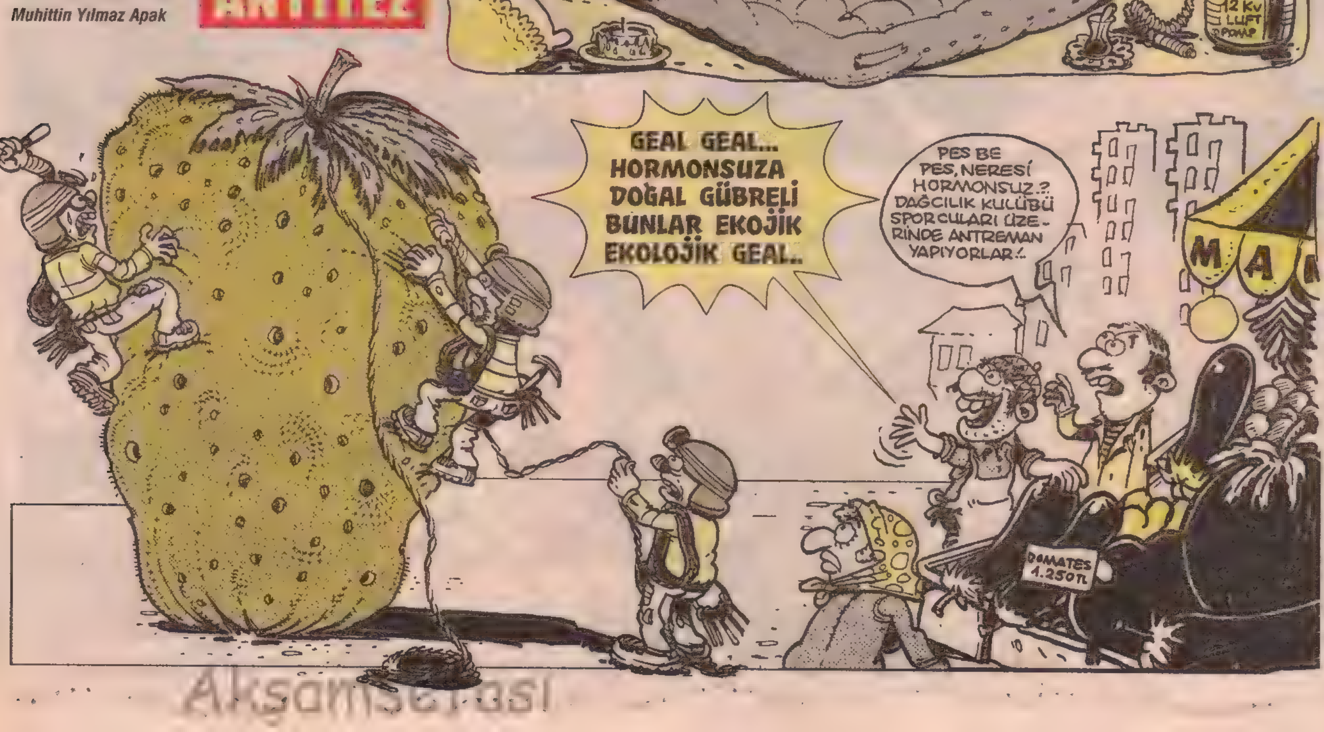
GEAL GEAL...
HORMONSUZA
DOĞAL GÜBRELİ
BUNLAR EKOJİK
EKOLOJİK GEAL..
PES BE PES, NERESİ HORMONSUZ..? DAĞCILIK KULÜBÜ SPORCULARI ÜZERİNDE ANTREMAN YAPIYORLAR..!
MA
DOMATES 1.250 TL

AYRINTILAR

M • E • T • İ • N • E • F • İ • D • A • N

"Kapaklı olanları çok güzel," dedi Taner, ekrandaki, tersten gözüken kadına bakarak, "Her zaman rastlayamazsın kapaklıya; değerlidir.." Vay be. Bulunmaz hint kumaşı ha. "Şu pozisyonu hiç sevmiyorum," dedi İrfan.. Evet, karmaşık bir jimnastik hareketini andırıyordu. Derken, yeni bi kadın girdi içeriye ve hemen soyundu. "Kapaklı galiba," dedim. O konuda, ve ayrıca pozisyon meselesinde, hararetli bi konuşmaya daldık Taner'le. Nerdeyse kapışacaktık.. "Zıncal Uluçla Erman Toronlu gibisiniz!" dedi İrfan. Oturmuş, kukuları, kapaklarını ve karmaşık pozisyonları tartışıyorduk. Üç erkeğin, aynı anda oturup porno izlemesi kadar saçmasapan bişey yok! Bi macera filmi değil, veya dramatik bi konusu da yok ki; hani, katil kim filan diye sorasın. Dolayısıyla, ne görüyosak onun hakkında konuşmak mecburiyetinde kalıp, abuk sabuk yorumlarda bulunuyoduk. Kalktım, fokurdayan çaydanlığı ateşten indirip, fincanlara su ve kahve koydum. Televizyona arkam dönüktü, "ooh.. uuh.. diip! kak.. pusi.." seslerini duyuyordum yalnızca. "Kaç şeker," dedim sırayla sorarak: "Üç..", "Üç.." Ve bana da dört.. Dolaptan sütü çıkardım: "İsteyen varsa süt koyabilir, ama bunu ne zaman aldığımı hatırlamıyorum!" Taner'in yanına gidip, bi baksana, bozulmuş mu?" dedim. "Ben niye bakıyım lan," dedi. "Sütlü içmeyi seven sensin, senin bakman gerekiyor!" dedim. "Bi fincana koyup biraz tadıver," dedi İrfan. Hem süt ikram edersin, hem de iş çıkartırlar başına.. Bi kaşığın ucuna az damlatıp, "yok bişeyi," dedim.. Cep telefonları, sigara paketleri ve diğer fazlalıklar kenara itelenip, sehpanın üzerinde fincanlara yer açıldı. "Vivid, berbat bi şirket dedi," İrfan, "Hatasız, kusursuz kadınları oynatıyorlar hep. Uzayda çekilmiş pornolara benziyor, gerçekle ilgisi hiç yok sanki!" Haklıydı. 'Sanşayn' gibi, uyduruk bi adı olan başka bir film şirketinden bahsedip, "Onların filmleri fena değil," dedi Taner.. Sonra biten siidiyi çıkartıp öbürünü taktık. Hava pırıl pırıl güneşliydi. Ve yapacak bi şey olmalıydı?. Hatırlayamadım.

Daha sapıkça ve garip görüntülerle dolu bi filmdi ötekisi. "Sesi çok açık," dedi İrfan. Kumandayı alıp biraz kıstım. Sağ kulağım yine saçmalamaya başlamıştı ve dengeyi bazen tutturamıyordum.. Büyük bi yatağın üzerinde tepinenleri izleyerek, ne yapacağımı hatırlamaya çalıştım. Ters dönmüş kadının suratına ve kıçına bakıp, yaşını tahmin etmeye çalıştık. "Yirmibeş olabilir," dedim. "Otuz var," dedi Taner. "Otuziki," dedi İrfan. "Yirmi iki," dedim. Yirmi yedi'de karar kıldık. Kadın sonra düzeldi ve, bişeyler mırıldandı o esnada. "Geriye alsana," dedi Taner, "bişey dedi, duymadım!" Ne demiş olabilir ki! Uzanmış yatıyor işte. "Geriye al biraz," diye ısrar etti Taner. "Çok istiyosan kendin al," dedim. Porno film makinisti değildim, kumandayı ona uzattım. Biraz geri sardı. İyice açtık sesini ama, pek anlayamadık. Önemli bişey söylediğini sanmıyordum zaten.. Ağzımız ekşimişti. Gidip biraz bisküvi getirdiğimde, içeriye bi zenci girmişti. Ve görüntü bi anda kayboldu, o gerzek sohbet programlarından biriyle karşılaştık! Ekranda bi uzman kişi, çevresindekilere neşeyle bişeyler anlatıyordu. "N'oluyo lan?" dedi İrfan. Doğruldum, üzerine oturduğum tv. kumandasını kıçımın altından çektim. G.tümün tercih ettiği kanalı değiştirip, az önceki görüntüye döndük."Pazar var bugün," dedi Taner. Evet ya, hatırlamıştım. Biraz domates alsam iyi olurdu. "Pazarda da aynı hesap, çok büyük bi fark yok," dedi Taner. "Ama yine de daha uygun sayılır." Pencereye bakıp, "yetişebilir miyiz?" dedim. "Geç oldu; biz gidene kadar toparlanırlar," dedi Taner.. "Birazdan kalkalım," dedi İrfan, "Yürürüz biraz.." Kültablasını balkondaki çöpe boşalttım, eşofmanımı çıkartıp pantolonumu giydim..

Sokağa indiğimizde, gözümün önünde küçük kırmızı et parçaları, çeşit çeşit vajinalar ve penisler, sarkan deriler, testis ile göğüs karışımı iğrenç yaratıklar uçuşuyordu. Kusmak üzereydim! Yapacak daha iyi bi iş bulamayıp, elimizdeki üç siidiyi inatla seyretmiştik.. Biraz yürüyünce açıldım, herşey normâle dönüverdi. "Yukarı doğru çıkıyorum," dedi Taner, belki uğrarım pazara bi.." Yolumuz şimdilik aynıydı; öylesine yürümeye başladık.. Etraf kalabalıktı. "Kadıköy sanki gittikçe kalabalıklaşıyor," dedi İrfan. "Cumartesi ve pazar günleri daha fazla," dedim. Buna benzer iki üç geyik daha çevirerek, Bahariye'ye çıktık. "Geliyo musun?" dedi Taner. "Bilmiyorum," dedim, "Yürüyüp, sonra da eve dönsem iyi olacak. Biraz çalışırım belki. Ayrıca domates taşımak da istemiyorum şimdi." Yolun kenarında durmuştuk. "Ne taraftan gidiyorsun," dedi İrfan. "Ben şurdan sapıcam," dedi Taner. "İlerden kıvrılırım," dedim. "Caddeden mi yürüyceksin," dedi İrfan. "Şu sokaktan altıyola çıkarım," dedi Taner. "Az ilerden dönebilirim," dedim; ve "Kesin Laağn!" dedi ilahî bir ses! Birbirimize hemen iyi akşamlar filan dileyip, ayrıldık.. Yavaş yavaş yürüyerek, eve doğru yollandım. Bi sinema afişinin altında durup, kafamı yukarı çevirdim. Gitmek istediğim bi film vardı, ama vizyondan kalkmış. Garip bir şekilde de sevindim; bi masraftan kurtulmuştum sanki. Havuzun yanından kıvrılıp, aşağıya inen caddeye girdim.

Salvador Dali ve Van Gogh resimlerinin vitrine konulduğu, bi cam ve çerçeve dükkânı vardı ileride. Önünden geçerken, her zaman olduğu üzere, şöyle bi göz attım.. Erimiş saatler, sarı tarlalar.. Adamlar kıçlarını yırtıp nelerle uğraşırken, bizim geçirdiğimiz şu anlamsız güne bak.. Elbette ki saçma bi düşünceydi bu! Habire oturup resim yapıyor, edebiyattan filan konuşuyor olamazlar.. Kafka'nın günlüğünü okuyorum: Bi visiidisi yok; ve evde oturup film izlemiyor ama, boşa vakit geçirdiği anlardan söz ediyor habire. 'En yakın arkadaşı, Max Brod diye biri. Arasıra buluşup, tiyatroya filan gidiyor, etrafta geziniyorlar.' Birisinin Günlüğünü okumanın da, pornografik bir yönü var. Henüz tamamlanmamış çıplak düşüncelerle karşılaşıyorsun, ve bazıları kişiye özel olduğu için neredeyse bakmaktan utanırken, kimileri de müthiş bir haz duymana yol açıyor... Gün batmaktaydı. Ekmek almak için bakkala girdim. Hiç hesapta yokken bi çokoprens, bi de dondurma alarak çıktım.

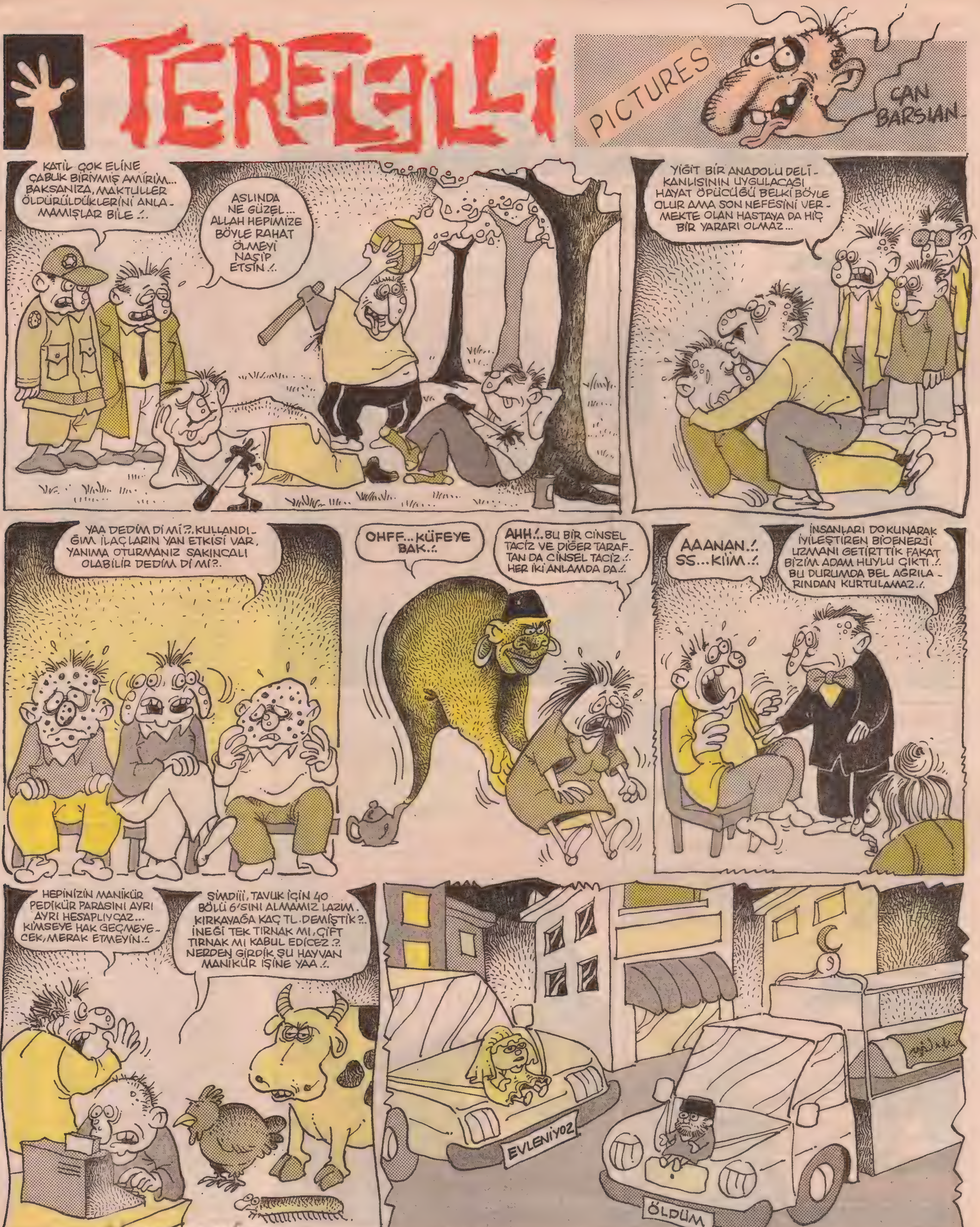
TERELELLİ
PICTURES
ÇAN BARSLAN
KATİL ÇOK ELİNE ÇABUK BİRİYMİŞ AMİRİM... BAKSANIZA, MAKTULLER ÖLDÜRÜLDÜKLERİNİ ANLAMAMIŞLAR BİLE .!.
ASLINDA NE GÜZEL... ALLAH HEPİMİZE BÖYLE RAHAT ÖLMEYİ NASİP ETSİN .!.
YİĞİT BİR ANADOLU DELİKANLISININ UYGULACAĞI HAYAT ÖPÜCÜĞÜ BELKİ BÖYLE OLUR AMA SON NEFESİNİ VERMEKTE OLAN HASTAYA DA HİÇ BİR YARARI OLMAZ...
YAA DEDİM Dİ Mİ ?. KULLANDIĞIM İLAÇLARIN YAN ETKİSİ VAR, YANIMA OTURMANIZ SAKINCALI OLABİLİR DEDİM Dİ Mİ ?.
OHFF... KÜFEYE BAK .!.
AHH .!. BU BİR CİNSEL TACİZ VE DİĞER TARAFTAN DA CİNSEL TACİZ .!. HER İKİ ANLAMDA DA .!.
AAANAN .!. SS... KİİM .!.
İNSANLARI DOKUNARAK İYİLEŞTİREN BİOENERJİ UZMANI GETİRTTİK FAKAT BİZİM ADAM HUYLU ÇIKTI .!. BU DURUMDA BEL AĞRILARINDAN KURTULAMAZ .!.
HEPİNİZİN MANİKÜR PEDİKÜR PARASINI AYRI AYRI HESAPLIYCAZ... KİMSEYE HAK GEÇMEYECEK, MERAK ETMEYİN .!.
ŞİMDİİİ, TAVUK İÇİN 40 BÖLÜ 6'SINI ALMAMIZ LAZIM. KIRKAYAĞA KAÇ TL. DEMİŞTİK ?. İNEĞİ TEK TIRNAK MI, ÇİFT TIRNAK MI KABUL EDİCEZ ?. NERDEN GİRDİK ŞU HAYVAN MANİKÜR İŞİNE YAA .!.
EVLENİYOZ
ÖLDÜM

canbarslan@superonline.com

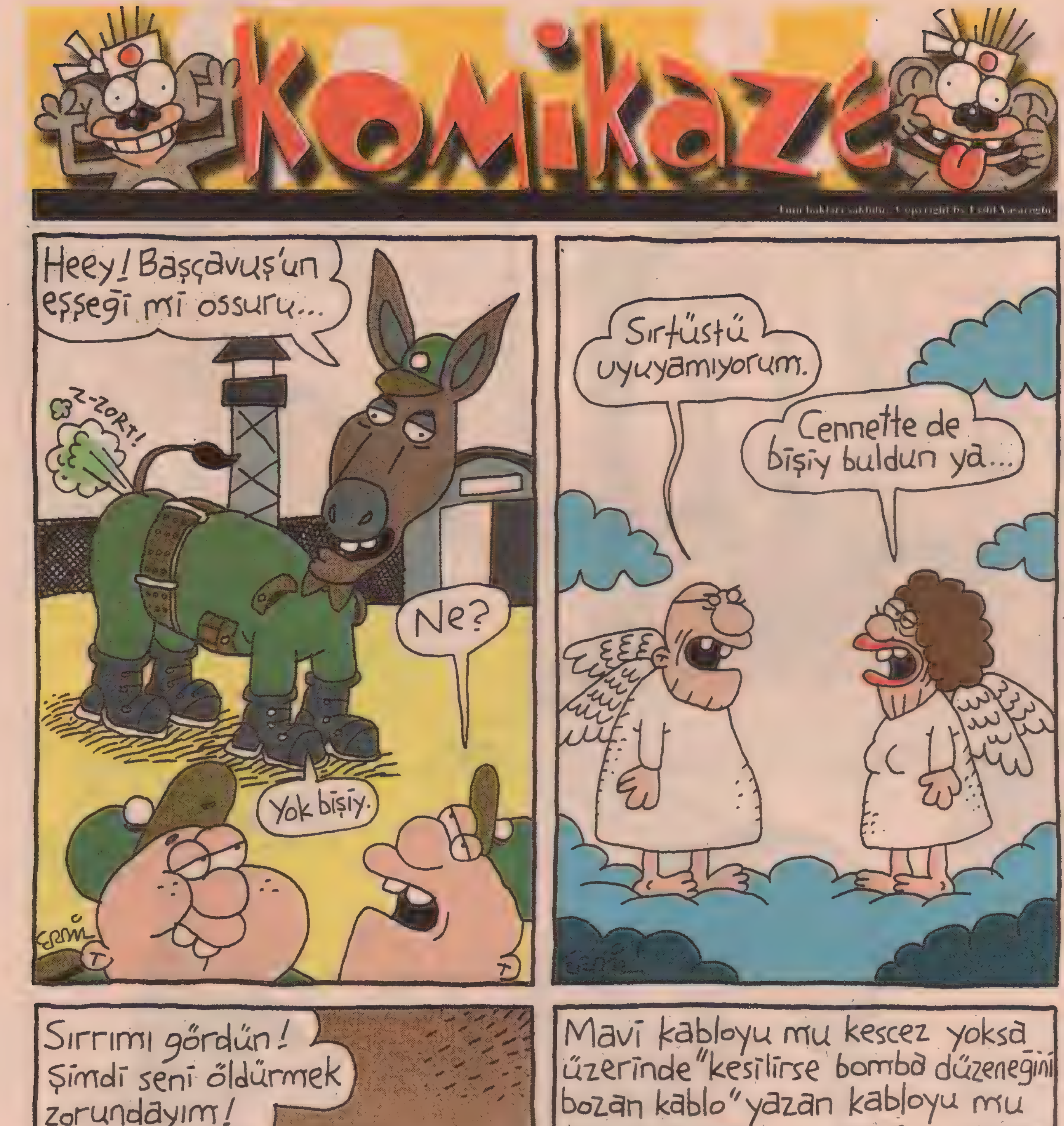
KOMİKAZE
Heey! Başçavuş'un eşşeği mi ossuru...
Z-ZORT!
Ne?
Yok bişiy.
Sırtüstü uyuyamıyorum.
Cennette de bişiy buldun ya...
Sırrımı gördün! Şimdi seni öldürmek zorundayım!
Vallaa ben bişiy görmedim görünmez adam.
Mavi kabloyu mu kescez yoksa üzerinde "kesilirse bomba düzeneğini bozan kablo" yazan kabloyu mu kescez?
Yüzde 50 şansın var...
21:00

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net - www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

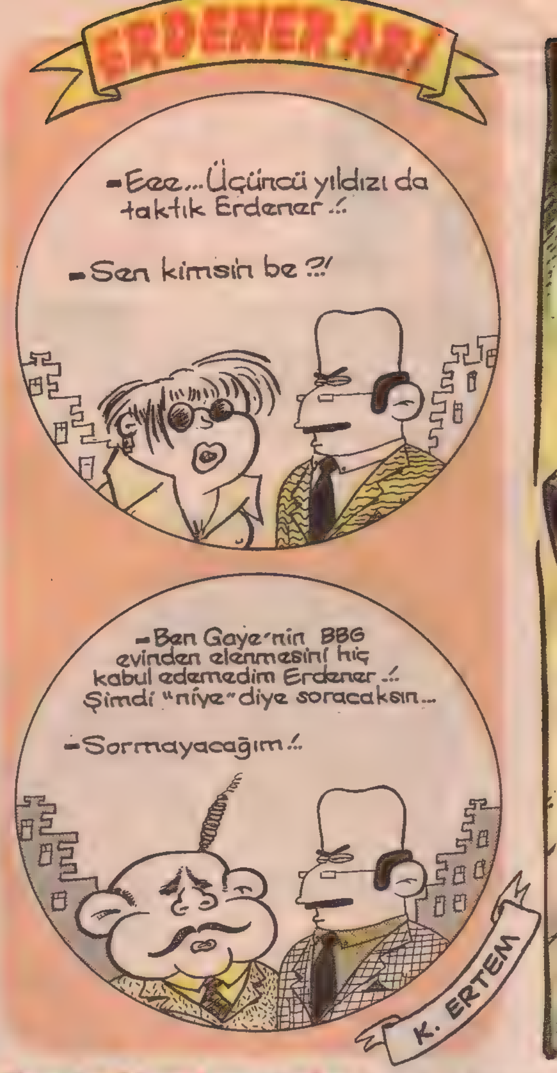
ERDENER ABİ
-Eee... Üçüncü yıldızı da taktık Erdener..!
-Sen kimsin be ?!
-Ben Gaye'nin BBG evinden elenmesini hiç kabul edemedim Erdener..! Şimdi "niye" diye soracaksın...
-Sormayacağım..!
K. ERTEM

Titrek Bir Mumun Ardında Yaşay

Yıllar sonra itiraf etti. Üniversitede okuyan üç erkek çocuğu vardı ve faşizmin gemiyi azıya aldığı günlerdi. Silahlarını hayatlarının en üstün gücü sayan faşistler tarafından öldürülmemiz an meselesiydi. Küçükyalı MHP'de benim için "vur emri" çıkmıştı. Eve arka bahçelerden dolaşarak giriyordum. Sonra, biz geceleri derin uykulara daldığımızda, sessizce uyanıp sokak kapısının önünde, bir sandalyenin üzerinde sabahlara kadar bekliyormuş: Eve, kapıyı kırıp bizi öldürmeye gelen faşistlere önce kendi canı ve bedeniyle karşı koyabilmek için. Gün ışımaya başladığında biz onu görmeyelim diye usulca yatağına girer, biraz olsun uyumaya çalışırmış.

Çoğunlukla bizim için katlandıklarını göremezdik. Yaptıklarını hemen hiç önemsemezdik. Titrek bir mum ışığı gibi yaşardı. Biz büyük düşlere koşarken, o küçük dünyasında bizim için eşsiz anları örerdi. Farkında değildik. Çok da konuşmazdık onunla. Bir şeyler anlatırdı, sıkılırdık. İçten tek cümlemiz yeterdi, artardı oysa. O cümleyi kuramadık. Vaktimiz kısıtlıydı, devrim yapacaktık, Ama bizim için her gece kapı önünde canını siper eden annemizden haberimiz yoktu!...

Annemiz, annelerimiz, bizden umudu kesince teselliyi birbirinde arayan kalbi kırık insanlar... Her gün önümüzden defalarca gelip geçen ve bizlere sırılsıklam âşık olan; ama sevgilerine asla karşılık bulamayan o bedbaht insanlar...

Onların tren istasyonlarında, otobüs duraklarında, ağaç altlarındaki bankalarda birbirleriyle konuşurken, dertleşirken, birbirlerine kalplerini açarken görüyorum. Gözlerindeki derin acıları, çamaşır yıkamaktan kurumuş elleri, solgun eşarpları ve insafsız ağırlıktaki alışveriş torbalarının yardımıyla tanışıyorlar birbirleriyle. Hemen oracıkta çocuklarına duydukları o derin sevgiyi, o naif öfkelerini, parçalanmış hayallerini anlatıyorlar birbirlerine.

Ah o evlatlar, o acımasız sevgililer neden hep böyledir onlar? Neden hep böylesine soğuktur kalpleri? İşte hepsi binip gitmişlerdir arzu ve ihtiras tramvaylarına. Arada bir, bir lütuf gibi gelip yüzlerini gösterirler. Ama yanlarında asla kalplerini getirmezler. Düşünmeden ve özensizce konuşurlar onlarl
bir görev gibi!..

İşte çabucak
lik girdi araya.
Şimdi nerede
bah evden çıka
ya da uçuk ma
larını giymişler
mışlar mıdır? C
ta kalıp üşüm
mutlaka iyi ba
kendileri onla
Çünkü aşkın c
omuzlar açıkta
lerde mutfakla
yemekler pişm
dokunaklı dize
kazaklar giyil
dığı yerlerde
kes birbirine
verir. Oysa
aşıklarını hep y
yasıya ve imkâ

Oysa çocuk
ne öyle ya da
unutmazlar ve
anarlar da, am
ken, evden ç
utanarak, belli
men hiç hiss
üzerinde pek
arkadan doku
anlamlar vardı
bir aşk vardır c

Anneleri gör
rinin kırık kalple
imkânsız aşkla
tren istasyonla
da, ağaç altlar
geliyorlar. Göz
maşır yıkamak
eşarpları ve in
torbalarıyla... T
şayan annemi
her şey için ço
rımdan utanıyo

TECRİTE KA
SÜRÜYOR 1
DİRENİŞÇİL
BAŞLADILA

F tiplerinde t

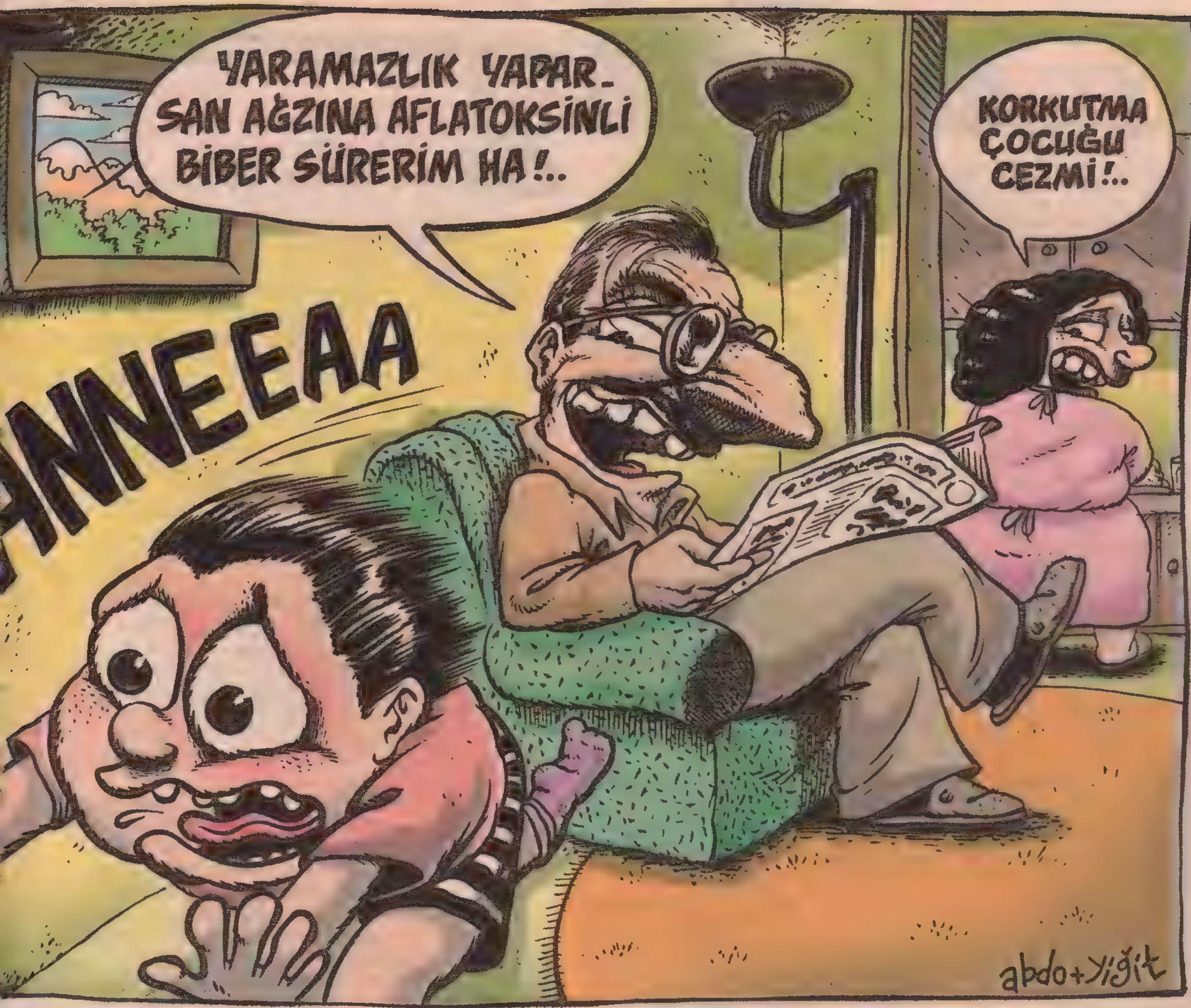
YARAMAZLIK YAPAR-SAN AĞZINA AFLATOKSİNLİ BİBER SÜRERİM HA!..
KORKUTMA ÇOCUĞU CEZMİ!..
ANNEEAA
abdo+Yiğit

Annelerimiz

vakit geçirir gibi. Sıkıcı

eçti öfkeleri. Bir sessiz-
eski soru atıldı ortaya.
yapıyorlar acaba? Sa-
en ördükleri gül kurusu
veya şarap rengi kazak-
dir? İyi bir kahvaltı yap-
ıklı omuzları gece açık-
müdür? Eşleri onlara
yordur. Çünkü sadece
aşkla düşünüyordur.
adığı yerlerde geceleri
alır. Aşkın olmadığı yer-
a besleyici ve lezzetli
Aşk yoksa gözyaşı ve
te örülmüş gül kurusu
unutulur. Aşkın olma-
u sevgiler vardır. Her-
gisini ölçerek, biçerek
eler çocuklarını, yani
n öleceklermiş gibi do-
z bir aşkla severler.
sevgililerinin kendileri-
yle veda edişlerini hiç
ep yürek çarpıntısıyla
nnelerinin onlar gider-
rken sırtlarına hafifçe
irsiz dokunmalarını he-
nezler, hissetseler de
mazlar. Omuzlarına o
şun içinde çok büyük
O dokunuşta imkânsız
a...
orum buradan. Birbirle-
i sarmak, o umutsuz ve
n acısını dindirmek için
da, otobüs durakların-
aki banklarda bir araya
ndeki derin acıları, ça-
kurumuş elleri, solgun
rsız ağırlıktaki alışveriş
k bir mum ışığında ya-
annelerimiz. Biliyorum
eç değil; ama yaptıkla-
n. Çok utanıyorum!...

I ÖLÜM ORUCU
AYIS'TA YENİ
ÖLÜM ORUCUNA

it işkencesi sürüyor. Tutuklular hala tek ve üç kişilik hücrelerde ağır tecrit koşullarında yaşamaya devam ediyor. Savunma hakları gaspedilmeye devam ediliyor. Avukatlarıyla görüştürülmüyorlar. Tutukluların hazırladıkları savunmalarını mahkemeye götürebilmeleri bile gardiyanların denetiminden geçmesine bağlı. Gardiyan hazırlanan savunmayı "uygun" görürse eğer tutuklu bunu mahkemeye götürebiliyor.

Tutukluların sağlık sorunları sürüyor. Hastalanan tutukluların doktora çıkabilmeleri hapishane idaresi tarafından dayatılan insanlık dışı arama, sevk ve yaptırımları kabul edip etmemelerine bağlı. Hücrelerin insan sağlığı üzerindeki fiziki ve psikolojik olumsuz etkileri şimdiden ortaya çıkmaya başladı. F tiplerindeki tutuklularda yaygın saç ve deri dökülmeleri görülüyor.

Haber alma özgürlüğü, gardiyanların insafına kalmış. Karalanan mektuplar, haber alma özgürlüğünün nasıl uygulandığınının birer belgeleridir. Arada yok olan, iletilmeyen mektupların ise dökümünü çıkarmak mümkün değildir. Gardiyanların keyfi ve insan onuruna aykırı yaptırımlarına boyun eğmeyen tutukluların karşılaştıkları uygulama ise dünden bugüne hep aynıdır. Dayak, hakaret ve küfür. F tiplerinde dünden çok daha pervasızca ve sınırsızca sürdürülmektedir.

Akmayan sular, ısıtılmayan hücreler, verilmeyen dergiler kitaplar vb. vb. hak gaspları...

İşte F tipi gerçeği bu uygulamalardır. F tiplerindeki tutuklular bunun için direniyor.

* **Alanya.** 11 Mayıs Cumartesi günü **Alanya'da** saat: 15:00-18:00 arası **Kitapçı** adlı kitapçıda akşam da **Çello** adlı cafede söyleşim var.

* **Adana.** 13 Mayıs Pazartesi günü **Adana Çukurova Üniversitesi**'ndeyim.

* **Yalova.** 16 Mayıs Perşembe günü **Yalova Meslek Yüksek Okulu**'ndayım.

* **Malatya.** 22 Mayıs Çarşamba günü saat 14:00-17:00 arası, **Malatya İnönü Üniversitesi**'ndeyim.

* **Ümraniye.** 26 Mayıs Pazar günü saat 15:00-19:00 arası **Ümraniye İnkılap Kitabevi**'nde

* **Kocaeli.** 30 Mayıs Perşembe günü **Kocaeli Üniversitesi**'ndeyim

* **Isparta.** 31 Mayıs Cuma günü saat 15:00-18:00 arası, **Isparta Bilim Kitabevi**'ndeyim.

* Adıyaman'dan Abdurrahman Çivit?

* **Ünlem.** 15 günlük haber dergisi **Ünlem** çıkıyor.

* **Arka Sokak Cafe.** Emek sinemasının arkasında. İnce belli bardaklarla çay veriyor.

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Akşamsefası

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

İdamlarının 30. yıldönümünde Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının anısına...

Sürüden olan aydın olamaz!

Kudurmuş rüzgarlara karşı oynadım maçlarımı.
Azgın dalgalara karşı yüzdüm.
Zalim devlere karşı verdim savaşlarımı.
Savaştım güçlünün değil haklının kazanması için.
Uğraştım düzenin çarkını tersine döndürmek için.
Herkes benim yaptığımı yapmadı.
Ben de herkesin yaptığını yapmadım.
Sürüden biri olmadım.
Sürüyle de kavga ettim, çobanlarla kavga ettiğim kadar.
Çobanları kızdırdığım kadar sürüyü de kızdırdım.
Sordum hep kendime, "**Sürüden biri olacaksam aydın olmanın ne anlamı var?**"
Çoğu aydın bu soruyu kendine sormadı.
Zalim çobanlara başkaldırmadı.
Melediler sadece "Bana dokunmayan çoban bin yaşasın" diye!
Çobanların vurduğuna bir tos da onlar vurdular.
Onlar **okumuş koyunlar!**
Onları güttükleri gibi güdemez beni çobanlar.
Çalarsa çalsın benim için tehlikeli çanlar.
Kesilirse kesilsin hakkımda ölümlü cezalar.
Ben yine de söyleyeceğim yasak türküleri.
Seslendireceğim herkesin terkettiği idealleri.
Son nefesime kadar susturamayacak beni, ne çobanlar ne çoban köpekleri!

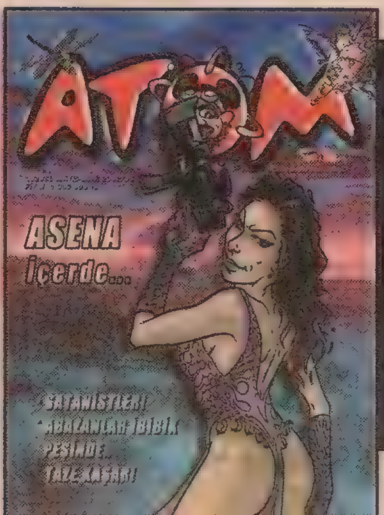
ATOM
ASENA İçerde...
Kuduzhan, neşeli uzay dergisi çıktı! Tüm satış noktalarında
...

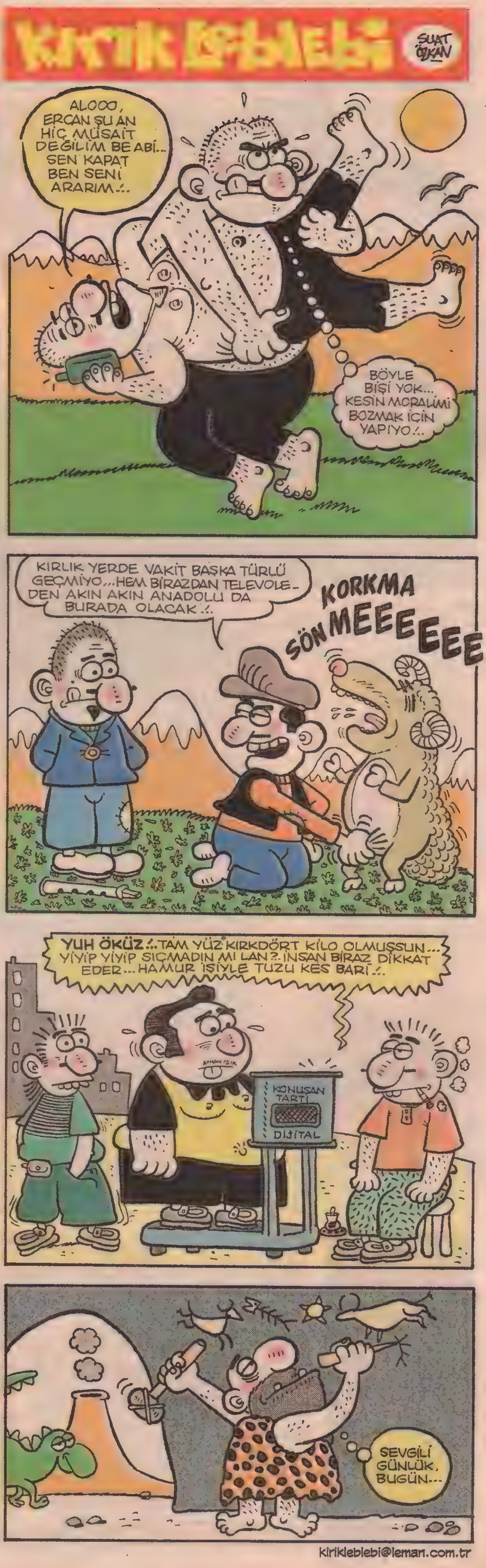
KIRIK LEBLEBİ
SUAT ÖZKAN
ALOOO, ERCAN ŞU AN HİÇ MÜSAİT DEĞİLİM BE ABİ... SEN KAPAT BEN SENİ ARARIM...
BÖYLE BİŞİ YOK... KESİN MORALİMİ BOZMAK İÇİN YAPIYO...
KIRLIK YERDE VAKİT BAŞKA TÜRLÜ GEÇMİYO... HEM BİRAZDAN TELEVOLE-DEN AKIN AKIN ANADOLU DA BURADA OLACAK...
KORKMA
SÖNMEEEEEEE
YUH ÖKÜZ... TAM YÜZ KIRKDÖRT KİLO OLMUŞSUN... YİYİP YİYİP SIÇMADIN MI LAN?.. İNSAN BİRAZ DİKKAT EDER... HAMUR İŞİYLE TUZU KES BARİ...
AYHAN IŞIK
KONUŞAN TARTI
DİJİTAL
SEVGİLİ GÜNLÜK, BUGÜN...

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

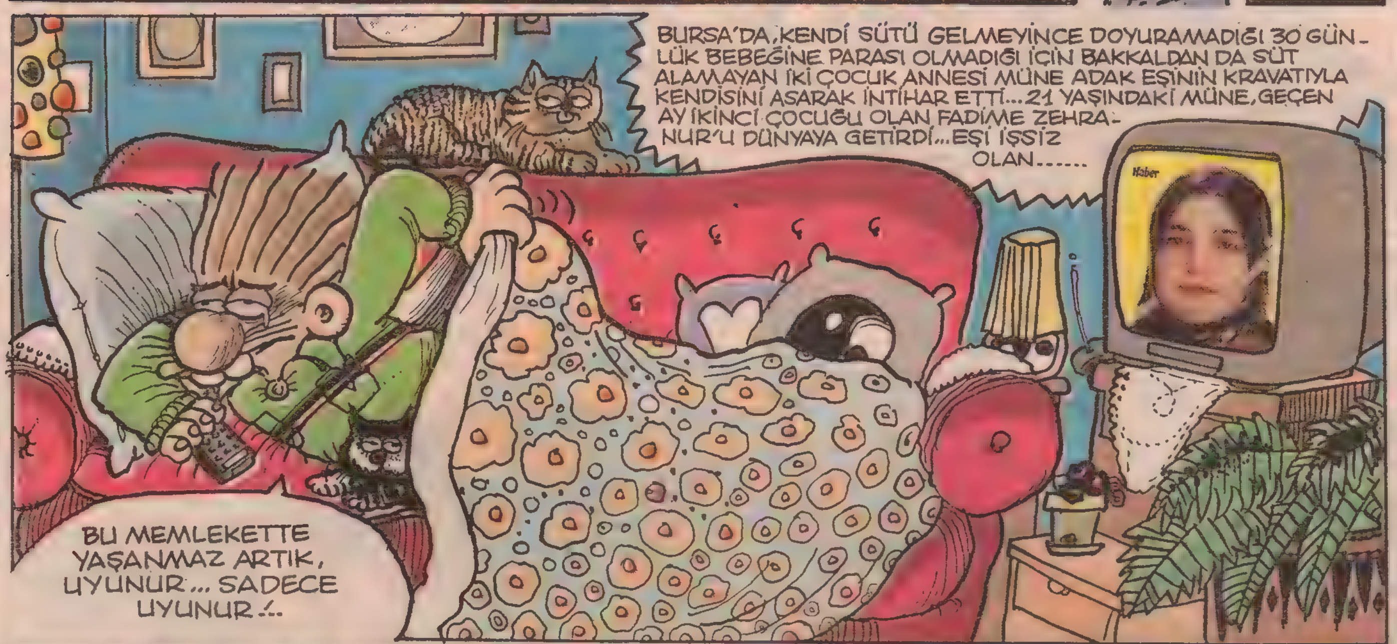
BURSA'DA, KENDİ SÜTÜ GELMEYİNCE DOYURAMADIĞI 30 GÜNLÜK BEBEĞİNE PARASI OLMADIĞI İÇİN BAKKALDAN DA SÜT ALAMAYAN İKİ ÇOCUK ANNESİ MÜNE ADAK EŞİNİN KRAVATIYLA KENDİSİNİ ASARAK İNTİHAR ETTİ... 21 YAŞINDAKİ MÜNE, GEÇEN AY İKİNCİ ÇOCUĞU OLAN FADİME ZEHRANUR'U DÜNYAYA GETİRDİ... EŞİ İŞSİZ OLAN......
Haber
BU MEMLEKETTE YAŞANMAZ ARTIK, UYUNUR... SADECE UYUNUR.'..

bezginbekir@leman.com.tr

DELİCEVAT

GÖKHAN DABAK

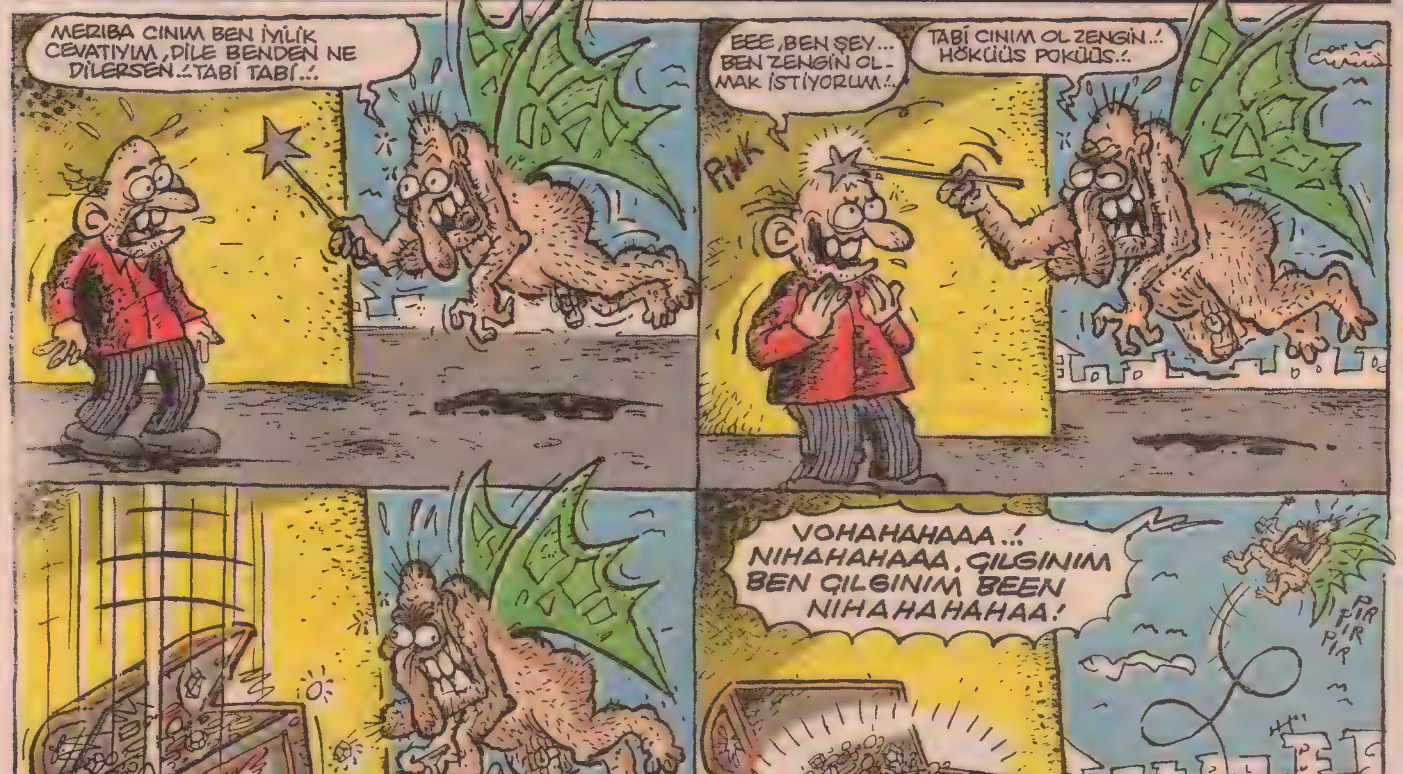
MERIBA CINIM BEN İYİLİK CEVATIYIM, DİLE BENDEN NE DİLERSEN.'. TABİ TABİ.'.
EEE, BEN ŞEY... BEN ZENGİN OLMAK İSTİYORUM.'.
TABİ CINIM OL ZENGİN.'. HÖKÜÜS POKÜÜS.'.
PİNK
VOHAHAHAAA..! NIHAHAHAAA, ÇILGINIM BEN ÇILGINIM BEEN NIHAHAHAHAA!
PIR PIR PIR PIR
ÇATIR

HAİN EVLAT ÖKKEŞ!

Can Barslan

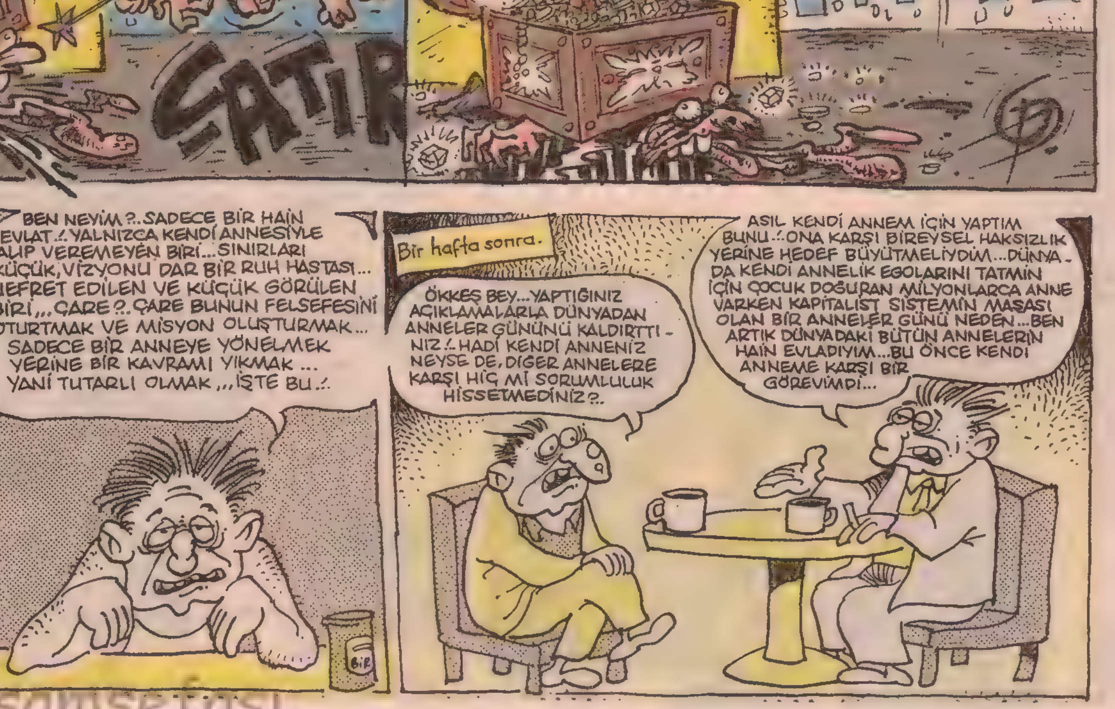
BEN NEYİM?.. SADECE BİR HAİN EVLAT.'. YALNIZCA KENDİ ANNESİYLE ALIP VEREMEYEN BİRİ... SINIRLARI KÜÇÜK, VİZYONU DAR BİR RUH HASTASI... NEFRET EDİLEN VE KÜÇÜK GÖRÜLEN BİRİ,,, ÇARE?.. ÇARE BUNUN FELSEFESİNİ OTURTMAK VE MİSYON OLUŞTURMAK... SADECE BİR ANNEYE YÖNELMEK YERİNE BİR KAVRAMI YIKMAK... YANİ TUTARLI OLMAK,,, İŞTE BU.'.
BİR
Bir hafta sonra.
ÖKKEŞ BEY... YAPTIĞINIZ AÇIKLAMALARLA DÜNYADAN ANNELER GÜNÜNÜ KALDIRTTINIZ.'. HADİ KENDİ ANNENİZ NEYSE DE, DİĞER ANNELERE KARŞI HİÇ Mİ SORUMLULUK HİSSETMEDİNİZ?..
ASIL KENDİ ANNEM İÇİN YAPTIM BUNU.'. ONA KARŞI BİREYSEL HAKSIZLIK YERİNE HEDEF BÜYÜTMELİYDİM... DÜNYADA KENDİ ANNELİK EGOLARINI TATMİN İÇİN ÇOCUK DOĞURAN MİLYONLARCA ANNE VARKEN KAPİTALİST SİSTEMİN MASASI OLAN BİR ANNELER GÜNÜ NEDEN... BEN ARTIK DÜNYADAKİ BÜTÜN ANNELERİN HAİN EVLADIYIM... BU ÖNCE KENDİ ANNEME KARŞI BİR GÖREVİMDİ...

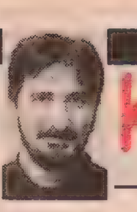

nihatg@leman.com.tr

Kırkikindiler

—NİHAT GENÇ—

Tam yirmibeş senedir onu hergün Kızılay'da elinde çiçek satarken görüyorum, daha öncesi var mı bilmiyorum. 1978 yılıydı, Kızılay meydanında binlerce öğrenci üzerine panzer girmiş, alanın tam ortasında bombalar patlıyor, bir iç savaş, üstlerine panzer gelen öğrenci kalabalığı kaleci gibi panzerin tam önünden sağa sola uçarak kurtulmaya çalışıyor. Beş-on saniye içinde alan boşaldı. Alanın ortasında herşeyden habersiz yürüyen tek bir adam kaldı: Kör Çiçekçi. Koynunda vazo gibi tuttuğu iki üç demet çiçeğiyle, yere bakarak, usul, ağır adımlarla yönünü bilmeden yürüyor.

O büyük öğrenci olayına karışmış arkadaşım, çoktan mezun oldu, taşrada on yıl kadar valilik bile yaptı, kaç başbakan değişti, dünya ne çok değişti, Kızılay'da turluyoruz, Kör Çiçekçi'nin ağır adımları, koynundaki çiçekleri değişmedi.

Hiçbir yerde çivilenmiş gibi sabit durmaz, karda, buzda, yağmurda bu kısa ve kontrollü adımları değişmez, bazen kimsecikler kalmaz, o bomboş bulvarda: 'çiçeklerim var, bakmadan geçmeyin, güzel çiçekler' diye ancak kendinin duyacağı mırıltılarla dolanır, durur. Çiçekler, yüzünün yansını örter, hepsini sattığına şahit olmadım.

Ben, ancak ruhumu koruyabilecek insanları severim. Bu yirmibeş yılda kaç kez, kendimi öldürecek gibi, ağzım zehir, kafam karışık, çaresiz, dermansız ayaklarla bulvara indim. Kör Çiçekçi'nin bitmeyen bu yavaş ritmi, yorulmayan usul usul bu yürüyüşünü gördükçe 'herşey yolunda, sağol Tanrım' deyip, rahatlarım.

Cumartesiler karnaval günüdür, şehrin tüm kadınları bulvarda büyük mağazaların önüne, içine dolar, Kör Çiçekçi birbirine çarpan ve yol bulmakta güçlenen bu karınca kalabalığının tam ortasında çaresiz kalır, kendi etrafında kimseye çarpmamak için dönüp, durur. Bir iç şarkısı olmalı, işinden, hayatından çok lezzet alıyor, olmalı. Kararmış bir dilenci tasına benzeyen yüzünde, yıllara yayılmış uzun ve neşeli bir nağme hiç tükenmiyor.

Şefkati tembihleyen, kalbimizin yerini hatırlatan bir yüz. Annesinden emdiği sütün tadını unutmayan bir çocuk yüzü. Karanlıkların çocukları, anne sütünü emişlerindeki o sonsuz mutlu yüzü ilk günkü gibi hep yanlarında taşırlar!

Kör Çiçekçi, şehir dışındaki çöplerin, çalıların içinde hayatını sürdürse, kimse şaşırmaz. Çuval ve paçavralarla elbiseler giyse kimse şaşırmaz. Oysa hergün tertemiz giyiyor, bulvarda ekmeğini aralıksız kazanıyor. Bu kadar uysal, yumuşakbaşlı olduğunu kimse neden merak etmez. Bu şehir için çok garip yaratık, nasıl bir rüyaya gömülü ki, birgün olsun paniklemedi, bir kez olsun koşmadı, kovalamadı, öfkelenmedi... Bu kadar düzensiz, çıldırmış, nereye gittiğini bilmeyen milyonlar ortasında soluk alan bir mercan kayası gibi...

Doğaüstü bu ekmek çabası insanı büyülüyor. Ne zaman onu görsem ki, hergün görürüm, üstün bir kudretle karşılaşmış gibi, Tanrı'ya minnettarlığım artar.

Kafası hergün karışık, delirmiş gibi yazılar yazan bu yoksul çocuğu, Kör Çiçekçi, sakin duruşuyla eğitti, çok adam etti. Tanrı kendi ruhundan bir parça en çok bu insanlara verir. Bu rezil hayatı herşeye rağmen terennüm etmemiz için, insanlığın teni bu insanlarda kutsallaşıp, hergün görünürler bize. Kör Çiçekçi, erdemi, ebedi güzelliği hatırlatır, canlandırır. Göklerden inen kitaplardan daha güzel bir yüz taşır, ruhlarımız bu karşılaşmayla doya doya yıkanır!

Ruhumuzun ağır gövdesini taşıyor Kör Çiçekçi, usul usul yürüyüşü bundan. Halk onu görmüyor bile, görse bile, panikle yanından sıvışıyor. Bir kara gölge, ya da çok alışılmış bir yüz, çoluk çocuğuyla yanından geçenler, tahtaya vurur gibi, Allah göstermesin, aman Allahım sen büyüksün, deyip, çocuklarını kucağına alıp, bir korku tünelinden geçmiş gibi endişeleniyorlar. Kör Çiçekçi, sabırlı bir bilgin gibi. Çiçek buketleri değil, el yazması, altın varaklı tezhipli kalın kitaplar taşır gibi koynunda. Sabah namazları kabir odasını tek başına ziyaret gibi, derin bir ulviyet var yüzünde. Bu dingin mutluluğu hangi karanlık alemden getiriyor. Mutluluğu betonu yalıyor, ayaklarını yalıyor, gürültüyü yalıyor. Ruh pınarlarımızı rüya göllerinde çitiliveriyor.

Kendisinin hiç görmediği çiçeklerin renklerine fazla inanıyor, renkler, Kör satıcı yerine bağırıyor, ey insanlar işte koynumda çiçekler, bir insan daha neden çığırtkanlık yapıp ortalığı inim inim inletsin, çiçeklere fazla ne katabilirim, der gibi, sessizce satıyor!

Akşamları bulvarda turluyorum. Ne çok hikayemi okudunuz, artık nasıl dolandığımı biliyorsunuz. Şöyle: 'Ela gözlerini sevdiğim dilber, sana bir çift sözüm var diyemiyorum, deli miyim neyim, geziyorum, kırıktır gönlüm, gülemiyorum'. Akşama doğru işkembeyi doldurmuş inekler, topluca dizleri üstüne yeşil çimenlerin üstüne çöker, geviş getirir. Günboyu yediklerini tekrar ağızlarına alır, emer, çiğnerler. Günboyu zihnime attıklarımı, tekrar akşamları, geviş getirerek bulvarda turlarım. İnekler et yemez, elinizi kapmaz. Kapsada, yumuşacak çiğner. Kelimelerim yumuşasın, zehrini atsın diye, çiğniyor, çiğniyorum, aman kimseyi kapmasınlar!

Kör Çiçekçi'nin ne sevimli yüzü var, bize benzemiyor. Derinden bakınca, bitmek bilmeyen bir matem saklı sanki. Sonsuza kadar bir cenaze alayının ardından gidiyor gibi. Hergün bir ölüsü var gibi. Her akşam birini toprağa gömüyor gibi. Yere doğru, üzgün derin bakışlar. Bir karaltı heykeli. Hayatla öbür dünyanın tam

Devamı 13. Sayfada

Ayna

Ender Özkahraman

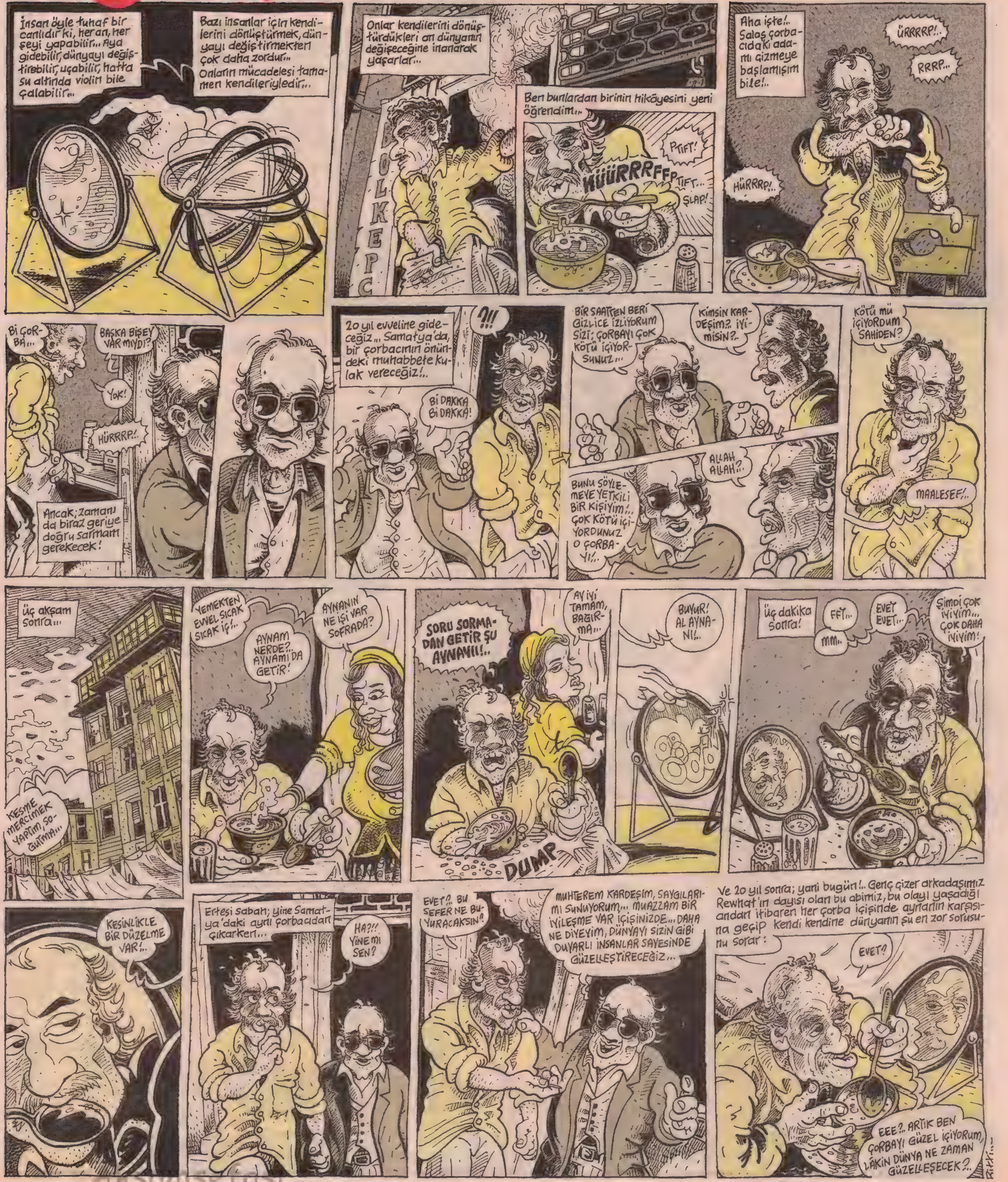
İnsan öyle tuhaf bir canlıdır ki, her an, her şeyi yapabilir... Aya gidebilir, dünyayı değiştirebilir, uçabilir, hatta su altında violin bile çalabilir...
Bazı insanlar için kendilerini dönüştürmek, dünyayı değiştirmekten çok daha zordur... Onların mücadelesi tamamen kendileriyledir...
Onlar kendilerini dönüştürdükleri an dünyanın değişeceğine inanarak yaşarlar...
BÖLKEPÇ
Ben bunlardan birinin hikâyesini yeni öğrendim...
PTIFT!
HÜÜRRRFFFP
TIFT...
ŞLAP!
Aha işte!.. Salaş çorbacıdaki adamı çizmeye başlamışım bile!..
ÜRRRRP!..
RRRP...
HÜRRRP!..
Bi ÇORBA...
BAŞKA BİŞEY VAR MIYDI?
YOK!
HÜRRRP!..
Ancak; zamanı da biraz geriye doğru sarmam gerekecek!
20 yıl evveline gideceğiz... Samatya'da, bir çorbacının önündeki muhabbete kulak vereceğiz!..
?!!
Bi DAKKA Bi DAKKA!
BİR SAATTEN BERİ GİZLİCE İZLİYORUM SİZİ; ÇORBAYI ÇOK KÖTÜ İÇİYORSUNUZ...
Kimsin KARDEŞİM?.. İYİ MİSİN?..
ALLAH ALLAH?..
BUNU SÖYLEMEYE YETKİLİ BİR KİŞİYİM!.. ÇOK KÖTÜ İÇİYORDUNUZ O ÇORBAYI!..
Kötü mü içiyordum SAHİDEN?
MAALESEF!..
üç akşam sonra...
KESME MERCİMEK YAPTIM, SOĞUTMA...
YEMEKTEN EVVEL SICAK SICAK İÇ!..
AYNAM NERDE?.. AYNAMI DA GETİR!
AYNANIN NE İŞİ VAR SOFRADA?
SORU SORMADAN GETİR ŞU AYNAYI!!..
AY İYİ TAMAM, BAĞIRMA...
DUMP
BUYUR! AL AYNANI!..
üç dakika sonra!
FFT...
MM..
EVET EVET...
Şimdi ÇOK İYİYİM... ÇOK DAHA İYİYİM!
KESİNLİKLE BİR DÜZELME VAR!..
Ertesi sabah; yine Samatya'daki aynı çorbacıdan çıkarken...
HA?!! YİNE Mİ SEN?
EVET?.. BU SEFER NE BUYURACAKSIN?
MUHTEREM KARDEŞİM, SAYGILARIMI SUNUYORUM... MUAZZAM BİR İYİLEŞME VAR İÇİŞİNİZDE... DAHA NE DİYEYİM, DÜNYAYI SİZİN GİBİ DUYARLI İNSANLAR SAYESİNDE GÜZELLEŞTİRECEĞİZ...
Ve 20 yıl sonra; yani bugün!.. Genç çizer arkadaşımız Rewhat'ın dayısı olan bu abimiz, bu olayı yaşadığı andan itibaren her çorba içişinde aynanın karşısına geçip kendi kendine dünyanın şu en zor sorusunu sorar:
EVET?
EEE?.. ARTIK BEN ÇORBAYI GÜZEL İÇİYORUM, LÂKİN DÜNYA NE ZAMAN GÜZELLEŞECEK?..

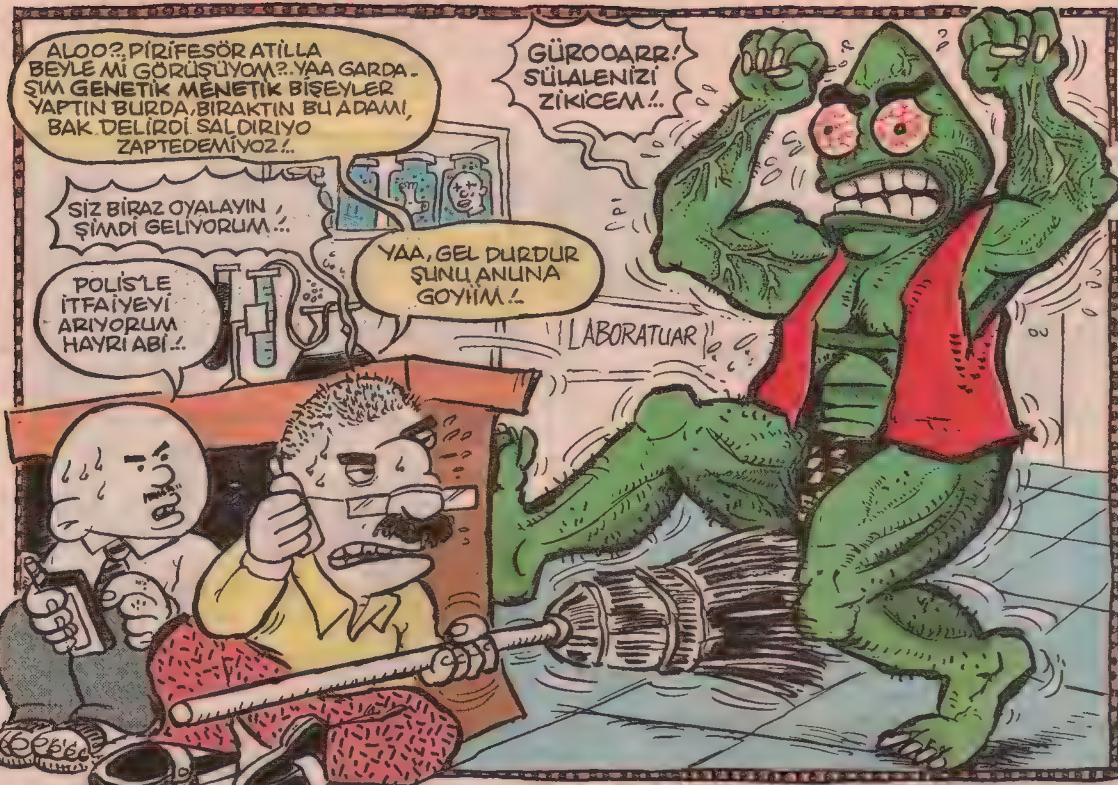
ALOO?. PİRİFESÖR ATİLLA BEYLE Mİ GÖRÜŞÜYOM?..YAA GARDAŞIM GENETİK MENETİK BİŞEYLER YAPTIN BURDA, BIRAKTIN BU ADAMI, BAK. DELİRDİ. SALDIRIYO ZAPTEDEMİYOZ!..
GÜROOARR! SÜLALENİZİ ZİKİCEM!..
SİZ BİRAZ OYALAYIN, ŞİMDİ GELİYORUM!..
YAA, GEL DURDUR ŞUNU ANUNA GOYHİM!..
POLİS'LE İTFAİYEYİ ARIYORUM HAYRI ABİ!..
LABORATUAR

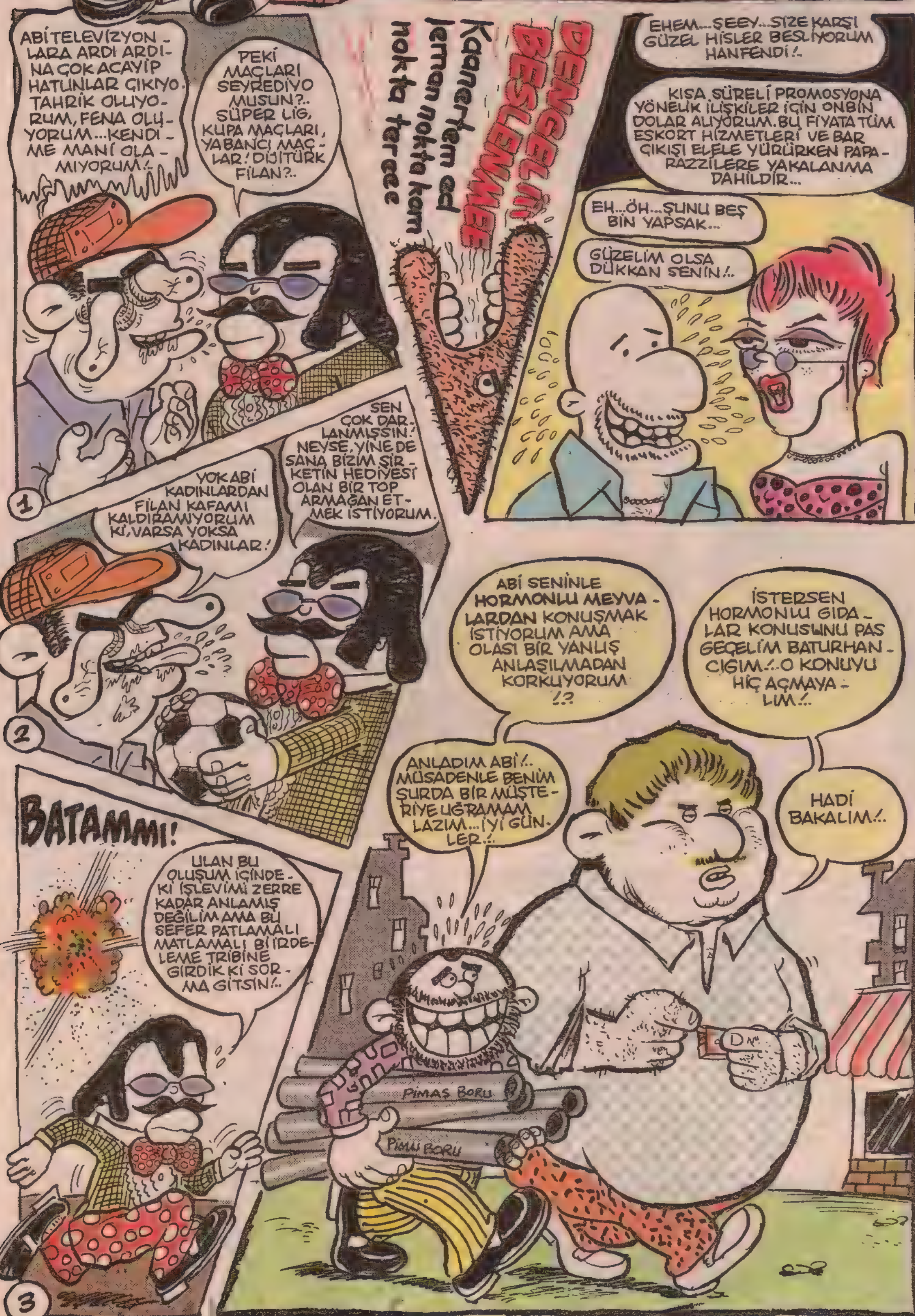
DENGELİ Mİ BESLENMEE
Kaanertem ed lemman nokta kam nokta tereee
ABİ TELEVİZYONLARA ARDI ARDINA ÇOK ACAYİP HATUNLAR ÇIKIYO. TAHRİK OLUYORUM, FENA OLUYORUM...KENDİME MANİ OLAMIYORUM!..
PEKİ MAÇLARI SEYREDİYO MUSUN?.. SÜPER LİG, KUPA MAÇLARI, YABANCI MAÇLAR! DİJİTÜRK FİLAN?..
1
YOK ABİ KADINLARDAN FİLAN KAFAMI KALDIRAMIYORUM Kİ, VARSA YOKSA KADINLAR!
SEN ÇOK DARLANMIŞSIN! NEYSE, YİNE DE SANA BİZİM ŞİRKETİN HEDİYESİ OLAN BİR TOP ARMAĞAN ETMEK İSTİYORUM.
2
BATAMMM!
ULAN BU OLUŞUM İÇİNDEKİ İŞLEVİMİ ZERRE KADAR ANLAMIŞ DEĞİLİM AMA BU SEFER PATLAMALI MATLAMALI Bİ İRDELEME TRİBİNE GİRDİK Kİ SORMA GİTSİN!..
3
EHEM...ŞEEY...SİZE KARŞI GÜZEL HİSLER BESLİYORUM HANFENDİ!..
KISA SÜRELİ PROMOSYONA YÖNELİK İLİŞKİLER İÇİN ONBİN DOLAR ALIYORUM. BU FİYATA TÜM ESKORT HİZMETLERİ VE BAR ÇIKIŞI ELELE YÜRÜRKEN PAPARAZZİLERE YAKALANMA DAHİLDİR...
EH...ÖH...ŞUNU BEŞ BİN YAPSAK...
GÜZELİM OLSA DÜKKAN SENİN!..
ABİ SENİNLE HORMONLU MEYVALARDAN KONUŞMAK İSTİYORUM AMA OLASI BİR YANLIŞ ANLAŞILMADAN KORKUYORUM!?
İSTERSEN HORMONLU GIDALAR KONUSUNU PAS GEÇELİM BATURHANCIĞIM!..O KONUYU HİÇ AÇMAYALIM!..
ANLADIM ABİ!.. MÜSADENLE BENİM ŞURDA BİR MÜŞTERİYE UĞRAMAM LAZIM...İYİ GÜNLER!..
HADİ BAKALIM!..
PİMAŞ BORU
PİMAŞ BORU

PANTOLON

METİNFİDAN

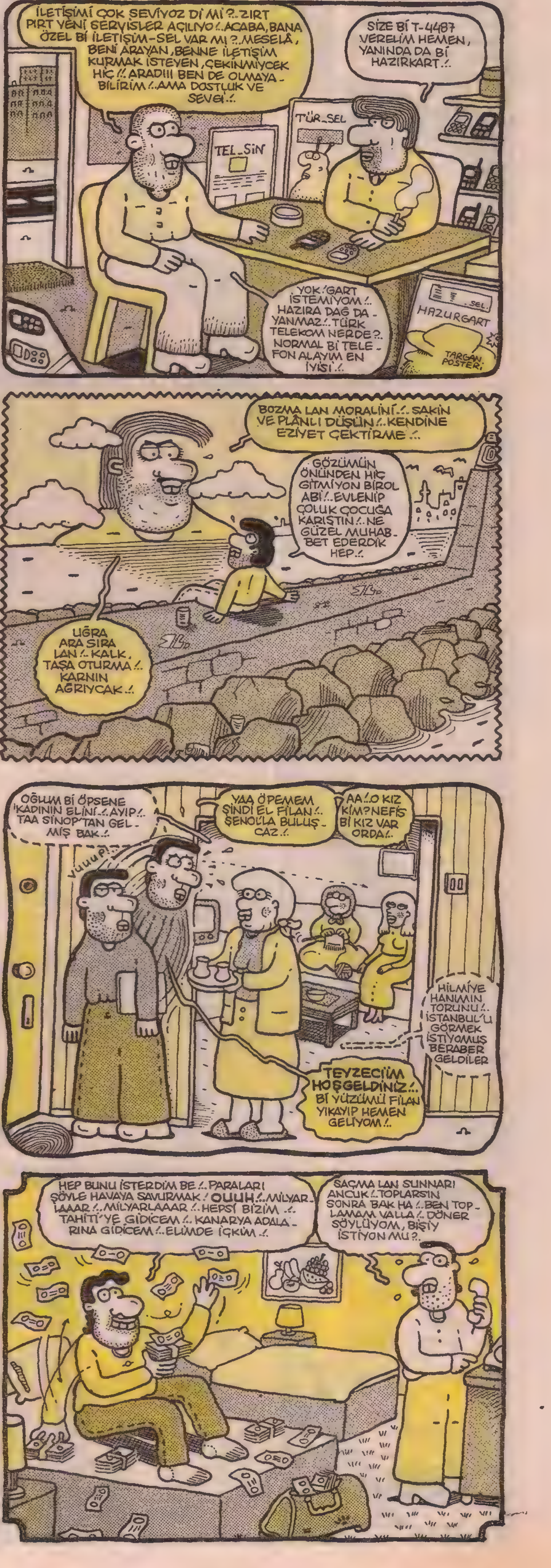
İLETİŞİMİ ÇOK SEVİYOZ Dİ Mİ?..ZIRT PIRT YENİ SERVİSLER AÇILIYO!..ACABA, BANA ÖZEL Bİ İLETİŞİM-SEL VAR MI?..MESELÂ, BENİ ARAYAN, BENNE İLETİŞİM KURMAK İSTEYEN, ÇEKİNMİYCEK HİÇ!! ARADIII BEN DE OLMAYABİLİRİM!..AMA DOSTLUK VE SEVGİ!..
SİZE Bİ T-4487 VERELİM HEMEN, YANINDA DA Bİ HAZIRKART!..
TEL_SİN
TÜR_SEL
YOK! GART İSTEMİYOM!.. HAZIRA DAĞ DAYANMAZ!..TÜRK TELEKOM NERDE?.. NORMAL Bİ TELEFON ALAYIM EN İYİSİ!..
_SEL
HAZURGART
TARGAN POSTER!
BOZMA LAN MORALİNİ!.. SAKİN VE PLÂNLI DÜŞÜN!..KENDİNE EZİYET ÇEKTİRME!..
GÖZÜMÜN ÖNÜNDEN HİÇ GİTMİYON BİROL ABİ!..EVLENİP ÇOLUK ÇOCUĞA KARIŞTIN!..NE GÜZEL MUHABBET EDERDİK HEP!..
UĞRA ARA SIRA LAN!..KALK, TAŞA OTURMA!.. KARNIN AĞRIYCAK!..
OĞLUM Bİ ÖPSENE KADININ ELİNİ!..AYIP!.. TAA SİNOP'TAN GELMİŞ BAK!..
YAA ÖPEMEM ŞİNDİ EL FİLAN!.. ŞENOL'LA BULUŞCAZ!..
AA!..O KIZ KİM? NEFİS Bİ KIZ VAR ORDA!..
VUUUP!
HİLMİYE HANIMIN TORUNU!.. İSTANBUL'U GÖRMEK İSTİYOMUŞ BERABER GELDİLER
TEYZECİİM HOŞGELDİNİZ!.. Bİ YÜZÜMÜ FİLAN YIKAYIP HEMEN GELİYOM!..
HEP BUNU İSTERDİM BE!..PARALARI ŞÖYLE HAVAYA SAVURMAK! OUUH!..MİLYARLAAAR!..MİLYARLAAAR!..HEPSİ BİZİM!.. TAHİTİ'YE GİDİCEM!.. KANARYA ADALARINA GİDİCEM!..ELİMDE İÇKİM!..
SAÇMA LAN SUNNARI ANCUK!..TOPLARSIN SONRA BAK HA!..BEN TOPLAMAM VALLA!..DÖNER SÖYLÜYOM, BİŞİY İSTİYON MU?..

10. Sayfadan devam

sınırında turluyor. Hep bir mezarın üstünde nöbet tutuyor gibi. Anlatılmaz bir sessizlik. Hafifçe öne eğilmiş başı. İki büklüm omuzları. Felakete uğrayıp, karanlık düşüncelerden kurtulamamış çilekeş insanların duaları gibi. Kilitli dudaklarında gelecek günlere hiç inanmayan bir keder. Şehri stop ettirecek, arabaları durduracak, fabrikaları infilak ettirecek, bir keder. Durun insanlar, bırakın simit almayı, bırakın mağaza içlerinde karıncalaşmayı, Kör Çiçekçi'nin vücudu titriyor, yirmibeş yıldan beri burada, ateşten yanıyor. Suratının ortasında kocaman bir kara bir delik, hergün mangal ateşi gibi için için yanıyor!

Birgün tutamayıp kendimi, yanına koşup: 'Efendim, sizin dininiz nedir, sizin dininizden olmak istiyorum' demek geçiyor içimden. Benim dinim: korku dolu bir ayna. Biliyorum onun dini, sıcacık bir ayna. Duygu kaynayan bir aynası var. Sobada yanan çıtır çıtır kuru odunlar gibi, geceleri zevkle kokan, başı tüy gibi uçup giden hafif aynalar. Çocuklar onu görünce, hipnotize olmuş gibi donakalıyor. Annesinin elinden tutmuş küçük kız, mıh gibi gözleri, çiçekçinin gözlerine çakılı, annesinin arkasına saklanıyor, korkusunu yenmek için çığlık çığlığa ağlıyor: 'Anne gidelim, annee, çabuuk!'..Karşısında Kör Çiçekçi'nin bu sözleri bir kartal bakışı keskinliğiyle duyacağını bilemez. Çelik bir kasa gibi kapalı hafızasında etrafında buna benzer ne çok ses duydu! Etrafına dostça bakabilen iyi kalpli bir adam olduğuna göre hala bu korkunç seslerin kaçbin tanesini gecelerin değirmenlerinden sabahlara dek öğüttü...

Eşyanın görünüşü ne ki, acayip, karikatür, zihnimiz gördükçe, bulanır, bulaşıklaşır, bunalır nesnelerle, gördükçe tiksintimiz büyür. Alın damarları şişmiş çiçekçi, dokunarak metalı, tahtayı, en keskin gözden daha iyi kavrar, çok dokunaklı, musikisi fazla baygın bir dünyası olmalı. Nesnelerle insanlarla karşılaşmalar başımızı döndürür, boşluğa düşer gibi sendeler, yoruluruz. Ama Kör Çiçekçi, herzaman kendini ne çok emniyette hissediyor. Bizler dehşetle kurtulmaya çalışırken bu lanet hayattan, Kör Çiçekçi hayatın kahpe saldırılarına daha melodik, daha merhametli karşılık veriyor, bunu nasıl başarıyor?

Sesler, bizleri, boğar, öldürür. Kör Çiçekçi bu sesleri duygulu gözyaşlarına döküp, en kederli hikayeleri neşeye çeviren bir tuhaf gücün sahibi, nasıl oluyor? Ölünceye dek bu melek gülümseyiş silinmez yüzlerinden, bir çocuk cennetinde yaşıyorlar gibi.

Ya da tek başına karnını doyurmanın gururu, mezarların, karanlıkların lanet, seslerini unutturur mu insana? Karanlık maskeler altında gizlenmiş bu cıvımış dünyayı çözebilmek için, insana acı veren en keskin bıçaklardan ne çok kullanmış olmalı, beyin damarları. Karanlıkları doğrayan bıçak darbeleri altında, hergün ekmeğini kazanmak. Onu daha dik, daha serinkanlı, zihnini eşsiz kitaplar gibi bilgeleştirmiş olmalı. İşte alnında, sonsuz bir duygu hasatından demetlenmiş bir deste çizgi.

Kalbinin iç çekişleri karılıp karılıp koyu ve parlak bir cila gibi, işte yüzüne düzgünce sürülmüş.

Onun kara yüzünü kızgın tavalar gibi yakan alev, benim de yüzümü yakıp, karartıyor. Onu gördükçe bulvarda: 'Git ve insanlar için güzel şeyler yap, hayata, topluma birşeyler kat' diyen bir ses duyarım içimde. Kendi kanıyla ısınan biz yoksullar, tam havalanmış uçacakken, bir heykel gibi donup kalırız havada. Dudaklarımızın üstüne ateşle dolu başka dudak değmeden bu karmaşık hayatın içine girmek mümkün değil, biliriz. Ruhun kapısını açan ateştir, sıcak bir çorba, sıcak bir oda, sıcak bir gülüş, sıcacık bir dudak. Bir darı tanesinde ne çok sıcaklık var. Yumuşacık, beyaz, ağzınızda eridiğinde, bir kuşun kursağından midesine düştüğünde, koskoca kasvetiyle akşam, bir şarap gibi güzelleşir. Tatlı mırıltılar, hırıltılarla, tünediği pencerede sabırsızlıkla düşlerine, tüylerine gömülür. Ne kadar memnun durur sığındığı deliğinde. Bir küçük buğday tanesi beynine ne çok ışık gönderir. İşte o zaman, başkalarının taklidini yapıp eğlenecek kadar mutlu olur. Şimdi taklalar atmaya başlar. İnsanoğlu, evren tarihine düştüğü günden beri, bir buğday tanesine bu kadar uzak düşmedi. Bir buğday tanesi için, otuzyıl aralıksız geceyarılarına kadar bu kadar yorgun, hasta çalışmadı. Bir darı tanesi için, gururundan bu denli ödün vermedi. Şarkıları başlatan bir darı tanesidir. Kirazı gagalatan bir darı tanesidir. Sıcacık bir başdönmesi, gagasının incecik titreşimlerinden binlerce kıvılcım büyülenmiş gibi ateşli cıvıltılarla bahçeyi geceleri doldurur. Gözleri kapkara, parlak simsiyah saç örgüleriyle dişisine kur yapar. Büyülü sesi ilaç gibi, hayat, buğday tanesiyle başlar.

Bu bir darı tanesi için kör dilencinin yirmibeş yıldır bu bulvarda attığı adımları sayalım, büyük okyanusu kaç defa her damla suyuna dokunacak kadar gezmiş olurdu, kazancı, demeti bin liradan üç-dört buket, bir dolmuşa, bir de döner ekmeğe, ancak yeter.

Allah'a yine de bin şükür, bu yüzden mi deriz. Kör Çiçekçi gibi dönüp dururum, düşüncelerim ona buna çarpar, bir adım yol bulamam, yine de okuyucuyu mest edecek bir hikaye yazmak isterim. Karşıma biri çıksa uzun uzun çiçekçiyi anlatırım, eski bir masal gibi. İnsan azmi, gururu, çiçekçinin yorulmak bilmeyen güzelliğini tasvire çalışırım. Daha hayatın başında bunalımlı genç çocuklara usul usul kazanılan bu gururu anlatırım. İsterim ki, hikayemin derinliğine genç kızlar kendilerini kaptırsın. Yüzleri, dünyanın en güzel kadını oluncaya kadar dinlesinler. Uzatırım hikayemi, isterim ki, okuyucunun gözleri kocaman açılsın, eski zaman kandili gibi içine kısık, titremeli bir ışık girsin, hayatımıza kuvvet veren bu titreme, bu ürperiş, en soğuk gecelerde hepimizi ısıtsın!

Yıllar sonra yanıma gelip, hatırlar mısın, Kör Çiçekçiyi anlatmışsınız, desinler. Ama, işte anlatamıyorum. Daha derin, daha manalı sözler arıyorum, ilahi tasvirlere dalıyorum, istiyorum ki, herkes eline mumlar alıp koşsun çiçekçinin yanına, bir türbe gibi mumlarla çevirsin onu, olmuyor, asık, nursuz bir suratla eve dönüyorum.

Birgün, bir kız çıktı önüme, elinde çiçekler, size getirdim, dedi. 'Nerden icap etti, ne için' dedim. Kız, hani anlatmıştınız Kör Çiçekçiyi, bu çiçekleri ondan aldım, dedi. Hatırladım, anlattığım yerde bin kişi vardı salonda. Bir seni mi çarptı, etkiledi bu hikaye?.. Şimdi utanmasam, kızı sarılıp sarılıp öpeceğim. Nasıl bir tad içimde. Nasıl bir öpüş. Nasıl bir kucaklaşma, sarılacağım, sıkacağım. Çiçekleri burnumun dibinde görünce nasıl mutlu oldum, ağlar gibi oldum. Yine sarılamadım, dizlerimin üstüne çömeldim, yine kucaklayamadım, daha aşağı yere doğru kollarımı uzattım. Kızın yetmiş santim boyu vardı, bir cüceydi. 'Ah bu çiçekler şifaların şifası, o gün salonda binler insan vardı, bir sen mi duydun?'.. Bitmek bilmeyen sefaletimizin bu uzun yolculuğunda bu çiçekler, hanlar, hamamlar, konaklar gibi. Güzelliğine taptığım şeyin gurur olduğunu, yalnız sen mi duydun?

Bulvarda şakır şakır yağmurlar yağıyor. Kapkara bulutlar göğü de alıp yanlarında kaçıyor. Herkes kaçıyor. Oysa öğleden sonra, bulutların elbisesi tül gibi hafifti, ne oldu da, kudurdu, kan deryasına döndü. Kör Çiçekçi, bulvarda tek başına, sırılsıklam kaldı. Kırkindiler bunun adı. Haziran'ın onuna kadar yağacak. Başımıza, kırk defa, göklerin tasından sular dökülecek. Kırklanacağız. Ben küçükken fare düşmüştü yemeğe.

Devamı 14. Sayfada

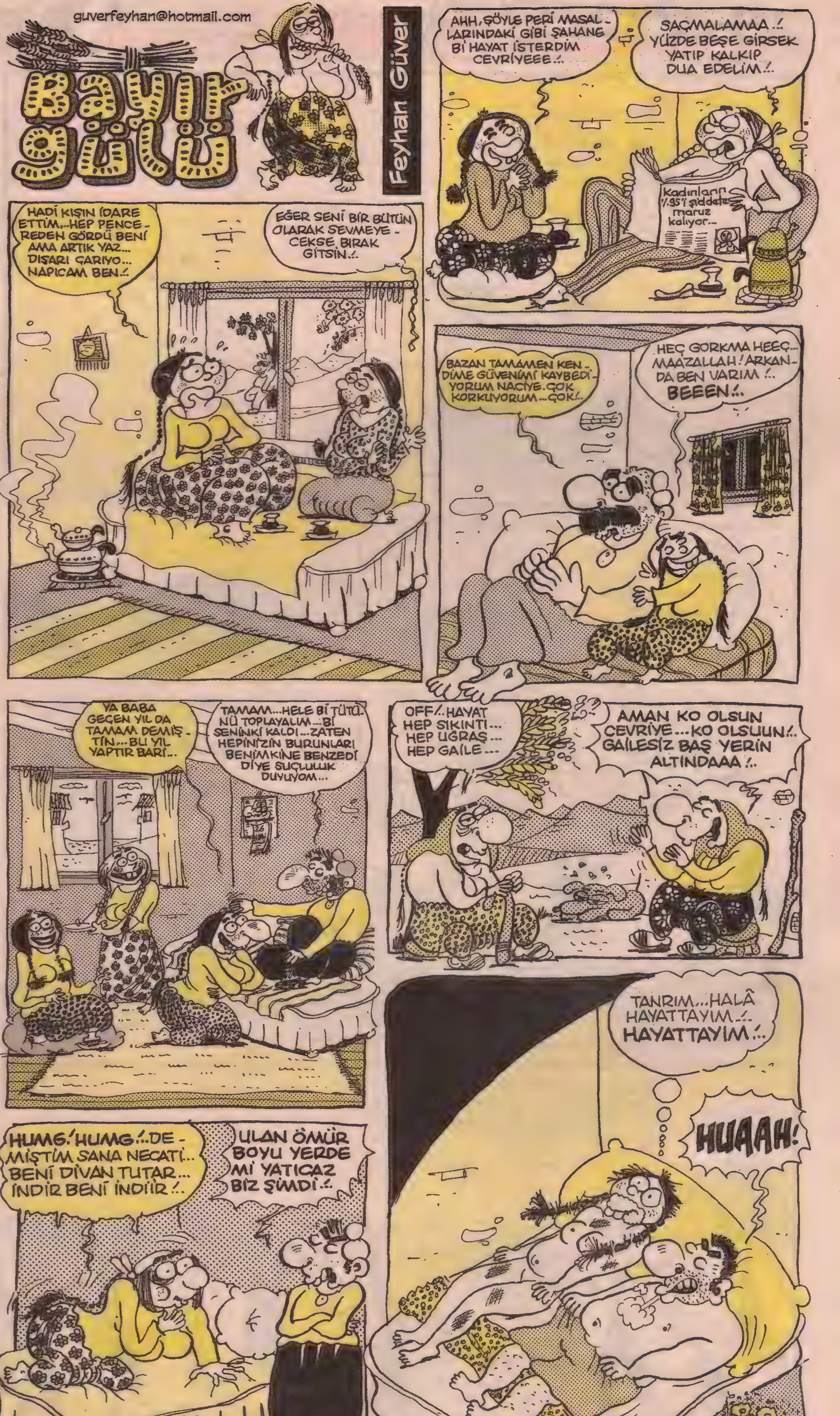
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
Feyhan Güver
AHH, ŞÖYLE PERİ MASALLARINDAKİ GİBİ ŞAHANE Bİ HAYAT İSTERDİM CEVRİYEEE!..
SAÇMALAMAA!! YÜZDE BEŞE GİRSEK YATIP KALKIP DUA EDELİM!!
Kadınların %95'i şiddete maruz kalıyor...
HADİ KIŞIN İDARE ETTİM...HEP PENCEREDEN GÖRDÜ BENİ AMA ARTIK YAZ... DIŞARI ÇARIYO... NAPICAM BEN!!
EĞER SENİ BİR BÜTÜN OLARAK SEVMEYE ÇEKSE BIRAK GİTSİN!!
BAZAN TAMAMEN KENDİME GÜVENİMİ KAYBEDİYORUM NACİYE. ÇOK KORKUYORUM...ÇOK!!
HEÇ GORKMA HEEÇ... MAAZALLAH! ARKANDA BEN VARIM!.. BEEEN!..
YA BABA GEÇEN YIL DA TAMAM DEMİŞTİN...BU YIL YAPTIR BARİ...
TAMAM...HELE Bİ TÜTÜNÜ TOPLAYALIM...Bİ SENİNKİ KALDI...ZATEN HEPİNİZİN BURUNLARI BENİMKİNE BENZEDİ DİYE SUÇLULUK DUYUYOM...
OFF!..HAYAT HEP SIKINTI... HEP UĞRAŞ... HEP GAİLE...
AMAN KO OLSUN CEVRİYE...KO OLSUUN!.. GAİLESİZ BAŞ YERİN ALTINDAAA!..
HUMG! HUMG!..DEMİŞTİM SANA NECATİ... BENİ DİVAN TUTAR... İNDİR BENİ İNDİİR!..
ULAN ÖMÜR BOYU YERDE Mİ YATICAZ BİZ ŞİMDİ!!
TANRIM...HALÂ HAYATTAYIM!! HAYATTAYIM!!
HUAAH!

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

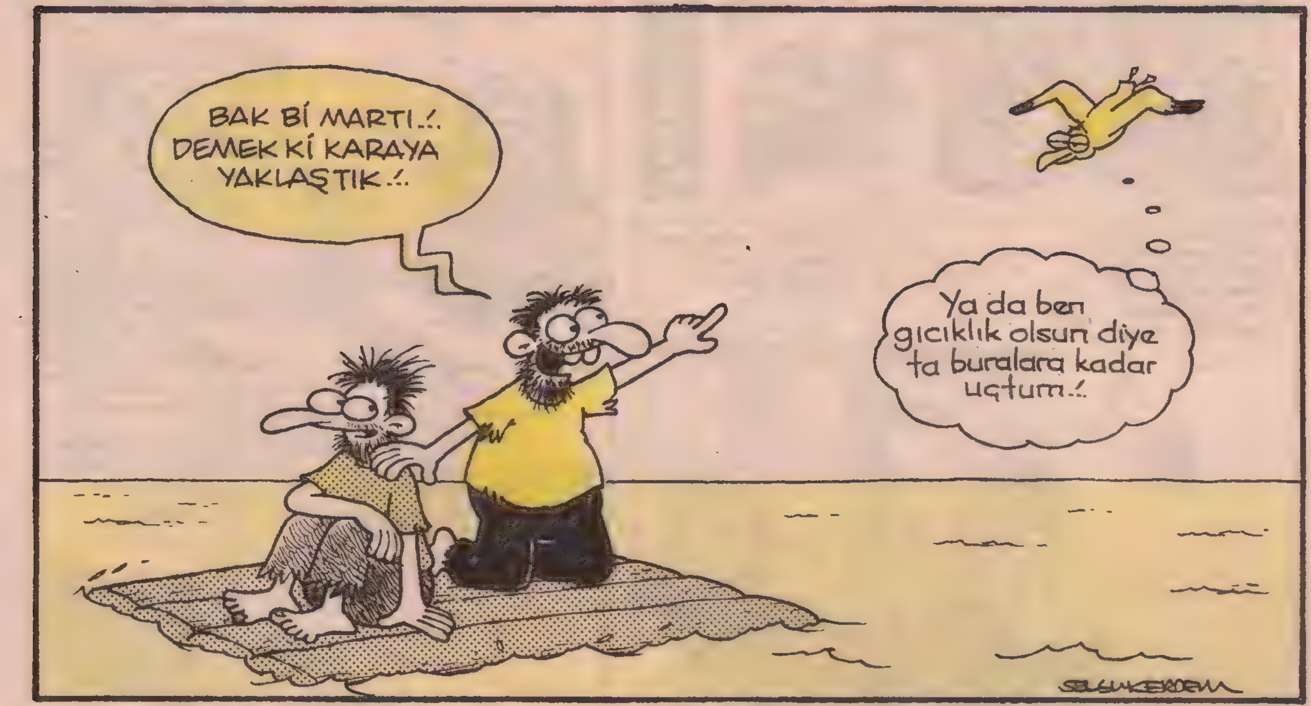

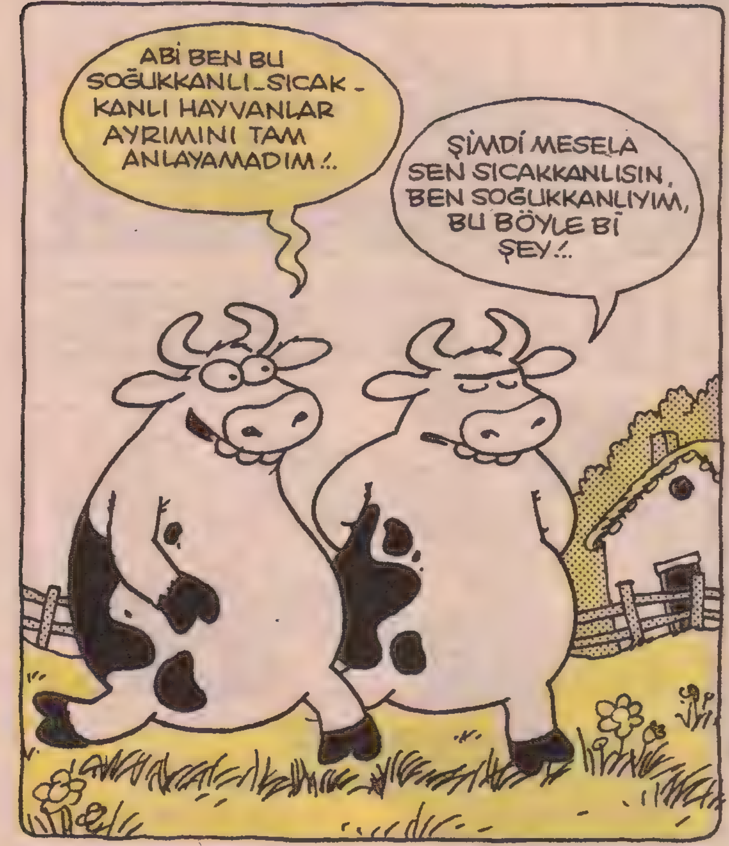

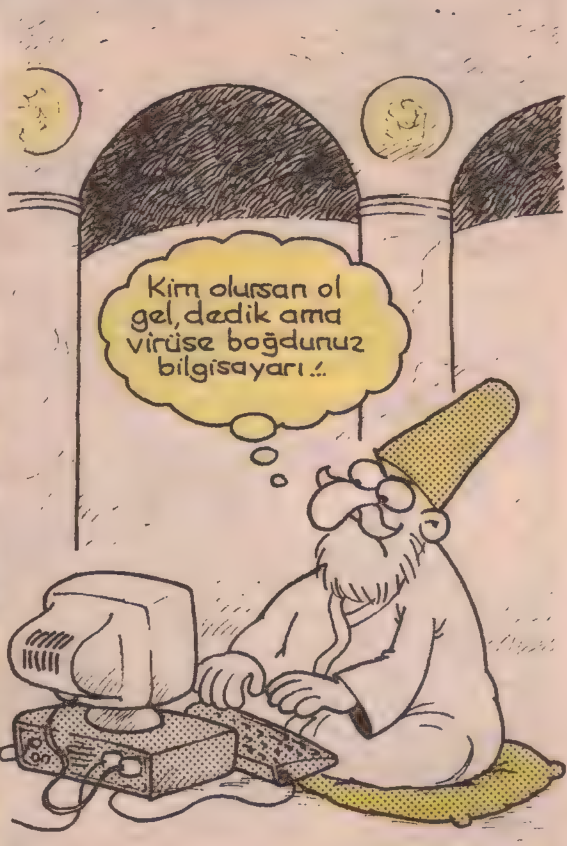

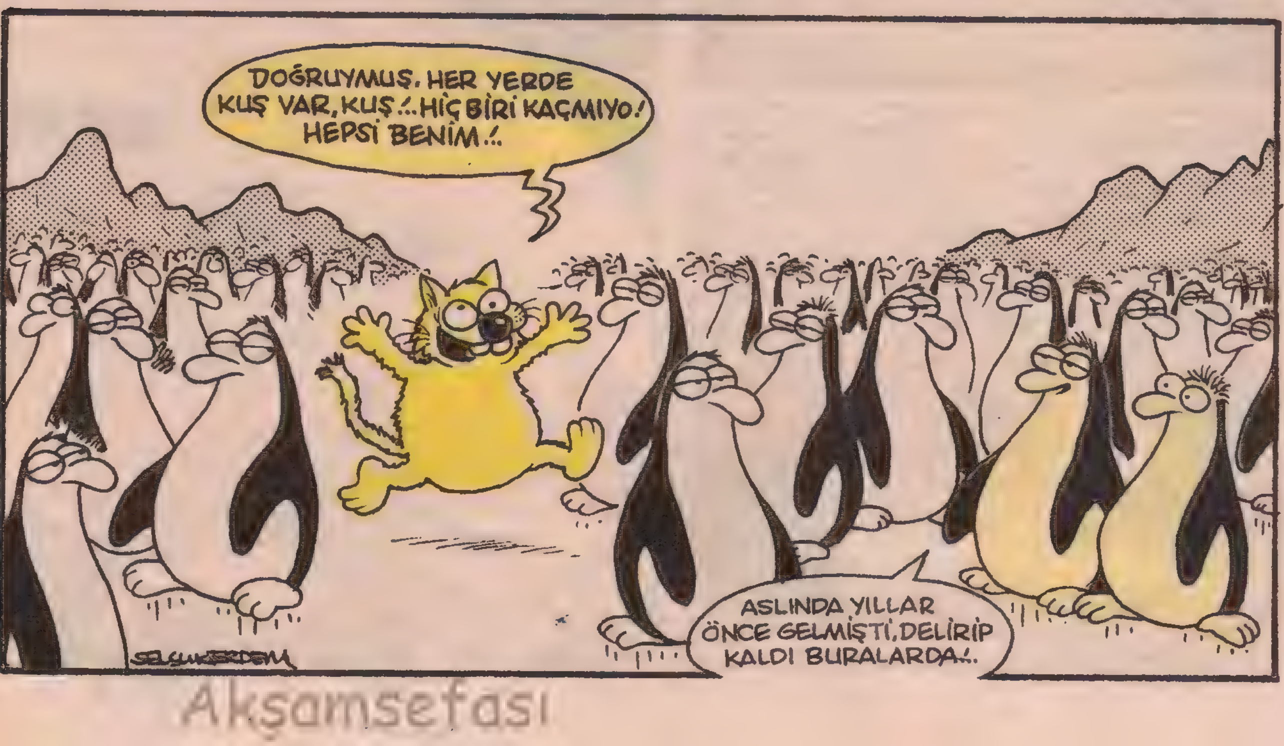

13. Sayfadan devam Annem mutfaktaki tüm kapları, tasları indirip, iyice yıkayıp sonra üstlerinden kırk defa, kırk tas su dökmüştü. Tanrı ibadetlerinden usanmıyor. Her yıl, aynı gün, bu hırsızların şehrini, tekrar tekrar kırklıyor. Ne açıpta bakacaksanız tarihin kitaplarına, işte yine yağıyor yüzbin yılın, zaferden dönen atlıları gibi yağmurları! İsterse bir damlası tufan olur, şimdi bizim gibi nar ağaçları da bugün yeniden aşık olur. Yazların, güneşlerin, temmuzların toprakları kör ve sağır olmasın diye, bu mevsimde yağmurlar, bozkırlarda bülbül olur. Yağmurdan daha güzel kim süsleyebilir toprağı. Baharın güzelliği karşısında yağmurlar, mevsimlerin ağlamasından başka ne olabilir? Mezar çatlaklarından sızıverir şimdi. Kurumuş kemiklerin içinde hala yanan ateşin yanına... Ey eski aşıkların kurumuş iskeletleri, ateşiniz kaldı mı hala? Mezar çatlakları mahsulünü şimdi, çok geç veriyor. Geçmiş zaman ölülerinin buğu buğu nefesi, yeniden alemin velvelesine karışıyor. Bakıp da heyecanlanmamak mümkün mü? Bakıp da bu simsiyah bulutların üstümüze devrilişine, ağlamamak mümkün mü? Çok geçmez birazdan dağlar dağların üstüne yıkılır. Ey şimşek, ey gökyüzü, bir tatlı bahar nefesi için bu yaygara, biliyorum. Korkular yaratsın ve cümle aleme kapı kapı dağıtsın diye rüzgar, biliyorum, yeter yağma artık, dur, birazdan, bağıran bir deli görecekler, burada!

Şehre yüzbin yıllık yağmurlar yağıyor! Kaçışarak sığındık tüpgeçitin altına. Yağmurun ortasında tek başına Kör Çiçekçi. Çıkamıyor, yol bulamıyor, etrafında dönüp duruyor. Uzaktan bakınca çok acıklı hali var. Bir kadın: 'yazık, çok ıslanıyor' dedi. Seyrediyoruz. Bir adam: 'biri gidip kurtarsa şunu!' dedi. Yanına koşup elinden tutacaktım... Yakından görünce yüzünü. Yüzünü mutlulukla göklere kaldırmış. Alnının, yanaklarının tam ortasına iri yağmur taneleri çakıl taşları gibi düşüyor. Keyifle gülüyor. Öyle mutlu bir yüz ki, sanki içinden oynuyor. Notre Dame kamburunun çanın iplerinde dansetmesi gibi. Yağmurun iplerine salıncak gibi turunup, bir o yana bir o yana salınıyor. Bir orta anadolu havası gibi: 'Salın gel aman aman, meydan kız görsün aman' gibi oynak bir ritmle etrafında dönüyor. Sarhoşluğun, parlaklığın en tatlı makamında, yağmurla büyülenmiş. Avuçlarını havada açıp kapatıyor, yağmurları bir uçurtma ipi gibi tutmak istiyor. Ağırlaşmış ruhu için asla kaçırılmayacak bir tören, bir ayin. Koynunda demet demet çiçekleri, yağmur taneleri çarpsın diye gökyüzüne kaldırıyor, sahan karası yüzünü göklere döndürüyor. Ama çok çirkin görünüyor, bir kanişe benziyor, gülümseyen bir kaniş köpeğe. Yağmurun ipleriyle zıplıyor, dönüp duruyor... Ayaklarının altında sular, şap şap şap...

Yanımdaki adam: 'biri şunu kurtarsın, yazık çok ıslanıyor' dedi. İçimden, biz insanlar, yağmurun boğazımıza yılan gibi sarıldığını sanıp korkuyoruz, hiç işimiz yokken bir de çiçekçiye acıyoruz. Yirmibeş yıldır burada, bütün apartman içlerini, bütün kapalı yerleri bilmiyor mu sanıyorsun. İstese çoktan saklanır. Onun derdi, vay vay'lı dertlerden. Yirmibeş yıldır çiçekleri koynunda geziyor, içiçe ruhu çiçeklerle, çiçeklerin bu yağmurlarla büyüdüğünü, serpildiğini bilmiyor mu, canı ciğeri, ruhu, lalesi, papatyası, ekmeği, nerde nasıl büyümüşler, bilmiyor mu? İşte kırikindiler, birden deliye döndürdü onu. Yüzünü, çiçeklerini, mutlulukla yağmurun altına tutup, yıkanmak, dönmek, dönmek istiyor. Türlü türlü şarkılar gibi yağmur sesleri! Yağmurlardan daha tatlı sözlü kimi tanıyoruz. Ne çok yabancı hissediyoruz kendimizi bu şehirde, işte, şimdi göklerin altında, tüm kapılar yağmurla birden açılıverdi. Tepeden tırnağa yıkansın, istiyor. Ellerinde çiçek dönüp dönüp, neşeyle yağmurun altında, uçurtma gibi gökleri kendine çekmek istiyor.

Yanımda, tüpgeçite sığınmış işportacı: 'Şuna bak, bugün bir demet çiçek satamadı, eve dönecek dolmuş parası yok, yazık, elinde kaldı çiçekleri!'..

Bu yağmur dansıyla bitiverseydi hikaye ne güzel olurdu.

Ertesi gün, aynı saatte, akşamın yedisi, yağmur dünkü gibi indirdi. Yine tüpgeçitin altındayız, yanımda işportacı adamlar: 'Bu saate kalmışsa, hiç çiçek satamamış..', 'nerden biliyorsun satamadığını?'. İşportacı: 'Satsaydı bu saate kalmaz, dolmuş parasını bulup tüymüştü eve...'...

Yağmurun altında Kör Çiçekçi, dünkü neşesinden kırıntı yok. Dünkü yağmurun eğlencesine kendisini fazla kaptırmış, sokaklar boşaldı, elinde kaldı demetler. Etrafında hiç kimse kalmadığı halde boş kaldırımlara çaresizce: 'çiçeklerim var, almaz mısınız, çiçeklerim var...'.. Boşuna dönüp duruyor...

Tam karşımda iki kadın aralarında konuşuyorlar: 'taksilerin hepsi dolu geçiyor, bekleyelim!.. Sonra, Kör Çiçekçiyi görüp, dalıp gittiler. 'Vah zavallı... çıh çıh... çok yazık!'.. Kadınlardan biri: 'İnsanın içi acıyor...!'.. Diğeri: 'TV'ye çıkartıp para toplasalar, yazık, hangi birine toplayacaklar!'...

Kadın telaşla çantasını karıştırdı. Bir milyon kağıt para çıkartıp çiçekçiye bağırdı: 'Amca, amca, çiçek alacağım çiçek!'. Çiçekçi yüzünü sese doğru çevirdi, tüpgeçite yöneldi. Kadın bir milyonu uzattı. Çiçekçinin koynundaki demetlerden birini kaptı. Kör Çiçekçi, havuzdan çıkmış gibi ıslak, eliyle yokladı parayı, mırıldanır hafif bir sesle: 'hanımefendi, çiçek bir buçuk milyon!'..

Kadın şaşırdı, hem iyilik yapıyoruz, hem de hesap soruyorsun der gibi, sesini kalınlaştırdı: 'İdare et, o kadar var' dedi. Çiçekçi, parayı usulca elinden sulara bıraktı. Kadın geriye dönerken, paranın yere düştüğünü sandı, eğildi, parayı çiçekçiye uzattı yeniden. Çiçekçi ıslanmış parayı aldı, yokladı: 'bir buçuk milyon çiçek' dedi. Kadın sinirlendi: 'Canım zaten satamamışsın, siftah yaptın fena mı, elinde kalmış baksana, kim alır bu saatten sonra, yarına kadar çürür bu çiçekler...'

Çiçekçi, isyan eder gibi değil, yüzüne karşı fırlatır gibi değil. Usulca avcunun içinden parayı yere bıraktı. Biliyorum, mağdur ve kurban olmak istemiyor. Biliyorum bir gurur pazarlığı bu. Kadının arkadaşı: 'dur, dur, ben de beşyüzbin olacak' deyip, çantasını karıştırdı. Kadın, elindeki çiçekleri koklayıp çirkin bir espri yaptı: 'Zaten kokmuyorlar!'.. Diğer kadın yetişip beşyüzü tamamlayıp çiçekçinin eline verirken, ıslanmış olmanın sitemiyle: 'İnsanlar yardımdan da anlamıyor, al, al...!'.

Çiçekçi uzaklaşırken parayı yine usulca yere bıraktı. Kadın ardından çığlıklarla: 'deliye bak, parayı yere attı, delinin zoruna bak!'... Çiçekçinin yanından koşar adım, yağmurdan kaçan simitçi çocuk düşen parayı gördü. Eğilip çiçekçiye verdi. Çiçekçi parayı almadı. Çocuk, çok ıslanıyorum, şimdi seninle uğraşamam, der gibi, çabucak parayı çiçekçinin ceket cebine sokuşturuverdi. Çiçekçi, yağmurun altında, ağır ağır karanlığa doğru yürüdü. Biraz sonra, elini cebine attı, parayı, yeniden çıkartıp, yere bıraktı!..

Yanımda işportacı: 'puşta bak, dolmuş parası yok, bu saatten sonra mucize olsa satamaz, birazdan fırlattığı o parayı dönüp dönüp arayacak!..'

İçimden, hayır paraya ağlamayacak, dün kendini, yağmurun eğlencesine biraz fazla kaptırmıştı, ona hayıflanacak.

Nihat Genç

LeMan Mizah Dergimiz Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Oradan geldik
Diclenin derinliklerinden
koparken
Daha ağızımda Çukurova
küfürünün kekremsi tadı
Ya şimdi
Şimdiyse işte burası El Kapısı

Merhaba Leman Yoldaşları!

Sizlere diyarı gurbet Almanya'dan umut, özlem, hasret yüreğimde sevgimle sesleniyorum.

Geldiğimin ilk günleri yaşadığım korkuların başında geliyordu Leman'sızlık... Yapamazdım. Yapamadım da... 5 aylık bir gecikmeden sonra İstanbul'a adım atar atmaz İstiklal Caddesi'ne gidip Leman'a abone oldum. Gelir gelmez posta kutusunun başında neredeyse nöbet tutar oldum. Leman ilk geldiği gün hani insan yavrusunu doğar doğmaz kucağına alır ya, benim de Leman'ı alırkenki duygum aynı oldu.

Soysuzluğun **asla** yeşermeyeceği topraklardan geldim. Ve soysuzluk denizinin umarsız dalgalarındaki can simidimdi Leman... Şimdi ise kendime küçük, bereketli ve soysuzluğun asla yaşermeyeceği bir bahçe yapmaya çalışıyorum. Birgün hep beraber bahçemde sıcacık düşsel çayımdan içmemiz dileğiyle sağlıklı, umutlu, bilinçli kalın, hoşçakalın. Ama asla Lemansız kalmayın.

Eren Çelebi/Nürnberg-Almanya

Merhaba Lemancılar;

Öncelikle Leman'ı gerçekten çok severek okuduğumu söyliyim. Geçen hafta "Portakal" adlı öğrencinin Selçuk Üniversitesi ve Konya ile ilgili belirttiği düşüncelerine katılmadığım için bu yazıyı yazıyorum. Ben o şahsın Konya gibi huzur verici bir şehirde yaşadığına "lanet etmesine" bir anlam veremiyorum. "Maalesef Selçuk Ünv.'nde okuyorum" diyor. Sanırım Selçuk'un olanaklarını keşfedememiş biri. "Konya kokuşmuş" muş. Konya'da neler yapılabileceğini biliyo musun? Tabi sen ancak "LANETLE" bu Hz.Mevlana'nın şehrini ve insanlarını. Sana ancak bu yakışır... Konuşacak, fikirlerini paylaşacak insan bulamadığından yakınıyorsun. Lanetlediğin insanlarla mı konuşmak istiyorsun?!

LEMAN, iyi ki sen varsın... Bugün Mevlana'ya gittim. 15-20 dakika içerde durdum... Ben Anadolu Lisesi Hazırlıkta okuyorum. Gitmişken turistlerle de konuşup, İngilizce pratik yapıyım dedim. O kadar cana yakınlar ki... Bir sürü çikolata verdiler:) O kadar çok mektup arkadaşım var ki... (Sadece Almanlar hariç... Soğuk şeyler n'olcak!) Saygılar.

Ayşegül

Sevgili Portakal'a;

22 Nisan 2002 tarihli sayıda mektubunu okudum ve çok etkilendim. Ben de Amasya Eğitim Fakültesi'nde okuyan bir birinci sınıf öğrencisiyim... (Ya tam kafamı toparlayıp bi şey yazacam, boşluktaki gürültü kafamı karıştırıyor... Yurtta kalıyorum da... Oda arkadaşım da bi sussa!!) Neyse sen Selçuk'tan şikayet ederken düşünüyorum da, buradan şikayet edenler na kadar da nazlıymış. Aslında benim pek zorlanmamın nedeni, Amasya'nın bir ilçesinde oturuyor olmam ve Abimin üniversite hayatından kalan bir çevrenin de olmasıydı. Amasya Eğitim'in Selçuk'tan farklı olan yanı şu; burada daha çok ülkücü faaliyetler ön planda. Abimler de zamanında bunun kahrını çok çekenlerden... ne dayaklar yemiş, ne dayaklar atmış bu bezgin köylü çocuğu. Şimdilerde askerde, onunla gurur duyuyorum. Çünkü o gerçekten güzel fikirlere sahip olan, mantıklı, zeki bir Lemanseverdir.

Bu mektubu sınav çalışmamın arasına sıkıştırıyorum ancak bu kadar oluyor. Ben senin o yobazlığın içinde aydınlığını kaybetmeyeceğine yürekten inanıyorum. Aynı savaşımın içinde olduğum için seni çok iyi anlıyorum. Senin yazın bana biraz da cesaret verdi; çünkü ben de ister istemez içinde bulunduğum bu geyik ortamdan az da olsa etkileniyordum. Ama artık abimin bana söylediği şu ilkeyi uygulayacağım: "Sen onlar gibi olma, onlar sana uysun"... Sevgiler Portakal, sevgiler LeMan. Sevgiler kadersizliklerinin mahkumları.

Amasya Elması

Sevgili Leman Çalışanları;

Şu anda görevim nedeniyle Kıbrıs'ta bulunuyorum. Kıbrıs'ta gecikmelerle gelen derginizi ve özel sayılarını 6 yıldan beri olduğu gibi takip etmeye gayret ediyorum. Leman'ın Kıbrıs'a aksaklıkla, farklı fiyatla ulaşması, kronik hastalığımızdan bizi geri bırakamıyor. Bütün yazar ve çizerleri beğenerek takip ediyorum. Şahsım adına Nihat Genç'in yazıları daha çok ilgimi çekiyor. Yeni sayınızı elime alır-almaz gözlerim Nihat Genç'i arıyor. 20 Nisan tarihli sayınızda da Nihat Genç'i bulamayınca bu mektubu yazma gereğini duydum. Daha önceden yazısı yayınlanmadığında Yazar'a e-mail gönderdim. Kendisi de hafta içinde 2 baskı olduğunda veya bayram tatillerinde 2 sayı aynı anda baskıya girdiğinde, yetişemediğini yazmıştı. Cevap yeterli fakat ben cumartesileri Nihat Genç için bekliyorum, ve Türkiye'ye dönünce kendisiyle tanışmak için can atıyorum. Bursa'da açılan "Bursa Lemancı"ya hayırlı olsun diyor ve Eskişehir'e de açılmasını istiyorum. Kıbrıs'tan tüm okuyuculara ve sizlere selamlar...

ES-ES'li Lemancı

Selam Lemancılar!

Ben işletme bölümü öğrencisiyim ve bu sene ÖSS'ye gireceğim... Benimle birlikte sınava girecek arkadaşlara yaşadığım tecrübeler (acılar mı demeliydim?) ışığında birkaç öneride bulunmak istiyorum.

– Eğer dersaneye gidebilecek kadar şanslıysanız, dersanenin rehberlik bölümünü kesinlikle iplemeyin! Çünkü tek amaçları sizi iyi ya da kötü bir yere sokmak. Neresi olduğu önemli değil. Öyle yapmalılar çünkü bir dahaki sene reklamlarında "% 95 başarı oranı" diyebilsinler! Eğer rehberlik istiyorsanız üniversite öğrencilerine danışın..

– Eğer belli bir puan alıpta iş yazacağınız üniversiteleri seçmeye geldiğinde kesinlikle "küçük şehir ve küçük üniversite" yazmayın. Eğer ki yazarsanız, 4 sene boyunca ne dışarı çıktığınızda gidebilecek bir yeriniz, ne okuldan faydalanabileceğiniz bir mekanınız olacaktır. Üstelik saç, sakal, küpe gibi "zevk"leriniz varsa sokakta her çeşit küfürlü karşılaşabileceksiniz. Herşeyde 2 kat fiyat çekecekler size ve züppe gözüyle bakacaklar size!

– Belirlediğiniz şehirleri, üniversiteleri mutlaka önceden gidin görün, öğrencisiyle, halkıyla konuşup öğrenin. Eğer benim gibi kazandığınız yeri ilk defa kayıt yaptırmak için gittiğinizde görücek olursanız, muhtemelen "Bu ne ya, bizim mahalle kadar şehir, okul da bizim liseden ufak" vb. cümleler sarfedeceksiniz.

– İstemediğiniz bölüm YAZ-MAYIN! Amacınız üniversiteye girmek olmasın. Baktınız aldığınız puanla iyi bir şey çıkmıyor, bir sene daha çalışın. Herşeyi zorlayın, yapın bunu! İnanın, sevmediğiniz bir işle ilgili 4 sene eğitim almak (hele bir de yukarıda saydığım gibi), hele bir de sonra ömürboyu o işi yapmak pek zevkli olmasa gerek! Unutmayın para mutluluk getirmez!

– Son olarak, iş üniversiteye girmekle bitmiyor. Okumaya çalışmak çok daha zor! Çünkü hepsi aynı anda olmak üzere, aileden kopup yalnız başınıza kalıcaksınız, hiç tanımadığınız insanlarla yaşamaya başlayacaksınız, insanların iç yüzlerini görüceksiniz ve tabi ki okulda hepsi birbirinden deli hocaların eline düşeceksiniz...

– Gördüğünüz gibi arkadaşlar! İşimiz çok zor. Mantıksızlıklar içinde mantıklı olmaya çalışmak! Yazdıklarımdan umutsuzluğa düşmeyin. Sadece paylaşıp yardım etmek istedim... Hepimize kolay gele!

taneli_jarva@hotmail.com

Merhaba Lemancılar!

Öncelikle Leman dergisi emekçilerini ve Leman okurlarını saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Sayın Leman okurları Leman dergisine mektuplarınızı gönderiyorsunuz, mektuplarınız yayımlanıyor. Buraya kadar güzel, lakin benim rahatsız olduğum bir konu var: Birçok Leman okuru karamsarlığın içinde hayata küsmüş, bir takım sorunlarını Leman okurlarıyla paylaşıyor. Bu da güzel, lakin birçok insanın morali bozuluyor, neden mi? Çünkü o karamsar mesajlara üzülüyor Leman okurları. Zaten gazetelerde, TV'lerde yeterince moral bozucu kötü haberler veriliyor. Sizlerden ricam, gelin şu Leman okurlarına ayrılmış sayfayı moral sayfası yapalım. Vatandaşlar okuduğunda morali bozuksa bile moral bulsun. Devamlı güzel konulardan bahsedelim. Bakın bana; 20 yaşında, gençliğinin en güzel yıllarında cezaevindeyim. Bir yıldan beri yatıyorum, daha ne kadar yatacağımı da bilmiyorum ama gene de moralimi bozmuyorum. Neşem yerinde, hayata küsmedim. Buna inanmanızı istiyorum. Uçurumun kenarında olsam bile gülerim. Çünkü yaşadığım sürece kendimi üzmem, beni üzmelerine de izin vermem. Siz siz olun her ne olursa olsun kendinizi üzmeyin. Sizi üzmek isteyenlere de müsade etmeyin. Şunu sakın unutmayın, halledilemeycek bir sorun yoktur. Bi de her zaman adaletli olun, adaletli olduğunuz sürece hep kazanırsınız. Sorunlarınız çok çabuk hallolur. Parantez içindeki altından daha değerli kelimeleri bir yere not edin. (Adaletsiz kurulan bir saltanat yıkılmaya mahkumdur. Adaletli kurulan bir saltanatın koruyucusu Cenabı ALLAH'tır.) 27 Nisan 2002 tarihli dergide Artvin'den yazan Semra Yavuz arkadaşımızın mesajını okudum, çok üzüldüm. Leman aracılığıyla Semra'ya sesleniyorum. Sevgili Semra, öncelikle masalın bitmediğini bilmeni istiyorum. Masal ölünce biter. Eğer yaşadıklarını bir kitaba dökersen son nefesine kadar, geride kalanlara bir masal kitabı bırakmış olursun. Bir, kendine lanet etme. İki, o zaman herşey ölümden nasıl uzaksa bugün de uzak tutmaya çalış. Üç, hiçbir zaman ölümün yanıbaşında olduğunu düşünme. Dört, ölümle arkadaşlık yapmaya çalışma... Bunları yazmamın sebebi insanlık vazifemi yerine getirmemdir. Sana hayatında başarılar dilerim. Leman dergisi emekçilerine teşekkürü bir borç bilirim. Bu denli güzel, harikulade bir dergiyi biz okurlara sundukları için. Leman emekçileri ve Leman okurları ALLAH kalbinizden sevgiyi, yüzünüzden gülücükleri eksik etmesin. Herşey gönlünüzce olsun.

Sedat Yurdakul
Bayrampaşa Kapalı Cezaevi
41.Koğuş/İstanbul

Merhaba Dostlar!

Benim yurdum insanıyla paylaşacağım çok konu var. Ama ben bu haftayı Biri Bizi Gözetliyor evindeki Aptal kıllı yaratık Gizmo'ya ayırmak istedim. Ölmüş ya... Aslında ülkemizde ölmeyi hakeden o kadar kıllı yaratıklar var ki. Dört ayaklı olması da gerekmiyor üstelik. Hayvanları koruma derneği seferber oldu adeta neden öldü kedi diye. Bize ne ya. Dünyada bunca vahşet, terör, kıyım, savaş varken, bir gazetenin tam sayfa manşet vermesi başlı başına bir kaos zaten. Ayrıca BBG evindeki gözünü şöhret ve para hırsı bürümüş insanlar 3 ay aynı evde kalamıyorlar. Adeta birbirlerini yiyorlar sanki. Ya cezaevlerindeki insanlar ne yapsın? Aylarını, yıllarını yanyana geçiren insanlar var bu ülkede. Üstelik onları hergün taksiyle dışarı yollamıyorlar "git, para kazan, gel" diye. Ben de yıllarca demir parmaklıklar ardında kaldım ama bu programı seyredince içeride olan insanlara hakaret ettiğimi sanıyorum. Umuyorum ki bu program yayından kaldırılır ve yurdum insanı birilerini röntgenlemekten kurtulur. Özgürlüğü yakalamış ya da yakalayacak olan, ya da yakalayıpta değerini hâlâ bilmeyen tüm dostlara kucaklar dolusu sevgiler. Tüm insanlarla yazışmak ümidiyle, dostçakalın.

Metin Özmen
Talatpaşa Cad. Harman Sok.
No:4/4 80640 Gültepe/İstanbul

Dostlar;

Alıştıklarımı paylaşmak istedim sizinle... Her türden yolsuzluğuna, yalanına, talanına, üçkağıdına, çiğliğine alıştım... Keyfiyetçiliğine alıştım... "Vuralım abalıya gitsin, nasıl olsa gücü yetmez" diyen insafsızlara alıştım... Maske ile dolaşsalar da insanların gözlerindeki yalanları görmeye alıştım... Hayata dair her yerde ve her zaman savunabileceğim görüşlerim vardı, onları kendime saklamaya alıştım... Her zaman "karanlık bir günü aydınlatan şey bir gülümsemedir" derdim. Şimdi karanlıkta yaşamaya alıştım... En çok sevdiğim şeydi yağmurda ıslanmak... Oysa şimdi anlıyorum ki toprağı yağmurdan daha çok seviyormuşum... Toprak kokusunu duyamadan ıslanmaya da alıştım... Ya özlemlerim??? Küçücük bir kardan, kocaman bir yangına dönüşen özlemlerim??? Şimdi yüreğimde hepsini söndürmeye de alıştım... Eskiden kendimle kavga ederdim. Kendimle ettiğim kavgalar bile anlamlıydı. Kavgada attığım her adım beni bana eklerdi. Şimdi kendimle dargın kalmaya da alıştım... Yaşayabileceğim tek bir hayatım, yapmak istediklerimi yapabilmem için de tek bir şansım vardı... Hayatımı ve şansımı elimden almalarına seyirci kalmaya ALIŞTIM... Burası Türkiye!(!) Alışkanlıkların diyarı...! Benim alıştıklarıma alışmamanız dileğiyle...

Esin Şen
Bartın Özel Tip Kapalı Cezaevi
C-1 Bayanlar Koğ. Bartın

Sevgili Leman

Az önce evden yemekten geldim. O anda da cezaevinde çalışan gardiyan akrabamız, orda yatan bir mahkuma yazdığım mektubu geri getirdi. En iyisi başa döneyim...

Eski sayılmasa da pek yeni olmayan 2,5 senelik bir dostluğumuz var Leman'la. ÖSS'ye hazırlandığım yıllarda tanıştım onunla. Çok şey öğrendim ondan, özellikle de Okur Mektupları köşesinde paylaşmayı. Sonunda ben de bir şeyler paylaşmak istedim. 27 Nisan tarihli sayıda Okur Mektupları köşesinde Bergama Cezaevi'nde yatan bir mahkumun mektubunu okudum. Etkilenmemek için insanın odun olması gerekirdi. Aynı memlekette olmamızın verdiği gazla birkaç satır bir şeyler yazıp paylaşmak istedim kendisiyle, yüreğimden geleni döktüm kağıda. Ve attım postaya. Ben de Bergamalı'yım; dedim ya mektubum gününde ulaşır, okunduktan sonra cevabı atıldığı gün bana gelmiş olurdu. Aradan bir gün geçti. Mektubumun ulaştığını öğrendim ama nasıl??? Aynı anda cezaevinde çalışan akrabamla girdik dükkana. Cebindeki mektubu çıkardı ve senin mi dedi. Baktım ki benim. Ne oldu falan dedim, anlattı. Mahkumlara atılan mektupların hepsi açılır okunurmuş. Ve yazan kişi neyi nasıl yazarsa yazsın adresi varsa eğer savcılık tarafından incelemeye alınırmış. İfade işi vs... Kısaca durumun sakıncalı olduğunu falan anlattı. Şanslı olduğumu söyledi. Eğer başka biri açmış olsaydı; adres müdüre, ordan savcılığa... Sonrası... Hiçbir alakan olmadığı halde, amacın birkaç şey paylaşmak olduğu halde al başına bi sürü iş...

Sevgili Leman. Burada sana hiçbir kızgınlığım, kırgınlığım yok. Sen ve ben nereden bilebilirdik ki olayların oralara varabileceğini. Burada sen, kurulacak bazı güzel dostluklara aracılık yapıyorsun temiz şekilde... Benim kızgınlığım sisteme. Böyle şey nasıl olur diye düşünmeden edemiyorum. Onlar zaten haklı ya da haksız yaptıklarının bedelini ödüyorlar. Arada paylaşılacak iki satır şeyin kime ne zararı olabilir ki? Buna ne denilebilr bilemiyorum. Söyleyecek söz bulamıyorum. Sevgilerimle.

Koray G.

Nur-u Siyah'a

Pes ettin biliyorum. Benim de istediğim buydu zaten. Sevgisizliğimin, güvensizliğimin sevgini yenmesi! Çelişki dolu mektupların, şiirlerin hala bir köşede duruyor. Onları tekrar okuyamıyorum, korkumdan. Çünkü her seferinde aynı şey oluyor. Aslında bana karşı hislerini anladığım gün uzaklaşmalıydım yanından ama yapamadım. Çünkü o gün de aynı şeyi yapmıştın. Yeşil gözlerini gözlerime dikip bir dakika dinle demiştin(!) Öyle etkili konuşuyordun ki (zaten varlığından şüphe ettiğim) sevgilimden her kelimede daha bir uzaklaşıyordum. Benim her sevgiye maruz kaldığımı ve aramadığım halde hep bir yerlerden çıktığını en iyi sen bilirsin! O sırada da sendin o beklemediğim sevgi! Çünkü sen benim dostum, sırdaşım, gönül adamımdın, sevgilimden bile yakındın. Ben hep yara alıyordum yara açmaya pek alışkın değildim. İlk açtığım yara senin olduğu için üzgünüm! Belki de bedduaların tutuyor, şu anda gittiğim aşk pek bir sorumsuz. Hep yalnız bırakıyor beni ama ben koşulsuz sevmeyi senden öğrendim. annemin sevgisi gibi, senin sevgin gibi koşulsuz seviyorum ben. Tek fark ne biliyor musun? Ben pes etmeyeceğim (!) Ben tuzaklar kurarak, kelimeleri süsleyerek değil, onun yanımda olması için herşeyi yaparak hiç değil, onu o olduğu için, sadece atan kalbi için, titreyen sesi için, sevdiği herşey için seveceğim ve seviyorum da!.. Şimdi senin tanıdıklarından uyarı telefonları alıyorum. Ama inan bir nebze korku yok içimde benim... Benim istediğim beni bırakıp başka bir sevgi bulmandı. Belki buldun ama içindeki yaranın zehrini bana akıtarak ona gitmek istiyorsun. Varsın olsun! İlk yarayı sende açtım son zehirim de benim açtığım yaradan olsun!

Bergamalı

Ölüm Orucu / Açlık Grevi / Operasyon Sürecinde Sağ Kalanların Tedavisi İçin "Acil Destek", Yeniden

SAĞ KALANLARA ACİL DESTEK!

Ölüm orucu / açlık grevi / operasyon sürecinde sağ kalanların tedavisi için ilk çağrımızı tam 6 ay önce yapmıştık. O günden bugüne sağlanan destek ve dayanışmayla azımsanmayacak bir yol katedildi. Ancak, onların yaşamlarını sağlıklı sürdürebilmeleri tedavilerinin sürekliliğine bağlı. İhtiyaçlar somut, durum açık.. Onları yaşamdan koparmamak için bir kez daha:

ŞİMDİ/YENİDEN"ACİL DESTEK".

2001 yılına, izleri gelecek nesillerde de görülecek bir travmayla giren Türkiye, bu büyük toplumsal utancın ağırlığından kurtulabilmiş değil.

Yaşamını yitirenlerin, sakat kalanların ardından sorun hala aynı, sonuçlar ağır, acı ve can yakıcı.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı bu süreçte Nisan ayı başı itibariyle 441 kişinin tedavisini başlattı ve tedaviler hala sürüyor. Ancak Vakfın üstlendiği sorumluluk tükenen imkanların süratle yeniden sağlanmasıyla mümkün. Yinelediğimiz Acil Destek çağrısı, dünden daha çok desteğe ihtiyacın dışavurumudur.

- Nisan ayı başına kadar tedaviler için 220 milyar lira harcandı.
- Tedavi sürecinin ilk adımı için gerekli olan mamaların bir kişi için aylık tutarı 750 Milyon Lira.
- Özetle bir kişinin tedavi gideri 1 yıl için 1000 dolar.

Bugüne kadar tıbbi gerekleri mümkün olduğunca yerine getiren TİHV önümüzdeki günlerde ciddi olarak zorlanacaktır.

Ve her bir kişinin tedavisi en az 2 yıl sürüyor.

Alınacak daha çok yol var. Seyirci kalmak istemeyenleri, yaşamdan yana olan herkesi "Yeniden" desteğe, Türkiye İnsan Hakları Vakfı ile dayanışmaya çağırıyoruz.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı Gönüllüleri

e-mail: tihvgonulluleri@turk.net
TİHV Genel Merkezi: Menekşe 2 Sk. No: 16/6 Kızılay/ Ankara
Tel: 312 - 425 45 52
TİHV İstanbul Temsilciliği:
Hocazade Sk. No: 8 Beyoğlu
Tel: 212 - 249 30 92
ihvist@turk.net

DELİ KIYAK! Deli Cevat Posteri

Tarihe geçecek bir işgalin-vahşetin tanıklığına mizahcılar cephesinden belgesel tadında mütevazı bir katkı!

Okunmalı, belki de LeMan'da 546. sayıda yayınlanan Filistin Büyükelçisi Fuat Yasin'in röportajı kesilip arasına konularak saklanmalı!

Filistin Özel Sayısı gazete bayilerinde!

PİJAMA PİKNİĞİ GELENEĞİMİZİ YAŞATIYORUZ..

12 MAYIS 2002 PAZAR Çamkoru
Kızılcıhamam/Ankara

Pijama Mecburidir.
Atlet Kabul Edilir.
Aşortman İstenmez.

Ulaşım Ücret: 7.0000.000 TL
Hareket Saati: 08.00
Hareket Yeri: Tunus Cad. ODTÜ Durakları - ve Üniversite Kampüsleri
Rezervasyon: Ankara LeMan Kültür
Tel: (0312) 417 20 87

* LeMan Kültür Mutfağı ve Bar'ı Uygun Fiyatlarla Piknik Alanında Hazır Bulunacaktır..

LeMan Kültür

SAYI: 548 ● 11 MAYIS 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112) Baskı: Ilıcak 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

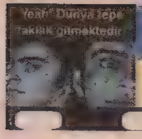
Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

İKİLİ, NEVRESİMLİ ŞEYLER FALAN FISTIK..

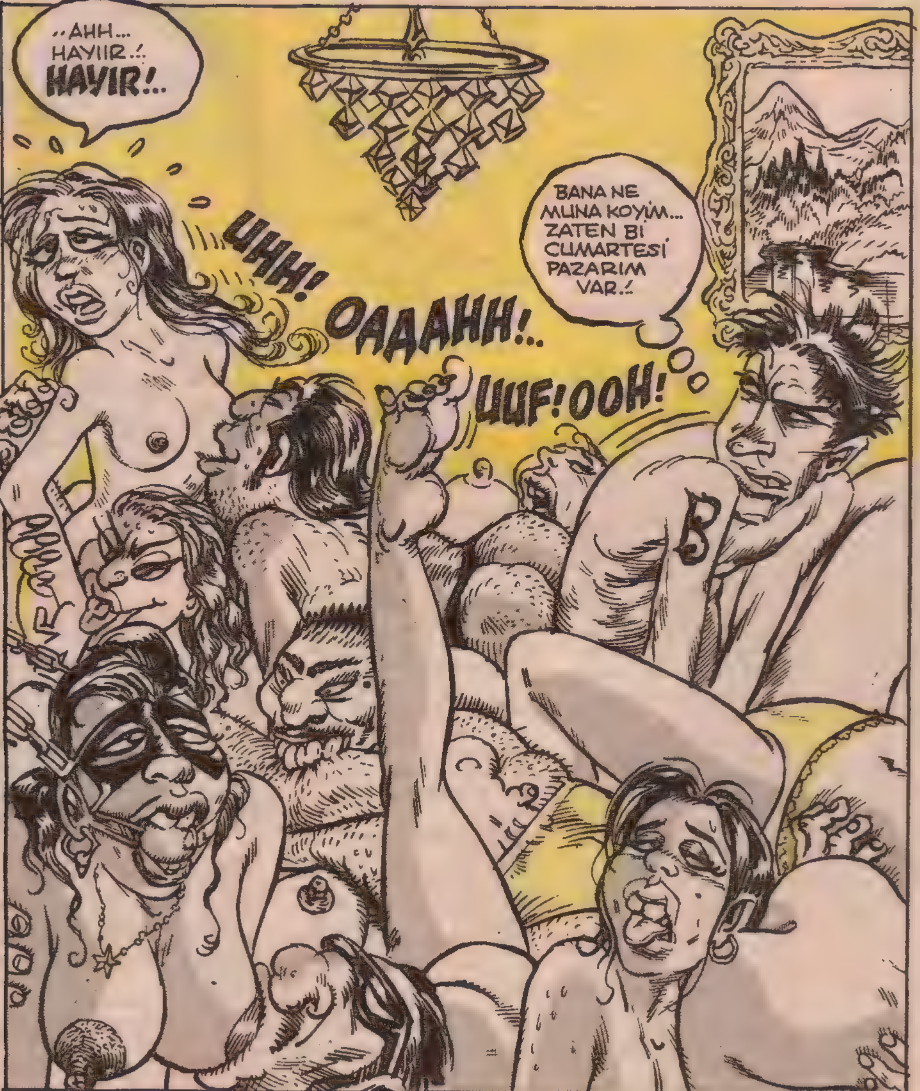
..AHH... HAYIIR..! HAYIR!..
UHH!
OAAAHH!..
UUF! OOH!
BANA NE MUNA KOYİM... ZATEN Bİ CUMARTESİ PAZARIM VAR..!
B

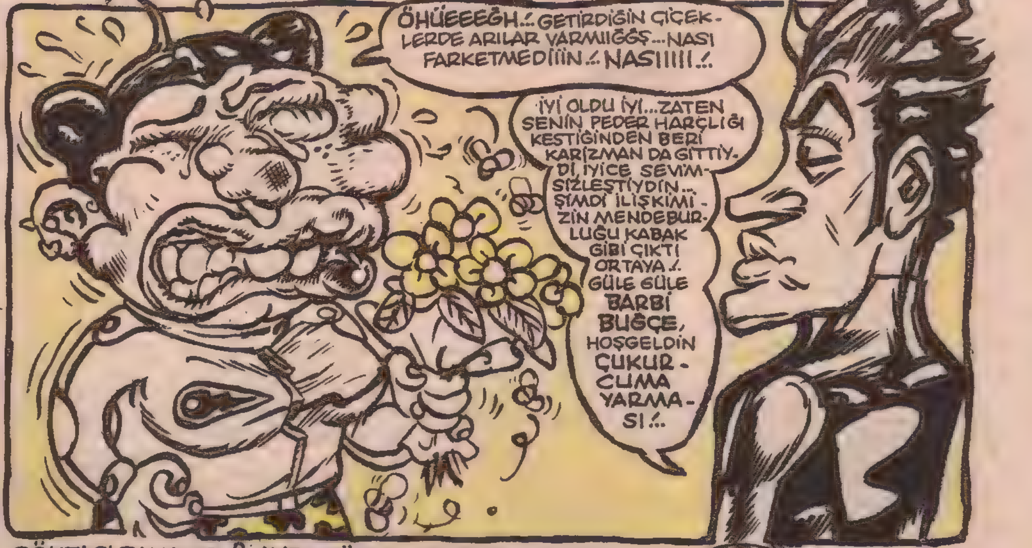
ÖHÜEEEĞH..! GETİRDİĞİN ÇİÇEKLERDE ARILAR VARMIIĞĞŞ...NASI FARKETMEDİİİN..! NASIIIII..!
İYİ OLDU İYİ...ZATEN SENİN PEDER HARÇLIĞI KESTİĞİNDEN BERİ KARİZMAN DA GİTTİ, İYİCE SEVİMSİZLEŞTİYDİN... ŞİMDİ İLİŞKİMİZİN MENDEBURLUĞU KABAK GİBİ ÇIKTI ORTAYA..! GÜLE GÜLE BARBİ BUĞÇE, HOŞGELDİN ÇUKURCUMA YARMASI..!

GÖKTAŞI BAHADIR & AYRI DÜNYALAR, FEZALAR..!

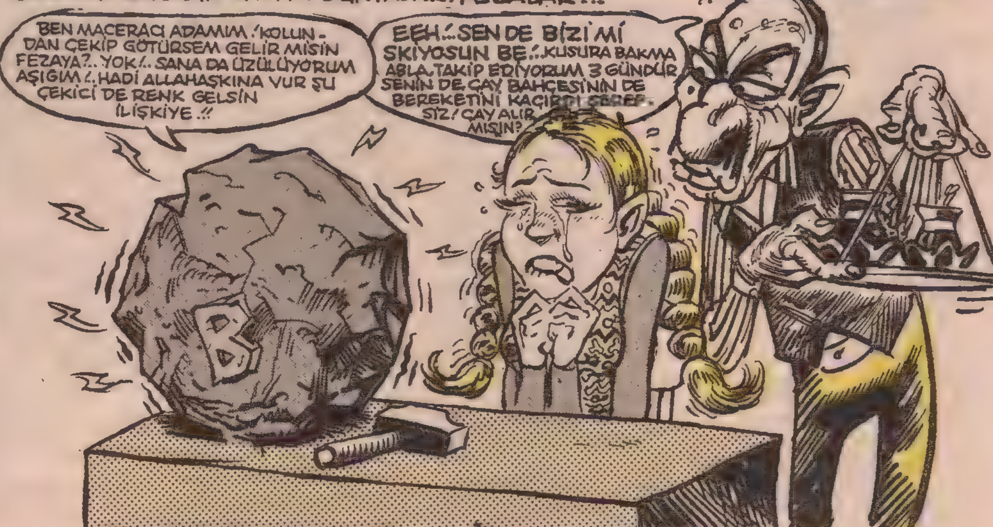
BEN MACERACI ADAMIM..! KOLUNDAN ÇEKİP GÖTÜRSEM GELİR MİSİN FEZAYA?.. YOK!.. SANA DA ÜZÜLÜYORUM AŞIĞIM..! HADİ ALLAHAŞKINA VUR ŞU ÇEKİCİ DE RENK GELSİN İLİŞKİYE..!!
EEH..! SEN DE BİZİ Mİ SKIYOSUN BE..! KUSURA BAKMA ABLA, TAKİP EDİYORUM 3 GÜNDÜR SENİN DE ÇAY BAHÇESİNİN DE BEREKETİNİ KAÇIRDIN ŞEREFSİZ! ÇAY ALIR MISIN?
B

YİNE ONLAR... HİLKAT GARİBELERİ! DUBLE KAFA ESİYOR, GÜRLÜYOR!

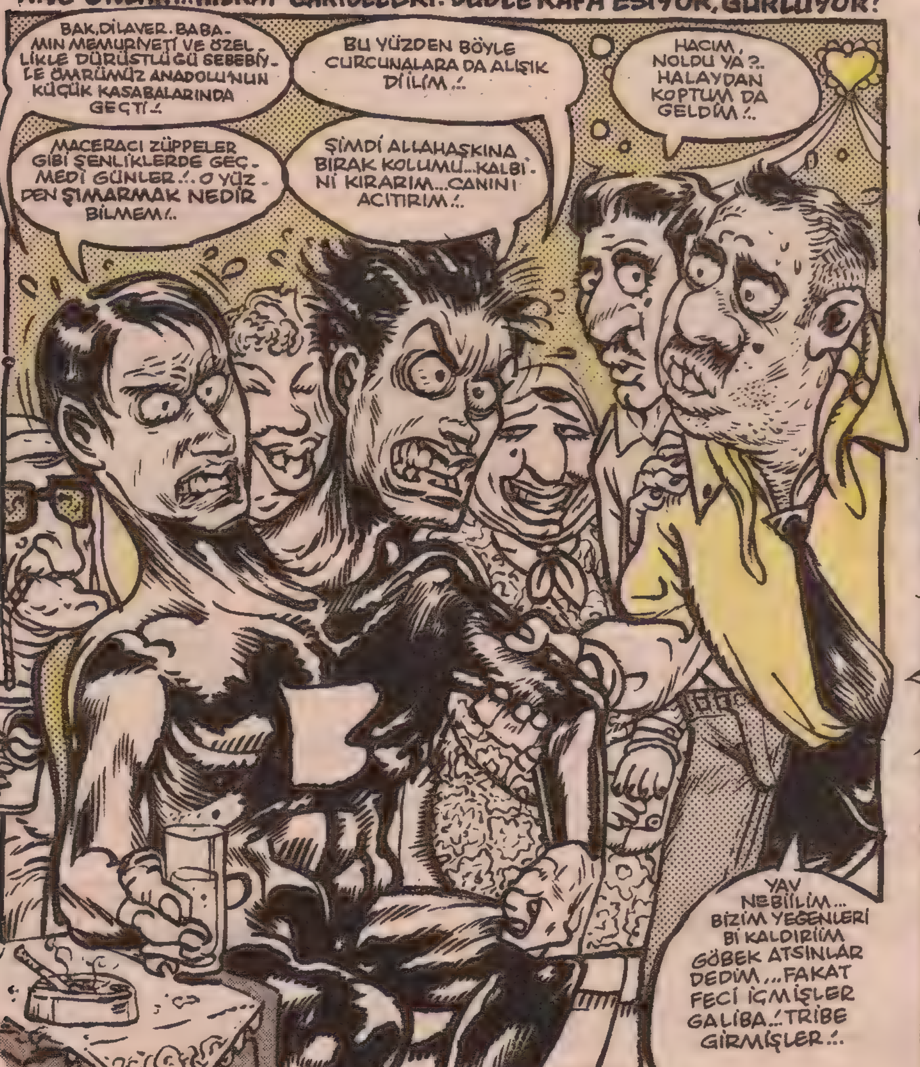
BAK, DİLAVER. BABAMIN MEMURİYETİ VE ÖZELLİKLE DÜRÜSTLÜĞÜ SEBEBİYLE ÖMRÜMÜZ ANADOLU'NUN KÜÇÜK KASABALARINDA GEÇTİ..!
BU YÜZDEN BÖYLE CURCUNALARA DA ALIŞIK DİİLİM..!
HACIM, NOLDU YA?.. HALAYDAN KOPTUM DA GELDİM..!
MACERACI ZÜPPELER GİBİ ŞENLİKLERDE GEÇMEDİ GÜNLER..! O YÜZDEN ŞIMARMAK NEDİR BİLMEM..!
ŞİMDİ ALLAHAŞKINA BIRAK KOLUMU...KALBİNİ KIRARIM...CANINI ACITIRIM..!
YAV NEBİİLİM... BİZİM YEĞENLERİ Bİ KALDIRIİM GÖBEK ATSINLAR DEDİM... FAKAT FECİ İÇMİŞLER GALİBA..! TRİBE GİRMİŞLER..!

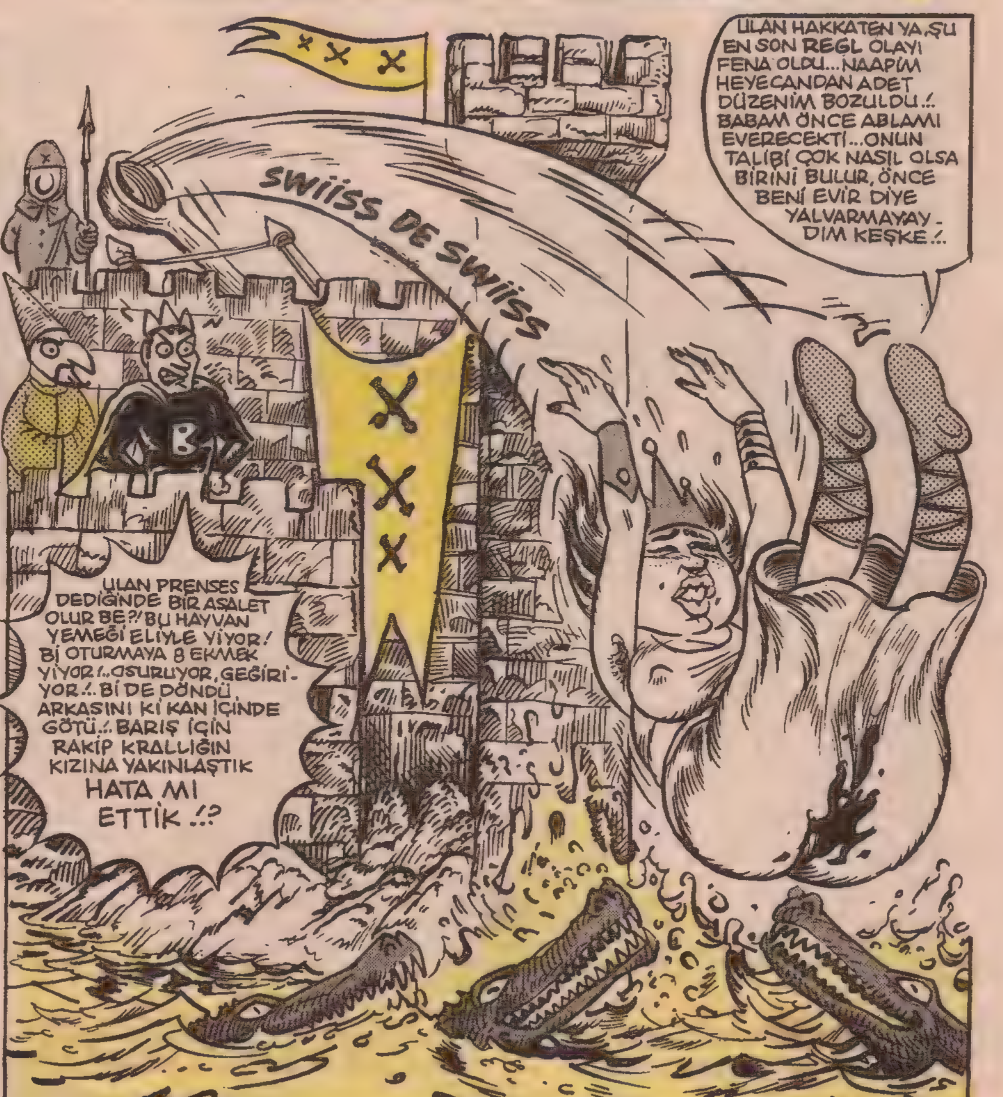
ULAN HAKKATEN YA, ŞU EN SON REGL OLAYI FENA OLDU...NAAPİM HEYECANDAN ADET DÜZENİM BOZULDU..! BABAM ÖNCE ABLAMI EVERECEKTİ...ONUN TALİBİ ÇOK NASIL OLSA BİRİNİ BULUR, ÖNCE BENİ EVİR DİYE YALVARMAYAYDIM KEŞKE..!
SWIISS DE SWIISS
B
ULAN PRENSES DEDİĞİNDE BİR ASALET OLUR BE?! BU HAYVAN YEMEĞİ ELİYLE YİYOR! Bİ OTURMAYA 8 EKMEK YİYOR!.. OSURUYOR, GEĞİRİYOR..! Bİ DE DÖNDÜ ARKASINI Kİ KAN İÇİNDE GÖTÜ..! BARIŞ İÇİN RAKİP KRALLIĞIN KIZINA YAKINLAŞTIK HATA MI ETTİK..!?

18 Mayıs 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/20 - 600.000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Türk Tipi "Sosyal Uyum!"

Özürlü insanlar için Türkiye, gerçek bir cehennem... 7.5 milyon özürlünün yaşadığı ülkemizde, yasal zorunluluğa rağmen 1981-2000 yılları arasında çalışmak için başvuran 284 bin özürlüden yalnızca yüzde 31'i işe yerleştirilebilmiş! Her alanda dışlanan; iş, eğitim, sağlık, ulaşım, spor konularında unutulan, yani "sivil hayatta" yok sayılan özürlüler artık askerlik yapabilecek! Genelkurmay başkanlığı, bu yıl başlattığı uygulamayla özürlü erkek yurttaşları "bir günlüğüne" silah altına aldı. Bu sembolik olay, özürlü yurttaşlarımızı ve ailelerini mutlu etti, çünkü belki de devlet onları ilk kez hatırladı, ömürlerinde ilk kez "eşit ve normal" sayıldılar, 24 saat de sürse "vatan borçlarını" ödediler! "Yurttaşlık alacaklarını" asla alamasalar da!..

FRANSA

Engelli vatandaşlar spor yapıyorlar...

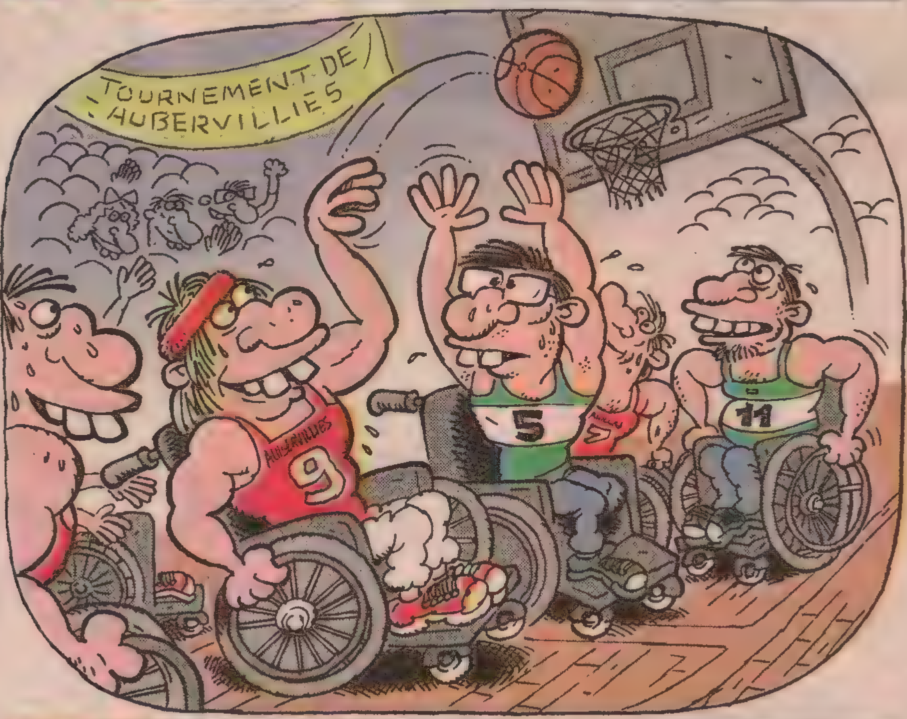

ALMANYA

Kendileri için özel olarak tasarlanmış yollarda yürüyüş yapıyorlar...

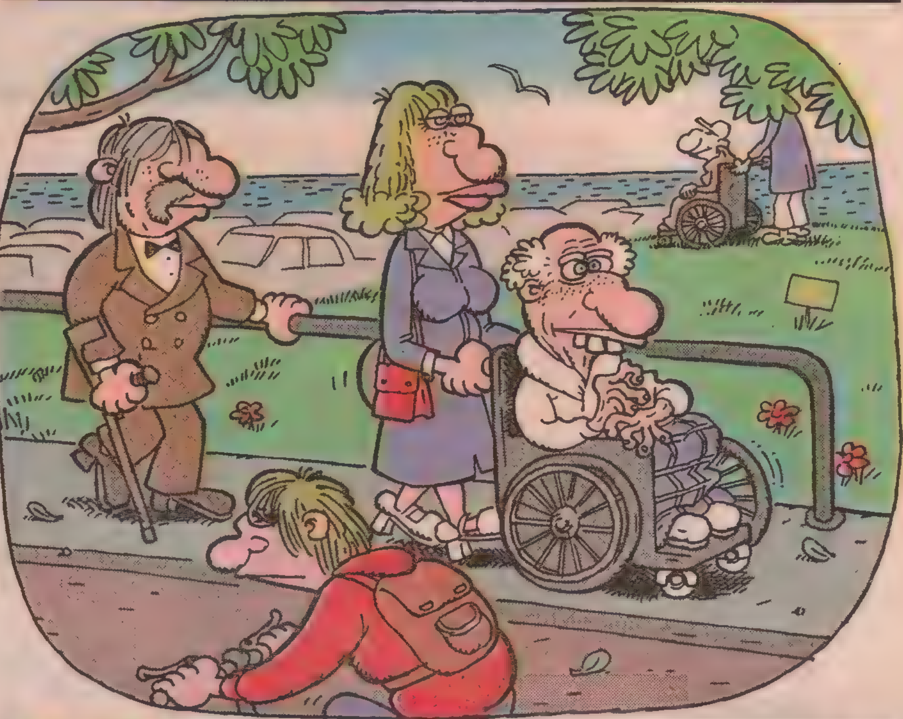

İSVİÇRE

Tatil köyünün engelliler için var olan havuzunda tatil yapıyorlar.....

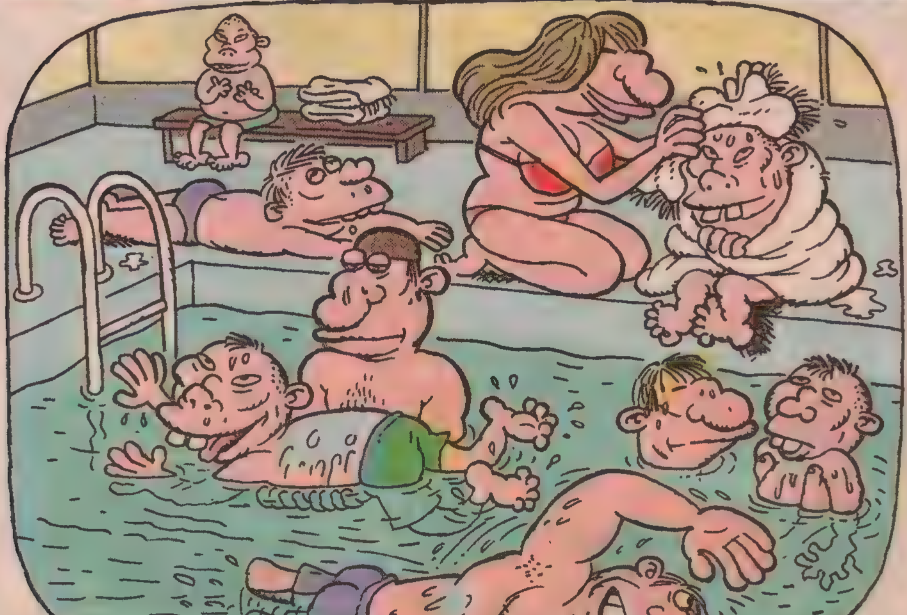

TÜRKİYE

Askerlik yapıyorlar...

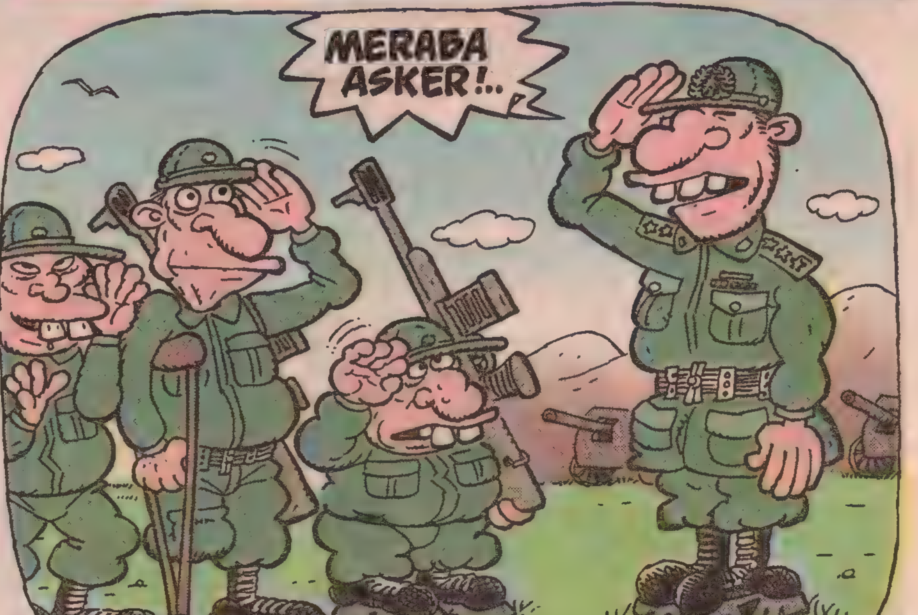

K.K.T.C-750.000 TL.

başladığımı
farkettiğimde
devam
ediyordum
zaten

japonlar
kare şeklinde
dünya
yapmışlar

elimde kandil
cebimde mendil
gece yarısı
organik insan
arıyorum

burada
zevkten
linç
ediyorlar
insanı

kötü
bir ilişki
bütün **rus**
klasikleri'ni
okumuş gibi
erdirir
insanı

haydi gel
balon **isim**
çarpık **şehir**
hasta **hayvan**
hormonlu **bitki**
beyaz **eşya**
naylon **artist**
oynayalım

bak bir sürü
akbaba..
demek ki
yaklaştık
hayat'a

bir
düşündüm
suç oldu

OKULLARDA SATANİZM DERSİ HAZIRLIĞI

gençleri satanizmin pençesinden kurtarmaya çalışan milli eğitim satanizm dersleriyle öğrenci gençliği okul çağında eğiterek satanizmin önünü almaya çalışıyor.. varsa bizden daha iyi milli eğitim çıksın ortaya..yani!...

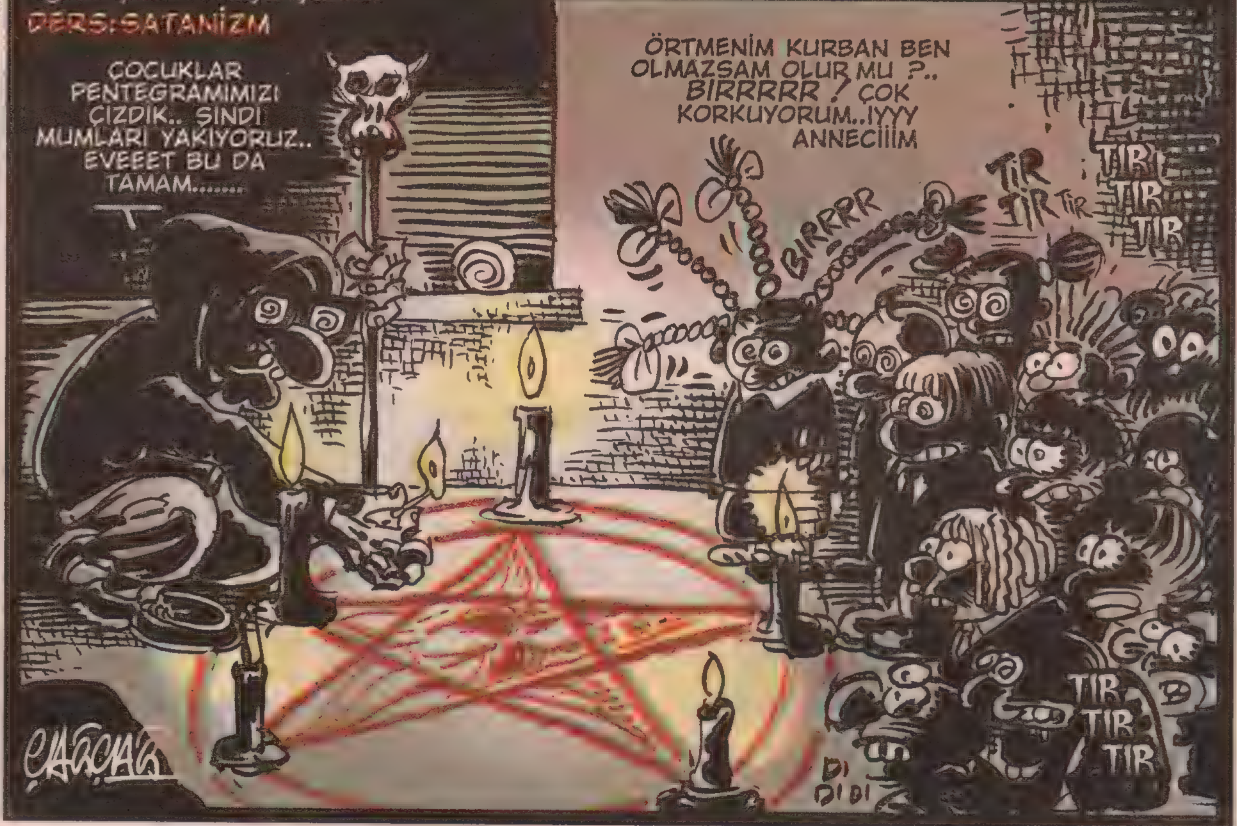
DERS:SATANİZM
ÇOCUKLAR PENTEGRAMIMIZI ÇİZDİK.. ŞINDI MUMLARI YAKIYORUZ.. EVEEET BU DA TAMAM.......
ÖRTMENİM KURBAN BEN OLMAZSAM OLUR MU ?.. BIRRRRR ! ÇOK KORKUYORUM..IYYY ANNECIIIM
BIRRRR
TIR TIR TIR
TIR TIR TIR
TIR TIR TIR
DI DI DI
ÇAĞÇAĞ

çesiyle yıllardır çoğunlukla çocuk larda kullanılan dokuz ilaç piyasa dan toplatıldı ve satışı yasaklandı.

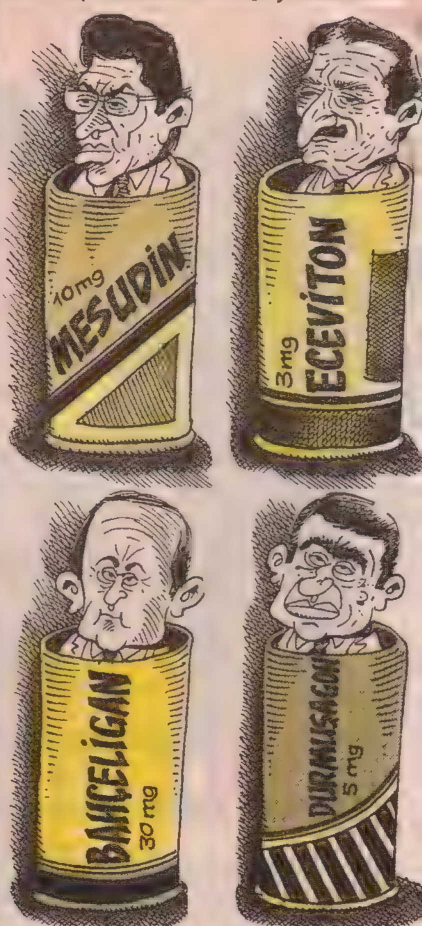
10mg MESUDİN
3mg ECEVİTON
BAHÇELİGAN 30 mg
DURMUŞAGON 5 mg

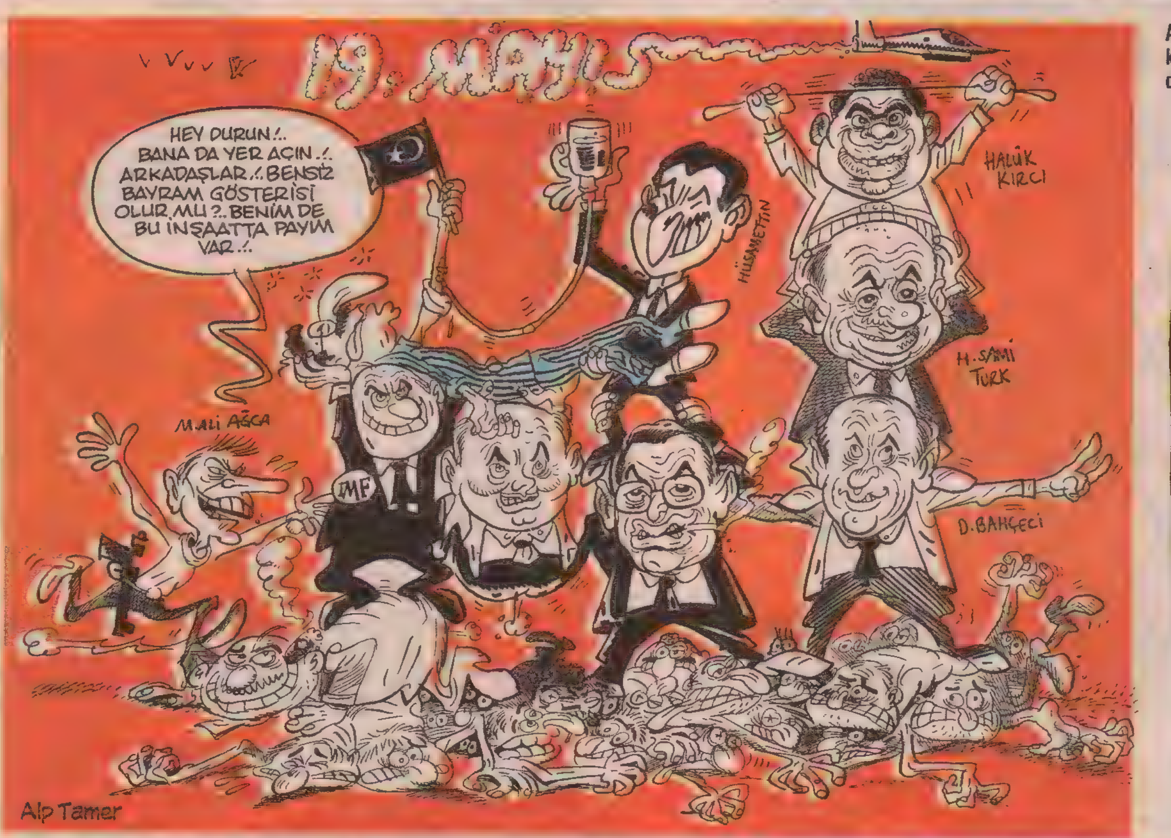
19. MAYIS
HEY DURUN !.. BANA DA YER AÇIN .!. ARKADAŞLAR .!. BENSİZ BAYRAM GÖSTERİSİ OLUR MU ?.. BENİM DE BU İNŞAATTA PAYIM VAR .!.
HALUK KIRCI
HÜSAMETTİN
H. SAMİ TÜRK
M.ALİ AĞCA
IMF
D.BAHÇECİ
Alp Tamer

AKP Lideri R.Tayyip Erdoğan, servetiyle ilgili sıkıştırmalara klasikleşmiş lider kaçamağıyla karşılık veriyor... Erdoğan, şimdi de "1 milyon dolarım var" sözünün şaka olduğunu söyledi.

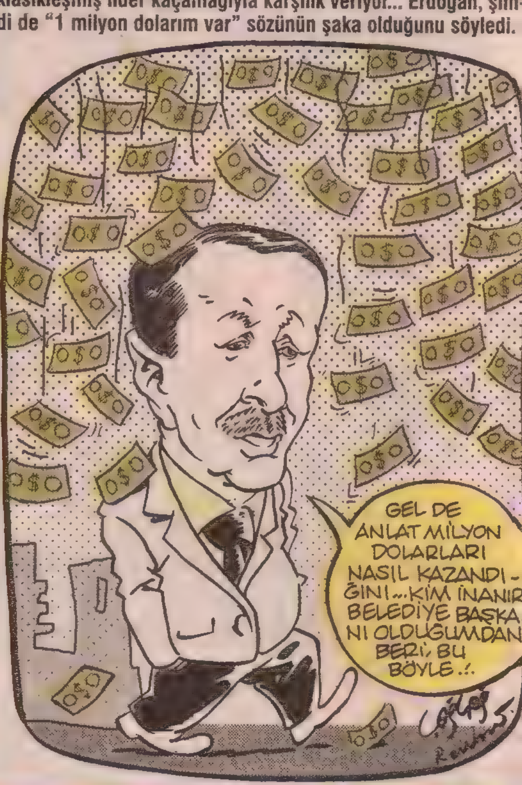
GEL DE ANLAT MİLYON DOLARLARI NASIL KAZANDIĞINI...KİM İNANIR BELEDİYE BAŞKANI OLDUĞUMDAN BERİ, BU BÖYLE .!.
Çağlar Reşat

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

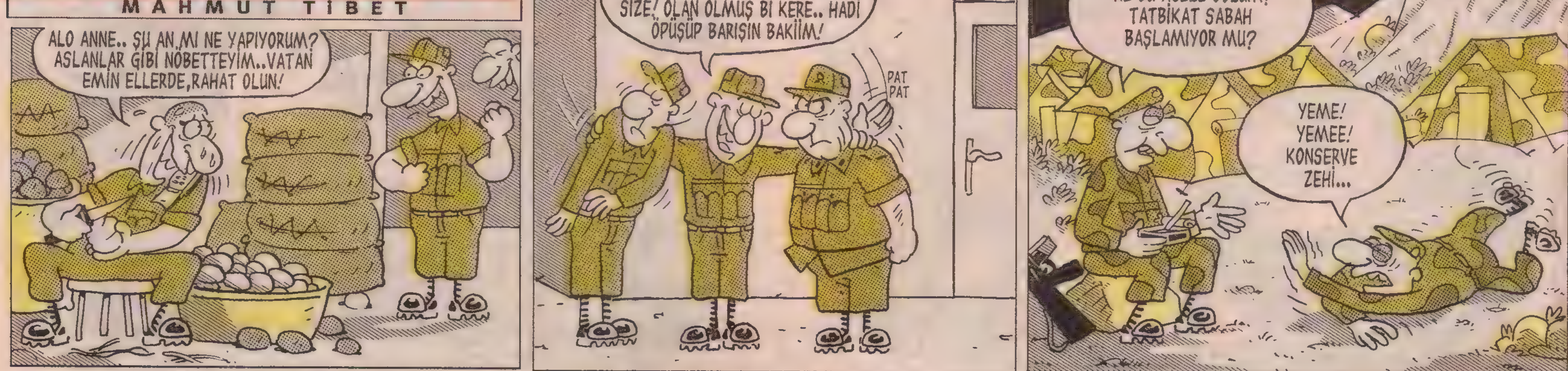
ALO ANNE.. ŞU AN MI NE YAPIYORUM? ASLANLAR GİBİ NÖBETTEYİM..VATAN EMİN ELLERDE,RAHAT OLUN!
HADEE BAKİİM! KÜSLÜK YAKIŞMAZ SİZE! OLAN OLMUŞ Bİ KERE.. HADİ ÖPÜŞÜP BARIŞIN BAKİİM!
PAT PAT
NE BU ACELE OOLUM? TATBİKAT SABAH BAŞLAMIYOR MU?
YEME! YEMEE! KONSERVE ZEHİ...

LeMan

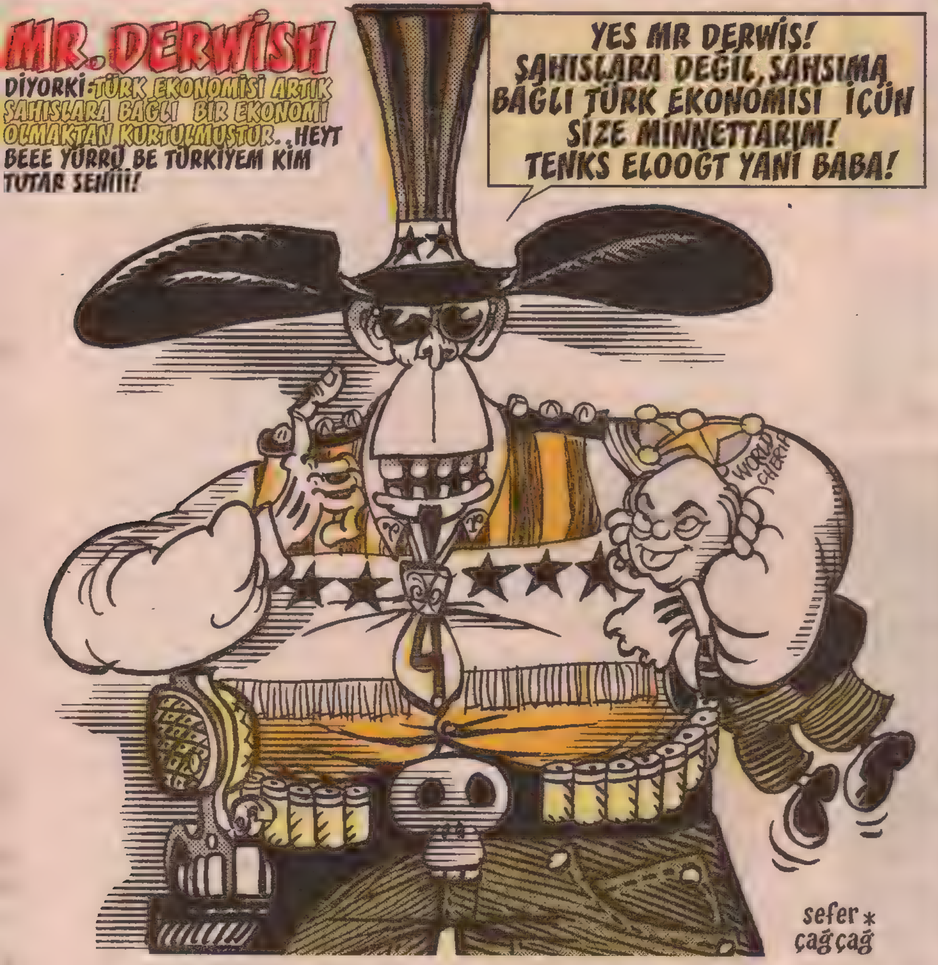
MR. DERWISH
DİYORKİ: TÜRK EKONOMİSİ ARTIK ŞAHISLARA BAĞLI BİR EKONOMİ OLMAKTAN KURTULMUŞTUR.. HEYT BEEE YÜRRÜ BE TÜRKİYEM KİM TUTAR SENİİİ!
YES MR DERWİŞ! ŞAHISLARA DEĞİL, ŞAHSIMA BAĞLI TÜRK EKONOMİSİ İÇÜN SİZE MİNNETTARIM! TENKS ELOOGT YANİ BABA!
WORLD CHERIA
sefer * çağçağ

Kemal Derviş'in ekonomik mucizesi insanları öldürmeye devam ediyor... Binlerce çiftçi kredi borçları nedeniyle hapis cezalarına çarptırılırken, Tarsuslu Orhan Toros (71)adlı çiftçi hakkında icra takibi başlayınca, önce son parasıyla yemek yedi sonra da badem ağacına kendini astı..

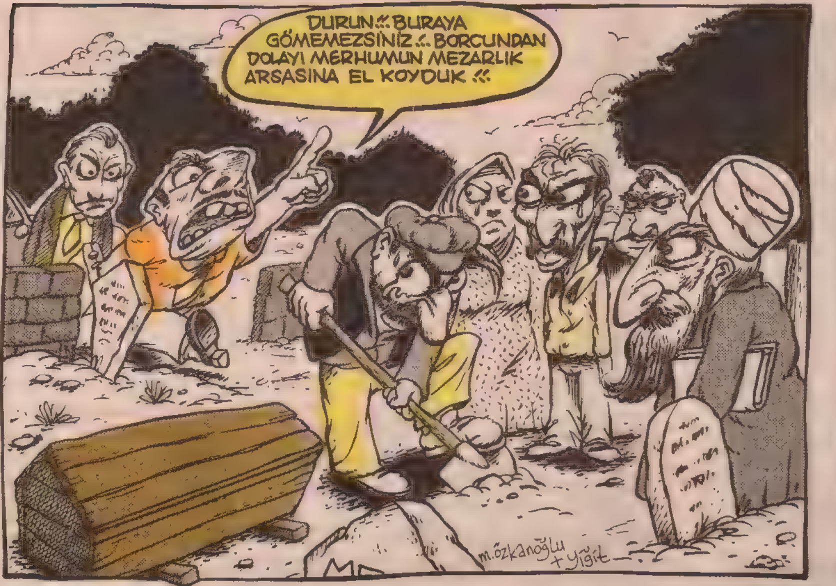
DURUN.!. BURAYA GÖMEMEZSİNİZ.!. BORCUNDAN DOLAYI MERHUMUN MEZARLIK ARSASINA EL KOYDUK.!.
m.özkanoğlu + yiğit

II.GEORGE BUSH
tek kutuplu dünyanın şaşkın kovboyu

KAHKONEN
imf türkiye masası, istasyon şefi dürrük!

YENİ ŞAFAK
"şeriat devleti nasıl kurulur" tarifçisi, yobaz kafa

OSMAN DURMUŞ
sperm bankasına yasak, tedavi ücretlerine serbest piyasa!

İGDAŞ
170 trilyonluk yolsuzluk, oh-ha!

KOCA DAYAĞI
bir yastıkta kocama terörü

R.T.ERDOĞAN
takiyyatör, yoksul kitlelerin ultra zengin umudu

A.M.GÜRTUNA
pislik içindeki ömerli barajı'nın savunucusu

İNGİLTERE İSTANBUL BAŞ KONSOLOSLUĞU
vize isteyen gazeteciye çile çektiren medeniyet

MAGAZİN GÜNDEMİ
savaş kalafat, nez-mina, derya danacı, arto ve iğrenç sesi, vs.

CMC Dİ RAVENNA, YILMAZ BEKTAŞ VE DİĞER ALEMCİLER
savarona'yı satanı biz de satarız!

AB üyeliğinin olmazsa olmaz şartı olan idam cezasının kalkması bu haftaki liderler zirvesinde gündeme alınıyor. Başbakan Ecevit ile Anap lideriYılmaz, MHP lideri Bahçeli'yi idam cezasının kalkması için iknaya çalışacak.

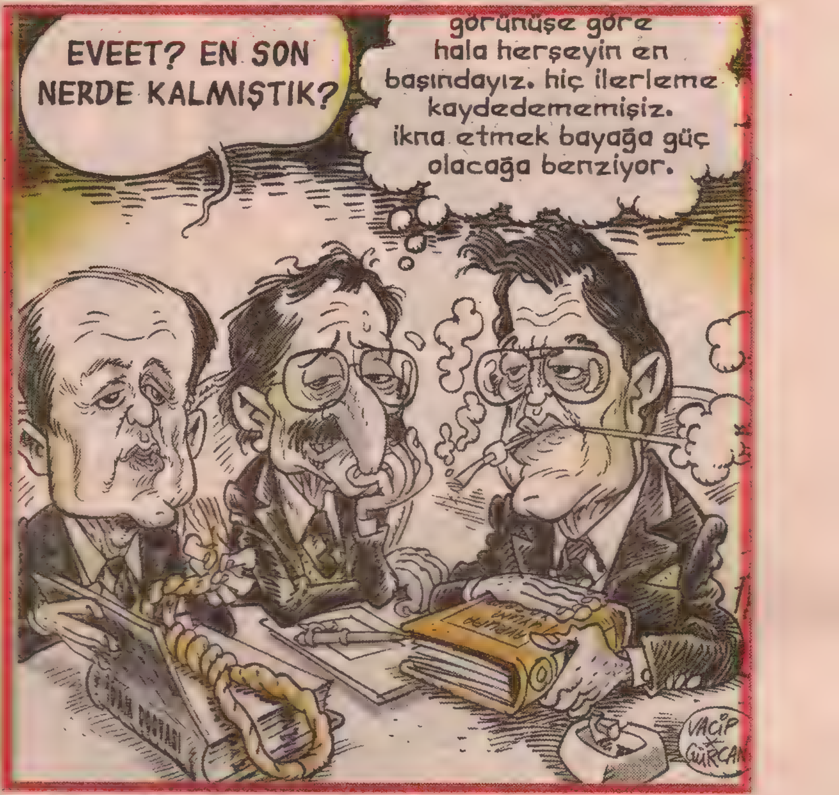
EVEET? EN SON NERDE KALMIŞTIK?
görünüşe göre hala herşeyin en başındayız. hiç ilerleme kaydedememişiz. ikna etmek bayağa güç olacağa benziyor.
İDAM DOSYASI
VACİP * GÜRCAN

Tıp fakültesinde okuyan öğrencileri arasında yapılan araştırmada ilginç bir sonuç ortaya çıktı; Tıbbiyeli öğrenciler pek çoğu cine ve periye inanıyor!!!

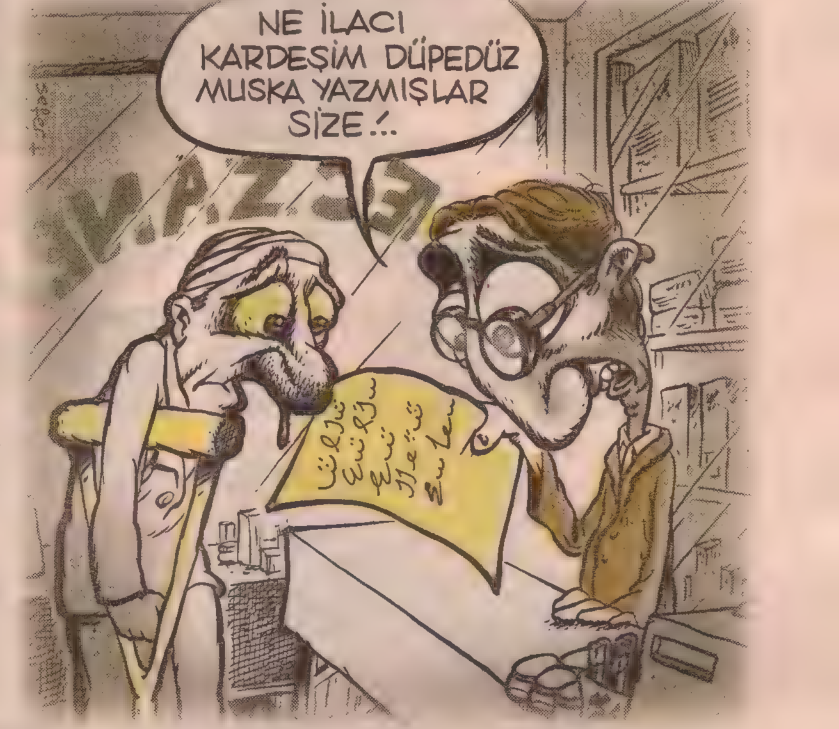
NE İLACI KARDEŞİM DÜPEDÜZ MUSKA YAZMIŞLAR SİZE.!..
ECZANE

Polislerin yazdığı kitaplar en çok satanlar listesini zorluyor. Yok satan "Bir Polisin Anıları" kitabından sonra bu kez de polislerin başına gelen komik olaylar derlendi.

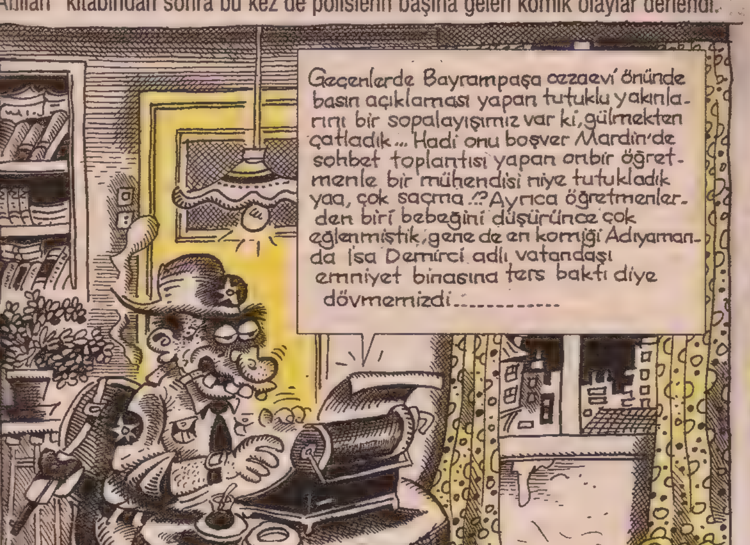
Geçenlerde Bayrampaşa cezaevi önünde basın açıklaması yapan tutuklu yakınlarını bir sopalayışımız var ki, gülmekten çatladık... Hadi onu boşver Mardin'de sohbet toplantısı yapan onbir öğretmenle bir mühendisi niye tutukladık yaa, çok saçma.!? Ayrıca öğretmenlerden biri bebeğini düşürünce çok eğlenmiştik, gene de en komiği Adıyamanda İsa Demirci adlı vatandaşı emniyet binasına ters baktı diye dövmemizdi..............
Suat x Derya

Manisa'nın Akhisar ilçesinde Sağlık Emekçileri sendikası üyesi iki hemşire ve eşleri, ülkücü bir grubun saldırısı sonucu hastanelik edildi. Saldırganlar serbest bırakıldı.

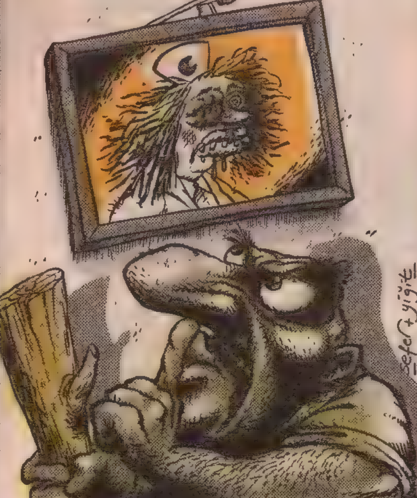
Sefer + yiğit

Gaz sıkışmasına bile dayanamayan dürrük borsa ve halefi dolar, Başbakan'ın sağlık durumuna endekslendi... Artık insanların hayatları değil, borsanın kantarı önemli..

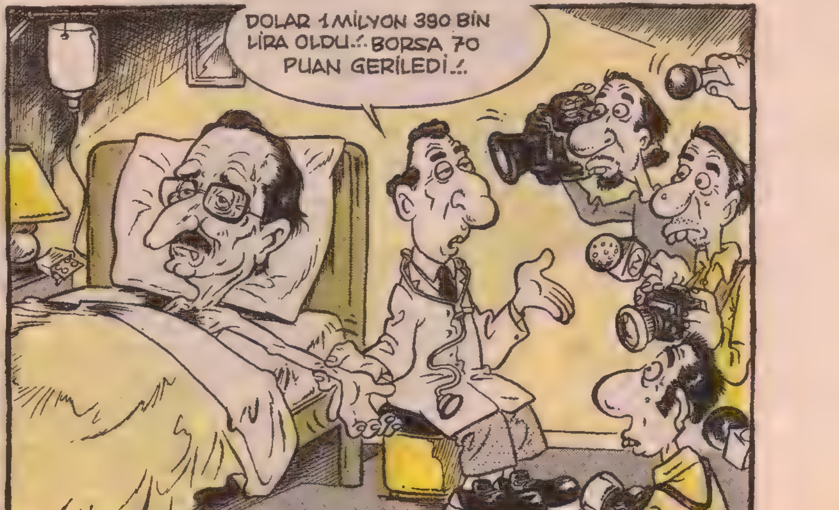
DOLAR 1 MİLYON 390 BİN LİRA OLDU.!. BORSA 70 PUAN GERİLEDİ.!.
SEFER ve Mit.

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr Çağçağ

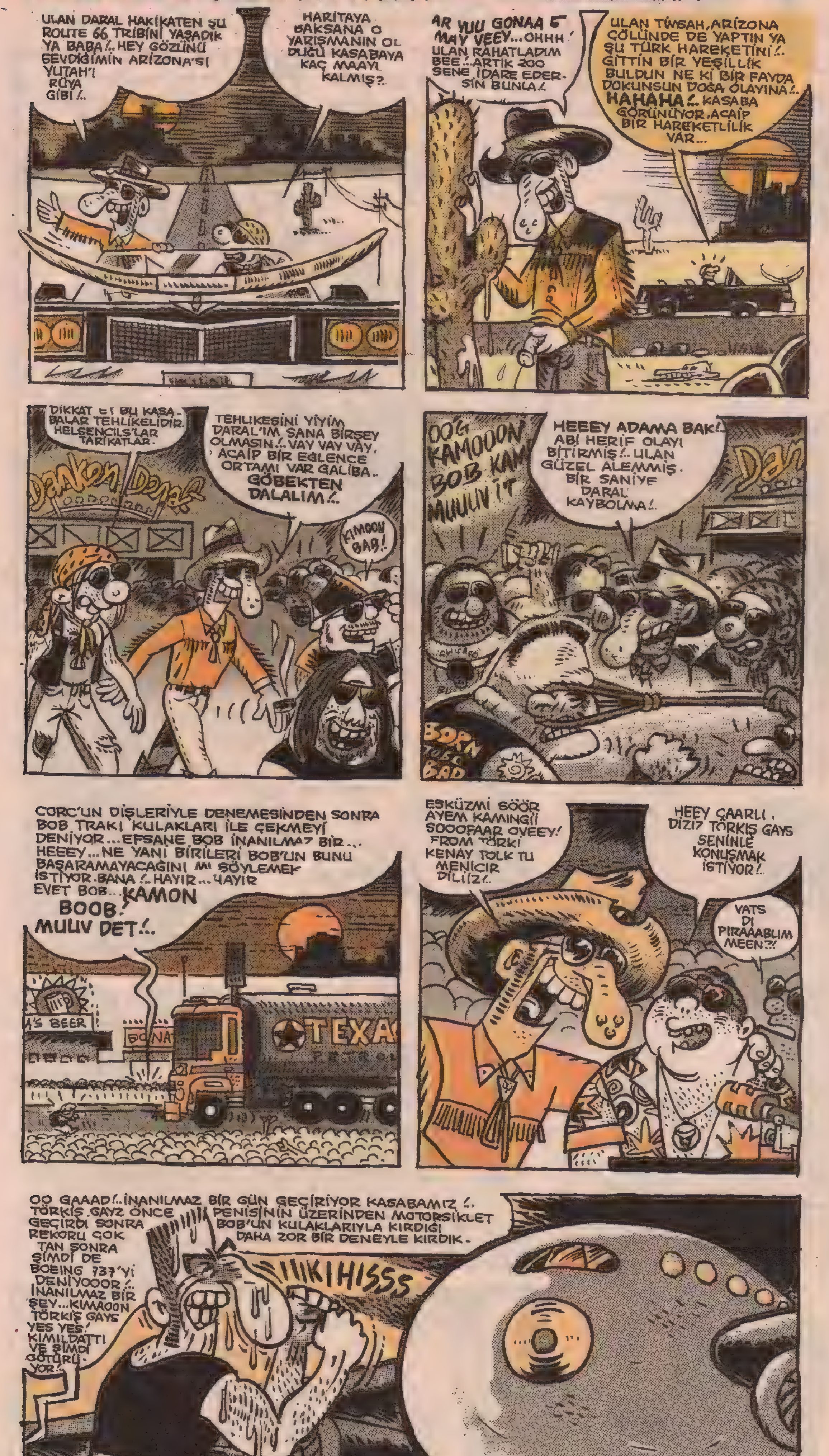
ULAN DARAL HAKİKATEN ŞU ROUTE 66 TRİBİNİ YAŞADIK YA BABA!.. HEY GÖZÜNÜ SEVDİĞİMİN ARİZONA'SI YUTAH'I RÜYA GİBİ!..
HARİTAYA BAKSANA O YARIŞMANIN OLDUĞU KASABAYA KAÇ MAAYL KALMIŞ?..
AR YUU GONAA 5 MAY VEEY... OHHH ULAN RAHATLADIM BEE!.. ARTIK 200 SENE İDARE EDERSİN BUNLA!.
ULAN TİMSAH, ARİZONA ÇÖLÜNDE DE YAPTIN YA ŞU TÜRK HAREKETİNİ!.. GİTTİN BİR YEŞİLLİK BULDUN NE Kİ BİR FAYDA DOKUNSUN DOĞA OLAYINA!.. HAHAHA!.. KASABA GÖRÜNÜYOR. ACAİP BİR HAREKETLİLİK VAR...
DİKKAT ET BU KASABALAR TEHLİKELİDİR. HELSENCILS'LAR TARİKATLAR.
TEHLİKESİNİ YİYİM DARAL'IM SANA BİRŞEY OLMASIN!.. VAY VAY VAY, ACAİP BİR EĞLENCE ORTAMI VAR GALİBA.. GÖBEKTEN DALALIM!..
KIMOON BAB!
OO'G KAMOOON BOB KAM MUUUV İT
HEEEY ADAMA BAK!.. ABİ HERİF OLAYI BİTİRMİŞ!.. ULAN GÜZEL ALEMMİŞ. BİR SANİYE DARAL KAYBOLMA!.
BORN TO BE BAD
CORC'UN DİŞLERİYLE DENEMESİNDEN SONRA BOB TRAKI KULAKLARI İLE ÇEKMEYİ DENİYOR... EFSANE BOB İNANILMAZ BİR... HEEEY... NE YANİ BİRİLERİ BOB'UN BUNU BAŞARAMAYACAĞINI MI SÖYLEMEK İSTİYOR. BANA!.. HAYIR... HAYIR EVET BOB... KAMON BOOB! MUUV DET!..
'S BEER
TEXACO
ESKÜZMİ SÖÖR AYEM KAMINGİİ SOOOFAAR OVEEY! FROM TÖRKİ KENAY TOLK TU MENİCİR DİLİİZ!.
HEEY ÇAARLI, DİZİZ TÖRKİŞ GAYS SENİNLE KONUŞMAK İSTİYOR!..
VATS Dİ PIRAAABLIM MEEN?!
OO GAAAD!.. İNANILMAZ BİR GÜN GEÇİRİYOR KASABAMIZ!.. TÖRKİŞ GAYZ ÖNCE PENİSİNİN ÜZERİNDEN MOTORSİKLET GEÇİRDİ SONRA BOB'UN KULAKLARIYLA KIRDIĞI REKORU ÇOK DAHA ZOR BİR DENEYLE KIRDIK-TAN SONRA ŞİMDİ DE BOEING 737'Yİ DENİYOOOR!.. İNANILMAZ BİR ŞEY... KIMAOON TÖRKİŞ GAYS YES YES! KIMILDATTI VE ŞİMDİ GÖTÜRÜYOR!..
IIIKIHISSS
O CİZIZ!..
HELO TİZIZ Dİ SİENEN AYEM CENİPIR HOOLS!.
TİMSAH BU YAPTIĞIN ÇOK İĞRENÇ BİRŞEY AMA. YİNE DE SENİNLE GURUR DUYUYORUM!..

Yukarıda esprisini yıllar önce çizmiş olduğum 'Dünyanın En Güçlü Adamı' yarışması (Stronpest Man Grand Prix) Türkiye'de... 18 Mayıs'ta Göztepe Özgürlük Parkı'nda yapılacak yarışmaya ikisi Türk 12 kişi katılacak. Haydi Türkiye kim tutar seniii!..

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Yüz bin lira borcum kalmıştı pastaneciye; onu vermek için uğradım.. Geçen hafta yokuştan inerken, girip bi ayçöreği alayım demiştim, param çıkışmamıştı. "Farketmez, tamam," demişti adam.. Bu, iyi bi duygudur! Bi milyar liralık kredi açılmasa da, yüz bin liranın hesabının yapılmaması, insanın gururunu okşuyo. Demek bir ağırlığım var. Veya kimi kandırıyorum, herkes için geçerli bu!. Ver lan diyip, çöreği geri mi alacak elimden sanki! Uğraştığına değmez.. Herneyse, ben yüz bin lira borcumu vermek için içeri girdiğimde, pastaneci adamın orada olmadığını gördüm! Başka birisi vardı o'nun yerine; yardımcısı galiba.. Borcuna sadık birisi olarak davranma isteğim, ve bu hareketin karşılığında göreceğim bir 'sağol' lafını duyma hevesim, kursağımda kalmıştı!. Buyrun, dedi öbür adam. Etraftaki keklere, poğaçalara bakınarak oyalandım!. Yüz bin lirayı o adama vermek istemiyodum. Gerçi sebebini söyleyince, o da bu ince hareketimi olumlu karşılayabilirdi ama istediğim asıl etkiyi yaratmazdı. İlgisiz bir bakışla parayı alacak, şıngır diye bırakacaktı kasanın oraya! Çünkü borcum ona değil, öbür adamaydı.. Cebimde, vapur jetonu ve biraz bozukluktan başka bişey de yoktu ki; bi kek filan alarak çıkayım şurdan hemen!. Biraz kurnazca ama yine de beceriksiz bi cümleyle: "Poğaçalar da taze değildir artık di mi?" dedim. -Saat, akşam dokuzdu- "Çok kuru değil, yumuşak sayılır," deyip, yuvarlak bi yanıt verdi adam!. Çaresizce, o anda bi yalan kıvırıp: "Neyse, arkadaşa bi sorayım ben!" dedim, ve sıvıştım..

Yokuştan inerken, arkamdan baktığını hayâl ettim. Arkadaşıma sormaya gidiyomuş gibi davranmaya çalıştım. Artık bunu nasıl yapabileceksem!. Belki, arkadaşım aşağıda, vapur iskelesinde çalışıyor? Ve ikimiz de salağız; bi kilometre yokuş çıkıp ordaki pastaneden poğça alıyoz!.. Küçük bi alçakgönüllülük duygusu ve olgun bir adam hissîyatıyla içeri girmişken; berbat bi yalanla dışarı çıkmıştım.. Yokuşun ortasındaki kavisi dönüp gözden kaybolunca, rahatladım.. -Haftaya geçerken uğrar, veririm-. Biraz aksamayla da olsa bu meseleyi halletmiştim; tekrar normal düşüncelerime daldım.. Aslında, pek bi farkı yoktu. Eften püften şeyler sayılır. Ama hayır, kendime bak o konuda saygılıyım yine de! Habire aynı şeylerden söz etsem bile, farklı bir açıdan bakmaya çalışıyor, ilginçleştirmeye gayret ediyorum. Bazen yorucu olsa da. Çünkü farklı bakacam derken, eğilip bükülüyosun, ters dönüyosun, ve beynin zonkluyo!. Zaten çok geçmeden, sadece sayıklamaya başladım. Lambur lumbur aşağı inerken, düzenli bi düşünceyle meşgul olmaya pek gerek kalmıyor... Arkamdan bi araba geliyodu, farları yolu aydınlattı; kenara çekilip kaldırıma çıktım...

İskelenin önüne geldiğimde, bozuklukları birleştirip, bi çatal aldım ordaki simitçiden. Tadı mükemmel değil ama, pastaneden daha hesaplı.. Ve niye eve kadar sabredemiyorum ki. Sonra tıkanıyorum üstelik; bi de sigara yakınca ardından, eve vardığımda bişey yiyesim gelmiyo. Halbu ki sabretsem, güzel bir sofra hayâliyle iyi vakit geçebilir de; nefsime eziyet etmek de anlamsız bi yandan. Ayrıca güzel bi sofrayı değil, daha önemli şeyleri düşünmek istiyorum şu an.. İçerde oturup kitap okumaktan filan da vazgeçtim; vapura bindiğimde, makine dairesinin kenarında, ayakta dikildim.. Hareket ettikten bi süre sonra, çatalı bile yiyemeyip, kalan yarısını peçeteye sardım, ayağımın dibinde duran poşetin içine bıraktım. Ve denizi seyre daldım... Denizin, ovanın veya gökyüzünün güzel tarafı: Bakışları, geri dönüp hemen suratına çarpmıyor insanın! Binaları, köprüleri geçip, son bir ışık, bi pırıltı, küçük bir kıpırtının ardından, çok daha ötelerde karanlığa karıştığı anda bile inatla ilerlemesine devam ediyor. Benden ayrılarak, algılanabilecek en son noktaya kadar uzandığında, orada hiçbişey bulamadan, eli boş geri dönse dahi, bu taşıma süreci esnasında kendimle uğraşmaktan kurtuluyor, içimdeki sıkıntıyla pinpon oynar gibi, onu tekrar başka bir tarafa fırlatıyorum.. Ve bazen bakışlar'ın, dönerken bişey getirdiği de oluyor. Hani, şu küçük hediyelerden; çok değerli değil ama, gönül alıcı bişey. 'Yeni ve farklı bi umut' yazıyor üstünde. Ve umudun da, uzaklarda, karanlığın ardında olması, tam da umuta yakışan bi davranış zaten! Daha yakında olsaydı şaşardım. Fazla kurcalamayıp, evde incelemek üzere poşete koydum; Haydarpaşa'da inen yolcuları seyrettim.. Bi çocuk, çımacıya bişey sordu. Trenleri filan belki. Adam, eliyle öteyi işaret etti.. Tahta iskele çekilip, tekrar hareketlendiğimizde, garın önündeki banklara oturmuş olan insanlar geçti önümden yavaşça.. Ve hep orada duran lokomotifin, -sanki tekerlekleri dönüyor da, bi yere gidebiliyormuş hissini versin diye- etrafına dolanan süslü ışıklar yanıp titriyordu beceriksizce.

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

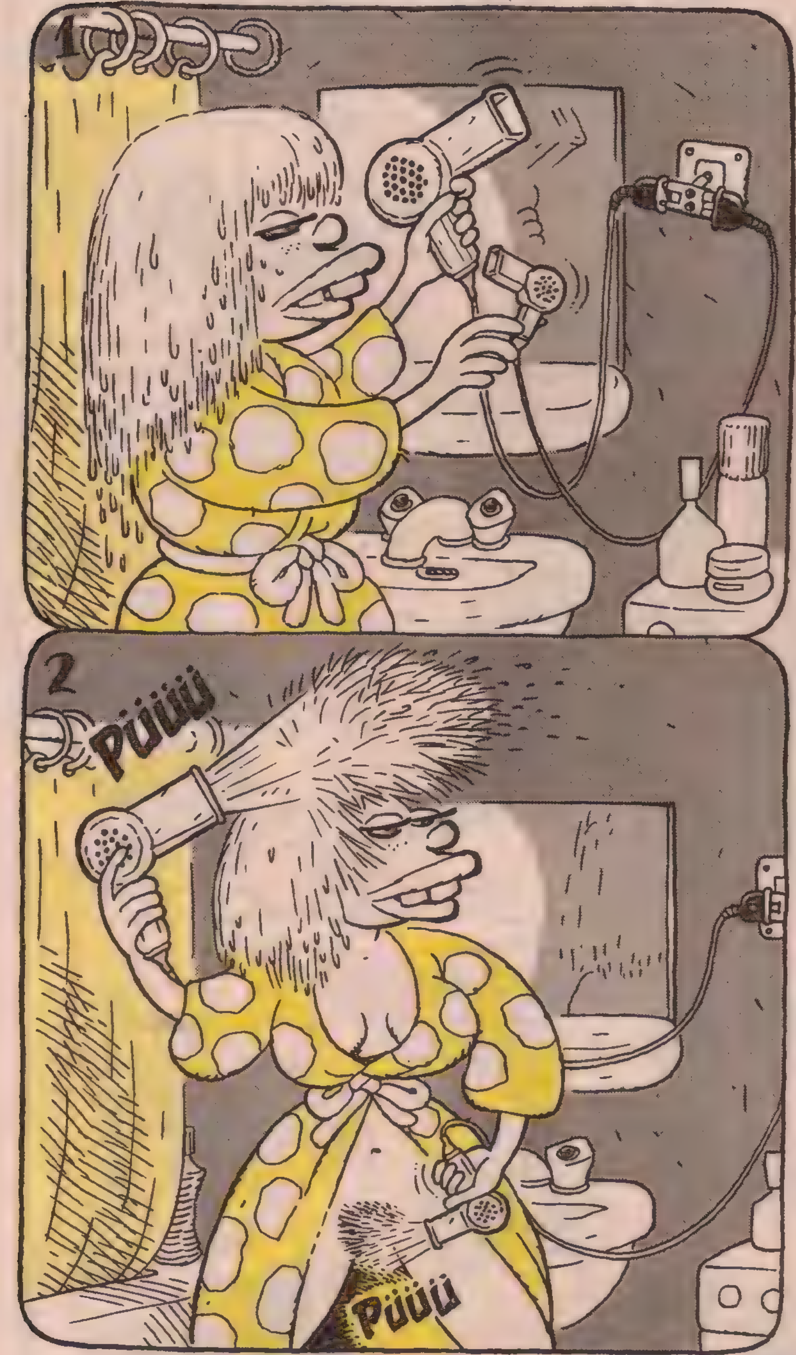
1
2
PÜÜÜ
PÜÜÜ

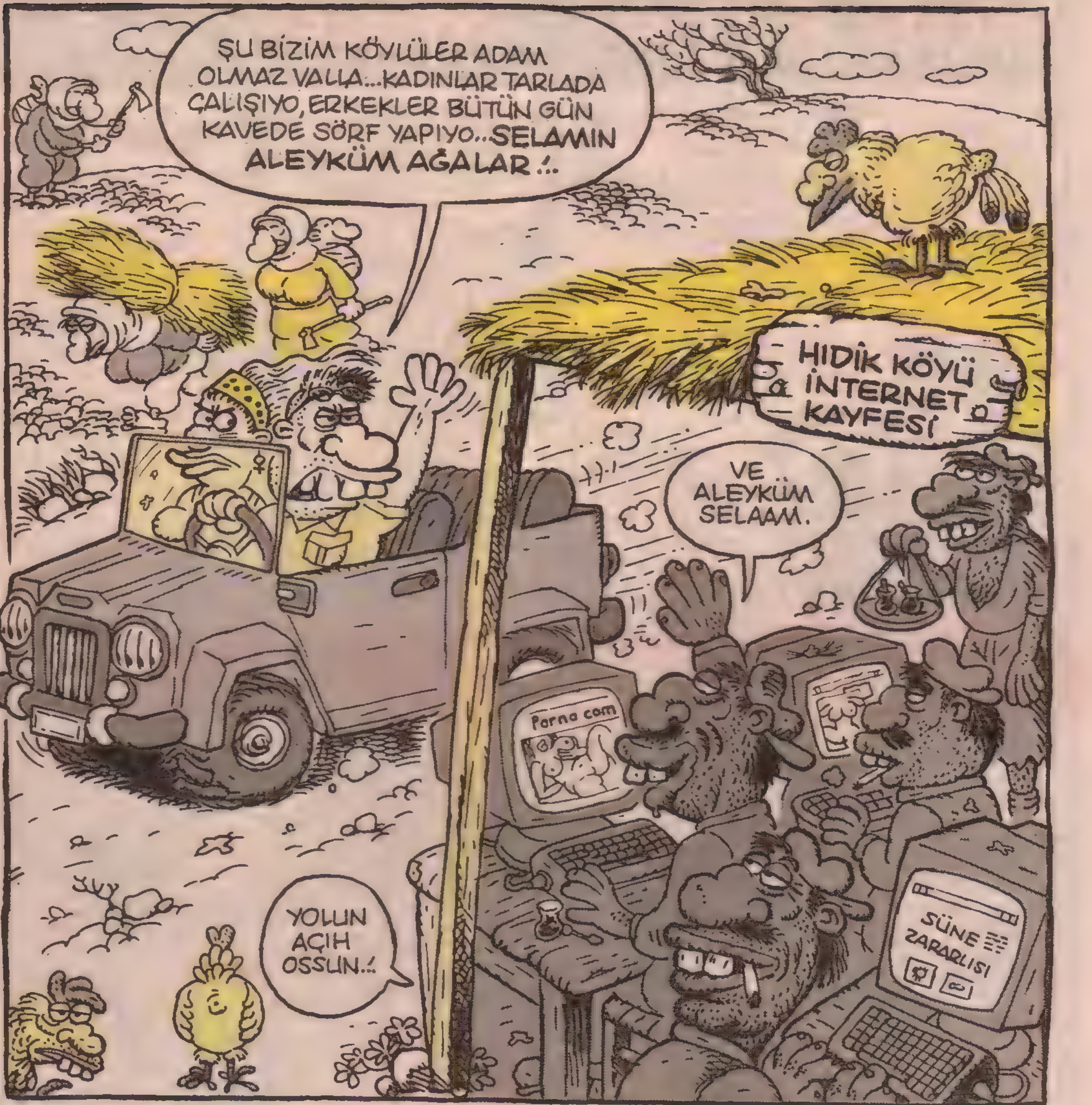
ŞU BİZİM KÖYLÜLER ADAM OLMAZ VALLA...KADINLAR TARLADA ÇALIŞIYO, ERKEKLER BÜTÜN GÜN KAVEDE SÖRF YAPIYO...SELAMIN ALEYKÜM AĞALAR !..
HIDIK KÖYÜ İNTERNET KAYFESİ
VE ALEYKÜM SELAAM.
Porno com
SÜNE ZARARLISI
YOLUN AÇIH OSSUN.!.

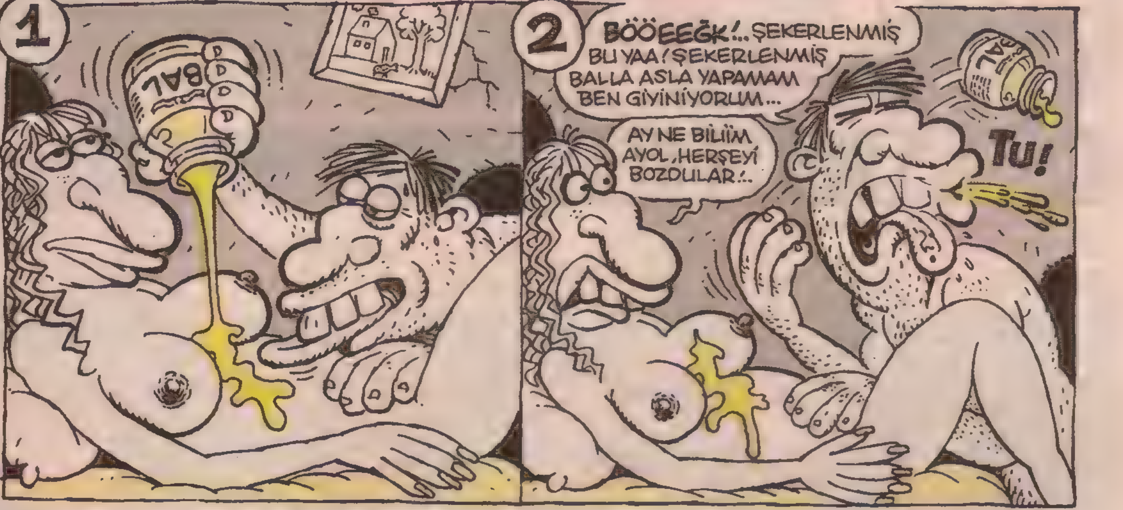
1
BAL
2
BÖÖEEĞK!.. ŞEKERLENMİŞ BU YAA! ŞEKERLENMİŞ BALLA ASLA YAPAMAM BEN GİYİNİYORUM...
AY NE BİLİİM AYOL, HERŞEYİ BOZDULAR!..
BAL
TU!

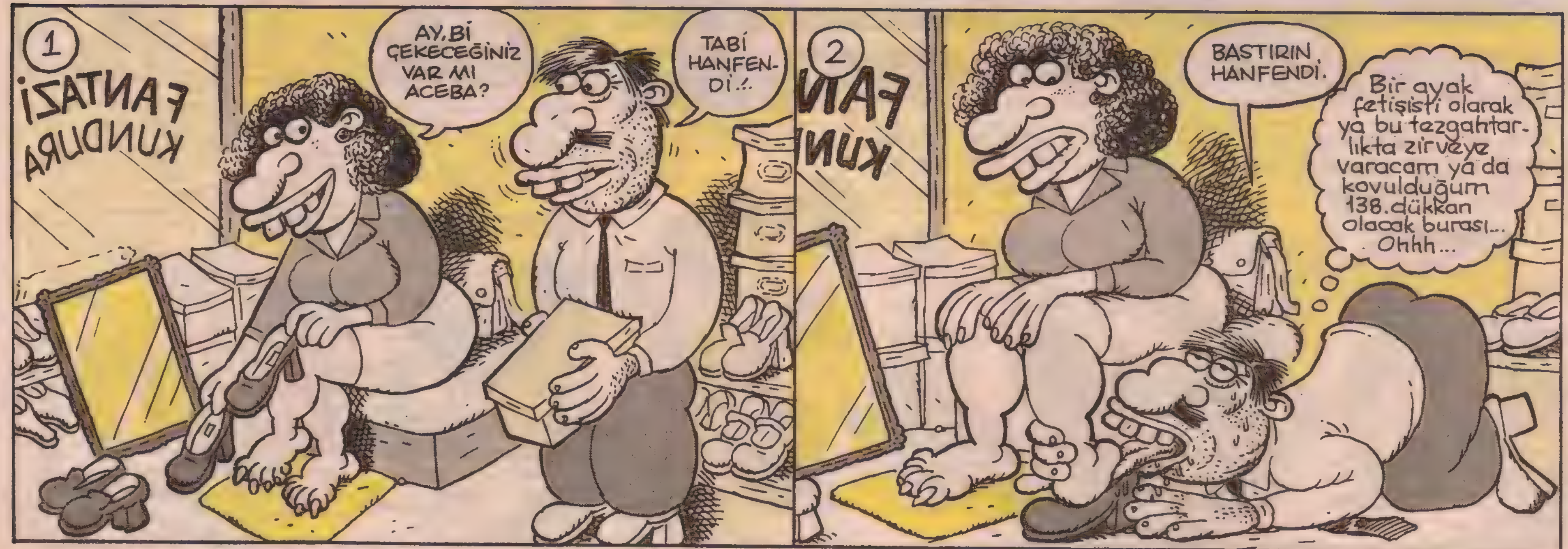
1
FANTAZİ KUNDURA
AY, Bİ ÇEKECEĞİNİZ VAR MI ACEBA?
TABİ HANFENDİ.!.
2
FAN KUN
BASTIRIN HANFENDİ.
Bir ayak fetişisti olarak ya bu tezgahtarlıkta zirveye varacam ya da kovulduğum 138. dükkan olacak burası... Ohhh...

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

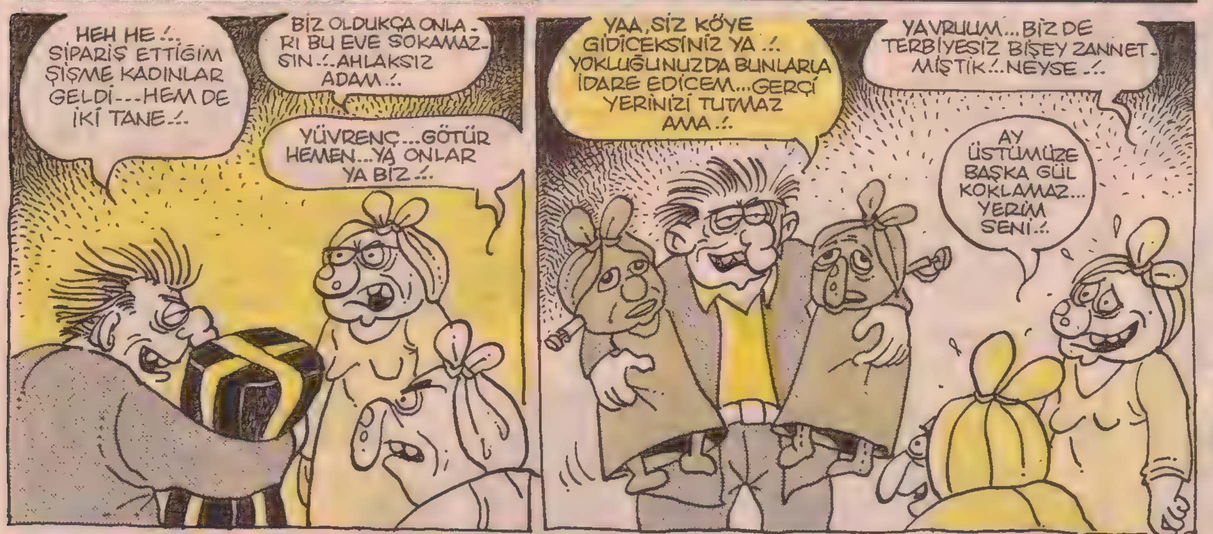
HEH HE !.. SİPARİŞ ETTİĞİM ŞİŞME KADINLAR GELDİ---HEM DE İKİ TANE !..
BİZ OLDUKÇA ONLARI BU EVE SOKAMAZSIN !..AHLAKSIZ ADAM !..
YÜVRENÇ...GÖTÜR HEMEN...YA ONLAR YA BİZ !..
YAA, SİZ KÖYE GİDİCEKSİNİZ YA !.. YOKLUĞUNUZDA BUNLARLA İDARE EDİCEM...GERÇİ YERİNİZİ TUTMAZ AMA !..
YAVRUUM...BİZ DE TERBİYESİZ BİŞEY ZANNETMİŞTİK !..NEYSE !..
AY ÜSTÜMÜZE BAŞKA GÜL KOKLAMAZ... YERİM SENİ !..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

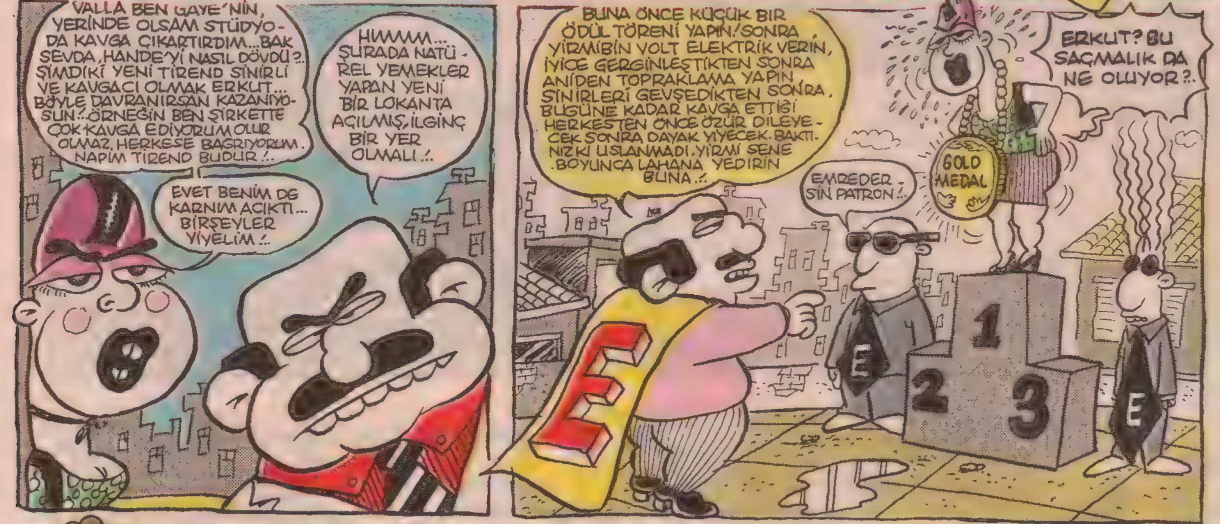
VALLA BEN GAYE'NİN YERİNDE OLSAM STÜDYODA KAVGA ÇIKARTIRDIM...BAK SEVDA, HANDE'Yİ NASIL DÖVDÜ?.. ŞİMDİKİ YENİ TİREND SİNİRLİ VE KAVGACI OLMAK ERKUT... BÖYLE DAVRANIRSAN KAZANIYOSUN !..ÖRNEĞİN BEN ŞİRKETTE ÇOK KAVGA EDİYORUM OLUR OLMAZ, HERKESE BAĞRIYORUM. NAPIM TİREND BUDUR !..
HMMM... ŞURADA NATÜREL YEMEKLER YAPAN YENİ BİR LOKANTA AÇILMIŞ, İLGİNÇ BİR YER OLMALI !..
EVET BENİM DE KARNIM ACIKTI... BİRŞEYLER YİYELİM !..
BUNA ÖNCE KÜÇÜK BİR ÖDÜL TÖRENİ YAPIN! SONRA YİRMİBİN VOLT ELEKTRİK VERİN, İYİCE GERGİNLEŞTİKTEN SONRA ANİDEN TOPRAKLAMA YAPIN. SİNİRLERİ GEVŞEDİKTEN SONRA, BUGÜNE KADAR KAVGA ETTİĞİ HERKESTEN ÖNCE ÖZÜR DİLEYECEK SONRA DAYAK YİYECEK. BAKTINIZ Kİ USLANMADI, YİRMİ SENE BOYUNCA LAHANA YEDİRİN BUNA !..
EMREDERSİN PATRON !..
ERKUT? BU SAÇMALIK DA NE OLUYOR ?..
GOLD MEDAL
E
1
2
3

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

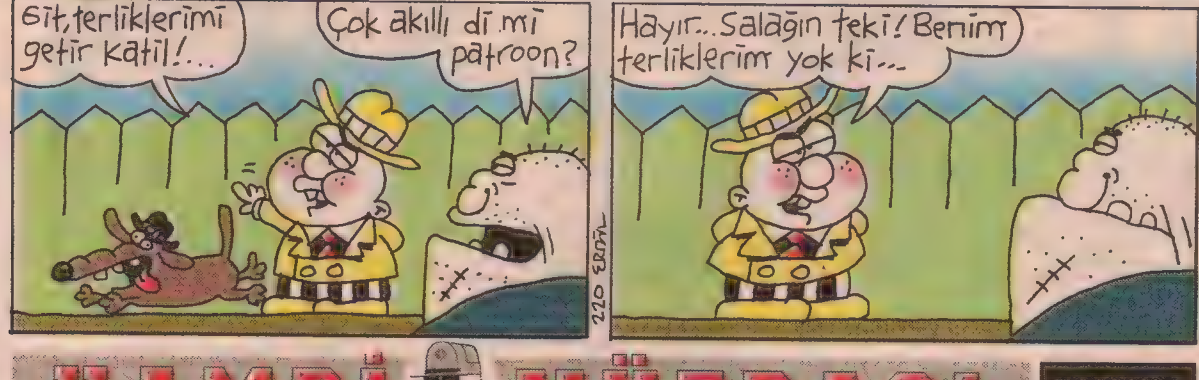
Sit, terliklerimi getir katil!...
Çok akıllı di mi patroon?
220 ERDİL
Hayır...Salağın teki! Benim terliklerim yok ki...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

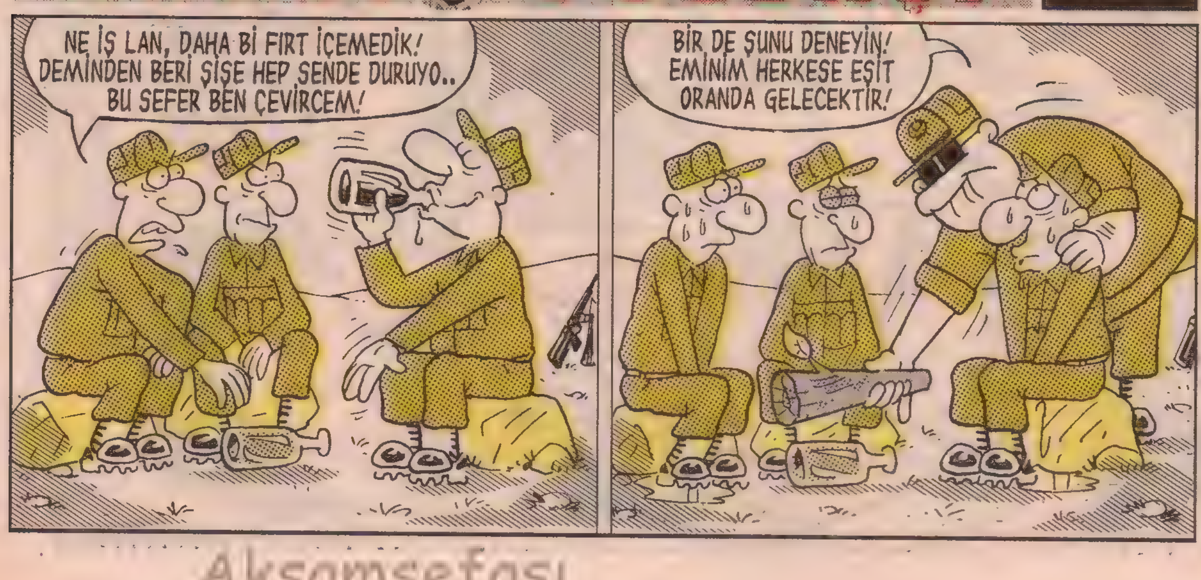
NE İŞ LAN, DAHA Bİ FIRT İÇEMEDİK! DEMİNDEN BERİ ŞİŞE HEP SENDE DURUYO.. BU SEFER BEN ÇEVİRCEM!
BİR DE ŞUNU DENEYİN! EMİNİM HERKESE EŞİT ORANDA GELECEKTİR!

PANTOLON

METİN FİDAN

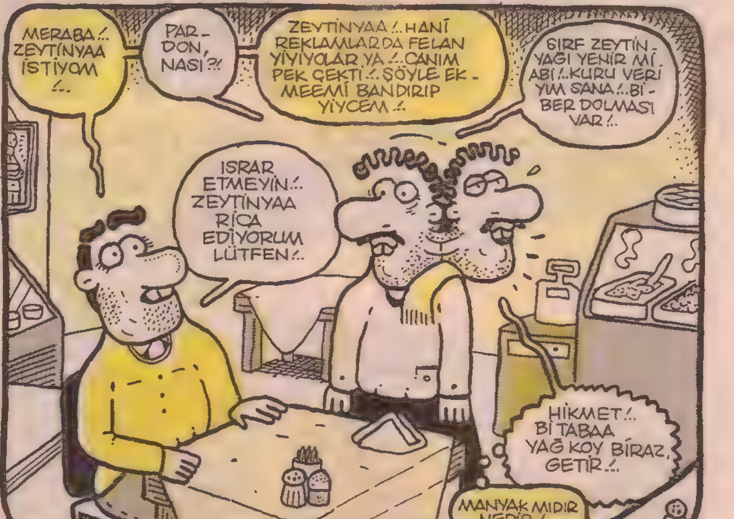
MERABA !.. ZEYTİNYAA İSTİYOM !..
PARDON, NASI ?!
ZEYTİNYAA !..HANİ REKLAMLARDA FELAN YİYİYOLAR YA !..CANIM PEK ÇEKTİ !..ŞÖYLE EKMEEMİ BANDIRIP YİYCEM !..
SIRF ZEYTİNYAĞI YENİR Mİ ABİ !..KURU VERİYİM SANA !..BİBER DOLMASI VAR !..
ISRAR ETMEYİN !.. ZEYTİNYAA RİCA EDİYORUM LÜTFEN !..
HİKMET !.. Bİ TABAA YAĞ KOY BİRAZ, GETİR !..
MANYAK MIDIR NEDİR !..

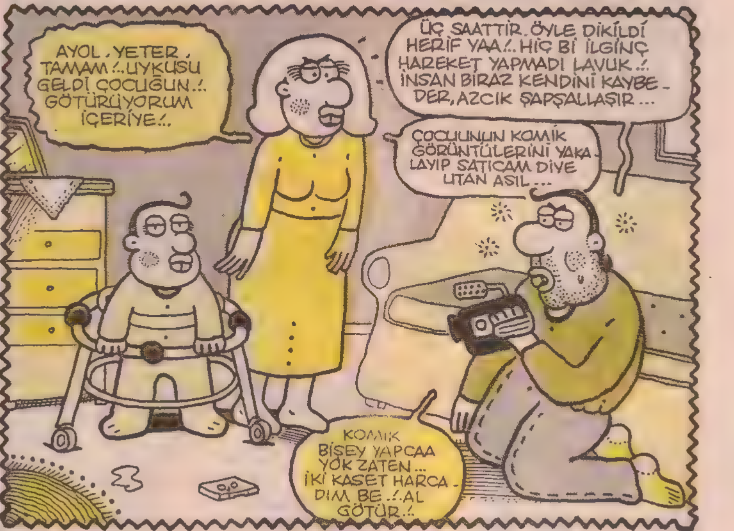
AYOL, YETER, TAMAM !..UYKUSU GELDİ ÇOCUĞUN !.. GÖTÜRÜYORUM İÇERİYE !..
ÜÇ SAATTİR, ÖYLE DİKİLDİ HERİF YAA !.. HİÇ Bİ İLGİNÇ HAREKET YAPMADI LAVUK !.. İNSAN BİRAZ KENDİNİ KAYBEDER, AZCIK ŞAPŞALLAŞIR...
ÇOCUUNUN KOMİK GÖRÜNTÜLERİNİ YAKALAYIP SATICAM DİYE UTAN ASIL...
KOMİK BİŞEY YAPCAA YOK ZATEN... İKİ KASET HARCADIM BE !..AL GÖTÜR !..

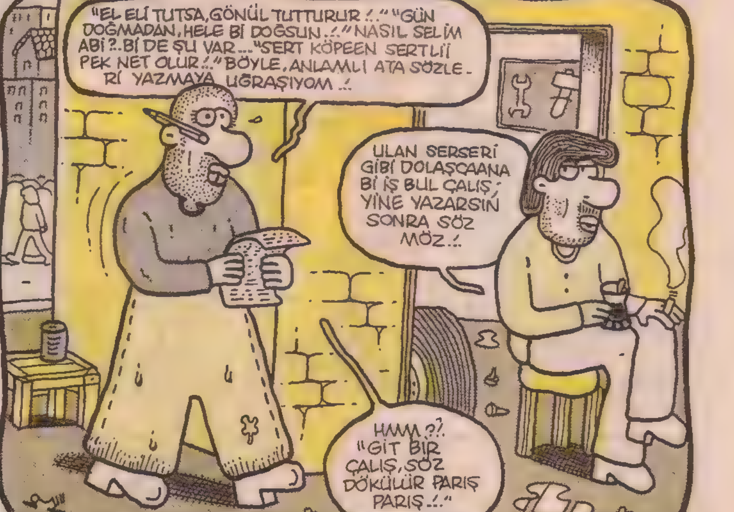
"EL ELİ TUTSA, GÖNÜL TUTTURUR !.." "GÜN DOĞMADAN, HELE Bİ DOĞSUN !.." NASIL SELİM ABİ ?..Bİ DE ŞU VAR..."SERT KÖPEEN SERTLİİ PEK NET OLUR !.." BÖYLE, ANLAMLI ATA SÖZLERİ YAZMAYA UĞRAŞIYOM !..
ULAN SERSERİ GİBİ DOLAŞCAANA Bİ İŞ BUL ÇALIŞ, YİNE YAZARSIN SONRA SÖZ MÖZ !..
HMM ?! "GİT BİR ÇALIŞ, SÖZ DÖKÜLÜR PARIŞ PARIŞ !.."

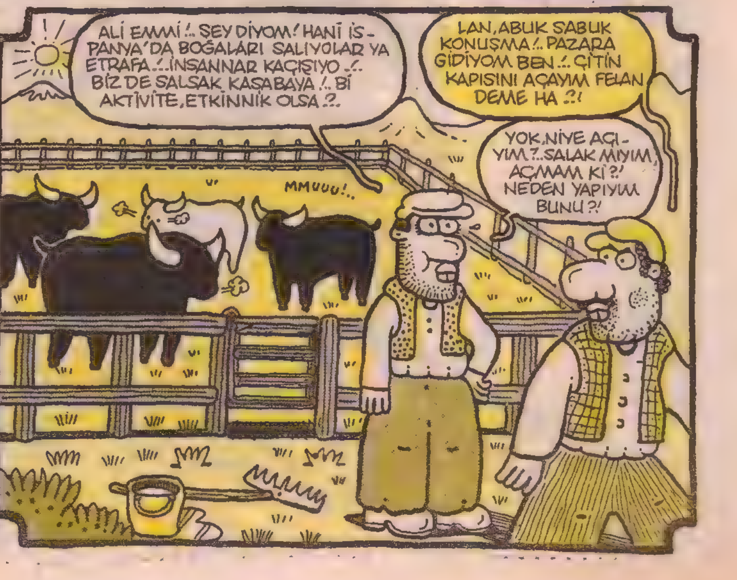
ALİ EMMİ !.. ŞEY DİYOM! HANİ İSPANYA'DA BOĞALARI SALIYOLAR YA ETRAFA !..İNSANNAR KAÇIŞIYO !.. BİZ DE SALSAK KASABAYA !.. Bİ AKTİVİTE, ETKİNNİK OLSA ?..
LAN, ABUK SABUK KONUŞMA !.. PAZARA GİDİYOM BEN !.. ÇİTİN KAPISINI AÇAYIM FELAN DEME HA ?!
MMUUU !..
YOK, NİYE AÇIYIM ?..SALAK MIYIM, AÇMAM Kİ ?! NEDEN YAPIYIM BUNU ?!

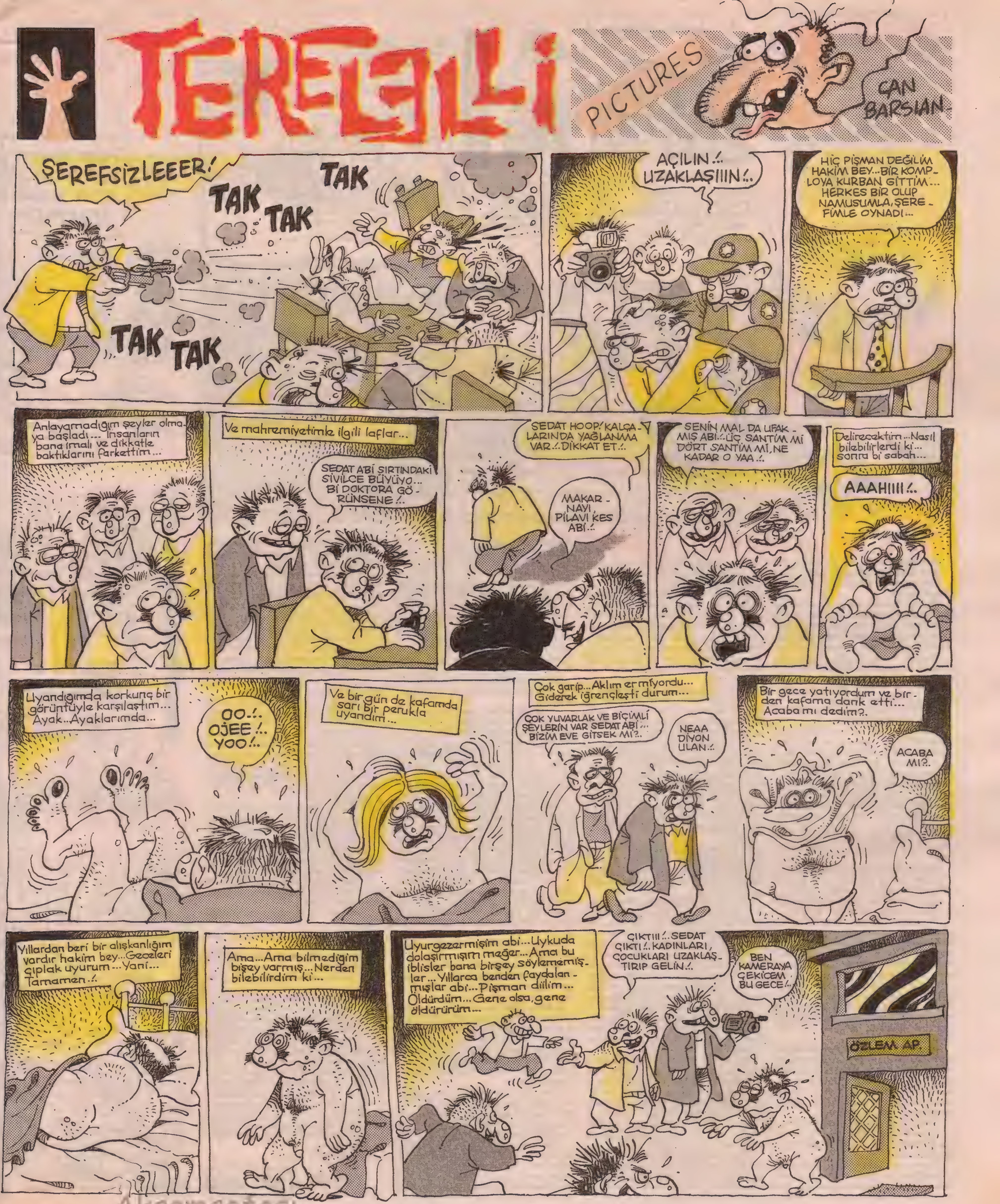
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
ŞEREFSİZLEEER!
TAK
TAK
TAK
TAK
TAK
AÇILIN!.. UZAKLAŞIIIN!..
HİÇ PİŞMAN DEĞİLİM HAKİM BEY...BİR KOMPLOYA KURBAN GİTTİM... HERKES BİR OLUP NAMUSUMLA, ŞEREFİMLE OYNADI...
Anlayamadığım şeyler olmaya başladı... İnsanların bana imalı ve dikkatle baktıklarını farkettim...
Ve mahremiyetimle ilgili laflar...
SEDAT ABİ SIRTINDAKİ SİVİLCE BÜYÜYO... Bİ DOKTORA GÖRÜNSENE!..
SEDAT HOOP! KALÇALARINDA YAĞLANMA VAR!.. DİKKAT ET!..
MAKARNAYI, PİLAVI KES ABİ!..
SENİN MAL DA UFAKMIŞ ABİ!..ÜÇ SANTİM Mİ DÖRT SANTİM Mİ, NE KADAR O YAA!..
Delirecektim...Nasıl bilebilirlerdi ki... sonra bi sabah...
AAAHIIII!..
Uyandığımda korkunç bir görüntüyle karşılaştım... Ayak...Ayaklarımda...
OO!.. OJEE!.. YOO!..
Ve bir gün de kafamda sarı bir perukla uyandım...
Çok garip...Aklım ermiyordu... Giderek iğrençleşti durum...
ÇOK YUVARLAK VE BİÇİMLİ ŞEYLERİN VAR SEDAT ABİ... BİZİM EVE GİTSEK Mİ?..
NEAA DİYON ULAN!..
Bir gece yatıyordum ve birden kafama dank etti... Acaba mı dedim?..
ACABA MI?..
Yıllardan beri bir alışkanlığım vardır hakim bey...Geceleri çıplak uyurum...Yani... Tamamen!..
Ama...Ama bilmediğim bişey varmış...Nerden bilebilirdim ki...
Uyurgezermişim abi...Uykuda dolaşırmışım meğer...Ama bu iblisler bana birşey söylememişler...Yıllarca benden faydalanmışlar abi...Pişman diilim... Öldürdüm...Gene olsa, gene öldürürüm...
ÇIKTIII!..SEDAT ÇIKTI!.. KADINLARI, ÇOCUKLARI UZAKLAŞTIRIP GELİN!..
BEN KAMERAYA ÇEKİCEM BU GECE!..
ÖZLEM AP.

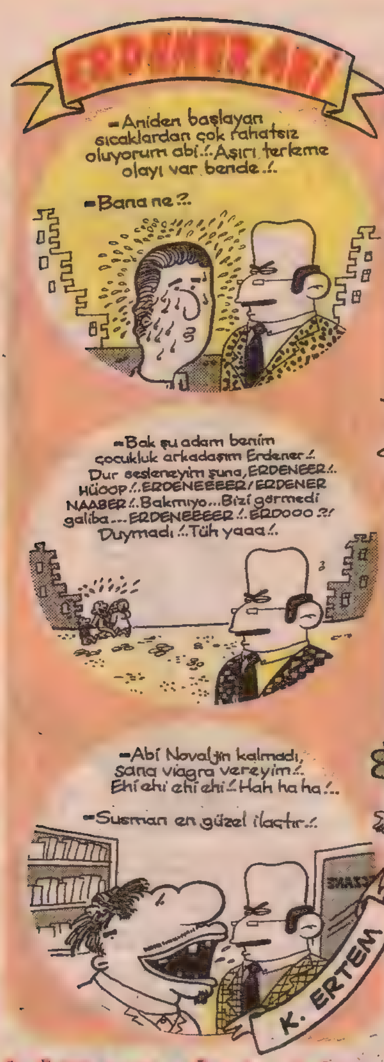
ERDENER ABİ
-Aniden başlayan sıcaklardan çok rahatsız oluyorum abi!.. Aşırı terleme olayı var bende!..
-Bana ne?..
-Bak şu adam benim çocukluk arkadaşım Erdener!.. Dur sesleneyim şuna, ERDENEER!.. HÜOOP!.. ERDENEEEER! ERDENER NAABER!.. Bakmıyo... Bizi görmedi galiba.... ERDENEEEER!.. ERDOOO?!
Duymadı!.. Tüh yaaa!..
-Abi Novaljin kalmadı, sana viagra vereyim!.. Ehi ehi ehi ehi!.. Hah ha ha!..
-Susman en güzel ilaçtır!..
K. ERTEM

guverfeyhan@hotmail.com

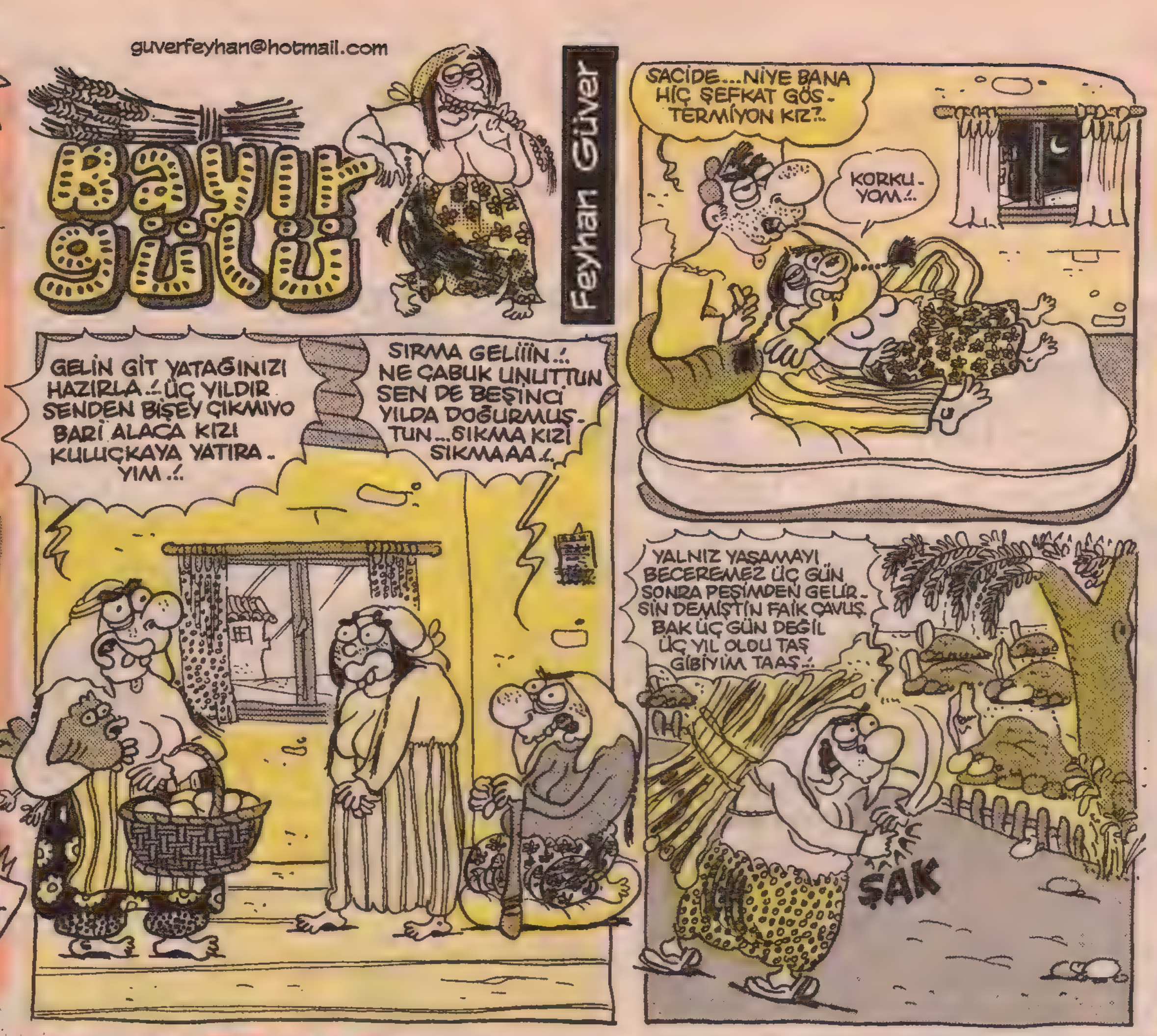
Bayır Gülü
Feyhan Güver
GELİN GİT YATAĞINIZI HAZIRLA!.. ÜÇ YILDIR SENDEN BİŞEY ÇIKMIYO BARİ ALACA KIZI KULUÇKAYA YATIRAYIM!..
SIRMA GELİİİN!.. NE ÇABUK UNUTTUN SEN DE BEŞİNCİ YILDA DOĞURMUŞTUN... SIKMA KIZI SIKMAAA!..
SACİDE... NİYE BANA HİÇ ŞEFKAT GÖSTERMİYON KIZ?..
KORKUYOM!..
YALNIZ YAŞAMAYI BECEREMEZ ÜÇ GÜN SONRA PEŞİMDEN GELİRSİN DEMİŞTİN FAİK ÇAVUŞ. BAK ÜÇ GÜN DEĞİL ÜÇ YIL OLDU TAŞ GİBİYİM TAAŞ!..
ŞAK

Pazar
n'oluur, ayrılma
boklu donunu ya
bamya cükünü
tüm komplek
gidereyim..
kulağıma o tatlı yabancı laflardan fısıldasana
Hi Hi Hi
Olur..
CİNSEL
METAL
METAL
META
adalet ve eşitlik çok mühimdir ilişkilerde değil mi dost..
adal
ve eş
isteye
çatır
emi
yalan
yutu
istiy
be

Mayıs Ayı Hayatımız Gibiydi

Mayıs, benim için öfke ve direniş ayıdır.

Mayıs, benim için hüzün ve yenilgidir.

Mayıs ayı bitmez. Tam bitecekken yine gelir ve kendisini hatırlatır...

Mayıs ayı, eve geldiği ürpertici bir gecede, bizim çocukları astılar, diye kesik kesik ağlayan babamdır.

Bu ülkenin onuru, masumiyeti, direnişi, temiz kalmış son çocukları asılmıştır mayıs ayında, ama mayısın hıncı ve kurbanları bitmemiştir yine de...

Mayıs ayı, Almanya'nın Köln şehrinde, bana sonsuz bir hasretle sarılıp, sen İstanbul kokuyorsun, diyen Atilla Keskin'dir en çok... Çünkü, mayısın bütün öfkesi, direnişi, hüznü, yenilgisi, bitmeyen istekleri ve son kurbanı onda toplanmıştır...

En sevdiği, canından çok sevdiği insanları hep mayıs ayı içinde yitirmiştir o...

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'la birlikte yola çıkmıştır. Aynı hareketin, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun öncüleridir hepsi. Özgürlük ve adalet istemişlerdir. Bağımsız bir ülke ve o ülkede halkların kardeşçe yaşamasını istemişlerdir.

Halklar inanmıştır bu çocukların haklılığına ve taleplerine. Bir subay olan babam dahi, bir mayıs gecesi, bizim çocukları astılar, diye ağlıyorsa, yeniden geri dönüp, o günlere bir kez daha ve derinden bakılmalıdır...

Ama kırılgandır tarih. İyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır. Nitekim öyle oldu...

Yakalanır bizim çocuklar. Askerî mahkemelerde yargılanırlar. Kalbi bu çocuklarla olanlar, umutlarını ve heyecanlarını korkunun karanlığında gizlerler...

Askerî mahkemeden 18 idam çıkar... Hakkında idam kararı çıkanlardan biri de Atilla Keskin'dir...

Deniz'i, Yusuf'u, Hüseyin'i; Mamak Askerî Cezaevi'ndeki ön hücrelere tek tek koyarlar. Belli ki idamları kesindir artık. İntihar etmesinler diye de, hücrelerindeki lambalar koridora alınmıştır. Hüseyin İnan'ın, yani herkesin benimsediği ismiyle Dede'nin elinde "Gerilla Savaşı ve Marksizm" adlı kitap vardır ve çok az bir zaman sonra idam edileceğine hiç aldırmadan, bütün dikkatiyle okumaktadır... Yusuf Aslan'ın hücresinin duvarında ise Pir Sultan Abdal'ın resmi asılıdır. Resimde, Pir Sultan Abdal'ın boynuna idam ilmeği geçirilmiştir. Tarihin kırılganlığı devam etmektedir...

Yusuf Aslan, bir ara hücresinden arkadaşlarına seslenir: Biz gidiciyiz, bu kesin... Kendinizi sıkı tutmalısınız! Belli ki mapusluk süreci bu kez uzun olacak sizin için. Biz gittikten sonra üstünüze çok geleceklerdir. Kendinize bir uğraş bulun. Bol bol okuyun, hatta ikinci bir dil öğrenmeye çalışın. Yoksa zamanı tüketmeniz kolay olmayacaktır...

İdamla yargılandıkları halde, birbirleriyle şakalaşmaktan geri kalmayan, ölüme bile güle oynaya, yaşam sevinçlerinden bir nebze bile yitirmeden giden insanlardır bunlar...

Hücrelerine dadanan ve yakalayıp, Abdürrezzak adını verdikleri bir fareyi kuyruğundan iple asıp, fareden çok korktuğunu bildikleri Yusuf Aslan'ın hücresinin önünde sarkıtan, onu ranzasının tepesine tırmandırıp, arkadaşlarından canhıraş feryatlarla yardım istemesine en masum neşeleriyle gülen bu çocukları nasıl unutur ki insan...

O Yusuf ki, tutuklanmalarından birinde polisler bıyıklarına bakıp, "Bunlar ne biçim bıyık ulan..." diyerek yolduğu için ve bir başka tutuklanışında onlara bu zevki bir daha tattırmamak için, sorgudan önce kendi bıyıklarını kendisi yolan; o Yusuf ki; elleriyle boğazını sıkıp, dilini dışarı çıkararak, "Bakın işte, beni astıklarında görüntüm böyle olacak!" diye, kendi ölümüyle bile alay eden, yaşam dolu ve korkusuz bir insandı...

Deniz, bambaşkaydı benim için. Her şeyden önce babası Cemil Gezmiş, babamın arkadaşıydı. Kadıköy'ün, masaları yeşil örtülü, yoksul esnaf kahvelerinde buluşup, acı çaylar içer, idamların gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini konuşurlardı...

Deniz bambaşkadır benim için. Atilla Keskin'in abisinden görüş günlerine gelirken Rodrigez'in gitar konçertosunu getirmesini istemiştir... Sanıldığım devrimciliktir onunkisi... Hep sevgiden söz eden Che Guevera gibidir... Yaşam sevinci, coşku, espri, hüzün ve duygusallıktır o... Rodrigez, belki de ilk kez onun varlığında, aynı anda yaşama ve ölüme çalmıştır gitarını; son bir kez içilen bir bardak hapishane çayı, son kez ciğerlere çekilen bir nefes sigarayla birlikte...

Hüseyin İnan ise okur, düşünür ve yorumlar. Hareketin gizli öncüsü odur. Boşa konuşmaz, herkes ona inanma ihtiyacı duyar. Eylemleriyle kanıtlar düşüncelerini. Sakin ve bilgedir. Bu yüzden arkadaşları ona "Dede" der...

Ama dedim ya, kırılgandır tarih, iyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır...

Önce, Deniz'i götürürler idam sehpasına... Deniz, masaya çıkmadan önce, orada hazır bulunanlara, bizi cezaevinden yangından mal kaçırır gibi kaptılar, havalandırarak getirdiler; ayakkabılarımızı bile bağlamamıza fırsat vermediler; postallarımın bağlarını bağlasınlar; asıldığımda ayağımdan düşmesini istemem, diye bağırır. Sonra gardiyanlar onu masaya çıkartır. Bir gardiyan ilmeği açar, genişletip, boğazından geçirir. Deniz, o anda son sözlerini söylemeye başlar: "Yaşasın tam bağımsız Türkiye! Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği! Yaşasın işçiler, köylüler! Kahrolsun emperyalizm!.."

Deniz asılırken, Yusuf Aslan'ı getirirler oraya ve Yusuf Aslan oradakilere, duydum Deniz'in sesini, der. Darağacı bu defa onun için hazırlanır. Yusuf çıkar bu defa taburenin üzerine ve son kez şöyle der: "Ben ülkemin bağımsızlığı ve halkımın mutluluğu için, bir defa, şerefimle ölüyorum. Sizler, bizi asanlar, şerefsizliğinizle hergün öleceksiniz! Bizler halkımızın hizmetindeyiz, sizler Amerika'nın... Yaşasın devrimciler! Kahrolsun faşizm!.."

Ve sonra sıra Dede'ye, Hüseyin İnan'a gelir. Sigara içip içmeyeceğini sorarlar. İçmeyeyim, der. Sonra orada bekleyenlere döner ve ayağındaki lastik ayakkabıları göstererek: "Söyleyin babama, yarın ayağımdaki bu lastik ayakkabıları görüp, doğru dürüst bir ayakkabısı bile yokmuş diye, üzülmesin. Askerî cezaevinde, ayakkabılarımızı giymemize bile fırsat vermediler. Ayakkabılarım cezaevinde kaldı. Onlara hediyem olsun..." Savcı, sözünü kesmek için, "Sehpaya çık," diye bağırır. Hüseyin İnan, masanın üzerinde, gayet sakin; "Sabırlı ol, çıkacağım," der. Ve tabureye çıkmadan, masanın üzerinde son sözlerini söyler yüreklice: "Ben, şahsî hiçbir çıkar gözetmeden, halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı, bu ana kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm!.."

Diner, ağır kapıların ve acımasız kilitlerin gürültüsü... Diner, zincir şakırtılarının sesi... 1972 yılının 6 Mayıs'ıdır...

Bir kişi daha götürülse idama, bu Atilla Keskin olacaktır. Ama daha başka kimse götürülmez. Son idam edilen Hüseyin İnan'dır. Ama vasiyeti kalır Atilla Keskin'de... İdama, darağacına götürülürken, Hüseyin İnan, can yoldaşından, Atilla Keskin'den tek bir şey ister: "Eğer birgün kurtulursan bu zindanlardan, eğer birgün özgür olursan, bir sevdiğin olursa ve ondan da bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy..."

Ölmeden önceki son isteği budur Dede'nin...

Aylardan mayıstır. Zulüm ve dostluk, inanç ve erken ölüm birbirine karışmıştır; ama unutulmayan tek bir şey vardır: Verilen sözler... İnsanın alnına yazılır. Üstelik aylardan mayıssa ve darağacına giden insanlar en sevgili arkadaşlarsa, dostlarsa, umutlarsa, direnişlerse ve sözkonusu olan onların son dileğiyse...

Atilla Keskin, Mamak ve Niğde cezaevlerinde dört sene kaldıktan sonra, 1977 yılında yurtdışına çıkar. Kendi gibi yürekli bir kadını sever. Bu kadından bir oğlu olur. Unutmak mümkün müdür o son sözleri: "Eğer yaşarsan, eğer bir kadını seversen, eğer ondan bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy..."

Ve dünyaya gelir o çocuk. Hiç şüphesiz, adı Hüseyin İnan olur. Dede İnan...

Almanya'dır gurbetin adı... Aradan yıllar geçer, Hüseyin İnan büyür. Sürgünlük büyür, büyür vatan hasreti, büyür yirmi iki-yirmi üç yaşında asılan yoldaşların özlemi...

Ve birgün, küçük Hüseyin İnan, spor yaptığı yerden dönerken, sırt çantası yoldan geçen bir kamyona takılır. Tekerleklerin altına sürüklenir birden Dede İnan. Ve o an can verir... Ve ne acıdır ve ne tuhaftır ki, aylardan mayıstır... "Oğluna benim adımı koy," diyen yoldaşın adını taşıyan ilk oğlu, ilk gözağrısı yine mayıs ayında alınmıştır Atilla Keskin'in elinden. Alınmıştır yaşamdan...

Mayıs devlet midir?... Mayıs öfke ve direniş midir?... Mayıs zulüm müdür?... Mayıs hüzün müdür?... Mayıs, bu ülkenin asılan son masum ve lekesiz çocukları mıdır; kırılan tarih mi, yoksa hayatın ta kendisi midir mayıs?... Nedir mayıs?...

Masumken ölmüştür Hüseyin İnan, tıpkı ismini aldığı Hüseyin İnan gibi, onun yoldaşları gibi... Bu yüzden annesi, beyaz bir tabuta konulmalı, diye diretir. Almanya'da günlerce beyaz ve küçük bir tabut aranır. Sonunda bulunur o beyaz tabut. İçine Hüseyin İnan konur... İçine Türkiye konur... İçine, bu ülkenin yitip giden masumiyeti, darağacına korkusuzca, hatta güle oynaya giden ve kendi ölümleriyle bile alay eden lekesiz, yiğit çocukları konur...

12 yaşındaki İnan'ın arkadaşları, mezara o an üzerlerinde ne varsa, çiçeklerini, kasetlerini, ayakkabılarını, walk-man'lerini, şapkalarını atarlar...

Ağlamak ayıptır ya devrimciler için, hep içimize akıtırız ya o içimizi dağlayan gözyaşlarını... Yüreği avucunda bir şair bozar bu kalpsiz geleneği; Atilla Keskin'in en yakın dostlarından şair Nihat Behram bozar... Ben ağlıyorum ve kimseden izin almıyorum, der... Ve işte o an boşanır gözyaşları... Ve Atilla Keskin, yoldaşları birkaç metre ilerde asılırken ağlamayan Atilla Keskin, tam 21 yıl sonra, ilk oğlu Hüseyin İnan'ın mezarı başında ağlamaya başlar.

22 yıldır dönemediği ülkesi Türkiye için, o cesur ve yiğit yoldaşları için, her geçen gün yokedilen masumiyetler ve inançlar için, kirletilen umutlar için ve bunların hepsini o kısacık, o ceylan ömründe taşıyan ilk oğlu Hüseyin İnan için ağlar. Doyasıya ve katıksız ağlar. Onca yıl, biriktirdiği her şey için, sustuğu ve içine attığı her şey için... Tıpkı babamın, bir mayıs ayında, bir gece vakti eve gelip ve hepimizi uyandırıp, "Biliyor musunuz, bizim çocukları astılar," diye ağlaması gibi...

Yine de özlenir hayat, yine de özlenir, ne kadar kirlense de Türkiye ve İstanbul... Ve Atilla Keskin, bana memleket hasretiyle, sen de İstanbul'un kokusu var, diye gözyaşlarıyla sarılır...

Bir kere gelenek bozulmuştur. Artık çok şey birikmiştir içimizde. Zehirlenmemek için, ne hissediyorsak öyle olmalıyız ve öyle davranmalıyızdır...

Ve Nihat Behram, 12 yaşında, evine dönerken bir kamyon altında kalan Hüseyin İnan için şu dizeleri okur mezarının başında:

"Acıların sessiz, sözsüz kuşlarını bıraktın şarkılarımıza...

Ölümlerde ağlanmasın diye ezberlemiştik; senin için ağladık...

Çünkü, bahar günü yürek taşımanın ölçüsüydü senin için ağlamak...

Can üstünde parçalanmış senin gibi bir çiçeğe ağlanır..."

Anladım, mayıs her şeydi... Öfkeydi, direnişti, zulümdü, yenilgiydi; o cesur ve yiğit yoldaşlardı, ölümüyle alay eden Yusuf Aslan'dı, babası üzülmesin diye ayakkabılarını arkadaşlarına hediye ettiğini söyleyen Hüseyin İnan'dı; asılmadan önce, Rodrigez'in gitar konçertosu eşliğinde içilen son çay ve son sigaraydı; babamın, bizim çocukları astılar, diye kesik kesik ağlamasıydı; Atilla Keskin'in, sen İstanbul kokuyorsun, diye bana sarılmasıydı... Beyaz bir tabutun başında hep birlikte söylenen o son dizelerdi...

Mayıs hayatımız gibiydi. Doyasıya aşık olduğumuz, tekrar tekrar sevişsek de, o hep özlediğimiz yere bir türlü ulaşamadığımız, bu yüzden acı çektiğimiz, acı çektikçe hasretle bağlandığımız sevgilimiz gibiydi mayıs ayı...

Mayıs, hayatımız gibiydi...

cezmier@
leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

* **Malatya.** 22 Mayıs Çarşamba günü saat 14:00-17:00 arası **Malatya İnönü Üniversitesi**'ndeyim. * **Ümraniye.** 26 Mayıs Pazar günü saat 15:00-19:00 arası **Ümraniye İnkılap Kitabevi**'nde * **Kocaeli.** 30 Mayıs Perşembe günü **Kocaeli Üniversitesi**'ndeyim * **Isparta.** 31 Mayıs Cuma günü saat 15:00-18:00 arası **Isparta Bilim Kitabevi**'ndeyim. * **Ünlem.** 15 günlük haber dergisi **Ünlem** çıkıyor. * **Adapazarı.** 6 Haziran saat: 16:00-19:00 arası **Adapazarı Leman Kültür**'deyim. Çark caddesi Yavuz sokak No: 17 Adapazarı. * **Zonguldak Ereğlisi.** 8 Haziran Cumartesi günü [illegible]

evişgenleri

met üst

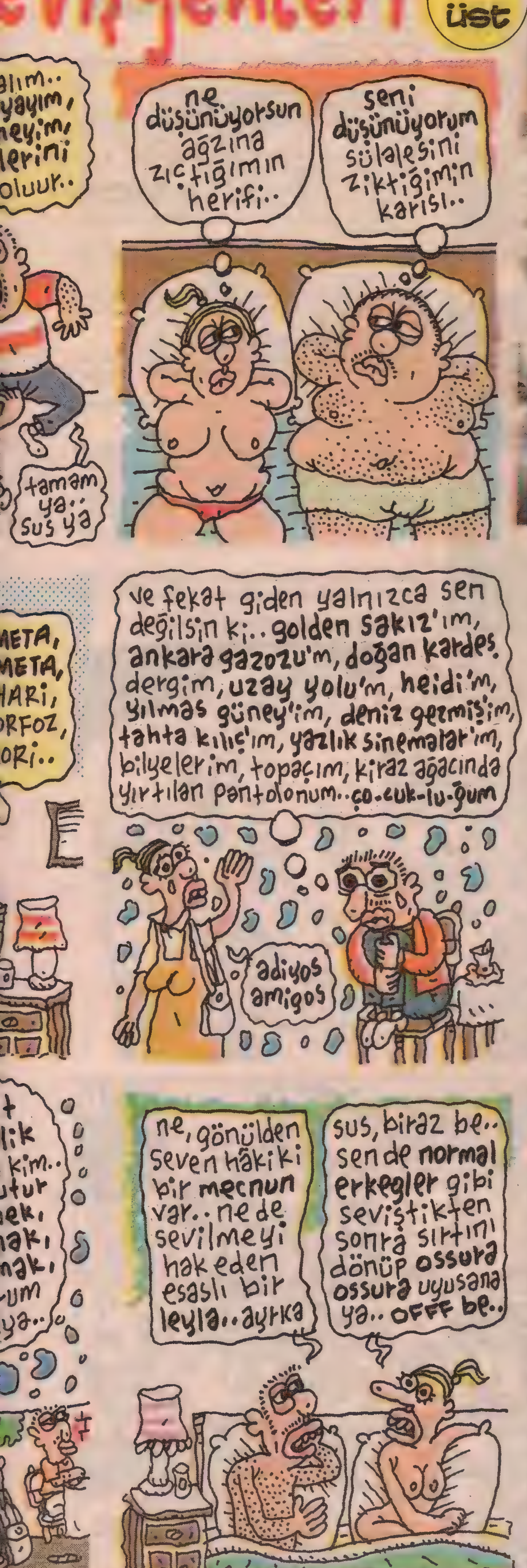
alım..
yayım,
neyim,
lerini
oluur..
ne düşünüyorsun ağzına zıçtığımın herifi..
seni düşünüyorum sülalesini ziktiğimin karısı..
tamam ya.. sus ya
META,
META,
HARİ,
RFOZ,
ORİ..
ve fekat giden yalnızca sen değilsin ki.. golden sakız'ım, ankara gazozu'm, doğan kardeş dergim, uzay yolu'm, heidi'm, yılmas güney'im, deniz gezmiş'im, tahta kılıç'ım, yazlık sinemalar'ım, bilyelerim, topaçım, kiraz ağacında yırtılan pantolonum..ço-cuk-lu-ğum
adiyos amigos
t
lik
kim..
utur
ek,
ak,
nak,
-um
ya..
ne, gönülden seven hakiki bir mecnun var..ne de sevilmeyi hak eden esaslı bir leyla..ayrıca
sus, biraz be.. sen de normal erkegler gibi seviştikten sonra sırtını dönüp ossura ossura uyusana ya.. OFFF be..

LeMan Pijama Pikniği

İşte yine bir etkinlik, yine bir yolculuk... Dergimizin düzenlediği Ankara-Kızılcahamam'daki pijama pikniğine gitmek üzere yoldayız. Bizim yol geyiklerimiz hep çok harlı geçer. Zaten bana göre ulaşacağımız noktadan ziyade, yolda geçen süreç, daha doğrusu yolun kendisi meslek hayatımızda önemli bir rol oynamıştır. Yine her zamanki gibi her konuda dur durak bilmeden hararetle konuşarak yol alıyoruz. Bu arada şunu belirtmeliyim ki, Kızılcahamam-Çamkoru, Ankara'ya bir-birbuçuk saat uzaklıkta bir yer, epeyce uzak yani... Neredeyse Bolu'ya daha yakın... Anneler gününün olduğu bir günde bu kadar uzak bir yere kim gelir düşüncesi de aklımızda yerini alıyor... Neyse misyon misyondur diyoruz ama bizimki biraz imposible misyon galiba...

Otobandan ayrılıp Kızılcahamam yoluna saptığımızda, pazar günü bile bu kadar ıssız bir yol görmenin şaşkınlığıyla ovalara, dağlara bakarak yol alırken ara ara gözümüz naylon torbalı nehirlere, derelere takılıyor. Uzun zamandır gördüğümüz en acı doğa detaylarından biri bu... Binlerce torba, dere yataklarını sarmış, dallara, çalılara, taşlara dilek çaputu gibi takılmış, gümüş gibi parıldayarak öylece duruyor. Çağıl çağıl, hışır hışır akan naylon dereler, poşet çaylar, nehirler, erezyonlu çıplak tepelerle uyumlu bir doğa harikası sergiliyor. Tabii daha önce açıkladığımız üzere (Bkz. Charlie Hebdo-Leman Özel Sayı) ecnebi çizerlerden olmadığımız için bu görüntüleri ne çiziyoruz, ne de not alıyoruz. Sadece yorgun kafamıza, her bir zerresi tıkabasa dolu olan hafızamıza kaydediyoruz. Geyiğin arasında havaya birkaç espri de atıyoruz. **"Haa abi, şimdi rafting yapıyor raftingçilerden biri diyor ki; 'Azgın derelerde, çağlayan nehirlerde değil, önemli olan naylon içinde devrilmeden, takılmadan ilerleyebilmek' nasıl espri abi?.."** **"İyi, çiz bunu"**... Nereye çiz, nasıl çiz, hiç bir yere not almadık ki, beş dakika sonra başka bir detay görünce unutacağız bu espriyi ve diğerlerini. Nitekim bir köy tabelası çıkıyor karşımıza. Köy giriş tabelası, üç saniye yani yirmi metre sonra köyden çıkış tabelası. **"Aaa ömrümde görmedim ben böyle bişey, köye giriş tabelasıyla çıkış tabelasının arası yirmi metre, çok komik yaa..."** **"Çiz lan bunu, sen çiz..."**

LeMan
Piknik

Yol biter geyik bitmez demişler, nihayet piknik yerine varıyoruz. Biz bunca uzaklığa kimse gelmez derken piknik yerinde üç otobüs dolusu hallice bir kalabalıkla karşılaşıyoruz. Üstelik de hepsi pijamalı. Hatta medya mensupları bile dolaşıyor ağaçların arasında. Medya takmaz okurlarımızdan kamera ve mikrofon kablolarıyla ip atlayanlar görülüyor. Biz de pijamalarımızı giyip leziz dolmaların böreklerin başına oturuyoruz.

Tabii biz piknik yerine biraz geç ulaştık. Geldiğimizde pijama yarışması yapılmış; Murat Moris Siyalom adlı bir arkadaş komik pijamasıyla birinci seçilmişti. Daha sonraki günlerde bazı gazetelerde **Yeni Hopdediks, Siyanürlü altın** falan şeklinde küçük haberler çıktı. Bu konuda biraz dikkat etmek gerekirdi. Yanlış anlama olabilir. Bu arkadaşa durduk yere bir misyon yüklemişler. arkadaş pikniğe gelip dolma, köfte derken yeni bir direniş sembolü olacaktı neredeyse...

Neyse dönelim pikniğe, muhabbet coşkun bir hale geldi, halaylar çekildi. Operacı Ufuk Karakoç davudi sesi ve sazıyla muhabbeti daha da harlandırdı. En ilginç detaylardan biri de, bütün herkes pijama giymişken, davulcu ve zurnacının tekno trend eşofmanlarıyla halayda yer almalarıydı...

İlerleyen saatlerde tam dolmaları, köfteleri yerken, yaratıcı okurlardan biri, atletine tiplerimizi çizdirip imzalattırmayı keşfedince birden önümüzde uzun atlet ve fanila kuyrukları oluştu. Böylece bugüne kadar imzaladığımız sırt çantası, boş kağıt, kartpostal ve ajandanın yanına atlet de eklenmiş oldu... Yahu şöyle doğru dürüst bir kitap imzalayamadan meslek hayatımız bitecek be...

Dikkat çeken diğer bir husus da, hassas ve duyarlı okurumuzun geride plastik poşet, pet şişe vs. bırakmamaya ve mangal ateşlerini söndürmeye her daim özen göstermesiydi. Bu da piknikte Lemancı farkıydı...

Bu arada pikniğin sonlarına doğru, Ankara Leman Kültür temsilcisi Ali Rıza'nın içelim güzelleşelim nidalarıyla ikide bir içkiyi dayamasıyla iyiden iyiye kafalarımız kıyak oldu. Dönüş vakti geldiğinde piknik organizasyonunu yapan ünlü yürüyüşçümüz, efsane çevreci Timur Danış **"Beni de İstanbul'a götürür müsünüz?.."** diye bize otostop yaptı. Ancak birkaç dakika sonra bir de baktık ki şoför mahaline oturmuş o bizi götürüyor. Daha da ilginci arabayı İstanbul'a kadar pijamayla sürdü, eve gelene kadar pijamasını çıkarmadı ve öylece yatağa yattığı rivayet olunmaktadır... G.İ.

DELİCEVAT

GÖKHAN DABAK

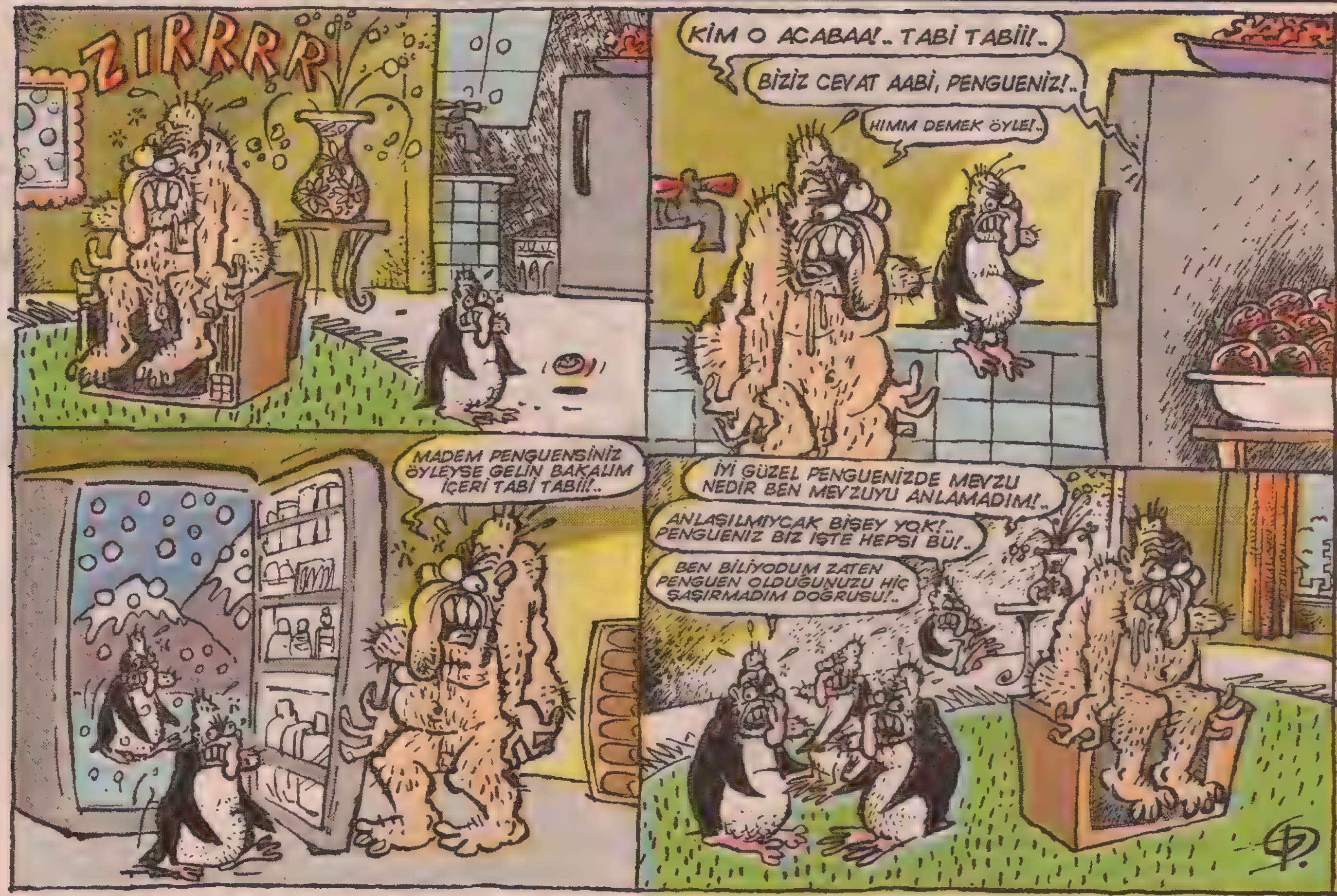
ZIRRRR
KİM O ACABAA!.. TABİ TABİİ!..
BİZİZ CEVAT AABİ, PENGUENİZ!..
HIMM DEMEK ÖYLE!..
MADEM PENGUENSİNİZ ÖYLEYSE GELİN BAKALIM İÇERİ TABİ TABİİ!..
İYİ GÜZEL PENGUENİZDE MEVZU NEDİR BEN MEVZUYU ANLAMADIM!..
ANLAŞILMIYCAK BİŞEY YOK!.. PENGUENİZ BİZ İŞTE HEPSİ BU!..
BEN BİLİYODUM ZATEN PENGUEN OLDUĞUNUZU HİÇ ŞAŞIRMADIM DOĞRUSU!..

Dün imha bugün ihya!

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Çok okuyan değil çok gezen bilir sözü belli ki bir turizmciye ait!

Dense dense çok okuyanın yanında çok gezen de bilir denebilir.

Son zamanlarda ben de bizim Cezmi Ersöz kadar olmasa da geziyorum.

Ve hüzünlerimin portatif olduğunu daha iyi anlıyorum!

Çünkü her gittiğim yere hüzünlerimi de taşıyorum.

Her gittiğim yerde de benim gibi hüzünlü, yaralı insanlarla tanışıyorum.

Bu insanlar bir zamanlar düzeni değiştirmek istemişler.

İnsanca-hakça bir düzen kurmak istemişler.

Bu yüzden hapse atılmışlar, işkence görmüşler, işsiz bıraktırılmışlar.

Dahası kurtarmaya çalıştıkları toplum tarafından yalnız bırakılmışlar.

Şimdi onlar topluma kırık, boğazlarında düğümü her an çözülüverecek bir hıçkırık.

Acaba bir zamanlar **halkı düzen bu düzen** son bulsun diye öne atılan bu insanlar yalnız bırakılmasaydı ülkemiz bugün dünyanın en borçlu, en bağımlı, en sefil ülkesi mi olurdu?

ABD eski başkanı Clinton'ın danışmanı Dick Morris, "IMF parasını verip Türkiye'yi satın aldı; Türkiye ABD'nin malı" diye konuşma cesaretini mi bulurdu?

Aslında Türkiye'nin durumunu en iyi başbakanı anlatıyor.

Başbakanı gibi Türkiye'nin de sağlığı bozuk; sürekli titriyor; sık sık sendeliyor, düşüyor; başkalarına tutunarak, başkalarına bağımlı olarak yaşıyor.

Buna karşılık yurdum insanı da her an patlayacak bir yanardağ gibi.

Sanki Anadolu'da bir başka Türkiye Ligi oluşmuş gibi.

Bunalımspor, **Öfke**spor, **Tepki**spor bu ligin üç büyükleri.

Anadolu'da beni en çok etkileyen izlenimim şu ki ülkeyi aydınlatmak için kendilerini yakan aydınlar, gençler geç de olsa anlaşılıyorlar.

Hayatları boyunca sağcı partileri desteklemiş esnaflar, çiftçiler, işadamları "vakti zamanında Deniz Gezmiş gibi gençlere, Aziz Nesin gibi aydınlara kulak verseydik ne ülkemiz ne de biz bugünkü gibi sefil, perişan olurduk. Biz Amerika'ya mali, askeri bağımlılığa karşı çıkan bu insanları yalnız bırakmanın günahını çekiyoruz" diyorlar.

Görünen o ki yakın gelecekte bu ülkenin en itibarlı insanları vakti zamanında Amerika'ya mali ve askeri bağımlılığa karşı çıkanlar olacak gibi.

Dün **imha** edilen bu insanlar bugün **ihya** edilecek gibi!

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

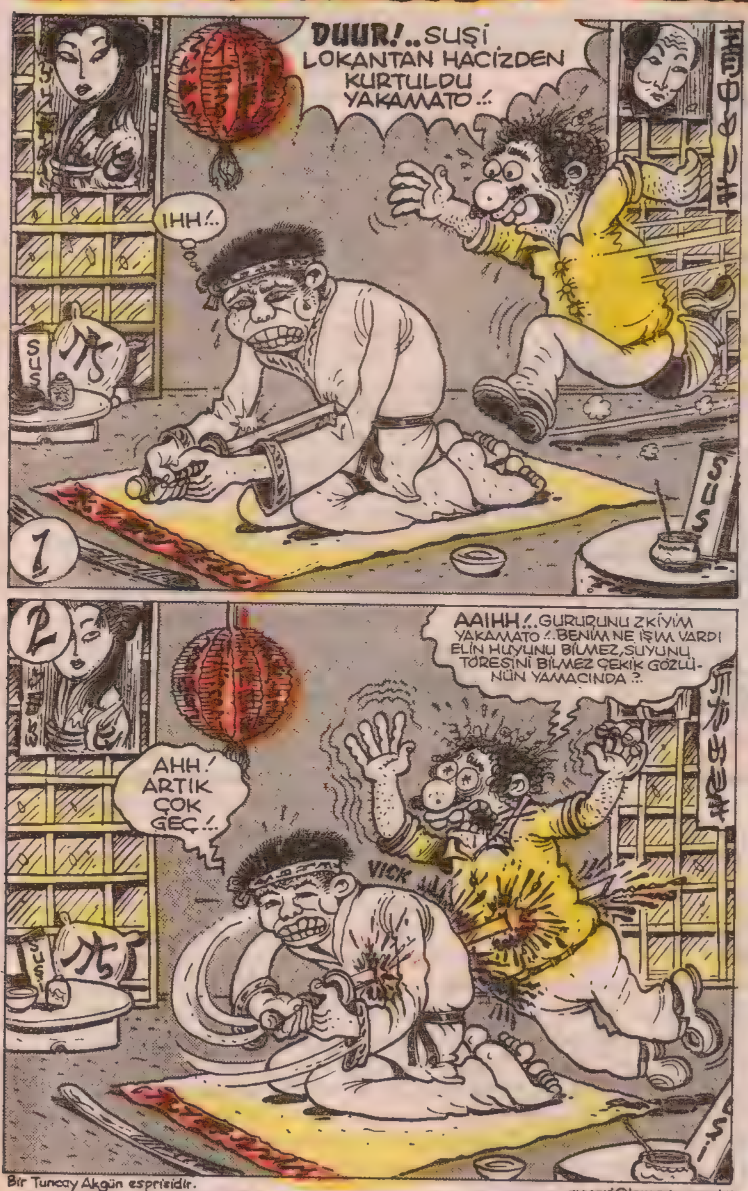
DUUR!.. SUŞİ LOKANTAN HACİZDEN KURTULDU YAKAMATO!..
IHH!..
SUS
1
2
AAIHH!.. GURURUNU ZKİYİM YAKAMATO!.. BENİM NE İŞİM VARDI ELİN HUYUNU BİLMEZ, SUYUNU TÖRESİNİ BİLMEZ ÇEKİK GÖZLÜNÜN YAMACINDA ?..
AHH! ARTIK ÇOK GEÇ!..
VICK

Bir Tuncay Akgün esprisidir.

guneri@leman.com.tr

DUMUR

Nisan ayında günlerden bir gün... Parçalı bulutlu, kapalı bir hava. Sert poyraz esiyor. Yağmur da yağacak gibi... Buna rağmen sahilde açık havada oturmuş çay içiyorum. Herşey durgun, moraller de parçalı bulutlu. Birden "**Asitooo, Assittiiooo, Aspistoo**" diye garip sesler çıkararak kendi kendine konuşan bir adam geçiyor önümüzden. Garsonlar, kokoreççiler coşkunlukla gülmeye başlıyor. İçlerinden biri; "**Tıhhahhaaa, Hıhhıhhaaa, lan bi tane sağlam adam yok he, eheehe ehe eheheheee**" diyor gür kahkahalarla.

O puslu, bulutlu, hüzünlü ortam bir anda dağılıyor, her yeri pürneşe kaplıyor.

Kendi kendine konuşan adam geçip gidiyor, gözden kaybolunca herşey tekrar biraz önceki durgun ve hüzünlü duruma dönüyor. Anlamadığım şudur; bir tane sağlam adam yoksa hep böyle neşeli olmanız, hep gülmeniz gerekmez mi? Kendi kendine konuşan adama niye bu kadar güldünüz? Demek ki herkes bir şekilde sağlam, demek ki gerçek sağlam olmayan yok denecek kadar az... Eee ne demişler; deli gelmeden yeli gelirmiş, Deli gidince hüzün belirmiş...

DETAYI

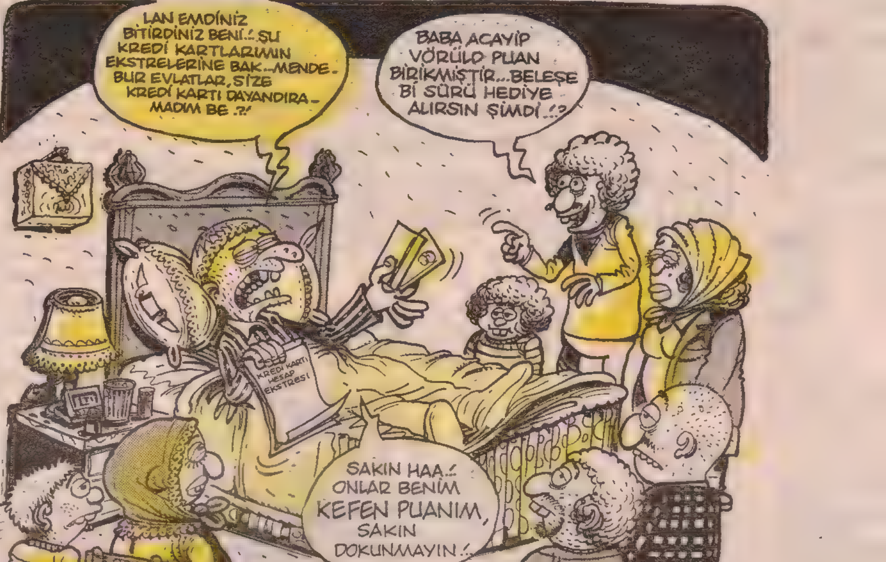
LAN EMDİNİZ BİTİRDİNİZ BENİ!.. ŞU KREDİ KARTLARIMIN EKSTRELERİNE BAK... MENDEBUR EVLATLAR, SİZE KREDİ KARTI DAYANDIRAMADIM BE .?!
BABA ACAYİP VÖRÜLO PUAN BİRİKMİŞTİR... BELEŞE Bİ SÜRÜ HEDİYE ALIRSIN ŞİMDİ!..?
KREDİ KARTI HESAP EKSTRESİ
SAKIN HAA!.. ONLAR BENİM KEFEN PUANIM, SAKIN DOKUNMAYIN!..

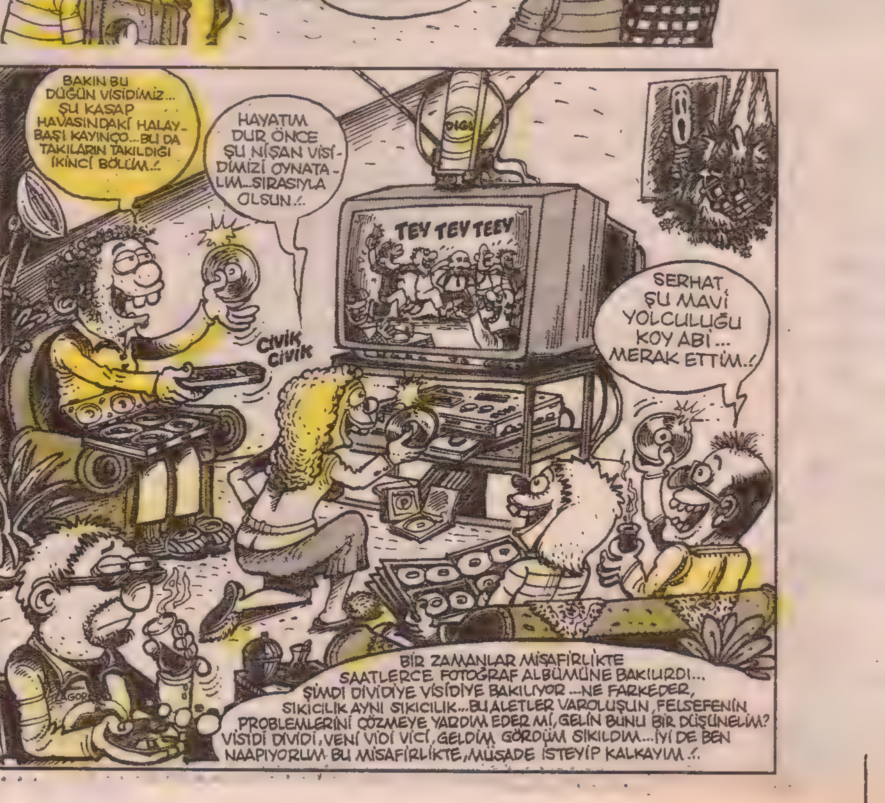
BAKIN BU DÜĞÜN VİSİDİMİZ... ŞU KASAP HAVASINDAKİ HALAYBAŞI KAYINÇO... BU DA TAKILARIN TAKILDIĞI İKİNCİ BÖLÜM!..
HAYATIM DUR ÖNCE ŞU NİŞAN VİSİDİMİZİ OYNATALIM... SIRASIYLA OLSUN!..
DIGI
TEY TEY TEEY
CIVIK CIVIK
SERHAT, ŞU MAVİ YOLCULUĞU KOY ABİ... MERAK ETTİM!..
ZAGOR
BİR ZAMANLAR MİSAFİRLİKTE SAATLERCE FOTOĞRAF ALBÜMÜNE BAKILIRDI... ŞİMDİ DİVİDİYE VİSİDİYE BAKILIYOR ...NE FARKEDER, SIKICILIK AYNI SIKICILIK... BU ALETLER VAROLUŞUN, FELSEFENİN PROBLEMLERİNİ ÇÖZMEYE YARDIM EDER Mİ, GELİN BUNU BİR DÜŞÜNELİM? VİSİDİ DİVİDİ, VENİ VİDİ VİCİ, GELDİM GÖRDÜM SIKILDIM... İYİ DE BEN NAAPIYORUM BU MİSAFİRLİKTE, MÜSADE İSTEYİP KALKAYIM!..

bahadirboysal@yahoo.com

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

İKİLİ, NEVRESİMLİ ŞEYLER FALAN FISTIK..

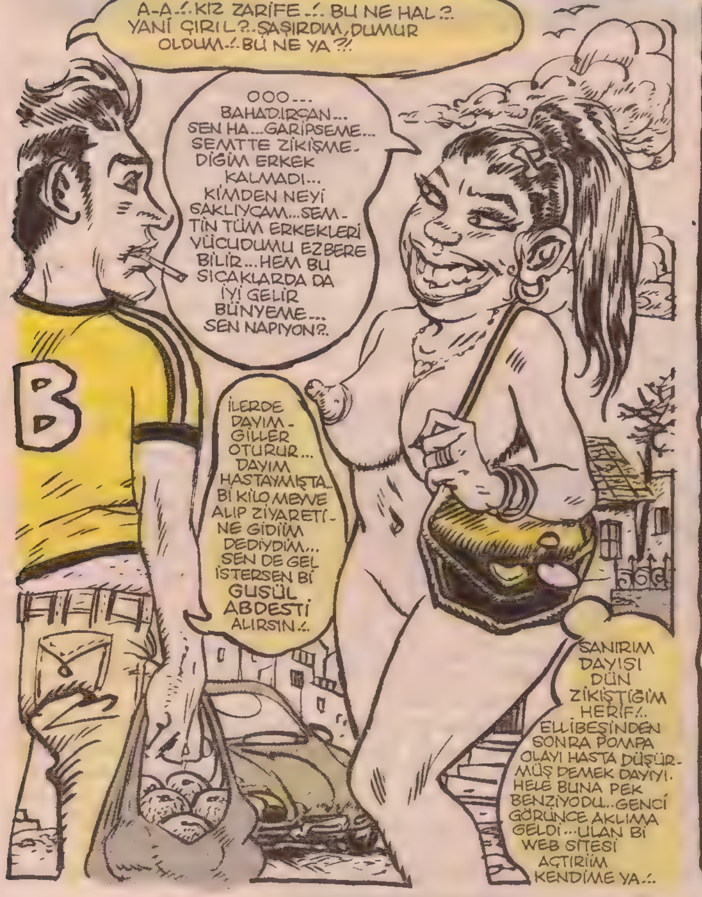
A-A.!. KIZ ZARİFE .!. BU NE HAL ?. YANİ ÇIRIL ?. ŞAŞIRDIM, DUMUR OLDUM.!. BU NE YA ?!.
OOO... BAHADIRCAN... SEN HA... GARİPSEME... SEMTTE ZİKİŞMEDİĞİM ERKEK KALMADI... KİMDEN NEYİ SAKLIYCAM... SEMTİN TÜM ERKEKLERİ VÜCUDUMU EZBERE BİLİR... HEM BU SICAKLARDA DA İYİ GELİR BÜNYEME... SEN NAPIYON?.
İLERDE DAYIMGİLLER OTURUR... DAYIM HASTAYMIŞTA. Bİ KİLO MEYVE ALIP ZİYARETİNE GİDİİM DEDİYDİM... SEN DE GEL İSTERSEN Bİ GUSÜL ABDESTİ ALIRSIN.!.
SANIRIM DAYISI DÜN ZİKİŞTİĞİM HERİF.!. ELLİBEŞİNDEN SONRA POMPA OLAYI HASTA DÜŞÜRMÜŞ DEMEK DAYIYI. HELE BUNA PEK BENZİYODU.. GENCİ GÖRÜNCE AKLIMA GELDİ... ULAN Bİ WEB SİTESİ AÇTIRIİM KENDİME YA.!.

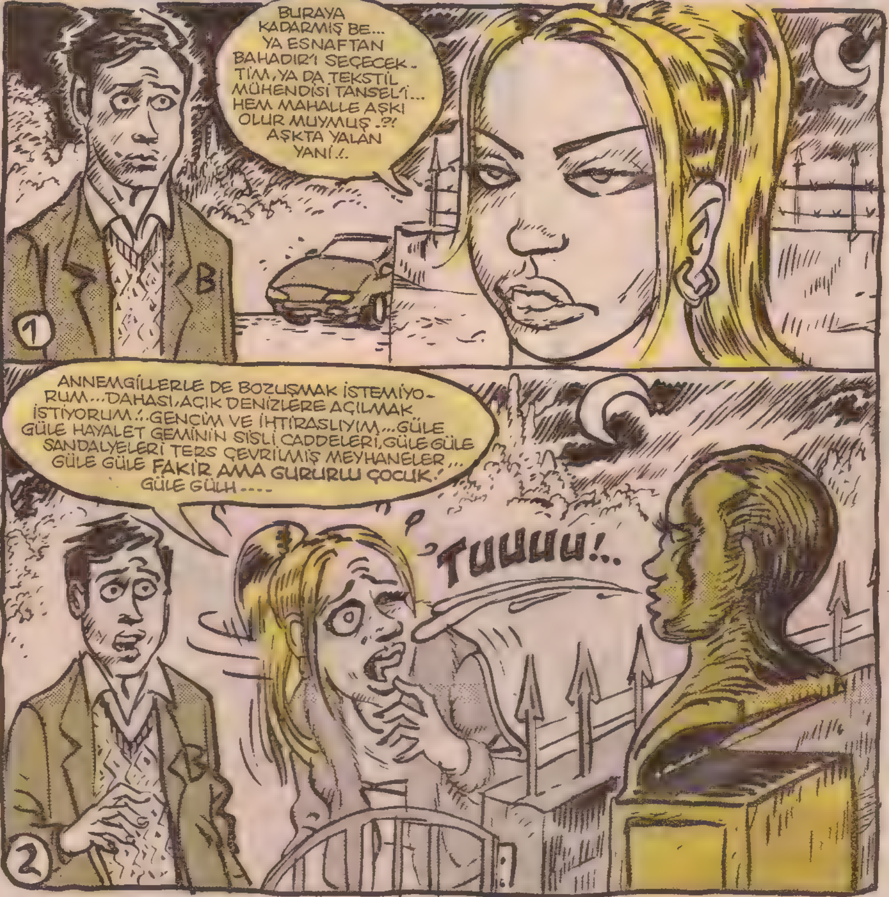
BURAYA KADARMIŞ BE... YA ESNAFTAN BAHADIR'I SEÇECEKTİM, YA DA TEKSTİL MÜHENDİSİ TANSEL'İ... HEM MAHALLE AŞKI OLUR MUYMUŞ .?! AŞKTA YALAN YANİ.!.
1
ANNEMGİLLERLE DE BOZUŞMAK İSTEMİYORUM... DAHASI, AÇIK DENİZLERE AÇILMAK İSTİYORUM.!. GENCİM VE İHTİRASLIYIM... GÜLE GÜLE HAYALET GEMİNİN SİSLİ CADDELERİ, GÜLE GÜLE SANDALYELERİ TERS ÇEVRİLMİŞ MEYHANELER... GÜLE GÜLE FAKİR AMA GURURLU ÇOCUK! GÜLE GÜLH....
TUUUU!..
2

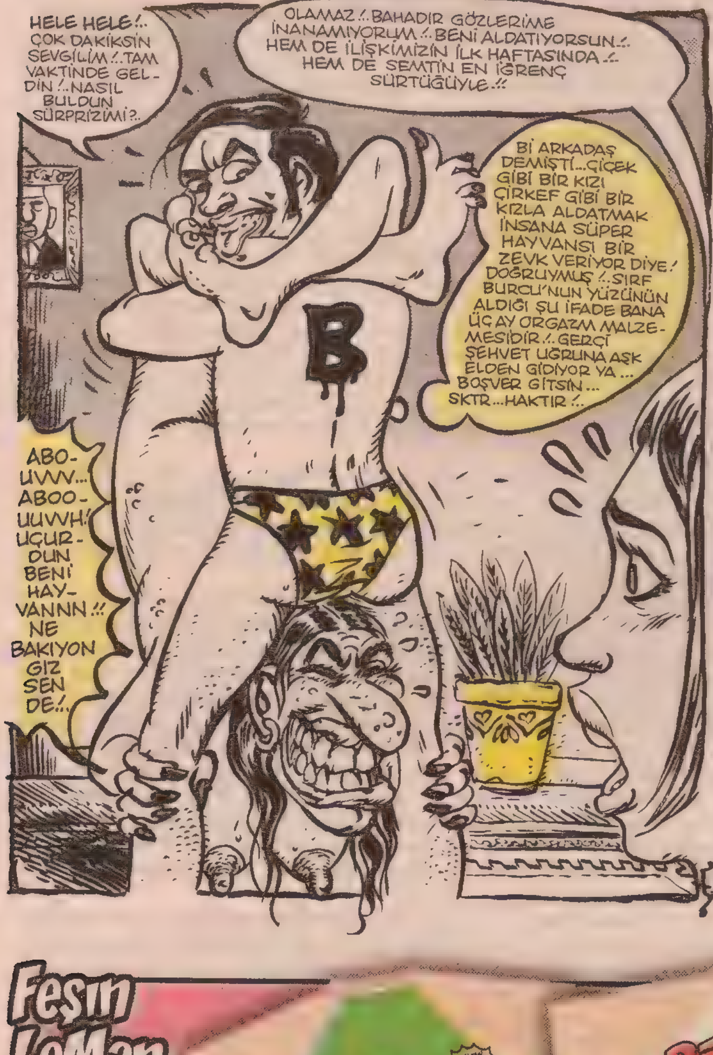
HELE HELE!.. ÇOK DAKİKSİN SEVGİLİM!.. TAM VAKTİNDE GELDİN!.. NASIL BULDUN SÜRPRİZİMİ?..
OLAMAZ!.. BAHADIR GÖZLERİME İNANAMIYORUM!.. BENİ ALDATIYORSUN.!. HEM DE İLİŞKİMİZİN İLK HAFTASINDA.!. HEM DE SEMTİN EN İĞRENÇ SÜRTÜĞÜYLE.!!
Bİ ARKADAŞ DEMİŞTİ... ÇİÇEK GİBİ BİR KIZI ÇİRKEF GİBİ BİR KIZLA ALDATMAK İNSANA SÜPER HAYVANSI BİR ZEVK VERİYOR DİYE! DOĞRUYMUŞ!.. SIRF BURCU'NUN YÜZÜNÜN ALDIĞI ŞU İFADE BANA ÜÇ AY ORGAZM MALZEMESİDİR!.. GERÇİ ŞEHVET UĞRUNA AŞK ELDEN GİDİYOR YA... BOŞVER GİTSİN... SKTR... HAKTIR!..
ABO-UVVV... ABOO-UUVVH! UÇURDUN BENİ HAYVANNN!! NE BAKIYON GIZ SEN DE!..

MEVTA OLMUŞ BABA BAHADIR... MEMUD BESİME VE VELÂ YEZİDDİ EZİYETİ...

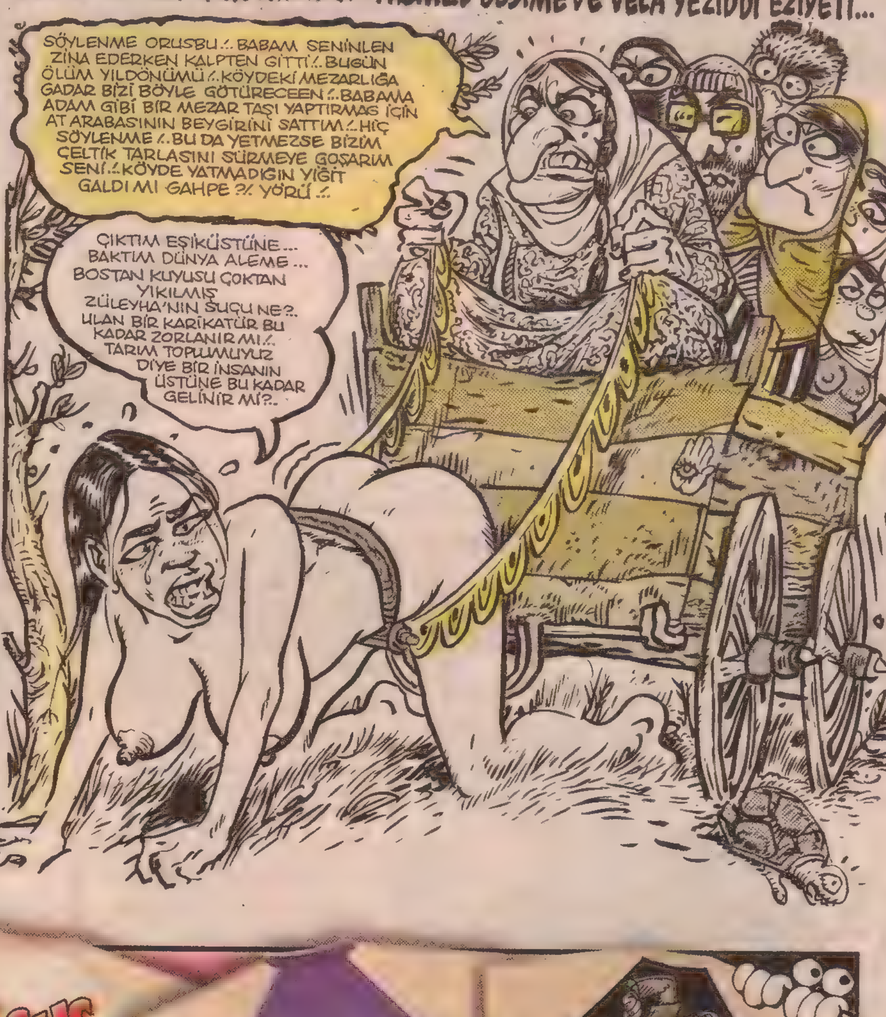
SÖYLENME ORUSBU.!. BABAM SENİNLEN ZİNA EDERKEN KALPTEN GİTTİ!.. BUGÜN ÖLÜM YILDÖNÜMÜ!.. KÖYDEKİ MEZARLIĞA GADAR BİZİ BÖYLE GÖTÜRECEEN!.. BABAMA ADAM GİBİ BİR MEZAR TAŞI YAPTIRMAG İÇİN AT ARABASININ BEYGİRİNİ SATTIM!.. HİÇ SÖYLENME!.. BU DA YETMEZSE BİZİM ÇELTİK TARLASINI SÜRMEYE GOŞARIM SENİ!.. KÖYDE YATMADIĞIN YİĞİT GALDI MI GAHPE?! YÖRÜ!.
ÇIKTIM EŞİKÜSTÜNE... BAKTIM DÜNYA ALEME... BOSTAN KUYUSU ÇOKTAN YIKILMIŞ ZÜLEYHA'NIN SUÇU NE?.. ULAN BİR KARİKATÜR BU KADAR ZORLANIR MI!.. TARIM TOPLUMUYUZ DİYE BİR İNSANIN ÜSTÜNE BU KADAR GELİNİR Mİ?..

İki Resim Arasındaki 7 Fark

Vedat Özdemiroğlu

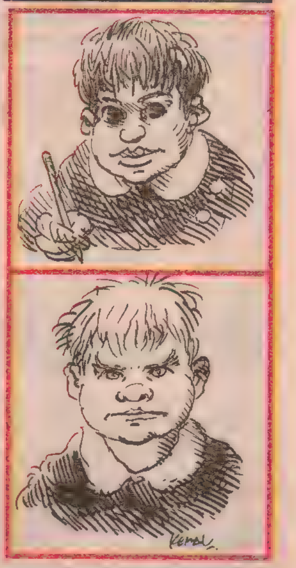

En ön sıracılar & En arka sıracılar

❶ En ön sırada oturan öğrenciler, sadece öğretmeni ve tahtayı gördükleri için 'dar vizyon' sahibi olurlar...
En arka sırada oturan öğrenciler, bütün sınıfı görebildikleri için 'geniş ve derin perspektif' edinirler!..

❷ En ön sırada oturanlar, öğretmen korkusundan asla şamata, geyik yapamadıkları için öğrenciliğin gerçek tadından mahrum kalırlar...
En arka sırada oturanlar, sohbetin-muhabbetin kralını yaptıkları için neşe içinde büyürler, sosyal yönden güçlü olurlar!..

❸ En ön sıracılar, öğretmene yakınlıktan dolayı otoritenin etkisinden sıyrılamazlar, güç karşısında şirinleşerek zamanla kişilik değişimi yaşarlar...
En arka sıracılar, rahat oldukları için karakterlerinde bir sapma yaşamazlar, güce karşı mesafeli durmayı öğrenirler!..

❹ En öncüler, göz önünde olduklarından dolayı saçlarına, tırnaklarına, giyimlerine, hal ve hareketlerine sürekli dikkat ederler, bu da onları bunaltır...
En arkacılar, şekil ve hissiyat olarak serbesttir, örneğin ayakkabıları ve hatta çorapları çıkarıp serin serin tursalar hiçbir şey olmaz!..

❺ Öncüler, tembel olduklarında hemen dikkat çekerler, azar işitirler, çileleri büyüktür...
Arkacılar, tembel de olsalar sınıf içinde kolay kaynarlar, fazla garipsenmezler!..

❻ Ön, sıra dayağında çaresiz olarak tokatlardan nasibini alır veya avuçlarına cetveller şaklar...
Arka, öğretmenin sıra dayağı manyaklığından caymasından zilin çalmasına kadar sayısız sıyrılma umuduna sahiptir!..

❼ Sağlam birkaç arkadaşa karşın, en ön sırada oturan öğrenciler asla sınıfın yıldızı olamazlar, sempatiden ziyade antipati çekerler...
İddiasızlık, geyikçilik, kalenderlik gibi özelliklerinden dolayı, en arka sırada oturan öğrenciler genellikle sınıfın acarı olur, teneffüslerde yoğun ilgi görürler!..
(Çizimler için Kemal Aratan Bey'e teşekkür)

vo@leman.com.tr

Vö'nün Notu

İnternetten gelen bir duyuru: Tekerlekli sandalye ihtiyacı olan ve temin şansı bulunmayan kişiler, 0.216.326 41 66'dan Erol Ayvacıklı'ya ulaşabilirlermiş. (**Adres:** NGM Uluslararası Taş. Tic. Ltd. Şti. Koşuyolu-İstanbul, **Faks:** 0.216.326 33 53, **E-Posta:** o.yigidim@mynet.com.tr)

Feşın LeMan L-Manyak 2002-Yaz Kolleksiyonu Son ütücüde!
Bİ SUS ARTIK!
DELLENMİŞ DELİ CEVAT
ASABİ ERDENER
YALNIZLIK SAVAŞÇILARI ROBİNSON VE CUMA
KAYKAYCI TİMSAH

DENGELİ BESLENMEEEE !..
Kaanertem ed, leman nokta Kom nokta tereeeeee !..

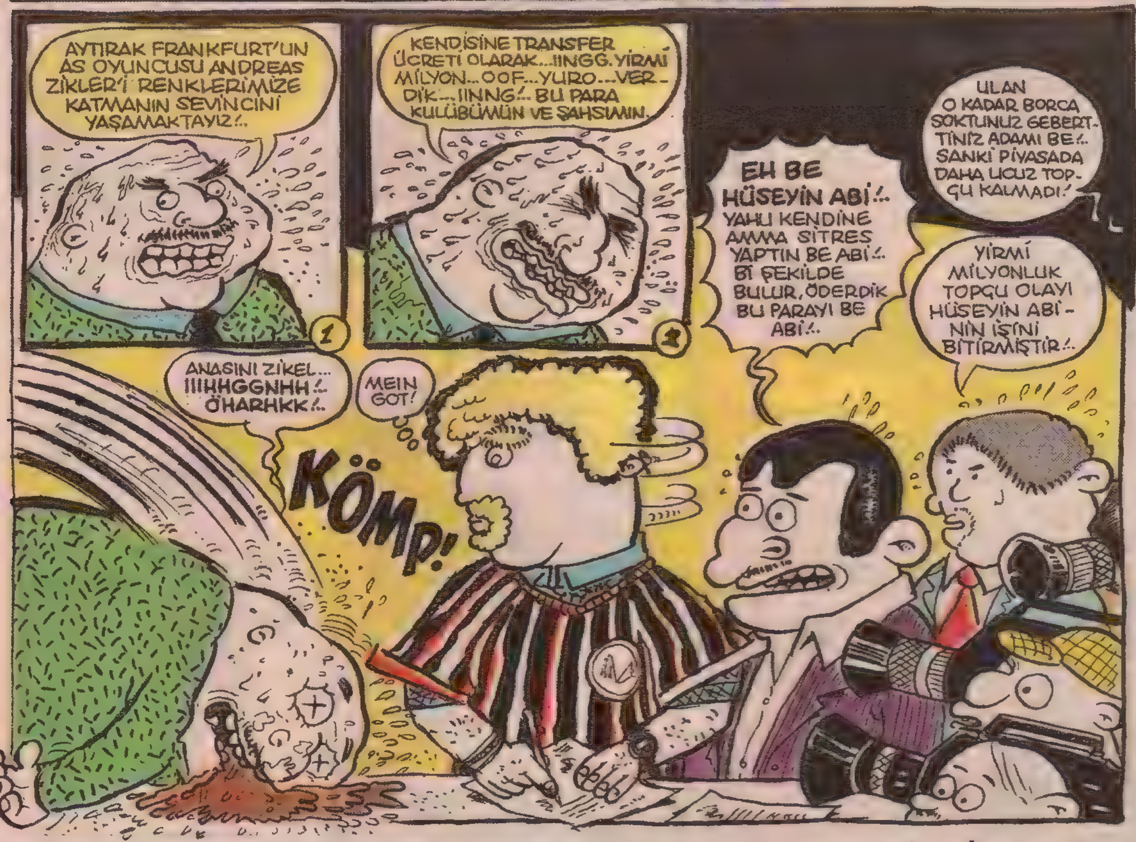
AYTIRAK FRANKFURT'UN AS OYUNCUSU ANDREAS ZİKLER'İ RENKLERİMİZE KATMANIN SEVİNCİNİ YAŞAMAKTAYIZ !..
1
KENDİSİNE TRANSFER ÜCRETİ OLARAK...IINGG. YİRMİ MİLYON...OOF...YURO...VERDİK...IINNG !.. BU PARA KULÜBÜMÜN VE ŞAHSIMIN.
2
ULAN O KADAR BORCA SOKTUNUZ GEBERTTİNİZ ADAMI BE !.. SANKİ PİYASADA DAHA UCUZ TOPÇU KALMADI !
EH BE HÜSEYİN ABİ !.. YAHU KENDİNE AMMA SİTRES YAPTIN BE ABİ !.. Bİ ŞEKİLDE BULUR, ÖDERDİK BU PARAYI BE ABİ !..
YİRMİ MİLYONLUK TOPÇU OLAYI HÜSEYİN ABİ - NİN İŞİNİ BİTİRMİŞTİR !..
ANASINI ZİKEL... IIIHHGGNHH !.. ÖHARHKK !..
MEIN GOT!
KÖMP!

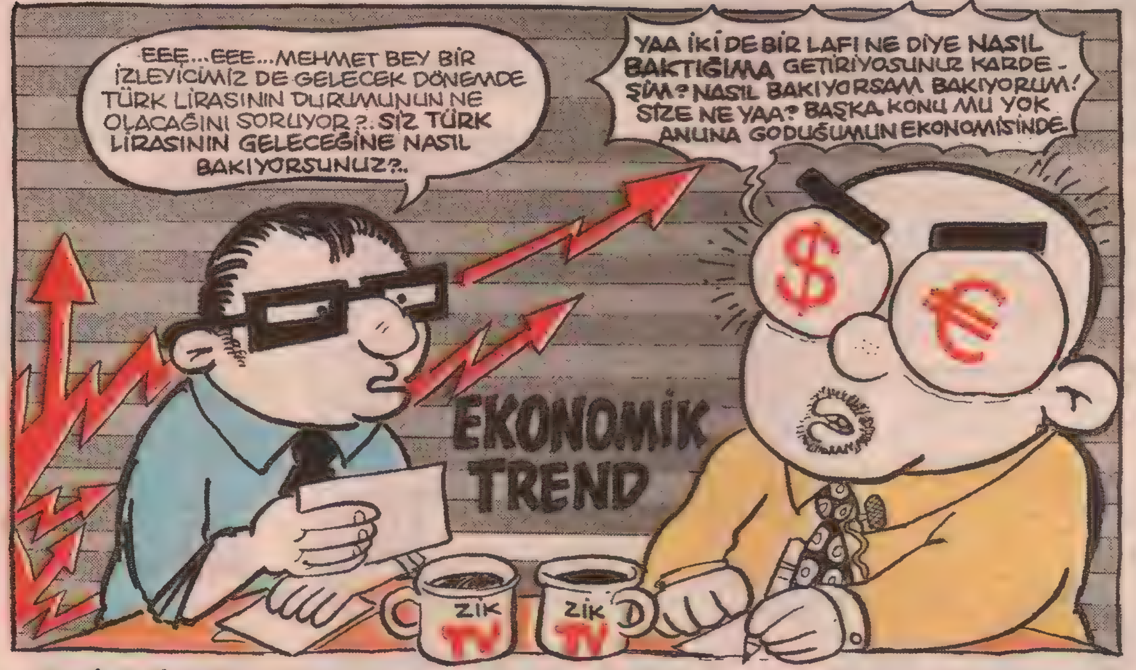
EEE...EEE...MEHMET BEY BİR İZLEYİCİMİZ DE GELECEK DÖNEMDE TÜRK LİRASININ DURUMUNUN NE OLACAĞINI SORUYOR ?. SİZ TÜRK LİRASININ GELECEĞİNE NASIL BAKIYORSUNUZ ?..
YAA İKİ DE BİR LAFI NE DİYE NASIL BAKTIĞIMA GETİRİYOSUNUZ KARDEŞİM? NASIL BAKIYORSAM BAKIYORUM! SİZE NE YAA? BAŞKA KONU MU YOK ANUNA GODUŞUMUN EKONOMİSİNDE.
$
€
EKONOMİK TREND
ZİK TV
ZİK TV

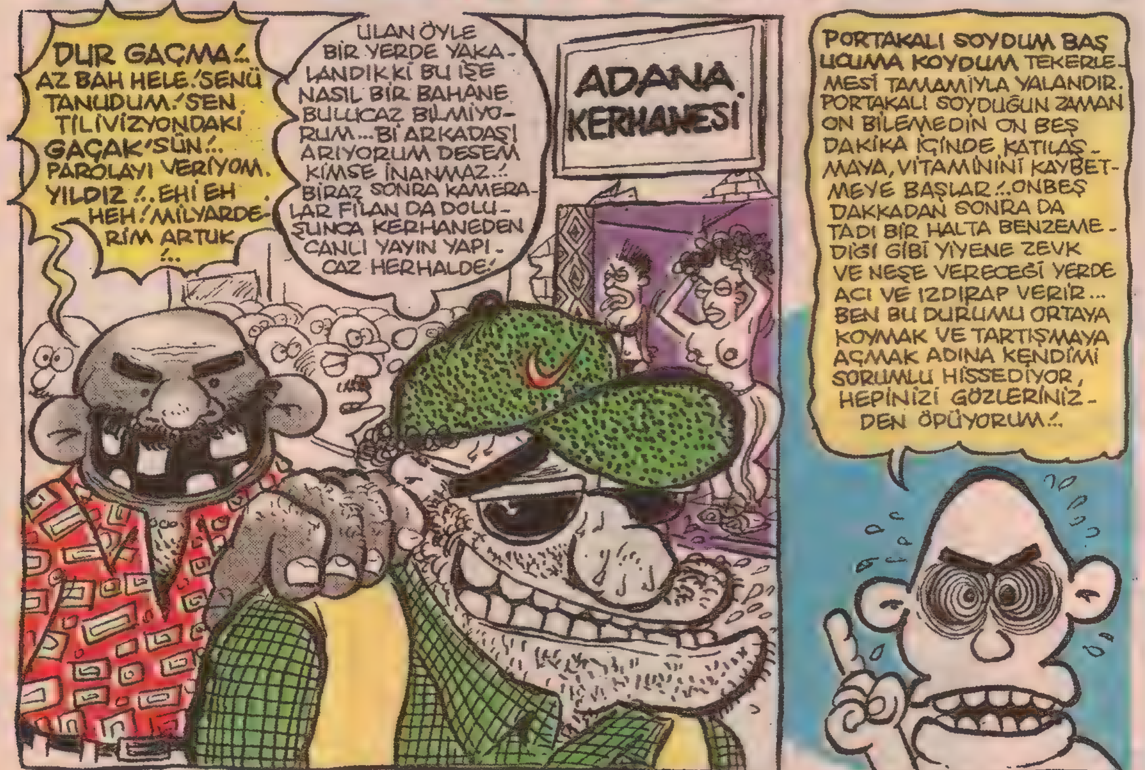
DUR GAÇMA !.. AZ BAH HELE ! SENÜ TANUDUM ! SEN TİLİVİZYONDAKİ GAÇAK'SÜN !.. PAROLAYI VERİYOM. YILDIZ !.. EHİ EH HEH ! MİLYARDERİM ARTUK !..
ULAN ÖYLE BİR YERDE YAKALANDIK Kİ BU İŞE NASIL BİR BAHANE BULUCAZ BİLMİYORUM...Bİ ARKADAŞI ARIYORUM DESEM KİMSE İNANMAZ !.. BİRAZ SONRA KAMERALAR FİLAN DA DOLUŞUNCA KERHANEDEN CANLI YAYIN YAPICAZ HERHALDE!
ADANA KERHANESİ
PORTAKALI SOYDUM BAŞ UCUMA KOYDUM TEKERLEMESİ TAMAMİYLA YALANDIR. PORTAKALI SOYDUĞUN ZAMAN ON BİLEMEDİN ON BEŞ DAKİKA İÇİNDE KATILAŞMAYA, VİTAMİNİNİ KAYBETMEYE BAŞLAR !.. ONBEŞ DAKKADAN SONRA DA TADI BİR HALTA BENZEMEDİĞİ GİBİ YİYENE ZEVK VE NEŞE VERECEĞİ YERDE ACI VE IZDIRAP VERİR... BEN BU DURUMU ORTAYA KOYMAK VE TARTIŞMAYA AÇMAK ADINA KENDİMİ SORUMLU HİSSEDİYOR, HEPİNİZİ GÖZLERİNİZDEN ÖPÜYORUM !..

Tren

NİHAT GENÇ

nihatg@leman.com.tr

12 Eylül'den birkaç hafta sonra İzmir Tepecik'ten inmekte olan bir askeri araç kimliği bilinmeyen kişilerce tarandı. Yaralanan sekiz askerden dördü ölüverdi. Askeri aracın komutanı, yeni mezun genç bir asteğmendi, ilk defa bir araç komutanıydı. Kavşakta aniden makineli tüfekle, çapraz, dikine, boyuna ateşle karşılaştıklarında ne yapacağını şaşırmış, kendisini araçtan aşağı güçlükle atabilmişti. Şoför anında öldü. Arkada dizili oturan jandarmaların da bir yarısı öldü. Basın, o gün bugün bu olayı haber vermedi. Kimsecikler duymadı. Kim yapmışsa, 12 Eylül yönetimine karşı yapmıştı. Mahkeme aşaması dahi gizli tutuldu. Genç asteğmen, neden araç in, ateş aç, emirlerini anında vermediği için, görev ve emirlerini yerine getirmemekle yargılanıp bir müddet hapis yattı.

Tarayanlar, kimlerdi, kime karşıydılar, bütün bunları bir şekilde bilirsek ne olacak, tarihi aydınlatmak ne işimize yarayacak! Şimdi birçok kitapta, 12 Eylül'den sonra tek mermi atılmadı gibi laflar geçiyor! Tarih, o kadar yakın ki, milyonlarca canlı şahidi var. Bu kadar yakın bir tarihi dahi gizliyoruz.

12 Eylül günlerinde İstanbul Galata Köprüsü'nde alkollü araçları durduran iki trafik polisi, sivil giyimli bir yüzbaşıyı yanında sevgilisiyle bilmeden durdurur, ehliyet, ruhsat sorar. Çok geçmeden, yanına askerlerini alan komutan, trafik polisleri için, bunlar, polis elbisesi giymiş teröristler diye kurşuna dizdiriyor. Gazeteler bu haberden de bahsetmedi. O günkü sıkıyönetim şartları ellerini kollarını bağlıyor olabilir. Buna benzer yüzlerce boğazlanma öyküsü, halkın, kurumların, tarihin derinliklerinde vicdana çekilmeden, ülkeyi çürüterek kokmaya devam ediyor! Şimdi okuyoruz kitapları, 12 Eylül bembeyaz bir çarşaf gibi, şu hale bak, kendi gözümüzle gördüğümüz tarihi bile yeni nesle anlatırken, vatan haini oluyoruz, çomak sokmakla suçlanıyoruz.

Ve sonra, beş komutan tepeye oturdu, bilim şöyle olacak, gazeteler böyle olacak, üniversiteler Doğramacı'nın olacak, partiler iki tane olacak, diye yasalar çıkardılar. Halkın %98'i oy verdi, onaylandı. O gün bugün, ülkemiz bu yasalarla yönetiliyor. Bu yasaların gölgesinde ülke bir adım yürüyemedi.

Manastırların çileci bölümlerinde gizli yaşayan, kimseye görünmeyen rahibelerin sakalları vardır. Her manastırda onlarca sakallı rahibe çilecilik gereği kesmezler, onlar İsa'nın hanımları. Kızıl sakallı bir rahibe düşünün, henüz fotoğraf makinesine yakalanmadılar. Diyelim otuz yıl öncesine kadar ordaydılar, bizim, hepimizin günahlarını temizlemek için oradaydılar. Sakallarını gizleyerek çok büyük bir trajediyi de hazırladılar, nerdeyse her rahibin bir sübyan fantezisi, ya da vakası ortada. Artık, Papa'nın bile elinden birşey gelmiyor. Sübyan, sakalı bitmemiş çocuk demek, amaaan, burdan nereye varacağım... Ben size Aziz Nesinvari bir hikaye anlatayım...

12 Eylül'den birkaç ay sonra trenle İstanbul'a gidiyorum. Her yerde arama var. Keskin bir kış. Her yer karla örtülü. Hamam gibi vagonlar, sıcak ayarı yapılmadığı için, fırının içi gibi. Hala yapılamadı, çakmaklar bomba gibi patlıyor sıcaktan. İnsanlar, 12 Eylül günlerinde patlama, bomba seslerinden öyle ürküyor ki, sokaklarda çocukların çat patları dahi sıkıyönetim bildirisiyle yasaklandı. Ödümüz kopuyor. Patlayan çakmak, sereserpe birbirinin üzerine binerek uyumuş insanları kabusla hortlatıyor!

Birkaç kişi dışında kompartıman uyumuş, koyu bir sessizlik. Cuntanın dediği gibi aynen oluyor. Birbirine sımsıkı sarılmış halk, huzur içinde. Öyle özlemişler ki birbirlerini. "Sen sağcısın, sen solcusun", ya da "bugün yanımda bir sağcı oturdu" "acaba kimdir bu adam" kuşkularıyla beynini yemiş halk, yüzyıllardan sonra işte şimdi kendini yeni tanıyormuş gibi, birbirine küçük ikramlarda bulunuyor. Dost canlısı yüzle bakınıyor etrafa. Birkaç hafta içinde halk çok değişti. Panik, korku, nefret gitti, yüzlerine hafif bir sakinlik sindi. Yıllardır siyasi bölünmüşlük ve ölüm korkusuyla tanımadıkları insanlarla asla konuşmayan insanlar, birbirlerini tanımak için gayret gösteriyor sanki!

Boşluk duygusu içinde, canlı cenaze gibi insanlar. Herkes bir yakınını mutlaka kaybetmiş. Derin bir bıkkınlık. Askeri diktatörlüğü herkes alkışlıyor. Halk diktatörlüğün en canayakın, en cici, en uslu parçası oluyor. Oysa herkes kurulu düzene, sisteme, istisnasız karşıydı. Çekilen acılar ortada. Kardeş kavgasını kim bitirirse, onun heykelini dikmeye yeminli!

Aslında her milletin ruhunda gizlenmiş, asla vazgeçilmeyen bir Führer gizli. Kriz anlarında, halkı kamçılayıp, yani, kıyımdan geçirerek, bu büyük organizmayı tedavi eder. Halk, sınırsız yetkilerle işte on yılda bir, ya da elli yılda bir gelen büyük Führer'ini çıkarttı. Führer, nefsi müdafayı sınırsız şekilde tırmandırıp istediğini asıp kesme hakkını halka gönüllüce onaylattı.

Yazarlar, herkes, darbeyi askerlerin yaptığını sanır. Darbeleri, halkın sessizliği yapar. Bu derin sessizlik ve gizli itaat, bir nevi halkın mecburi hizmetidir. Birgünde milyonlarca insan topluca üniforma giyme başarısını tarihin bir başka ülkesinde gösteremedi. Yani, halkımız, devletin değil, ordunun vatandaşıdır. Çünkü halk, ordunun yurttaşı olarak daha kestirme, daha az riskli çözümleri sever. Bir ölü gibi itaat. Vatanseverlik ahlakıyla çelikleşmiş orduya tüm siyasi hastalıkları tedavi ettirme alışkanlığı Hun İmparatorluğu'ndan beri hiç değişmeyen karakterimiz. Bu aynı zamanda kronikleşen ve artık kültürümüz olan cinsel hastalıklarımızın tek sebebi. Vatan haini damgası yememek için kendini düzdürenler, artık kimseyi düzemez. Düzdürme becerimiz çok gelişti. Kendi köyünde bizim gibi eşekleri düzerek zafer üstüne zafer kazanan insanlara hayranlığımız hiç eksilmez!

Halk ile asker arasında karşıtlık darbe anlarında birden kalkar. Total, tek vücut bir savaş makinesine döneriz. Onbinlerce düzen bozguncusunu, kendi evlatlarımızı, elbirliğiyle işkenceden geçirir, hiç rahatsız olmayız.

Halkımız aslında, kimsenin akıl yürütmesi, düşünmesi, tartışmasını hiçbir zaman istemedi. Birileri sürekli ülkeyi yıkıma götürüyor, sürekli yapacağı şey, askeri, parti gibi tutmak. Kargaşa yaratan iç düşman fantezilerini gazetelerimiz yaygarayla hergün uydurup çoğalttıkça halkımız asker partisini hiç devreden çıkartmaz.

Aşağılık ve köle ruhundan değil, düzen yıkıcılar karşısında hemen askere karşı boynunu eğip beklemek, tuhaf bir namus duygusu! Gittikçe artan bir itaatkarlık. Kayıtsız şartsız bir teslimiyet. Hiçbir şekilde organize olmayanlar, tek organize olabilmiş kuruma hayranlıkla, iftiharla bakar, fıstıkla, bademle besler!

Tedirginlik gitmiş, cunta kararlarının yayınlandığı TV'ye memnuniyetle bakıyor, başka maceralar arıyor, hemen bankerlerin kapılarında kuyruk oldu. En yoksulundan en zenginine ülkeyi kısa yoldan zengin olma düşleri sardı. Garson çocuklar dahi, banker levhası asıp halkın milyarlarını uçurdu. İstisnasız herkes zengin olmayı kafasına koydu. Elde avuçta ne var, bileziğine, küpesine kadar bozdurup bankerlere yatırdı. Henüz, Özal gelip, tek kanallı TV'yle hayaller öğretmeye başlamamıştı. Ama, ıstırap dolu günler bitmişti. Diktatörlük siyasetin rezil, çürük dişlerini teker teker tutukladı, cezaevlerine tıktı. Şimdilik herkes cuntanın hergün TV'den bağırdığı huzur ortamını arıyor. Bombasız, olaysız geçen hergün diktatörlüğün zaferi oluyor. Herkes alkışlıyor,

Devamı 13. Sayfada

derin bir ohhh!.

Tren, Eskişehir Biçer'de mi, yoksa Beylikahın'nda mı durdu, hatırlamıyorum. Trene, akşam on'da mı, yoksa on kırkbeşte mi bindik, onu da hatırlamıyorum. Gecenin ikisi, üçü. Durmasıyla işportacıların trene binmesi bir oldu. Uykusundan uyanan yaşlı teyzeler, şu afyonlu pasta, haşhaşlı çöreğe sarıldı. Yaşlı teyze, bir yerleri görür müyüm diye camdan dışarı bakıyor. Çok karanlık. Gerinenler. Üstüne başına tertip, düzen verenler. Sanki hepimiz ışıklı bir salonda toplanmışız, birbirimize mutlulukla, gülerek, sevinçle bakıyoruz. Küçük ikramlar yapılıyor. Nezaketle yol veriliyor. Küçük mutlu sorular soruluyor: "Burası Eskişehir mi?", "daha ne kadar var?". Yüzyıllardır birbirlerini tanımamış gibi, herkes, aynı dili konuştuğu insanları şimdi, 12 Eylül'ün fırsatıyla tanımak istiyor gibi. Her bakış, her soru, tanışmak için bahane. Yaşlı teyze, sıcaktan bayılacakmış gibi. Soyundu. Mavi bir bluz içinden lop lop memeleri dizlerinin üstüne düştü, sanki, içinde yarım bardak kadar sütün çoğuldayışını kompartıman duyar gibi oldu. Nasıl geveze! Konuşmaya nasıl can atıyor, haşhaşlı çöreğinden kopartıp ikram etti: "Ne güzel ülkemiz var değil mi, şimdi İzmit'ten geçerken pişmaniyesi, Çorum'dan geçerken leblebisi, Konya'dan geçerken Mevlana şekeri...' ağzını ballandırarak sıraladı. İçimden, bu ülkeden sadece geçerek gitsek, gerçekten ne güzel!

Tren, gereğinden fazla mola verdi. Gençler bilmez, elektrik kısıntılarına ve TV'nin necefli maşrabalı kesintilerine o kadar alışıktır ki insanlar, bir yarım saat sessizce beklerler. Yarım saati geçirdik. Sıkıntılı, şikayetçi görünmeden, nezaketle söylenmeler başladı: "Ne oldu acaba, yine bir olay mı var?".. Birkaç adam, trenden inip, karların üstünde gezinmeye başladı. Ne çok kadın var. 12 Eylül'le birlikte ortalıkta hiç görünmeyen yaşlı teyzeler, kadınlar, otobüslerde, vagonlarda, yollarda ne çok görülmeye başladı. Hepsinin gözleri çildir çildir, ülkelerini şimdi görüyormuş gibiler. Arkamdaki kadının sesi ise, taşa sürülen cam gibi, cızık bir ses, nasıl dayanacağım.

Kompartımandakiler şaşkınlığını belirtmeden, ne olduğunu da anlayalım gibi, "biz de çıkalım, hava alalım, içerisi çok sıcak".. Sıcak bunaltıcı, herkes kaşınıyor, keselenir gibi cıvık cıvık kaşınıyorlar. İki kadın çok civildek, kürklerini giyinip dışarı fırladı. Vagonda hala uykulu, muşultulu gözler. Adamın biri çoluk çocuğuna karısına, eşek şakası yapmaya başladı. Kadın birşeyler söylüyor, anlaşılmıyor, şamur şumur konuşuyor, ağzında çörek! Bir trafik polisi bindi trene. Boş yer bakındı. Vagonun ön kısmında tuvalet önünde sahanlıkla beklemeye koyuldu.

Bir saat kadar bekledik. Ardımda cırıltılı sesiyle kadın: "Tren mi bozuldu?" dedi. Kocakarı dışarıda nihayet birşeyler görüp hayretle bağırdı: "Aaaa, herkes dışarda, neler oluyor?"... Aşağı indik. Vagondaki tüm erkekler dışarda. Karların üstünde oynayarak kar çiğneme zevki bulaşıcı hastalık gibi. Herkes kar çiğneyip, atlayıp, zıplayıp, oynuyor. Başka bir ülkeye gelmiş gibi, bu ülkenin kar'ı bile çok ilginçmiş gibi. Arkadan trenin önüne doğru bakınca, tren sanki, karla kaplanmış bir dağın içine saplanmış gibi. Küçük gruplar ayaküstü konuşmaya başladı: "Niye hareket etmiyor tren!". "Valla bilmiyoruz, karşıdan tren mi geliyor?..".. "Canım en fazla on dakka beklenir, bir saati geçtik..!"

Bir yarım saat daha geçti, kürklü kadın helanın önünde korkunç bir çığlık attı, haklıydı, birisi helanın önüne yufka açar gibi ishal olup sıçmış. Tüm vagonlar dışarı boşaldı. Homurtular yoğunlaştı. Kimse cesaret edip niye hareket etmediğini kimseye soramıyor, zaten kondüktörler ortalıkta hiç görünmüyor. Aslında, kimse, devlete, polise karışmak istemiyor, zaten ülke karışık, bir bildikleri vardır, dağın başında bizi bırakmazlar ya, sabırlı olalım...

Arkamdaki kadın yerinden kalkarken, yandaki delikanlının uzanmış ayaklarına bir tepik attı: "Evladım yolu kesmişsin!".. Çocuk korkuyla çekti ayaklarını. Homurtular bağrışmaya dönüştü. Biri bağırdı: "Yahu kardeşim bu tren niye gitmiyor, bilen yok mu?".. Kalın paltolu orta yaşlı bir adam: "Valla bilmiyoruz!".. Paltolu adam, öne doğru yürüdü. Herkes soru sormaya korkuyor, birşeyden çekiniyorlar. Yolda gelene kadar, polisler kompartımanlara girmiş, kimliğini, tipini beğenmeyenleri aşağı indirmişti...

Koyu bir sessizlik çöktü vagona. Hela önünden cırtlak bir kadın sesi treni ayağa kaldırdı: "Ağzına kadar dolu". Yanındaki adam "yandakine girin!", "O da ağzına kadar dolu, girilmiyor bile...!" Adam sakince: "diğer vagona gidin", kadın: "Onlar da ağzına kadar bok dolu, on dakika durdu tren, herkesin sıçacağı geldi..". Adam, çözüm üretmeye devam ediyor: "Siz mi, çocuk mu girecek?" "Çocuk, tutamıyor!". Adam eliyle karların ardındaki karanlığı gösterdi: "dışarı çıkın, kimse görmez, bak oralara!", kadın "ama çocuk üşür!"

Trenin beklemesi, iki saati buldu. Kompartıman içinde huysuzlanmalar başladı. Yaşlı bir adam delirmişcesine: "Evladım açmayın şu kapıyı, dayayın ayağınızı, zırt pırt açılmasın, üşüyoruz!".. Arkamdaki teyze destek verdi: "Çocuklar üşüyor canım, açtırmayın kapıyı!".. Kapının önündeki genç sinirlenip arkaya doğru söylendi: "Ben mi açıyorum, herkes girip çıkıyor, ne yapabilirim!"..

Birkaç dakika sonra, yandaki sırada genç kızlar panikle bağrışıp yerlerde sigara aramaya başladı: "Sigaram kayboldu, yok, oraya da baktım..". Genç kız cici bici giyinmiş, önündeki sıranın altına bakıyor, koltuktaki adam: "Evladım burda ne arasın sigaran!", "ne bileyim yuvarlanmış, biri ayağıyla sürtmüştür!".. Arka sıradaki genç bir delikanlı kızı haşladı, sinirler iyice gerildi: "İnsanlara bir sigara için hırsız muamelesi yapmayın, baban yaşında adama hırsız mı diyorsun?" Genç kız üstünü başını paralayarak: "Polis, polis yok mu, polis!"..

Bir başka kadın, genç kızın koluna girdi: "Saatlerdir bekliyoruz, herkes bunaldı, kalk dışarı çık, hava al biraz!"..

Arkadan aynı yaşlı adam, kavgaya hazırlanır gibi kostaklanarak yeri göğü indirdi: "Kardeşim burada eşşek mi ossuruyor, açtırmayın şu kapıyı üşüyoruz.." Genç oğlan, artık dayanamadı: "Ben mi açıyorum kapıyı, .iktir git be, herkes bana bağırıyor!.."

Arkadaki yaşlı, mavi bluzlu teyze: "Çocuk haklı, başkaları açıyor kapıyı, onun suçu yok, genç çocuk gurur yaptı..." Arkadan dayılanmayı sürdürdü adam: "Ne çocuğu, genci, bunlar memleketin ağzına sıçtı, düzen mi kaldı, büyük küçük dinlemezler, herşeyin içine ettiler!"

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

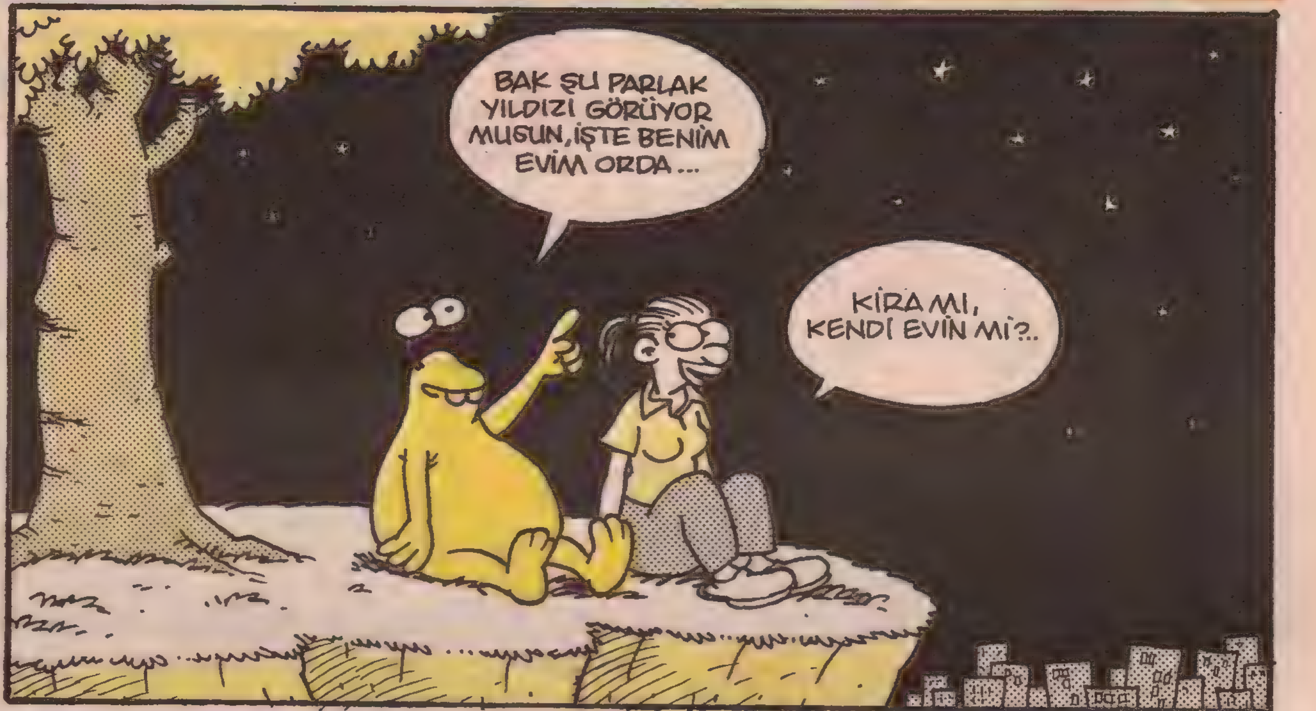
BAK ŞU PARLAK YILDIZI GÖRÜYOR MUSUN, İŞTE BENİM EVİM ORDA...
KİRA MI, KENDİ EVİN Mİ?..

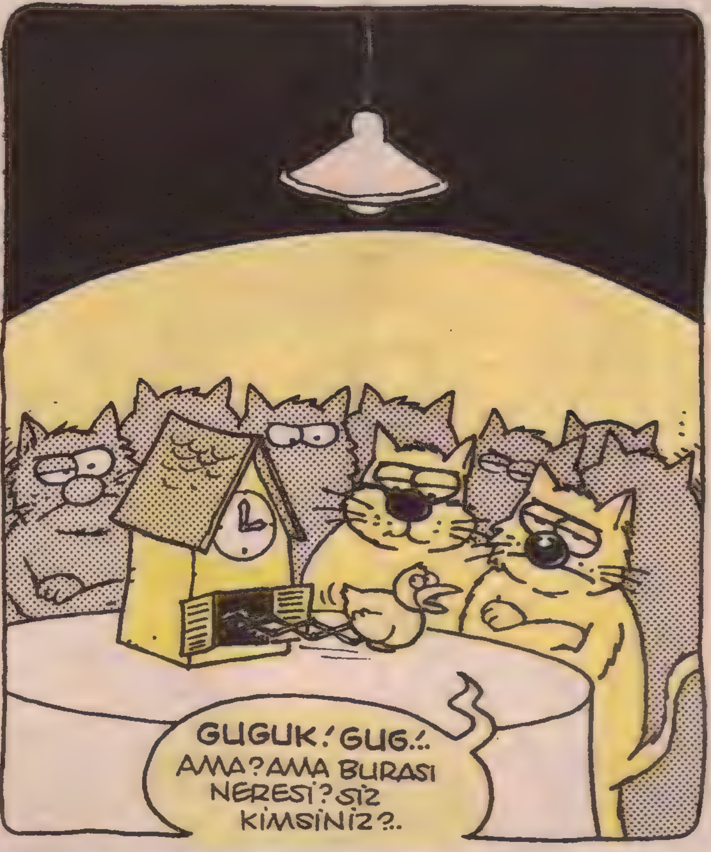
GUGUK! GUG..!
AMA? AMA BURASI NERESİ? SİZ KİMSİNİZ?..

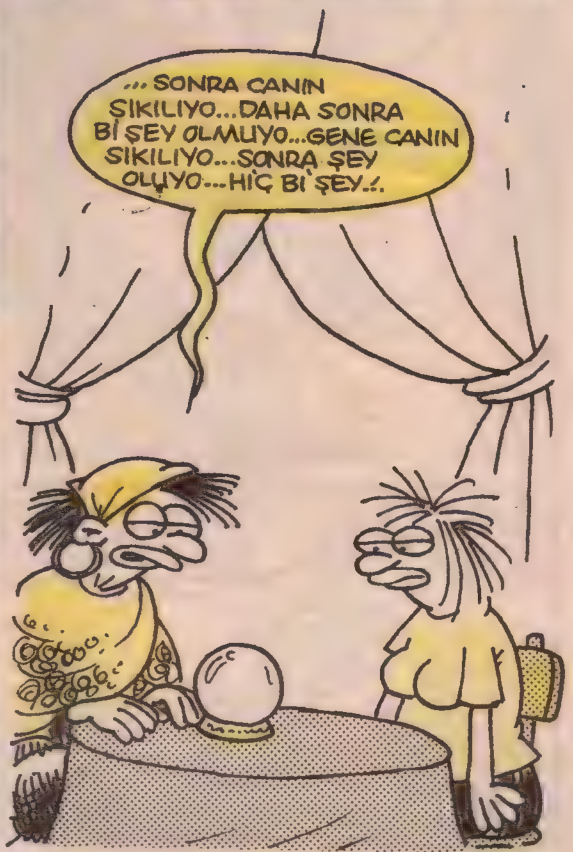
...SONRA CANIN SIKILIYO...DAHA SONRA Bİ ŞEY OLMUYO...GENE CANIN SIKILIYO...SONRA ŞEY OLUYO...HİÇ Bİ ŞEY..!

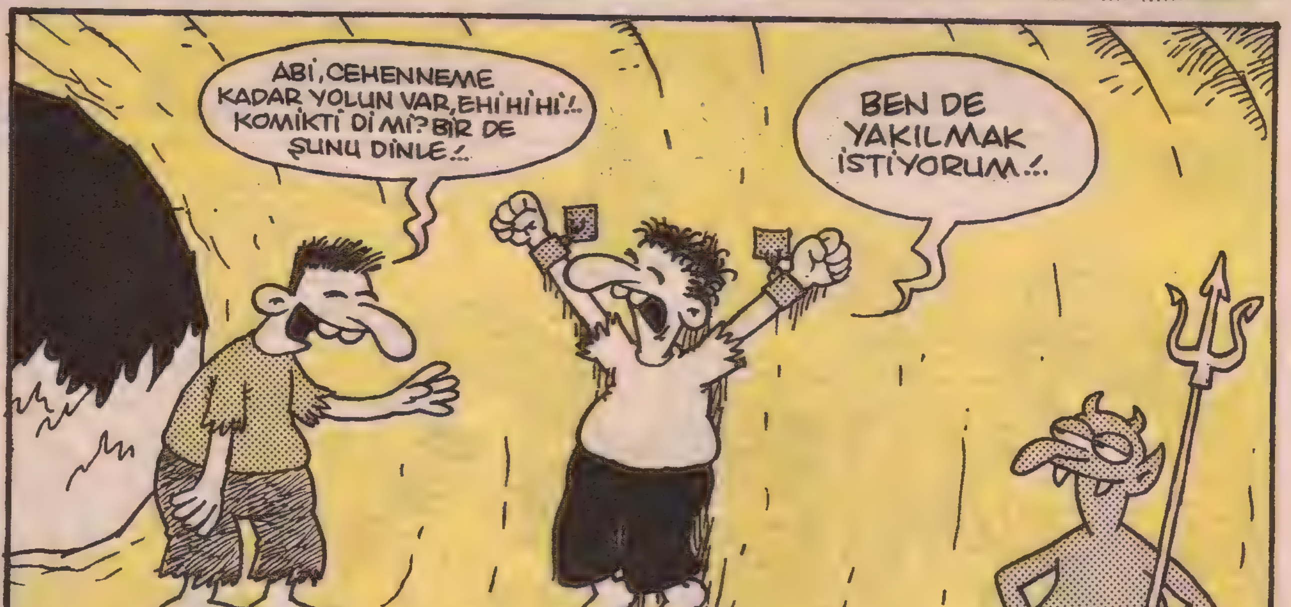
ABİ, CEHENNEME KADAR YOLUN VAR, EHİ Hİ Hİ..! KOMİKTİ Dİ Mİ? BİR DE ŞUNU DİNLE..!
BEN DE YAKILMAK İSTİYORUM..!
SELÇUKERDEM

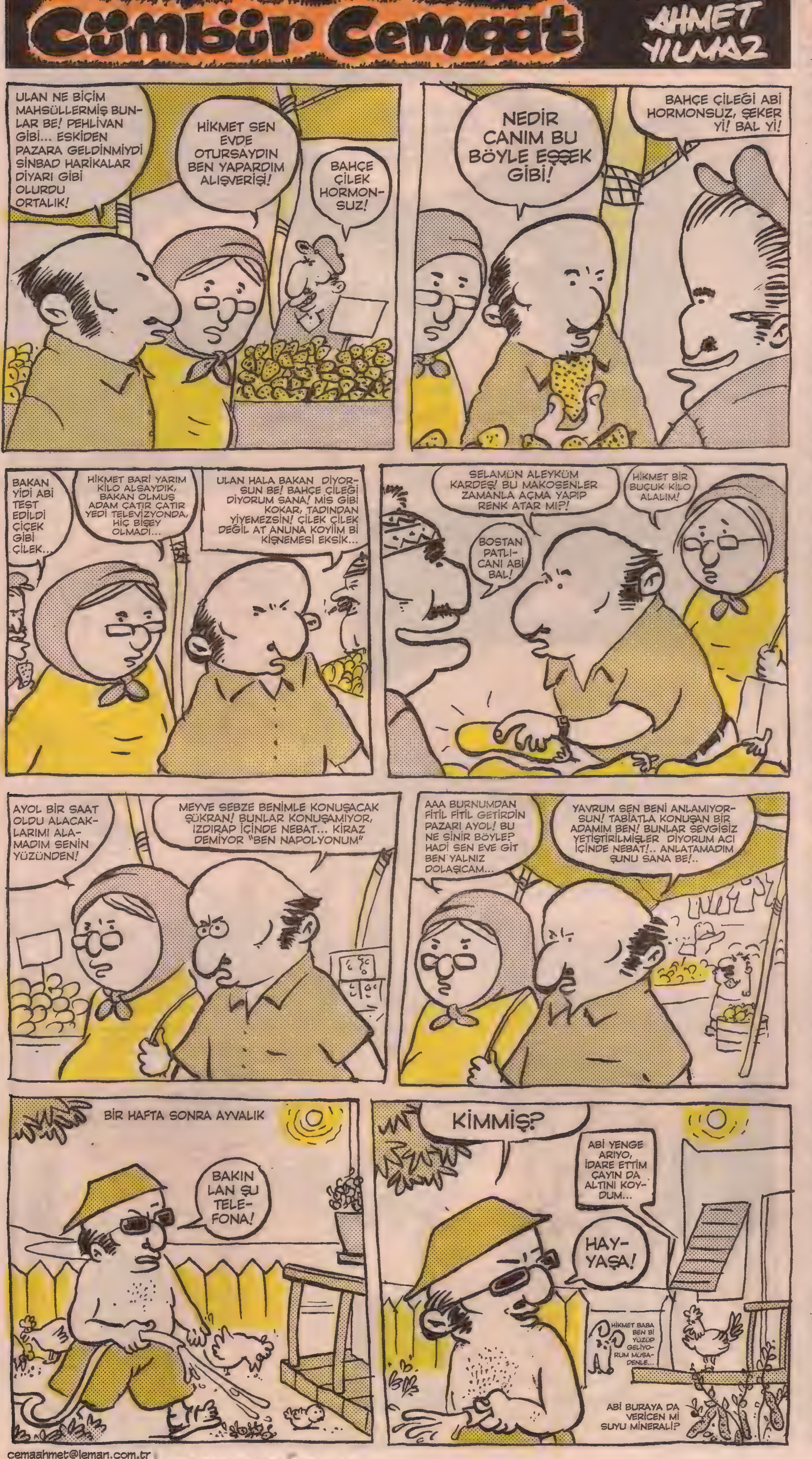
CÜMBÜR CEMAAT
AHMET YILMAZ
ULAN NE BİÇİM MAHSÜLLERMİŞ BUNLAR BE! PEHLİVAN GİBİ... ESKİDEN PAZARA GELDİNMİYDİ SİNBAD HARİKALAR DİYARI GİBİ OLURDU ORTALIK!
HİKMET SEN EVDE OTURSAYDIN BEN YAPARDIM ALIŞVERİŞİ!
BAHÇE ÇİLEK HORMONSUZ!
NEDİR CANIM BU BÖYLE EŞŞEK GİBİ!
BAHÇE ÇİLEĞİ ABİ HORMONSUZ, ŞEKER Yİ! BAL Yİ!
BAKAN YİDİ ABİ TEST EDİLDİ ÇİÇEK GİBİ ÇİLEK...
HİKMET BARİ YARIM KİLO ALSAYDIK, BAKAN OLMUŞ ADAM ÇATIR ÇATIR YEDİ TELEVİZYONDA, HİÇ BİŞEY OLMADI...
ULAN HALA BAKAN DİYORSUN BE! BAHÇE ÇİLEĞİ DİYORUM SANA! MİS GİBİ KOKAR, TADINDAN YİYEMEZSİN! ÇİLEK ÇİLEK DEĞİL AT ANUNA KOYİIM Bİ KİŞNEMESİ EKSİK...
SELAMÜN ALEYKÜM KARDEŞ! BU MAKOSENLER ZAMANLA AÇMA YAPIP RENK ATAR MI?!
HİKMET BİR BUÇUK KİLO ALALIM!
BOSTAN PATLICANI ABİ BAL!
AYOL BİR SAAT OLDU ALACAKLARIMI ALAMADIM SENİN YÜZÜNDEN!
MEYVE SEBZE BENİMLE KONUŞACAK ŞÜKRAN! BUNLAR KONUŞAMIYOR, IZDIRAP İÇİNDE NEBAT... KİRAZ DEMİYOR "BEN NAPOLYONUM"
AAA BURNUMDAN FİTİL FİTİL GETİRDİN PAZARI AYOL! BU NE SİNİR BÖYLE? HADİ SEN EVE GİT BEN YALNIZ DOLAŞICAM...
YAVRUM SEN BENİ ANLAMIYORSUN! TABİATLA KONUŞAN BİR ADAMIM BEN! BUNLAR SEVGİSİZ YETİŞTİRİLMİŞLER DİYORUM ACI İÇİNDE NEBAT!.. ANLATAMADIM ŞUNU SANA BE!..
BİR HAFTA SONRA AYVALIK
BAKIN LAN ŞU TELEFONA!
KİMMİŞ?
ABİ YENGE ARIYO, İDARE ETTİM ÇAYIN DA ALTINI KOYDUM...
HAY-YAŞA!
HİKMET BABA BEN Bİ YÜZÜP GELİYORUM MÜSADENLE...
ABİ BURAYA DA VERİCEN Mİ SUYU MİNERALİ?

cemaahmet@leman.com.tr

Bugünlerde herkes bütün bunalımları, mutsuzlukları ekonomiye ve hırsızlara neden yorumluyorsa, o günlerde de insanlar bütün bunalım ve kötülükleri anarşiye ve gençlere fatura ederdi. Kapı açılsın, kapansın tartışması, trenin neden durduğunu da unutturdu. Arkadan bir adam, bir fikir attı ortaya: "Biri önde otursun, ayağını kapıya dayasın, açılmasın!".. Arkamdaki teyze: "iyi fikir, hadi sen otur, sen uzat ayağını..". Adam: "Ben niye geçeyim, ben burada oturuyorum, orda oturanlardan biri geçsin!", teyze: "yapmaya geldi mi yok, ordan bağır, söylen!", sonra sinirlenip: "Biz öndekiler sizden çok üşüyoruz be, konuşma öyle.."

Yolculuğa başlarken sımsıcak birbirine sarılan yolcular ve mutlu gülümseyişleri saç saça başbaşa kavgaya çoktan girdi. Her fırsatta birbirlerine laf sokuşturuyorlar. Bu tartışma tren durdukça uzayabilir ve bir iç savaş başlayabilir. Yüzlerce insan cinnetsi çığlıklarını dökebilmek için fırsat kolluyor. Önümüzdeki ve ardımızdaki vagonlardan yumruk yumruğa kavgalar, birbirlerinin üstüne çullanmalar, güç bela ayırmalar, kadın çığlıkları, "in aşağı ulan" naraları gelmeye başladı, "yanında karın var, yoksa .ikerdim belanı" yaka bağır açık laflar.

Her gece TV'den sıkıyönetim kararları yayınlanıyor ve üç-beş kişi kalabalık yolda yürüyemeyeceği dahi söyleniyor. Kalabalık ön vagonlara doğru hareket ediyor, sonra birden dağılıyor, aralarında birşey konuşuyorlar ama hemen toz oluyorlar. Nasıl olduysa ön taraftan bir adam arkaya bağırdı: "Gitmem, diyor makinist, beni burdan kimse götüremez!". Kadınlar bunu duyunca çığlık çığlığa: "Aaa kaldık burda, olur mu böyle şey!".. Haberi duyan herkes infiale uğradı. Herkes, yarınki işinin ne kadar acele olduğunu, hemen yetişmesi gerektiğini, yol iz bilmeyen çocuklarının Haydarpaşa'da boşuna bekleyip merakta kalacaklarını, ağlamaklı seslerle dile getirdi.

Birkaç tane adam, sese doğru yöneldi: "Kardeşim, makinistin gitmem dediğini, kim söyledi, kim duydu?".. Onun bunun yakasına yapıştılar, "Valla ben demedim", diğerine sordular: "Valla ben bilmiyorum!", kimse birşey bilmiyor. Peki biraz önce makinist gitmiyor diye bağıran kimdi? Ortaya çıkmıyor. Kimsenin de gidip makiniste sormaya cesareti yok.

Yaşlı bir beyfendi karları çiğneye çiğneye önden arkaya doğru geldi: "Neden gitmediğini söylemiyor, yok, hayır gitmem, diyor"... Bilinmeyen bir felaket. Bir muamma. Neden gitmiyor?

Kalabalık toplanıp, makiniste gidip durumu soracak birini ayarlayalım, dediler. Hafif bir örgütlenme oluyor. Ama herkes yavaş yavaş kompartımanlara çıkıp, dağılıyor. Kimse şikayetçi görünmek istemiyor. Bir zaman sonra kalabalık "bana ne canım" deyip, uyumaya koyuluyor. Neden çekindiklerini anlayabiliyor insan!

Bir yaşlı adam dayanamadı, trenin kapısından: "Kardeşim gidip makinisti bulalım, soralım, niye gitmiyor bu tren, öğrenelim, bundan daha doğal bir hak olur mu, adam mı öldürdük, sadece soracağız, niye gitmiyor.."

Hak, kelimesi, kalabalığın etini bokuna karıştırdı, üstelik yüksek sesli bir çağrıydı, doğrusu yaşlı adam cesaretiyle hayranlık yaratmıştı, ama, içlerinden bazıları, bu adama eylemci, anarşist, bir tuhaf gözle baktılar, bir adam cevap verdi: "Ne hakkı kardeşim, ne hakkı, hala haktan mı bahsediyorsun, komuşsunuz memleketin .mına, hergün onlarca genç ölmüş, hala haktan bahsediyorsun..", yaşlı adam neye uğradığını şaşırdı, aşağıdaki adam, karşıdaki adamı susturduğunu görünce heyecanla karşı nutkuna devam etti: "Çıkmışsın oraya, hak diyorsun, sen kimsin, burada hepimizin işi var, bizim başımıza iş mi çıkartıyorsun, o kadar biliyorsun, git, kendin sor hakkını..."

Vagonun kapısından biraz önce bağırıp haktan bahseden adam, paniğe kapılıp usulca kendini kaybettirdi.. Yaşlı teyze yatıştırmaya çalıştı: "Evladım kavga etmeyin, biraz daha bekleyelim, ne olacak, birazdan kalkar tren, sabırlı olun, dağın başında bizi bırakmazlar ya, deli değil ya bu adamlar, tren bu kadar durduğuna göre bir bildikleri var, bir yeri bozuldu, birşey oldu"...

Trenin durması üç saati geçti. Üniformasını giyip trene atlayan trafik polisi neye uğradığını şaşırdı. Her kavga, her hırlaşmada gözler onu arıyor. Tek silah onun belinde. Poliscağız ne yapacağını, hangi kavgayı durduracağını şaşırdı. İyilik de yapsa, kadınlar arkasından burun büküp, söylenmeye başlıyor: "Sanki polis çok hırlı, memleketi onlar bölmedi mi, Pol-bir, Pol-der, balık baştan kokar, artık nesini kurtaracaksın..". Cicili bicili bir kadın burnuyla doğruladı: "Canım polis ne işe yarar, hiçbir işe yaramaz..". Polis, kavgalardan da sıcaktan da bunaldı, aşağı indi. Biraz önce kavgayı başlatan, kapıyı kapatın diye bağırıp meşhur olan kabadayı amca, kompartımanın önüne geçip: "Kardeşim bu polis neden öğrenmiyor trenin niye kalkmadığını.." Bu inanılmaz, müthiş bir fikirdi. Onlarca insan pata pata aşağı indi, yandaki vagonlara bağırıldı: "Burda polis var, silahı da var, gidip öğrensin tren niye kalkmıyor!"

İkiyüz kişiye varan bir kalabalık polisin etrafında toplandı. Polis çok genç bir oğlan. İkna oldu, hemen makiniste doğru koşmaya başladı. Kalabalık ardından gitmedi, ama küçük adımlarla uzaktan takip ediyor. Makinist pencereye çıktı. Polise ve kalabalığın duyacağı şekilde bağırdı:

(Tahsin, makinistin Ankara'daki hareket müdürü, önce bunu öğrenelim) şöyle bağırdı: "Gelsin bu treni Tahsin götürsün. .mına koduğumun adamı, daha dinlenmedim, yüzümü yıkamadan ikinci sefere çıkartıyor. Götürmem kardeşim, dedim. Amirinsem, emrediyorum, .ike .ike götüreceksin, dedi. Götürürsün, götürmezsin, boğuştuk. Dedim ki Tahsin'e; Tahsin götürürüm ama, treni gider Eskişehir'in ovasında bırakırım, o zaman gelir sen götürürsün... anladınız mı kardeşim, gelsin bu treni Tahsin götürsün, ben götürmem..."

Nihayet trenin neden gitmediğini anladık. Kalabalığın içinden sesler: "Kardeşim bizim günahımız ne, işimiz var yetişeceğiz!.." "Kardeşim bilete para verdik, ben Haydarpaşa'dan bir de Edirne'ye yetişeceğim..". Makinist eliyle "bana ne, .iktirin gidin" yapar gibi tersledi. Trafik polisi daha mantıklı bir çözüm bulmaya çalıştı. "Tahsin'i telefonla arayıp bulalım..." Makinist: "Ne cahil adamsın kardeşim, burda telefon ne arıyor?"..

Makinist söyleyeceklerini söyleyip kapıyı kapadı. Dışardan kalabalık: "Başka tren gelir mi, ona soralım bari..". Makinistin kapıya doğru seslendi halk: "Arkadan gelen tren var mı!" Makinist elinde bir uzun demir sopayla kapıyı açtı: "Doğu Ekspresi sabaha doğru geçer.."...

Kalabalık polisin başına üşüşüp, polisle ufaktan dalga geçmeye başladı, bir işi beceremedin. Genç polis: "üçyüz kişi varsınız, siz yapın!". Kalabalığın içinden bir ses: "Ver silahını bak, nasıl yapıyoruz!".. Genç polis altında kalmadı: "Al lan, veriyorum silahı, ne yapıyorsan yap!".. Fakat silaha laf atan adamı bulamadı, göremedi. Çok sinirlendi. Delilenerek kalabalığın içine saldırdı. Adamı yakalamaya çalıştı. Kimdi o lafı eden adam, kimdi ulan, bulun o adamı. Kimseden ses yok. Polisi durdurmak, sakinleştirmek tam bir mesele. "Eskişehir'e gidelim, seni bulup çıkartırım, orospunun çocuğu, biz devletin memuruyuz lan, kimden silah istiyorsun ibne.."...Kalabalık başları yerde, karları eze eze karanlığın içinden umutsuzca vagonlara doğru dağılarak yürümeye başladı. Çok üşüdük, çok soğuk... diyen, paltolarına sarılıp, vagonlara doluştu.

Bütün girişimler fayda etmedi, aslında girişim falan olmadı. Soğuktan dışarda kimse kalmadı. Ağız dalaşlarıyla birbiriyle itişen, kakışan kalabalık yoruldu. Koyu bir sessizlik çöktü trene. Herkes vurdu başını uyumaya koyuldu. Dört saat doldu.

Kompartımanın kapısı sabaha doğru açıldı. Yaşlı bir bey. Yeni uyanmış. Yataklı vagonundan çıkıyor. Pek şık giyinmiş. İpekli bir fuları, paltosunun yakası kadife kürklü! "Evladım, bu tren niye bekliyor?" dedi. Bıkkınlık içinde herkes, kimse dönüp cevap bile vermedi. Yaşlı bey, kendi kendine: "Dönem arkadaşımın cenazesi var, öğle namazına yetişmek zorundayım!"...

"Dönem" lafı, bir bomba gibi düştü, ortalık hareketlendi. Birkaç adam amcanın yanına fırladı. Olup biteni heyecanla anlattılar. Amca, emekli albaymış... Emekli bir albay olduğu duyulunca herkes alkışladı. Haber ön vagonlara ulaştırıldı. Onlar da alkışladı. Patır patır bütün vagonlar boşaldı. Amca, silahını çekti. Havaya kaldırdı. Makiniste doğru yürüyüşe geçti. Arkasında tam üçyüz adam dayı dayı yürüyor, herkes kahraman gibi, sanki birazdan treni kaldırıp dereye atacaklar, ya da bir orduyu paramparça edecekler. Makinistin kapısına geldi amca. Makinist kafayı çıkarttı. Emekli albay, silahı makiniste doğrulttu. "Çık dışarı pezevenk!".. Makinist çıkmadı. Kalabalık kaş göz işaretleriyle "albay" olduğunu anlatmaya çalıştı. Makinist birden esas duruşa geçti: "Emredersin komutanım!".. Albay: "Sür lan, eşşekoğlueşşek, sür, seni Mamak'a (cezaevine) kapatırım, sür!".. Makinist: "Emredersin komutanım!" dedi. Kalabalık alkışa başladı. Herkes sevinçle, çocuklar gibi sıçrayıp, ata biner gibi zıplaya zıplaya kompartımanlara koştu. Habere bütün vagonlardan tempo tutuldu. Emekli albay, törenle, ihtimamla, trene bindirildi.

Albayın etrafına doluşmuş beşon adam, hayranlıkla albayı lafa tuttu: "Komutanım, benim de kardeşim Adıyaman'da asker.." "Komutanım ben de askerliğimi İzmir Narlıdere'de yaptım..":. Tren hareket edince bir alkış tufanı daha koptu...

Yola koyulduk. Çuf çuf sesleri ne güzelmiş. Kompartımandan bir marş sesi yükseldi: "Dağ başını duman almış, yürüyelim arkadaşlar..."

İnsanların yüzü gülmeye, şakalaşmaya başladı. Sıcacık vagon, herkes birbirine yeniden sarılacak. Bir piknik yeri. Birden inceliverdi insanlar, kibarlaştı. Elleriyle tempo tuttu. Arkamdaki mavi bluzlu teyze: "Evladım, (haşhaşlı böreği uzatarak) az birşey kalmış, yazık olmasın, yer misin?".. Sonra, "bu albay bekar mıymış, karısı niye yanında yok..."...

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Hemşerim Nihat Genç'e,

İçimde büyüttüğüm isyanları paylaşan, yapılan katliama, şerefsizliğe, satılmışlığa çıldırırcasına isyan eden başka bir duyarlı yüreğin olmasına sevindim. Karadenizli olmak doğayı damarlarında, teninde, yüreğinde hissetmektir. Nereden başlarsan yaşam dolar ciğerlerine, gözlerine. Uzaktaysan eğer deniz kokar burnunda, gözlerinde martılar uçar, ormanlar çağırır seni ansızın, kaçmak istersin kurak topraklardan ve atıverirsin kendini Karadeniz'in kollarına bir sevgiliye sunar gibi.

Ordu'ya giderken sabaha karşı muhteşem bir güneş karşılar sizi, bozuk yollarda dönüp duran otobüsün camında. Şimdilerde ise asık suratlı bir sahil, beton bloklar, yaralı, tecavüze uğramış bir kadın gibi kıyıları parça parça edilmiş zavallı Karadeniz karşılıyor gelen yolcuları. Gördüğüm en güzel gelini peşkeş çeken, bir fahişe gibi çirkinleştiren zihniyetin önüne geçmek, bu saçmalığa, bu şaşkınlığa bir son vermek için sesimizi yükseltmemiz gerektiğinin bilincindeyim. Memleketimdeki aydın kimliği taşıyan herkesin de bu sorumluluğu duyması gerektiği inancındayım. İmkansız diye bir şeyin varlığına inanmıyorum. Senin sesine, isyanına, hislerine ortak olduğumu belirtmek isterim. Daha yüzlerce Karadenizli bilirim sesleri içinde hapsolmuş, çığlıklarını yutmuş, elleri bağlanmış ölesiye isyan edip iş makinalarını durdurmaya gücü yetmeyen... Ben eve giderken Karadeniz'i hep o güzel haliyle görmek istiyorum. Dünyada huzur bulduğum tek mekanı, bu muhteşem coğrafyayı iğfal eden mühendislere, müteahitlere, kahpe idarecilere yüreğimle, gerekirse bileğimle, beynimle karşı durmak niyetindeyim. Uzun yolculukları ben de severim senin gibi. Gidilecek yerlerde yaşanası güzellikler yaşatıldığı sürece. Sevgilerimle.

Hatice Aktaş/Hacettepe Üniversitesi

Rahşan Annemize Şifalar Dilerim

Ey çizgisine, esprisine kurban olduğum Leman dergisi ve de okuyanları. Ben 20 yaşında cinayet suçundan Bayrampaşa Kapalı Cezaevi'nde çile dolduran Deli Cevat hayranı bir okurunuzum. Deli Cevat gibi yaşamayı ve düşünmeyi çok isterdim. Ben sorumluları, Turgut Özal cinayeti ile ilgili bilgilendirmek istedim. 10 yıl sonra rahmetlinin eşi, oğlu ve kardeşi olayın cinayet olduğunu iddia ediyor. Ben de bu suçu üstleniyorum. Ben yaptım. Rahşan annemizin dünyaya getirdiği daha doğrusu düşük yaptığı af bebeği nasıl olsa bu suçu da kapsar. (Ağır suçların hepsi af kapsamına girdi)

Hepinizi seviyorum. Mektuplaşacak arkadaşlar arıyorum. Bilhassa bayanlardan mektup bekliyorum. Haydi Deli Cevat hayranları...

Sedat Yurdakul / Bayrampaşa Kapalı Cezaevi 41. Koğuş İstanbul

Demokrasi Mi Peehh!

Benim bildiğim demokrasi, siyah ve beyazın yanyana gelebilmesi yani birlikteliğidir, sanırım herkesin bildiği de bu.

Ben Selçuk Üniversitesi öğrencisiyim ve bu, burada geçirdiğim ilk senem. Vahşet niteliğinde olaylara şahit oldum. Ama sonuncusu gencecik bir insanın ölümüne sebep oldu. O, daha hayatının baharında bir fidandı ve annesinin elini öpmeye, anneler gününü kutlamaya birkaç gün kala toprağın altına girdi. Peki neydi suçu? Bir insan, ceza olarak ölümü haketmek için ne yapmış olabilirdi? Gencecik bir üniversite öğrencisi sadece bağlama çalıp, Kürtçe türkü söylediği için öldürülebilir mi? Evet, bu olay Konya Selçuk Üniversitesi Alaaddin Keykubat Kampüsü'nde 7 Mayıs 2002, Salı tarihinde, saat 13:30-14:00 civarında yaşandı. Güpegündüz birkaç Kürt öğrenci bağlama çalıp, Kürtçe türkü (yani kendi türkülerini) söyledikleri çin, bir grup faşist öğrenci tarafından silahlı saldırıya uğradı. Kürt öğrencilerden biri olay yerinde öldü, biri de yoğun bakımda ecelle pençeleşiyor. Belki siz bu mektubu okuduğunuzda o da ölmüş olacak. Türkiye görsün, 66.000 nüfuslu ve sayılı üniversiteler arasında yer alan Selçuk Üniversitesi'nde yaşananları. Hiç acımadan o gencin kafasına kurşun sıkanlar, bağlamasını kafasında kıranlar, yarın devletin başına geçecek olanlardır. Bu yobaz ve kalın kafalı adamlar, bugün üniversite gençliğidir.

Artık ülkenin basın-yayın organları bile Selçuk Ünv. ile ilgili haberlerin üzerinde durmuyor. Çünkü sürekli olay oluyor ve artık bu olaylara ilgi azalıyor. Ama ben bu üniversitede okuyorum ve nefes almak istiyorum. Buram buram bahar kokusunu, derin derin içime çekmek istiyorum. "Çek o zaman" diyeceksiniz ama burada mümkün değil bu. Her yanınız kuşatılmış, her hareketiniz izlenmekte. Direnmeye kalkıyorsunuz, 30 kişi üzerinize saldırıp öldüresiye dövüyorlar sizi. Olay anında örtbas ediliyor, ölen kimse yokmuş ve basit bir kavgaymış gibi basına lanse ediliyor, faili meçhul cinayetlere bir yenisi daha ekleniyor.

Öncelikle üniversiteye hazırlanan arkadaşlara sesleniyorum; tercih yaparken yazdığınız üniversiteye dikkat edin ve nefes alırken kimseye hesap vermek zorunda olmadığınız üniversiteleri tercih edin.

Daha sonra Türkiye'ye sesleniyorum: Duy sesimi canım Türkiyem, nerede senin demokrasin?!!

Kürt Kızı

Selam,

Ben onbeş yaşındayım. Yaklaşık beş aydır düzenli olarak Leman okuyorum ve çok beğeniyorum. Bundan sonra da okumaya devam edeceğim. Önceki haftalarda Okur Mektupları'nda yayınlanan Eda'nın ve Portakal'ın düşüncelerine katılıyorum. Gerçekleri anlattıkları için tebrik ediyorum. Ben de babamın mesleği nedeniyle Konya'dayım. Konya yapı bakımından temiz ve güzel ama halkı burayı yaşanmaz hale getiriyor. İstisnalar çıkıyor ama çok az. Size bir olay anlatayım. Babam kiralık ev ararken 60 yaşlarında sakallı bir dedeye bu civarlarda kiralık bir ev olup olmadığını sormuş. Dede de babamın yabancı olduğunu anlayarak, buralarda kiralık ev falan yok, zaten hep siz bozdunuz Konya'yı demiş. Aslında sen bozuksun. Kendi şehirlisi olmayanı dışlayan, sevmeyen yobaz insanlar. Portakal'ın dediği gibi kendinizi çoğunlukta sanıyorsunuz ama size gülen çok insan var. Ben de onlardan biriyim ve size gülüyorum. (Ha ha ha ha!?)

Tuncay Aydemir

Selam Leman ve Emekçi Dostlar;

Geçen hafta Portakal rümuzlu arkadaşımızın yazısında Konya hakkında ve halkına yönelik hakaret içerikli sözler karşısında çok şaşırdık. Burası gerçekten özgün bir kent. Anadolu'ya ait bütün motifleri bulabileceğiniz bir kent. Biz akşamları arkadaş grubumuzla merkezde oturduğumuz kafeteryada istediğimiz müziği dinleyip sohbet ediyoruz. Ozanlarımızın Anadolu'nun her yöresine ait türküleri eşliğinde eğleniyoruz. Konya özgür bir kent olmazsa birçok kentimizde idrak edilmeyen Kürtçe müziği dinleyebilir misiniz? Konyalı olmamakla beraber 20 yıldır bu kentte yaşıyorum. Burada çok güzel dostlar edindik ve çok memnun kaldım. Arkadaşımız eğer zahmet edipte şikayetçi olduğu çevreden uzaklaşıp Demokrat insanlarla iletişim kurmaya çalışırsa, eminim ki bulacaktır. Başka fertlere vs. dayandırarak hakaret etmekle demokrat olunamayacağını anlatmak isteriz. Yoz çevreden istediği zaman sıyrılabileceğine emin olmalıdır. Tabi eğer isterse. O zaman eminim ki, Konya ve halkına söyledikleri hakkında pişman olacaktır. Saygılarla.

Şirvan Ferhat Aytaç

Merhaba Leman Çalışanları ve Müptelası Kardeşlerim!

Çalışanlarına: Eğer sürekli bir kahkaha sesi kulaklarınıza çalınıyorsa bilin ki bu ses Sakarya'dan geliyodur. Ama bu kahkahalar arada bir yükseliyorsa bunun da sebebi DELİ CEVAT'ın kol saatidir. Ya kardeşim, beni bu saat yüzünden öldürecek ve katil olacaksınız. Bir ara dergiyi okumaktan vazgeçecektim Deli Cevat yüzünden. Böyle bir tip olmaz ya, ne diyeyim bilmem ki. Bir gün pat diye yıkılıp kalıcam olduğum yerde. Tek kelimeyle müthişsiniz.

Okurlarına: Hepimizin düşünceleri birbirine uyuyodur bunu biliyorum. Ve hepinize saygılar sunuyorum. Sizden bir ricam olacak kabul ederseniz tabi. LÜTFEN AMA LÜTFEN okumayanlara önerilmesini istiyorum. LEMAN ganimetinden herkes nasibini almalı. Ayrıca ülkemizin geleceği için Leman okuyucularına ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Şu anda lise okuyan öğrencilerin de şiddetle üniversite kazanıp okumalarını istiyorum. Bu ülkenin cahile değil aydın gençlere ihtiyacı var diyerek veda ediyorum.

Sakarya'dan Bambam

Selam;

Leman'a ilk mektubumu dışardan yazmıştım ama yayınlanmamıştı. Şimdi bir arkadaşımla beraber cezaevindeyiz. Şuçumuz duvara yazdığımız şu yazıydı: "Bizi ne faşizmin zulmü, ne demir parmaklıklar, ne de idam sehpaları korkutur". (Burayı isterseniz yayınlamayabilirsiniz). Bir de "Yaşasın komünizm, kahrolsun faşizm" yazmıştık. Bu yüzden şimdi cezaevindeyiz. Şimdi anlıyoruz ki savunduğumuz özgürlük dışarda. Burda insanlık adına hiçbir şey yapamıyoruz. Düşüncemiz farklı olduğu için buradayız. İşlediğimiz şuç duvara yazı yazmak değil, herkes yazıyor; sadece bizim yazdığımız yazının bir içeriği var. Ama bu ülkede düşündüğünü, bildiğini anlatmaya gelmiyor. Anlatırsan benim gibi kitaplarına, kasetlerine el koyarlar ve seni de parmaklıklar arkasında "misafir" ederler. Özgürlüğün tadını çıkarın. Yoldaşlarımız bizi mektuplarıyla yalnız bırakmazlarsa memnun oluruz.

Şükrü Uray / Tavşanlı Kapalı Cezaevi
2. Koğuş Tavşanlı/Kütahya

Hayat böyle İşte...

Bu mesajı okumak için iki dakikanı harca ve bu Tantra'yı oku. Arkadaşım karısının komidinin çekmecesini açtı ve pelur kağıda sarılı bir paketi aldı. "Bu" dedi "sıradan bir paketde bu bir iç çamaşırı". Paketi açtı ve yumuşak ipekli dantele baktı. "New York'a ilk gittiğimizde almıştı. Sekiz buçuk yıl önce. Hiç giymedi. Onu özel bir güne saklıyordu. Sanırım bu en uygun zamanı. Yatağa yaklaştı ve iç çamaşırını cenaze levazımatçısına götüreceği diğer eşyalarının yanına koydu. Karısı ölmüştü. Bana dönüp dedi ki "Hiç bir şeyi özel bir gün için saklama. Yaşadığın her gün özel bir gündür"... Hala o sözlerini hatırlarım, hayatımı değiştirdiler.

Artık daha çok okuyor, daha az temizlik yapıyorum. Terasıma çıkıp, bahçedeki otlara aldırmadan manzarayı seyrediyorum. Ailemle ve arkadaşlarımla daha çok vakit geçiriyorum, daha az çalışıyorum. Hayatın, zevk alınması gereken deyimler bütünü olması gerektiğini anladım. Artık hiç bir şeyi saklamıyorum. Kristal bardaklarımı hergün kullanıyorum. Markete, alışverişe giderken, canım istiyorsa eğer ve öyle karar verdiysem, en yeni ceketimi giyiyorum. Artık en yeni kokumu özel davetler için saklamıyorum, istediğim an sürüyorum. "Bir gün..." ve "Bugünlerde birinde..." cümleleri, sözlüğümden yavaş yavaş yok oluyor. Eğer görmeye, dinlemeye veya yapmaya değiyorsa, onu hemen şimdi görmek, dinlemek veya yapmak istiyorum.

Arkadaşımın karısı, hepimizin hafife aldığı "Yarın" burada olmayacağını bilseydi ne yapardı bilmiyorum. Ailesini ve en yakın dostlarını çağırırdı sanırım. Belki de, geçmişteki bir kavga için özür dilemek ve barışmak için bazı eski dostlarını çağırırdı. O çok sevdiği Çin yemeklerini yerdi, diye düşünmek istiyorum.

Saatlerimin sayılı olduğunu bilseydim, yapmadığım bu küçük şeyler beni rahatsız ederdi. "Bir gün" nasıl görürüm dediğim can dostlarımı göremediğim için rahatsız olurdum. "Bu günlerde bir gün" yazmayı düşündüğüm bir mektubu yazmadığım için sıkılırdım. Kardeşlerime ve çocuklarıma onları ne kadar çok sevdiğimi yeterince sık söyleyemediğim için sıkkın ve üzgün olurdum. Şimdi geç kalmamaya, yaşamınıza neşe ve kahkaha katacak bir şeyi tehir etmeye ya da saklamamaya çalışıyorum. Ve her gün kendi kendime bunun özel bir gün olduğunu söylüyorum. Her gün, her saat, her dakika özel.

Eğer bu mesajı aldıysan, bil ki birileri seni seviyor ve büyük bir olasılıkla senin sevdiğin birileri var. Eğer bu mesajı gönderemeyecek kadar yoğunsan ve kendi kendine "nasılsa birgün yollarım" diyorsan, çok uzak. Hiç ulaşmayabilir. Bu Tantra Hindistan'dan geldi. İster inan, ister inanma... Onu okumak için birkaç dakikanı ayır olur mu? İçinde, ruh için yararlı birçok mesaj var.

Hayatı her defasında erteleyip, hayattan zevk almasını bilmeyenlere... Bu yazıyı okuduğunuzda belki hayatınız değişir...

Selam tek dostum LEMAN. Sana binlerce SELAM

Sertan

Umudun Adı Umutsuzluk

Yaşadığım bu zor yılların getirdiği zorluklardan olsa gerek kendimi yaşlanmış hissediyorum. Verimli olmam gereken bu yıllarda çalışıyorum, kendime ait sorumluluklarım var. Ama ben ve benim gibi birçok arkadaşım bunları gerçekleştiremiyoruz. Hayat şartları çok zor ve gittikçe zorlaşıyor. İstediğimiz şeyi giyinemiyor, istediğimiz zaman istediğimiz yere gidemiyoruz. Ekonomik kriz dediğimiz darbe aslında hep vardı; mart ayında oluşan Devalüasyon bunun sonuncusu değil ama yılın en büyük darbesi olsa gerek. İnsanlar çaresiz; çoğu boğaz tokluğuna çalışıyor. Önceki yıllardan alınan kıyafetler isteksizce çıplak vücutları sarıyor. İnsanların istekleri yaşadığım ülkede hep istek olarak kalıyor, hiçbiri gerçekleşmiyor. Her defasında Ankara'daki saygıdeğer büyüklerimiz düzeleceğini söyleseler de bizim Ankara'da dayımız olmadığından inanasımız gelmiyor. Onların söylediği umut dolu sözcükler tıpkı yoksul bir babanın evine ekmek alacak parasının olmaması ve çocuğunun bisiklet istemesi gibi geliyor; çaresiz baba da oğlunu kandırıyor. Umut ekiyor o küçük yüreğe, tamam alacağım diyor. Kendisi inanmasa da buna, o küçücük yürek inanıyor ve umutla büyüyor... Ve gün geliyor çocuk büyüyor; babasından kopya almış olsa gerek o da çocuğuna umudu öğretiyor. Ve insanlarımız umudu düşünerekten umutsuzlukla büyüyor ve yaşlanıyor. Sonunda hep çocuklara verilen sözler unutuluyor. Babalar ise çocuklarına verdikleri sözleri yerine getirememe üzüntüsü içerisinde ekmek kavgasına devam etmekteler. Çünkü ülkeyi yönetenler, bizim o temiz yüreklerimize hep umut ekmemizi istediler, biz hep onların dediklerini yaptık. Ve umutla büyüdük; ne dersiniz onlar da bize söyledikleri şeyleri yaparlar mı? O dudaklardan kolay dökülen "düzelecek" sözünü yerine getirirler mi? Sizi iyi anlıyor ve size katılıyorum ve ben de içten ama buruk bir şekilde kahkaha atıyorum... Hep yaptığımız şey değil mi? AĞLANACAK HALİMİZE GÜLMEK!

Sevim Şakar

Deli Cevat
Manyak
DELİ KIYAK! Deli Cevat Poster!

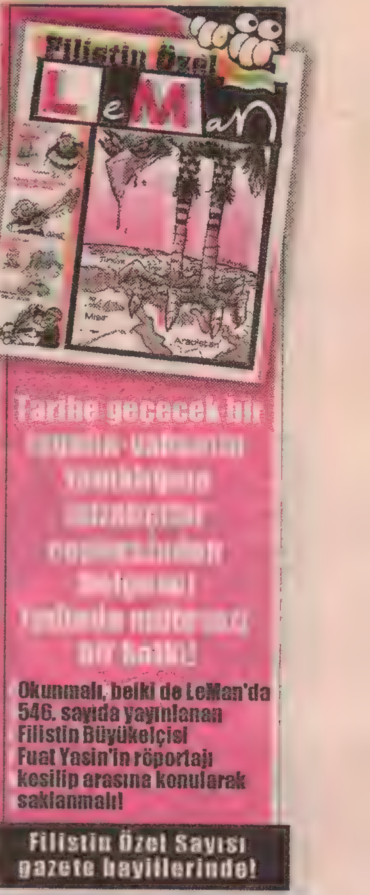

Okunmalı, belki de LeMan'da 546. sayıda yayınlanan Filistin Büyükelçisi Fuat Yasin'in röportajı kesilip arasına konularak saklanmalı!
Filistin Özel Sayısı gazete bayilerinde!

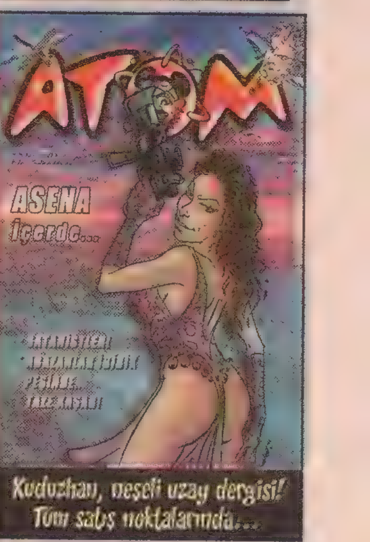

Kuduzhan, neşeli uzay dergisi! Tüm satış noktalarında...

LeMan Sayı: 549 18 Mayıs 2002 Cumartesi Haftada bir yayımlanır ● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki Sayışman ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: İlcak - 0.212.880 40 75 ● Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ben ve Sen

Ender Özkahraman

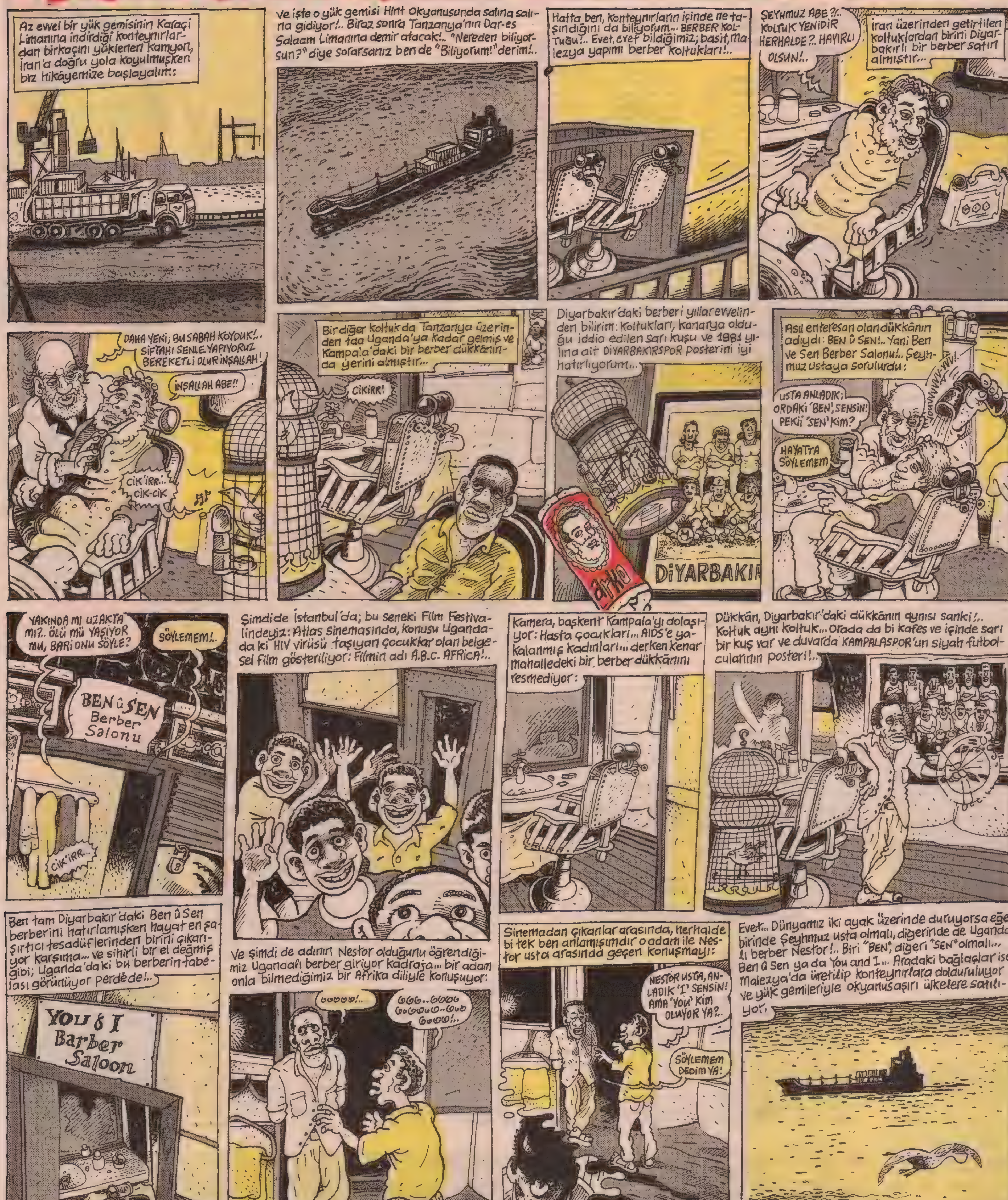
Az evvel bir yük gemisinin Karaçi Limanına indirdiği konteynırlardan birkaçını yüklenen kamyon, İran'a doğru yola koyulmuşken biz hikâyemize başlayalım:
Ve işte o yük gemisi Hint Okyanusunda salına salına gidiyor!.. Biraz sonra Tanzanya'nın Dar-es Salaam Limanına demir atacak!.. "Nereden biliyorsun?" diye sorarsanız ben de "Biliyorum!" derim!..
Hatta ben, konteynırların içinde ne taşındığını da biliyorum... BERBER KOLTUĞU!.. Evet, evet bildiğimiz; basit, Malezya yapımı berber koltukları!..
ŞEYHMUZ ABE ?!.. KOLTUK YENİDİR HERHALDE ?.. HAYIRLI OLSUN!..
İran üzerinden getirtilen koltuklardan birini Diyarbakırlı bir berber satın almıştır...
DAHA YENİ; BU SABAH KOYDUK!.. SİFTAHI SENLE YAPIYORUZ BEREKETLİ OLUR İNŞALLAH!
İNŞALLAH ABE!!
CİK'İRR... CİK-CİK
Bir diğer koltuk da Tanzanya üzerinden taa Uganda'ya kadar gelmiş ve Kampala'daki bir berber dükkânında yerini almıştır...
CİKİRR!
Diyarbakır'daki berberi yıllar evvelinden bilirim: Koltukları, kanarya olduğu iddia edilen sarı kuşu ve 1981 yılına ait DİYARBAKIRSPOR posterini iyi hatırlıyorum...
arko
DİYARBAKI
Asıl enteresan olan dükkânın adıydı: BEN Û SEN!.. Yani Ben ve Sen Berber Salonu!.. Şeyhmuz ustaya sorulurdu:
VVVVVV-VVV!
USTA ANLADIK; ORDAKİ 'BEN', SENSİN! PEKİİ 'SEN' KİM?
HAYATTA SÖYLEMEM
YAKINDA MI UZAKTA MI?.. ÖLÜ MÜ YAŞIYOR MU, BARİ ONU SÖYLE?
SÖYLEMEM!..
BEN û SEN Berber Salonu
CİK'İRR...
Şimdi de İstanbul'da; bu seneki Film Festivalindeyiz: Atlas sinemasında, konusu Uganda daki HIV virüsü taşıyan çocuklar olan belgesel film gösteriliyor: Filmin adı A.B.C. AFRICA!..
Kamera, başkent Kampala'yı dolaşıyor: Hasta çocukları... AIDS'e yakalanmış kadınları... derken kenar mahalledeki bir berber dükkânını resmediyor:
Dükkân, Diyarbakır'daki dükkânın aynısı sanki!.. Koltuk aynı koltuk... Orada da bi kafes ve içinde sarı bir kuş var ve duvarda KAMPALASPOR'un siyah futbolcularının posteri!..
Ben tam Diyarbakır'daki Ben û Sen berberini hatırlamışken hayat en şaşırtıcı tesadüflerinden birini çıkarıyor karşıma... ve sihirli bir el değmiş gibi; Uganda'daki bu berberin tabelası görünüyor perdede!..
YOU & I Barber Saloon
Ve şimdi de adının Nestor olduğunu öğrendiğimiz Ugandalı berber giriyor kadraja... bir adam onla bilmediğimiz bir Afrika diliyle konuşuyor:
ʊʊʊʊʊ!..
ʊʊʊ..ʊʊʊʊ ʊʊʊʊʊ..ʊʊʊ ʊʊʊʊ!..
Sinemadan çıkanlar arasında, herhalde bi tek ben anlamışımdır o adam ile Nestor usta arasında geçen konuşmayı:
NESTOR USTA, ANLADIK 'I' SENSİN! AMA 'YOU' KİM OLUYOR YA?..
SÖYLEMEM DEDİM YA!
Evet... Dünyamız iki ayak üzerinde duruyorsa eğer birinde Şeyhmuz usta olmalı, diğerinde de Ugandalı berber Nestor!.. Biri "BEN", diğeri "SEN" olmalı... Ben û Sen ya da You and I... Aradaki bağlaçlar ise Malezya'da üretilip konteynırlara dolduruluyor ve yük gemileriyle okyanusaşırı ülkelere satılıyor.
Bitti...

(550) 25 Mayıs 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/21 - 600.000 TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

HALKTAN "SOYSUZ PATLAMA!"

En büyük darbeyi 12 Eylül vurdu! İşkenceyle, baskıyla, korkuyla sindirildi, apolitikleştirilip duyarsızlaştırıldı... Yarı uyuşuk bir halde kapandığı evinde 1990'larda ikinci darbeyi birbiri ardına patlayan özel televizyonlardan yedi.. Tiviler reklam pastalarından pay kapmak için arsızlık, hayasızlık, edepsizlikte, bayağılıkta dur durak bilmek bir yana, birbirleriyle yarışarak kanallarını lağıma dönüştürdüler. Pompaladıkları **"Entertaiment"** yerli dilde eğlencelik kültürü ile izleyenleri adeta **hipnotize** etti ve **şuursuzlaştırdılar..** Halkımız da ne kadar tiksinçlikle karşılaştılarsa o kadar reyting verdi. Televizyonlarıyla dürrük kahramanlar oluşturdular, sonra onları birbirine düşürüp parça pinçik ettiler. Tiksinç haber sunuşları, suni ve yalan gerilimlerle kavga dövüş, kan-gövde görüntülerle uyuşmuş oldukları koltuklardan uyarılıp gerilimle ekrana bağlandılar. Televoleler, magazinler, çarkışebeklerle yılışarak gevşediler. Ve sonunda televoleler, magazinler, sit-tiriboktankomlar ile Türk halkını bir kitle imha silahı gibi telef edip, makul çoğunluğunu soysuzlaştırıp dürrükleştirdiler. Artık ekilen biçiliyordu. 2000'li yıllara kadar sessiz sedasız bir halkla gelindi. Ne soygunlar, ne vurgunlar, ne açlıklar, ne de krizler hiçbir şey onu yerinden kıpırdatmadı. **Dünyanın en mutsuz halkı** seçildiği halde bu suskunluğuyla **"en tepkisiz halk ödülünü"** de alması için önünü kesen hiçbir dünya halkı yoktu. **Makul televizyon çoğunluğu** birden silkindi, şahlandı. **Alperlerin, Kaanların, Gayelerin, Edilerin, Büdülerin, Cücülerin** arkasında saf tuttu. Değme eylemcilere taş çıkaracak kararlılığıyla BBG kapılarında eylemden eyleme koşuyordu. Artık beklenen sosyal patlama, "soysuz patlama" olarak zuhur etmişti. Makul bir çoğunluğun karikatüre dönüştüğü sath-ı yurdumda belki de yazıp-çizmek ve bunları konuşmak, tartışmak için karşımızda sadece ve sadece makul azınlık olan okur-yazarlar kalmıştı. Yürü be halkım kim tutar seni! **M.Ç.**

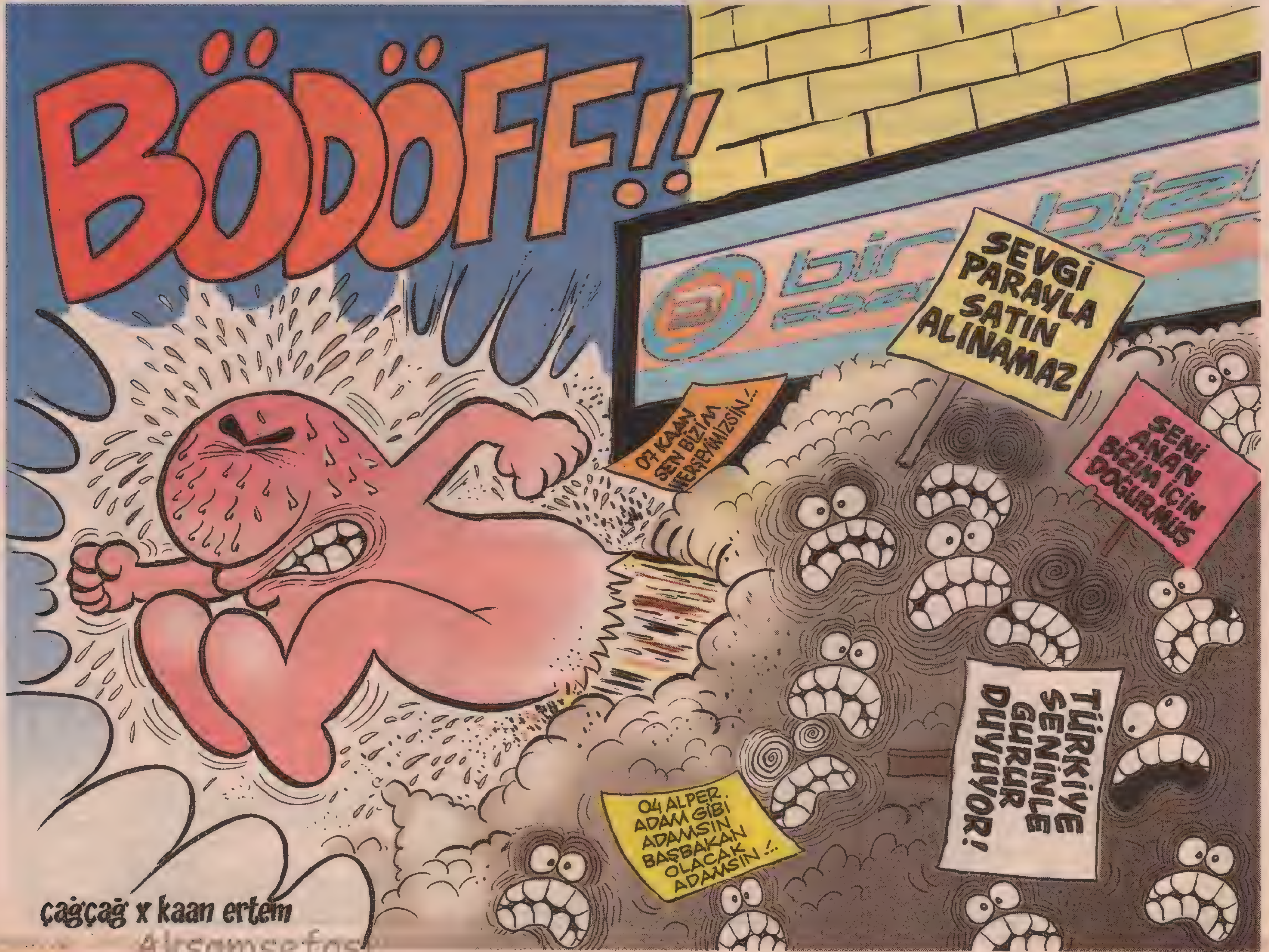
BÖDÖFF!!
bir biz
SEVGİ PARAYLA SATIN ALINAMAZ
07 KAAN SEN BİZİM HERŞEYİMİZSİN!..
SENİ ANAN BİZİM İÇİN DOĞURMUŞ
TÜRKİYE SENİNLE GURUR DUYUYOR!
04 ALPER ADAM GİBİ ADAMSIN BAŞBAKAN OLACAK ADAMSIN!..

çağçağ x kaan ertem

Aksamsefasi

K.K.T.C.-750.000 TL.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

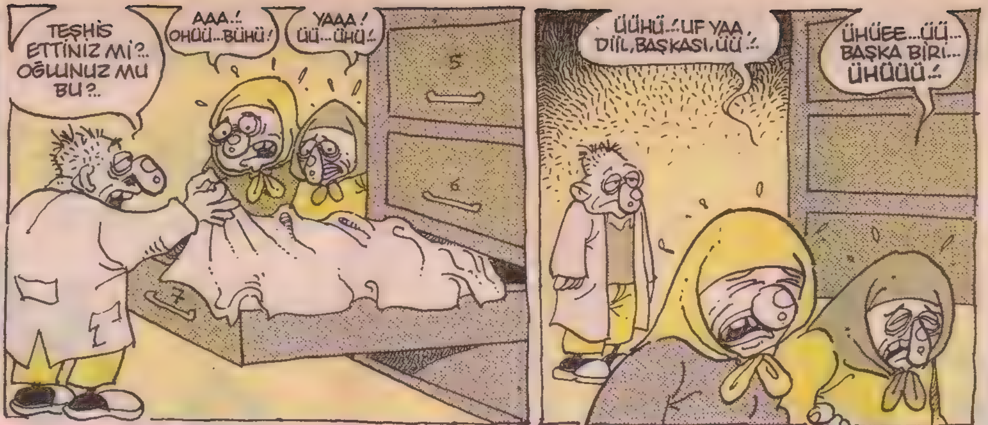
TEŞHİS ETTİNİZ Mİ?.. OĞLUNUZ MU BU?..
AAA..! OHÜÜ...BÜHÜ!
YAAA! ÜÜ...ÜHÜ..!
ÜÜHÜ..! UF YAA, DİİL, BAŞKASI, ÜÜ..!
ÜHÜEE...ÜÜ... BAŞKA BİRİ... ÜHÜÜÜ..!

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

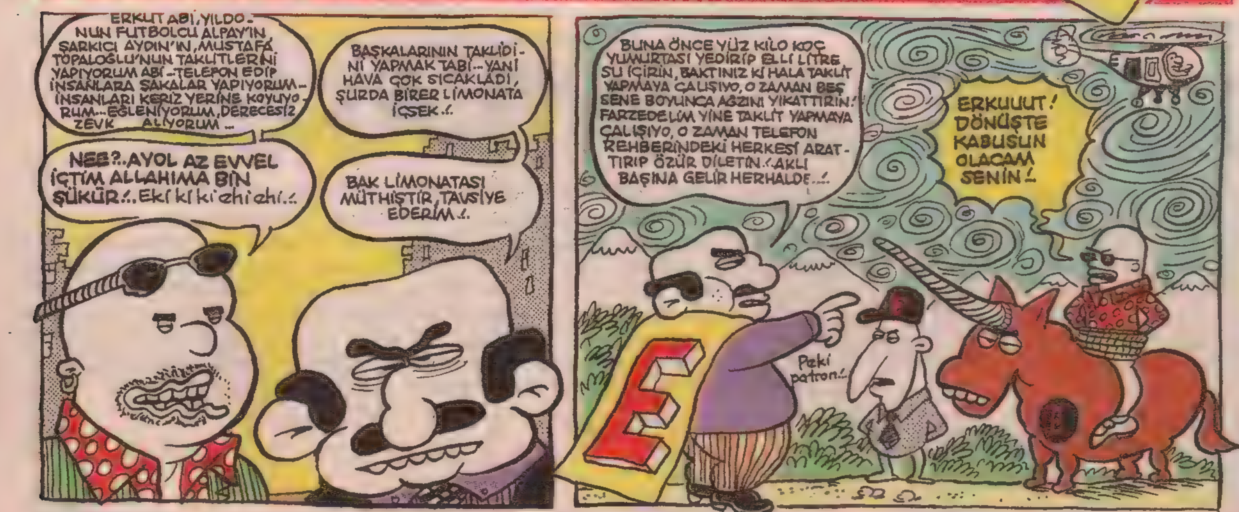
ERKUT ABİ, YILDO-NUN FUTBOLCU ALPAY'IN, ŞARKICI AYDIN'IN, MUSTAFA TOPALOĞLU'NUN TAKLİTLERİNİ YAPIYORUM ABİ..-TELEFON EDİP İNSANLARA ŞAKALAR YAPIYORUM.. İNSANLARI KERİZ YERİNE KOYUYO-RUM...EĞLENİYORUM, DERECESİZ ZEVK ALIYORUM...
BAŞKALARININ TAKLİDİ-Nİ YAPMAK TABİ...YANİ HAVA ÇOK SICAKLADI, ŞURDA BİRER LİMONATA İÇSEK..!
NEE?..AYOL AZ EVVEL İÇTİM ALLAHIMA BİN ŞÜKÜR..!..Eki ki ki ehi ehi..!
BAK LİMONATASI MÜTHİŞTİR, TAVSİYE EDERİM..!
BUNA ÖNCE YÜZ KİLO KOÇ YUMURTASI YEDİRİP ELLİ LİTRE SU İÇİRİN, BAKTINIZ Kİ HALA TAKLİT YAPMAYA ÇALIŞIYO, O ZAMAN BEŞ SENE BOYUNCA AĞZINI YIKATTIRIN! FARZEDELİM YİNE TAKLİT YAPMAYA ÇALIŞIYO, O ZAMAN TELEFON REHBERİNDEKİ HERKESİ ARAT-TIRIP ÖZÜR DİLETİN..! AKLI BAŞINA GELİR HERHALDE...!
ERKUUUT! DÖNÜŞTE KABUSUN OLACAM SENİN..!
Peki patron..!

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

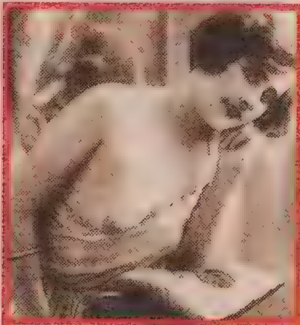

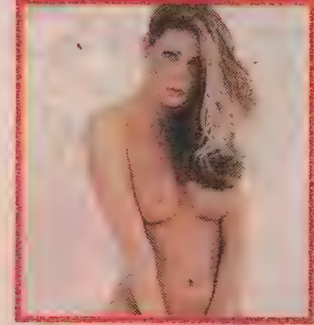

Eski Erotik & Yeni Erotik

① Eski erotik, zorlama gülümsemesiyle şirinlik çabası içinde...
Yeni erotik gereken 'serin' ifadeyi takınmış bir profesyonel!..

② Eski erotik, tek göğsünün hemen hemen yarısını açarak kuşkulu tavır sergilemiş...
Yeni erotik, kaygıdan-kuşkudan sıyrılarak göğüslerini armağan gibi açmış!..

③ Eski erotik, dirseğini kırlente dayamak suretiyle heyecanı köreltmiş...
Yeni erotik, beyaz fonun önünde pırıltı saçan bir insan çocuğu!..

④ Eski erotik, normalde şapkasını, şemsiyesini alıp Pera'da gezintiye çıkacak sima sahibiyken teşhire girerek hayalkırıklığı yaratıyor...
Yeni erotik, delişmen portresiyle erotizm vaadediyor ve de bunu gerçekleştiriyor!..

⑤ Eski erotik, işlemeli-mişlemeli giysisiyle kişinin canını sıkar...
Yeni erotik, giyimi hepten dışlamış tavrıyla değişik dozlarda iç açar!..

⑥ Eski erotik, 'futbolcu saçı' benzeri saçıyla iticidir...
Yeni erotik, mısır püskülü saçları şahane akıtarak gönül şenlendirir!..

⑦ Eski erotik, hiç de erotik değildir, ki olsa bile eski olduğu için gene olmaz...
Yeni erotik, erotik!..

(Eski: Milliyet, 1 Nisan 2001 - Yeni: Esquire, Nisan 2002)

vo@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

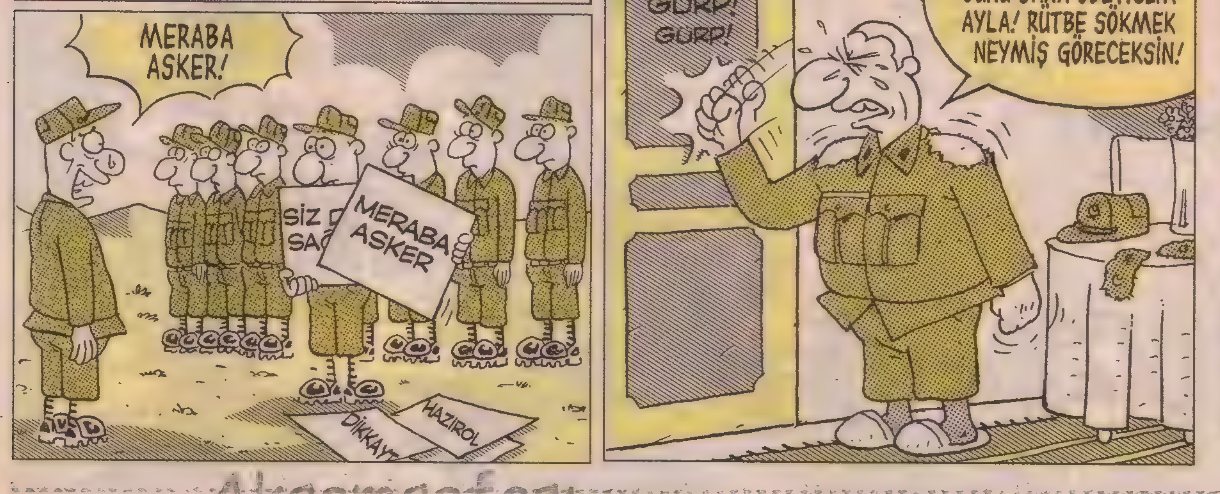
MERABA ASKER!
SİZ D SAĞ
MERABA ASKER
DİKKAT
HAZIROL
GÜRP! GÜRP!
BAK YEMİN EDİYORUM, BUNU SANA ÖDETİCEM AYLA! RÜTBE SÖKMEK NEYMİŞ GÖRECEKSİN!

PANTOLON

METİN FİDAN

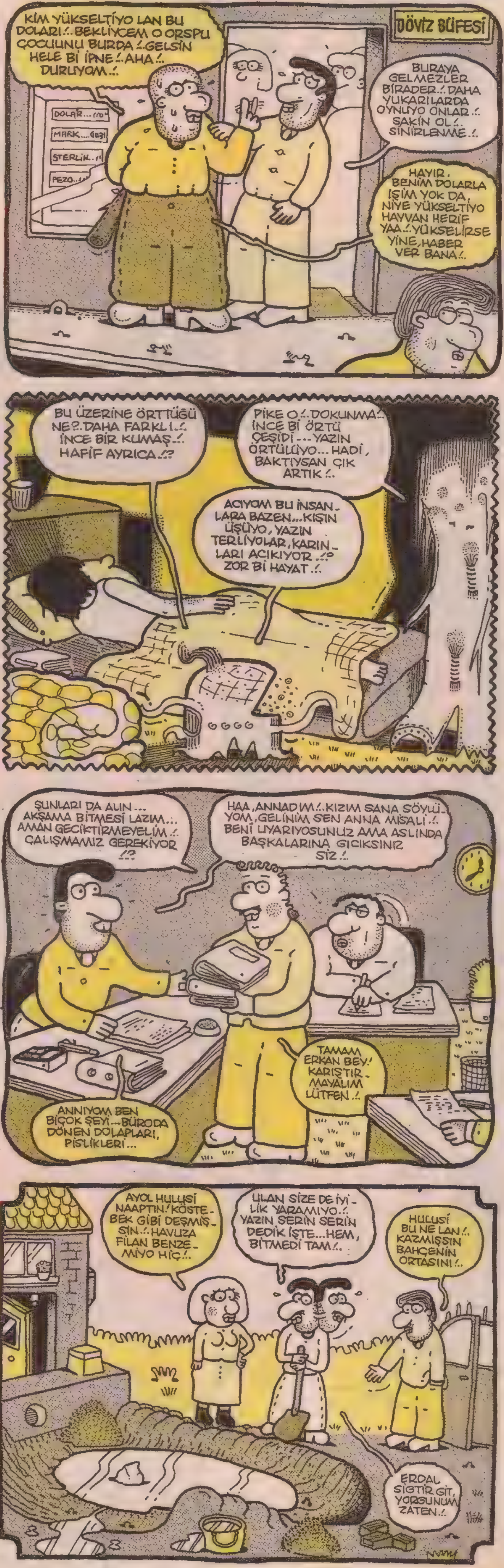
KİM YÜKSELTİYO LAN BU DOLARI..!.. BEKLİYCEM O ORSPU ÇOCUUNU BURDA..! GELSİN HELE Bİ İPNE..! AHA..! DURUYOM..!
DÖVİZ BÜFESİ
DOLAR
MARK
STERLİN
PEZO
BURAYA GELMEZLER BİRADER..! DAHA YUKARILARDA OYNUYO ONLAR..! SAKİN OL..! SİNİRLENME..!
HAYIR, BENİM DOLARLA IŞIM YOK DA, NİYE YÜKSELTİYO HAYVAN HERİF YAA..! YÜKSELİRSE YİNE, HABER VER BANA..!
BU ÜZERİNE ÖRTTÜĞÜ NE?..DAHA FARKLI..! İNCE BİR KUMAŞ..! HAFİF AYRICA..!?
PİKE O..! DOKUNMA..! İNCE Bİ ÖRTÜ ÇEŞİDİ ... YAZIN ÖRTÜLÜYO... HADİ, BAKTIYSAN ÇIK ARTIK..!
ACIYOM BU İNSAN-LARA BAZEN...KIŞIN ÜŞÜYO, YAZIN TERLİYOLAR, KARIN-LARI ACIKIYOR..!? ZOR Bİ HAYAT..!
ŞUNLARI DA ALIN ... AKŞAMA BİTMESİ LAZIM...! AMAN GECİKTİRMEYELİM..! ÇALIŞMAMIZ GEREKİYOR..!?
HAA, ANNADIM..! KIZIM SANA SÖYLÜ-YOM, GELİNİM SEN ANNA MİSALİ..! BENİ UYARIYOSUNUZ AMA ASLINDA BAŞKALARINA GICIKSINIZ SİZ..!
TAMAM ERKAN BEY! KARIŞTIR-MAYALIM LÜTFEN..!
ANNIYOM BEN BİÇOK ŞEYİ...BÜRODA DÖNEN DOLAPLARI, PİSLİKLERİ...
AYOL HULUSİ NAAPTIN! KÖSTE-BEK GİBİ DEŞMİŞ-SİN..! HAVUZA FİLAN BENZE-MİYO HİÇ..!
ULAN SİZE DE İYİ-LİK YARAMIYO..! YAZIN SERİN SERİN DEDİK İŞTE...HEM, BİTMEDİ TAM..!
HULUSİ BU NE LAN..! KAZMIŞSIN BAHÇENİN ORTASINI..!
ERDAL SİGTİR GİT, YORGUNUM ZATEN..!

Aksamsefasi

LeMan

MERKEZ SAĞ'IN YENİ ÇOCUĞU BAYAR ŞİMDİDEN BAYDI!

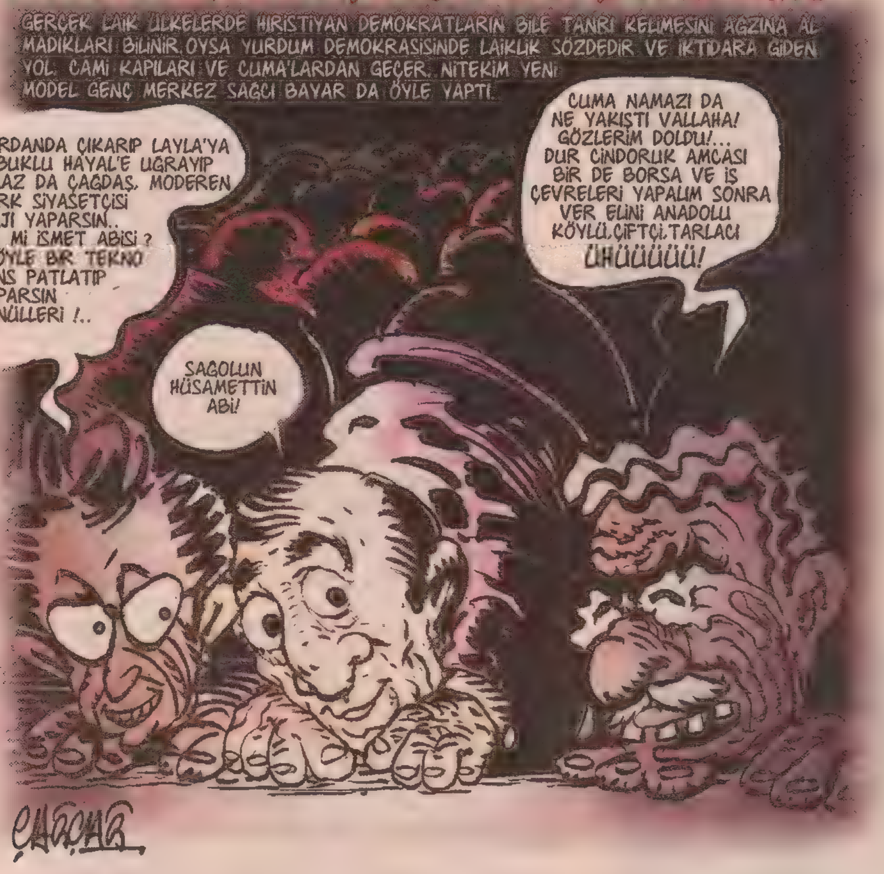
GERÇEK LAİK ÜLKELERDE HIRISTIYAN DEMOKRATLARIN BİLE TANRI KELİMESİNİ AĞZINA ALMADIKLARI BİLİNİR. OYSA YURDUM DEMOKRASİSİNDE LAİKLİK SÖZDEDİR VE İKTİDARA GİDEN YOL CAMİ KAPILARI VE CUMA'LARDAN GEÇER. NİTEKİM YENİ MODEL GENÇ MERKEZ SAĞCI BAYAR DA ÖYLE YAPTI.
CUMA NAMAZI DA NE YAKIŞTI VALLAHA! GÖZLERİM DOLDU!... DUR CİNDORUK AMCASI BİR DE BORSA VE İŞ ÇEVRELERİ YAPALIM SONRA VER ELİNİ ANADOLU KÖYLÜ,ÇİFTÇİ,TARLACI ÜHÜÜÜÜÜ!
BURDANDA ÇIKARIP LAYLA'YA ÇUBUKLU HAYAL'E UĞRAYIP BİRAZ DA ÇAĞDAŞ, MODEREN TÜRK SİYASETÇİSİ İMAJI YAPARSIN.. DİİL Mİ İSMET ABİSİ ? ŞÖÖYLE BİR TEKNO DANS PATLATIP KAPARSIN GÖNÜLLERİ !..
SAGOLUN HÜSAMETTİN ABİ!
ÇAĞDAŞ

KEMAL DERVİŞ
imf basın sözcüsü
iş takipçisi

HASTA KOALİSYON
evet evet hasta
koalisyon

ÇEŞİTLİ BÖCEK İSİMLERİYLE YAPILAN OPERASYONLAR
bi bardak suda
hortum koparma
börtü böcek
edebiyatı

OSMAN DURMUŞ
her nevi
kadrolaşma
yapılır.. hortum
danışmanlığı
verilir

MEHMET ALİ BAYAR
bir zamanlar
amerika'dan
hortumcu
bankacı çıkardı
şimdi
ne idüksüz
siyasetçi.

RTÜK YASASI
bu yasayla
kazanacağınız
ihaleler
boğazınızda
kalır işallah.

BBG
gerçekten
kıyamet kopucak
galiba!!!

Küreselleşme karşıtlarının yoğun protestolarından tırsan, toplanmak için dünyanın en ücra köşelerinde delik arayan dallama-kapitalist G-8'lerin zirvesi Kanada'nın dağlık bölgesi Kananaskis'te yapılıyor. G-8 liderlerini bu kez de bölgede yaşıyan bozayılar musallat oldu.

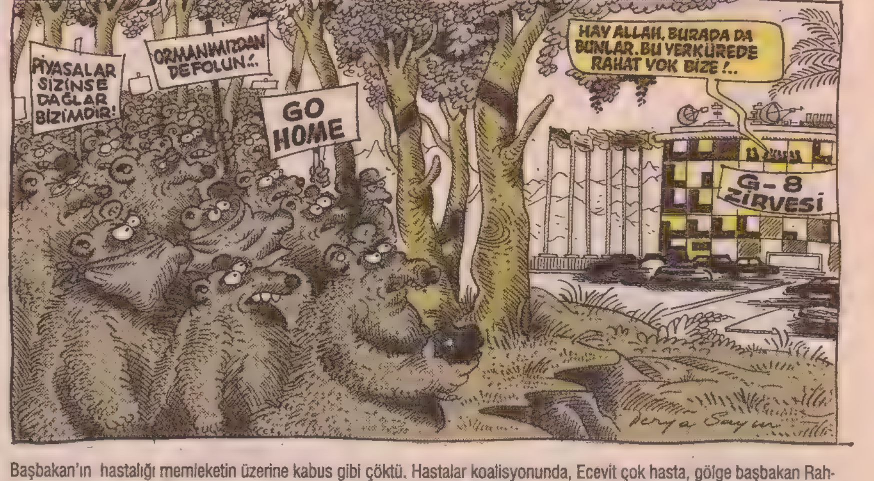
PİYASALAR SİZİNSE DAĞLAR BİZİMDİR!
ORMANIMIZDAN DEFOLUN!..
GO HOME
HAY ALLAH, BURADA DA BUNLAR. BU YERKÜREDE RAHAT YOK BİZE !..
G-8 ZİRVESİ
Derya Sayın

Başbakan'ın hastalığı memleketin üzerine kabus gibi çöktü. Hastalar koalisyonunda, Ecevit çok hasta, gölge başbakan Rahşan Ecevit daha hasta, ekonomi komada, ortakların başbakanlığa dikilen gözleri ise hepimizin bildiği salgın bir hastalık .

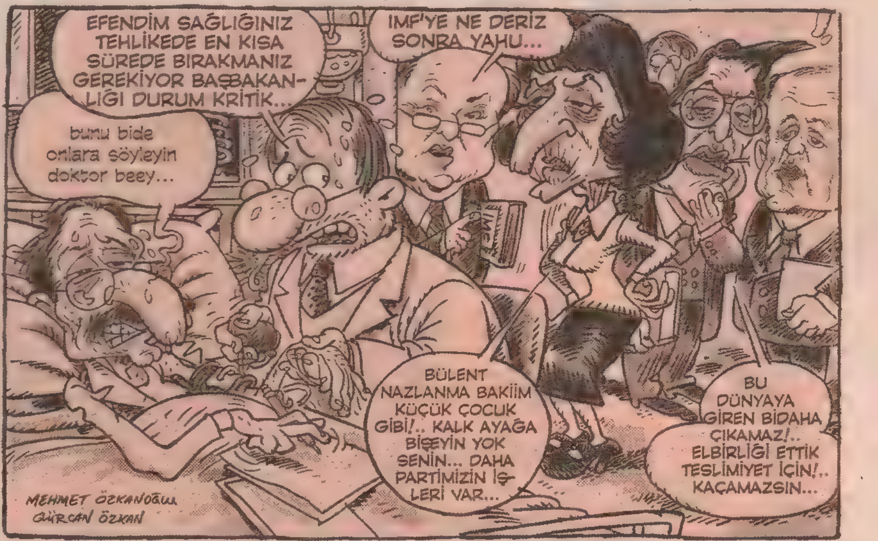
EFENDİM SAĞLIĞINIZ TEHLİKEDE EN KISA SÜREDE BIRAKMANIZ GEREKİYOR BAŞBAKANLIĞI DURUM KRİTİK...
IMF'YE NE DERİZ SONRA YAHU...
bunu bide onlara söyleyin doktor beey...
BÜLENT NAZLANMA BAKİİM KÜÇÜK ÇOCUK GİBİ!.. KALK AYAĞA BİŞEYİN YOK SENİN... DAHA PARTİMİZİN İŞLERİ VAR...
BU DÜNYAYA GİREN BİDAHA ÇIKAMAZ!.. ELBİRLİĞİ ETTİK TESLİMİYET İÇİN!.. KAÇAMAZSIN...
MEHMET ÖZKANOĞLU
GÜRCAN ÖZKAN

Susurluk davasından mahkum olan ve Ayaş cezaevinde yatan Korkut Eken adına düzenlenen futbol turnuvası sona erdi. Şampiyon olan Ayaşspor'a kupası Mehmet Ağar tarafından verildi.

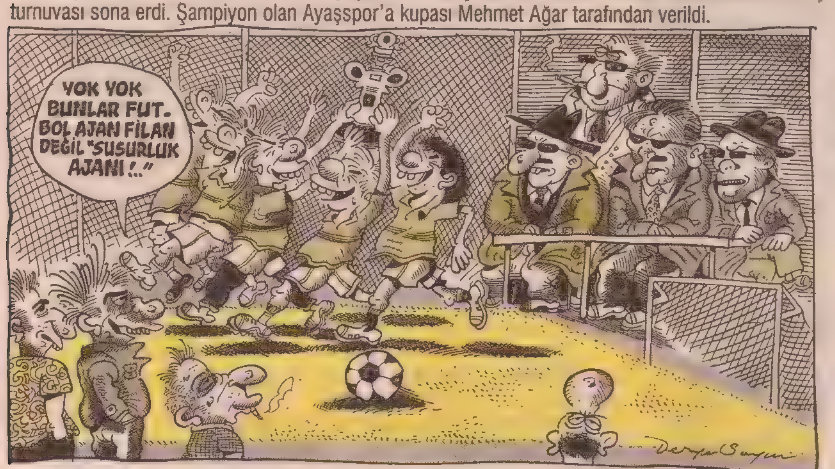
YOK YOK BUNLAR FUTBOL AJAN FİLAN DEĞİL "SUSURLUK AJANI !.."
Derya Sayın

Burdur cezaevinde yapılan operasyonda kopan kolu köpeklerin dişlerini arasından çıkarılan Veli Saçılık'a kendisi için düzenlenen yardım kampanyası nedeniyle 3 ay hapis ve 50 milyon lira para cezası verildi.

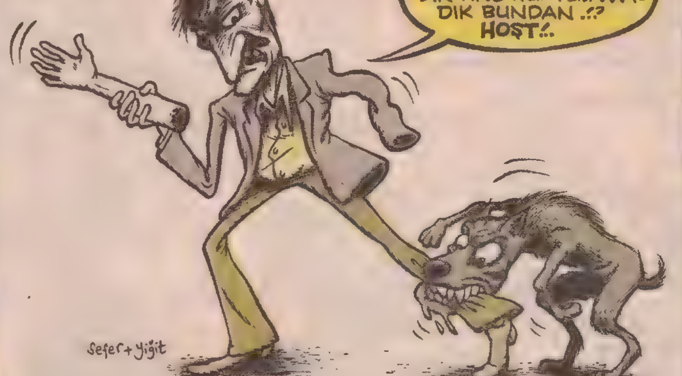
ULAN KOLUMUZU KAPTIRDIK YİNE KURTULAMADIK BUNDAN .!? HOŞT!..
Sefer+Yiğit

MHP'li Osman Durmuş'a emanet edilen sağlık bakanlığında, kadrolaşma, partizan atama sağlık hizmetlerinin önüne geçti.. Bakanlığa bağlı kurumlarda MHP'li olmayana sürgün yolları görünüyor..

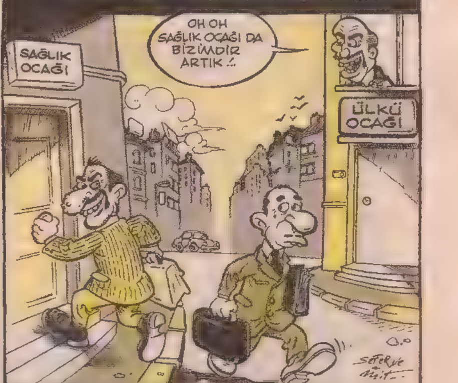
SAĞLIK OCAĞI
OH OH SAĞLIK OCAĞI DA BİZİMDİR ARTIK !..
ÜLKÜ OCAĞI
Sefer ve Yiğit

"Yuh Yuh", "Yaz Baharım Döndü Kışa" gibi unutulmaz türkülerin bestecisi, yorumcusu, söz yazarı Aşık Mahzuni Şerif , Köln'de yaşamını yitirdi. Elliye yakın albümü olan Aşık Mahzuni, yıllarca hapis yatmış,mahkemeleri mesken edinmiş, evi kundaklanmış, defalarca saldırıya uğramıştı...

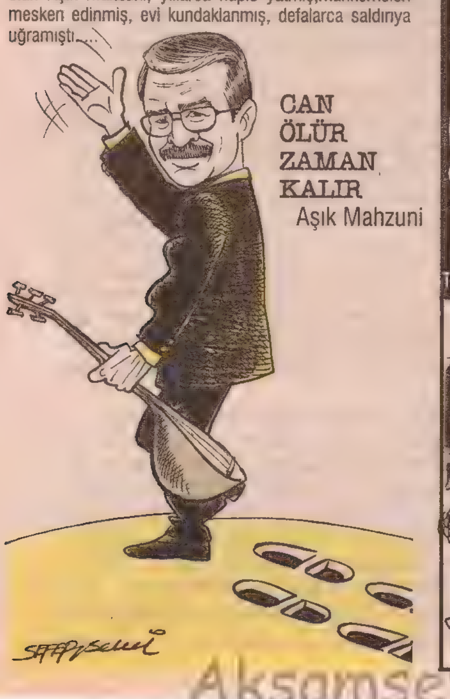
SEFER SELVİ

CAN
ÖLÜR
ZAMAN
KALIR
Aşık Mahzuni

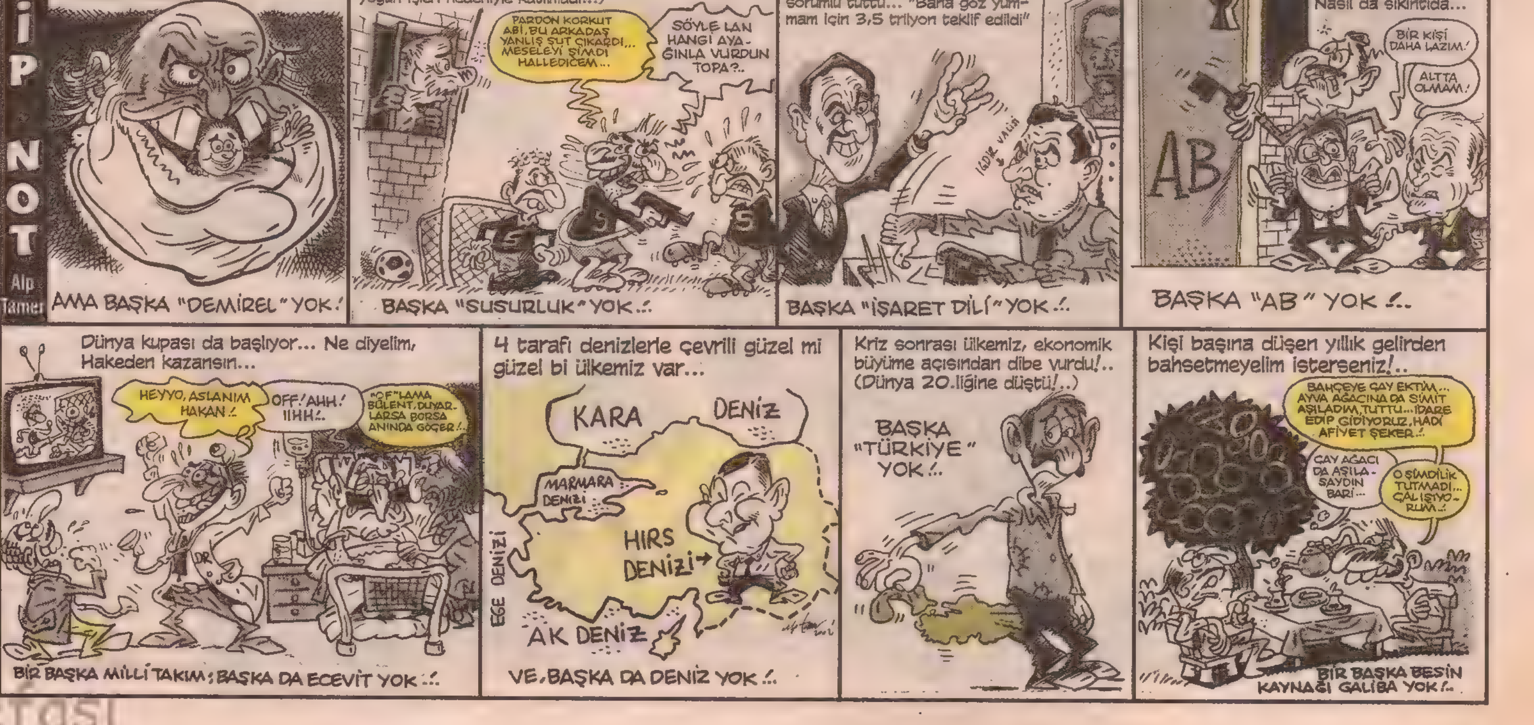
DİP NOT
Alp Tamer
Merkez sağ yeni liderini seçti... DTP Genel Başkanı: M.Ali BAYAR (Junior Demirel)
AMA BAŞKA "DEMİREL" YOK!
Susurluk mahkumu KORKUT EKEN için dostları cezaevi yanında futbol turnuvası düzenlediler... (Fatih Terim yoğun işleri nedeniyle katılmadı...)
PARDON KORKUT ABİ, BU ARKADAŞ YANLIŞ ŞUT ÇIKARDI... MESELEYİ ŞİMDİ HALLEDİCEM...
SÖYLE LAN HANGİ AYAĞINLA VURDUN TOPA?..
BAŞKA "SUSURLUK" YOK.!.
Iğdır valisi bölgedeki mazot kaçakçılığından MHP yönetici ve milletvekilini sorumlu tuttu... "Bana göz yummam için 3,5 trilyon teklif edildi"
IĞDIR VALİSİ
BAŞKA "İŞARET DİLİ" YOK.!.
"AB" giriş sınavında son şanslar, Hükümet Nasıl da sıkıntıda...
BİR KİŞİ DAHA LAZIM!
ALTTA OLMAM!
AB
BAŞKA "AB" YOK !..
Dünya kupası da başlıyor... Ne diyelim, Hakeden kazansın...
HEYYO, ASLANIM HAKAN!.
OFF! AHH! IIHH!.
"OF"LAMA BÜLENT, DUYARLARSA BORSA ANINDA GÖÇER!..
BİR BAŞKA MİLLİ TAKIM; BAŞKA DA ECEVİT YOK.!.
4 tarafı denizlerle çevrili güzel mi güzel bi ülkemiz var...
KARA DENİZ
MARMARA DENİZİ
EGE DENİZİ
HIRS DENİZİ
AK DENİZ
VE, BAŞKA DA DENİZ YOK !..
Kriz sonrası ülkemiz, ekonomik büyüme açısından dibe vurdu!.. (Dünya 20.liğine düştü!..)
BAŞKA "TÜRKİYE" YOK !..
Kişi başına düşen yıllık gelirden bahsetmeyelim isterseniz!..
BAHÇEYE ÇAY EKTİM... AYVA AĞACINA DA SİMİT AŞILADIM, TUTTU... İDARE EDİP GİDİYORUZ, HADİ AFİYET ŞEKER!.
ÇAY AĞACI DA AŞILASAYDIN BARİ...
O ŞİMDİLİK TUTMADI... ÇALIŞIYORUM..!
BİR BAŞKA BESİN KAYNAĞI GALİBA YOK!..

Aksamsefasi

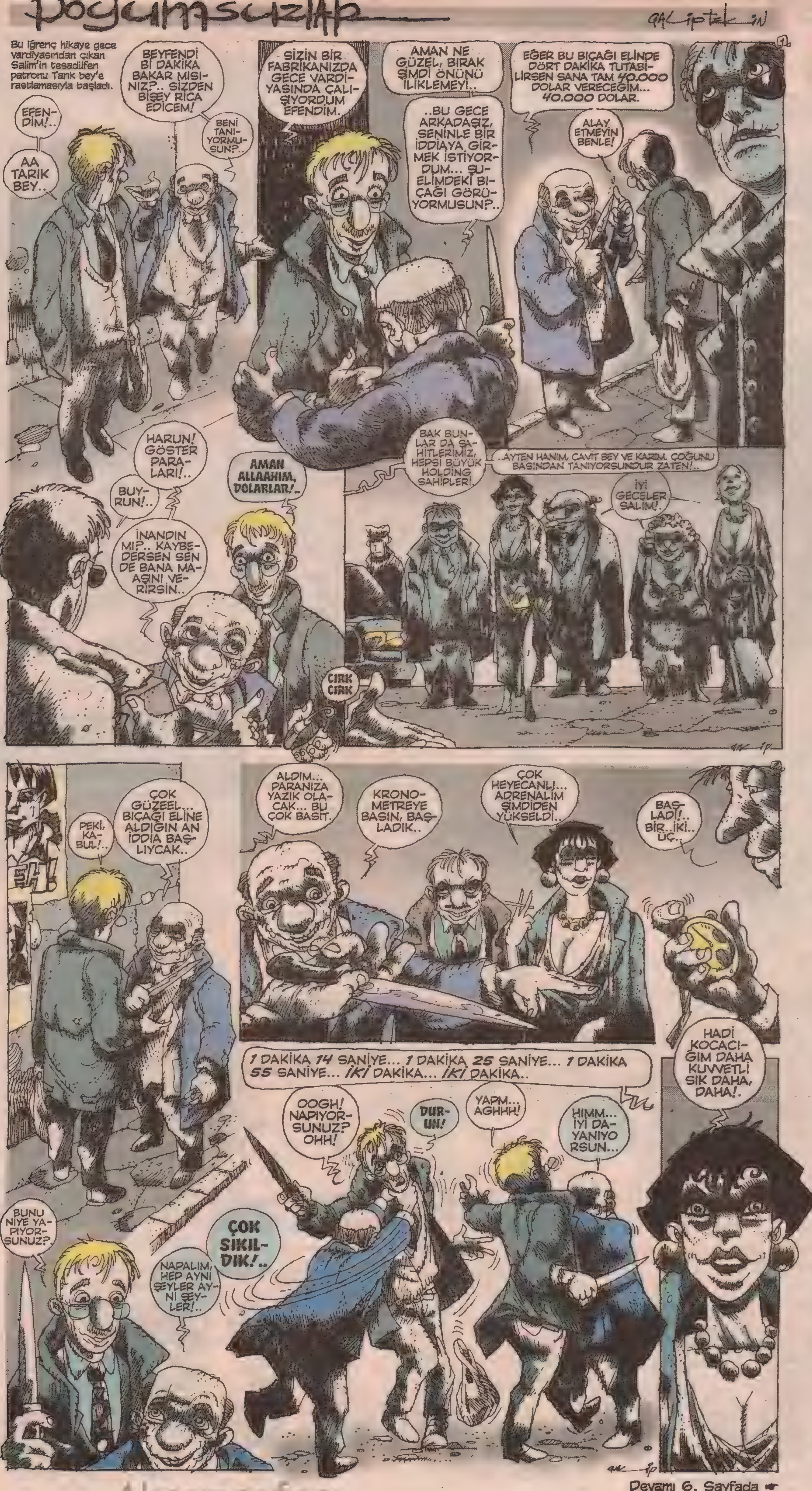
Doğumsuzlap
GALİP TEKİN
Bu iğrenç hikaye gece vardiyasından çıkan Salim'in tesadüfen patronu Tarık bey'e rastlamasıyla başladı.
EFENDİM!..
AA TARIK BEY..
BEYFENDİ Bİ DAKİKA BAKAR MISINIZ?.. SİZDEN BİŞEY RİCA EDİCEM!
BENİ TANIYORMUSUN?..
SİZİN BİR FABRİKANIZDA GECE VARDİYASINDA ÇALIŞIYORDUM EFENDİM.
AMAN NE GÜZEL, BIRAK ŞİMDİ ÖNÜNÜ İLİKLEMEYİ..
..BU GECE ARKADAŞIZ, SENİNLE BİR İDDİAYA GİRMEK İSTİYORDUM... ŞU ELİMDEKİ BIÇAĞI GÖRÜYORMUSUN?..
EĞER BU BIÇAĞI ELİNDE DÖRT DAKİKA TUTABİLİRSEN SANA TAM 40.000 DOLAR VERECEĞİM... 40.000 DOLAR.
ALAY ETMEYİN BENLE!
HARUN! GÖSTER PARALARI!..
BUYRUN!..
İNANDIN MI?.. KAYBEDERSEN SEN DE BANA MAAŞINI VERİRSİN..
AMAN ALLAAHIM, DOLARLAR!..
CIRK CIRK
BAK BUNLAR DA ŞAHİTLERİMİZ, HEPSİ BÜYÜK HOLDİNG SAHİPLERİ.
..AYTEN HANIM, CAVİT BEY VE KARIM. ÇOĞUNU BASINDAN TANIYORSUNDUR ZATEN!..
İYİ GECELER SALIM!
PEKİ, KABUL!..
ÇOK GÜZEEL... BIÇAĞI ELİNE ALDIĞIN AN İDDİA BAŞLIYCAK..
EH!
ALDIM... PARANIZA YAZIK OLACAK... BU ÇOK BASIT.
KRONOMETREYE BASIN, BAŞLADIK..
ÇOK HEYECANLI... ADRENALİM ŞİMDİDEN YÜKSELDİ..
BAŞLADI!.. BİR..İKİ.. ÜÇ..
1 DAKİKA 14 SANİYE... 1 DAKİKA 25 SANİYE... 1 DAKİKA 55 SANİYE... İKİ DAKİKA... İKİ DAKİKA..
HADİ KOCACIĞIM DAHA KUVVETLİ SIK DAHA, DAHA!.
OOGH! NAPIYORSUNUZ? OHH!
DUR-UN!
YAPM... AGHHH!
HIMM... İYİ DAYANIYORSUN...
BUNU NİYE YAPIYORSUNUZ?
ÇOK SIKILDIK!..
NAPALIM, HEP AYNI ŞEYLER AYNI ŞEYLER!..

Devamı 6. Sayfada

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selâm... "Yirmi iki kişi, bi topun peşinde koşuyor.." diye başlayan fıkrayı pek sever, futboldan hoşlanmayanlar. Sadece bi hoşlanmama meselesi olsa sorun yok; ama biraz kavrayış eksikliği de göze çarpar. Çünkü topun peşinde, aynı anda iki futbolcu -kovalayan ve takip eden-, yardıma giden varsa bi üçüncüsü, ve pozisyonunu alan kaleciyi de sayarsak eğer, en fazla dört futbolcu koşarken; geriye kalan onsekiz kişi oyun alanında kendi mevkiilerine dağılmış vaziyettedir. Böylece, fıkranın sonu ilginçliğini biraz kaybediyor; ama ülkedeki futbol acayipliği, o komikliği aratmayan şeylerle dolu zaten.. Kurallarına göre oynanınca, -sahanın büyüklüğü ve farklı görevlerdeki oyuncu fazlalılığın da etkisiyle- seyri keyif veren futbol, daha gariban memleketlerde, bambaşka bişey oluyor gerçekten. Dünya kupası tanıtımlarına bakmak dahi yeterli. Hafızam bi süre silinseydi, ve yaşadığım yeri sadece o reklâmlardan görebilseydim; vay be, ne uygar, ne muhteşem bi yerde yaşıyormuşum diye hayretler içinde kalırdım!. Böyle pazarlamaya açık etkinlikler, gazoz ve telefon şirketleri için yağlı birer lokmadır zaten. Milli takıma başarılar diliyoz!.. Âferin, iyi ki diledin.. Nerde yapıyorlar ayrıca o tanıtımları: Norveç'te mi, Belçika'da mı? Hiçbiri buralı gibi değil; İsveç mili takımının hayranları galiba. Türk'e benzemiyorlar pek, kürt de yok hiç aralarında, laz desen değil..

Etiler-Bebek civarından, parlak yüzlü, porselen dişli tipler, ışıltılı elbiseleri ve kırmızı blucinleriyle süslü kızlar, borazanlarını filan almış yürüyolar hepsi!. Gaziantep, İstanbul, İzmir semaları! Şehir plânlamasına uygun inşaa edilmiş düzgün binaların, aptal bilgisayar efektleriyle becerilen parlak ışıkları!.. Gerçek renkleri ve kirleri rahatça gizleyen filtreli pahalı kameralarla, en sıkıcı bir gerçeğin bile bir satış şovuna dönüştürebilmesi, çocuk oyuncağıdır eminim..Yine de, topluluk bilincinden filan söz edilir. Öyle ya; adam Mecidiyeköy'e gidemiyor, otobüs bileti yok; ama arabalara atlayıp, ovalara kırlara yayılacak, bi uçağın peşinden koşup el sallayacak!.. Bu da yetmezse, ülke tanıtımı denilir hemen.. İyi de, önce sen bi etrafını tanı hele, biraz da bana tanıt; sonra ne halt edersen et!. Bakıyorum bakıyorum annamıyorum; neresi ulan burası?. Haa, az sonra çakıyorum: telefon kartı, gazoz filan satmakmış meğer dertleri...

Güçlü futbolu olan ülkelerde, İtalya veya Almanya'da da vardır yoğun futbol sohbetleri. Ama orada, belki farklı bir keyif gibi algılanırken, bizdeki ateşli muhabbetler tam bir delilik gibi görünüyor; çünkü başka önemli meselelerimiz de var. Ve buradakilerin daha lezzetli görünmesinin sebebi de bu olmalı: Yapılması gereken asıl önemli şeylerin algı barajını aşabilmek için, çok daha güçlü geyiklere, ateşli sohbetlere ihtiyaç duyuluyor, ve bu da başarılıyor.. Arada, futbol da nasibini alıyor elbette. Diğerleri gibi, o da yavaş gelişiyor, ilerlemiyor. Bu hızı, ortalama bir türk futbolcusunun düşünme yavaşlığında, topa vururken kaleye bile çoğu kez bakamamasında görebiliriz. Bütün bunlar, bi oyun olarak futbolu kirletemiyor tabii. Üstelik, bir oyunu iyi oynamayı kim istemez ki? Seyreden de keyif alır hem.. Belki bigün tamamen öyle olacak. İtalyanların savunması, Almanların gücü, Brezilya'nın tekniği filan derken, biz de özel bir tarz geliştirdiğimiz futbolumuza kavuşacağız. Futbolla yatıp kalkarken; artık kalkmaya da gerek duymadan, orada malak gibi serilip kalacağız. Nefis futbol oynayan, daha nefis bi fakir ülke olmak gurur verici bile olabilir hatta... İlerlemek iyi bişeydir; fakat sadece böyle hastalıklı bi ilerleme görünüyor.. En uygun kavşakta uygun bir denge sağlanır belki...

Herşey olacağına varır derler ya; böyle düşününce kimsenin başka bişey yapmasına da lüzum kalmıyor sanki. Sadece bi Avrupa şampiyonası olduğu, ve üzerine bi pop şarkısı bestelendiği için, basketbolla biraz ilgilenebildik. Ama şu anda lig finallerini hangi takımların oynadığıyla bile kimse ilgilenmiyor pek. Zaten o kadar spor keyfini taşıyacak halimiz de yok gibi. Tekbir şeyin hazzını duyabilmek, anca arasıra kıpırdayabilen ruhların karmaşasını dindirmeye yetiyor.. Ve bir futbol maçını, televizyon otuz kamerayla sunsa da, tek bir kamera var daralan beyinlerde...

Brezilya'yı veya başka iki takımı yenerek guruptan çıktığımızda; kazanan çok fazla kişi olmayacak. Kostarika menüleri çoktan satıldı hamburger restoranlarında; 'üstün başarılar' dilenirken yeterli reklâmlar yapıldı.. Bir taraftarın, -hadi yetmiş ekran olsun- tv başındaki başındaki seyir keyfini saymaz isek; herangi bir kupayı havaya kaldıran bi sporcuyla aynı başarıya ulaşabilmesi, stadyumdan çıkıldığında o'nun da benzer bir hayatı sürdürebilmesiyle mümkün olacaktır. Gece klübünde şampanyalı kutlamalar yapan futbolcuların, ve işi hemen şamataya döken tuzu kuru fanatiklerin eğlencesi henüz başlarken, öteki başka dertlerle boğuşmak üzere evine dönmektedir büyük bir olasılıkla. Daha çılgın biriyse, Taksim meydanında bağıra çağıra bikaç tur atmakla yetinir..

Yalnızca futboldan konuşabilmemiz mümkün olsaydı, Zidan'dan, Ronaldo'dan, Hakan Şükür'den filan bahseder, şampiyona hakkında olasılık hesapları sıralar, keyifle de yapardım hatta, -belki televizyon karşısında yine öyle olacak-, fakat bi mizah dergisinin köşe yazısı bile buna hemen kanamıyor. Çünkü abuk sabuk bi çabayla öyle mide bulandırıyorlar ki, tek başına futboldan bahsedebilmek imkansız hâle geliyor.. Bu saçmalığı azaltacak şey: Kaliteli bir iki maç, güzel paslar, ve bilgisayar efektleriyle becerilmeyen, hakiki vole ve rövaşata golleri olacaktır...

Aksamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

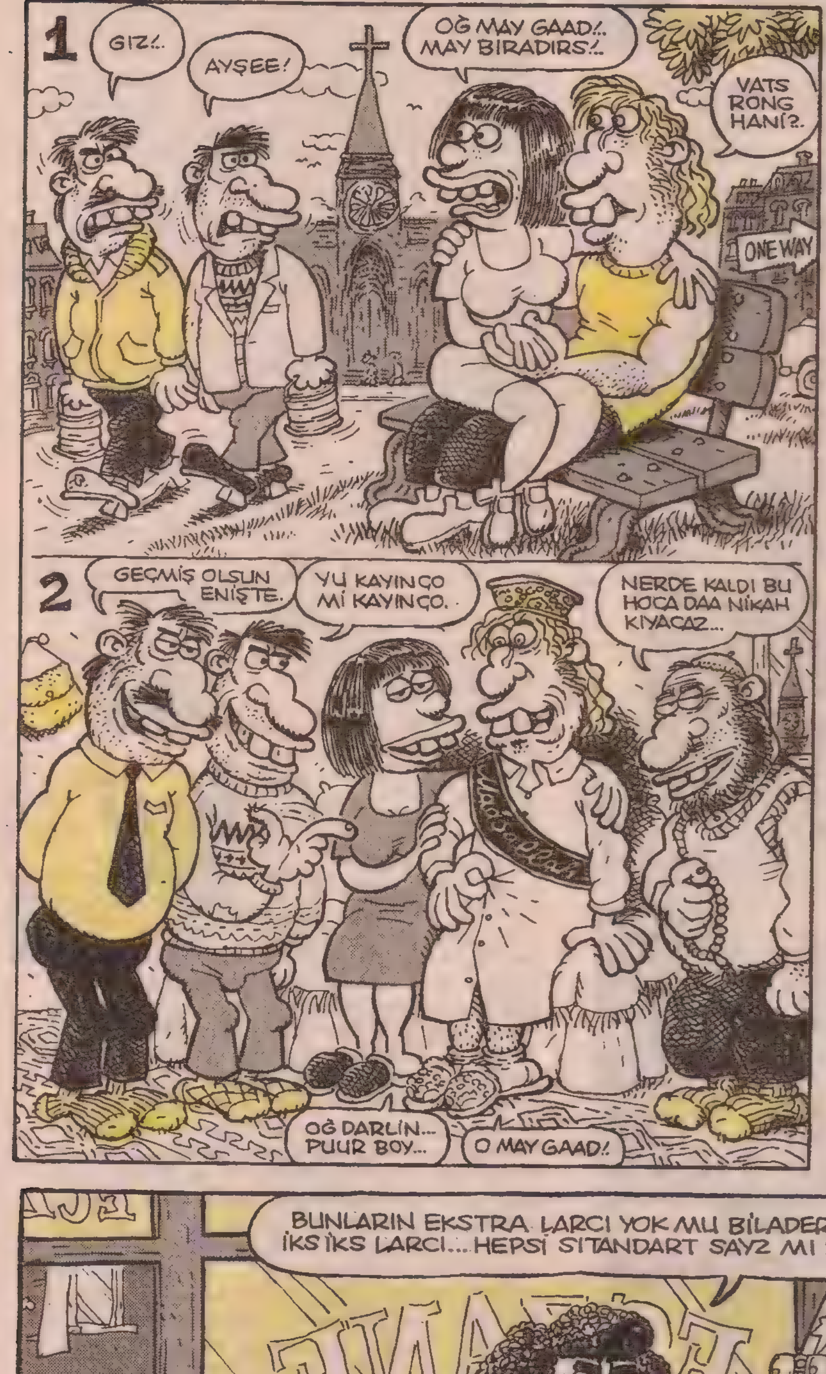
1
GIZ!.
AYŞEE!
OĞ MAY GAAD!. MAY BIRADIRS!.
VATS RONG HANİ?.
ONE WAY
2
GEÇMİŞ OLSUN ENİŞTE.
YU KAYINÇO Mİ KAYINÇO.
NERDE KALDI BU HOCA DAA NİKAH KIYACAZ...
OĞ DARLİN... PUUR BOY...
O MAY GAAD!.

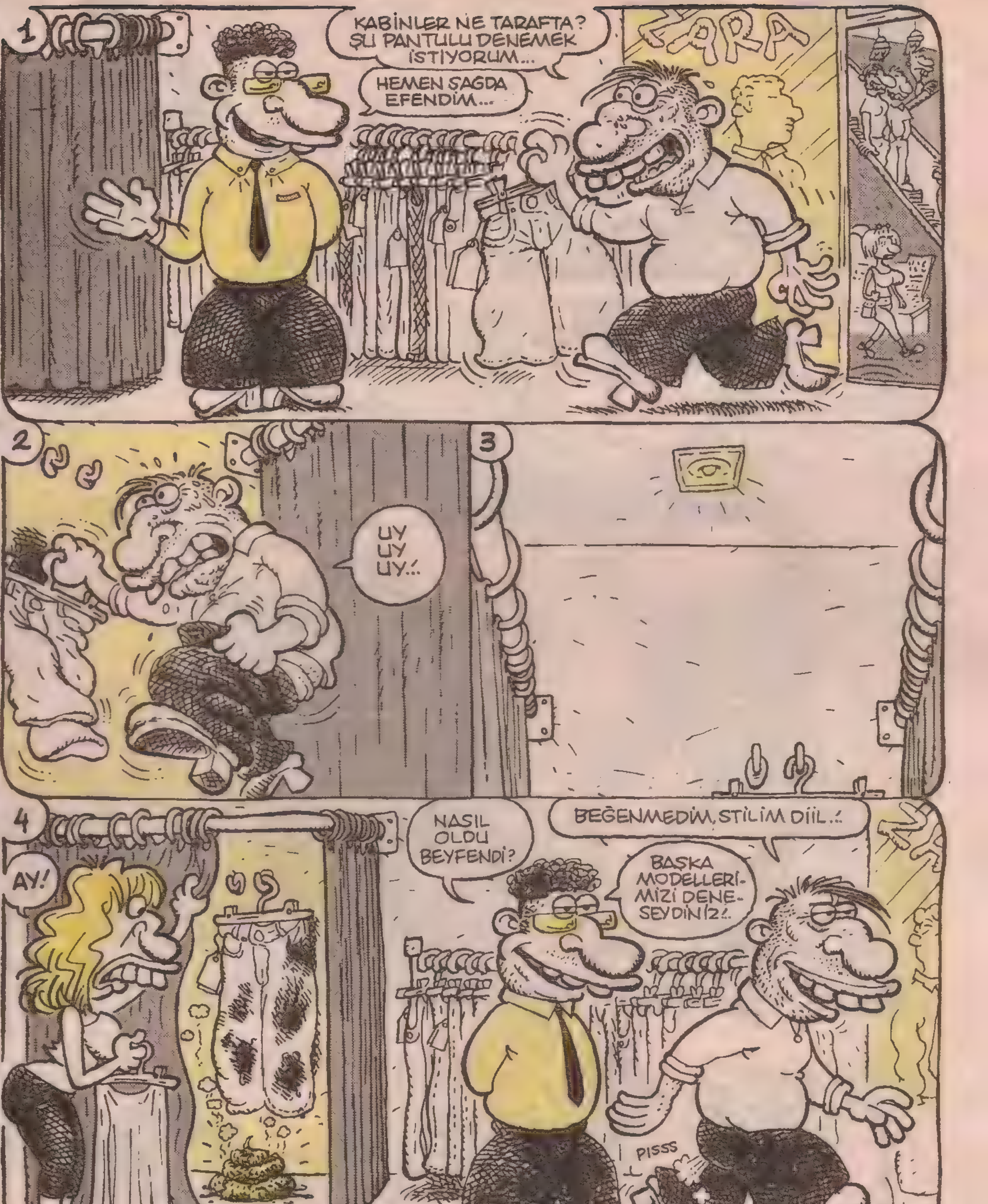
1
KABİNLER NE TARAFTA? ŞU PANTULU DENEMEK İSTİYORUM...
HEMEN SAĞDA EFENDİM...
ZARA
2
UY UY UY!.
3
4
AY!
NASIL OLDU BEYFENDİ?
BEĞENMEDİM, STİLİM DİİL!.
BAŞKA MODELLERİMİZİ DENESEYDİNİZ!.
PISSS

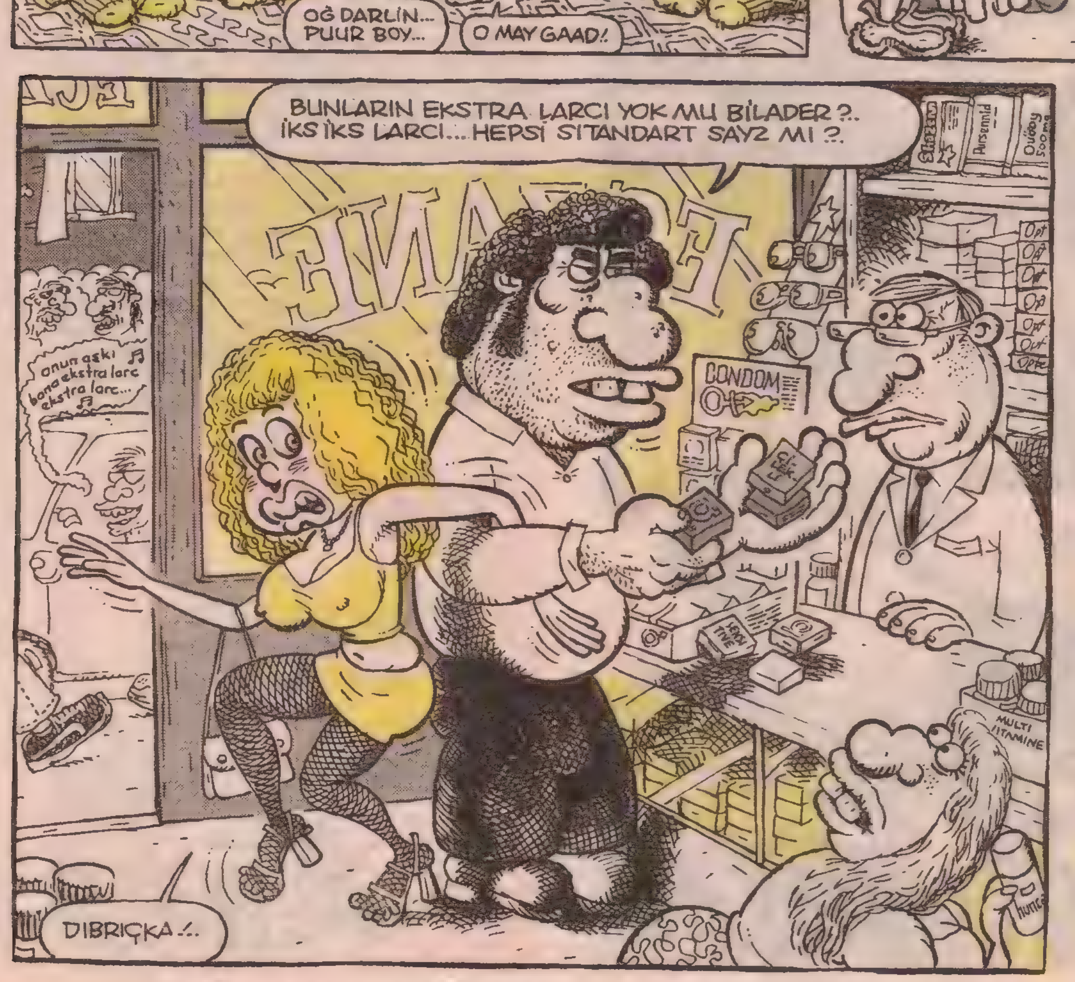
BUNLARIN EKSTRA LARCI YOK MU BİLADER?.. İKS İKS LARCI... HEPSİ SITANDART SAYZ MI?.
CONDOM
onun aşkı bana ekstra larc ekstra larc...
MULTI VITAMINE
DIBRIÇKA!.

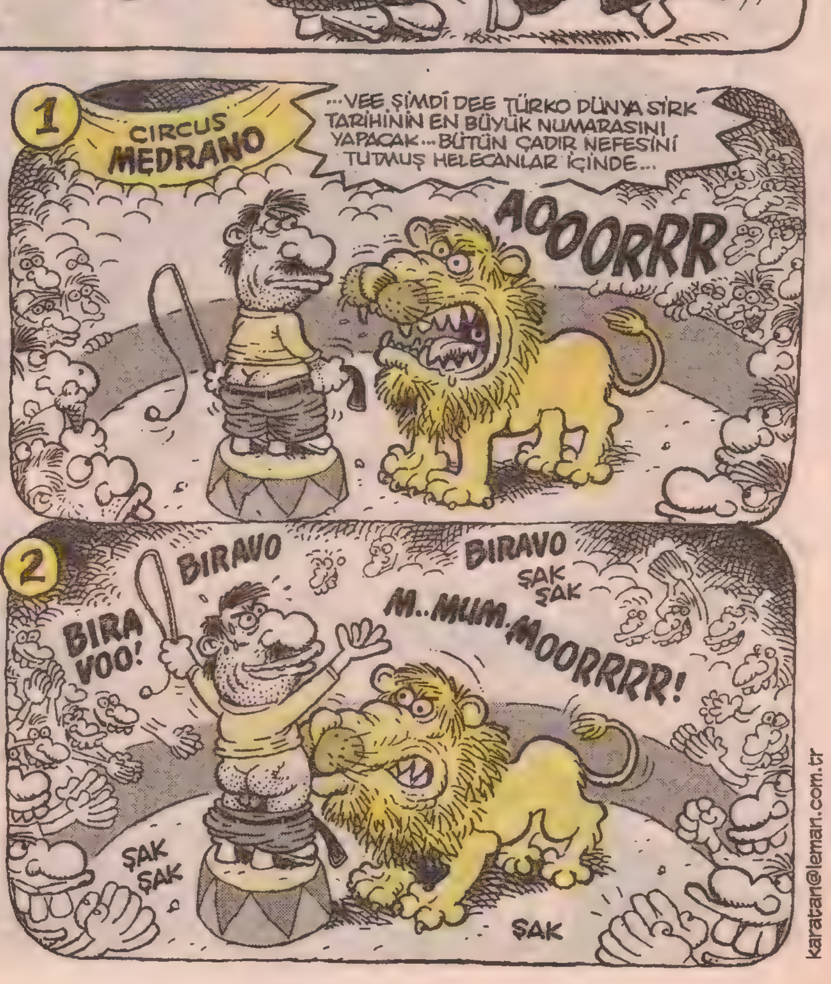
1
CIRCUS MEDRANO
...VEE ŞİMDİ DEE TÜRKO DÜNYA SİRK TARİHİNİN EN BÜYÜK NUMARASINI YAPACAK... BÜTÜN ÇADIR NEFESİNİ TUTMUŞ HELECANLAR İÇİNDE...
AOOORRR
2
BIRAVO
BIRAVO
ŞAK ŞAK
BIRA VOO!
M..MUM..MOORRRR!
ŞAK ŞAK
ŞAK

karatan@leman.com.tr

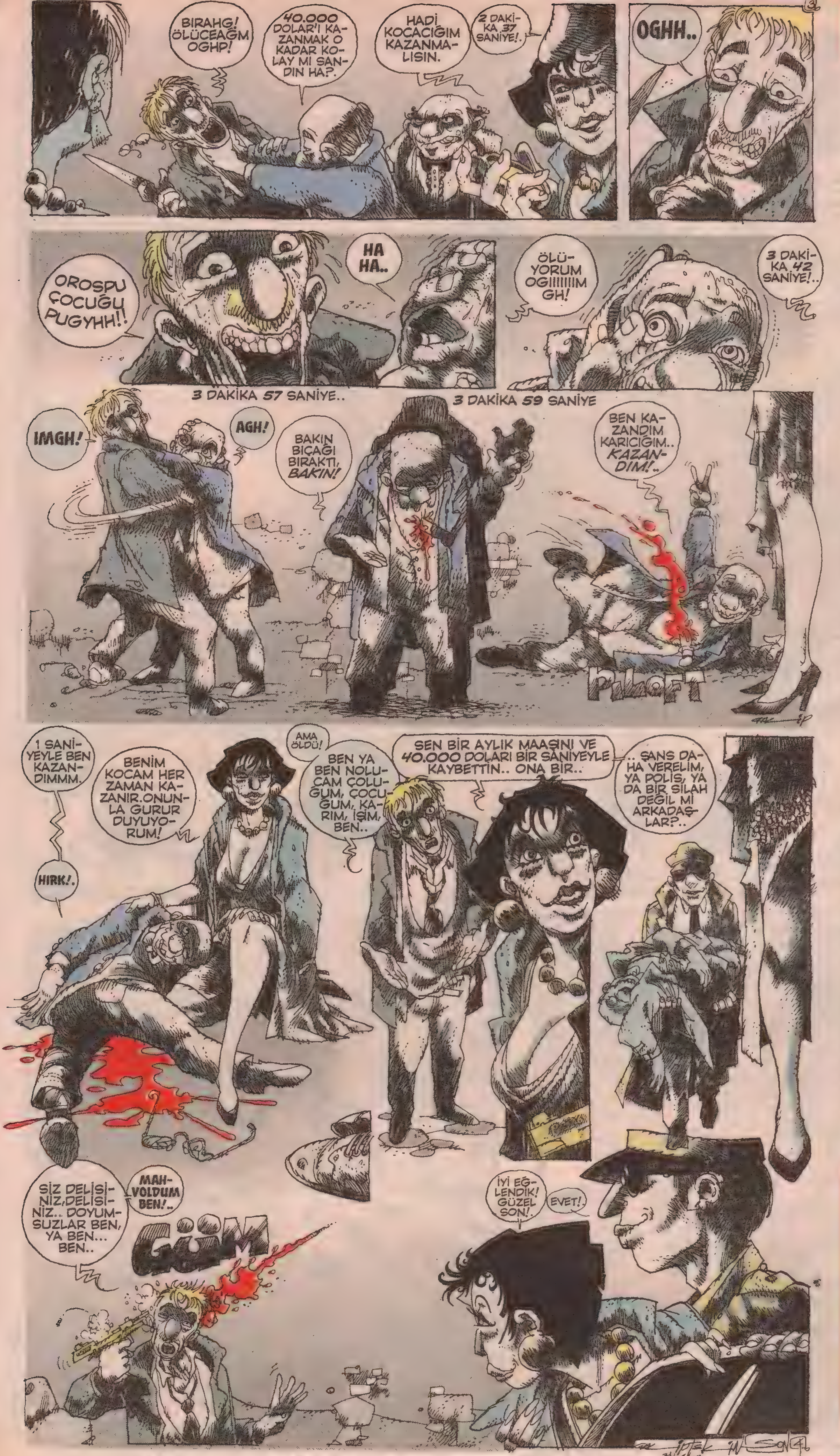
BIRAHG! ÖLÜCEAĞM OGHP!
40.000 DOLAR'I KAZANMAK O KADAR KOLAY MI SANDIN HA?.
HADİ KOCACIĞIM KAZANMALISIN.
2 DAKİKA 37 SANİYE!.
OGHH..
OROSPU ÇOCUĞU PUGYHH!!
HA HA..
ÖLÜYORUM OGIIIIIIIM GH!
3 DAKİKA 42 SANİYE!..
3 DAKİKA 57 SANİYE..
3 DAKİKA 59 SANİYE
IMGH!
AGH!
BAKIN BIÇAĞI BIRAKTI, BAKIN!
BEN KAZANDIM KARICIĞIM.. KAZANDIM!..
PLOFT
1 SANİYEYLE BEN KAZANDIMMM.
HIRK!.
BENİM KOCAM HER ZAMAN KAZANIR.ONUNLA GURUR DUYUYORUM!
AMA ÖLDÜ!
BEN YA BEN NOLUCAM ÇOLUGUM, ÇOCUGUM, KARIM, İŞİM, BEN..
SEN BİR AYLIK MAAŞINI VE 40.000 DOLARI BİR SANİYEYLE KAYBETTİN.. ONA BİR..
.. ŞANS DAHA VERELİM, YA POLİS, YA DA BİR SİLAH DEĞİL Mİ ARKADAŞLAR?..
SİZ DELİSİNİZ,DELİSİNİZ.. DOYUMSUZLAR BEN, YA BEN... BEN..
MAHVOLDUM BEN!..
GÜM
İYİ EĞLENDİK! GÜZEL SON!
EVET!
İpek İN SON
24/01/02

DUMUR DETAYLARI

Güneri İçoğlu

Hani o kuş isimli arabalar var ya; çoğu zaman onları kuşların sürdüğünü düşünüyorum. uçuyor adamlar yahu...

Bazı yerlerde, okul önlerinde falan birtakım trafik lambalarında, **karşıya geçmek için düğmeye basınız**, yazan küçük kutular vardır, bilirsiniz. Düğmeye basınca derhal yayalar için yeşil ışık yanar, arabalar durur ve güvenle karşıdan karşıya geçersiniz. Yani en azından böyle olması gerekir. Beylerbeyi Sarayı'nın orda da var böyle bir trafik lambası. Geçen gün yalnız başıma karşıdan karşıya geçmek için bastım düğmeye, hemen benim için yeşil yandı, aya ayak basan astronot gururuyla ilk adımımı caddeye attım. Fakat hızla geçen arabalardan bir ikisinin durmadığını görünce geri kaçtım, kaldırıma. Kuş türü arabalardan birinin şoförü de beni işaret diliyle azarladı. "**Bir kişi için ne durduruyon lan trafiği?..**" gibisinden el işaretiyle birtakım tuhaf hareketler yaparak 120 ile basıp geçti. Hemen geri kaçıp kaldırıma kendimi zor attım. Bakakaldım ardından...

Kardeşim AB standartlarına göre onları oraya koymuşlar, ne diye durmazsınız?.. Yarın öbür gün bir Alman turiste, İngiliz turiste de aynı şeyi yapıp iyice tıkıyacaksınız, AB yolunu... O zaman söyleyin "**Beş kişi birleşince karşıya geçmek için düğmeye basınız**" diye bir tabela koysunlar bu tür lambalara...

Bizim yörede yaramazlık yapan bir çocuğa, evin büyüğü iç çekerek yörenin şivesiyle bitkin bir halde şöyle seslenir; "**Ula ecük dur la, ecük dur laa...**". Gayrı ben de kesildim "**Ula ecük durun laa, ecük durun!..**"

***

Yine günler süren dergi sabahlamalarının ardından bir kaç gündür doğru dürüst gün ışığı görememiştim. Işık ve oksijen almak üzere bir öğlen vakti küçük bir yürüyüşe çıktım. Kuzguncuk'a geldiğimde mezarlığın orda, ok işaretiyle **Nakkaş baba** levhasını gördüm. Nakkaş isminden dolayı kendime, kendi mesleğime yakın bulduğumdan girip bir ziyaret edeyim dedim. Hem huzur bulmak hem de oksijen almak için bundan daha güzel bir yer olmaz diye düşündüm. Sükunla ve mutlulukla derin nefesler alarak mezarlığa daldım. Basamakları tırmanıp ziyaretimi yaptım. Mezar taşlarına, üzerlerindeki yazılara, teslimiyet taşlarına ve Boğaz'a bakıp, huşu içinde ışık ve oksijenin tadını çıkarıyordum. Güzel güzel şeyler yazma ve çizme isteği tüm ruhumu sarmıştı. Daha yukarılara gidip bu tatlı gezime devam etmek istedim ve tam yukardaki köşeyi döndüğümde yolun kenarına serilmiş iri yarı şişman, zebellah gibi bir adam çıktı karşıma... Zaten o görünmeden mermer bir mezarın üstüne bıraktığı koca pet şişeyi gördüğümde durumu anlamalıydım ki, o yol bana kapalıydı. Zira bu mezarlık sulamacısıydı. Seni sana bırakırlar mıydı hiç? Neyse huşu ve sükunumu bozmamak için bu manevi ortamda maddi bir diyaloga girmek istemeyip hemen geri döndüm. Ayrıca zaten bu mezarlık sulamacısına verecek param olmadığını söylemeye bile takatim yoktu. Geniş merdivenleri üçer beşer atlayarak gerisin geri aşağı inerken Hades'ten çıkan Orpheus gibi bir ara arkama dönüp baktım; iri yarı cüssesiyle bir mezar taşına yaslanmış, hayalet gibi gürleyen bir sesle arkamdan bağırıyordu "**Hüüleaaan nereye hüüoop, nereye!..**" Nereye olacak, huzuru bulmaya eve. Sanki bir esnafın dükkanına girdikte alışveriş yapmadan çıkıyoruz. Yahu iki kuruş alacaksın diye düşüncelerimin arasına girip beni de iki kuruşumdan ettin be adam!.. Yola indiğimde kendi kendime söylendim. "**Ahh Nakkaş Baba aah, sen bunları mı nakşettin, bunları mı çizdin?.. Oysa ben bunları yazıp, çizmekten usandım, yoruldum. Yoruldum demekten ayrı bir türlü yoruldum.**" Mezarlıkta; ormanda, sahillerde, otoparklarda hep bunlar, bunlar...

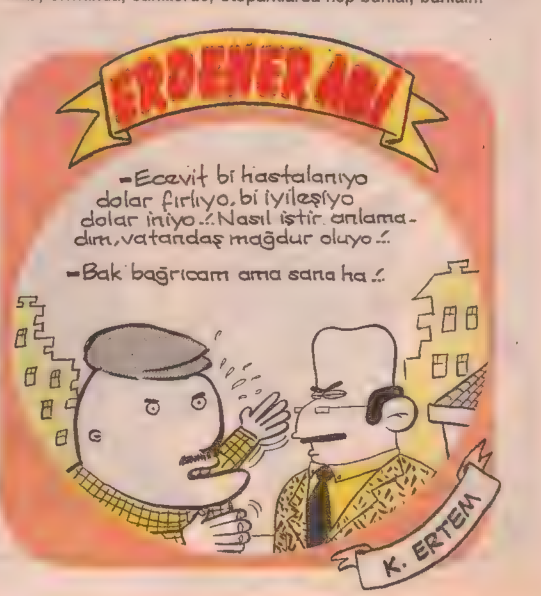
ERDENER ABİ
-Ecevit bi hastalanıyo dolar fırlıyo, bi iyileşiyo dolar iniyo..!.Nasıl iştir anlamadım, vatandaş mağdur oluyo..!.
-Bak bağrıcam ama sana ha..!.
K. ERTEM

Aksamsefası

TEREBELLİ PICTURES

ÇAN BARSLAN

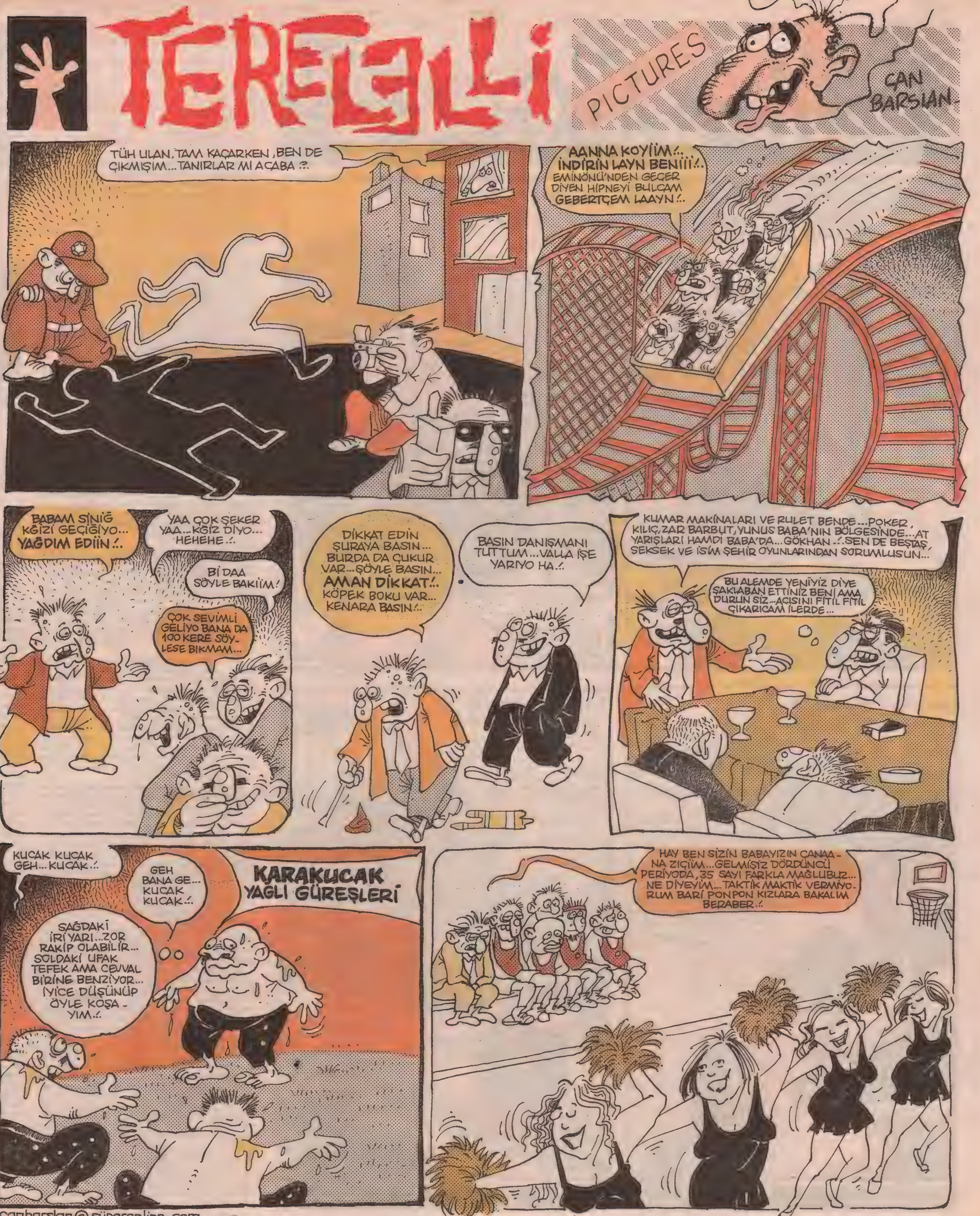
TÜH ULAN, TAM KAÇARKEN, BEN DE ÇIKMIŞIM... TANIRLAR MI ACABA ?.
AANNA KOYİİM.!.. İNDİRİN LAYN BENİİİ!.. EMİNÖNÜ'NDEN GEÇER DİYEN HİPNEYİ BULCAM GEBERTCEM LAAYN.!..
BABAM SİNİĞ KĞİZİ GEÇİĞİYO... YAĞDIM EDİİN.!..
YAA ÇOK ŞEKER YAA... KĞİZ DİYO... HEHEHE.!.
Bİ DAA SÖYLE BAKİİM!
ÇOK SEVİMLİ GELİYO BANA DA 100 KERE SÖYLESE BIKMAM...
DİKKAT EDİN ŞURAYA BASIN... BURDA DA ÇUKUR VAR... ŞÖYLE BASIN... AMAN DİKKAT.!.. KÖPEK BOKU VAR... KENARA BASIN.!..
BASIN DANIŞMANI TUTTUM... VALLA İŞE YARIYO HA.!.
KUMAR MAKİNALARI VE RULET BENDE... POKER, KILIÇ, ZAR BARBUT, YUNUS BABA'NIN BÖLGESİNDE... AT YARIŞLARI HAMDİ BABA'DA... GÖKHAN.!. SEN DE BEŞTAŞ, SEKSEK VE İSİM ŞEHİR OYUNLARINDAN SORUMLUSUN...
BU ALEMDE YENİYİZ DİYE ŞAKLABAN ETTİNİZ BENİ AMA DURUN SİZ... ACISINI FİTİL FİTİL ÇIKARICAM İLERDE...
KUCAK KUCAK GEH... KUCAK.!.
GEH BANA GE... KUCAK KUCAK.!.
KARAKUCAK YAGLI GÜREŞLERİ
SAĞDAKİ İRİ YARI... ZOR RAKİP OLABİLİR... SOLDAKİ UFAK TEFEK AMA CEVVAL BİRİNE BENZİYOR... İYİCE DÜŞÜNÜP ÖYLE KOŞAYIM.!.
HAY BEN SİZİN BABAYIZIN ÇANAANA ZIÇIİM... GELMİŞİZ DÖRDÜNCÜ PERİYODA, 35 SAYI FARKLA MAĞLUBUZ... NE DİYEYİM... TAKTİK MAKTİK VERMİYORUM BARİ PONPON KIZLARA BAKALIM BERABER.!.

canbarslan@süperonline.com

Aksamsefosi

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

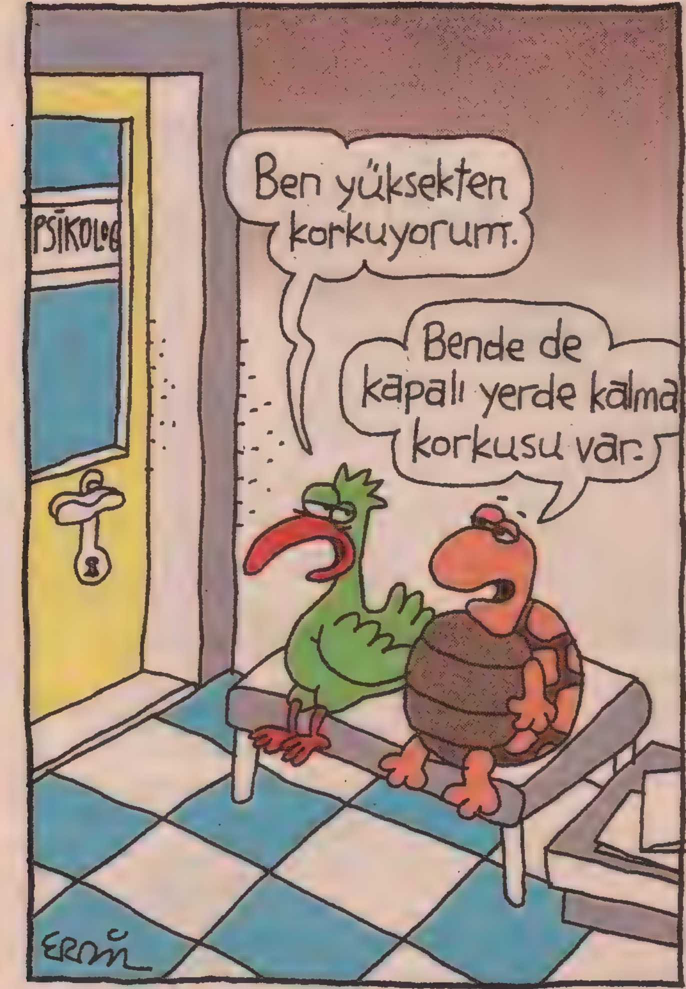
PSİKOLOG
Ben yüksekten korkuyorum.
Bende de kapalı yerde kalma korkusu var.
ERDİL

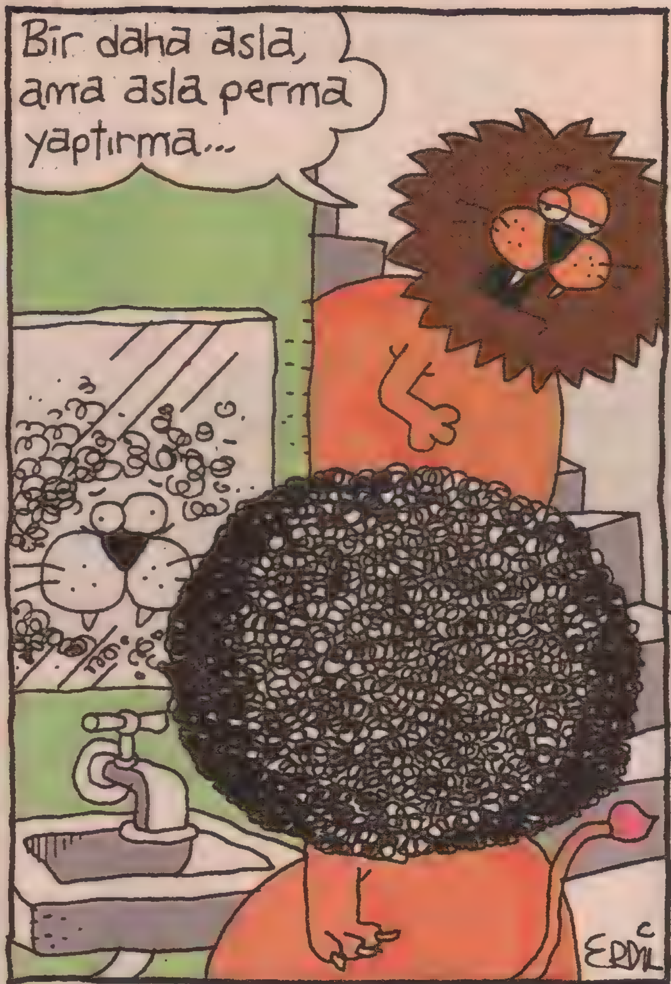
Bir daha asla, ama asla perma yaptırma...
ERDİL

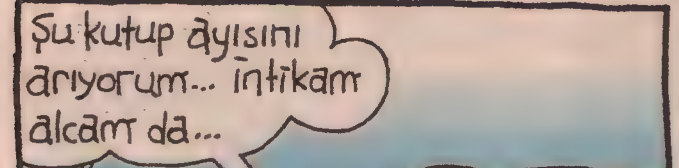
Şu kutup ayısını arıyorum... intikam alcam da...
Çok şanssızsın. Burası güney kutbu... Kutup ayıları sadece kuzey kutbunda yaşar...
ERDİL

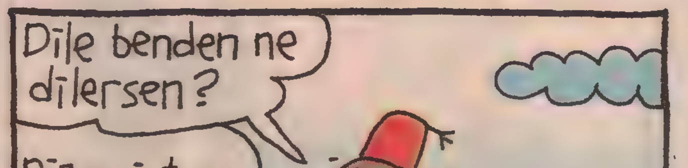
Dile benden ne dilersen?
Diagoniztum aktivatörümün rekognize olmasını istiyorum.
Zengin etsem?
Olmaz.
ERDİL

Birisi Öper Mutlaka Kalbimizden Akan Kanı

Canımsın sen benim... Bunu böyle bil... Bana kendini savunma... Geçiştirme beni. Zaman kazanmaya çalışma... Herkesi kandırabilirsin, ama beni kandıramazsın... Başka bir yere gidemezdin. Biliyorum, gitmek için çok çırpındın, çok savaştın kendinle... Ama gördün işte, yine bana geldin. Başka bir yer yok çünkü... Gidilebilecek bütün yolları tükettin... Başka bir yaşam yok... Başka bir yer ancak romanlarda var... Şiirlerde var... Unutma romanlar, filmler, oyunlar, şiirler güzel yalanlardır sadece... Nereye kaçabilirsin ki kendinden başka...

Cesur olduğunu, gözü pek olduğunu iddia ediyorsun, ama aslında korunmaya muhtaç birisin... Her şeyi yadsımak için yola çıktığını söylüyorsun, ama yine de herkesin seni korumasını, anlamasını bekliyorsun... Bu nasıl bir isyan... Bu nasıl bir yadsıma... Korkarak, çekinerek, yardım dilenerek, anlayış dilenerek nasıl isyan edilir, nasıl anlaşılma beklenir... Bir ayağın burada, bu hayatın kuralları, ölçüleri , beklentileri içinde... Öbür ayağın hayallerin, isyanın, yıllardır düşünü gördüğün özgürlük düşlerinin içinde...

İşte bu yüzden ne bu hayatı doğru dürüst anlıyor ne de yaşıyorsun, ne de özlediğin hayata doğru yola çıkabiliyorsun... Ya kal burada, ya tamamen reddet buradaki her şeyi... Ama sen hiç birini yapamıyorsun... Hem burada kalmayı istediğin, hem de her şeyi reddedip gitmeyi düşlediğin için ömrünün çarmıhına gerilmiş öylece bekliyorsun...

Çünkü tiksindiğin, kurtulmayı düşündüğün bu hayatı bile aslında sen çok eksik yaşadın... O eksik yaşamışlığın peşini bir türlü bırakmıyor... Zincirlerle bağlanmış gibisin o eksik yaşamışlığına...

Bu hayatı küçümsemek için onu sonuna kadar yaşamak gerekiyordu, sen bunu bile yapamadın... Gitmek istediğin yerin düşleri, hasretleri, kırılganlıkları burada saklıydı oysa... Uçmak için bir yere basmak, oradan güç almak gerekliydi. Senin uçmak için güç aldığın bir yer bile yok... Bu hayatı olduğu gibi yaşamanın burada kalmanın ağırlığını yaşayamadığın için hep erteledin kendini çünkü... Her şeye geciktirdin kendini.Çoğalarak değil, hep eksilerek yaşadık...

Hep başka bir yere hazırlık olarak geçti ömrün. Gözün yükseklerde olduğu için basamakları küçümsedin... Basamaklardan tiksindin, küçümsedin onları, yok saydın... Oysa hayatı öğrenmek bu basamakları tanımaktan geçiyordu... Hayatı öğrenmek tiksintinin içinden geçiyordu. Kirlenmeden, günaha inmeden, sıradanlaşmayı göze almadan basamakları tanıyamıyor insan... Günahı bilmeden nasıl inançlı olabilirsin ki...

Günaha yaklaştın... Küfrü gördün.Kirlenmeye ve çürümeye tanık oldun. Hepsi yanı başında oldu, gözlerinin önünde... Ama göze alamadın onların içine olduğun gibi girmeye... Hep giyiniktin, hep korunaklıydın... Gördün ve hemen yargıladın olanları... Gördün ve geride durdun... .Burası bana ait bir yer değil, dedin... .Önünü ilikledin ve günahın içine girenleri, kirlenenleri, çürüyenleri seyrettin sadece... Sınamadın kendini onlarla birlikte, en dibe indiğinde senden geriye ne kalacağını görmek istemedin. Göze alamadın onca dibe indikten sonra senden geriye kalanlarla yukarı çıkmaya... Senden geriye kalanlarla yoluna devam edip etmeyeceğinden bir türlü emin olamadın...

İçindeki inancı günahla sınamayı bir türlü göze alamadın... Hep kaçak dövüştün... Düşlerine güvenip hep son anda terk ettin bu hayatın kavgasını... Kendini korumak için hep çırpınanları, rezilliğe bulaşanları yargıladın, hep suçladın onları... İnançlarını, düşlerini hep bir fanusun içinde sakladın... Havasız bıraktın onları... .Düşlerini düşsüz bıraktın... İnançlarını inançsız bıraktın... Sevabını günahsız bıraktın... Arınmışlığını yaşamasız bıraktın... .Bu yüzden kokun kalmadı kimsenin hafızasında... Küçümsedin, ürktün, oysa yaşamak insanın kokusunun sinmesidir gittiği her yere... Çarşaflara, âşklara, tenlere, umutlara, umutsuzluklara... Yaşamak tiksinmesidir birilerinin senden... Yaşamak kokunun kanamasıdır yattığın yerlerde... Biri vardır ki, onca tiksinmenin içinde seni bulur ve hiç olmayacak bir biçimde sever ömrünü... Sever kaderini...

Canımsın sen benim. Ama bak yıllardır benden bile saklanacağını düşündün. Beni bile kandıracağını düşündün. İnsan kendisine yalan söyler mi... İnsan kendisine rağmen yaşabilir mi... İnsan kendisine rağmen yeni bir hayat kurabilir mi... Ne kadar kaçabilirdin ki kendinden... Bak hiçbir yerde izin kalmadı.Yine bana döndün. Oysa bir daha hiç dönmeyeceğini düşünüyordun. Bana geri dönmemek için denemediğin yol kalmadı... .Oysa için için biliyordun yine bana geri döneceğini... Çünkü böyle korkak , böyle ürkek, böyle kendini sakınarak hiçbir yere gidemeyeceğini biliyordun aslında... Neye karar verirsen, nereye gitmek istesen gizli bir umutsuzluk hep seni takip etti peşinden... O gizli umutsuzluğun ikinci bir varlığın gibiydi sanki. Neyi yapsan, neyi göze almaya kalksan bu yetmez, bu seni istediğin yere götürmez; kendinde neyi sınamaya kalksan, göze aldıklarınla istediklerinin arasındaki uçurumu gösterip, boşuna deneme , diyen hep oydu aslında...

Kendin öldürmeyi denedin. Hiçbir şeyi tam anlamıyla başaramadığın için ölümünü tam anlamıyla başarmayı denedin... Ama buna karar verdiğin andan itibaren hep başkalarının senin için ne düşünecekleri, sen kendini öldürdükten sonra arkandan ne söyleyecekleri vardı aklında hep... Seni onlara anlattığından farklı tanımasınlar, farklı yargılarda bulunmasınlar, diye hoşlarına gitmeyecek, yarattığın imgeyi zedeleyecek ne varsa hayatında saklayıp gizledin.

Bir mizansen bırakmayı düşündün ardında. Yarattığın imgeye uygun düşecek bir sahne tasarladın. Hayatta oynadığın neyse ölümünden sonra da bu oyun sürsün, diye ardından. Bu imgeye uygun düşecek kelimelerden örülü bir metin yazmaya başladın sonra... Temiz, arı, günaha ve kire batmamış bir hayatın bir metniydi bu... Kaçışların, zaafların, korkaklıkların yoktu bu metinde... Sanki sonuna kadar yaşamıştın yaşanması gereken ne varsa... Yapmak isteyip de yapamadıkların yoktu..Sen eksik değildin de onlar eksikti sanki... Senin hiçbir suçun yoktu, bütün suç onlardaydı... Sen her şeyi görmüş, her şeyi anlamıştın da onlar görülmesi gerekeni görmemiş, anlaşılması gerekenleri anlamamışlardı... Okuyanları suçluluk duygusu içinde bırakacak bir metin hazırlamıştın kendine... Sanki ölüyor olmandan, bu hayatı ebediyen bırakıyor olmandan daha önemliydi bu son yazın... Ne hayatın acımasızlığı, ne istediklerini yaşayamıyor oluşun, ne korkuların, ne eksik yaşamışlığın, hiçbiri, ama hiçbiri değildi seni son anda kendini öldürmekten vazgeçiren değildi de, işte bu son veda yazındı... Hayatın nasıl yalanlar üzerine kuruluysa, bu veda yazın da işte öyle yalanlar üzerine kuruluydu... Hayattan kopuk bir tiyatro oyunuydu yaşadıkların... Sonun da hayatına benzeyecekti... Hayatın nasıl yalansa ölümün de öylesine yalan olacaktı... Başkalarının alkışlarına muhtaç bir tiyatro oyunu gibi tasarladığın hayatın yine bir tiyatro oyunu bitecekti... Seni bu hayatta istediğin gi-

İLİŞKİM
BİR ŞEYL
BİR YER
YAPIYO
NE

bi anlayıp alkışlam
mak istiyordun...
meyi başaramıyor
yanlış bir hayatına
fark ettiğin anda va
lardaki kahramanla
tın nasıl bir kurmac
dün ve yaşarken d
gözüktün kendine.
Hayatına gülü
denli acı çektiğini
den acı çekmedin
önünden akıp gid
kendine ördüğün
yordun kendini... G
dı sana göre... Hiç
ğildi. Yaşanmaya c
Hiçbiri okuduğ
rına benzemiyordu
manlarda, oyunlar
benzemiyordu... S
trajik, yeterince s
larla olup, zaman
Sen aşkı da ok
veremli, o soylu, o
ler hep kusurlu, e
durmaksızın kirlete
Hepsi eksik varlıkl
dın, bir yoktun on
ranlık mağarana...
larını bırakmadılar.
nı... Odanın pence
dığın kadar bile ac
hayatın insanıydıla
zemiyorlardı, günd
zaafları vardı, çırp
Seni sevmeleri
mına uygun olmala
konuşmalıydılar...
lar... Hiçbiri yeterin
Hiç biri okuduğun
oyunlarındaki kahı
Oysa dışarıda a
soylu ve kirli bir ha
larından bulup çı
Düşlediğin gibi sev
dıkları gibi davrana
hayatlarından vazç
Yarattığın kurg
bile gerçek değild
namamıştın ki... Ç
lerinin, o hayattan
olduğunu görmekt
de nasıl düşsüz
kimsesiz bıraktıysa
kimsesiz bırakmak
inançlar içinde
san onları da karş
içinde inançsız, ha
bırakmak istiyordu
Aşk tasarımın
de herkes gibi. Se
giyle hazırlanmış b
de yaşıyordun ve o
du. Konukların geli

---

* **Aşık Mahsuni**'nin anısı önünde saygı ile eğiliyoruz, O artık türküleriyle, besteleriyle kalbimizde
Isparta. 31 Mayıs Cuma günü saat 15:00-18:00 arası, **Isparta Bilim Kitabevi**'ndeyim. * **Adapaza**

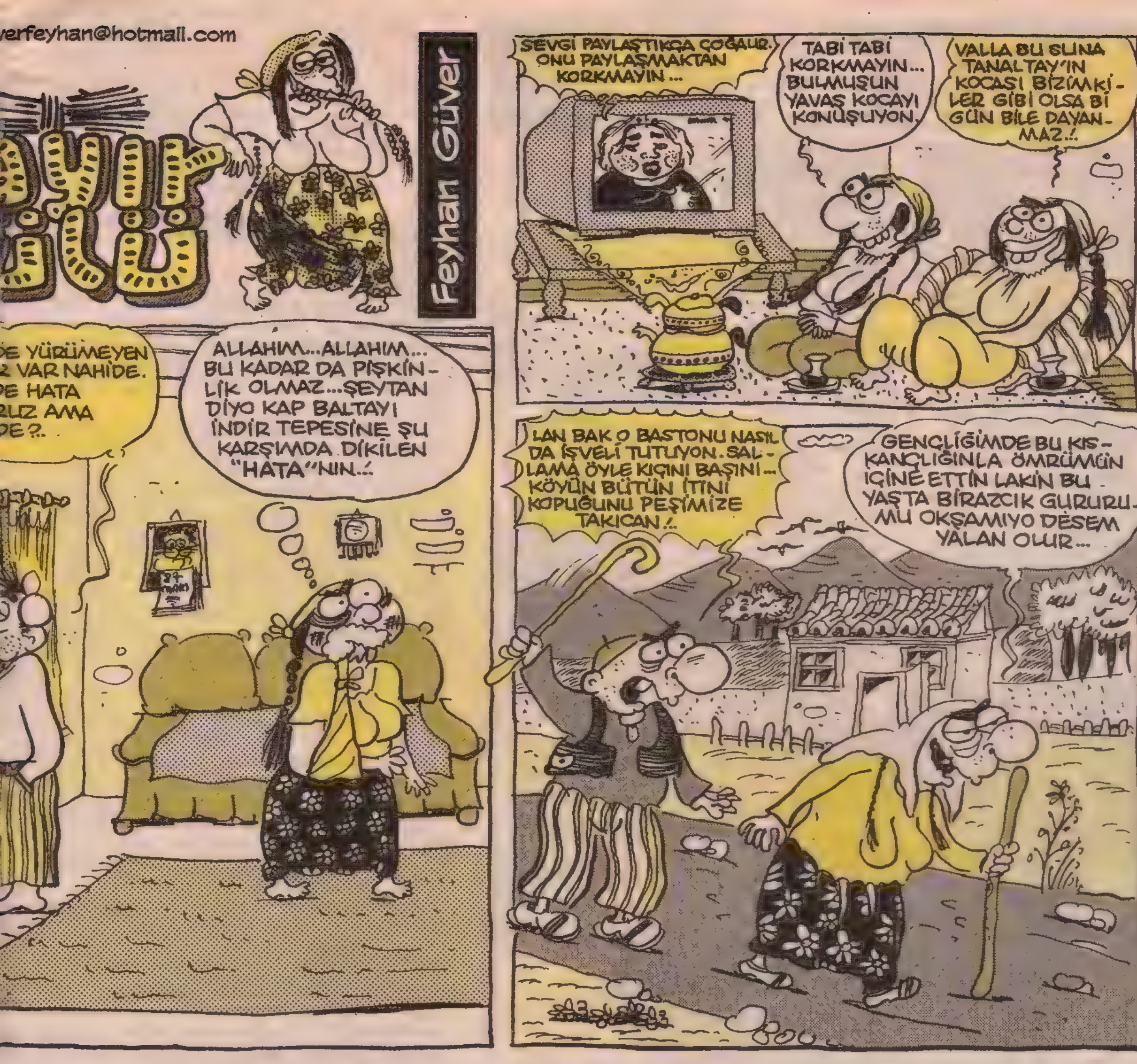
verfeyhan@hotmail.com
Feyhan Güver
DE YÜRÜMEYEN R VAR NAHİDE. DE HATA RUZ AMA DE?..
ALLAHIM...ALLAHIM... BU KADAR DA PIŞKİNLİK OLMAZ...ŞEYTAN DİYO KAP BALTAYI İNDİR TEPESİNE ŞU KARŞIMDA DİKİLEN "HATA"NIN..!
SEVGİ PAYLAŞTIKÇA ÇOĞALIR. ONU PAYLAŞMAKTAN KORKMAYIN...
TABİ TABİ KORKMAYIN... BULMUŞUN YAVAŞ KOCAYI KONUŞUYON.
VALLA BU SUNA TANALTAY'IN KOCASI BİZİMKİLER GİBİ OLSA Bİ GÜN BİLE DAYANMAZ.!.
LAN BAK O BASTONU NASIL DA İŞVELİ TUTUYON. SALLAMA ÖYLE KIÇINI BAŞINI... KÖYÜN BÜTÜN İTİNİ KOPUĞUNU PEŞİMİZE TAKICAN!..
GENÇLİĞİMDE BU KISKANÇLIĞINLA ÖMRÜMÜN İÇİNE ETTİN LAKİN BU YAŞTA BİRAZCIK GURURUMU OKŞAMIYO DESEM YALAN OLUR...

enlardan kendini öldürerek gizli bir intikam al-
atta söylemediğin şeyleri ölürken bile söyle-
.. Yazdığın veda metnini okurken o eksik , o
ğru bir son veremeyeceğini fark ettin... Bunu
çtin kendini öldürmekten... Okuduğun roman-
klit ediyordun kendini öldürürken bile... Haya-
ünüyse, ölümün de öyle olacaktı... Bunu gör-
de, en çok ölmeye karar verdiğin anda gülünç

emek zor geliyor bana..Çünkü yaşarken ne
ek ben biliyorum. Ama yaşadıkların, yüzün-
n.Yaşayamadıkların yüzünden çektin. Hayat
du ve sen sadece seyrediyordun... Bir türlü
sin içinden çıkıp hayatın ortasına bırakamı-
üğün her şey aptal, zavallı, kirli, yoz, saçmay-
senin tasarladığın gibi değildi, sana göre de-
nezdi...

omanlara, seyrettiğin filmlere, tiyatro oyunla-
yaşananlar. Bu hayatta tanıdığın kimse ro-
karşılaştığın, o hayran kaldığın kahramanlara
göre hiçbiri yeterince romantik, yeterince
değildi... .Değmezdi onlarla görünmeye, on-
meye...

ğun kitaplardan öğrenmiştin... O soluk yüzlü,
kemmel kadınlar yoktu bu hayatta. Buradaki-
bayağı, gündelik yaşayan ve hep düşlerini
rıklardı... Hiç biri senin aşkına layık değildi...
bu yüzden sen de hep eksik sevdin. Bir var-
çin. Onlara bir tutam düş sunup çekildin ka-
ücük bir düş için onlar senin için yapmadık-
ildiğin mağaranda seyrettin onların çırpınışı-
e konan, uçamayan, yaralı güvercinlere acı-
ın bile onlara... Madem eksiktiler, madem bu
adem romanlardaki kadın kahramanlara ben-
yaşıyorlardı, madem küçük zevkleri, insani
dursunlardı o zaman...

rli değildi asla. İdealini kurduğun aşk tasarı-
ılar... Düşlediğin gibi sevmeli, düşlediğin gibi
erindeki gibi hatasız ve kusursuz olmalıydı-
düşsel, yeterince şiirsel değildi sana göre...
nanlardaki gibi sevmiyor, seyrettiğin tiyatro
nlar gibi davranmıyorlardı...

giden bir hayat vardı... Eksik, günahkar,basit,
Eksik, günahkar, basit, soylu ve kirli hayat-
kları sevgilerini sunmuşlardı hepsi sana...
zlerdi seni..Aşk tasarımına uymak için olma-
lardı... Onlara sunduğun küçücük bir düş için
elerini istedin...

ybolmalarını istedin... Oysa o düş senin için
tığın kurguyu bir kez bile hayatın içinde sı-
sınamaya gücün yoktu... O yaşamasız düş-
ık kurgularının hayatın içinde nasıl tuzla buz
esiye korkuyordun... Sen kendini düşler için-
ysan, sen kendini nasıl kurguların içinde
ları da düşler içinde düşsüz, kurgular içinde
ordun... Sen kendini nasıl

çsız , aşk fikirlerinin içinde aşksız bırakmış-
düşler içinde düşsüz, sınanmamış inançlar
n soyutlanmış aşk fikirlerinin içinde aşksız

ursa olsun eninde sonunda acıkıyordun sen
erkes gibi sıcak bir çorbaya, özenle ve sev-
yemeğine hasret kalıyordun. Sen de bir ev-
ozlanıp kirleniyor, duvarlar örümcek bağlıyor-
u ve onların ardında bıraktığı kirli tabaklar ve bardakların yıkanması gerekiyordu. Sen de bütün insanlar gibi hasta oluyordun ve en yakınındaki insanın sana ıhlamur kaynatıp, ilacını vermesini bekliyordun... Hayatı ne kadar ideal bir şekilde tasarlayıp kursan da kirlenen çamaşırlarının yıkanması gerekiyordu... Okuduğun aşk romanlarında pek geçmese de her insanın yataktan kalkamadığı günler olur, böyle günlerde seni tuvalete götürüp getiren biri vardır. Bunu yaparken hiç yüksünmeyen, bunu hiç angarya olarak görmeyen bir sevgili vardır gerçek hayatta... Seyrettiğin filmlerde o ideal kadınlar, o ideal erkekler sevdiklerinin kusmuğunu temizlerken anlatılmazlar. O kadınların sevdikleri adamın çoraplarını, kokmuş iç çamaşırlarını kirli sepetinden alıp çamaşır makinesine koyarken neler hissettiklerine yer vermez o romanlar... Çünkü okuduğun romanlarda o trajik kahramanlar, o soylu ve aşık insanlar hiç bu durumlara düşmezler... Sadece birbirlerine çok güzel, çok değişik, daha önce kimsenin kimseye söylemediği aşk sözleri söyleyip dururlar..Kimsenin aklına gelmeyen benzersiz jestler yaparlar birbirlerine... Onlar hiç saçmalamaz. Hiç çamaşırları kokmaz onların...

Oysa hayat bu basitliğin, bu sıradanlığın içinde gizlidir... Binlerce gizli düş, binlerce gizli soyluluk gizlidir bu basitlik sandıklarının içinde. O yıllardır küçümsediğin sıradanlıkların içinde üzerinde hiç düşünmediğin, fark etmediğin, hiç önemsemediğin soyluluklar saklıdır...

İşte bu yüzden acıyorum sana en çok. Hayatı olduğu gibi yaşayanları küçümserken hayatı bir türlü olduğu gibi yaşayamadığın için acıyorum... Sıradanlığı küçümserken sıradanlığı yaşayacak kadar bile cesaretin ve yeteneğin olmadığı için... Mutluluğu basit bulup ; onu ancak sıradan insanların yaşayabileceğini söylerken mutsuzluğa o sıradan insanlar kadar bile katlanamadığın için acıyorum sana...

Hayatı onca abartırken en basit bir olay karşısında bocalayıp durduğun için... Kendine büyük düşler tasarlarken hayatın o küçücük, ama bir o kadar da anlamlı ayrıntılarını durmadan ıskaladığın için acıyorum sana...

Alay ettiğin toplumun kurallarına her çaresiz kaldığında can havliyle sarılmana... Kendini ve düşlerini onca önemserken hayatın gündelik sorunları karşısında ne denli aciz olduğunu gördükçe, sıradanlığa onca lanet ederken sıradan insanlara ne denli muhtaç duruma düştüğünü gördükçe acıyorum sana...

Düşlerinde kendine bile yer yok... Sen düşlerine kimseyi layık görüp almadığın gibi kendini de almıyorsun... Senin düşlerinde hiçbir insan soluk alıp veremez... Düşlerinde sadece ölüler var senin. Ölü kahramanlar... İkonalar... Tanrılar, tanrıçalar... Melekler, Mesihler var senin düşlerinde sadece... Çünkü bir tek onlar hata yapmaz... Onlar hep doğru ve mükemmeldir..Mükemmellik ve kusursuzluk sadece onlara özgüdür... Senin kafanda tasarladığın aşkı sadece onlar yaşayabilir. Ölüler sevebilir sadece senin düşlediğin gibi... Ölüler söyler onca güzel sözü. Sadece ölüler yaşar mükemmel aşkları...

Sen bile yoksun düşlerinde... Çünkü sen kendine yediremesen bile, bilmezlikten, görmezden gelsen bile o küçümsediğin basitliklerin, o durmadan lanetlediğin sıradanlıkların içinde yaşıyorsun... Ve yaşarken saklanamıyorsun kendinden... Düşlerine hayranlık duyduğun kadar hayatına bir o kadar da hoyratsın...

Çünkü kimseler bilmese de seni, sen kendini iyi biliyorsun. Hayatınla düşlerin arasındaki fark açıldıkça sadece kendini suçlayıp duruyorsun... Suçlayıp duruyorsun... Sen hayatı küçümseyip onun ortasına kendini atmak için her geciktiğin saniye sana suçluluk duygusu olarak geri dönüyor... Bu gecikmişliği kendini durmadan önemseyerek kapatamayacağını bilsen de çaren yok, geciktikçe hayata kendini daha çok önemseyecek, kendini olduğundan daha çok önemsedikçe bu uçurum giderek büyüyecek, bunu en iyi sen biliyorsun... Varlığını önemsedikçe sıradan insanların sadeliğine giderek daha büyük bir hayranlık duygusu duyacak, bu hayranlık duygusu kendini daha çok aşağılamana neden olacak ve bu yüzden kendine duyduğun o sahte hayranlık duygusuna giderek daha çok sarılacaksın...

Hayata geciktikçe kendini önemseyecek, kendini önemsedikçe birilerinin seni görmesini isteyeceksin durmadan. Aslında olmayan, gerçek anlamda yaşamayan bir hayat acemisini görüp taktir etmelerini bekleyeceksin onlardan... Sıradanlığı küçümsedikçe sıradan insanların seni onaylamalarını bekleyeceksin sonsuz bir açlıkla... Hayatının açıklarını, boşluklarını düşlerine ortak bile etmeye layık görmediğin insanların kapatmalarını bekleyeceksin...

Karşılığı olmayan sözler söyleyeceksin onlara... Arkasında duramayacağın davranışlar içine gireceksin... Bir başarı avcısı olacaksın... Ama başardıklarını hayatın içinde sınamadan yeniden mağarana döneceksin... Döndüğün mağaranda alkışların sayımını, dökümünü yapacaksın... Onlar için yarattığın imgeyi hayatın bütün basitliklerinden, sıradanlıklarından koruyarak yaşayacaksın. Onlar seni değil, imgeni sevecekler ve senin gerçekte kim olduğunu bilmeyecekler... Sen imgenin ardında bir hayat kaçkını olarak yaşayıp duracaksın... İmgen büyüdükçe sen küçülüp duracaksın... İmgen onaylandıkça sen kendini inkar edeceksin... Kendin için değil yarattığın imgen için yaşayıp duracaksın... Böyle bir yaşamasızlıkta onlara, aslında ben hiçbir şeyim, demek giderek zorlaşacak. İmgen sana rağmen büyüdükçe

asıl özgürlüğün ben aslında hiçbir şeyim ,demekten geçtiğini hissedecek, ama imgeni yitirmemek için özgürlüğünü yitirmeyi göze alacaksın... .

Artık sen değil imgen konuşacak, sen değil imgen senin ve başkalarının hayatına anlam verecek... Olmayan bir şey,bir kurgu, bir yapıntı senin adına konuşacak başkalarıyla... Bir süre sonra ben o değilim, ben sandığınız kişi değilim, desen bile kimse sana inanmayacak... Herkes seni sunduğun imgene göre yargılayacak...

Sen yoksun ki, sen hiç olmadın ki. Bu yüzden zaman geçtikçe imgenle kendini karıştıracaksın, seni değil, yarattığın imgeyi suçlayacaklar. Sanki seni suçluyorlarmış gibi acı çekeceksin. Olmayan bir şeyi koruyamazsın ki, ama boşuna bir çabayla senden çok ayrı, çok farklı olan imgeni koruyup duracaksın... Sen istediğin gibi değil, imgen istediği gibi yaşayacaksın. Onun istediği gibi seveceksin, aşık olacaksın. Onun istediği gibi bırakıp gideceksin insanları,şehirleri... O nereye gitmek isterse oraya gitmek istediğini sanacaksın... O neyi arzularsa onu arzuladığını sanacaksın...

Sen sıradanlığa özeneceksin, basit bir ömür sürmek, herkes gibi olmak isteyeceksin, ama imgen buna izin vermeyecek. İmgen senden durmadan başarılı ve kusursuz olmanı isteyecek, oysa sen sıradan, herkesin yaşadığı bir hayatı özleyeceksin... Hem başarılı, hem sıradan bir hayat nasıl yaşanabilir ki, işte durmadan bunu düşüneceksin... İkisini yan yana getirmeye çalıştıkça sürekli hata yapacaksın. Ne başarılarını koruyabilecek, ne de sıradanlığını içinden geldiği gibi yaşayabileceksin... İmgeni korudukça hayatın elinden kaçıp gidecek, hayatını korumak isterken imgen durmadan kirlenip duracak... İkisini birden korumak istediğindeyse yaşadığın her şey ölçülü olacak... Sevgin ölçülü, merhametin, fedakarlığın, aşkın, yolculukların ölçülü olacak... Oysa bunların hiç biri ölçüye gelmez... Ne aşk da ölçü vardır, ne fedakarlık da, ne de arkadaşlıklar da... Hepsi içinde derin bir şiddet barındırır... Ölçüsüz sevenler bilir bunu ancak... Ölçüsüz yaşayanlar...

Ne kadar derinden seversen o kadar gider aklın başından...

Şiddettir aşk... Şiddettir yola çıkmak... Bir arkadaşa bağlanmak şiddettir...

Hiçbir imge, hiçbir tasarım, hiçbir ideal duramaz bu şiddetin karşısında...

Canımsın sen benim... Sensin bir yere gidemem... Ne olur çık saklandığın yerden... Kirlen, günaha bat, diplere düş, sıradanlığını sonuna kadar yaşa... Göze al her şey ve hiçbir şey olmayı...

Birisi öper elbet kalbimizden akan kanı... Birisi öper mutlaka...

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

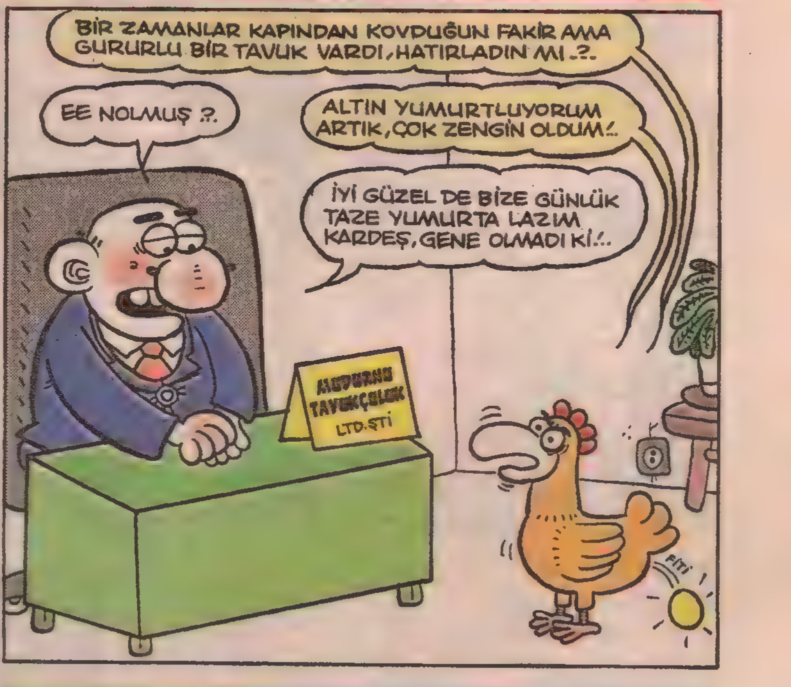
BİR ZAMANLAR KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA GURURLU BİR TAVUK VARDI, HATIRLADIN MI..?.
EE NOLMUŞ ?.
ALTIN YUMURTLUYORUM ARTIK, ÇOK ZENGİN OLDUM!..
İYİ GÜZEL DE BİZE GÜNLÜK TAZE YUMURTA LAZIM KARDEŞ, GENE OLMADI Kİ!..
TAVUKÇULUK
LTD.ŞTİ

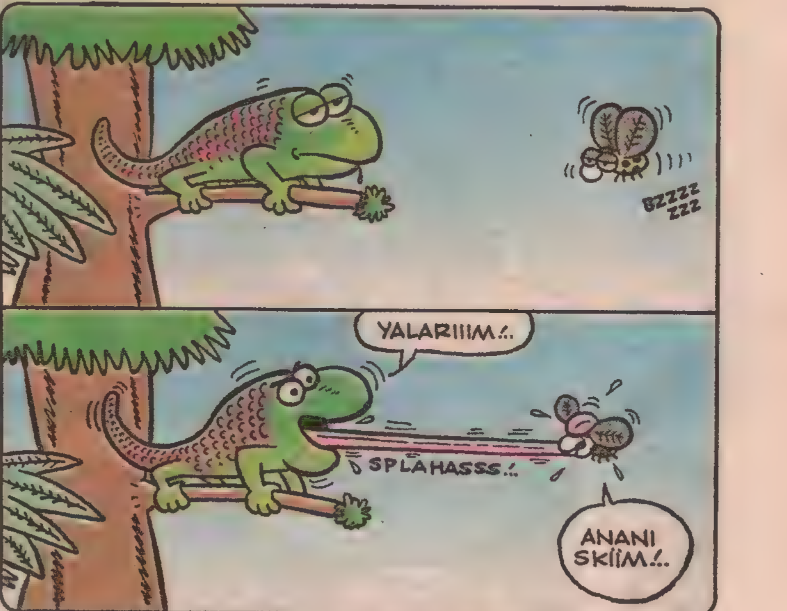
BZZZZ ZZZ
YALARIIIM!..
SPLAHASSS!..
ANANI SKİİM!..

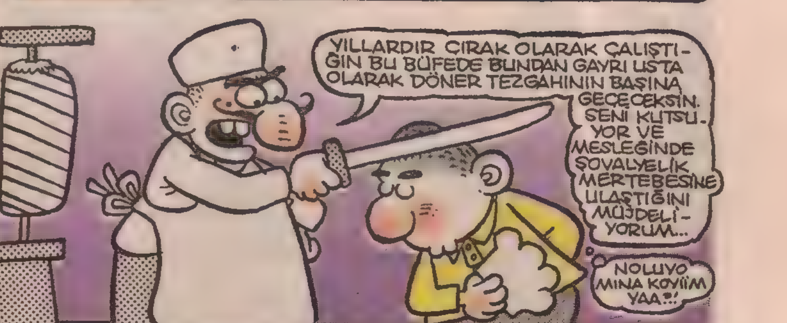
YILLARDIR ÇIRAK OLARAK ÇALIŞTIĞIN BU BÜFEDE BUNDAN GAYRI USTA OLARAK DÖNER TEZGAHININ BAŞINA GEÇECEKSİN. SENİ KUTSUYOR VE MESLEĞİNDE ŞOVALYELİK MERTEBESİNE ULAŞTIĞINI MÜJDELİYORUM...
NOLUYO MINA KOYİİM YAA?!

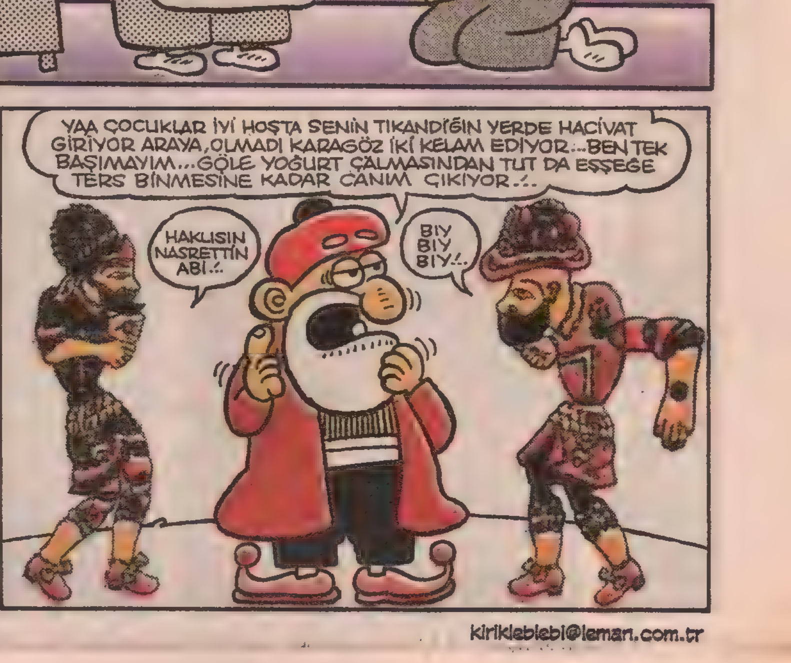
YAA ÇOCUKLAR İYİ HOŞTA SENİN TIKANDIĞIN YERDE HACİVAT GİRİYOR ARAYA, OLMADI KARAGÖZ İKİ KELAM EDİYOR...BEN TEK BAŞIMAYIM...GÖLE YOĞURT ÇALMASINDAN TUT DA EŞŞEĞE TERS BİNMESİNE KADAR CANIM ÇIKIYOR..!..
HAKLISIN NASRETTİN ABİ..!.
BIY BIY BIY..!..

kiriklebiebi@leman.com.tr

yacak. Hayatımıza çok şey kattı. * **Ümraniye.** 26 Mayıs Pazar günü saat 17:00-20:00 arası **Ümraniye İnkılap Kitabevi**'ndeyim * **Kocaeli.** 30 Mayıs Perşembe günü saat 14:00 **Kocaeli Üniversitesi**'ndeyim *
Haziran saat: 16:00-19:00 arası **Adapazarı Leman Kültür**'deyim. Çark caddesi Yavuz sokak No: 17 Adapazarı. * **Zonguldak Ereğlisi.** 8 Haziran Cumartesi günü **Zonguldak Ereğlisi**'ndeyim. (Çilek Festivali)

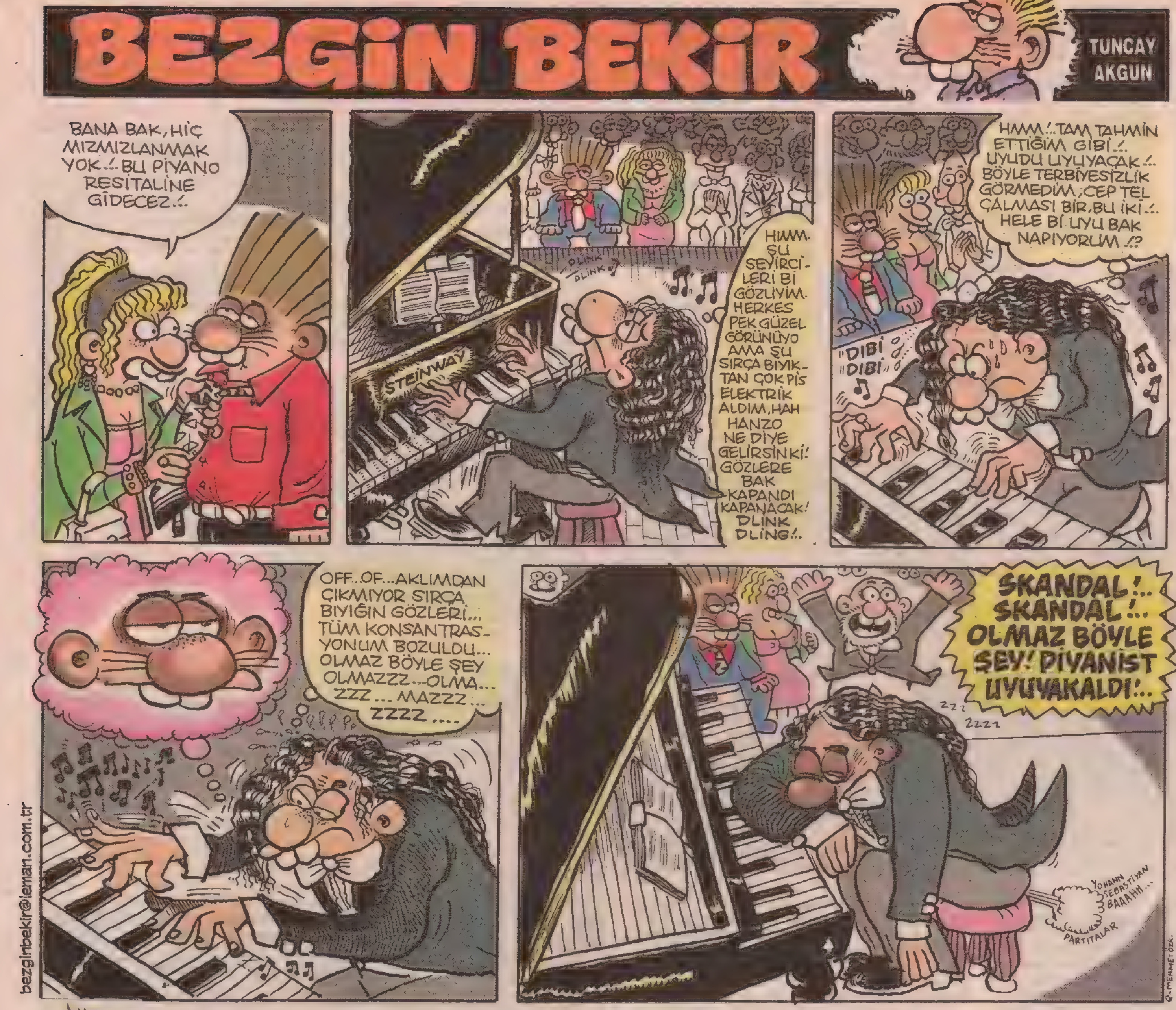
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
BANA BAK, HİÇ MIZMIZLANMAK YOK.!. BU PİYANO RESİTALİNE GİDECEZ.!.
DLINK DLINK
STEINWAY
HIMM. ŞU SEYİRCİLERİ Bİ GÖZLİYİM. HERKES PEK GÜZEL GÖRÜNÜYO AMA ŞU SIRÇA BIYIKTAN ÇOK PİS ELEKTRİK ALDIM. HAH HANZO NE DİYE GELİRSİN Kİ! GÖZLERE BAK KAPANDI KAPANACAK! DLINK DLİNG!..
HMM.!. TAM TAHMİN ETTİĞİM GİBİ.!. UYUDU UYUYACAK.!. BÖYLE TERBİYESİZLİK GÖRMEDİM; CEP TEL ÇALMASI BİR, BU İKİ.!. HELE Bİ UYU BAK NAPIYORUM.!?
"DIBI "DIBI
OFF..OF...AKLIMDAN ÇIKMIYOR SIRÇA BIYIĞIN GÖZLERİ... TÜM KONSANTRASYONUM BOZULDU... OLMAZ BÖYLE ŞEY OLMAZZZ...OLMA... ZZZ... MAZZZ... ZZZZ....
SKANDAL!.. SKANDAL!.. OLMAZ BÖYLE ŞEY! PİYANİST UYUYAKALDI!..
ZZZ ZZZZ
YOHANN SEBASTİYAN BAARHH...
PARTİTALAR
R. MEHMET ÖZK.

bezginbekir@leman.com.tr

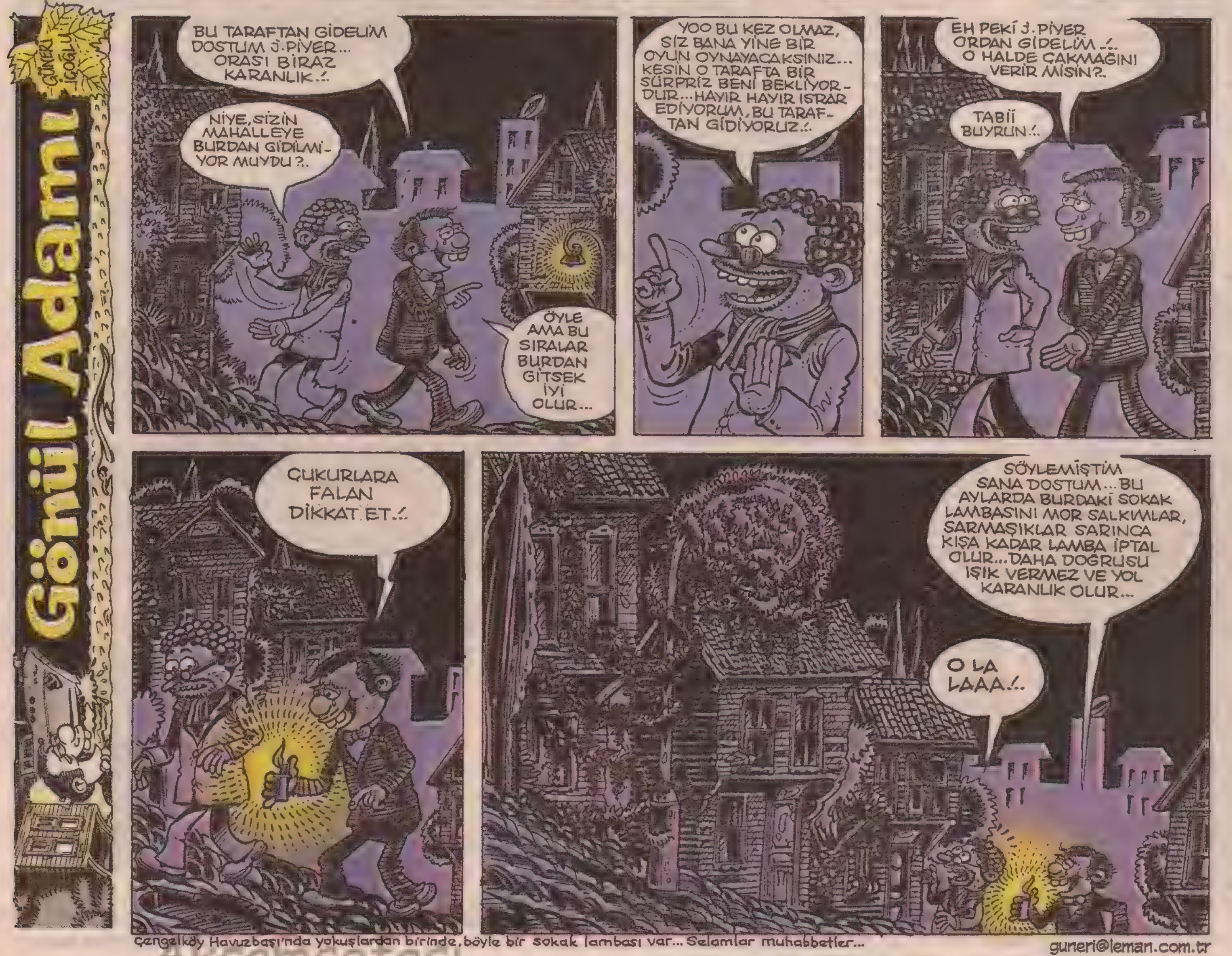
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
BU TARAFTAN GİDELİM DOSTUM J. PİYER... ORASI BİRAZ KARANLIK.!.
NİYE, SİZİN MAHALLEYE BURDAN GİDİLMİYOR MUYDU?.
ÖYLE AMA BU SIRALAR BURDAN GİTSEK İYİ OLUR...
YOO BU KEZ OLMAZ, SİZ BANA YİNE BİR OYUN OYNAYACAKSINIZ... KESİN O TARAFTA BİR SÜRPRİZ BENİ BEKLİYORDUR... HAYIR HAYIR ISRAR EDİYORUM, BU TARAFTAN GİDİYORUZ.!.
EH PEKİ J. PİYER ORDAN GİDELİM.!. O HALDE ÇAKMAĞINI VERİR MİSİN?.
TABİİ BUYRUN.!.
ÇUKURLARA FALAN DİKKAT ET.!.
SÖYLEMİŞTİM SANA DOSTUM... BU AYLARDA BURDAKİ SOKAK LAMBASINI MOR SALKIMLAR, SARMAŞIKLAR SARINCA KIŞA KADAR LAMBA İPTAL OLUR... DAHA DOĞRUSU IŞIK VERMEZ VE YOL KARANLIK OLUR...
O LA LAAA.!.

Çengelköy Havuzbaşı'nda yokuşlardan birinde, böyle bir sokak lambası var... Selamlar muhabbetler...

guneri@leman.com.tr

Aksamsefasi

LeMan MİZAH DERGİNİZ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Sizlere ilk önce evimden çıkıp otobüse binmek için beklediğim durakta, daha sonra okul kapısından içeri girerken ve sırayla kantinde yemekhanede anfilerde sıcak bir "Merhaba!" demek isterdim. Ama hapishanenin demir parmaklıkları ardında bir üniversite öğrencisi olarak "Merhaba!" diyebiliyorum.

Üniversiteye kadar gördüğüm öğrenim boyunca bana aktarılan bilgiler, belki üstünde beyaz önlük elimde tebeşir lekesi kim bilir belki de yaptığı işin çok özverili oluşu büyülemişti beni. Ben de üniversiteyi kazanacak, öğretmen olacak ve bir şekilde topluma faydalı olduğumu hissedecektim. Önce önümüze adına ÖSS dedikleri bir sınav getirdiler. Evet ÖSS üniversiteye öğrenci aktaracaktı ama hiç kimsenin ne ekonomik, ne sosyal durumuna bakmaksızın eşitlik adı altında dershaneye gidenlerin, özel ders alanların önünü açacak, halk çocuklarının ise belki 2-3 kat daha fazla çalışmasını gerektirecek bir sistemdi. Daha lise 1.sınıfta bunun farkında olduğum için büyük emek sarfederek kendi çabalarımla geldim İstanbul Üniversitesine...

Daha kapıdan içeri girer girmez harç adı altında ilk sömürü başladı. Sonra kapıdaki güvenliğin sanki suçluymuşuz gibi "Benim Olan Okuluma" girerken kimlik sorup, üzerimi araması ise psikolojik boyutuydu. Harçlar için bir gün bile ek süre vermezken, bizim pasolarımız yaklaşık birinci dönemin sonlarına doğru verildi. Çünkü benim belediye otobüsünde öğrenci olduğum için yaptıracağım indirim onların umurunda bile değildi, sanki kapıdaki güvenliğin yaptıkları "Sözde Benim Güvenliğim" için yeterli değilmiş gibi bir de Ellerinde telsizleri ile sınıf kapılarımızda bekleyen kantine girip çıkan polis...

Bütün her tarafı baskı kokan bu ortamda demokratik üniversite mücadelesi vermeyi insan onurunun bir gereği olarak görmeye başlıyordum. Ben de bu baskıların kaldırılması, insanca bir yaşam ve iyi bir eğitim için verilen mücadelede bir ses olmalıydım. Ama benim vermiş olduğum haklı mücadele bir suç olarak görüldü. Önce polis okul yönetimi ile birlikte mücadelemize engel oldu. Birbiri ardına gelen soruşturmalar, okuldan uzaklaştırmalar, atmalar... Sonra bir gün hiçbir gerekçe gösterilmeden arkadaşlarımla okuldan çıkarken insanlık dışı muameleyle bizi alıp karakola götürdüler. 4 gün boyunca burada her türlü baskı ve işkence ile karşılaştım. En başta kadınlık onuruma onun üzerinden bütün insanlık onuruma saldırdılar. Ve sonrasında tutuklanarak cezaevine gönderildim.

Ben bu okulu kazanmak için çok fazla emek harcamıştım. Benim yanımda ailemde aynı stres ve yoğunluğu yaşadı. Şimdi ise geçerli hiçbir gerekçeleri olmadan benim bütün geleceğime el koyuyorlar. Beni dört duvarın arasına tıkarak haklı sesimi boğmaya çalışıyorlar,çünkü benden korkuyorlar. Bu yüzden gözaltında bu kadar pervasızca davranmaları. Bu yüzden üzerime alakası olmayan suçları yıkmaya çalışmaları...

31 Mayıs'ta Beşiktaş 6. nolu DGM beni tekrar yargı önüne çıkaracaklar. Ben tek olmadığımı biliyorum. 31 Mayıs'ta yalnız olmadığımı yanımda olarak göstermenizi istiyorum!

Özgür ve yaşanılası yarınlarda görüşmek üzere. Hoşçakalın!

Esra İşgüzar / Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi

Boş Beyinlerin Dolması Lazım

Az önce Nihat Genç abimin Karadeniz otoban yolu üzerine yazdığı yazıyı okudum. Şunu söylemek istiyorum. Ben de bir Rizeli'yim ve o yokoluşun, o vahşetin her anını saniye saniye seyretmek zorunda kaldım. Ama susarak değil... Ben o gördüğüm iğrenç tablo karşısında büyüklerime: "Bu yok edilen bir mirastır, bu bir katliamdır ve denizin bütün ekolojik dengesi bozulmaktadır, bunun önlenmesi lazım" dediğimde onlar bana sadece gülerek cevap vermişlerdi. Ve benimle yaşım küçük olmasından dolayı alay etmişlerdi. Ben ne zaman şikayetlerimi söylesem "Sen anlamazsın, sana mı kaldı" cevapları vuruldu yüzüme. Şimdi ben miyim suçlu yoksa kendilerini bilgin sanan büyüklerim mi?.. Ha bu arada, yaşım 17.

Nihat Genç abime şunu söylemek istiyorum. Hiçbir zaman sessiz kalmadım, kalmamaya çalıştım ama çok bilmiş büyüklerim her zaman susturdular. Söylemek istediğim, bu insanların ne kadar boş olduğu. Ne kadar işe yaramaz olduğu. Onlar var oldukça çok Karadenizler tarih olur. Boş beyinlerin dolması lazım. Görüşmek üzere.

Nihat Yılmaz

EMYO'dan Sitemler!

Maalesef biz Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversite si'ne bağlı Elbistan Meslek Yüksek Okulu'nda öğrenciyiz. Maalesef diyorum çünkü sistemin bize attığı kazıkla buraya geldik (hala çıkmadı!). Ne okul ne de yurttan memnunuz. İkisinde de birbirinden kabız beyinli yönetici ve personele sahibiz. Ama onlar bize salak insanlar gözüyle bakıyor. Ya Elbistan halkına ne demeli? Öğrencinin sırtından geçinip sonra onlara yapmadığını bırakmıyorlar. Kızlar tacizleniyor, erkekler hele de biraz "enteller"se aşağılanıyorlar. Yurttaki memurların burnu kafdağında; öğrenciyle iletişim sıfır, hepsi birer adeta mahkeme duvarı. (Dünya onların etrafında dönüyor sanki)... Geçen kış her yer karla kaplıydı, balkonda da yiyeceklerimiz var, memur arkadaşlar buna rağmen yiyeceklerimizi çöpe attılar. Mazeretleri ise, "yurtta fare var, böcek çıkıyor" oldu... Ülkemizde insanlar açlıktan ölürken çöpe atılan yiyecekler ne kadar mantıklı değil mi?!

Ya kantinimize ne demeli! Burada yemek yiyemiyoruz. 10 saniye içinde yemeği yedin yedin, yemediysen yemek donup kalıyor. Bu da onların .... adındaki çok kaliteli (!) yağından kaynaklanıyor. Zaten dinledikleri müzikten öğrencilerin iştahı kesiliyor, yemek yiyemiyoruz. Boğazımızda düğümleniyor. Kantinde çalışanlar kendilerine göre müzik dinleyip bizim de beyin hücrelerimizi öldürüyorlar. Sanki hepimiz 90'lık insanlarız!

Okulda ise ANKARA'da DAYISI olan arkadaşlar daha şanslılar. Genelde bunu doğruluktan, dürüstlükten bahseden hocalar yapıyor. Hocaların bazıları sürekli öğrencileri aşağılıyorlar. Öyle ki biz yanlarına giderken birbirimize aşağılanma alıştırmaları yapıyoruz; (Bok böceği, ot, dışkı, çöplük" vs.) ki hoca aşağıladığında hazır olalım. Kolay kolay sindirelim diye.

Burası insanı boğuyor, nefes alamıyoruz. Ne sinema, ne de cafeterya tarzı yerler var! Bölükbaşı denen bir otobüs firması yüzünden 20 saatlik yoldan da gelsen, şehir dışı firmanın servislerinden öğrenci olarak yararlanamıyoruz. Sebep "Bölükbaşı kızar abla".

Bir iğne almak için bile çarşıya inmek zorundayız. Adamlar neredeyse MAFYA olmuşlar. Psikolog olmak isterken psikopat oluyoruz... Genç beyinler burada köreliyor. Özgüven sıfır. Birşey söyleyecek olduğunda "Size yorum hakkı vermedik beyefendi" deyip susturuluyoruz... Yurdun da, okulun da kantini ahırı andırıyor. Yurtta erkek ve bayanlar için ayrı kantin ve TV odası yok, eşofman giyemiyoruz, YASAK!.. Kantin dumanaltı ve seviyesiz ilişkilerin yaşandığı bir yer. Hocaların zihniyetini anlayamıyoruz; ödev verirken "Şinciye dek yattınız, şincikte biraz sıkışın" zihniyeti hakim. Adalet eksi sıfırın altında... İyi not almak için hocanın öğrenciye kanının kaynaması gerekiyor. Başarmak ikinci planda... Özgüveni olan arkadaşlarımız susturuluyor, ders çalışma isteği yokediliyor. Dedektif gibi devamsızlıklar tek tek araştırılıyor, koyun gibi sayılıyoruz.

Okulumuz öyle hijyenik ki her tarafı bok götürüyor. Bu kadar aksiliklerin yanında bizden başarılı olmamız bekleniyor. Yurdumuzda psikolog olmadığı için kriz geçiren arkadaşlar hastanede 2 tokat bir de diazem yiyip geri geliyorlar. (Herkesin bünyesi bizim gibi güçlü değil tabi). Buranın bünyesi ancak dayanıklı tüketim MALLARINI kabul ediyor, defolu mallar dışlanıyor, tabi sağlam MALLAR DA bozuluyor.

Son olarak; sevgili dostlar, genç arkadaşlar, üniversite olsun, çamurdan olsun deyipte buralara gelip körelmeyin, susturulmayın, boğulup nefes darlığından ölmeyin.

EMYO Mağdurları

Selam Herkese!

Sizlerle başımdan geçen daha doğrusu arkadaşımın ve benim başımdan geçen bir olayı paylaşmak istedim. Biz Anadolu'nun ücra bir köşesinde üniversite okumaktayız. Olay şöyle başlıyor: Arkadaşım iki gündür süren ve geçmek bilmeyen illet bir diş ağrısı çekiyordu. Bir gece aniden dişinin ağrısının dayanılmaz olduğunu söyledi, ve gecenin bir vakti kendimizi Devlet Hastanesinin acilinde bulduk. İçeri girdiğimizde doktor bize diş ağrısına bakmadıklarını söyledi. Ben de peki napıcaz dediğimde, elimize özel bir diş hekiminin kartvizitini uzattı. Ve eğer şanslıysanız bu saatte açıktır dedi. Öğrenci olduğumuzu ve özel doktora verecek paramızın olmadığını söyledik. Doktor da bize o sizin sorununuz diyerek igisini başka taraflara yöneltti... Biz devletin hastanesine gitmiştik, devlet ise bize özel'i önerdi. Aslında sonradan devletin bunu hep yaptığını ve kendini bile özelleştirdiğini düşününce, doktorun yaptığının alışılmamış bir durum olmadığını düşündüm. Yoruma açıktır.

Hepinize sevgi ve saygılarımla.

İsmail

Veda

Adı konulmamış bir ilişkiye en kötüsü de hangi adrese göndereceğimi bilemeden yazıyorum sana bu mektubu. Sana nasıl hitap etmeliyim? Seni yüreğimin hangi köşesinde saklamalıyım? Yüreğimde öyle çok özlemler saklı ki... Ölüme gönderdiğim yoldaşlarımın acıları hâlâ bir korken yüreğimde bu özlemlere, acılara, hasretlere, hergün ilmek ilmek yenileri ekleniyor. Şüphesiz sen benim yoldaşım değildin fakat dostum, arkadaşım, sırdaşımdın önceleri. Şimdilerde ise adını koyamadığım duygumsun. Ve senin özlemini de ekledim, birbirinden farklı da olsa, öteki özlemlerime... Sen hiç sevdiğini paylaştın mı? Peki sana hiçten sebeplerle küsen sevdiğinden aynı evin içindeyken bile günlerce kaçıp saklandın mı? Peki ya her gece ışıkları kapatıp, bir hırsız gibi yatağında saklanarak eve gelişini bekledin mi? Odasına girdiğinde bir umut, bir umut sana gelmesini istedin mi? Peki ya gelmeyeceğini anladığında ağlamaktan yorulup uyuduğun oldu mu hiç?.. Hatırlıyor musun ilişkimiz başlayalı birkaç gün olmuştu (İlişkimiz diyorum çünkü ben böyle hissederek yaşadım herşeyi... Senin nasıl baktığın önemli değil, hani bir söz vardır ya "Sen elmayı seviyorsun diye, elma seni sevmek zorunda değil". Bu durumda elmayı seven ben oluyordum) Yine hiçten sebeplerle küsmüştün. Bana göre pişmanlıklar yaşıyordun. Sen öyle olmadığını iddia etsen de. Sorularıma bir küfür gibi cevaplar veriyordun, aklın sıra beni cezalandırıyordun, bunu başarmıştın da. Evet artık yoksun. Yanımdayken bile özlediğim, ulaşamadığım yıldızımdın sen. Şimdi ise yıldızların da ötesindesin. En temiz kalmış duygularımla senin için dua edeceğim. Umarım mutlu olursun o uzak ülkede. Yolun ve bahtın açık olsun. Yaşamın tüm güzellikleri seninle olsun. Ve yanındayken söylemek isteyipte söyliyemediğim bir şeyi itiraf etmek istiyorum sana. BEN SENİ ÖZGÜRLÜĞÜM KADAR ÇOK SEVDİM! Seni gülüşünden ve yüreğinden öpüyorum. Sevgiyle kal.

Evin

Civciv ve Çıktığı Kabuk

Niyetim ne kimseyi incitmek ne de ukalalık yapmak. Benim söyleyeceklerim, taşradaki öğrenci dostlarımıza. Gerek otobüste karşılaştığım arka-

Devamı 14. Sayfada

harala gürele

ÇARÇAR

•Hanların adamı Sinirli Hasip ve gelişen dünya!.

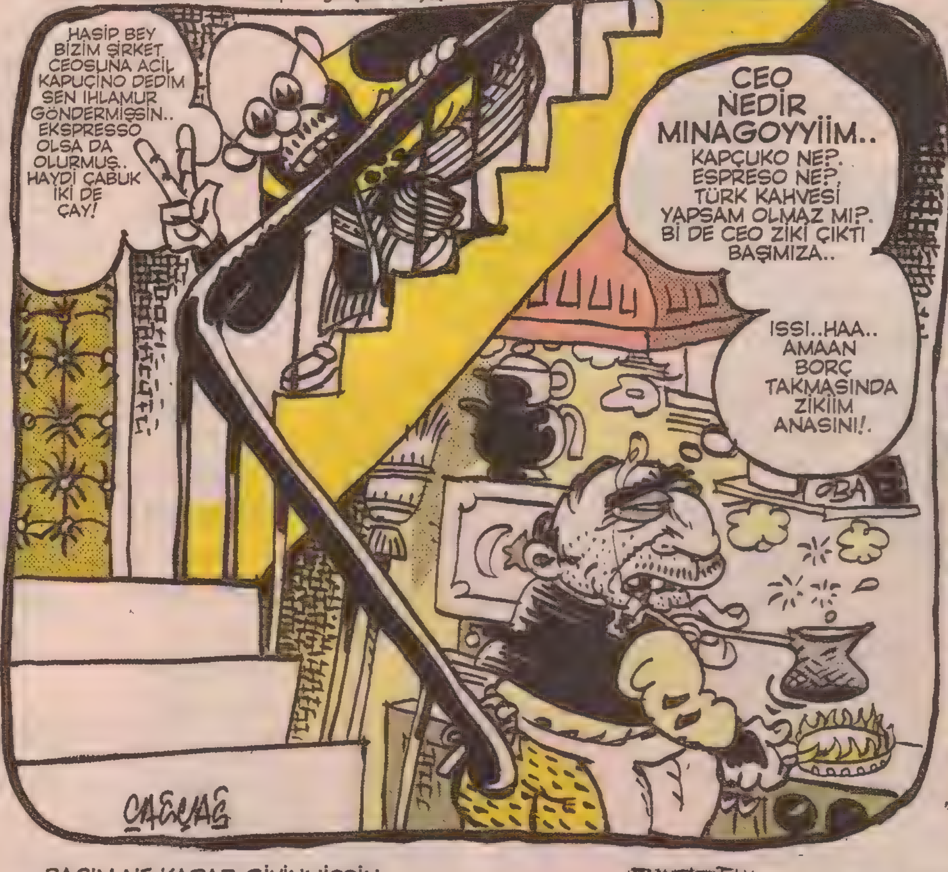
HASİP BEY BİZİM ŞİRKET CEOSUNA ACİL KAPUÇİNO DEDİM SEN IHLAMUR GÖNDERMİŞSİN.. EKSPRESSO OLSA DA OLURMUŞ.. HAYDİ ÇABUK İKİ DE ÇAY!
CEO NEDİR MINAGOYYİİM.. KAPÇUKO NE?. ESPRESO NE?. TÜRK KAHVESİ YAPSAM OLMAZ MI?. Bİ DE CEO ZİKİ ÇIKTI BAŞIMIZA..
ISSI..HAA.. AMAAN BORÇ TAKMASINDA ZİKİİM ANASINI!.
OBA
ÇARÇAR

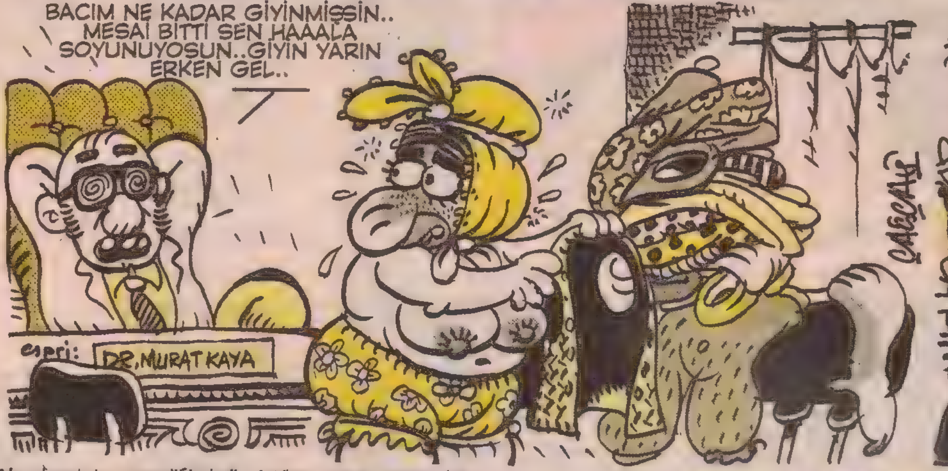
BACIM NE KADAR GİYİNMİŞSİN.. MESAİ BİTTİ SEN HAAALA SOYUNUYOSUN..GİYİN YARIN ERKEN GEL..
espri:
DR.MURAT KAYA
ÇARÇAR

•Kapalı Çarşı dünyası..

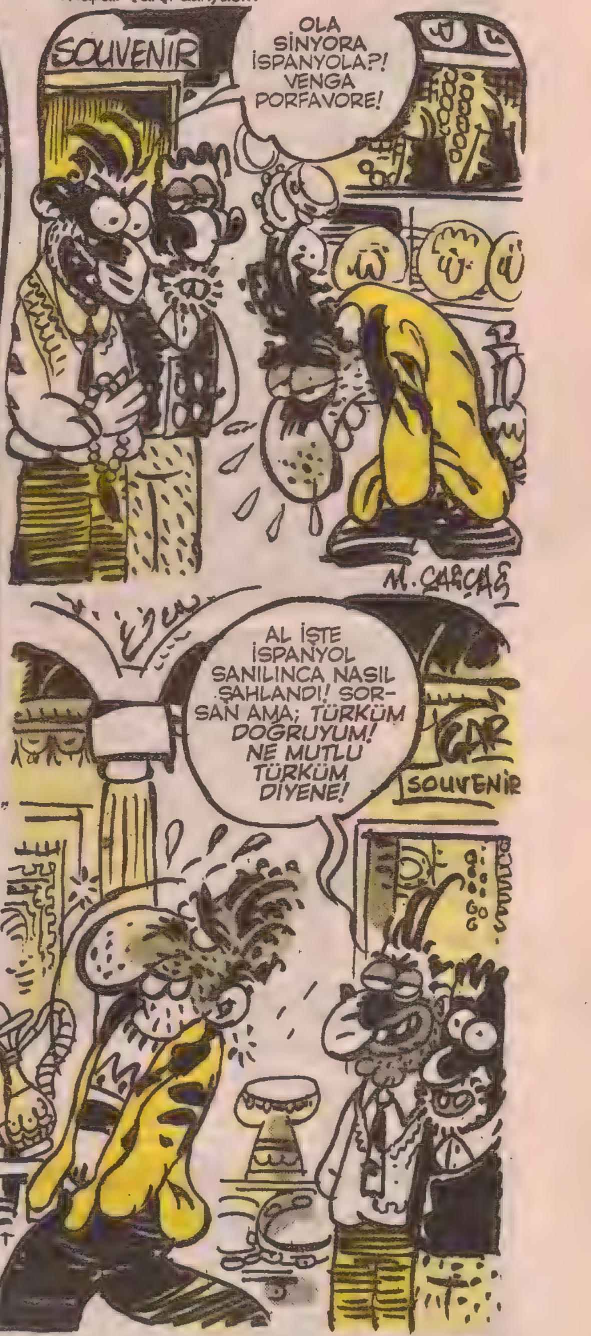
SOUVENIR
OLA SİNYORA İSPANYOLA?! VENGA PORFAVORE!
M. ÇARÇAR
AL İŞTE İSPANYOL SANILINCA NASIL ŞAHLANDI! SORSAN AMA; TÜRKÜM DOĞRUYUM! NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!
SOUVENIR

Ne olacak bu gençliğin hali.. intihar, şurup, şarap, hap..

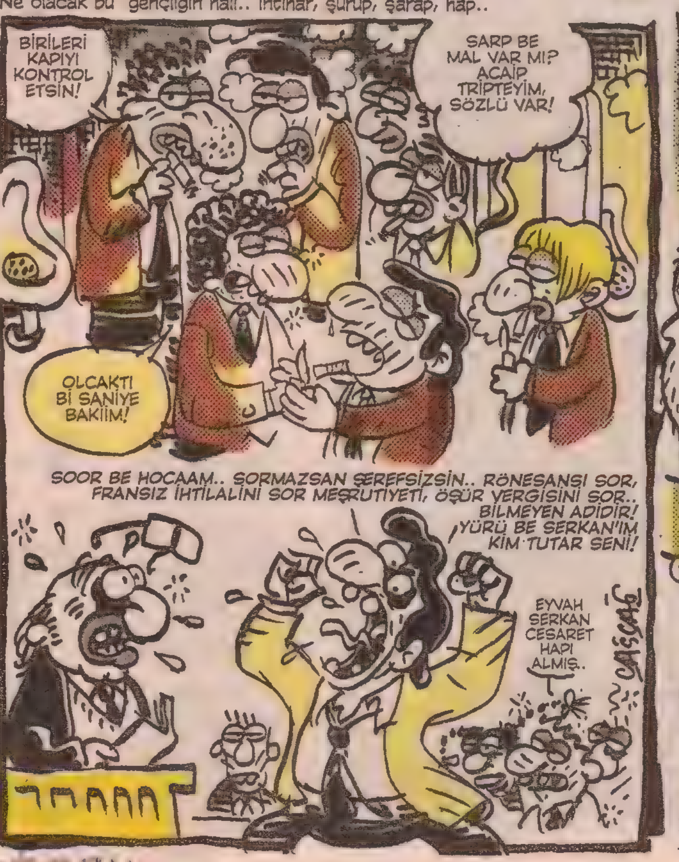
BİRİLERİ KAPIYI KONTROL ETSİN!
SARP BE MAL VAR MI? ACAİP TRİPTEYİM, SÖZLÜ VAR!
OLCAKTI Bİ SANİYE BAKİİM!
SOOR BE HOCAAM.. SORMAZSAN ŞEREFSİZSİN.. RÖNESANSI SOR, FRANSIZ İHTİLALİNİ SOR MEŞRUTİYETİ, ÖŞÜR VERGİSİNİ SOR.. BİLMEYEN ADİDİR! YÜRÜ BE SERKAN'IM KİM TUTAR SENİ!
EYVAH SERKAN CESARET HAPI ALMIŞ..
ÇARÇAR

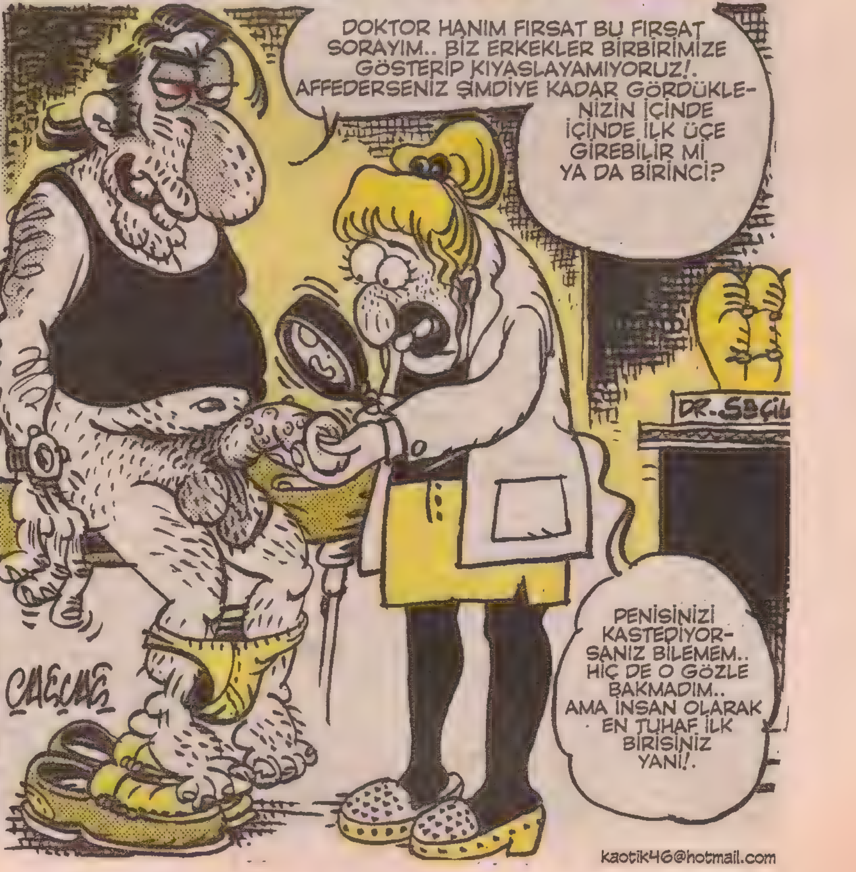
DOKTOR HANIM FIRSAT BU FIRSAT SORAYIM.. BİZ ERKEKLER BİRBİRİMİZE GÖSTERİP KIYASLAYAMIYORUZ!. AFFEDERSENİZ ŞİMDİYE KADAR GÖRDÜKLERİNİZİN İÇİNDE İÇİNDE İLK ÜÇE GİREBİLİR Mİ YA DA BİRİNCİ?
DR.SEÇİL
PENİSİNİZİ KASTEDİYORSANIZ BİLEMEM.. HİÇ DE O GÖZLE BAKMADIM.. AMA İNSAN OLARAK EN TUHAF İLK BİRİSİNİZ YANİ!.
ÇARÇAR

kaotik46@hotmail.com

Aksamsefasi

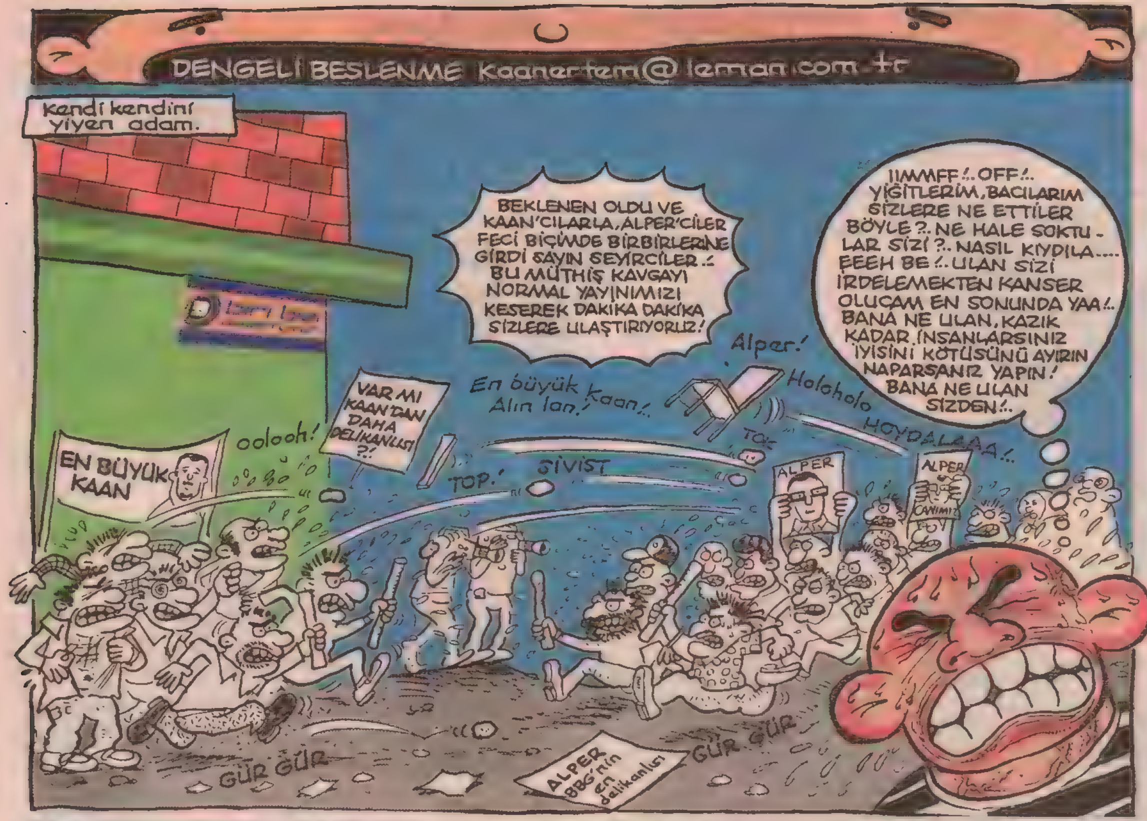
DENGELİ BESLENME Kaanertem@leman.com.tr
Kendi kendini yiyen adam.
BEKLENEN OLDU VE KAAN'CILARLA, ALPER'CİLER FECİ BİÇİMDE BİRBİRLERİNE GİRDİ SAYIN SEYİRCİLER..! BU MÜTHİŞ KAVGAYI NORMAL YAYINIMIZI KESEREK DAKİKA DAKİKA SİZLERE ULAŞTIRIYORUZ!
IIMMFF!.. OFF!.. YİĞİTLERİM, BACILARIM SİZLERE NE ETTİLER BÖYLE?.. NE HALE SOKTULAR SİZİ?.. NASIL KIYDILA.... EEEH BE!.. ULAN SİZİ İRDELEMEKTEN KANSER OLUCAM EN SONUNDA YAA!.. BANA NE ULAN, KAZIK KADAR İNSANLARSINIZ İYİSİNİ KÖTÜSÜNÜ AYIRIN NAPARSANIZ YAPIN! BANA NE ULAN SİZDEN!..
Alper!
En büyük Kaan!.. Alın lan!
Holoholo
HOYDALAAA!..
VAR MI KAAN'DAN DAHA DELİKANLISI?!
oolooh!
EN BÜYÜK KAAN
TOP!
SİVİST
TOK
ALPER
ALPER CANIMIZ
GÜR GÜR
GÜR GÜR
ALPER BBG'nin en delikanlısı

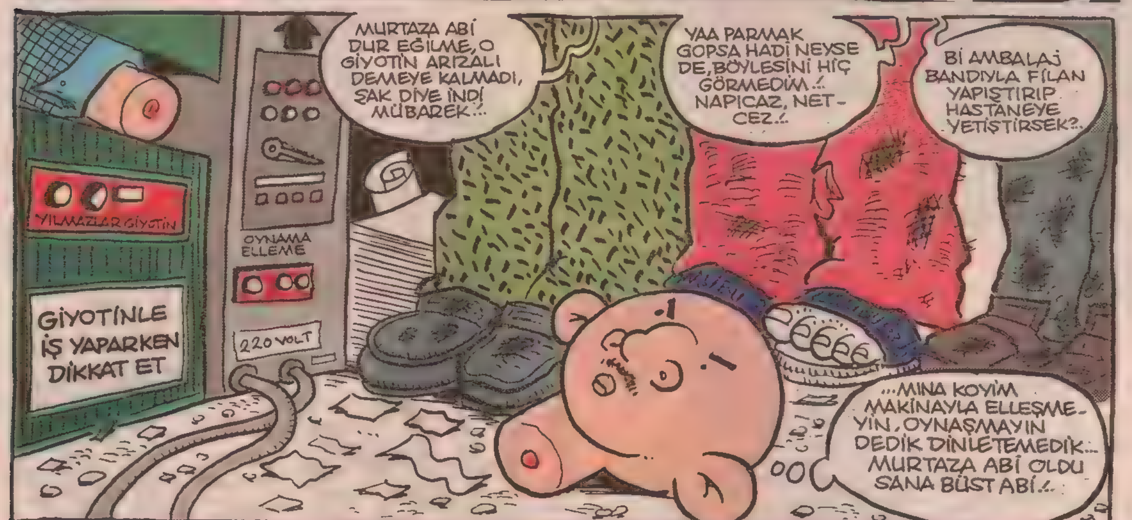
MURTAZA ABİ DUR EĞİLME, O GİYOTİN ARIZALI DEMEYE KALMADI, ŞAK DİYE İNDİ MÜBAREK!..
YAA PARMAK GOPSA HADİ NEYSE DE, BÖYLESİNİ HİÇ GÖRMEDİM!.. NAPICAZ, NETCEZ!..
Bİ AMBALAJ BANDIYLA FİLAN YAPIŞTIRIP HASTANEYE YETİŞTİRSEK?..
YILMAZLAR GİYOTİN
OYNAMA ELLEME
GİYOTİNLE İŞ YAPARKEN DİKKAT ET
220 VOLT
...MINA KOYİM MAKİNAYLA ELLEŞMEYİN, OYNAŞMAYIN DEDİK DİNLETEMEDİK... MURTAZA ABİ OLDU SANA BÜST ABİ!..

FUTBOLUMUZU DÜNYA ŞAMPİYONU YAPACAĞIM!..

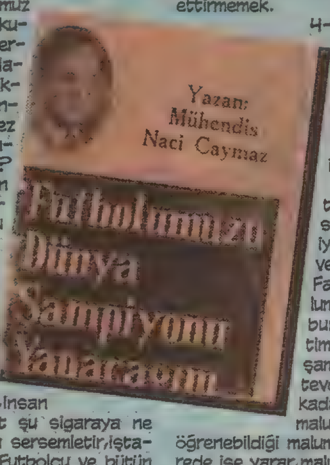
Yazan: Mühendis Naci Caymaz
Futbolumuzu Dünya Şampiyonu Yapacağım

Yazan:Mühendis **Naci Caymaz**...1955 yılında İstanbul'da basılmış bu kitapta Naci abimiz Türk futbolunu nasıl dünya şampiyonu yapabileceğini anlatmak istemiş fakat anlatamamış.(ya da, o anlatmış biz anlayamadık!)..

Naci abimiz daha kitabın başında," Maksadım yanlış anlaşılmasın,futbol federasyonu reisliğinde veya herhangi bir makamda gözüm yoktur." diyerek bu kitaptan dolayı kıllanacakları rahatlatıyor.

Kitaptan yaptığımız diğer alıntılar ise şöyledir:

"Futbol Federasyonu Reisi Hasan Polat'a:

Seni Gençlerbirliği'nde santrhaf oynarken tanımıştım.Şimdi sen Futbol Federasyonu Reisi oldun.Futbolumuz için inşallah hayırlı olur.Ancak, gazetelerden okuduğuma göre milli takımı yetiştirmek için Fenerbahçe antrenörü Mihailoviç'i tayin ettin...Hasancığım maksat samimi olarak futbolumuzu yükseltmekse bırak şu herifleri de hakikate gel.Bunlar dilimizden anlamaz.Yetişme tarzımızı bilmez ve hiçbir şeyimizi bilmedikleri halde nasıl ve hangi mantığa dayanıp bizi antrene edebilirler? "Kereste,ne konuşuyorsun?" dendiği zaman "O,başka mesele efendim,siz dikkat yap" diyerek gafilane ve masumane cevap verirse onu kim takar?

Hasancığım çağdaşım değilsin,benim oğlum bu sene doktor çıktı,kızımdan bir de torunum var.Bu sebeple benden sen çok gençsin,akıl yaşta değil başta olduğuna göre belki benden çok akıllı bir insansın.Ancak ilmin beşikten mezara kadar olduğunu unutma.(Sf.8-9)"

"Futbolcu sigara içmez,sigara erkeklik kudretini keser,içkinin belki keyfi olabilir,insan neş'elenir,haydi arasıra içiversin diyelim,fakat şu sigaraya ne oluyor?.Onun keyif neresinde,olsa olsa insanı sersemletir,iştahını keser,uyuşturur.Vaktinden evvel çökertir.Futbolcu ve bütün sporcular üşümez,kitabı yazan Mühendis Naci Caymaz'ın oğlu doktordur,torunu da var,kazancı mükemmel,fakat paltosu yok, neden? üşümez de ondan.Niçin üşümez?o 45 yaşında gençtir,ondan üşümez.(sf.15)"

"Yazdıklarımı matrağa alanlar ekseriyetle ihtiyarlamaz,yani genç yaşta ölmeye namzettir...Hayatta muvaffakiyetin birinci sırrı neş'edir.O da sıhhatle kaimdir.Neş'esiz insan 25 yaşında da olsa 70'lik ihtiyardan farksızdır.(Sf.18)"

"Almanlar sır keşfettiler, yerli antrenörleri tatbik etti, dünya şampiyonu oldular.Macar sırrı ise Macar futbolunu başta götürmektedir.Vakti ile Uruguaylılar kendilerine has bir sırla dünya şampiyonu olmuşlardı.İngiliz sırrı da yok değil.Bizim sırrı da ben buldum.Bunu kitapta açıklayacağım. Milli takımımızın antrenörü bir Sırptır.Benim sırlarımı memleketine nakletmez mi acaba? Veya kitabım tercüme edilip sır dışarı çıkmaz mı?(Sf.19)."

"Maç nasıl kazanılır:Evvela yukarıdan beri yazdıklarım yapılmış olmalı ve teknik sırlarla oyuncular teçhiz edilmeli.

Sır dışı bazı şeyleri yazıyorum,

1-İsabetli,kuvvetli şüt atmak ve top ne şekilde gelirse gelsin onu muayyen hedefe durdurmadan sıkı bir şüt halinde göndermek.(Bunu temin edeceğim)

2-Paslaşmaları hiç durdurmadan ve yerden sürünürcesine yapmak.

3-Paslaşmaların nereye müteveccih olduğunu hasma ihdas ettirmemek.

4-Maçın başında hasmın vaziyetini anlamadan birden taarruza geçmemek.

5-Maç esnasında hasım mütemadi taarruzlara girişmiş ise onun ilk hızını hafifletmek üzere forlardan bazısını geriye çekmek,bir müddet sonra yorulan tarafı ileri alıp bekleyenleri geri çekmek.Rakip taarruzları tavsayınca onu ani inişlerle gafil avlamak.(Sf.22-23)"

"Adalet antrenörü kurs görmek üzere İngiltere'ye gönderiliyormuş.Adalet kulübü Halil'den son derece memnunmuş,çünkü Adalet takımını iyi yetiştirmiş.Bu havadis bana birkaç sene evvelini hatırlattı.Birgün ben Adalet Mensucat Fabrikasına giderek Halil ile görüşmüş ve futbolumuzu dünya şampiyonu yapacağımı söylemiş ve bunu gazetelerde neşrettirdiğimi bildirmiştim.Eğer muvafakat ederlerse Adalet'i hemen şampiyon yapabileceğimi,çalıştırmak üzere bana tevdi edilmesini istemiştim. Muhaveremiz bir saat kadar sürmüş,ben de bu hususta Halil'e bir çok malumat vermiştim.O muhavere esnasında benden öğrenebildiği malumat ile Adalet biraz yükseldi.Halil bir muhaverede işe yarar malumatı öğrenmiş oldu.Onları tatbik etti ve taktir edildi.(Ancak taşıma suyla değirmen dönmez ve ağızdan kapma bilgiyle bu iş bu kadar yürür.Bu bilgilerin kökü bendedir,İngiltere'de değil.)...Üç sene evvel Kasımpaşa Kulübü Reisi zatla Denizbank'taki makamında (Futbolumuzu dünya şampiyonu yapacağım,Kasımpaşa Kulübünü çalıştırayım,tezimi ispat edeyim) mealinde yine bir saat kadar bir muhaveremiz geçmişti.benden öğrenilebilen malümatla Kasımpaşa'yı çalıştırdılar,geçen sene lig maçlarında Fenerbahçe'yi iki defa yendiler.(Sf.30-31)"

Milli Takımımızın dünya kupasında oynayacağı şu günlerde keşfettiğimiz ve Leman çalışanları olarak bizde Erdener abi-Kılları Adam-Ercüment Menemen karışımı bir tat bırakan Naci Caymaz abimize yaşıyorsa sevgilerimizi gönderiyor,eğer ölmüşse kendisini saygı ile anıyoruz.

Açık Büfe met üst pazar

göçebe bir toplum olduğumuz için mi acaba çok fazla **fikr-i firar** yapıyoruz

internet'e düşseydin yanına ne alırdın

geçme **ışık hızı**'nı üzme **peri kızı**'nı

bir insan epi topu kaç sayfa eder daktilo yazısıyla ve çift satır aralıklı

ben, senin **beynini seviyorum** sevgilim.. **beyninden geçenleri değil**

iki çeşit üreme vardır:
- eşeyli üreme
- ee, **şey**'li üreme

ne olacaksa hemen olsun

bülbül'ü **altın kafes**'e koymuşlar: **'ah keşke demir konstrüksiyon olsaydı'** demiş

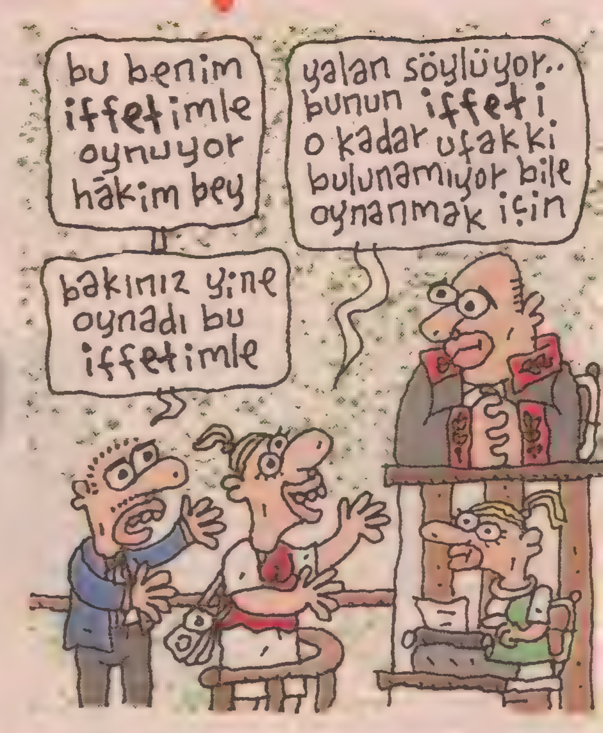
bu benim iffetimle oynuyor hâkim bey
yalan söylüyor.. bunun iffeti o kadar ufak ki bulunamıyor bile oynanmak için
bakınız yine oynadı bu iffetimle

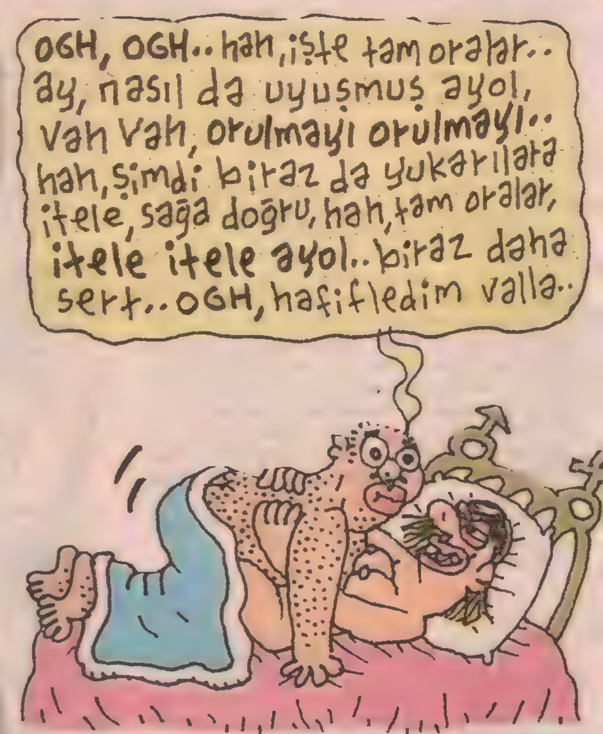
OGH, OGH.. hah, işte tam oralar.. ay, nasıl da uyuşmuş ayol, vah vah, orulmayı orulmayı.. hah, şimdi biraz da yukarılara itele, sağa doğru, hah, tam oralar, itele itele ayol.. biraz daha sert.. OGH, hafifledim valla..

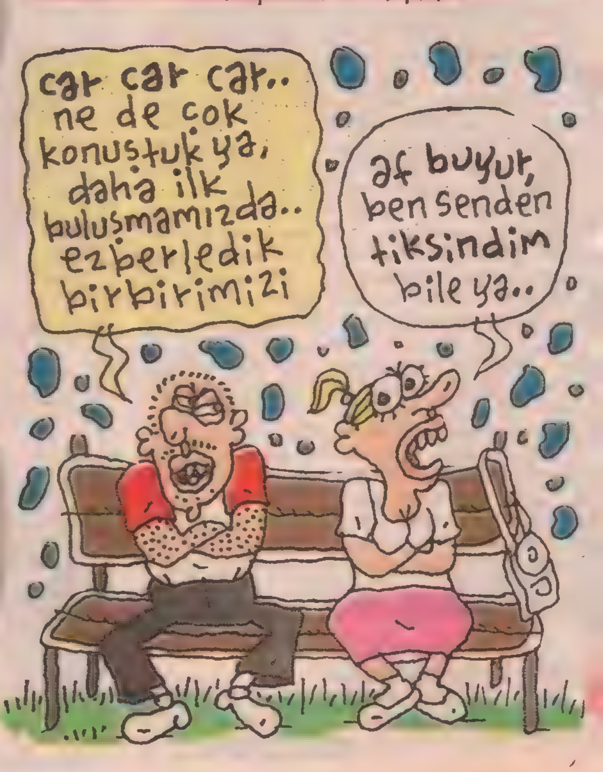
car car car.. ne de çok konuştuk ya, daha ilk buluşmamızda.. ezberledik birbirimizi
af buyur, ben senden tiksindim bile ya..

Aksamsefasi

sevişgenleri

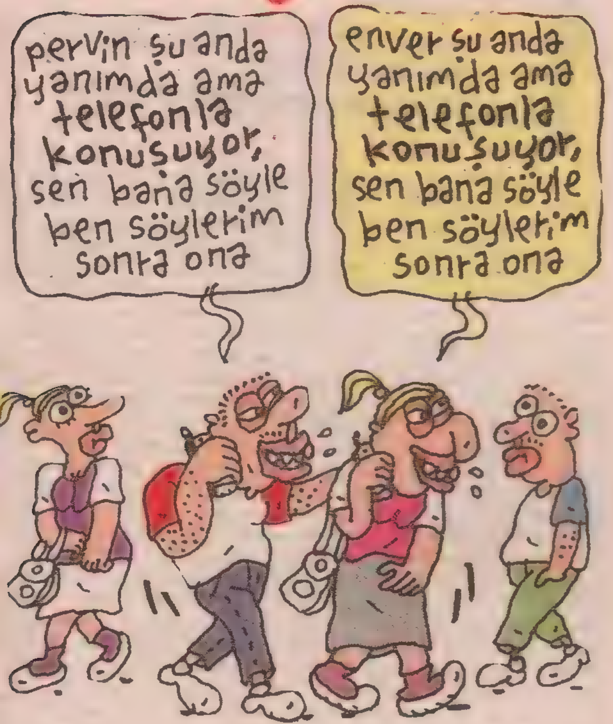
pervin şu anda yanımda ama telefonla konuşuyor, sen bana söyle ben söylerim sonra ona
enver şu anda yanımda ama telefonla konuşuyor, sen bana söyle ben söylerim sonra ona

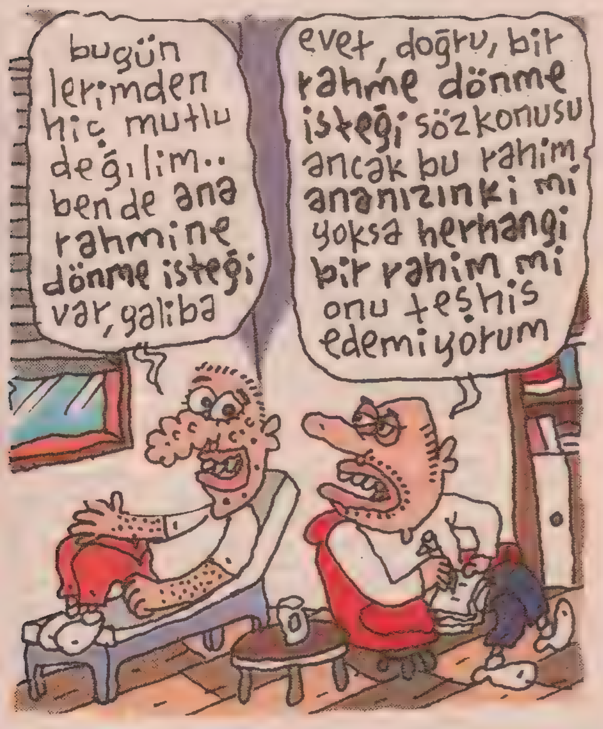
bugünlerimden hiç mutlu değılim.. ben de ana rahmine dönme isteği var, galiba
evet, doğru, bir rahme dönme isteği sözkonusu ancak bu rahim ananızınki mi yoksa herhangi bir rahim mi onu teşhis edemiyorum

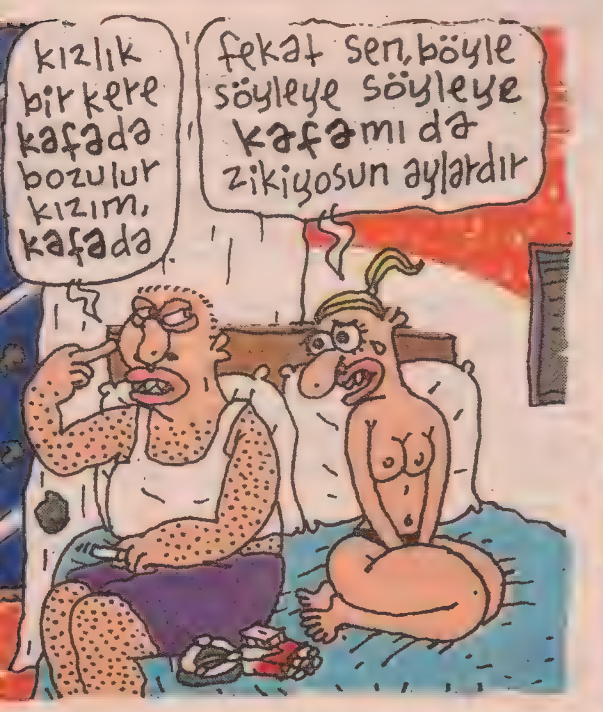
kızlık bir kere kafada bozulur kızım, kafada
fekat sen, böyle söyleye söyleye kafamı da zikiyosun aylardır

Derya Sayın

deryasayin@yahoo.com

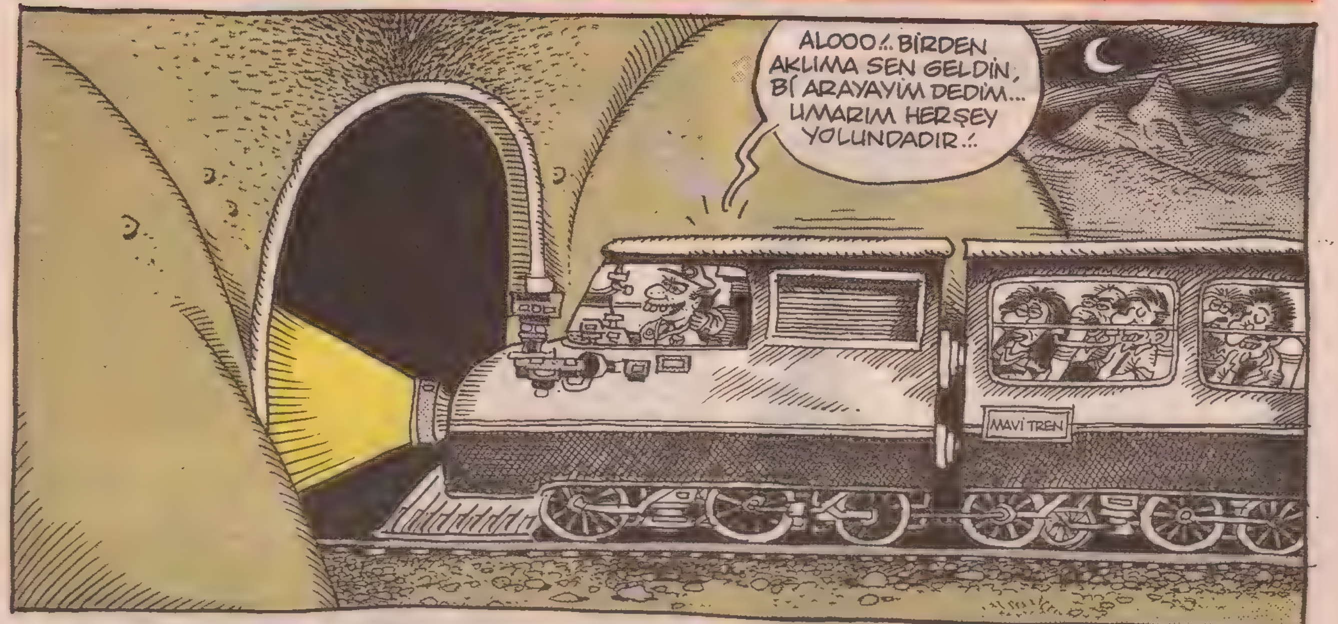
ALOOO!.. BİRDEN AKLIMA SEN GELDİN, Bİ ARAYAYIM DEDİM... UMARIM HERŞEY YOLUNDADIR!..
MAVİ TREN

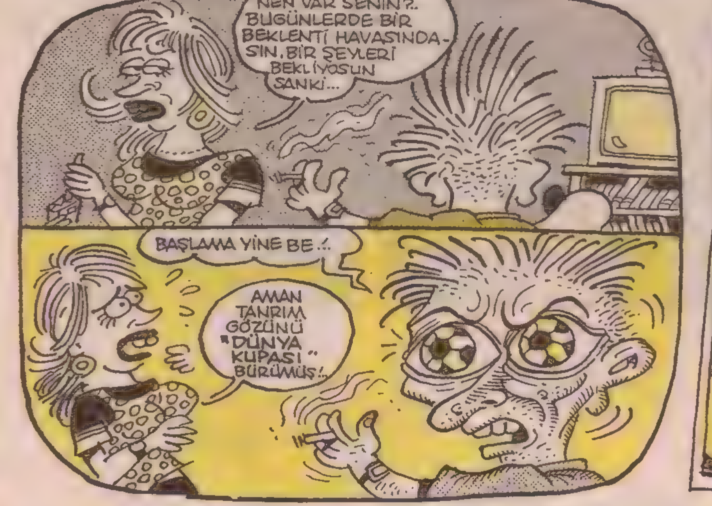
NEN VAR SENİN?.. BUGÜNLERDE BİR BEKLENTİ HAVASINDASIN. BİR ŞEYLERİ BEKLİYOSUN SANKİ...
BAŞLAMA YİNE BE!..
AMAN TANRIM GÖZÜNÜ "DÜNYA KUPASI" BÜRÜMÜŞ!..

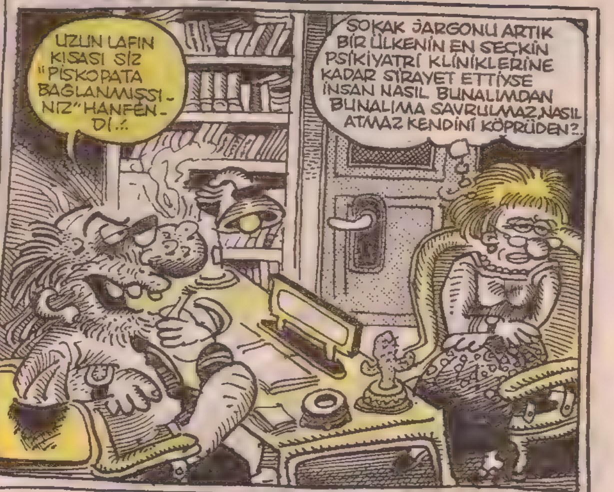
UZUN LAFIN KISASI SİZ "PİSKOPATA BAĞLANMIŞSINIZ" HANFENDİ!..
SOKAK JARGONU ARTIK BİR ÜLKENİN EN SEÇKİN PSİKİYATRİ KLİNİKLERİNE KADAR SİRAYET ETTİYSE İNSAN NASIL BUNALIMDAN BUNALIMA SAVRULMAZ, NASIL ATMAZ KENDİNİ KÖPRÜDEN?..

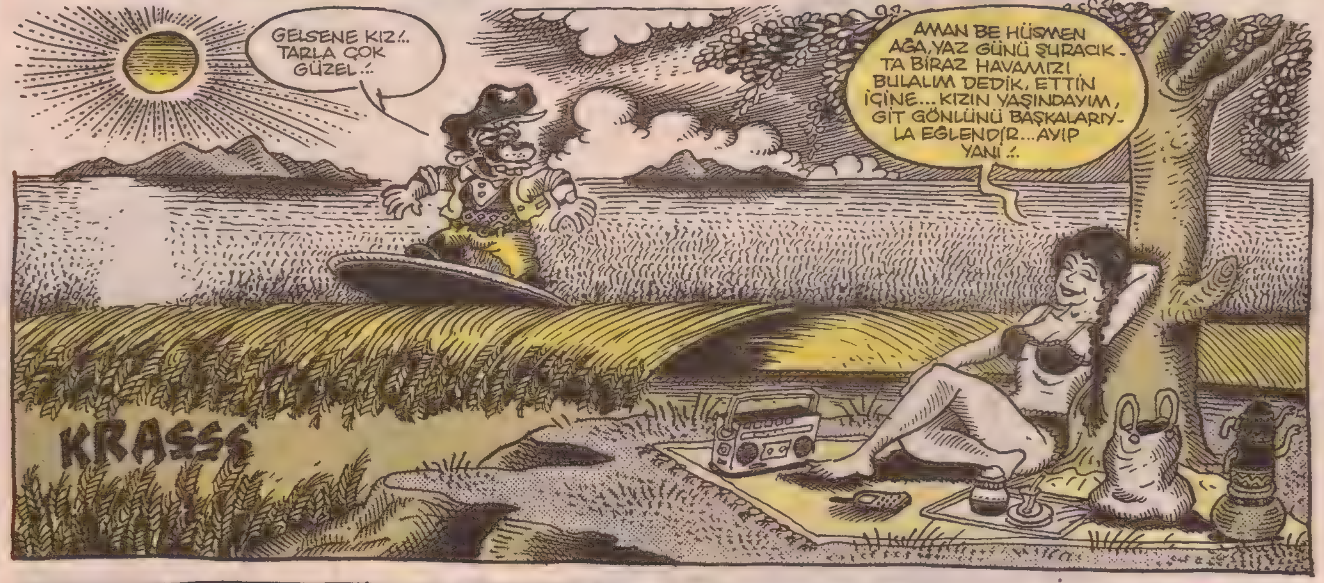
GELSENE KIZ!.. TARLA ÇOK GÜZEL!..
AMAN BE HÜSMEN AĞA, YAZ GÜNÜ ŞURACIKTA BİRAZ HAVAMIZI BULALIM DEDİK, ETTİN İÇİNE... KIZIN YAŞINDAYIM, GİT GÖNLÜNÜ BAŞKALARIYLA EĞLENDİR... AYIP YANİ!..
KRASSS

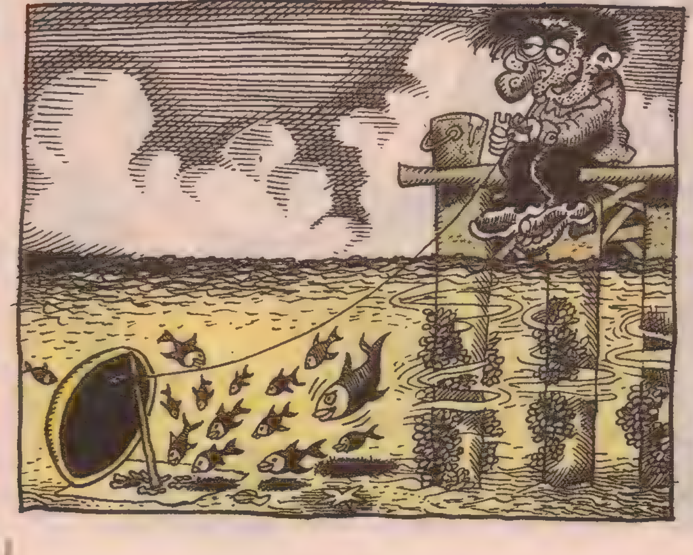

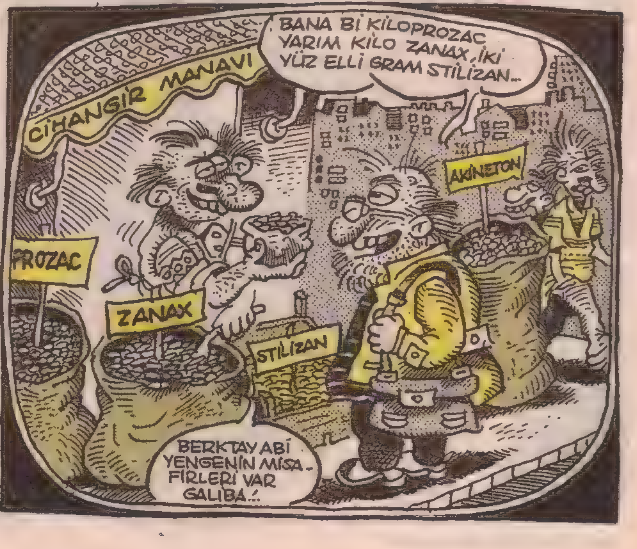
BANA Bİ KİLOPROZAC YARIM KİLO ZANAX, İKİ YÜZ ELLİ GRAM STİLİZAN...
CİHANGİR MANAVI
PROZAC
ZANAX
STİLİZAN
AKİNETON
BERKTAY ABİ YENGENİN MİSAFİRLERİ VAR GALİBA!..

Aksamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

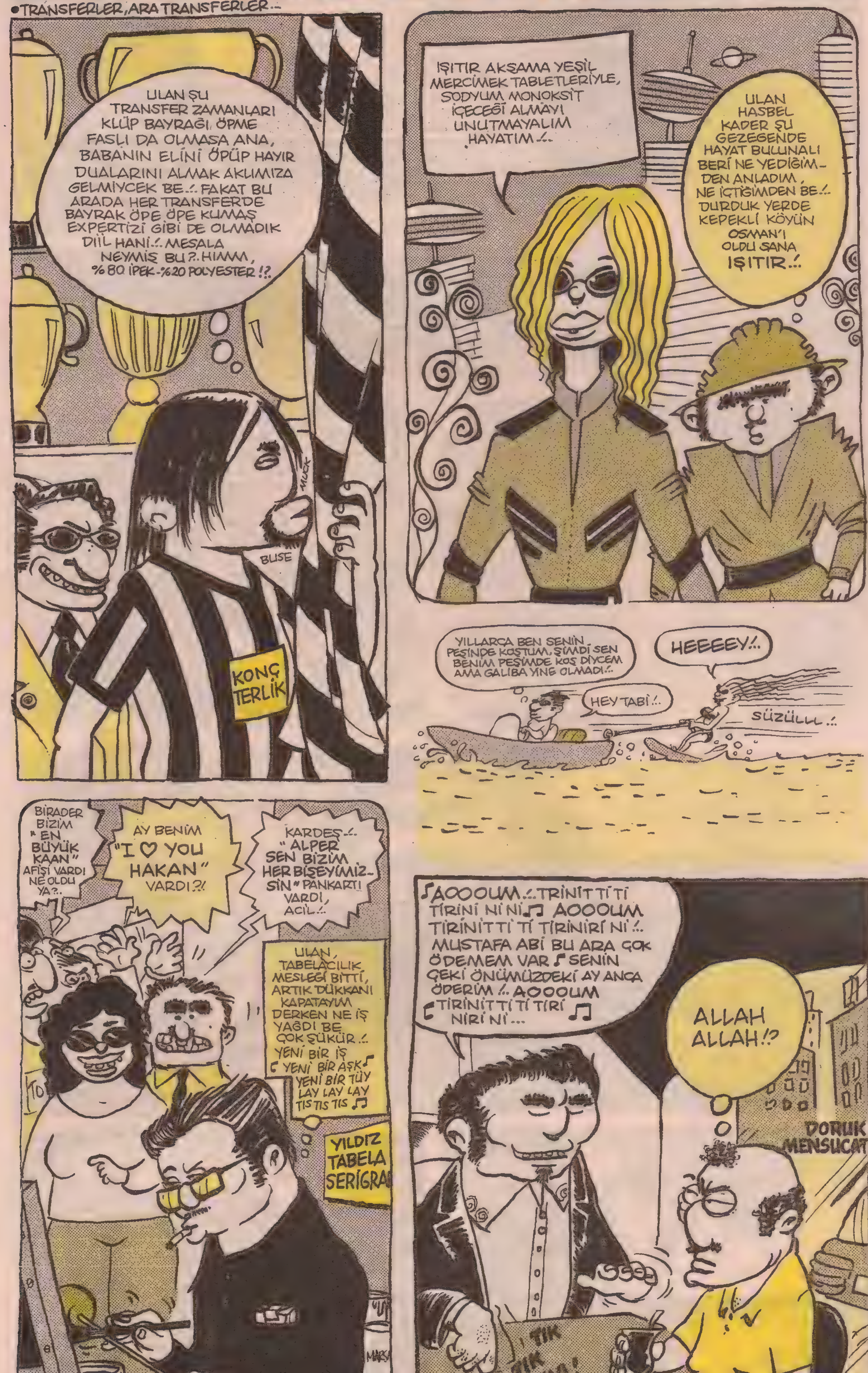
•TRANSFERLER, ARA TRANSFERLER..
ULAN ŞU TRANSFER ZAMANLARI KLÜP BAYRAĞI ÖPME FASLI DA OLMASA ANA, BABANIN ELİNİ ÖPÜP HAYIR DUALARINI ALMAK AKLIMIZA GELMİYCEK BE.!. FAKAT BU ARADA HER TRANSFERDE BAYRAK ÖPE ÖPE KUMAŞ EXPERTİZİ GİBİ DE OLMADIK DİİL HANİ.!. MESALA NEYMİŞ BU?.. HIMM, %80 İPEK-%20 POLYESTER !?.
MUCK
BUSE
KONÇ TERLİK
IŞITIR AKŞAMA YEŞİL MERCİMEK TABLETLERİYLE, SODYUM MONOKSİT İÇECEĞİ ALMAYI UNUTMAYALIM HAYATIM.!..
ULAN HASBEL KADER ŞU GEZEGENDE HAYAT BULUNALI BERİ NE YEDİĞİMDEN ANLADIM, NE İÇTİĞİMDEN BE.!. DURDUK YERDE KEPEKLİ KÖYÜN OSMAN'I OLDU SANA IŞITIR.!.
YILLARCA BEN SENİN PEŞİNDE KOŞTUM, ŞİMDİ SEN BENİM PEŞİMDE KOŞ DİYCEM AMA GALİBA YİNE OLMADI.!.
HEEEEY.!.
HEY TABİ.!.
SÜZÜLLL.!.
BİRADER BİZİM "EN BÜYÜK KAAN" AFİŞİ VARDI NE OLDU YA?..
AY BENİM "I ♡ YOU HAKAN" VARDI?!
KARDEŞ.!. "ALPER SEN BİZİM HER BİŞEYİMİZSİN" PANKARTI VARDI, ACİL.!.
ULAN, TABELACILIK MESLEĞİ BİTTİ, ARTIK DÜKKANI KAPATAYIM DERKEN NE İŞ YAĞDI BE, ÇOK ŞÜKÜR.!. YENİ BİR İŞ ♪ YENİ BİR AŞK ♪ YENİ BİR TÜY LAY LAY LAY TIS TIS TIS ♫
YILDIZ TABELA SERİGRA
♪AOOOUM.!. TRİNİTTİ Tİ TİRİNİ Nİ Nİ ♫ AOOOUM TİRİNİTTİ Tİ TİRİNİRİ Nİ.!. MUSTAFA ABİ BU ARA ÇOK ÖDEMEM VAR ♪ SENİN ÇEKİ ÖNÜMÜZDEKİ AY ANCA ÖDERİM.!. AOOOUM ♪ TİRİNİTTİ Tİ TİRİ NİRİ Nİ... ♫
ALLAH ALLAH !?
DORUK MENSUCAT
TIK TIK TRRIKA!

cemaahmet@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

daşlarda, gerekse Leman'da dikkatimi çeken mektuplarda; öğrenci kardeşlerimizin okudukları bölgedeki insanlardan, imkansızlıklardan, sosyal eksikliklerden yakındıklarına şahit oluyorum. Benim görüşüm odur ki; düşünce ve fikir anlamında katı ve muhafazakar toplumlar kendilerini aşamazlar ve kendilerinden olmayana (aslında özde birdir) önyargıyla bakarlar. Bu bağlamda, bu katı tutumu yıkacak olan kişiler o bölge ve kentlerdeki insanlık paydasında bütünleşmiş üniversiteli aktif ve heyecanlı gençlerdir. Ciddi anlamda halkla kaynaşma ve herkesin eteğindeki taşları ortaya döküp bilinçlenme, aydınlanma adına yoğun bir efor içine girilmesi gerektiğine inanıyorum. Benim acizane gördüğüm kadarıyla, gençlerimiz sanki saray kapılarında yetişmiş, aristokratlar, ulemalar soyundan geliyormuş gibi bir hal-tavır içindeler. Sanki sürgüne gönderilmişler, bir nevi çile dolduruyorlar. Ben içindeyim, gerçekten kimsenin bu kardeşlerimizin saçıyla sakalıyla ya da tipiyle uğraştığı yok. Bu tamamen sistemin bu insanlar üzerinde hedef saptırmasından başka bir şey değildir. İşin edebiyatı hep halktı, ezilenlerdi, emekçilerdi, köylülerdi fakat iş aynı potada erimeye geldi mi mübarekler keçi yağı gibi direniyor tavada! Bizimkilerinki kocakarı ile gelinin didişmesi... Yahu kardeşim, okulu bitirince nereye gideceksin; babanın fabrikasının başına mı geçeceksin, yoksa senin uygarlıkla özdeşleştirdiğin kentler kucak açmış seni mi bekliyor? Hey yavrum hey! Şöyle bir şey de var ki, yaptıklarıyla, davranışlarıyla etrafta güvensiz bir ortam yaratıyorlar... Mesela kızlar; kardeşim bu kadar da olmaz ki, her hafta birinin kolunda... Tamam, eyvallah siz aştınız (!) bunları ama halkımız geri kaldı. Valla şunu açıkça söyleyeyim, gocunan gocunsun, o bölge insanıyım ve bazen eşten dosttan kişilerle muhabbet esnasında, toplum gerçeklikleri ya da vatan-millet konularında, kim daha duyarlı gibi sorularda çıkış noktası ararken, ben hep daha duyarlı ve aydın, onların deyimiyle solcu denilen kesimi gösteriyorum. Onlarsa bana "ula onlar pezevenk, karılar da zaten .rospu, hergün biri birinin kolunda" diyorlar. Gel de birşey anlat artık!

Bu kardeşlerimiz "bizimkilerin takıldığı kafelerde" pinekleye dursun, benim oralardaki kardeşlerim de, parmaklarına bozkurt şekli vermekle meşgul. (Bu yazı kendime, kendim tamamen monoton olduğumdandır ki herhalde herkesi aynı potada sanıyorum.)

halilecemis@mynet.com

Türkiye'den Bir İnsan Manzarası

Merhaba değerli Leman okurları. Nihat Genç abimin Kırkikindiler başlıklı yazısını okuduktan sonra, başımdan geçen bir olayı sizlerle paylaşmak istedim.

Okul yarıyıl tatiline girmişti. Şehir dışında okuyan her öğrenci gibi ben de memlekete gitmeye karar verdim. Ankara otobüsünün kalkma vakti gelmişti. Otobüse bindim ve yerime oturdum. Yanımdaki koltuk dışında bütün koltuklar doluydu. Böyle düşünmeye başlamışken, "Müsadenizle yerime oturabilir miyim" diye bir ses duydum. Kafamı çevirip baktım. Sayın abimin sağ kolu omuzuna, sol kolu ise dirseğine kadar yoktu. Bir an şaşkınlık geçirdim ve Sayın abime hemen yer verdim. Çeşitli senaryolar üretmeye başladım. Sayın abimin kolları niye böyle olmuştu. Hemen de muhabbet kurulmuyor ki... Hostes hanım içecek bir şeyler dağıtıyordu. Birşey içemeyeceğini söyledi. Ben kendisine yardım edeceğimi belirttim ve biraz ısrardan sonra kola içmeye karar verdi. Muhabbete böylece başlamış olduk.

Elektrik çarpması sonucu Sayın abimi hemen hastaneye götürmüşler. Doktorlar bu adam ölmüş diyerek morga kaldırmışlar. Aradan uzun bir süre geçtikten sonra morgdaki görevliler tarafından canlı olduğu fark edilmiş. Zaman kaybı nedeniyle kollarını kaybettiğini, herşeye rağmen hayatta olduğu için hüzünlü bir sesle sevinçli olduğunu söyledi. Artık Ankara'ya varmıştık. Valizimi almaya indim. Valizimi aldıktan sonra gözlerim onu aradı ama göremedim. Aradan biraz zaman geçtikten sonra Kızılay'da Ziya Gökalp Caddesi'nde yürürken Sayın abimi gördüm. Kaldırımda, bir binanın dibinde oturuyordu. Önünde ise bir mendil, belli ki dileniyordu. Onu bu halde görünce sevincim üzüntüye dönüştü. Uzaktan onu izlemeye başladım. Gözleri devamlı yerdeydi. Diğer dilenciler gibi de "Allah rızası için bir sadaka" diye bağırmıyordu. Hiç sesi çıkmıyordu. Belli ki utanarak, istemeyerek yapıyordu bu işi. Yardım etmek istiyordum ama elimden bir şey gelmiyordu. Sayın abimi orada bırakıp yoluma devam etmek zorunda kaldım... Sevgiyle dostça kalın.

Mehmet Telli

Sevgili Nihat Genç Ağbime iletilmesi dileğimle şunu eklemek istedim:

Aziz Nesin Vakfı adına bir okul yapımından bahseden ve yardım talep eden yazıyı okudum Leman'da. Ne yalan söyliyim çok sevindim. Ne güzel; zeki fakat fakir köy çocukları artık özgür bir eğitim alabilecekleri bir okula da kavuşacaklardı. Ama sonradan birşeyi farkettim, bu okul özel olacaktı fakat burslu öğrenciler de alacaktı. O zaman bu okulun Bilkent Üniversitesi ya da diğer özel üniversitelerden ne farkı olurdu ki? Paran varsa en iyi şartlarda, en iyiyi alırsın, paran yoksa... Ve bu okulda da vitrin yapacak az sayıda fakir ama zeki genç ve bir yığın zengin piçi!

Aziz Nesin'i oğlu kadar iyi tanımadığımı biliyorum, ama ağbi kemiği sızlamamış mıdır şimdi ustanın? Onun böyle bir amacı olsa, hiç yuvasına fakir ama onurlu bir halkın zeki çocuklarını -ama sadece onları- imkan olmadığı için okuyamayacak o çocukları alır mıydı? Bilmez miydi özel bir yuva kurup, zengin çocuklarını oraya almayı ve para kazanmayı. Yazık değil mi o yüce insanın büyük hatırasına. Kimin hakkı var, böyle bir saygısızlığı yapmaya? Hele bir öneri var ki o daha vahim: 30.000 Dolar ya da fazlasını verenin ismi veya istediği bir isim bir derslik ya da laboratuara verilecekmiş, düşünsene ağbi; "Rahmi Koç Bilgisayar Laboratuarı" ya da "Aydın Doğan Dersliği". Ve bu isimler Aziz Nesin'in okulunda. Bu ne cüret ağbi, bu ne cüret!

4-5 sene evvel bir kitap okumuştum. Aziz Nesin'in hayat hikayesini anlatıyordu. O şekilde yetişmiş birisi böyle bir durumun oluşmasına ne derdi acaba? Gerçekten çok merak ediyorum.

SAYI: 550
25 MAYIS 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ağbi ne olur bi el at bu olaya. Biliyorum anca sen cesaret edersin bu konuda yazmaya. Kirletmesinler Aziz Nesin'in adını da. İçten sevgilerimle.

Barış

Ceketini Yağmurlara Asan Adam

Dili bir karış dışarıya sarkmıştı it gibi. Telaşlanıp sordum; " Ne o, topukların kıçına değiyor?". Biraz soluklanıp cevap verdi kesik kesik; "Ahmet Kaya'nın son kaseti çıkmış oğlum! Hadi koş!".

Bu kelimelerle ifade edilemeyecek kadar muhteşem bir haber; "dehşet verici bir duyguydu bizim için. Uğruna canımızı vereceğimiz, tanıdığımız ilk solcu, en baba devrimci Ahmet ağbimizin yeni kaseti çıkmıştı. Hemen koşmaya başladım bizim kankayla beraber. Az önce, "it gibi koşuyor" diye dalga geçtiğim adama çıkışmaya başladım; "Koşsana lan şişko! Kaset bir tükenirse görürsün...".

Koşarak kasetçiye gider, cebimizdeki bütün parayı, kasetçinin cam tezgahının üzerine koyar, sessizce adamın parayı saymasını beklerdik. Adam parayı sayarken söylenirdi; "Bu ne ya? Dilenci parası gibi..." Parayı saydıktan sonra , "Bu para yetmez çocuklar, eksik" derdi. "Bir şey olmaz ağbi, fiş de almıycaz" der, ama dinletemezdik. Çaresizce zulaları patlatır, cüzdanların en gizli bölmelerinden, harcamaya kıyamadığımız paraları çıkarır, elimiz titreyerek kasetçiye verirdik. Ama olsundu, Ahmet ağbimize canımız fedaydı. Yine kazanır, o paraları yerine koyardık.

Dükkandan çıkar çıkmaz kaseti açar, içindeki resimlere ve şarkıların isimlerine bakardık. Eğer varsa, şiirleri okurduk sessizce. Kankam hemen sorardı; "Yusuf Hayaloğlu'nun şarkısı var mı?" "Yok, bu kasete şarkı yapmamış " der, kandırırdım. Üzülürdü bizim kanka. Fazla dayanamaz, hemen müjdeyi verirdim: "Var lan! Hem de iki şarkı birden yapmış kayınço...". Haberi duyunca, "Allaaah..." diye bağırır, sanki bir yerden büyük para gelecekmiş gibi, ellerini ovuştururdu.

Buluğ çağının verdiği enerji ile kanımız kıpır kıpırdı. Yerimizde duramaz, bir şeyler yapmak isterdik. Çünkü solcuyduk, muhaliftik. Dövülecek bir sürü faşist vardı ortalıkta. Elimizi çabuk tutmalıydık, çünkü bir de; yapılacak "devrim"imiz vardı. Bir yumruk vursak, yer kabuğu ortadan ikiye ayrılacaktı. Ama dünyada bizden başka solcu yoktu sanki. Bize ağbilik yapacak, bir şeyler öğretip yol gösterecek birilerini arar, ama kimseyi bulamazdık. Eski solcular vardı ortalıkta. Tarihin, o devasa büyük çöplüğündeki yerini çoktan almış eski solcular... Bize "Okuyun" derlerdi. Ne okumasıydı? Hepsi yılmış korkaklardı. Bir askeri darbe ile ne hale gelmişlerdi... Bir tek o vardı gördüğümüz. Kimseden korkmadan, cesurca; solcu olduğunu, devrimci olduğunu haykırıyordu ekranlarda. Evet, aradığımız kahramanımızı bulmuştuk. Ahmet Kaya artık bizim idolümüzdü... Ona özenirdik. Aynanın karşısına geçip, ayva tüyü sakallarımızı okşar; "sakalımız ne zaman çıkacak?" diye sorardık birbirimize. Ne güzel sakalları vardı Ahmet ağbinin...

İlk onun sayesinde tanıştık sol ideoloji ile. Sonra büyüdük, sakallarımız çıktı. Ve bir zamanlar taptığımız adamı beğenmez olduk. Oysa geldiğimiz yere, onun omuzlarına basarak çıkmıştık... O ünlü ödül gecesinde yeniden tanıştık Ahmet ağbiyle... Meğer nasıl da özlemişiz onu. Sanki bunca zamandır hiç olmamış, hiç yaşamamıştı. Oysa o hep oradaydı. Gören gözler onu daima görüyordu.

Kimse gülmesin ve inkar etmesin; Sezar'ın hakkı Sezar'a... Şu an, onbinlerce genç solcuysa, bunu Ahmet Kaya'ya borçluyuz. Bizi sol ideoloji ile bu adam tanıştırdı, sonraları inkar edip, hatta küfürler savurduğumuz Ahmet Kaya...

Senden, seninle aynı kaderi paylaşan dostlarından bir "Merhaba"yı esirgeyenlere yaptığın sitemi, kimse üzerine alınmadı.

Ceketini Yağmurlara Asan Adam... Demek sen şimdi gittin, ve bir daha hiç olmayacak mısın?

Hakan Yalçın / hyalcin17@hotmail.com

Aydınlara, Aydınlığa...

Sevgili "Amasya Elması" öncelikle yanlız olmadığımı bilmek güzel. Seni ışıklı bir sevgiyle kucaklıyorum. Ve Ayşegül isimli öğrenci... Büyük bir ihtimalle Konyalı'sın. Leman'a insanlar paylaşım için yazıyorlar yani senin gibi polemik yaratmaya çalışmıyorlar. Sana bu ilk ve son cevabım... 11 Mayıs 2002 tarihli sayıdaki mektubunda yazdıklarını yaşının küçük olmasına bağlıyorum. Bazı şeyleri daha anlayamazsın. Bi de Konyalı'ysan hiç! Selçuk Üniversitesi'ndeki olanakları bana sayar mısın? Konya'ya huzur verici demişsin. Evet! Kız öğrencilerin durmadan taciz edildiği, tecavüze uğradığı, o yakıcı güneşin altında kısa kollu bile giyilemeyen, insanların iğrenç bakışlarına maruz kalınan ve daha 5 yaşındaki bir çocuğun otobüste kendinden geçmişçesine çocuk şarkıları yerine ilahi söylediği bir şehirden bahsediyorum! Huzur anlayışlarımız biraz farklı galiba! Ayrıca emin ol ki fikirlerimi asla Konyalılarla paylaşmam. Hz. Mevlana'nın şehri deyipte anlattıklarıma örnek oldun. Dini her şeye alet etme ve büyümeyi bekle! Bu arada aynı tarihte yazan taneli_jarva'ya da selam. Bahsettiğin saç, sakal, küpe mevzusu burdan hiç eksik olmuyor. Sırf bu yüzden dayak yiyen çok arkadaşım var. Bütün yazdıklarına katılıyor ve seni kucaklıyorum. Herşeye ve herkese rağmen hayat yaşamaya değer. Yüreğinizdeki ışığı, düşüncelerinizdeki aydınlığı kaybetmemeniz dileğiyle... AYDINLIĞA Slm... Sevgiler Leman...

Portakal

Bir Deli Hikayesi

İstanbul'un göbeğinde, Taksim'de yaşayan, yaşı 23 civarında olan, 2 dil bilen ve tip olarak da yakışıklı diyebileceğimiz bir insandır Suat. Turizmle uğraşmaktadır. Liseyi bitirmiş, tabiri caizse bir baltaya sap olamamış, askerlik yaşı geçmiş fakat hala üniversitede İktisat okuyan, fakat bölümünü hiç de sevmeyen bir DELİ'dir Suat. Evet DELİ. Çünkü insanları anlayamamaktadır. Ve delirtmişlerdir Suat'ı. Aslında kendine göre çok normal biridir o. Ama dışarıdan bakanlar Deli Suat derler ona. O da anlayamamıştır. "Niye deli diyorlar bana? Çıldırmış bunlar, şu hallerine bak!" diye düşünür. O aslında normaldir. Ya da o delidir toplum normaldir. Ama Suat kimsenin namusuna yan gözle bakmaz. Hatta öyle arkadaşlıkları olmuştur ki beraber aynı yatakta yattığı arkadaşlarının kılına dokunmamıştır. Gerçek dostluk budur belki de. Ya da Saflık'tır, DELİ'liktir. İçki içer bir köşeye çekilir. Kimseye laf demez, oysa ki insanlar içip bağırarak gezerler. Toplum ona göre değildir anlaşılan. Hayatında yapmayı en çok sevdiği şey yabancı insanlarla konuşmaktır. Onlar Suat'ı anlar çünkü. Suat yaşadığı ülkede delidir. Ama bir yabancıya göre normal. Yabancı dediğimiz insanların aslında kendine göre insanlar olduğunu anlamıştır Suat. Bu yüzden turizmi seçmiştir. Suat'a göre o insanlar Suat'ın arayıpta bulamadığı kendini tamamlayan parçalardır. Ya da Suat öyle hissediyordur... Belki de ona deli denmesinin en büyük nedeni ilginç bir insan olmasıdır. Otobüse bindiğinde bile insanlar ona değişik gözlerle bakarlar. Kıyafeti ve saçları ilginçtir. O yüzden pek toplumla bir araya gelmemeye dikkat eder. Bazen herkesten ve herşeyden kaçmayı düşünür. Sonunda ne yapacağına karar verir. DELİ olduğunu kabul edecektir. Evet Suat Deli'dir. Ama hiçbir şeyden de sorumlu değildir. Oy vermek zorunda değil, kibar olmak zorunda da değildir. Otobüse binmez, istediğini yapar. Gönlü rahattır artık... Peki sizce biz mi deliyiz, yoksa Suat mı?.. Dersiz tasasız olmak mı delilik, yoksa dünyanın kahrını çekmek mi?

Rumuz: Paranoid House

Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.251 42 44 •
önelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112) **Baskı:** Ilıcak - 0212-880 40 75
• **Dağıtım:** DDP - 0212-622 22 22 **Adres:**
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

zılı izin alınmadan hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet**

Aksamsefasi

ÖZGE SAMANCI

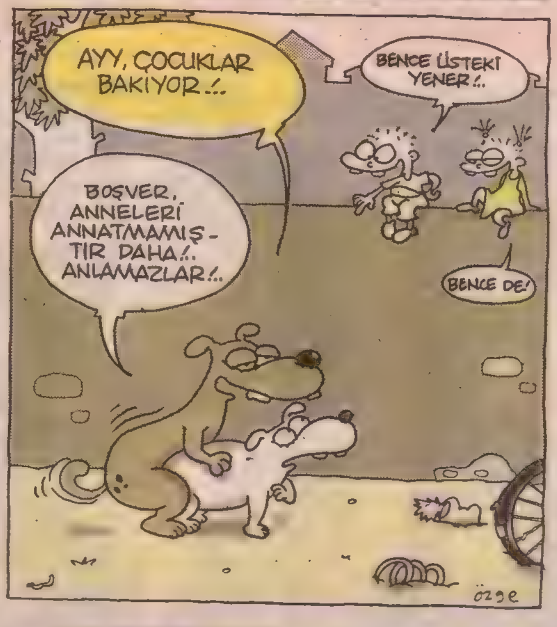
AYY, ÇOCUKLAR BAKIYOR!..
BENCE ÜSTEKİ YENER!..
BOŞVER, ANNELERİ ANNATMAMIŞTIR DAHA!.. ANLAMAZLAR!..
BENCE DE!
özge

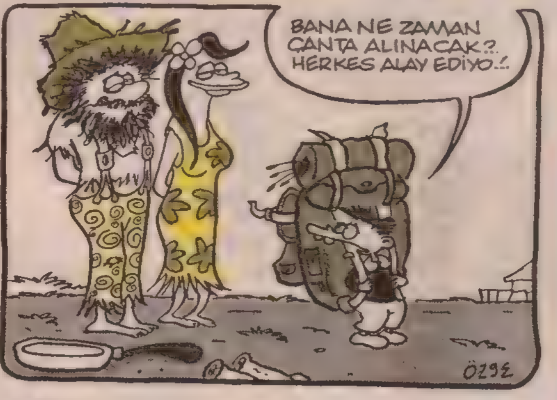
BANA NE ZAMAN ÇANTA ALINACAK? HERKES ALAY EDİYO!..
ÖZGE

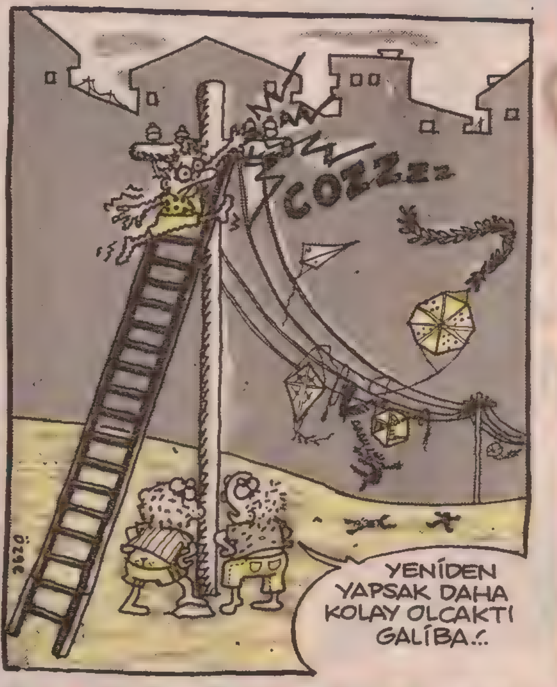
BAAM
COZZZzz
YENİDEN YAPSAK DAHA KOLAY OLCAKTI GALİBA!..
ÖZGE

Gelecek birgün gelecek!

Lütfü Oflaz

Mevsim bahar; ülkenin çoğunluğu ilkbahar; ülkenin başında sonbahar!

Ülkenin çoğunluğu genç, yani hayatlarının ilkbaharında.

Ülkenin başındakiler ise hayatlarının sonbaharında.

Başbakan ile Cumhurbaşkanı'nın yaşlarının toplamı 1,5 asır civarında.

Eğer büyük bir direniş örgütlemeseydik de Demirel yeniden cumhurbaşkanı seçilseydi, cumhurbaşkanı ile başbakanın yaşının toplamı olacaktı 1,5 asırdan da fazla.

Elbette böyle bir ülke geleceğe uçarak, koşarak giden ülkelerin yanında ağır aksak kalır.

Elbette ileri ülkelerde ilkbahar yaşanırken bu ülkede sonbahar yaşanır.

Baksanıza Başbakanımıza; sonbahar gibi sararıp solmuş.

Hastane başbakanlık binası! Yoğun bakım odası Başbakan'ın makam odası! Ambulans Başbakan'ın makam aracı! Tekerlekli sandalye Başbakan'ın makam koltuğu! Sedye de Başbakan'ın çalışma masası olmuş!

Ne yazık ki dünyanın en genç nüfuslu ülkelerinden biri olan ülkemizi çoktan müzeye kaldırılması gereken tarihi eserler yönetiyor!

Yoksa Atatürk, Cumhuriyet'i gençlere değil de bu tarihi eserlere mi emanet etti?!

Oldu olacak öldükten sonra da Ecevit'in ruhunu Rahşan Hanım çağırsın ve onun ruhu yönetsin ülkeyi.

Ne hazindir ki bu ülkede ilkbaharları hep sonbaharlar yönetti.

Sonbaharlar ilkbaharları hep yok etti.

Artık bu durumun değişmesi gerekmez mi?

İlkbahar hayat demek, sonbahar ise ölüm.

Yönetmesin ölüm hayatı.

Yönetmesin ölüler bizi!

Ülkeyi sonbaharlar değil ilkbaharlar yönetsin!

Ülkeyi geleceği olmayanlar değil geleceği olanlar yönetsin.

İnanıyoruz ki **gelecek birgün işbaşına gelecek!**

lo@leman.com.tr

Feşın LeMan L-Manyak2002-Yaz Kolleksiyonu Son ütücüde!
DELLENMİŞ DELİ CEVAT
Bİ SUS ARTIK!
ASABİ ERDENER
KAYAKÇI TİMSAH
YALNIZLIK SAVAŞÇILARI ROBİNSON VE CUMA

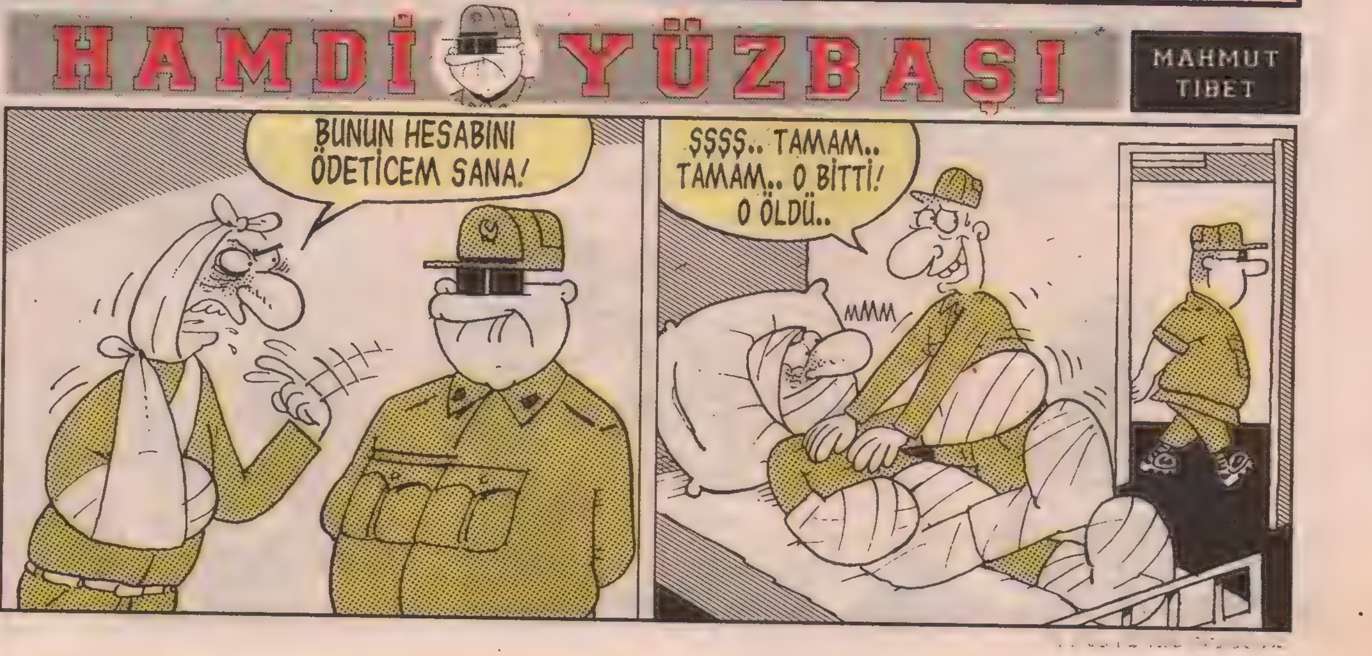
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET
BUNUN HESABINI ÖDETİCEM SANA!
ŞŞŞŞ.. TAMAM.. TAMAM.. O BİTTİ! O ÖLDÜ..
MMM

Doyma Noktası

Ender Özkahraman

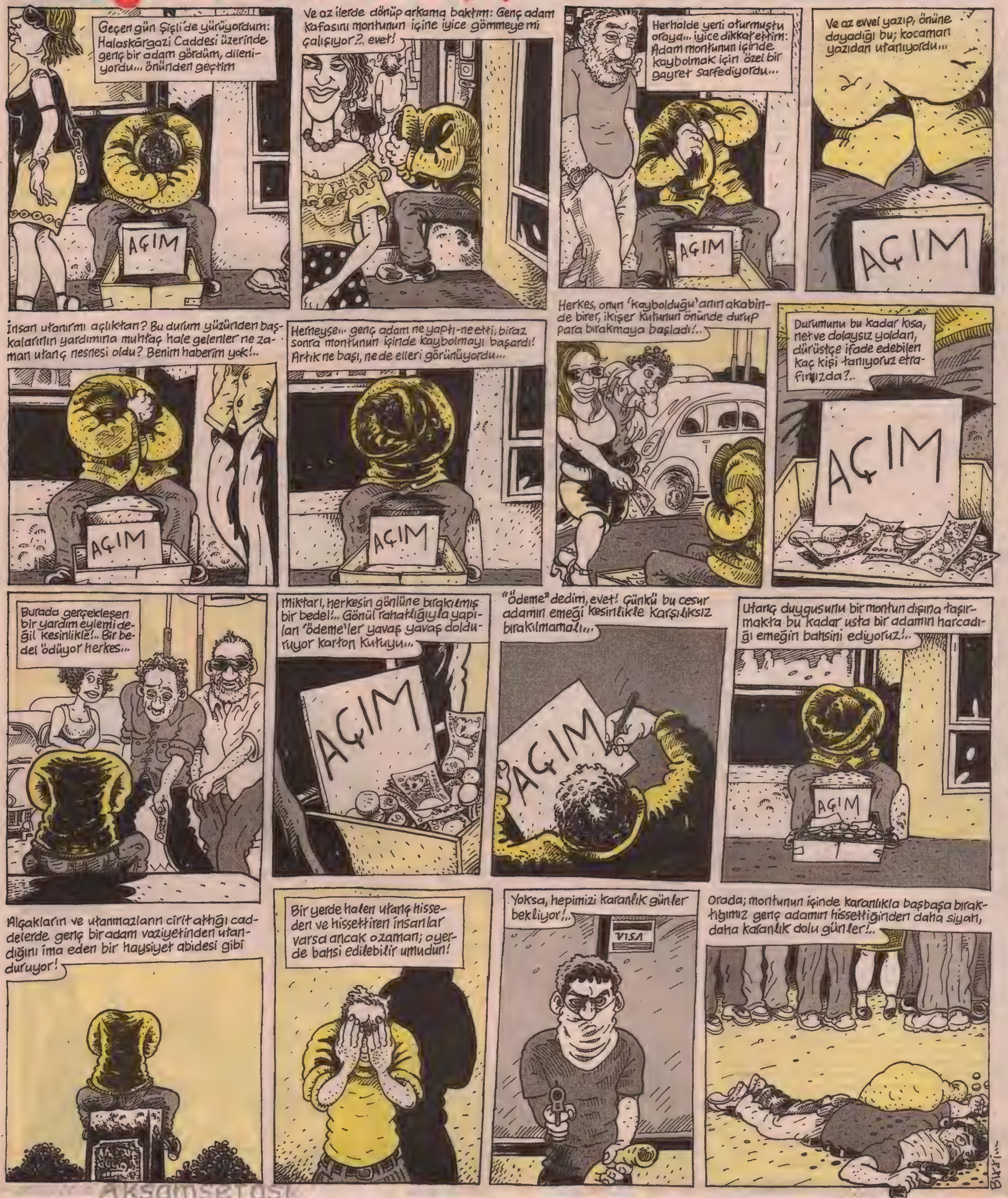
Geçen gün Şişli'de yürüyordum: Halaskârgazi Caddesi üzerinde genç bir adam gördüm, dileniyordu... önünden geçtim
AÇIM
Ve az ilerde dönüp arkama baktım: Genç adam kafasını montunun içine iyice gömmeye mi çalışıyor?.. evet!
Herhalde yeni oturmuştu oraya... iyice dikkat ettim: Adam montunun içinde kaybolmak için özel bir gayret sarfediyordu...
AÇIM
Ve az evvel yazıp, önüne dayadığı bu; kocaman yazıdan utanıyordu...
AÇIM
İnsan utanır mı açlıktan? Bu durum yüzünden başkalarının yardımına muhtaç hale gelenler ne zaman utanç nesnesi oldu? Benim haberim yok!..
AÇIM
Herneyse... genç adam ne yaptı-ne etti; biraz sonra montunun içinde kaybolmayı başardı! Artık ne başı, ne de elleri görünüyordu...
AÇIM
Herkes, onun 'kaybolduğu' anın akabinde birer, ikişer kutunun önünde durup para bırakmaya başladı!..
Durumunu bu kadar kısa, net ve dolaysız yoldan, dürüstçe ifade edebilen kaç kişi tanıyoruz etrafımızda?..
AÇIM
Burada gerçekleşen bir yardım eylemi değil kesinlikle!.. Bir bedel ödüyor herkes...
Miktarı, herkesin gönlüne bırakılmış bir bedel!.. Gönül rahatlığıyla yapılan "ödeme"ler yavaş yavaş dolduruyor karton kutuyu...
AÇIM
"Ödeme" dedim, evet! Çünkü bu cesur adamın emeği kesinlikle karşılıksız bırakılmamalı...
AÇIM
Utanç duygusunu bir montun dışına taşırmakta bu kadar usta bir adamın harcadığı emeğin bahsini ediyoruz!..
AÇIM
Alçakların ve utanmazların cirit attığı caddelerde genç bir adam vaziyetinden utandığını ima eden bir haysiyet abidesi gibi duruyor!
Bir yerde halen utanç hisseden ve hissettiren insanlar varsa ancak o zaman; o yerde bahsi edilebilir umudun!
Yoksa, hepimizi karanlık günler bekliyor!..
VISA
Orada; montunun içinde karanlıkla başbaşa bıraktığımız genç adamın hissettiğinden daha siyah, daha karanlık dolu günler!..
Bitti!...

(551)

1 Haziran 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/22- 600.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Seçkin Katiller, Hırsızlar, Arsızlar, Irz Düşmanları Aramızda...

Hükümetin ağır kanadı MHP'nin bastırmasıwyla Türkiye'yi provakosyonları, planlı cinayetleri 12 Eylül'e götüren eski kadroları, Çatlı'nın başında olduğu ekipten seri ve profesyonel katiller Ağca'lar, Kırcı'lar, İsa Armağan'ları af yasasına katma girişimleri sonuç verdi. Bu arada 40 bine yakın seri katil, tecavüzcü, hortumcu, hırsız, vurguncu serbest kaldı. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in veto ettiği, aynen kabul edilerek ikinci kez önüne geldiğinde imzalamak zorunda kaldığı Af yasası, yine Sezer tarafından Anayasa Mahkemesi'ne götürülmüştü. Hukuksal süreç tamamlanmadan Türkiye'nin dört yanındaki hapishanelerden içinde ülkücü İsa Armağan gibi toplu katliamcı bir çok katil, hırsız salıverildi... Sonrasında... Siyasi iktidarın korktuğu oldu; Anayasa Mahkemesi Af yasasını iptal etti. Ancak yürütmeyi durdurmadı... Basiretsiz politikacıların her bir yerine bulaştırdığı "Af"tan 40 bin kişi yararlandı. Aynı durumda tahliyeyi bekleyen 5 bin kişi ise hapis yatmaya devam edecek... Bir hukuksal katliam, bize uygun alaturka bir sonuç... F tipi cezaevlerinde ömürlerini çürüttüğünüz siyasi mahkumları, düşünce suçlularını bir kenara bırakın, içerde kalan Haluk Kırcı, Mehmet Ali Ağca ve bilcümle acımasız seri katili de sokağa bırakın... .

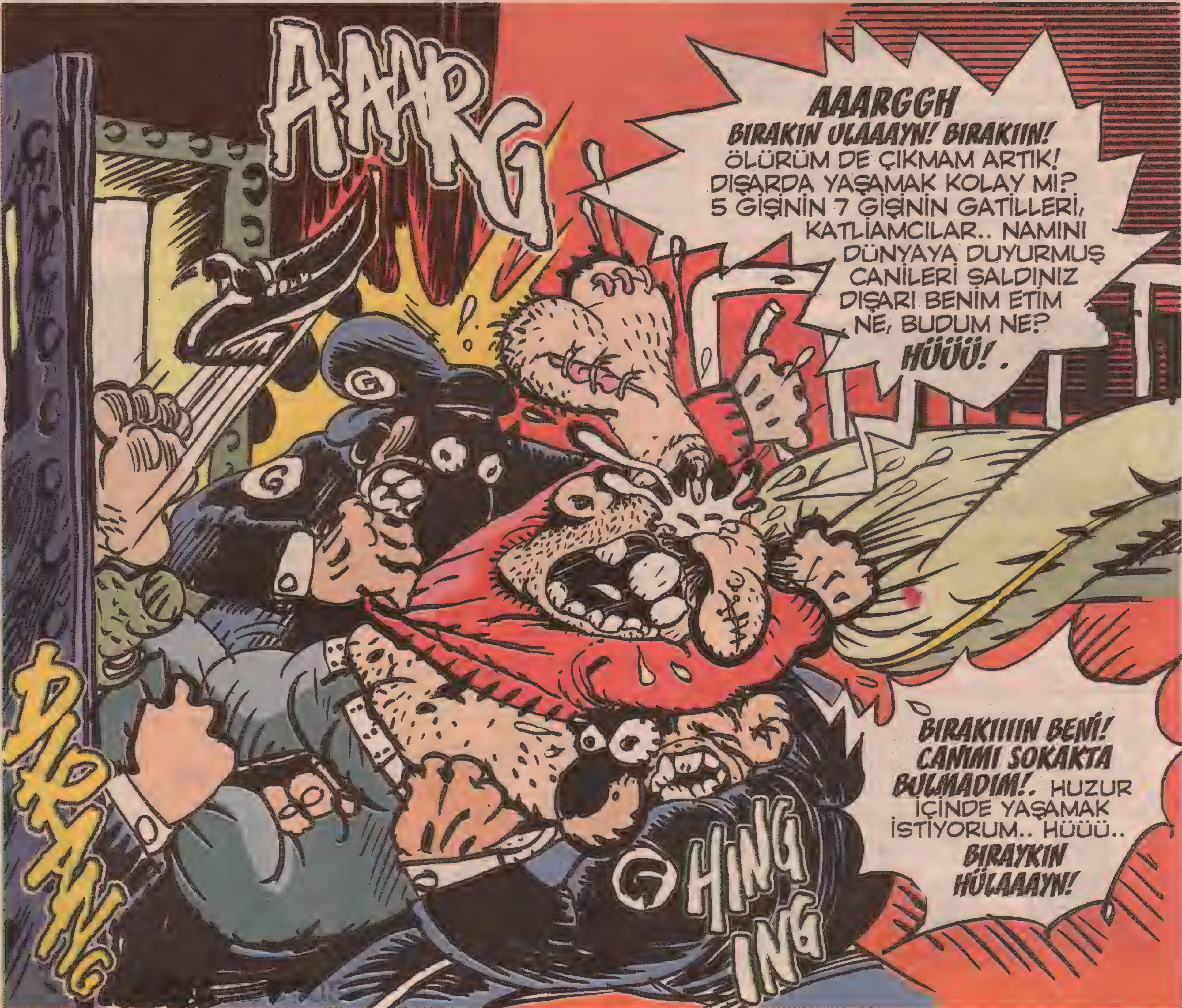
AAARG
AAARGGH BIRAKIN ULAAAYN! BIRAKIIN! ÖLÜRÜM DE ÇIKMAM ARTIK! DIŞARDA YAŞAMAK KOLAY MI? 5 GİŞİNİN 7 GİŞİNİN GATİLLERİ, KATLİAMCILAR.. NAMINI DÜNYAYA DUYURMUŞ CANİLERİ SALDINIZ DIŞARI BENİM ETİM NE, BUDUM NE? HÜÜÜÜ! .
BIRAKIIIIN BENİ! CANIMI SOKAKTA BULMADIM!. HUZUR İÇİNDE YAŞAMAK İSTİYORUM.. HÜÜÜ.. BIRAYKIN HÜLAAAYN!
DIRANG
GHING ING

ÖZTÜRKLER HİLTON'DA

(Tanrı, Türk'ü -internet virüslerinden- Korusun!)

Hilton Convention Center'da hazırlıklar gündüzden başladı... Sedat Peker bir yandan yemekleri manevi oğlu Küçük Onur'a tattırıp fikir alıyor, bir yandan da salonun kadife perdesiyle sarı-rugan ayakkabılarını parlatıyordu... Hilton'un halkla ilişkilerinden Simin adlı bayan, Peker'i perdeye dokunmaması için uyardı... Sonuçta Simin adlı bayanın Dubai Hilton'a 'pike ütücüsü' sıfatıyla tayini çıktı... Sedat Peker, bi ara "**Lan bu kadar hazırlık yapmışken politikaya mı atılsam acaba**", diye aklından geçirdi ama henüz televizyon sahibi olmadığı için bu fikirden vazgeçti...

***

Geceye katılan ilk önemli konuk Futbol Federasyonu Başkanı Haluk Ulusoy'du... Peker "Bir nevi federe Türk devleti başkanı olan Haluk ağbimizi ulularım" dedi ve Ulusoy'a 14 ayar altın rozetini kendi elleriyle taktı... Haluk Ulusoy da yaptığı konuşmada "Şu an Türk çocukları, tarihlerinde bir kez daha yedi düvelle çarpışmak için Güney Kore'de bulunuyor... 3-4 puan bize yeter!.. Son maçta ters bi durum olursa Sedat Peker kardeşimiz devreye girmeye söz verdi!... O yüzden buradayım" dedi...

***

Mehmet Ali Yılmaz, emekli orgeneral Muhittin Fisunoğlu'yla birlikte geldi... Çiftin ortama alışana kadar elele dolaşmaları dikkat çekti... Dev Türklük harikatı önünde sembolik olarak demir döven Mehmet Ali Yılmaz terleyince, bizzat Sedat Peker tarafından sırtına ütülenmiş havlu konuldu... Yılmaz'ın dinlenirken 8 gözlemeyi içiçe sarıp ısırdığı ve şerbet içtiği gözlendi...

Muhittin Fisunoğlu, Türk dünyasına hizmeti geçen Türkçülere verilen plaketi kendi adına kabul etmedi... Fisunoğlu "Ben plaketten, şiltten tiksindim kardeşim... Sırf plaketlerimi koymak için Silivri yolunda ev tuttum... Ama www.ozturkler.com'da yönetim kurulu üyeliği verirlerse şeref duyarım" şeklinde konuştu... Ayrıca emekli orgeneralin yakın çevresine "Ben Sedat Peker'in davetinden habersizdim... Harbiye Orduevi'nde otururken Mehmet Ali Bey arayıp 'Paşam Hilton'da Alman Bira Festivali var... Gidelim, güzel insanlar görelim' deyince buraya geldim... Bilsem gelmezdim... Zaten ben asker olmayı değil, aranjör veya dedektör olmayı isterdim" dediği öğrenildi!..

***

Ünlü konuklardan Mehmet Ali Erbil de "Sedat Peker'le işim olmaz... Ben olayı oyuncu dostum Peker Açıkalın'ın sünnet düğünü sanarak geldim... Yine de misyona katkım olsun isterim... Mesela bu yaz Türki Cumhuriyetler'de Çarkıfelek turnesi yapılabilir... Zaten Kıbrıs da baydı, değişiklik olur biraz" dedi...

***

Bir diğer emekli general Veli Küçük konuşma yapmakla kalmadı, mehteran grubunun eşliğiyle "Küçük asker, küçük asker, n'apıyorsun bana göster" şarkısını söyledi... Küçük ayrıca, bir reklam şarkısına gönderme yapmayı da unutmadı:

"Ne yapsam, ne yapsam
Kızıl Elma hesabı açtırsam,
Kurtulur muyum bunalımdan
Buraya kapılansam?!
Ne kadar enteresan!.."

Konuşmasına "Adım Veli Küçük ama işlevim büyük" şeklinde başlayan ex orgeneral şöyle devam etti: "Türk birliği mutlaka tecessüs edecektir... Olmadı Türk lokumu tecessüs eder, Türk kahvesi şeyeder... Asil Türk milletinin yolu Tanrı dağlarından, Ergenekon'dan, Susurluk'tan geçecek... Globalleşmeye karşı değiliz, ben daha bu sabah globalleştim, hem de üst üste iki kere!.. Avrupa Birliği'ne girelim ama bu onurlu olsun... En azından Küçük Onur'lu olsun!.."

***

Gecenin sunuculuğunu Erkan Yolaç yaptı... Yıllar yılı "evet-hayır" oynatan Erkan Yolaç'ın sunuculuk teklifine hiç düşünmeden, saniyesinde "evet" dediği öğrenildi... Gazinocular Kralı Fahrettin aslan "Krallığım Türklerin hizmetindedir" dedi!.. Geceye katılan deprem uzmanı Şener Üşümezsoy ise "Ben buraya bilirkişi olarak geldim... Şurda yaşanan bir sosyal depremdir, bir etik sarsıntıdır" diye bişey söylemedi, bunu ben yazıyorum şu an!..

***

Gönül Yazar ve Adnan Şenses'in "yaşayan en eski Türk ses sanatkarları" oldukları için davet edildikleri öğrenildi... Şenses gece boyunca birkaç kez ceketeni beline bağlayıp oynamaya kalkıştıysa da Sedat Peker'in sabit bakışlarını görünce vazgeçti... Osman Yağmurdereli "Bu bir dost sofrasıdır, hayatta en sevdiğim iki şey, mineraller ve generaller yanyana, ne güzel" derken; Seda Sayan bluğ çağından bu yana milliyetçi olduğunu, ülkücülüğünü Kadırga Ülkü Ocakları'nda kısa dönem yaptığını belirtti...

***

İbrahim Tatlıses gecenin sürprizini yaparak Merinos halısının içinde geldi... Halının açılmasıyla ortada beliren Tatlıses, Pala Remzi türküsünün ülkücü versiyonu olan Göktürk Remzi'yi söyledi... Orta Asya'dan göç eden Türkler'e Asena adlı dişi kurdun yol gösterdiğini hatırlatan Tatlıses "Bana da Asena yol gösteriyor, demek ki ben de özbeöz Türküm... Huluti gibi şerefsizler, bu vatanın düşmanıdır" dedi!.. Tatlıses şöyle devam etti: "Dostum Peker'in site açması çok güzel... Aslında bi araba galerisi açsa daha net görülürdü dışardan, ama bu da iyi... Londra'ya, Paris'e gidiyorum, oradaki insanlar tarihlerine sinek kondurmuyor... İş milliyete, tarihe gelince normal-sakin bir Londralı, 'Londragon' olup çıkıyor... Ama biz tarihimize böcek bile konduruyoruz... Kesinlikle tarihimize böcek kondurmayalım arkadaşlar... Artı, İpekböceği var da baharatböceği niye yok?.. O da yol, bu da yol... Bitsin bu çarpık ilişki, bu ikslarç zihniyet!..."

***

Korkut Eken hapiste olduğu için ödülünü oğlu Koray Eken aldı... (Korkut Eken gelemedi ama ertesi gün tüm kadronun toplu halde Korkut Eken'e gittiği ileri sürüldü!..)

***

Turan idealini temsilen kurulan, "www.ozturkler.com" sitesi, konukların huzurunda Sedat Peker tarafından açıldı... Site içinde "İyi bir Türk olmanın 17 bin yolu", "Turan hareketi nedir, aktör Süleyman Turan'la niye bir ilgisi yoktur", "Öztürk; öğün ve güven yeter, nasıl olsa çalışan enayiler var" gibi bölümlerin yer aldığı gözlendi...

"Meşhur eserlerin Türkçe versiyonları" kısmında bulunan isimler ise şöyle:

- **80-90 Günde Devrialem!..**
- **Silahları Ruhsatsız Üç Silahşörler!..**
- **101 Dalmaçyalı, 34'ü Dalmaçya'nın İçinden!..**
- **Karayağız Kardeşler ve Kirveleri!..**
- **Denizler Altında 20.000 Fersah Kelepir Arsa, Devren Kiralık, Mutasyonoğulları Anonim Ortaklığı!.**

Sitenin açılışında yer alan "Ulu Tanrı... TÜRK'e zevk ve rahat verme! Bilakis zahmete alıştır!.. Türk'ten hırsız, namussuz türerse hemen kahret!.." cümleleri ise konukların genel arzusu üzerine silindi... Gece biterken dolunay bile Türklüğünü haykırmak istiyor gibiydi!..

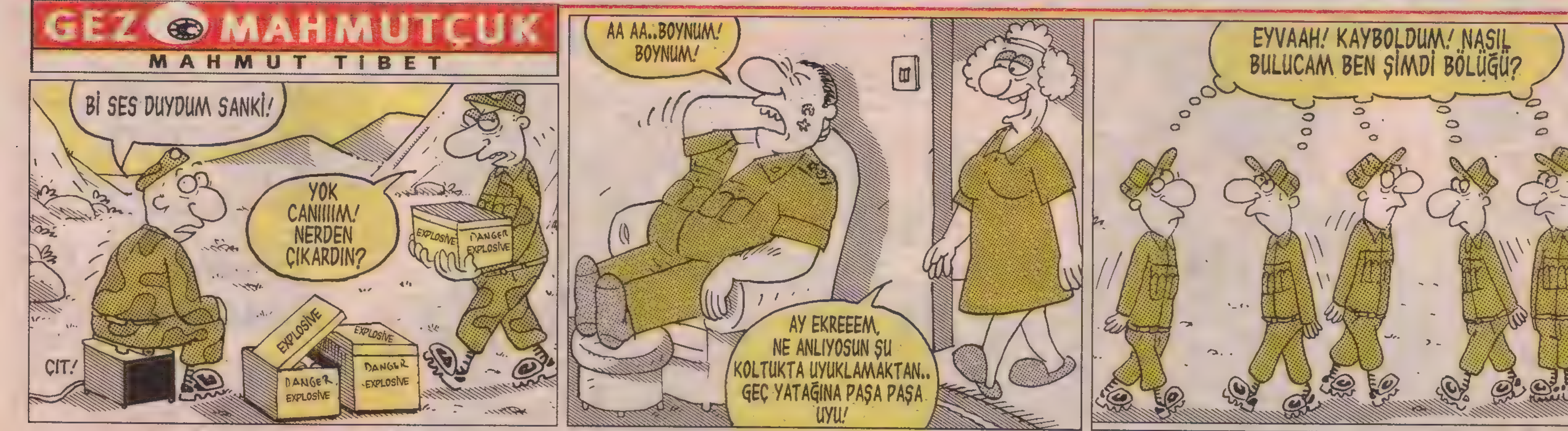
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
Bİ SES DUYDUM SANKİ!
YOK CANIIIIM! NERDEN ÇIKARDIN?
EXPLOSIVE
DANGER EXPLOSIVE
EXPLOSIVE
EXPLOSIVE
DANGER EXPLOSIVE
ÇIT!
AA AA..BOYNUM! BOYNUM!
AY EKREEEM, NE ANLIYOSUN ŞU KOLTUKTA UYUKLAMAKTAN.. GEÇ YATAĞINA PAŞA PAŞA UYU!
EYVAAH! KAYBOLDUM! NASIL BULUCAM BEN ŞİMDİ BÖLÜĞÜ?

LeMan

Türk tipi inek üretmek, zirai ilaçlı sebzeleri inkar etmek gibi lüzumsuz işlere takılan Tarım Bakanı Hüsnü Yusuf Gökalp'i ilaç içerken görüntüleyen muhabir, korumaların hışmına uğradı.

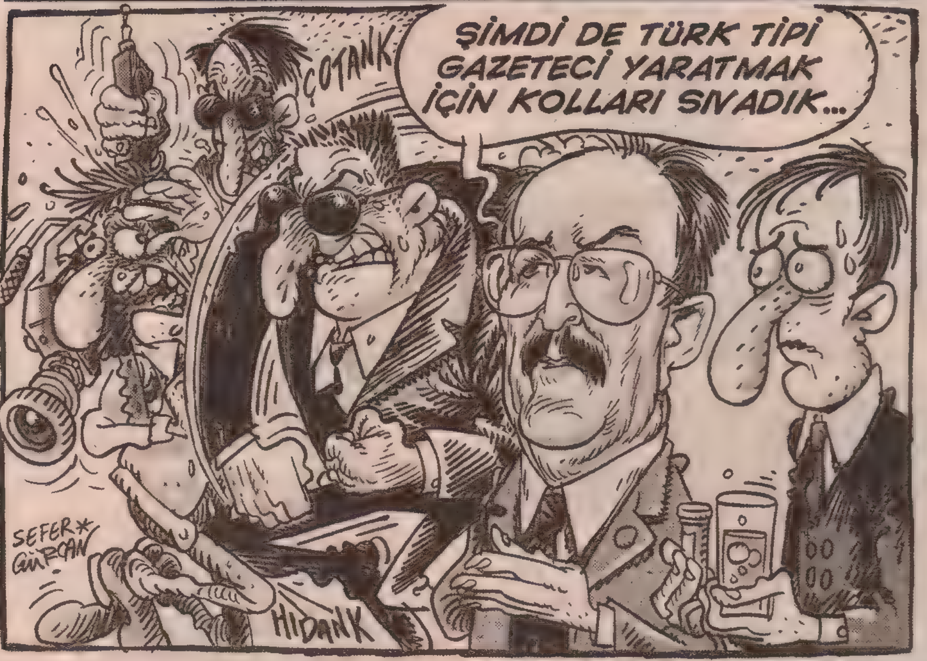
ŞİMDİ DE TÜRK TİPİ GAZETECİ YARATMAK İÇİN KOLLARI SIVADIK...
ÇOTANK
HIDANK
SEFER* GÜRCAN

ÖTV
iriaf
dayatmasıyla
özel soygun
vergisi
AFYON'UN CAZ VE KLASİK MÜZİK FESTİVALİ DÜŞMANLARI
müzik festivali
düzenlediği için
müzik
öğretmenine
hayatı zehir eden
talükatu ayılar
ADD AFYON ŞUBESİ
caz müziğiyle
türklüğün
bozulacağını
yazan gazeteciye ödül veren
kara cahiller.
DEVLET BAHÇELİ
çin seddinde
turan hayali
İGDAŞ
400 milyarlık
faliyet gösterdiği
binaya 300
milyar kira
ödeyen hortum
manyakları
EYÜP GENÇ

İGDAŞ'a balli
kira ödeten
binanın sahibi
AKP'li belediye
başkanı...
cukkanın dini
imanı yok..
ÇOCUK PORNOCULARI
3 milyon ödeyip
serbest kalan
sapık tacirler
M. ALİ ERBİL
İ. TATLISES
HALUK ULUSOY
VELİ KÜÇÜK
SEDA SAYAN
ERKAN YOLAÇ
M. ALİ YILMAZ
VS.VS.
sedat peker'in
internet sitesi
açılışında
görüntü verenler
TONY BLAİR
mültecilere vur
emri çıkartan
sahtekar
demokrat
LALELERDE İKİ HAFTA ÖNCE HEP BERABER LALE OLDUK
"nez-mania"
nassı "nez-
mina" oldu!.

F Tipi cezaevlerinde ısrar ederek, ölüm oruçlarında, kanlı operasyonlarda yaklaşık 90 tutuklu ve hükümlünün ölümünden sorumlu tutulan Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün hazırladığı "Şartlı Salıverme Yasası", katliam sanıkları, ırz düşmanları ve hırsızların da içinde bulunduğu 40 bin kişiyi sokağa saldı...

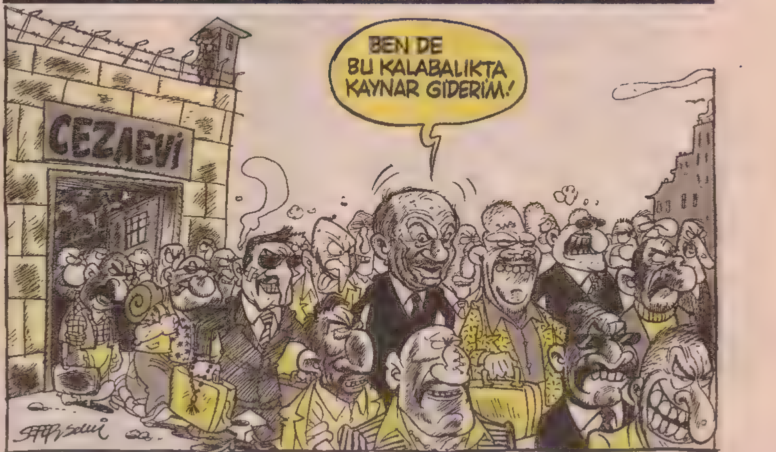
BEN DE BU KALABALIKTA KAYNAR GİDERİM!
CEZAEVİ

Ankara Balgat'ta dört kahvehaneyi silahla tarayarak 5 kişinin ölümüne, 14 kişinin yaralanmasına neden olan seri faşist katil İsa Armağan, affedilerek aramıza katıldı!!!

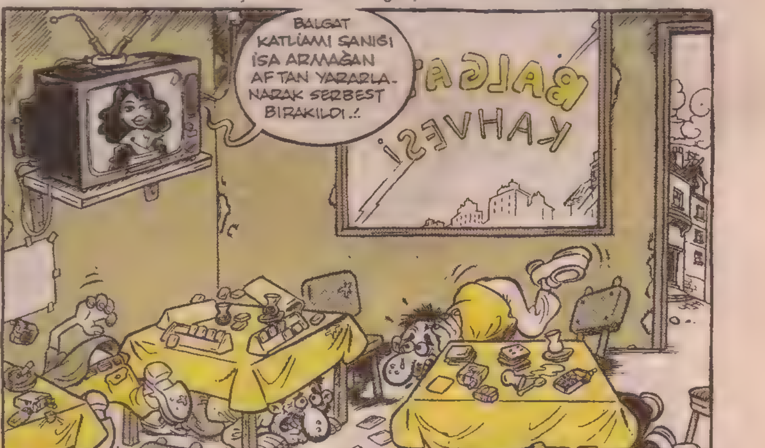
BALGAT KATLİAMI SANIĞI İSA ARMAĞAN AFTAN YARARLANARAK SERBEST BIRAKILDI..!
BALGAT KAHVESİ

Ülkücü mafyanın önde gelen isimlerinden Sedat Peker'in "Turan ideali"ni temsilen açtığı internet sitesinin tanıtımına siyaset, iş, spor ve Susurlukçuların önde gelen isimleri katıldı. Hilton Convention Center'da yapılan tanıtım gecesinde 1500 konuğa 14 ayar altın rozet takıldı.

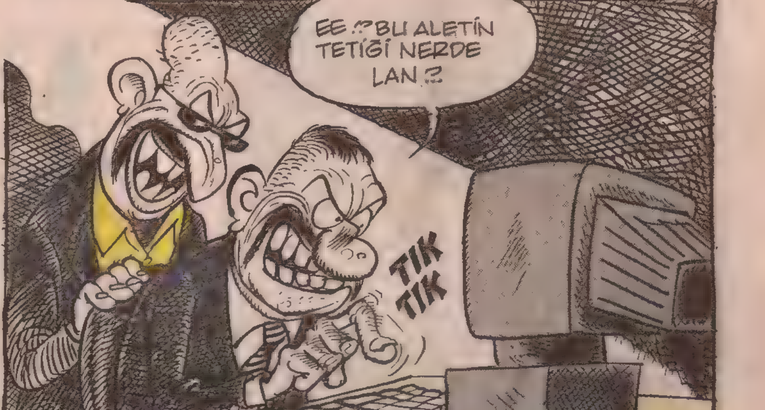
EE..?! BU ALETİN TETİĞİ NERDE LAN..?
TIK TIK

YÜRÜ BE BAŞKANIM KİM TUTAR SENİ!..

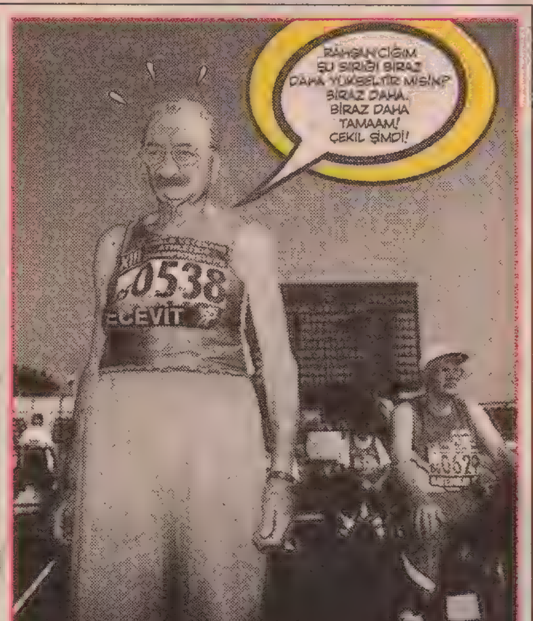
RAHŞAN'CIĞIM ŞU SIRIĞI BİRAZ DAHA YÜKSELTİR MİSİN? BİRAZ DAHA. BİRAZ DAHA TAMAAM! ÇEKİL ŞİMDİ!
0538
ECEVİT
0629

Liberal Demokrat Parti Başkanı Besim Tibuk, düzenlediği basın toplantısında devletin kumarhane işletmesi gerekliliğine dikkat çekti!!!??? Kendi de kumarhane işletmecisi olan Tibuk, kumarhanelerde dar gelirli, emekli ve ev kadınlarının da kumar oynayacağı bir bölüm olması gerekliğini savundu.

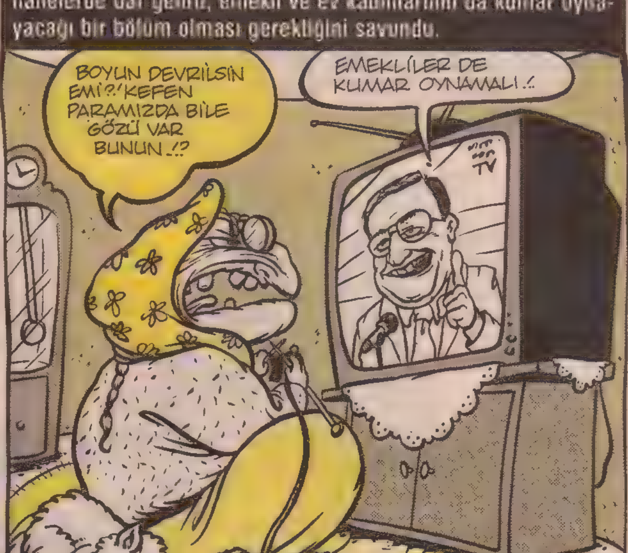
BOYUN DEVRİLSİN EMİ?! KEFEN PARAMIZDA BİLE GÖZÜ VAR BUNUN..!?
EMEKLİLER DE KUMAR OYNAMALI..!
TV
sefer+yiğit

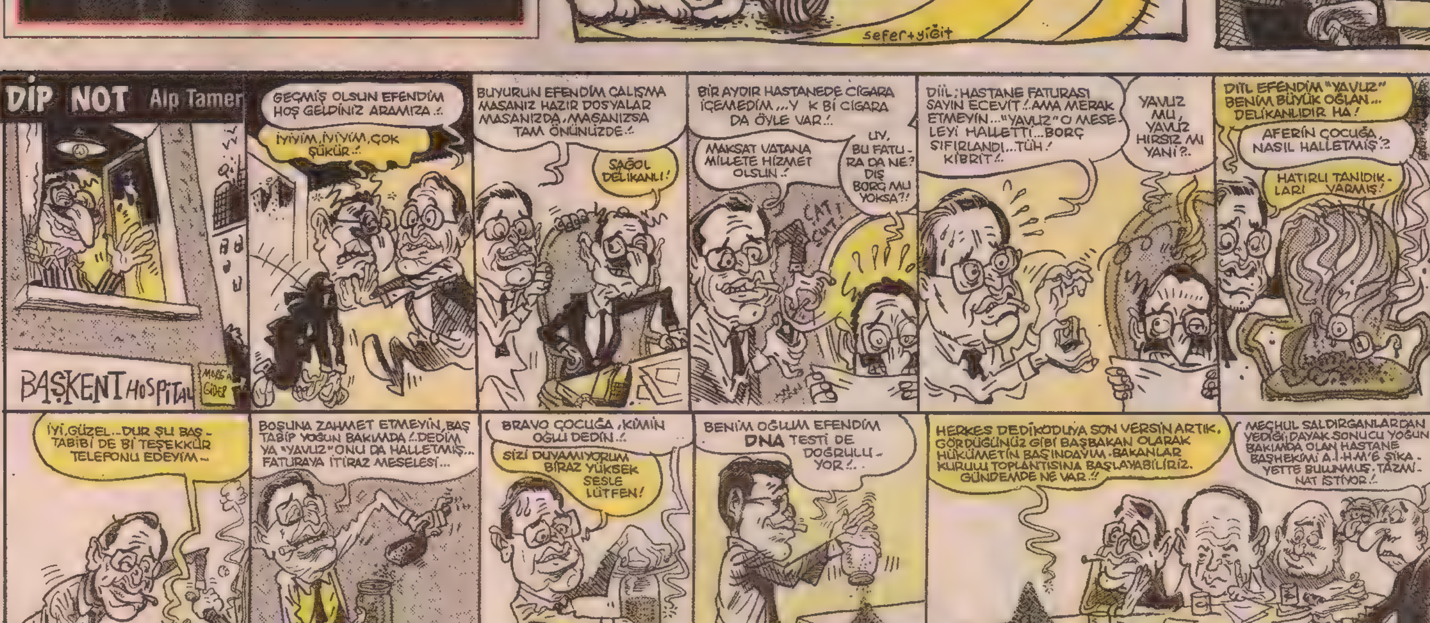
DİP NOT Alp Tamer
BAŞKENT HOSPITAL
GEÇMİŞ OLSUN EFENDİM HOŞ GELDİNİZ ARAMIZA..!
İYİYİM, İYİYİM, ÇOK ŞÜKÜR..!
BUYURUN EFENDİM ÇALIŞMA MASANIZ HAZIR DOSYALAR MASANIZDA, MAĞANIZSA TAM ÖNÜNÜZDE..!
SAĞOL DELİKANLI!
BİR AYDIR HASTANEDE CİGARA İÇEMEDİM,...Y K Bİ CİGARA DA ÖYLE VAR..!
MAKSAT VATANA MİLLETE HİZMET OLSUN..!
UY, BU FATURA DA NE? DIŞ BORÇ MU YOKSA?!
ÇAT ÇUT
DİİL; HASTANE FATURASI SAYIN ECEVİT..! AMA MERAK ETMEYİN..."YAVUZ" O MESELEYİ HALLETTİ...BORÇ SIFIRLANDI...TÜH! KİBRİT..!
YAVUZ MU, YAVUZ HIRSIZ MI YANİ?..
DİİL EFENDİM "YAVUZ" BENİM BÜYÜK OĞLAN... DELİKANLIDIR HA!
AFERİN ÇOCUĞA, NASIL HALLETMİŞ..?
HATIRLI TANIDIKLARI VARMIŞ!
İYİ, GÜZEL...DUR ŞU BAŞTABİBİ DE Bİ TEŞEKKÜR TELEFONU EDEYİM...
BOŞUNA ZAHMET ETMEYİN, BAŞTABİP YOĞUN BAKIMDA..! DEDİM YA "YAVUZ" ONU DA HALLETMİŞ... FATURAYA İTİRAZ MESELESİ...
BRAVO ÇOCUĞA, KİMİN OĞLU DEDİN..!
SİZİ DUYAMIYORUM BİRAZ YÜKSEK SESLE LÜTFEN!
BENİM OĞLUM EFENDİM DNA TESTİ DE DOĞRULUYOR..!..
HERKES DEDİKODUYA SON VERSİN ARTIK. GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BAŞBAKAN OLARAK HÜKÜMETİN BAŞINDAYIM. BAKANLAR KURULU TOPLANTISINA BAŞLAYABİLİRİZ. GÜNDEMDE NE VAR..!!
MEÇHUL SALDIRGANLARDAN YEDİĞİ DAYAK SONUCU YOĞUN BAKIMDA OLAN HASTANE BAŞHEKİMİ A.İ.H.M'E ŞİKAYETTE BULUNMUŞ, TAZMİNAT İSTİYOR..!

Güvenlik güçlerinin canlı bomba olduğu iddiasıyla vurduğu Burak Yapıcı kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

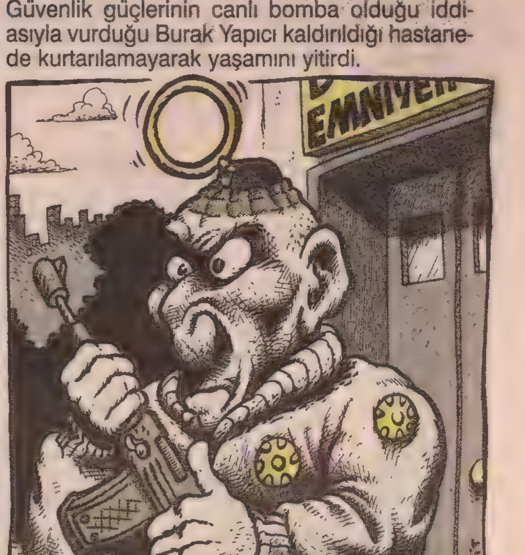
EMNİYET
SEFER+YİĞİT

daral&timsah

tribanazomiaambivetsizler

daral@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

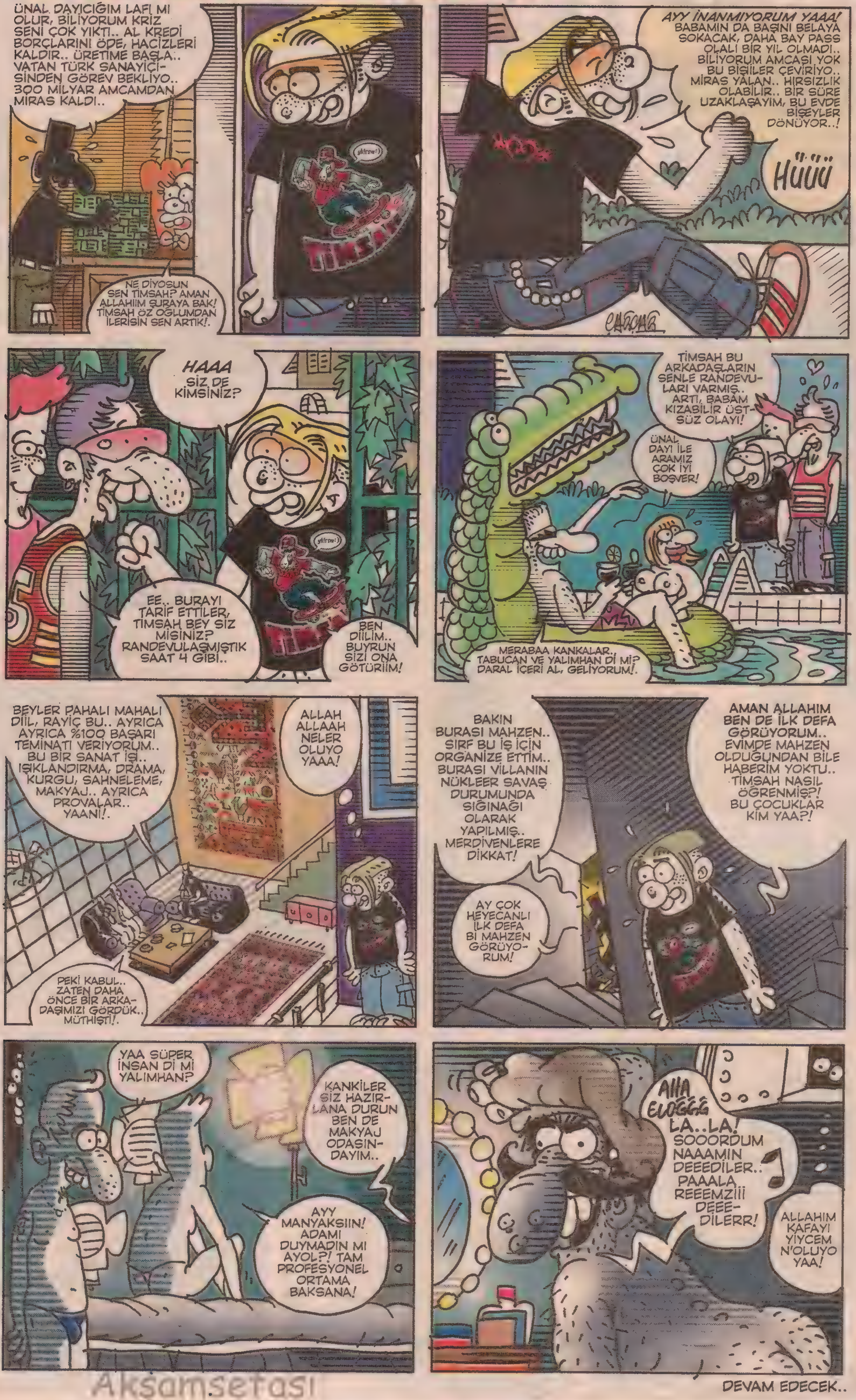
ÜNAL DAYICIĞIM LAFI MI OLUR, BİLİYORUM KRİZ SENİ ÇOK YIKTI.. AL KREDİ BORÇLARINI ÖDE, HACİZLERİ KALDIR.. ÜRETİME BAŞLA.. VATAN TÜRK SANAYİCİSİNDEN GÖREV BEKLİYO.. 300 MİLYAR AMCAMDAN MİRAS KALDI..
NE DİYOSUN SEN TİMSAH? AMAN ALLAHIIM ŞURAYA BAK! TİMSAH ÖZ OĞLUMDAN İLERİSİN SEN ARTIK!.
TİMSAH
AYY İNANMIYORUM YAAA! BABAMIN DA BAŞINI BELAYA SOKACAK, DAHA BAY PASS OLALI BİR YIL OLMADI.. BİLİYORUM AMCASI YOK BU BİŞİLER ÇEVİRİYO.. MİRAS YALAN.. HIRSIZLIK OLABİLİR.. BİR SÜRE UZAKLAŞAYIM, BU EVDE BİŞEYLER DÖNÜYOR..!
Hüüü
ÇAĞÇAĞ
HAAA SİZ DE KİMSİNİZ?
EE.. BURAYI TARİF ETTİLER, TİMSAH BEY SİZ MİSİNİZ? RANDEVULAŞMIŞTIK SAAT 4 GİBİ..
BEN DİİLİM.. BUYRUN SİZİ ONA GÖTÜRİİM!
TİMSAH BU ARKADAŞLARIN SENLE RANDEVULARI VARMIŞ.. ARTI, BABAM KIZABİLİR ÜSTSÜZ OLAYI!
ÜNAL DAYI İLE ARAMIZ ÇOK İYİ BOŞVER!
MERABAA KANKALAR.. TABUCAN VE YALIMHAN Dİ Mİ? DARAL İÇERİ AL, GELİYORUM!.
BEYLER PAHALI MAHALI DİİL, RAYİÇ BU.. AYRICA AYRICA %100 BAŞARI TEMİNATI VERİYORUM.. BU BİR SANAT İŞİ.. IŞIKLANDIRMA, DRAMA, KURGU, SAHNELEME, MAKYAJ.. AYRICA PROVALAR.. YAANİ!.
ALLAH ALLAAH NELER OLUYO YAAA!
PEKİ KABUL.. ZATEN DAHA ÖNCE BİR ARKADAŞIMIZI GÖRDÜK.. MÜTHİŞTİ!.
BAKIN BURASI MAHZEN.. SIRF BU İŞ İÇİN ORGANİZE ETTİM.. BURASI VİLLANIN NÜKLEER SAVAŞ DURUMUNDA SIĞINAĞI OLARAK YAPILMIŞ.. MERDİVENLERE DİKKAT!
AMAN ALLAHIM BEN DE İLK DEFA GÖRÜYORUM.. EVİMDE MAHZEN OLDUĞUNDAN BİLE HABERİM YOKTU.. TİMSAH NASIL ÖĞRENMİŞ?! BU ÇOCUKLAR KİM YAA?!
AY ÇOK HEYECANLI İLK DEFA Bİ MAHZEN GÖRÜYORUM!
YAA SÜPER İNSAN Dİ Mİ YALIMHAN?
KANKİLER SİZ HAZIRLANA DURUN BEN DE MAKYAJ ODASINDAYIM..
AYY MANYAKSIIN! ADAMI DUYMADIN MI AYOL?! TAM PROFESYONEL ORTAMA BAKSANA!
AllA ELOĞĞĞ LA..LA! SOOORDUM NAAAMIN DEEEDİLER.. PAAALA REEEMZİİİ DEEEDİLERR!
ALLAHIM KAFAYI YİYCEM N'OLUYO YAA!
DEVAM EDECEK..

Açık Büfe

met üst

iki kişi
konuşurken
ÖZNE
üçüncü şahıs

mantığın
bittiği yerde
başlar
bu ülke

doymamış yağ
doymuş yağ'dan
hakkını alır
bir gün

her koyun
kendi bacağına
epilasyon
yaptırır

yaş otuz beş
yolun yarısı eder
ZONTA gibi
ortasındayız
ömrün

solcular
mutlu yarınlar
peşinde
sağcılar
muhteşem dünler
işte böyle böyle
geçiyor bugünler

fenalık
düşmanın
asli işidir..
insana, kötülük
sevdiklerinden
gelir

laf getirip
götürenleriniz
bol olsun

gıdaklamaz
tavuk
gıdıklandığı
için

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

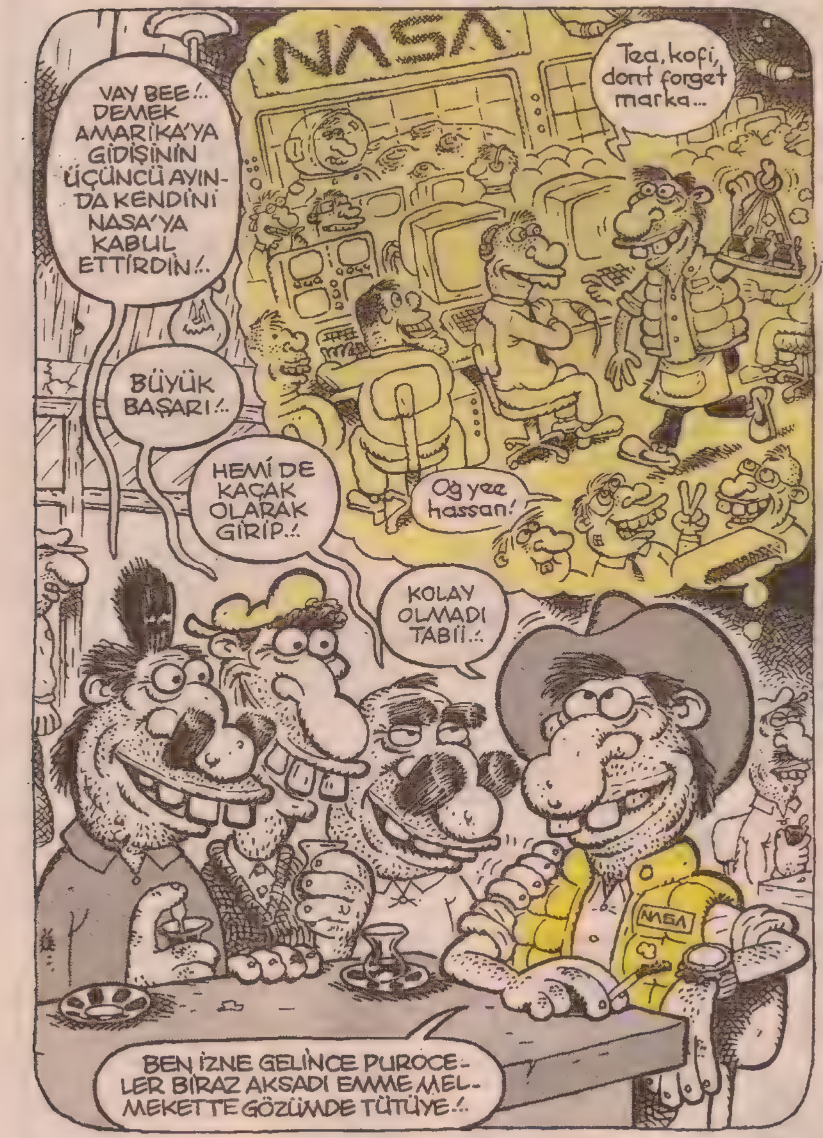
NASA
VAY BEE⁄.. DEMEK AMARİKA'YA GİDİŞİNİN ÜÇÜNCÜ AYINDA KENDİNİ NASA'YA KABUL ETTİRDİN⁄..
Tea, kofi, dont forget marka...
BÜYÜK BAŞARI⁄..
HEMİ DE KAÇAK OLARAK GİRİP⁄..
Og yee hassan!
KOLAY OLMADI TABİİ⁄..
NASA
BEN İZNE GELİNCE PUROCELER BİRAZ AKSADI EMME MEMLEKETTE GÖZÜMDE TÜTÜYE⁄..

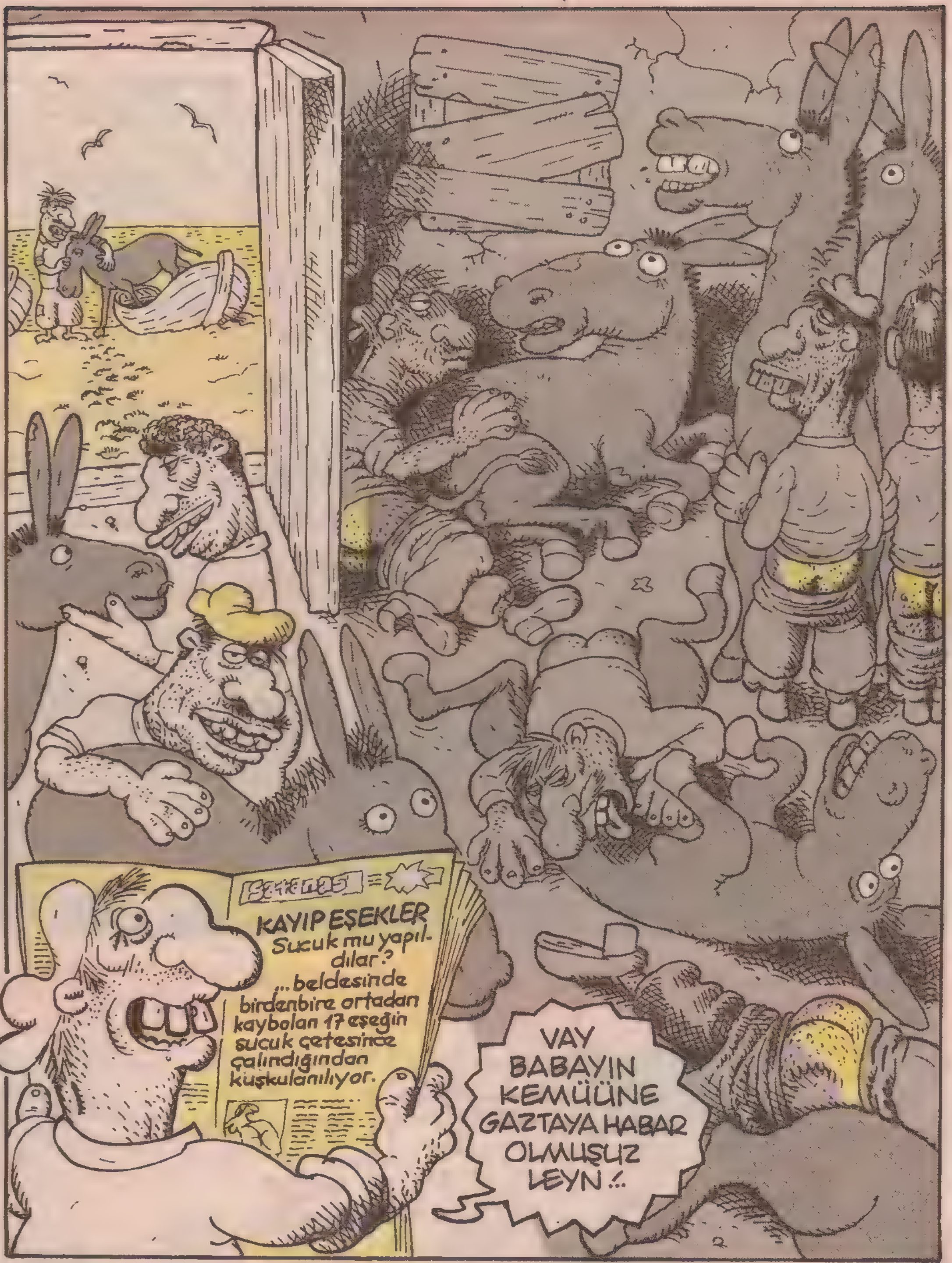
KAYIP EŞEKLER
Sucuk mu yapıldılar?
...beldesinde birdenbire ortadan kaybolan 17 eşeğin sucuk çetesince çalındığından kuşkulanılıyor.
VAY BABAYIN KEMÜÜNE GAZTAYA HABAR OLMUŞUZ LEYN⁄..

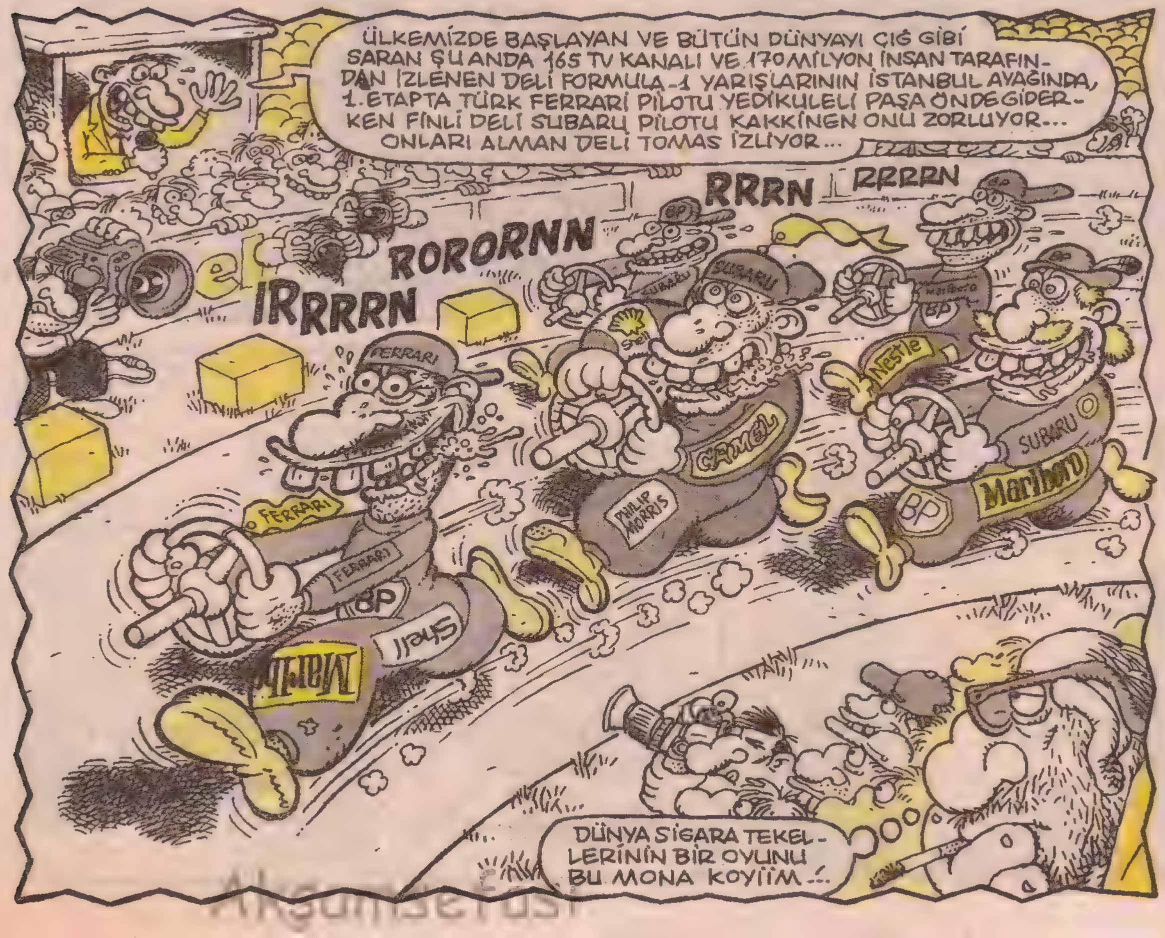
ÜLKEMİZDE BAŞLAYAN VE BÜTÜN DÜNYAYI ÇIĞ GİBİ SARAN ŞU ANDA 165 TV KANALI VE 170 MİLYON İNSAN TARAFINDAN İZLENEN DELİ FORMULA-1 YARIŞLARININ İSTANBUL AYAĞINDA, 1. ETAPTA TÜRK FERRARİ PİLOTU YEDİKULELİ PAŞA ÖNDE GİDERKEN FİNLİ DELİ SUBARU PİLOTU KAKKİNEN ONU ZORLUYOR... ONLARI ALMAN DELİ TOMAS İZLİYOR...
RRRN
RRRRN
RORORNN
IRRRRN
FERRARI
SUBARU
Shell
Nestle
CAMEL
PHILIP MORRIS
SUBARU
Marlboro
BP
FERRARI
BP
Shell
DÜNYA SİGARA TEKELLERİNİN BİR OYUNU BU MONA KOYİİM⁄..

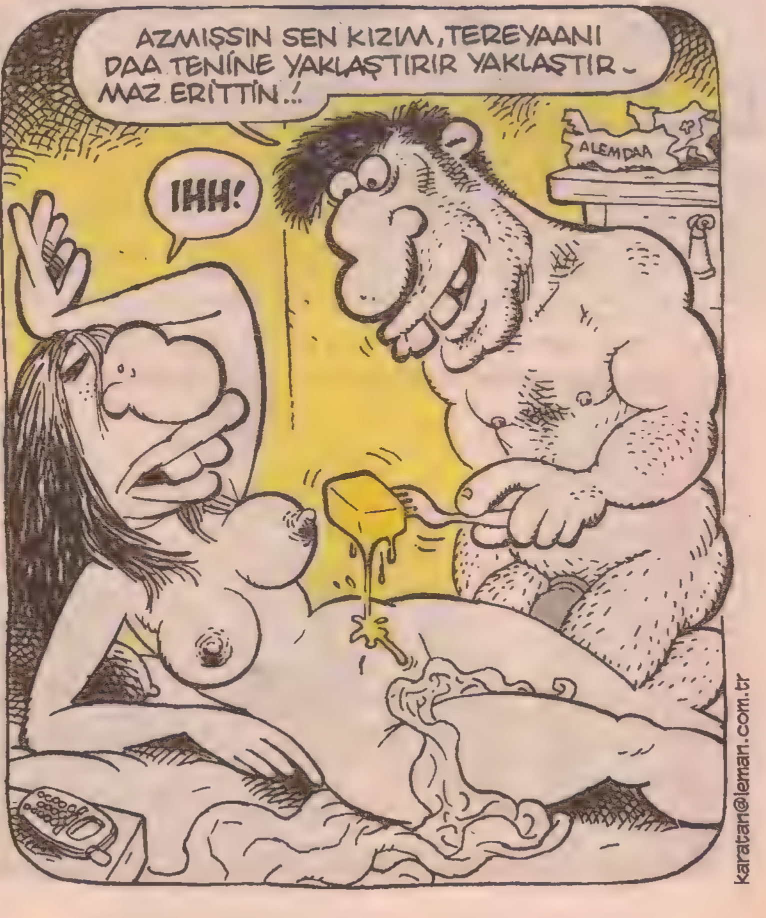
AZMIŞSIN SEN KIZIM, TEREYAANI DAA TENİNE YAKLAŞTIRIR YAKLAŞTIRMAZ ERİTTİN⁄..
IHH!
ALEMDAA

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

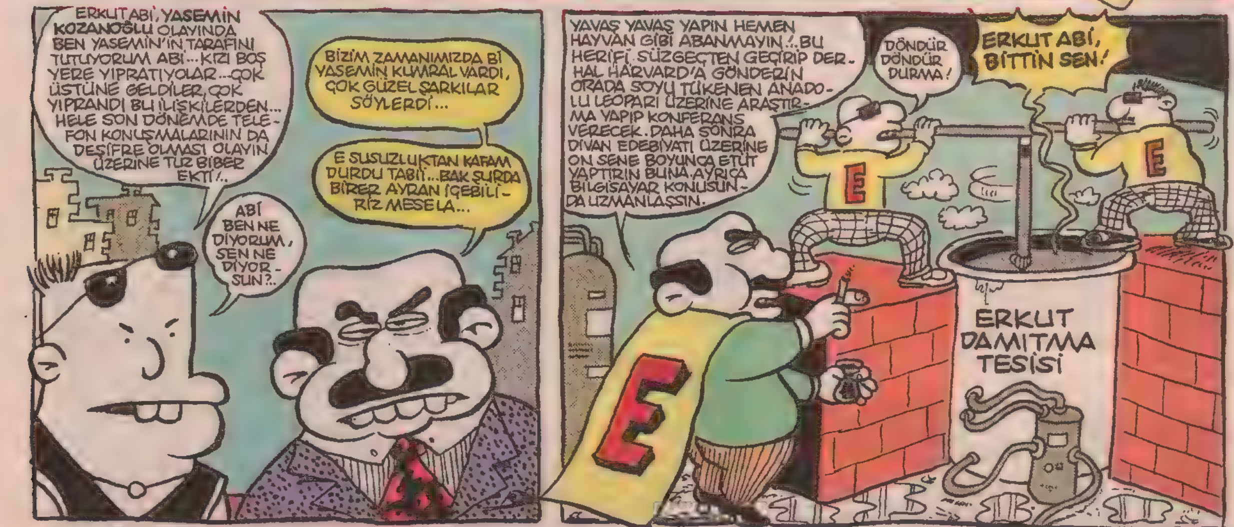
ERKUT ABİ, YASEMİN KOZANOĞLU OLAYINDA BEN YASEMİN'İN TARAFINI TUTUYORUM ABİ... KIZI BOŞ YERE YIPRATIYOLAR... ÇOK ÜSTÜNE GELDİLER, ÇOK YIPRANDI BU İLİŞKİLERDEN... HELE SON DÖNEMDE TELEFON KONUŞMALARININ DA DEŞİFRE OLMASI OLAYIN ÜZERİNE TUZ BİBER EKTİ!..
BİZİM ZAMANIMIZDA Bİ YASEMİN KUMRAL VARDI, ÇOK GÜZEL ŞARKILAR SÖYLERDİ...
E SUSUZLUKTAN KAFAM DURDU TABİİ... BAK ŞURDA BİRER AYRAN İÇEBİLİRİZ MESELA...
ABİ BEN NE DİYORUM, SEN NE DİYORSUN?..
YAVAŞ YAVAŞ YAPIN HEMEN HAYVAN GİBİ ABANMAYIN!.. BU HERİFİ SÜZGEÇTEN GEÇİRİP DERHAL HARVARD'A GÖNDERİN ORADA SOYU TÜKENEN ANADOLU LEOPARI ÜZERİNE ARAŞTIRMA YAPIP KONFERANS VERECEK. DAHA SONRA DİVAN EDEBİYATI ÜZERİNE ON SENE BOYUNCA ETÜT YAPTIRIN BUNA. AYRICA BİLGİSAYAR KONUSUNDA UZMANLAŞSIN.
DÖNDÜR DÖNDÜR DURMA!
ERKUT ABİ, BİTTİN SEN!
ERKUT DAMITMA TESİSİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

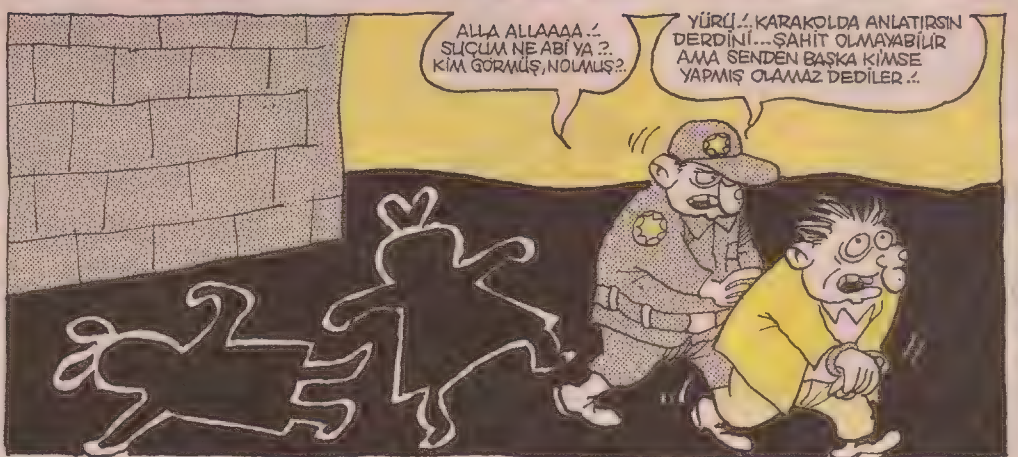
ALLA ALLAAAA!.. SUÇUM NE ABİ YA?.. KİM GÖRMÜŞ, NOLMUŞ?..
YÜRÜ!.. KARAKOLDA ANLATIRSIN DERDİNİ... ŞAHİT OLMAYABİLİR AMA SENDEN BAŞKA KİMSE YAPMIŞ OLAMAZ DEDİLER!..

MARLON

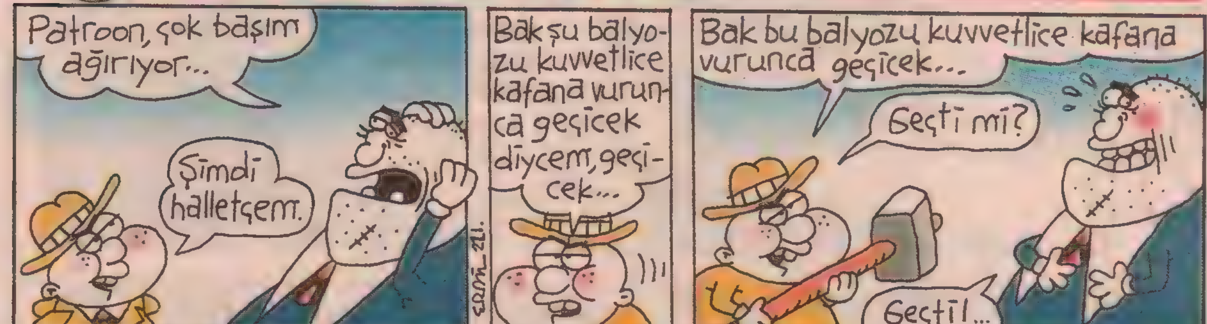
Patroon, çok başım ağırıyor...
Şimdi halletçem.
Bak şu balyozu kuvvetlice kafana vurunca geçicek diycem, geçicek...
Bak bu balyozu kuvvetlice kafana vurunca geçicek...
Geçti mi?
Geçti!...

DUMUR DETAYLARI

Güneri İçoğlu

Komşunun oğlunun maç yaparken ayağı burkulmuş, tendomu kopmuştu. Acı içinde kıvranan çocuğu, ailesinin isteği üzerine alel acele sigorta hastanesine götürdük. Acil servisten sevk ile asansörler çalışmadığı için yalnızca bir kat yukarı çıkmak için tekerlekli sandalyeyle hastane bahçesinde üç tur attık. Öyle ki yokuşlarda, rampalarda Sysipos'un kayası gibi, tekerlekli sandalyeyi ite ite yanlış tarif edilen bir yere gelince tekrar aşağı inip sonra yine aynı yokuşu tırmanıyorduk. En sonunda bitap düşmüş bir halde polikliniğe ulaştık...

Doktor, muayene ederken çocuğa, **"Hangi takımı tutuyorsun sen? Yaptığınız maç kaç kaç bitti? Sence kim şampiyon olur?.."** falan gibi şeyler söyledi. Sonra da çocuğun annesiyle bana doğru dönüp, **"Alçıya alıcaz, tendom kopmuş, ilerde ameliyat olması gerekebilir"** dedi ve gitti. Ben de çocuğun annesinin ricasıyla doktoru buldum ve sorusunu ilettim. Doktor o sırada birileriyle konuşuyordu. **"Doktor bey ne zaman ameliyat olması gerektiği nasıl anlaşılacak?"** dedim. Bana **"Kardeşim burası isteyenin istediği zaman gelip sohbet yapacağı yer değil!.."** diye çıkıştı. Alçı gibi dondum kaldım. Ardından şu detayla ters şok etkisiyle ayılıp kendime geldim. Küçük bir kızın iyileşmiş ayağından alçı çıkaran bir hasta bakıcı, kalıp halinde çıkan alçıyı kızcağıza uzatarak **"Al, karda giyersin"** dedi. Kız; **"Aamaan ne giyicem be!.."** şeklinde karşılık verdi alçıdan yeni çıkmış ayağını tatlı tatlı kaşıyarak...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

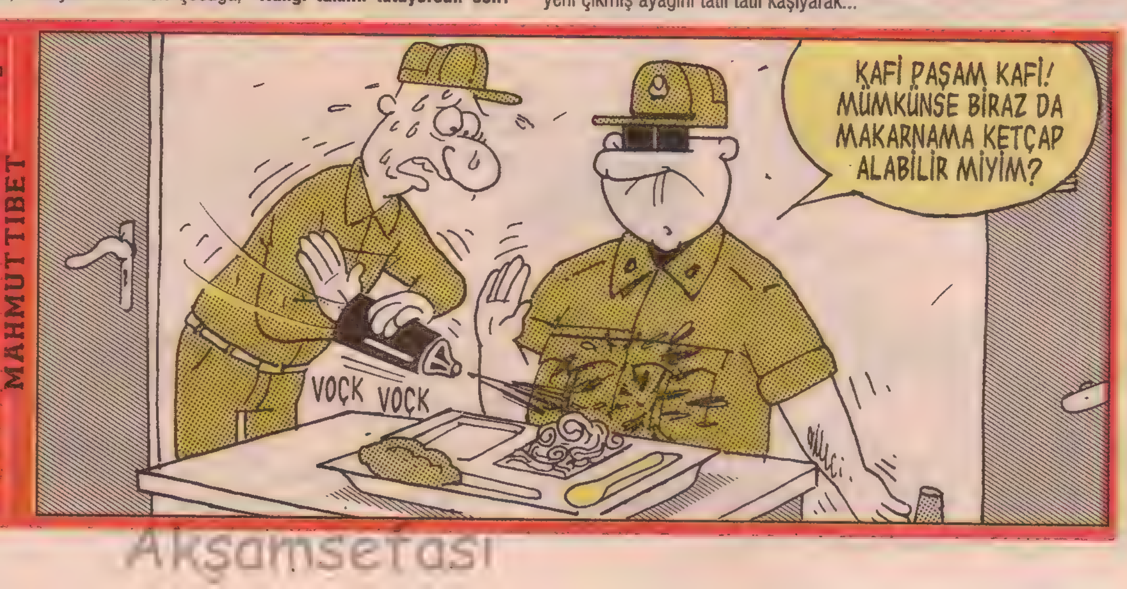
KAFİ PAŞAM KAFİ! MÜMKÜNSE BİRAZ DA MAKARNAMA KETÇAP ALABİLİR MİYİM?
VOÇK VOÇK

PANTOLON

METİN FİDAN

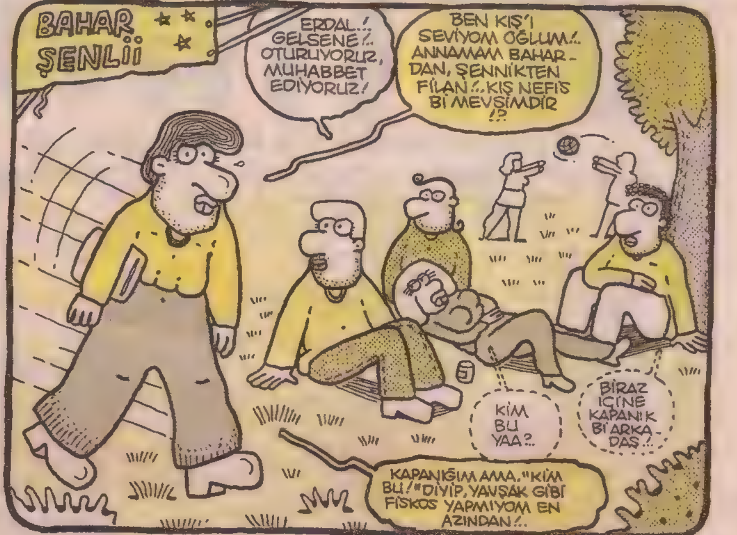
BAHAR ŞENLİİ
ERDAL..! GELSENE!.. OTURUYORUZ, MUHABBET EDİYORUZ!
BEN KIŞ'I SEVİYOM OĞLUM!.. ANNAMAM BAHARDAN, ŞENNİKTEN FİLAN!.. KIŞ NEFİS Bİ MEVSİMDİR!?
KİM BU YAA?..
BİRAZ İÇİNE KAPANIK Bİ ARKADAŞ!..
KAPANIĞIM AMA, "KİM BU!" DİYİP, YAVŞAK GİBİ FISKOS YAPMIYOM EN AZINDAN!..

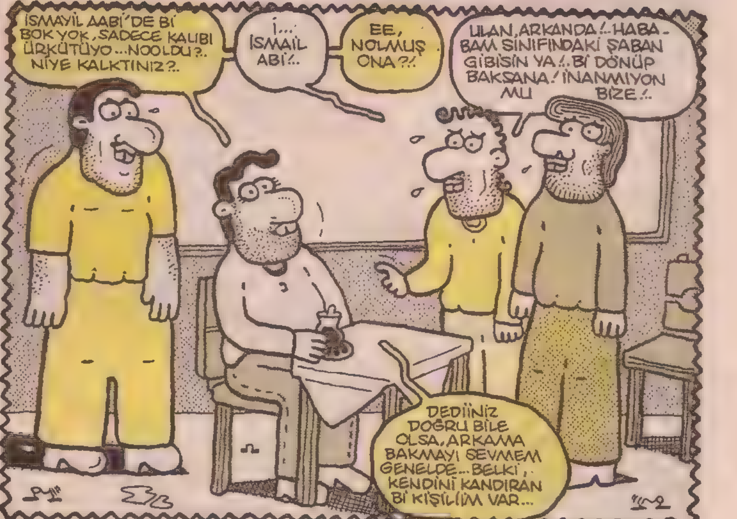
İSMAYİL AABİ'DE Bİ BOK YOK, SADECE KALIBI ÜRKÜTÜYO... NOOLDU?.. NİYE KALKTINIZ?..
İ... İSMAİL ABİ!..
EE, NOLMUŞ ONA?!
ULAN, ARKANDA!.. HABABAM SINIFINDAKİ ŞABAN GİBİSİN YA!.. Bİ DÖNÜP BAKSANA! İNANMIYON MU BİZE!..
DEDİİNİZ DOĞRU BİLE OLSA, ARKAMA BAKMAYI SEVMEM GENELDE... BELKİ, KENDİNİ KANDIRAN Bİ KİŞİLİİM VAR...

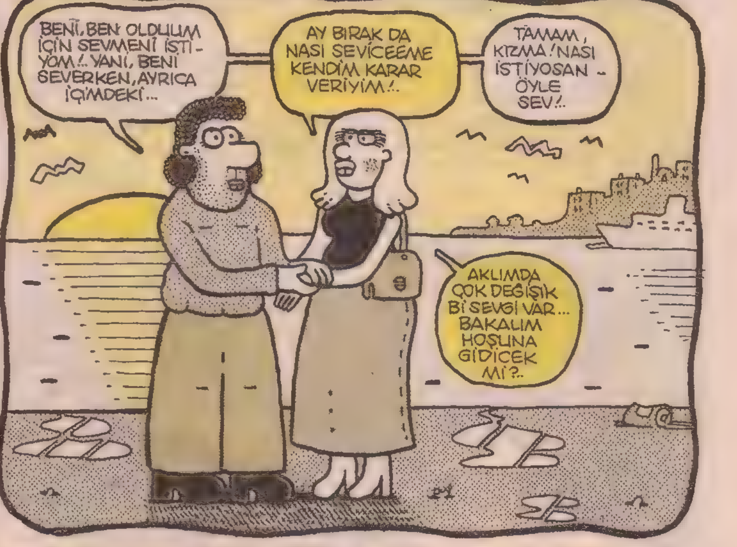
BENİ, BEN OLDUUM İÇİN SEVMENİ İSTİYOM!.. YANİ, BENİ SEVERKEN, AYRICA İÇİMDEKİ...
AY BIRAK DA NASI SEVİCEEME KENDİM KARAR VERİYİM!..
TAMAM, KIZMA! NASI İSTİYOSAN - ÖYLE SEV!..
AKLIMDA ÇOK DEĞİŞİK Bİ SEVGİ VAR... BAKALIM HOŞUNA GİDİCEK Mİ?..

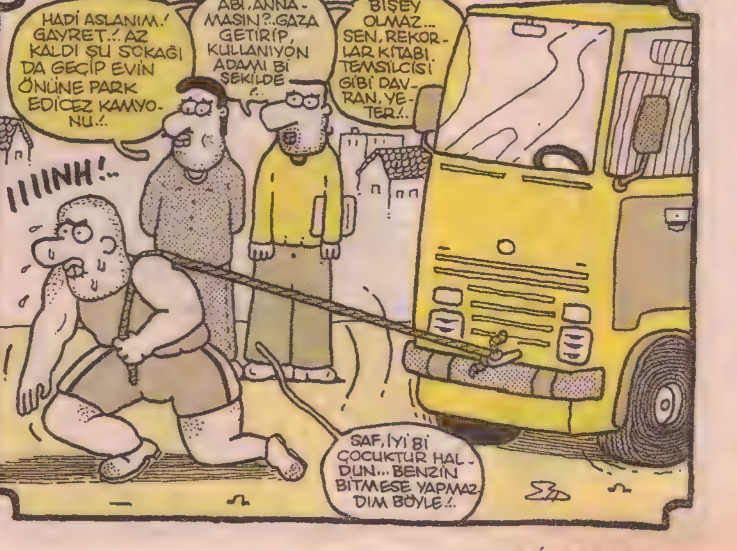
HADİ ASLANIM! GAYRET!.. AZ KALDI ŞU SOKAĞI DA GEÇİP EVİN ÖNÜNE PARK EDİCEZ KAMYONU!..
ABİ, ANNAMASIN?.. GAZA GETİRİP, KULLANIYON ADAMI Bİ ŞEKİLDE!..
BİŞEY OLMAZ... SEN, REKORLAR KİTABI TEMSİLCİSİ GİBİ DAVRAN, YETER!..
IIIINH!..
SAF, İYİ Bİ ÇOCUKTUR HALDUN... BENZİN BİTMESE YAPMAZDIM BÖYLE!..

TERELELLİ PICTURES

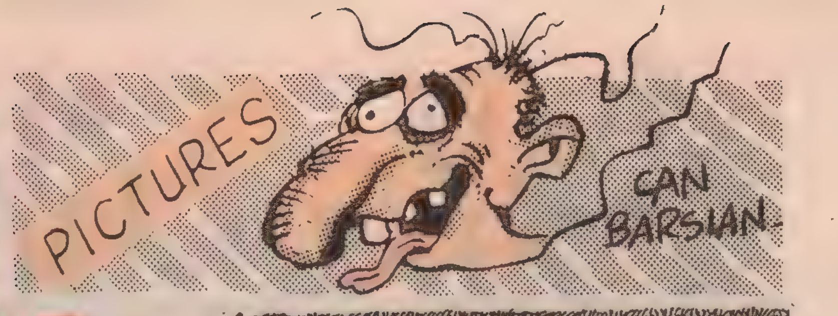
PICTURES
CAN BARSLAN

BARUL MARKET

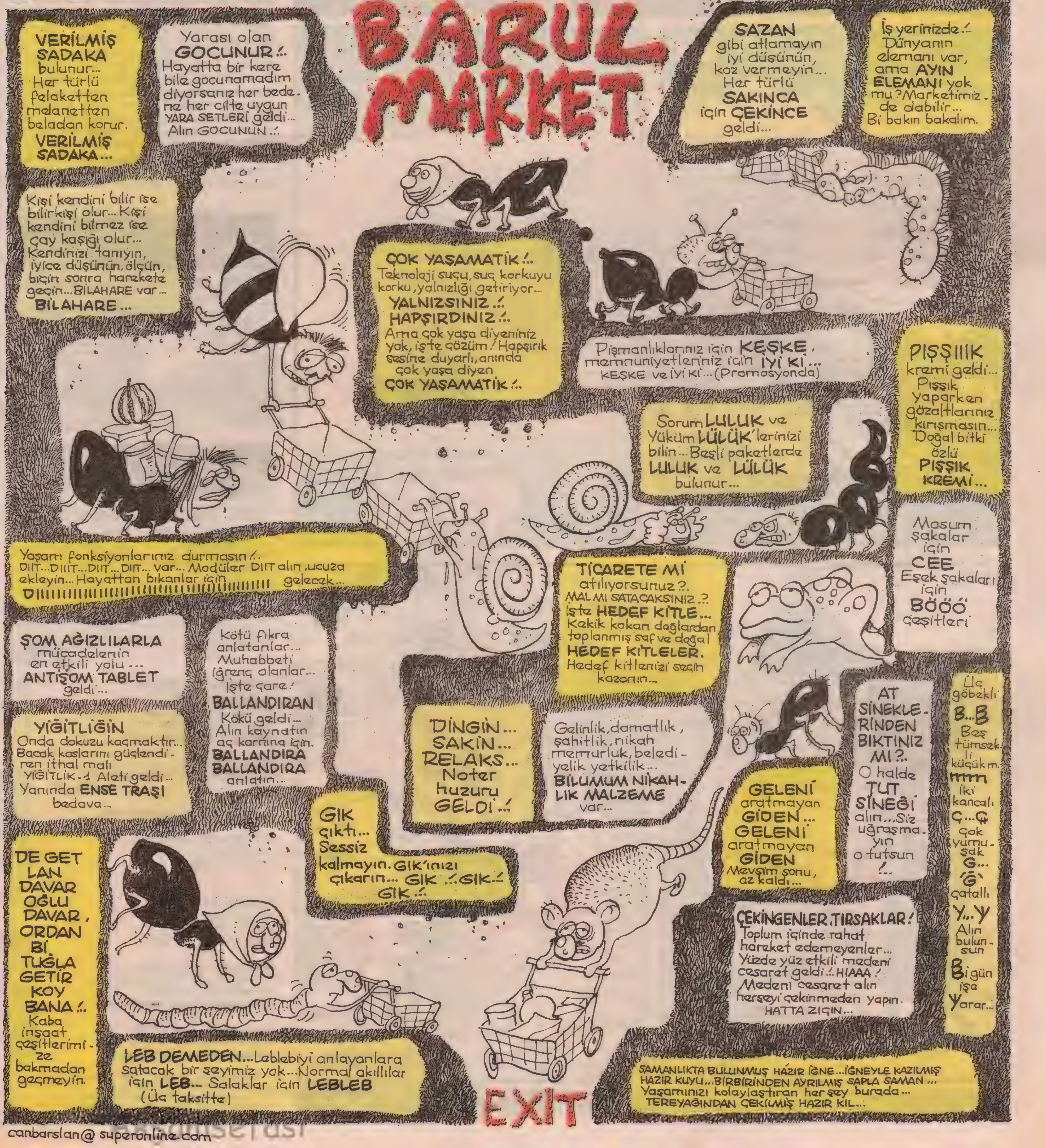
VERİLMİŞ SADAKA bulunur... Her türlü felaketten melanetten beladan korur. VERİLMİŞ SADAKA...
Yarası olan GOCUNUR!.. Hayatta bir kere bile gocunamadım diyorsanız her bedene her cilte uygun YARA SETLERİ geldi... Alın GOCUNUN!..
SAZAN gibi atlamayın iyi düşünün, koz vermeyin... Her türlü SAKINCA için ÇEKİNCE geldi...
İş yerinizde!.. Dünyanın elemanı var, ama AYIN ELEMANI yok mu? Marketimizde olabilir... Bi bakın bakalım.
Kişi kendini bilir ise bilirkişi olur... Kişi kendini bilmez ise çay kaşığı olur... Kendinizi tanıyın, iyice düşünün, ölçün, biçin sonra harekete geçin... BİLAHARE var... BİLAHARE...
ÇOK YAŞAMATİK!.. Teknoloji suçu, suç korkuyu korku, yalnızlığı getiriyor... YALNIZSINIZ!.. HAPŞIRDINIZ!.. Ama çok yaşa diyeniniz yok, işte çözüm! Hapşırık sesine duyarlı, anında çok yaşa diyen ÇOK YAŞAMATİK!..
Pişmanlıklarınız için KEŞKE, memnuniyetleriniz için İYİ Kİ... KEŞKE ve İYİ Kİ... (Promosyonda)
PIŞŞIIIK kremi geldi... Pışşık yaparken gözaltlarınız kırışmasın... Doğal bitki özlü PIŞŞIK KREMİ...
Sorum LULUK ve Yüküm LÜLÜK'lerinizi bilin... Beşli paketlerde LULUK ve LÜLÜK bulunur...
Yaşam fonksiyonlarınız durmasın!.. DIIT...DIIIT...DIIT...DIIT... var... Modüler DIIT alın, ucuza ekleyin... Hayattan bıkanlar için DIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII gelecek...
Masum şakalar için CEE Eşek şakaları için BÖÖÖ çeşitleri
TİCARETE Mİ atılıyorsunuz?.. MALMI SATACAKSINIZ?.. İşte HEDEF KİTLE... Kekik kokan dağlardan toplanmış saf ve doğal HEDEF KİTLELER. Hedef kitlenizi seçin kazanın...
ŞOM AĞIZLILARLA mücadelenin en etkili yolu... ANTİŞOM TABLET geldi...
Kötü fıkra anlatanlar... Muhabbeti iğrenç olanlar... İşte çare! BALLANDIRAN Kökü geldi... Alın kaynatın aç karnına için. BALLANDIRA BALLANDIRA anlatın...
YİĞİTLİĞİN Onda dokuzu kaçmaktır... Bacak kaslarını güçlendiren ithal malı YİĞİTLİK-1 Aleti geldi... Yanında ENSE TRAŞI bedava...
DİNGİN... SAKİN... RELAKS... Noter huzuru GELDİ!..
Gelinlik, damatlık, şahitlik, nikah memurluk, belediyelik yetkilik... BİLUMUM NİKAHLIK MALZEME var...
AT SİNEKLERİNDEN BIKTINIZ MI?.. O halde TUT SİNEĞİ alın... Siz uğraşmayın o tutsun!..
Üç göbekli B...B Beş tümsekli küçük m. mmm İki kancalı Ç...Ç Çok yumuşak G... Ğ çatallı Y...Y Alın bulunsun Bi gün işe Yarar...
GIK çıktı... Sessiz kalmayın. GIK'ınızı çıkarın... GIK!.. GIK!.. GIK!..
GELENİ aratmayan GİDEN... GELENİ aratmayan GİDEN Mevsim sonu, az kaldı...
DE GET LAN DAVAR OĞLU DAVAR, ORDAN Bİ TUĞLA GETİR KOY BANA!.. Kaba inşaat çeşitlerimize bakmadan geçmeyin.
ÇEKİNGENLER, TIRSAKLAR! Toplum içinde rahat hareket edemeyenler... Yüzde yüz etkili medeni cesaret geldi!.. HIAAA! Medeni cesaret alın herşeyi çekinmeden yapın. HATTA ZIÇIN...
LEB DEMEDEN... Leblebiyi anlayanlara satacak bir şeyimiz yok... Normal akıllılar için LEB... Salaklar için LEBLEB (Üç taksitte)
SAMANLIKTA BULUNMUŞ HAZIR İĞNE... İĞNEYLE KAZILMIŞ HAZIR KUYU... BİRBİRİNDEN AYRILMIŞ SAPLA SAMAN... Yaşamınızı kolaylaştıran her şey burada... TEREYAĞINDAN ÇEKİLMİŞ HAZIR KIL...
EXIT

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

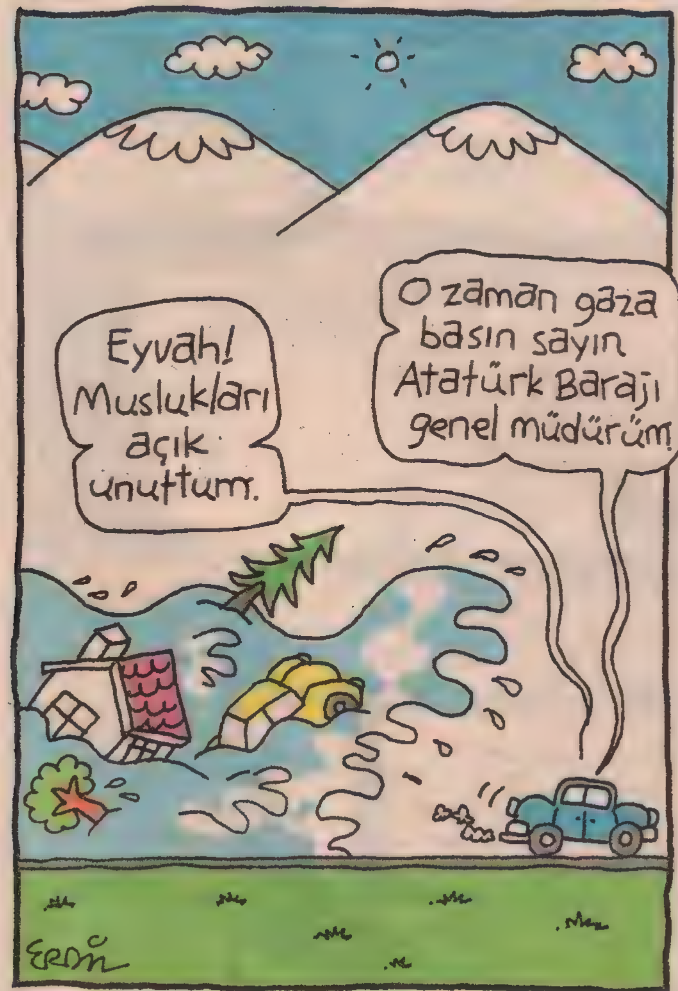
Eyvah! Muslukları açık unuttum.
O zaman gaza basın sayın Atatürk Barajı genel müdürüm.
Erdil

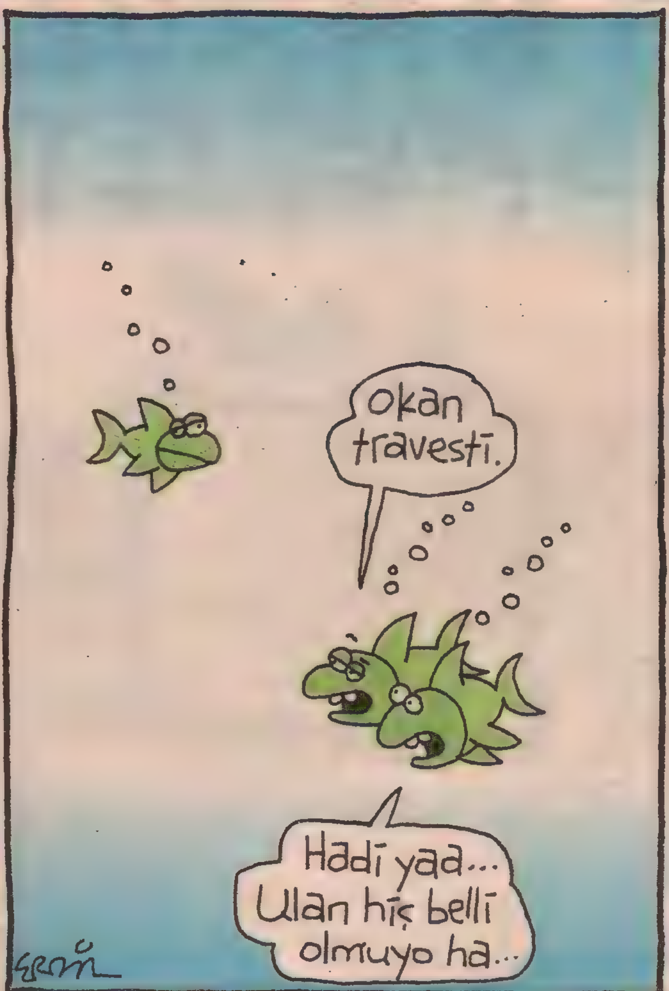
okan travesti.
Hadi yaa... Ulan hiç belli olmuyo ha...
Erdil

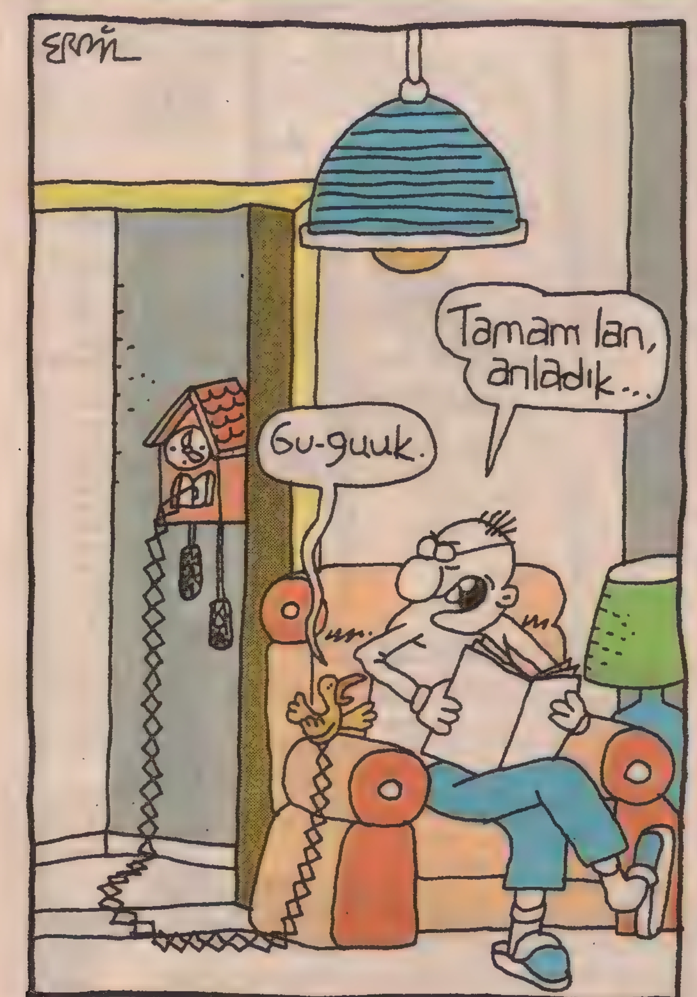
Erdil
Tamam lan, anladık...
Gu-guuk.

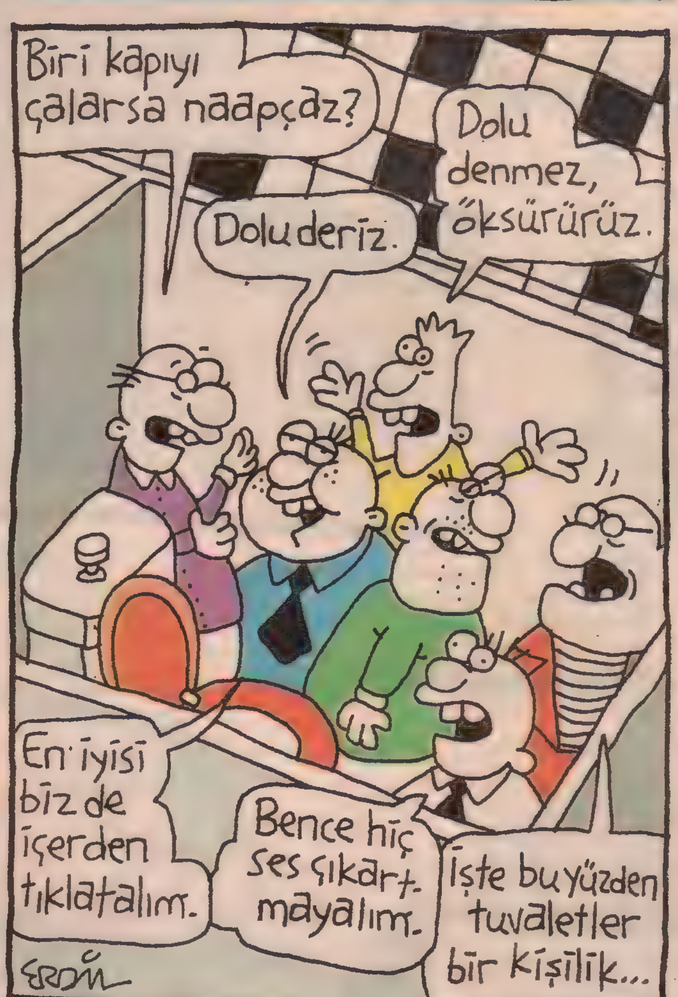
Biri kapıyı çalarsa naapçaz?
Dolu denmez, öksürürüz.
Dolu deriz.
En iyisi biz de içerden tıklatalım.
Bence hiç ses çıkartmayalım.
İşte bu yüzden tuvaletler bir kişilik...
Erdil

ŞOK! VÖSYM SINAV SORULARI ÇALINDI!

Türkiye'de mizahçı olmanın en zor ve sinir bozucu taraflarından biri, yarattığınız tiplerin, esprilerin, formatların emeğe saygısız bazı tipler tarafından acımasızca yağmalanmasıdır. Özel televizyonlarla birlikte ivme kazanan, internetin ülkemize girişiyle ayyuka çıkan bu emek hırsızlığını yazmaktan, söylemekten dilimizde tüy bitti.

Sadece televizyonla ve internetle de sınırlı kalmıyor bu durum. Koca koca, bünyelerinde onlarca insan çalıştıran gazetelerde Leman yazar-çizerlerinin ürünlerini "internette dolaşan espri" olarak kullanıldığını da gördük, anlı şanlı köşe yazarlarının bire bir format çaldığını da. Son olarak, arkadaşımız Vedat Özdemiroğlu'nun yıllardır yazdığı VÖSYM formatı, Sabah gazetesinin Günaydın ekinde "mizah yazarı" olarak istihdam edilen Hakan ve Utku tarafından cumartesi günleri "ÖSS Deneme Sınavı" başlığı altında kullanıyor. Bu arkadaşlara sorarsanız yaptıklarının emek hırsızlığı olmadığını, VÖSYM'yi bire bir kullanmadıklarını söyleyecek, format araklamanın da bir tür yağmalama olduğunu kabul etmeyecekler. Kendilerince mizahçılık yapan bu arkadaşlar yaptıklarının bire bir emek hırsızlığı olduğunu anlayacak kadar "alemi" bilen insanlar. Türkiye bir taklitçilik cenneti olduğu, yasalarımız böyle dolaylı hırsızlıkları suç saymadığı için durumu siz okuyucularımızla paylaşmak dışında bir şey gelmiyor elimizden.

Leman

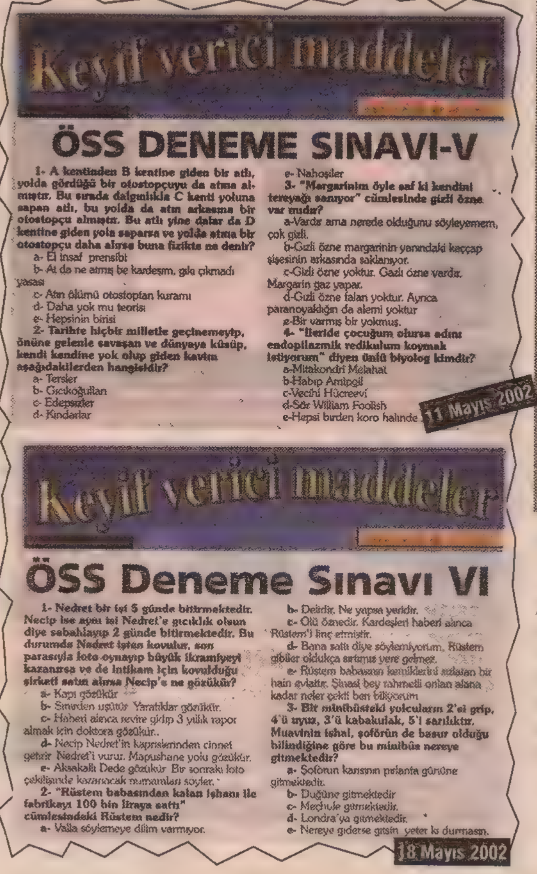

Keyif verici maddeler

ÖSS DENEME SINAVI-V

1- A kentinden B kentine giden bir atlı, yolda gördüğü bir otostopçuyu da atına almıştır. Bu sırada dalgınlıkla C kenti yoluna sapan atlı, bu yolda da atın arkasına bir otostopçu almıştır. Bu atlı yine dalar da D kentine giden yola saparsa ve yolda atına bir otostopçu daha alırsa buna fizikte ne denir?
a- El insaf prensibi
b- At da ne atmış be kardeşim, gıkı çıkmadı yasası
c- Atın ölümü otostoptan kuramı
d- Daha yok mu teorisi
e- Hepsinin birisi

2- Tarihte hiçbir milletle geçinemeyip, önüne gelenle savaşan ve dünyaya küsüp, kendi kendine yok olup giden kavim aşağıdakilerden hangisidir?
a- Tersler
b- Gıcıkoğulları
c- Edepsizler
d- Kindarlar
e- Nahoşlar

3- "Margarinim öyle saf ki kendini tereyağı sanıyor" cümlesinde gizli özne var mıdır?
a-Vardır ama nerede olduğunu söyleyemem, çok gizli.
b-Gizli özne margarinin yanındaki keççap şişesinin arkasında saklanıyor.
c-Gizli özne yoktur. Gazlı özne vardır. Margarin gaz yapar.
d-Gizli özne falan yoktur. Ayrıca paranoyaklığın da alemi yoktur
e-Bir varmış bir yokmuş.

4- "İleride çocuğum olursa adını endoplazmik redikulum koymak istiyorum" diyen ünlü biyolog kimdir?
a-Mitakondri Melahat
b-Habıp Amipgil
c-Vecihi Hücreevi
d-Sör William Foolish
e-Hepsi birden koro halinde

11 Mayıs 2002

Keyif verici maddeler

ÖSS Deneme Sınavı VI

1- Nedret bir işi 5 günde bitirmektedir. Necip ise aynı işi Nedret'e gıcıklık olsun diye sabahlayıp 2 günde bitirmektedir. Bu durumda Nedret işten kovulur, son parasıyla loto oynayıp büyük ikramiyeyi kazanırsa ve de intikam için kovulduğu şirketi satın alırsa Necip'e ne gözükür?
a- Kapı gözükür
b- Sırtından uşütür. Yaratıklar gözükür.
c- Haberi alınca revire gidip 3 yıllık rapor almak için doktora gözükür..
d- Necip Nedret'in kaprislerinden cinnet getirir. Nedret'i vurur. Mapushane yolu gözükür.
e- Aksakallı Dede gözükür. Bir sonraki loto çekilişinde kazanacak numaraları söyler.

2- "Rüstem babasından kalan işhanı ile fabrikayı 100 bin liraya sattı" cümlesindeki Rüstem nedir?
a- Valla söylemeye dilim varmıyor.
b- Deldir. Ne yapsa yeridir.
c- Ölü öznedir. Kardeşleri haberi alınca Rüstem'i linç etmiştir.
d- Bana sattı diye söylemiyorum. Rüstem gibiler oldukça sırtımız yere gelmez.
e- Rüstem babasının kemiklerini sızlatan bir hain evlattır. Şinasi bey rahmetli onları alana kadar neler çekti ben biliyorum

3- Bir minibüsteki yolcuların 2'si grip, 4'ü uyuz, 3'ü kabakulak, 5'i sarılıktır. Muavinin ishal, şoförün de basur olduğu bilindiğine göre bu minibüs nereye gitmektedir?
a- Şoförün karısının pırlanta gününe gitmektedir.
b- Düğüne gitmektedir
c- Meçhule gitmektedir.
d- Londra'ya gitmektedir.
e- Nereye giderse gitsin yeter ki durmasın.

18 Mayıs 2002

Bi

S
lekt
ğım
rab
dığ
sor
Bu
har
a

O KİMSESİZ YARIŞIN...

Şiir hayattan daha hayat
tıpkı gözlerindeki o yıkım gibi
yaşamana izin verdiğin her şey
ellerindeki o çılgın sessizlikte şimdi

Hayat şiirden daha şiir
tıpkı arzularının içindeki sonsuz koşuya
yenilmesi gibi

Artık ne şiir, ne de hayat anlatabilir seni...
Her akşam bir başına kutladığın,
galip başlayıp yenik bitirdiğin
o kimsesiz yarışın
senden çıktı şimdi...

O KANATAN RÜYA...

Hatırladım seni
bu büyük boşluğun içinde
neden böyle çok sevildiğini...

Sen hayatın onca içinde olduğun halde
her şeyden ince bir tülle ayrılıyorsun,
her şeyden çocuksu bir kanla
eksik yaşanmış bir baharla ayrılıyorsun...

Kim sevse seni, yitirdiğini seviyor
o büyük eksik neyse onu...
Kim sevse seni, yanlış yüzünü görüyor...

Uzaklaşan bi
seni seven y
Hayatsın...O
Bölünmüş ha
son kez aydı

AŞKIN Kİ
ÜZERİNE

Hangi yıldı u
başını önüne
"ben buraday
Beyazdı göm
aşkın kimses
o an eğildim
onca yıl sens
Sensizliğime
ve başını kall

SONSUZ

Bitmiyor bu h
sonu gelmiyo
sonu gelmiyo
Yoksa ister m
öykülerde sa
Ama ne zama
bitmiyor, bitm
Yoksa bu kar
senin o aşk g

---

* 30 Mayıs Perşembe günü saat 24.00'de Best FM'de **Melon Şapka**'nın programındayım. 98.4 *
günü saat: 16:00-19:00 arası **Adapazarı Leman Kültür**'deyim. Çark caddesi Yavuz sokak No: 17 Ada
ziran Cumartesi günü **Zonguldak Ereğlisi**'ndeyim. (Çilek Festivali) * **Erzurum**. 14 Haziran Cuma günü
27 Haziran Perşembe günü saat 15:00-19:00 arası **Eğitim Sen**'deyim. Hükümet Caddesi 22. Sokak
diğin yazarları, müzisyenleri, sanatçıları dolandırıp, onların sana olan güvenini üç kuruş para için kulla
meyen insanlardır. Layık değilsin sen o insanlarla birlikte yaşamaya... (Konuyla **Ünal Turizm**'in hiçbir

Akşamsefası

LeManti MEDYA

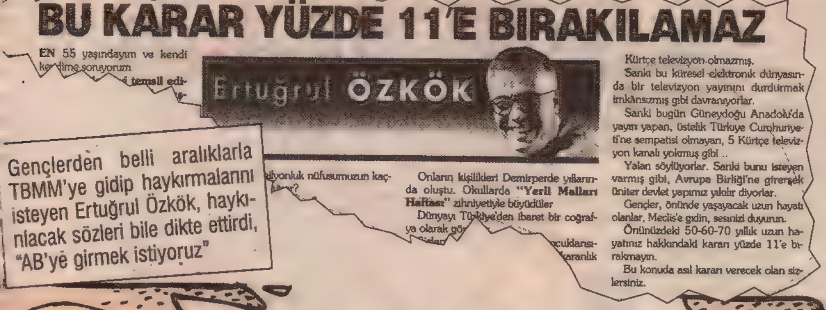

BU KARAR YÜZDE 11'E BIRAKILAMAZ

Ertuğrul ÖZKÖK

EN 55 yaşındayım ve kendi kendime soruyorum.

… temsil edi-

…

…milyonluk nüfusumuzun kaç- … ?

Onların kişilikleri Demirperde yıllarında oluştu. Okullarda **"Yerli Malları Haftası"** zihniyetiyle büyüdüler

Dünyayı Türkiye'den ibaret bir coğrafya olarak gö…

…çocuklarsı- … karanlık

Kürtçe televizyon olmazmış.

Sanki bu küresel elektronik dünyasında bir televizyon yayınını durdurmak imkânsızmış gibi davranıyorlar.

Sanki bugün Güneydoğu Anadolu'da yayın yapan, üstelik Türkiye Cumhuriyeti'ne sempatisi olmayan, 5 Kürtçe televizyon kanalı yokmuş gibi ..

Yalan söylüyorlar. Sanki bunu isteyen varmış gibi, Avrupa Birliği'ne girersek üniter devlet yapımız yıkılır diyorlar.

Gençler, önünde yaşayacak uzun hayatı olanlar, Meclis'e gidin, sesinizi duyurun.

Önünüzdeki 50-60-70 yıllık uzun hayatınız hakkındaki kararı yüzde 11'e bırakmayın.

Bu konuda asıl kararı verecek olan sizlersiniz.

Gençlerden belli aralıklarla TBMM'ye gidip haykırmalarını isteyen Ertuğrul Özkök, haykırılacak sözleri bile dikte ettirdi, "AB'ye girmek istiyoruz"

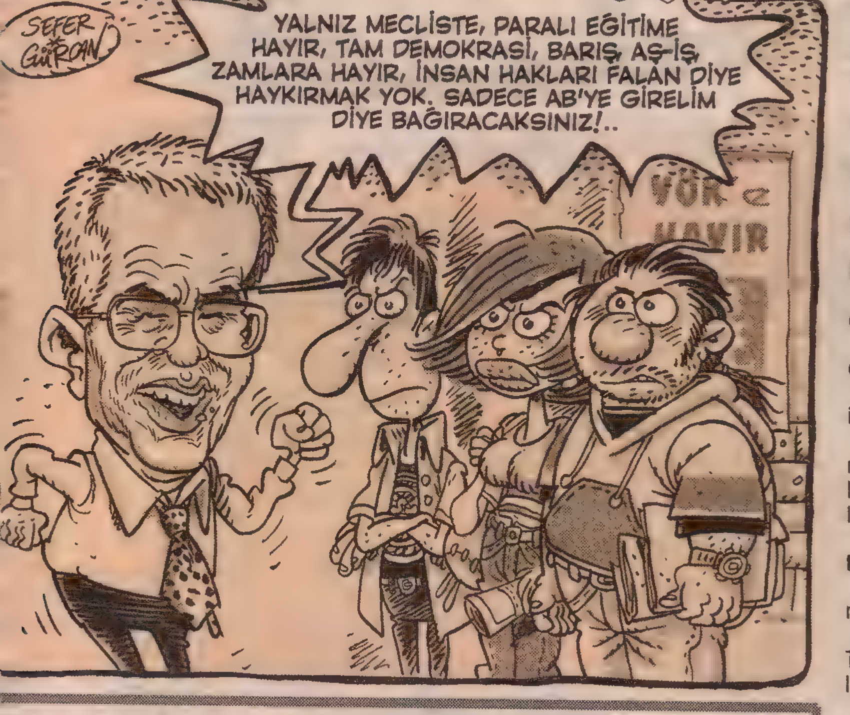
SEFER GÜROAN
YALNIZ MECLİSTE, PARALI EĞİTİME HAYIR, TAM DEMOKRASİ, BARIŞ, AŞ-İŞ, ZAMLARA HAYIR, İNSAN HAKLARI FALAN DİYE HAYKIRMAK YOK. SADECE AB'YE GİRELİM DİYE BAĞIRACAKSINIZ!..
YÖK e HAYIR

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Gericiden kolla gerini!

Altta Mersedes, kafada kağnı!

Son zamanlarda kasaba kasaba dolaştığım Anadolu'da çoğu zengin için yapabilirim bu tanımı.

Evlerine davet ediyorlar, gidiyorum.

Evlerinin önünde son model Mersedes'ler görüyorum.

Ama evlerinde ne bir kütüphane, ne bir tablo, ne bir piyano, hatta ne bir kitap göremiyorum.

Sinemadan, tiyatrodan, edebiyattan, sanattan, bilimden söz açıyorum, ama bu konulara ilgisiz olduklarını anlıyorum.

Anlıyorum o zaman kafalarını, beyinlerini doyurmak gibi bir dertlerinin olmadığını.

Midelerini, gözlerini doyurmaktan başka birşey yapmadıklarını.

Oysa bu durumu tersine çevirmek gerekiyor.

Alta Mersedes çekmeden önce kafaları Mersedes'leştirmek gerekiyor.

Unutulmasın ki Mersedes'leri de Mersedes gibi çalışan kafalar üretiyor.

Mersedes gibi çalışan kafalar da kitaplardan, sanattan besleniyor.

Ancak bunu kavramaktan uzak yurdum insanı.

Daha geçenlerde Afyon'da gençlere caz müziğini, klasik batı müziğini sevdiriyor diye bir öğretmen adeta şeytan taşlanır gibi taşlanmadı mı?

Yurdum insanının üreme organı ileri viteste, kafası geri viteste!

Yurdum insanı kafaca sürekli geri geri gitmekte.

Onun içindir ki yeni gericiliğin temsilcisi Tayyip Erdoğan'ın partisi özellikle de Anadolu'da birinci parti.

Erbakan **eski gerici** idi, Erdoğan ise **yeni gerici**!

Yenilikçilik kılıfına sokulmuş gericilik ilk seçimde kazanacak görünüyor bir seçim zaferi.

Gericiler geliyor, kollayın gerinizi!

Ve Leman geliyor Anadolu'ya cuma'ları.

Cuma'ları hangi kasabadaysam, o kasabadaki okurlarla birlikte bir sevgiliyi bekler gibi bekliyoruz Leman'ı.

Gericiliğin kol gezdiği Anadolu'da daha da iyi anlaşılıyor ki, Leman bir dayanışma, bir isyan, bir direniş adası.

Anadolu'da kutsal gün olarak bir dindarların cuma'sı var, bir de Lemancıların cuma'sı!

Soruluk VÖSYM Sınavı!

bah'ın Günaydın ekinde yazan meslarım Hakan ve Utku; 10 yıldır yazdıki kitap çıkardığım, üçüncü kitapla beaylık dergisini de çıkarmaya hazırlan- VÖSYM sorularına 'çok benzeyen' arı 7 haftadır köşelerinde yazmaktadır. rrük durumun sebebi aşağıdakilerden sidir?..

Bu arkadaşlar VÖSYM'den habersizdirler, "üniversite sorularını komikleştirme" fikrini orjinal sanmış ve yapmışlardır!

b) Ortada hazır bir format varken, yeni şeyler üretmeye gerek duymamışlardır!

c) Benim yazılarımı merhabam olmayanlar bile alıp yağmalarken, merhabam olanların her türlü hakkı olduğunu düşünmüşlerdir!

d) Hiç olmazsa, şıklarda veya yanıtlarda, çözümlerde minik farklılıklar yapamayacak kadar VÖSYM soruları bilinçaltlarına yerleşmiştir!

e) Hepbiri! (Yetenekli insanlar niye taklit eder, şaşkınlık içindeyim!.)

V.Ö

tkusun sen
neyi öğrenmeli,
natan rüya...
ları
ıyor adın...

SESİZ KANI SIÇRAMIŞTI

um,
ip
" dediğin bir yıldı...
in,
kanı sıçramıştı üzerine,
baktım kalbime,
geçen ömrüme...
uldun sen
e eğdin...

K ACISI

at,
u sonsuzluk acısının
u boşluğun...
im
arak yaşamayı...
soluk almak için çıksam dışarı
r bu hayat...
k sonsuzluğu
kısacık ömrünle

değiştirmek istemez miydim...
Bitmiyor, bitmiyor bu hayat...

AYNAMSIN SEN...

İsa'nın kutsal balıkları ellerinde canlanıyor,
mutluluksun sen;
hayatın bereketi ellerinde ışıyor..
Aynamsın sen
Neyi ihmal ettiysem
yüzünde görüyorum...
Seni bulduğuma mı sevinsem
yıllardır aynaya bakmadığıma mı...

CANA YAKIN HAYALET OL

Şimdilik beni en son sen ara
Üzünç meleği dolaşıp dursun odamda

Kıs omuzlarını, küçült kendini
Bir şey isteme, istemeye yeltenme
arzuyu arzulama
hoşa görün,hoşa git...incitme
incin, içini kanat...Hep acıt kendini

Kendini kalabalıklara sun...Boşluğa el salla
Güleryüzlü ve cana yakın bir hayalet ol
yüzünü hep onlara tut
gözlerini içine çevir
nefesini tut ve yaşa

Çünkü bitmedi daha
içindeki o büyük hazırlık
Ve sen sevdikçe...sevdikçe
amansız bir sevda halinde bir gün
ölecek bu kasvet, ölecek
benimle birlikte

Şimdilik beni en son sen ara
üzünç meleği dolaşıp dursun odamda

SEVDİKÇE BÜTÜN SUÇLARINI SİLERDİ ÖMRÜN...

Eski zaman şarkıları çalıyordu evinde,
Dalgınlığın hayallerini koruyordu...
Bilerek yapmıyordun, kalbin öyleydi...
Sokağa geç çıktın...
Dışarıda insanlar vardı senin gibi,
ama ellerinde tek gözlü yırtıcı kuşlar vardı,
kafeslerinde ölümü taşırlardı,
şiddeti, tek gözlü kalmış...
Başkalarında onca kirlenmiş olan saflık
son umudu oldu aşkının...

Saf kalman mucizeydi
eğer kendin olmasaydın...
Sevdikçe bütün suçlarını silerdin ömrün
Kalbin yırtılırdı bu acının zevkinden...

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

ta. 31 Mayıs Cuma günü saat: 15:00-18:00 arası, **Isparta Bilim Kitabevi**'ndeyim. * **Bolu.** 5 Haziran Çarşamba günü **Bolu Belediye Düğün Salonu**'nda söyleşi ve imza günüm var. * **Adapazarı.** 6 Haziran Perşembe n. * **Safranbolu.** 7 Haziran Cuma günü saat: 18:00-20:30 arası **Safranbolu Yaren Cafe**'deyim. (Safranbolu ADD'nin desteği ile) Yüz Dükkanlar Konak Çarşısı Safranbolu. Tel: 725 26 82 * **Zonguldak Ereğlisi.** 8 Ha- 13:00-17:00 arası **Erzurum Atalay Kitabevi**'ndeyim. * **Erzincan.** 15 Haziran Cumartesi günü saat 14:00-18:00 arası **Erzincan Dost Kültür Merkezi**'ndeyim. 13 Caddesi. No: 9 Kat: 3 Erzincan. * **Kahramanmaraş.** Apt. Kat:2 No: 6 Kahramanmaraş. * www.vitrindekikitaplar.com * **Seyhan Kurt.** El İlânı. Şiirler. Çizgi Kitabevi * **Adıyaman**'dan **Abdurrahman Çivit**, sana güvenip bölgeye etkinlik yapmak, konser vermek için getir- birisin sen... **Siirt, Diyarbakır, Urfa, Mardin, Adıyaman**, yani tekmil bölge insanı misafirini, ona değer verip oraya müzik yapmaya, söyleşi düzenlemeye gelen konuklarını baş tacı eden, onlara saygıda asla kusur et- yoktur. Onlar sadece etkinliklere katkı sunmuşlardır. **Adıyaman**'da yayınlanan **Katılım** Gazetesinin yazarlarından **Doğan Durgun** bu gelişmeleri kimsenin baskısı olmadan kendi iradesiyle yazmıştır.)

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

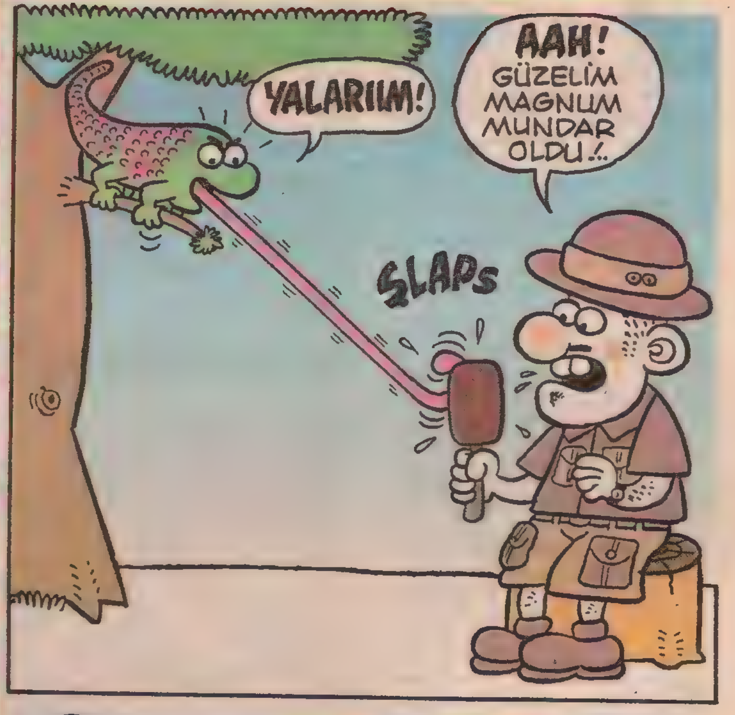
YALARIIM!
AAH! GÜZELİM MAGNUM MUNDAR OLDU!..
SLAPS

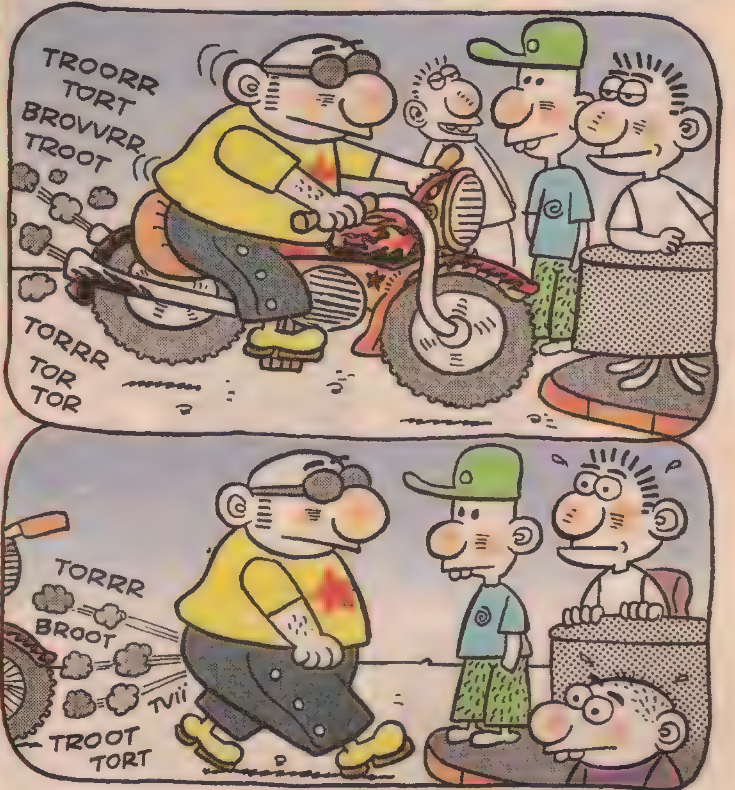

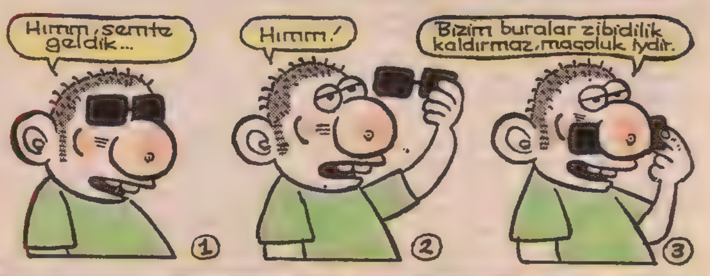
Hımm, semte geldik...
Hımm!
Bizim buralar zibidilik kaldırmaz, maçoluk iydir.
①
②
③

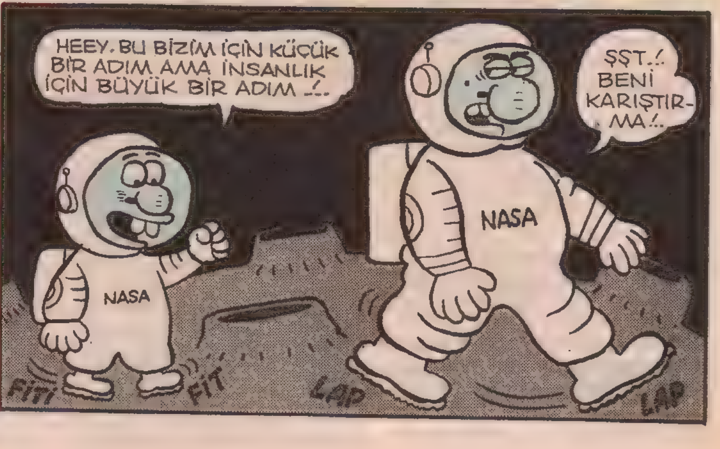
HEEY. BU BİZİM İÇİN KÜÇÜK BİR ADIM AMA İNSANLIK İÇİN BÜYÜK BİR ADIM !..
ŞŞT.! BENİ KARIŞTIRMA!..
NASA
NASA
FİT FİT LAP LAP

Kızıltopraklar

NİHAT GENÇ

18 Mayıs'ta Beyoğlu Mefisto'da imza günüm vardı. Resmimi büyütüp cama asmışlar. İkibuçuk saat aralıksız imza attım. İmzaya değil, bana sarılmaya geliyorlar. Zaten onları çağıran benim. Resim büyüdükçe ilişkiler çoğalıyor ve zorlaşıyor. Büyümüş resimler insanı dama çıkmış deliler gibi yapıyor. Daktilonun başına oturunca dahi o büyümüş resim etkiliyor insanı. Bir çerçeve ayarı yapmak lazım.. Hayatımıza...

Ahmet Erhan bir yarısı tamamen melek şair arkadaşım, aradım, yok, evlenip Silivri'ye yerleşmiş. İstanbul'a inince dahi Ankaralılar'ı arıyorsun... Bir gece Metin Üstündağ'da kaldım, bana bir pantolon hediye etti.. Öküz Dergisi'nden birikmiş bir yığın dedikodu vardı, bitiremedik. Haydar Ergülen geldi, Nuray Mert geldi, Dersaadet'ten Mevlüt (Gülveren) geldi, bizim dergiden Vedat geldi, Kutlu geldi, Eşber Yağmurdereli geldi. Sonra, çok eskilerden arkadaşız, Ahmet Hakan Coşkun geldi... Mahzuni'nin ölüm haberi gelmişti, sabaha kadar türkülerini söylemeye çalıştık, çoğunu unutmuşuz. Herkes türkünün ilk mısrasında kalıyor, birbirimizin yüzüne bakıp, hatırlamamızı bekliyoruz. Baştan sona söyleyebildiğiniz dört-beş türkü bulabildik. Sabahın beşinde Saygı Yağmurdereli'ye gittik. Saygı ağbiyi aldı 60-70'li yıllar. Cevahir, Mahir, yattıkları, tartışıp kavga ettikleri günler. Sigara üstüne sigara. Neyse, doktor Ercan'ın (Kesal) sabah beşte Hacıbektaş'a gideceğini duyduk, tam saat beşte doluştuk arabaya, ver elini Hacıbektaş! Ercan, bize benzemiyor. Tamamen halkın içinden. Onlarca kimsesiz, yoksula babalık yapmaktan zevk alıyor. İnanılmaz hareketli, coşkulu, dur durak bilmeyen bir genç adam. Tam bizim hasret kaldığımız adamsın, dedim. Şimdiden herkes elinden kolundan tutup çekiştiriyor Ercan'ı, Beyoğlu'na sen başkan olacaksın. Bir yığın derneğin yöneticisi, bir yığın mahalle takımının başkanı, koşturuyor, koşturuyor. Beyoğlu'na başkan olur mu bilmem, benim başkanım oldu. Yani ben, manik adamım, çocuk kitabı Robin Hood'u dahi okusam ağlıyorum...

Hacıbektaş Veli'nin heykeli, Çilehane denen tepenin üstünde. Önünde elli metre altında Pirsultan'ın heykeli, sol tarafında Yunus'un heykeli. Alt tarafta Çilehane. Çay içme yeri, hediyelik eşya satan dükkanlar ve yemyeşil bir tepe. Mahzuni, Maraş Elbistanlı, kılıçartığı alevilerden, vatansız kuşlar, göçebe kuşlar anlamına gelen "Cırıkoğullarından". Yıllarca gizlenmiş aşiret, öyle ki, çocukken Kur'an kursuna gidiyor. Bu yüzden Mahzuni'ye hala "dönek" diyenler var, hala o "Alevi değil ki" diyenler var.. Mahzuni'nin ben kızılbaşım diye türküsü dahi var. Dönmüş dolaşmış Hacıbektaş'a gelmiş. "Çok çile çektim, ölürsem beni çilehaneye gömün". Oraya gömüldü.

Yollara vurunca neye uğradığıma şaşırdım. İki gün içinde başka bir adam oldum. Belki de erdim. Öğleye doğru Hacıbektaş'a vardık. Dağlardan taşlardan insanlar, bayramlık elbiselerini, en güzel elbisesini giyip buraya koşuyor. Dağ taş araba dolu. Bir insan seli. Mersin'den, Kayseri'den, Erzurum'dan koşarak geliyorlar. Kötü bir minibüsün arkasına bir bez afiş germişler, kırmızı kara suratlı çirkin çocuklar içine doluşmuş, Mahzuni'nin öldüğünü duyup koşmuşlar. Afişte: "İşte gidiyorum Çeşmi Siyahım" yazıyor. Gelin şu manikdepresifliğin adını, derin heyecan koyalım. Derin bir sarsıntıyla ağlamaya başladım. Bu toprağın en yoksul insanları, okuma yazma bilmeyen, çelimsiz, zayıf insanlar, yüzyılımızın belki de en güzel mısralarından birini, nerden bulup asmışlar. Pir, Evliya, tekke, semah değil derdim, edebiyatçı olarak bakıyorum. Doğu ve batı edebiyatını hasbelkader okumaya çalıştım, tamamen edebi değerlendirme yapıyorum. Bu yoksul halk, şairinin en güzel sözünü bulup çıkartmışsa, bize, bu halkın karşısında saygıyla eğilmek düşer! Dönene kadar dudaklarımızda: "İşte gidiyorum, çeşmi siyahım..."

Hacıbektaş'a varmamıza birkaç tepe kaldı, yolda bir köylü el kaldırdı, araba dolu alamadık, bir radyo yayını sebebiyle arabayı ilerde durdurduk. Köylü kendisi için durduğumuzu sandı. Koşa koşa kan ter içinde geldi. Sizin için durmadık, araba dolu, dedim. Baktım adama, ayaklarında kara lastik, elbiseleri tozlanmış yağlı, meşin gibi. Bu kadar acele nereye koşuyorsun, dedim. "Köye, köyeee". "Sen Mahzuni'nin öldüğünü duymadın mı?" dedim. "Yok, duymadım, Mahzuni mi ölmüş!" dedi. "Mahzuni öldü, bak bütün arabalar oraya gidiyor!".. Adam patikaya doğru koşuyordu, yolunu değiştirdi, karayolundan koşmaya başladı. Ardından bağırdım: "Hani köye koşuyordun?".. "Köyün işi sonra da olur!"

Eşber Yağmurdereli'yle Hacıbektaş tepesine doğru yürümeye başladık. Öğleye doğru beş-on bin kişi vardı. Akşam altıda 40-50 bin kişi. Şimdi yüzbin kişi vardı desem abartılı olmaz. Eşber Yağmurdereli yürüyen türbe. Etrafı sarıldı. Bir saat kadar hoşgeldin kuyruğu sürdü. Pastalar ikram ettiler, ayranlar verildi. Pasta ikram kadına ve yüzlerce kadına tek tek sordum, nerden geldiniz: Ağırlıklı olarak Mersin, dediler. Sonra Antep, Maraş, yine Kayseri, Erzurum. 1930'lu yıllarda, kafatası ölçümü için mi, bilimsel çalışma için mi, hala tartışmalıdır ve DTCF fakültesinde kayıtlar gizli tutuluyor, Yunus Emre'nin mezarı açıldı. Mezarın açılacağını duyan halk, iki üç gün yürüyerek tepelerden dağlardan ve herkes birbirinden habersiz mezarın etrafına doluştu.

Orta Anadolu'yu tanıdıkça, bu toprağın hakiki sahipleri onlar diyor, yine ağlıyorsunuz. Eşber Yağmurdereli'yi halkın elinden kurtarmak mümkün olmadı. Köylüler kafile kafile gelip, hoşgeldin diyor, sarılıyor. Köylerinin adını söylüyor. Saygı ağbi, yan tarafta, köylerin ismini duydukça, bu Cevahir'in köylüsü, bu Hüseyin İnan'ın köylüsü... Köylüler biz Cevahir'in köylüsüyüz, biz Nurhaklıyız deyip, bir başka kasılıyorlar.

Hacıbektaş heykelinin elli metre altında Çilehane'nin hemen üstünde halk, üçdört bin kişi bir halaka (daire) içinde toplanıp Mahzuni'nin türkülerini aralıksız söylüyor. Sıkış sıkış. İçeri girmek imkansız. Bir ayin. Bir halk töreni. Örgütleyen yok. Organize yok. Kendiliğinden biraraya gelmiş, yaşlı, genç, yoksul, zengin, kocakarı, çocuk, sımsıkı birbirlerine sarılıp ozanlarının türkülerini ezberden söylüyorlar. Son kıtada Mahzuni ismi geçtikçe alkışlıyorlar, hemen diğerine başlıyorlar.

Eşber Yağmurdereli'ye, oraya gideceğiz, tam içine, dedim. Kalabalıktan müsaade isteye isteye vardık, halakaya tam yanaştık ki ortadaki gençler bağırdı: "Eşber baba geliyor, açın yolu". Kalabalık ikiye bölündü, bir koridor içinden (artık ben de onlar gibi Eşber baba diyeyim) Eşber Baba'yı ortaya bıraktık. Binlerce insanla saatlerce Mahzuni'nin türkülerini söyledik... Ağladık. Söyledik. Ağladık...

Hayatım boyunca ilkel kavimlerin, Kızılderililer'in akşam danslarını belgesellerde gördükçe, böyle bir tören bize nasip olmayacak mı, deyip, hep kıskanmışımdır, evrenin o ilk saf günlerini. Üçbeş bin kişi burada anlatılamayacak duygularla tam bir transa girdik. Gözyaşlarımız sel gibi aktı. Hepimiz birbirimizin sırtına çıkmış gibi, bütünleşmiş, kaynamış tek kütle gibi, tek bir canlı organizma oluverdik. Kocakarılar türküyü başlatıyor, bizler devam ediyoruz. Güneşin altında, iki-üç saatimiz biraz türkülerle, biraz güneşle kapkara olduk. O iki-üç saat hayatımda görüp göreceğim en büyük mutluluk anlarıydı. Halkın içinde ezberlenmiş türküleri yüreğimizle söylemek, bu anlatılmaz. Bu duyguyu bu topraklarda bir kaç kişi taddı ve yaşadı. İşte onlardan biri, hemen oracıkta Çilehane'ye gömülüyor. Yanında, yüzbin kardeşi. Kırmızı kara, çirkin suratlı bu yüzbin kardeşin içinde türküler söylemek bana nasip oldu ya, artık gözüm açık gitmez.

Eşber Baba'yı güneşin altından halakanın ortasından çıkartıp bir ağaç gölgesi altında dinlendirmek zor oldu. Alkışlarla kalabalığı terkediyoruz, yeni bir kalabalık alkışlarla etrafımızı sarıyor. Kadınlar çıkıyor önüne Eşber Baba'nın: "Eşber baba, ozanımız otuz yıl Demirel'lere yuh yuh çekti, ama onlar yaşıyor, ozanımızı ise gömüyoruz" diye bağırdı. Başka bir kadın yine bağırarak cevap veriyor: "Ozanımız kimseye muhtaç olmadan onuruyla öldü, onlarınkine yaşamak denmez, kepazelikle yaşıyorlar!"..

Çimenlerin üstünde gölgelik bulamadık, insanlar oturduğumuz yerde yeniden çevirdi Eşber Baba'yı. Ellerini, ayaklarını, sırtını tutuyorlar bir türbe gibi, nerdeyse bir dilek tutup çaput bağlayacaklar. Bir alevi kadın çıktı önüne kalabalığa doğru bağırdı: "Bu adama iyi bakın, çok eziyet çektirdiler ona, buraya hoşgeldin diyorum ona, alkışlayın bu insanı, alkışlayın... alkışlayın..." Kalabalığın içinden geçtikçe alkışlar durmadı.

Yüzlerce insan hoşgeldin derken, Aşık Veysel'in oğlu Bahri Şatıroğlu geldi, nezaketle hoşgeldin dedi ve ekledi: "Eşber ağbi, başınızdan bir sürü macera geçti, bir türlü görüşmek kısmet olmadı" dedi. Eşber babanın ardındaki bir kadın hem Şatıroğlu'nu tanımadı, hem de lafları yanlış anladı. Ama inanılmaz bir güzel konuşma yaptı: "Ne macerası? (Macera lafına taktı...) Mücadeleye siz macera mı diyorsunuz. Mücadeleye macera denmez. Bizim çektiğimiz acılara, yoksulluklara, işkencelere macera mı diyorsunuz. Kimse burada mücadelemize macera diyemez...".

Saygı ağbi 68'li, Mahirler'in yoldaşı, kadının çıkışı karşısında titredik, ağlar gibi olduk, Saygı ağbi, "çok karıştırdık dedi, mücadeleyle, macerayı... çok karıştırdık..."

Mahzuni için Ankara'da ve Hacıbektaş Belediyesi'nde törenler yapıldı, haberimiz olmadı. Çilehane Hacıbektaş'ın beş kilometre dışında. Musa Ağacık, kortejin en önünde Musa Eroğlu'nun koluna girmiş kan ter içinde yürüye koşa, kalabalık bir grupla akşam beşe doğru Çilehane'ye vardılar. Sosyal demokrat politikacılar da kortejdeydi. Hiç beklenmedik bir kaynaşma oldu. Halk anlaşmış gibi Deniz Baykal'a yuh çekti. CHP otobüslerine, mikrofonla Mahzuni'nin türkülerini çalıyordu, kapatın şunu, kapatın diye bağırıyorlar. Cenaze toprağa verilirken, halkın politikacılara tepkisi daha da büyüdü. Bir yandan da "Eşber Baba bu halk seninle gurur duyuyor" diye bağırıyorlar. Ne bitmez bir siyasi kavgadır, cenaze toprağa verilirken dahi bitmiyor, aksine kızgınlaşıyor.

Erciyes Hacıbektaş'a yüz kilometre kadar uzak. Avanos Hacıbektaş'a bitişik. Yollar tertemiz. Kızılırmak sakin akıyor. Nerden bakarsan görülüyor Erciyes'in karlı tepeleri. Erciyes püskürtmüş, buralar volkan tozu (tüfle) kaplı. Bu yüzden peri bacaları, mağaralar oyulmuş. Tarlalar, tepeler kıpkırmızı, testi, çömlek için toprak. Tuğla fabrikası kırmızı dağları yiyip bitiriyor. Tuğla fabrikaları yüzünden testi yapılacak toprak kalmayacak, deniyor. Kızılırmak durup serinleştiği, gölleştiği yerlerde rengini belli ediyor: Bordo! Mahzuni bir şiirinde: "Sanki rengi, rengim gibi" der. Kızıltepeler. Kızılırmak. Ve üstünde Kızılbaşlar! Bozkır'ın en güzel iki ayı Nisan, Mayıs. Şimdi, buraları seyretmeye doyum olmuyor. Gözleriniz sanki tarihin içine de giriyor, asırların derinliğini izliyorsunuz. Tanrım neden bu toprakları bu kadar güzel yarattın, ne istedin bizden. Şimdi birazdan nasıl kalkıp gideriz. Kızılırmak kenarında söğütler, iğdeler, kavaklar. Gölleştiği yerlerde doksan kiloluk yayın balıkları dahi çıkıyormuş. Kızılırmak'ın sağında, solunda yemyeşil tarlalar, yoncalar, yoncalar, yoncalar, sarı çiçekler, sarı çiçekler, sarı çiçekler. Cennet mi desem, rüya mı desem, ilahi güzellik, güzellik burada ilahi!. Tanrı kalbini, sırlarını buraya gömmüş gibi, saz mı desem, kaval mı desem, bozlak mı desem... Küçük küçük yüzlerce tepe. Ters dönmüş tas gibi tepeler. Derviş tası gibi tepeler. Bir kırmızı bayrak gibi geliyor Mahzuni'nin cenazesi tepelerden. Güneşin ışıkları ne kadar tatlı. Bir tepede Hacıbektaş, karşıki tepede dağ kadar büyük dümdüz Hitit kralının mezarı. Kızılırmak üstünde minicik bir karış yüksekliğinde çağlayanlar. Bir karış kadar derin havuzlar. Güneş nasıl parıldıyor üstünde. Masmavi gök nasıl yayılıyor üstüne. Kızılırmak kenarında küçük taşlar, çakıl taşları, kırık testiler. Bu sular, ne kadar kıymetli sular. Her bir çakıl taşı mücevher gibi. Baktım, yaşlı kadınlar Toroslar'dan inmiş, mendillerine taş, toprak dolduruyor, hatıra diye. Hatıra diye memleket toprağını eşarbına dolduruyor yaşlı alevi kadınlar. Altın versen götürmezler. Toprağını, Tanrı'nın, pirlerin, kırkların ilahi süsleri gibi, ilahi cevherler gibi, pirlerin kutsal bedenleri gibi, nezaketle, yırtmadan, soymadan, yumuşacıkca avuçluyor, dolduruyorlar mendiline...

Eğildim yaşlı alevi kadının yanına. Taşlarına, avcundaki toprağına baktım. Alev var taşlarda. Yüzü gibi. Toprağı da kara kırmızı. Kim yakmış bu toprağı, neyin ateşi. Bir alev yakmış buraları, hepsi yanık, kavrulmuş toprak! Bütün alevilerin yüzü aynı renkte: Kırmızı kara, kor ateş gibi. Çirkin, çok çirkin insanlar. Aynı alevin yaktığı onbinlerce kırmızı kara surat. Ağrı'nın, Erciyes'in, Toroslar'ın eteklerinden daha dün duyup ozanlarının ölümünü çoluk, çocuk, anne, baba, hızla koşmuşlar buraya.. Ne oluyor burada? Kızıl suratlı bu insanlara nereden baksam, fakirlikleri görünüyor. Ama, hepsinin boynu dik.

Belki çok acıklı bir alın yazısı, belki çok kahpe bir tarihin içinden kavrularak, yanarak geçtiler, ama şimdi burada, bayramlık giysilerini giymiş nasıl gururlu, nasıl dik, nasıl cesur, nasıl birbirlerine sımsıkı sarılarak, kaynaşarak okuyorlar türkülerini. Sürüldükleri, tıkıldıkları, deliklerinden çıkmış yüzbinlerce kırmızı karınca. Kitle halinde. Şimdi burası bir hayat bayramı, bir tarih bayramı. Bir yanyana gelme bayramı. Bir, ayakta kalma bayramı. Bir türkü bayramı. Hepsi sarhoş. Hepsinin alınlarında tozlu, kanlı bir ter. Asil evlatlarını, yiğit ozanlarını, pirleriyle, kırklarıyla aynı toprağa gömüyorlar. Semahlarıyla döne döne uğurluyorlar.

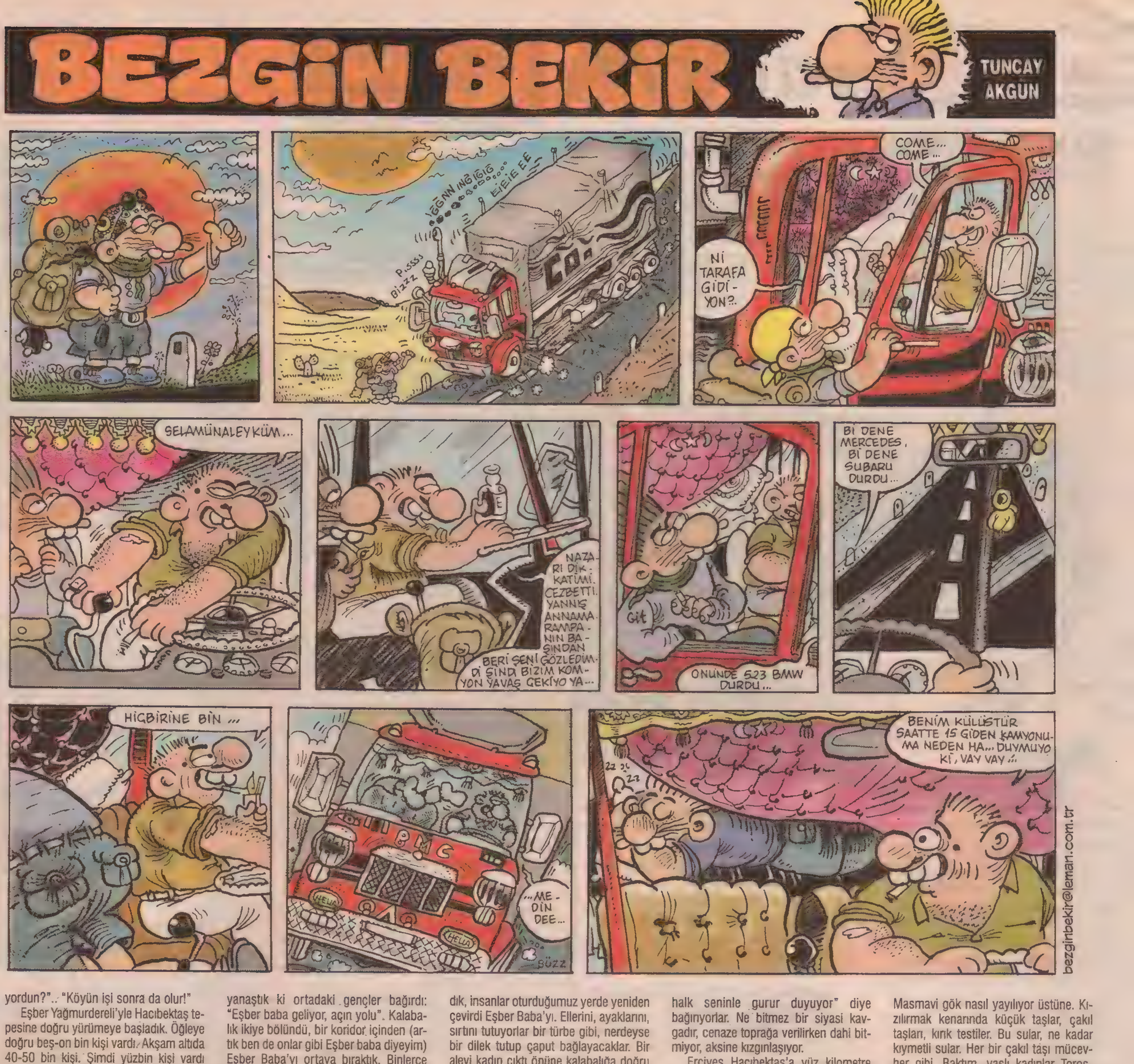
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
P.SSSS
BIZZZ
IĞĞNN INĞIĞIĞ
EIEIE EE
COME... COME...
Nİ TARAFA GİDİYON?..
SELAMÜNALEYKÜM...
NAZARI DİKKATİMİ CEZBETTI. YANNIŞ ANNAMA. RAMPANIN BAŞINDAN BERİ SENİ GÖZLEDİM. Dİ ŞİNDİ BİZİM KOMYON YAVAŞ GEKİYO YA...
Git
ONÜNDE 523 BMW DURDU...
Bİ DENE MERCEDES, Bİ DENE SUBARU DURDU...
HIÇBİRİNE BİN...
BMC
HELLA
...MEDİN DEE...
BÜZZ
BENİM KÜLÜSTÜR SAATTE 15 GİDEN KAMYONUMA NEDEN HA... DUYMUYO Kİ, VAY VAY...
zz zz zz
bezginbekir@leman.com.tr

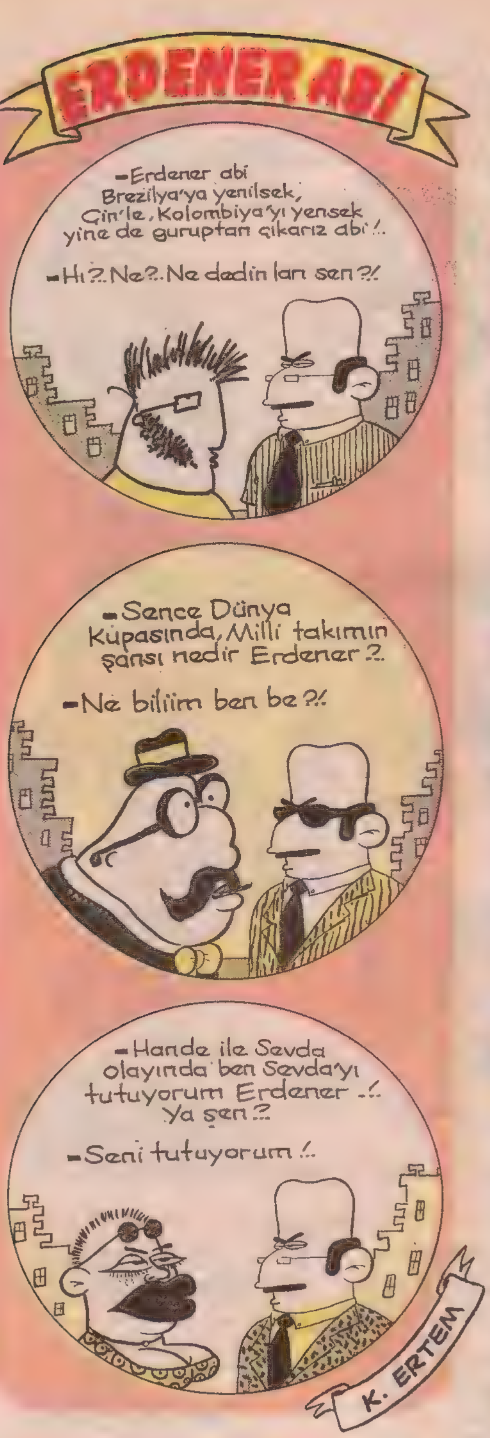
ERDENER ABİ
-Erdener abi Brezilya'ya yenilsek, Çin'le, Kolombiya'yı yensek yine de guruptan çıkarız abi!.
-Hı?.Ne?.Ne dedin lan sen?!
-Sence Dünya Kupasında, Milli takımın şansı nedir Erdener?.
-Ne bilim ben be?!
-Hande ile Sevda olayında ben Sevda'yı tutuyorum Erdener -!. Ya sen?.
-Seni tutuyorum!.
K. ERTEM

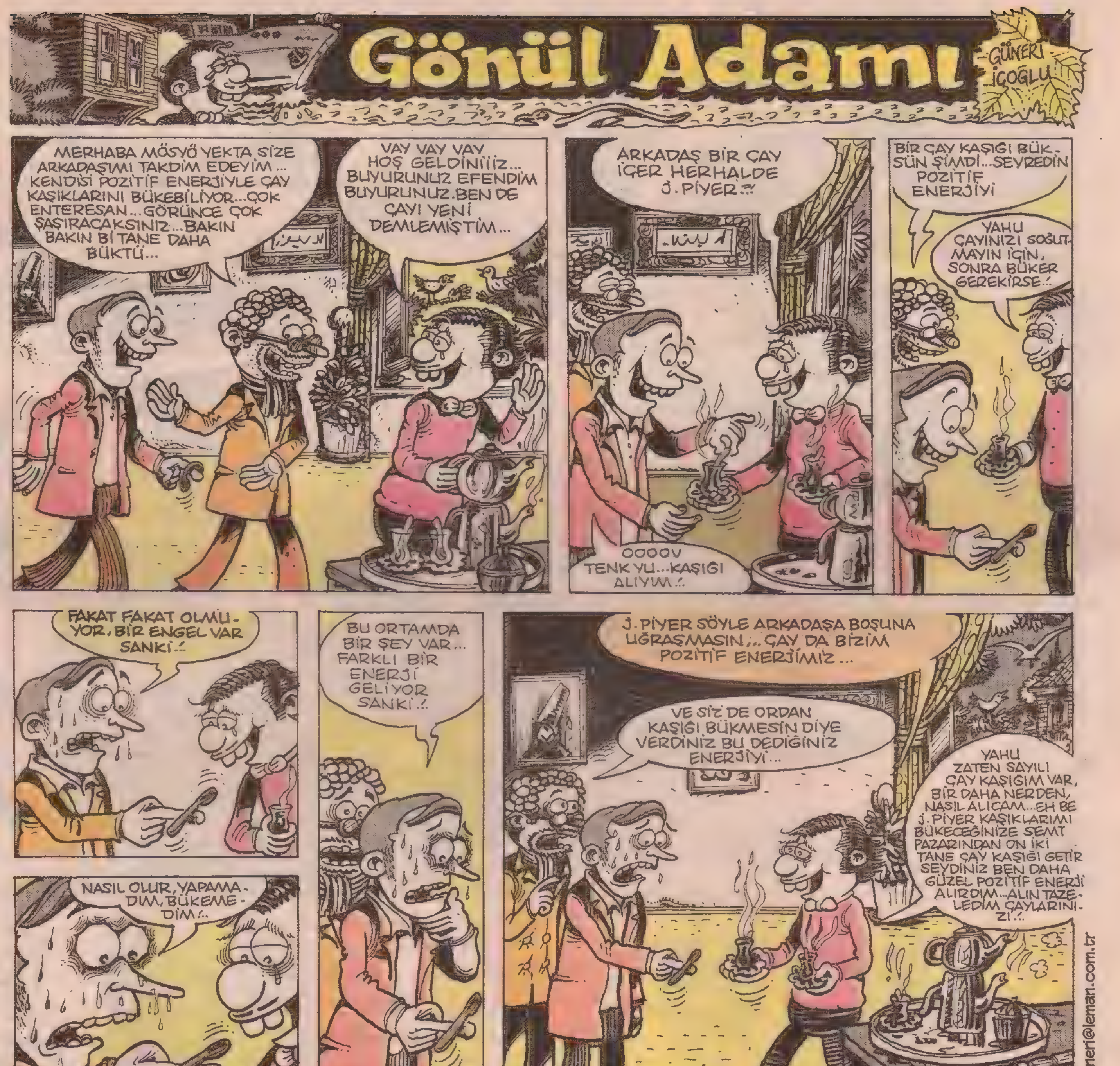
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
MERHABA MÖSYÖ YEKTA SİZE ARKADAŞIMI TAKDİM EDEYİM... KENDİSİ POZİTİF ENERJİYLE ÇAY KAŞIKLARINI BÜKEBİLİYOR...ÇOK ENTERESAN...GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRACAKSINIZ...BAKIN BAKIN Bİ TANE DAHA BÜKTÜ...
VAY VAY VAY HOŞ GELDİNİİİZ... BUYURUNUZ EFENDİM BUYURUNUZ.BEN DE ÇAYI YENİ DEMLEMİŞTİM...
ARKADAŞ BİR ÇAY İÇER HERHALDE J.PİYER?!
OOOOV TENK YU...KAŞIĞI ALIYIM!.
BİR ÇAY KAŞIĞI BÜKSÜN ŞİMDİ...SEYREDİN POZİTİF ENERJİYİ
YAHU ÇAYINIZI SOĞUTMAYIN İÇİN, SONRA BÜKER GEREKİRSE!.
FAKAT FAKAT OLMUYOR, BİR ENGEL VAR SANKİ!.
NASIL OLUR, YAPAMADIM, BÜKEMEDİM!.
BU ORTAMDA BİR ŞEY VAR... FARKLI BİR ENERJİ GELİYOR SANKİ!.
J.PİYER SÖYLE ARKADAŞA BOŞUNA UĞRAŞMASIN,...ÇAY DA BİZİM POZİTİF ENERJİMİZ...
VE SİZ DE ORDAN KAŞIĞI BÜKMESİN DİYE VERDİNİZ BU DEDİĞİNİZ ENERJİYİ...
YAHU ZATEN SAYILI ÇAY KAŞIĞIM VAR, BİR DAHA NERDEN, NASIL ALICAM...EH BE J.PİYER KAŞIKLARIMI BÜKECEĞİNİZE SEMT PAZARINDAN ON İKİ TANE ÇAY KAŞIĞI GETİRSEYDİNİZ BEN DAHA GÜZEL POZİTİF ENERJİ ALIRDIM...ALIN TAZELEDİM ÇAYLARINIZI!.
guneri@leman.com.tr

Toprağı ne çok seviyorlar! Mahzuni'nin üstüne atılan toprak, buraları aziz yapan toprak. Toprak değil, dik başlı mağrur bir tarih parçası. Tarihin parçası toprak. Bin savaştan çıkmış. Ne zulümlerden alnının akıyla çıkmış. Kul hakkı yememiş, şimdi çelenk gibi dolanıyor Mahzuni'nin boynuna. Kalabalık birbirini çiğneyerek, tek bir kitle, tek parça sallanıyoruz, sallanıyoruz, asırlar, çağlar, tarih gibi sallanıyoruz. Sallandıkça bir ırmak taşıyor içimizden. Ruhlarımız aşkla o ırmağa akıyor. Yorgun, çok yorgun ithiyarlar, süt kuzusu bebekler, altı yedi yaşında bayramlık elbiseleriyle çocuklar. Yürüdükçe ozanlarının ardından, onların da yüzü hızla kararıp kızıllaşıyor. Daha yedi yaşına varmadan, tarihin bu alevi, yüzlerini kıpkırmızı alev karası kaplıyor!

Anadolu aleviliği sadece semah, cem, inançları, efsaneleri değil. Bugün Kazakistan, köylerinde kırmızı kuşak, kadın erkek karışık cem ve semah, yani alevi dini törenlerinin nerdeyse aynısını görürsünüz. Bu köklü yapı Kazakistan, ya da daha bilmediğimiz Orta Asya köylerinde halen yaşıyor. Anadolu aleviliği bambaşka bir karaktere bürünüyor, ezilmişliğe, yoksulluğa, işkenceye uğramışlara derin bir mensubiyet gösteriyor, öyle ki, bir nevi ezilmişlere gösterdikleri bu derin bağlılık, bir "din" şeklini alıyor. Aleviler çile çekmiş insanları kendinden sayar. Ali, Hasan, Hüseyin, Kerbela, bunların kutsanmış birer kutsal isim olmalarının sebebi de, çekilen acılardır ve yüzyıllardır bu acıları bölüşmek, yaşamak için sımsıkı bu isimlere bağlanırlar!

Mahzuni, ezilen, mazlum, yoksul kelimelerini en çok kullanan halk ozanlarındandır. Mahzuni'nin en sevilen türkülerinden biri: "Yiğit muhtaç olmuş kuru soğana" türküsü: "Mevlam gül diyerek iki göz vermiş / bilmem ağlasam mı, ağlamasam mı / dura dura bir sel oldum erenler / bilmem çağlasam mı çağlamasam mı?"

Mahzuni'nin cenaze namazı kılınmadı, Mahzuni'nin vasiyetiydi, bir türküsünde: "Ehlibeyt'e küfür eden softalar / Sakın olaki namazımı kılmasın"..

Aslında Mahzuni'nin işlemediği konu yoktur: "Ey arapça okuyanlar / Allah Türkçe bilmiyor mu?".. Mahzuni, militanlığın dibini bulmuştur: "Amerika katil katil" türküsü de onundur.

12 Mart'tan hemen sonra, dönemin başbakanı Erim'e yazdığı şu türkü cumhuriyet tarihinin en sert mısralarıdır, hemen yasaklanmıştır: "Erim erim eriyesin / Yılan çayan soksun seni".. (Mahir Çayan'a atıf).

12 Mart'tan sonra 1973'te Atatürk Spor Salonu'nda verdiği konser, yine tarihimizin en büyük konser kalabalığıdır. Spor salonuna üç kilometre kadar, yani Sıhhiye çevresine doluşan milyonlardan, salona girmek mümkün olmamıştır. Mahzuni'nin topladığı kalabalıkları bir daha hiçbir ozan toplayamamıştır. Zülfü Livaneli, otuz yıl sonra, yanına tüm kameraları ve liderleri alarak bu konser kalabalığını aşmak istemiş ve canlı yayında şov yapmış ise de, Mahzuni'nin ekranlar, canlı yayınlar değil, sadece sazıyla topladığı bu kalabalıklara yanaşamamıştır. Mahzuni'nin gördüğü büyük ilgi, sol grupların her birinin yakasına yapışması, ortalığı yangın yerine çevirmiş, bu ilgi selinden kurtulmak için Mahzuni Almanya'ya kaçmıştır!

Bir ozanın gücünü, etkisini nasıl ölçebiliriz? Bugün yetmiş milyonluk bu ülkede, altı-yedi yaşını aşmış her insan Mahzuni'nin mutlaka bir türküsünü ezbere bilir! "Dom dom kurşunu" ya da "Dumanlı Dumanlı Oy Bizim Eller"i bilmeyenimiz yoktur!

Anadolu topraklarının en hakiki, hiç bozulmamış, hiç melezlik taşımayan özbe öz Türkleri aleviler olduğu halde, aleviler Türk milliyetçiliğinin siyasi fikirlerine hiç tenezzül etmemişlerdir. Çünkü aleviler felsefe olarak "insanlık"tan yana, insan olmanın, kürtünü, arabını, türkünü değil, ezilenin, hakkı yenenin yanında saf tutarak, topraklarımıza sevgi ve coşku ve gerçekten insan güzelliği katmışlardır.

Alevilerin "Ali" sevgisini incelersek, onların dinden, imandan çok, ezilmiş oldukları için ehlibeyt sevgisi geliştirdiklerini daha iyi anlarız. Mahzuni bir türküsünde aynen şöyle der: "Pazarlık edelim Ali seninle / İki cihan senin olsun sen benim / Hayrını gör imanınla dinle / Hatmi Kur'an senin olsun, sen benim" Diyebiliriz ki, Ali'nin, Hasan'ın, Hüseyin'in dinleri değil, ezilmişlikleri aleviliğin dini olmuştur.

Alevilikte, türkü: dindir. Ozanlar, peygamber yerine geçer. Türkü dinleşmiş ve her mısra artık ayet yerine geçmiştir. İşte Mahzuni'nin en çok sevilen mısraları: "Sağımda solumda kıble aramam / Hem kıbledir hem kabedir yar bana.." Üstünde yaşadığımız sert topraklarda yarin dudağını kabeleştirmiş bu insanların, kurulu düzen ve kurulu dinlere karşı cesur söyleyişleri Anadolu topraklarını aşktan, sevgiden yana havalandırmış, güzelleştirmiş, hafifletmiştir. Korkusuzluk, cesaret, ne pahasına olursa olsun türküsünü söylemek, en büyük kahramanlık. Ozanlarının etrafında kalabalıklaşmalarının sebebi bu.

Ozanlar şüphesiz halk dilini en yalın şekilde kullanır. Ama alevi ozanları, okuma-yazma bilmeyen insanların öğretim görmesini sağlayan bir mektep vazifesi görür. Türkülerle kitleler eğitilir. Yani, Mahzuni'nin türkülerini dinlerseniz, burada, aleviliği, tarihini, kültürünü ayrıntılarıyla, bütün hikayeleriyle öğrenmiş olursunuz. Alevilik nedir, Tanrı, peygamber, toprak, dünya, öteler, cennet gibi, bütün bu kavramlar ne anlama gelir, hepsi türkülerde yazılır. Yani, türküler hem din, hem mektep! Bu yüzden aleviler çocuklarını okula göndermeden önce, ellerine saz verir! Saz kursu, sünnilerdeki Kur'an kursunun tam karşılığıdır. Saz, kültürlerini, zevklerini, düşmanlarını, sevgililerini, acılarını, öğrenme ve gelecek kuşaklara taşımanın tek yoludur. Yani, milli eğitim bakanlığı, sazdır.

Bütün türkülerinde istisnasız keskin bir mücadele, dava, inanç aşkı vardır. İnanç ve mücadele dışında türküler bulabilmemiz çok zordur. Sadece edebiyat, sadece yalın estetik arayın, bulamazsınız. Mahzuni'nin bir türküsü: "Bir geceye benzemiyor / Diyarbakır geceleri / Bulutları süzemiyor / Diyarbakır geceleri / Diyarbakır ovaları / İnliyor hep zarı zarı / Doğu'nun bahtsız diyarı / Diyarbakır geceleri.

Ozan, "romantik" bir tasviri çok güçlü bir şekilde ele geçirmiş, fakat, bu romantizmi hemen yoksulluğa, itilmişliğe bağlanmaktan kendini kurtaramıyor.

Çünkü ozan, "ezilenin alın terinden içtim" der. Bütün türküleri bunu doğrular, "kul hakkı yemedim" der, bütün hayatı bunu doğrular!

Mahzuni bir türküsünde, "üç bin beş yüz yılında" adının okunmasından çok mutlu olacağını, dillendirir. Mahzuni'yi yüzyıllara taşıyacak güzellikte dört-beş türküsü vardır, en güzeli: "Ben de şu dünyanın nesini sevem / Ovada savrulan harmanım mı var / Çıkıp seyran edem hangi yaylayı / Ha deyip kalkacak dermanım mı var / Anlamaz da garip gönlüm anlamaz / Mazlum öldürünce yiğit şanlanmaz / Ağardı saçlarım sözüm dinlenmez / Benim padişahtan fermanım mı var... Pare pare etti hakim yaramı / Şaşırdım dünyamı ak mı kara mı / Der mahzuni neyin alır harami / Benim soyulacak kervanım mı var!

Mahzuni'nin isyankarlığı had safhadadır, yüz yılımızda dışlanmışlığımızı onun kadar zekice ve filozofik cümlelerle savunan bir başka ozan yok gibidir, kovulmuşluğumuzu bakın ne güzel anlatır : "Ölülere bile yurt var değil mi / Değil mi, değil mi, böyle değil mi?"

Mahzuni sadece dışarı değil, kendine, içeri de sert eleştiriler gönderir, çürümüş gelenekleriyle sıkıca dalgasını geçer: "Bir ceketim vardı onu da verdim / Dede kurban nettin bizim heybeyi / Hakullah altında ömrümü yedim / Dede kurban nettin bizim heybeyi / Kuruldun da sağ köşeye oturdun / Koca köyde tavuk culuk bitirdin / Velhasıl hanemizi batırdın / Dede kurban nettin bizim heybeyi / Elmaları soktun çıplak koynuna / El etek düşürdün bizi oynuna / Ali'nin kılıcı değsin boynuna / Dede kurban nettin bizim heybeyi?

Açık sözlü, alaycı, kendini eleştiren bu kültürün güzelliğini, dobralığını, Anadolu topraklarının başka yerinde bulamazsınız. Sert bir muhafazakarlık ve kol kırılır yen içinde yetişmiş Anadolu kültürleri içinde alevilik, vaha gibidir. Hem bireyin kendine güvenini, hem de eleştirel kültürün gücüyle ilerlemeci bir tarihe inanır. Yanlış, yalan, sahte, nerde, ne şekilde olursa olsun söylenir. Aslında alevi ozanlarının, ya da Mahzuni'nin nerdeyse üç türküsünden birinde mutlaka "bırak söyleyeyim" benzeri birçok mısra bulursunuz. Yani, dobra söylemek, harbiden söylemek arzuları çok derindir. Aleviliğin yüreği, ciğeri, kimseye eyvallahı olmadan söylemek aşkıdır. Yüzyılların dışlanmışlığından aleviler, türkülerini söyleyerek yaşayabileceklerine inanmışlar ve söyleme özgürlüğünü dalgalandırarak, kendi hürriyetlerine doğru adım adım yürümüşlerdir. Söyleme cesareti, söyleme korkusuzluğu! İsyankar ozanların hep başı vurulmuş, dışlanmış, sürülmüş, eziyet çekmiştir. Alevi ozanı olmak, isyankar olmak ve zehir içmektir. Halkının ozanı olabilmiş aleviler, korkusuz, cesur söyleyişleriyle, kutsanmış, peygamberlik benzeri pir makamlarına ulaşmışlardır. Alevi ozanlığı, korkusuzluk sanatkarlığıdır!

Halkının dertlerini, ezilmişliğini, acılarını, yoksulluğunu ömür boyu sırtlanmış bu yiğit ve dünya güzeli ozanın ellerinden öpüyor, saygıyla önünde eğiliyorum! Yolu, yolumuz olsun. Hayatıma, "işte gidiyorum çeşmi siyahım" gibi inanılmaz derin mısralar bırakmış bu ozanın inancını, azmini, estetiğini, kıskanıyor, ona özeniyorum. Bu kadar sorumlu, bu kadar korkusuz, inancını, felsefesini, bu kadar yalın bir dille anlatmış bu ozan filozofları yetiştirdikleri için, alevilerin tek tek boynuna sarılıp, başımız sağolsun diyorum.

Mahzuni, tüm dünya görüşünü şu kadar kısacık anlatır! "Der Mahzuni kan bağımız / İnsanlıktır durağımız!"...

Ve, asla unutmayalım. Türkülerde, mısralarda gezinmek bize çok şey anlatır, ama asıl anlatılmayan, o türkülerin nakaratlarında gizlenen: "Vay vay vay, aman aman oy, oy oy, efendim canım efendim"lerde saklıdır. Bu vay vay'lar her türküyü ağıtlaştırır, Anadolulaştırır. Bu ağıtların söyleyiş güzelliği, ses dalgaları, dağlara, taşlara çarpıp çarpıp, taşları Anadolu, dinleyeni, vatan çocuğu yapar.. Bizler "oy oy"lu bu kültürün çocuğuyuz, vay vay"larla yıkandı ruhumuz...

Kızılırmak'ın kızıl saçları, kara gecelere dindar şarkılar söylüyor! Orta Anadolu'nun sessiz dağ, tepeleriyle bir hısımlığım var, bulamıyorum. Yeni yeni anlıyorum, Karadeniz neden köpürür, dalgalanır. Durmaksızın şahlanır. Kanatlanır gece gündüz. Her gece niçin ayağa kalkar denizlerin en karası! Kızılırmak'ı dudaklarından kerpeten gibi sımsıkı öper geceyarıları. Şimdi anlıyorum. Kızılırmak böyle nazlı, böyle usul usul gizlice nereye kaçıyor. Karadeniz'in tam koynuna giriyor. İçine içine, akıyor. İlahi bir öpüş değil. Adamakıllı dişi erkek erotik bir sevişme.

İşte geldik gidiyoruz, bu dünyada, sevgilinin çıplak ayaklarından daha güzel ne vardır? Gün gelir kıyamazsınız o çıplak ayaklara, sevgiliyi dürter, o çıplak

Devamı 15. Sayfada

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

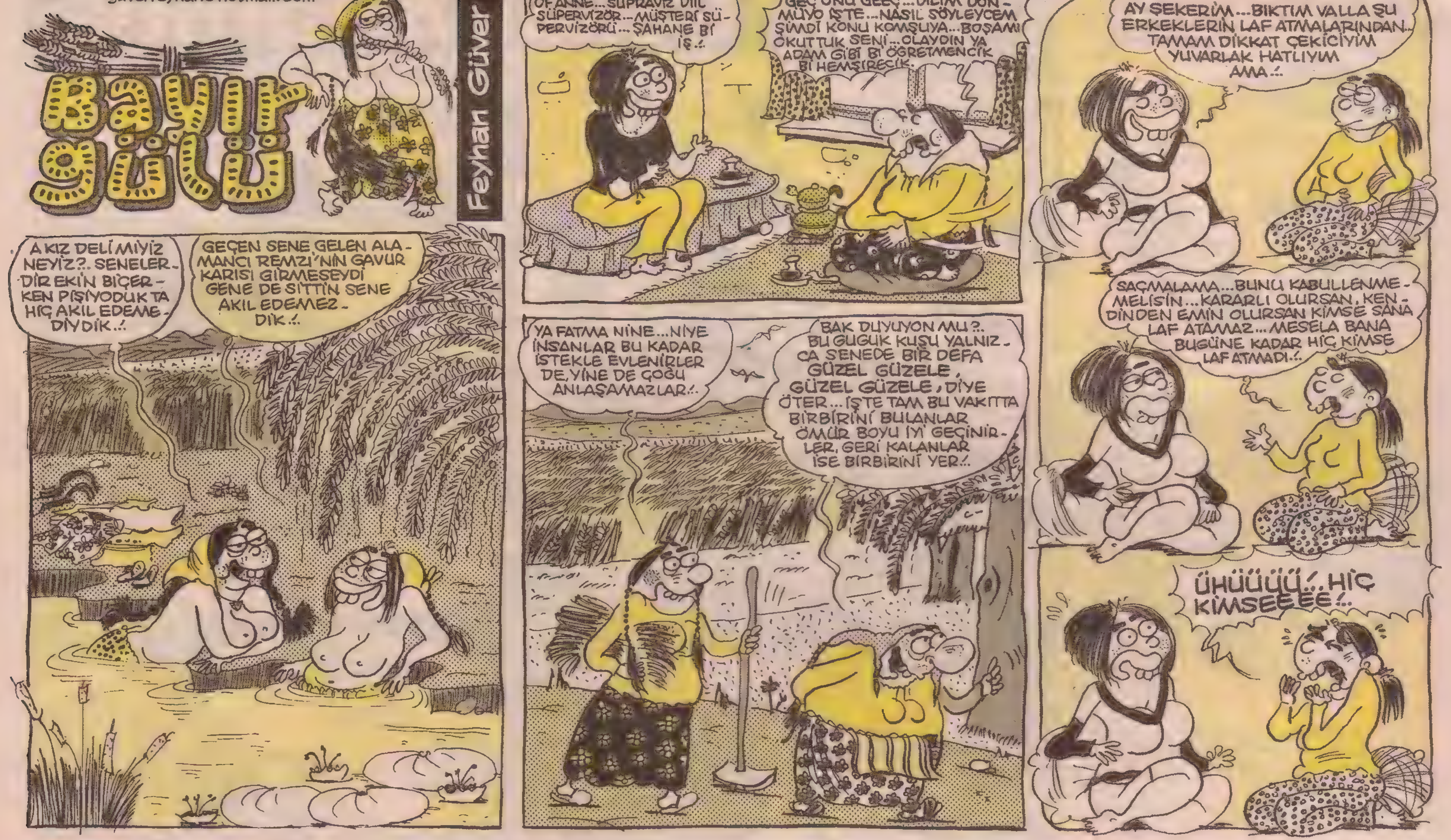
A KIZ DELİ MİYİZ NEYİZ?.. SENELERDİR EKİN BİÇERKEN PİŞİYODUK TA HİÇ AKIL EDEMEDİYDİK..!
GEÇEN SENE GELEN ALAMANCI REMZİ'NİN GAVUR KARISI GİRMESEYDİ GENE DE SİTTİN SENE AKIL EDEMEZDİK..!
OF ANNE... SUPRAVİZ DİİL SÜPERVİZÖR... MÜŞTERİ SÜPERVİZÖRÜ... ŞAHANE Bİ İŞ..!
GEÇ ONU GEEÇ... DİLİM DÖNMÜYO İŞTE... NASIL SÖYLEYCEM ŞİMDİ KONU KOMŞUYA... BOŞAMI OKUTTUK SENİ... OLAYDIN YA ADAM GİBİ Bİ ÖĞRETMENCİK Bİ HEMŞİRECİK.
YA FATMA NİNE... NİYE İNSANLAR BU KADAR İSTEKLE EVLENİRLER DE, YİNE DE ÇOĞU ANLAŞAMAZLAR..!
BAK DUYUYON MU?.. BU GUGUK KUŞU YALNIZCA SENEDE BİR DEFA GÜZEL GÜZELE, GÜZEL GÜZELE, DİYE ÖTER... İŞTE TAM BU VAKITTA BİRBİRİNİ BULANLAR ÖMÜR BOYU İYİ GEÇİNİRLER, GERİ KALANLAR İSE BİRBİRİNİ YER..!
AY ŞEKERİM... BIKTIM VALLA ŞU ERKEKLERİN LAF ATMALARINDAN.. TAMAM DİKKAT ÇEKİCİYİM YUVARLAK HATLIYIM AMA..!
SAÇMALAMA... BUNU KABULLENMEMELİSİN... KARARLI OLURSAN, KENDİNDEN EMİN OLURSAN KİMSE SANA LAF ATAMAZ... MESELA BANA BUGÜNE KADAR HİÇ KİMSE LAF ATMADI..!
ÜHÜÜÜÜ..! HİÇ KİMSEEEEE..!

PAZAR SEVİŞGENLERİ

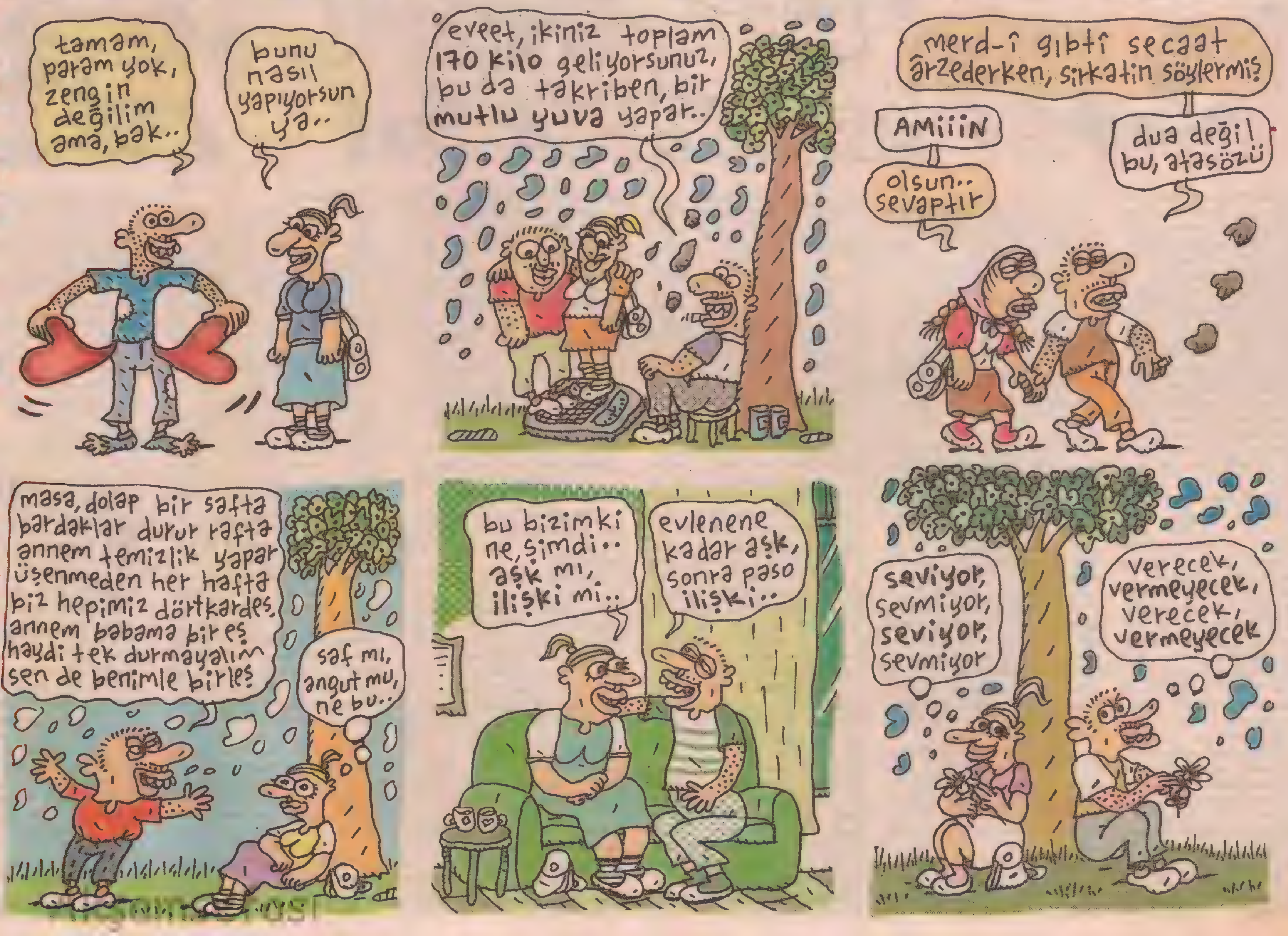
tamam, param yok, zengin değilim ama, bak..
bunu nasıl yapıyorsun ya..
eveet, ikiniz toplam 170 kilo geliyorsunuz, bu da takriben, bir mutlu yuva yapar..
merd-î gıbtî secaat ârzederken, sirkatin söylermiş
AMİİİN
olsun.. sevaptır
dua değil bu, atasözü
masa, dolap bir safta bardaklar durur rafta annem temizlik yapar üşenmeden her hafta biz hepimiz dörtkardeş annem babama bir eş haydi tek durmayalım sen de benimle birleş
saf mı, angut mu, ne bu..
bu bizimki ne, şimdi.. aşk mı, ilişki mi..
evlenene kadar aşk, sonra paso ilişki..
seviyor, sevmiyor, seviyor, sevmiyor
verecek, vermeyecek, verecek, vermeyecek

metüst

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·e·f·i·d·a·n

Arabaların hortumla yıkandığı garajın yanından geçerken, yüzüme belli belirsiz, küçük su damlaları çarptı. Eh, biraz hoşuma da gitti doğrusu.. Yarısı kapalı bir bölmede yapıyolar bu işi; ama basınçlı su, o hızla kaportaya çarpınca yön değiştirip, kaldırıma da minik damlacıklar sıçratıyor.. Bi gün oradan geçerken, yanlışlıkla, tamamen ıslanacağım gelir aklıma! O yüzden dikkat ederim.. Neye dikkat ederim?. Hiçbişeye dikkat edemem aslında!. Benim dikkat etmek dediğim, bu olasılığı sadece aklımdan geçirmek. Islansam bile, aa, ıslandım! deyip, ertesi hafta ballandıra ballandıra anlatır, bi yazı konusu yaparım.. Pek de dikkatli biri olduğumu sanmıyorum ayrıca.. Çocukların, dan! dun! diye topa vurarak maç yaptığı parkın içinden geçerken, elimdeki kartona topun çarpacağını ve kağıtların yerlere saçılacağını düşünerek, parka girmeden önce hep dikkatlı olmaya çalışır, elimdekini sıkıca kavrarım.. Sonra düşüncelere dalınca, unutup gidiveriyorum. Bi gün yine öyle olmuştu: Dan! diye çarptı top koluma; fırladı gitti elimden karton, on metre öteye!. Ani reflekslere sahip olmak, önemli bir özelliktir.. Sahip miyim, bilmiyorum.. Annem, küçükken onu sinirlendirdiğim bi gün, kafama tuzluk fırlatmıştı. Havada uçan tuzluğu öylece seyrettim, başımı sağa sola eğemedim hiç.. Donk!.. Galiba reflekslerim iyi değil.. Acil durumları kastetmiyoruz tabii. Karşıdan karşıya sakince geçerken, aniden beliren bi otomobili görünce, hemen sıçrar, ceylan gibi sekerim elbette.. Bunu bile, kendi başıma yaptığımı söyleyemiycem. İş bana kalırsa, tembellik edip de ağır davranacağımı bildiğinden, vücudum beynime sormadan, tek başına yapar o kaçışı.. Fakat önemli bi tehlikenin olmadığı anlarda, kendini boş yere yormamak için de hiç karışmaz o işlere; ben de aptallaşırım hemen.

Tepede asılı lambanın, boyuna uygun bi ampûl almak için, camını çıkartıp küçük bi poşete koymuştum. Çıkmadan önce, poşeti de oraya, sandalyedeki gaste yığınının üzerine bıraktım; aynada elimle saçlarımı biraz düzeltmeye başladım.. O esnada, gözüm sandalyeye kaydığında, poşetin eğrilmekte olduğunu gördüm!. Kafasından, aşağıya doğru bükülmüş, pozisyonunu değiştirmişti. Bu, devrilmek üzere olduğu anlamına geliyordu. Devrilip yere düşünce de, içindeki ince lamba camının kolayca kırılacağı kesindi.. Tek yapmam gereken, elimi uzatıp, azıcık geri ittirmek, doğrultmaktı. İlk önlemi bu noktada alabilirdim, ama yapamadım.. Yan yatıp da o hâlde kalınca, düşmeyeceğine, düşmesi için bi sebep olmadığına inandırdı beni.. İnsanlığın en önemli sorunlarından bi kaç tanesini kavramama yetecek kadar tuhaf bilgiler saklıydı, o kısa süren anın içinde. Örneğin: "Uzat elini de düzelt be adam! Niye üşeniyosun!" -insanlığın en önemli sorununu böyle bağırarak anlatırsam kimse dinlemez-. Belki, şöyle diyebilirim: İnsan, başına kötü bişey geleceğine inanmak istemiyor hiç.. Meselâ, poşet niye yere düşsün de, içindeki lamba kırılsın, ben de yeni bi cam almak zorunda kalayım! Yani, bunu niye yapsın, benimle alıp veremediği ne!. Torbayı oraya düzgünce bırakmayışım, böyle bi kabahatimin olması da, durumun saçmalığını azaltmıyor: "Düşmeyecek kardeşim; hayret bişey! Dik dursun, düşmesin yavşak! Yerçekimi, bi kez olsun gıcıklık yapmasın bana!." İşte insanoğlu; tam konuya bilimsel açıklamalar getirecek derken, yine saçmalayıp, kafasına göre hareket ediyor lavuk!. Biz poşete dönelim hemen: O'nun o eğik pozisyonunu umursamayıp, kendi haline bıraktığımın, üçüncü dördüncü saniyesinde, yavaşça kıpırdadığını, ve artık düşmek üzere olduğunu farkettim. Yine duracağını ümit ederek, -hemen yanıbaşımdaydı halbu ki- uzanıp tutmadım hiç.. Düştüğü aanı hatırlıyorum. Gerçi, elimi uzatıp dokunmayı, düzeltmeyi istemiştim. Bu isteği ve arzuyu, beynime de gönderdim. O da kabul etti zaten; 'iyi, düzelt,' dedi. Fakat sonra ben rızâ göstermedim. Beynimle pazarlık yaptım: Düşmez dedim, işim var şindi dedim, düşerse tutarım dedim.. ÇTOOF!..

Yerdeki torbaya, büyük bi nefret ve şaşkınlıkla baktım... Zamanı geri almak mümkün olabilseydi eğer, -çok fazla geriye de değil- tam düşmek üzere olduğu aana döner, devrilişi esnasındaki düşüncelerimi bi kez daha kontrol edip, o gizemli beyin aktivitesinin.. ÇTOOF!.. Zamanı geri alabilmek mümkün olabilseydi eğer torbanın henüz yamulmakta olduğu aana dö.. ÇTOOF!. Zamanı geri alabilmek müm.. ÇTOOF!.. Ne pis zamanmış yahu. İmkânı yok dönmem diyo... Zamanı ge.. ÇTOOF!.. Tamam ellemiyom, bıraktım, (kısrak gibi be!) kal öyle!.

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

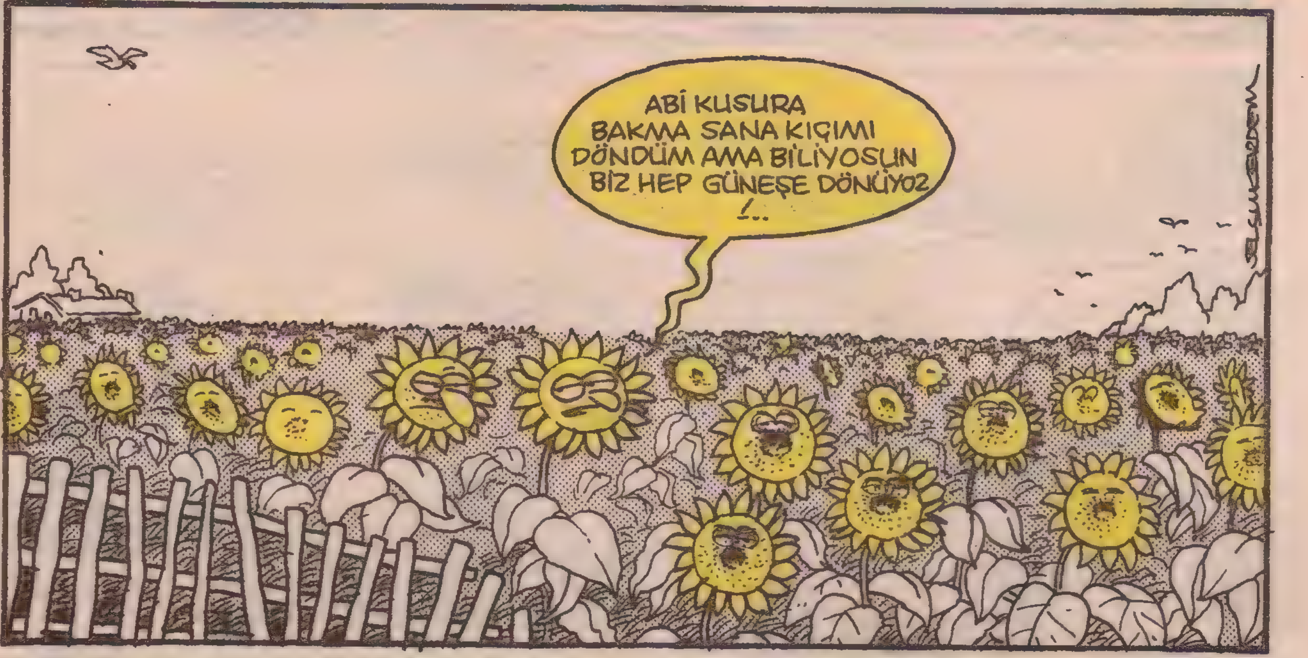
ABİ KUSURA BAKMA SANA KIÇIMI DÖNDÜM AMA BİLİYOSUN BİZ HEP GÜNEŞE DÖNÜYOZ !..
SELÇUKERDEM

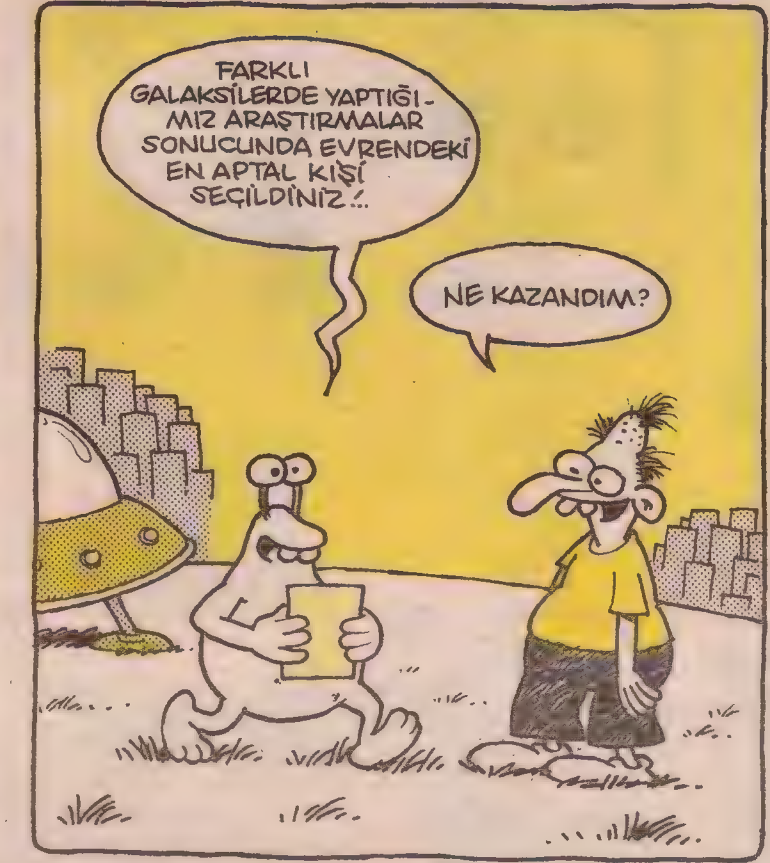
FARKLI GALAKSİLERDE YAPTIĞIMIZ ARAŞTIRMALAR SONUCUNDA EVRENDEKİ EN APTAL KİŞİ SEÇİLDİNİZ !..
NE KAZANDIM?

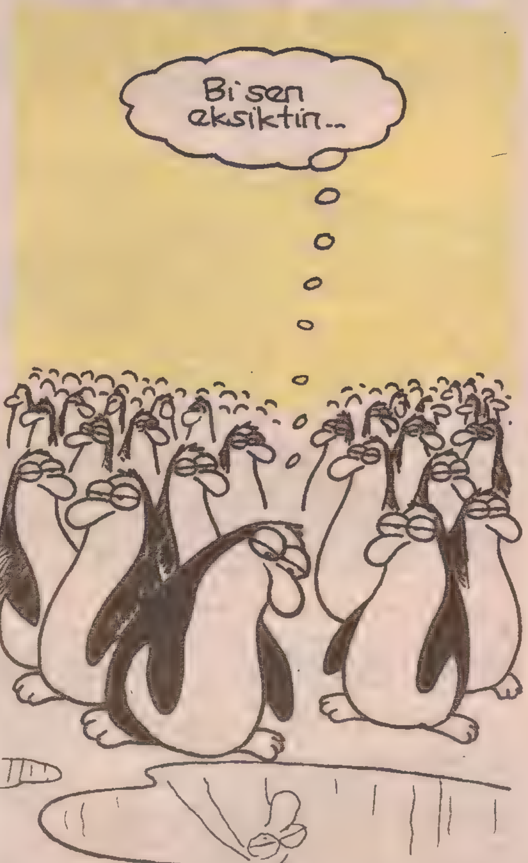
Bi sen eksiktin...

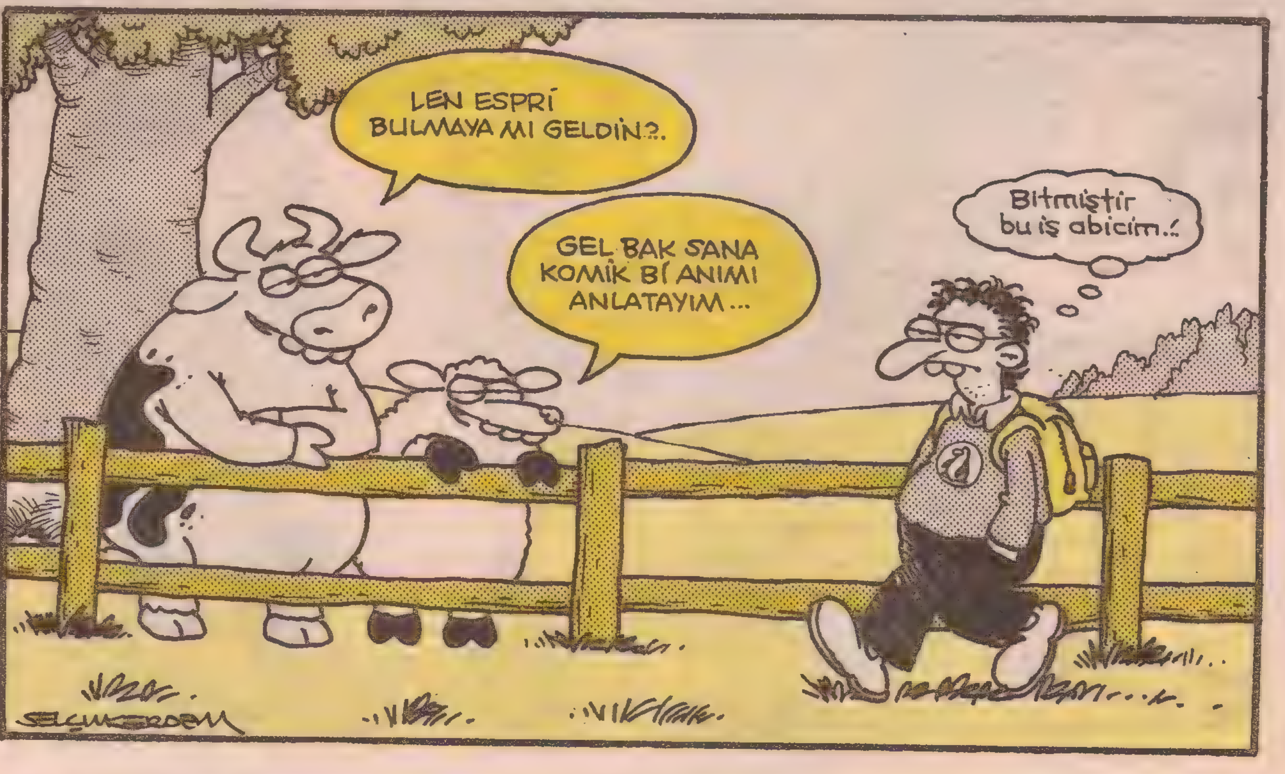
LEN ESPRİ BULMAYA MI GELDİN?.
GEL BAK SANA KOMİK Bİ ANIMI ANLATAYIM...
Bitmiştir bu iş abicim.!
SELÇUKERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

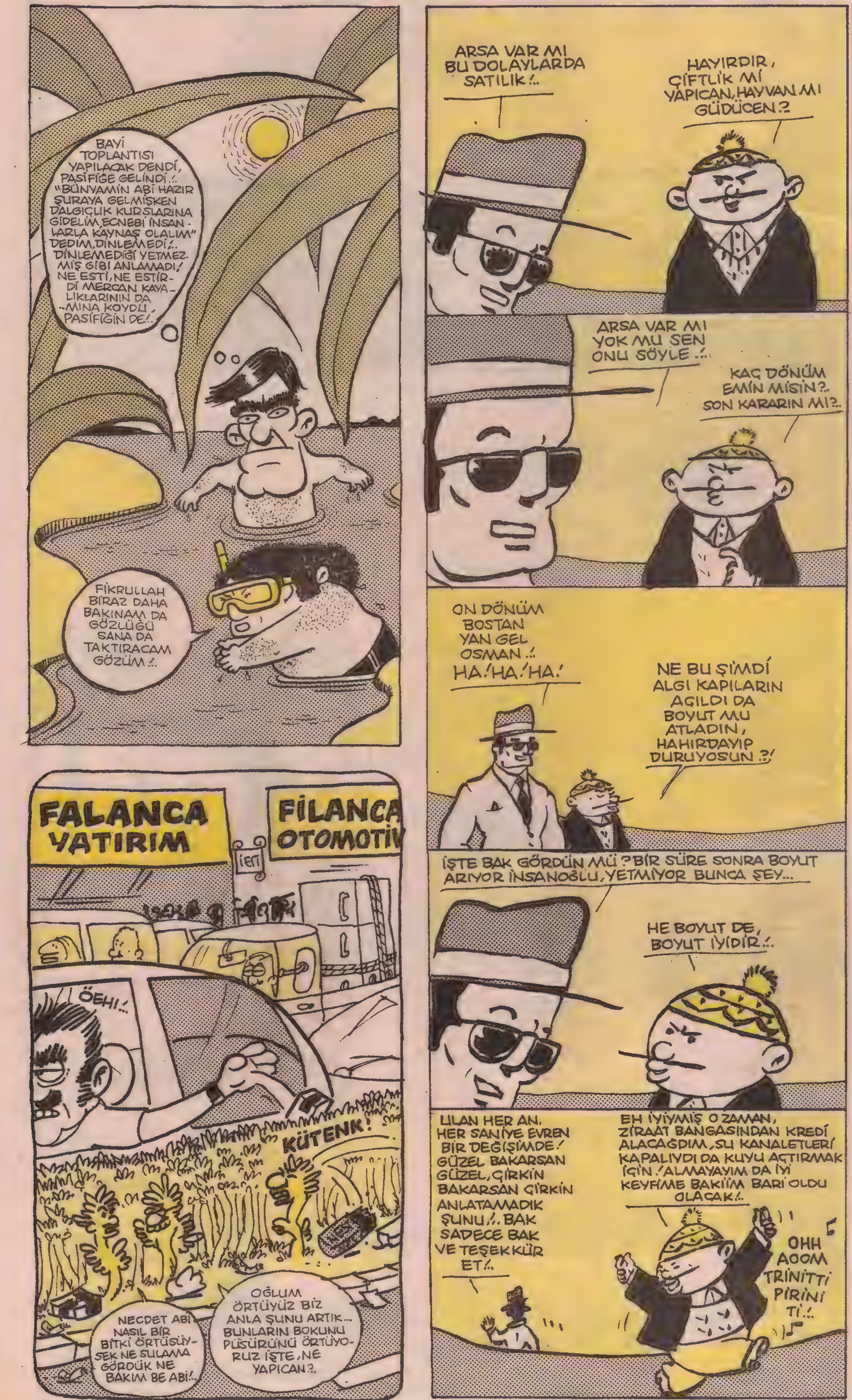
BAYİ TOPLANTISI YAPILACAK DENDİ, PASİFİĞE GELİNDİ!.. "BÜNYAMİN ABİ HAZIR ŞURAYA GELMİŞKEN DALGIÇLIK KURSLARINA GİDELİM, ECNEBİ İNSANLARLA KAYNAŞ OLALIM" DEDİM, DİNLEMEDİ!.. DİNLEMEDİĞİ YETMEZMİŞ GİBİ ANLAMADI! NE ESTİ, NE ESTİRDİ MERCAN KAYALIKLARININ DA -MINA KOYDU, PASİFİĞİN DE!.
FİKRULLAH BİRAZ DAHA BAKINAM DA GÖZLÜĞÜ SANA DA TAKTIRACAM GÖZÜM!..
FALANCA YATIRIM
FİLANCA OTOMOTİV
İETT
ÖEHH!..
KÜTENK!
NECDET ABİ NASIL BİR BİTKİ ÖRTÜSÜYSEK NE SULAMA GÖRDÜK NE BAKIM BE ABİ!..
OĞLUM ÖRTÜYÜZ BİZ ANLA ŞUNU ARTIK... BUNLARIN BOKUNU PÜSÜRÜNÜ ÖRTÜYORUZ İŞTE, NE YAPICAN?..
ARSA VAR MI BU DOLAYLARDA SATILIK!..
HAYIRDIR, ÇİFTLİK Mİ YAPICAN, HAYVAN MI GÜDÜCEN?..
ARSA VAR MI YOK MU SEN ONU SÖYLE!..
KAÇ DÖNÜM EMİN MİSİN?.. SON KARARIN MI?..
ON DÖNÜM BOSTAN YAN GEL OSMAN!.. HA! HA! HA!
NE BU ŞİMDİ ALGI KAPILARIN AÇILDI DA BOYUT MU ATLADIN, HAHIRDAYIP DURUYOSUN?!
İŞTE BAK GÖRDÜN MÜ? BİR SÜRE SONRA BOYUT ARIYOR İNSANOĞLU, YETMİYOR BUNCA ŞEY...
HE BOYUT DE, BOYUT İYİDİR!..
ULAN HER AN, HER SANİYE EVREN BİR DEĞİŞİMDE! GÜZEL BAKARSAN GÜZEL, ÇİRKİN BAKARSAN ÇİRKİN ANLATAMADIK ŞUNU!.. BAK SADECE BAK VE TEŞEKKÜR ET!..
EH İYİYMİŞ O ZAMAN, ZİRAAT BANGASINDAN KREDİ ALACAĞDIM, SU KANALETLERİ KAPALIYDI DA KUYU AÇTIRMAK İÇİN! ALMAYAYIM DA İYİ KEYFİME BAKIİM BARİ OLDU OLACAK!..
OHH AOOM TRİNİTTİ PİRİNİ Tİ!..

Akşamsetası

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

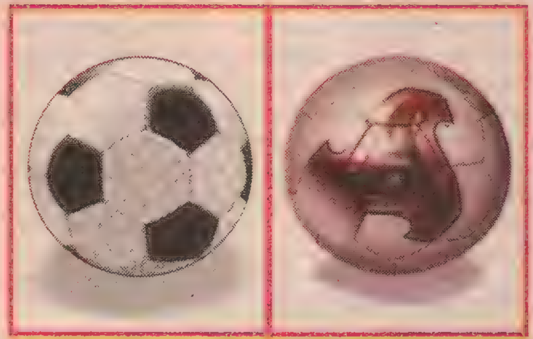

Eski Top & Yeni Top

❶ Eski top, çocukluğumuzda hep hayal ettiğimiz toptur...
Yeni top, hayal ötesi gibidir, kuşkuyla karşılanır!..

❷ Eski top, 'meşin yuvarlak'tır...
Yeni top, şeffaf poliüretan kaplamalıdır!

❸ Eski top, klasiktir...
Yeni top, çağımız şekilciliğinin futbola yansımasıdır!..

❹ Eski top, sadedir, iki renktir..
Yeni top rengarenktir, tasarım içinde bırakılmıştır!..

❺ Eski top, usta futbolcuyla anlam kazanır...
Yeni top, içi gaz dolu mikrobalon ağıyla 'dokunsan uçacak' yapıya sahiptir, kötü futbolcuya avantajdır!..

❻ Eski top, hemen hemen hepimizin evinde bir şekilde bulunmuştur...
Yeni top, henüz evlere girmemiş bir trendy nesnedir!..

❼ Eski top, sıcaktır...
Yeni top, soğuk!..
(Fikir: Sayın Aslan Özdemir)

vo@leman.com.tr

DELİ CEVAT İsviçre Leman gölü yakınlarında bir akıl hastanesinde tedaviye alındığından bu haftaki macerasını yayınlayamıyoruz... Kendisine acil şifalar diliyor biran önce aramıza dönmesini bekliyoruz... Di mi Cevat Aabi? Evet Benjamin!..

SAYI: 551
1 HAZİRAN 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **Yazişleri Müdürü:** Zafer Aknar
Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (112) **Baskı:** Ilıcak - 0.212.880 40 75 • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22 **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bergamalı'ya!

Leman'ın 11 Mayıs 2002 tarihli sayısında Nur-u Siyah'a yazdığın mektubu okudum. Öyle görünüyor ki, Nur-u Siyah'ın (Crazy Şair) yüreğindeki o koşulsuz sevginin değerini anlayamamışsın. Benim tanıdığım Nur-u Siyah sevgisini incitmez ve ona kutsal bir varlığın değerini yükler. Biliyor musun, senden çok bahsederdi, ben de hep seni tanımak istemişimdir. Azizem dediği kelebek ruhunu saatlerce anlattığı güzel kızı... Yani Bergamalı'yı tanımak isterdim. Beni üzen başka bir taraf da sevgisizliğinin onun o üstün sevgisini yendiğini düşünmem. Hâlâ anlamadın mı Bergamalı? O seni sevmiş hem de tüm içtenliğiyle. Değil senin sevgisizliğin, bu yaşamın ona açtığı çılgın savaş bile onun pes etmesine neden olamaz. Nazım Hikmet'in dediği gibi "Tahir olmakta ayıp değil, Zühre olmakta, hatta aşk yüzünden ölmekte..." Sevgide anlamsız gurura ve sonu olmayan çatışmalara yer yoktur.

Merak ettim, yeni aşkın sorumsuzsa neden bu sorumsuz aşkın bir parçası olmak için direniyorsun, neden kendini ona bağımlı hissetme gereği duyuyorsun. Sen yalnız değilsin... Bu koca evren senin küçük oyunlarına tahammül edemeyecek kadar büyük bir öfkeyle dolu. Uyan... Uyan ve gerçeğini görmeye çalış. Nur-u Siyah'ın tabiriyle kelebek ruhlu kız, içindeki o eşsiz düşlerin karanlığa ve boşluğa yenik düşmesine izin verme. Hergün aynanın karşısına geçip karanlık bir geçmişin yargıcına hesap vereceğine hayatın her anında mutluluğu bulmayı dene. Unutma yalnız değilsin.

Su Perisi

Merhaba Leman ve Dostları;

Hücre duvarları arasında boğulmak istenilen sesimizi siz Leman emekçileri ve tüm Leman dostlarına duyurmak için yazmaktayım bu satırlarımı.

Herkes gibi sevinen-üzülen, geleceğe dair umutları, beklentileri, idealleri olan 90 insan bugün aramızda yok. Onlar kimlikleri, inançları doğrultusunda yaşamak için; düşüncenin, muhalif olmanın baskı ve zorla yasaklanmaya çalışıldığı bir ülkede bedenlerini ortaya koyarak bu haklarının engellenemeyeceğini son nefesine kadar savunan insanlardı. Kimileriyse aynı idealler için çıktığı yolda, bir gece bilinci uykudayken damarına giren serum iğnesiyle ömürlerinden çalınan 10-15 yılla uyandılar uykularından. Bir düşünün; hiç sabah aynaya baktığınızda gördüğünüz yüzü tanımak için çaba harcadığınız oldu mu? Ya da fotoğraf albümünüzde en sevdiklerinize, çok şeyler paylaştıklarınıza boş gözlerle baktınız mı? Bir sabah kalktığınızda geçmiş güzel günlerinizin yanınızda olmadığı oldu mu? Bu ülkede yüzlerce insanın bir gecede zorla koluna giren serum iğnesiyle yaşamlarının en güzel yılları, anıları çalındı.

Evet, tahmin edebileceğiniz üzere Ölüm Oruçlarından ve hastanede, hücrelerdeki ölüm oruççularından bahsediyorum. Sözünü etmiş olduğum 90 kişi ve yüzlerce hafıza kaybına uğratılan insanlar için üzülmekten başka birşey yapamadığınızı düşünüyor olabilirsiniz. Ancak bu sayıların çoğalmaması hepimizin elinde. Söz konusu olan insan. söz konusu insan yaşamı olunca kuşkusuz her birimizin yapabileceği birçok şey vardır. Örneğin; TAYAD'lı ailelerin "Üç kapı Üç kilit"in açılıp soruna çözüm bulunması için başlatmış oldukları imza kampanyası var. Ölümlerin, sakatlıkların son bulması yolunda bu kampanyaya destek olarak, büyüterek ülkemizin geleceğine vurulmak istenilen prangaları yok etmek için bir adım atmış olacaksınız.

Unutmayın! Yaşananlardan dolayı tümüyle suçlu değilsiniz. Çünkü tarihi sizler başlatmadınız. Ancak tümüyle suçsuz da değilsiniz çünkü; tarihi sizler devam ettiriyorsunuz... İnsanlar ölüyor, sakat kalıyor. Ne uygulanan sansür, ne de duvarların kalınlığı bu gerçeği değiştirmez... Hepimiz yaşadığımız çağdan, onun gündeminden sorumluyuz. Onun hem tanığı hem sanığı konumundayız...

İbrahim Akın / F Tipi
Hapishanesi B2-3/57
Sincan/Ankara

Merhaba Sevgili Leman Dostları...

Öncelikle şunu belirtmek isterim ki, bundan iki hafta önce Leman Dergisi'nde sayın Nihat Genç (kendisini severek okurum, böyle bir yazarın dünyada olabileceğini sanmıyorum) çok güzel bir konuya değinmişti ve çoğumuz da okumuşuzdur... "Karayolu" başlıklı yazısında, Karadeniz'de yapılan doğa katliamından bahsetmiş ve bizi bu konuda haberdar etmişti. Ben şahsen şunu belirteyim ki; Karadeniz'i hiç görmedim, ve orada bulunmadım, fakat sayın N.Genç sayesinde, onun yazılarıyla orayı sevdim, aynı zamanda da orayı az çok tanıdım.

Ülkemizde yapılan doğa katliamlarına gün geçtikçe yenileri eklenmekte... Coğrafyasından, kültüründen sıyrılıp geldiğim, bir diğer doğa harikası Munzur'da, yani Munzur Vadisi'nde tam 7 adet baraj yapılmaktadır. Ve biz yapılan tüm katliamlara seyirci kalmakla büyük bir suç işliyoruz. Gelecek kuşaklara nasıl bir dünya bırakacağımız şimdiden belli. Hep birlikte bazı değerleri savunmak zorundayız... Daha duyarlı olmak zorundayız...

- 20 Ekim 2000 tarihinden beri devam eden ölüm oruçlarında nice canlar aramızdan ayrıldı, niceleri sakat kaldı, ve biz onları anlayamadık. Onların savunduğu değerler bu ülkedeki bazı değerlerin yok olmaması içindi... Doğasıyla, kültürüyle, coğrafyasıyla bu ülkeyi korumaktı amaçları... Onlara yürekten selamlar, her zaman yüreğimizde olacaklar... Selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Boran

Leman Okuyucuları ve Emekçilerine;

Merhaba. Sizlerle yüreğimdeki acıyı paylaşmak istedim... 17.05.2002 tarihinde Âşık Mahsuni Şerif öldü. Sabah haberlerde duyduğumda tek kelime edemedim. Sadece gözümden akan yaşları silebildim. Onun öldüğünü duyunca yüreğim burkuldu,sanki içimde birşeyler koptu. Böylesine büyük bir ozanın hayatının büyük bir bölümünü hapiste işkence çekerek geçirdiğini, Türkiye'nin ona hak ettiği değeri asla vermediğini düşündükçe acım yüreğime sığmaz oldu. Sizlerden bir isteğim var: Mahsuni Şerif'in bir türküsünü duyduğunuzda lütfen ayağa kalkıp türküye eşlik edin. Satırlarımı Âşık Mahsuni Şerif'ten bir dörtlükle bitirmek istiyorum:

İşte gidiyorum çeşmi siyahım
Önümüze dağlar sıralansa da
Sermayem derdimdir, servetim ahım
Karardıkça bahtım hey hey karalansa da

Som Kırmızı

Selamlar Leman Ailesi!

1998'den beri ben de ailenizdenim. Askerde tanıştım Leman'la. 24 yaşındayım. 11 Mayıs 2002 tarihinde yayınlanan sayınızdan sonra ben de yazmak istedim. Yaşım dolayısıyla öğrenmem gereken ve öğrenmek istediğim çok şey var. Ama 28 Şubat, Sivas olayları ve buna benzer tarihi önemli şeyleri öğrenmek istemiyorum. Yorumlarınız da sizde kalsın, ben saflığımı bozamam. Zaten para buldukça sigara, çay veya Leman alıyorum. 35 milyon borcum var, her gece uykumu kaçırıyor... İnternet cafe'ye borçlandım da... Her neyse gerçek hayatı tanıdıkça sanal aleme yöneliyorum. Evlenmekte istemiyorum. Kafanız karışmasın. Kerpiçten yapılmış bir evde kalıyorum. Nihat abicim buna da şükür, en azından akrepler ve fareler insanlardan anlayışlı...

Abim bir Alman kurdu (Coni) almış. Şimdilik İsmail abiye bahçesinde dursun diye vermiş. Benim de ilk arkadaşım 4-5 yaşlarımdayken babamın getirdiği Alman kurduydu (Boby). Neyse komşu Bülent abi, abim ve ben Coni'yi görmeye giderken sanki Boby'i görmeye gidiyormuşum gibi heyecanlandığımı anlattım. Dalga geçiyorlardı, yoksa sen de köpek misin diye?! Ben de meclis dışı olarak ben seçmedim ki insan olmayı dedim. Kabullendiler...

Genelde insanoğlu romantizmi karşı cinsle yaşamak ister. Boby yaşasaydı şimdi çimlerde, yağmurda, karda, betonda herhangi bir mevsim veya herhangi bir mekanda hasret gidermek isterdim. İnsanların tabiriyle hayvanlar, benim tabirimle çocuklar gibi oynamak isterdim. Karşılıklı ısırmak ben onu o beni... çünkü bıktım insanların dişlemesinden... Sizlere anlatacak o kadar çok şeyim var ki... Bitmez... Ben Bursa'da oturuyorum ama pek sosyal hayatımı yaşayamıyorum. İşsizim. Zaten çalışırsam daha fazla yaşayacak olmam korkutuyor... İş bulmasına bulurum da haklarımı alamadıktan sonra neden çalışayım, neden kendimi geliştirmek için harcadığım yıllara yapayım. Kriz var işte fakire, akıllanacak ama bu millet, zaten akıllı, yanlış anlamayın. Sadece bu millet benim gibi daha toy çocuk. Henüz mantık yürütemiyor.Zengin daha da zengin fakir daha da fakir olmaya başlamış. (Bu dolmuşçunun, esnafın, halkın sesi). Bence olay daha farklı, çözersem haberiniz olur.)

Evet, gözleri görmeyen çiçekçi amca ben de senin gibiyim. Bana da acırlar aynı senin gibi. (Benim de yazdıklarım Nihat abinin anlattığı gibi) Ancak benim satacak güzel hiçbir şeyim yok. Etrafa hep tren gibi bakıyorum. Etrafımda da bir sürü tren var. Yani aslında bakarsan kaçırdığın pek bir şey yok. Gözleri görüpte aslında pek bir şey göremeyenler de var. Tüneldeki işportacı ve taksi bekleyen iki kadın gibi...

Bak çiçekçi amca, kulaklarınla, ellerinle hissedemezsin. Ben de Bartın Özel Tip kapalı cezaevindeki Esin hanım da yağmurdan kaçmıyoruz. Seviyoruz yağmuru. Çiçekçi amca keşke senin yerinde olsaydım. Ben yaşama senin gibi inatla gülemiyorum... Leman ailesi bunları o ihtiyar çiçekçiye yazıyorum. Okuyamıyacağını biliyorsunuz. Bu yazımı ister yayınlayın, ister yayınlamayın. Ama çiçekçi amcama yazdıklarımı iletin. (Emir değil, insanca rica ediyorum)

Sizin gibi insanlarla çalışmak isterdim. Şöhretine, namına veya çıkarına değil sadece insan gibi insanlarla olmak için.

Hüseyin Subaşı
hu-seyin@hotmail.com

Herkese Selam!

İlk olarak Leman ve çalışanlarına çok teşekkür ederim. Leman'la tanışalı henüz bir ay kadar oldu ama bu bir ayda o kadar çok işime yaradı ki... Özellikle de sınavlarda!.. Valla Leman sayesinde harika kopya çekiliyo... Sınavlarda Leman'ı öğretmenin eline tutuşturuyoruz, tabi öğretmen dayanamıyo, dalıp gidiyo, biz de istediğimiz kadar kopya çekiyoruz. (Kopya deyince yanlış anlamayın, altı üstü sağa sola bakıyoruz)

Okur Mektupları'na genellikle üniversiteli gençler yazıyo. Eh ne yapalım, hep onlar mı yazacak, ben de aradan kaynayım dedim. Benim öyle herkes gibi büyüüük sorunlarım yok. Zaten 15 yaşındaki bir öğrencinin ne sorunları olabilir ki?.. Unutmadan söyliyim, bana Leman'ı öneren arkadaşım Barış'a çok teşekkürler.

Özlem Yıldırım
devrim-87@mynet.com

Yürüdük

Tarih 17 Mayıs'tı. Samsun'dan başladık Ankara'ya kadar yürüdük. Eskişehir'den, Kocaeli'nden, İzmir'den, Antalya'dan ülkenin dört bir yanından gelen binlerle beraber; baskıya, zulme, sömürüye, IMF'ye, ABD'ye karşı yürüdük. Barış istedik dünyada, değer istedik düşüncelerimize, genciz ya dedik bu bizim bayramımız... Liselisiyle, üniversitelisiyle, izcisiyle yürüdük. Halkın sözcüsü olarak yürüdük. (Eskisi gibi olabileceğimizi umarak). Meydanlardan geçtik, şehirlerden geçtik. CHP'lisiyle, SİP'lisiyle yürüdük. Halka yürüdük. Samsun'dan Ankara'ya yürüdük üç gün boyunca... Üç gün yorulduk, uykusuz kaldık, aç kaldık bazen otobüslerde. Ama inandık, sesimizi duyan olur diye inandık. Hiç de yitirmedik inancımızı. Ve 19 Mayıs'ta bayıltıcı bir sıcak altında Ankara'daydık... Ama duyan olmadı bizi. Biz binler, üniversiteliler bayramlaşmaya gelmiştik Ankara'ya. Bağırdık avazımız çıktığı kadar, susma dedik, sustukça... Kendimiz çaldık, kendimiz söyledik. Belki uyuyan devi uyandırırız dedik. Ama kimsenin haberi olmadı. Hiçbir TV kanalında görmedik bize dair tek kelime. Ankara'daki konsere gelen yıldızlardan bahsediyordu haber bültenleri. Oysa asıl yıldızlar çoktan geçmişti ordan birkaç saat önce, bağıra çağıra, bayramlaşarak. Van kedilerinin çiftleşme mevsiminin bitmesi haber olmuştu da, bizi gören olmamıştı.

Anladık akşam olduğunda; 19 Mayıs gençlerin değil şarkıcıların bayramıydı. Biz artık bu memleketin, polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır, meclisi vardır, MEDYA'sı vardır... demeyeceğiz.

26_41@Mynet.com

Leman'a;

Geçenlerde 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı'ydı. Nedense bu ülkede bu tür bayramlar büyük bir coşku içinde, doyasıya kutlanamıyor bayramaları hakeden kişiler tarafından. 19 Mayıs'lar, 23 Nisan'lar işkenceden farksız geçiyor.

Birkaç devlet adamı boy göstersin diye kafamıza yumurta kırsan pişecek bir güneş altında, bomboş, gölgesiz bir alanda saçma sapan hareketler yapıyoruz. Bu eğlendirmek zorunda bırakıldığımız adamlar bizim için ne yaptı ki, biz onlar için birşeyler yapalım. Ekonomi berbat, eğitim sistemi desen ona keza... İdeallerimizin, yaşama hevesimizin, hayallerimizin çalınıp yokolmasında parmağı bulunan insanlar için neden bu tuhaf hareketleri yapıyoruz? Eğer onlara ille de bir hareket yapılacaksa yapılması gereken hareket bunlar değil. Hem eğer bu bizim, yani gençlerin bayramıysa neden biz güneşin altındayız da, onlar konforlu koltuklarda, gölgede oturuyor? Neden o koltuklarda biz oturup da onların devleti yönetirken ve halka yolsuzluklarını yutturmaya çalışırken ki kıvırmalarını bir de fiziksel olarak seyretmiyoruz? Ben böyle bayramlar yaşamak istemiyorum artık. Nerede idealist, yürekli, zeki gençlik? Bu sistem böyle devam ederse, bu bayramlar bu şekilde kutlanmaya devam ederse Atatürk'ün en güzel birkaç armağanı da zamanla anlamını yitirecek. Bir işkence günü, bir sisteme tekrar tekrar lanet okuma günü olarak kalacak eski sayfalar arasında.

Gençlik gitmiyor artık. Gençliğin gidecek gücü bile kalmadı. Gençlik sürükleniyor. Karamsarlığa, güvensizliğe, sessizliğe, kendi içlerine sürükleniyorlar. Sürüden ayrılmıyorlar zarar görmemek çin ama aslında kurdun zaten sürünün içinde olduğunu göremiyorlar.

En kısa zamanda aydın bir gençlikle, aydın bir geleceğe kavuşmak ümidiyle! Sevgiler.

Munise

Sevgili Lemancılar;

Şimdilerde Kıbrıs'ta askerlik yapmaktayım. Burda bile sizi, rafların baş köşelerinde görmek beni haklı olarak gururlandırıyor. Son sayılarda "Konya ve Konyalı'ya" ilişkin okuduklarım beni her zamanki gibi üzmüştür. Ben de Konyalı'yım. Bilirim tutucudur Konyalı ve üzer, incitir güzelim kızları. Ama ben bir İstanbul sevdalısıyım, durmadan onu yazar onu söylerim. "Bir yanımda Beş Parmaklar bir yanımda İstanbul". İşte böyle bir mayıs gününde ayrıldım İstanbul'dan. Bir çığlık kopar Haydarpaşa'da, çöpçüler çabucak süpürür hıçkırıkları ve gözyaşlarını her göndermenin peşi sıra. Bostancı'dan geçerken altında şiir yazıp kitap paralarına şarap içtiğimiz çınar ağaçlarının dallarını görürüm, el sallar gibi.

Yoksullukları, acıları yeni umutlarla süsleyip sonlarına ZAFER ve MÜCADELE çağrıştıran son çıkan kitapları satardık Bostancı parkında. Yarı fiyatına veya etiketin yarı fiyatına. Şafak sökerken Afyon'da kaymakçıların sesine uyanır ve çok geçmeden güneşle beraber, Konya Ovası'na bölünürüz usul usul.

Bütün Leman'cıları selamlıyorum... Ne oralı ne buralı, Adalıyız Adalı.

Fidel

---

11. Sayfadan devam

Kızıltopraklar

ayaklarına basmadan gitsin istersiniz. Kızılırmak çıplak ayaklarına basmadan toz toz, toz bulutu uçuyor küçük tepelerin üstünden hayaller gibi. Hititler'den kalma tozlu tepelerde, yarin çıplak ayakları geziniyor, eziliyor çıplak tepeler.

Evliyaların gözbebekleri gibi tepeler. Gözbebeklerine batmış gibi mezartaşları. Şimdi anladım, Kızılırmak, aşık, kral, sevgili, aptal, öpülmemiş kupkuru iskeletlerini taşıyor Karadeniz'e. Bir ağacın özsuyu gibi, İç Anadolu'nun özünü koca kara ağzıyla emiyor Karadeniz. Tarihin apdallarını, sırlarını, çamurlu derinlerine gömüyor. Karadeniz'in diplerine testiler dizi dizi diziliyor buradan. Bu yağmurlar bu yüzden, böyle zevkli, tatlı tatlı yağıyor, şarap gibi. Mezar yataklarını söküp söküp Karadeniz'e bırakıyor. Ah Kızılırmak! Koklayarak Anadolu'nun her bir taşını, sürünerek en güzel yeşil tepeciklerine çıplak ayaklarıyla, eteklerini durmaksızın Karadeniz'e taşıyor.

Bakardım bazen sahilde, akşamları uzun uzun ufuklarına. O kırmızı kara alevden gemiler. O ateşten köpükler! Şimdi anlıyorum, hangi genç kızın gerdanından kopartılmış. Şimdi öğreniyorum, hangi selvi boylunun nazından, tavrından, zehirli isyankar sözlerinden aşırma. Siyah denizim benim. Şimdi anladım o delirmiş, derin sevinçlerini. Şimdi tanıdım, herkesten gizlediğin o güzeller güzeli sevgilini. Neden hala bu kadar kızgın yanıyor bu toprak. Bu aşk, bu tepelerden niye gitmiyor. İçimizde, derelerde, dışımızda yanan nedir hala? Yüzbinlerce insan buraya pirlerine mi gelir hala, kırmızı kuşaklı gelin gibi Kızılırmak'ı uğurlamaya mı?

Kızılırmak çıplak ayaklı sevgili, hem de dağları oyarak ilerleyen upuzun kara saplı bir bıçak gibi. Kenarında çiçekleri, otları, hem sarı, hem kırmızı, hem de ıstırap gibi. Boynuna dolanmış tepeleri, hem türkü, hem bir inleme, hem de bitmeksizin ah ah ah çeker gibi. Dönüp dönüp tepelerin boynuna sarılıyor, hem semah, hem cem, hem de şarap kokulu gece sevişmeleri gibi. İşte bu kızıl tepeler, hem bir savaş meydanı, hem de bir yatakodası gibi.

Tanrı'nın, pirlerin testisinden usul usul akan kıpkırmızı şarap gibi bu ırmak, o kocamış kara denizi hırçın bir isyankar yapıyor. Vuruyor taşlarına başını. Vuruyor keskin dalgalarını dağlarına. Yol bulup akmak istiyor. Kaldırıp dalgalarını kayalardan, toz bulutu uçmak istiyor. Anadolu'nun tam ortasında uyuyan sevgilisini, her gece öpmek istiyor. Şimdi bu tozlu tepelerde, zırlayarak ağlayan bu çocuk bu kızıl tepelerin her taşını öpmek istiyor.

Kızılırmak taşıyor kızıl topraklarını! Küçük tepeler gittikçe ufalıyor. Rüzgar hergün biraz daha düzleştiriyor toprağı. Yüzyılların bitmeyen alevi, aşkı, tepeleri hergün daha derince eritiyor. Toprak, aşkla kendini ırmağa parçalatıp, çölleşiyor. Toprağın kalbine gömüldükçe ozanları, Anadolu'nun ortası biraz daha mecnunlaşıyor. Güneşin altında parlıyor Kızılırmak. Tarihin, ruhumuzun aynası gibi, hep yarım kalmış kavga dövüş bir düğün gibi. Kızılırmak tepecikleri oyup oyup geri geliyor, gitmem diyor. Soğuk bir toprak testiden dökülür gibi, bir yel savruluyor, hep aynı içli türküyü söylüyor: İşte gidiyorum, çeşmi siyahım.

Ben, deniz tarafındanım, damadın kardeşiyim. Yüzyıllardır burada bir yuva, bir düzen kuramadık. Şimdi anlıyorum Karadeniz'i, ne zor imiş, bir ermişin, bir pirin kızını almak. Bin yılın her günü Mevlana'yı, Yunus'u dünür diye gönderdik, yine alamadık Hacıbektaş'ın bu kızılsaçlı kızını. Şimdi anlıyorum, her yüzyıl tecavüz edilmiş, kılıçtan geçirilmiş ama hala bakir bu kızıltoprakları!

Buralara kızıllığını veren, kızgın güneşin yakıcı alevi değil. Sevgilinin koynunda dik açıyla taşıdığı kanlı hançeri. Ne paslanır bu hançerler, ne çamura batar, ne toprağı çizer, ne de ete girer. Peki neden aynı dikaçıyla, bu hançer yüzyıllardır Orta Anadolu'nun kalbinin üstünde bekler!

Çünkü yalnız bu hançerler, en aziz, en kutsal zevkimiz gururumuz sefil olmasın, rezil olmasın diye onurumuzun başında, başımızı bekler!

nihatg@leman.com.tr

Akşamsetası

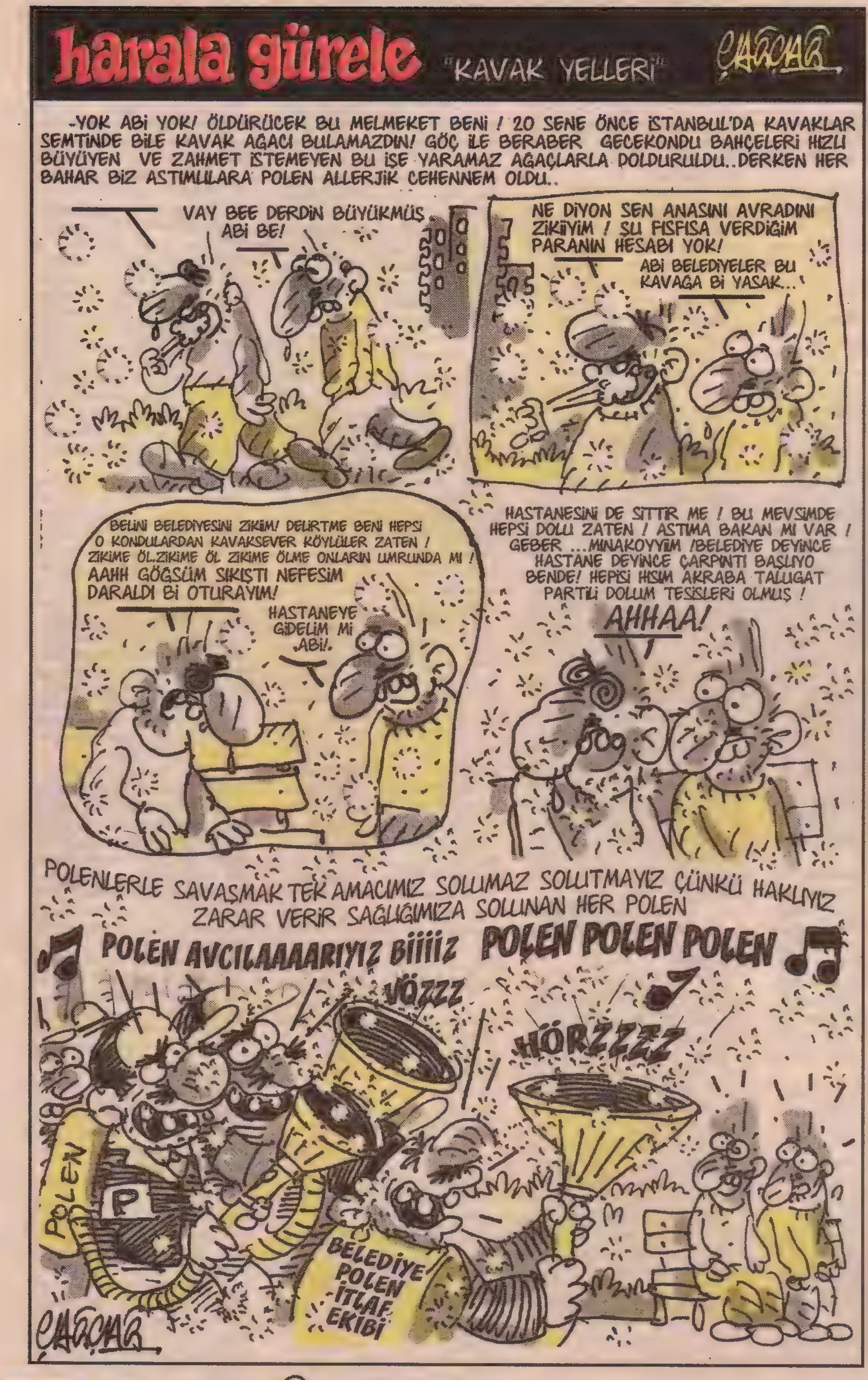
harala gürele
"KAVAK YELLERİ"
-YOK ABİ YOK! ÖLDÜRÜCEK BU MELMEKET BENİ ! 20 SENE ÖNCE İSTANBUL'DA KAVAKLAR SEMTİNDE BİLE KAVAK AGACI BULAMAZDIN! GÖÇ İLE BERABER GECEKONDU BAHÇELERİ HIZLI BÜYÜYEN VE ZAHMET İSTEMEYEN BU İŞE YARAMAZ AGAÇLARLA DOLDURULDU..DERKEN HER BAHAR BİZ ASTIMLILARA POLEN ALLERJİK CEHENNEM OLDU..
VAY BEE DERDİN BÜYÜKMÜŞ ABİ BE!
NE DİYON SEN ANASINI AVRADINI ZİKİİYİM ! ŞU FISFISA VERDİGİM PARANIN HESABI YOK!
ABİ BELEDİYELER BU KAVAGA Bİ YASAK...
BELİNİ BELEDİYESİNİ ZİKİM! DELİRTME BENİ HEPSİ O KONDULARDAN KAVAKSEVER KÖYLÜLER ZATEN ! ZİKİME ÖL.ZİKİME ÖL ZİKİME ÖLME ONLARIN UMRUNDA MI ! AAHH GÖGSÜM SIKIŞTI NEFESİM DARALDI Bİ OTURAYIM!
HASTANEYE GİDELİM Mİ ABİ!
HASTANESİNİ DE SİTTİR ME ! BU MEVSİMDE HEPSİ DOLU ZATEN ! ASTIMA BAKAN MI VAR ! GEBER ...MINAKOYYİM !BELEDİYE DEYİNCE HASTANE DEYİNCE ÇARPINTI BAŞLIYO BENDE! HEPİSİ HISIM AKRABA TALUGAT PARTİLİ DOLUM TESİSLERİ OLMUŞ !
AHHAA!
POLENLERLE SAVAŞMAK TEK AMACIMIZ SOLUMAZ SOLUTMAYIZ ÇÜNKÜ HAKLIYIZ ZARAR VERİR SAGLIGIMIZA SOLUNAN HER POLEN
POLEN AVCILAAAARIYIZ Biiiiz POLEN POLEN POLEN
VÖZZZ
HÖRZZZZ
POLEN
P
BELEDİYE POLEN İTLAF EKİBİ

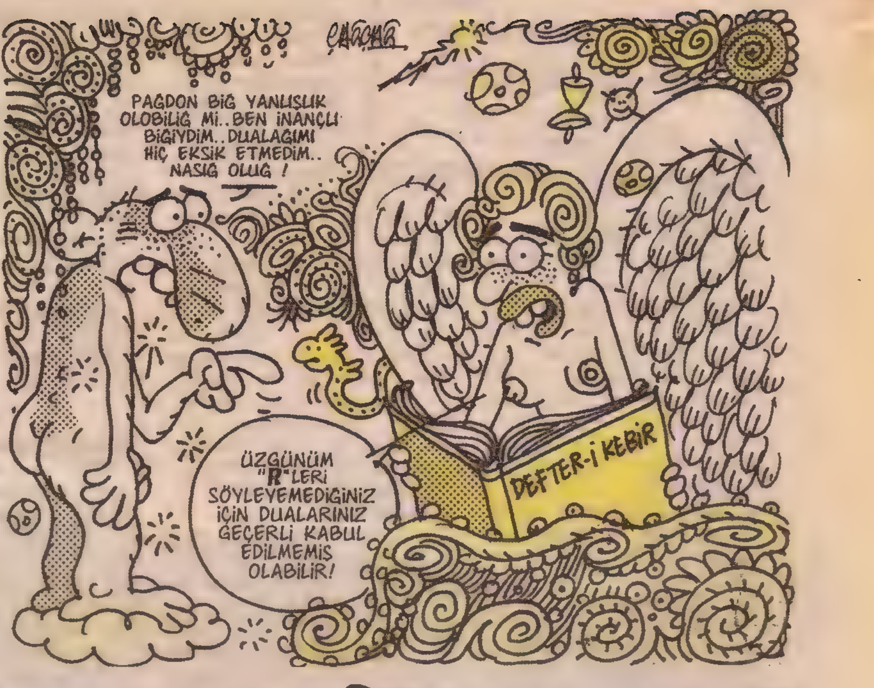
PAGDON BİG YANLIŞLIK OLOBİLİG Mİ..BEN İNANÇLI BİGİYDİM..DUALAGIMI HİÇ EKSİK ETMEDİM.. NASIG OLUG !
ÜZGÜNÜM "R"LERİ SÖYLEYEMEDİGİNİZ İÇİN DUALARINIZ GEÇERLİ KABUL EDİLMEMİŞ OLABİLİR!
DEFTER-İ KEBİR

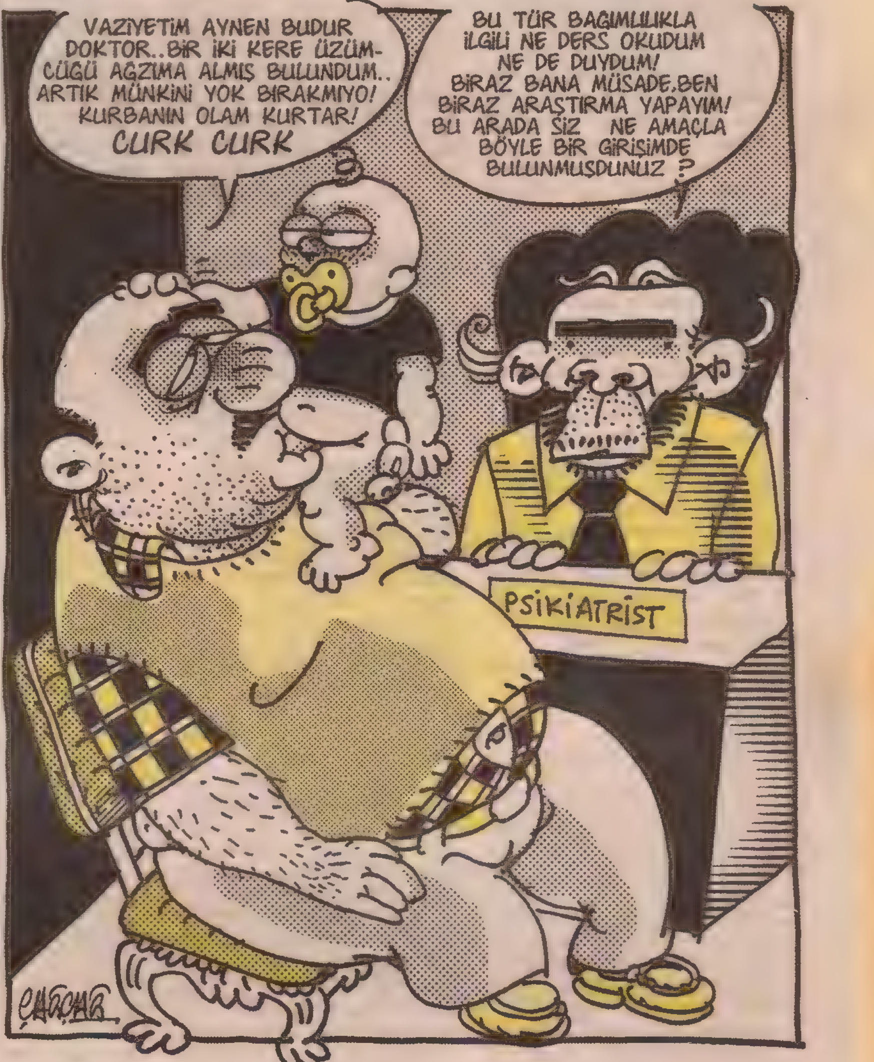
VAZİYETİM AYNEN BUDUR DOKTOR..BİR İKİ KERE ÜZÜMCÜGÜ AGZIMA ALMIŞ BULUNDUM.. ARTIK MÜNKİNİ YOK BIRAKMIYO! KURBANIN OLAM KURTAR! CURK CURK
BU TÜR BAGIMLILIKLA İLGİLİ NE DERS OKUDUM NE DE DUYDUM! BİRAZ BANA MÜSADE.BEN BİRAZ ARAŞTIRMA YAPAYIM! BU ARADA SİZ NE AMAÇLA BÖYLE BİR GİRİŞİMDE BULUNMUŞDUNUZ ?
PSİKİATRİST

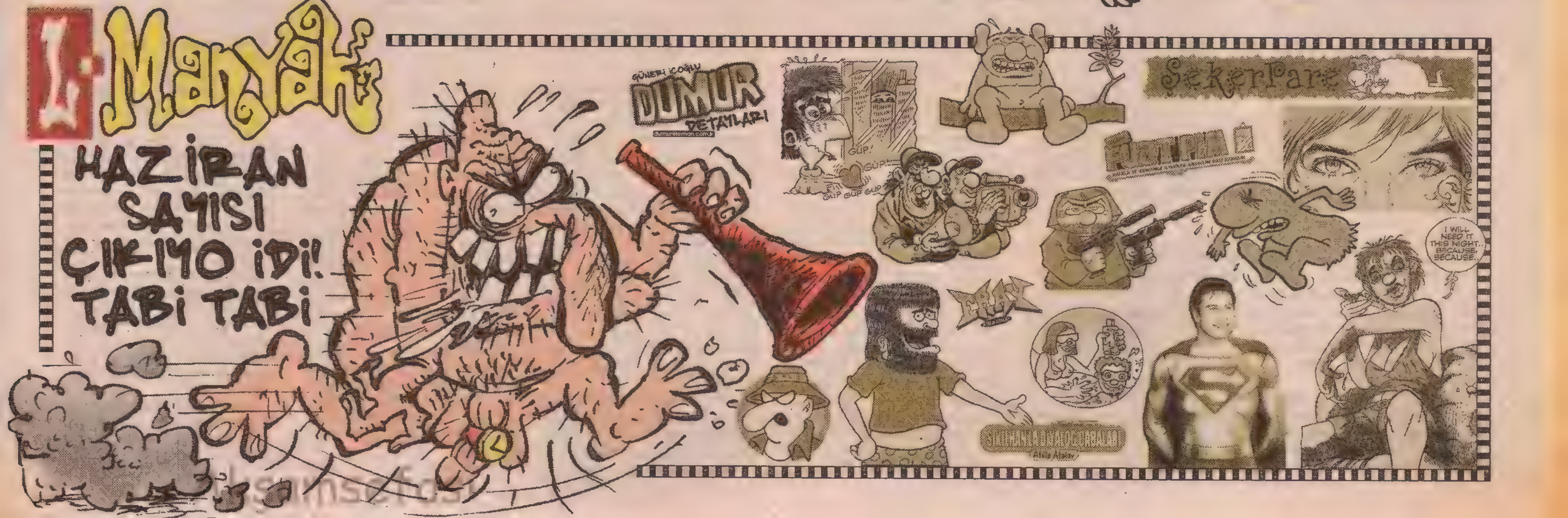
L-Manyak
HAZİRAN SAYISI ÇIKIYO İDİ! TABİ TABİ
GÜNERİ İÇOĞLU DUMUR DETAYLARI
ŞekerPare
I WILL NEED IT THIS NIGHT.. BECAUSE, BECAUSE..

ksamsefasi

552

8 Haziran 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/23- 600.000 TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

BU ÜLKEYİ KİM YÖNETİYOR?

Ecevit en son doktorlarına "istirahatim ne zaman bitecek" diye sormuş..

Başbakanımız hasta... ilk günlerde basit bir rahatsızlık, soğuk algınlığı gibi gözüken Sayın Ecevit'in hastalığı önce gizemli tuhaf sonra da dramatik bir seyir izledi... Şu günlerde iyice dramatik çünkü ağır gözüken hastalık özellikle medya tarafından karikatürize edilmeye başlandı ve tüm ülke tarafından tahammül edilemez bir noktaya geldi... Ağır bir hastalık geçirirken, üstelik ilginç kişiliğiyle hemen her kesim tarafından bir tarafından, hatta itici taraflarıyla bile sempatik bulunabilen Ecevit nasıl bu tahammül edilmez noktaya geldi?.. Ülkenin içinde bulunduğu ağır koşullar ve bunların 1 numaralı sorumlusu olması önemli bir etken, medyanın RTÜK yasası çıkana kadar sırtını sıvazlarken şimdi neredeyse ölü gömücüsü olması başka bir etken ama en önemlisi Ecevit ailesinin aldığı akıl almaz tutum... Bir zamanların meydanlara milyonları sevgi seliyle önüne katıp toplayan ak güvercinli kasketli Karaoğlan'ından geriye sadece boyatmaktan asla imtina etmediği kapkara saçlarıyla bıyıkları kaldı... Ağır hastayken bile kapısını çalan yok.. Parkinson ve yan etkili pek çok ağır hastalığın pençesindeyken yanında o sevgi selinden geriye yalnızca sağlam bir kaya, eşi Rahşan hanım ve 3-5 kuru çakıl taşı kaldı.. Hastalığı nedeniyle MGK toplantısına katılamayan, dış gezileri iptal edilen, Cumhurbaşkanının Çankaya liderler zirvesine katılacağı pek şüpheli Başbakan figürünün eksikliğine rağmen çarkların hala gacır gucur da olsa işlemesi ise Türkiye Cumhuriyeti'nin devlet işleyişinin ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. Ecevit'in hastalığını ağzı sulanarak izleyen Bahçeli'nin dışında, Tayyip Erdoğan, Çiller gibi pek çok siyasetçi var. Hastalığın seyriyle ve aldıkları tutumla ilgili aynı zamanda iktidar hırsı hastalığından da muzdarip Ecevit çiftinin açıklamaları ise durumu iyice saçma sapan gösteriyor ve içinden çıkılmaz hale getiriyor.. Ve Türkiye dümeni olmayan bir gemi gibi açık sularda yol alıyor...

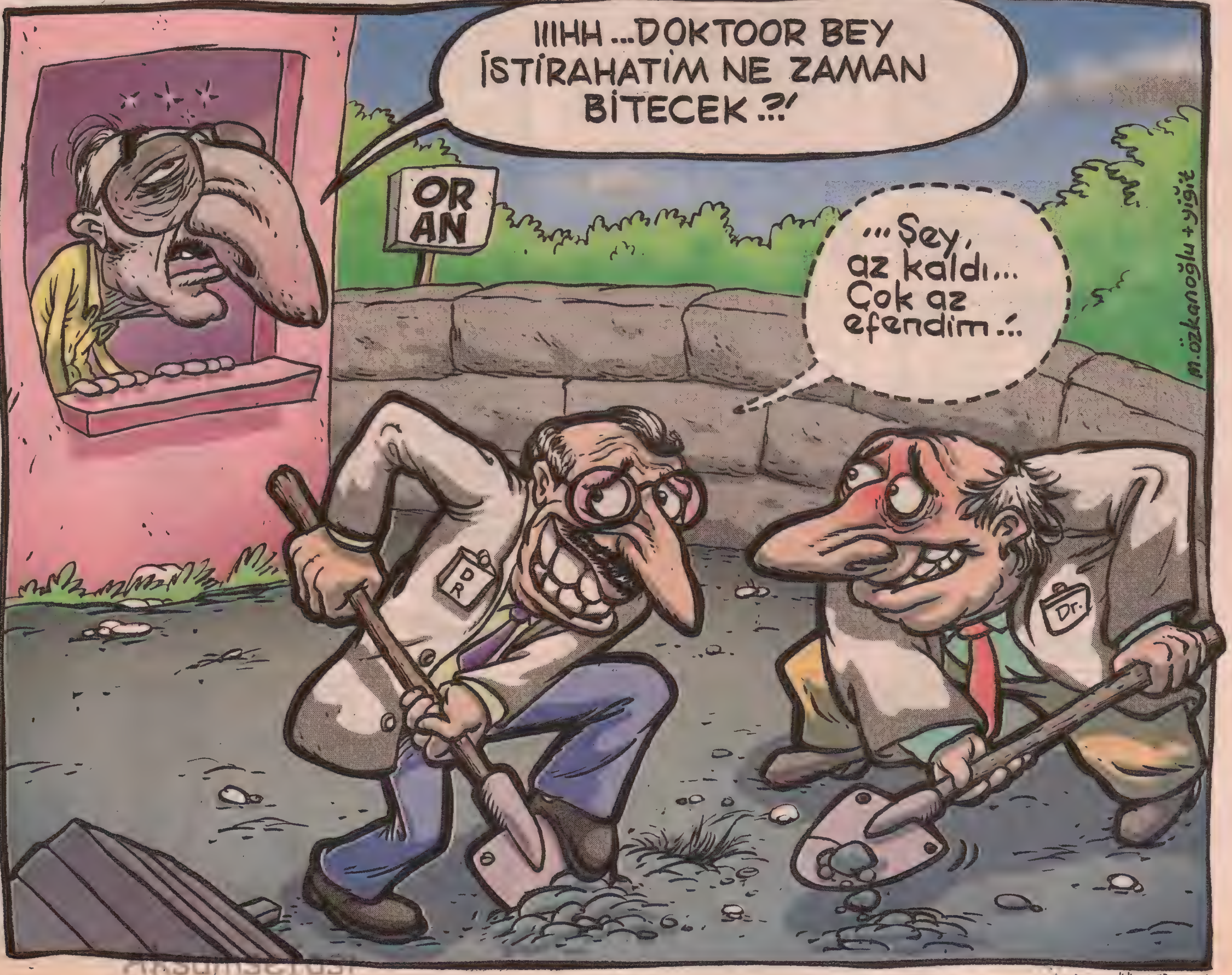
IIIHH ...DOKTOOR BEY İSTİRAHATİM NE ZAMAN BİTECEK ?!
OR AN
...Şey, az kaldı... Çok az efendim..!.
DR
Dr.
m.özkanoğlu + yiğit

K.K.T.C-750.000 TL.

met üst pazar sevişgenleri

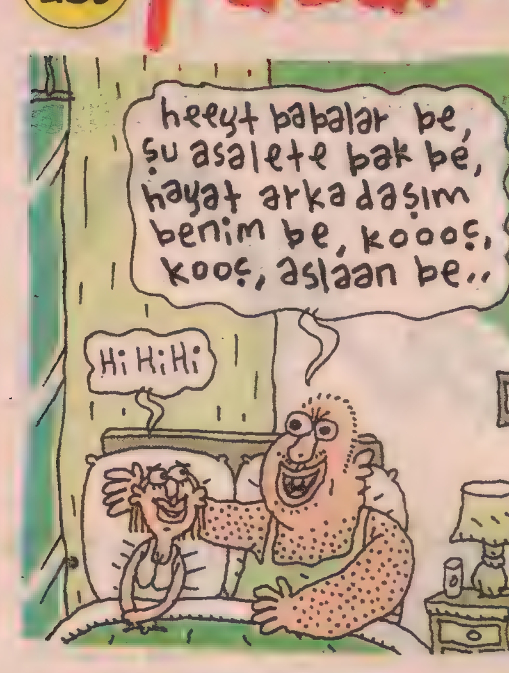
heeyt babalar be, şu asalete bak be, hayat arkadaşım benim be, koooş, kooş, aslaan be..
Hi HiHi

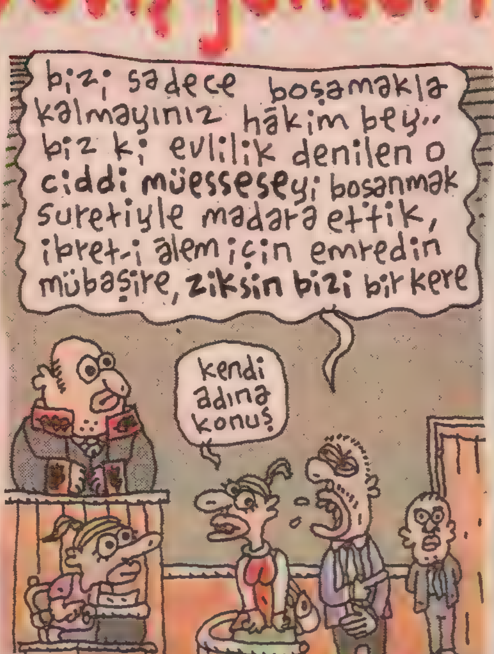
bizi sadece boşamakla kalmayınız hâkim bey.. biz ki evlilik denilen o ciddi müesseseyi boşanmak suretiyle madara ettik, ibret-i âlem için emredin mübaşire, ziksin bizi bir kere
kendi adına konuş

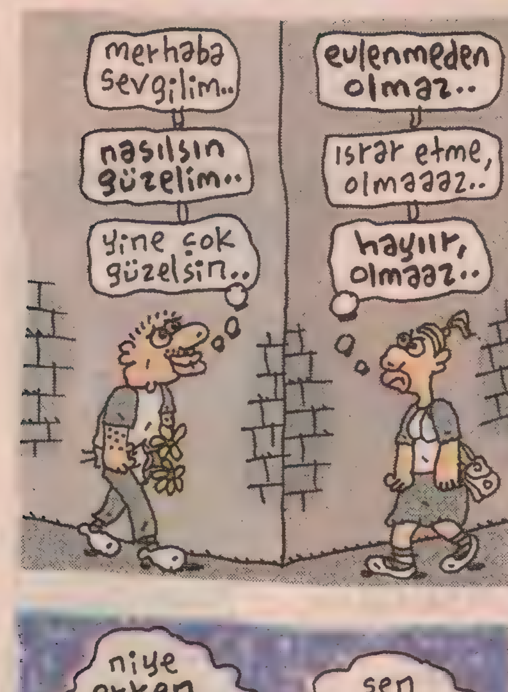
merhaba sevgilim..
nasılsın güzelim..
yine çok güzelsin..
evlenmeden olmaz..
ısrar etme, olmaaaz..
hayıır, olmaaz..

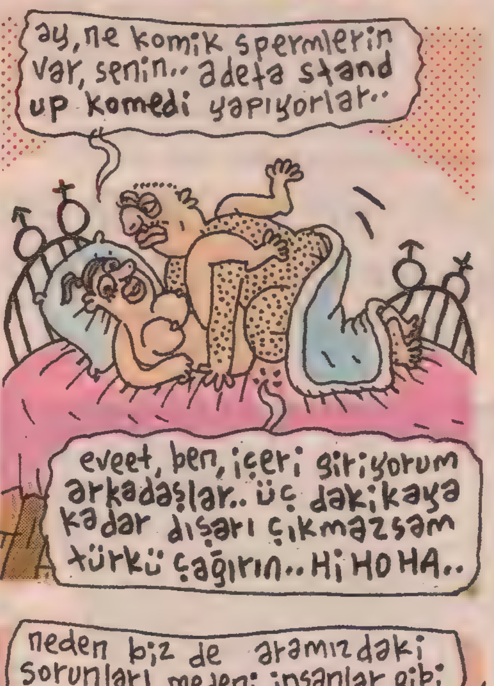
ay, ne komik spermlerin var, senin.. adeta stand up komedi yapıyorlar..
eveet, ben, içeri giriyorum arkadaşlar.. üç dakikaya kadar dışarı çıkmazsam türkü çağırın.. Hi HO HA..

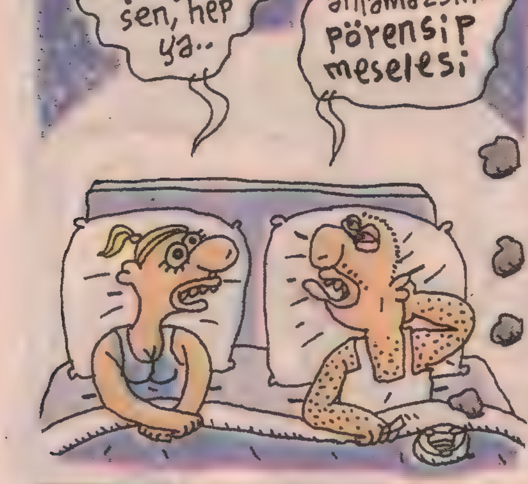
niye erken boşalıyorsun sen, hep ya..
sen kadınsın, anlamazsın.. pörensip meselesi

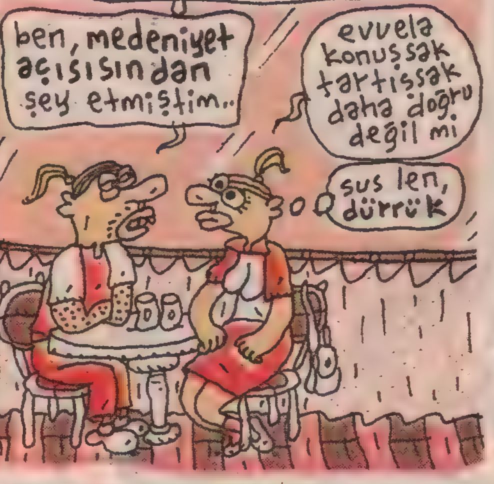
neden biz de aramızdaki sorunları medeni insanlar gibi sevişerek çözmüyoruz..
ben, medeniyet açısısından şey etmiştim..
evvela konuşsak tartışsak daha doğru değil mi
sus len, dürrük

Ülkücü seri katiller birer birer aramıza katılıyor!!! 5 kişinin katili İsa Armağan'ın salıverilmesinin ardından, 7 TİP'li öğrenciyi boğarak öldüren Haluk Kırcı da aftan yararlanmak için resmen başvuru yaptı...

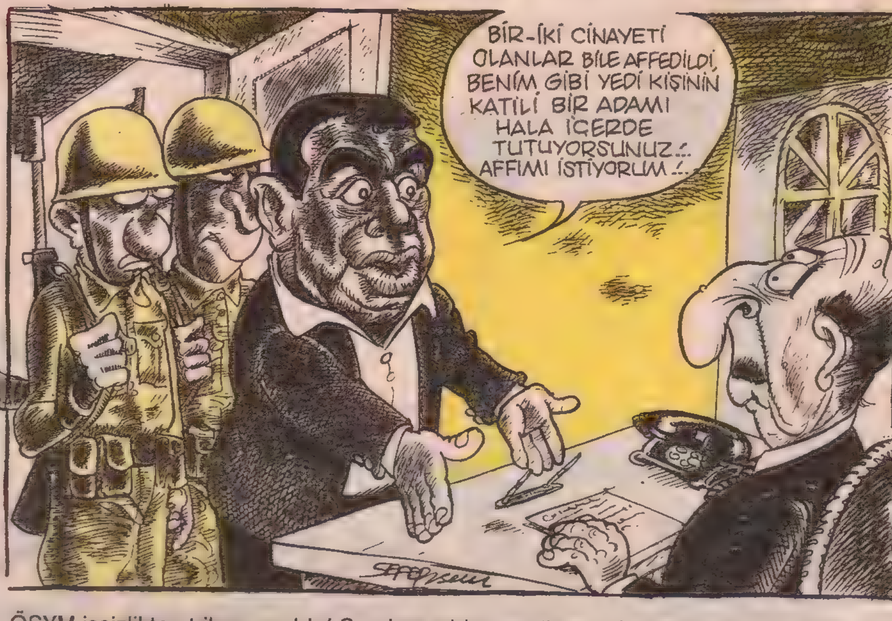
BİR-İKİ CİNAYETİ OLANLAR BİLE AFFEDİLDİ, BENİM GİBİ YEDİ KİŞİNİN KATİLİ BİR ADAMI HALA İÇERDE TUTUYORSUNUZ..! AFFIMI İSTİYORUM..!

ÖSYM işsizlikten trilyoner oldu! Son beş yılda yaptığı sınavlardan yaklaşık 172 trilyon para toplayan ÖSYM, son üç yılda sadece memurluk sınavından 70 trilyon kazandı.. Ancak sınava giren 1 milyon 800 bin kişiden sadece yüzde 5'i bir işe yerleştirebildi.

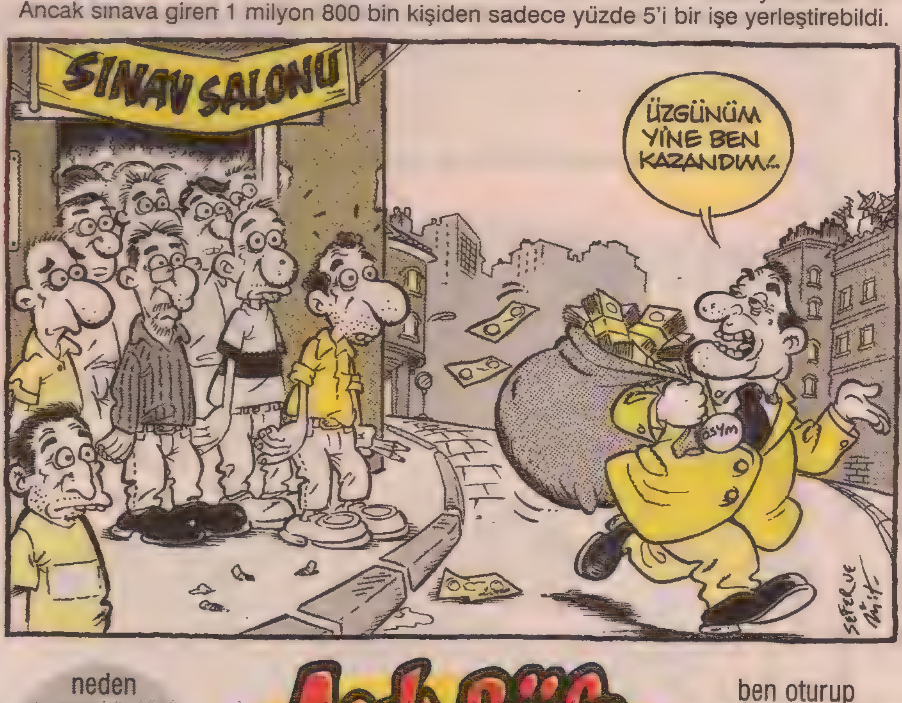
SINAV SALONU
ÜZGÜNÜM YİNE BEN KAZANDIM..!
ÖSYM

Açık Büfe

met üst

neden
bulmacalarda
mısırlı eski bir
tanrı ismi
sorulur da
mısırlı eski bir
kul ismi
sorulmaz

kanncalar'dan
asker kaçağı
olmaz

yeni
boğaz köprüsü
rüyalanmızdan mı
geçecek

annen gibi
düşünüyorsun..
baban gibi
konuşuyorsun
sen kimi
yaşıyorsun

konuşmama'nın
erdemleri üzerine
elli yedi saat
konuşabilirim

üniversite
mezunu'yum
işsiz'im..
başvurmadığım
duvar
kalmadı

herkesler **en en'i**
olmaya çalışırken
en en bir
şeylerin..

ben oturup
kenarda **endişe**
duyuyorum

enine boyuna
düşün..
burnunun dikine
konuş

BOLU'da niye
tek **u** var

gençlerimiz
bilimsel olarak
yetişiyor
deneme-**yamulma**
yöntemi'yle

DİP NOT

Alp Tamer

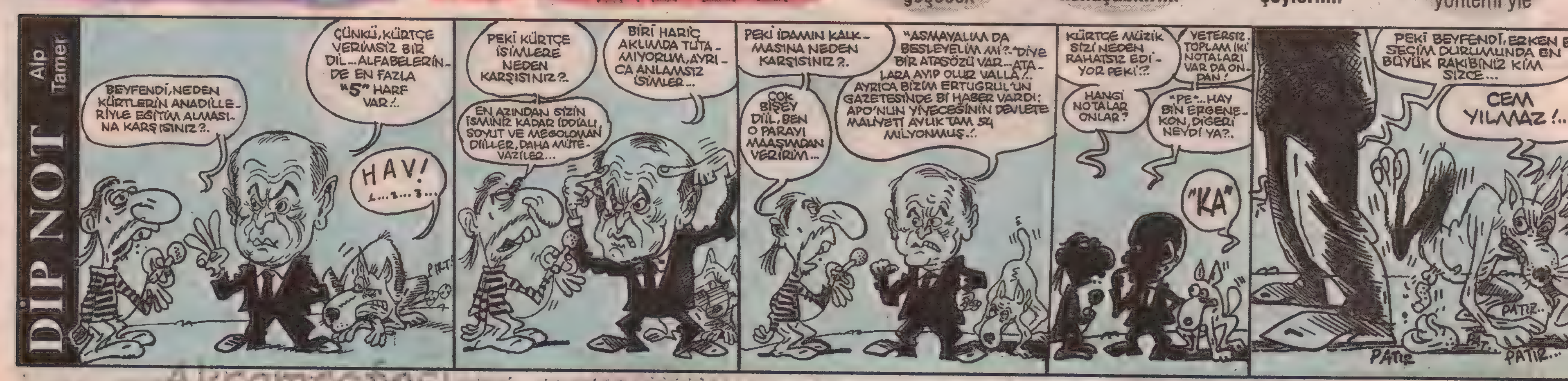
BEYFENDİ, NEDEN KÜRTLERİN ANADİLLERİYLE EĞİTİM ALMASINA KARŞISINIZ?..
ÇÜNKÜ, KÜRTÇE VERİMSİZ BİR DİL...ALFABELERİNDE EN FAZLA "5" HARF VAR!..
HAV! 1...2...3...
PIRT!
PEKİ KÜRTÇE İSİMLERE NEDEN KARŞISINIZ?..
BİRİ HARİÇ AKLIMDA TUTAMIYORUM, AYRICA ANLAMSIZ İSİMLER...
EN AZINDAN SİZİN İSMİNİZ KADAR İDDİALI, SOYUT VE MEGOLOMAN DİLLER, DAHA MÜTEVAZİLER...
PEKİ İDAMIN KALKMASINA NEDEN KARŞISINIZ?..
"ASMAYALIM DA BESLEYELİM Mİ?.."DİYE BİR ATASÖZÜ VAR...ATALARA AYIP OLUR VALLA!.. AYRICA BİZİM ERTUĞRUL'UN GAZETESİNDE Bİ HABER VARDI: APO'NUN YİYECEĞİNİN DEVLETE MALİYETİ AYLIK TAM 54 MİLYONMUŞ..!.
ÇOK BİŞEY DİİL, BEN O PARAYI MAAŞIMDAN VERİRİM...
KÜRTÇE MÜZİK SİZİ NEDEN RAHATSIZ EDİYOR PEKİ?..
YETERSİZ. TOPLAM İKİ NOTALARI VAR DA ONDAN!
HANGİ NOTALAR ONLAR?
"PE"...HAY BİN ERGENEKON, DİĞERİ NEYDİ YA?..
"KA"
PEKİ BEYFENDİ, ERKEN E SEÇİM DURUMUNDA EN BÜYÜK RAKİBİNİZ KİM SİZCE...
CEM YILMAZ!..
PATIR
PATIR...
PATIR..

LeMan

Üniversiteye girme umudunun yarattığı yüzlerce trilyonluk pazardan pay kapma çılgınlığı, dershaneleri maymuna çevirdi. ÖSS'de Türkiye genelinde dereceye girecek öğrencilere, para ve otomobil vaad ediliyor..

MEDİNE TAYFUR LİSESİNİN KATKI PAYI
katkı payı ödeyemeyen öğrencileri kovdu

DEVLET BAHÇELİ
idam ve anadil kolpacısı
ÇİLLER
ecevit'in hastalığı kadını diriltti

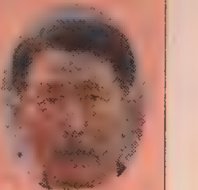

KİM YOUNG JOO
puan hırsızı, maç celladı
KAMUSEN'İN NAYLON ÜYELİKLERİ
KESK'in üyelerini araklayan sarı sendika

ALANYA SAPIĞI HAKAN KARAYAVUZ

RİVALDO
ya sahtekar ya artist
HÜSAMETTİN ÖZKAN
ecevit'in yanında ama değil, utangaç

başbakan
RAHŞAN ECEVİT
iktidara hamur bulaştı bakır yumruklu leydi
ŞENOL GÜNEŞ
hakeme küfreden adam olsa

Alanya'da tecavüz ettiği dört turist kadından ikisini öldüren sapık Hakan Karayavuz, aftan yararlanarak serbest kaldıktan sonra, Alanya Cumhuriyet savcılığının itirazı üzerine tekrar gözaltına alındı. Karayavuz, karakola getirilirken, kendisine soru sormak isteyen Hollandalı kadın gazeteciye de tokatladı.

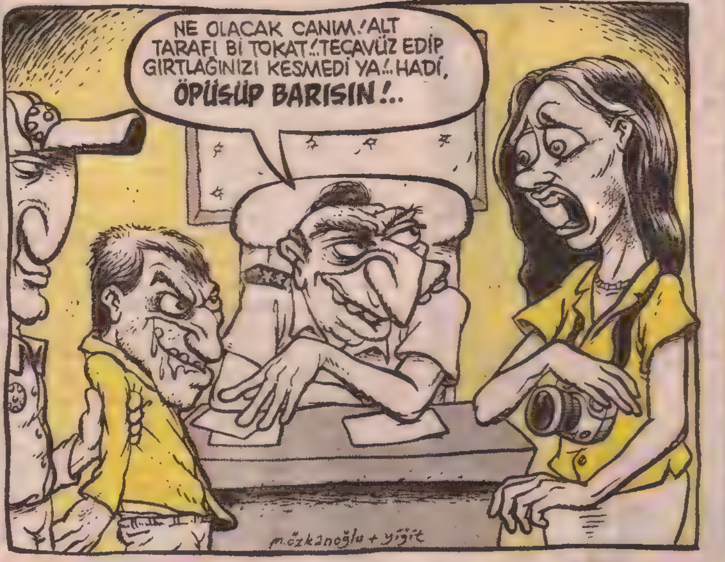
NE OLACAK CANIM!.. ALT TARAFI Bİ TOKAT!..TECAVÜZ EDİP GIRTLAĞINIZI KESMEDİ YA!..HADİ, ÖPÜŞÜP BARIŞIN!..
m.özkanoğlu + yiğit

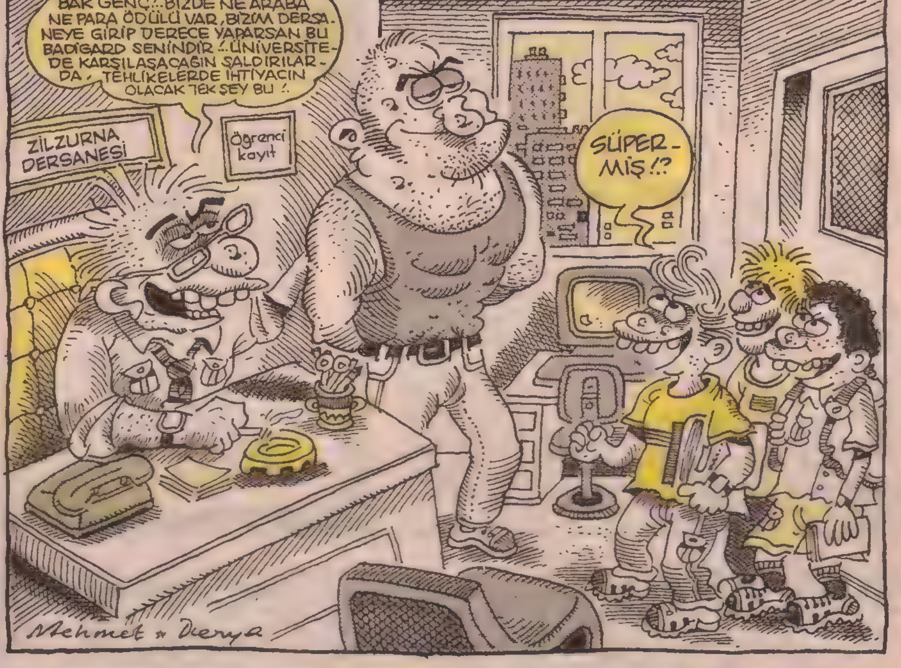
BAK GENÇ!..BİZDE NE ARABA NE PARA ÖDÜLÜ VAR, BİZİM DERSANEYE GİRİP DERECE YAPARSAN BU BADİGARD SENİNDİR!..ÜNİVERSİTEDE KARŞILAŞACAĞIN SALDIRILARDA, TEHLİKELERDE İHTİYACIN OLACAK TEK ŞEY BU!..
ZİLZURNA DERSANESİ
Öğrenci kayıt
SÜPERMİŞ!?
Mehmet + Derya

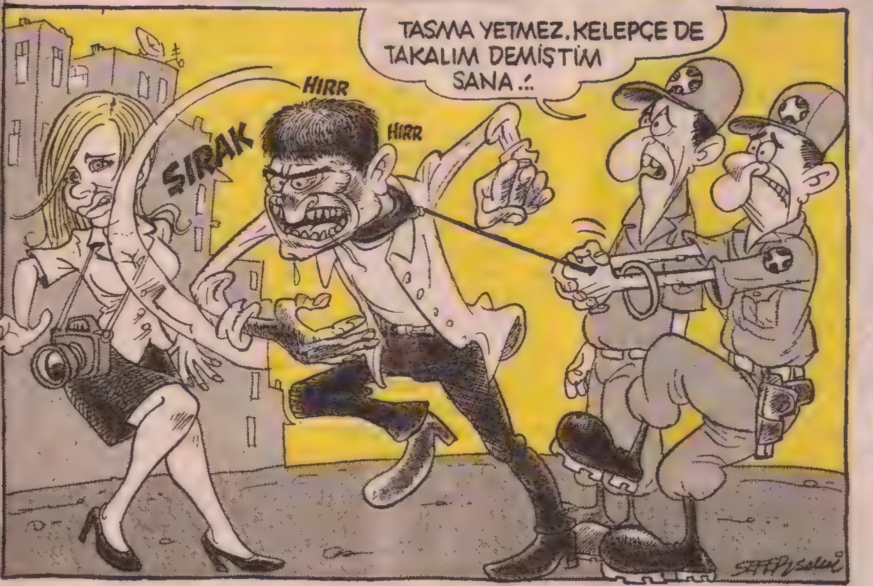
TASMA YETMEZ. KELEPÇE DE TAKALIM DEMİŞTİM SANA!..
HIRR
HIRR
ŞIRAK

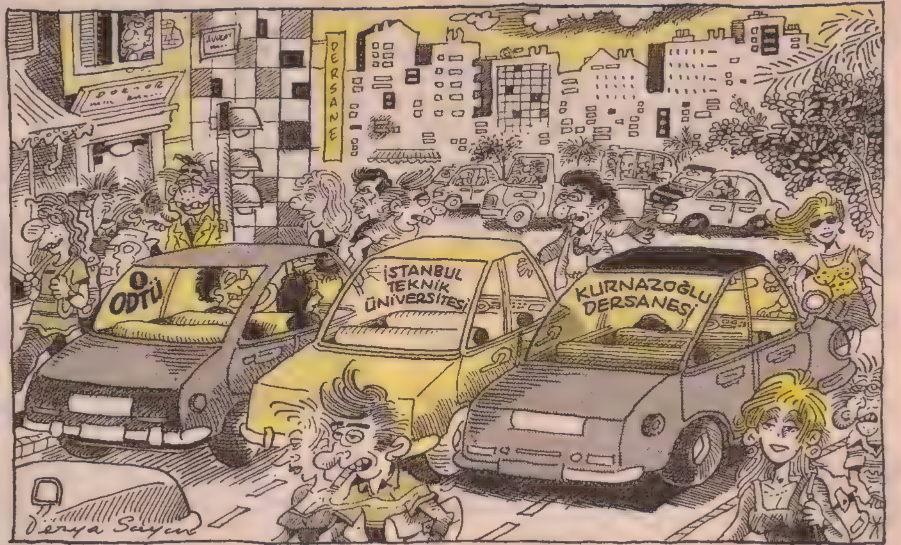
DERSANE
ODTÜ
İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
KURNAZOĞLU DERSANESİ
Derya Sayın

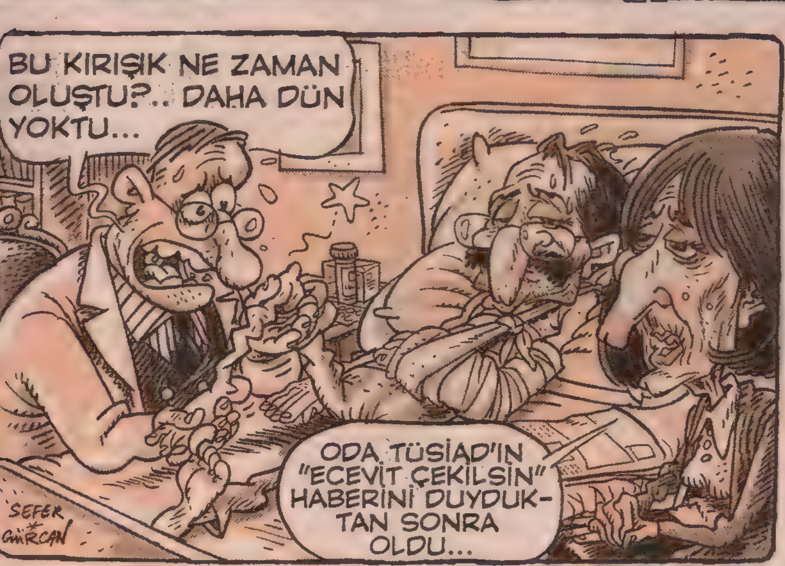
BU KIRIŞIK NE ZAMAN OLUŞTU?.. DAHA DÜN YOKTU...
ODA TÜSİAD'IN "ECEVİT ÇEKİLSİN" HABERİNİ DUYDUKTAN SONRA OLDU...
SEFER GÜRCAN

Devlet Bakanı Tunca Toskay kendisine bağlı Devlet İstatistik Enstitüsü'nü ülkücü kadrolaşma manyağı yaptı. Son olarak uzman olmayan 250 MHP yandaşına görev verildi.

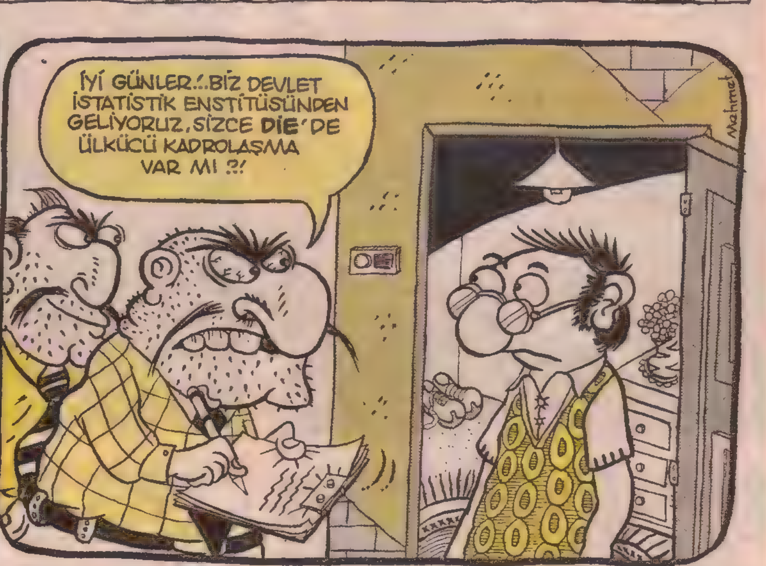
İYİ GÜNLER!..BİZ DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜNDEN GELİYORUZ, SİZCE DİE'DE ÜLKÜCÜ KADROLAŞMA VAR MI ?!
Mehmet

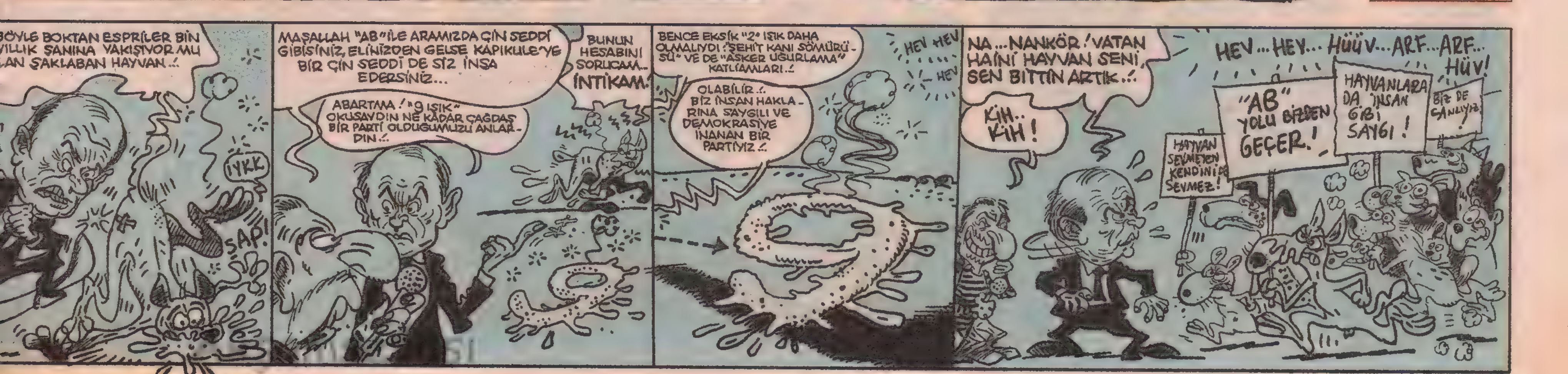
BÖYLE BOKTAN ESPRİLER BİN YILLIK ŞANINA YAKIŞIYOR MU LAN ŞAKLABAN HAYVAN!..
IYKK
ŞAP!
MAŞALLAH "AB" İLE ARAMIZDA ÇİN SEDDİ GİBİSİNİZ, ELİNİZDEN GELSE KAPIKULE'YE BİR ÇİN SEDDİ DE SİZ İNŞA EDERSİNİZ...
ABARTMA! "9 IŞIK" OKUSAYDIN NE KADAR ÇAĞDAŞ BİR PARTİ OLDUĞUMUZU ANLARDIN!..
BUNUN HESABINI SORUCAM.. İNTİKAM!
BENCE EKSİK "2" IŞIK DAHA OLMALIYDI: "ŞEHİT KANI SÖMÜRÜSÜ" VE DE "ASKER UĞURLAMA" KATLİAMLARI!..
OLABİLİR!.. BİZ İNSAN HAKLARINA SAYGILI VE DEMOKRASİYE İNANAN BİR PARTİYİZ!..
HEV HEV
HEV
NA...NANKÖR! VATAN HAİNİ HAYVAN SENİ, SEN BİTTİN ARTIK!..
KIH.. KIH!
HEV...HEY... HÜÜV...ARF...ARF... HÜV!
"AB" YOLU BİZDEN GEÇER!
HAYVANLARA DA İNSAN GİBİ SAYGI!
BİZ DE CANLIYIZ
HAYVAN SEVMEYEN KENDİNİ DE SEVMEZ!

daral&timsah

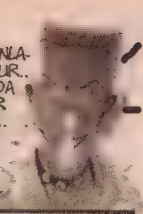
HEYKELİM YAPILDI ..BELDE BELEDİYE VE HAYRANLARIMA DUYURULUR..
SERİ ALIMLARDA BİŞEYLER YAPILIR..

önceki haftadan devam özet:timsah herzamanki gibi bir takim katakulliler çevirmektedir...

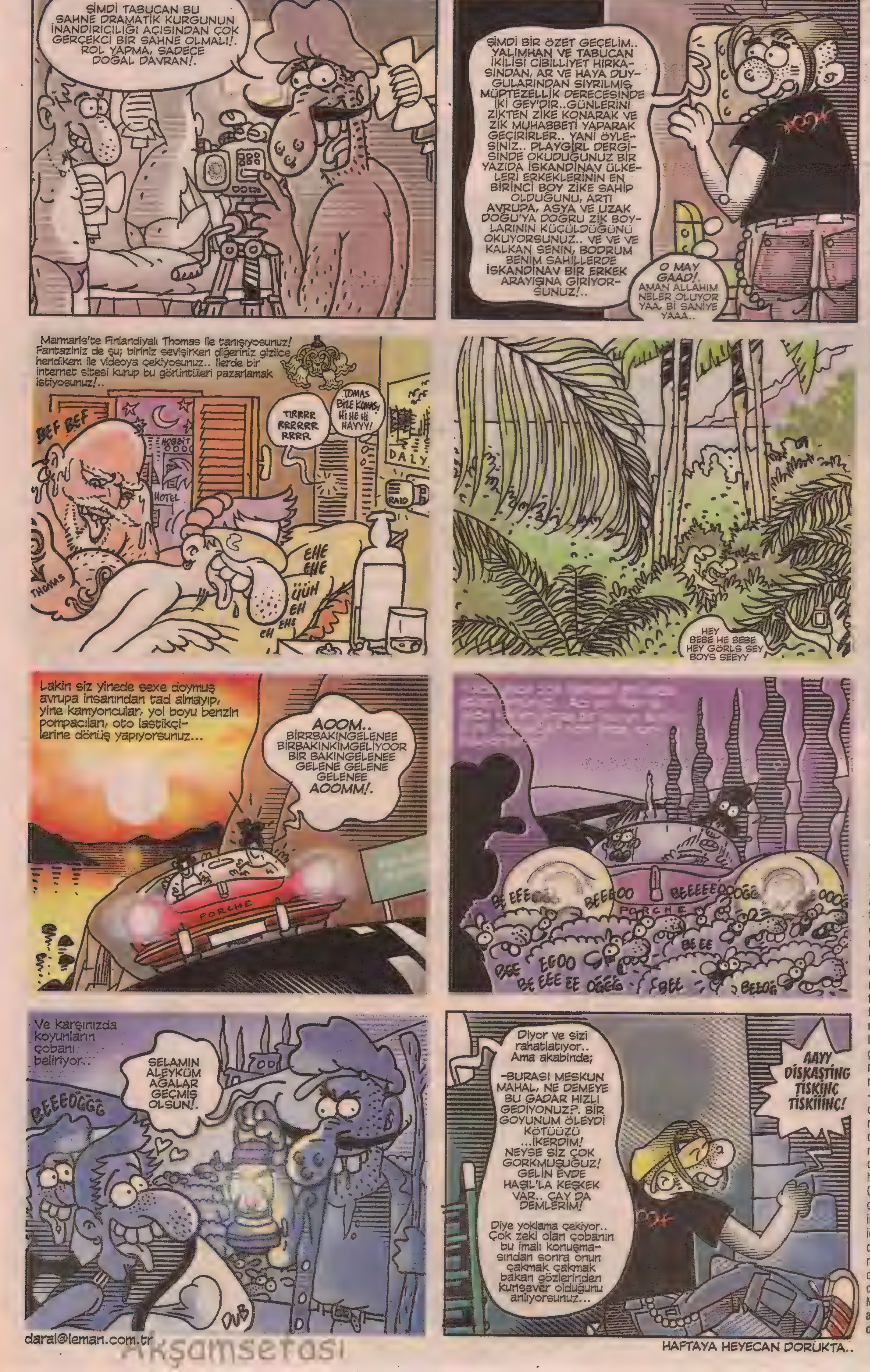
ŞİMDİ TABUCAN BU SAHNE DRAMATİK KURGUNUN İNANDIRICILIĞI AÇISINDAN ÇOK GERÇEKCİ BİR SAHNE OLMALI!. ROL YAPMA, SADECE DOĞAL DAVRAN!.
ŞİMDİ BİR ÖZET GEÇELİM.. YALIMHAN VE TABUCAN İKİLİSİ CİBİLLİYET HIRKASINDAN, AR VE HAYA DUYGULARINDAN SIYRILMIŞ MÜPTEZELLİK DERECESİNDE İKİ GEY'DİR..GÜNLERİNİ ZİKTEN ZİKE KONARAK VE ZİK MUHABBETİ YAPARAK GEÇİRİRLER.. YANİ ÖYLESİNİZ.. PLAYGIRL DERGİSİNDE OKUDUĞUNUZ BİR YAZIDA İSKANDİNAV ÜLKELERİ ERKEKLERİNİN EN BİRİNCİ BOY ZİKE SAHİP OLDUĞUNU, ARTI AVRUPA, ASYA VE UZAK DOĞU'YA DOĞRU ZİK BOYLARININ KÜÇÜLDÜĞÜNÜ OKUYORSUNUZ.. VE VE VE KALKAN SENİN, BODRUM BENİM SAHİLLERDE İSKANDİNAV BİR ERKEK ARAYIŞINA GİRİYORSUNUZ!..
O MAY GAAD!. AMAN ALLAHIM NELER OLUYOR YAA, Bİ SANİYE YAAA..
Marmaris'te Finlandiyalı Thomas ile tanışıyosunuz! Fantaziniz de şu; biriniz sevişirken diğeriniz gizlice hendikem ile videoya çekiyosunuz.. İlerde bir internet sitesi kurup bu görüntüleri pazarlamak istiyosunuz!..
BEF BEF
TIRRRR RRRRRR RRRR
TOMAS BİZE KOMAS! Hİ HE Hİ HAYYY!
HOBBIT
HOTEL
DALY
RAID
THOMAS
EHE EHE
ÜÜH EH
EHE EH
HEY BEBE HE BEBE HEY GÖRLS SEY BOYS SEEYY
Lakin siz yinede sexe doymuş avrupa insanından tad almayıp, yine kamyoncular, yol boyu benzin pompacıları, oto lastikçilerine dönüş yapıyorsunuz...
AOOM.. BİRRBAKINGELENEE BİRBAKINKİMGELİYOOR BİR BAKINGELENEE GELENE GELENE GELENEE AOOMM!.
PORCHE
BE EEEOĞĞ
BEEEOO
BEEEEEOOĞĞ
PORCHE
BE EE
BEE
EEOO
BE EEE EE OĞĞĞ
BEE
BEEOĞ
Ve karşınızda koyunların çobanı beliriyor..
SELAMIN ALEYKÜM AĞALAR GEÇMİŞ OLSUN!.
BEEEOĞĞĞ
DUB
Diyor ve sizi rahatlatıyor.. Ama akabinde;
-BURASI MESKUN MAHAL, NE DEMEYE BU GADAR HIZLI GEDİYONUZ?. BİR GOYUNUM ÖLEYDİ KÖTÜÜZÜ ...İKERDİM! NEYSE SİZ ÇOK GORKMUŞUĞUZ! GELİN EVDE HAŞIL'LA KEŞKEK VAR.. ÇAY DA DEMLERİM!
Diye yoklama çekiyor.. Çok zeki olan çobanın bu imalı konuşmasından sonra onun çakmak çakmak bakan gözlerinden kunsever olduğunu anlıyorsunuz...
AAYY DİSKASTİNG TİSKİNÇ TİSKİİİNÇ!

daral@leman.com.tr

HAFTAYA HEYECAN DORUKTA..

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Kliması olan mezarlığın yanından geçip, dalgıç malzemeleri satan dükkânın önünde durdum, vitrine baktım. Klima, bu binaya ait olmalı. Çünkü mağazanın, mezarlığa bakan yan duvarına monte edilmiş; ve bi mezar taşının üzerine denk geliyor.. Dalgıç kıyafetleri, köpekbalığı resimli renkli tişörtler vardı vitrinde. Bi köşede paletler, oksijen tüpleri... Sonra devam edip, camiinin yanından yürürken, avluda duran dev şemsiyelere göz attım. Bellerinden bi kuşakla bağlayıp toplamışlardı hepsini. Ama biliyorum; açıldıklarında, elli kişiyi barındıracak kadar, kocaman gölgelik bi alan yaratıyorlar.. Balkonda duran küçük bi plaj şemsiyem var, fakat nedense hep böylelerine imrendim. Flap! diye açıldığında, beni yağmurdan veya başka şeylerden rahatça koruyabilirler.. Biraz dinlenmek niyetiyle, çeşmenin yanındaki banka oturdum. Bir arkadaşımdan gelen mektubu okumaya başlayarak, bi sigara yaktım. Arkadaşım, içinde bulunduğu zor koşullardan söz ediyordu. Kısa bir mektuptu. Okuduktan sonra, üzerinde biraz düşünüp zarfa geri koyduğumda, hemen kalkmadım. Hava kararmıştı; aşağıdaki otoyolda ilerleyen otomobillerin far ışıklarını izlemek hoşuma gitti. Gelip geçen yoktu yanımdan; ıssız, dar bi yol aralığıydı. Bir süre sonra, ayaklanmak üzereyken, arkamda kalın bir kumaş hışırtısı duydum! Kafamı çevirdiğimde, camiinin bahçesindeki şemsiyelerin kıpırdandığını, eteklerinden aralandığını gördüm. Düzgünce ve aynı anda hareket ediyorlardı! Fakat tuhaf tarafı, onları açan birisi yoktu. Camiinin, yan aralık kapısında da kimseler görünmüyordu. Dev şemsiyeler, tekrar hışırdayıp kapanırken; bir tanesi iyice aralandı, yukarıda kilidine oturarak hareketini tamamladı. Etraf karanlık olduğundan, zeminle dengeyi sağlayan beyaz bir ışık belirmişti altında. Ortasında, içinden şemsiye direğinin geçtiği bi tepsiyi tutan adam vardı; "Kuru pasta ister misin?" diye sordu. Önce görmemiştim, kafası şemsiyenin gölgesinde kalıyordu, konuşunca farkettim.

Kapıdan girip, yavaşça yanına yürüdüğümde, "evet, isterim," dedim. Cebime koymayı unuttuğum, elimde duran zarfa baktı. "Köpekbalıklarından korkar mısın?." Ağzımdaki kurabiyeyi boğazıma iteleyip, "yüzmef bilmiyorumf," dedim. "Böylece hem hiç korkmam, hem de çok korkarım.." Konuşmamızı sürdürmek istiyordum, ama şemsiye aniden kapanıverdi! Üstelik dışarıdaydım; şemsiye kapanırken benim de içeride kalmam gerekirdi. Toparlanan, buruşan kumaşa öylece bakarken, içeriden boğuk sesi yükseldi adamın: "Git!" dedi. "Bütün tehlikeyi göze alıp yanına geldim, ilginç bişey söyle, öyle gideyim," diye cevapladım. "İlginç ne demek?" dedi. "Değişik," dedim. Önce bir sessizlik, ardından: "Gazete bayiinin önündeki yaya geçidine git," dedi, "karşı kaldırıma yürürken, içinden elli kere 'Tulyum' de!" Lafını bitirdiğinde, yanımdan yaşlı bir adam geçiyordu, yüzüme baktı bi an. Gülümseyip, avludan çıktım, ışıklara doğru yürüdüm... Ve söylediği gibi, yeşil yandığında karşıya geçerken, "tulyum" diye mırıldandım ardarda. Henüz otuzyedi kere söyleyebilmiştim ki, karşı kaldırımın kenarında, yere uzanmış bir köpekbalığı farkettim. Serilip kalmıştı oraya. Eğilip nabzına baktım. Nabzı nerede bilmediğimden de, her tarafına dokunuyordum. Yumuşak ve çamurluydu teni. Doğruldum, ellerimi üstüme silip yürüdüm. Bi polis gördüm az ileride.. "Yolun kenarında yaralı bi köpekbalığı yatıyor!" dedim. Polisin kafası bana dönük değildi, ama çilek yediğini görüyordum. Ve yüzünü dönmesini bekledim. Yavaşça kafasını bu tarafa çevirdiğinde ise, tekrar aynı şeyi söylemeye üşenip, uzaklaştım oradan! Bi ara arkama baktığımda, kaldırımın kenarındaki kalabalığı gördüm; yere eğilmişti insanlar. Ne ilgisi varsa, bi cevap bulabilirim belki diye mektubu açtım, önemli bi bölümünü bir kez daha okudum. Arasıra kafamı kaldırıyor, bi direğe filan çarpmamak için yola bakıyordum. Dev şemsiyenin altındaki adamın söyledikleri geldi aklıma. Aslında çok önemli bişey söylediğini sanmıyordum, yine de ne demek istedi acaba diye düşündüm. Bu merâk öyle hoşuma gitmişti ki, yolu uzatıp, daha önce hiç girmediğim, sadece önünden geçtiğim bir sokağa girmeye karar verdim.. Henüz köşeyi dönmüşken, arkamdaki gürültüyü duydum.

Dönüp baktığımda, caddeden, bir kamyonet geçti ilkin. Üzerinde, köpekbalığı vardı; düşmesin diye iplerle tepeye bağlamışlardı. Sonra kamyonetin arkasından, ellerindeki dev şemsiyeleri taşıyan adamlar yürüdü. Çok güçlü olanları, arasıra şemsiyeleri açıp kapatıyor, gücü yetmeyenler sadece açık veya kapalı tutuyor, bir çocuğa ise annesi bu iş için yardım ediyordu. Peşlerinden gitmeyi istemedim. Daha garip bişeye karar verip, önlerinden çıkmayı düşündüm. Böylece sokağın sonunu da görecektim. Etrafa fazla dikkat etmeden, sadece farklı açımın keyfini çıkartarak hızlı adımlarla yürüdüm. Zaten normâl bir sokaktı; apartman girişleri, bikaç işyeri, tek tük ağaç, bir tekel bayii, bir de pençelerine limon kolonyası döken siyah bir panter vardı. Sokağa yansıttıkları renkler hoşuma gitmişti. Yolun sonundan yükselen sesleri de duyuyordum hem; önlerine çıkabilecektim. Yarısına kadar geldiğimde, tartışan iki adam gördüm. Bir tanesi aniden, ötekinin ense köküne, elindeki sivri tornavidayı sapladı gözümün önünde. Öbürü hiç acı duymamıştı neredeyse. Yanlarından geçerken, isminin Kafka olduğunu söyleyen, -tornavidayı saplayan- adam, yaptığının yanlış olup olmadığını sordu. Boynundan ince bir kan sızan öteki adam da hakemlik yapmamı istiyordu. İnsanlara yardım etmeyi seviyordum, ama kibar bir dille, minibüse ve şemsiyelere yetişmek istediğimi söyledim. "Sana inanmıyorum," dedi, tornavidalı adam (saplantılı adam). O anda, başımdan aşağı kaynar sular döküldü; duyabileceğim en büyük hakaretti. Hiçbir karşılık vermeden, deli gibi koşmaya başladım. Çok sonraları, o telâşla açık bi kapıdan girdiğimi, yazarkasa önünde poşetine şampuan ve karışık çerez dolduran bir kadına, bana inanıyor musun diye sorduğumu hatırlıyorum.. Arka taraftan ter içinde caddeye çıktığımda, etrafıma bakınıp, fayans fakültesinin duvarına oturdum. "Dev şemsiyeli adamlar geçti mi?" dedim ilk rastladığım kişiye. Duymadı. Aynı şeyi bu sefer bağırarak söyledim. Sesim yankılandı. Ti mi! Ti mi! Ti mi!. -son ti mi' yi hayâlimde canlandırmıştım-. Sonra kafamı önüme eğdim, öylece kaldım.. Minik bi kurabiye kırıntısı farkettim kazağımın üzerinde! İpliklerin arasından almaya uğraştımsa da, çamurlu ve ıslak köpekbalığına dokununca kayganlaşan zihnim, uzun süre bunu başaramadı.

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

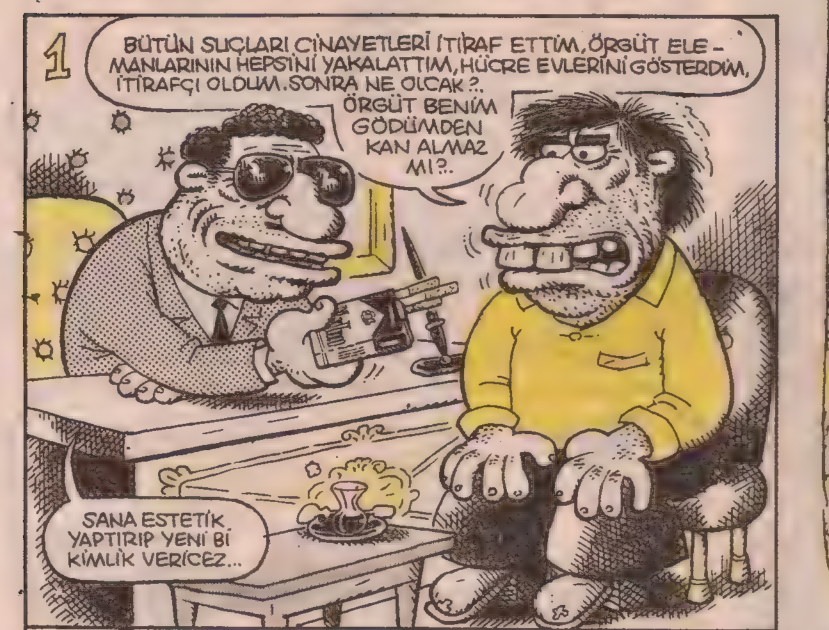
1
BÜTÜN SUÇLARI CİNAYETLERİ İTİRAF ETTİM, ÖRGÜT ELEMANLARININ HEPSİNİ YAKALATTIM, HÜCRE EVLERİNİ GÖSTERDİM, İTİRAFÇI OLDUM. SONRA NE OLCAK ?.
ÖRGÜT BENİM GÖDÜMDEN KAN ALMAZ MI ?.
SANA ESTETİK YAPTIRIP YENİ Bİ KİMLİK VERİCEZ...

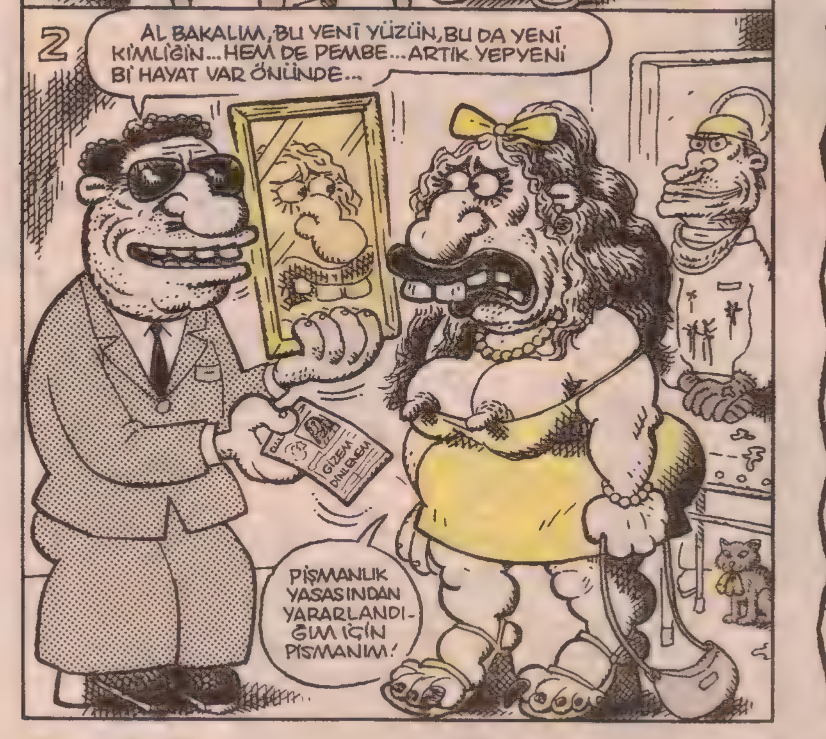
2
AL BAKALIM, BU YENİ YÜZÜN, BU DA YENİ KİMLİĞİN... HEM DE PEMBE... ARTIK YEPYENİ Bİ HAYAT VAR ÖNÜNDE...
GÜZİDE DİLEKÇİ
PİŞMANLIK YASASINDAN YARARLANDIĞIM İÇİN PİŞMANIM!

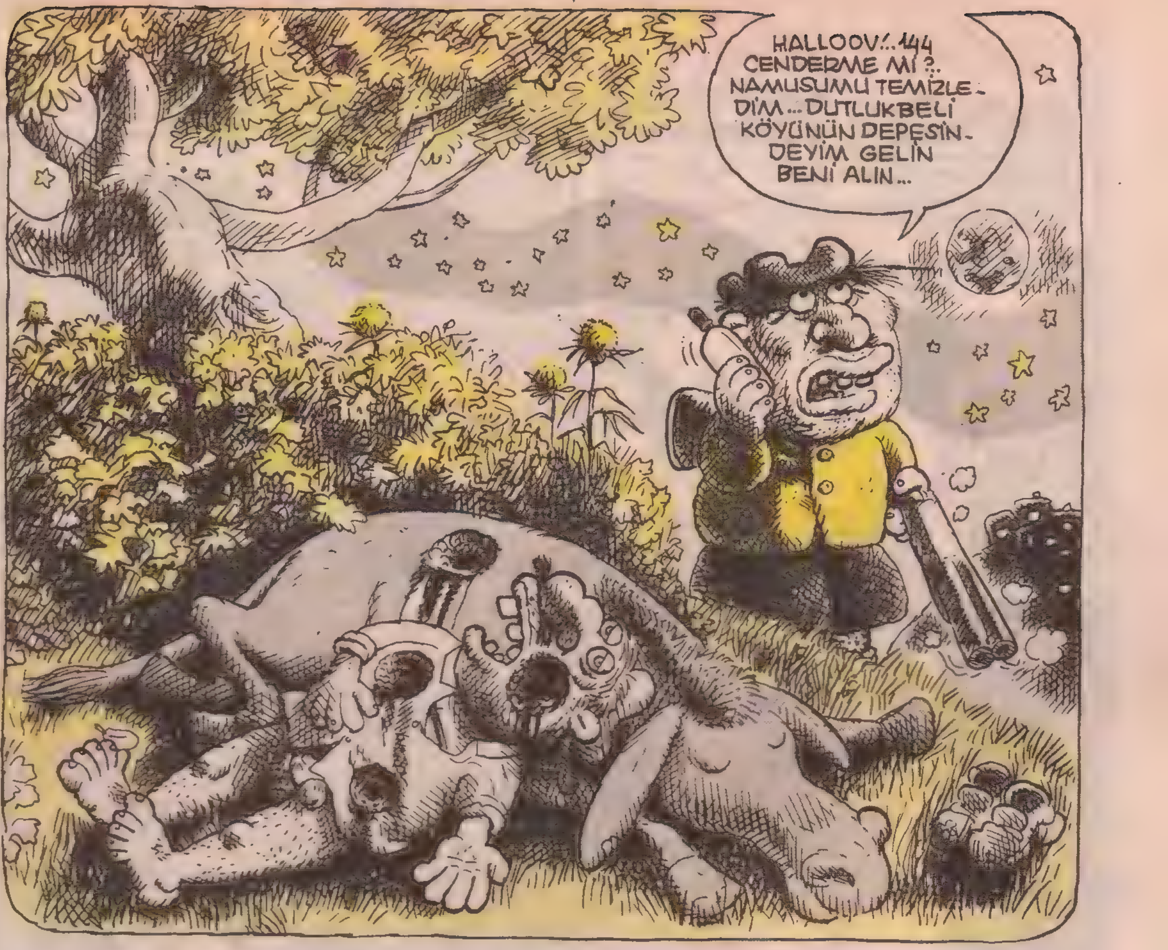
HALLOOV!..144 CENDERME Mİ ?.. NAMUSUMU TEMİZLEDİM... DUTLUKBELİ KÖYÜNÜN DEPESİNDEYİM GELİN BENİ ALIN...

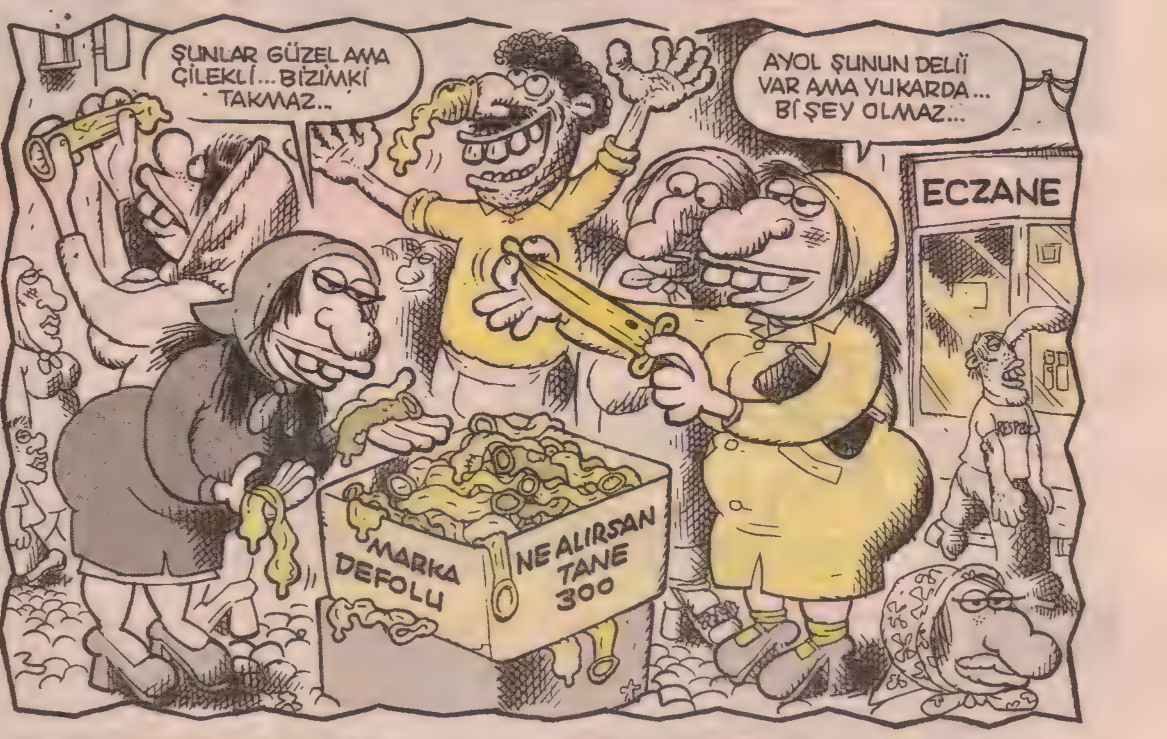
ŞUNLAR GÜZEL AMA ÇİLEKLİ... BİZİMKİ TAKMAZ..
AYOL ŞUNUN DELİİ VAR AMA YUKARDA... Bİ ŞEY OLMAZ...
ECZANE
MARKA DEFOLU
NE ALIRSAN TANE 300

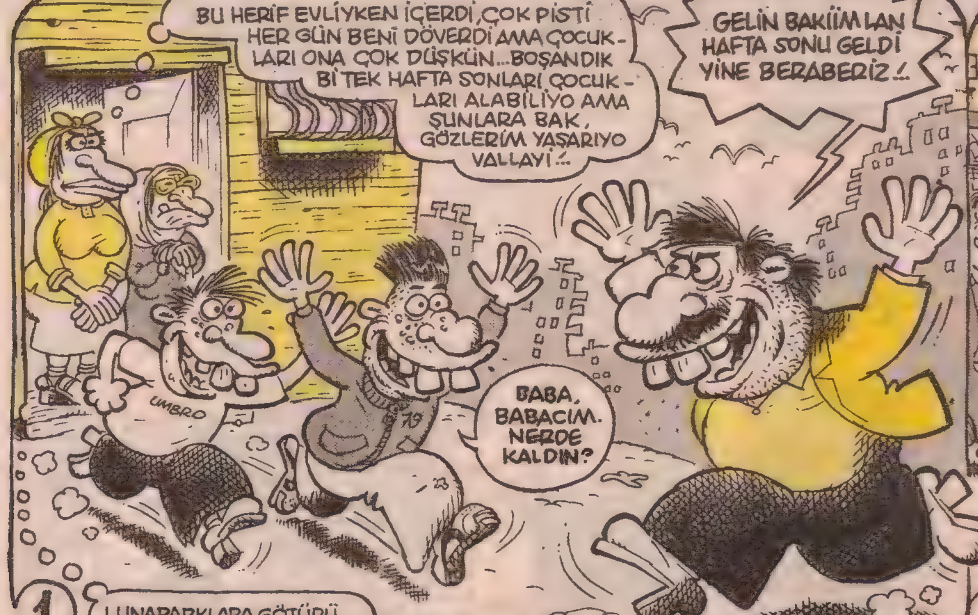
BU HERİF EVLİYKEN İÇERDİ, ÇOK PİSTİ HER GÜN BENİ DÖVERDİ AMA ÇOCUKLARI ONA ÇOK DÜŞKÜN... BOŞANDIK Bİ TEK HAFTA SONLARI ÇOCUKLARI ALABİLİYO AMA ŞUNLARA BAK, GÖZLERİM YAŞARIYO VALLAYİ!..
GELİN BAKİİM LAN HAFTA SONU GELDİ YİNE BERABERİZ!..
BABA, BABACIM. NERDE KALDIN?
UMBRO
1
LUNAPARKLARA GÖTÜRÜYORDUR MENDEBUR...

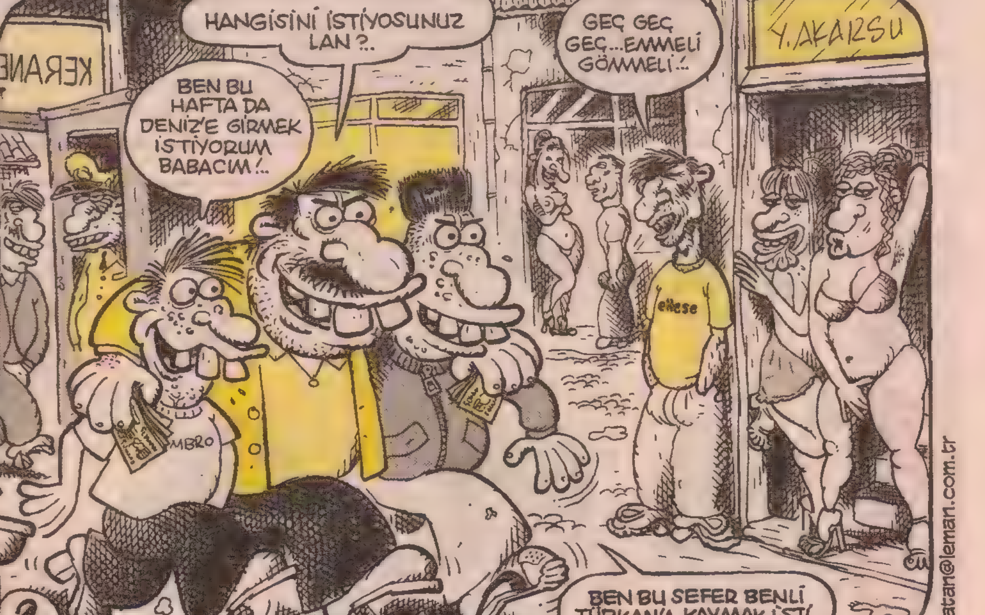
HANGİSİNİ İSTİYOSUNUZ LAN ?.
GEÇ GEÇ GEÇ... EMMELİ GÖMMELİ!..
Y. AKARSU
KERANE
BEN BU HAFTA DA DENİZ'E GİRMEK İSTİYORUM BABACIM!..
UMBRO
ellesse
2
BEN BU SEFER BENLİ TÜRKAN'A KAYMAK İSTİYORUM BABA!..

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

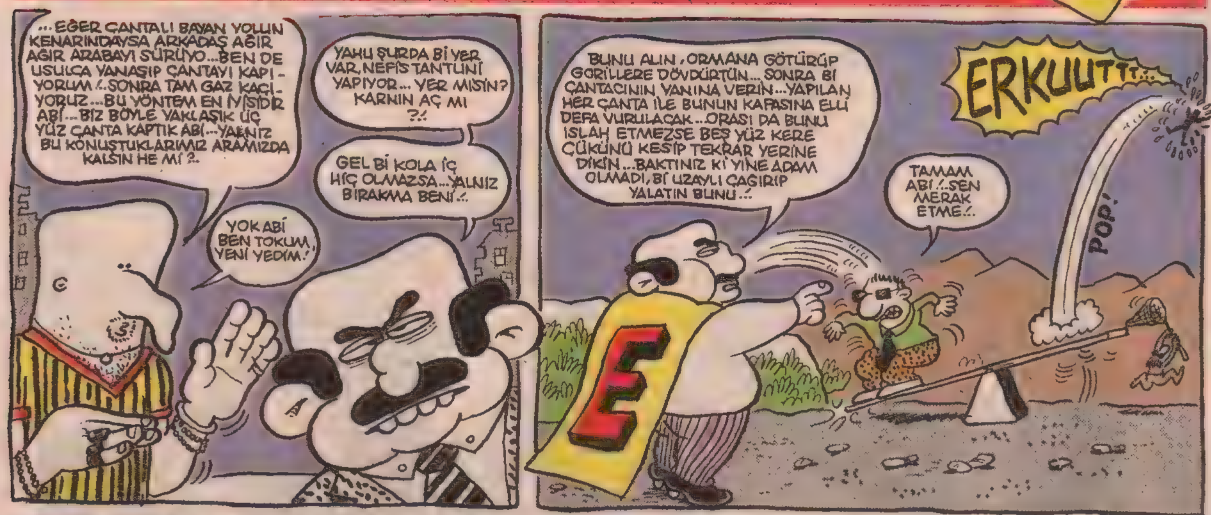
...EĞER ÇANTALI BAYAN YOLUN KENARINDAYSA ARKADAŞ AĞIR AĞIR ARABAYI SÜRÜYO...BEN DE USULCA YANAŞIP ÇANTAYI KAPI-YORUM !..SONRA TAM GAZ KAÇI-YORUZ...BU YÖNTEM EN İYİSİDİR ABİ...BİZ BÖYLE YAKLAŞIK ÜÇ YÜZ ÇANTA KAPTIK ABİ...YALNIZ BU KONUŞTUKLARIMIZ ARAMIZDA KALSIN HE MI ?..
YOK ABİ BEN TOKUM, YENİ YEDİM!
YAHU ŞURDA Bİ YER VAR, NEFİS TANTUNİ YAPIYOR... YER MİSİN? KARNIN AÇ MI ?!.
GEL Bİ KOLA İÇ HİÇ OLMAZSA...YALNIZ BIRAKMA BENİ !..
BUNU ALIN, ORMANA GÖTÜRÜP GORİLLERE DÖVDÜRTÜN... SONRA Bİ ÇANTACININ YANINA VERİN...YAPILAN HER ÇANTA İLE BUNUN KAFASINA ELLİ DEFA VURULACAK...ORASI DA BUNU ISLAH ETMEZSE BEŞ YÜZ KERE ÇÜKÜNÜ KESİP TEKRAR YERİNE DİKİN...BAKTINIZ Kİ YİNE ADAM OLMADI, Bİ UZAYLI ÇAĞIRIP YALATIN BUNU !..
TAMAM ABİ !..SEN MERAK ETME !..
ERKUUTTT..
POP!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

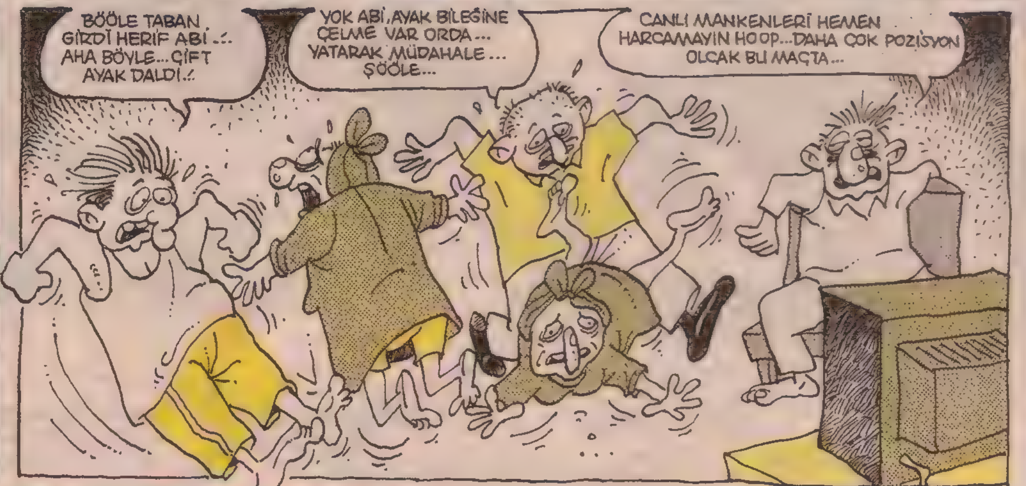
BÖÖLE TABAN GİRDİ HERİF ABİ !..
AHA BÖYLE...ÇİFT AYAK DALDI !..
YOK ABİ, AYAK BİLEĞİNE ÇELME VAR ORDA... YATARAK MÜDAHALE... ŞÖÖLE...
CANLI MANKENLERİ HEMEN HARCAMAYIN HOOP...DAHA ÇOK POZİSYON OLCAK BU MAÇTA...

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

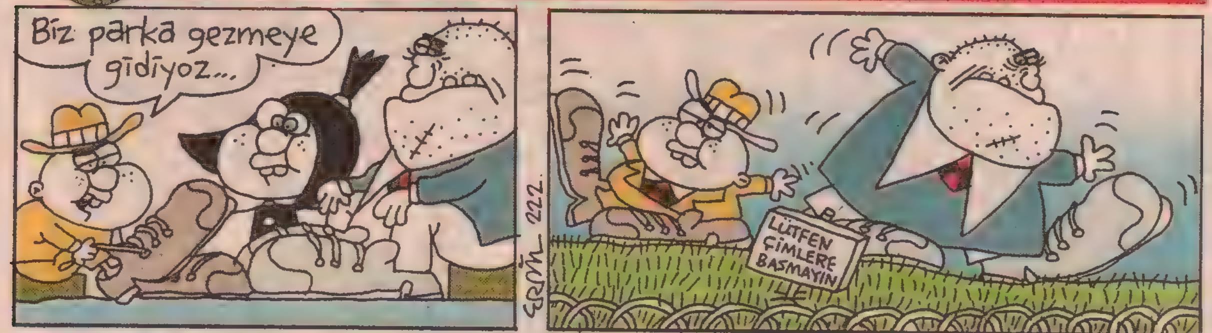
Biz parka gezmeye gidiyoz...
LÜTFEN ÇİMLERE BASMAYIN
ERDİL 2002

TEZ Anneleri tarafından öğle uykusuna yatırılan 0-10 yaş grubu çocuklar ikiye ayrılır. Bunlardan aileden zengin olup miras veya torpil yoluyla bir şirkete patron ya da müdür olanlar, yine aynı şekilde öğlenleri 12-2 arasında sekreterlerine "**Kızım 2 saat beni arayanlara toplantıda de...**" deyip, maun masalara ayaklarını uzatıp iri gövdelerini deri koltuklara gömerek ÖĞLE SİESTA'sı yaparak bu alışkanlıklarını devam ettirirler. Aileden fakir ya da torpilsiz olanlar ise girdikleri her işte öğlenleri uyukladıkları için ya da sabah uykularını alamayıp, işe geç geldikleri için, her işten kovulurlar, sık sık iş değiştirerek müzmin işsiz olup çıkarlar. Hattı zatında çalışmanın anlamsızlığını iyice kavrayıp, işi iyice aylaklığa verip, sürekli bu çocukluk alışkanlıklarını yaşarlar. Çocukluklarından itibaren öğle uykusuna yatmayan ve bu uykuyu reddedenler ise büyüdüklerinde daima uyanık olarak zor meslek ve görevlerde hep sırtlarında ağır sorumluluk taşırlar. Bunlar uykuya dayanıklı oldukları için gece mesaisi işlerinde sabahlamak suretiyle çalışırlar. Sabah işten eve dönüp yatarlar. Küçükken bir türlü uyumadıkları öğlen vaktinde kalkıp günün geri kalan kısmını yakalayarak gecenin yanısıra gündüzü de yaşamaya gayret ederler.

Sonuna katkılarımla Muhittin Yılmaz Apak

ANTİTEZ G. İçoğlu

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

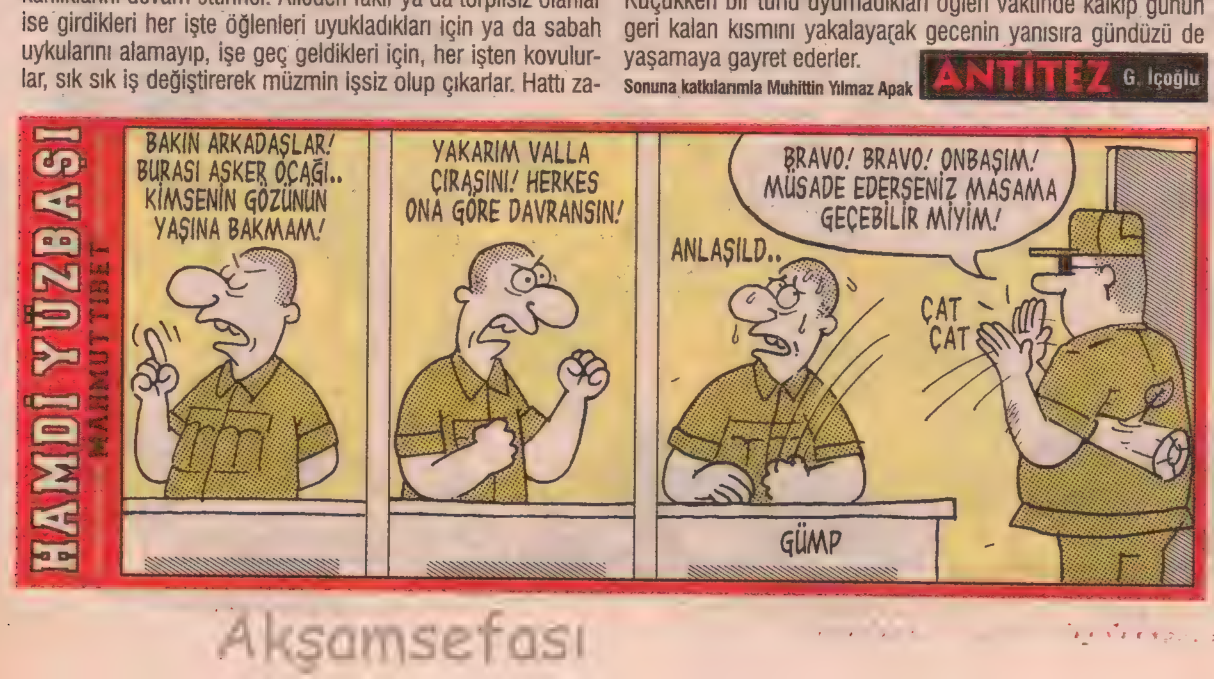
BAKIN ARKADAŞLAR! BURASI ASKER OCAĞI.. KİMSENİN GÖZÜNÜN YAŞINA BAKMAM!
YAKARIM VALLA ÇIRAŞINI! HERKES ONA GÖRE DAVRANSIN!
BRAVO! BRAVO! ONBAŞIM! MÜSADE EDERSENİZ MASAMA GEÇEBİLİR MİYİM!
ANLAŞILD..
ÇAT ÇAT
GÜMP

PANTOLON

METİN FİDAN

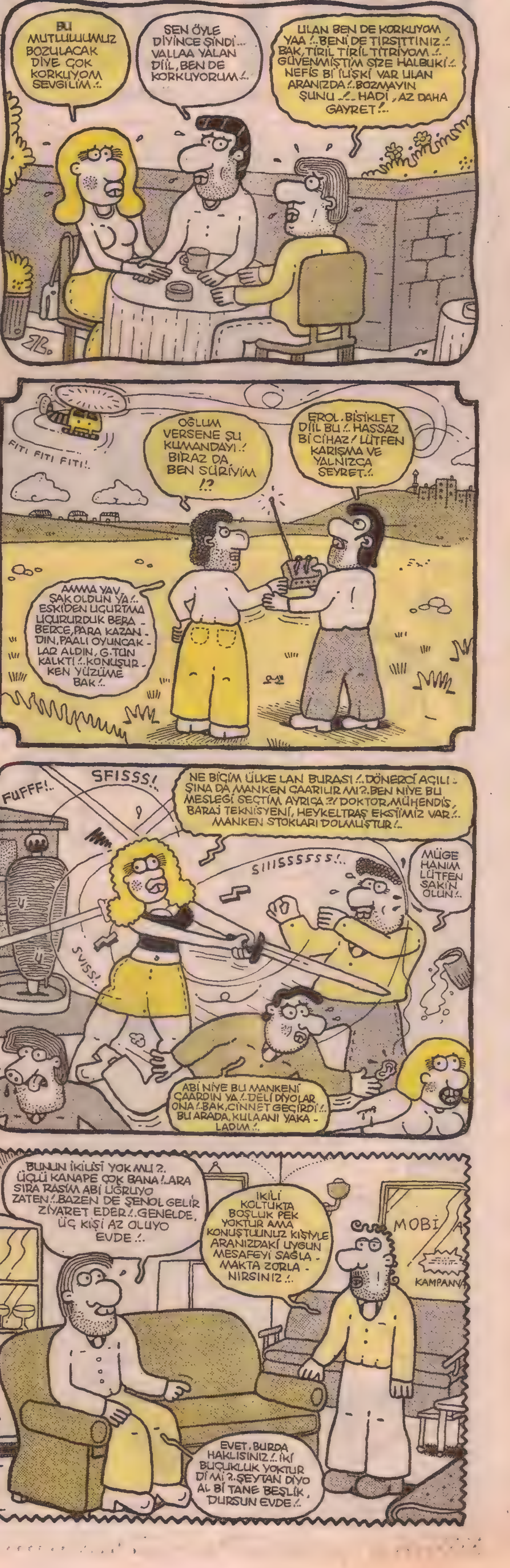
BU MUTLULUUMUZ BOZULACAK DİYE ÇOK KORKUYOM SEVGİLİM !..
SEN ÖYLE DİYİNCE ŞİNDİ... VALLAA YALAN DİİL, BEN DE KORKUYORUM !..
ULAN BEN DE KORKUYOM YAA !..BENİ DE TIRSITTINIZ !.. BAK, TİRİL TİRİL TİTRİYOM !.. GÜVENMİŞTİM SİZE HALBUKİ !.. NEFİS Bİ İLİŞKİ VAR ULAN ARANIZDA !..BOZMAYIN ŞUNU !.. HADİ, AZ DAHA GAYRET !..
FITI FITI FITI !..
OĞLUM VERSENE ŞU KUMANDAYI !.. BİRAZ DA BEN SÜRİYİM !?
EROL, BİSİKLET DİİL BU !.. HASSAS Bİ CİHAZ! LÜTFEN KARIŞMA VE YALNIZCA SEYRET !..
AMMA YAV, ŞAK OLDUN YA !.. ESKİDEN UÇURTMA UÇURURDUK BERABERCE, PARA KAZANDIN, PAALI OYUNCAKLAR ALDIN, G.TÜN KALKTI !..KONUŞURKEN YÜZÜME BAK !..
FUFFF!..
SFISSS!..
NE BİÇİM ÜLKE LAN BURASI !..DÖNERCİ AÇILIŞINA DA MANKEN ÇAARILIR MI ?..BEN NİYE BU MESLEĞİ SEÇTİM AYRICA ?! DOKTOR, MÜHENDİS, BARAJ TEKNİSYENİ, HEYKELTRAŞ EKSİİMİZ VAR !.. MANKEN STOKLARI DOLMUŞTUR !..
SIIISSSSSSS !..
SVISS!
MÜGE HANIM LÜTFEN SAKİN OLUN !..
ABİ NİYE BU MANKENİ ÇAARDIN YA !..DELİ DİYOLAR ONA !..BAK, CİNNET GEÇİRDİ !.. BU ARADA, KULAANI YAKALADIM !..
BUNUN İKİLİSİ YOK MU ?.. ÜÇLÜ KANAPE ÇOK BANA !..ARA SIRA RASİM ABİ UĞRUYO ZATEN !..BAZEN DE ŞENOL GELİR ZİYARET EDER !..GENELDE, ÜÇ KİŞİ AZ OLUYO EVDE !..
İKİLİ KOLTUKTA BOŞLUK PEK YOKTUR AMA KONUŞTUUNUZ KİŞİYLE ARANIZDAKİ UYGUN MESAFEYİ SAĞLAMAKTA ZORLANIRSINIZ !..
MOBİLYA
KAMPANYA
EVET, BURDA HAKLISINIZ !.. İKİ BUÇUKLUK YOKTUR Dİ Mİ ?..ŞEYTAN DİYO AL Bİ TANE BEŞLİK, DURSUN EVDE !..

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

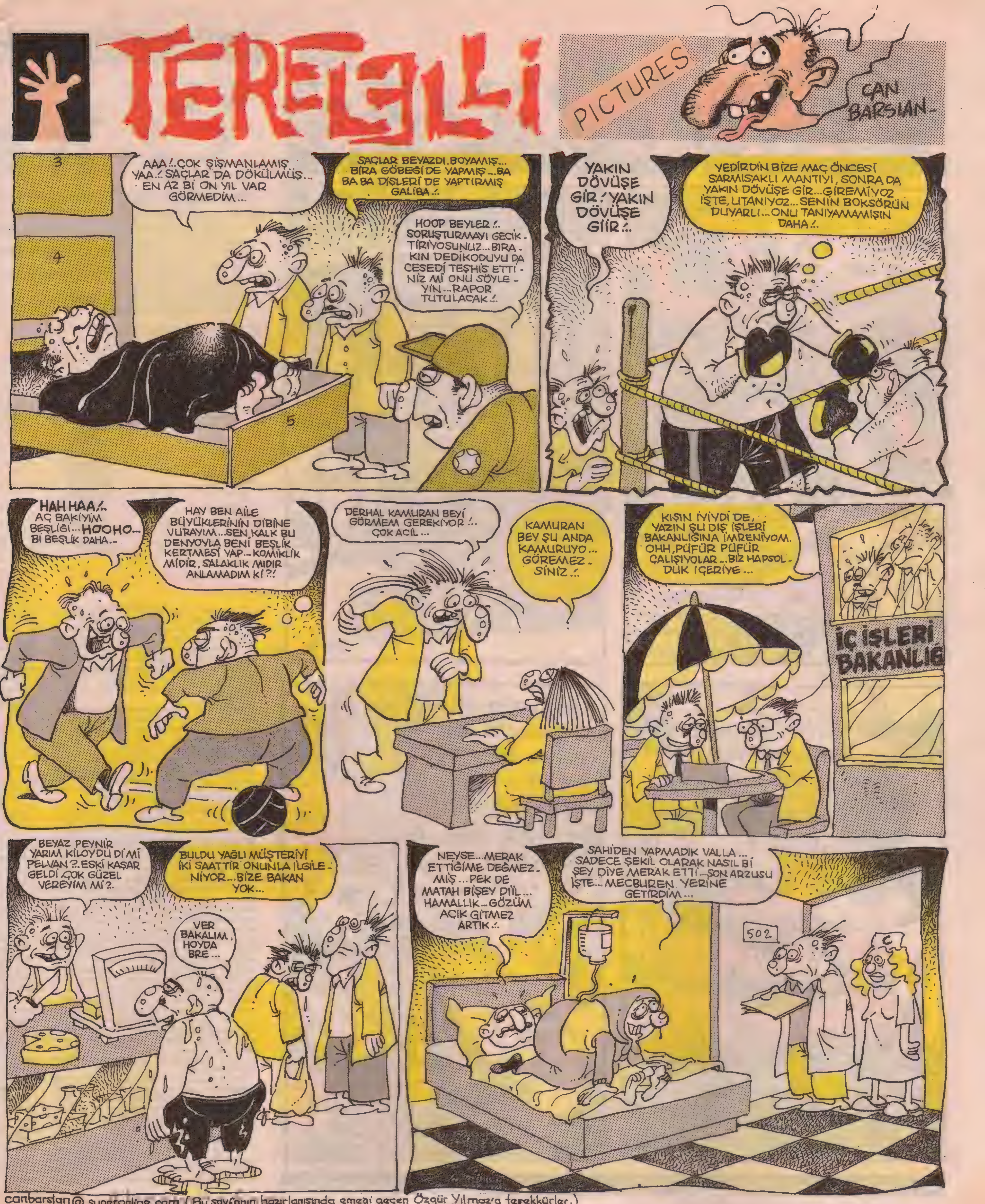
AAA!..ÇOK ŞİŞMANLAMIŞ YAA..! SAÇLAR DA DÖKÜLMÜŞ... EN AZ Bİ ON YIL VAR GÖRMEDİM...
SAÇLAR BEYAZDI, BOYAMIŞ... BİRA GÖBEĞİ DE YAPMIŞ ...BA BA BA DİŞLERİ DE YAPTIRMIŞ GALİBA..!
HOOP BEYLER!.. SORUŞTURMAYI GECİKTİRİYOSUNUZ... BIRAKIN DEDİKODUYU DA CESEDİ TEŞHİS ETTİNİZ Mİ ONU SÖYLEYİN ...RAPOR TUTULACAK!..
3
4
5
YAKIN DÖVÜŞE GİR! YAKIN DÖVÜŞE GİİR!..
YEDİRDİN BİZE MAÇ ÖNCESİ SARMISAKLI MANTIYI, SONRA DA YAKIN DÖVÜŞE GİR...GİREMİYOZ İŞTE, UTANIYOZ... SENİN BOKSÖRÜN DUYARLI...ONU TANIYAMAMIŞIN DAHA!..
HAH HAA!.. AÇ BAKIYIM BEŞLİĞİ...HOOHO... Bİ BEŞLİK DAHA..
HAY BEN AİLE BÜYÜKLERİNİN DİBİNE VURAYIM...SEN KALK BU DENYOYLA BENİ BEŞLİK KERTMESİ YAP...KOMİKLİK MIDIR, SALAKLIK MIDIR ANLAMADIM Kİ?!
DERHAL KAMURAN BEYİ GÖRMEM GEREKİYOR!.. ÇOK ACİL...
KAMURAN BEY ŞU ANDA KAMURUYO... GÖREMEZSİNİZ..!
KIŞIN İYİYDİ DE, YAZIN ŞU DIŞ İŞLERİ BAKANLIĞINA İMRENİYOM. OHH, PÜFÜR PÜFÜR ÇALIŞIYOLAR ...BİZ HAPSOLDUK İÇERİYE...
İÇ İŞLERİ BAKANLIĞ
BEYAZ PEYNİR YARIM KİLOYDU Dİ Mİ PEHLİVAN?..ESKİ KAŞAR GELDİ, ÇOK GÜZEL VEREYİM Mİ?..
BULDU YAĞLI MÜŞTERİYİ İKİ SAATTİR ONUNLA İLGİLENİYOR...BİZE BAKAN YOK...
VER BAKALIM, HOYDA BRE...
NEYSE...MERAK ETTİĞİME DEĞMEZMİŞ...PEK DE MATAH BİŞEY DİİL... HAMALLIK...GÖZÜM AÇIK GİTMEZ ARTIK!..
SAHİDEN YAPMADIK VALLA... SADECE ŞEKİL OLARAK NASIL Bİ ŞEY DİYE MERAK ETTİ...SON ARZUSU İŞTE...MECBUREN YERİNE GETİRDİM...
502

canbarslan@superonline.com (Bu sayfanın hazırlanışında emeği geçen Özgür Yılmaz'a teşekkürler.)

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

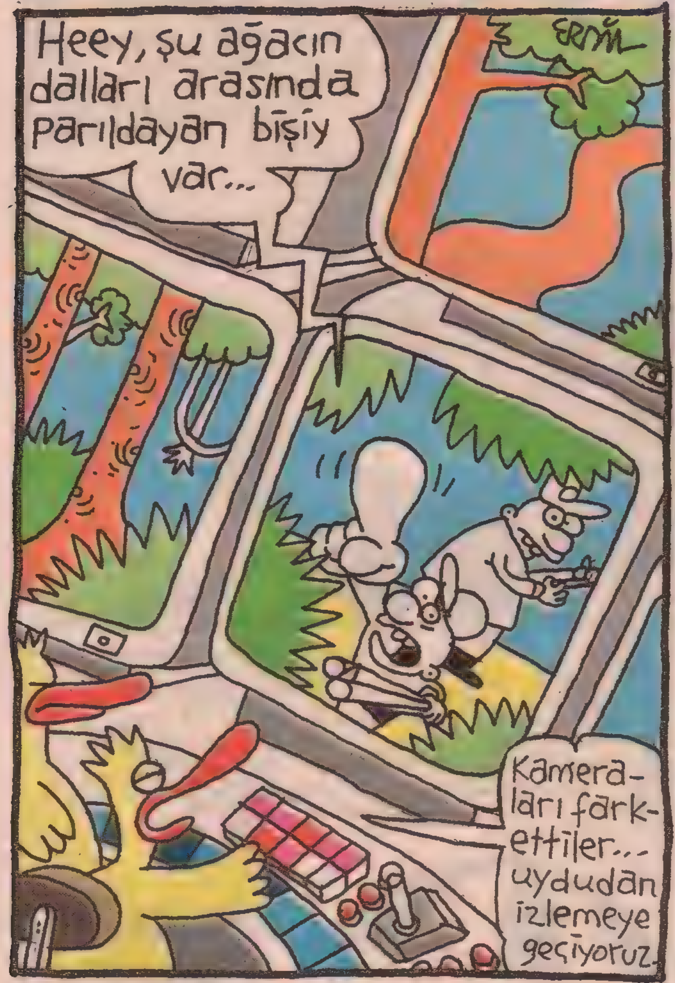
Heey, şu ağacın dalları arasında parıldayan bişiy var...
Kameraları farkettiler... uydudan izlemeye geçiyoruz.
ERDİL

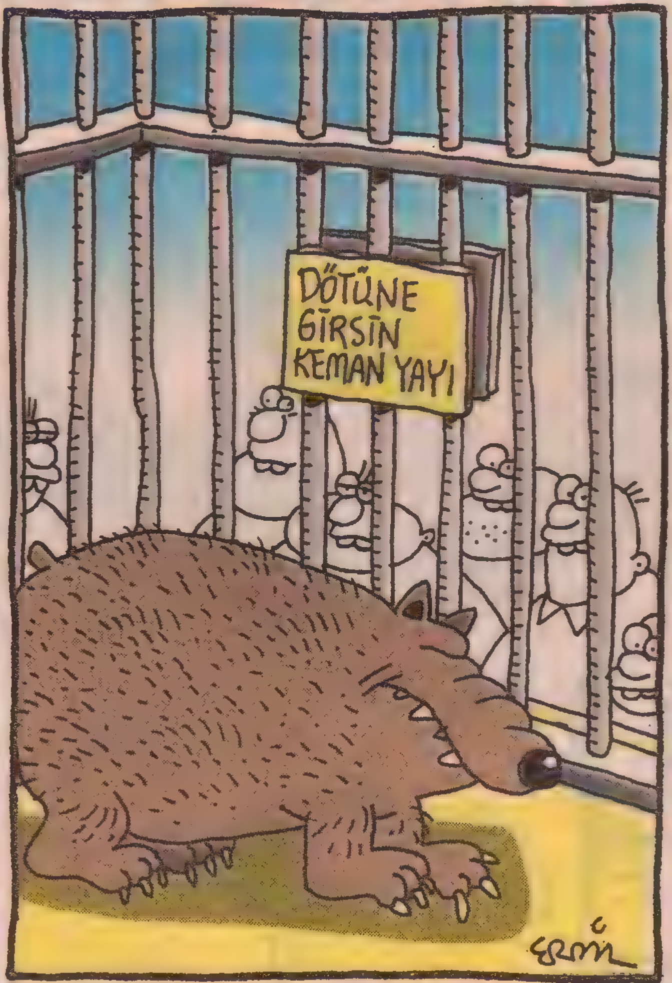

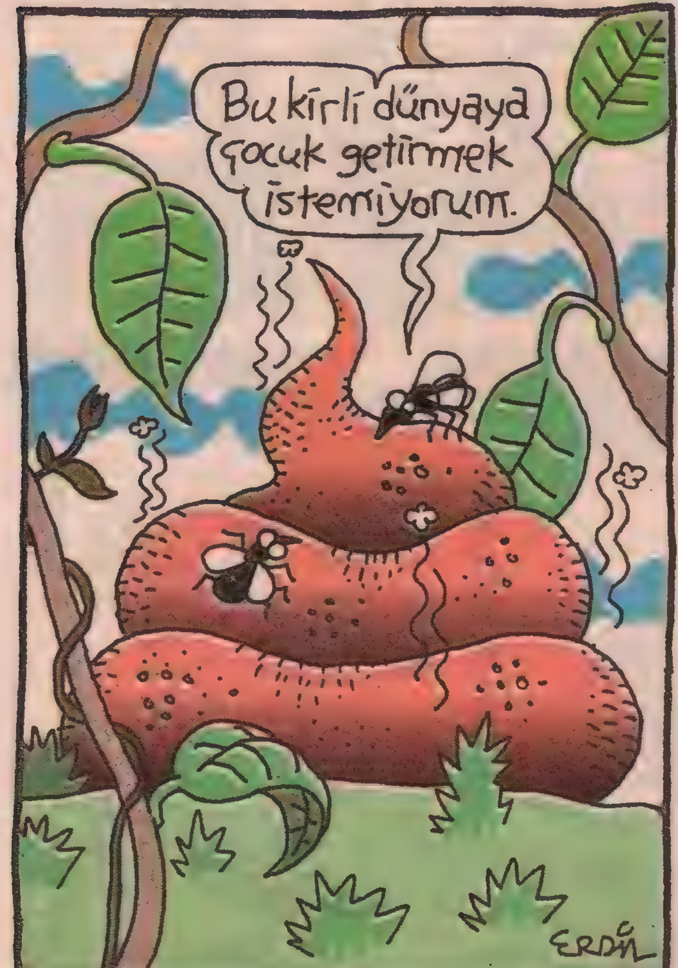
Bu kirli dünyaya çocuk getirmek istemiyorum.
ERDİL

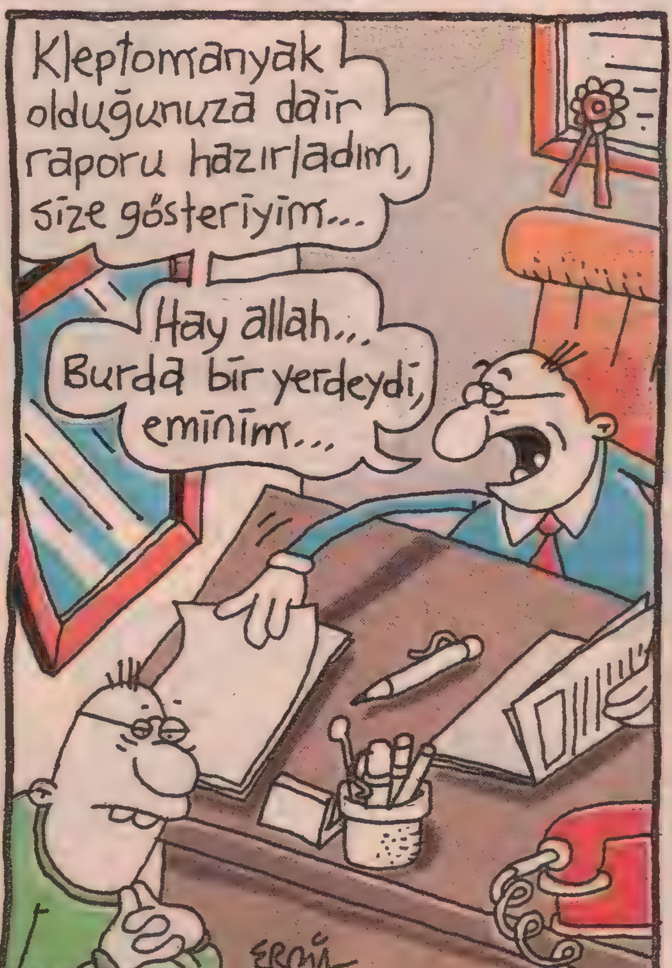
Kleptomanyak olduğunuza dair raporu hazırladım, size gösteriyim...
Hay allah... Burda bir yerdeydi, eminim...
ERDİL

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

İki Resim Arasındaki 7

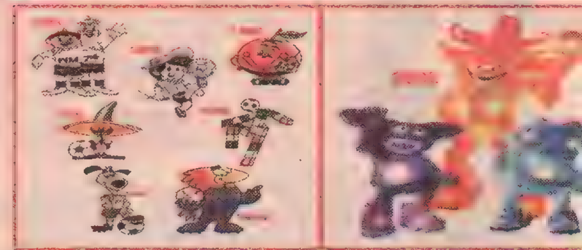

Eski Maskotlar & Yeni Maskotl

① 74'ün maskotları Tip ve Tap, belki de yaratıcılarının bilinçaltında o zamanlar ayrı olan Batı Almanya ve Doğu Almanya'yı simgeleye
iki sevimli, iyimser, bitişik yiğittir...
2002 maskotları Kaz, Ato ve Nik, neyi simgeledikleri belirsiz, je
kıvamda ruhsuz figürlerdir!..

② 78'in maskotu Gauchito, Arjantin'in futbola meraklı, coşumcu gençliğinin acar bir temsilcisidir...
Kaz, Ato ve Nik, tam tersine futbol kültürüne uzak toplumların
ürünü olan Pokemon tipi canlardır!..

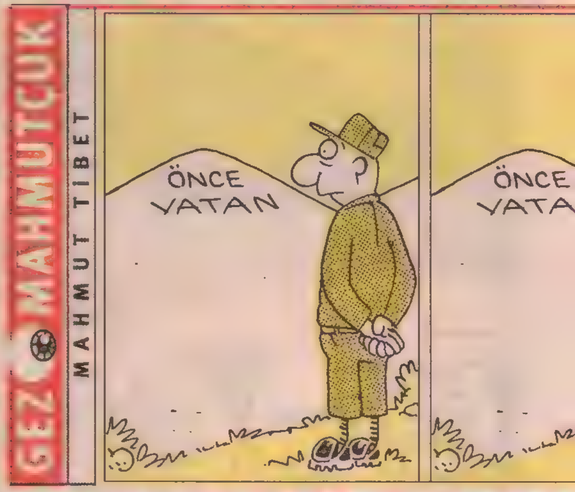

Sana Hiç Bö

Sonsuz, kıyasıya bir savaştı yaşadığım seninle.... Önce kim tükenecek diye bekliyorduk. Kim köle olacak, kim efendi kalacak...Birbirimizin en zayıf, en kırılgan yerlerini belleğimizin kıyıcı yanına durmadan kazıyorduk. Aşkta yenilmek korkusu hep pusudaydı...Aşkta yenilmek korkusu çocukluğumuzun yaralarını kanatıyordu durmadan...Aşkta yenilirsek tekmil bütün hayatımız anlamı yitirecek; çöküp gidecek sanıyorduk...Birbirimize yenilirsek çocukluğumuzun yaraları bir daha hiç kapanmayacak diye korkuyorduk...Birbirimizi acıtacak sözler karnımızda birikip duruyordu...

Derinlerime öyle çok girmiştin ki tanıyamıyordum artık kendimi. Bu ben miydim...Durmadan soruyordum kendime, bu sen misin, diye...Neler söylüyordum sana...Seni önce düzenin insanı olmakla, güçlü ve başarılı olmak için kişiliğinden taviz vermekle , yüzeysellikle suçluyor, bunları söyledikten kısa bir süre sonra seni çok sevdiğimi, beni bırakıp gidersen bu acıya dayanamayacağımı söylüyordum. Bir söylediğim, öbür söylediğimi tutmuyordu...Hem benden kopup uzaklaşmanı, böylelikle özgür kalmayı istiyor, sen benden biraz olsun uzaklaşmaya başladığında ise bir köle gibi ayaklarına kapanıyordum...

Aşkla, sevgiyle ilgili bildiğim ve yazdığım her şeyi unutmuştum...Sanki bir virüs girmişti kanıma. Ateşli ve beni durmadan aşağıya çeken bir hastalığa tutulmuştum. Bu hastalıktan kurtulmak için bildiğim bütün yöntemler beni daha fazla hasta etmekten başka bir işe yaramıyordu. Kurtulmak için ne yapsam biraz daha sana batıyordum...Senin ruhuna girince kaderini ele geçirir, böylelikle kendimi daha iyi savunurum sanıyordum...Oysa bana göre öyle derindeydi ki ruhun...Öyle derindekiydi kaderin...Senden de derinde...Senden de uzakta...Yaralı düşler örtmüştü üzerini ruhunun...Kaderini korkular, hayal kırıklıkları, güvensizlikler gizlemişti o en derinlere...Suyun en dibinde, gözlerin kapalı sürükleniyordun orada...Oradaydın görüyordum. Başımı kalbine dayıyordum. Soluk, üşüyen bir nabız atıyordu. Yüzün bembeyaz, kıpırtısız. Ellerin şimdikinden çok daha küçük, bir çocuğun elleri gibi savunmasız, birbirine kenetlenmiş, buruş buruştu...Dudakların hafifçe aralıktı...Bir şeyler söylemeye çalışıyordun, ama sözcükler çıkmıyordu ağzından...Yüzüne uzaklardan bir yerden kızıl bir ışık vuruyordu...O kızıl ışığın ardında yitirdiğimiz cennetler, hiç tükenmeyecek aşklar,parlak, masum güneşler vardı...Öyle kırılgan, öyle dağılıp gidecek gibi duruyordun ki ne yapacağımı bilemiyordum...Öyle büyülenmiş, öyle sonsuz bir hüzünle bakıyordum ki sana, bir türlü gözlerimi sende alamıyordum. Seni oradan nasıl çıkartacağımı bilemeden bekliyordum bu derinlikte...Vurgun yemek dedikleri buydu sanırım...Bu işte diyordum, sevdiğim insan bu... Suyun derinliklerinde üzeri ölü nilüferlerle, yaralı düşlerle örtülü sürüklenip duran...

Seni ilk gördüğümde bu halini görmüş olmalıydım. Seni gördüğüm o ilk , o kısacık anda içimdeki o sızı ilk oraya inmiş olmalıydı...Benim bile fark edemediğim bir kendimden geçme halimdi şimdi beni bu hale sokan. Emindim, ilk orada görmüştüm seni, sonra yeniden suyun yüzeyine çıkıp buradaki ellerini tutmuştum hemen o anda...Bütün kalkanlarımı sıyırıp atmıştım yüreğimden...Bütün ağırlıklarımdan o anda kurtulmuştum.

Ne olacaksa olsun dememiştim hiç. Ne olacaksa hemen olsun , demiştim...Sonu ne olur, diye hiç düşünmemiştim. O son neyse, mutlaka olsun, demiştim...Gördüğüm sen değildin aslında...Sende gördüğüm suyun derinliklerinde yıllardır yaşayan

halindi...Orada, y
miştin kendini bu
kını, kaderini, şii
yaz sevinçlerini...
mülteci gibi yaşıy
nabilirdin masum
aşkınla ve ölümü
lirdin sesini kade
hayatının şiirini o

Bunları yapab
beklediğini söylüy

Biliyorum be
dun...Bana güve
istemiyordun. O z
karıp seninle bulu
için o halini görm

Beni böyle, b
dun...Seni nasıl b
dim ki...Öylesine
mıştın ki derinler
dinden kopup uz
suların altında yıl
rinliklerde sakla
ru...Diplerde sakl
gizliydi. Ansızın a
hiç beklemediğim
ların anlamı orad

Durmadan ay
di...Ayrılıkların ac
çekişen ruhlarımı
vam etmemiz bu

Sonsuz, kıyas

Durmak nedir

Sen beni anla

Sen beni ısra
diğin yerlere gid
sen önemlisin, se
yorsun...Sanki bi
hammülün kalma
hiçbir şey yapmı
da değilim...Sahi
rından soluk alan
dan, bir kerede o
ben sana yapsam
ni..Sensiz yaşaya
şünüyorum, bir ç
hep başkaları, he
şey...Nasıl yok bi
artık seni eskisi g

İşte böyle sü
akardı kirli bir s
duk...Kim kimi m
luk duygusu uya
cekti...Kim efend
bu savaşı birbiri
için sürdürdüğün
için veriyorduk, a
cadığımız her ça

* **Safranbolu.** 7 Haziran Cuma günü saat: 18:00-20:30 arası **Safranbolu Yaren Cafe**'deyim. (Safranbo
saat: 17:00-19:00 arası **Maltepe Grande house**'dayım. 3.Kat Maltepe Meydanı * **Bursa.** 13 Haziran Pe
Kitabevi'ndeyim. * **Erzincan.** 16 Haziran Cumartesi günü saat 14:00-18:00 arası **Erzincan Dost Kült**

Fark
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

❸ 82'nin maskotu Naranjito, İspanya'nın portakalından esinlenilmiş bir tabiat evladıdır...
Kaz, Ato ve Nik, günümüzün 'canavar sektörü'ne teslim olmuş şeffaf meçhullerdir!..

❹ 86'nın maskotu Pique, hali ve tavrıyla tipik Meksika çocuğudur...
Kaz, Ato ve Nik, bu dünyadan kopuk şekilleriyle bambaşka bir aleme aidiyetin sembolleridir!..

❺ 90'ın maskotu Ciao, futbol ve insanın İtalyan tarzı sentezidir...
Kaz, Ato ve Nik, yaratıktır!..

❻ 94'ün maskotu Striker, Amerikalılar tarafından insan dostu güzel hayvana bir selamdır...
Kaz, Ato ve Nik, insanı benliğinden ve doğadan uzaklaştıran kuşku çağının soyut elemanlarıdır!..

❼ 98'in maskotu Footix, şahsiyetini Fransa'nın horoz ortamından almış bir imajdır...
Kaz, Ato ve Nik, kökensizliklerinin yanısıra, birbirinden kopuk üç ayrı tipleme halleriyle bulundukları pazarlama ürünlerinin satışını harlandırmak, rantı üç katına çıkarmak için tasarlandıkları çok belli milenyum kurnazlarıdır!...

VÖ'nün notu: Haftaya ÖSS'ye alternatif VÖSYM-Büyük Sınav var... Çalışıp gelin... Kalpler kırılmasın sonra!.. ***vo@leman.com.tr***

om

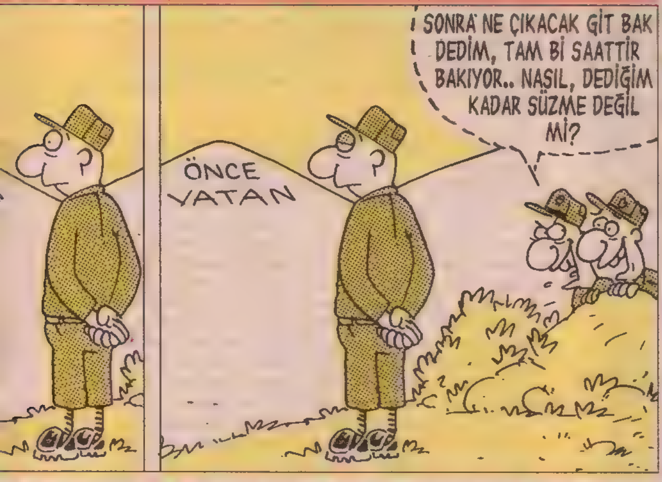
ÖNCE VATAN
SONRA NE ÇIKACAK GİT BAK DEDİM, TAM Bİ SAATTİR BAKIYOR.. NASIL, DEDİĞİM KADAR SÜZME DEĞİL Mİ?

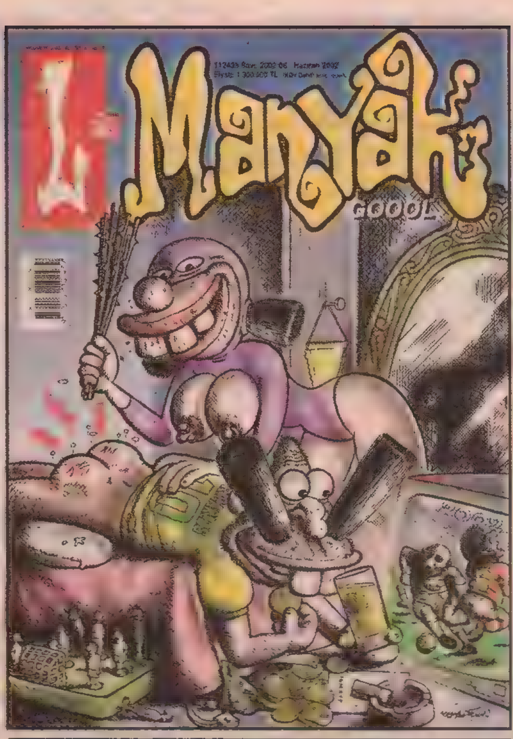

L-Manyak'ın Haziran Sayısı

Plajlarda, Dünya Kupasında Can yakıyormuş Cevat abi.. Brezilya'lısı, Ekvador'lusu alayı hastası oluyormuş! Hakan Şükür sütlü Nuriye'nin yanında L-manyak'ta istemiş! Kore'de L-Manyak olayı burdan patlamış.. Herkes okusun ama o orta ipne hakeme yasak L-Manyak! Şenol Güneş zaten anlamaz... Asıl korkumuz L-Manyak'a Çinlilerin sardırması, çevirmesi bir dert onca adama dergi yetiştirmesi bir dert mına koyiim
- Tabi Tabi Benjamin!

yle Sarılmamıştım

düşlerinle, dünya korkusuyla bırakıp gel-
a...Her şeyini orada bırakıp gelmiştin...Aş-
ni, düşlerini, ölümünü, masumiyetini, ilk
yüzden ülkeni hiç terk etmesen de hep bir
un gittiğin her yerde...Oysa uzansan doku-
ine...Elinde kalanlarla yetinmeyi bilseydin
göz göze gelebilirdin...Bağırsan duyurabi-
..Biraz soluksuz kalmayı göze alabilseydin
abilirdin...
ek için çok sevdiğin, çok güvendiğin birini
un kendine...
ok seviyordun, ama bana güvenmiyor-
diğin için suların altındaki halini görmemi
, o korunaksız, o kimsesiz halini dışarı çı-
rmamı istemiyordun...Bana güvenmediğin
den gizli bir utanç duyuyordun...
alimle sev, olduğum gibi kabullen diyor-
alinle sevebilir, olduğun gibi kabul edebilir-
muş, öylesine uzaklaşmıştın, yabancılaş-
halinden...Bana asıl acı veren de bu ken-
şmış halindi...Nasıl bilmezlikten gelirdim o
r duran seni...Sana duyduğum sevgi o de-
halinden yükseliyordu yukarıya doğ-
varsa...Bu aşkın bütün bilinmezleri orada
zda oluşan o nedeni belirsiz sessizliklerin,
ir anda içimizde büyüyen o zehirli boşluk-
liydi bence...
yeniden bir araya gelmemiz bu yüzden-
a dayanamadığımız için suların altında can
nutmaya çalışıp, oyunlarla yaşamaya de-
dendi...
bir savaş yaşadığımız seninle...
neden süren bir kimlik savaşıydı bu...
orsun...Hayır,onu demek istemedim
anlış anlamak istiyorsun...Hep senin iste-
uz,bir kerede benim istediğim yere...Hep
isteklerin...Bencilsin, kendini bana vermi-
del ödetiyorsun bana, senin bana hiç ta-
...Bu ilişkide hep veren taraf benim, sen
ın...Seninle aynı şeyleri düşünmek zorun-
mek istiyorsun beni, bazen sorgulamala-
rum...Asıl sen sorguluyorsun beni durma-
ğum gibi sevsene..Senin bana yaptıklarını
liye bu hale geldik biz....İstersen bırak be-
m, bırakma beni...Ben senin her şeyini dü-
olsun neye ihtiyacın var diye sordun mu,
aşkaları...Ne oldu, yine ne yaptım...Yok bir
y...Üstüme gelme, yeter artık...Ama bil ki
..
giderdi kavgalarımız...Kanımız durmadan
ibi...Birbirimizin enerjisini tüketip durur-
um edecek..Kim kimde daha fazla suçlu-
acak...Kim kime daha çok boyun eğdire-
m köle olacaktı...Ama hangimize sorsalar
çok sevdiğimiz ve bu sevgiyi kanıtlamak
yleyecekti...Bu savaşı ilişkimizi kurtarmak
ne tuhaftı ki ilişkimizi kurtarmak için har-
söylediğimiz her söz ilişkimizi içinden çıkılmaz bir hale getirir, bir şeyleri kurtarmak istedikçe daha da batırırdık...

Tam bir şeyleri çözdüğümüzü sandığımız anda birimizin bir sözüyle yeniden savaş başlar, yeniden başladığımız yere dönerdik...Belleğimizin çekmecelerinde birbirimizi incitecek sözler ve anılar bittikçe çoğalırdı...

Bu hayat bizim değildi, bizim değildi bu dinmeyen kavgalar sevgili...Bizi durmadan tüketen bu savaş bizim değildi...Bu kapıyı vurup çekip gitmeler, bu kaprisler, bu boş gururlar, ağlayışlar, aldanmalar, bu aldatışlar, hiçbir şey olmamış gibi yeniden başlamalar, bu sahte ayrılıklar bizim değildi...Bizim olan derinlerde, suların diplerinde yatan; görmekten, yüzleşmekten korktuğumuz, utandırır, bize güçsüz bırakır, diye o yıllardır kimsesiz bıraktığımız ruhlarımızdı...

Sana kızmıyorum, seni anlıyorum, bu bana çok acı verse de...Sana kızmıyorum, benim öfkem hayata...Nasıl bir hayat ki bu öfke, sevginle güvenini birbirinden böyle acımasızca ayırmış...Nasıl bir hayat ki bu, deliler gibi sevdiğin birine çok isteyip de bir türlü güvenemiyordun. Onu ne kadar sevsen de, bir gün seni hiç beklemediğin bir anda bırakıp, çekip gidecek diyecek korkuyordun...Bu korku, bu güvensizlik yüzünden güçsüzlüğünü, zaaflarını, suların altında yıllardır gizlenmiş duran halini saklıyordun ondan...O arada öylece dursun istiyordun, suların altında, üzerinde can çekişen düşler, üşümüş, kenetlenmiş elleriyle, kapalı gözleri, o soluksuz kalmış yüzüyle dursundu orada...Yıllardır kimsesiz bıraktığın, bir kez olsun yanına uğramadığın, unutmak isteyip hatta çoğu kez başardığın o halini en sevdiğin insandan bile saklayıp duruyordun...Çünkü kimi çok sevsen çekip gitmiş, kimi sevsen hayat geçmişti önüne. Yıllar sevgini alamamıştı senden, ama güvenmek, güvenip biriyle her şeyini paylaşmak, işte hayat bunu almıştı elinden...Sevgin bu yüzden hep tek kanatlı bir kuş gibi kalmıştı...Güvenmeden de olur , sevince her şey olur sanmış, uçmak istemiş, ama uçamamıştın...Sevmiş, ama korkuların bitmemişti; sevmiş, ama atamamıştın bir türlü içindeki her an her şeyini kaybedeceğin duygusunu...Sevgin sana seni unutturur sanmış, ama bir türlü unutamamıştın kendini...Diplerde yatan o derin kederin peşini hiç bırakmamıştı. Bu kederin ve kalbine kazınmış korkular yüzünden hem yalnız kalmak istiyor, ama yalnızlığa da bir süre katlanıyor, ama sonra o da sana büyük bir acı vermeye başlıyordu...Hatta hep sormuştun kendine: Sevdiğim halde, neden istediğim gibi mutlu olamıyorum, neden bırakamıyorum kendimi, ne tutuyor beni; bu kaybetme korkusu, bu derin endişe, bu hüzün nereden geliyor, diye..Ama bu sorular seni hep aynı yere getiriyordu...Suların altında , ama elini uzatsan dokunabileceğin kaderine getiriyordu...O yıllardır suların altında bıraktığın gözleri kapalı, yüzü soluk, elleri kenetlenmiş haline getiriyordu...Ama ne zaman onunla yüz yüze gelsen başını çeviriyor, o yokmuş gibi davranıyordun...

Senin için sevmek geçmişe, suların altına hiç bakmamak, bütün bunları unutarak hayatı olduğu gibi hiç sorgulamadan sürdürmekti...

Bir akşam seninle yine o bildik kavgalarımızdan birini yaşıyorduk...Sen beni hiç anlamadın...Sen beni hiç sevmedin'le başlayan ve böyle devam eden kimlik savaşlarımızdan biriydi yine...Yine belleğimizin çekmecelerinden hiç unutmadığımız anılar ve olaylar çıkıp gelmişti orta yere...Mutfaktaydık, yeter artık beni sorgulamayı bırak, demiş ve ağlamaya başlamıştın.Sen ağlamaya başlayınca ben ne yapacağımı bilemez, kalbim sıkışırdı.Bir ara nefes almak için pencereyi açmış ve derin derin soluk almaya başlamıştım. Ağlayışlarına ve ona eşlik eden sözlerini duymak istemiyordum, ama elimde değildi, duyuyordum. Öylesine acı çekiyordum söylediklerinden kendimi korumak için ve seni susturabilmek için ben de sana ağır bir şey söylüyordum. Çünkü sana yanıt vermezsem, susarsam, kendimi savunmazsam, sana olan sevgimi yitireceğimi düşünüyordum. Seni yitirmemek için, sana acı veriyor, sana acı verdikçe seni ne kadar sevdiğimi sana anlatmak istiyordum...Çığlıklar, ağlayışlar, kapıları çarpmalar, haykırışlar eşliğinde sürüp gidiyordu her zamanki kavgamız...Tam kavgamızın orta yerinde kapının zili çaldı.Birden durduk. Kapıyı dinledik. Zil yeniden çaldı...Öyle perişan, öyle dağılmış bir haldeydim ki kapıyı açma gücünü bulamamıştım kendimde...Hemen arka odaya kaçıp gizlendim...Her zaman olduğu gibi sana bıraktım ne yapılması gerekiyorsa...Saklandığım odanın karanlığında ışığını hiç açmadan kulağımı dışardan gelen seslere verdim...Gidip kapıyı açtın. Sonra otomata bastın. Sonra, buyurun, hoş geldiniz, ne iyi yaptınız da geldiniz, diyen sesini duydum. Misafirleri hiçbir şey olmamış gibi karşılayan sesine önce şaşırmış, sonra garip bir hayranlık duymuştum...Gülüşmeler, selamlaşmalar , şakalar eşliğinde misafir odasına geçtiniz...Gelenler beni sordu, sen yine birden bire o konuksever ve neşeli halinle, benim için; biraz yorgundu, uzanmak istedi, siz rahatınıza bakın, ben geldiğinizi ona şimdi söylerim, o da çok sevinecek duyduğunda, dedin onlara...Uyandırmayın, biz öylesine bir uğradık, dedi gelenlerden biri...Sonra saklandığım odanın kapısını açıp, sanki hiç kavga etmemişiz, birbirimizi hiç kırmamış gibi o sevinçli ve mutlu sesinle: Misafirlerimiz geldi, seni bekliyorlar, bekletme onları, sen onlara hoş geldin, derken, ben de bir şeyler hazırlarım, dedin...Çıkmıyorum ,diyemezdim sana, ama aslında böyle demeyi hiç istemiyordum. Dışarı çıkıp omuzlarından hayatın yükünü almak, bu oyuna ben de katılmak istiyordum. Senden tamamen kopmak istediğim bir anda sana ne denli derinden bağlandığımı hissetmiştim o an...Kölen miydim, efendin mi; suçlu muydum, suçsuz muydum...Ben mi boyun eğmiştim sana, sen mi bana...Hiç düşünmüyordum bunları o an...Düşündüğüm senin l hiçbir şey olmamış gibi hayata kaldığı yerden nasıl devam etme gücü bulduğundu...Ve işin garibi bu gücü bulduğun için sana neden derin bir bağlılık hissi duyduğumdu...

Kendimi topladıktan sonra misafirlerin yanına gittim. Onlara, hoş geldiniz, dedikten ve gönüllerini alan birkaç şey söyledikten sonra sana mutfağa, yanına geldim...Mutfakta bardakları hazırlıyor, o becerikli ellerinle tabaklara meyveler ve yemekler koyuyordun. Sırtın bana dönüktü...O an derin bir ürperti duydum...Çünkü sırtında yıllardır derinlerde, suların dibinde olduğunu sandığım o halin sana sımsıkı sarılmış bir şekilde duruyordu...Hep gördüğüm gibi gözleri kapalı, elleri kenetlenmiş, yüzü soluk, nabzı durdu duracak haliyle...Eğilip öpmek istedim onu...Birden geriye dönüp sarıldın bana...Sarıl bana dedin, sen de sarıl...Beni bırakmazsan, beni seversen onu da sevmiş olursun, bak ben buradayım, o da burada..Onu hiç yanımdan ayırmadım ki...

Sarıldım sana ve anladım ki sana bugüne kadar hiç böyle sarılmamışım ben...İşte o an öbür kanadını da gördüm...Hep derinlerde, hep suların altında sandığım kanadını...

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN

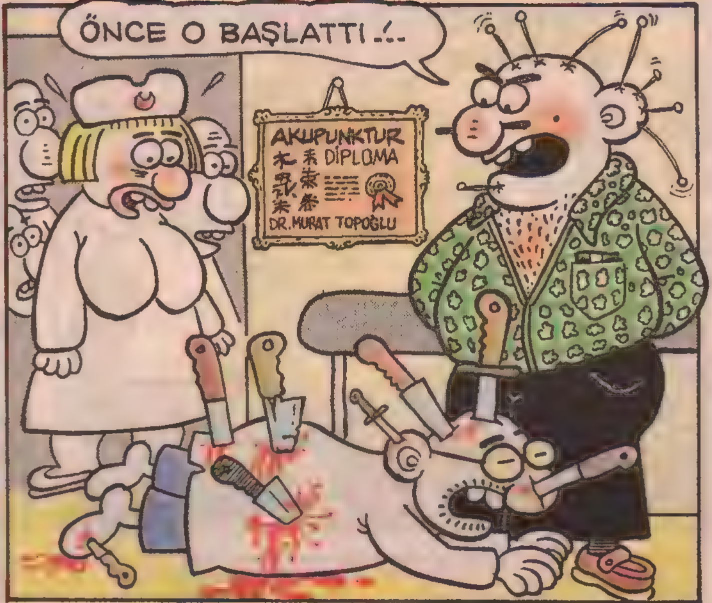

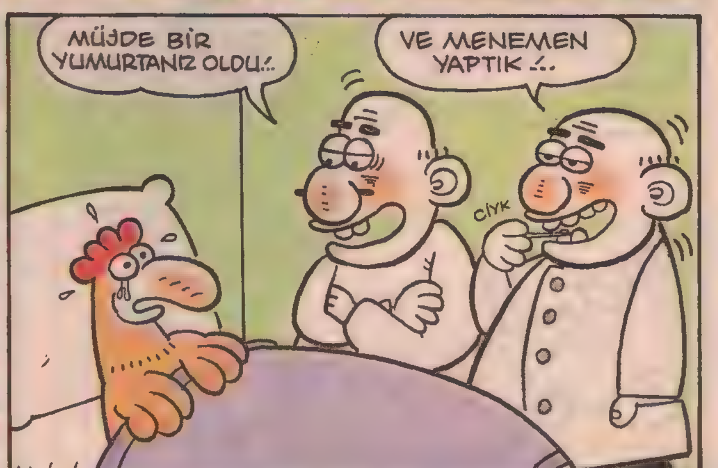
MÜJDE BİR YUMURTANIZ OLDU..!..
VE MENEMEN YAPTIK ..!..
CIYK

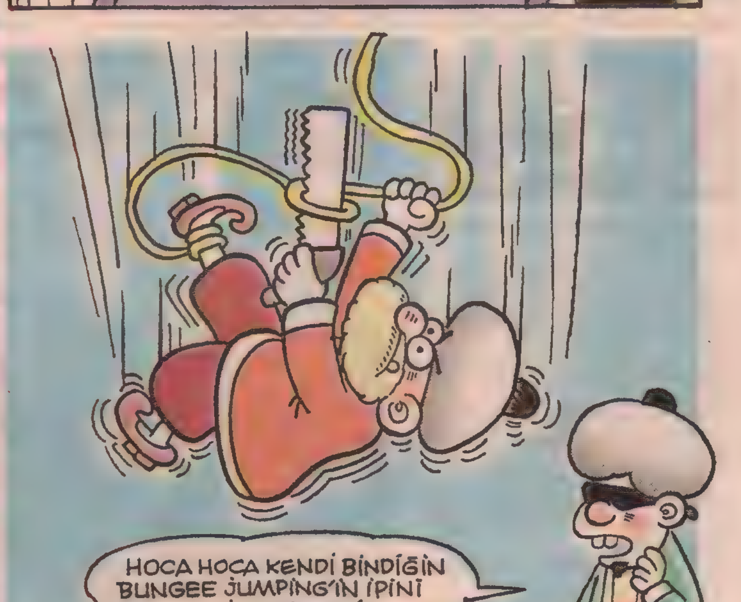
HOCA HOCA KENDİ BİNDİĞİN BUNGEE JUMPING'İN İPİNİ KESİYORSUN..!..

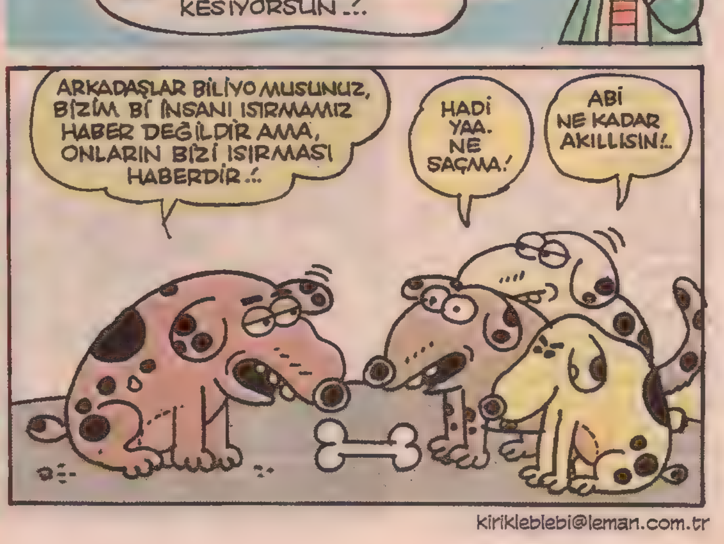
ARKADAŞLAR BİLİYO MUSUNUZ, BİZİM Bİ İNSANI ISIRMAMIZ HABER DEĞİLDİR AMA, ONLARIN BİZİ ISIRMASI HABERDİR..!..
HADİ YAA. NE SAÇMA!
ABİ NE KADAR AKILLISIN..!..

kirikleblebi@leman.com.tr

DD'nin desteği ile) Yüz Dükkanlar Konak Çarşısı Safranbolu. Tel: 725 26 82 * **Zonguldak Ereğlisi.** 8 Haziran Cumartesi günü **Zonguldak Ereğlisi**'ndeyim. (Çilek Festivali) * **İstanbul Maltepe.** 9 Haziran Pazar günü
be günü saat: 14:00-17:00 arası **Fima Final Marketing Kitapevi**'ndeyim. Atatürk Cad. No:6 Ulucami Karşısı Heykel Tel:0.224.225 62 90(3) * **Erzurum.** 15 Haziran Cuma günü saat 13:00-17:00 arası **Erzurum Atalay**
erkezi'ndeyim. 13 Caddesi. No: 9 Kat: 3 Erzincan. * **Kahramanmaraş.** 27 Haziran Perşembe günü saat 15:00-19:00 arası **Eğitim Sen**'deyim. Hükümet Caddesi 22. Sokak Boyar Apt. Kat:2 No: 6 Kahramanmaraş

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

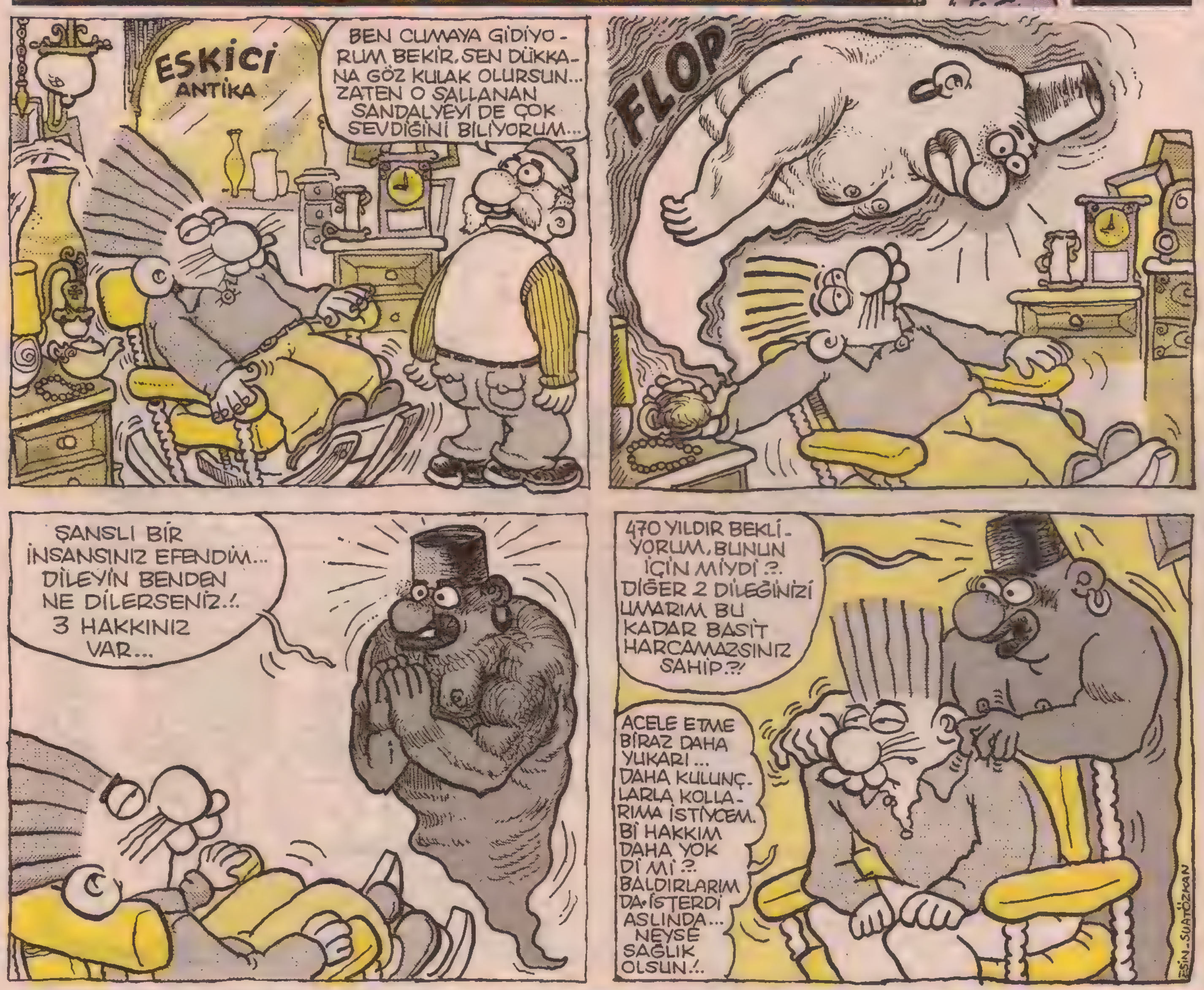
ESKİCİ ANTİKA
BEN CUMAYA GİDİYORUM BEKİR. SEN DÜKKANA GÖZ KULAK OLURSUN... ZATEN O SALLANAN SANDALYEYİ DE ÇOK SEVDİĞİNİ BİLİYORUM...
FLOP
ŞANSLI BİR İNSANSINIZ EFENDİM... DİLEYİN BENDEN NE DİLERSENİZ..! 3 HAKKINIZ VAR...
470 YILDIR BEKLİYORUM. BUNUN İÇİN MİYDİ ?.? DİĞER 2 DİLEĞİNİZİ UMARIM BU KADAR BASİT HARCAMAZSINIZ SAHİP.?!
ACELE ETME BİRAZ DAHA YUKARI... DAHA KULUNÇLARLA KOLLARIMA İSTİYCEM. Bİ HAKKIM DAHA YOK DI MI.?. BALDIRLARIM DA İSTERDİ ASLINDA... NEYSE SAĞLIK OLSUN..!
ESİN - SUATÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Anasını seveni sever!

Ya kanım bozuk, ya sütüm bozuk benim!

Belli ki ben damarlarında asil kan, asil süt dolaşan bu asil millete layık değilim.

Acaba kanımı mı yoksa sütümü mü değiştirsem?

Herhalde en iyisi huyumu, suyumu değiştirmem.

Başka türlü bu millete layık hale gelemem.

Örneğin bu millet politikacının hırsız, arsız olanını sever.

"Al sana oy, gel beni soy" der!

Öyle olmasa aile fotoğrafındakilerin hepsi hırsız, arsız çıkan Demirel'i yedi kere seçip iktidara getirir miydi?

Demirel yedi kere seçildi; aile fotoğrafındakiler de yedi kere ülkeyi yedi!

Demirel'den sonra iktidara gelen Özal Hanedanı, Çiller Hanedanı, Yılmaz Hanedanı da onların yiyemediklerini yedi.

O yüzden Demirel, Özal, Çiller, Yılmaz ve benzeri hanedanların ileri gelenleriyle dostluğu ilerletmeyi düşünüyorum.

Hatta onlardan yeme, yutma konusunda kurs almak istiyorum.

Gerçi beni ısrarla politikaya sokmak isteyenler "aman huyunu, suyunu değiştirme, sakın onlara benzeme" diyorlar, ama onları niye dinleyeyim ki?

Akıllı olsalar bana bu aklı verirler mi?

Bilmezler mi ki bu millet yolunu yolsuzluktan bulmayanı iktidarsız bırakır.

Hırsızı, arsızı iktidara taşır.

Bu nedenle kuracağım partinin kapısına "**buraya hırsız olmayanlar giremez; hırsızlar velinimetimizdir**" şeklinde bir tabela astıracağım!

Parti arabalarının arka camlarına "**nazar etme ne olur, çal senin de olur**" diye yazdıracağım!

Halka yapacağım ilk vaat de "**iktidara gelirsem hepinizin anasını seveceğim**" olacak!

Çünkü bu halk **anasını seveni sever!**

Onun için sevilir **halkı düzen bu düzen!**

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

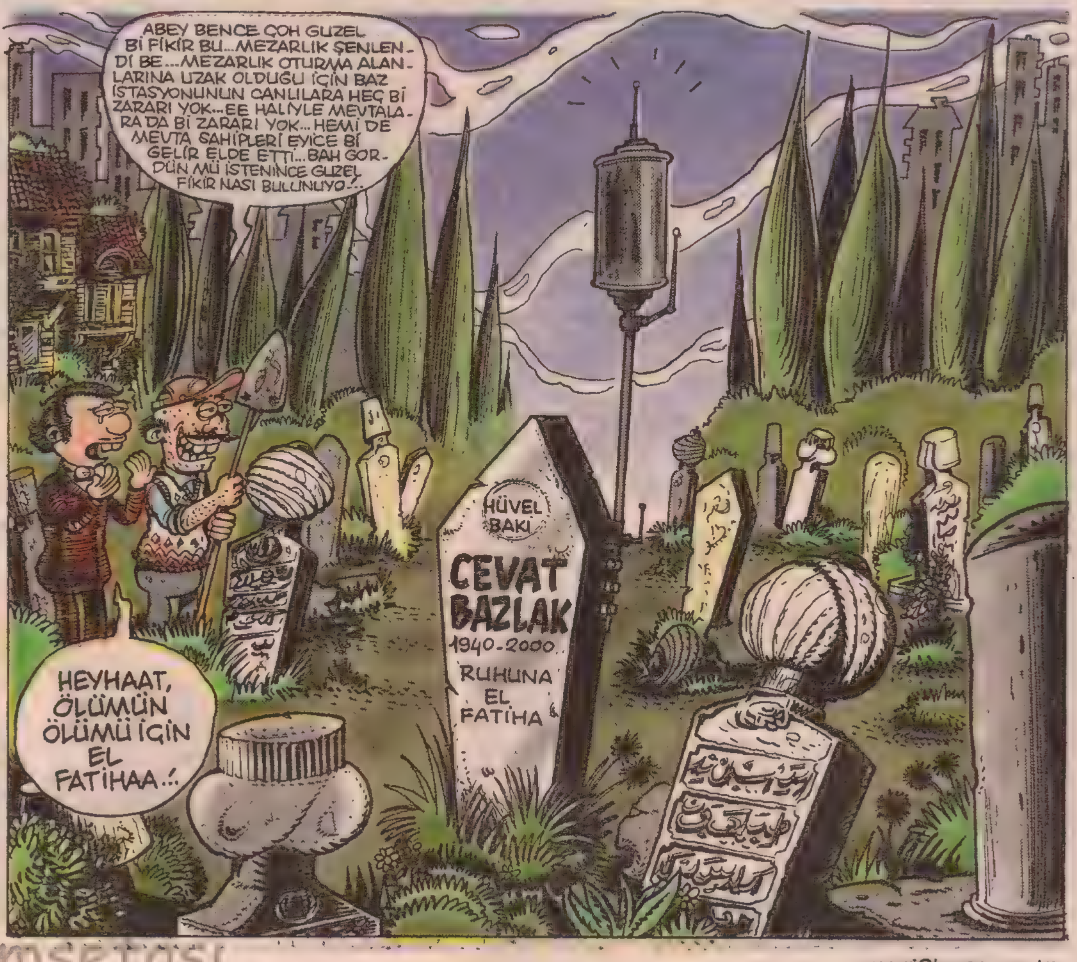
ABEY BENCE ÇOH GUZEL Bİ FİKİR BU...MEZARLIK ŞENLENDİ BE...MEZARLIK OTURMA ALANLARINA UZAK OLDUĞU İÇİN BAZ İSTASYONUNUN CANLILARA HEÇ Bİ ZARARI YOK...EE HALIYLE MEVTALARA DA Bİ ZARARI YOK...HEMİ DE MEVTA SAHİPLERİ EYİCE Bİ GELİR ELDE ETTİ...BAH GORDÜN MÜ İSTENİNCE GUZEL FİKİR NASI BULUNUYO.!.
HÜVEL BAKİ
CEVAT BAZLAK
1940-2000
RUHUNA EL FATİHA
HEYHAAT, ÖLÜMÜN ÖLÜMÜ İÇİN EL FATİHAA..!

guneri@leman.com.tr

Fikir Zikir

NİHAT GENÇ

1

Fatih'in en güzel oğlu Cem Sultan, Fatih Sultan ölünce kardeşi Beyazıd'la savaşa giriyor, Çubuk'ta, Bursa'da.. Çoluk çocuğuyla Mısır'a kaçıyor, hacca gidiyor, şiirler yazıyor: "Sultanlık olmaz ise, dervişlik de hoş olur!". Tekrar dönüp, tekrar savaşıyor. Rodos şövalyeleriyle görüşüp Rodos'a sığınıyor, sonra Papa'nın yanına. Papa akşamları Cem Sultan'la kırlarda yürüyüşe çıkıyor. Şiirler yazıyor. Avrupa Cem Sultan'ı ele geçirince ne hayaller görüyor, İtalya'ya yapılan Türk akınları duruyor. Osmanlı'yı ele geçireceklerini, Türk akınlarının ebediyyen duracağını düşünüyorlar, ihtimamla bakıyorlar bu yüzden Cem Sultan'a. Cem Sultan üşütüyor, grip benzeri bir hastalıktan ölüyor. Cem Sultan öleli beş yüz seneyi geçiyor. Avrupa'nın hayali bitmiyor.

Kanuni'nin en güzel sadrazamı Sokullu, eşi benzeri yok. Ne hayaller kuruyor. Hazar Denizi'ni kanallarla Karadeniz'e bağlamayı düşünüyor. Süveyş kanalını açmayı düşünüyor. Yüzyıllar sonra Sokullu'nun düşü gerçekleşiyor, Süveyş açılıyor. Dünya trafiği değişiyor. Doğu'ya yürüyen Avrupa'nın gemileri ne hayaller görüyor. Hindistan'ı, Çin'i bu yoldan fethediyor. Avrupa'nın hayalleri gerçek oluyor.

Bugün dünya kupasında, Avrupa takımlarıyla hangi batı dışı takım top oynasa, bütün dünya, batı dışı takımı tutuyor. Yeter, biraz da biz hayal kuralım.

Oysa, Avrupa dışı takımların bütün futbolcuları Avrupa'da oynuyor. Ne hayallerle oynuyorlar. Kenya'dan kalkan uçakların kanadında saklanmış çocuklar buluyorlar. Çoğu tekerleğin içinde ölüyor. Çocuğa soruyorlar, nereye kaçmak istiyorsun, niye kendini tehlikeye atıyorsun. Çocuk: "Beni buradan götürsün de, neresi olursa..." diyor.. Uçağın tekerleğine sarılmış çocuk, ne hayaller görüyor!

2

Kara, zayıf bir oğlan, yıllardır tanır beni, bir kafede garsonluk yapıyor, günde 12-14 saat çalışıyor, kendince şiirler yazıp yolda beni yakaladığında gelip okuyor! Amcasının oğlu ölmüş, cenazesi için patronu bir gün izin vermemiş. Birgün patronuyla karşılıklı üç-beş dakika konuşamamış... "Bizim sırtımızdan ne hayaller görüyorlar ağbi, diyor, dünyanın en güzel mankenlerini almak istiyorlar, bütün kardeşlerini Avrupa'da okutmak istiyorlar, bütün ailesine tek tek daire almak istiyorlar, bizim üstümüzden ne hayaller kuruyorlar"... Ekliyor: "Bunların hayali bitmez ağbi" diyor... "Akşama kadar ayaklarıma kara sular iniyor, zihnimden birkaç mısra yazıp unutmamak için ezberliyorum. Akşam çöp dökmeye giderken, çöpten kağıt toplayan hep aynı çocuğu, çöp tenekesinin başında görüyor, ona okuyorum yazdıklarımı. Yüzüme gulüyor çocuk, mutlu oluyor şiirimden. Öyle bir enerji alıyorum ki çocuğun yüzünden.. ertesi gün akşama kadar masa masa servis yaparken, hep o mısrayı kuruyorum, çöpü dökme vakti çöp tenekesinin başına koşuyorum, tekrar okuyorum çocuğa... Ne patron, ne müşteriler... Yüzüme bir tek o çocuk gülüyor. Öyle güzel gülüyor ki çocuk, her akşam işten ayrılacağım, bugün sondu, diyorum, gülüşü fikrimi değiştiriyor, bir gün daha çalışıyorum...

"Şimdi Nihat ağbi, ben senin yolunu bu yüzden kestim, şunun için anlatıyorum, direniş buna derler değil mi ağbi", "anlayamadım, ne anlattın sen?" "ağbi, çöpün başındaki çocuk bana gülümsemese ben nasıl yaşarım!"

Bu kadarcık bir hikaye.

3

Harp okulları arasında kıyasıya futbol müsabakaları geçmekte ve pek zevkli olmakta. Bu yıl yine karacılar havacıları 4-3 yenerek şampiyon oldu. Maç yapılırken askerliği, hiyerarşiyi, disiplinini öylesine unutuyorlar ki, futbol en çok orda işe yarıyor.

Kara harp okulu bu yıl havacılarla yapacağı final maçına çıkarken şu pankartı taşıdı: "Havadan sudan asker olmaz-MALAZGİRT TABURU"

Ve trübinlerde Ali Sami Yen'i aratmayacak fanatizmden daha sert sloganlar: "Futbol fanatizmdir/Futbol adam bıçaklamaktır..."

4

Ankara'da taksiciler müşteri bulamadıkları için zam istemiyorlar, Federasyon ise zam diye diretip her yıl şoförlere rağmen mecburi zam yapıyor. Şoförlerin isyanını kimse duymuyor. Neden? Şoförler federasyonu, her zamdan sonra taksilere taksimetre ayarı yapıyor ve 30 milyon para alıyor. Bunun yekünü trilyonları buluyor. Federasyon yıllık trilyonları aksamasın diye, zammını mutlaka yapmak zorunda. Ne tatlı, ne bedava paralar!

5

Ünlü kabadayılar tarihe karıştı. Bir Ustura Kemal yok artık. Mafyaya kabadayı diyemiyoruz, çünkü, mafya polisle işbirliği içinde, 19.yüzyılda anlatılan kabadayıların polise karşı derdi vardı. Polise rağmen kulak kesiyordu. Ülkemiz çok değişti, kabadayı kültürü de değişti. Günümüzün gerçek kabadayıları travestiler: Sivaslı Utkular, Malatyalı Tuğçeler.

Polis otosu çeviriyorlar, hatta, yaşadığımız topraklarda yalnız onlar karakol basıyor. Yürüyüşleri, etrafa bakışları tam bir kabadayı. Yanlarından geçerken aman bana bulaşmasın diye içinizden dualar okuyorsunuz. Ancak, gerçek kabadayı oldukları için, onlar, kime bulaşacaklarını iyi biliyorlar.

Geçtiğimiz günlerde Merter'de, otobanda iş tutan travestiler yine önlerine çıkan polis otosuna saldırdı. Bir güzel dövüp polisleri, kaçırttılar. Polisler neye uğradıklarını şaşırıp tüyerken, travestiler arkadan bağırıyor: "Oğlum, bir daha gelmeyin buraya. Biz Harbiye ibnesi değiliz, biz Merter ibnesiyiz. Artı, Hayvansınız!"...

Niye anlattım bu hikayeyi. Bir toplantıda yazıyla-kitapla değil, medya trafiğiyle kitaplarını satan yazarların komikliğini anlatıyordum, bir çocuk el kaldırdı: "İyi de siz de medya sayılırsınız" dedi...

Ben de cevap olarak bu hikayeyi anlattım. "Bizim yolumuzu her gün polis kesiyor, biz Merter ibnesiyiz.." Sonra salona dönüp: "Artı hayvansınız, okumadığı kitapları başka kim alır!"...

6

Biraz daha güldüreyim. Medyada kitaplarımın hiç ismi geçmediği halde dört kitabım korsanda. Zabıtalar işe yaramıyor, boşuna, yalandan koşup yakalıyorlar. İletişim yayınlarının elinden birşey gelmiyor. Yasa var ama her dakika savcılığa şikayet edilecek. Gidin, medya yazarlarının kitaplarını satın, beni niye satıyorsunuz? Oysa, Sabancı, Camel'le ortaklığa, Aydın Doğan CD satışlarına başladıktan sonra emniyet sokakta kaçak CD ve sigara satışına asla izin vermiyor, bir an göz açtırmıyor. Aydın Doğan'ın, Sabancı'nın kapısına koyduğu bekçi kadar para almıyorum, bana yaptığınız bu...

Ankara'nın bir zamanlar gecekondu merkezi Tuzluçayır'da bir toplantıya davet edildim. Toplum Merkezi. Gecekondulu kadınları toplayıp İstanbul'u görsünler diye seyahat ediyorlar. Topluca sinemaya gidiyorlar. Saz kursu, ingilizce kursu, bir yığın faaliyet. Gittim. 10-13 yaşında otuza yakın küçük çocuk. Beş-on gecekon-

Devamı 13. Sayfada

Akşamsetası

Suret

Ender Özkahraman

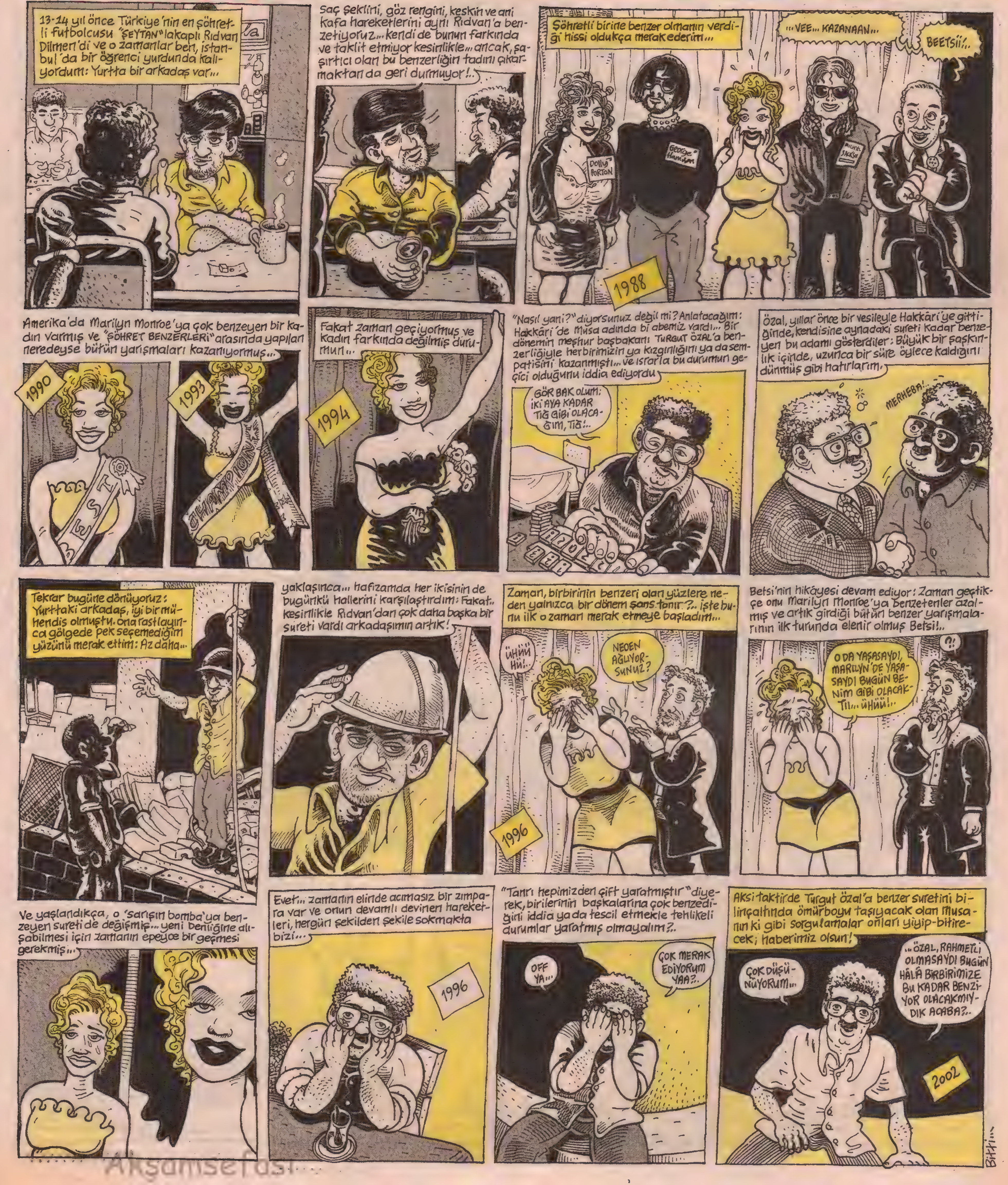
13-14 yıl önce Türkiye'nin en şöhretli futbolcusu "ŞEYTAN" lakaplı Rıdvan Dilmen'di ve o zamanlar ben, istanbul'da bir öğrenci yurdunda kalıyordum: Yurtta bir arkadaş var...
Saç şeklini, göz rengini, keskin ve ani kafa hareketlerini aynı Rıdvan'a benzetiyoruz... kendi de bunun farkında ve taklit etmiyor kesinlikle... ancak, şaşırtıcı olan bu benzerliğin tadını çıkarmaktan da geri durmuyor!..
Şöhretli birine benzer olmanın verdiği hissi oldukça merak ederim...
...VEE... KAZANAAN...
BEETSİİ!..
Dolly PORTON
George Hamilton
MICHAEL JACKSON
1988
Amerika'da Marilyn Monroe'ya çok benzeyen bir kadın varmış ve "ŞÖHRET BENZERLERİ" arasında yapılan neredeyse bütün yarışmaları kazanıyormuş...
1990
BEST
1993
CHAMPION
Fakat zaman geçiyormuş ve kadın farkında değilmiş durumun...
1994
"Nasıl yani?" diyorsunuz değil mi? Anlatacağım: Hakkari'de Musa adında bi abemiz vardı... Bir dönemin meşhur başbakanı TURGUT ÖZAL'a benzerliğiyle herbirimizin ya kızgınlığını ya da sempatisini kazanmıştı... ve ısrarla bu durumun geçici olduğunu iddia ediyordu
GÖR BAK OLUM: İKİ AYA KADAR TIĞ GİBİ OLACAĞIM, TIĞ!..
Özal, yıllar önce bir vesileyle Hakkari'ye gittiğinde, kendisine aynadaki sureti kadar benzeyen bu adamı gösterdiler: Büyük bir şaşkınlık içinde, uzunca bir süre öylece kaldığını dünmüş gibi hatırlarım.
MERHEBA!..
Tekrar bugüne dönüyoruz: Yurttaki arkadaş, iyi bir mühendis olmuştu. Ona rastlayınca gölgede pek seçemediğim yüzünü merak ettim: Az daha...
yaklaşınca... hafızamda her ikisinin de bugünkü hallerini karşılaştırdım: Fakat.. kesinlikle Rıdvan'dan çok daha başka bir sureti vardı arkadaşımın artık!
Zaman, birbirinin benzeri olan yüzlere neden yalnızca bir dönem şans tanır?.. işte bunu ilk o zaman merak etmeye başladım...
ÜHÜÜ HÜ!..
NEDEN AĞLIYORSUNUZ?
1996
Betsi'nin hikâyesi devam ediyor: Zaman geçtikçe onu Marilyn Monroe'ya benzetenler azalmış ve artık girdiği bütün benzer yarışmalarının ilk turunda elenir olmuş Betsi!..
?!
O DA YAŞASAYDI, MARILYN'DE YAŞASAYDI BUGÜN BENİM GİBİ OLACAKTI... ÜHÜÜ!..
Ve yaşlandıkça, o 'sarışın bomba'ya benzeyen sureti de değişmiş... yeni benliğine alışabilmesi için zamanın epeyce bir geçmesi gerekmiş...
Evet... zamanın elinde acımasız bir zımpara var ve onun devamlı devinen hareketleri, hergün şekilden şekile sokmakta bizi...
1996
"Tanrı hepimizden çift yaratmıştır" diyerek, birilerinin başkalarına çok benzediğini iddia ya da tescil etmekle tehlikeli durumlar yaratmış olmayalım?..
OFF YA...
ÇOK MERAK EDİYORUM YAA?..
Aksi taktirde Turgut Özal'a benzer suretini bilinçaltında ömürboyu taşıyacak olan Musa'nın ki gibi sorgulamalar onları yiyip-bitirecek; haberimiz olsun!
ÇOK DÜŞÜNÜYORUM...
...ÖZAL, RAHMETLİ OLMASAYDI BUGÜN HÂLÂ BİRBİRİMİZE BU KADAR BENZİYOR OLACAKMIYDIK ACABA?..
2002
Bitti...

Giyotin adamları no:2

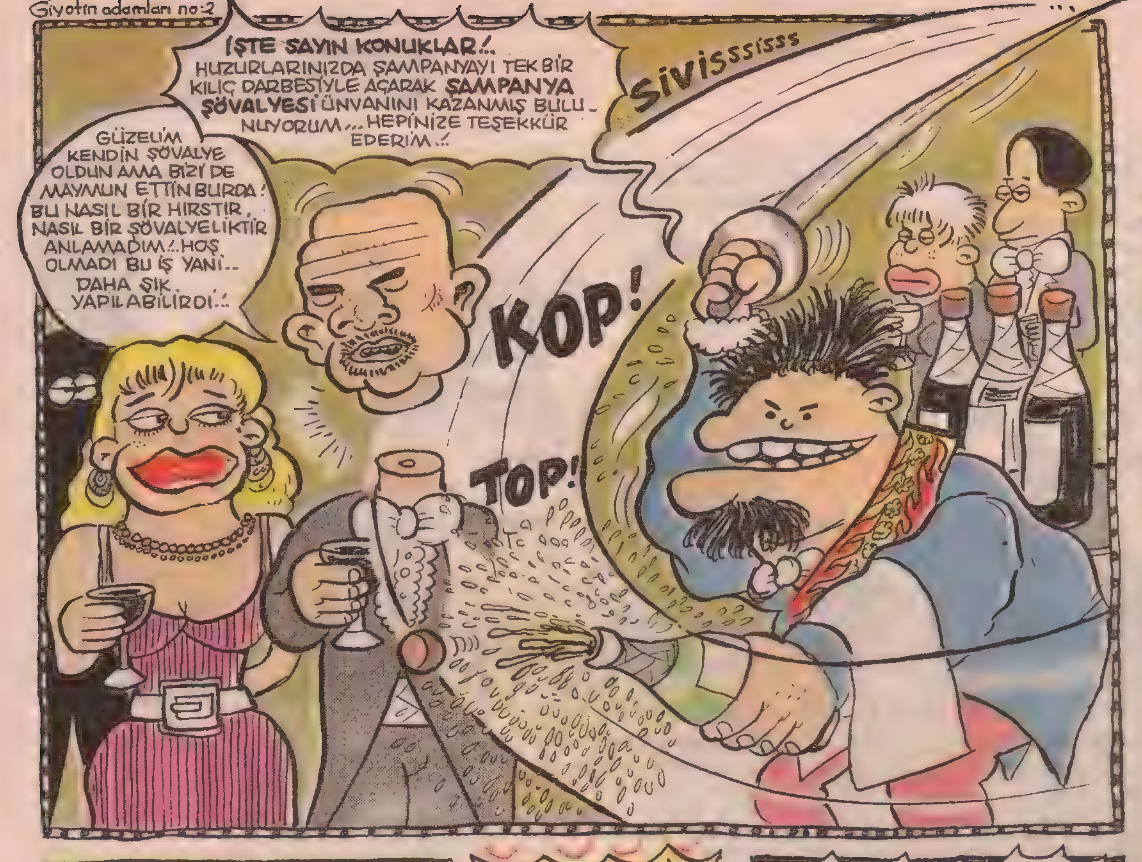
İŞTE SAYIN KONUKLAR!.. HUZURLARINIZDA ŞAMPANYAYI TEK BİR KILIÇ DARBESİYLE AÇARAK ŞAMPANYA ŞÖVALYESİ ÜNVANINI KAZANMIŞ BULUNUYORUM... HEPİNİZE TEŞEKKÜR EDERİM.!
SİVİSSSİSSS
GÜZELİM KENDİN ŞÖVALYE OLDUN AMA BİZİ DE MAYMUN ETTİN BURDA! BU NASIL BİR HIRSTIR, NASIL BİR ŞÖVALYELİKTİR ANLAMADIM!..HOŞ OLMADI BU İŞ YANİ... DAHA ŞIK YAPILABİLİRDİ..!
KOP!
TOP!

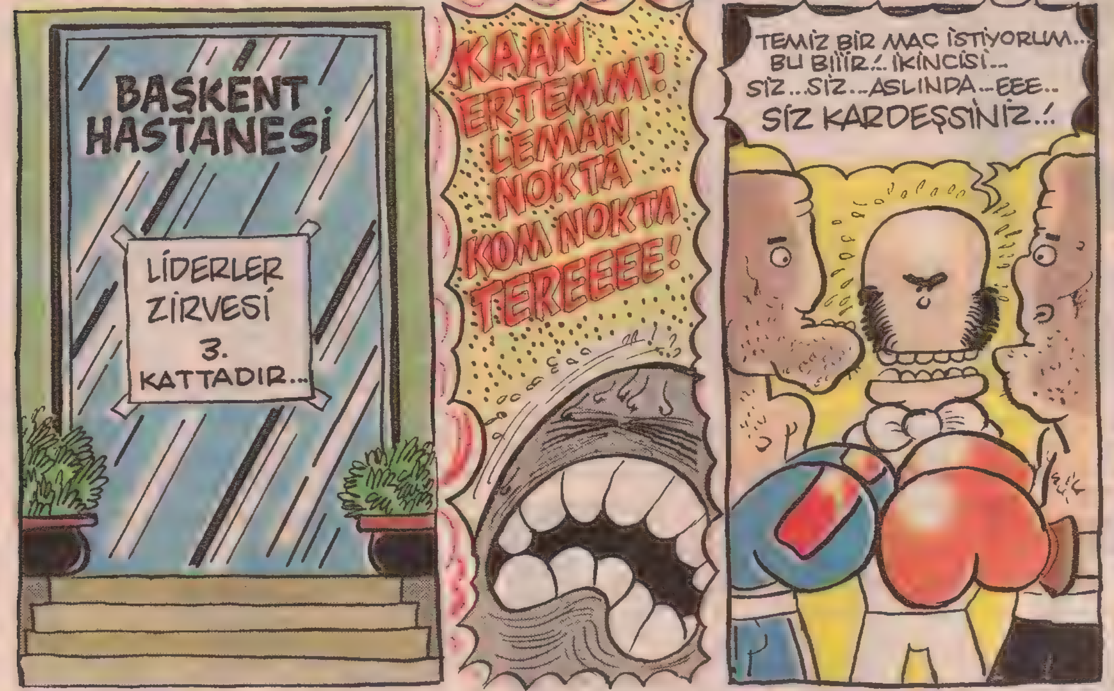
BAŞKENT HASTANESİ
LİDERLER ZİRVESİ 3. KATTADIR...
KAAN ERTEMM! LEMAN NOKTA KOM NOKTA TEREEEEE!
TEMİZ BİR MAÇ İSTİYORUM... BU BİİİR!.. İKİNCİSİ... SİZ...SİZ...ASLINDA...EEE.. SİZ KARDEŞSİNİZ.!

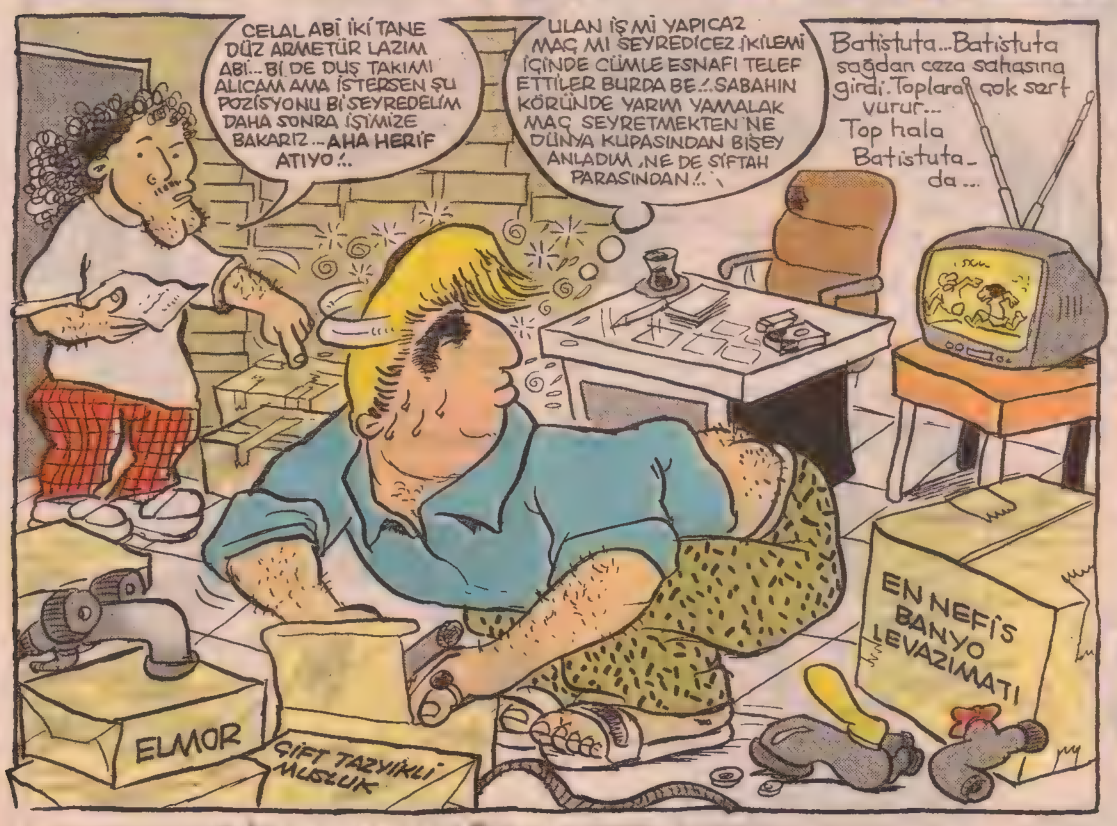
CELAL ABİ İKİ TANE DÜZ ARMETÜR LAZIM ABİ... Bİ DE DUŞ TAKIMI ALICAM AMA İSTERSEN ŞU POZİSYONU Bİ SEYREDELİM DAHA SONRA İŞİMİZE BAKARIZ...AHA HERİF ATIYO!..
ULAN İŞ Mİ YAPICAZ MAÇ MI SEYREDİCEZ İKİLEMİ İÇİNDE CÜMLE ESNAFI TELEF ETTİLER BURDA BE!..SABAHIN KÖRÜNDE YARIM YAMALAK MAÇ SEYRETMEKTEN NE DÜNYA KUPASINDAN BİŞEY ANLADIM, NE DE SİFTAH PARASINDAN!..
Batistuta...Batistuta sağdan ceza sahasına girdi. Toplara çok sert vurur... Top hala Batistuta-da...
EN NEFİS BANYO LEVAZIMATI
ELMOR
ÇİFT TAZYİKLİ MUSLUK

Bayırgülü

guverfeyhan@hotmail.com **FEYHAN GÜVER**

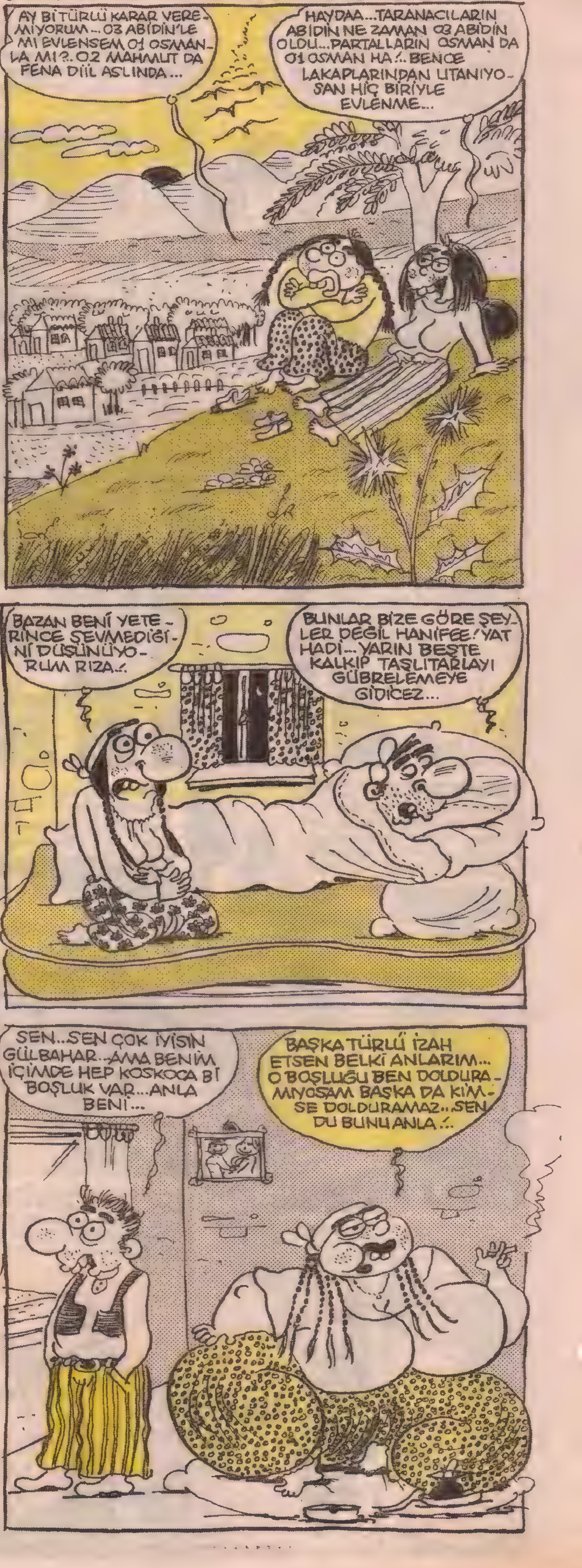
AY Bİ TÜRLÜ KARAR VEREMİYORUM... 03 ABİDİN'LE Mİ EVLENSEM 01 OSMAN-LA MI?.. 02 MAHMUT DA FENA DİİL ASLINDA...
HAYDAA...TARANACILARIN ABİDİN NE ZAMAN 03 ABİDİN OLDU...PARTALLARIN OSMAN DA 01 OSMAN HA!.. BENCE LAKAPLARINDAN UTANIYOSAN HİÇ BİRİYLE EVLENME...
BAZAN BENİ YETERİNCE SEVMEDİĞİNİ DÜŞÜNÜYORUM RIZA..!
BUNLAR BİZE GÖRE ŞEYLER DEĞİL HANİFEE! YAT HADİ... YARIN BEŞTE KALKIP TAŞLITARLAYI GÜBRELEMEYE GİDİCEZ...
SEN...SEN ÇOK İYİSİN GÜLBAHAR...AMA BENİM İÇİMDE HEP KOSKOCA Bİ BOŞLUK VAR...ANLA BENİ...
BAŞKA TÜRLÜ İZAH ETSEN BELKİ ANLARIM... O BOŞLUĞU BEN DOLDURAMIYOSAM BAŞKA DA KİMSE DOLDURAMAZ...SEN DU BUNU ANLA.!

10. Sayfadan Devam

dulu kadın, kucaklarında çocuk, beni karşıladı ve dinledi. Hayatımda ilk kez böyle bir topluluğa konuşma yapacağım, şimdi ne anlatacağım? Biraz fıkra, biraz da Kemalettin Tuğcu gibi, kendi hayatımdan yoksul çocuklara örnekler verdim, annem bizi, çocuk patiği örerek büyüttü gibi. Birbirimizi çok sevdik. Kucaklaştık. Çok güzel bir toplantı oldu. Ancak, Toplum Merkezi'nde hiç kitap yok. Bir daha geldiğimde kitaplarımdan hediye ederim, deyip, özür diledim. 9 yaşında bir çocuk: "Ağbi, sizin kitabınız bizde var" dedi. İnanamadım, imkansiz. Kitapla hiç tanışmamış buralarda kitabım nasıl olabilir? Adı ne, dedim: "Köpekleşmenin Tarihi!".. Neye uğradığımı şaşırdım, çocuğa: "Senin baban ne iş yapıyor?" dedim, çocuk: "Zapıta, ağbi!"...

7

Hadi biraz daha güldüreyim. Bir okuyucum yazdı. arkadaşı Tarkan hayranı. Tarkan'ın ibne olduğunu öğrenince büroda oturmuş hüngür hüngür ağlıyormuş, tüm hayalleri yıkılmış. Büronun işlerini yapan teyze, niye ağladığını sormuş, Tarkan ibneymiş, ona ağlıyorum, demiş. Teyze lafını hiç esirgemeden: "İbne olmasaymış, seni mi .ikecekti!"..

8

Oğlunun adını Haluk Ulusoy'a hayranlığından dolayı "Haluk" koyan, geçtiğimiz sezon şike iddialarıyla adı en çok tartışılan ve federasyonun tetikçisi diye anılan hakem Mutlu Çelik'le ilgili bir haber okudum. Üçüncü ligden ikinci lige yükselme maçlarında Darıca Gençlerbirliği, Adana Demirspor mücadele veriyor ve yine olaylı bir maç. Darıca Gençlerbirliği maçında yine şike iddiası... Yine olay adam: Mutlu Çelik.

Hani su uyur, düşman uyumaz. Birtakım adamlar oturmuş, üçüncü ligdeki bir maçın dahi ince hesaplarını yapıyor. Üçüncü ligdeki maçları bile ayarlamaya çalışanlara helal olsun demekten başka ne gelir elimizden. Nerdeyse, toprak sahada, mahalle arasında, apartman önünde gazozuna maçları dahi ayarlamaya başlayacaklar.

Darıca Gençlerbirliği ikinci lige çıksa ne olur, çıkmasa ne olur, buralara kadar niye inilir, Türkiye karasularında, iki takım aralarında normal bir maç yapamayacak mı?

9

Toplantılarımda mutlaka biri çıkar "ağbi, siz gençken sağcı imişsiniz, arkadaşlarınızdan neden ayrıldınız?" gibi bir soru sorar! Kitaplarımda çok yazdım, ama, çocuğu kıramam, kısadan bir fıkra anlatırım. Fransızlar Belçikalılar'ın saflığıyla eğlenir, birçok fıkra üretir. Bunlardan birinde, bir fahişe Belçika Genelevi'nde yirmi yıl çalıştıktan sonra intihar etmiş. Neden intihar ettiğini anlamak için, intihar notuna bakmışlar. Kadının yirmi yıl çalıştıktan sonra, o gece arkadaşlarının bu işi parayla yaptığını öğrenmiş... İşte benim de hikayem bu.

10

Ankara'ya yaptığı hiçbir şeyini beğenmediğim Melih Gökçek'in nihayet bir çalışması çok hoşuma gitti. Zafer Çarşısı önüne koyduğu otomatik portakal sıkma makinesiyle 250.000 liraya portakal suyu dağıtıyor. Hem bir saniyede hazır oluyor, hiç kuyruk olmuyor. Hem de, aynı portakal suyu yan tarafta 1.500.000 lira. Hizmet buna derim.

Üstgeçitler tam bir dangalak zevki. Melih Gökçek yıllardır Ankara halkına ucuz ekmek satıyor, bedava ekmek dağıtıyor. Bedava, makarna, bulgur, mercimek dağıtıyor.

Bu sağcı adamlar, ne güzel iyilikler yapıyoruz, medya bunları görmüyor, takdir edilmiyoruz, diyor. Sağcılar yüzyıllardır "gurur", "onur" gibi kavramların insanlara ait bir değer olduğunu bilmiyorlar. Halktan parayı alıyorsun, yine halka veriyorsun, ancak, halkı dilencileştirerek. Halkı soyuyor, aynı parayı halka, sadakalaştırarak veriyorsun.

Bunun adı "yardım" değil. Sağın yüzyıllardır bahşiş, dilenci, sadaka kültürü. İnsan kalabalıklarının üstüne ekmek, mercimek, makarna fırlatarak hala, bu yüzyılda "iyilik" yaptıklarını sanacak kadar aptallar. Bir, bu parayı cebinden kazanıp, dağıtmıyorsun. İki, halkın parasını, halkı zavallılaştırıp, onları ağlatıp, sızlatıp, kuyruklarda yalvartıp vermeye hakkınız yok. Halkın parasını, halkın gururunu incitmeden sosyal kurumlar vasıtasıyla vermek için "devlet" diye birşey icad oldu.

Diyelim Ankara'ya taşradan onbinlerce genç kız üniversiteye geliyor. Hepsinin derdi okumaktan çok, bir daha kapalı gördükleri memleketlerine geri dönmemek. Bunun için her fırsatı kolluyorlar. Yani, bir milletvekilinin beş-altı tane üniversiteli kızdan metresi var diyorsak, abartmıyoruz, biz de bu memlekette yaşıyoruz. Üniversiteli bu çocukların eline ayda ikiyüz milyon burs geçse, hiçbiri kendini rezilce onun bunun kucağına atmaz. Bireyin sağlık, eğitim, işsizlik sigortalarının hiçbirine yüz vermiyor, ilgilenmiyor, ama gösteriş olsun diye, halkın başından aşağı makarna dağıtıyorsun. Halkı dilencileştirmekten zevk alıyorlar. Halkın parasını halka, sadakalaştırarak vermekten şehvet duyuyorlar.

Yüzyılların sağcı oyunu, bu. Herşey değişti, bu gözboyama, hile, bu, halkın değerlerini çürüterek, süründürerek, siyasi eğlenceler arama aşkı değişmedi!

İğreniyorum. Dünyanın en son kale savaşı Balkan savaşı'nda Edirne Kalesi'nde gerçekleşti. Edirne düştü. Halk, günlerdir aç, perişan, çaputlar içinde, işgal altındadır. Bulgarlar Türk halkına ekmek dağıtıyor, aynen Melih Gökçek gibi, başından aşağı. Halkın içinden biri bağırır: "Düşman ekmeği mi alıyorsunuz".. Halk, ekmek almaz, dağılır. İşgal sonuna kadar açlıktan ölür. Bu "onur" çok gerilerde kaldı.

Ancak, halkı dilenciliğe öyle alıştırdık ki, bir deneme yapalım, aynı gecekondu semtlerine gidelim, düşman bildiğimiz, vatan haini bildiğimiz insanlar ekmek, çikolata dağıtsın. Herkes kuyruk olacak. Herkes kapışacak. Ve siz buna halk diyeceksiniz. Bu halkın oyunu aldığınız için, halk kahramanı ilan edileceksiniz!

Devletler, kişiler adına yardım edemez. Devletler sosyal kurumlar vasıtasıyla yardım yapar. Devletlerin imkanları kişilerin vefakarlığına, şefkatine sayılmaması için, büyük Fransız devrimi yapıldı. Ve halk, başından aşağı sadaka dağıtan aristokrasinin, kilisenin tüm üyelerinin kellesini kopardı!

11

Bütün dünyada sol, bireyin, sağlık, eğitim, işsizlik sigortalarının güçlendirilmesi, bu kadar basittir. Yerkürenin gelir dağılımını en eşitsiz ülkesi olduğumuz halde siyasi bir sol kurulamıyor. Seçimler yaklaşıyor, sol siyaset yine yok. Bunun köklü sebepleri var. Merkez sola oynayanların hiçbiri solun neden bitkisel hayata girdiğini hala anlayabilmiş değil.

Lafa girmek zorundayız, birşey değil, sonunda yine bizi dövecekler. Sonunda yine bizim bok, bizim çanağa düşecek!

1980'den önce ünlü bilim adamı İdris Küçükömer, kafaları karıştıran, Türkiye'deki sağ ve sol yerleşiminin sakatlığına işaret etmiş, taşları yerine koymaya çalışmıştı. Küçükömer'e göre, sağ, soldu, sol, sağ. Mesela, Menderes, köye yol yaparak, köye demokrasi sandığının gitmesini sağlamıştı, ya da Özal'ın ilk yılları, sivil hareketin merkezi otoriteye karşı sert girişimleri "solcu" özelliklerdi.

Oysa, statükocu taraf kendini ortanın solu ilan ederek, Türkiye'de siyasi yapıyı anlaşılamaz duruma soktu, İnönü'nün ortanın soluyuz lafı taşların yanlış koyulmasına sebep oldu. Ancak, CHP içinde 70'li yıllarda muhalif rüzgarı temsil eden Ecevit'in CHP başına geçmesi, solu, gerçekten sol yaptı. Ecevit'in 70'li yıllarda toprak ağalarına, sömürüye, gelir dağılımı eşitsizliğine karşı sert lafları, kitleleri ayağa kaldırdı, solun görüp göreceği de bu oldu, bu macera da 1980 ihtilaliyle tarihe karıştı.

Ülkemiz akademisyen ve aydınlarına derin nefretim, tembel ve çok korkak oluşları, Türkiye'de sadece ülkemize mahsus "asker solu" resmetmekten, literatüre sokmaktan kaçındılar.

Ülkemizin en büyük siyasi partisi cumhuriyetin kurulduğu günden beri kayıtsız şartsız siyaseti yönlendiren "asker sol"dur.

Öyle bir sol ki, bireyin sigortalarını, gelir dağılımı eşitsizliğini hiç düşünmeyip, hep bir yana bırakıp, tamamen askerin milli güvenlik endişelerinden bir "sol" parti kurmaya çalıştı. Merkez solun günlük vazifelerini asker üstlenirken, askerin milli vazifelerini de merkez sol üstlenmeye devam ediyor.

Elli yıldır ülkemizde muhalefeti asker yapıyor. Bu yüzden merkez solda, ne bostan yetişiyor, ne karpuz. Askerin muhalif lodos rüzgarına kar dayanmıyor. Muhalefetin kırk yıllık kısmetini hep asker yiyor. Merkez sol askeri siyasetten uzaklaştırmak istemediği gibi, aksine, gittikçe onunla aynı siyaseti yapmaktan zevk alıyor. Yani, kiminle gezersen, ona benzersin. Ve sonunda merkez sol, laik-şeriat tartışmalarında çekiçle örs arasında ezilip, unufak oldu.

Merkez solun tahtında asker sallanıyor, merkez solun oturacağı bir yer yok artık. Hesaplar ortada. Merkez solda üretilen Mümtaz Soysal, Deniz Baykal, Karayalçın gibi bütün projeler hala askerin önlerini kestiğini kavrayamıyor. Aksine askere sığınıp, tam asker gibi, asker partisi kurmaya tevessül ediyorlar. Küçük sol partiler bile... Diyelim Perinçek, asker solculuğuna sulanıyor!

Oysa, solun şekillenmesi, varolması için askerin elinden muhalefeti alması şart. Eski bir laf vardır, darıl da kar et!

Şimdi yeni oluşumlara bakıyoruz, hepsi ekranda sırıtıyor. Hani derler ya, deli söz bilmez, sırıtır da sırıtır. Neden hala kapıda kaldıklarını anlayamayan dangalaklar sürüsü. Hala, inadım inat, kıçım iki kanat, diyorlar.

Seçimler yaklaşıyor, hesap ediyorum, ediyorum, oruç yine ramazana geliyor, yani yine kapıda kalacaklar. Daha şimdiden görülüyor, gü-

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

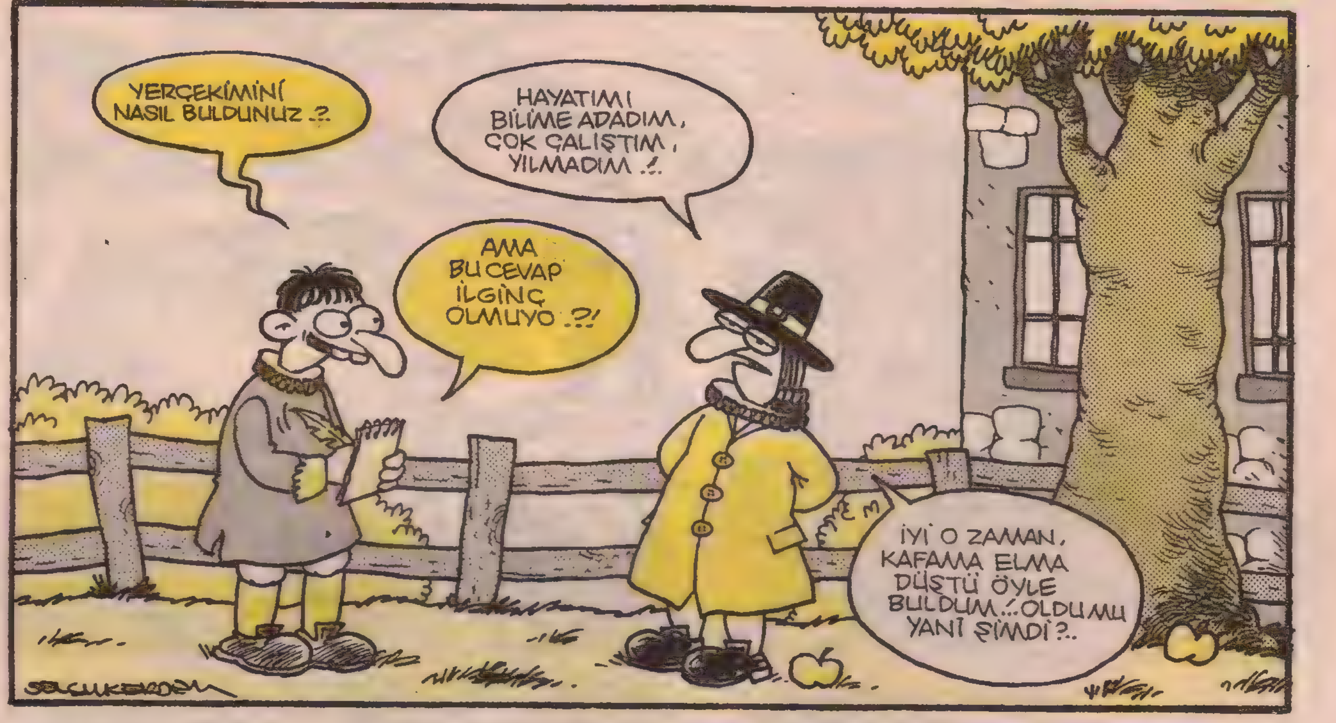
YERÇEKİMİNİ NASIL BULDUNUZ .?.
HAYATIMI BİLİME ADADIM, ÇOK ÇALIŞTIM, YILMADIM .!.
AMA BU CEVAP İLGİNÇ OLMUYO .?!
İYİ O ZAMAN, KAFAMA ELMA DÜŞTÜ ÖYLE BULDUM..!.. OLDU MU YANİ ŞİMDİ ?..
SELÇUKERDEM

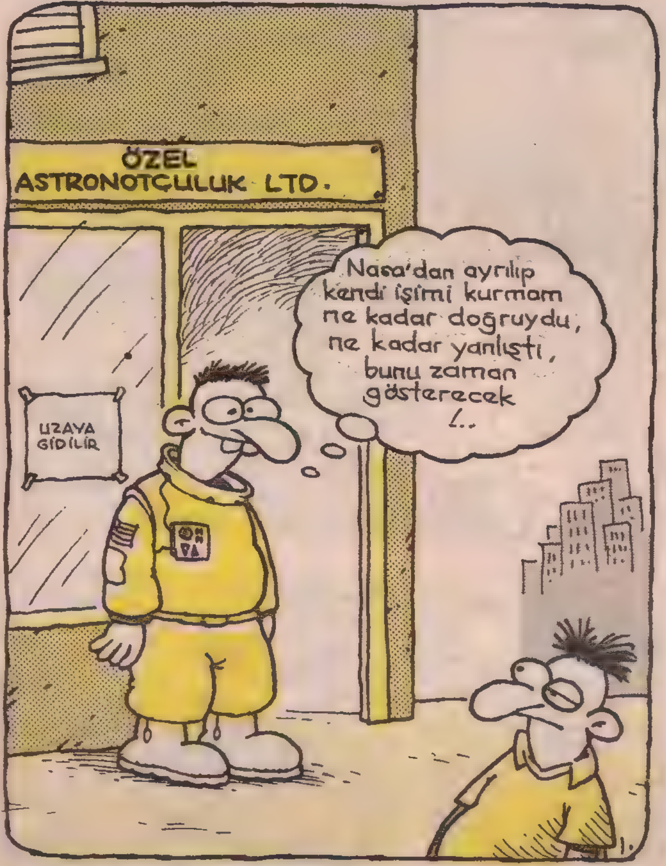
ÖZEL ASTRONOTÇULUK LTD.
Nasa'dan ayrılıp kendi işimi kurmam ne kadar doğruydu, ne kadar yanlıştı, bunu zaman gösterecek !..
UZAYA GİDİLİR

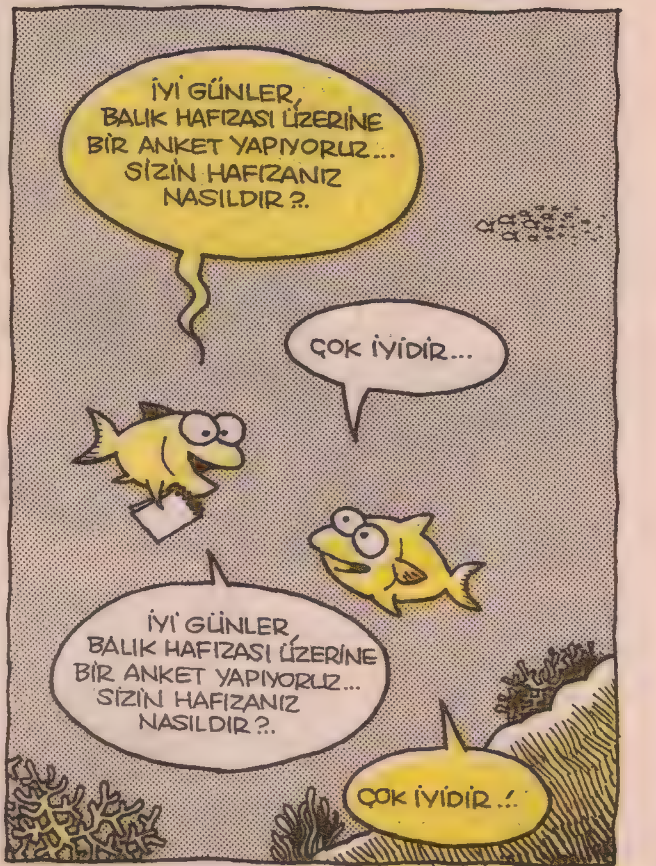
İYİ GÜNLER, BALIK HAFIZASI ÜZERİNE BİR ANKET YAPIYORUZ... SİZİN HAFIZANIZ NASILDIR ?..
ÇOK İYİDİR...
İYİ GÜNLER, BALIK HAFIZASI ÜZERİNE BİR ANKET YAPIYORUZ... SİZİN HAFIZANIZ NASILDIR ?..
ÇOK İYİDİR .!.

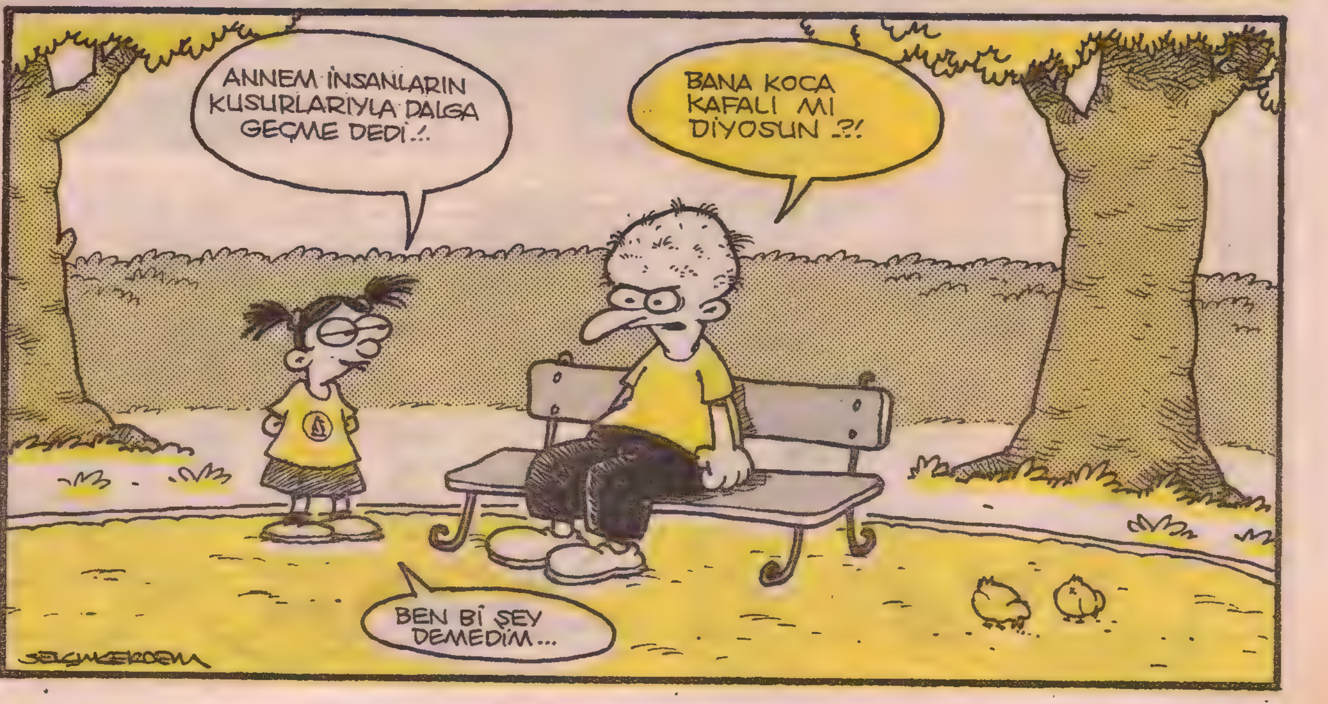
ANNEM İNSANLARIN KUSURLARIYLA DALGA GEÇME DEDİ .!.
BANA KOCA KAFALI MI DİYOSUN .?!
BEN Bİ ŞEY DEMEDİM...
SELÇUKERDEM

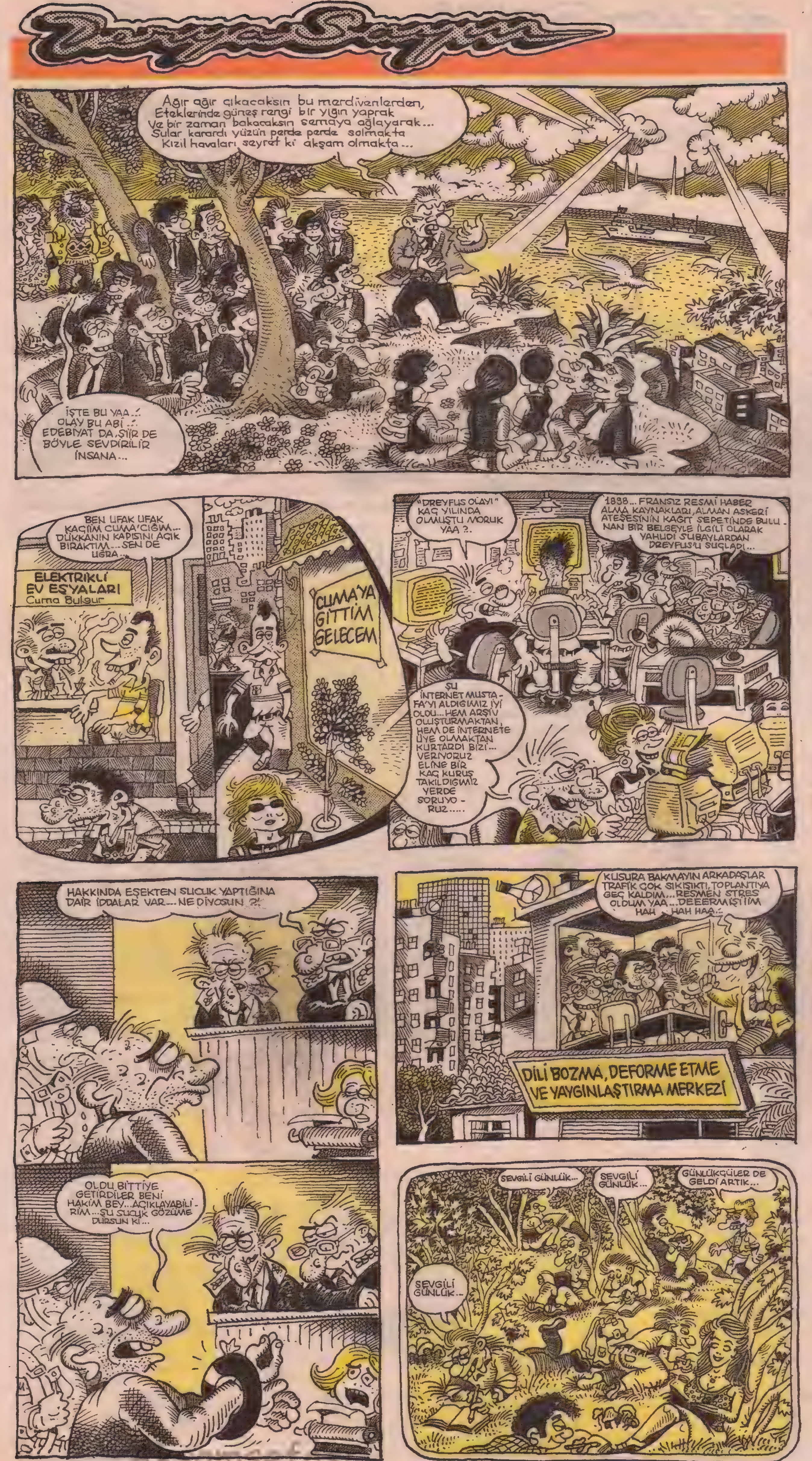
Derya Sayın
Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden,
Eteklerinde güneş rengi bir yığın yaprak
Ve bir zaman bakacaksın semaya ağlayarak...
Sular karardı yüzün perde perde solmakta
Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta...
İŞTE BU YAA..! OLAY BU ABİ..! EDEBİYAT DA, ŞİİR DE BÖYLE SEVDİRİLİR İNSANA...
BEN UFAK UFAK KAÇIİM CUMA'CIĞIM... DÜKKANIN KAPISINI AÇIK BIRAKTIM... SEN DE UĞRA...
ELEKTRİKLİ EV EŞYALARI Cuma Bulgur
CUMAYA GİTTİM GELECEM
"DREYFUS OLAYI" KAÇ YILINDA OLMUŞTU MORUK YAA ?..
1898... FRANSIZ RESMİ HABER ALMA KAYNAKLARI, ALMAN ASKERİ ATEŞESİNİN KAĞIT SEPETİNDE BULUNAN BİR BELGEYLE İLGİLİ OLARAK YAHUDİ SUBAYLARDAN DREYFUS'U SUÇLADI...
ŞU İNTERNET MUSTAFA'YI ALDIĞIMIZ İYİ OLDU... HEM ARŞİV OLUŞTURMAKTAN, HEM DE İNTERNETE ÜYE OLMAKTAN KURTARDI BİZİ... VERİYORUZ ELİNE BİR KAÇ KURUŞ TAKILDIĞIMIZ YERDE SORUYORUZ.....
HAKKINDA EŞEKTEN SUCUK YAPTIĞINA DAİR İDDALAR VAR... NE DİYOSUN ?!
KUSURA BAKMAYIN ARKADAŞLAR TRAFİK ÇOK SIKIŞIKTI, TOPLANTIYA GEÇ KALDIM... RESMEN STRES OLDUM YAA... DEEERMİŞTİİM HAH HAH HAA..!
DİLİ BOZMA, DEFORME ETME VE YAYGINLAŞTIRMA MERKEZİ
OLDU BİTTİYE GETİRDİLER BENİ HAKİM BEY... AÇIKLAYABİLİRİM... ŞU SUCUK GÖZÜME DURSUN Kİ...
SEVGİLİ GÜNLÜK...
SEVGİLİ GÜNLÜK...
GÜNLÜKGÜLER DE GELDİ ARTIK...
SEVGİLİ GÜNLÜK...

derya_sayin@yahoo.com

13. Sayfadan Devam

reş güreş, bizim Kamber yine altta kalacak. Eşek çamura bir defa çöker, bizimkiler elli yıldır aynı çamura saplanıyor!

Sahibini ısırmayan it, makbul sayılmaz. Merkez sol "ısırmayı" öğrenecek. Önce sahibini ısıracak. 60'ta muhalefeti asker yaptı. 70'te asker yaptı. 80'de asker yaptı. 28 Şubat'ta asker yaptı. Bu asker toprağından testi olmayacağını merkez sol hala öğrenemedi. Ekrana çıkıp hala üfürüyorlar. Erciyes dağını çakıl taşı gibi ufalayıp ufalayıp üfürüyorlar. Bu projelerin, burun boku kadar değeri kalmadı. Durmaksızın çağdaşlık, değişim, laiklik lafları ediyorlar, eskiden böyle konuşanlara "cırtı bozuk" denirdi. Solun cırtı bozuk. Ve üstelik bir boktan anlamazlar, hala helaya gardiyan yazılıyorlar!

Merkez solun fikir adamı, aydını, teorisyeni yok mu? Var, hepsi medyanın koynunda, ya da askerin yanında. Birileri merkez solu ayıltsın. Ülkemizde merkez sol inşa edilemeyince siyaset yürümüyor yine değirmeni MGK döndürüyor. Cumhuriyetin kurulduğu günden beri ülkemiz "sol"la, bir sol partiyle tanışamadı. Hala iktidara en yakın parti Tayyibinkiyse, devletin halkla küskünlüğü giderilebilmiş değil. Asker, hem halka karşı, hem sağ partilere karşı yüzyıllık bitmeyen sert muhalefetiyle sivil solu imkansız bıraktı. İstediğini iktidara getiriyor, istediğinde ihtilal yapıp, her on yılda taşları darmadağınık bırakıyor.

Türkiye solu, bu yüzyıllık kavganın acılarını yaşıyor, hala askerin sorunlarından "parti" kuruyor. Askere özeniyor. Devletin bekçisi, askerin dostu olmaktan hala gurur duyuyor!

Şimdi, Türkiye'nin önünde büyük bir şans var. Muhtemel Tayyip iktidarında askeri araya sokmadan, tek başına sivil sol büyük bir muhalefet rüzgarı estirebilir, hayatında ilk defa, askerden yardım almadan kendi gücüyle sağ partileri devreden çıkartabilir. Oysa tam tersine, ne zaman sağ iktidardan canı sıkılsa, askeri davet ediyorlar. Geçtiğimiz on yıl içinde Cumhuriyet gazetesi kaç defa, askere: "Niye gelmiyorsun, daha bekliyorsun" diye manşet çekti, baş yazılar yazdı. Dedikleri oldu, 28 Şubat oldu, tüm bunların siyasi maliyeti olarak merkez sol çöktü, sonunda, bir sağ gidiyor, başka sağ geliyor!

Evet, sosyal demokratların küpeleri düştü ama, hala kulakları yerinde. Uyduruk, müsameremsi projeler üretmek yerine, cumhuriyet tarihinin en köklü siyasi kördüğümünü, yani, askerle ilişkilerini çözmek, mesafelendirmek onların elinde.

Sol siyaset, muhtemel bir Tayyip ya da sağ iktidarına karşı bilek bileğe bir güreşe kendini hazırlamalı. Milli güvenlik endişelerini MGK'ya bırakıp, bireyin, sağlık, eğitim, işsizlik sigortalarını, yani, nihayet halkı gündemine almalı.

Oysa tam tersi, bakıyorum, küçücük partiler bile, hem asker adımlarla yürüyorlar, hem solcuyuz, diyorlar.

İlkokuldayken beden dersinde, bahçede uygun adım yürüyüş dersi alırdık. Öğretmen, "sol, sol, sol" dedikçe, sol adımları atar, tempo tutardık. Ancak, öğretmen duymadan, bir tekerlemeydi o günlerde, içimizden muzır bir çocuk bağırırdı: "Sol, sol, sol pezevenkler, sol!"...

12

Bizim kadar sevgi, hoşgörü diyen bir toplum yok. Mevlana'nın sevgisi Japonyalar'a ulaşıyor diyoruz, ama, yüz kilometre öteye, Sivas'a, on asırdır ulaşmıyor. Bunun sebepleri olmalı. İstiyorum ki, çok uzun anlatabileyim. Olmuyor, birkaç paragrafla geçmem gerekiyor. Mübarek topraklarda oturuyoruz, bir ermiş sosyolojisi düşünüyorum. Sosyoloji maddi olgular üzerinden hareket eder, manevi alan üzerine nasıl bir değerlendirme yapılabilir, ermişlerin ardından giden kitlelerden söz ediyorsam, pekala birkaç şey söylenebilir.

Mevlana, Yunus, Hacıbektaş üç büyük ilahi durak! Sanki, yüzlerce tarikat, dergah, tekke zaman içinde elendi, bu üç büyük ruh atölyesi hala harıl harıl çalışıyor. Aslında insanımız, sömürü ve eziyet karşısında susmuyor, evliyalarına tutunarak pasif bir direnişe geçiyorlar. Ruh ve gönül savaşlarımız. Anadolu toprağında yaşamanın yükümlülüğüdür, Yunus okumak. Ahlakla bedeni buluşturmak, aşkla bedeni tanıştırmak, bedenle toprağı kaynaştırmak için mutlaka Yunus okumalıyız, onun varlığı varlığımız, onun yokluğu yokluğumuz, onun aşkı, aşkımız.

Düşüncesi bile insanda ilahi bir ürperti yaratıyor, asırların koluna girerek kol kola milyonlarca insanla aynı mısraları okuyor, ağlıyoruz.

Yunus, her dergahın adamı. Kendi adına tekke, dergah yok. Ama bütün dergahlar onsuz yapamıyor. Ahlaktan hastalanmış herkesi tertemiz, yeniden doğmuş gibi pırıl pırıl edecek güçte mısraları var. Günümüz diliyle psikoterapistimiz o, antidepresyonumuz o.

Ve Anadolu topraklarında açık kanlı bir savaşa tenezzül etmeden, siyasi otoriteyi, ancak, Anadolu'nun duygu ve gönül adamlarının gücüyle sınırlayabiliriz. Belki de yüzlerce yıl sonra bu insanların nefesiyle bu topraklarda bir Anadolu komünü kurulursa, şaşmayalım.

Mevlana, Yunus ve Hacıbektaş'ı sevmeyenimiz yok, birbirleriyle mukayese dangalaklıktır, ancak, insan hayatında manevi dönemler var, bir zaman Mevlana sarıyor sizi, bir zaman Yunus!

Mevlana'nın mezarını kim ziyaret etse derin bir ağlamaya tutulur. Dünya hoşluğundan bir gözyaşı seli, sıcacık. Mevlana, bilgiyle, masalla, hikayeyle, tasavvufi metaforlarla Allah'a, Allah aşkına yürümüş bir evliya. Mesnevi yüzlerce küçük masal ve hikayeyle "hikmet" arayışlarıyla dolu. Hikmet, görünür bilginin içindeki öte anlam!

Yunus öyle değil, Yunus, varlık, yokluk, aşk, ot, böcek, tabiat, ölüm konularını çok basit işler. Yunus, tepeden tırnağa yanan, aşk! Kendini derin hikayelere, masallara vermez ama çok yalın kelimelerle çok derin anlamlara uzanır. Basit bir mezarı, insanı, otu, böceği öyle derin mistifize eder ki, sıradan bir köylü bir ömür kendini Yunus'a verir, onun gibi düşünür, onun gibi aşk'tan sözeder!

Yunus, Mevlana'nın uzun uzun mesnevisini duyunca, ben olsam, "ete kemiğe büründüm / Yunus diye göründüm" deyip, kısaca kendini özetler.

Mevlana ve Yunus'un gönül tedrisatından geçmeden kimse yazar-çizer olmaya kalkmasın, maskara olur aleme! Bu yazar şebekleri tanıyorsunuz artık. Uzun gençlik yıllarımı bu iki büyük evliyanın mısralarına bıraktım. Yunus'un tepeden tırnağa etten kemikten aşkı gençliğinizin manevi bunalımlarını çözmede size çok yardımcı olacak. İnanılmazdır Yunus, her mısrasında ürperirsiniz: "Sevdiğimi söylemezsem, sevmek derdi beni boğar..."

Hızla geçeyim, girip çıktığım Mevlevi tekkelerinde kat kat halılar gördüm, çok zengin insanlar gördüm. Mevlana'nın ardından gelen insanların Mevlana'nın hikmetli sözlerini her gece şurup şurup içip, baygınlık geçirdiklerini gördüm.

Birşeyi aklım almadı, Mevlana sevgisiyle dolmuş bu insanlar, neden dışardaki hayatı "toplumsal" olarak görmüyor. Çok zenginler. Keyifleri, rahatları yerinde. Hayatta çok şeyi başarmışlar. Artık manevi bir hoşluk kalmış, eksik olan. Onu da Mevlana'nın sözleriyle, ilahileriyle tamamlamak istiyorlar. Her insan gelebilir bu kapıya. Bu güzel birşey. Ama şimdi, üzerinde durmamız gereken, bu insanlar Mevlana'yı ve sözlerini bu kadar seviyorlar, neden yüzlerini topluma, insan sevgisine, halka dönmüyorlar, kendi başlarına "eğleniyorlar".

Bu sosyolojik bir gözlemim benim, mevlevi tekkelerine girip çıkan rahat, zengin bu yüzlerce insan şaşırttı beni.

Yunus öyle değil. Yunus'u okumak için okumuş olmak da gerekmez, bir tekkeye gitmek de gerekmez, fakir bir köylü, yoksul bir insan da, Yunus'un sözlerini derinden kavrar ve bu hoşluk aşkla, coşkuyla yüzüne, davranışlarına yansır. Yunus, sanki yalnız insanların evliyası. Oraya buraya koşmak istemeyen, o ideolojiye, bu davaya bağlanmak istemeyen kişilerin evliyası gibi. Tek başına tasavvufi derinlikler içinde Allah aşkını anlamaya çalışan tek tek bireylerin ermişi gibi Yunus.

Yunus önce Hacıbektaş'ın kapısına gider, alıç ağacı götürür, karşılığında buğday ister. Hacıbektaş ısrarla: "söyleyin, nefes mi verelim, buğday mı?" der. Yunus her defasında "netcem nefesi, bana buğday lazım" der. Hacıbektaş, "iyi verin buğdayı, gönderin" der. Yunus başından geçeni anlatınca, etrafındakiler "Sen ne yaptın, gittiğin kapı Hacıbektaş'ın kapısıydı" derler. Yunus pişman olur. Hacıbektaş'a Yunus'un pişmanlığı iletilir. Hacıbektaş: "Şimdiden sonra olmaz, onu Taptuk Emre'ye verdik" der.

Yunus'un evli olup olmadığı bilinmiyor, alevi mi sünni mi olduğu bilinmiyor, üzerine asırlardır anlatılan hikaye bu kadardır. İnsanımız hikayeyi dinleyip "nasip" diye değerlendirir. Peki bu hikaye bizi doyurur mu? Başka yorumlara ihtiyacı var mı? Buğday tek başına bir insanın karnını doyurur, nefes ise, dünya hoşluğu, Allah hoşluğu, insan hoşluğu, bugünden baktığımızda, Hacıbektaş gibi bir pirin Yunus'u başka kapıya göndermesi çok sarsıcı geliyor insana, derin sebepleri olmalı...

Hacıbektaş'ın öğretisine baktığımızda, daha toplumsal bir alanı kavrar, birlik, dirlik, düzen fikri ön planda. Hacıbektaş yüksek, ilahi bir tepeden bir halka, bir topluma konuşur gibidir. Bir halkı karşısına alır, onlara öğüt verir.

Yunus, varlık ve yokluktan ot, böcekten aşklar yaratan çok güzel bir insan ama, sanki kendi başına yanan ilahi bir alev! Hacıbektaş tamamen farklı, Allah sevgisini, halkın üzerinden gösteriyor. Allah'a giden yol, halkın gönlünden geçiyor!

Bu yüzden Hacıbektaş'ın kapısında yüzyıllardır ezilmiş, yoksul bir halk, hala manevi bir bağlılık, manevi bir düzen içinde bekleşip duruyor.

Neyse, çok şey söyleyebiliriz. Yüzyılımızın başında Yusuf Akçura, İslamcılık, Türkçülük, Batıcılık, diye, üç tarzı siyaseti yazdı. Gerçekten bu üç tarzı siyaset, yüzyılımızın bütün ideolojik tartışmalarını belirledi. Ne islamcılar islamcı, ne Türkçüler Türkçü, ne batıcılar batıcı olabilirdi. Sağ ve sol fikirler moda oldu. Ne sağ sağdaydı, ne sol, solda. Yüzelli yıldır doğu-batı fikrini tartışıyoruz, ama, ne doğu net önümüzdeydi, ne batı...

Çünkü, hiçbiri arkasına "halkı" alamadı. Halkın heyecanlarını ve duygularını tanımadan, bilmeden, yapılmış siyasetler bunlar, hepsi boşa düştü, hepsi çöpleşti... Hiçbiri arkasına "halkı" alamadı.

Toprağımızın bize kısmeti, nasibi, halktır, yatacağımız yer, onun derdi, onun koynu, onun ıstırabıdır, partimiz, fikrimiz, dinimiz, halktır! Mevlana, Yunus ve Hacıbektaş'la sanki önümüzde üç manevi siyaset tarzı oluştu, bunlar, yeni şekiller, eski tarikatlara benzemiyor, sanki, ruhumuzda kendiliğinden "modern" tarikatlar, bu isimlerle yeniden kuruluyor!

Askerin hayalleri bitmez. Yüzbin tank, yüzbin uçak verin, yine doymaz. Uzayı fethedip, her gezegene nükleer bombalar yerleştirip anahtarlarını askere verelim, yine doymaz. Ekonomik kriz yaşanmadan önce beş tane erken uyarı awax uçağı için sipariş verildi. Bu hayallerin sonu gelmez. Burjuvanın hayali bitmez. Dünya altın stoklarının hepsini kucaklayıp bizimkilere verelim, "tamam, bu kadarı bana yeter" deyip bir kenara çekilmez. Bitmez onların hayali. Ve bütün hayallerini halkın sırtından, terinden, ıstırabından kurarlar.

Ve bu topraklarda dünyanın, gelir dağılımı, adaleti en eşitsiz halkı oturmaya devam eder.

Ona ağam, buna paşam diyen bir sürü siyasetçi, parti tanıdık. Ama, henüz topraklarımızda halkın siyasetini yapacak, halkın, eğitim, işsizlik, sağlık sigortalarının kavgasını verecek tek bir siyasi partiyle tanışamadık.

Dinimiz, kitabımız, kayıtsız şartsız halkı siyasete sokmaktır! Halk siyaset yapmasın diye her yol denenir, barajlar yüksek tutulur, medya işgal edilir, başkaları ekrana çıkmasın diye krediler akıtılır, neden? Bunun tek sebebi var: Halk siyaset yapmasın!

Halk siyaset yaparsa ne olur? Kazakistan'da atlarla oynanan bir oyun, adı: Kökbar. Koyun kafasını yakalamak için atlar yarışıyor. Oyunun gizli kuralları var, seyirci olarak dahi kız, genç kadın oturtmuyorlar, atlara genç güzel kız hiç göstermiyor, bindirmiyorlar.

Görürse, binerse, ne olur? At, aşık olur ve hüzünle ölür!

Halk siyaset yaparsa, gerçekten aşık olur, kendine, toprağına aşık olur! Bu aşkı istemiyorlar! Bu aşkı istemeyenler çok güçlü, hiçbir zaman müsaade etmeyecekler. Yani halk halk diyerek, boşa mı kürek çekiyoruz.

Siyasi bir umut, olsun, olmasın, umurumda değil, çünkü biz başka tür bir "aşk" bilmeyiz.

13

İncecik bacaklı bir komi kebapçının helasında ağlıyor. Böğrü sıkışıyor. Kalbini tuta tuta ağlıyor. Daha bir ruhu var sayılmaz. Kapkara tava gibi yüzü, keder değil, zehir dolu. Basık tavanlı, isli, bodrum helası. Artık yemek tabaklarını taşıyor, dökülmüş çorbayı bezle yerden topluyor. Daha 13'ünde yok. Kırış kırış alnı, çenesi buruş buruş. Ayakkabı silinmiş kağıt mendiller gibi boynu. Komi önlüğünün bütün düğmeleri nizami, sırayla düğümlenmiş. Kopuk kopuk hıçkırıyor. Arkasında hela sırası bekliyorum, olup biteni canlı yayın izliyorum. Belki çalıştığı, iş bulduğu için ailesinin kahramanıdır, kimbilir çok fena yorulmuş, işte hayat, duygularını çok erken inceltmiş. Şimdi onun pipisi, kuşkonmaz kadar incecikti. Ama, yağmur altında kalmış eski zaman bir değirmen taşı gibi zarıldayarak döne döne ağlıyor. Cebimden kağıt çıkartıp not düşmüşüm bir yere, unutma yaz bu çocuğu Nihat. Yazdıkça hava alamaz oluyorum. Yıpranıyor ciğerim. Çocuğa sarılmak istedim, içimden ona dünyalar bağışlar gibi "hadi git bahçede dolaş biraz" dedim. Kimin bahçesi. Neyin bahçesi. Ben kimim nasıl izin veriyorum. Kaç yıl alır bir bahçeye çıkması. Bir bahçede gezinmesi kaç senesini alır. Şimdi, helaya girip komi çocuğun gözyaşları üstüne işeyeceğim, yapamam bunu, bir deli gibi dönüp sırtımı hela taşına, duvarlara işeyeceğim. Karıncalar gibi birazdan doluşurlar otobüslerine. Böcek kadar kurumuş, kara, gölgesinden utanan komi çocuk, döktüğün gözyaşı kadar suyunu içebildin mi memleketinin. Hayal kırıklarını cigerine, gözlerine batırıp batırıp, çizecek kadar derin yerlerini, bir tenhada oturabildin mi? Çalışmaktan gagalaşmış suratının çirkinliği, otuzuna varmadan sakat bir hayvan gibi düşüp bırakacak seni bir hastane kapısında. Sultanlar, beyler, ablalar, doya doya kanını içsin diye bir başka kardeşin her sabah erkenden yine koşacak işe... Bari ben girince lokantaya, mantıklı biri gibi görünme kapıda. Bu hayasız yarayı buz gibi gülümsemenle gizlemeye çalışma. Bu komedi bu kadar soğukkanlı oynanmaz. Ne yani, atmosferin basıncı, yer çekimi mi seni böyle zırlatan helalarda. Hala gizlice helalarda kalbini denetleme derdindesin, hala, sıkılgan görünmemek için helalarda çeki düzen vermek için kendine, çırpınmaktasın. Biliyorum azap verici bir duygu, bir zarif merhaba, bir zarif sarhoşluk tadmadan, paslı bir testere gibi bakınmak soğuk soğuk burdan giren çıkan müşterilere. Ne diyeyim ben sana. Bütün bu ahlaksızlar, bütün bu dipsiz bucaksız açlıklar, üniversiteler kurulduktan sonra icad olundu. 13 yaşında çocuklar, gözlerini bir kere uçuruma dikti mi, koruk üzüm gibi büzülür yüzü. Bu minnacık çocukları gözlerinden kazıklara geçirmekten zevk alan bu hayatı, hergün bizler keyifle bozuk para gibi harcıyoruz.. Ahh, basık tavanlı, isli, bodrum kat helaları, yeraltı camileri gibi... Ve hala şaşkınlık içindeyim, Tanrı'yı içimizde neden yalnız onlar hatırlıyor, söyler misiniz, bu çocuklar böyle başka kime ağlıyor!

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ben 17.5 yaşında lise öğrencisi bir bayanım. Hiç bi zaman 17 yaş çağına ayak uyduramayan âsi bi kızım işte. Akranlarım erkek peşinde, disko peşinde koşarken ben, "Ne olacak yav arkadaşlar bu memleketin hali?" diyenlerdenim. Yani bunu kendi görüşümle söylüyorum. Yani açıkçası ben sağcı bi insanım, yani sağdaki adamlarla da görüşlerim uyuyo! İşte mesele bu ya, neyim ben? Açıkçası illa bi statüye girmek deistemiyorum... Sen sağcısın, sen faşistsin, sen komünistsin falan... Pek uymuyor bana!

Bir şey itraf ediyim mi; ben bi de türbanlıyım. En çok koyan ne biliyor musunuz? Her seferinde kare şeklindeki bir bez parçası yüzünden özgürlüğümün kısıtlanması. Niye, neden? Neden bu kadar korku? Anlamıyorum ya ve bu noktada tüm "sol" tüylerim havaya kalkıyo. Özgürlükler açısından yana. Açıkçası bu üç heceli kelimeden dolayı sizleri çok yakın buluyorum kendime. (Gerçek özgürlükçülerden bahsediyorum burada, sadece kendi özgürlükleri için başkalarının yollarını tıkayanlardan değil tabi ki) Bi şey daha itiraf ediyim: (Şimdi kızım, sen git bi Reha abinin yanına uğra falan diyeceksiniz di mi?. Yok, ben size itiraf edicem). Sizi gerçekten seviyorum ya! Görüşünüz ne olursa olsun. Babalar gibi istediğinizi yazıp-çiziyosunuz! Ne olduğunuzu biliyosunuz hiç değilse.. (Ne olduğunuzu biliyosunuz dedim ya, aklıma Zekeriya Beyaz geldi; abi şu adamı bi dumur edin ya noolur!.)

Son olarak bi anımı anlatıp bitireyim.. Otobüste Nihat Genç'in "Arkası Karanlık Ağaçlar" kitabını okurken komik bi yere rastladım. Saatte geçti, otobüs tenhaydı biraz. Allah'tan yanımda biri oturuyodu. Neyse işte okurkene bir kahkaha atmışım, otobüs çınlamış. Ben, oha, ne yaptım böyle ya dedim kendime. Hemen refleks olarak ay çok komiksin falan gibisinden yanımdakine söylendim. Yani otobüste rezil olmıyım, yanımdaki tanıdık, onunla şakalaşıyoruz havası yarattım güya.. Neyse işte kısacası yanımdaki veletle şimdi çok iyi dostuz. Nihat Genç'e sağol diyorum. Sayesinde çok iyi bir arkadaşım oldu.

Büşra

Soysuz Patlamalardan Soylu Patlamaya

Neden anlatamıyoruz biz kendimizi halka ya da neden anlamıyor bu insanlar solculuğu; insanlığı, doğayı sevmeyi.. Eşitliği, paylaşmayı.. Ne ırk ne din, dil ve şekillerin hiçbir öneminin olmadığını ve herkesin özgür olduğu ve kimsenin özgürlüğünün kimse tarafından ihlal edilmeyeceği bir dünyada yaşamak istediğimizi..

Belki benim bilgilerim yetersiz ama olsun bilgili olanlar da anlatamıyor onlara. Hadi anlatın bana ve şu halka.: Önce şu din konusunun çıkın içinden çıkabilirseniz. Şu ümmetçi zihniyetin içinden.. Deyin bakalım, kaç kişi size hak verecek. Şahsen ben en az 100-150 kitap okuyarak anlayabildim meseleyi. Kaç kişiye 10 kitap okutabileceksiniz. Ve de doğru olanları.. Ha, korkuyor musunuz?. Turan Dursun'un akıbetinden, Aziz Nesin'in yakılmak istenmesinden, ya da Deniz'lerin gittiği sehpalardan mı çekiniyorsunuz?. O zaman haklısınız. Toplumsal hareketleri dergiden ve televizyonlardan seyrederdim 8 ay öncesine kadar.. Anadolu'nun bir kasabasında iflas edipte İstanbul'a gelince zoraki bir iş buldum.. Ve işten 1 Mayıs'ta izin alıp hiç İstanbul'u bilmeyen biri olarak Esenler'den sora sora Çağlayan'a büyük bir coşkuyla adeta koşarak gittim.. Kocaman bir fiyasko.. İnsanlar vardı.. Birçok insanlar.. İşçi bayramıydı ama sendikalı işçilerin adeta kenardan neler olacak diye bakan işçilerin, coşkulu gençlerin sloganları tüyler ürpertiyordu. Fakat işçiler kenarda oturuyordu.. ÖDP'lileri aradım. Buldum da.. Esenler teşkilatını sordum, arka tarafta dediler. Sora sora gittim.. En arkadan da önde dediler. Tanışmak istiyordum.. Ama olmadı.. Neyse önemli değil dedim, katıldım konvoya. Sloganlar attım. Meydana vardık. Konuşmalar anlaşılmıyordu ve kimin ne yaptığı.. Düşündüm, halktan ve hiç bir bilgisi olmayan cahil bir insan olsa hiçbir şey anlamazdı.

Ben isterdim ki; insanların neden orada toplandığını herkese anlatan bir konuşma olsa, hedefler belirlense, okuma özürlü bizim gibi insanlar da yararlanabilse, olmadı.. Sağlık olsun.. Benim bir teklifim var: Derginizde bir köşe açsanız, alfabeyi öğretir gibi solculuğu sıfırdan başlayıp yazıp çizseniz, genç-ihtiyar herkes öğrense ne olduğunu ne olmadığını..

Musti

Merhaba!

Benim adım Gökhan ve şu an Bayrampaşa Cezaevi'nde "istirahat" etmekteyim. 24 aydır cezamın kesinleşmesini bekliyorum. Ben şimdi sevgiden bahsetmek istiyorum. Ve bazı arkadaşlarımıza sizin aracılığınız ile sesleniyorum. Daima kimseye ait olmadığınızı, kimsenin de size ait olmadığını düşünün. Sadece bir süre için bu dünyadasınız ve burada olmanızın gerçek sebebi sizin hayal ettiğinizden çok farklıdır. Aileniz, sizin onlara ait olduğunuzu söylerler, ama eğer öldüğünüz zaman yan kapıda yine doğarsınız, sizi tanırlar mı?. Arkadaşlarınız sizin onlara ait olduğunu iddia ederler, ancak önemsiz bir yanlış anlaşılmayla bile olsa bir şekilde onları memnun etmeyi keserseniz onların kaçı size sadık kalır?

İnsanlar birbirlerini sevdiklerini söylerler. Aslında kendilerini severler. Çünkü onlar bir diğerini kendilerini memnun ettiği sürece severler.. Gerçek seven, kişisel fedakarlık pahasına bile olsa, mutluluğu sevilen kişinin mutluluğunda bulandır. Kaç tane insan böyle sever? O kadar az ki! Bu çok az insandan kaç tanesi sevgilerin karşılığını bulur? Daha da az'ı!.

Sevgi ve alçakgönüllükle gerçeği arayanlar; hepinize saygılarımı sunarım.

Gökhan Yılgör / Bayrampaşa Kapalı Cezaevi 41. Koğuş Bayrampaşa/İstanbul

Aziz Nesin İlköğretim Okulu!

İki hafta önceki Leman'da (Sayı 552) Barış isminde, soyadını yazmamış bir arkadaşımızın "Nihat Ağbime iletilmek üzere" diyerek Aziz Nesin Vakfı ile ilgili bir mektubu yayımlanmıştı. Barış arkadaşımız, Vakfın okul yaptırmak için bağış istemesine, daha doğrusu okulun "özel" olmasına çok içerlemiş. Dersliklere "Rahmi Koç Bilgisayar Laboratuarı" vb. isimler konulabileceğinin derdine düşmüş. Orada birçok "zengin piçi"nin okuyacağını söylemiş ve Aziz Nesin ustanın mezarında kemiklerinin sızlayacağını da ekleyerek, sayın Nihat Genç'e "Ağbi ne olur bi el at bu olaya"demiş.

Doğrusu Vakfın Leman'daki yazısı benim de ilgimi çekmişti, ancak sanırım bizlere farklı şeyler düşündürdü.

Vakfın bir ilkokul yaptırmak için bu tür ilanlarını itiraf etmeliyim ki; Cumhuriyet gazetesi, Leman gibi, zaten Aziz Nesin okuluna sıcak bakabilecek çevrelerde yıllarca görmüş ve çok ama çok az para toplanabildiğine tanık olmuştum. Ve ben de herhangi bir bağışta bulunmamıştım. Kaldı ki, pek kimsenin bağışta bulunmadığı da ortada. Peki niçin böyle?.. Sağcı vakıflar, dinci çevreler, lionslar, Fethullahçılar yıllardır paralar toplayıp veya sponsorlar bulup okullar yaptırıyorlar. Eğitim konusunda ciddi ağırlık sağladılar. Kaldı ki eğitimin ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Bu okullarda yetişen çocuklar ileride toplumdaki sosyal statüleriyle hayata kendi renklerini katacaklar. Ve gerçekten inanıyorum ki, ne kadar üstü kapalı çıkar ilişkileri bile olsa, gönlünden koparak verilen paralarla da ciddi rakamlara ulaşılmıştır. Yani insanlar düşünceleri ve maneviyatları doğrultusunda oluşabilecek bir dünya için bir şeyler yapıyorlar. Veya bırakın sağcı çevreleri, normal koşullarda okul yaptıran varlıklı insanlar veya okullara bağışta bulunan birçok insan var. Aslında kimseyi yargılamak da değil niyetim, sonuçta hepimiz bu ülkenin çocuklarıyız, herkes kendi rengini katacaktır da... Demek istediğim, "Aziz Nesin" tarafında olan insanlar ne yapıyorlar? Bunu, başta kendimi suçlayarak ve kendi özeleştirimi yaparak soruyorum. Gerçekten de bizim elimiz cebimize gitmiyor arkadaşlar! Herkes kendi çapına göre küçük bir bağış yapabilir istese. Bir kere gidipte o vakfı ziyaret etmedik. O çocuklara bir küçük hediye vermedik, bir küçük bağış yapmadık. Daha doğrusu bizler işte kaç yıldır küçük bir ilkokul yaptıramadık. Çünkü bizler görülmeziz, şeffafız, dört duvar arasında rakı içer, içlenir, memleketi kurtarma konusunda mangalda kül bırakmayız. Ama şeffafız. Birbirimize karşı yaptırımımız yok... Ne olur biz de biraz rengimizi katabilsek...

Peki bu kadar azsak, bu kadar güçsüzsek, yıllardır bir ilkokul yaptıramamışsak, ona da tamam. Buyuz ve bu kadarız. Öyle mi? Aziz Nesin'e yakın düşünen insanların hiç mi parası yok? Biz para vermiyorsak, yoksul insanların okuyabileceği bir okul yaptıramıyorsak, okulun yine gene kendi tadında bir özel okul olmasında ve burada aynı zamanda da yoksul çocukların bursla okumasında ne sakınca var? Hoş sanki oldu da... Rahmi Koç da sanki çok meraklıydı Nesin Vakfına bağış yapmaya!

Aziz Nesin Türk halkının %60'ı aptal ve korkaktır dediğinde çevremde gördüğüm herkes bu fikre yürekten katılmış ama kimse kendisini o %60'ın içine koymamıştı. Ne oldu? Sosyal demokrat Erdal İnönü'nün iktidarında 37 güzel insanı gözlerimizin önünde yaktılar. Ne yaptık? Evimizde oturup seyrettik..: Bazıları sanıyorlar ki, toplumun %60'ı korkak ve aptal, kalan %40'ı ise süper, zehir gibi, süzme maşallah. Var mı böyle bir şey?!

Velhasıl; -gene kendimi de başa koyarak- "bizde iş yok abicim" demek için yazdım bu yazıyı. Bu vesileyle de Nesin Vakfı'na orta halli bir Leman okuru olarak çam sakızı çoban armağanı 100 Milyon bağış yapıyorum.

Doğrusu çok merak etmişimdir, Nesin Vakfı'na kimlerin bağış yaptığını. Ne bileyim; yayınevleri, sendikalar, sanatçılar, köşe yazarları, popüler olmuş insanlar... Kimseyi suçlamıyorum, yanlış anlaşılmasın ama, bizlerin yaptıracağı ilkokula yakışmazmıydı "Çetin Altan kitaplığı", "Yılmaz Erdoğan dersliği"; "Cem yılmaz laboratuarı". Barış arkadaşım ve diğer arkadaşlarıma da diyorum ki, başkalarına kızacağımıza biraz kendimize bakalım ve birazcık pamuk elleri akrep yuvasına sokalım bundan sonra.Lütfeen!

Mezarda kemik sızlaması diye birşey olsaydı, sanırım Nesin Usta'nın kemikleri esas o okul yapılmadıkça sızlardı. Saygılarımla.

Sedat Satar

Selam Leman ve Mutsuz İnsanlar!

Çevremde mutlu bir insan görmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki... Ve her yıl mutsuzlukların yerini anlayışsızlık, acımasızlık hatta saldırganlık almış... Evet toplum olarak tek tesellimiz olan mutluluğun da elimizden kayıp gitmesine izin verdiğimiz için önce kendime ve aileme sonra da siz insanlara teşekkür ederim. Biliyorum ki birçok kişi bu sözleri okuduktan sonra benim hayata küsmüş ya da farklı karakterde bir insan olduğumu düşünecektir. Aksine ben de sizler gibiyim. Aynı şeyleri yaşıyoruz belki de. Aynı evi paylaşıyoruz.. kimbilir?... Sizinle hepimizin ortak sorunu olan "mutsuzluğumuzu" paylaşmak istedim. Ve sevgili "Portakal" sen iyi bir insansın. Senin de dediğin gibi "biz Leman'a paylaşmak için yazıyoruz".

Umarım her sene azalan iyi duygular birgün artışa geçer (ki hiç sanmam!). Eğer bir yerlerde mutlu olduğunu iddia edenler varsa (eminim vardır) onu sıkı tutun, aman dikkat edin rüzgar bile incitir onu.

İnsanların "mutlu oldukları", geleceğe güvenle baktıkları yarınlardan umut duydukları bir yaşam "sizlerle olsun".

Hakas

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Emniyet(li) Akademik Takvimi

Eylül: Yeni kayıt ve kayıt yenileme dönemidir. Bu dönemde öğrencilere, nasıl kayıt olunacağından çok, kayıttan sonra Sivas'ta "apolitik" öğrenci olmanın yollarını anlatan broşürler dağıtılır.

Ekim: 1.Sınıf üniversite öğrencilerine yönelik ajanlık teklif etme ve kimlik kontrol dönemidir.

Kasım: Geleneksel YÖK protestolarının yapılması ve ay sonlarında yılın ilk emniyet(li) üniversite soruşturmalarının törenle (üniversite içerisindeki tüm panolara asılarak) açılması.

Aralık: Sivas'ın soğuğundan donan öğrencilerin sürekli takip koşturmalarıyla terletilmesi dönemidir. (Duruma göre bu terletme işlemleri evlere misafirlikle de olabilir.)

Ocak: Final dönemi olan bu ayda, faşo diye tanımlanan öğrenciler tarafından (üniversitede yeterli sayı sağlanamadığında şehirden takviye güç gelir.) geleneksel final saldırıları yaşanır. Saldırıya uğrayan öğrenciler basın açıklaması yapmak isterler ve basın açıklamasını okuyan öğrenciye 1 haftadan başlayan çeşitli ebatlarda uzaklaştırma cezaları verilir. (Açılan emniyet(li) soruşturmalar sonucunda.)

Şubat: Soğuktan ve fazla terlemeden dolayı bunalan öğrenciler okulun ilk randevusu bittiği için can havliyle memleketlerine kaçarlar. Vedalaşmalarda yolcu edilenlere değil, Sivas'ta kalanlara üzülünür.

Mart: Kayıt yenilemede ısrar eden öğrenciler Sivas'a teker teker damlamaya başlar. Bu ay, sebebi hala bilinmemekte, çok sessiz geçmektedir. (Fırtına öncesi sessizlik olsa gerek diye düşünülür.)

Nisan: Mart ayındaki sessizliğin üzerine Mayıs ayı yönünden kara bulutlar gözükmeye başlar.

Mayıs: Bu ay en hareketli ve emniyet(li) aydır. Diğer aylardaki emniyet(li) akademik takvimin tamamı hızlandırılmış bir şekilde anlamayanlar için tekrar uygulanır. Tek farkı, yeni bir şenlik yapılır bu ay içerisinde; "Geleneksel (bu yıl 21 mayıs'ta 3.sü yapıldı) tutuklama şöleni". Tüm bu akademik takvimi başarıyla bertaraf eden apolitikleşmemiş öğrenciler arasından birazı seçilir ve bu seçilenler arasından su ve elektrik yardımıyla da tekrar bir eleme yapılarak Sivas E (E'nin alt çizgisi silinmeye başladı) tipi dinlenme tesislerine 1 aylığına gönderilir.

Haziran: Zamanın nasıl gelip geçtiğini anlamayan öğrenciler başlarından gelip geçenleri çok iyi anlarlar ve haziran ayındaki final sınavları dönemindeki saldırıları da atlattıktan sonra Sivas'ı 2,5 aylığına da olsa terk ederler.

Evet, size Sivas'ı ve Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'ndeki "bilimsel ve akademik(!) eğitim"i kısaca anlatmaya çalıştım. Kısa diyorum çünkü anlatacak o kadar çok gariplikler var ki bu yanık memleketle ilgili. Mesela; İİBF'de sınav döneminde ders notlarıyla girmek YASAK'tır, öğrenci kulüplerinin kurulmalarının zor olması ama bunun yanında da futbol takımlarını temsilen kulüplerin çok rahat kurulması kolaydır, gereğinden fazla öğrenciyi dersten geçiren öğretim elemanlarının idarece uyarılması doğaldır, çoğu semtte öğrenciye ev kiralamak günahtır, ve en garibi de tüm bunlara rağmen apolitik öğrenci olmayanların sayısının çoğalıyor olmasıdır. Yazdığım bazı şeyler sadece burası için geçerli değil, azıyla çoğuyla diğer "bilimsel ve akademik(!) eğitim" veren üniversitelerimizde de yaşanıyor bunlar. Ve maalesef burada olduğu gibi çoğu üniversitede verilen bu emniyet(li) eğitim sisteminden kimsenin haberi olmuyor. Mayıs ayı geleneksel 3. tutuklama şöleni kapsamında 2 üniversite öğrencisi "haklarındaki delillerin hala toplanıyor olması ve bu kişilerin delil karartma ihtimallerine karşı tutuklanmalarına" kararıyla cezaevine gönderildi. Somut deliller ise, gazete bayilerinde 750.000 TL! ye satılan yayınlar. Satmak yasal, her ne şekilde olursa olsun okumak YASAK...

Artık terlemek, kültürel etkinlik duyurularından çok soruşturma duyuruları okumak ve tatil yapmak istemiyoruz.

Güven / denizbk@Mynet.com

Sayın LeMan Karikatür ve Mizah Dergisi Yazar, Karikatürist ve Çalışanları;

Dergimizi 1995 yılından itibaren, abone olmamakla birlikte, çeşitli zorluklarla da olsa, aralıksız olarak takip etmekteyim... Yaşadığımız yılların zor görevlerinden birini üstlendiğinizi yedi yıldır görmekteyim. Özellikle toplumsal barış için ihtiyacımız olan demokrat çizgiyi korumaya çalıştığınızı, her düşünceden dergimize yazı yazan insanların fikirlerine yer verdiğinizi, çağımızın unutulmaması gereken değerlerini en çok sizlerin hatırladığını ve hatırlattığını biliyorum... Geçen hafta aramızdan ayrılan, Anadolu'nun gelmiş geçmiş büyük halk ozanlarından olan, Aşık Mahzuni Şerif'e derginin25 Mayıs 2002 tarihli sayısında, sadece Sayın Cezmi Ersöz'ün dip olarak değinmesini ve üçüncü sayfada tek bir kare ile geçiştirilmesini kabullenemiyorum... Savunmaya çalıştığınız ve hepimizin savunmaya çalışması gereken değerler için mücadele etmiş ve bu uğurda acılar çekmiş bir Ozan'a diğer medya organları kadar yer vermiş olmanızı esefle karşılıyorum.

Yedi yıldır sürekli okuyucunuz olarak bu hakkı kendimde görüyor, sizlere sitemimi gönderiyor ve dergimizde bu eksikliğin giderileceğini umuyorum.

Murat Türker/İzmir

Cenazeye bizzat Eşber Yağmurdereli ile katılan ve 2.5 sayfa Leman'da bunu yazan yazarımız Nihat Genç'in geçen haftaki yazısını okumadan bu mektubu kaleme aldığınızı düşünüyoruz.

Leman

İt İti Isırmaz Değil Mi Leman'ım ve Leman Dostlarım...

18 Mayıs 2002 tarihli derginizde beni ağlattığınızı söylemek istiyorum. Çünkü Okur Mektupları'nda bir arkadaşımızın anlattığı Selçuk Üniversitesi' nde olan çağdışı olayın biraz daha hafifini 2-3 gün önce ben de yaşadım. Onu anlatmak istiyorum: Selçuk Üniv. deki bir yakınımın mezuniyetine katılmıştım. Eğitim Fakültesi Meram Kampüsü'ne girdikten sonra üzerimde ilginç bakışların olduğunu farkettim. Ama bunu o anda dikkate almamıştım. (Çünkü 2 üniversite (Osmangazi Üniv. ve Balıkesir Üniv.) değiştirdim ve oralarda hiç böyle bakışlar görmemiştim...) Ben yine de rahatımı bozmadım, kantine çay almaya gittim. Ve orada olanlar oldu. Takım elbiseli, tiplerinden neci oldukları anlaşılan 2 kişi yanıma gelip; – seninle görüşeceğiz!.. dediler. Ben ilk önce anlamayıp bir-iki adım attım, sonra top sakalım aklıma gelince her şeyi anladım. Bana okullarının kuralı olduğunu, bu okula top sakallıların (daha ziyade siyasi olarak) giremeyeceğini söyleyip benimle görüşeceklerini dikte ettiler. Ben karşı çıktığımda da daha sert bir şekilde – sen bir de dayılık mı yapıyorsun?.. türünden şeyler söylediler. Durum kötüye gidiyordu. Ben onlarla münakaşaya girip büyük bir olay yaratmak istemiyordum. Çünkü yakınımın halen final sınavları vardı ve ona zarar verebilirlerdi. Ayrıca kimseye de şikayet edemezdim çünkü it iti ısırmazdı. Bu yüzden ailemin yanına gelip oradan kaçmakta buldum çareyi. Aslında bir yandan da kaçmayıp bana ne yapacaklarını merak ediyordum. Acaba asacaklar mıydı, kesecekler miydi, vuracaklarmıydı, yoksa Sivas'taki gibi yakacaklar mıydı?! Sağlıcakla kalın.

Eskişehir'den Bektaş

Herkese Merhabalar!

İçli bir türkünün en güzel yerinde kesilmesi gibi, kısacık yaşamlar kısacık düşler... Oysa günün asık yüzüne, sımsıcak ve iyimser tebessümler asmak gerek. Kötü giden her şeye inat. Ve büyütmek sevgiyi, sevdayı. Güzellikler boy verip filizlensin dostluk çiçekleriyle birlikte... Düşüncelerimizi satırlara-mektuplara sığdırıp paylaşalım istiyordum. Dört duvarın küçücük penceresinden sızan ışık gibi, içli selamlarımı gönderiyorum size. Ve mektuplarınızı bekliyorum... Dostlukla kalın, tüm Leman okurlarına selamlar, sevgiler.

Davut Aslan-E Tipi Kapalı Cezaevi
C Blok Oda:14 Muğla

Leman'a ve Okurlarına...

Size **Papua Yeni Gine**'nin **Manus Adası**'na bağlı Kayıp Zenci Adası'ndan yazıyorum. Burası Avustralya'nın yönetiminde bir iltica kampıdır. 8 aylık aradan sonra, yönetimi ikne ederek internetten zaman zaman haber alma hakkına kavuştum. Ve ilk kez internet aracılığı ile Leman'ın bazı sayfalarına ulaştım. Bu benim için gerçekten büyük bir mutluluk. Çünkü ben Türkiye'deyken Leman ve L-Manyak'ın hiçbir sayısını kaçırmazdım. Şimdi ise, 8 aydan beri ilk kez Türkçe bir yazı okuyorum; Nihat ve Cezmi abilerin yazılarını okudum. Valla gözlerim yaşlı size bu mektubu yazıyorum... Size kısaca şunu söyleyeyim; başımıza gelen pişmiş kellenin başına gelmedi. Gördüklerimi gerçekten kimsenin görmesini istemem. Buralarda her şey çok farklı, özellikle bir şey çok acayip; burada yaşayan zenci insanların ağızlarının rengi kırmızı, sanki yeni leşten çıkmış gibi.

Her neyse daha sonra size yaşadığım ve gördüğüm çok acayip şeyleri yazmaya çalışıcam.. Şunu söylemek istiyorum: Vatanımı, milletimi, yakınlarımı, ailemi, sevgilimi ve Leman okumayı çok özledim. Herkese tekrar selam.

Mustafa / kawamustafa@yahoo.com

Özgürlük seni sen olduğun için değil
Sevdiklerim sende olduğu için seviyorum

Tüm Lemancılarla yalnızlığımı paylaşmak istiyorum bana yazarsanız sevinirim.

Yüksel Çakırmanoğlu
Gümüşhane Kapalı Cezaevi
C Blok C14 Gümüşhane

Selam;

Ya, aklıma takılan bir şey var. Din hocaları Marksist olabilir mi?! Evet bu benim aklıma çok takılıyo... Adam öyle bi ders anlatıyo ki ben adamı komünist sanıyom... Valla ben bu okulun az sayıdaki komünist öğrencilerinden biriyim. Benim sol gazetelerde okuduğum bütün yazıların aynısını adam da bize anlatıyo. Bu adam materyalist olmasın, ama sırf zorunluluktan bu işi yapıyo. Olur mu yaa?! Ya da zevk için ... (Yok yok, bunu yapacağını sanmıyorum. Saçma oldu) Bunu geçelim. Benim okulumda 2000-2500 kadar öğrenci var. Bu öğrencilerin 1000'i kız diğerleri abazan... Acaba abazanlık insanın beyin hücrelerini öldürür mü? Çünkü bizim çocuklarla ne zaman siyaset tartışmaya kalksam adamlar bana kan-kız muhabbeti açıyo. Allah kahretsin, okulda muhabbet edecek adam yok, belki de var ama ben tanımıyorum. İnsanın kendini yalnız hissetmesi kadar kötü bir şey yok. Bu yalnızlığı yenmek istiyorum Lütfen okulumdaki komünist öğrenciler ortaya çıksın (öğretmen de olur)... Devrimci arkadaşlardan isteğim, sakın bu mücadeleden vazgeçmeyin. Nasıl demişti Lütfü Oflaz abimiz: GELECEK BİR GÜN GELECEK!

Ertan - Bursa (17)

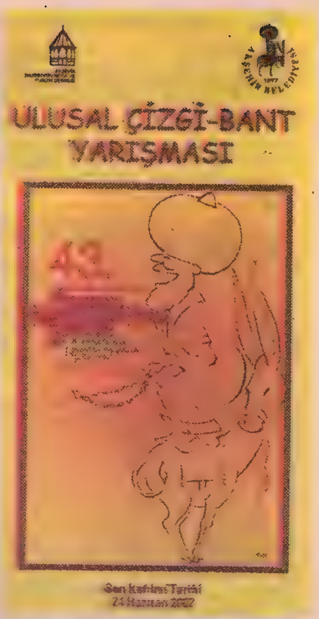

43. ULUSLARARASI AKŞEHİR NASREDDİN HOCA ŞENLİĞİ
5-10 Temmuz 2002

Ulusal Çizgi Bant Yarışması

Akşehir Belediyesi ile Nasreddin Hoca ve Turizm Derneği tarafından "43. Uluslararası Akşehir Nasreddin Hoca Şenliği" kapsamında; Türkiye'de ilk defa, ulusal çapta Çizgi-Bant Yarışması düzenlenmektedir.

Bu yarışmayla; ülkemizde ve yurtdışında sevilerek izlenen çizgi bant eserlerini ödüllendirerek, sanatçıları teşvik etmek; ustalarla beraber, genç yaratıcılara da destek olmak ve ortaya çıkan başarılı eserleri kamuoyu ile buluşturmak amaçlanmıştır.

Teslim Yeri
The Suitcase Reklam & Halkla İlişkiler Danışmanlık
Abide-i Hürriyet Cad. Kocamansur Sok. No: 22/3
80260 Şişli-İstanbul **Tel:** (0212) 291 50 03-04
Faks: (0212) 291 50 05
E-mail: info@suitcasead.com

43. ULUSLARARASI AKŞEHİR NASREDDİN HOCA ŞENLİĞİ "ULUSAL ÇİZGİBANT YARIŞMASI" YÖNETMELİĞİ

A) KATILIM ŞARTLARI

1- Konu serbesttir, yarışmacıya bırakılmıştır.
2- Yarışma, tüm amatör ve profesyonel çizgi-bant çizerlerine açıktır.
3- Yarışmaya fotokopi, digital baskı ya da bilgisayar çıkışıyla hazırlanmış yapıtlar katılabilecektir.
4- Çizerler eserlerinde en az 2, en çok 5 bant (kare) kullanacaklardır.
5- Gönderilen eserler A3 (29.7 cm x 42 cm) boyutlarında olacaktır.
6- Çizerler eserlerinin arkasına adlarını, açık adresini, telefon numarası ve varsa e-mail adreslerini yazacaklardır.
7- Çizerler, eserleri ile birlikte fotoğraflı kısa bir özgeçmişini de göndereceklerdir.
8- Yarışmaya gönderilen çizgi bantlar ya tek sıra halinde ya da bir sayfada bititirelecek biçimde olmalıdır. Yazısız çizgi bantlar tercih edilir. Ancak yazılı olanlar da kullanılacak dil Türkçe'dir.
9- Eserlerin, doldurulmuş katılım formları ile birlikte en geç 24 Haziran 2002 tarihine kadar The Suitcase Reklam & Halkla İlişkiler Danışmanlık Şirketi'ne ulaştırılmaları gerekmektedir. Postadaki gecikme, v.b. sorunlar dikkate alınmayacaktır.
10- Yarışmaya gönderilen eserler, Akşehir Belediyesi arşivinde saklanacaktır.
11- Ödül alan eserleri Akşehir Belediyesi sosyal amaçlı çalışmalarda olmak üzere kullanma hakkına sahip olacaktır.
12- Ödül alan ve Seçici kurul tarafından belirlenen diğer yapıtlar şenlik boyunca sergilenecektir.
13- Yarışma sonuçları Akşehir'de düzenlenecek ödül töreninde açıklanacaktır.
14- Ödül kazanan sanatçılar, Akşehir Belediyesi'nin konuğu olarak Akşehir'de ağırlanacak ve ödüllerini Ödül Töreni'nde alacaklardır.
15- Katılımcılara basılan albüm gönderilecektir.
16- Yarışmaya katılan bant çizerleri yarışma koşullarını kabul etmiş sayılır.

B) ÖDÜLLER

Büyük Ödül 1.000.000.000 TL.
ve Nasreddin Hoca Plaketi
5 Adet Başarı Ödülü 250.000.000 TL.
ve Nasreddin Hoca Plaketi

LeMan'ın Katkılarıyla

Fatih Kaçan'la Ateşli Dakikalar...
Her Cumartesi Kuzguncuk-Limonluk
Kahve'de Tel: 0216 - 341 01 44
(Çok yakında Leman Kültür'de)

LeMan
SAYI: 552
8 HAZİRAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazılşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Kutlu ESENDEMİR ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki Sayışman ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Abonelik İçin Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

B.BOYSAL & ALEMLERİN HASTASI ATSAN ATILMAZ KANKASI ALPER !..

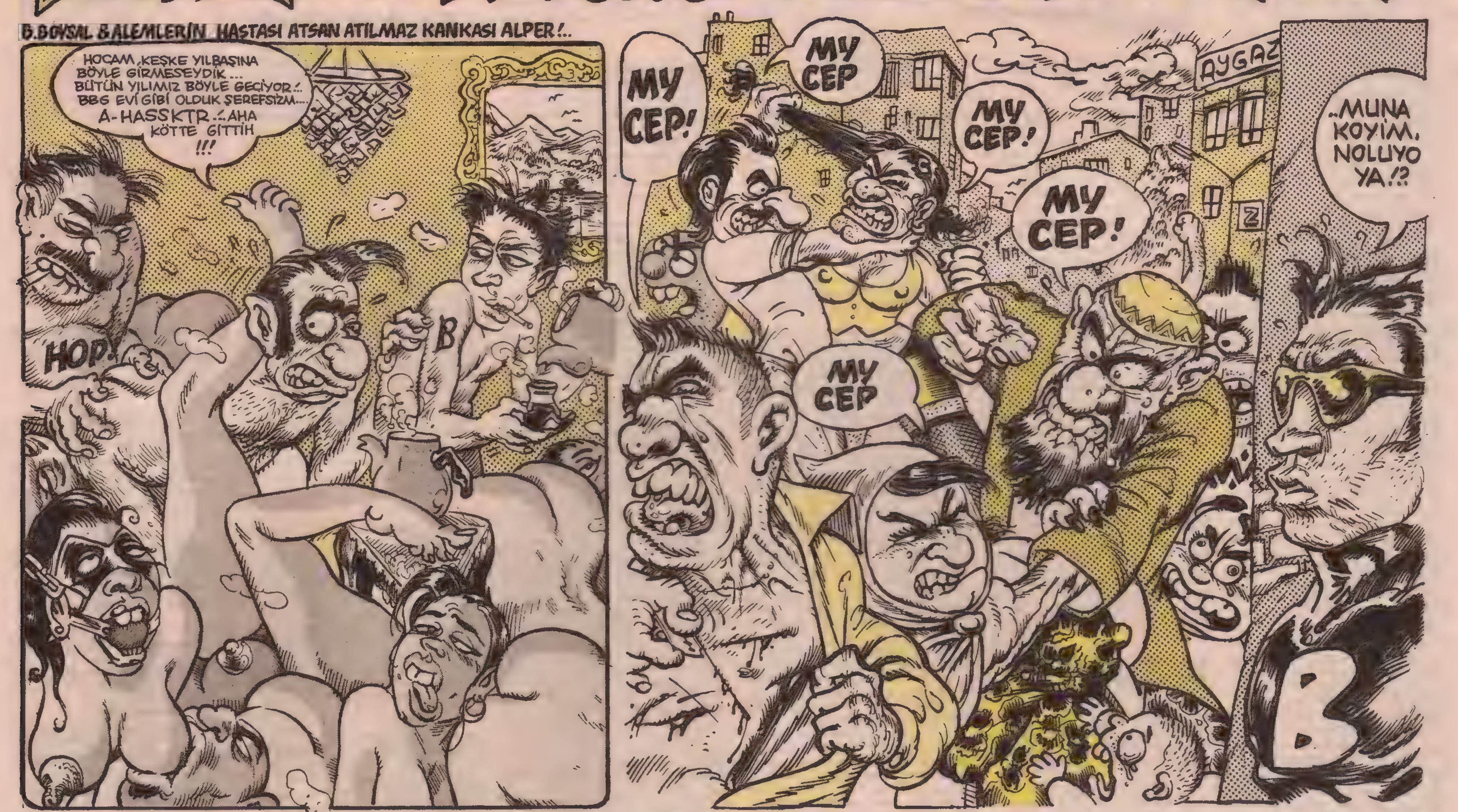
HOCAM, KEŞKE YILBAŞINA BÖYLE GİRMESEYDİK... BÜTÜN YILIMIZ BÖYLE GEÇİYOR !.. BBG EVİ GİBİ OLDUK ŞEREFSİZM.... A-HASSKTR .!. AHA KÖTTE GİTTİH !!!
HOP!
B
MY CEP!
MY CEP
MY CEP!
MY CEP!
MY CEP
AYGAZ
..MUNA KOYIM. NOLUYO YA !?
B

ESNAFTAN, ULVÎ BAHADIR ve TİTRESİMLİ YOZ TOPLUM. (Speedullah-arabesk)

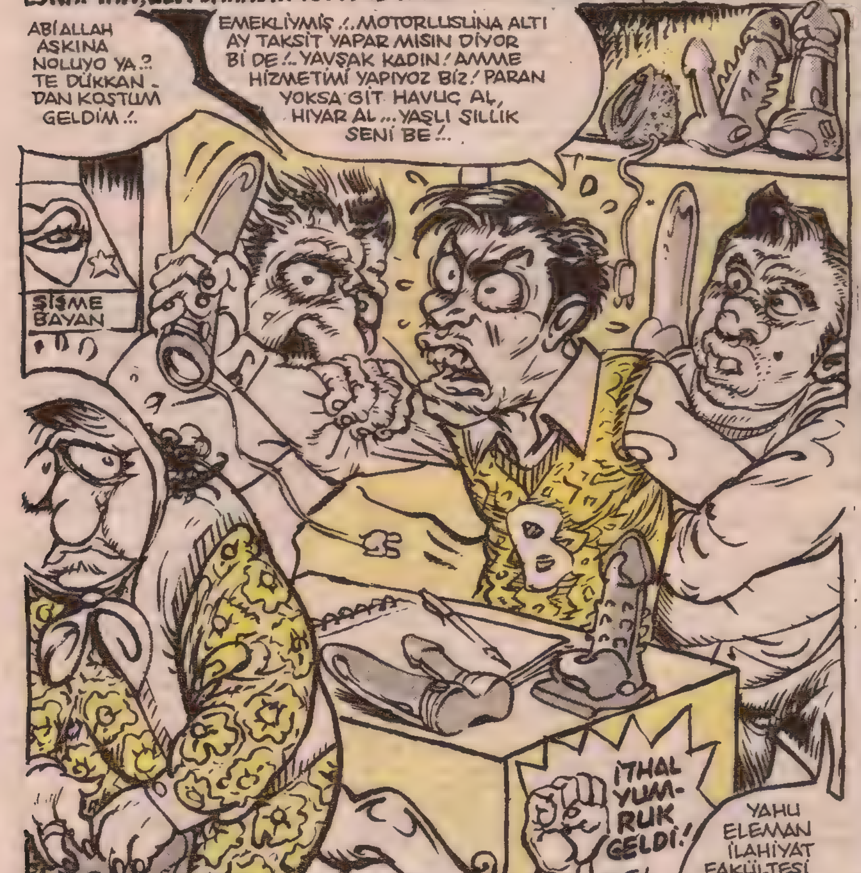
ABİ ALLAH AŞKINA NOLUYO YA.?. TE DÜKKAN-DAN KOŞTUM GELDİM .!.
EMEKLİYMİŞ .!.. MOTORLUSLİNA ALTI AY TAKSİT YAPAR MISIN DİYOR Bİ DE .!.. YAVŞAK KADIN ! AMME HİZMETİMİ YAPIYOZ BİZ ! PARAN YOKSA GİT HAVUÇ AL, HIYAR AL ... YAŞLI ŞILLIK SENİ BE !..
ŞİŞME BAYAN
B
İTHAL YUM-RUK GELDİ !
★ Et dokulu özel dolgu!
YAHU ELEMAN İLAHİYAT FAKÜLTESİ MEZUNU ... İŞ BULAMADI, GELDİ DAYISININ SEX SHOPUNA... NAPSIN O DA HAKLI ... İSYAN DİYE BİR ŞEY YAR !..

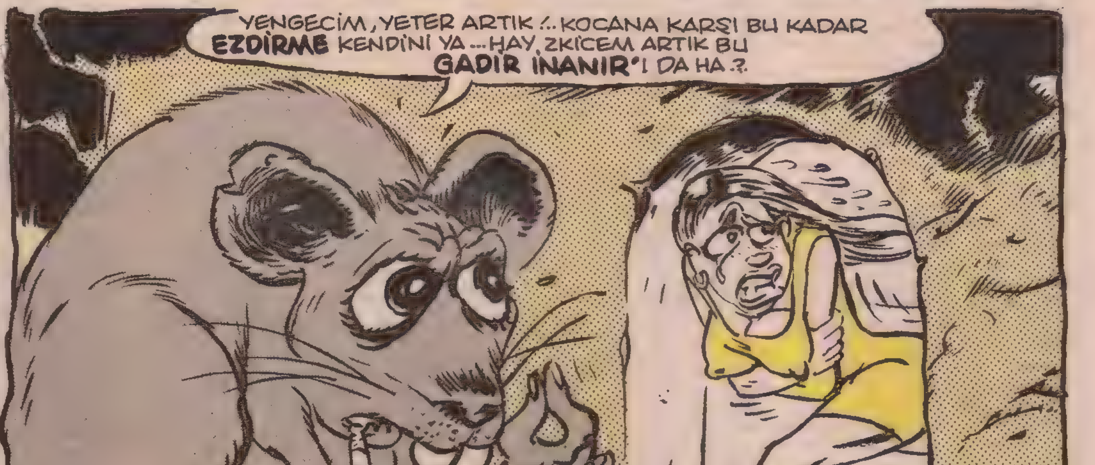
YENGECİM, YETER ARTIK !.. KOCANA KARŞI BU KADAR EZDİRME KENDİNİ YA ... HAY, ZKİCEM ARTIK BU GADIR İNANIR'I DA HA .?.

BU SAYISI, YAZLIKTA, TATİL KÖYÜNDE OLMASANIZ BİLE FRUKO'YLA TEK DOZ ALINDIĞINDA YAZ AŞKLARI YARATIR.. AYRICA YAYLA HAVASI KOKLATIR..

- ☯ SATO
- ☯ UZAY CİNLERİ
- ☯ BATSIN BU DÜNYA
- ☯ Dİ-CEY EŞŞEK

HAZİRAN SAYISI KOPTU GELDİ!..

ÖTE NÜKLEER, ISIL ISIL AKIŞKAN DERGİ
ATOM
SENİNLE ŞÖYLE AŞİYAN MEZARLIĞI'NA DOĞRU Bİ UZAVALIM BEBEĞİM!..

★ Bu cumartesi Allah kısmet ederse Ahmet Yılmaz'la, Laila'ya gideceğiz !..

ISSN 0-1300-4867-4
(553)
15 Haziran 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/24- 650.000 TL. (KDV Dahil)

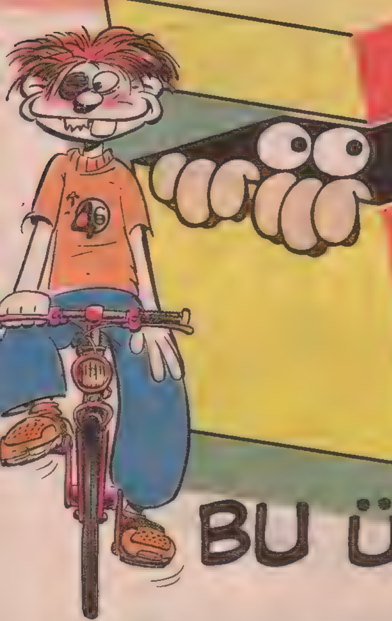

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR!..

LeMaN

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

BU ÜLKE BEBEKLERİNE BİLE SUÇ İŞLETİYOR

Suçta yaş oranı 4 yaşına kadar düştü...

Bursa Emniyet Müdürlüğü'nün bu yılın ilk beş ayını içine alan 4-18 yaş arasına yönelik istatistiki çalışması, nasıl bir ülkede yaşadığımızı hatırlatan keskin, zehirli bir hançer gibi... Araştırmaya göre dört yaşındaki altı çocuk için "yankesicilik"ten işlem yapıldı. Altı yaşındaki 11, yedi ve sekiz yaşlarındaki dörder çocuk da aynı suçla bağlantılı işlem gördü. 10 yaşın altında 97 çocuk, yankesicilik, hırsızlık ve darp olaylarına karıştırıldı. 17-18 yaş grubundaki 567 çocuk cinayetten silahlı gaspa kadar her tür suça karıştı. Çocuğu olan, kardeşi, yeğeni olan, çocuk büyütmüş, kalbi, gözü, aklı, vicdanı olan birazcık gönül gözü açık herkes bilir... 4 yaşındaki, 5 yaşındaki çocuk bile değil bir bebektir.. Meleklerin kanatlarındaki tüylerin arasından bakar dünyaya.. Ve biz bebeklere suç işletip haklarında işlem yapıyoruz.. Kayıtlara giriyor.. 100.000'lerce çocuğun sokaklarda mendil sattığı, tiner çektiği, milyonlara varan çocuğun ağır işlerde çalıştığı bir ülkede hala nefes alabiliyorsak belki buna tanık olmakta yadırganmamalı... Bir çocuğa, bir bebeğe dokunmak, gözlerinin içine bakmak, onu okşamak, sesindeki müziği duymak gökyüzünden inmiş bir melekle alışverişe çıkmak gibi değil midir? İnsanlığın hatta bütün canlılar aleminin ortak birinci duygusu çocuklarını, çocukları korumak, sevgiyle sarmaktır... Ama bunca çürüme bu toplumda bu duyguları bile asit gibi eritiyor... Böyle bir dünyaya böyle bir ülkeye çocuk getirmek isteyenin alnını karışlarız...

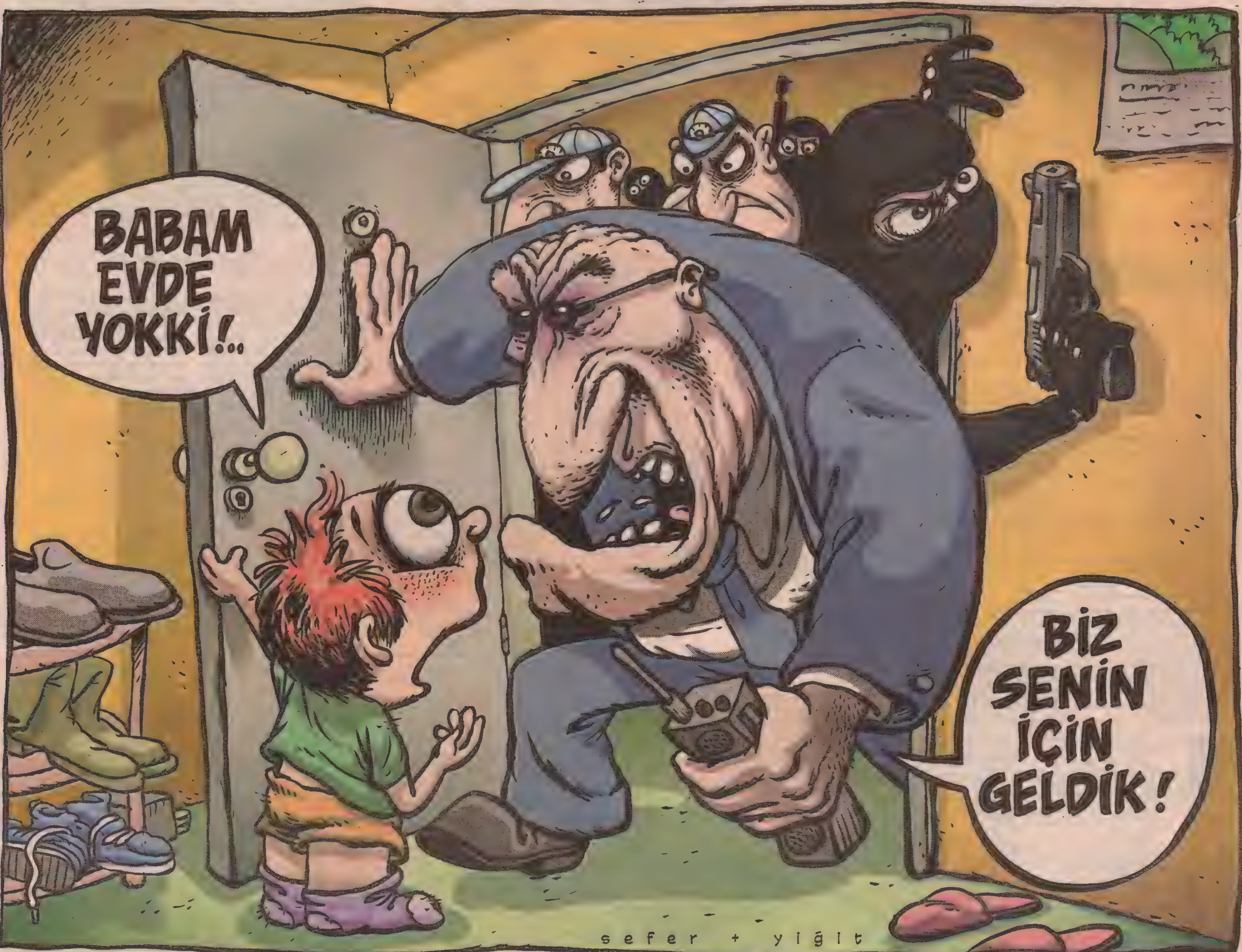
BABAM EVDE YOKKİ!..
BİZ SENİN İÇİN GELDİK!
sefer + yiğit

K.K.T.C-750.000 TL.

ÖSS'YE GİRECEK OKURLARIMIZA ALLAH ZİHİN AÇIKLIĞI VERSİN...

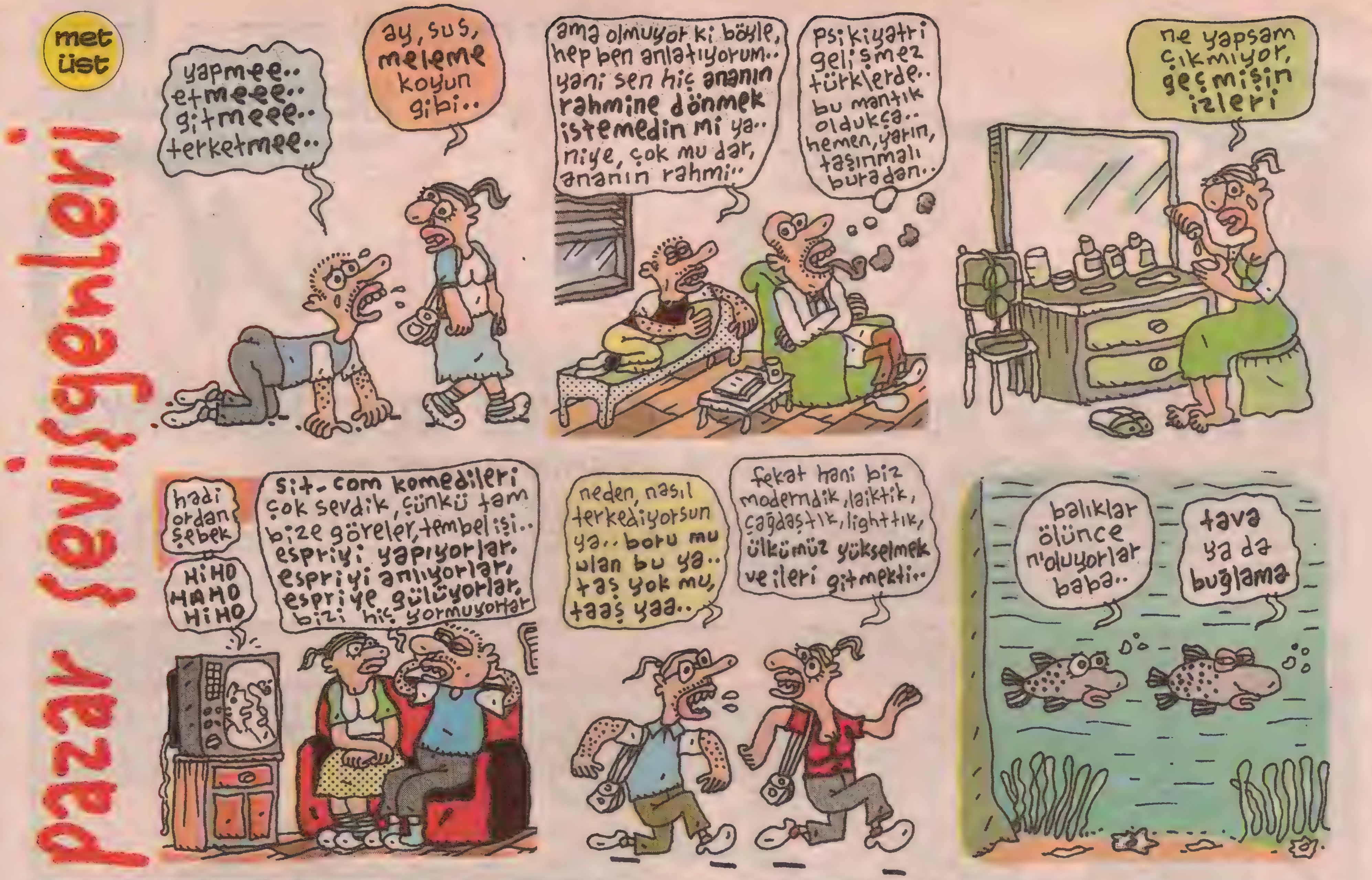
met üst
pazar sevişgenleri
yapmee.. etmeee.. gitmeee.. terketmee..
ay, sus, meleme koyun gibi..
ama olmuyor ki böyle, hep ben anlatıyorum.. yani sen hiç ananın rahmine dönmek istemedin mi ya.. niye, çok mu dar, ananın rahmi..
psikiyatri gelişmez türklerde.. bu mantık oldukça.. hemen, yarın, taşınmalı buradan..
ne yapsam çıkmıyor, geçmişin izleri
hadi ordan şebek
HiHO HAHO HiHO
sit-com komedileri çok sevdik, çünkü tam bize göreler, tembel işi.. espriyi yapıyorlar, espriyi anlıyorlar, espriye gülüyorlar, bizi hiç yormuyorlar
neden, nasıl terkediyorsun ya.. boru mu ulan bu ya.. taş yok mu, taaş yaa..
fekat hani biz moderndik, laiktik, çağdaştık, lighttık, ülkümüz yükselmek ve ileri gitmekti..
balıklar ölünce n'oluyorlar baba..
tava ya da buğlama

VÖSYM DENEME SINAVI

SAYISAL

1- P şehrinden yola çıkan bir tren saatte 1400 dekametre hızla gitmektedir. Aynı anda V limanından yola çıkan bir gemi ise sonsuz hazla ilerlemektedir. Bundan üç-beş dakika önce ise G.E.A. bölgesinde S adlı bir otostopçu bir kamyona binmiştir. Kamyonun hızı saatte 147 delipipidir. Buna göre tren, gemi ve otostopçu nerede kesişirler?

a) T ilinin Eski T ilçesinde
b) U viyadüğünde
c) ÇAD ülkesinde
d) Hisseli harikalar kumpanyasında
e) Hepbiri

2- Bir havuza iki musluktan su, bir musluktan ise boğma rakı akmaktadır. Dördüncü musluktan da buz akıtma gayretleri sürdüğüne göre, bu havuzun yarıçapının şu ya da bu oluşu önemli olmamaktadır. Belli ki bu bir alem havuzudur, bir muhabbet ortamıdır. Bununla beraber, havuzun yanında çocuk havuzu şeklinde bir alanda haydari adlı mezenin varolagelmesi, genel olarak debiyi nasıl etkiler?

a) Yavaşlatır
b) Hızlandırır
c) Etkilemez
d) Etkiler
e) Debi diye bişey yoktur

3- A kentinden yola çıkan bir otobüs, B kentine vardığında araba olmuştur. Aynı anda Z kentinden yola çıkan bir minibüs ise ters yola girerek, kısa sürede A kentine varmıştır. Aynı saatlerde Ğ halkı, il olmak için eylem yapmıştır. Tüm midibüsler ne zaman Pi ilçesinde buluşur?

a) Sonbahar gibi
b) 21 Temmuz, saat 17:00-17:30 arası
c) Böyle bir buluşma olmaz
d) Böyle soru olmaz olsun
e) Hepsi

4- Ahmet bir işi 9 günde bitiriyor. Mehmet ise aynı işi 43 günde bitiriyor, o da yarım yamalak, tam bitmiş de sayılamaz yani. Mehmet kadar sorumsuz, lakayt adam olamaz. Haa, eğlence olsun, Mehmet hemen devreye girer. Ama iş deyince kaçar. Bu durumda Ahmet'le Mehmet beraber çalışırlarsa, o işin akıbeti ne olur?

a) Ahmet, Mehmet'i üçüncü gün kalasla döver!
b) Ahmet işi bırakır, yük gemisine kaçak olarak binip Nikaragua'ya gider!
c) Mehmet hepimizi şaşırtıp işi 5 saatte bitirir! (Asla olmaz böyle bişey abi!)
d) Mehmet, Ahmet'i de kendine benzetir, o iş yıllar yılı bitmez!
e) Hepbiri

5- Bir baba, yaşları 5,8 ve 33 olan üç çocuğuna 120 milyon lira harçlık vererek, yaşları ile orantılı olarak bölüşmelerini istemiştir. 33 yaşındaki büyük çocuğun (ismini soracak olursanız Ragıp'tır) paranın büyük kısmını alacağı açıktır. Bu yaşta hâlâ babasından harçlık isteyen bu kişi, işi daha da azıtıp iki kardeşine toplam 2.500.000 TL. bırakıp, geri kalanı almıştır. Bu problemdeki babaya matematikte ne denir?

a) Etkisiz Eleman
b) Çaresiz Eleman
c) Ragıpsal Eleman
d) İkinci Evliliğini Yapmış Eleman
e) Hayırsız Oğlundan Elaman Diyen Eleman

6- Beş garsonun 6 saat içinde yaptığı servisi bir garson 10 saat içinde tek başına yapmaktadır. Buna karşılık bir insanın da sabır limiti vardır, yukarıdaki beş garsondan en az üçünün kaytardığı açıktır. Durum böyleyken, sekiz garson, aynı servisi ne sürede yapar?

a) 40 saat
b) 2.5 saat
c) 7 ay, 3 gün
d) 7 ay, 4 gün
e) Bu soru yanlıştır

İNGİLİZCE

1- "Hello Mrs. Crazy! I love you! But I'm afraid of Mr. Crazy! Because he is a carpanter and he is very famous! Now, I'm going to Cüce Kamil's Restaurant, I will drink dark beer!" sözlerine verilecek en iyi karşılık aşağıdakilerden hangisidir?

a) Shut up Selami, you are an ırz enemy!
b) My husband is very delifishek!
c) Who is Cüce Kamil?
d) Our surname is Crazy, understand? Ha gülüm?
e) Debi diye birşey vardır, isn't it?

SÖZEL

1- "Beraber yürüdük biz bu yollarda" şeklindeki şarkı sözü dizesi üzerine düşündüğümüzde, yürüyenlerin en az iki kişi olduğu varsayılır. En çok da altı milyar kişidir. Tek kişi yürüse "Beraber yürüdüm ben bu yollarda" demek de olmaz, tek kişi neyle beraber, kimle beraber yürür?

Buna göre aşağıdaki cümlelerin hangisinde bir anlam bozukluğu vardır?

a) Kıvırcık saçlı jokey, atın tabiatına aykırı davranmaktan delice zevk alırdı!
b) Siz de mi benim gibi kumara tutkunsunuz?
c) Bu şampiyon kızı ikinci görüşümdü, tedirgindim oysa!
d) Sen tut elindeki okeyi at, gençliğim gitse bu kadar üzülmezdim!
e) Hepsi (Bu hariç şıkların tamamı doğru manasında, hatta bu da doğru, öyle ya!)

2- "Polat geldi, iki sigara içip gitti, Polat çok sinirliydi." cümlesinde Polat'ın arkasından konuşulduğu çok açıktır. Aynı cümleyi Polat söylese "Gittim, iki sigara içip çıktım, çok sinirliydim" diyecekti. Veya sinirli miydi gerçekten? Bu tür şeylerin dibi gelmez. Soruya geçmek isterim. Aşağıdakilerden hangisi Polat'ın "önünden konuşma" sayılır?

a) Polat gelse de loto oynasak!
b) Polat niye uğramıyo?
c) Polat gelirse sigara içirmeyelim!
d) Şey gelicekti, neydi o çocuğun adı, Vuslat mıydı?
e) Hiçbiri. (Bu en sinsi şıktır. "Doğrusunu asla bilemeyeceksiniz" anlamına gelir!)

3- "Abicim, yanlış anlaşılma olmuş! ben, Alkol Nuri'ye 1500 markı borç diye vermedim! O benim kankamdır, ne demek!? İşi karıştıran Jokey Çağatay'dır, ben sana söyleyeyim! O puşt var ya, hep ara bozar. Yoksa ne ki abicim. Çenemi kırmanıza değecek bi olay yok! Olsa, buyrun: Kırın abi! Yok ama!"

Yukardaki metni defalarca okusanız da, tam olarak neler döndüğünü anlayamayız. Yalandan dolayı tümleç, edat-medat da sorамayız. Bari, en azından, yukarıdaki metne göre ne olmadığını düşünürüz! Aşağıdakilerden nedir?

a) Jokey Çağatay, puşt bi insandır!
b) Sözkonusu 1500 markın en az 1200'ü sahtedir!
c) Alkol Nuri'ye, çok içki içtiği için "Alkol" denmiştir!
d) Tamamen yanlış anlaşılma olmuştur!
e) Hepbiri

4- "Yavrum, sen var ya, acaip .... bi kızsın!"

Yukardaki boşluklara aşağıdakilerin hangisi gelmelidir?

a) Trendy, şugar
b) Çilli, sempati manyağı
c) Sinirli, titrek hissiyatlı
d) Karıncayiyen, global
e) Hepsi desem yalan! (Ama biri doğru olabilir, o da var)

5- "TERKOS" kelimesindeki harflerle anlamlı ya da anlamsız 6 harfli kaç kelime yazılabilir diye sormuyoruz, biz hesapladık, 720 farklı kelime yazılabiliyor. Bu kelimeler içinde doğru anlama sahip olanı, aşağıdakilerden hangisidir?

a) SEKTOR - Yeni bir sektör anlamında
b) KOTRES - Şişman metres anlamında
c) ROSTEK - Rosto ile biftek karışımı bir yemek anlamında
d) KOSTER - Posterin yanlış söylenmişi anlamında
e) TOSREK - Gizli gizli titreyen anlamında

6- "Nusret'in yüzüne mahsun bir ifade gelmişti, belli ki sakal istiyordu." cümlesinde hangi değişiklik yapılırsa anlam değişmez?

a) "Sakal" yerine "avanta" gelirse!
b) "Sakal" yerine "top sakal" gelirse!
c) "Mahsun" yerine "vurdumduymaz" gelirse!
d) "Nusret" yerine "Basri Can" gelirse!
e) "Mahsun" ile "Nusret" yer değiştirirse!

vo@leman.com.tr

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

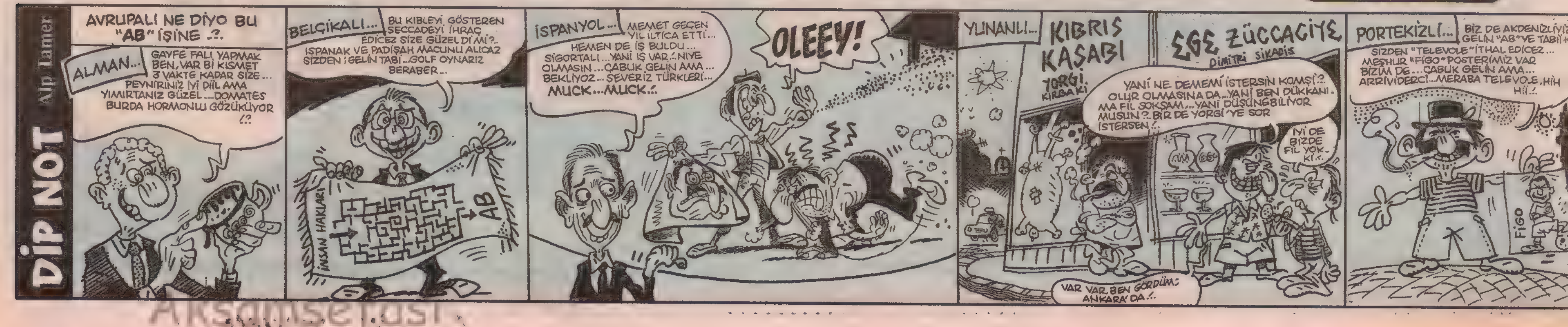
DİP NOT
Alp Tamer
AVRUPALI NE DİYO BU "AB" İŞİNE .?.
ALMAN...
GAYFE FALI YAPMAK BEN, VAR Bİ KISMET 3 VAKTE KADAR SİZE... PEYNİRİNİZ İYİ DİİL AMA YIMIRTANIZ GÜZEL ...DOMATES BURDA HORMONLU GÖZÜKÜYOR .!.?
BELÇİKALI...
BU KIBLEYİ GÖSTEREN SECCADEYİ İHRAÇ EDİCEZ SİZE GÜZEL Dİ Mİ?.. ISPANAK VE PADİŞAH MACUNU ALICAZ SİZDEN ; GELİN TABİ ..GOLF OYNARIZ BERABER...
İNSAN HAKLARI
AB
İSPANYOL...
MEMET GEÇEN YIL İLTİCA ETTİ... HEMEN DE İŞ BULDU... SİGORTALI ...YANİ İŞ VAR .!. NİYE OLMASIN ...ÇABUK GELİN AMA... BEKLİYOZ... SEVERİZ TÜRKLERİ... MUCK...MUCK.!.
OLEEY!
YUNANLI...
KIBRIS KASABI
YORGİ KIRBAKİ
EGE ZÜCCACİYE
DİMİTRİ SİKADİS
YANİ NE DEMEMİ İSTERSİN KOMŞİ.?. OLUR OLMASINA DA ..YANİ BEN DÜKKANIMA FİL SOKSAM ...YANİ DÜŞÜNEBİLİYOR MUSUN.?. BİR DE YORGİ 'YE SOR İSTERSEN .!.
İYİ DE BİZDE FİL YOK-Kİ.!.
VAR VAR BEN GÖRDÜM: ANKARA'DA .!.
PORTEKİZLİ...
BİZ DE AKDENİZLİYİZ GELİN "AB" YE TABİİ ... SİZDEN "TELEVOLE" İTHAL EDİCEZ ... MEŞHUR "FİGO" POSTERİMİZ VAR BİZİM DE ... ÇABUK GELİN AMA... ARRİVİDERCİ ..MERABA TELEVOLE, HİH Hİİ .!.
FİGO

LeMan

Milyonlarca genç, Öğrenci Seçme Sınavına giriyor... Yine adaletsizlik, yine haksızlık, yine hayal kırıklığı... Gelecekleri, bir soru kitapçığında sonlanacak olan öğrencilerin, milyonlarcası yine üniversite öğrenim hakkına sahip olamayacak...

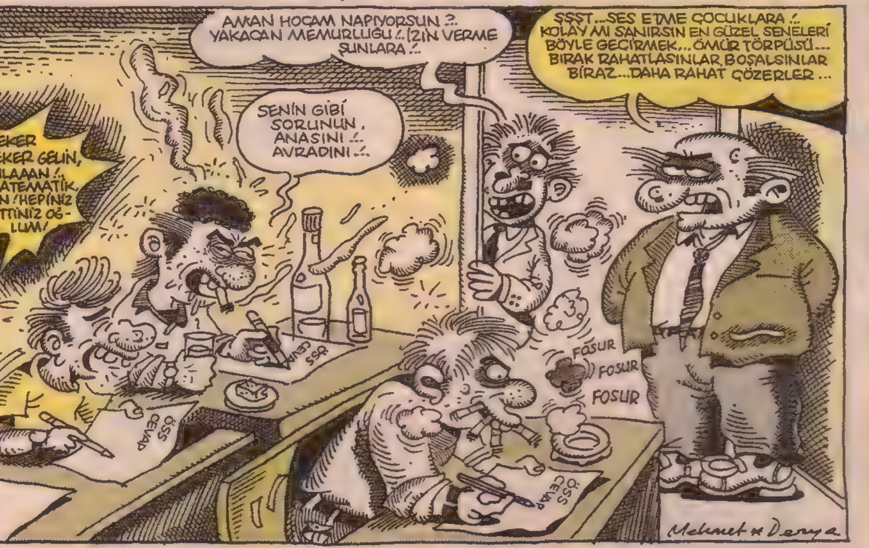
AMAN HOCAM NAPIYORSUN ?.. YAKACAN MEMURLUĞU !.. İZİN VERME ŞUNLARA !..
ŞŞŞT...SES ETME ÇOCUKLARA !.. KOLAY MI SANIRSIN EN GÜZEL SENELERİ BÖYLE GEÇİRMEK... ÖMÜR TÖRPÜSÜ... BIRAK RAHATLASINLAR BOŞALSINLAR BİRAZ...DAHA RAHAT ÇÖZERLER ...
SENİN GİBİ SORUNUN, ANASINI !.. AVRADINI !..
TEKER TEKER GELİN, ULAAAN !.. MATEMATİK, FEN ! HEPİNİZ BİTTİNİZ OĞLUM!
ÖSS CEVAP
ÖSS CEVAP
FOSUR
FOSUR
FOSUR
Mehmet × Derya

KAPAK KONUSU

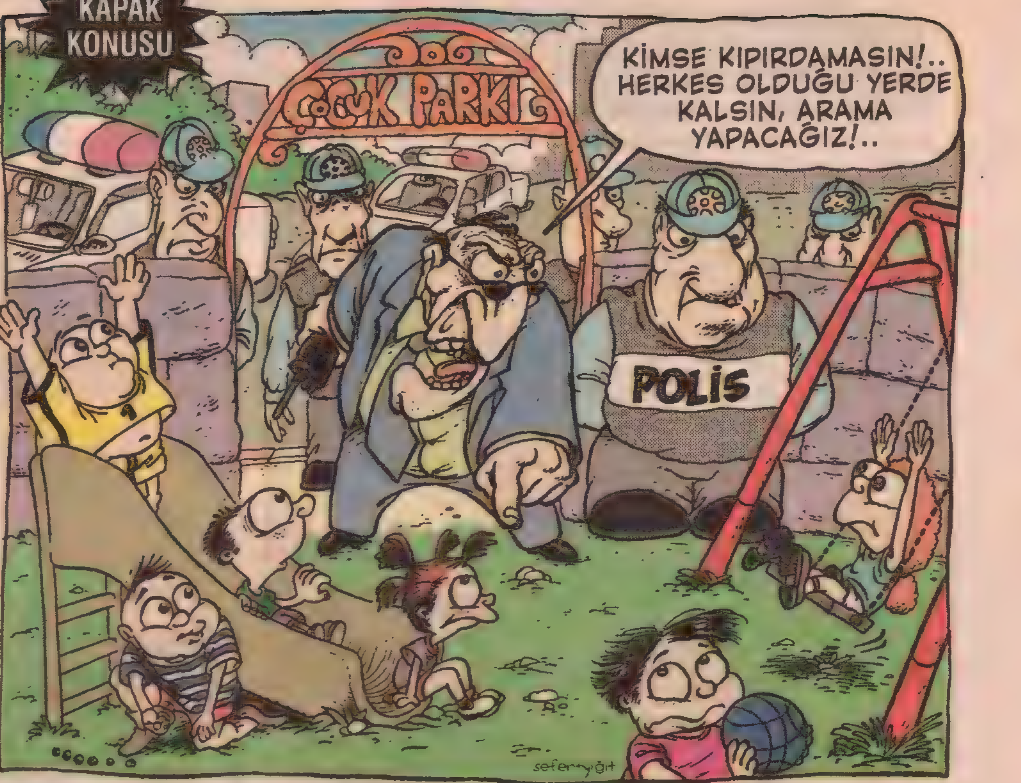
ÇOCUK PARKI
KİMSE KIPIRDAMASIN!.. HERKES OLDUĞU YERDE KALSIN, ARAMA YAPACAĞIZ!..
POLİS
seferyiğit

RTÜK'ün yeni başkanı Fatih Karaca, "MGK'nın hassasiyet gösterdiği konularda RTÜK'te hassasiyet gösterecek" diyerek koltuğuna oturdu.

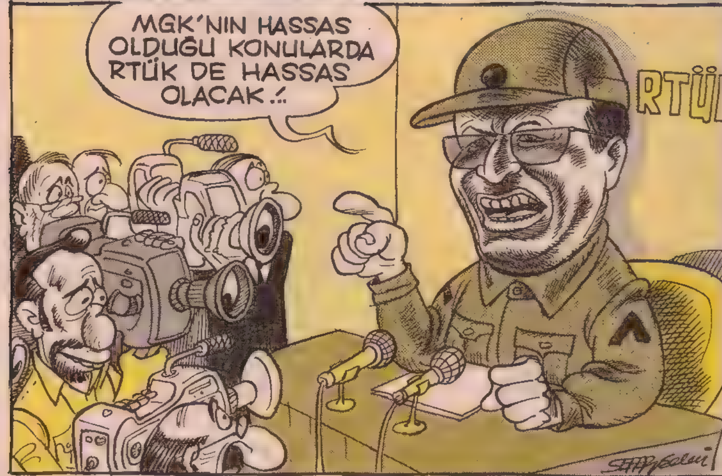
MGK'NIN HASSAS OLDUĞU KONULARDA RTÜK DE HASSAS OLACAK !..
RTÜ
Sefer Selvi

Amerika, 11 Eylül paranoyasını ırkçı ve din ayrımcı politikalarla tedavi etmeye çalışıyor... Amerikan Göçmen Bürosu (INS), müslüman ülkelerden ABD'ye gelenlerin fotoğraflarını ve parmak izlerini alarak fişleyecek...

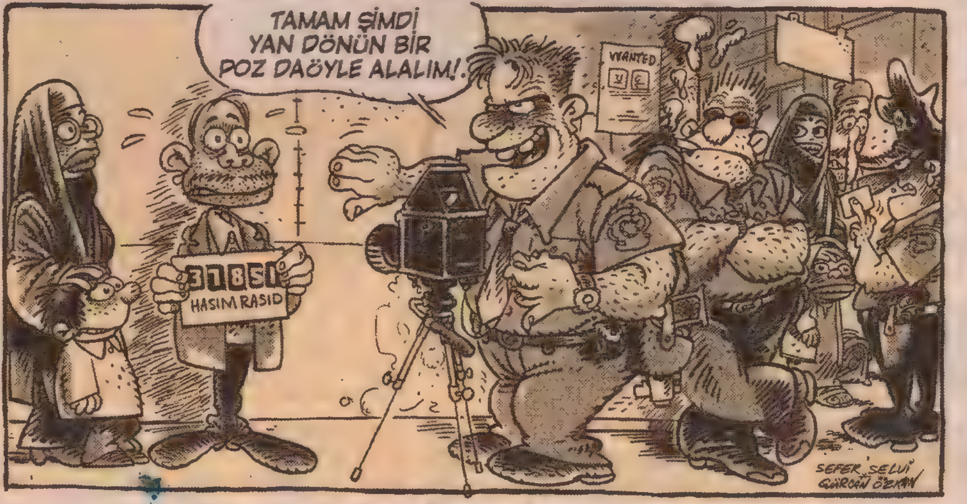
TAMAM ŞİMDİ YAN DÖNÜN BİR POZ DAÖYLE ALALIM!..
WANTED
31850
HASIM RASİD
SEFER SELVİ GÜRCAN ÖZKAN

Başbakan Ecevit'in omurgasında 30 kompresyon kırığı saptandı. Ecevit ayağa kalkarsa felç olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacak...

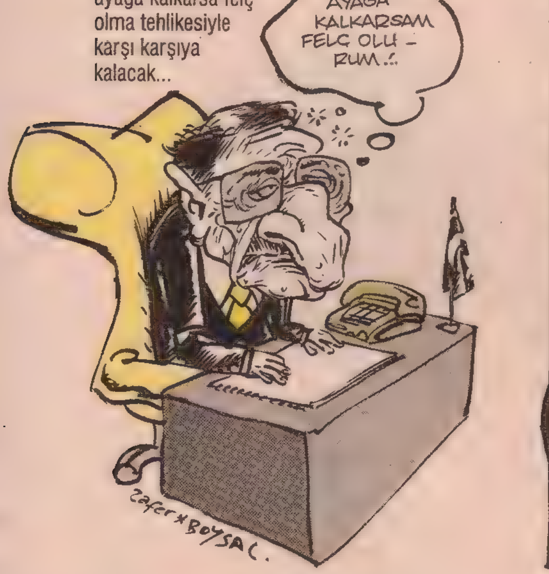
AYAĞA KALKARSAM FELÇ OLU - RUM !..
Zafer × Boysal

İçel'in Aydıncık ilçesinde hastane açılışına giden Osman Durmuş'un korumaları, DHA muhabirini tartaklayarak başhekimin odasına kilitledi. Korumalar, burada da dövme eylemine devam ederek, muhabirin kasetindeki suç unsuru(!?) içeren bölümleri sildiler...

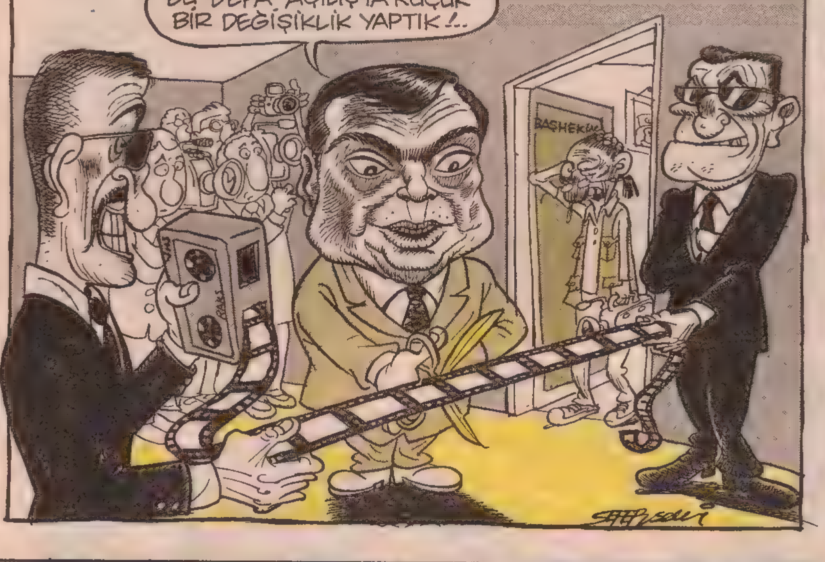
BU DEFA AÇILIŞTA KÜÇÜK BİR DEĞİŞİKLİK YAPTIK !..
BAŞHEKİM
Sefer Selvi

Hükümetin eline yüzüne ve bilimum yerlerine bulaştırdığı af yasası, ırz düşmanlarını sokaklara saldı...Sinop'ta 8 yaşında bir kıza tecavüz edip öldüren Cemal Aydın adlı sapık katil de aftan yararlandı. Serbest kalan sapık katilin ilk işi, 11 yaşındaki bir erkek çocuğa tecavüz etmek oldu.

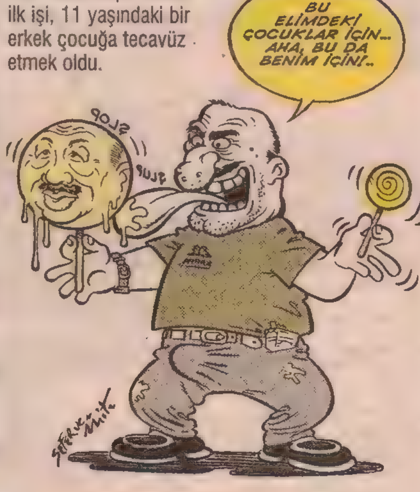
BU ELİMDEKİ ÇOCUKLAR İÇİN... AHA, BU DA BENİM İÇİN!..
SLOP
SLUP
Sefer × Mithat

DEVLET BAHÇELİ
ipten, kazıktan
oy çıkarmaca

TANSU ÇİLLER
iktidar vurgunu
seri menopoz

KEMAL DERVİŞ
pasaportun
cebine
herkes kendi
yoluna

ÇOCUK RANTİYECİLERİ
üç yılda iş
kazalarına 5 bin
çocuk kurban
edildi
çocukların
kanıyla beslenen
o... çocukları

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
onun da
servetinin
kaynağı düğün
takıları

HALUK ULUSOY
köylü kurnazlığı
dünya kupasında
sökmedi

MERİÇ KÖY YUMURTASI
uzunca bir
aradan sonra
zırvalarıyla geri
döndü
aynı buğday
kafa...

HAKAN ŞÜKÜR
gevezelik
yapacağın kadar
gol at... ucuz
kahraman

TATLISES
gözveren...
ağar'a

ÖSYM
öğrenci sindirme,
yok etme
merkezi

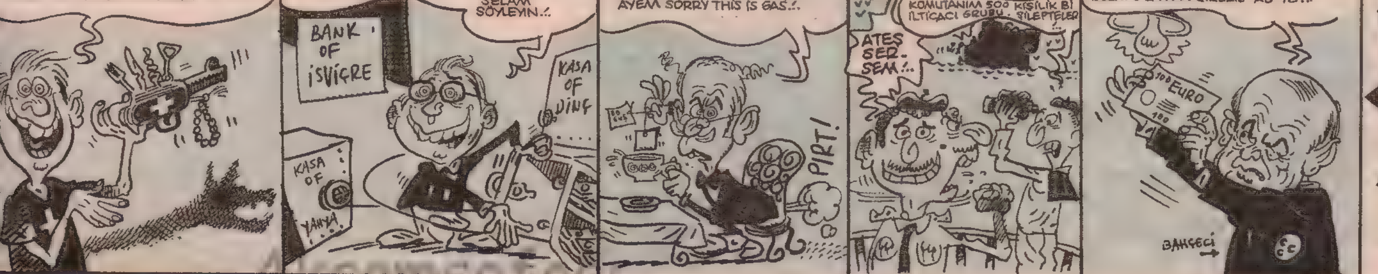
SVEÇLİ...
BİZ ÇOK İSTEMEK SİZLERİ, MUHAKKAK!
BAKIN SİZİN İÇİN TESBİHLİ VE TABAN- ÇALI İSVEÇ ÇAKISI HAZIRLADIK... BUNU SATIP, MAYDONOZ ALICAZ SİZDEN... HA BİR DE ANNEM MADIMAK İSTİYO !..
İSVİÇRELİ..
İSTERİZ TÜRKLERİ AMA SADECE BANKA HESABI YÜKLÜ OLANLAR GELSİN; SAHİ BİRDEN AKLIMA GELDİ.
NAPIYO YAHYA DEMİREL ?.. BİR DE CAVİT VARDI ?.. FAİZLERİ BİRİKTİ YAHYA'NIN... NE ZAMAN GELİCEK ?.. SELAM SÖYLEYİN !..
BANK OF İSVİÇRE
KASA OF YAHYA
KASA OF DİNG
İNGİLİZ...
ZATEN KRALİÇE SİZİ BEKLİYO NE ZAMANDIR, GELİN TABİİ.
TENİS OYNARIZ, KRİKET OYNARIZ. YAĞLI GÜREŞ GEREKLİ ÜLKEMİZE ÖNEMLİ !.. GELİRKEN DOĞUŞ ÇAY GETİRİN, AHA BU SON POŞET !.. AYEM SORRY THIS IS GAS !..
PIRT!
İTALYAN.
SAHİL GÜVENLİKTE ASKERLİK YAPACAK TÜRKLERE İHTİYACIMIZ VAR ... MAAŞ DOLGUN OLACAK !..
KOMUTANIM 500 KİŞİLİK Bİ İLTİCACI GRUBU, SİLEPTELER
ATEŞ SER- SEM !..
VE...YURDUM SİYASETÇİSİ!..
HIMM !.. IŞIĞA TUTUNCA APO'NUN RESMİ GÖZÜKÜYO GİBİ... YANİ SANKİ O'NA BENZETMİŞLER... TEDAVÜLDEKİ TÜM "EURO"LARI DEĞİŞTİRSİNLER, BELKİ O ZAMAN GİRERİZ "AB"YE !..
100 EURO
BAHÇECİ

TİKKAT!
YENİ BİR
LeMan
GELİYOR!

Yakında...

daral&timsah

ÇAĞÇAĞ

HEYKELİM YAPILDI ..BELDE BELEDİYE VE HAYRANLARIMA DUYURULUR. SERİ ALIMLARDA BİSEYLER YAPILIR..

önceki haftadan devam özet:timsah herzamanki gibi bir takim katakulliler çevirmektedir...

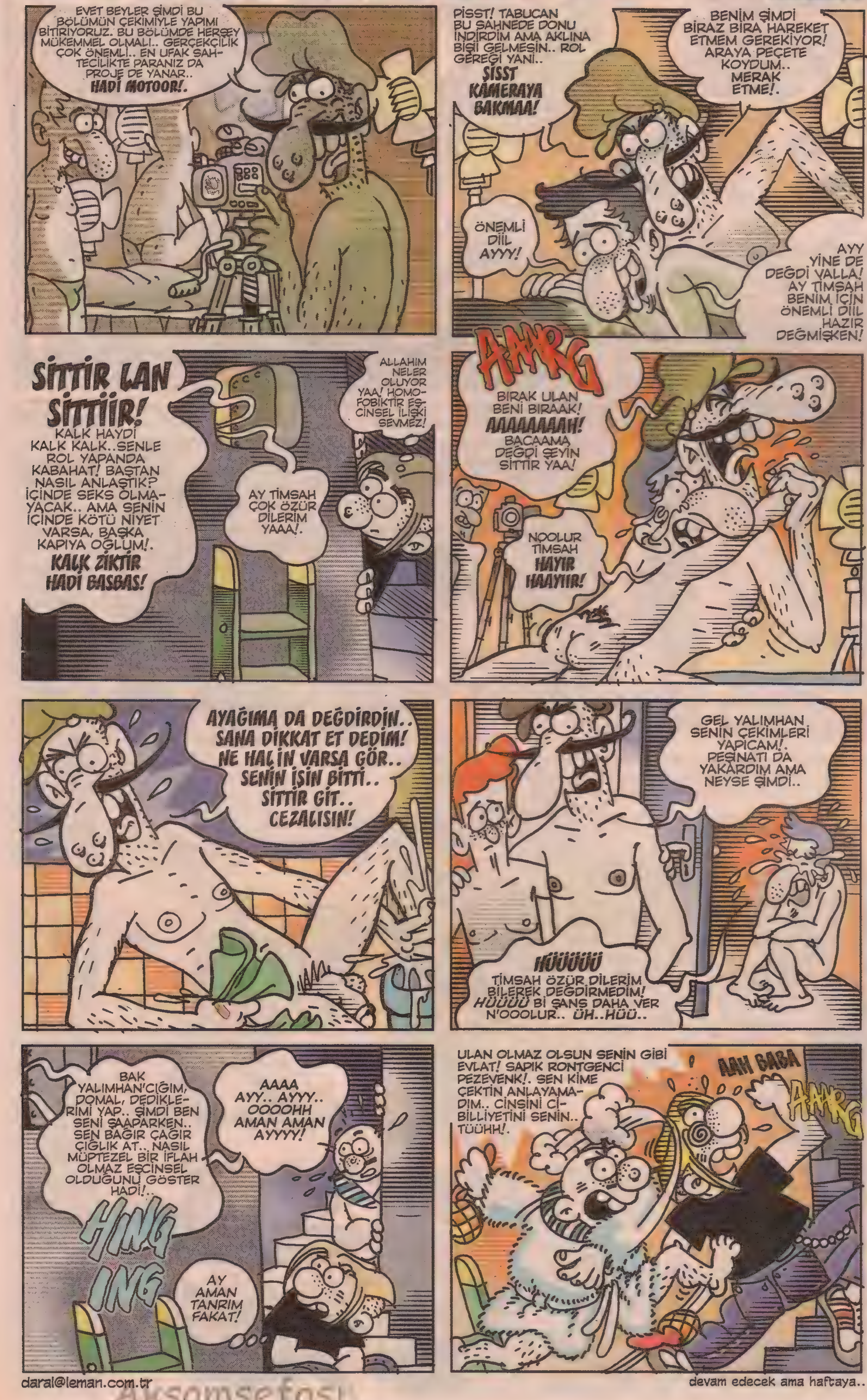
EVET BEYLER ŞİMDİ BU BÖLÜMÜN ÇEKİMİYLE YAPIMI BİTİRİYORUZ. BU BÖLÜMDE HERŞEY MÜKEMMEL OLMALI.. GERÇEKÇİLİK ÇOK ÖNEMLİ.. EN UFAK SAHTECİLİKTE PARANIZ DA PROJE DE YANAR.. HADİ MOTOOR!.
PİSST! TABUCAN BU SAHNEDE DONU İNDİRDİM AMA AKLINA BİŞİ GELMESİN.. ROL GEREĞİ YANİ.. ŞISST KAMERAYA BAKMAA!
BENİM ŞİMDİ BİRAZ BİRA HAREKET ETMEM GEREKİYOR! ARAYA PEÇETE KOYDUM.. MERAK ETME!.
ÖNEMLİ DİİL AYYY!
AYY YİNE DE DEĞDİ VALLA! AY TIMSAH BENİM İÇİN ÖNEMLİ DİİL HAZIR DEĞMİŞKEN!
SİTTİR LAN SİTTİİR! KALK HAYDİ KALK KALK..SENLE ROL YAPANDA KABAHAT! BAŞTAN NASIL ANLAŞTIK? İÇİNDE SEKS OLMAYACAK.. AMA SENİN İÇİNDE KÖTÜ NİYET VARSA, BAŞKA KAPIYA OĞLUM!. KALK ZİKTİR HADİ BASBAS!
AY TİMSAH ÇOK ÖZÜR DİLERİM YAAA!.
ALLAHIM NELER OLUYOR YAA! HOMOFOBİKTİR EŞCİNSEL İLİŞKİ SEVMEZ!
AAARG
BIRAK ULAN BENİ BIRAAK! AAAAAAAAH! BACAAMA DEĞDİ ŞEYİN SİTTİR YAA!
NOOLUR TIMSAH HAYIR HAAYIIR!
AYAĞIMA DA DEĞDİRDİN.. SANA DİKKAT ET DEDİM! NE HALİN VARSA GÖR.. SENİN İŞİN BİTTİ.. SİTTİR GİT.. CEZALISIN!
GEL YALIMHAN SENİN ÇEKİMLERİ YAPICAM!. PEŞİNATI DA YAKARDIM AMA NEYSE ŞİMDİ..
HÜÜÜÜÜ TİMSAH ÖZÜR DİLERİM BİLEREK DEĞDİRMEDİM! HÜÜÜÜ Bİ ŞANS DAHA VER N'OOOLUR.. ÜH..HÜÜ..
BAK YALIMHAN'CIĞIM, DOMAL, DEDİKLERİMİ YAP.. ŞİMDİ BEN SENİ ŞAAPARKEN.. SEN BAĞIR ÇAĞIR ÇIĞLIK AT.. NASIL MÜPTEZEL BİR İFLAH OLMAZ EŞCİNSEL OLDUĞUNU GÖSTER HADİ!..
AAAA AYY.. AYYY.. OOOOHH AMAN AMAN AYYYY!
HING ING
AY AMAN TANRIM FAKAT!
ULAN OLMAZ OLSUN SENİN GİBİ EVLAT! SAPIK RONTGENCİ PEZEVENK!. SEN KİME ÇEKTİN ANLAYAMADIM.. CİNSİNİ CİBİLLİYETİNİ SENİN.. TÜÜHH!.
AAH BABA
AAARG

daral@leman.com.tr

devam edecek ama haftaya..

Açık Büfe

met üst

medeni
cesaretimiz
çok da
madeni
cesaretimiz
yok

niçin **dilek**
ağaçları
yemiş vermez
ve kupkuru
olurlar

en erotik
rüyaları
er'ler
görür

asosyal
apolitik..
a kalite
biri o

az ye de
bir **başbakan**
tut

eskiden
ne güzeldi
her bir şey..
tek hücreli
canlılardık
o zaman

okuma
yazmamız
var da
görüp-
algılamamız
zayıf

kendimi
bildim
bileli
yanlışım

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

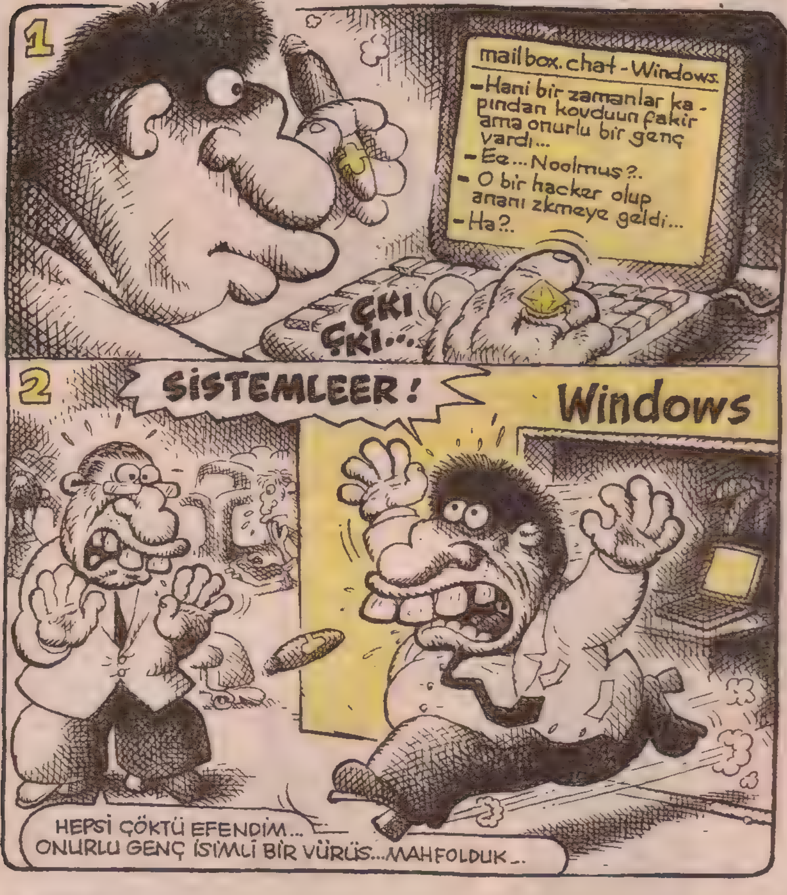
1
mailbox.chat - Windows.
- Hani bir zamanlar kapından kovduun fakir ama onurlu bir genç vardı...
- Ee... Noolmuş?..
- O bir hacker olup ananı zkmeye geldi...
- Ha?..
ÇKI ÇKI...
2
SİSTEMLEER!
Windows
HEPSİ ÇÖKTÜ EFENDİM... ONURLU GENÇ İSİMLİ BİR VÜRÜS... MAHFOLDUK..

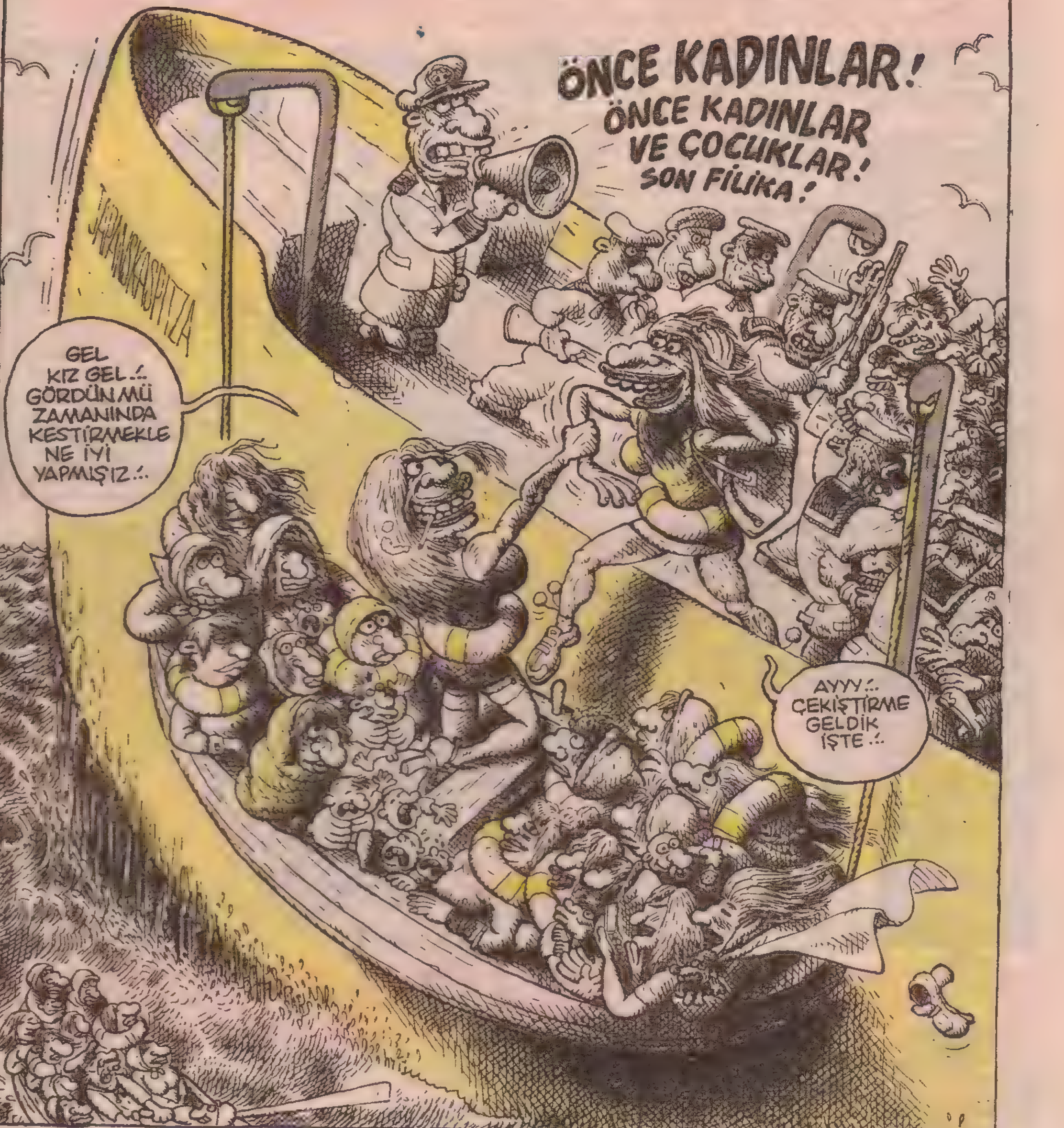
ÖNCE KADINLAR! ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAR! SON FİLİKA!
GEL KIZ GEL..! GÖRDÜN MÜ ZAMANINDA KESTİRMEKLE NE İYİ YAPMIŞIZ..!
AYYY..! ÇEKİŞTİRME GELDİK İŞTE..!

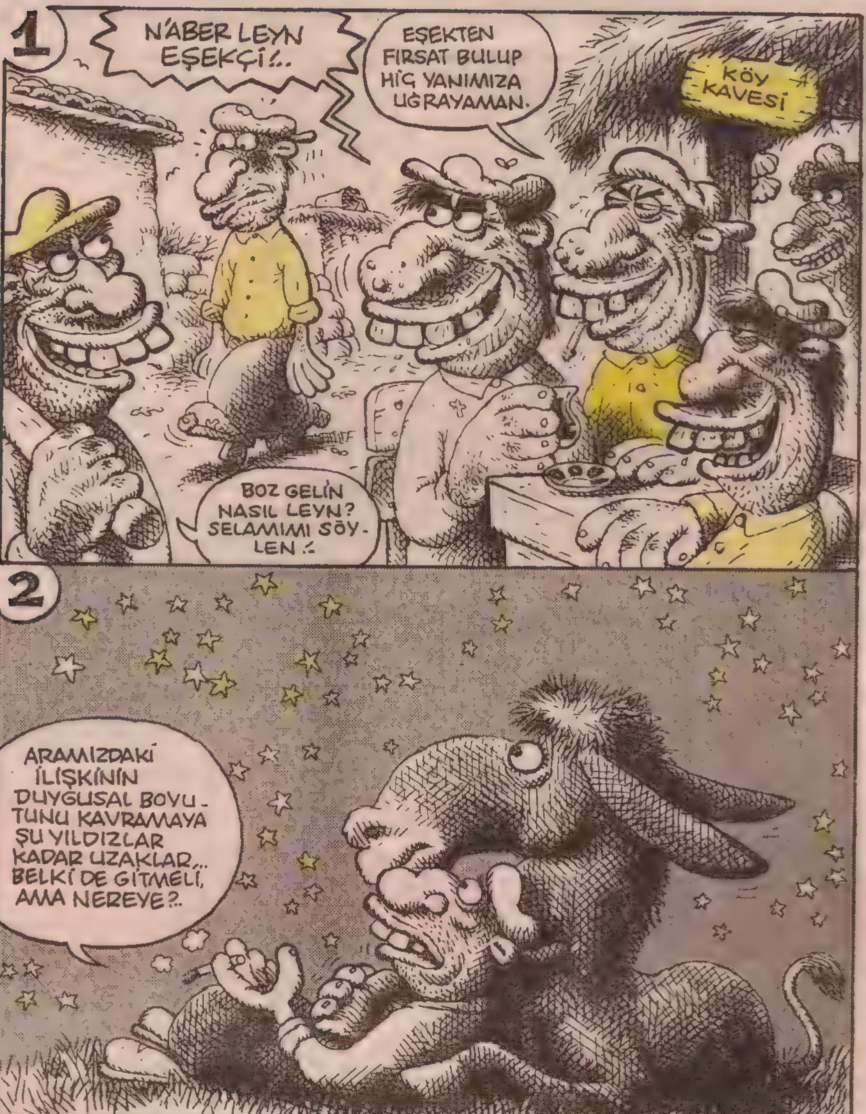
1
N'ABER LEYN EŞEKÇİ!..
EŞEKTEN FIRSAT BULUP HİÇ YANIMIZA UĞRAYAMAN.
KÖY KAVESİ
BOZ GELİN NASIL LEYN? SELAMIMI SÖYLEN..!
2
ARAMIZDAKİ İLİŞKİNİN DUYGUSAL BOYUTUNU KAVRAMAYA ŞU YILDIZLAR KADAR UZAKLAR... BELKİ DE GİTMELİ, AMA NEREYE?..

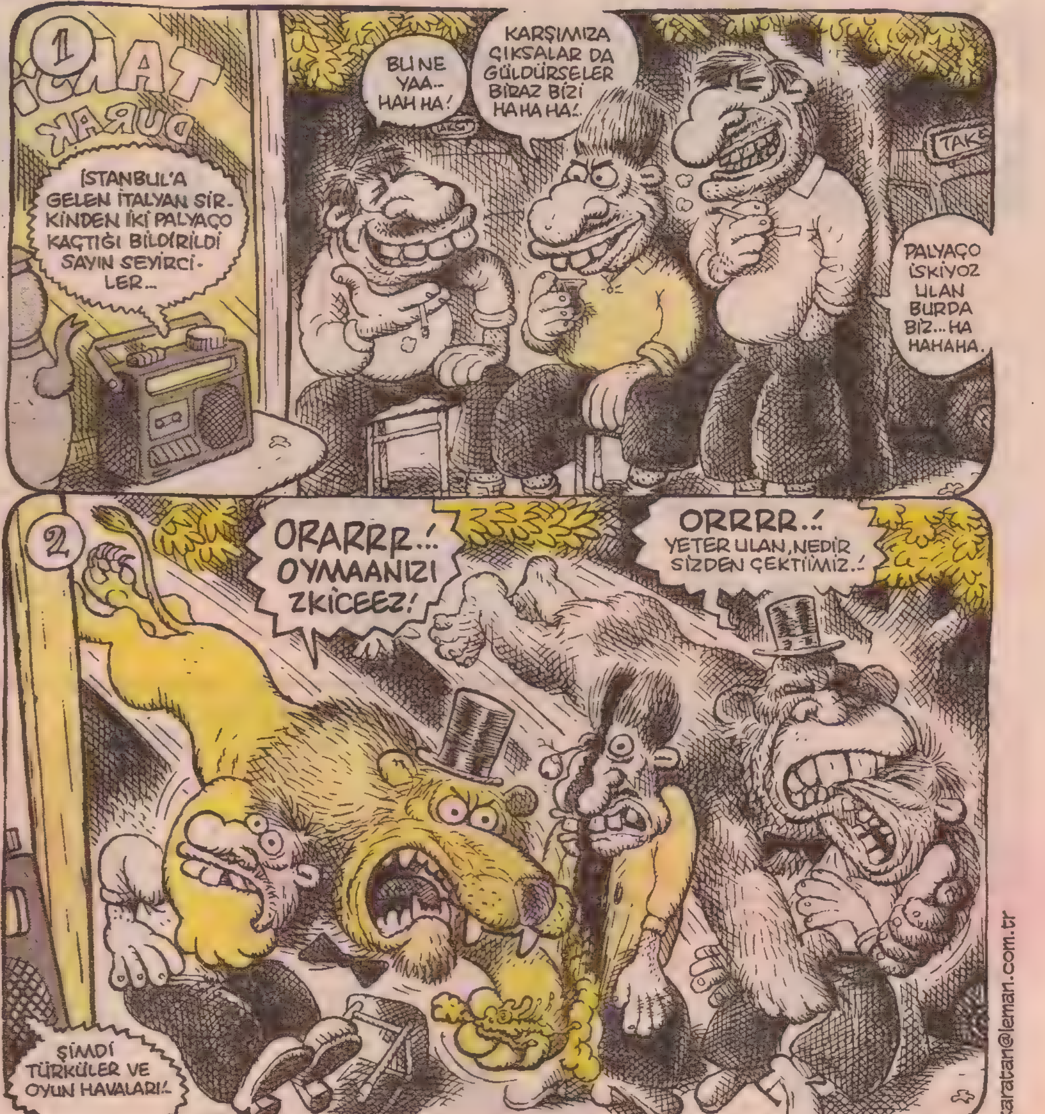
1
TAKSİ DURAK
İSTANBUL'A GELEN İTALYAN SİRKİNDEN İKİ PALYAÇO KAÇTIĞI BİLDİRİLDİ SAYIN SEYİRCİLER...
BU NE YAA.. HAH HA!
KARŞIMIZA ÇIKSALAR DA GÜLDÜRSELER BİRAZ BİZİ HA HA HA!..
PALYAÇO İSKİYOZ ULAN BURDA BİZ... HA HAHAHA.
2
ORARRR..!.. OYMAANIZI ZKİCEEZ!
ORRRR..! YETER ULAN, NEDİR SİZDEN ÇEKTİİMİZ..!
ŞİMDİ TÜRKÜLER VE OYUN HAVALARI!..

karatan@leman.com.tr

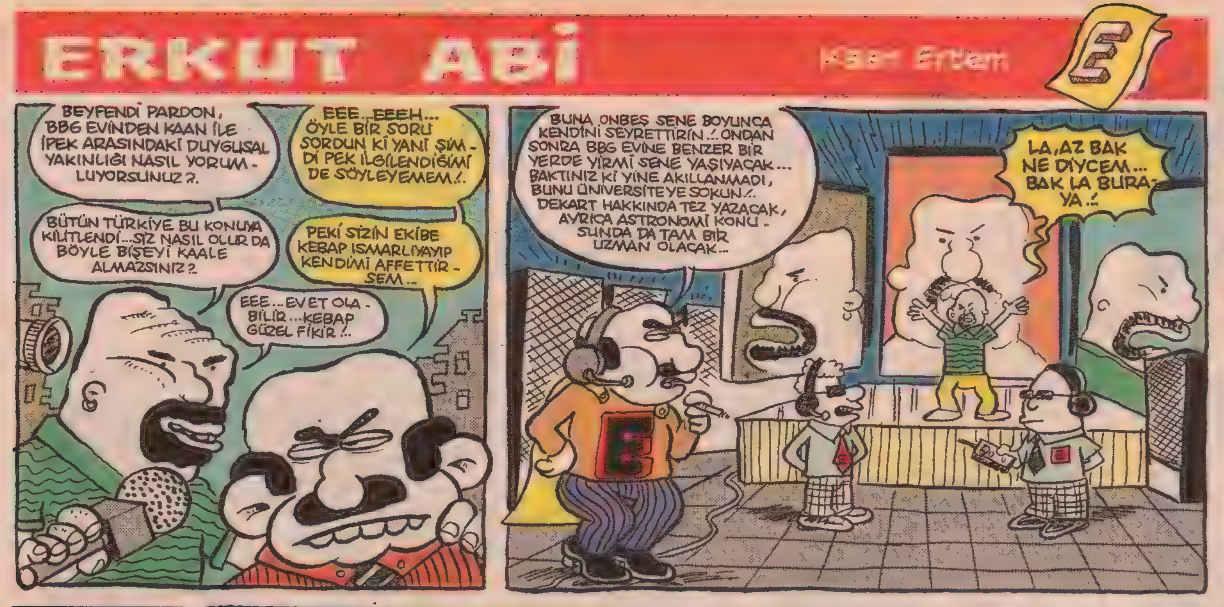
ERKUT ABİ
Kaan Ertem
E
BEYFENDİ PARDON, BBG EVİNDEN KAAN İLE İPEK ARASINDAKİ DUYGUSAL YAKINLIĞI NASIL YORUMLUYORSUNUZ?.
EEE...EEEH... ÖYLE BİR SORU SORDUN Kİ YANİ ŞİMDİ PEK İLGİLENDİĞİMİ DE SÖYLEYEMEM!.
BÜTÜN TÜRKİYE BU KONUYA KİLİTLENDİ...SİZ NASIL OLUR DA BÖYLE BİŞEYİ KAALE ALMAZSINIZ?.
PEKİ SİZİN EKİBE KEBAP ISMARLIYAYIP KENDİMİ AFFETTİRSEM..
EEE...EVET OLABİLİR...KEBAP GÜZEL FİKİR!.
BUNA ONBEŞ SENE BOYUNCA KENDİNİ SEYRETTİRİN!. ONDAN SONRA BBG EVİNE BENZER BİR YERDE YİRMİ SENE YAŞIYACAK... BAKTINIZ Kİ YİNE AKILLANMADI, BUNU ÜNİVERSİTEYE SOKUN!. DEKART HAKKINDA TEZ YAZACAK, AYRICA ASTRONOMİ KONUSUNDA DA TAM BİR UZMAN OLACAK...
LA, AZ BAK NE DİYCEM... BAK LA BURAYA!
E

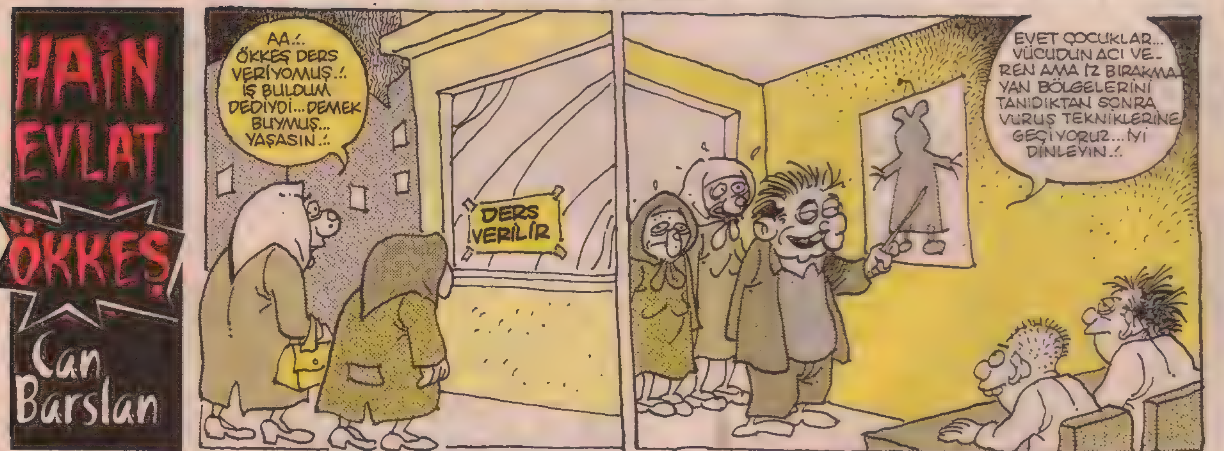
HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan
AA!. ÖKKEŞ DERS VERİYOMUŞ!. İŞ BULDUM DEDİYDİ...DEMEK BUYMUŞ... YAŞASIN!.
DERS VERİLİR
EVET ÇOCUKLAR... VÜCUDUN ACI VEREN AMA İZ BIRAKMAYAN BÖLGELERİNİ TANIDIKTAN SONRA VURUŞ TEKNİKLERİNE GEÇİYORUZ...İYİ DİNLEYİN!.

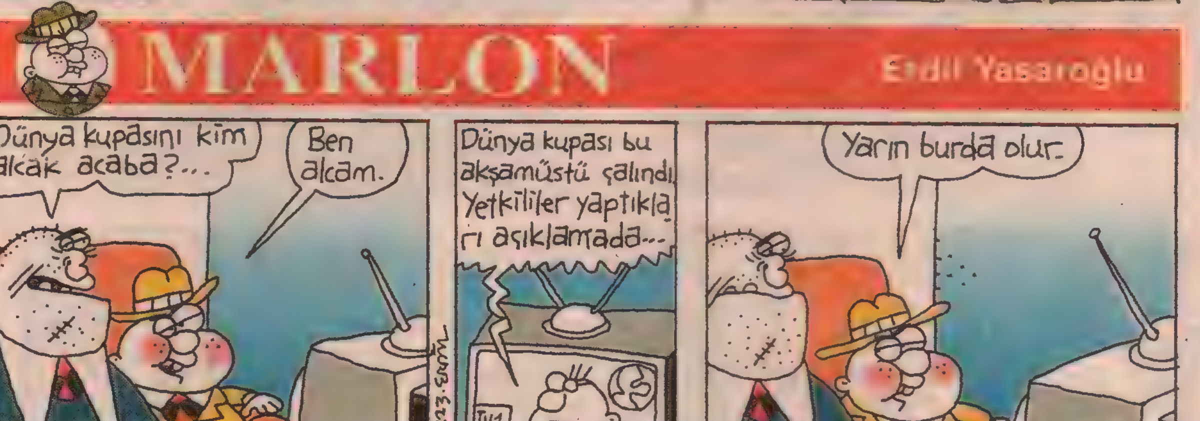
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Dünya kupasını kim alcak acaba?...
Ben alcam.
Dünya kupası bu akşamüstü çalındı. Yetkililer yaptıkları açıklamada...
TV1
223. ERDİL
Yarın burda olur.

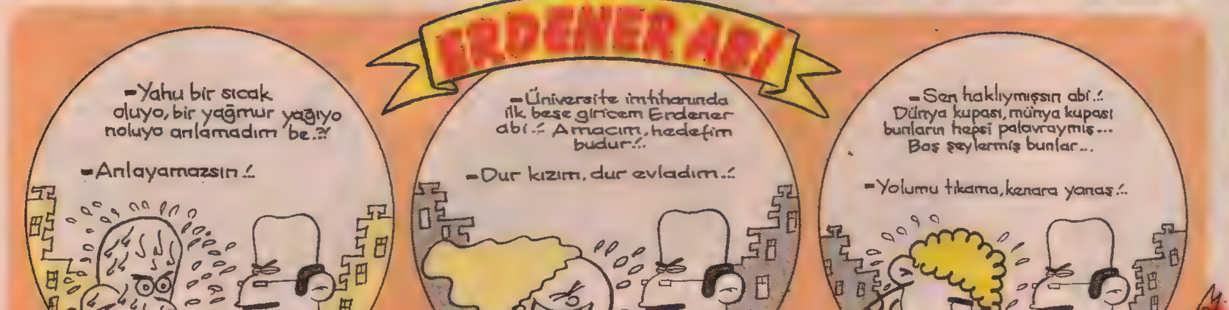
ERDENER ABİ
-Yahu bir sıcak oluyo, bir yağmur yağıyo noluyo anlamadım be.?!
-Anlayamazsın!.
-Üniversite imtihanında ilk beşe giricem Erdener abi!. Amacım, hedefim budur!.
-Dur kızım, dur evladım!.
-Sen haklıymışsın abi!. Dünya kupası, münya kupası bunların hepsi palavraymış... Boş şeylermiş bunlar...
-Yolumu tıkama, kenara yanaş!.
K. ERTEM

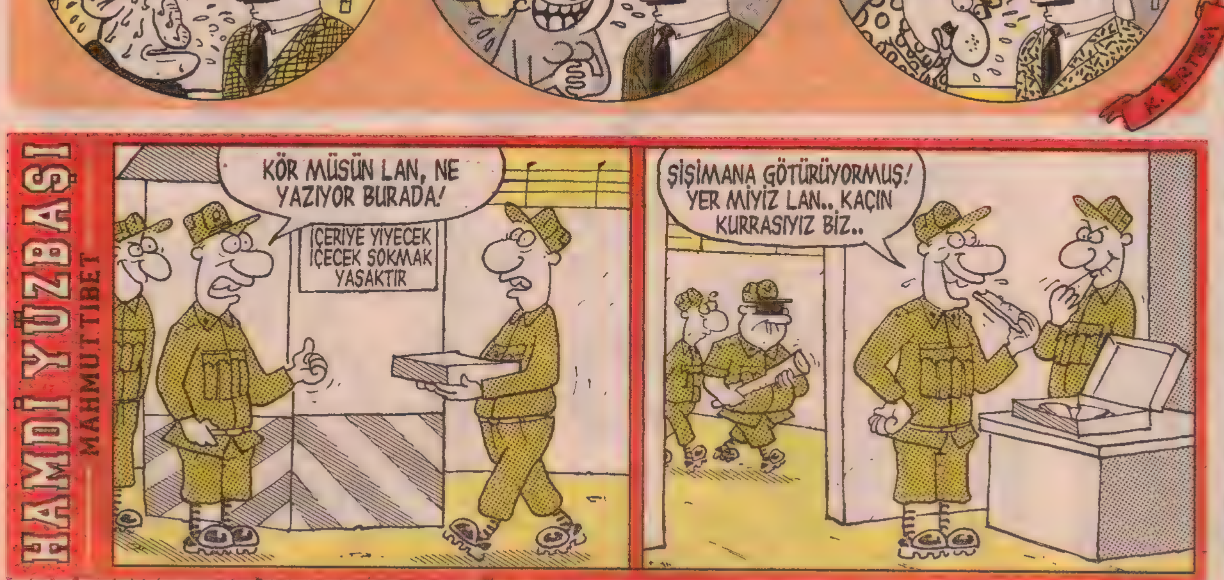
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUTTİBET
KÖR MÜSÜN LAN, NE YAZIYOR BURADA!
İÇERİYE YİYECEK İÇECEK SOKMAK YASAKTIR
ŞİŞİMANA GÖTÜRÜYORMUŞ! YER MİYİZ LAN.. KAÇIN KURRASIYIZ BİZ..

Akşamsefası

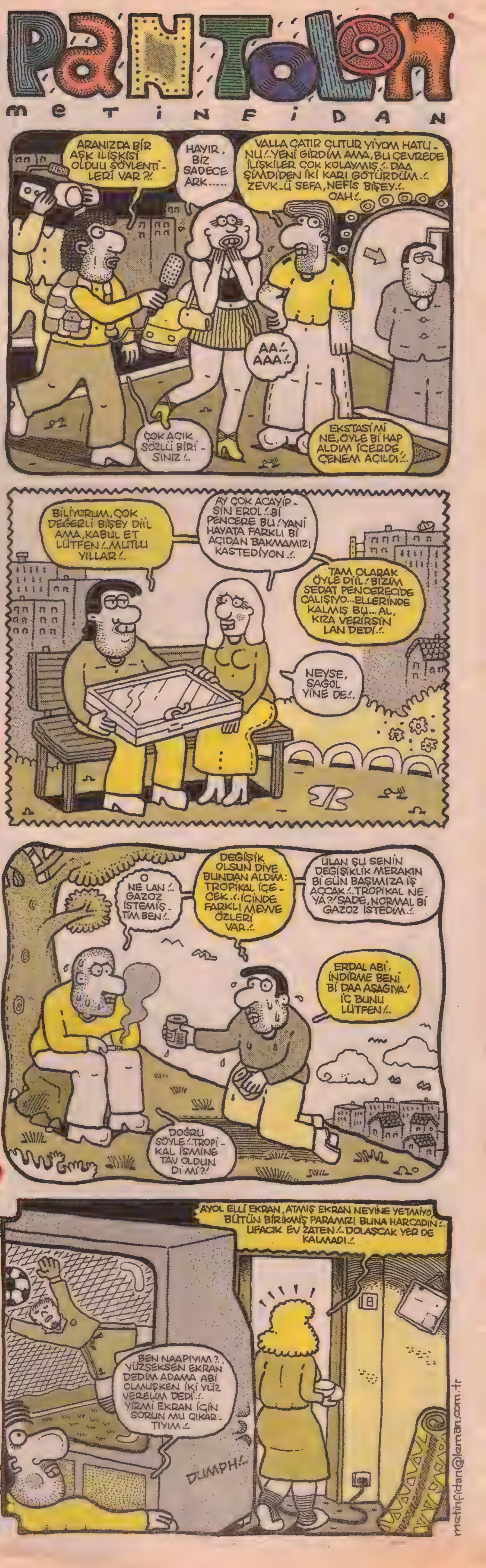
PANTOLON
METİN FİDAN
ARANIZDA BİR AŞK İLİŞKİSİ OLDUĞU SÖYLENTİLERİ VAR?!
HAYIR, BİZ SADECE ARK.....
VALLA ÇATIR ÇUTUR YİYOM HATUNU!. YENİ GİRDİM AMA, BU ÇEVREDE İLİŞKİLER ÇOK KOLAYMIŞ!. DAA ŞİMDİDEN İKİ KARI GÖTÜRDÜM!. ZEVK-Ü SEFA, NEFİS BİŞEY!. OAH!.
AA!.. AAA!..
ÇOK AÇIK SÖZLÜ BİRİSİNİZ!.
EKSTASİ Mİ NE, ÖYLE Bİ HAP ALDIM İÇERDE, ÇENEM AÇILDI!.
BİLİYORUM, ÇOK DEĞERLİ BİŞEY DİİL AMA, KABUL ET LÜTFEN!. MUTLU YILLAR!.
AY ÇOK ACAYİPSİN EROL!. Bİ PENCERE BU! YANİ HAYATA FARKLI Bİ AÇIDAN BAKMAMIZI KASTEDİYON!.
TAM OLARAK ÖYLE DİİL! BİZİM SEDAT PENCERECİDE ÇALIŞIYO...ELLERİNDE KALMIŞ BU... AL, KIZA VERİRSİN LAN DEDİ!.
NEYSE, SAĞOL YİNE DE!.
O NE LAN!. GAZOZ İSTEMİŞTİM BEN!.
DEĞİŞİK OLSUN DİYE BUNDAN ALDIM: TROPİKAL İÇECEK!. İÇİNDE FARKLI MEYVE ÖZLERİ VAR!.
ULAN ŞU SENİN DEĞİŞİKLİK MERAKIN Bİ GÜN BAŞIMIZA İŞ AÇCAK!. TROPİKAL NE YA?! SADE, NORMAL Bİ GAZOZ İSTEDİM!.
ERDAL ABİ, İNDİRME BENİ Bİ DAA AŞAĞIYA! İÇ BUNU LÜTFEN!.
DOĞRU SÖYLE!. TROPİKAL İSMİNE TAV OLDUN Dİ Mİ?!
AYOL ELLİ EKRAN, ATMIŞ EKRAN NEYİNE YETMİYO, BÜTÜN BİRİKMİŞ PARAMIZI BUNA HARCADIN!. UFACIK EV ZATEN!. DOLAŞCAK YER DE KALMADI!.
BEN NAAPIYIM?. YÜZSEKSEN EKRAN DEDİM ADAMA ABİ OLMUŞKEN İKİ YÜZ VERELİM DEDİ!. YİRMİ EKRAN İÇİN SORUN MU ÇIKARTIYIM!.
DUMPH!.
metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ PICTURES

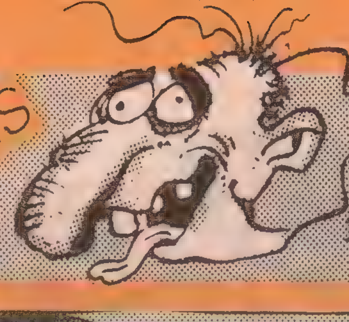

CAN BARSLAN

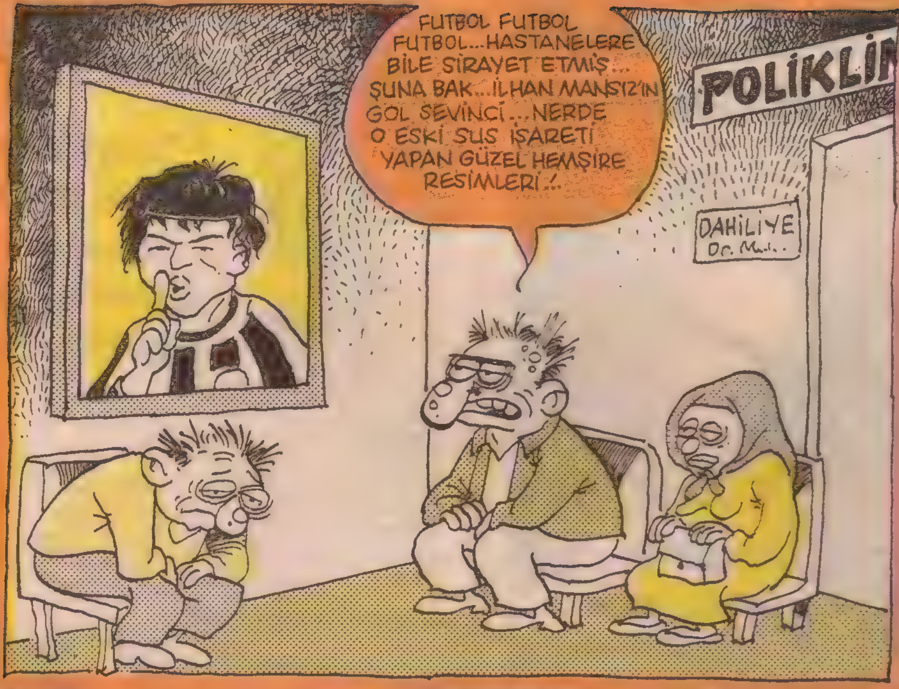
FUTBOL FUTBOL FUTBOL...HASTANELERE BİLE SİRAYET ETMİŞ... ŞUNA BAK...İLHAN MANSIZ'IN GOL SEVİNCİ...NERDE O ESKİ SUS İŞARETİ YAPAN GÜZEL HEMŞİRE RESİMLERİ!..
POLİKLİN
DAHİLİYE
Dr. M...

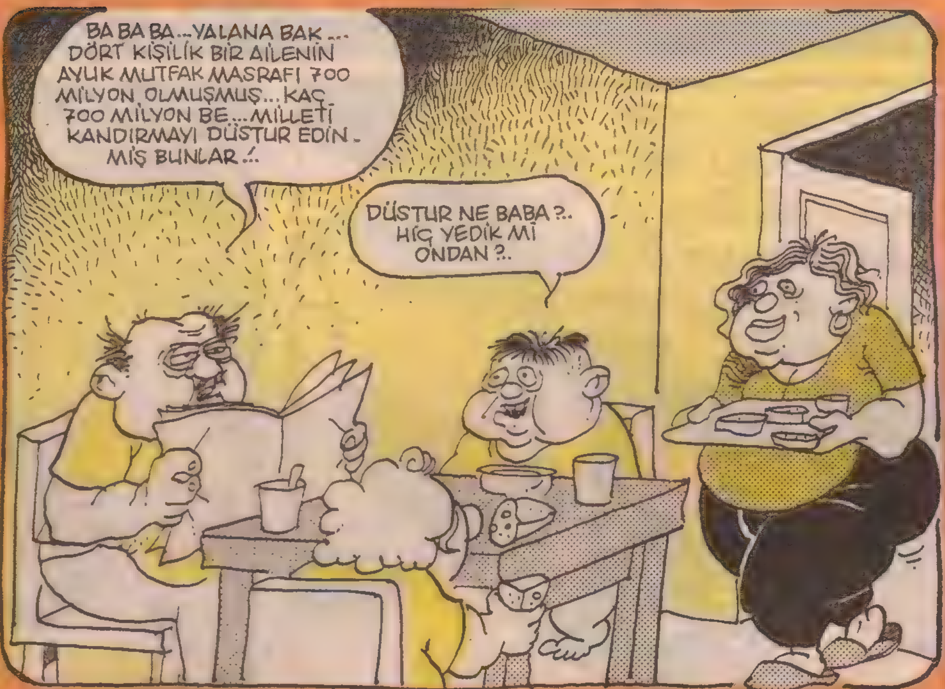
BA BA BA...YALANA BAK... DÖRT KİŞİLİK BİR AİLENİN AYLIK MUTFAK MASRAFI 700 MİLYON OLMUŞMUŞ... KAÇ 700 MİLYON BE...MİLLETİ KANDIRMAYI DÜSTUR EDİNMİŞ BUNLAR!..
DÜSTUR NE BABA?.. HİÇ YEDİK Mİ ONDAN?..

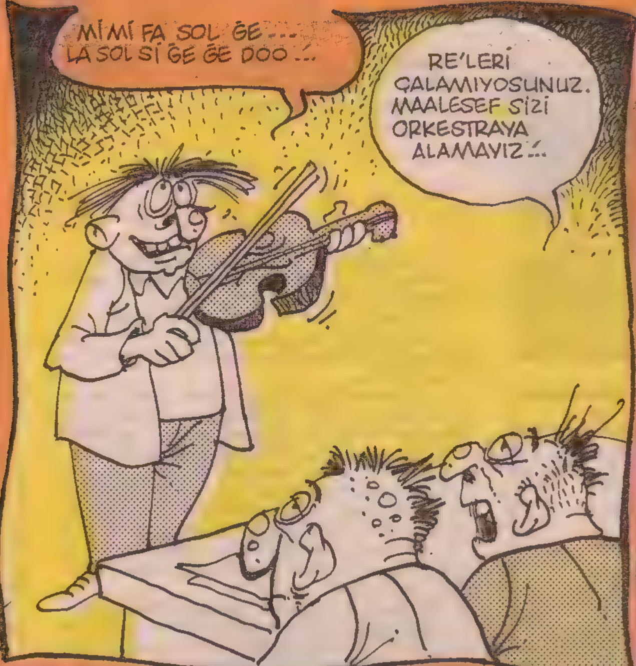
Mİ Mİ FA SOL GE... LA SOL Sİ GE GE DOO!..
RE'LERİ ÇALAMIYOSUNUZ. MAALESEF SİZİ ORKESTRAYA ALAMAYIZ!..

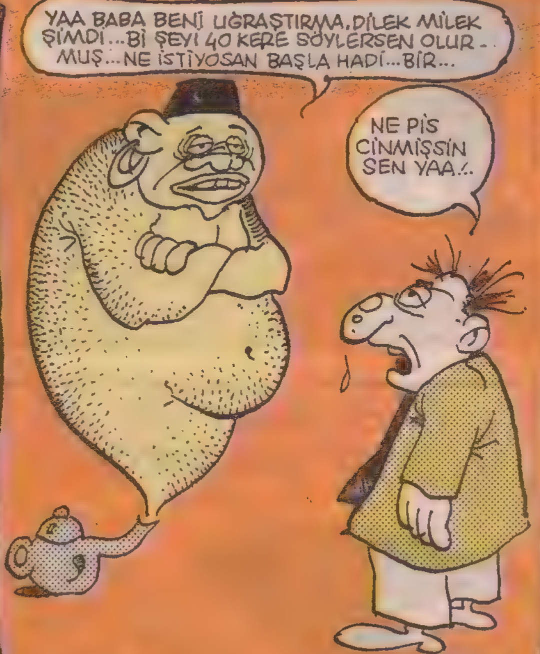
YAA BABA BENİ UĞRAŞTIRMA, DİLEK MİLEK ŞİMDİ...Bİ ŞEYİ 40 KERE SÖYLERSEN OLURMUŞ...NE İSTİYOSAN BAŞLA HADİ...BİR...
NE PİS CİNMİŞSİN SEN YAA!..

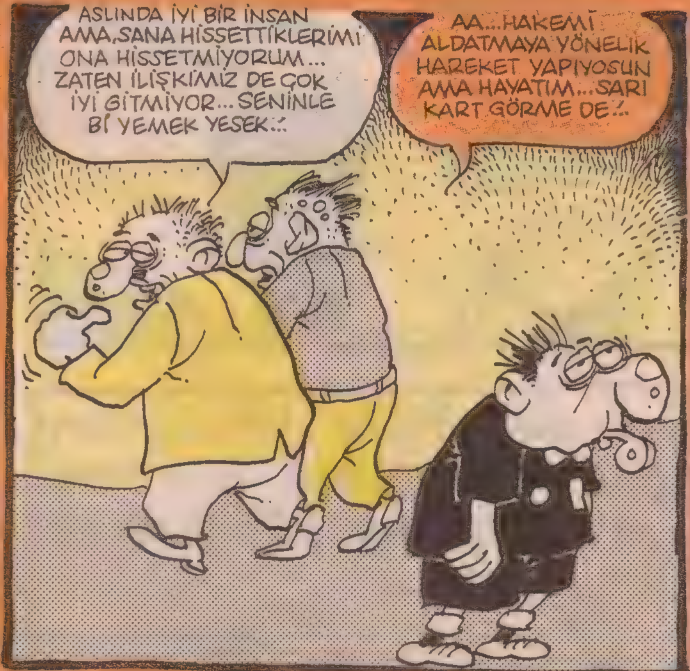
ASLINDA İYİ BİR İNSAN AMA, SANA HİSSETTİKLERİMİ ONA HİSSETMİYORUM... ZATEN İLİŞKİMİZ DE ÇOK İYİ GİTMİYOR...SENİNLE Bİ YEMEK YESEK!..
AA...HAKEMİ ALDATMAYA YÖNELİK HAREKET YAPIYOSUN AMA HAYATIM...SARI KART GÖRME DE!..

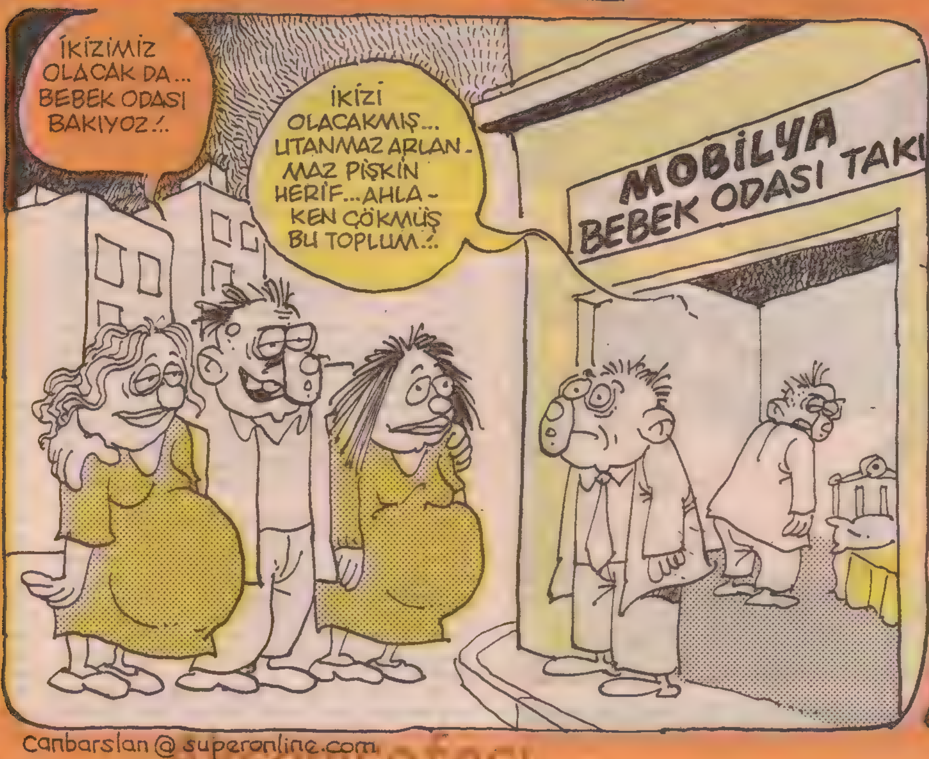
İKİZİMİZ OLACAK DA... BEBEK ODASI BAKIYOZ!..
İKİZİ OLACAKMIŞ... UTANMAZ ARLANMAZ PİŞKİN HERİF...AHLAKEN ÇÖKMÜŞ BU TOPLUM!..
MOBİLYA
BEBEK ODASI TAKI

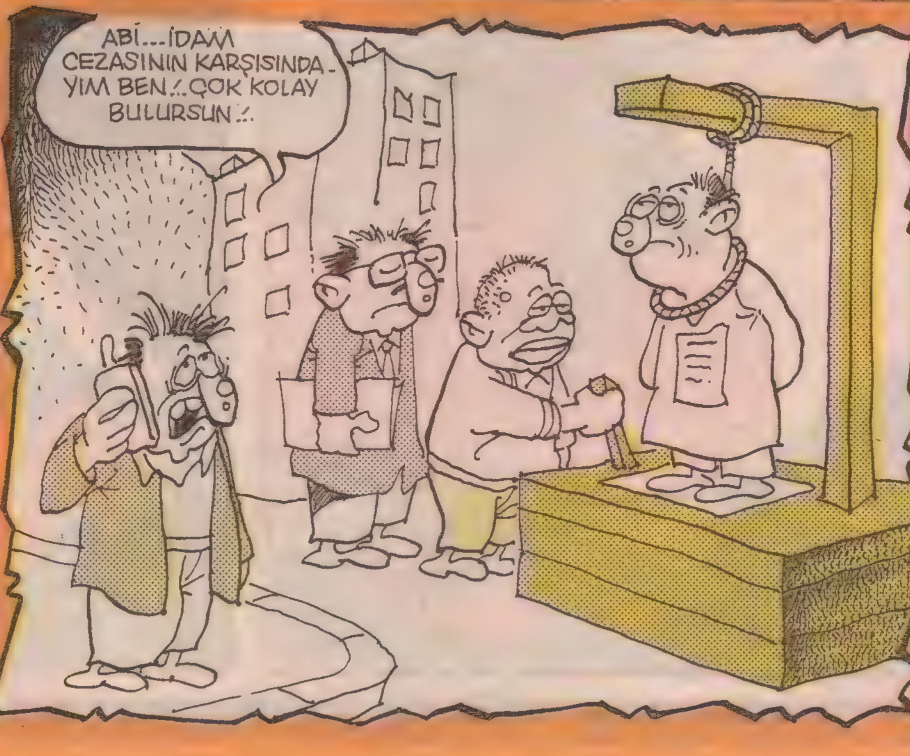
ABİ...İDAM CEZASININ KARŞISINDAYIM BEN!..ÇOK KOLAY BULURSUN!..

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

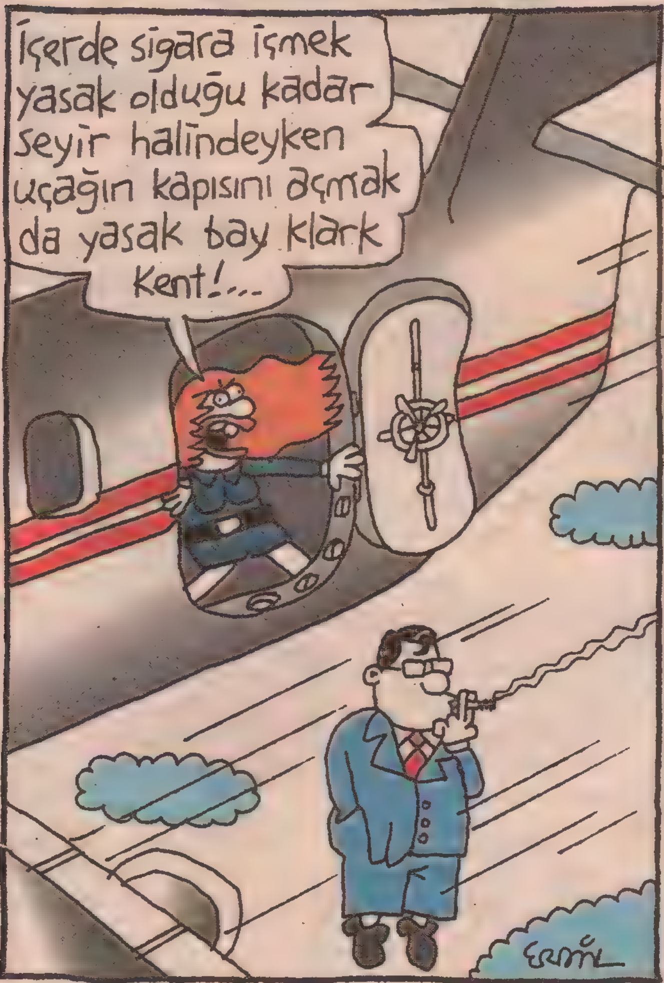
İçerde sigara içmek yasak olduğu kadar seyir halindeyken uçağın kapısını açmak da yasak bay Klark Kent!...
Erdil

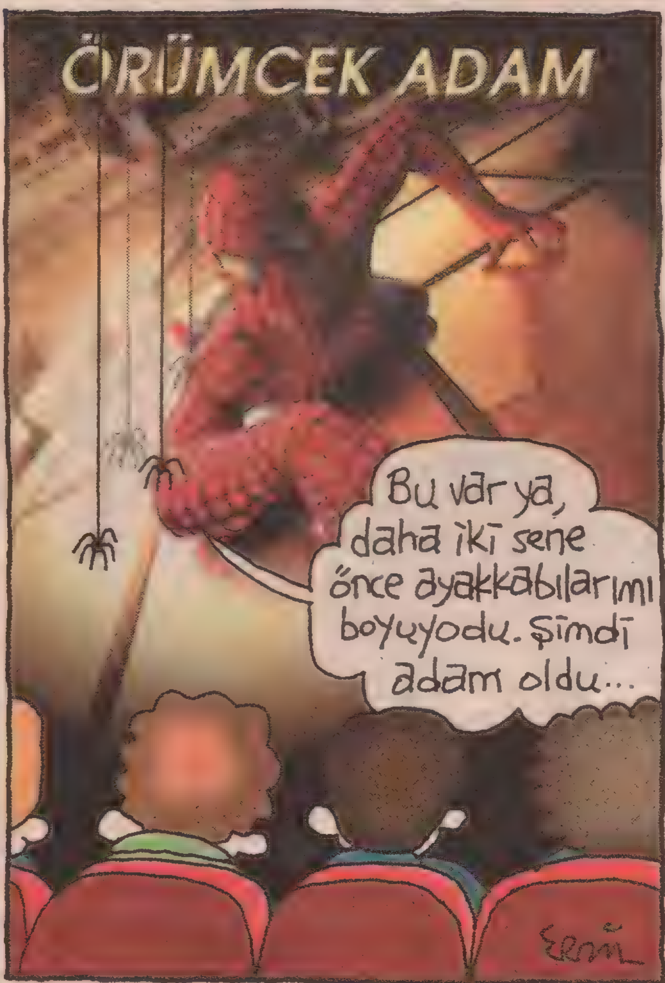
ÖRÜMCEK ADAM
Bu var ya, daha iki sene önce ayakkabılarımı boyuyodu. Şimdi adam oldu...
Erdil

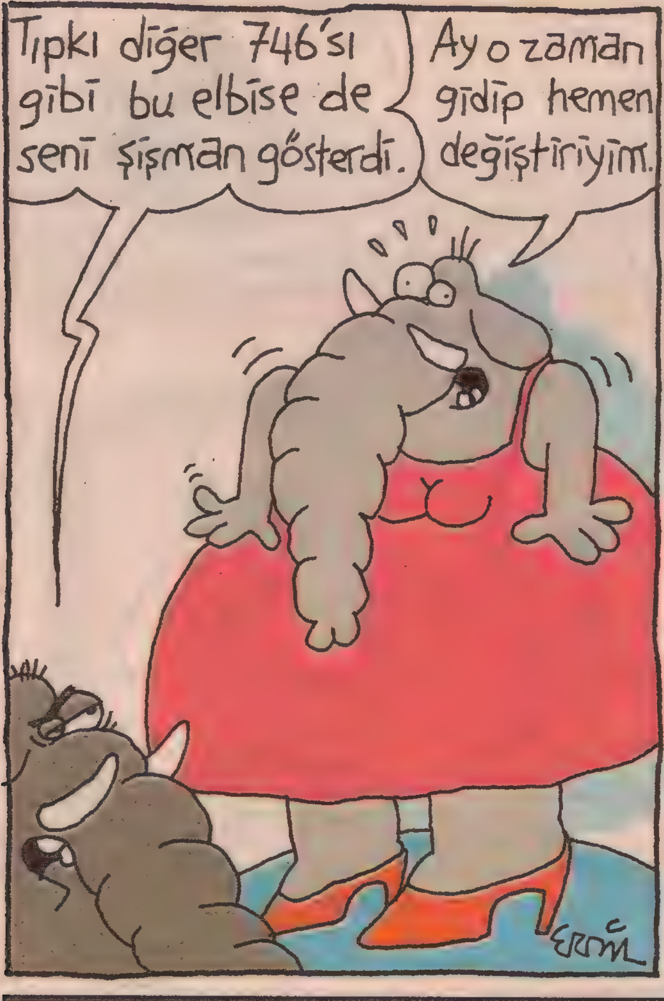
Tıpkı diğer 746'sı gibi bu elbise de seni şişman gösterdi.
Ay o zaman gidip hemen değiştiriyim.
Erdil

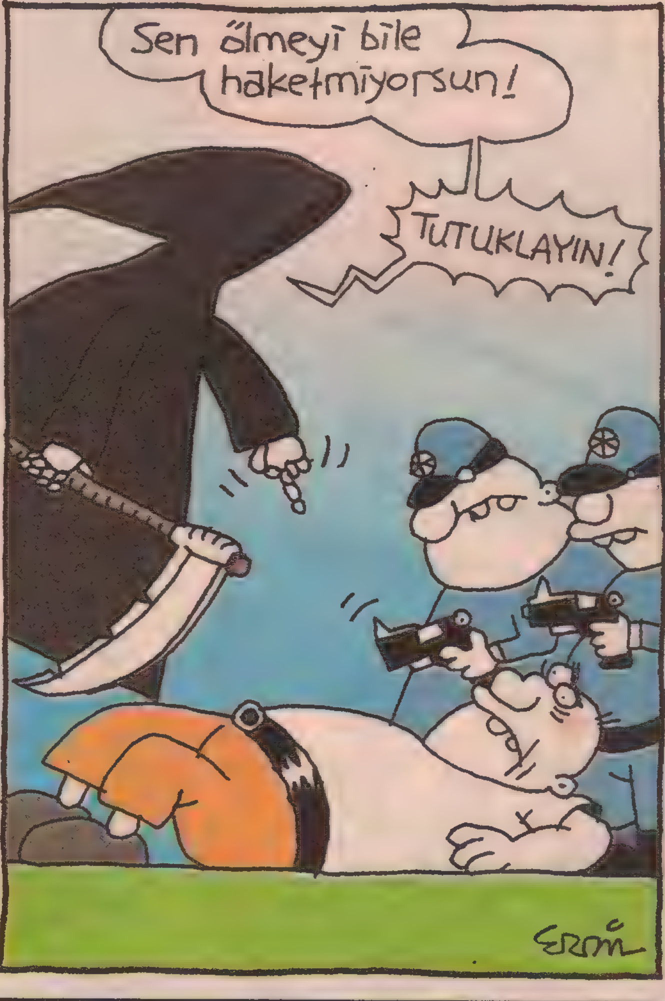
Sen ölmeyi bile haketmiyorsun!
TUTUKLAYIN!
Erdil

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

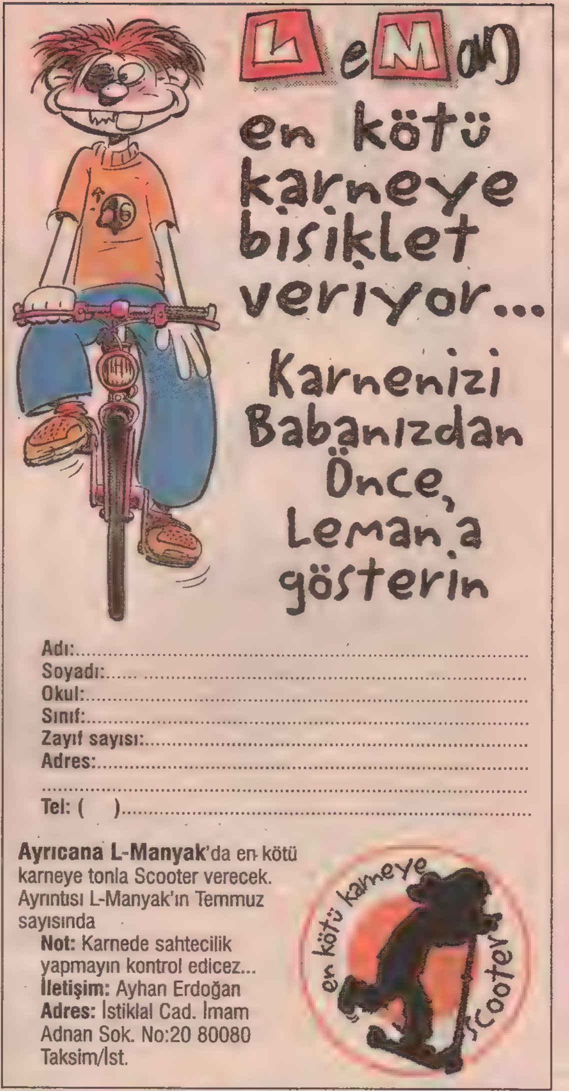
LeMan
en kötü karneye bisiklet veriyor...
Karnenizi Babanızdan Önce, Leman'a gösterin
en kötü karneye scooter

Adı:..
Soyadı:...... ....
Okul:..
Sınıf:..
Zayıf sayısı:..................................
Adres:..
....
Tel: (   )....................................

Ayrıcana L-Manyak'da en kötü karneye tonla Scooter verecek. Ayrıntısı L-Manyak'ın Temmuz sayısında

Not: Karnede sahtecilik yapmayın kontrol edicez...
İletişim: Ayhan Erdoğan
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80080 Taksim/İst.

Beni Bu Aşkın

İsa, Golgota'da çarmıha gerildiğinde, **Tanrım, beni niye yalnız bıraktın**, demişti... **Tanrım beni niye yalnız bıraktın. İsa**, ruhu gökyüzüne çekilirken son kez bunları söylemişti...

Seni sevdim ve sende beni çarmıha gerdin... Ayrılmak istemem nafile, bütün gün gökyüzüne bakıyorum çaresiz bir kederle ve **İsa**'nın söylediği sözleri söylüyorum durmadan:**Tanrım, ben niye yalnız bıraktın...**

İsa da bir aşıktı, ben de bir âşığım... Aşıklar aşklarını yaşarken kim olduklarını bilmezler... Tıpkı katiller gibi, tıpkı yazarlar gibi... Kimse birini öldürürken kendisi değildir, yazarlar o herkesi etkileyen yazılarını yazarken kendilerinden çıkıp bir başkası olurlar...

Akıl yürütmem boşuna, sen bu dünyada en son aşık olacağım insansın. Adım gibi biliyorum bunu... Bu sevdayla ilgili mantık yürütmem neye yarar ki, her şeyi apaçık görüyorum, ama hiçbir şeyi değiştiremiyorum, karşı koyamıyorum kendime... Mantıklılık nedir ki, hayatın gizi tam aksine işte bu mantıksızlıktaymış, şimdi daha iyi anlıyorum... Hayatın o sır dolu bilgisi mantıksızlıkların sonunda açığa çıkıyormuş...

Tanrı ilk kez beni yalnız bıraktı... Yaşa, dedi,yaşa gör... Ve **İsa**'nın ruhu nasıl gökyüzüne çekildiyse, benimde ruhum sana öyle çekiliyor... Ruhum ilk kez beni yalnız bıraktı... Günlerdir durmadan, nereye gidiyorsun, diyorum kendime, beni bırakıp nereye gidiyorsun...

Ben ki bu ölümlü dünyada kendi olarak kalmayı bir yemin gibi taşıdığımı sanırdım kalbimde... Hayatımı, çektiğim onca çileyi bu yemine adamıştım... Kendim olarak öleceğim, diye olmadık yalnızlıklara katlanmıştım... Beni benden koparacak, beni kendime bir yabancı yapacak diye mutluluklarımı, en küçük bir sızı yaşamadan, kederli bir gururla kendi elimle bozmuştum... Bu çocuk, bu kanayan, ama varlığına sonuna dek güvendiğim ruhum lekelenecek, diye önüme uzatılan dünya nimetlerini bir an bile düşünmeden elimin tersiyle itmiştim...: Bir daha kimseyi doyasıya ve tepeden tırnağa özleyemem beni ben yapan sevgi yeteneğimi ebediyen yitiririm diye, yazı masama konan iktidar takvimlerini kimsenin beklemediği bir anda yırtıp atmıştım geriye dönüp bir kez olsun bile bakmadan...

Bana ruhum gerekiyordu çünkü... Saf, lekesiz,kandırılmamış, avutulmamış ruhum... Bu ruh kederimi besliyordu çünkü... Kederim beni benim gibi saf, lekesiz, kandırılmamış, ehlileşmemiş ruhlarla buluşturuyordu... Kederim beni Tanrıyla buluşturuyordu... Beni kimse anlamasa, herkes terk etse bile Tanrım beni terk etmeyecekti, bunu biliyordum. Ve kimi kez öylesine amansız acılarla karşılaşıyordum ki, **tamam, işte her şey bitti, bu acı beni mahvedip parçalayacak, ben bir daha ayağa kalkamayacağım,** dediğim anda; o lekesiz ruhum, bana yüzümü korkmadan gösteren kederim ve bana hayatı bütün gizleriyle, bütün saklı sevgileriyle gösteren Tanrım yardımıma koşuyor ve beni ayağa kaldırıyordu... Bu yüzden bana ne haksızlık yaparlarsa yapsınlar affedemeyeceğim insan yoktu... Şimdi ise ne kendimi, ne de başkalarını affedebiliyorum...

Ben bu ölümlü dünyada kendim olarak kalacaktım öyle mi... Kendime böyle bir söz vermiştim, öyle mi... Cüretkar bir gururla söylerdim orada, burada: **Benim için tek önemli olan kendi içimden yaratıp çıkarttıklarımdır,** diye... Hani, benim için alışkanlıklar ruhsal bir tükenişti... Hani kural yoktu, hani yaşadıklarım hep bir istisna olacaktı... İçimden gelmeyecekse, beni doğrulayamayacaksa hiçbir emre uymayacaktım... Hani sırrına varamadığım hiçbir duygu beni benden kopartacak, hayatımı durmaksızın anlamsızlaştıracaktı...

Seni sevdiğim için alnımda bıçakla bir yara açtım... Seni her sevdiğimi hatırladığımda bu yarayı biraz daha deşiyor, biraz daha kanatıyorum... Bu yüzden yüzümden kan hiç eksik olmuyor...

Bütün doğrula
ten alıkoyamıyoru
kesiği...
Seni sevdim v
değil, senin haya
kendi içimden yar
tı çoktandır, seni i
senin isteklerine,
çimleniyor... Sen
sen, sevgini esirg
kendi içinde yarat
rini , senden bes
göre durmadan kı
kardı hem kendi,
aldırmıyor ruhum
leyip duruyor... S
çok layık olacağın
rum... Ruhuma sö
natıyorum... Yüzü
yamıyorum, tanım
benim ruhum o; a
yor... Gücüm bir t
lay, ama ruhumu
o senin kanatman
humun kederine,
elin ona iyi geliyor
rede, sen kimsin.
elini özleyen ruhu
Aslında biliyor
me yediremiyorum
kederine neden bi
türlü kendimle yü
kendimden... Kork
yabancı olan, ama
yorum, içimde yo
rımdan... .
Eskiden; sana
bağlanırdım sevdi
dım... Sana gelen
yin ederdim... Sır
gelirdi ve ona uyu
falarca hatırlatırdı
olurdu... Aşkın za
bu sırlar tayin ede
ların beklentisine
sinden farklıysa b
Ben iyi olduğum,
en önemlisi benze
Eğer böyle ol
kendi içimden yar
tirmesi yine bana
Ama şimdi bö
karttığım sırlar ko
mı kalmadı artık...
rum... Biliyorum,
ğım, sevmediğim
iyiliğimden, benim
aşk..Çünkü inanm
Bu aşk bana göre
yanlarımla seviyor
ilk kez kurallarını b

---

* **Erzurum.** 14 Haziran cuma günü saat 13:00 - 17:00 arası **Erzurum Atalay Kitabevi**'ndeyim
günü saat 15:00-19:00 arası **K.Maraş Eğitim-Sen**'deyim. Hükümet Cad. 22. Sok. Boyar Apt.
kılar artık tahammül edilemez bir noktaya geldi. Binlerce öğrenci korku içerisinde

Tokluğa aç açlığa tok!

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Kerizi bol olan ülkenin **krizi** bol olur!

Krizi bol olan ülkenin de işsizi, aşsızı bol olur.

Türkiye'nin durumu işte budur.

Dünyada hep krizlerle sonuçlanmış İMF'nin ekonomik programına umut bağlamak kerizlikti.

İMF'nin Türkiye temsilcisi Kemal Derviş'in 2002 yılı başında "kriz bitti" şeklindeki sözlerine inanmak duble kerizlikti.

İşte Devlet İstatistik Enstitüsü işsizlikle ilgili son rakamları açıkladı.

Buna göre Kemal Derviş'in "kriz bitti" dediği 2002'nin ilk yarısında işsizlik oranı yüzde 29.2 arttı.

Belli ki bu ülkede İMF'ye, Kemal Derviş'e inanan kerizler bitmedikçe krizler de bitmeyecek!

Bir değil iki üniversite bitirenler bile iş bulmak için daha çok bekleyecek.

Sonuçta yurdum okumuşu da **açlığa tok, tokluğa aç** hale geldi!

Eskiden hiçbir eğitim almamış, hiçbir becerisi olmayanlar iş isterken "ne iş olsa yaparım abi" derdi.

Şimdi bir değil iki üniversite bitiren, lisan bilen, bilgisayarı oyuncak gibi kullanabilenler "ne iş olsa yaparım abi" diyor!

İMF'cilerin "ekonominin Kemal Atatürk'ü" dediği Kemal Derviş de adeta şöyle diyor:

"Türk öğün, **çalışma,** güven!"

Kim ne derse desin Türkiye kalkınıyor!

Yakında üniversite bitirmiş, yurtdışında doktora yapmış, lisan bilen, bilgisayarlarla oyuncak gibi oynayabilen ayakkabı boyacılarımız olacak!

Dünyanın en büyük iki ordusuna, asker ordusu ile işsizler ordusuna sahip Türkiye, dünyanın en büyük nitelikli işsizler ordusuna da sahip olacak.

Belli ki önümüzdeki yıl 1 Mayıs **İşsiz Bayramı** olarak kutlanacak!

Ve belli ki açlığa tok, tokluğa aç insanlar yiyecek başka bir şey bulamadıkları için ya birbirlerini yiyecek ya kafayı yiyecek!

İMF ekonomisinin sağlığı Ecevit'in sağlığı kadar umutsuz.

Umudunuz bunlarsa durumunuz umutsuz!

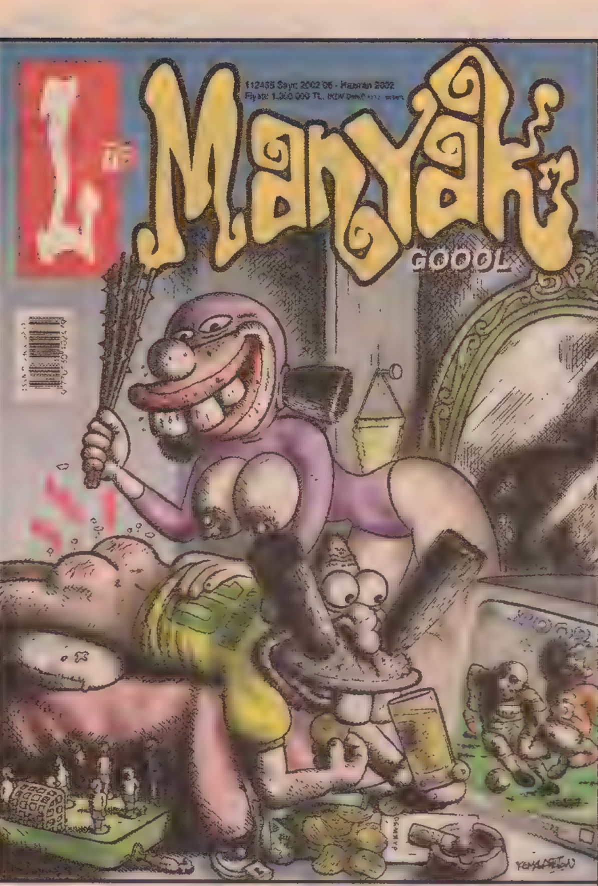

L-Manyak'ın Haziran Sayısı'nda mı?
Sex: var, Herotik: var, Fantastik: var, Ekşın: var, Gomik: var oğlu var, Gahraman: Er yer, er sayfa dolu, Bulmaca: varkine, Oyun: var, Deli: var, Manyak: var, Psikopat: var, Kuntiz: var, Artiz: var, Yönetmen: var, Şarkıcı: var o da var, Uzaylı: var, Sanal: vardır, Sınav: var, Hoca: var, Bok: var, Kuzu: var, Köpek: var, Anarşi: var, Zik: var, - Di mi Cevat abi?! - Evet Benjamin var...

Bilinmezliğine Götür

, bütün yeminlerime rağmen seni sevmek- endimi... Durmadan kanatıyorum alnımdaki

rtık ben o kendim değilim... Kendi hayatımı yaşıyorum... Benim için önemli olan artık çıkarttıklarım değil... Ruhum kendinden çık- r durmadan... Sana göre, senin duygularına, in zamanına, senin alışkanlıklarına göre bi- arayıp sorarsan bir başkası; küsüp gider- en çok daha başka biri oluyor... Artık onun karttıkları yok, o sadece sana dikmiş gözle- ror. Bilmediği, tanımadığı, anlamadığı birine eğiştirip duruyor... Oysa eskiden ne çok kor- n başkalarının alışkanlıklarından, ama şimdi enip solacağına, senin alışkanlıklarını ezber- alışkanlıklarını iyi ezberlerse sevgine daha anıyor... Bense ruhuma hiç söz geçiremiyo- eçiremeyince durmadan alnımdaki yarayı ka- ünlerdir kan içinde... Ruhumu günlerdir tanı- m da onu sevmek istiyorum, ama olmuyor, k ona sevgim geçmiyor, ona gücüm yetmi- lnımdaki yaraya yetiyor... Onu kanatmak ko- iğim gibi kanatamıyorum, o beni dinlemiyor, kliyor, senin yokluğun öyle acı veriyor ki ru- kim dokunsa çok acı çekiyor, bir tek senin nin elin de onu kanatıyor, ama senin elin ne- en burada ne yapıyorum... Durmadan senin eninle nereye gidiyor, işte bunu bilmiyorum... ama bilmezlikten geliyorum... Çünkü kendi- teslimiyeti... Her şeyi biliyorum... Ruhumun senin elinin iyi geldiğini biliyorum... Ama bir mek istemiyorum... Korkuyorum seni seven rum boşluklarımdan, saplantılarımdan, bana p içimde sakladığım tutkularımdan... Korku- ır dışarı çıkmak için fırsat kollayan korkula-

ene kadar, hep iyi ve sevdiğim yanlarımla me... Sana gelene kadar kuralları ben koyar- dar içimden geçenleri ve geçecekleri ben ta- ben yaratırdım aşkımın... Emirler içimden ... Aşkın her aşamasında kim olduğumu de- endime... Ne olacaksa içimdeki sırlara göre unı bu sırlar belirlerdi... Aşkın mevsimlerini . Düşünce dünyamdaki hareket içimdeki sır- yönlenirdi... Yaşadığım aşk aykırı ve herke- enim iyiliğimden, benim aykırılığımdandı... şefkatli olduğum için o aşk iyi, şefkatli ve olurdu...

orsa, yaşadığım aşk içimdeki sırlara göre , çıkarttığım değerlere göre yol almıyorsa, bi- erdi...

değil... Artık bu ilişkide kuralları içimden çı- iyor... Sana kendimi hatırlatmamın bir anla- nkü ilk kez bir ilişkide kim olduğumu bilmiyo- bilmezlikten geliyorum... İlk kez inanmadı- anımla seviyorum seni... Artık bu aşk benim fkatimden beslenmiyor... Benzersiz değil bu ğım yanımla seviyorum ilk kez birini, seni... an değil, çünkü yıllardır herkesten gizlediğim seni... Herkesten saklıyorum bu aşkı, çünkü koymuyorum...

Çünkü ilk kez bir ilişkimde durmadan eşyalardan konuşuyoruz... Hayatın sırrını içimizdeki değerlerde değil, yarattığımız düşlerde değil mobilya mağazalarının vitrinlerinde arıyoruz... Mutluluğu kimselerin yaşamadığı, bilmediği şeylerde değil, bizi o kimseler dediğimizden bu dünyanın ölçüleriyle ayıracak ne varsa orada arıyoruz... İçimden bir ses, unuttun mu, sen bu dünyada bir misafirsin, ona göre yaşa, taşıyamayacağın mutluluk seni yorar, kederini lekeler, ruhunu soluksuz bırakır, dese de, kendimi seninle hiç terk edemeyeceğim güzellikteki evlerin fiyatlarını sorarken buluyorum... İnanmıyorum senin yanındaki kendime, ama seni yitirmemek için inanmış gibi yapıyorum... **İnsan iyi şeylere layıktır, insan mutluluğu sona kadar tatmalı, bir kere geldik bu hayata,** diyorum... Ama hissediyorum, içimde bir şeyler kopuyor, ama yanımda sen varsın, diye içimde kopup giden neyse onlara pek aldırmıyormuşum gibi davranıyorum... Bütün bunları sana duyduğum sevgi yaptırıyor, diyorum ve birden kendimizi bir araba galerisinin önünde buluyorum... Geçmişimden öç alırcasına seninle araba markalarını konuşuyoruz... **Araba artık bir lüks değil, bir ihtiyaç** , diyorsun... İşte tam bu sırada içimden kopup gelen sesleri duymamak için kendimi bütünüyle sana veriyorum... Kendimi haklı bulmamak için seni haklı buluyorum..Çünkü kendimi haklı bulursam sen olmayacaksın... Sen olmazsan bu aşk olmayacak... İlk kez bir aşk benim değil, ilk kez yaşadığım aşk içimden gelen seslere uymuyor, ben ilk kez bir aşkta bu dünyada kaç kişi var kendisi olarak yaşayıp ölen, demiyorum... Bu aşkın kurallarını ben koymuyorum... Seni en sevmediğim, en gizlediğim, ve en korktuğum yanlarımla seviyorum... **Yıllarca, mutlu olmak bazen insana taşınması güç bir yük gibi gelebilir,** derken, şimdi seni artık sadece mutlu olmak için seviyorum... Seni artık herkes gibi olmak için seviyorum..Hayatımda ilk kez birini, seni kendimi unutmak için seviyorum..Yıllardır ilk kez o övündüğüm deliliğimi bir maske olarak kullanıyorum. O maskenin ardında bu çaresiz halimi seyredip duruyorum...

Kendimi unutmam kolay olur sanıyorum, ama olmuyor... ..İnsanın kendi içinde yarattıkları dışında hiçbir şey inanmam dediğim bir çok şeyi saklıyorum senden... Beni ben yapan günâhkarlıklarımı saklıyorum senden... İçimde yıllardır biriktirdiğim, bulamazsam bir daha hiç bulamam dediğim sırlarımı saklıyorum senden... Her şey ne olacaksa o olur, dediğim her şeyi... Bu aşkı yitirmemek için beni ben yapan düşmanlarımı görmezlikten geliyorum... Seni senin istediğin gibi sevmek için düşmansız bırakıyorum kendimi... Bütün çelişkilerimi, bütün sapkınlıklarımı, iç çatışmalarımı, ilişkimizi törpüleyecek, ama beni ben yapacak her şeyi bir odanın içine saklıyorum... Sana gelene kadar yaşadığım bütün deneyimlerimi saklıyorum senden ve bu odaya kapatıyorum... Düşmansız, çelişkisiz, çatışmasız, günahsız ve günaha hiç yaklaşmamış bir ben sunuyorum sana...

Ben ki o günahlarla Tanrıya yaklaşmıştım... Beni ben yapan varlıktan, senden Tanrıya ne kadar yaklaştığımı saklıyorum... Tanrının ardında kederim yaşar... Ansızın kederimle buluşup dertleşmemi senden uzaklaşmama yorma diye, kederimi kimsesiz , kederimi bensiz bıraktım... Oysa kederimde hayatımın sırları gizliydi, kederimde onca yıl yaşadığım deneyimler saklıydı... Sen kendini yalnız hissetme, diye beni sana getiren deneyimlerimi reddettim... Seninle, bu aşkla ilgisi yoktu kimi acılarımın...

Sen alınıp gücenirsin , diye kapıma kadar gelen acılarımı geri çevirdim...

İçinde sen olduğun mutluluk fanusumuz kırılmasın diye, kapıma kadar gelen Tanrımı geri çevirdim...

Bensiz soluk alamayacaklarını çok iyi bildiğim halde sen üzülme, sen incinme , diye kapıma kadar gelen kederi, kederimin ardındaki o yaralı ruhumu, ruhumun ardındaki deneyimlerimi geri çevirdim...

Sen beni bildiğin gibi sev diye, ben kapıdan kendimi geri çevirdim...

Sen beni istediğin gibi sev ,diye ben kendimi ruhsuz, ben kendimi düşmansız bıraktım...

Ben seninle bunları değil, sadece mutluluğu, hazzı, refahı paylaşırken ruhum kimsesizlikten üşüyordu... Ben seninle sadece mutluluğu, hazzı, refahı, lüksü paylaşırken ruhum düşmanlarımla bir başına, savunmasız kalıyordu...

Ben seninle senin istediklerini yaşarken düşmanlarım ruhumu yok ediyorlardı, ömrümü çalıyorlardı benden... Sırlarımı kirletiyor, onca yıl edindiğim deneyimlerimle alay ediyor, Tanrımı ve kederimi küçümsüyorlardı... Ben seninle yaşarken ruhum geri çekilerek bu mutluluğa kendini kurban ediyordu...

Oysa beni sana getiren, benim seni böylesine koşulsuz sevmeme neden olan aslında onlardı... Beni sana onlar taşıdı... **Ben seni nasıl bu kadar sevdim,** diyorsun ya bazen, işte bu sorunun ardında ; benim sesimi duymamak, benden uzak kalmak için telefonlarını değiştirmek isteyip, ama son anda bunu yapamayıp seni bana aratan o çok derin, o anlaşılmaz arzunun arkasında onlar bekliyordu...

Ben huzur istiyorum, ben negatiflik değil, sonsuz bir mutluluk istiyorum, derken sana rağmen bu karanlık, seni bu soluksuz bırakan ilişkiyi her şeye rağmen sürdürme ısrarındaki sır onlarda saklıydı...

Kimse sevilmeye lâyık değildir sevgili... Ben de lâyık değilim... Sen de lâyık değilsin... İkimizde bu dünyanın insanlarıyız... Kibirliyiz, hesapçı, bencil, ikiyüzlü ve korkağız... Bu dünyanın insanlarıyız, zaaflarla, günahlarla doluyuz... Ama bütün bunlara rağmen seviyoruz birbirimizi... Birbirimizden kurtulmak için yapmadık şey bırakmıyoruz; kurtulduğumuzu sandığımız anda derin bir nefes çekiyor, özgürlüğün tadını çıkarmak istiyor, telefonlara sarılıyor, bize hayran, bizi avutmaya, bize haz vermeye hazır insanları arıyoruz...

Ama çok geçmeden özlemin o kirli kanı sarıyor içimizi... Soluksuz kalıyoruz... Sevgimize rağmen bütün bunları yaptığımız için kendimizden utanç duyuyoruz...

Peki, sen bu aşkın ve utancın sırrını çözebildin mi... Ben sana kendimi anlattım... Sen bana kendini anlattın mı... Söylesene, bu yaşadığımız kadar mıyız biz... Yeter mi bize bu mutluluk... Sen de söylesene bana kapattığın kapılarını... Söylesene kapının ardında bıraktıklarını... Ben de seni Tanrısız bıraktım mı... Nerede seni sen yapan kederin... Nerede beni bana böyle derin sevdiren deneyimlerin?.. Beni sevmek için ruhun neleri feda etti... Bu mutluluk için ömründen neyi verdin... İnanıyormuş gibi yapıp da inanmadıklarını söyleme bana... Beni sevmek için kendini reddetme, böyle yaparsan beni de reddedersin... Böyle yaparsan boşuna yaşarız yaşadığımız sandığımız her şeyi... Kapatma gizli odana çelişkilerini, iç çatışmalarını ; kapatma sapkınlıklarını, kapatma günahlarını...

Hangi çarmıha gerilmişsen in oradan... Suç Tanrı da değil bizde... Boşuna yakarma ona, **beni niye yalnız bıraktın,** diye... Kır içindeki korku putlarını,Tanrın senin içinde, ona bak... O sırrı içinde bulamazsan hiçbir yerde bulamayacaksın demektir... Bak, içimizden başka gidecek yerimiz kalmadı...

Söylüyorum işte sana; sen beni sevesin, diye kendimi kapıdan geri çevirdim, diye... Sen beni gördüğün gibi sev, diye ben kendimi Tanrısız, ben kendimi kedersiz bıraktım,diye...

Ben her şeyimi sen de bıraktım... Tanrımı, çarmıhımı, kederimi, ruhumu, deneyimlerimi... Geriye dönebilecek ne varsa onu sen de bıraktım... Ben seni böyle imkansız sevdim... Ben seni böyle yüzüm gözüm kan içinde...

Aç kapılarını... Aç... Ya beni bana bırak... Ya da beni bu aşkın bilinmezliğine götür...

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

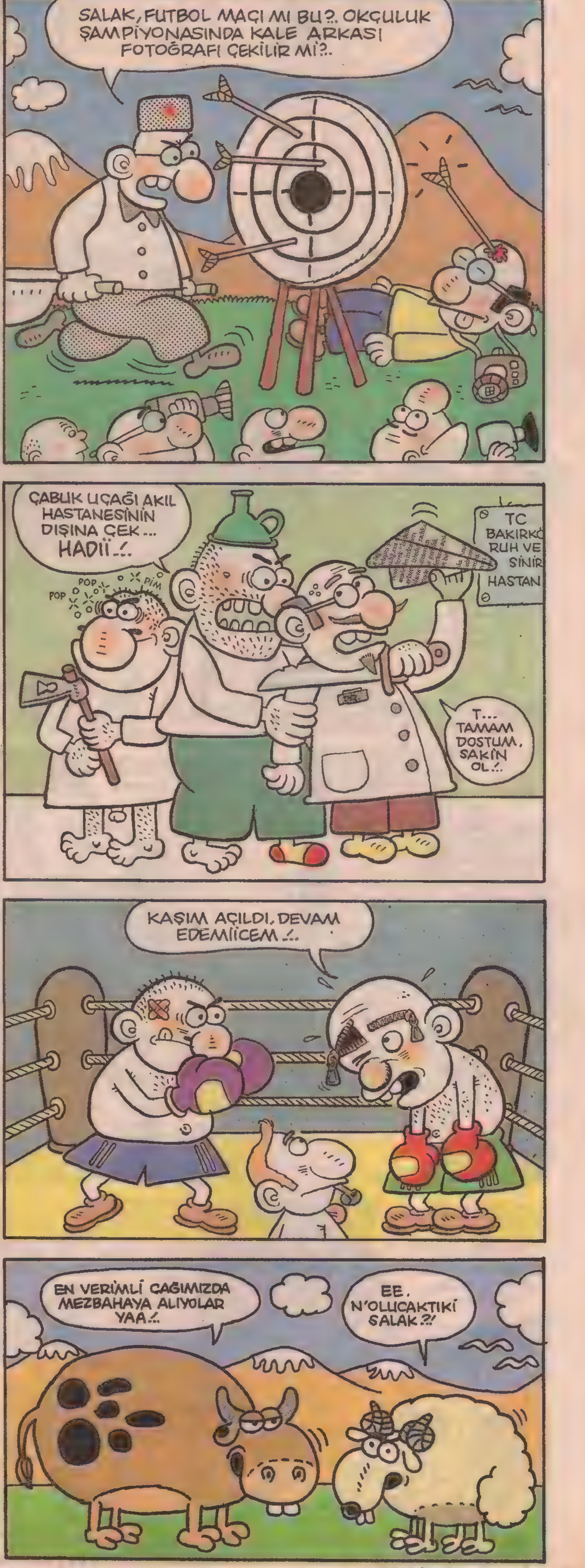
SALAK, FUTBOL MAÇI MI BU?.. OKÇULUK ŞAMPİYONASINDA KALE ARKASI FOTOĞRAFI ÇEKİLİR Mİ?..
ÇABUK UÇAĞI AKIL HASTANESİNİN DIŞINA ÇEK... HADİİ.!.
POP
POP
PİM
TC BAKIRKÖ RUH VE SİNİR HASTAN
T... TAMAM DOSTUM, SAKİN OL.!.
KAŞIM AÇILDI, DEVAM EDEMİİCEM.!.
EN VERİMLİ ÇAĞIMIZDA MEZBAHAYA ALIYOLAR YAA.!.
EE, N'OLUCAKTIKİ SALAK?!

kirikleblebi@leman.com.tr

Erzincan. 15 Haziran cumartesi günü saat 16:00 - 20:00 arası **Dost Kültür Merkezi**'nin düzenlediği etkinlikteyim. Söyleşi ve imza **Bilgi Dershanesi**'nde olacak. * **K.Maraş.** 27 Haziran perşembe
2 No:6 K.Maraş. * **İstanbul Galata.** 30 Haziran pazar günü saat 17:00-19:00 arası **Galata Kulesi**'nin çevresinde yapılan **Galata Şenlikleri**'ndeyim. * **Konya Selçuk Üniversitesi**'ndeki gerici bas-

ÖZÜR DİLİYORUM

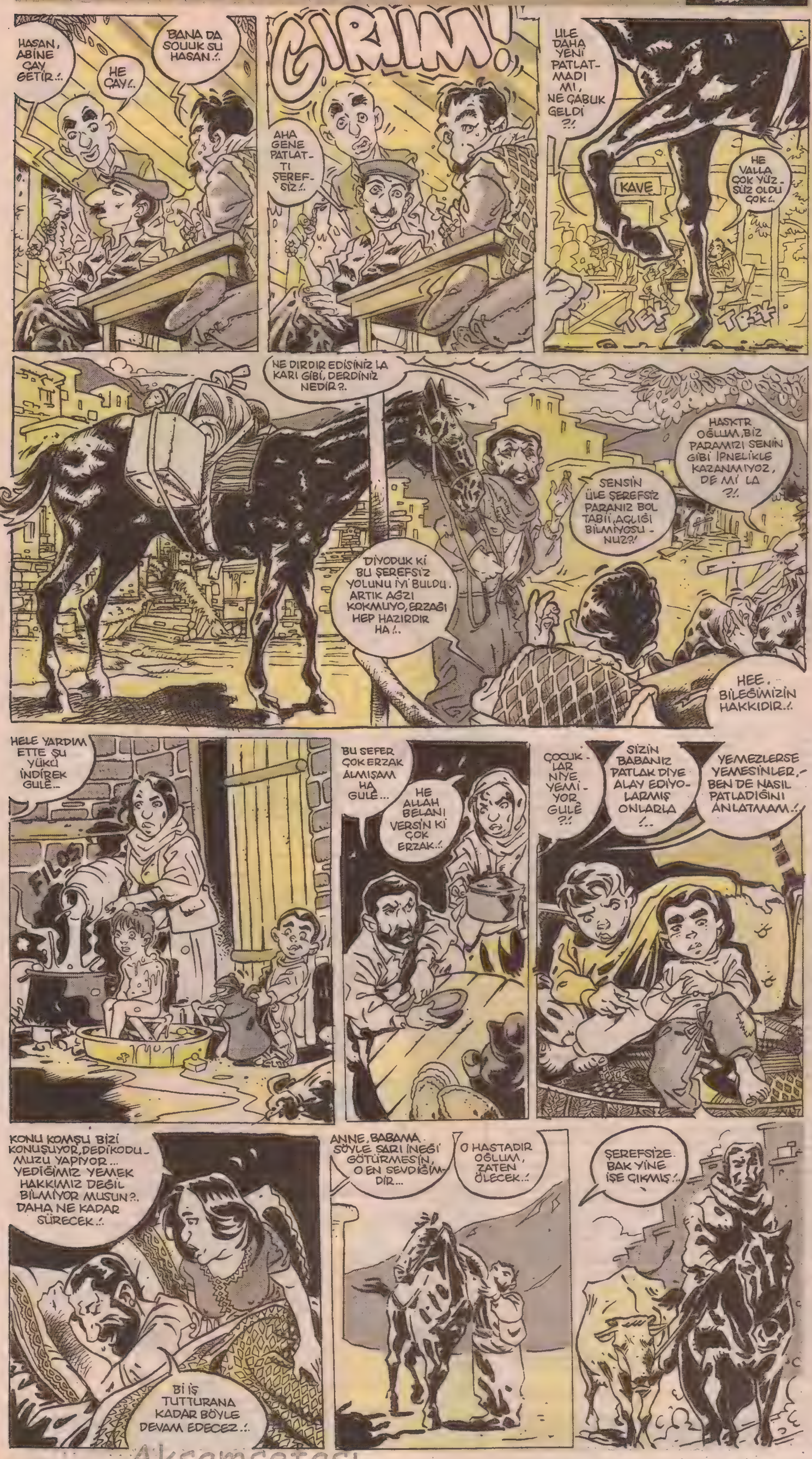
HASAN, ABİNE ÇAY GETİR.!.
HE ÇAY!..
BANA DA SOUUK SU HASAN.!.
GIRIIM!
AHA GENE PATLATTI ŞEREFSİZ!..
ULE DAHA YENİ PATLATMADI MI, NE ÇABUK GELDİ ?!
KAVE
HE VALLA ÇOK YÜZSÜZ OLDU ÇOK!..
TEK
TREK
NE DIRDIR EDİSİNİZ LA KARI GİBİ, DERDİNİZ NEDİR?..
HASKTR OĞLUM, BİZ PARAMIZI SENİN GİBİ İPNELİKLE KAZANMIYOZ, DE Mİ LA ?!.
SENSİN ÜLE ŞEREFSİZ PARANIZ BOL TABİİ, AÇLIĞI BİLMİYOSUNUZ?!
DİYODUK Kİ BU ŞEREFSİZ YOLUNU İYİ BULDU. ARTIK AĞZI KOKMUYO, ERZAĞI HEP HAZIRDIR HA!..
HEE. BİLEĞİMİZİN HAKKIDIR.!.
HELE YARDIM ETTE ŞU YÜKÜ İNDİREK GULÊ...
FILOS
BU SEFER ÇOK ERZAK ALMIŞAM HA GULÊ...
HE ALLAH BELANI VERSİN Kİ ÇOK ERZAK.!.
ÇOCUKLAR NİYE YEMİYOR GULÊ ?!
SİZİN BABANIZ PATLAK DİYE ALAY EDİYOLARMIŞ ONLARLA !..
YEMEZLERSE YEMESİNLER, BEN DE NASIL PATLADIĞINI ANLATMAM.!.
KONU KOMŞU BİZİ KONUŞUYOR, DEDİKODUMUZU YAPIYOR... YEDİĞİMİZ YEMEK HAKKIMIZ DEĞİL BİLMİYOR MUSUN?.. DAHA NE KADAR SÜRECEK.!.
Bİ İŞ TUTTURANA KADAR BÖYLE DEVAM EDECEZ.!.
ANNE, BABAMA SÖYLE SARI İNEĞİ GÖTÜRMESİN, O EN SEVDİĞİMDİR...
O HASTADIR OĞLUM, ZATEN ÖLECEK.!
ŞEREFSİZE BAK YİNE İŞE ÇIKMIŞ!..

NİHAT GENÇ

BEN EDEBİYATI KARŞILIKSIZ SEVDİM

Orhan Pamuk'un kitapları yurt dışında tek bir baskıda kalıyor, orada da "yahu adamın kitapları memleketinde yüz baskı yapıyor" şaşkınlığıyla basılıyor ve bir baskıda neden kalıyor. Kitaptan anlamayan yüzbinlerce küçük hayvancık alıyor kitaplarını. Edebiyatı, yazarlığı, ahlağı, insanlığı, sorumluluğu, herşeyi bozdular. Güzel bir sohbete, güzel bir metne hasret kaldık. Hiç bir yazar kitabından güzel bir bölüm gösteremiyor, ama, bilbordlarda yüzünü gösteriyor. Hayatın binbir acıklı, mutlu, zehirli hikayesi dururken, bir yazar dolandırıcılığı bir yazar kalpazanlığına hevesleniyorlar. Paraysa dertleri, satmaksa, başarıyorlar, ama hikaye yok. Hayat yok! Ahlakla dertleri hiç yok. Bizi tahrik etsin, bizde bir duygu uyandırsın, hiç yok! Ya da basit bir aşk öyküsü yazsın da okuyalım, ya da sıradan bir insanı basitce anlatsın birileri, yok. Bir yığın kelime dehlizleri. Ne imamı küstürür, ne keşişi darıltırlar, ama adları yazar! Bir yazar düzenbazlığıyla karşı karşıyayız. Ahmet Altan da aynı yolu takip etti. Tatsız tuzsuz bir yığın soğuk metin. Sakızları boka düştü bir kere. Artık götleriyle havada kuş tutsalar hilekarlıkları ve edebiyata ihanetleri unutulmayacak. Biricik ölçü satış olduğu için, Murathan Mungan da aynı yolu takip etti. Bakın metinlerine, götüne nane dikeni batmış bir yığın sorun. İşimiz yok, Mungan'dan kadın-erkek ilişkilerini öğreneceğiz. Oyun oldu, torba doldu. Perihan Mağden de sonunda dayanamadı, aynı reklam kampanyasına başladı.

Küçükken, ilkokulda şımarık, dilli kızlara şöyle bağırırdık: "Sidikli fış fış, kukusu şişmiş!". Herbiri konuşurken güya düşünme molası veriyor, görüyorum, tuz yemiş tavuk gibi düşünüyorlar. Ne yapacaksın, yedi deliler hep bize gelirler. Bunların hepsi edebiyatla yola çıktı, şimdi, reklam firmalarının ve holdinglerin kucağına düştü. Hani "edebiyattı" derdimiz, küçükken mahallede böylelerine: "oyun bozan götü borazan" diye bağırırdık. Şimdi büyük yazar olmuşlar. Anadan yüzsüz doğanların yüzüne bir okka tükrük fırlat, para etmez. Perihan Mağden'in kitapları İletişim'de satılmadığı için ucuz kitap reyonuna düşüp, üç roman bir milyon, köşesinde satılıyordu. Şimdi çok satacak. Düzenbaz dahiler!

Ben sizden değilim, ben edebiyatı karşılıksız sevdim.

Tek bir kaleleri kaldı, çok satışlarıyla öğünmek. Bir laf vardır Anadolu'da, .ikiyle öğünen, .ötünden hamile kalır. Bir laf daha vardır. .ötüne kabak bağla böylelerinin, yine yakışır. Her havaya oynuyorlar. Onlar için edebiyat, karnı doydu, yüzü güldü, meşhur oldu'ymuş...

Kendinizi ekranlara, reklamlara, aydın Doğanlar'a teslim edince yazar oluyorsunuz. Ama karakter sahibi olmak zor. Yaratıcı oldukları alan "ahlaksızlıklar". Dünya edebiyatında ahlaka önem vermemiş bir yazar gösterin, yok. Ben göstereyim: İşte bahsi geçen Türk yazarları. Türkler neden ucuzunu arar? Türkler neden kısa yoldan denemek ister? Türkler neden sosyal ahlak'a, kişiliğe önem vermez? Türkler neden gerçek'e, gerçekler'e saygı duymaz. Ve bütün bunları, Türkler'i yeri geldikçe aşağılamaktan zevk duyan işte bu Türk yazarları yapar. Türkler neden bencil, kaygısız, şöhret delisi yazarlar üretiyor? Türkler neden soğuk beyinli yazar yetiştiriyor? Türkler neden yakışıksız hareketlerden kaçıp uzaklaşan yazar yetiştiremiyor? At üstünde üç kıtada medeniyet kurmuş Türkler'in yazarları neden eşek kafalı oluyor? Türk yazarları neden tüccarlaşıyor. Türk yazarları neden hayal kuramıyor. Türkler'in neden taşkın romantikleri yok. Türk yazarları neden zenginlik ve refah içinde yaşıyor! Türk yazarlarının dilini kopartsan neden hiçbir şey değişmez? Türk yazarları neden maymunluğa heves duyuyor? Türk yazarları rezil rüsvay olsalar da neden hala tatlı tatlı gülümsüyorlar?

Herşey, şu son yirmi senede oldu, bugün camiiye giden insan sayısından daha çok psikiyatriste giden insan var, camiye düzenli gidenden çok, psikiyatriste düzenli giden. Öyle sarsıcı, köklü değişimler içinden geçiyoruz ki, tanımlamak, anlamlandırmak, imkansız gibi. Yaşadığımız ilahi bedenin sonuna geldik, artık, başka bir beden içinde yaşıyoruz. Bu yüzden yazarlık, tarihin en zor mesleği. Günümüzün en zehirli kavgası. Topluma karşı konuşmak, başkalarına birşeyler anlatmak, duygu alış-verişinde bulunmak gittikçe zorlaşmıyor, imkansızlaşıp, tarihi terkediyor.

Ve bugün ülkemiz, petrole ödediği para kadar anti-depresyon haplarına para ödüyor. Bundan yirmi yıl önce hepimiz, ülkemizin petrole yatırdığı iki-üç milyar olmasa, hemen kalkınacağımıza inancımız tamdı. Hiçkimse, yirmi yıl sonra petrole ödediğimiz kadar, sakinleştirici, düzenleyici ilaçlara para ödeyeceğimizi kestiremedi. Öyle bir yere düştük ki, artık başka tarihi, başka bir insanı konuşmak zorundayız. Bu insanın geleneği yok, bu insanın geçmiş macerası hiçbirimizin umurunda değil. Yani, tarih sıfırdan başlıyormuş gibi. Yerküreye yeni inmişiz gibi. Havva'nın elmasını daha dişlememişiz gibi. Fesefe daha başlamadı. Bilim çocukluğunu henüz bitirmedi. Sosyoloji daha ortalıklarda yok. Çünkü hepsi, geçmiş günahların, ahlakın, Tanrı'nın, toplumun tartışıldığı bir evrende oluşmuştu. Şimdi, Tanrı yok, ahlak yok, toplum yok, tanrısız, ahlaksız, bambaşka bir organizmalar dünyası içinde işte yine bu bahtsız dünyayı konuşuyoruz.

Önümüzde "günahsız" bir dünya! Ne yaparsan yap, ne olursan ol, günah yok. Sadece bedenin teskin edilmesi, yani, organizmanın düzenlenmesi var. Biyolojik, kimyasal bir tarih! Söz bu yüzden bitti. Psikoterapi, konuşma, aşk, düşünme, duygu alışverişi, çevre, kültür, insanı ve tarihi vareden sözel, kültürel geçmiş yok artık!

Biz, geçmiş dünyanın ahlakçıları, bizlerin modası da geçti, eski kilise babaları gibi. Ahlak'ın modası geçti. Bizler için kıyamet, inandığımız tüm insani değerler, tüm felsefeler iflas ediyor. Anne, baba çocuk, aşk, toplum, tabiat, ideal, iyilikler, gibi, yüzlerce kavram hiçbir işe yaramayacağı bir dünyaya düştüler, nafile hepsi!

Bu yeni kimyasal, biyolojik dünyayı, şöhret, başarı, kar, hırs ve tüketim ve demokrasinin zaafları kuruyor. Herkes şöhret istiyor, her kifayetsiz başarı, her mesleksiz insan kar, hiçbir şey üretmemiş her insan çılgınca tüketimden pay istiyor. Bu istek, büyük markalar ve büyük ekranlar yoluyla pompalandıkça, tüm değerlerin iflas ettiği bir mahşerin içine düşüverdik.

Eski kitapların anlattığı mahşer şöyle bir yerdi: Annenin babayı, çocuğun anneyi dahi tanımadığı, ama herkesin olup biteni tek başına farkettiği bir yer! Ben herkes gibi düşünmüyorum, bu mahşeri, dünyaca ünlü altın şirketlerinin bizatihi oluşturduğu askerler, küçük ordular tarafından kurulduğunu sanmıyorum, bu mahşeri, yazarlar kuruyor!

Bugün tarih öncesi çağlardan kalma iri memeli tanrıçaları ve bilinen çağlar içinde, özellikle ortaçağ boyunca sütanneliğinin yaygınlığını gördükçe, insanoğlunun çocuk yetişiminde en önem verdiği şeyin anne sütü olduğunu rahatlıkla söyleriz. Anne sütü kadar önemli diğer şey, çocuğun ahlakla örülmüş dini ve mesleki okullarıydı! Bu yüzden öğretmenler, peygamberlerin ve Tanrılar'ın sözcüleri

Devamı 11 Sayfada

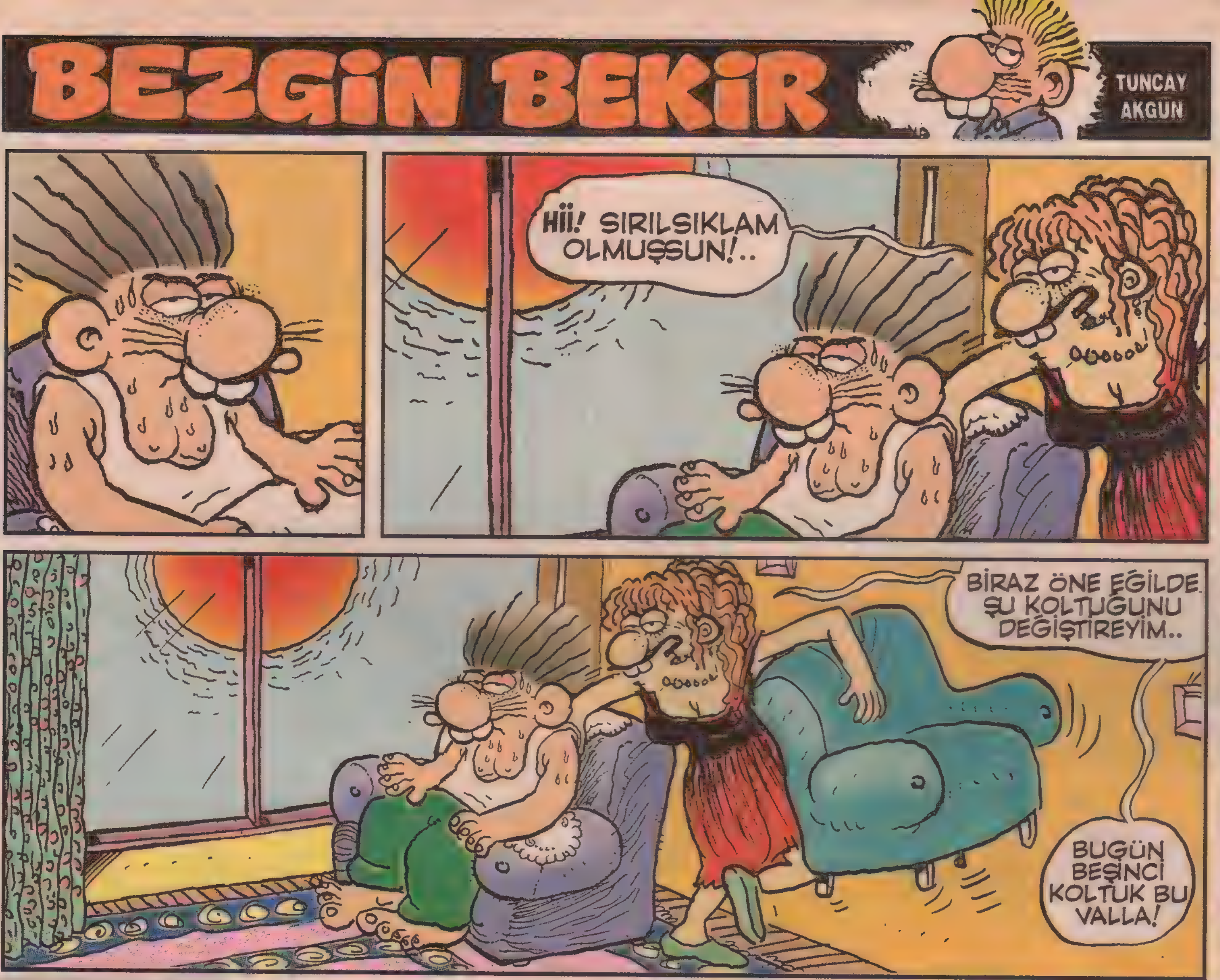
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGÜN
Hİİ! SIRILSIKLAM OLMUŞŞUN!..
BİRAZ ÖNE EĞİLDE ŞU KOLTUĞUNU DEĞİŞTİREYİM..
BUGÜN BEŞİNCİ KOLTUK BU VALLA!

bezginbekir@leman.com.tr

Karşı sayfadan devam...

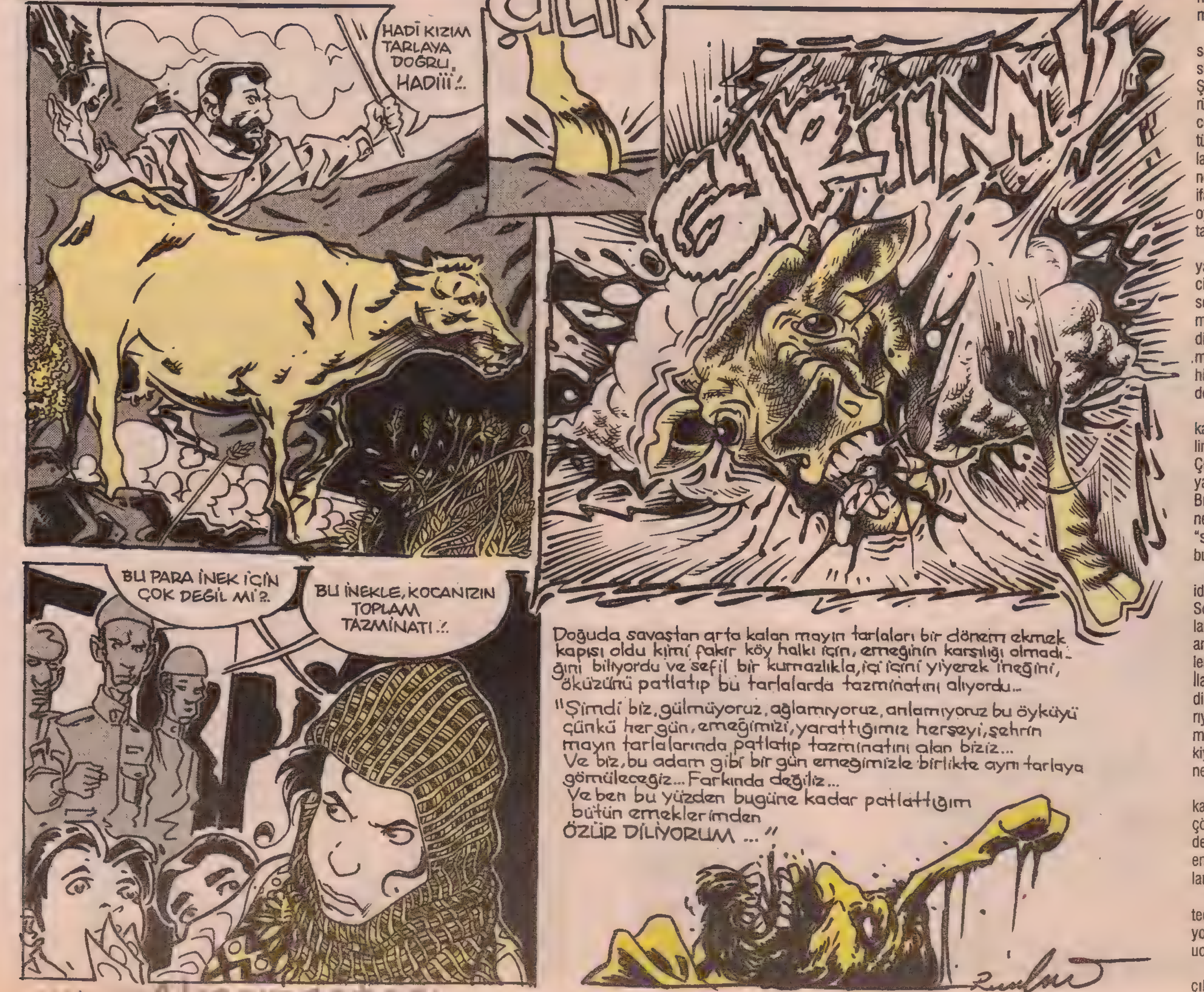
HADİ KIZIM TARLAYA DOĞRU, HADİİİ!..
ÇALIK
GIRTIM!!
BU PARA İNEK İÇİN ÇOK DEĞİL Mİ?..
BU İNEKLE, KOCANIZIN TOPLAM TAZMİNATI!..
Doğuda savaştan arta kalan mayın tarlaları bir dönem ekmek kapısı oldu kimi fakir köy halkı için, emeğinin karşılığı olmadığını biliyordu ve sefil bir kurnazlıkla, içi içini yiyerek ineğini, öküzünü patlatıp bu tarlalarda tazminatını alıyordu...
"Şimdi biz, gülmüyoruz, ağlamıyoruz, anlamıyoruz bu öyküyü çünkü hergün, emeğimizi, yarattığımız herşeyi, şehrin mayın tarlalarında patlatıp tazminatını alan biziz...
Ve biz, bu adam gibi bir gün emeğimizle birlikte aynı tarlaya gömüleceğiz... Farkında değiliz...
Ve ben bu yüzden bugüne kadar patlattığım bütün emeklerimden
ÖZÜR DİLİYORUM ..."

Karşı Sayfadan Devam gibiydiler!

Ahlak da ruhun sütüdür. Süt ve ahlak, geride bıraktığımız çağlarda çocuk gelişimi ve yetişmesinde, asla taviz verilmeyen, asla ihmal edilmeyen ilahi bir dünya yasası olarak onbinlerce sene aralıksız sürdü.

Sanayi çağının gelişimiyle yapay süt tozu, bebe maması ve biberonun keşfiyle insanoğlu, anne memesinden çocuğu ayırmaya çalıştı. Ancak son elli yıldır tüm dünyada anne sütünün vazgeçilmezliğine yeniden dönüş oldu. Bu dönüş, büyük dönüştür. Bilim, anne sütünü üretemeyeceğine ikna oldu, anne sütünün yerine hiçbir şeyin geçemeyeceğini ilan etti. Bedenimizin zaferi bu. Başka anlamlar da taşır. Anneyle çocuğun manevi bağları. Çocuğun anne memesinden asla ayrılamayacağı. Doğal olanın, tabiatın üstünlüğü. Anne sütünden vazgeçemeyiz, bu yüzyılımızın tüm bilimsel çılgınlıklarından geriye kalan tek mutluluk verici haberdir. Anne sütü artık hiçbir şekilde tartışılmıyor. Hatta asırlar boyu kurumsallaşmış süt anneliği dahi tarihe karıştı. Ortaçağ boyunca kitleler halinde kadınlar köyden iner, kasaba ve şehirlerde süt anneliğiyle geçimlerini sağlar, hatta sütannelik yaptığı aileyle bir aile bireyi gibi bütünleşir, ortak bir hayat yaşardı!

Şimdi ahlak, sevgilisi insanlıktan boşanıyor, kayınpederi Tanrı'nın evine uğramıyor, gizli aşkı, kaçamağı kırlarla, bayırlarla bütün iplerini koparmış. Başarı, kar, tüketim, hırs, gibi kapitalizmin önümüze koyduğu değerlerin ürettiği ahlak dışında başka bir ahlakı tartışmamız dahi yasak! İster inanın, ister inanmayın, dünya yıkılıyor! Çiçeklere, yıldızlı gök kubbeye, seni seviyorum, sırf sizin için yaşıyorum, ey yer, gök, sizi karşılıksız seviyorum, diyecek kimse kalmıyor içimizde! Sevgilimiz sahiller boşalıyor! Bulutlar toplanacağı bir dağbaşı bulamıyor!

Ahlak, kaynağını doğadan, dinden, toplumdan, bilimden vb. alır. Modernizmle birçok ahlak çatışması yaşadık, geçmişimizi çok incittik. Diyelim, şehir planı gereği yol geçmesi gereken yerde tam da bir türbe, rahat trafik akışı isteyen bilimsel ahlakçılarla, geleneksel ahlakçılar savaştı. Kötü mü yaptık, iyi mi, hala bilmiyoruz. Diyelim, hümanistlerle faşistler çatıştı, biri insanlık için asla insan öldürülmesin, düşman olsa dahi öldürülmesin diye tutturdu, diğeri, ülkesini koruma bahanesiyle herkesi vatan haini ilan edip divanı harbe sürdü. Diyelim, kızını geleneklerine göre yetiştirmek isteyen aileyle, özgür yetiştirmek isteyen ailelerin kavgası. Her cephede ahlak çatışmaları yaşadık, har vurup, harman savurduk, modern olacağız diye, ne kolay harcadık, bu kadar bencil olacağımızı düşünmeden, lüks delisi oluverdik, sosyal konulara, topluma kayıtsız kalacağımızı hiç düşünmeden!

İnsan sırf toplumu için, insan sırf insanlık için, insan sırf Tanrı için, birkaç küçük ahlaki kaygı bırakır saklar bir kenarda, yok, bozdurup bozdurup yedik! Şimdi ise, karşı karşıya kaldığımız tam bir kıyamet, türü, modern endişelerimize hiç benzemiyor. Çünkü, önceki, ahlak çatışmalarımızın bir tarafında iyi ya da kötü felsefi, bilimsel, biyolojik, toplumsal bir takım inançlarımız vardı. Yani, bir taraf neden özgürlükten ya da neden gelenekten yana olduğunu bir dünya görüşüyle ifade ediyordu. Şimdi, böyle değil! Hayatımız bir kağıt oyunu partisine dönüşüyor! Tabiat, tanrı ve insanlık'ın tamamen dışında bir boşluğa yuvarlanıyoruz!

Refahın ve demokrasinin gelişimi bir anlamı olmayan bomboş özgürlüklerin yolunu açtı. Bugün batıda cinsiyet dahi tehlikede. Bu, özgürlük arayışının, bir sonucu mu? Cinsiyetin ortadan kalkması özgürleşme mi? Gençlerin bütün hayat ve hayallerinin hür ve diskolarda düzenlenmesi, özgürleşmenin sonucu mu? Tek tek nerdeyse her bireyin bir psikiyatrist sahibi olması ve düzenli hap kullanmaya başlaması, demokrasinin, özgürleşmenin sonucu mu?

Batılı toplumlarda, özellikle Amerika'da "haplara" karşı büyük bir muhalefet var. Ancak, muhalefet bilimsel dergilerle sınırlı, siyaseti hiç dert edinmiyor. Çünkü siyaset, ülkesine taşıdığı zenginliklerle bir dünya imparatorluğu kurdu, umurunda değil "insanlık". Bu imparatorluğun zaafları, çürümesi, insanoğlunun neslini kuruttuğuna dair hiç konuşulmuyor. Herkesin "sorunu" kendine diyor, bireyin sorunlarını "kişisel" buluyor ve "toplumsal alanı", bu işe karıştırmıyor.

Neden bilimadamları, tamamen haplarla yaşamını idame ettiren bu toplumu "siyasi" olarak tartışmıyor. Sorun da burda. Başka tedavi yöntemlerini savunanlar, büyük kamplar oluşturuyor, dernekler kuruyor, ama hiçbiri gelinen bu noktayı "siyasi" olarak değerlendirmiyor. Batı toprakları büyük bir kliniğe döndü. İlaç şirketleri dünyanın en büyük tanrıları gibi. Yeni bir din gibi bu muhteşem kliniğin psikiyatristlerini ilaçlarıyla yönetmekte. Ama neden, kimse ağzını açıp, demokrasinin, refahın büyüyüp büyüyüp, büyük bir psikiyatri kliniğine dönüşmesinin siyasi anlamları üzerine konuşmak istemiyor.

Üstelik psikiyatristler, şuurunu, beynini, düzenini kaybetmiş bu toplumda herşeyi görebilen, herşeyi çözebilen büyücülüklerinin kendilerine verdiği statüden çok memnunlar, tarihimizin en büyük tarikatını, en büyük kliniğini ilaç şirketleriyle ortak yönetiyorlar!.

Psikiyatristler hapları neden çok seviyor. Başka tedavi yöntemi denilen, psikoterapiler, yıllarını mı alıyor, onlar da kısa yoldan kar, kısa yoldan iş, deyip, ucuzundan hapı mı seçiyor?

Bu psikiyatristlerle bu kasvetli geceden sabaha çıkmamız mümkün Devamı 13. Sayfada

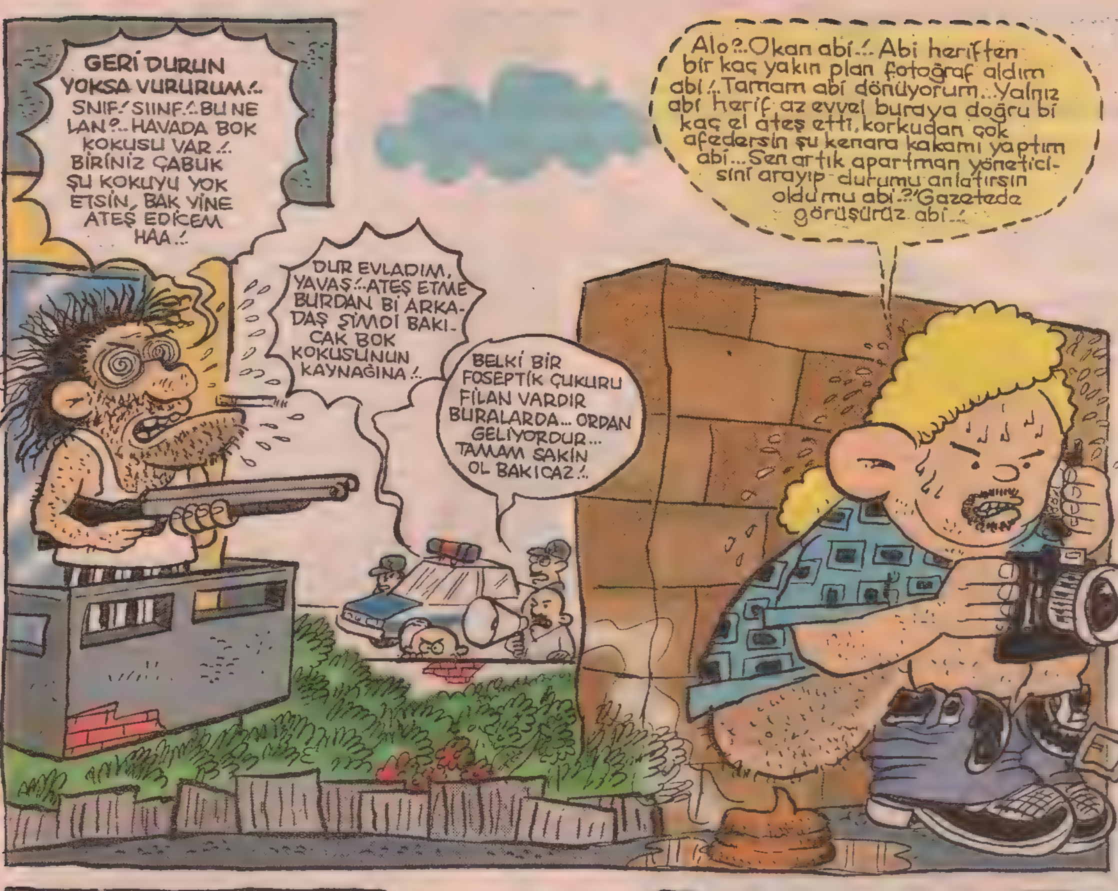
GERİ DURUN YOKSA VURURUM!.. SNIF! SIINF!.. BU NE LAN?.. HAVADA BOK KOKUSU VAR!.. BİRİNİZ ÇABUK ŞU KOKUYU YOK ETSİN, BAK YİNE ATEŞ EDİCEM HAA!..
DUR EVLADIM, YAVAŞ!.. ATEŞ ETME BURDAN Bİ ARKADAŞ ŞİMDİ BAKICAK BOK KOKUSUNUN KAYNAĞINA!..
BELKİ BİR FOSEPTİK ÇUKURU FİLAN VARDIR BURALARDA... ORDAN GELİYORDUR... TAMAM SAKİN OL BAKICAZ!..
Alo?.. Okan abi!.. Abi heriften bir kaç yakın plan fotoğraf aldım abi!.. Tamam abi dönüyorum... Yalnız abi herif az evvel buraya doğru bi kaç el ateş etti, korkudan çok afedersin şu kenara kakamı yaptım abi... Sen artık apartman yöneticisini arayıp durumu anlatırsın oldu mu abi?.. Gazetede görüşürüz abi!..

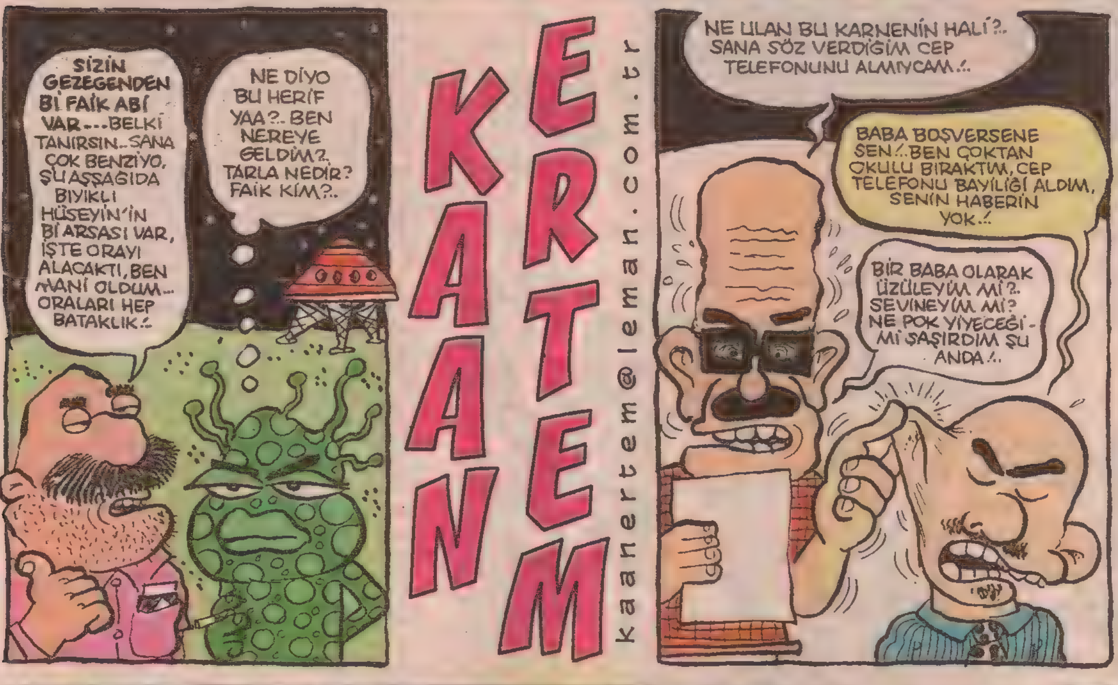
KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr
SİZİN GEZEGENDEN Bİ FAİK ABİ VAR... BELKİ TANIRSIN.. SANA ÇOK BENZİYO, ŞU AŞŞAĞIDA BIYIKLI HÜSEYİN'İN Bİ ARSASI VAR, İŞTE ORAYI ALACAKTI, BEN MANİ OLDUM... ORALARI HEP BATAKLIK!..
NE DİYO BU HERİF YAA?.. BEN NEREYE GELDİM?.. TARLA NEDİR? FAİK KİM?..
NE ULAN BU KARNENİN HALİ?.. SANA SÖZ VERDİĞİM CEP TELEFONUNU ALMIYCAM!..
BABA BOŞVERSENE SEN!.. BEN ÇOKTAN OKULU BIRAKTIM, CEP TELEFONU BAYİLİĞİ ALDIM, SENİN HABERİN YOK!..
BİR BABA OLARAK ÜZÜLEYİM Mİ?.. SEVİNEYİM Mİ? NE POK YİYECEĞİMİ ŞAŞIRDIM ŞU ANDA!..

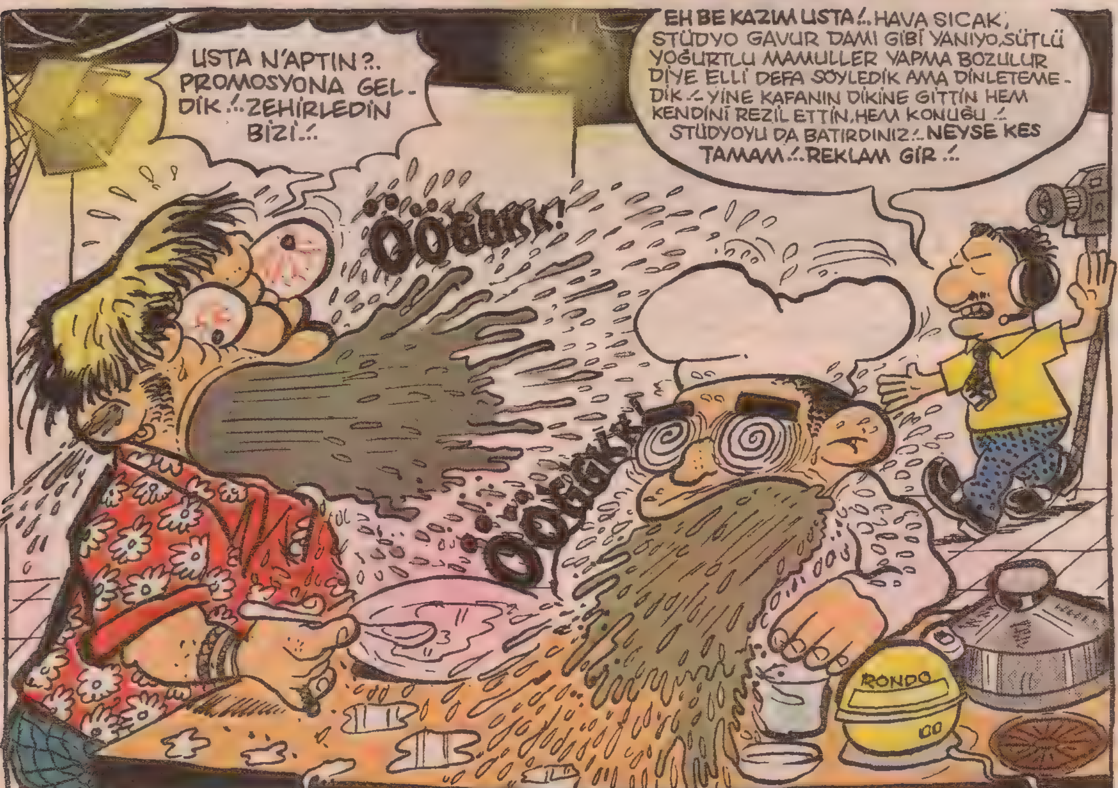
USTA N'APTIN?.. PROMOSYONA GELDİK!.. ZEHİRLEDİN BİZİ!..
EH BE KAZIM USTA!.. HAVA SICAK, STÜDYO GAVUR DAMI GİBİ YANIYO, SÜTLÜ YOĞURTLU MAMULLER YAPMA BOZULUR DİYE ELLİ DEFA SÖYLEDİK AMA DİNLETEMEDİK!.. YİNE KAFANIN DİKİNE GİTTİN HEM KENDİNİ REZİL ETTİN, HEM KONUĞU!.. STÜDYOYU DA BATIRDINIZ!.. NEYSE KES TAMAM!.. REKLAM GİR!..
ÖÖĞÜKK!
ÖÖĞÜKK!
RONDO

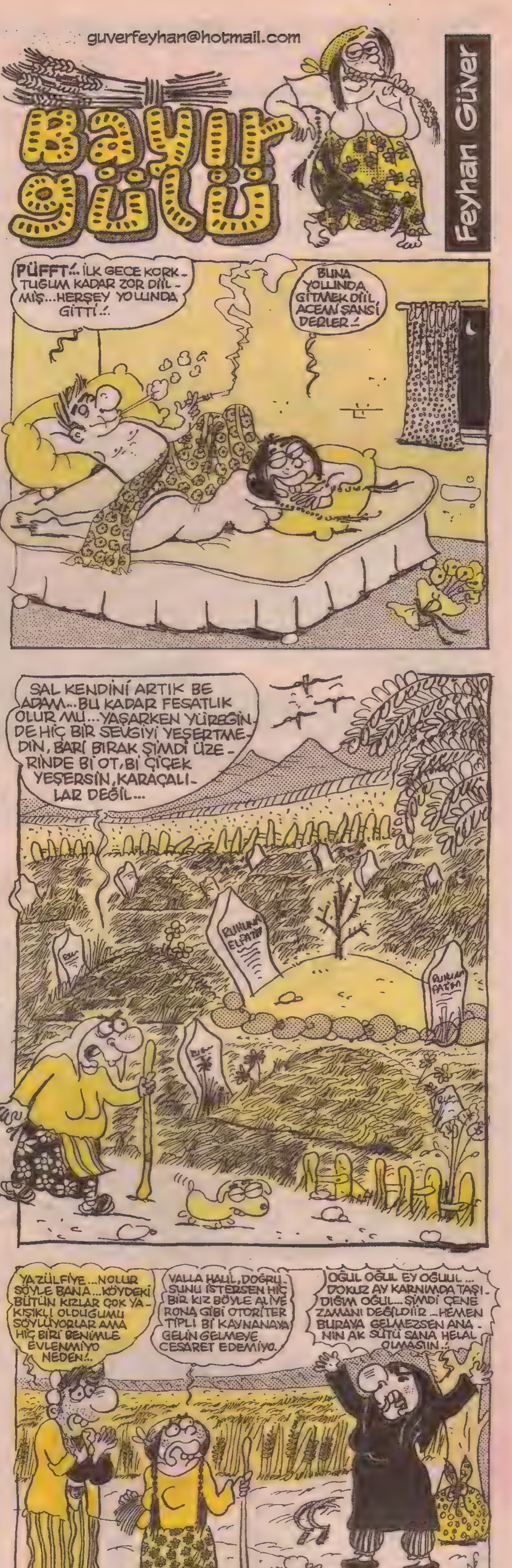
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır Gülü
Feyhan Güver
PÜFFT!.. İLK GECE KORKTUĞUM KADAR ZOR DİİLMİŞ... HERŞEY YOLUNDA GİTTİ!..
BUNA YOLUNDA GİTMEK DİİL, ACEMİ ŞANSI DERLER!
SAL KENDİNİ ARTIK BE ADAM... BU KADAR FESATLIK OLUR MU... YAŞARKEN YÜREĞİNDE HİÇ BİR SEVGİYİ YEŞERTMEDİN, BARİ BIRAK ŞİMDİ ÜZERİNDE Bİ OT, Bİ ÇİÇEK YEŞERSİN, KARAÇALILAR DEĞİL...
RUHUNA EL FATİHA
YA ZÜLFİYE... NOLUR SÖYLE BANA... KÖYDEKİ BÜTÜN KIZLAR ÇOK YAKIŞIKLI OLDUĞUMU SÖYLÜYORLAR AMA HİÇ BİRİ BENİMLE EVLENMİYO NEDEN!..
VALLA HALİL, DOĞRUSUNU İSTERSEN HİÇ BİR KIZ BÖYLE ALİYE RONA GİBİ OTORİTER TİPLİ Bİ KAYNANAYA GELİN GELMEYE CESARET EDEMİYO.
OĞUL OĞUL EY OĞUUL... DOKUZ AY KARNIMDA TAŞIDIĞIM OĞUL... ŞİMDİ ÇENE ZAMANI DEĞİLDİİR... HEMEN BURAYA GELMEZSEN ANANIN AK SÜTÜ SANA HELAL OLMASIN!..

11. Sayfadan Devam

değil. Hapın seçilmesi kötü birşey değil, hapların din olduğu bir dünyaya girdik ve leblebi gibi kullanılıyor ve kısa yoldan her saniye kullanılıyor. Yerkürede insanoğlu bugüne değin başka hiçbir şeyin peşinden bu kadar büyük bir taleple koşmadı. Bu haplar, bilinen tüm tarikatlar, bilinen tüm imparatorluklardan daha büyük kitleler topladı. Gelmiş geçmiş tarihin en büyük dini oluştu.

İnsanoğlunun beyni, kalbi ne oldu da, birden bire patlak verdi, dağıldı. Bu kadar ağır bir karanlığı kim düzenledi?

Her insan, bir toplum içine düşer, bir kültür, bir düşünce, bir gelenek, bir sokak, bir aile, siyaset, bir dünya görüşü içine doğar. Yani, çevresinde olup bitenlerle şekillenir. Sosyoloji, psikoloji, pedagoji, yüzyıldır bireyin yetişmesinde en etkin şeyin, çevre olduğunu, insan yavrusunu çevrenin yetiştirdiğini söylüyor.

Yıkıcı soru bu.. Yaşamak için çevremizle, dertleriyle bütünleşmek, birleştirici olmak zorundayız. Haplar hemen devreye giriyor, hastayı çevreden kopartıyor. Çevredeki siyasetten, kültürden, arkadaştan, şarkıdan, sokaktan, aileden kopartıyor. Çünkü hastalanan çevre! Bu cehennemi yazacak yeni bir Dante lazım. Bu çevre hastalığı bulaşıcı. Bireyi problemli çevreden kurtarmak gerekiyor, psikiyatristin bildiği başka da birşey yok. Bu çevreyi değiştirmek, tartışmak için zamanımız da yok, çevreye karşı, kültüre karşı söyleyecek bir lafımız da yok, ne güzel, haplarla, çevre ne denli boktan olursa olsun, beyin kimyası herşeyi hoş görüyor. Siyaseti hoş görüyor, kaldırımları hoş görüyor!

Psikiyatrinin, hastayı çevreden kopartmak dışında, bildiği ikinci numara, hastanın kendine güvenini sağlamak. Bireyin kendi başına ayakta durmasını imkansızlaştıran yine sosyal sigorta kurumları, siyaset, hukuk, aç kalma, yalnız kalma korkuları. Güveni sarsılan bireyi haplarla kurtarmanın imkanı yok. Kendiyle savaşabilmesi için haplarla biraz zaman kazandırılır, o kadar. Birey, öfke, nefret, panik, nöbetlerine girmeden etrafına sakince bakabilsin, o kadar. Sakinliği sağlayacak haplar.

Ama, haplar kendine güveni sağlayamaz, kendine güveni, yine geliri, sigortası, açlığı, dünya görüşü sağlayacak, ancak, hiçkimse, sigortayı, açlığı, siyaseti tartışmaya yanaşmıyor. Bütün bu tartışmaların hepsi yasak, ancak, hapların kullanımı "özgürce"!..

Ve hasta, sigortalarını, istikbalini, mesleğini düzenleyecek gücü kendinde bulamadığı her zaman kısa yoldan hapların üstüne saldıracak. Haplar, kendisini ve çevresini, düşünmemeyi, görmemeyi öğretecek. Tabii ki, genç bir çocuktan bütün bu lanetli ve imkansız dünyayı değiştirmesini bekleyemeyiz. Genç bir çocukta bu lanetli dünyayı değiştirecek gücü kendinde bulamaz, o halde unutalım dünyayı. Haplar, imkansızlığı unutturmaya çalışır. Çevreye ve kendine güvensizliğe hakim olan "imkansızlık", mutlak umutsuzluktur.

Oysa birey, hemen eğlenmek ister, hemen cinsel haz, hemen gülmek, neşelenmek, yarına, plana, projeye, geleceğe, bir dünya görüşünün tartışılmasına ayrılacak zamanı yok. Kararlı, iddialı ve sabırlı olmak komiktir. Olmayacak dualara amin demek aptallık, nedir ki, işte sur dibindeyiz, güzelleşiyoruz.

Yani, psikiyatristler haplarla, bireyin önce çevresini devreden çıkartır, sonra kendisini... Velhasıl, insanın kendisini düşünmesini yasaklarız. Dışardaki hayatın içimize girmesine, içimizdeki hayatın dışarı çıkmasına mani oluruz.

Duygular, dış dünyaya duygu alışverişleriyle oluşur. Hayalgücü içimizdeki ilahi dehadır! Hayalgücünü neyle güçlendireceğiz? Haplarla! İnsanoğlunun soylu ideallerini nereye koyacağız, boşver, şimdilik haplarla idare et. Algılarını, duygularını, akıl yürütmeni, düşünmeni neyle harekete geçireceğiz, boşver, haplarla beyin kimyanı düşün.

Ve artık, psikiyatristler, organlarınızı keser gibi, umut, acı, sevinç, zevk, nefret gibi duyguları duyar duymaz, bunların hoş duygular mı, kötücül şeytansı duygular mı olduğuna karar verip, hemen ameliyata alıp, kötücül duyguları, iğrenç iblisler gibi kesip atıyorlar.

Sevinç ve acı duyguları arasında ayrım yapıp, kötücülleri öldürmek onların hakkı. İptal edilen, yokedilen insanoğlunun ta kendisi! İnsanoğlunun kendisini tanıması için duygularını tanıması lazım, iptal edilen bu duygularla, bir insan kendini nasıl tanıyabilir?

Diyelim Cavit Çağlar; adı milyarlarca dolar hırsızlıklara karıştı, adamın bir gün vicdan azabı çekmesine doktorları dayanamadı, içti hapları, senden benden mutlu!

Psikiyatrist gencin başarmasını da ister, artık neyse kafaya taktığı genç, şöhret, para. "Uzun yol" eğitimi, "meşakkat" eğitimi, haysiyet eğitimi, çaba eğitimi verecek derin, geniş bir kültürden ne ailesinin, ne psikiyatristin haberi var. İsa'nın Dağdaki Vaizi Hristiyanlarca en çok ezberlenen sözleridir: "Dar olan kapıdan giriniz, çünkü hayata götüren kapı dar ve yolu sıkışıktır ve onu bulanlar azdır..."

Taşrada yaptığım konuşmalarda, "eski uygarlıklar gibi kapitalizmin de öznesi gençliktir", diyorum, "şarkısı, türküsü, güzellik anlayışı, tüketim hedef kitlesi gençlik. Tüm gençler 17-25 ya da en fazla otuz yaşına kadar ne yaşanacaksa yaşamak istiyor, herşeyi acil ve hemen istiyorlar. Kapitalizm bize kırkında, ellisinde mutlu olmayı öğretmez, sabırlı, derin insanlara mal satmak zordur. Etrafınızı ve mesleğinizi öğrendiğinizde kırkına varırsınız, herşeyi daha anlamlı gören bir dünya açılır önünüze..." dediğimde, salonun tümü kahkahalarla gülüyor. Ben ciddi söylüyorum, onlar gülüyor. Kırk yaşına hiç inanmıyorlar. Bir mesleği öğrenmek 15 sene alır demek, gülünecek bir şey mi? İmkansızlığı ve mutlak umutsuzluğu ancak yavaş yavaş öğrenip, yavaş yavaş biriktirerek çözebiliriz!..

Haplanmış insan için erkek olmak, dişi olmak farketmez. Özgürlük istemi birşey ifade etmez. Hem kendinin, hem çevresinin hem Tanrı'nın hem hakikatın yerine haplar geçmiştir. Haplanmış, insan için müzik, resim, edebiyat, hepsi insanı sadece meşgul eden, sadece oyalayan gürültü ve karaltılardır.

Bu uzun, idealist ve namuslu yolu gençliğe gösterecek olan yazarlar, öğretmenler, çevresidir. Haplanmış bir insanın ruhuna ahlak ve edebiyat yeniden malzeme sağlamak zorunda. Yazarlığın şöhretle, çok satmayla vakit geçirecek zamanı yok. Hayalgücüne kelimelerle sızmalıyız. Kelimelerle seviştiğimizde tırnak izi bırakmak isteriz göğsünün üstünde. Bir diş izi kalsın boynunda diye adı geçen yazarlar ve holdinglerle kıyasıya savaşa girmek zorundayız. Çünkü biz edebiyatı karşılıksız sevdik. Geçmiş büyük yazarların bizlerin ruhunu ısırıp dişlediği gibi, onların da ruhunda morumsu bir iz kalsın kelimelerden. Bizi büyüten soylu yazarların ahlak suyuna banıp banıp kelimelerimizi hayalgücüne sızmalıyız gençliğin.

Bu lanetli ve imkansız dünyada tek ve çok büyük bir şansımız var. Hayalgücünü güçlendirmek. Hayatı tatlılaştıran ve yumuşaklaştıran iğde kokularına Tanrımızın evi gibi bakmalıyız. Duygu alışverişleriyle hayal gücünü yepyeni ideallerle tazelemeliyiz. Kelimeler heyecanlanma yeteneğimizi bize geri verecek. Ustura biler gibi kötücül düşlerimizi bıkıp usanmadan hergün onlar kesip yokedecek. Duygularımızın alevi aklımıza düşünmesini öğretecek. Sizi hayata sürtecek,

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

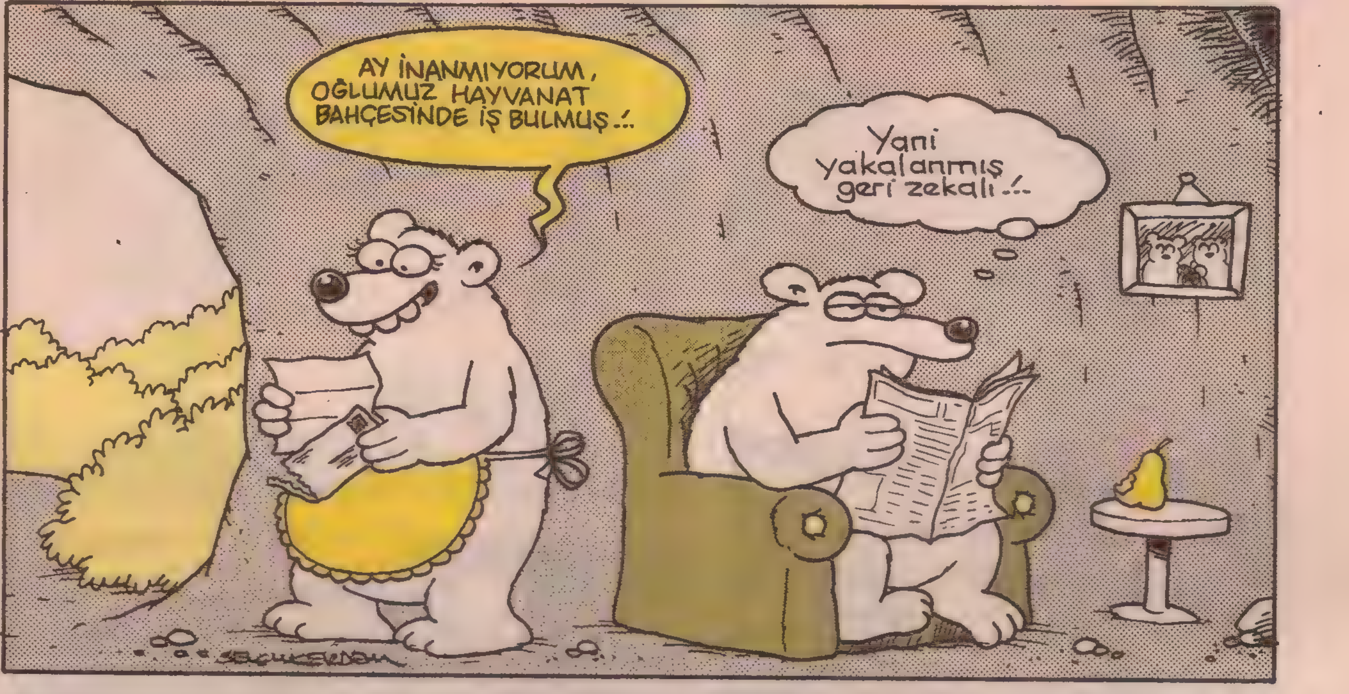
AY İNANMIYORUM, OĞLUMUZ HAYVANAT BAHÇESİNDE İŞ BULMUŞ.!.
Yani yakalanmış geri zekalı.!.
SELÇUKERDEM

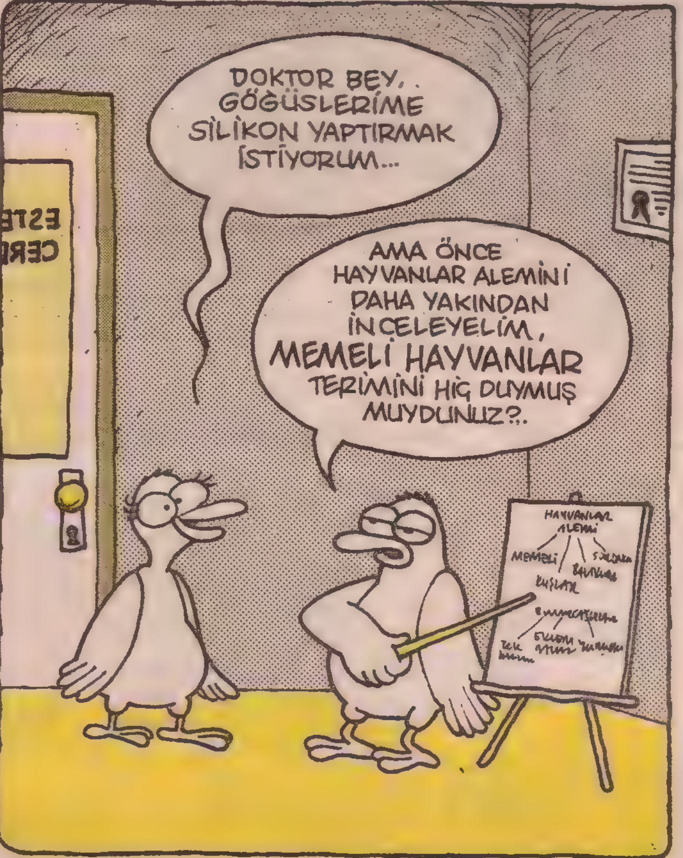
DOKTOR BEY, GÖĞÜSLERİME SİLİKON YAPTIRMAK İSTİYORUM...
AMA ÖNCE HAYVANLAR ALEMİNİ DAHA YAKINDAN İNCELEYELİM, MEMELİ HAYVANLAR TERİMİNİ HİÇ DUYMUŞ MUYDUNUZ?.
HAYVANLAR ALEMİ
MEMELİ
KUŞLAR
ESTE
CERR

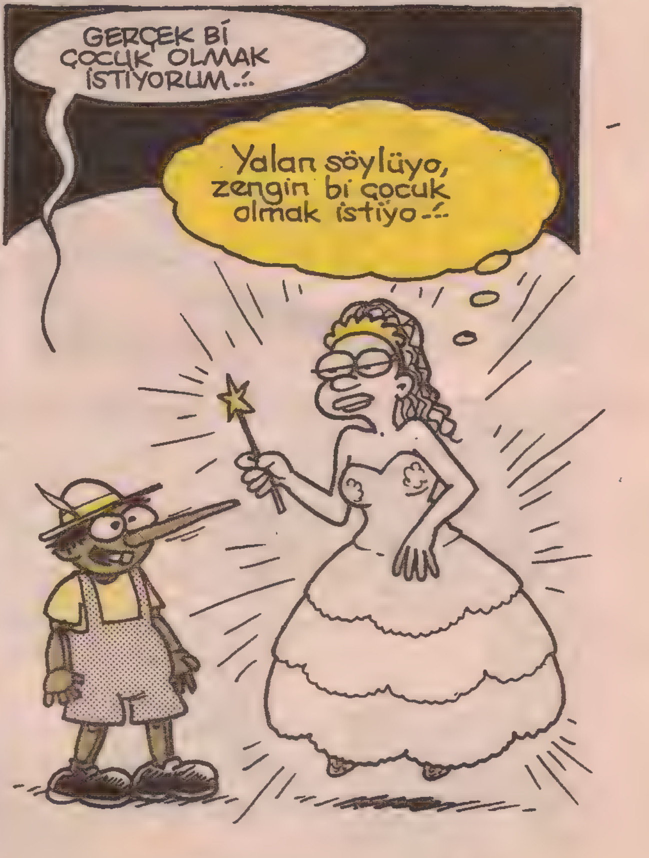
GERÇEK Bİ ÇOCUK OLMAK İSTİYORUM.!.
Yalan söylüyo, zengin bi çocuk olmak istiyo.!.

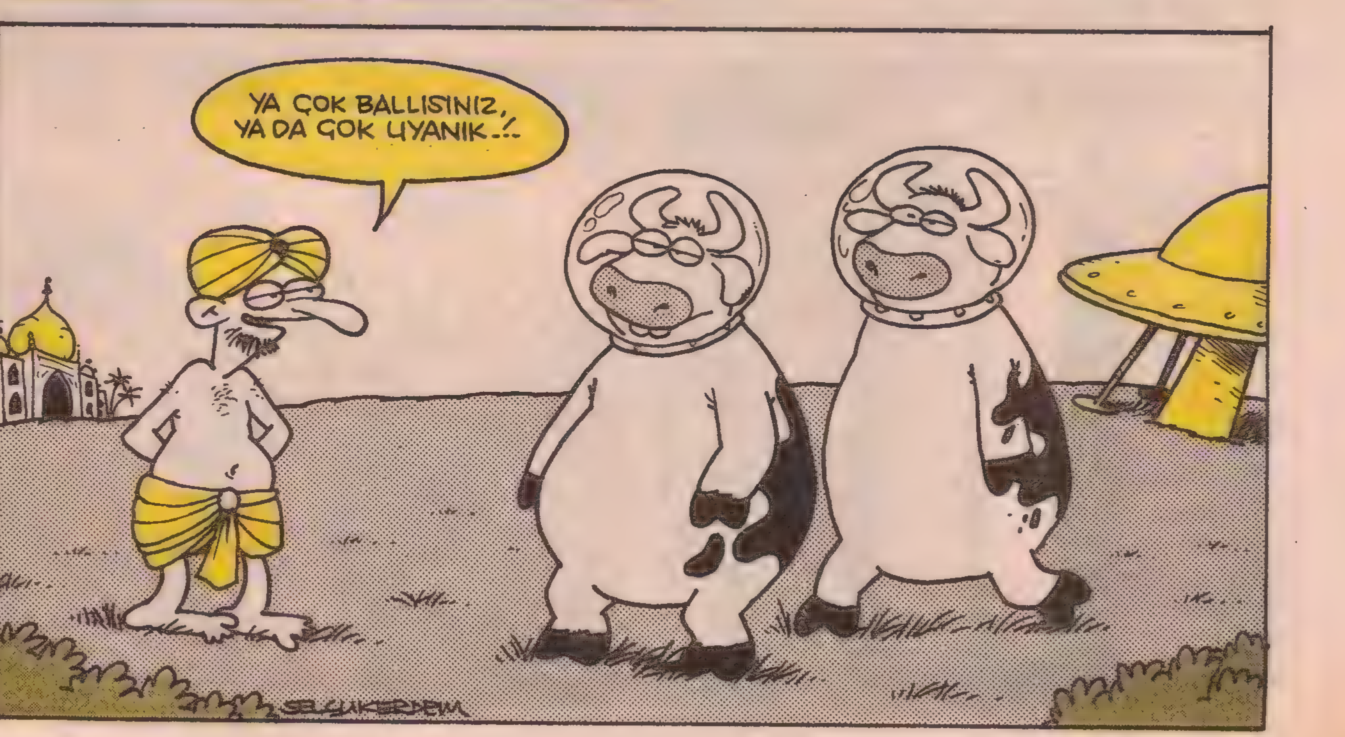
YA ÇOK BALLISINIZ, YA DA ÇOK UYANIK.!.
SELÇUKERDEM

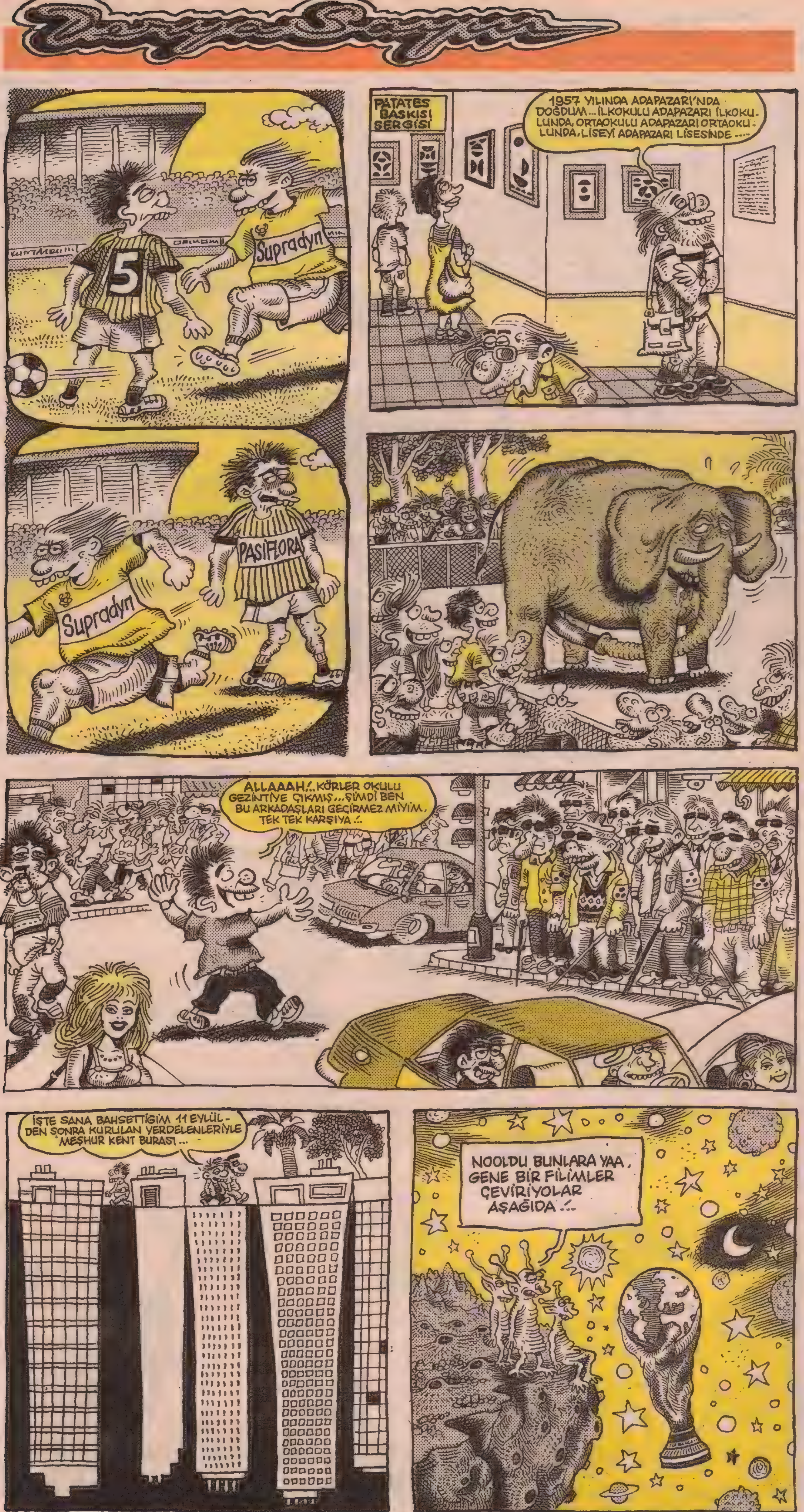
Derya Sayın
5
Supradyn
PATATES BASKISI SERGİSİ
1957 YILINDA ADAPAZARI'NDA DOĞDUM... İLKOKULU ADAPAZARI İLKOKULUNDA, ORTAOKULU ADAPAZARI ORTAOKULUNDA, LİSEYİ ADAPAZARI LİSESİNDE ....
Supradyn
PASIFLORA
ALLAAAH!.. KÖRLER OKULU GEZİNTİYE ÇIKMIŞ... ŞİMDİ BEN BU ARKADAŞLARI GEÇİRMEZ MİYİM, TEK TEK KARŞIYA !..
İŞTE SANA BAHSETTİĞİM 11 EYLÜL-DEN SONRA KURULAN YERDELENLERİYLE MEŞHUR KENT BURASI ...
NOOLDU BUNLARA YAA, GENE BİR FİLİMLER ÇEVİRİYOLAR AŞAĞIDA !..

deryasayin@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

hayata bize sürtüp yeniden ateşi bulacak, sinirlerimize kıvılcımlar, karıncalanmalar gönderecek, çimenlerin sütü gibi. Anneyi, sevgiliyi yeniden binbir güzelliğiyle, acısıyla, ağusuyla yazmak zorundayız. Çevremizle, kendimizle, insanlıkla savaşımız bu yüzden. Kandil gibi bitmeyen ruhun ateşini, duyusal zevklerini bize kelimeler öğretecek. En sert heyecanları kelimelerden öğreneceğiz. Edebiyatın kutsallığı burada. Edebiyatın ahlakıyla oynayamayız, çürütür, yıkarız insanların kalbini. Kelimelere hile yapıp, kantarın ayarını bozduğumuzda gençlerin tutunacağı bir tutam ot, bir ince dal bırakmayız. Hayalgücü, psikiyatristlere ve haplara karşı en büyük silahımız. Edebiyatın oldum olası varlık sebebi, insanlığın hayalgücünü beslemektir. Meyveleştirmek, kirazlaştırmak, cennetleştirmek. Uçsuz bucaksız deryaların derin yeşilliğini hatırlatmak. En uzak denizlerin laciverdine banıp banıp hayalgücünü büyütmek. Kelimelerin kalbini çapkınlıkla çalabilmek için, sırrını çözebilmek için, onları istediğimiz ilahi uygunlukta kullanabilmemiz için, sol mememizin altındaki bu cevahire çok güvenmeliyiz.

İnsandan hayagücünü alın, geriye sadece değnek kalır. Değnekler şöhret, çok satmak, meşhurluk ister. Bizler, tarihten, toplumdan acı derslerimizi aldık ve korkarak terbiye edildik, çok ağladık mezar taşlarına sarılıp. Ölünceye kadar tek derdimiz var artık: hayallerimiz. Ütopyalarımız. Asla vazgeçmeyeceğimiz dünya görüşümüz. Kardeşlerim, bizim, bir insanın dünyayı dönüştürme arzusunu elinden kimsenin almaması için savaşan bir dünya görüşümüz var.

Yapay bir ahlakla, ekran trafikleri, holding pazarlamalarıyla edebi bir ahlak kuramazsınız. Yapay süttozu, bebe mamasının tarihe karışması gibi, edebiyat ruhun tepkilerini sahici ve dosdoğru gerçek bir ahlaktan almak zorunda. Edebiyat tarihinin en büyük savaşına hazırlanıyor. Boşluk yaratan, şebekleştiren beyin kimyasına karşı, kelimelerin kutsal düzeni! Dostoyevski, Şekspir de yanımızda, yeşil sarıklılar da. Kelimelerin gücü, güzelliği. Şiir, roman, gecelerin süsü gibi hikayeler. Sevgilinin kirpiklerinden, aydan mehtaptan inadına resimler. İnadına aşk, inadına başkaldırı.. Hayalgücü içimizdeki dehadır. Hayalgücümüz bizden, evrenden büyüktür. Bu hapları, bu holdingleri yenecek adam, hayalgücümüzdür!

Genç yazar kardeşlerim. Hepinizi hayallerimizi beslemeye davet ediyorum. Beyaz kağıtlarınızı daktilonuza yerleştirin. Cephemiz yine çok büyük, derdimiz yine dünya kadar, konumuz yine insanlık. Hiç değilse, yaz yağmurlarını duyacak bir nöbetçi kalsın aramızda. Bu devasa karmakarışık gürültüde, tomurcukların pırtlayışını duyacak bir bekçi kalsın daktilonun başında. İnsanlığın nöbetçisi gibi. Harbiden büyük savaşına hazırlanıyor edebiyat. Karşımızda ilaç şirketleri, psikiyatristler, reklam şirketleri, holdingler! Bizler, Kleopatra'nın Leyla'nın kanına, gözyaşlarına bandırılmış bu soylu kelimelerin gerçek mirasçılarıyız. Dervişin bir tası vardır onunla yer, onunla içer, onunla uyur. Bizim tasımız kelimelerdir. Tas tas kelimelerle tarihin, insanlığın ağularını, zehrini, tasalarını içip içip, yalınayak yalınkılıç savaşacağız!

Hendekler kazıyorum kelimelerle, mancınıklar hazırlıyorum. Kendimi, hayatımı, edebiyatı ve Türkçeyi anlamak için.. İnsanlığa ve hepimizin çığlığına onurla kardeş olacak kelimeler düşlüyorum. Kayıtsızlık ölümüne çakılmış bu uzaylı yaratıklar gibi holding yazarları, gururu yeniden duysun, incinme duyguları oluşsun, acı duygusunu yeniden tanısın, hüznü öğrensin, diye, sürecek, beyaz kağıtların ve kapkara daktilo seritlerinin savaşı!

Yazmak, ruhun sırlarını başkalarına açma, askıdır. Ruhunun sırlarını holdinglere peşkeş çekenlerle işimiz olmaz, holdinglere pazarlanıyorsa "ruh" olmaz, "ahlak" olmaz. Tezelden, çabucak, ahlaka, çevreye, kendimize, kırlara, mehtaba, güzel sözlerimize dönmek zorundayız.

Düşmanımız çok güçlü. Haplar tam bir keramet ve tam bir mucize. Bu haplar, yeni bir din. Görülmeyeni gösteriyor, kilitlenmişi açıyor, içine kapanmışı coşkudan kudurtuyor, intihar eşiğini, yeniden canlandırıyor, İsa gibi, dokunduğunu kurtarıyor. Büyük müjde, bu haplar. Husumeti, nefreti, kini, karamsarlığı anında ortadan kaldırıyor. Baylar bayanlar, bu gördüğünüz haplar, boşlukta kanat çırpan melek gibi yapıyor sizi, yanında bir de "hoşluk" veriyor, yanında üç tane de kayıtsızlık veriyor. Baylar bayanlar, bedensiz, çevresiz, kültürsüz, sorunsuz, boş bir plastik bidon gibi mutlu yapıyor sizi, yanında ayrıca hürlük ve özgürlük veriyor! Kim sarılmaz bunlara. Hayatın tüm kabuslarını anında yok eden bu haplar, bizim gibi çürük çarık insanların derdine peygamber gibi koşuyor. Yapışkan, koyu, bulaşıcı karanlığımızı anında yokediyor, pırıl pırıl.

Anneler, babalar, çılgın çocuklarınızın sorunlarıyla üzülmeyin, haplar bir melek gibi yapıyor onları...

Ama ben, bu mucizevi haplardan daha güzel, daha etkili, daha vurucu, sarsıcı, yazarlar ve kelimeler tanıyorum.

Yaşam, bir insanlık fiyaskosuna dönüşüyor, haplanmışlar da bir yaşam taşır, ağırlığı, boyu posu, kimliği var, ama bu yaşamı asla tanıyamaz. Kim olduğunu bilir gibi, ama, gibi gibi, konuşur. Herkes etrafında çığlıklar duyuyor, ama ne olduğunu, kimin olduğunu bilemiyor. Bildikleri tek şeyi kimyaları söyler, telkin eder: "Ne olursa olsun, korkulacak birşey yok" diye teskin ederler. Kuşkunuz olmasın bir de her türlü buyruğu yerine getiren köpeklerdir, hemen baştan çıkacak kolaylıkta, herkesi beğenen kolaylıkta, tepkilerin ve reklamların oyuncağı olurlar!

Kelimeler de böyle güçlüydü bir zamanlar, gür ağaçlar gibi sert kabuklu saçları vardı, kim okursa hayranlıkla ağzımızda meyve şekeri gibi erirdi. Şimdi, kelimeler de güçsüzleşti, her yerde, herkes tecavüz etti onlara. Herşeyden korkuyorlar, ödleri kopuyor, artık kelimeler de uyuyamıyor. Bir başkasının gözlerine içine bakmaya cesareti kalmadı. Bir süslü, cici elbise giymeye çekiniyor, hepsi panik içinde. Neyin ne olduğunu, Tanrı'yı, tabiatı, insanı, yazarı, karıştırmış, şaşırmış durumdalar. Bugünlerde kimsecikler bakmıyor yüzlerine, yine de hiçbiri intihar etmedi, umutsuzluğa kapılmadı. Çünkü bu soylu kelimeler, asırların, tarihin aklını başından aldı. Dünya sahnesini bunlar süsledi. Alın yazımızı onlar yazdı. Sevda uykularımızı onlar gördü. Ne yazarlar gördü, şimşekleri bulutların arasından duvak teli gibi alıp yüreğimize koydu. Evrene, Tanrı'ya, tabiata dair ne biliyorsak, hangi düşü görüyorsak bugün, bütün bu duygu taşkınlıklarını onlar yerli yerine itinayla koydu. Yetmiyor yine de...

Bu büyük pazarda, solmuş ve değerini yitirmiş gibi bir kenara fırlatılmışlar, çöpten kağıt toplayan sefil çocuklar gibi, birkaç adam, üstüne balgam tükrükleri, kusmuklar, fırlatılmış bu çöplüğü karıştırıyor, kitapları karıştırıyor... Ruhumuzda gerçek bir parçalanma... Hepimizde bir panik, tarih, felsefe, yeniden yazılıyor, bu eski kitaplar ise yarayacak mı? Eskimiş kütüphaneler işimizi görecek mi?

Dünya edebiyatının eşsiz çocuk klasiği Pal Sokağı Çocukları'nı hepimiz seviyoruz, kahramanı Nemecek'e hepimiz hayranız. Pal Sokağı yine bir mahalle savaşına hazırlanıyor. Boka, girişilecek yeni savaşın hazırlıkları içinde. Gereb, Boka'nın yanına gelir: "Buraya eski bayrağımızı getirdim" deyip, cebinden buruş buruş olmuş küçük eski bayraklarını çıkartır...

Boka: "Hayır, biz bayrağı düşmanın elinden savaşarak alacağız. Eğer başaramazsak, zaten o eski bayrağın bize hiç gereği yok!...

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Biliyorum ki gecikmiş bir mektup bu. Herşeyden önce yaklaşık 3 senedir Leman okuyorum ve içimde boşluğu dolmayan çok şeker bir şey haline geldi. Alıştım sana napiim? Daha 17 yaşındayım ve öğrenmem gereken çok şey var hayattan...

Buradan öncelikle M.Bozdoğan'a seslenmek istiyorum: 27 Nisan 2002 tarihli Leman'daki mektubundan dolayı ona çok ama çok teşekkür etmekte fayda var. Bir de o yazısını çerçevelettirip duvarın bir köşesine asmak lazım. Belki duygu ve düşüncelerim yeterli olgunluğa ulaşmamış olabilir ama gerçekten de içimizde parıldayan güzelliklerin ve sönen hayellerin paylaşılması gerekiyor. Yorgun demokrat M. Bozdoğan'ın da dediği gibi Türkiye bir zamanlar onu ödüle boğarken daha sonra ona karşı göstermiş olduğumuz ilginç tavırlar Ahmet Kaya'yı canından bezdirmişti. Yine Yusuf Hayaloğlu Ağabeyimizin "Sonunda Kurtuldun Benden Şenolasın Ey Sevgilim Türkiyem" sözü o ince sitemi dile getirmeye yetiyor. Evet gerçekten de sevinebilirsin Türkiye, için rahat olsun!.. O küçücük yüreğim artık sensiz, ve artık ne yüzümüz gülüyor ne de gönlümüzdeki eski umutlarımız var, yine de var o umutlar ama olmuyor be! Sensizliğe alışamıyorum. Neden erken ayrıldın aramızdan? Herşeyimizsin sen, çoğu şeyi senle öğrenmedik mi? Dedim ya, küçücük yüreğim artık sensiz çarpıyor, ama olmuyor! Ve Leman... Aynı o eşsiz ve güzel duygularımı sana da besliyorum... Sizsiz yapamıyorum!..

Bir de unutmadan 25 Mayıs 2002 tarihinde "Ceketini yağmurlara asan" adlı yazısıyla gönlümü cezbeden Hakan Yalçın'a da çok çok teşekkür ediyorum. Demek yalnız değilim, demek aynı duygularla yaşayan, aynı özlemlerle duygulanan ve aynı hatıralarla içlenen arkadaşlarım var. İşte bu bende inanılmaz bir sevinç yaratıyor. Yine de yüreğimiz buruk değil mi? Artık yapayalnızız. "Yalnızız, yalnızlığım beni dinlemekte, yalan da olsa ne var ki bu şarkıyı söylemekte, yalan da olsa içimden bir bulut akıp gidiyor, yalan da olsa mutluyum ya bu bana yetmiyor" diyordu A.Kaya. Zaten bu sözü de şu anda onsuzluğu simgeleyen bir söz olarak kaldı kalbimde. Napiim be onsuz yapamıyorum!..

"Bilmelisin bilmelisin umutsuzluk yok, gidipte dönmemek var, gelipte görmemek var, bu bir veda şarkısıdır, yüzüne el sürmemek var" sözleriyle yine seni andık abi! Ve hala da anıyoruz... Erdemi rehberimiz olsun!.. Herkese kucak dolusu sevgiler. Siz sevgili Leman dostlarım, umarım beni yalnız bırakmazsınız. Her türlü düşüncenize açığım ve görüşlerimle de ilgili yazılarınız olursa lütfen yazın.

İyimser Bir Gül
16-11-2000@mynet.com

Herkese Merhaba;

Safranbolu'dan yazıyorum sizlere. Anadolu Lisesi öğrencisiyim. Ben de herkes gibi gülmek için iyi bir fikir dünyası olduğunu düşünüyorum. Yani sıkı bir Lemancıyım ve geleceğine şüphe ile bakan binlerce, yüzbinlerce öğrenciden biriyim. Sınav telaşı içinde biraz olsun gülebilmemi, aynaya baktığımda yüzümdeki o sıkıcı havayı atmamı sağlayan sizlere teşekkür ederim. Sistem bozukluklarıyla dolu ülkemizde, antidemokratik uygulamaların arttığını ve yaşamın her geçen gün biraz daha çekilmez olduğunu görmek gerçekten kötü. Şimdi karamsar olduğumu düşüneceksiniz benim. Yok yok değilim. Umut dolu yarınların beni, bizi beklediğine inanıyorum.

Her şeyin Leman dünyası kadar güzel ve eğlenceli olması dileğiyle.

Alev Sarıbakkaloğlu

O'nun öğrettikleri

Hergün görürdüm. Gün boyunca iki-üç kez geçerdi evimizin önünden. Hali, tavrı pek göstermezdi ama vücudu yaşını ele verirdi. Tam olarak bilmesem de yalpalayarak yürüyüşünden, yüzündeki derin çizgilerden ve ellerinin üzerinde beliren çizgilerden yaşının hayli geçkin olduğu belliydi. Hakkında pek bir şey bilmiyordum. Hayvanları sevdiğini mesela çok sonra öğrendim... Bir gün bizim evin önündeki köpeğimle konuşurken gördüm onu. Neler söylediğini duyamadım ama yüzünde çocuklarla konuşur gibi çocuklaştırdığı bir ifade vardı... Evimizin önünden geçerken gençlere taş çıkartırcasına çevik bir hareketle eğilip yerde gördüğü çöpleri alır, çöp kutusuna atardı. İlk gördüğümde hayran olmuştum bu hareketine. Doğada kaybolur gider, rüzgar alır götürür nasıl olsa diyerek yere attığım çöpleri düşündüm. Utandım... Uzun zaman oldu onu görmeyeli bizim evin önünden geçerken. Hâlâ yaşayıp yaşamadığını, kim olduğunu ya da hergün nereye gidip geldiğini bilmiyorum. Bildiğim sadece tek bir hareketiyle bana çok şey öğrettiği... Şimdi ben de yolda gördüğüm çöpleri doğaya terketmiyorum. Herkes onun gibi duyarlı olsaydı çevre kirliliği diye bir sorun hiç olmazdı belki...

5 Haziran Çevre Günü. Temiz Çevre... Temiz Toplum... Misss gibi hava... Temiz düşünceler dileğiyle... Sevgiler.

Munise

Merhabalar!

Leman'a gönderdiğim "Pes Ediyorum" başlıklı yazı üzerine yapılan yorumlar için birkaç satır yazma ihtiyaci duydum. Barış arkadaş çelişkili bir mektup olduğundan bahsetmişti. İlk sevmenin heyecanıyla sana gelmiştim ve bir kez daha öğrendim aşkın renginin siyah olduğunu. İlk sevmelerin heyecanını biliriz sanırım. Ne söyleyeceğini bilmemekten, gözlerini kaçırmalardan, kalp atışlarına varana dek değişik bir duygu kaplar benliğimizi. Bir kez daha bu duyguları yaşayarak geldim sana ve bir kez daha öğrendim aşkın renginin siyah olduğunu. Söylemek istediğim buydu. Ben duygularımı, acılarımı büyük bir yoğunlukla yaşadım. Bundan dolayı herhangi bir çelişki yok. Emin olabilirsin. Sen de Bergamalı. Ayrıca benim söylediklerimin seninle, senin söylediklerinin benimle alakası yok. Yanlış kişilerden bahsediyoruz. Acılarımın sahibi sen değilsin. Ayrıca ben konuşmasını da pek beceremem. Neyse Leman okurlarından da, çalışanlarından da özür diliyorum. Sayfayı fazlasıyla işgal ettim sanırım... Bergamalı köylülülere selam! Eyvallah!

Nur-u Siyah

Selam Olsun Malatya'dan!

Yeniliklerin çok çabuk eskidiği, tüketimin akıl almaz bir bilinçsizlikle yapıldığı, gençlerin günden güne kaosa sürüklendiği (büyük bir çoğunluğu) ve yurdum insanı olmamaya özen gösterdiği bir hâl aldı buralar. Bu sebeplere yakın sabaplardan olsa gerek ki, belki de Doğunun başlangıcı haritada!..

Emperyalizmin salvoları şehrimizde. Hepsine birden dur diyebilmek imkansız. O kadar kalabalıklar ki, yalnızlığımızdan utanç duyuyoruz... Yaklaşık iki senedir MkDomald's'ın şehrin göbeğinde (o kadar göbeğinde ki, İsmet İnönü heykeli ile karıştırdık...) verdiği savaşta mağlup olması, biraz olsun duygulandırdı bizi. Malatya'yı bilenler, kapalı çarşıyı elbet bilirler; eskiden üzerinde sevgililerin o merkezi yerde, o kalabalık yerde, kimseye aldırış etmeden, köşe-bucak saklanmadan oturabildikleri, soğuk limonata tadında aşkın mayhoşluğunu yaşadıkları küçük bir açıkhava kafeterya... Bir günde yıktılar o kafeteryayı. İki senedir çelik yığını; ve dün; işte o çelik yığını da yıkılıyor. Kaynakçılar iş başında; mesai çoktan bitti, saat 21:00! Şimdi bir hurda yığını ve yeri hurdalık.

Bizim şehrimizde kebapçılar, lahmacuncular, köftecilerimiz var, onların çocukları ve işçileri var ve bizler varız. Biz olduğumuz sürece hurdacı Cafer amcanın yüzü hep gülecek.

Valimizin katkısını inkar edemeyiz; aslında tepkisi; "İsmet İnönü heykeline saygısızlık olur, bir de valilik binasının önünde yabancı sermaye". Tabi resmi görüş bu açıklamayı öngörür... Lakin sonuç tatmin edici. Sizlere bir fotoğrafını çekip yollamak isterdim, bence tarihi bir olay, ama yıkımı aceleye geldi, makinem yanımda yoktu. Aslında bir fotoğrafta şirkete yollanmalıydı, belki yeni logoları için kullanırlar.

Tüm Leman okuyucularını ve emekçilerini yüreklerinin ucundan öpüyorum.

Selam olsun; ve de ohh olsun!

Mutik

Merhaba Leman Dostları!

Yaklaşık dört senedir LEMAN okuyorum. En çok da Okur Mektupları köşesini seviyorum. Sebebi şu: Çünkü yalnız olmadığımı anlıyorum. Yani yurdun dört bir yanında kendisi gibi düşünen insanların var olduğunu görmek insana büyük bir mutluluk veriyor. Özellikle karşıt görüş bile olsa ve hatta eleştiriler bizzat kendisine yönelik de olsa, bunları yayınlama cesaretini göstermesi Leman dergisinin farklı ve tek olduğunun göstergesidir.

Leman'la Nihat Genç abimizin bir yazısını okuyarak tanıştım. O gün bugündür bu kronik hastalığa yakalanmışım. Nihat abinin "Karayolu" başlıklı yazısında sözünü ettiği doğa katliamının acısını bir Karadenizli olmasam da yüreğimde hissediyorum. Fakat benim anlamadığım, biz okurlarını neden cezalandırıyor. Yani yazarlığı bırakacağını söylüyor. Peki abi, bu kadar hırsızın, hortumcunun, çetecinin anasını kim s.....k. Bir yakınımın 10-12 yaşlarındaki oğlu beyninde tümör olduğu için Bursa Devlet Hastanesi'ne yatırılıyor. Doktoru babasına özel muayenehanesinin kartını veriyor. Fakat yeşil kartlı olduğu için baba bu teklife yanaşmıyor. Hastanedeki çocuğun durumu gün geçtikçe kötüye gidiyor. Sonuçta baba çaresiz, borç-harç edip doktorla görüşüp çocuğunu özel muayenehanesine getirmek istediğini söylüyor. Ve Doktor, babaya aynen şunu söylüyor: "Aklın başına geldi mi?" Nihat abi söylesene, sen yazarlığı bırakırsan bunların anasını s.....meye kim devam edecek. Abi sen yazarlığı bırakırsan ben de okumayı bırakıcam, yemin ettim. Sen yazmamakla belki bir şey kaybetmezsin ama ben okumazsam çok şey kaybederim. Lütfen yazmaya devam et. Kalemin hiç susmasın. Seni ve bütün Lemancı dostlarımı yüreğimdeki sonsuz sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

(Mesleğini onuruyla ve hakkıyla yapan bütün Doktorlardan özür diliyorum. Onlar bu küfrün dışındadır)

Cesaret

Matematik Bölümü Müşterisi!..

Öncelikle Eskişehir'den hepinize kucak dolusu sevgiler ve saygılar... Böyle bir aileye sahip olduğum için gurur duyuyor, ancak yaşadığım ülkenin bizlere sunduğu imkanları düşündükçe bir o kadar da huzursuz oluyorum.

Anadolu Üniversitesi Matematik Bölümü öğrencisiyim. Ancak korkarım ki hazırlanan yasa tasarısıyla 15 Haziran 2002'den sonra soranlara "ANADOLU ÜNİVERSİTESİ MATEMATİK BÖLÜMÜ MÜŞTERİSİMM" demek zorunda kalacağım. Kimbilir belki de zorunlu emekliliğe ayrılacağım. Neden mi? İşte nedeni...

Çok sevgili büyüklerimizin bize olan sevgilerini belli etmek ve bizim eğitimimizde onların da katkısının bulunduğunu göstermek için hazırladıkları (YÖK yasa tasarısındaki) dönemlik harçlar (yorumsuz);

TIP FAKÜLTESİ: 3 Milyar, YABANCI DİLLER YÜKSEK OKULU: 2 Milyar 345 Milyon, KONSERVATUAR: 1 Milyar 675 Milyon, MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ 600 Milyon, FEN FAKÜLTESİ 505 Milyon, İLETİŞİM, HUKUK, İŞLETME, İKTİSAT FAKÜLTELERİ: 455 Milyon, EĞİTİM FAKÜLTESİ: 402 Milyon, MESLEK YÜKSEK OKULLARI: 305 Milyon Türk Lirası olarak belirlenmiştir.

Üniversiteleri ticarethane, öğrencileri müşteri ve bilim insanlarını tüccar olarak gören bir zihniyetle hazırlanan bu yasa tasarısı sayesinde bakalım kaçımız mezun olup, bu vatanın gelişimi ve ilerlemesi için faydalı bir şeyler yapabileceğiz.

Evet Nihat Abi, söz sırası sizde... Saygılarımla...

mateminb@hotmail.com

Merhaba Leman Okurları;

4 Haziran 2002 tarihinde Leman okurken birden mektup yazmaya karar verdim ve haykırmak istediğim duyguların bir parçasını sizinle paylaşmak istedim. Leman okumaya başlayalı henüz altı ay kadar oldu. Bu altı aydan sonra sizin sayenizde haksızlıklara, sömürücülüğe, kirli siyasete, peşkeşçilere artık dur demek istiyorum.

Burası Giresun'un küçük bir sahil kasabası, şimdilik; şimdilik diyorum çünkü; Nihat Genç ağabeyimizin, Leman'ın 547. sayısındaki "Karayolu" yazısında yazdığı gibi birkaç ay sonra sahil kasabası yerine karayolu kasabası olarak anılacak, sahilsiz bir deniz düşünülebelir mi? Bunu nasıl anlamıyorlar? Buna nasıl göz yumuyorlar? Bu "Karadeniz Sahil Yolu"nun perde arkasında hangi dolaplar dönüyor? Sonra onlar Karadeniz'e geldiklerinde denize bakınca hiç mi utanmayacaklar? Hiç mi vicdanları sızlamayacak? Pardon utanma ve vicdan sızlamasından mı söz ettim, onlarda bu saydıklarım olsaydı T.C. zaten bu duruma gelmezdi... Bütün Leman ailesini selamlıyorum.

Çakıltaşı

Merhaba

Ben Abdurrahman, Adıyamanlı'yım. Ve Balıkesir'de Mat. Öğr. 3.Sınıfta okuyorum. Ben Adıyamanlı bir kürt Alevisi olarak Leman'ın 551.sayısındaki Nihat Genç'in "Kızıl topraklar" yazısından dolayı hepinize teşekkür ediyorum. Bu yazısında Alevilik olgusu hakkında çok güzel noktalara değinmiş. Ve Mahzuni Şerif ve onun Alevilik felsefesi hakkında yazdıklarına çok duygulandım, hüzünlendim. Leman'ın okuyucusu olarak hiç yazı göndermemiştim. Umarım verdiğim yazıyı beğenir ve yayınlarsınız. Ve ayrıca Leman'a olan biten haksızlığa (IMF, kürt sorunu vb.) karşı gösterdiği duyarlılıktan dolayı teşekkür ederim. Mutlu ve umutlu günler...

Hüzün

İlk haziran gecesi bir umut beklercesine keman sesiyle dolan sinemde taşan hüznü. Salmışın ayın mahzun ışığına doğru. Bir coğrafya ki, haritası içime çizilmiş, ışıldayan kırmızısı, mavisi, yeşiline kadar boyanmış gönlüme. Orada binlerin nefesi, sesi, haykırışı, ayın mahzuni ışığını andıran bakışı sineme kazınmış. Bu sesler, boyanmış renkler binlerce sene öncesinden kalbime sinmiş, orada mesken edinmiş. Orada güneş bütün merhametiyle ışıldar ve yıldızlara uzandığında dokunurmuşcasına yakın. Parlaklığı avuçlarımızdan taşar. Orada ışığın karanlıkla, umudun umutsuzlukla, sıcağın soğukla mücadelesi var. Aşk orada alevle avuçlarda yıkanıp azmiyle, ateşiyle yüreklerde mesken edinir. Ve sabahın ilk ışıklarıyla gözler mahmurlaşıp ilk vakitler taze dünyalara Andlar ve Marşlar okutulur. Bunlar dar vakit, gülün o yaşadığı sarhoşluk değil. Gülün maviye söylediği ağıtlardı, stranlardı... Bahar çiçeklerinin kokusu dolsun o kara sevgilinin içine ve bahan dokunarak, yani hülyalarında görmeyerek yalnızca gözleriyle kırmızının, mavinin, sarı ve yeşilin ahengini görsün... Yürüdüğü yollarda bastığı kara dikenler bana dağlansın. Işığın karanlığa mücadelesi sürsün. Bütün azmi ve aleviyle. Burdan seslensem bilmem duyar mısın, mavinin kayıp gittiği ve yalnız yıldızların parlayıp bir fasıl dudaklarımdan dökülen sözleri. O coğrafya ki, binyıllardan bu yana kırmızıda. Ve mavi bazen kayıp gitmiş insanlardan. Sen ki, kırmızılardan çıkıp bende maviyi yaratan kara gözlü sevgilisin. Elimizde taşıdığımız, aşkın bir nar çiçeğidir. Ve beyaza giyinir güneşin ışığında kavruldukça. Hayatın bütün renkleri, azmiyle ve varoluşuyla yüreklerimizde çığ gibi büyüyüp aşkı, barışı var etmesi dileğiyle...

Abdurrahman Atay

Yalan Yüzler...

Merhaba "özgür" Leman... Ben üç senedir her hafta Leman'ı diğer okurlar gibi heyecanla bekleyen ve aldığım gibi okuyan milyonlarca Leman okurundan biriyim.. Leman okumak bir hastalıktır. Ama insana huzur veren, içimizdeki ateşi körükleyen bir hastalık. Bu hastalık bana babamdan kaldı. Babam gençliğinde okuduğu Leman'ları bir gün sanki bir hazine devredermişçesine çıkarıp bana verdiği zaman hayatımın değişeceğini anlamıştım. O anı ömrümün sonuna kadar unutamam.

Ne zamandır size ve Nihat Abi'ye yazmak istiyordum. Her yazısını büyük bir titizlikle okuyup, notlar çıkarıp, kendi hayatıma yansıtmaya, onlardan kendime dersler çıkarmaya çalışıyorum. Abi, benim şu andaki derdim, kaldığım dersane yurdu.. Şu saçma sapan eğitime lanet ederken hayatta daha nelerin olduğunu bu yurt sayesinde gördüm.. Dersane yurdu dedim, evet dersane yurdu. Maalesef gelişelim diye geldiğimiz bu yurtta, öğretmenlerin hiçte dışarıdan görüldüğü gibi olmadığını, yenilikçi diye takılan bu "Kırklareli Hızırbey Eğitim Dersanesi" yönetiminin tam bir Fethullah Gülen hayranı olduğunu gördük.. Her yerde ve her zaman bu "Hoca Efendi" dedikleri Fethullah Gülen'in muhabbetini yapmaktan çekinmediler. Ve her zaman "biz böyle bir dersane değiliz" diye direttiler.

Abi insanların artık dini sömürmelerinden, başkasının adını kullanarak kirli işler çevirmesinden bıktım. Biz burada ne kadar başkaldırırsak, bize okadar ters tepki veriyorlar. Yemekler de iğrenç çıkıyor. Dünyanın parasını verdik buraya. ama gel gör ki hergün kuru fasulye-pilav yiyoruz. Bu paralar nereye gidiyor? Fethullah Gülen'in o ağızlarından hiç düşürmedikleri yurt dışındaki okullarına mı akıyor bu paralar? Abi yazılarında bir dile getir de herkes anlasın doğruyu. Bunlar dinimizin yüz karaları. Böyle din anlayışı olmaz! Kimseye böyle dini sevdiremezsin! Şu ülkede hiç iyiye giden birşey yok mu? ÖSS'ye hazırlanıyoruz, geleceğimiz karanlık... Silkinsin herkes! Yeni bir değişim lazım şu Türkiye'ye.. Hadi herkes "Ahmet" abimizin seneler önce yaptığı gibi artık "Başkaldırıyorum" desin. BAŞKALDIRIYORUM!

Yakamoz

Merhaba Lemancılar!

Ben yaklaşık 3 aydır Leman okuyorum ve tam anlamıyla bir "LEMANKOLİK" olduğumu söyleyebilirim. Leman'la gündemi takip ediyor, Cezmi Ersöz'de kendimi buluyor, Nihat Genç'de gerçekleri görüyor, Deli Cevat'ta doyasıya gülüyor...vb. birçok tat alıyorum Leman'dan. Üstelik halk diliyle yazılmış olması (küfürler, şiveler...) çok daha yakın hissetiriyor Leman'ı bana. Öyle ki Leman yazar çizerlerinden biriyle karşılaşsam, hemen "ne haber abim?" den sohbete başlarım gibi geliyor; öyle gerçek, yakın, sıcak, içten, samimi...

Leman bana, okuma alışkanlığı yanında içtenlik, gerçekçilik, **"cesaret"**, rahatlık.. vs. birçok şey kazandırdı. Neden bu kadar geç kaldım bu dergiyi okumakta?! Ben Ç.Ü. öğrencisiyim ve şu ana kadar kendimi geliştirmek adına attığım en büyük adım diyebilirim Leman için. Önceleri gıcık olurdum böyle övgü dolu mektuplara –şu an bana da gıcık olanlar vardır– Ama tiryakiler beni çok iyi anlıyorlardır eminim. Amacım, bir teşekkürle de olsa emeğin karşılığını vermek! bana kazandırdıkları artılar için Leman'a teşekkürü bir borç biliyorum. Tüm Lemancılar'ı sevgiyle kucaklıyorum. SAĞOLASIN!

Melek

Nasıl Anlatmalı Hayatı

Kendimi bildim bileli mizah dergileri okurum. Ufak dünyamda bir başka hayattı benim için çocukken harçlıklarımı biriktirir dergi alırdım. Bunları neden şimdi yazdım; çünkü güzel günler geride kaldı. Artık büyümüştüm ve hayat o kadar komik değildi. Hele bir de iş dünyasına atılıp ayakta durma savaşa başladı mı o zaman bir kez daha anlarsın gerçekten neyin komik olduğunu. Acaba komik olan hayat mı yoksa senin ayakta kalmak için attığın taklalar mı? Artık büyümüştüm, her şey için daha çok çalışıyor hayata daha fazla kafa tutmaya başlıyordum. Onu yeneceğim derken aslında onun istediği kalıba giriyor ve daha fazla yok oluyordum. Yaşamımı erteleyemiyordum çünkü sorumluluklarım vardı. Her gün kendime bunun özel bir gün olduğunu söyliyemiyorum, eğer görmeye, dinlemeye değeceğini bilsem de yapamıyorum çünkü ben gerçek dünyada yaşıyorum. Çünkü benim, benden sonra geleceklere sorumluluklarım var, benim bu hayatın bir yerlerine nokta koymaya ihtiyacım var. Evet siz de hayatın her anında "yarın burada olmayacağımı bilseydim acaba ne yapardım" diye düşünüyorsanız bırakın hayatı ve ıssız bir adaya gidin. Hayatın içindeki güzellikleri sadece kendinize mal etmeden, arkanızdan gelecek yeni nesiller için de bir şeyler yapın ve bu hayatı sakın toz pembe görmeyin. (18 Mayıs 2002/20 sayınızdaki "Okur Mektubu" köşesinden Sn. Sertan'a hitaben)

Sevgiyle kalın.

Dinçer Aktaş

Geçen Haftanın

Olayı: Dünya kupası başladı (ama es geçilmiş)

Lafı: Yürü be başkanım kim tutar seni!.. (imzasız)

Gafı: Anadolu'da kutsal gün olarak bir dindarların cuma'sı var, bir de Lemancıların cuma'sı! (diyen Lütfü Oflaz, kendisi sanırım hristiyan)

Elde Var Sıfırı: VÖSYM sorularını çalan Sabah gazetesi yazarları hakkında Sefer espri bulup V.Ö.'ye destek çıksın.

Akıllısı: Deli Cevat'ı yayından kaldıranlar.

Şu İşe Bak'ı: Gericiler geliyor, kollayın gerinizi! (LO) (Bu halk kimlerden gerisini kollaması gerektiğini iyi bilir)

Ayıbı: İmzasız karikatürler

Delikanlısı: Vedat Özdemiroğlu

Utanmazı: Kemal Aratan (Azmışsın sen kızım karikatürü)

Nasihatı: Okuyucu karikatürleri yayınlanması okuyuculara çağrı yapılarak karikatür gönderilmesini istenmesi.

Yalanı: Gericiden kolla gerini!

Talanı: L.O. ve Met Üst'ün talan ettiği sayfalar.

Vah Vah'ı: Deli Cevat'ı bu hafta yayınlamışız.

Okuyucuların mektuplarında pek az eleştiri olanlara yer veriliyor. Bu mektupları da gönüllü avukatlar onlara tepki versinler diye yayınlanıyor. Bu eleştirilere belki destek mektupları da geliyordur ama onlar yayınlanmıyor.

Bir eserin beğenilmesi çok kişi tarafından takip edilmesi nasıl memnuniyet verici ise o eserin eleştirilmesi de gayet doğaldır. Anket yapılsa (bir zaman böyle bir anket yapılmıştı) sonuçları da okuyucularla paylaşılsa. En az beğenilen eserlerin yerine başka eserlere yer verilse daha iyi olur.

Ali Akın - Mersin

ÖTE TÜRLEER, IŞIL IŞIL AKIŞLAR DERGİ
ATOM
SENİNLE ŞÖYLE AŞİVAN MEZARLIĞI'NA DOĞRU Bİ UZAYALIM BEBEĞİM!..
HAZİRAN SAYISI KOPTU GELDİ!..
UZAY CİNLERİ
BATSIN BU DÜNYA
Dİ-CEY EŞŞEK
KEFİLİZ... ÖZELLİKLE BU SAYISI, YAZLIKTA, TATİL KÖYÜNDE OLMASANIZ BİLE FRUKO'YLA TEK DOZ ALINDIĞINDA YAZ AŞKLARI YARATIR... AYRICA YAYLA HAVASI KOKLATIR!

Metin Kaçan'ın "Adalara Vapur" adlı kitabı Gendaş Kültür'den çıktı!..

LeMan
SAYI: 553
15 HAZİRAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22 **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

SÜPER BOYSAL & ULTRA-İLLALLAH, ÖTE-NÜKLEER EKSINLARI!

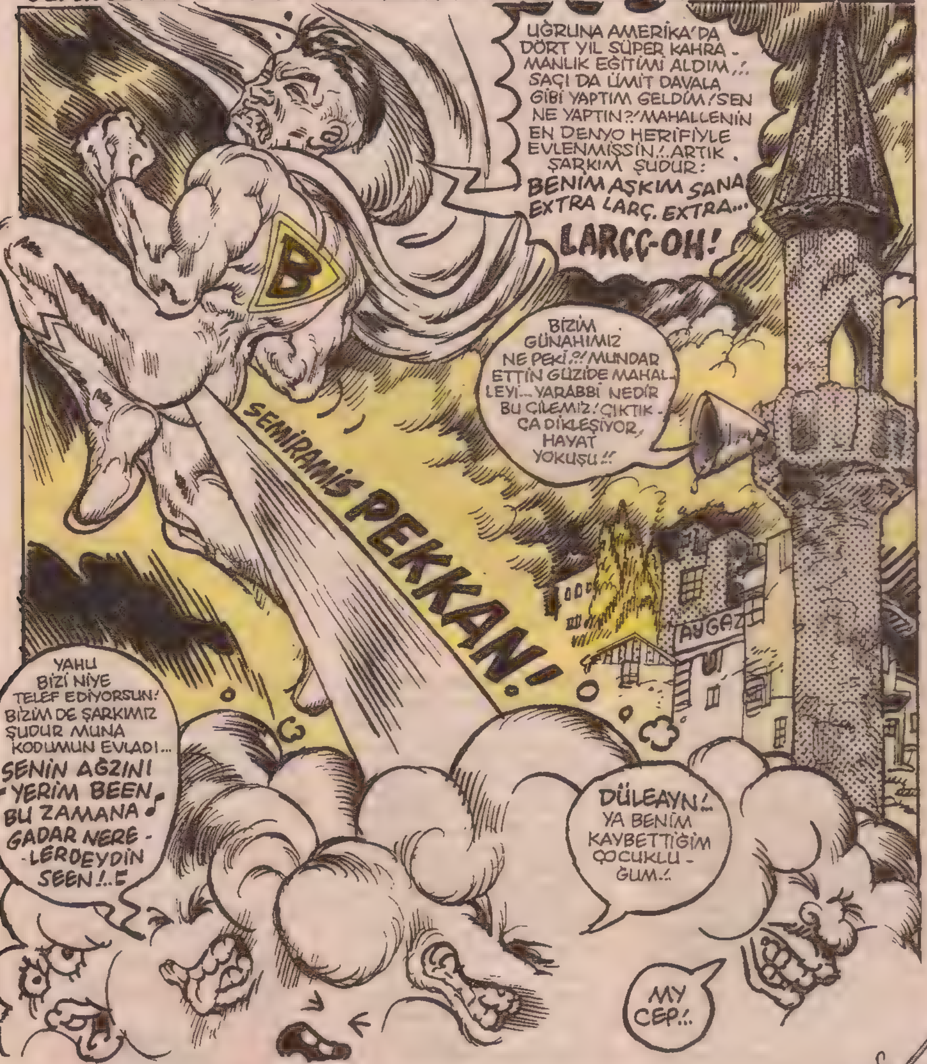
UĞRUNA AMERİKA'DA DÖRT YIL SÜPER KAHRAMANLIK EĞİTİMİ ALDIM,!.. SAÇI DA ÜMİT DAVALA GİBİ YAPTIM GELDİM! SEN NE YAPTIN?! MAHALLENİN EN DENYO HERİFİYLE EVLENMİŞSİN!.. ARTIK ŞARKIM ŞUDUR: BENİM AŞKIM SANA EXTRA LARÇ. EXTRA... LARÇÇ-OH!
BİZİM GÜNAHIMIZ NE PEKİ?! MUNDAR ETTİN GÜZİDE MAHALLEYİ... YARABBİ NEDİR BU ÇİLEMİZ! ÇIKTIKÇA DİKLEŞİYOR, HAYAT YOKUŞU!!
SEMİRAMİS PEKKAN!
AYGAZ
YAHU BİZİ NİYE TELEF EDİYORSUN! BİZİM DE ŞARKIMIZ ŞUDUR MUNA KODUMUN EVLADI... SENİN AĞZINI YERİM BEEN, BU ZAMANA GADAR NERELERDEYDİN SEEN!..E
DÜLEAYN!.. YA BENİM KAYBETTİĞİM ÇOCUKLUĞUM!..
MY CEP!..

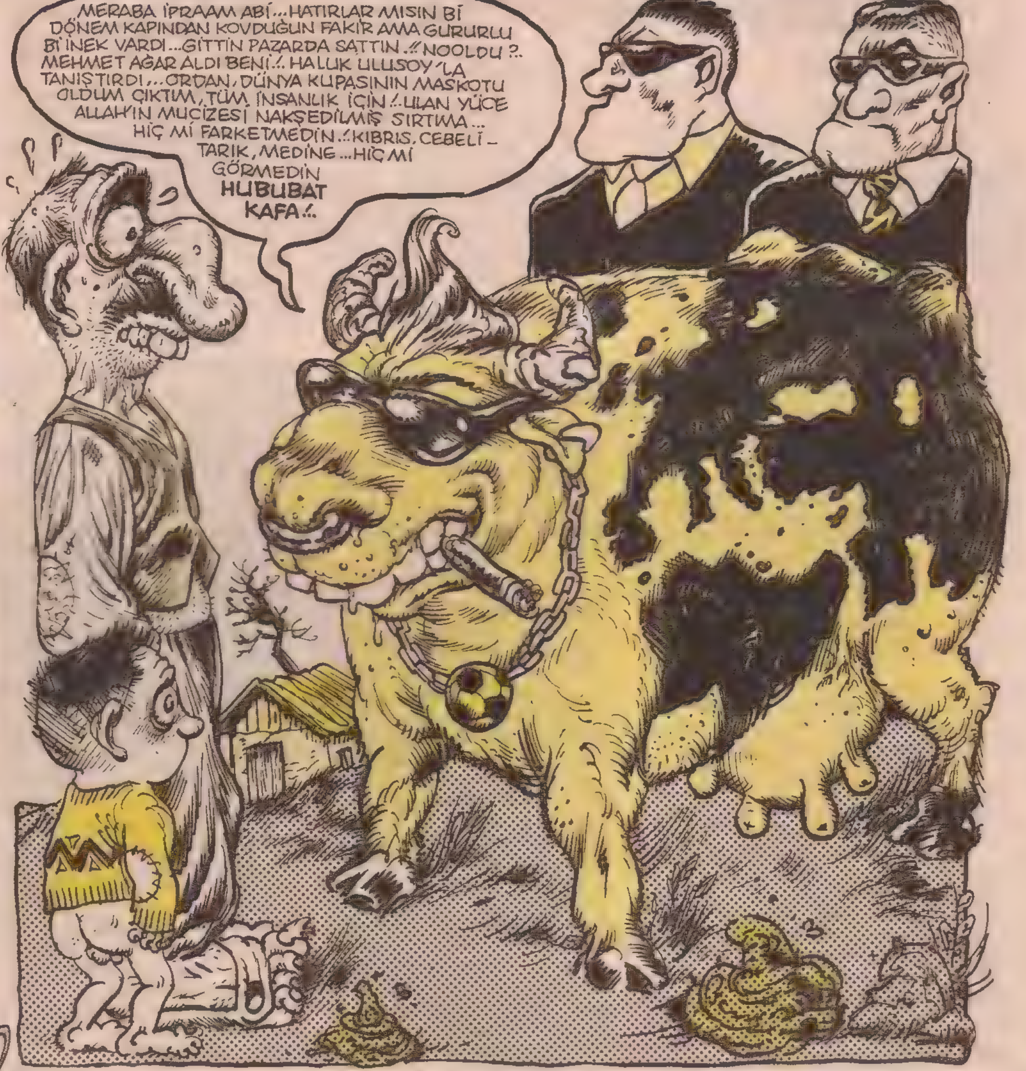
MERABA İPRAAM ABİ... HATIRLAR MISIN Bİ DÖNEM KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA GURURLU Bİ İNEK VARDI... GİTTİN PAZARDA SATTIN!! NOOLDU?.. MEHMET AĞAR ALDI BENİ!.. HALUK ULUSOY'LA TANIŞTIRDI,.. ORDAN, DÜNYA KUPASININ MASKOTU OLDUM ÇIKTIM, TÜM İNSANLIK İÇİN!.. ULAN YÜCE ALLAH'IN MUCİZESİ NAKŞEDİLMİŞ SIRTIMA... HİÇ Mİ FARKETMEDİN!.. KIBRIS, CEBELİTARIK, MEDİNE... HİÇ Mİ GÖRMEDİN HUBUBAT KAFA!..

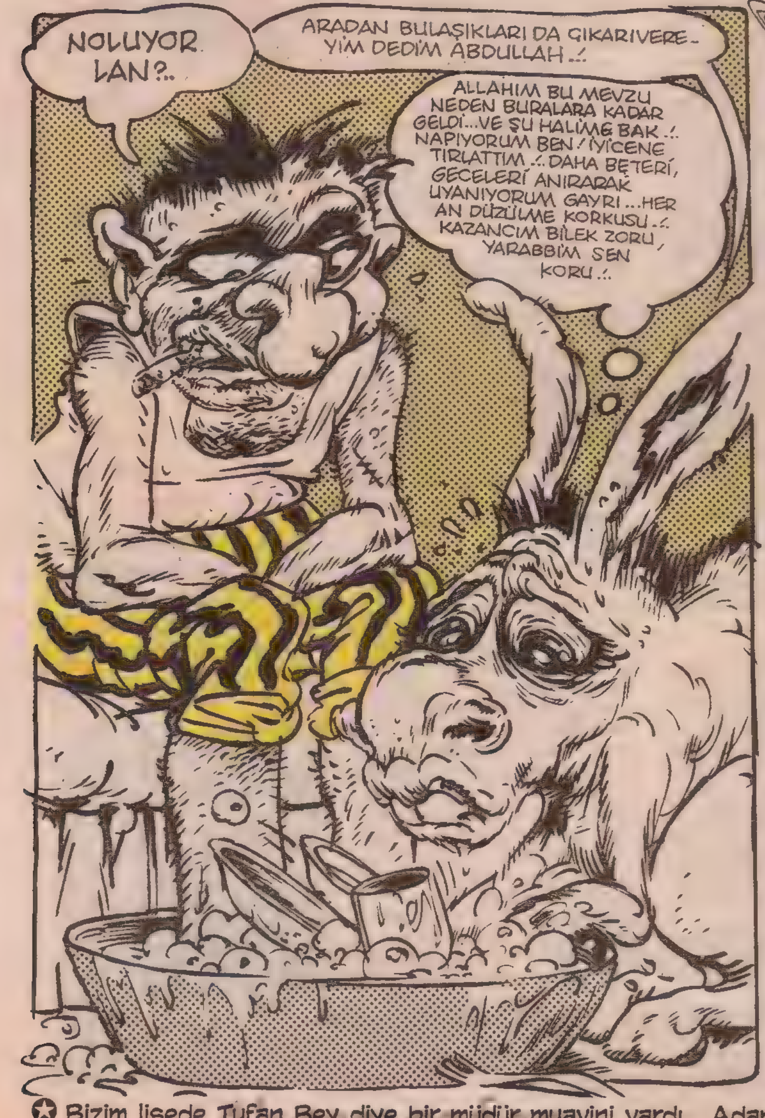
NOLUYOR LAN?..
ARADAN BULAŞIKLARI DA ÇIKARIVEREYİM DEDİM ABDULLAH!..
ALLAHIM BU MEVZU NEDEN BURALARA KADAR GELDİ... VE ŞU HALİME BAK!.. NAPIYORUM BEN! İYİCENE TIRLATTIM!.. DAHA BETERİ, GECELERİ ANIRARAK UYANIYORUM GAYRI... HER AN DÜZÜLME KORKUSU!.. KAZANCIM BİLEK ZORU, YARABBİM SEN KORU!..

BU DA OLDU, TAM OLDU MEMLEKET!?!

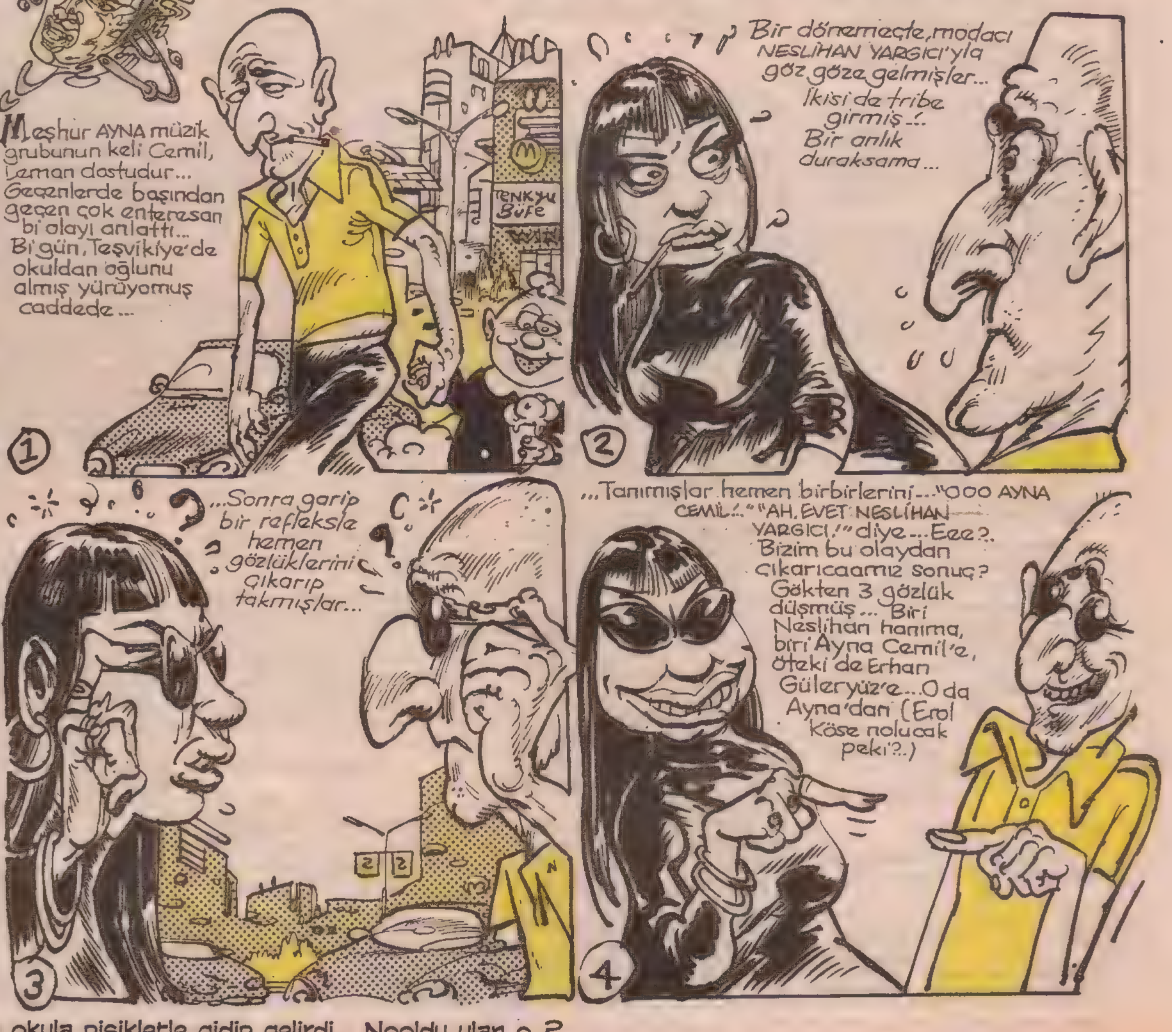
Meşhur AYNA müzik grubunun keli Cemil, Leman dostudur... Geçenlerde başından geçen çok enteresan bi olayı anlattı... Bi'gün, Teşvikiye'de okuldan oğlunu almış yürüyomuş caddede...
TENKYU Büfe
①
Bir dönemeçte, modacı NESLİHAN YARGICI'yla göz göze gelmişler... İkisi de tribe girmiş!.. Bir anlık duraksama...
②
...Sonra garip bir refleksle hemen gözlüklerini çıkarıp takmışlar...
③
...Tanımışlar hemen birbirlerini... "OOO AYNA CEMİL!.." "AH, EVET NESLİHAN YARGICI!" diye... Eee?.. Bizim bu olaydan çıkarıcaamız sonuç? Gökten 3 gözlük düşmüş... Biri Neslihan hanıma, biri Ayna Cemil'e, öteki de Erhan Güleryüz'e... O da Ayna'dan (Erol Köse nolucak peki?..)
④

✪ Bizim lisede Tufan Bey diye bir müdür muavini vardı.. Adam okula pisikletle gidip gelirdi.. Nooldu ulan o ?

554

22 Haziran 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/25- 650.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

MİLLİ TAKIM İLAÇ GİBİ

Ekonomisi sürüngeni oynayan, götü boktan, başı IMF'den kurtulmayan, borsası hep taban, doları, eurosu tavan yapan, dürrük siyasetçilerin elinde ser-sefil olmuş yurdum insanının yüzünü milli takım güldürdü... Herşeyiyle, her kurumuyla iflas bayrağını dikmiş ülkenin sorunları şimdilik unutuldu...

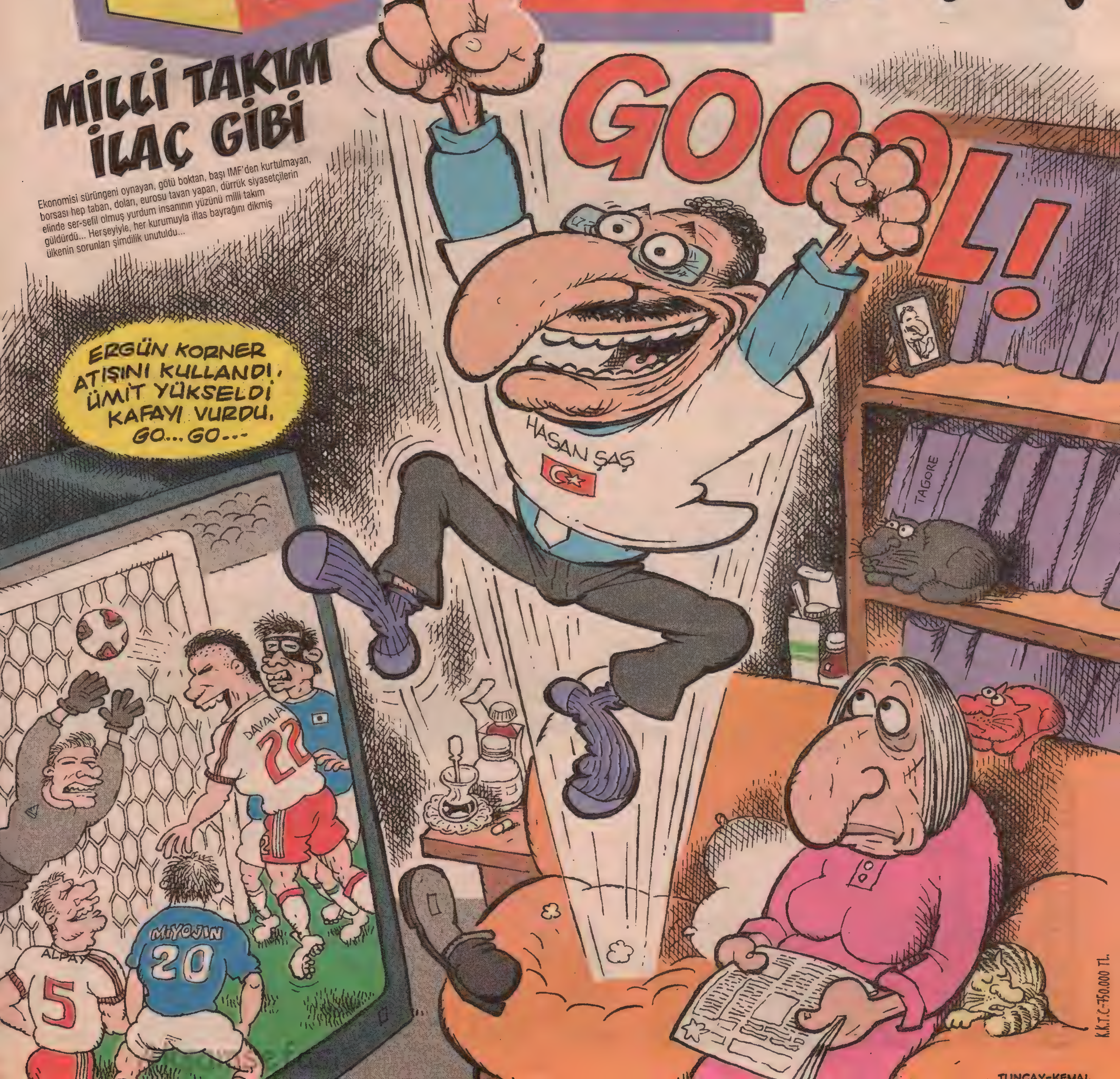
GOOOL!
ERGÜN KORNER ATIŞINI KULLANDI, ÜMİT YÜKSELDİ KAFAYI VURDU, GO... GO...
HASAN ŞAŞ
TAGORE
DAVALA 22
ALPAY 5
MIYOJIN 20
TUNCAY-KEMAL

K.K.T.C-750.000 TL.

Düşünceli Esnaf Kalimero Kuntay...

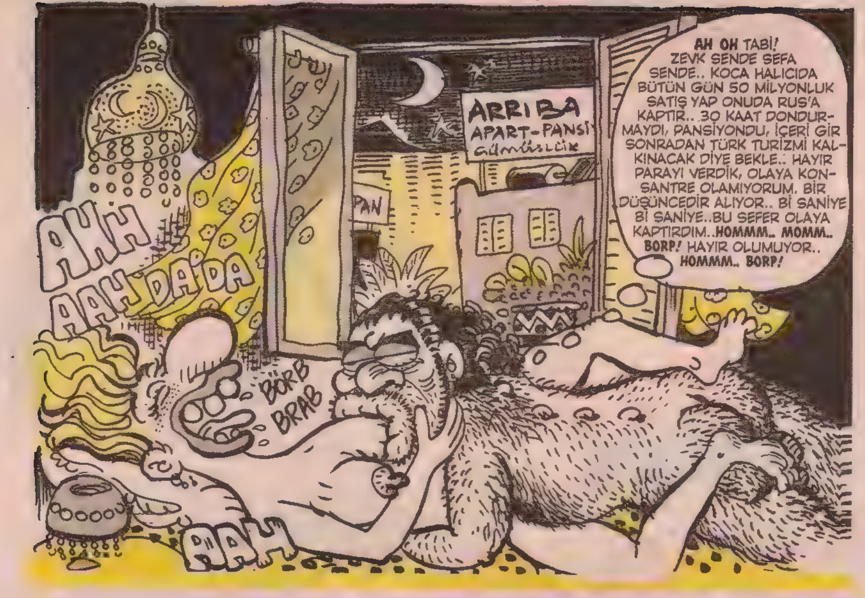
AH OH TABİ! ZEVK SENDE SEFA SENDE.. KOCA HALICIDA BÜTÜN GÜN 50 MİLYONLUK SATIŞ YAP ONUDA RUS'A KAPTIR.. 30 KAAT DONDURMAYDI, PANSİYONDU, İÇERİ GİR SONRADAN TÜRK TURİZMİ KALKINACAK DİYE BEKLE.. HAYIR PARAYI VERDİK, OLAYA KONSANTRE OLAMIYORUM. BİR DÜŞÜNCEDİR ALIYOR.. Bİ SANİYE Bİ SANİYE..BU SEFER OLAYA KAPTIRDIM..HOMMM.. MOMM.. BORP! HAYIR OLUMUYOR.. HOMMM.. BORP!
ARRIBA APART-PANSİ gümüşlük
PAN
AHH
AAH DA'DA
BÖRB BRAB
AAH

Dünya Kupası-Komplo Teorileri

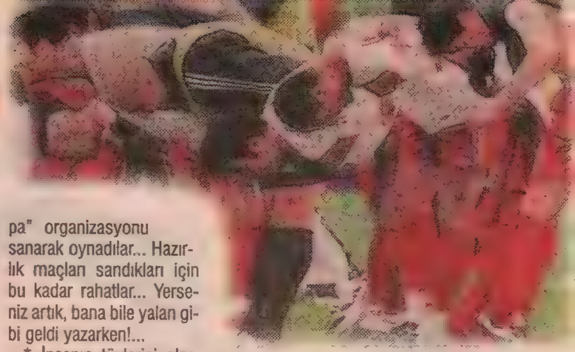

Ruslar, yeni dünya kupası topu Feverona'nın hileli olduğunu ve Japonlar tarafından uzaktan kumanda aletiye çalıştığını iddia ettiler birkaç gün önce... Türkiye-Japonya maçı bu iddianın 'dravdan' olduğunu gösterdi veya uzaktan kumandanın pili bitti!.. Sanmayın ki komplo teorileri bununla sınırlı... Gerçekler aslında bambaşka... Araştırdım, soruşturdum:

* Davala'nın yeni saç modeli, aslında saç modeli falan değil... Ümit'in saçları tamamen kazındıktan sonra, üzerine mıknatıs özelliği olan ve poliüretan kaplamalı Feverona'yi çekme kabiliyetine sahip iyotlu bir karışım sürüldü... Bizim saç sandığımız o... Zaten yoğunlaşmayı kafa üstüne toplasın diye de yanlar dazlak bırakılmış... Nitekim Ümit, bu sayede golü attı Japonya'ya!.. (Başka türlü o modele katlanılamayacağı için bu teori doğru gibi görünüyor!)

* En önemli iddialardan biri de şöyle: UNESCO'nun 'pilot eyalet' uygulaması kapsamında, 2008 Mart'ında 50.000 kadar Türk vatandaşı, Güney Kore sınırlarında özerk bir bölgeye yerleştirilecek... Ve onların başbakanı Pierre Luigi Collina olacak... Bu uygulamaya hazırlık amacıyla düzenleniyor herşey... Yoksa durduk yerde bir adam ve bir halk, Türkiye'ye bu kadar sempati duyacaklar, olacak şey mi?.. "Türk'ün Türk'ten, hadi bilemedin Türkmen'den başka dostu yok" anlayışna tamamen ters bir durum... Mutlaka var bişey!..

* Ve Şenol Güneş... Milli takıma niye fazla hazırlık maçı oynatmadığı çıktı ortaya... Şenol Güneş, Türk oyuncuların Dünya Kupası'nda heyecanlanacağını biliyordu... Çocukları "Dünya Kupası 2003'e ertelenmiş, Japon ve Koreli yetkililer tekme tokat giriştikleri için bu sene iptal" diye kandırdı... Yani futbolcular, bu oynadıkları maçları "İki Kola Bi Kupa" organizasyonu sanarak oynadılar... Hazırlık maçları sandıkları için bu kadar rahatlar... Yerseniz artık, bana bile yalan gibi geldi yazarken!...

* İnsanın tüylerini alarma geçiren bir başka iddia: Türkiye, 1950'de Brezilya'ya parasızlık yüzünden gidemedi, haketmesine rağmen... Fifa yetkilileri yıllar yılı biraraya gelip bu konuyu görüştüler, siz bilmezsiniz, Fifa çalışanları ailece görüşür, yatıya kalan bile var... Hesaplar yapmışlar, tüm teknik-taktik-psikososyal-kadirşinas, vb. etkileri incelemişler, eğer Brezilya'ya gidebilse o yılın şampiyonu Türkiye olacakmış... Bu kesinmiş... Bu yüzden tüm güçleriye Türkiye'nin önünü açmışlar... (Zamanında parasızlıktan gidemeyen ülkenin, bu kez gerekli-gereksiz kafileler halinde sökün etmesi Fifa'yı da aşar, başka bişey ol..)

* Neticede ilk sekizdeyiz... Ama bu hırsın, azmin futbolla bir ilgisi var mı, yok!... Niye?.. Çünkü ABD de ilk sekizde... Başka türlü yakalayamayız onları... Biz yenelim Senegal'i, Brezilya'yı; onlar yensin Almanya'yı, İspanya'yı, finalde mavileşelim!... Silsinler ipneler bütün borçları, verelim kupayı gitsinler... Tarih hakkaten yazar o zaman işte... Bi görüş de böyle veya tamamen yalan, e, dünya yalan!..

Vedat Özdemiroğlu

PAZAR SEVİŞGENLERİ

met üst

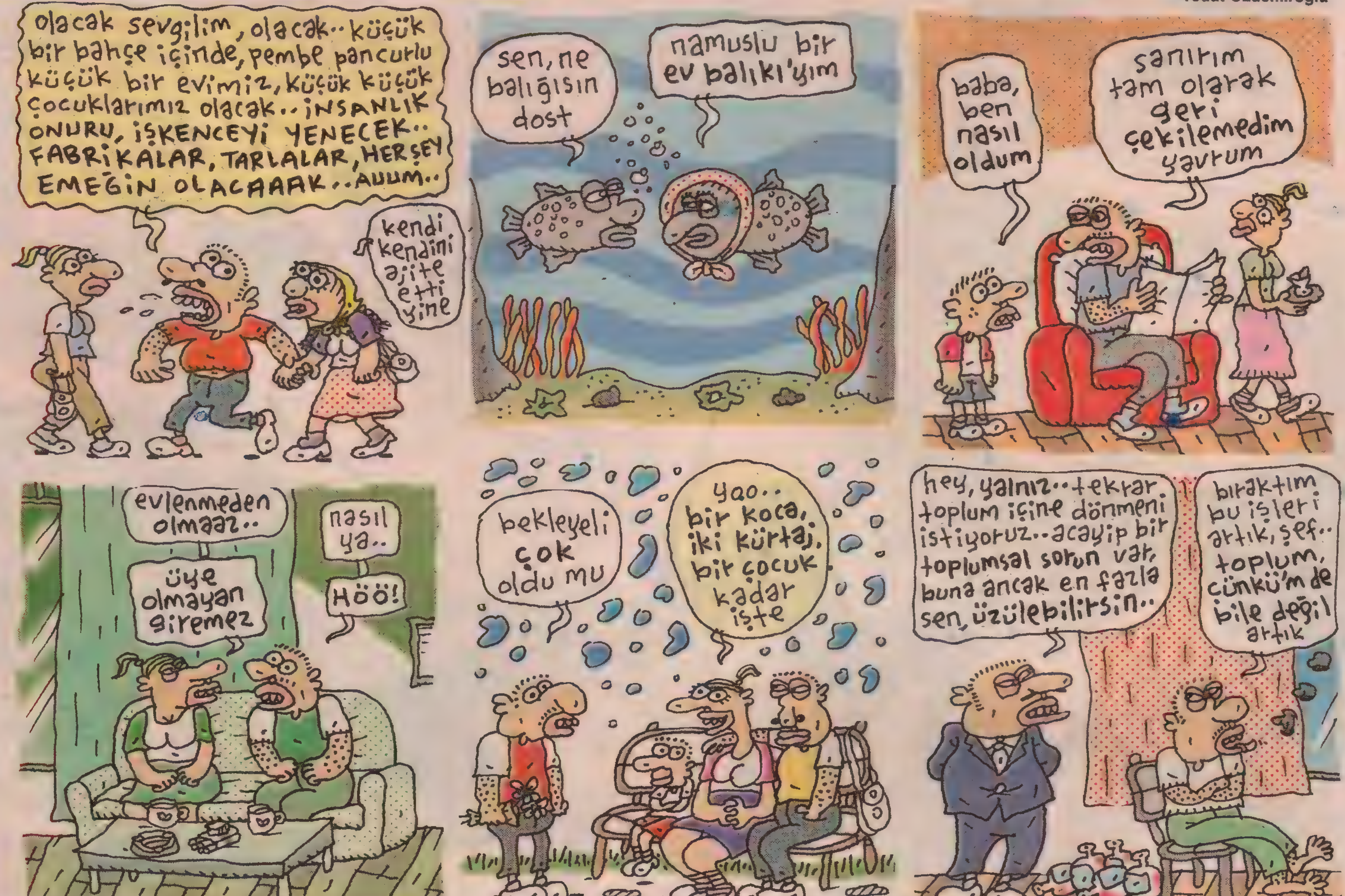
olacak sevgilim, olacak.. küçük bir bahçe içinde, pembe pancurlu küçük bir evimiz, küçük küçük çocuklarımız olacak.. İNSANLIK ONURU, İŞKENCEYİ YENECEK.. FABRİKALAR, TARLALAR, HERŞEY EMEĞİN OLACAAAK.. AUUM..
kendi kendini ajite etti yine
sen, ne balığısın dost
namuslu bir ev balıkı'yım
baba, ben nasıl oldum
sanırım tam olarak geri çekilemedim yavrum
evlenmeden olmaaz..
üye olmayan giremez
nasıl ya..
HÖÖ!
bekleyeli çok oldu mu
yao.. bir koca, iki kürtaj, bir çocuk kadar işte
hey, yalnız.. tekrar toplum içine dönmeni istiyoruz.. acayip bir toplumsal sorun var, buna ancak en fazla sen üzülebilirsin..
bıraktım bu işleri artık, şef.. toplum, cünkü'm de bile değil artık

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

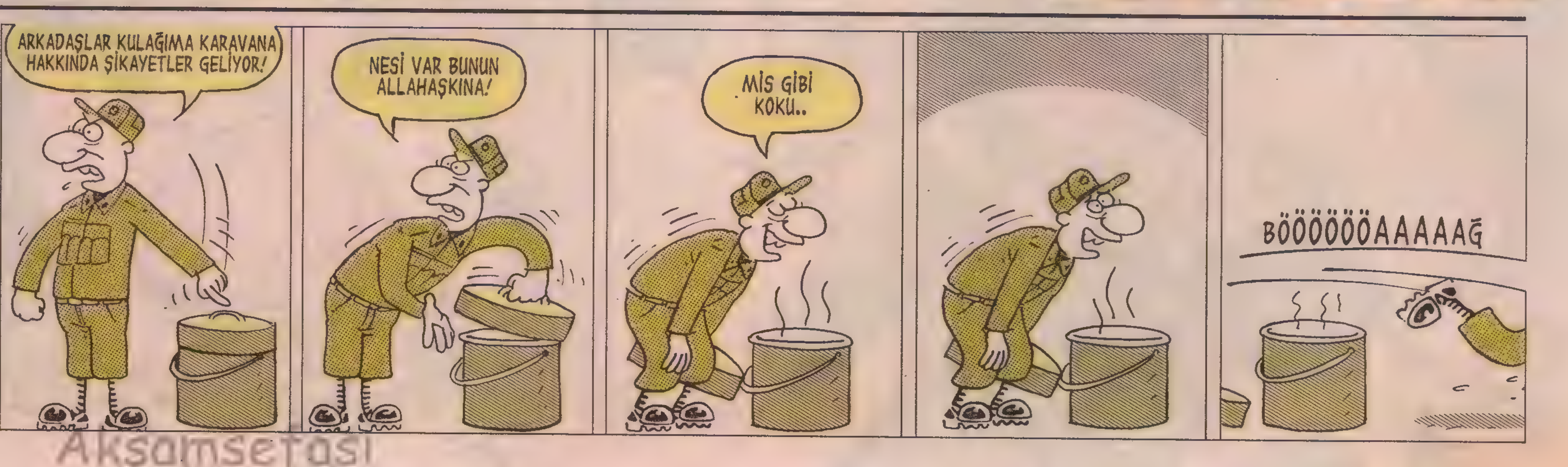
ARKADAŞLAR KULAĞIMA KARAVANA HAKKINDA ŞİKAYETLER GELİYOR!
NESİ VAR BUNUN ALLAHAŞKINA!
MİS GİBİ KOKU..
BÖÖÖÖÖÖAAAAAĞ

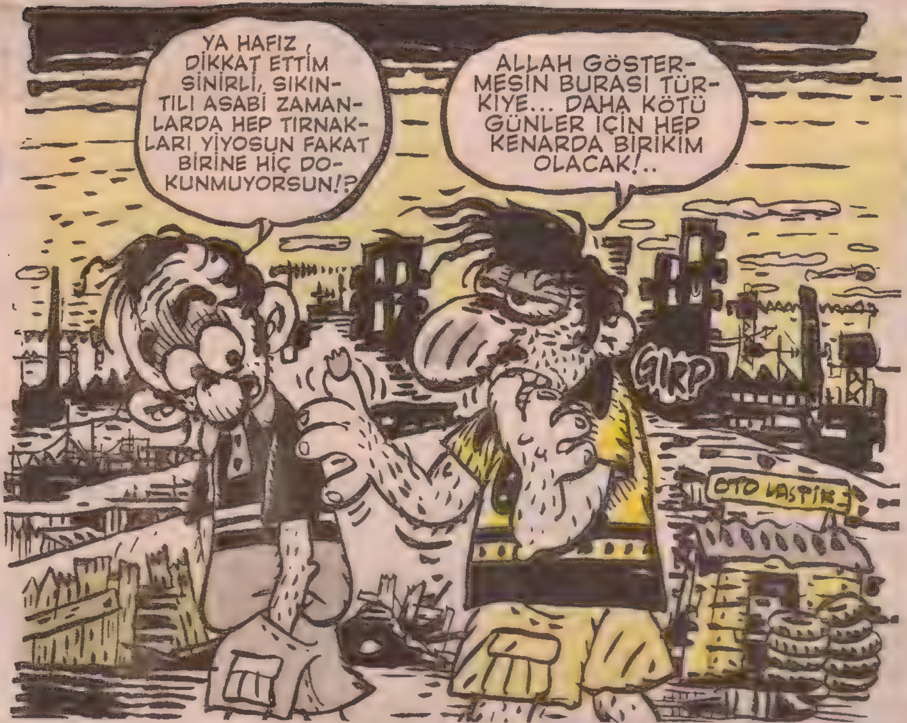
YA HAFIZ, DİKKAT ETTİM SİNİRLİ, SIKINTILI ASABİ ZAMANLARDA HEP TIRNAKLARI YİYOSUN FAKAT BİRİNE HİÇ DOKUNMUYORSUN!?
ALLAH GÖSTERMESİN BURASI TÜRKİYE... DAHA KÖTÜ GÜNLER İÇİN HEP KENARDA BİRİKİM OLACAK!..
GIRP
OTO LASTİK

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, AİHM mahkumiyetlerinden doğan ve yaklaşık 18 trilyon lirayı bulan işkence tazminatları karşılamak için "işkence fonu" kurulmasını önerdi...Daha önce işkencecilere ödetilmesi düşünülen tazminatlar şimdi yurttaşların vergileriyle karşılanacak...

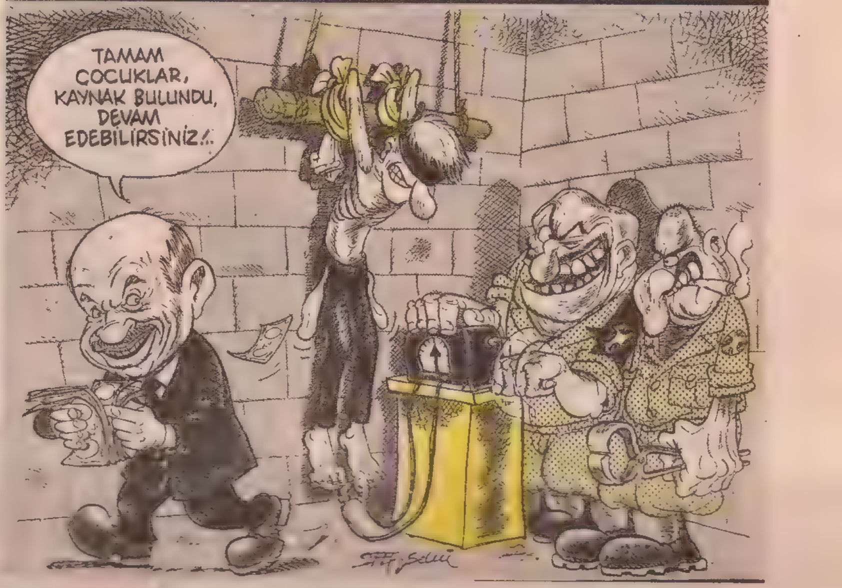
TAMAM ÇOCUKLAR, KAYNAK BULUNDU, DEVAM EDEBİLİRSİNİZ!..
Sefer Selvi

Bir emekli, enflasyondan doğan maaş farkını almak amacıyla açtığı davayı kazandı... Çalışma Bakanı Yaşar Okuyan, tüm emekliler için emsal teşkil eden davaya ilişkin açıklamasında, "Ödemem... İsteyen dilekçe verip dava açsın" dedı ..

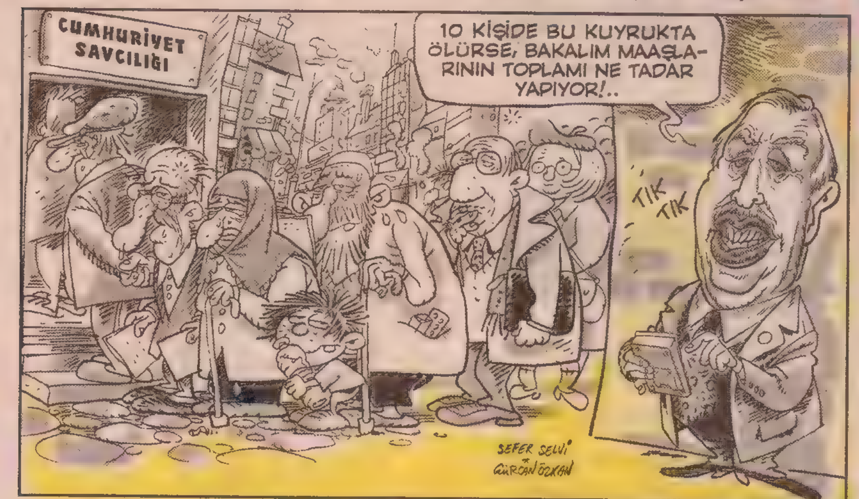
CUMHURİYET SAVCILIĞI
10 KİŞİDE BU KUYRUKTA ÖLÜRSE, BAKALIM MAAŞLARININ TOPLAMI NE TADAR YAPIYOR!..
TIK TIK
SEFER SELVİ + GÜRCAN ÖZKAN

HÜKÜMET
büyük deprem kapıda,
o, uykuda, kolpada
LAİLA
önünde, arkasında,
üstünde yalpalamayın
dahi. AMAN DİKKAT,
LAİLA VAR!
CEM UZAN!
politikada pala remzi
dönemi
HİKMET SAMİ TÜRK
vergilendirilmemiş
işkence, kutsal değilmiş
HİNT ORDUSU
25 milyon hintli'yi fedaya
hazır, nükleer savaş
saşkını
NAZLİ ILICAK
tansu'ya yeni inkata
İTİRAF.COM SALGINI
bir halk, genç, yaşlı,
milyonlar papazını buldu,
kendisini yıkıyor,
günahını çıkartıyor
ALTAY SARIYILDIZ
trilyonluk tefeci,
dallas polisi
ÜLKÜ OCAKLARI
"düşmansız"
yaşayamayanlar
ÖSS SAHTEKARI HOCA İLE ÖĞRENCİ
1.5 milyon gencin
emeğine göz dikmek ha!
ORTAKÖYLÜ KATİL MAGANDALAR
18 yaşındaki serkan
atıcı'yı, 15 kişi döverek,
denize atıp öldüren
vandallar

AYDINLIKLAR PRENSİ, ACURŞAH ABİ..

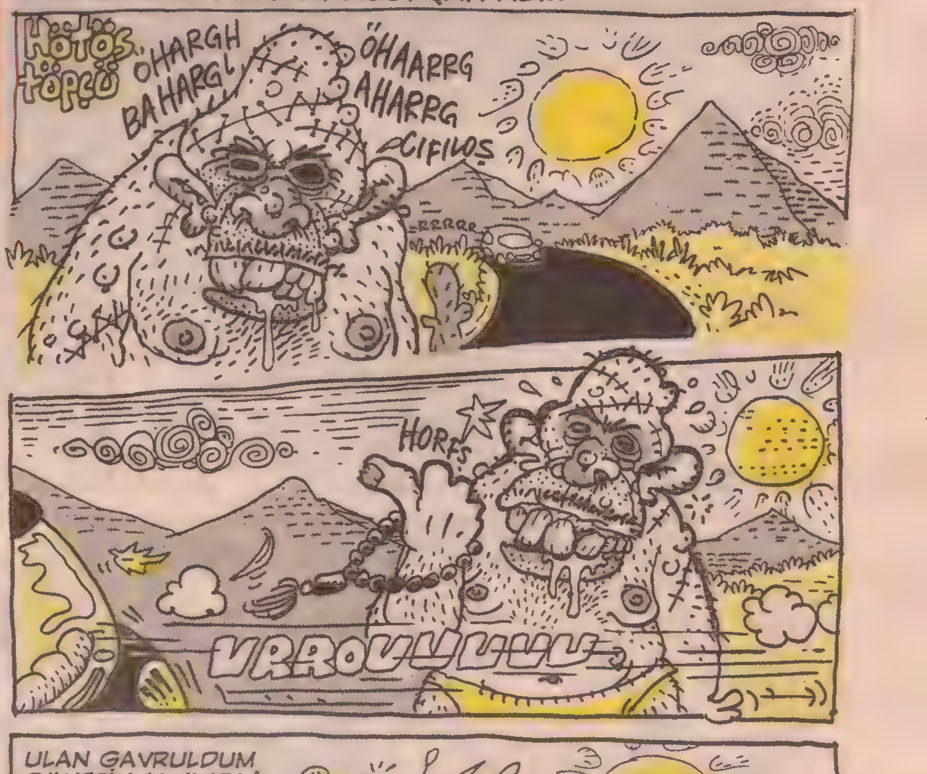
Hötöş töpçü
ÖHARGH BAHARG!
ÖHAARRG AHARRG ÇIFILOŞ
RRRRR
HORFS
VRROVUUUUU
ULAN GAVRULDUM GÜNEŞİN ALNINDA! LA BABANIZIN EMMÜÜNE GOYİM LA İNSANLIK ÖLMÜŞ LAA!
MÜCAHİT YERİ
ARRIBA APART PANS.
LASCAG

Her dakikada bir çocuk açlıktan ölürken Roma'da toplanan zenginler kulubüne üye ülkelerin temsilcileri karides, istakoz ve ciğer ezmesi yiyerek açlığa çözüm aradı.

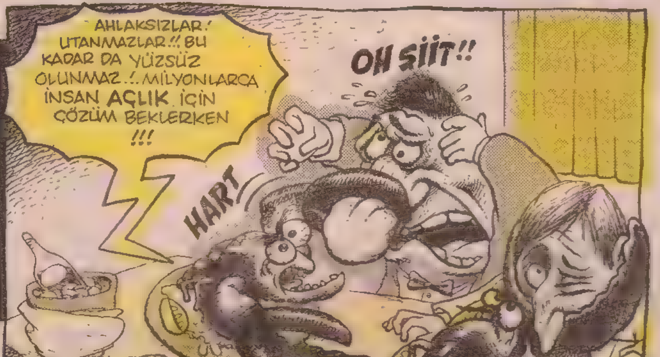
AHLAKSIZLAR! UTANMAZLAR!! BU KADAR DA YÜZSÜZ OLUNMAZ!..MİLYONLARCA İNSAN AÇLIK İÇİN ÇÖZÜM BEKLERKEN !!!
OH ŞİİT!!
HART
m.özkanoğlu + Yiğit

7 yıl önce 16 gençe gözaltında işkence yapmaktan yargılanan 10 polisin 40. davasında da karar çıkmadı. 7 dakika süren dava zaman aşımına dahil olmak üzere...

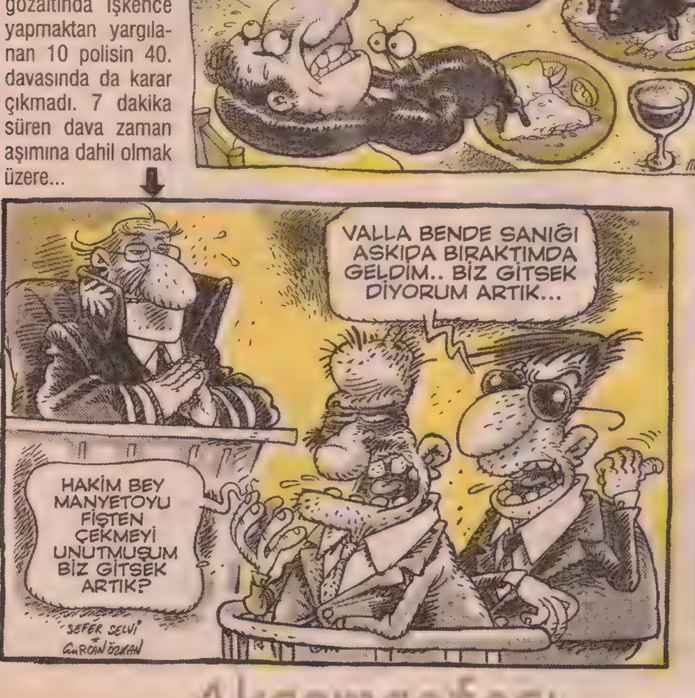
VALLA BENDE SANIĞI ASKIDA BIRAKTIMDA GELDİM.. BİZ GİTSEK DİYORUM ARTIK...
HAKİM BEY MANYETOYU FİŞTEN ÇEKMEYİ UNUTMUŞUM BİZ GİTSEK ARTIK?
SEFER SELVİ + GÜRCAN ÖZKAN

Türk'ün Türk'e de dost olmadığı ortaya çıktı...Amerika'da 11 Eylül sonrası tutuklanan 70 Türk yurttaşının kendilerine kıl kapan Türkler tarafından ispiyonlandığı ortaya çıktı.

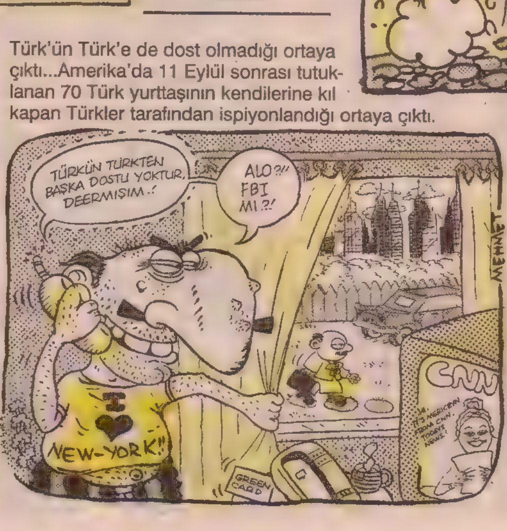
TÜRKÜN TÜRKTEN BAŞKA DOSTU YOKTUR DEERMIŞIM.!
ALO?!' FBI MI?!
MEHMET
CNN
I NEW-YORK!!
GREEN CARD

Eğitimciler 1.5 milyon gençin gelecek kapısı olan ÖSS'yi, fırsat eşitsizliğinin kanıtı olarak gösterdi...

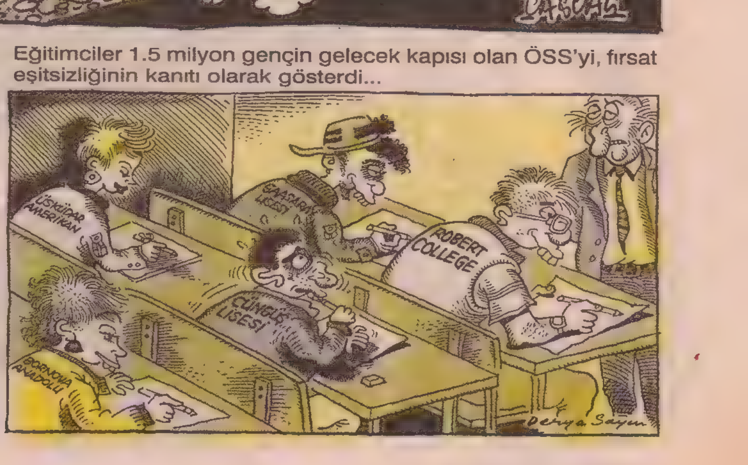
ÜSKÜDAR AMERİKAN
SAKARYA LİSESİ
ROBERT COLLEGE
CÜNGÜŞ LİSESİ
BORNOVA ANADOLU
Derya Sayın

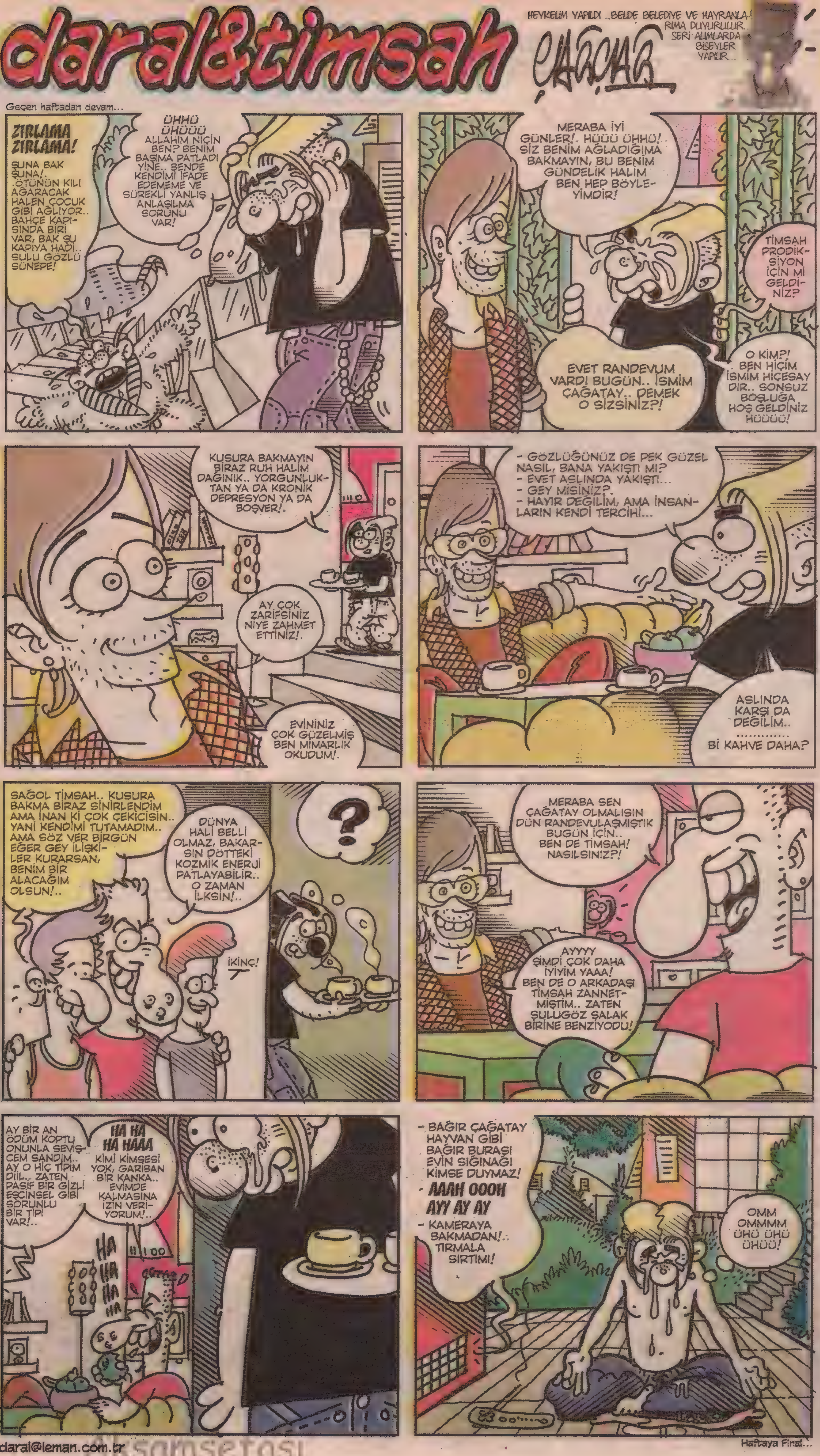
daral&timsah
ÇAĞÇAĞ
HEYKELİM YAPILDI ..BELDE BELEDİYE VE HAYRANLARIMA DUYURULUR.. SERİ ALIMLARDA BİŞEYLER YAPILIR...
Geçen haftadan devam...
ZIRLAMA ZIRLAMA!
ŞUNA BAK ŞUNA!. .ÖTÜNÜN KILI AĞARACAK HALEN ÇOCUK GİBİ AĞLIYOR.. BAHÇE KAPISINDA BİRİ VAR, BAK ŞU KAPIYA HADİ.. SULU GÖZLÜ SÜNEPE!
ÜHHÜ ÜHÜÜÜ ALLAHIM NİÇİN BEN? BENİM BAŞIMA PATLADI YİNE.. BENDE KENDİMİ İFADE EDEMEME VE SÜREKLİ YANLIŞ ANLAŞILMA SORUNU VAR!
MERABA İYİ GÜNLER!. HÜÜÜ ÜHHÜ! SİZ BENİM AĞLADIĞIMA BAKMAYIN, BU BENİM GÜNDELİK HALİM BEN HEP BÖYLEYİMDİR!
TİMSAH PRODİKSİYON İÇİN Mİ GELDİNİZ?
EVET RANDEVUM VARDI BUGÜN.. İSMİM ÇAĞATAY.. DEMEK O SİZSİNİZ?!
O KİM?! BEN HİÇİM İSMİM HİÇESAYDIR.. SONSUZ BOŞLUĞA HOŞ GELDİNİZ HÜÜÜÜ!
KUSURA BAKMAYIN BİRAZ RUH HALİM DAĞINIK.. YORGUNLUKTAN YA DA KRONİK DEPRESYON YA DA BOŞVER!.
AY ÇOK ZARİFSİNİZ NİYE ZAHMET ETTİNİZ!.
EVİNİNİZ ÇOK GÜZELMİŞ BEN MİMARLIK OKUDUM!.
- GÖZLÜĞÜNÜZ DE PEK GÜZEL NASIL, BANA YAKIŞTI MI?
- EVET AŞLINDA YAKIŞTI...
- GEY MİSİNİZ?.
- HAYIR DEĞİLİM, AMA İNSANLARIN KENDİ TERCİHİ...
AŞLINDA KARŞI DA DEĞİLİM.. .... Bİ KAHVE DAHA?
SAĞOL TİMSAH.. KUSURA BAKMA BİRAZ SİNİRLENDİM AMA İNAN Kİ ÇOK ÇEKİCİSİN.. YANİ KENDİMİ TUTAMADIM.. AMA SÖZ VER BİRGÜN EĞER GEY İLİŞKİLER KURARSAN, BENİM BİR ALACAĞIM OLSUN!..
DÜNYA HALİ BELLİ OLMAZ, BAKARSIN DÖTTEKİ KOZMİK ENERJİ PATLAYABİLİR.. O ZAMAN İLKSİN!..
?
İKİNÇ!
MERABA SEN ÇAĞATAY OLMALISIN DÜN RANDEVULAŞMIŞTIK BUGÜN İÇİN.. BEN DE TİMSAH! NASILSINIZ?!
AYYYY ŞİMDİ ÇOK DAHA İYİYİM YAAA! BEN DE O ARKADAŞI TİMSAH ZANNETMİŞTİM.. ZATEN SULUGÖZ SALAK BİRİNE BENZİYODU!
AY BİR AN ÖDÜM KOPTU ONUNLA SEVİŞCEM SANDIM.. AY O HİÇ TİPİM DİİL.. ZATEN PASİF BİR GİZLİ EŞCİNSEL GİBİ SORUNLU BİR TİPİ VAR!..
HA HA HA HAAA KİMİ KİMSESİ YOK, GARİBAN BİR KANKA.. EVİMDE KALMASINA İZİN VERİYORUM!..
HA HA HA HA HA
- BAĞIR ÇAĞATAY HAYVAN GİBİ BAĞIR BURASI EVİN SIĞINAĞI KİMSE DUYMAZ!
- AAAH OOOH AYY AY AY
- KAMERAYA BAKMADAN!.. TIRMALA SIRTIMI!
OMM OMMMM ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜÜ!
daral@leman.com.tr
Haftaya Final...

Açık Büfe

met üst

zenginlik
bir
yanılsama

ben sende
tutukluk
yaptım

- niye, içeri
girdin..
- dışarıya dil
çıkardım

çevremizi
SEMİZ
tutalım

dördü boş
üçü dolu
günlerin..
rus ruleti
yaşıyoruz

kumarda
kaybeden
aşk'ta
kazanır'mış
iki el daha
sevişelim
gel

kim çekiyor
altımızdan
yerçekimi'ni

dünyanın
en **nemrut**
dağı
adıyaman'da

giriş
gelişme
sonuç
bölümlerinin
sürekli
gelişme
bölümü'nde
eşeleniyoruz

GATANA

TUNCAY AKGÜN
KEMAL ARATAN

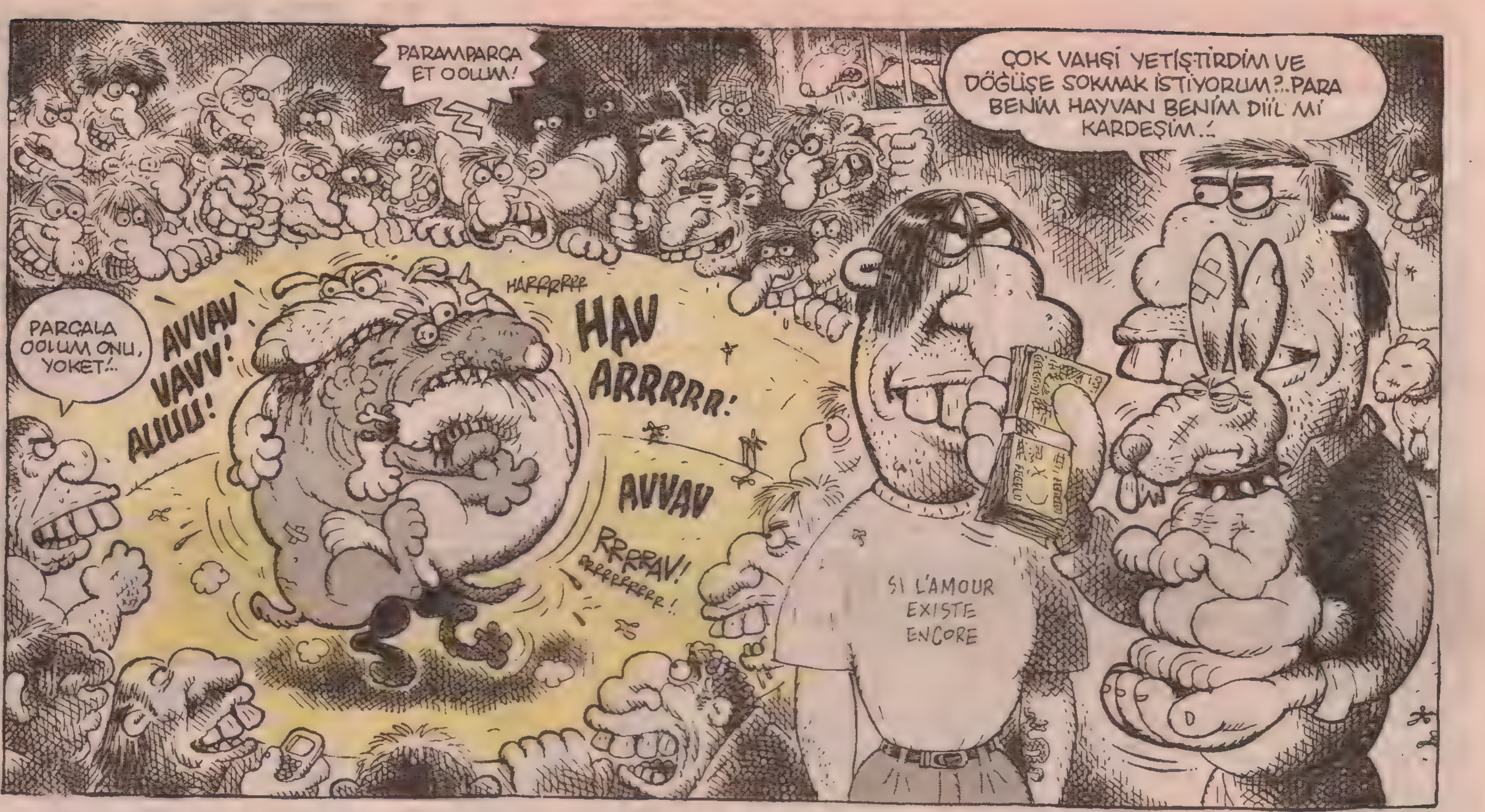
PARAMPARÇA ET OOLUM!
ÇOK VAHŞİ YETİŞTİRDİM VE DÖĞÜŞE SOKMAK İSTİYORUM?..PARA BENİM HAYVAN BENİM DİİL Mİ KARDEŞİM..!
PARÇALA OOLUM ONU, YOKET!..
AVVAV VAVV! AUUU!
HARRRRRR
HAV ARRRRRR!
AVVAV
RRRRAV! RRRRRRRRR!
SI L'AMOUR EXISTE ENCORE

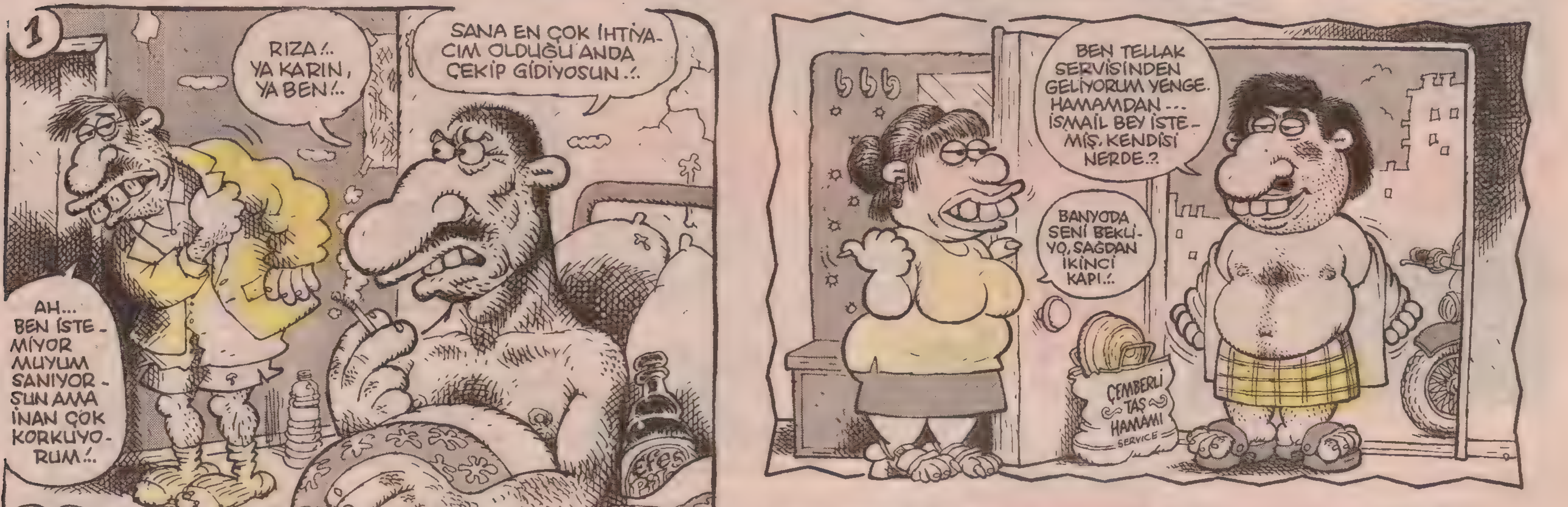
1
RIZA!.. YA KARIN, YA BEN!..
SANA EN ÇOK İHTİYACIM OLDUĞU ANDA ÇEKİP GİDİYOSUN..!..
AH... BEN İSTEMİYOR MUYUM SANIYORSUN AMA İNAN ÇOK KORKUYORUM!..
Efes
BEN TELLAK SERVİSİNDEN GELİYORUM YENGE. HAMAMDAN... İSMAİL BEY İSTEMİŞ. KENDİSİ NERDE.?
BANYODA SENİ BEKLİYO, SAĞDAN İKİNCİ KAPI!..
ÇEMBERLİ TAŞ HAMAMI SERVICE

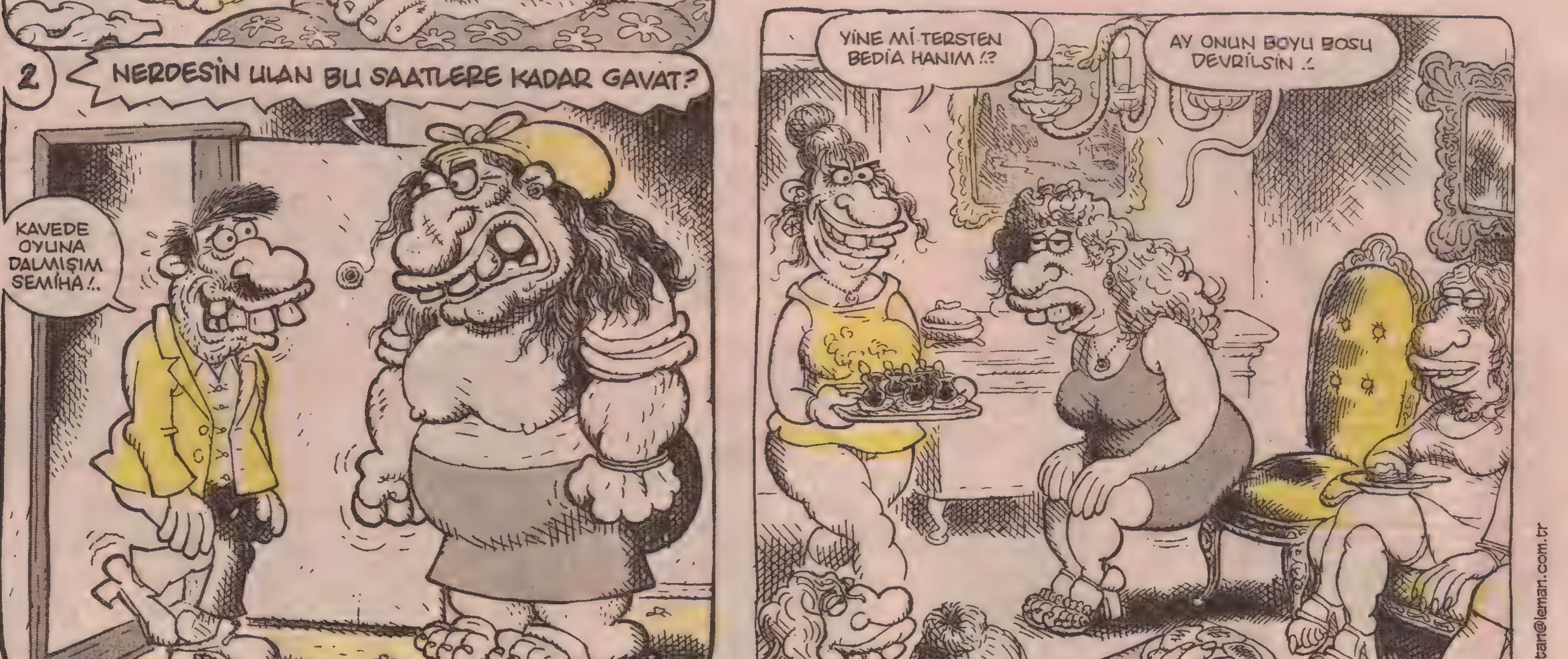
2
NERDESİN ULAN BU SAATLERE KADAR GAVAT?
KAVEDE OYUNA DALMIŞIM SEMİHA!..
YİNE Mİ TERSTEN BEDİA HANIM!?
AY ONUN BOYU BOSU DEVRİLSİN!..

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

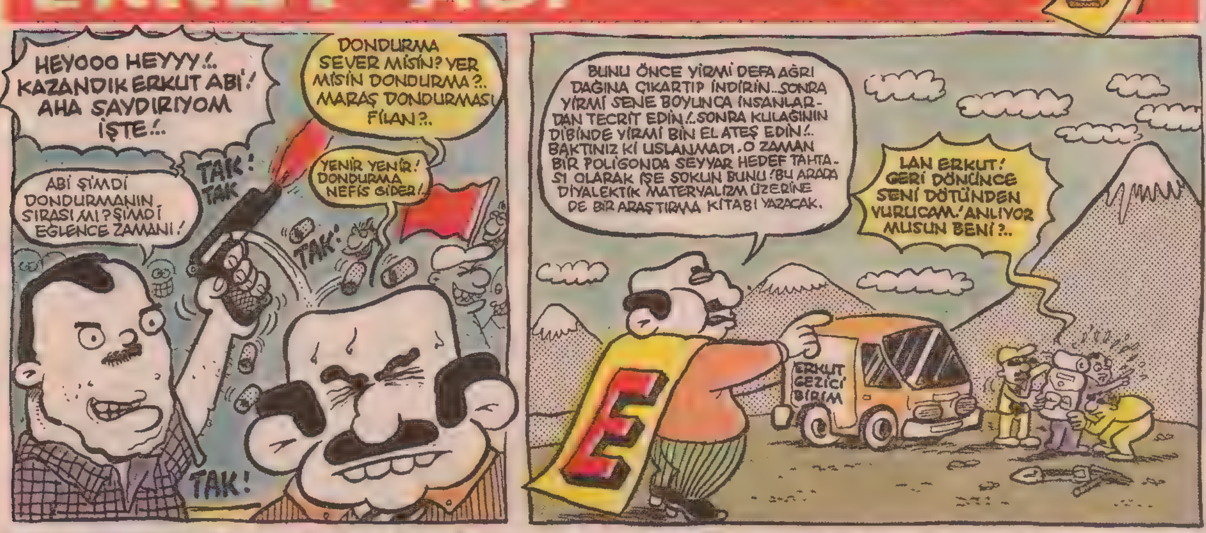
HEYOOO HEYYY!.. KAZANDIK ERKUT ABİ! AHA SAYDIRIYOM İŞTE!..
DONDURMA SEVER MİSİN? YER MİSİN DONDURMA?.. MARAŞ DONDURMASI FİLAN?..
ABİ ŞİMDİ DONDURMANIN SIRASI MI? ŞİMDİ EĞLENCE ZAMANI!
TAK! TAK
YENİR YENİR! DONDURMA NEFİS GİDER!
TAK!
TAK!
BUNU ÖNCE YİRMİ DEFA AĞRI DAĞINA ÇIKARTIP İNDİRİN...SONRA YİRMİ SENE BOYUNCA İNSANLARDAN TECRİT EDİN!..SONRA KULAĞININ DİBİNDE YİRMİ BİN EL ATEŞ EDİN!.. BAKTINIZ Kİ USLANMADI, O ZAMAN BİR POLİGONDA SEYYAR HEDEF TAHTASI OLARAK İŞE SOKUN BUNU! BU ARADA DİYALEKTİK MATERYALİZM ÜZERİNE DE BİR ARAŞTIRMA KİTABI YAZACAK.
LAN ERKUT! GERİ DÖNÜNCE SENİ DÖTÜNDEN VURUCAM! ANLIYOR MUSUN BENİ?..
ERKUT GEZİCİ BİRİM
E

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

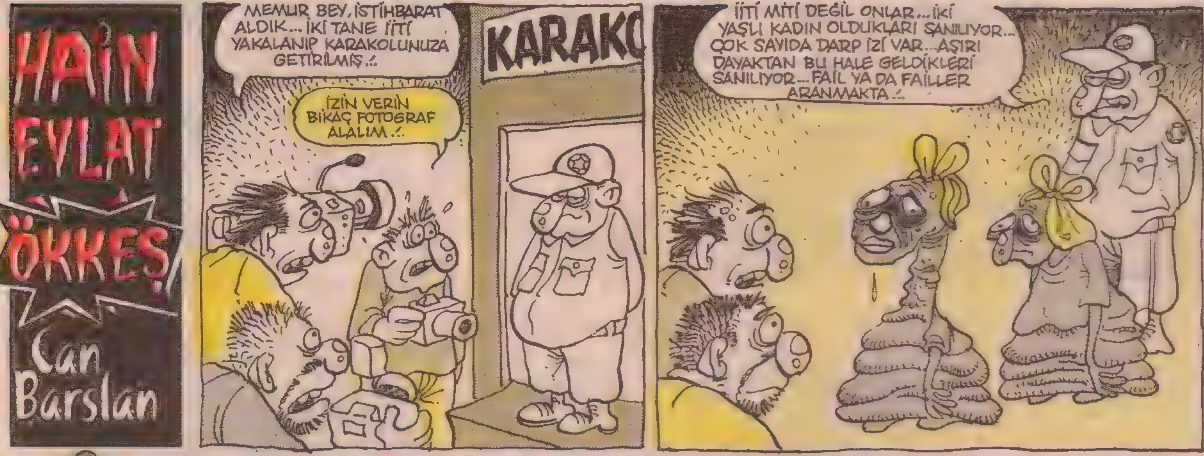
MEMUR BEY, İSTİHBARAT ALDIK... İKİ TANE İİTİ YAKALANIP KARAKOLUNUZA GETİRİLMİŞ!..
KARAKO
İZİN VERİN BİKAÇ FOTOGRAF ALALIM!..
İİTİ MİTİ DEĞİL ONLAR...İKİ YAŞLI KADIN OLDUKLARI SANILIYOR... ÇOK SAYIDA DARP İZİ VAR...AŞIRI DAYAKTAN BU HALE GELDİKLERİ SANILIYOR... FAİL YA DA FAİLLER ARANMAKTA!..

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

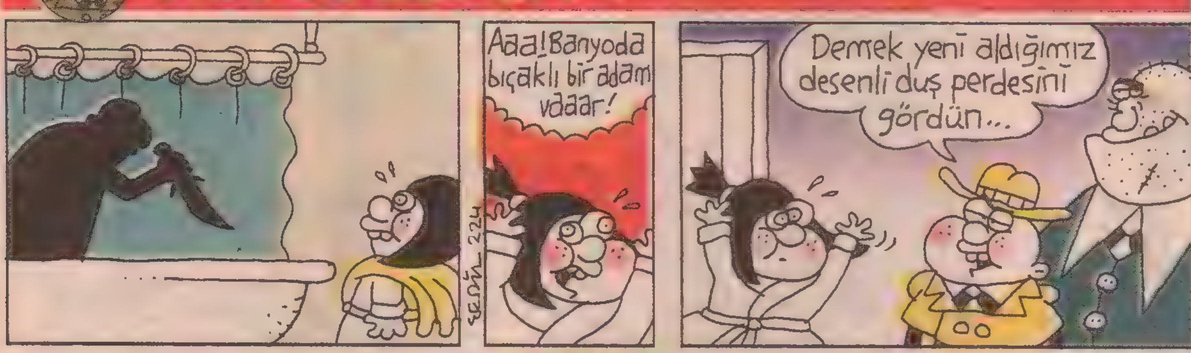
Aaa! Banyoda bıçaklı bir adam vdaar!
Demek yeni aldığımız desenli duş perdesini gördün...

ERDENER ABİ

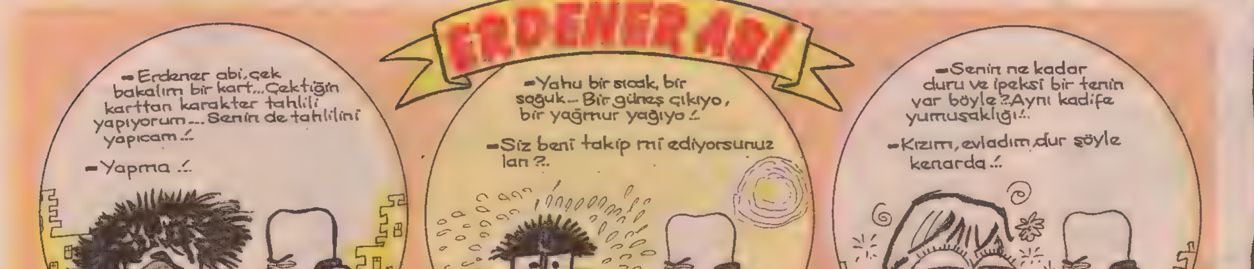
-Erdener abi, çek bakalım bir kart... Çektiğin karttan karakter tahlili yapıyorum... Senin de tahlilini yapıcam!..
-Yapma!..
-Yahu bir sıcak, bir soğuk... Bir güneş çıkıyo, bir yağmur yağıyo!..
-Siz beni takip mi ediyorsunuz lan?..
-Senin ne kadar duru ve ipeksi bir tenin var böyle? Aynı kadife yumuşaklığı!..
-Kızım, evladım, dur şöyle kenarda!..
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

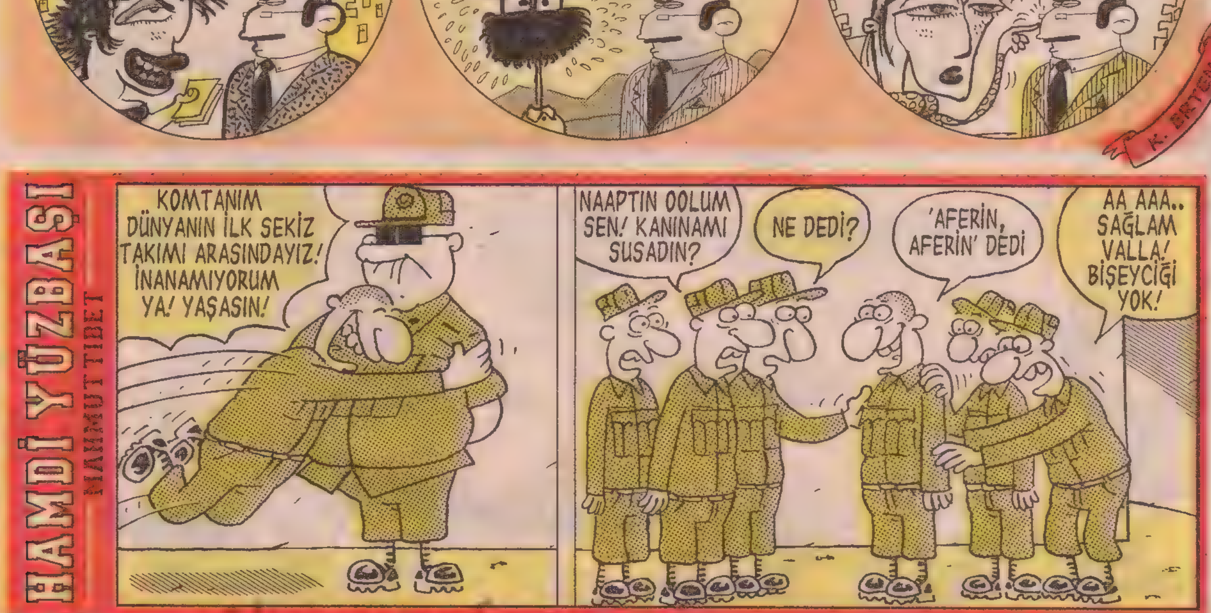
KOMTANIM DÜNYANIN İLK SEKİZ TAKIMI ARASINDAYIZ! İNANAMIYORUM YA! YAŞASIN!
NAAPTIN OOLUM SEN! KANINAMI SUSADIN?
NE DEDİ?
'AFERİN, AFERİN' DEDİ
AA AAA.. SAĞLAM VALLA! BİŞEYCİĞİ YOK!

PANTOLON

METİN FİDAN

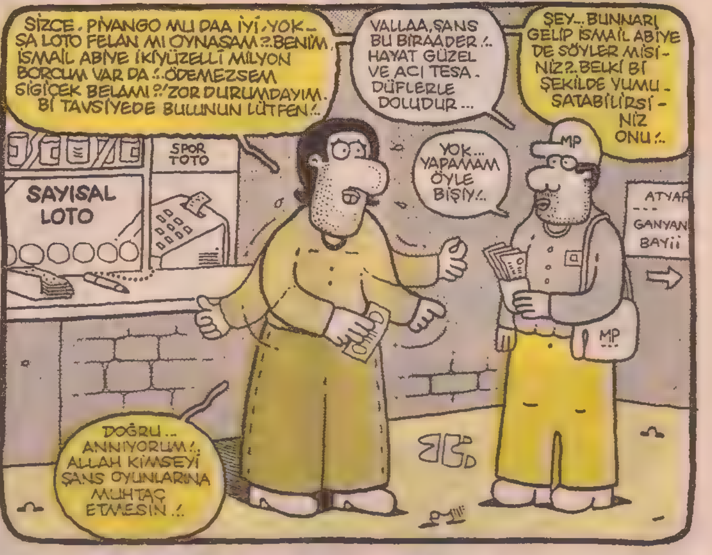
SİZCE, PİYANGO MU DAA İYİ, YOKSA LOTO FELAN MI OYNASAM?..BENİM İSMAİL ABİYE İKİYÜZELLİ MİLYON BORCUM VAR DA!..ÖDEMEZSEM SİĞİÇEK BELAMI?! ZOR DURUMDAYIM. Bİ TAVSİYEDE BULUNUN LÜTFEN!..
VALLAA, ŞANS BU BİRAADER!.. HAYAT GÜZEL VE ACI TESADÜFLERLE DOLUDUR...
ŞEY... BUNNARI GELİP İSMAİL ABİYE DE SÖYLER MİSİNİZ?.. BELKİ Bİ ŞEKİLDE YUMUŞATABİLİRSİNİZ ONU!..
YOK... YAPAMAM ÖYLE BİŞİY!..
SPOR TOTO
SAYISAL LOTO
ATYARIŞI GANYAN BAYİİ
MP
DOĞRU... ANNIYORUM!.. ALLAH KİMSEYİ ŞANS OYUNLARINA MUHTAÇ ETMESİN!..

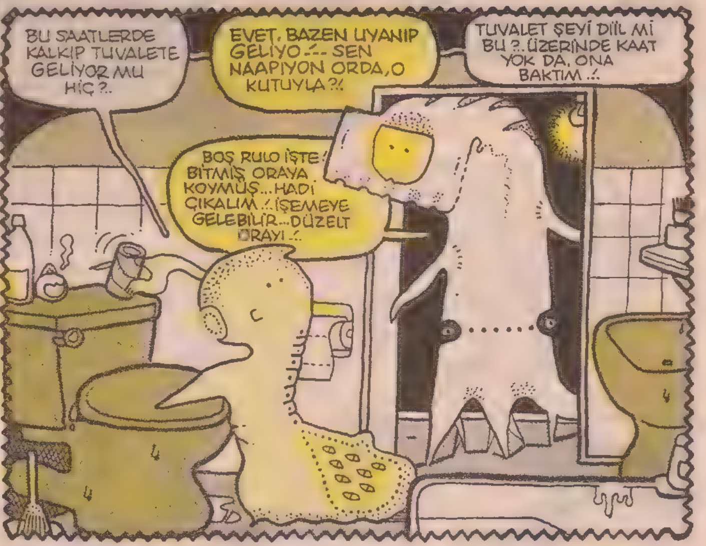
BU SAATLERDE KALKIP TUVALETE GELİYOR MU HİÇ?..
EVET, BAZEN UYANIP GELİYO!..- SEN NAAPIYON ORDA, O KUTUYLA?!
TUVALET ŞEYİ DİİL Mİ BU?..ÜZERİNDE KAAT YOK DA, ONA BAKTIM!..
BOŞ RULO İŞTE! BİTMİŞ ORAYA KOYMUŞ...HADİ ÇIKALIM!..İŞEMEYE GELEBİLİR...DÜZELT ORAYI!..

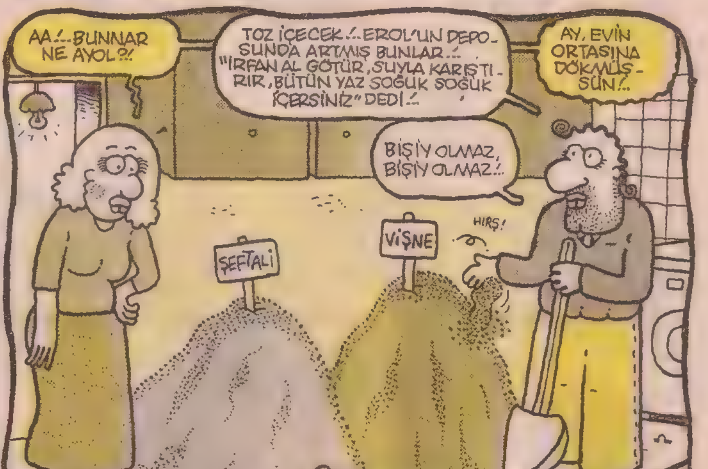
AA!..BUNNAR NE AYOL?!
TOZ İÇECEK!..EROL'UN DEPOSUNDA ARTMIŞ BUNLAR!.. "İRFAN AL GÖTÜR, SUYLA KARIŞTIRIR, BÜTÜN YAZ SOĞUK SOĞUK İÇERSİNİZ" DEDİ!..
AY, EVİN ORTASINA DÖKMÜŞSÜN!..
BİŞİY OLMAZ, BİŞİY OLMAZ!..
ŞEFTALİ
VİŞNE
HIRŞ!

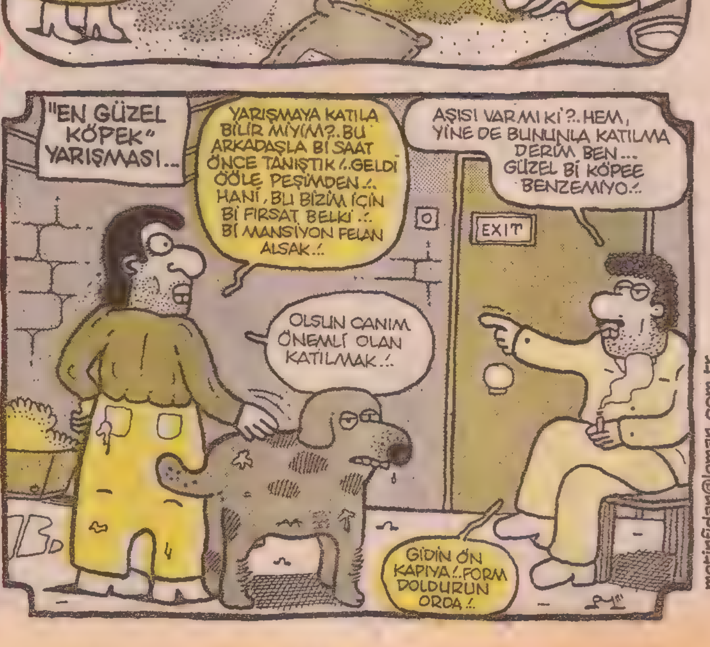
"EN GÜZEL KÖPEK" YARIŞMASI...
YARIŞMAYA KATILABİLİR MİYİM?..BU ARKADAŞLA Bİ SAAT ÖNCE TANIŞTIK!..GELDİ ÖÖLE PEŞİMDEN!.. HANİ, BU BİZİM İÇİN Bİ FIRSAT BELKİ!.. Bİ MANSİYON FELAN ALSAK!..
AŞISI VAR MI Kİ?..HEM, YİNE DE BUNUNLA KATILMA DERİM BEN... GÜZEL Bİ KÖPEE BENZEMİYO!..
EXIT
OLSUN CANIM ÖNEMLİ OLAN KATILMAK!..
GİDİN ÖN KAPIYA!..FORM DOLDURUN ORDA!..

metinfidan@leman.com.tr

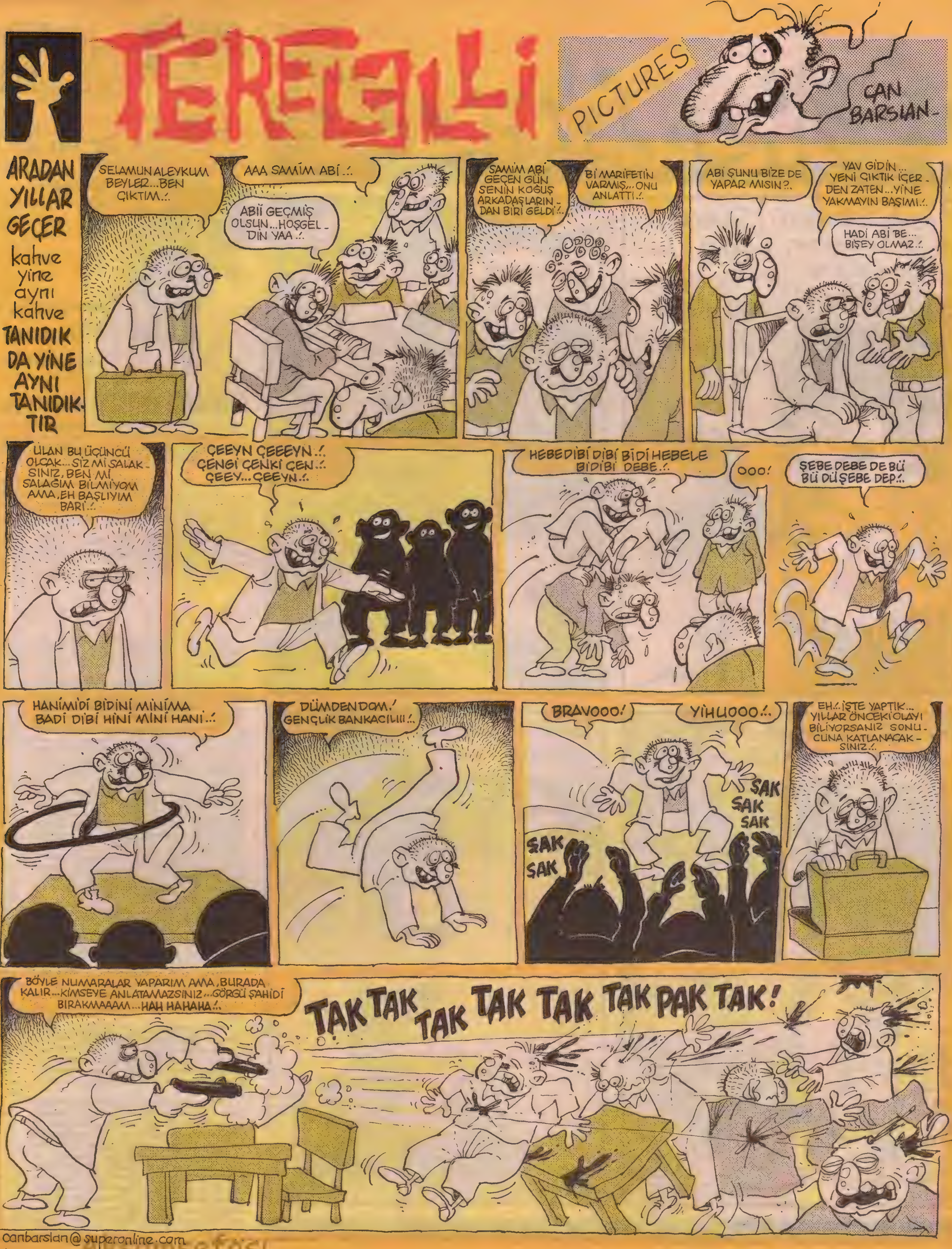
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
ARADAN YILLAR GEÇER kahve yine aynı kahve TANIDIK DA YİNE AYNI TANIDIKTIR
SELAMUN ALEYKUM BEYLER...BEN ÇIKTIM.
AAA SAMİM ABİ.
ABİİ GEÇMİŞ OLSUN...HOŞGELDİN YAA.
SAMİM ABİ GEÇEN GÜN SENİN KOĞUŞ ARKADAŞLARINDAN BİRİ GELDİ.
Bİ MARİFETİN VARMIŞ... ONU ANLATTI.
ABİ ŞUNU BİZE DE YAPAR MISIN?
YAV GİDİN... YENİ ÇIKTIK İÇERDEN ZATEN...YİNE YAKMAYIN BAŞIMI.
HADİ ABİ BE... BİŞEY OLMAZ.
ULAN BU ÜÇÜNCÜ OLCAK...SİZ Mİ SALAKSINIZ, BEN Mİ SALAĞIM BİLMİYOM AMA, EH BAŞLIYIM BARİ.
ÇEEYN ÇEEEYN. ÇENGİ ÇENKİ ÇEN. ÇEEY...ÇEEYN.
HEBEDİBİ DİBİ BİDİ HEBELE BİDİBİ DEBE.
OOO!
ŞEBE DEBE DE BÜ BÜ DÜŞEBE DEP.
HANİMİDİ BİDİNİ MİNİMA BADİ DİBİ HİNİ MİNİ HANİ.
DÜMDENDOM! GENÇLİK BANKACILIII.
BRAVOOO!
YİHUOOO.
ŞAK ŞAK ŞAK
ŞAK ŞAK
EH. İŞTE YAPTIK... YILLAR ÖNCEKİ OLAYI BİLİYORSANIZ SONUCUNA KATLANACAKSINIZ.
BÖYLE NUMARALAR YAPARIM AMA, BURADA KALIR...KİMSEYE ANLATAMAZSINIZ...GÖRGÜ ŞAHİDİ BIRAKMAAAM...HAH HAHAHA.
TAK TAK TAK TAK TAK TAK PAK TAK!
canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

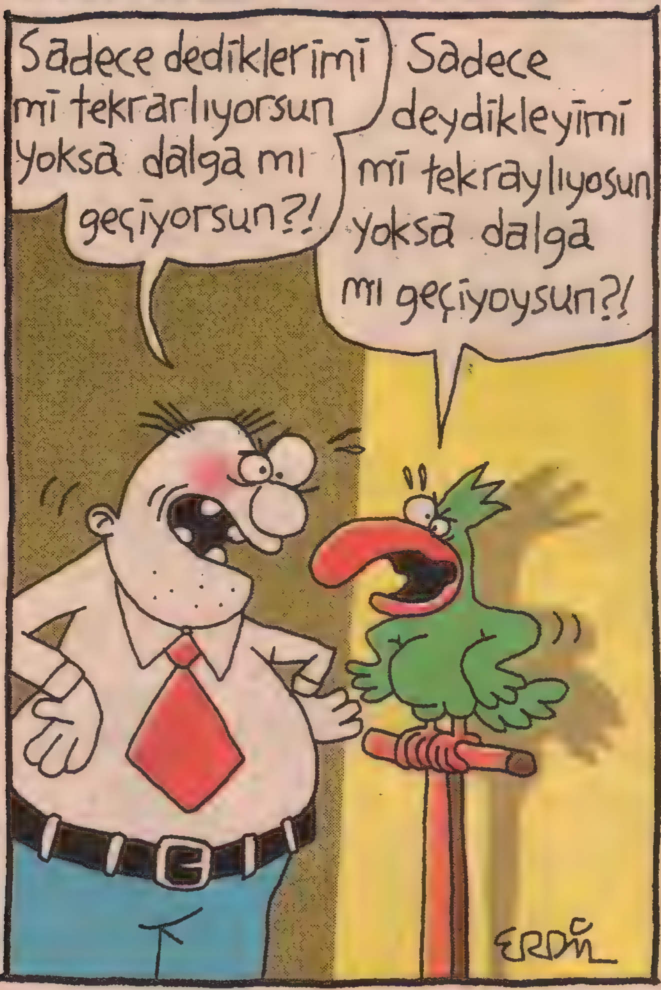
Sadece dediklerimi mi tekrarlıyorsun yoksa dalga mı geçiyorsun?!
Sadece deydikleyimi mi tekraylıyosun yoksa dalga mı geçiyoysun?!
ERDİL

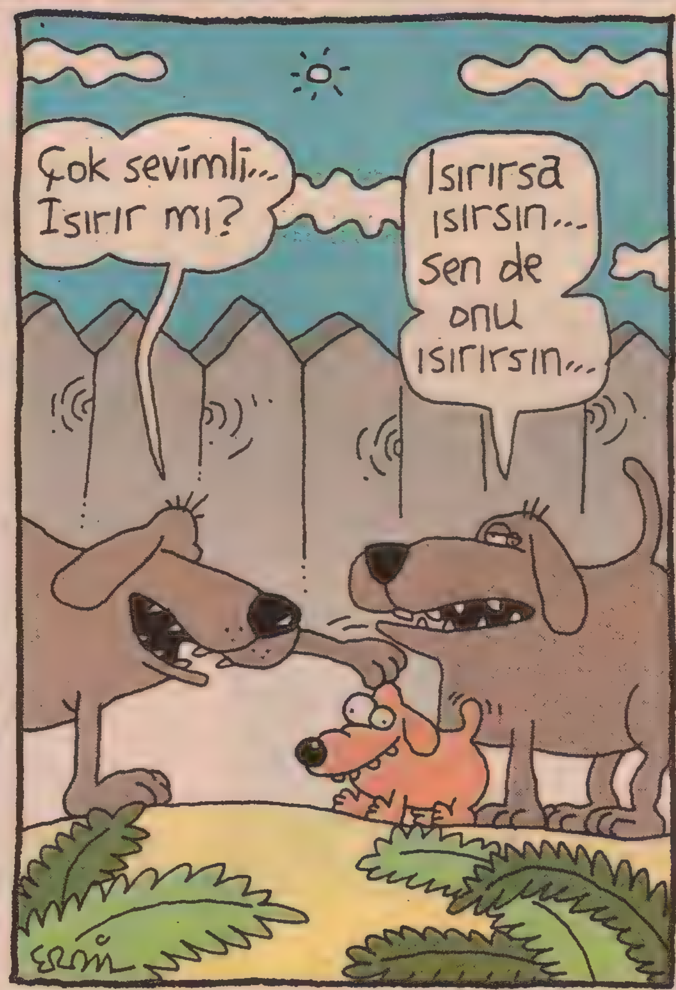
Çok sevimli... Isırır mı?
Isırırsa ısırsın... sen de onu ısırırsın...
ERDİL

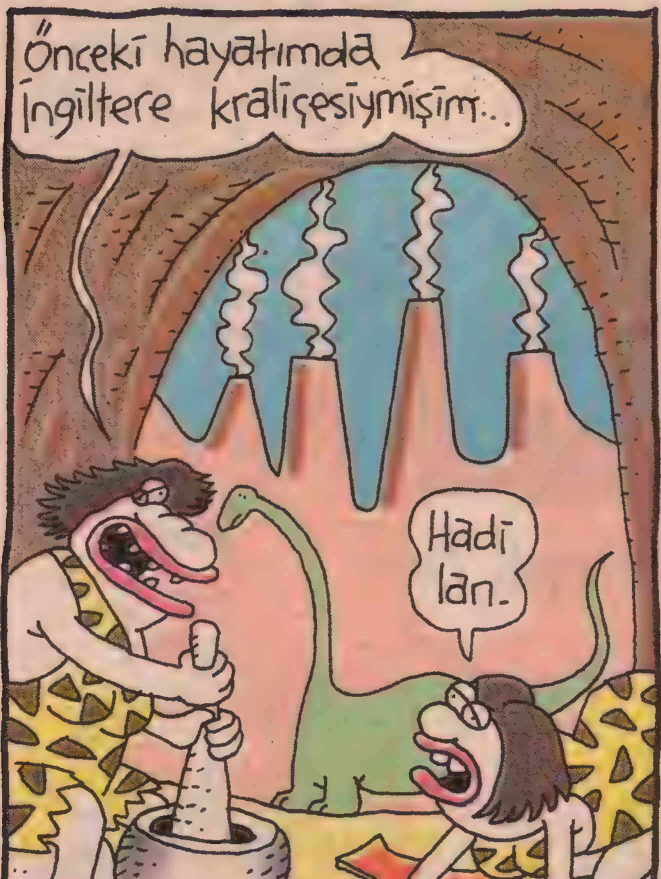
Önceki hayatımda İngiltere kraliçesiymişim...
Hadi lan.
ERDİL

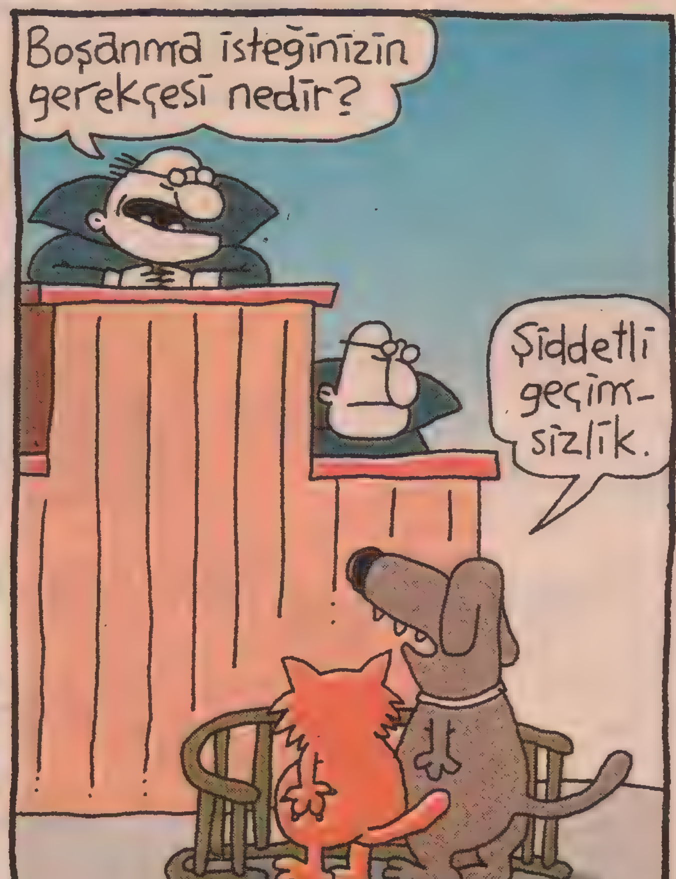
Boşanma isteğinizin gerekçesi nedir?
Şiddetli geçimsizlik.
ERDİL

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

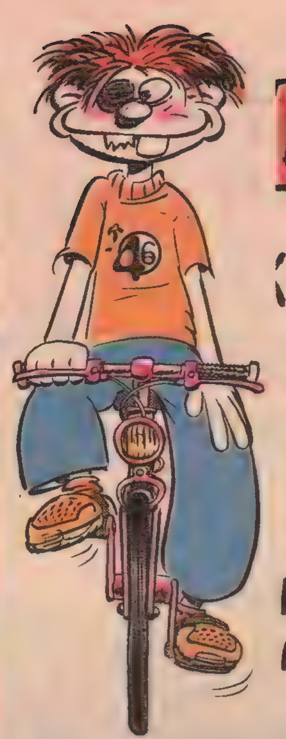

Karnenizi Baba

Adı/Soyadı:......................
Okul:......................
Sınıf:......................
Adres:......................
....
Tel: (   )......................

Karnenizin kötül
fotokopisini LeM

Not: Karnede sahtecilik ya
Adres: İstiklal Cad. İmam

TAŞRADA SANSÜR HAZIRLIKLARI

Sinan Kara, Muğla'nın Datça ilçesinde yaşayan 11 yıllık gazeteci ve yerel "Datça Haber" gazetesinin sahibi... Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne uyum yasalarını gündeminde tuttuğu şu günlerde, gazeteci Kara, yaptığı bir haber nedeniyle yerel devlet tarafından öyle kuşatıldı ki, bu baskının eşi, benzeri duyulmadı.

Kara, geçen Nisan ayında, Datça Haber gazetesinde, Kaymakam Savaş Tuncer'in "Köpeklerin denize girmesi"ni yasaklamasıyla ilgili bir haber yaptı. Bu haber çeşitli gazetelerde de alıntılandı. Kaymakam Tuncer, bunun üzerine Sinan Kara'yı, Basın Konseyi'ne şikayet etti. Konsey bu şikayeti yersiz ve önemsiz buldu.

Bu kararın ardından Kara'nın da hayatı kararmaya başladı. Yerel bürokrasi, adliye ayaklandı. Kara hakkında, tam 18 dava açıldı. 4 milyar para cezası istendi. Hem de aynı gün.

1 Mayıs 2002: Evinin bir odasını, yerel gazetesinin idare yeri olarak gös-

Anılar... Uçup

Öylece duruyordum. Hayatın içinde, aşkının dışında, beni unuttuğun, sevdanın deliliğinde yapayalnız bırakıp gittiğin günlerde... Öylece duruyordum. Hiç kımıldamadan. Gücüm yoktu hareket etmeye. O kadar çok acı çekiyordum ki nefes alıp vermek bile olağandışı bir mücadele gibiydi benim için. Hayatı evimin dışına, kendimi yıllardır gidip gelen sevdanın acımasızlığına hapsetmiştim. Öylece duruyordum sadece. Gözlerimi kapatıp, içimdeki yangını seyrederek... Geri dönmeni, beni bu kabustan öperek uyandırmanı, geçti, hepsi geçti, **demeni bekleyerek, sanki asırlar boyunca... Hücreleri, bu sevdaya tanıklık etmiş milyonlarca sayısız an'a, anıya, geçmişe dağılmış yitik bir beden gibi... Alev alev yanan çırılçıplak bir ruh gibi... Öylece duruyordum sadece. Öyle incitmiştin ki giderken, öyle yok saymıştın ki gerçekliğimi, hayatındaki varlığımı, geçmişimizi, beklemek bile anlamını yitirmişti artık... Dönüş yollarına arkandan aşılması imkansız duvarlar örerek gitmiştin sanki... Alelacele, sanki kendinden ve geçmişinden bir an önce kurtulmak ister gibi bir kibrit ateşiyle yakıp gitmiştin ömrünü... Benim alevler arasında kaldığımı, orada öylece durup vefasızlığına, unutkanlığına, yabancılığına korkunç bir şaşkınlıkla bakakaldığımı, ömrünün alevleriyle tutuşup yanarak öldüğümü hiç farketmeden... Dönüp arkana bir kez olsun bakmadan, çığlıklarımı duymadan... Bırakıp gitmiştin beni...**

Bense öylece duruyordum sadece. Alevlerin arasından gidişini seyrediyordum. Beni acımasızca ömründen silmeni seyrediyordum. İçimden ayaklarına kapanmak, beni bu alevlerin arasında yapayalnız bırakma, n"olur gitme, gideceksen bile hiç değilse ruhuna esir düşmüş kalbimi geri ver bana, hiç değilse geçmişimize sahip çık ve bana sevdamı geri ver, diye yalvarmak geliyordu. Yine de susuyordum. O korkunç tufanın içinde ne sesimi duyabilir, ne de alevlerin arasında eriyerek kaybolan yüzümü seçebilirdin zaten. Çıldırmış gibiydin. Hayatı ve beni yakıp gidiyordun.

Bense öylece duruyordum. Her şey anlamını yitirmişti çoktan. Bir kibrit ateşiyle yaktığın ömrünün alevleri ortasında duruyordum öylece... Bir gün ansızın gitmiştin işte. Ne anlamı olabilirdi ki nereye gittiğinin... O yağmurun kısa mı yoksa uzun mu süreceğinin ne anlamı olabilirdi ki... Ölmüştüm işte. Bir ölü için umut ne anlam ifade edebilirdi ki...

Sonra ne oldu bilmiyorum, ansızın koşmaya başladım çıldırmış gibi. Aklımın kontrolünü yitirmeye başladığım günlerdi belki de... Koştum , koştum geçmişe doğru... Yaşadığımız her anın içinden geçerek, sevdanla anlamlanan ömrümü geriye doğru yaşamaya başladım. Bir kibrit aleviyle yok ettiğini sandığım geçmişimizin peşinden... Sokaklar, sokaklar, sokakların peşinden... Evler, meyhaneler, kahvehaneler, kitapevleri, Boğaz'ın kıvrımlarında unutulmuş çay bahçeleri, sahil kasabaları, dingin sularda sonsuzluğa süzülen balıkçı tekneleri, motor sesleri, vapur düdükleri, martılar, çiçek kokuları ve çiçekçiden satın alınmış bir gülün peşinden... Kurutulup bir sepetin içine konan ve bu sevdayı ölümsüz kılmak için saklanan o gülle-

**rin peşinden... Ki
şiirler... Peçeteler
ra yeniden düzelt
araya getirilerek
rında gün ışığına
peşinden... Sonra
lar... İnsanlar, do
umursamaz kahka
den... Gecelerin p
Günlerin peşinden
kadar hafif... Gün**

Koştum, koştu
dum bir an. Açtım
buldum. Oradaydı
seninle beraber. Bi
za. Boş sandalyele
taplar, izmarit dolu
incecik dumanı üz
hararetle... Konuşu
gibi... Belki de san
ra bile sanki birbi
vardı paylaşacak..
kağa, meraklı ve
penceresinden ba
bölüştürülmüş tek
vardı birbirimize
Elindeki küçük de
yine hayatımızı ka
nüştürüyorduk. Sc
ma değiyordu du
hen... Kapattım g
kalbimden geçtini
yüzümü yalayarak
di. Sonra yeniden
ta döndüm. **Boşv
içinden geçip gits
maya devam ediy**

Sonra günler g
artık. Hayat bana
Ruhumsa kendi ya
şinden o amansız
Hiç ağlamıyordum
kında değildim. He
rını?... Sonra kend
**Mood For Love"...
Kong...** Festival gü
Sonra açtım gözle
let, gişenin önünd
ışık gibi huzmeler
rup ortaçağ şöval
yorsun. Çocuk gib
öpücük konduruyo
da, o en masum c
önce yine böyle s
nında olduğum ha
şim demek ki... F

---

* **İsviçre.** 21 Haziran cuma ve 22 Haziran cumartesi günleri **İsviçre**'nin **Zürih** ve **Basel** kentlerindeyim, * **K.M**
de yapılan **Galata Şenlikleri**'ndeyim. * **Hüseyin Turan.** Turna Sesi. Seyhan Müzik. Muhteşem bir albüm. * U

Akşamsefası

an en kötü karneye bisiklet veriyor...

nızdan Önce Leman'a gösterin

en kötü karneye
Scooter

....

....

..............Zayıf sayısı:...

....

....

....

ğüne güveniyorsanız,
n'a gönderin, bisikleti kapın.

mayın kontrol edicez...
dnan Sok. Nö:20 80080 Beyoğlu/İst.

rdiği için 13 ay hapis, 284 milyon lira para cezası...

1 Mayıs 2002: Yerel gazeteyi "takip defteri"ne işlemediği için 4 ay 15 ün hapis cezası...

1 Mayıs 2002: Amerikalı bir mankene, 1.dereceden sit alanı olan aske- bölge içinde arsa satıp, gerçek açığa çıktığı halde aldığı 68 bin doları ia- e etmeyen emlakçıyı tehdit ettiği için, tehdit suçundan 2 yıl hapis, 142 ilyon para cezası...

Ve buna benzer 15 dava. Şimdi bu davalar Kara'nın önünde duruyor!

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, Türkiye'nin insan hakları ihlalleri nede- yle, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nce milyonlarca euro tazminat ce- aları için, vergi icat etmeye kalkadursun, Datça'da devlet, erkini kötü kul- anıyor, basın ve ifade özgürlüğü örgütlü bir katliamla sansürleniyor.

Tüm medyayı, kamuoyunu halkın haber hakkını savunmaya ve büyük ir baskıyla karşı karşıya olan Datça Haber gazetesi ve gazeteci Sinan Ka- a'yı sahiplenmeye eçağırıyoruz...

LeMan

Ayrıcana L-Manyak'da en kötü karneye tonla Scooter verecek. Ayrıntısı L-Manyak'ın Temmuz sayısında

HAZİRAN SAYISI İÇİN SON GÜNLER...

Gider Sanırdım...

lar, öyküler, mısralar... Şiirler, şiirler,
yazılmış, buruşturulup atılmış ve son-
ış, önce yırtılmış sonra parçaları bir
ntla yapıştırılmış, defterlerin sayfala-
sret, saklı kalmış... Koştum şiirlerin
kular, sonra yüzler, sonra kalabalık-
ar, sohbetler, yaz gecelerine karışan
lar, şarkılar, şarkılar, şarkıların peşin-
nden, yağmurlu, yıldızlı kimi zaman...
urşun gibi ağır, bir yaz mahmurluğu
soluk almadan yaşanan...
koştum geçmişe doğru... Sonra dur-
özlerimi. Kendimi bir kahvenin içinde
görüyordum. Bir masada oturuyorduk
n bakakaldım. Sonra yaklaştım yanımı-
n birine oturdum. Masanın üzerinde ki-
kül tablası, bir şişe su ve iki sıcak çay,
nde aşka doğru tüten... Konuşuyorduk
rduk... Sanki yıllardır birlikte değilmişiz
n çok bunun için aşıktım. Yıllardan son-
izi o gün tanımış gibi ne çok şeyimiz
nki hayat denen o büyük karnavallı so-
ulu bir heyecanla aynı evin sardunyalı
yormuşuz gibi... Sanki iki ayrı bedene
ruh değilmişiz gibi... Ne çok şeyimiz
tacak... Bir öyküden bahsediyorduk.
notlar alıyordun bir yandan... Belli ki
hanları olduğumuz küçük öykülere dö-
ansızın susuyorduk. Uzanıp dudakları-
arın. **Kohen** çalıyordu. **Leonard Ko-**
mi... Bir an durdum. O an sen ve ben
sip geçtiniz öylece, ılık bir rüzgar gibi
anımda birisi, **ağlıyorsun, neden,** de-
atıp gözlerimi sürgünü olduğum haya-
dim. **Anılar, uçup gider sanırdım. Biz**
ile onlar bıraktığımız yerlerde yaşa-
uş meğer...
ve sayısız geceler... Teslim olmuştum
emrediyorsa onu yapıyordu bedenim.
nında yaşıyor, dağılan parçalarının pe-
şuya devam ediyordu soluk soluğa...
lki de hiç durmadan ağlıyordum. Far-
lüler nasıl hissedebilirler ki gözyaşla-
bir sinemanın içinde buldum. **"In The**
şk Zamanı"... Wong Kar Wai... Hong
... Anılar, anılar, anılar... Çağrışımlar...
Kendimi gördüm. Elimde bir çift bi-
i bekliyorum. Kalabalığın içinden bir
bana geliyorsun. Sonra önümde du-
gibi mağrur bir sevdayla elimi öpü-
nanyor, boynuna sarılıyorum. Binlerce
yüzüne... Oysa daha o sabah uykun-
etimizde seni bırakıp evden çıkmadan
lukla öpmüştüm seni... Seni hep ya-
iç bitmeyen bir özlem halinde sevmi-
giriyorum büyülenmiş gibi peşinizden... Hayranlıkla seyrederek sizi... Ön sıralara oturuyorsunuz. Silinmiş, kimsesiz yüzlerin arasında perdeden yansıyan ışığın içinde gittikçe çocukluğunuza dönüşen o masum başlarınızı çok kolay seçebiliyorum. Siz filmi, bense sizi seyrediyorum. Yıllar önce yazdığım bir öyküyü anımsıyorum. Çocukluğunu bir yazlık sinemada senin çocukluğunla buluşturduğun o yazarken içimi çok acıtan öyküyü... İmkansız bir aşkı anlatıyor film. Bizimki gibi. Öyküler yazıyor adam. Kadın o öyküleri okuyor. Bir sır gibi yaşıyorlar aşklarını. Hayat aralarından aşılmaz bir sel gibi akıp giderken, onlar ayrı dünyalarında birbirlerine hiç dokunmadan sevdalarıyla buluşuyorlar. Filmin sonunda adam bu sırrı **Katmandu**'da bir tapınağın duvarındaki küçük bir kovuğa fısıldıyor incelikle. Sonra o kovuğu toprakla kapatıyor. **"Geçmiş görebildiği ama dokunamadığı bir şey artık..."** diye bitiyor film... Görebildiği ama dokunamadığı... Bu cümle içimi yakıyor. Sizi orada öylece bırakıp, dışarı atıyorum kendimi. Dışarıda hayat devam ediyor. Oysa kapatmalıyım gözlerimi. Kapatmalı ve hayatın içinde yaşıyormuş gibi yapmalıyım. Yapamıyorum. Bir o yana bir bu yana koşturup duruyorum **İstiklal Caddesi**'nde. Nefes nefese kalıyorum. Yanımdan geçen insanların seslerini duyuyorum. **"Gördün mü, delirmiş gibi ağlıyordu"**, diyorlar uzak bir uğultuyla... Bir pasajın önünde duruyorum. Önümden insanlar gelip geçiyor. Belki burada bir süre beklersem görürüm seni. O kalabalığın içinde, akan insan selinin arasında belki sen de varsındır... Olamaz mı... Yanına gelemesem de, bir an seni görebilirim belki... Bekliyorum, bekliyorum, bekliyorum... Yavaş yavaş ayaklarımın ağrıdığını hissederek kendime geliyorum. Kaç saat geçmiş kim bilir. Kapanıyor gözlerim, işte yine hayatın içindeyim. Deliliğimi orada öylece bırakıp, kalabalığa karışıyorum.

Beni aradığında **n'olur anlamaya çalış, seviyorum onu ne olur affet beni,** diyorsun... O anda eğer gözlerim kapalıysa ve hayatın içindeysem açıp telefonu başka bir sesle konuşuyorum seninle. Seni görmek istemediğimi, artık her şeyin bittiğini, senden vazgeçtiğimi söylüyor o ses... **Nolur bir daha beni arama, eğer beni gerçekten sevmeye devam ediyorsan koru beni kendinden, çık hayatımdan, seçiminle mutlu ol, unut beni**, diyor... Özleminle içime döndüğüm, hayattan koptuğum, bir kibrit ateşiyle yaktığın ruhumun alevlerine dalıp kaybolduğum anlarda ise, sabırla, hiç durmadan çaldırdığın telefonumu açamıyorum bile... Sana oyun oynamak için değil, istemsizce...

Sokaklar, sokaklar, sokaklar... Meyhaneler, unutulmuş karanlık ve izbe pavyonlar... Fahişeler, transeksüeller, alkolikler, kayıp insanlar... Neden seviyorum seni? Etrafımdaki herkes burjuva özlemlerle kendini hayat sandıkları parlak ışıklarla kandırırken, maddi tatminlerin peşinde, aslında ruhlarındaki boşluğun içinde kayıp olduklarının hiç farkında olmadan bomboş yaşarken sen bana onların hiç bilmedikleri, durup bir kez bile merak etmedikleri, dışladıkları, yok saydıkları bir dünyanın kapılarını araladığın için mi? Seninle karanlık sokaklarda, karanlık yüzlerde aradığımız öykülerle hayatın anlamının peşine düştüğümüz için mi? Ansızın yüreğinin semalarında çakan o şimşek sahte parlaklığıyla aslında seni de o yok sayanların ve ruhlarındaki boşluğun farkında olmayanların arasına düşürmedi mi? Sen yoktun ve çoktan unutmuştun belki... Ama ben yine de o karanlık sokaklarda tek başıma yürüyordum. Tuhaf ve kitch bir pavyonun önünde durdu ayaklarım. Üzerinde abartılı neonlarla **"China Town"** yazıyordu. Kapıda gördüm ikimizi. Görevliye benim **Fransa**'dan gelmiş bir sosyolog olduğumu ve yaptığım araştırma için mekanlarını görmek istediğimi söylüyordun. İkimiz de sarhoştuk. Ben kendimi tutamayıp gülüyordum. Sense durumu idare etmek için adama, **kendisi Türkçe'yi çok iyi konuşur**, diyordun. Elimde tek bir gül vardı. Sevgililer günüydü. Peşinizden içeri girdim. Salon bomboştu. Sevgililer gününde sizden başka kim gelirdi ki öyle bir yere. Hepsi birbirinden güzel **Rus** kadınlar boş pistte tuhaf bir aynanın önünde hiç gülümsemeden dans ediyorlardı. Kötü sesli bir şantör orgla korkunç şarkılar söylüyordu. Herkes size bakıyordu, servis yapan garsonlar, dans eden kızlar, şantör... Belli ki bir anlam veremiyorlardı oradaki varlığınıza. Sizinse dünya umurunuzda değil gibiydi. Sonra bir peçeteye uzandı elin. Belki binlerce kez tekrarladığın bir ritüel gibi kalemini cebinden çıkardın. Rakından bir yudum aldın. Sigaranı küllüğe bıraktın. Bir şiir di yazdığın. Uzatıp bana verdin. Peçetenin üzerinde **"Kimsesizim benim..."** yazıyordu... **"Kimsesizim benim, yine seninle geldi hayat..."** Gözlerimden süzülüp peçeteye damlayan mutluluk gözyaşlarıydı. Boynuna sarıldım. **"İşte seni bunun için seviyorum..."** diye fısıldadım... **"İşte bunun için..."** Sizi orada öylece bırakıp giderken kanatırcasına sıktığım avuçlarımda o şiiri yazdığın peçete vardı...

Şimdi yeniden açtım gözlerimi. Evimdesin. Karşımda duruyorsun. Gözlerinde seni uğurladığım o günden saklı kalmış bir mavi suçluluk.... Gözlerinde parçalanmış hayallerini istemeden kırılmış bir oyuncak gibi saklamaya çalışan masum bir çocuk... Gözlerinde gittiği o uzak yollardan geri dönmüş bir yolcunun yorgun pişmanlığı... Açtım gözlerimi. Aylardan sonra... Her günü sanki yüzyıllar gibi geçen... Yarım kalmış bir aşk öyküsünün içinde yazarı tarafından terkedilmiş ölü bir sevda kahramanı gibi açtım gözlerimi. Öylece karşımda duruyorsun. Uzatıp ellerimi dokunuyorum sana. Ölü yüreğimi varlığına inandırmak için. Sensizlikten deliliğin sınırlarında dolaştığım o gecelerdeki gibi hayalin mi yine karşımda duran?

Bunlar ellerin değil mi?... Ürkek bir martı gibi hep çaresiz... Hayatla ölüm arasında sessizce kanat çırpıp duran... Bu senin kokun değil mi?... Acının harıyla kavrulmuş sıcacık bir ekmeğin huzur veren kokusu gibi... Hayata hayretle bakan bir bebeğin savunmasız ve masum kokusu gibi... Issızlığın ortasında kendisiyle konuşan rengarenk bir sevda çiçeğinin çıldırtan aşk kokusu gibi... Ömrünü bitmeyen bir aşk şiiri gibi yaşayan aşka ve acıya sevdalı bir yüreğin yanık kokusu gibi...

Bunlar senin gözlerin değil mi?... Okyanus diplerinde gizemli bir ışık gibi peşine düşüp derinliğine sarhoş olduğum... Ruhumu ömrümden uzağa düşüren, beni hayattan koparıp içine hapseden, bu hayat gibi sevdalı, bu ölüm gibi huzur veren gözler senin gözlerin değil mi?... Sen misin bu yeryüzü meleğim?... Sen misin bu?... Bu defa gerçek misin?...

Ağlıyor muyum? Farkında bile değilim. Hem bir ölü ağladığını nasıl hissedebilir ki?

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

27 Haziran perşembe günü saat 15:00-19:00 arası **K.Maraş Eğitim-Sen**'deyim. Hükümet Cad. 22. Sok. Boyar Apt. Kat:2 No:6 * **İstanbul Galata.** 30 Haziran pazar günü saat 17:00-19:00 arası **Galata Kulesi**'nin çevresin-
Umay. ağzı Bozuk aşk mektUBU. Etno Müzik Yapım. * **Özgür Yaşar.** Özgürce. Şiirler. * Üniversitede okuyan özürlü gençlere yardımcı olmak istiyorsanız 0533 447 70 25 nolu telefondan **Lütfü Oflaz** ile irtibat kurunuz..

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

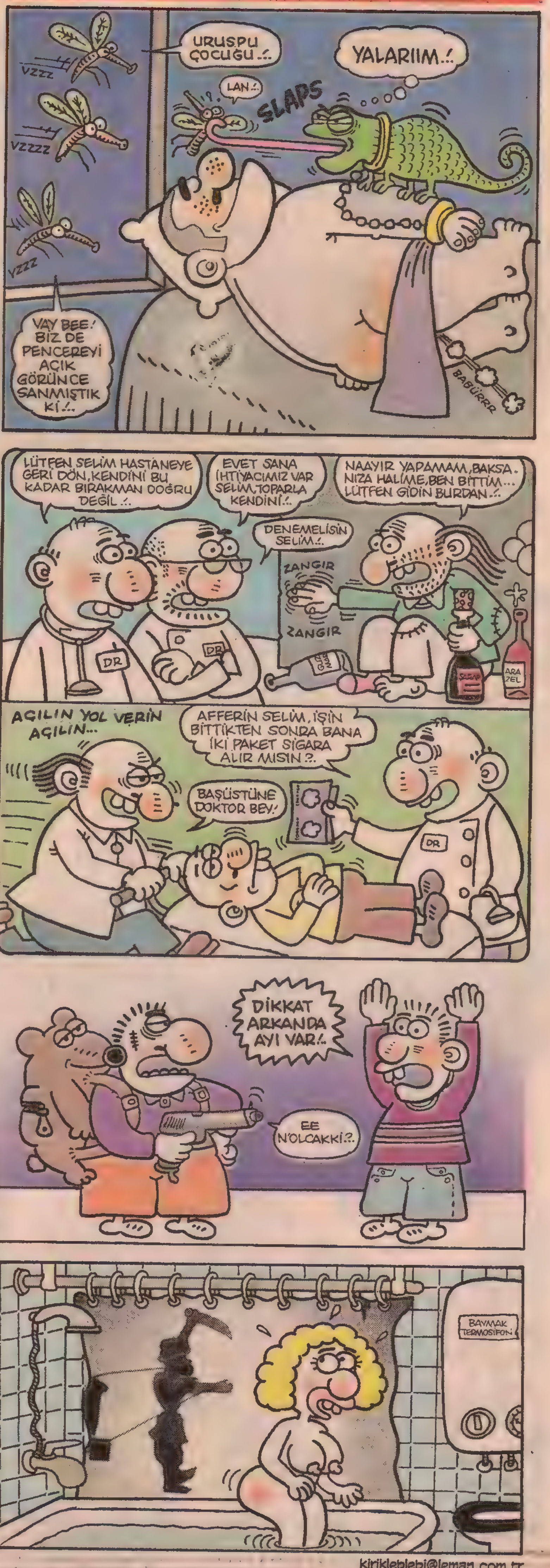
URUSPU ÇOCUĞU.!.
YALARIIM.!.
LAN.!.
SLAPS
VZZZ
VZZZZ
VZZZ
VAY BEE! BIZ DE PENCEREYİ AÇIK GÖRÜNCE SANMIŞTIK Kİ.!.
BABÜRRR
LÜTFEN SELİM HASTANEYE GERİ DÖN, KENDİNİ BU KADAR BIRAKMAN DOĞRU DEĞİL.!.
EVET SANA İHTİYACIMIZ VAR SELİM, TOPARLA KENDİNİ.!.
NAAYIR YAPAMAM, BAKSANIZA HALİME, BEN BİTTİM... LÜTFEN GİDİN BURDAN.!.
DENEMELİSİN SELİM.!.
ZANGIR
ZANGIR
DR
DR
ŞARAP
ARAZEL
AÇILIN YOL VERİN AÇILIN...
AFFERİN SELİM, İŞİN BİTTİKTEN SONRA BANA İKİ PAKET SİGARA ALIR MISIN?.
BAŞÜSTÜNE DOKTOR BEY!
DR
DİKKAT ARKANDA AYI VAR!.
EE N'OLCAKKİ?.
BAYMAK TERMOSİFON

kirikleblebi@leman.com.tr

BENİM GÜZEL KAR——IM..!

GALİPTEK——İN

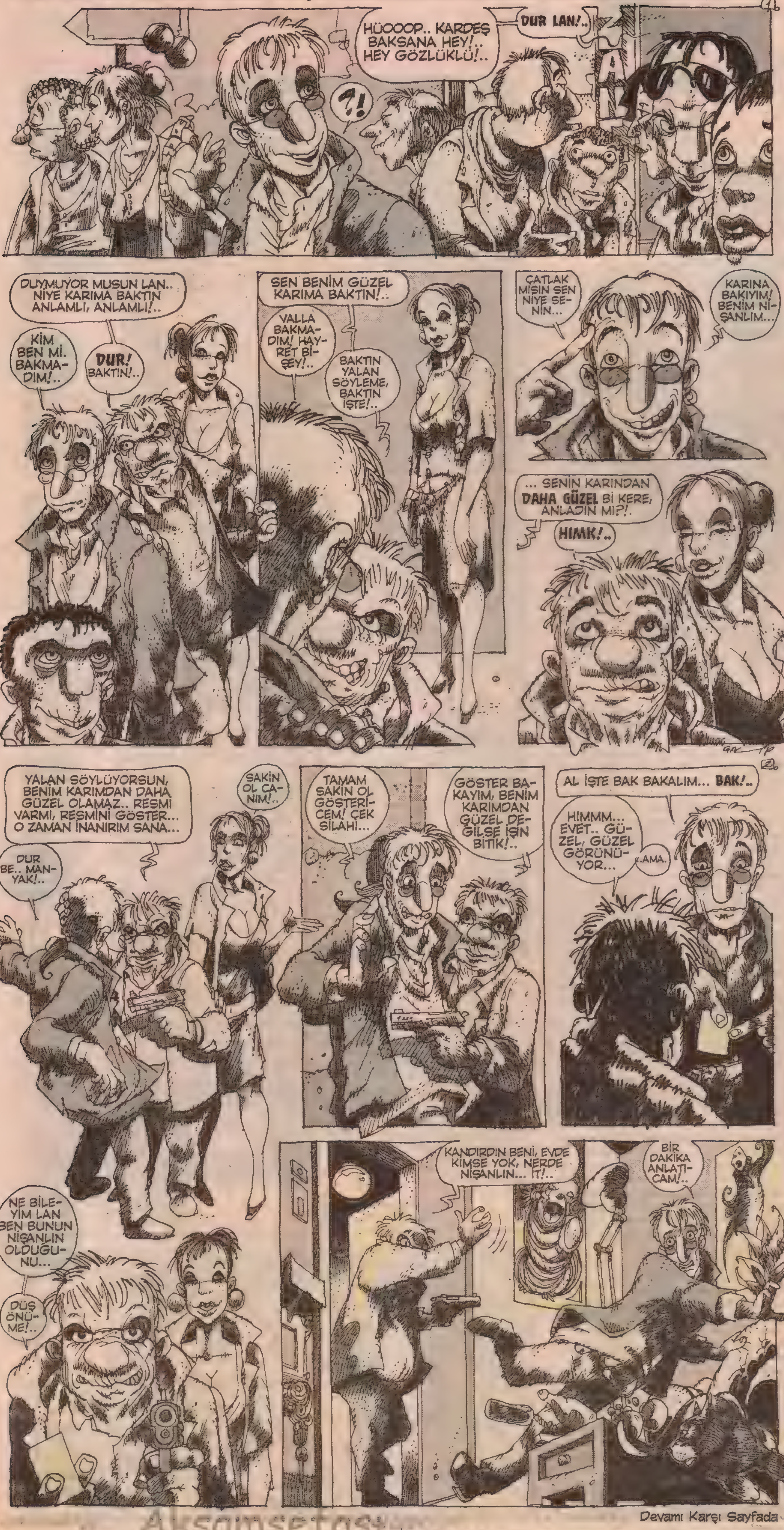
1
HÜOOOP.. KARDEŞ BAKSANA HEY!.. HEY GÖZLÜKLÜ!..
DUR LAN!..
?!
DUYMUYOR MUSUN LAN.. NİYE KARIMA BAKTIN ANLAMLI, ANLAMLI!..
KİM BEN Mİ. BAKMADIM!..
DUR! BAKTIN!..
SEN BENİM GÜZEL KARIMA BAKTIN!..
VALLA BAKMADIM! HAYRET Bİ ŞEY!..
BAKTIN YALAN SÖYLEME, BAKTIN İŞTE!..
ÇATLAK MISIN SEN NİYE SENİN...
KARINA BAKIYIM! BENİM NİŞANLIM...
... SENİN KARINDAN DAHA GÜZEL Bİ KERE, ANLADIN MI?!.
HIMK!..
2
YALAN SÖYLÜYORSUN, BENİM KARIMDAN DAHA GÜZEL OLAMAZ.. RESMİ VARMI, RESMİNİ GÖSTER... O ZAMAN İNANIRIM SANA...
SAKİN OL CANIM!..
DUR BE.. MANYAK!..
TAMAM SAKİN OL GÖSTERİCEM! ÇEK SİLAHI...
GÖSTER BAKAYIM, BENİM KARIMDAN GÜZEL DEĞİLSE İŞİN BİTİK!..
AL İŞTE BAK BAKALIM... BAK!..
HIMMM... EVET.. GÜZEL, GÜZEL GÖRÜNÜYOR...
..AMA.
NE BİLEYİM LAN BEN BUNUN NİŞANLIN OLDUĞUNU...
DÜŞ ÖNÜME!..
KANDIRDIN BENİ, EVDE KİMSE YOK, NERDE NİŞANLIN... İT!..
BİR DAKİKA ANLATICAM!..

Devamı Karşı Sayfada

Aksamsetası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

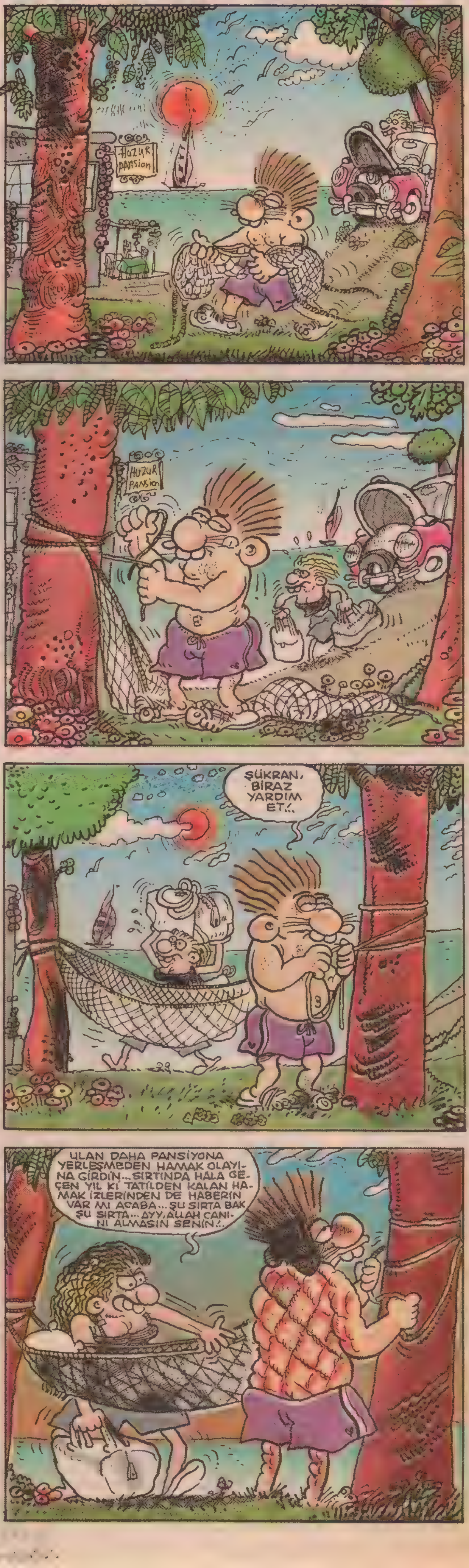
Huzur pansion
ŞÜKRAN, BİRAZ YARDIM ET!..
ULAN DAHA PANSİYONA YERLEŞMEDEN HAMAK OLAYINA GİRDİN... SIRTINDA HALA GEÇEN YIL Kİ TATİLDEN KALAN HAMAK İZLERİNDEN DE HABERİN VAR MI ACABA... ŞU SIRTA BAK ŞU SIRTA... AYY, ALLAH CANINI ALMASIN SENİN!..

İki Resim Arasındaki 7 Fark

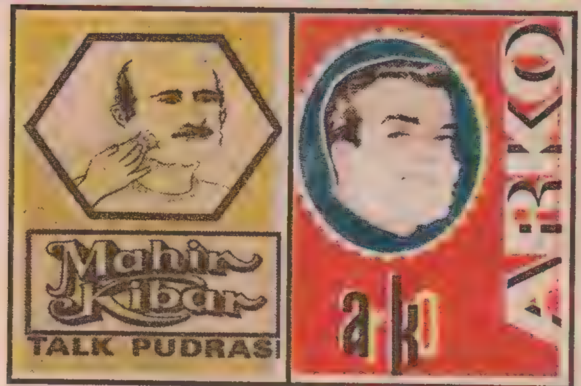
Mahir Kibar
TALK PUDRASI
arko
ARKO

Mahir Kibar Adamı & Arko Adamı

① Mahir Kibar adamını tanıyan insan yok denecek kadar azdır, belki de yoktur... **Arko adamını herkes tanır!..**

② Mahir Kibar adamı 'bizden biri gibi' olsun diye evrensel ölçüleri ıskalamış bir makuldur... **Arko adamı, herkese eşit mesafede duran evrensel bir dosttur, küresel bir abidir!.**

③ Mahir Kibar adamı, ne gülen ne de somurtan haliyle can sıkıcıdır... **Arko adamı ışıl ışıl gülümsemesiyle sempati yaratan bir pozitif elektrik sahibidir...**

④ Mahir Kibar adamı yorgun ve yılgın görünür, içe dönük izlenimiyle beraber biraz da keder verir.. **Arko adamı dinç ve dinamik görünür, dışa dönüklüğü kitleye moral aşılar!..**

⑤ Mahir Kibar adamı enerji almaz ve vermez, pasifizmini 'mazbutluk' kılıfında saklar... **Arko adamı enerji alıp veren sosyalitenin figürüdür, akıllı bir aktivite içindedir!..**

⑥ Mahir Kibar adamı, mizah dergisi tarihinde hiçbir köşenin simgesi olamamıştır... **Arko adamı, yıllar yılı Kırık Leblebi köşesinin tepesini süslemiştir!..**

⑦ Mahir Kibar adamı, yıllar önce bir berberin rafına dikkatlice bakmasam haberim olmayacak bir figürdür!.. **Arko adamını dikkatsizler de bilir!..**

(Haftaya: Barbie & Rezzan!)

vo@leman.com.tr

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Belirsizliğin süresi belirsiz!

Ecevit'in de, ülkenin de durumu belirsiz; belirsizliğin ne kadar süreceği de belirsiz!

Zaten Kemal Derviş de son açıklamasında belirsizliğin sürmesinin ekonomiyi süründüreceğini söylüyor.

Bu arada dernekler, sendikalar, muhalefet partileri gibi kuruluşların genel başkanları "Ecevit çekilsin" kampanyası yürütüyor.

Ancak "Ecevit çekilsin" diyenlerin hiçbiri de koltuklarından çekilmiyor.

Örneğin "Ecevit çekilsin" kampanyasını yürütenlerin başında Sağlık-İş Genel Başkanı Mustafa Başoğlu geliyor.

Ama kendisi 41 yıldır Sağlık-İş Genel Başkanlığı koltuğunda oturuyor.

41 kere maşallah bir gün çekilir inşallah!

Mustafa Başoğlu gibi Metal-İş Genel Başkanı Mustafa Özbek de "Ecevit çekilsin" kampanyasında başı çekiyor.

Ancak Mustafa Özbek de 30 yıldır Metal-İş Genel Başkanlığı koltuğundan çekilmiyor.

Teksif-İş Mali İşler Başkanı İbrahim Yalçınoğlu 36 yıldır, Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya 28 yıldır, Çimse-İş Genel Başkanı Tamer Eralan 21 yıldır, Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral 19 yıldır koltuklarında oturuyor.

Dernek, parti gibi kuruluşların başkanlarını hiç saymıyorum; çünkü onları koltuklarından ancak ölüm ayırıyor!

Onlara "çek arabanı" denmedikçe de o kuruluşlarda başı çekecekleri anlaşılıyor.

Elbette Ecevit yerini genç bir insana bırakıp çekilmeli.

Gerçi Rahşan Ecevit "çekilmiyoruz" diyor; ama bilmeliler ki artık hiç çekilmiyorlar!

Böylesine yaşlı, sağlıksız bir başbakan, böylesine genç, dinamik nüfusa sahip bu ülkeyi çekemiyor.

Bu ülkeyi çekecek lokomotif olamıyor.

Ne var ki Ecevit'le birlikte yaşı, içi geçmiş, işi bitmiş tüm dernek, sendika, parti gibi kuruluşların başkanları da çekilmeli.

Yerlerine genç insanlar gelmeli.

Ama onlara "çekil" dediğinizde ya "beni çekemiyorsunuz" yanıtını alıyorsunuz, ya da "çekildim, yüz kilo geldim" cevabıyla karşılaşıyorsunuz!

Herbiri yüz kiloluk yüzsüz onlar!

Anlaşılan Türkler ikiye ayrılıyorlar.

Kefenleriyle gömülenler ve koltuklarıyla gömülenler!

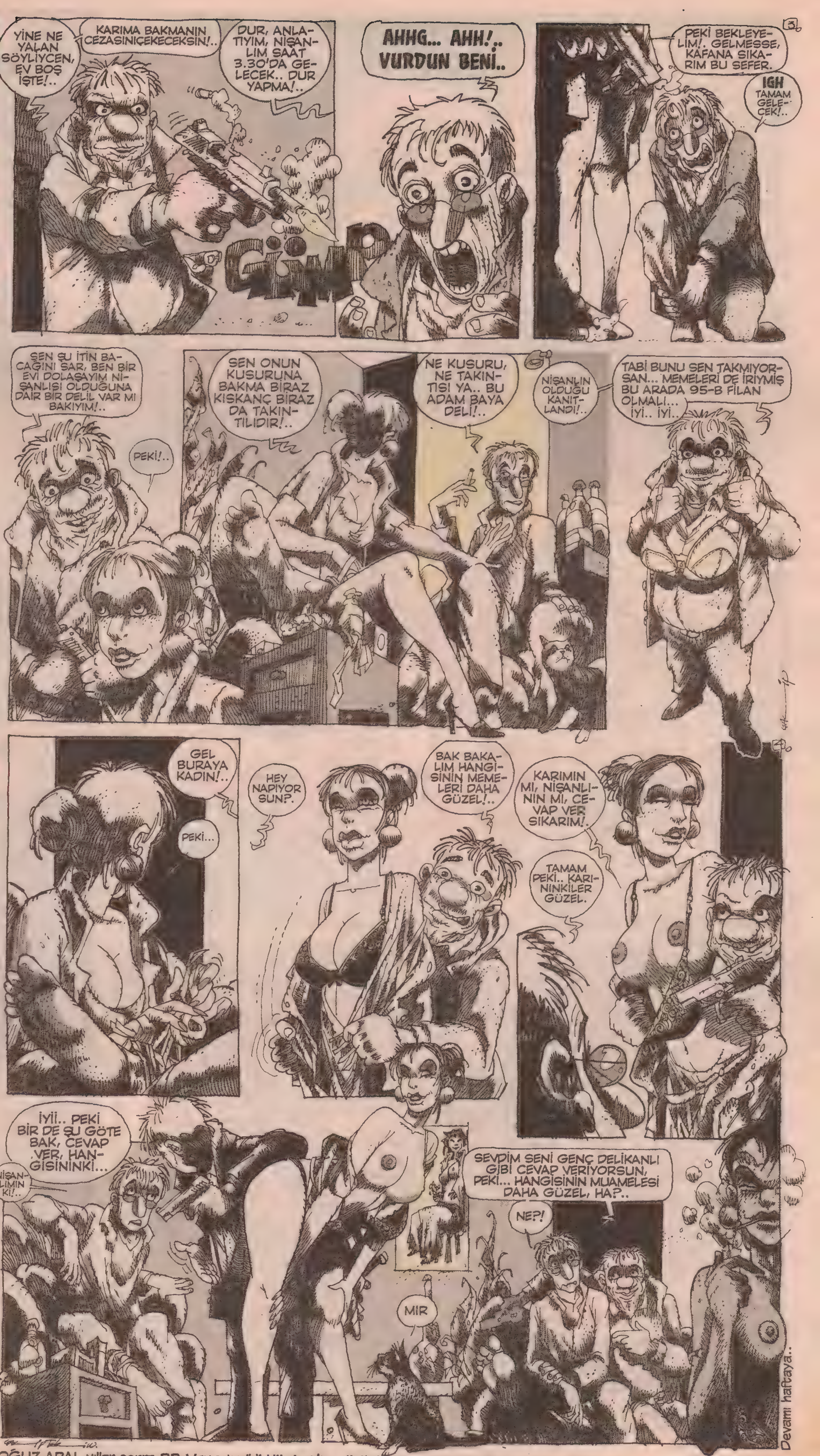
3
YİNE NE YALAN SÖYLİYCEN, EV BOŞ İŞTE!..
KARIMA BAKMANIN CEZASINIÇEKECEKSİN!..
DUR, ANLATIYIM, NİŞANLIM SAAT 3.30'DA GELECEK.. DUR YAPMA!..
GÜMP
AHHG... AHH!.. VURDUN BENİ..
PEKİ BEKLEYELİM!. GELMESSE, KAFANA SIKARIM BU SEFER.
IGH TAMAM GELECEK!..
ŞEN ŞU İTİN BACAĞINI SAR, BEN BİR EVİ DOLAŞAYIM NİŞANLISI OLDUĞUNA DAİR BİR DELİL VAR MI BAKIYIM!..
PEKİ!..
SEN ONUN KUSURUNA BAKMA BİRAZ KISKANÇ BİRAZ DA TAKINTILIDIR!..
NE KUSURU, NE TAKINTISI YA.. BU ADAM BAYA DELİ!..
NİŞANLIN OLDUĞU KANITLANDI!..
TABİ BUNU SEN TAKMIYORSAN... MEMELERİ DE İRİYMİŞ BU ARADA 95-B FİLAN OLMALI... İYİ.. İYİ..
4
GEL BURAYA KADIN!..
PEKİ...
HEY NAPIYORSUN?.
BAK BAKALIM HANGİSİNİN MEMELERİ DAHA GÜZEL!..
KARIMIN MI, NİŞANLININ MI, CEVAP VER SIKARIM!..
TAMAM PEKİ.. KARININKİLER GÜZEL.
İYİİ.. PEKİ BİR DE ŞU GÖTE BAK, CEVAP VER, HANGİSİNİNKİ...
NİŞANLIMIN Kİ!..
SEVDİM SENİ GENÇ DELİKANLI GİBİ CEVAP VERİYORSUN, PEKİ... HANGİSİNİN MUAMELESİ DAHA GÜZEL, HA?..
NE?!
MIR
Devamı haftaya..

OĞUZ ARAL yıllar sonra 22 Mayıs tarihli Hürriyet'te gözümü morartanın kendisi olduğunu itiraf etti

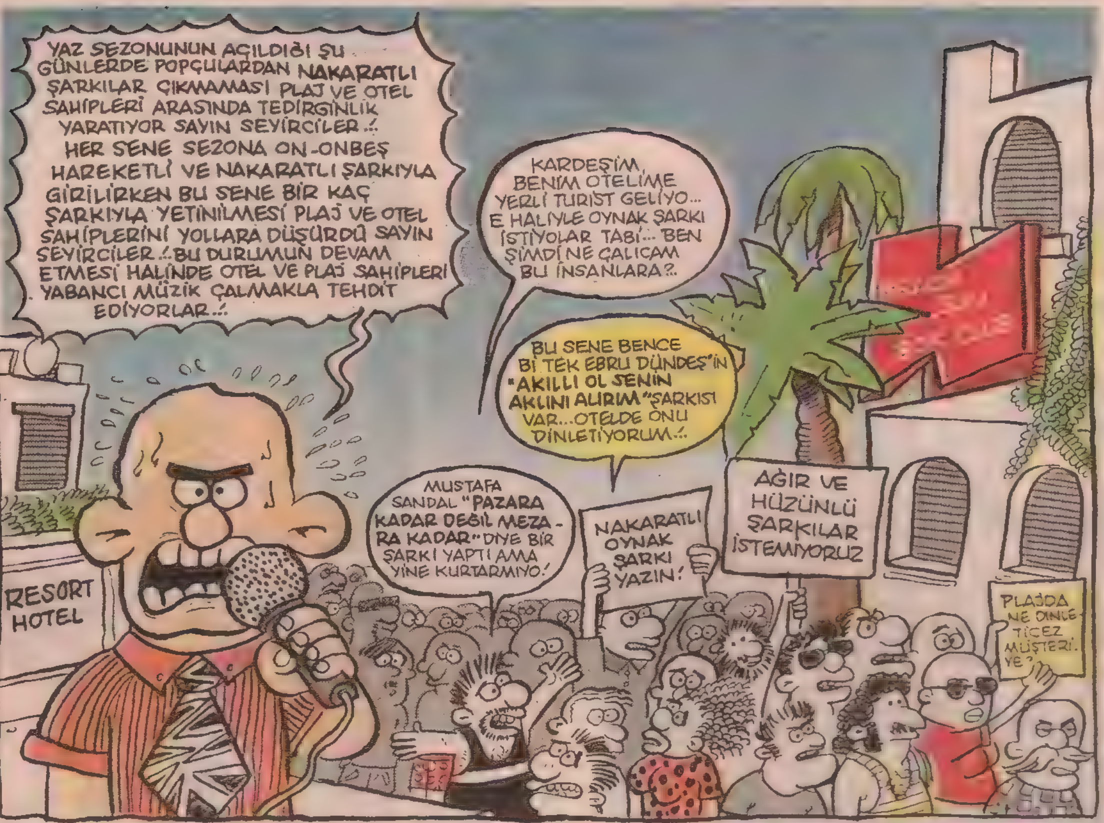
YAZ SEZONUNUN AÇILDIĞI ŞU GÜNLERDE POPÇULARDAN NAKARATLI ŞARKILAR ÇIKMAMASI PLAJ VE OTEL SAHİPLERİ ARASINDA TEDİRGİNLİK YARATIYOR SAYIN SEYİRCİLER..!. HER SENE SEZONA ON-ONBEŞ HAREKETLİ VE NAKARATLI ŞARKIYLA GİRİLİRKEN BU SENE BİR KAÇ ŞARKIYLA YETİNİLMESİ PLAJ VE OTEL SAHİPLERİNİ YOLLARA DÜŞÜRDÜ SAYIN SEYİRCİLER..!. BU DURUMUN DEVAM ETMESİ HALİNDE OTEL VE PLAJ SAHİPLERİ YABANCI MÜZİK ÇALMAKLA TEHDİT EDİYORLAR..!.
KARDEŞİM, BENİM OTELİME YERLİ TURİST GELİYO... E HALİYLE OYNAK ŞARKI İSTİYOLAR TABİ... BEN ŞİMDİ NE ÇALICAM BU İNSANLARA?..
BU SENE BENCE Bİ TEK EBRU DÜNDEŞ"İN "AKILLI OL SENİN AKLINI ALIRIM" ŞARKISI VAR...OTELDE ONU DİNLETİYORUM..!.
MUSTAFA SANDAL "PAZARA KADAR DEĞİL MEZARA KADAR" DİYE BİR ŞARKI YAPTI AMA YİNE KURTARMIYO!
NAKARATLI OYNAK ŞARKI YAZIN!
AĞIR VE HÜZÜNLÜ ŞARKILAR İSTEMİYORUZ
PLAJDA NE DİNLETİCEZ MÜŞTERİYE?
RESORT HOTEL

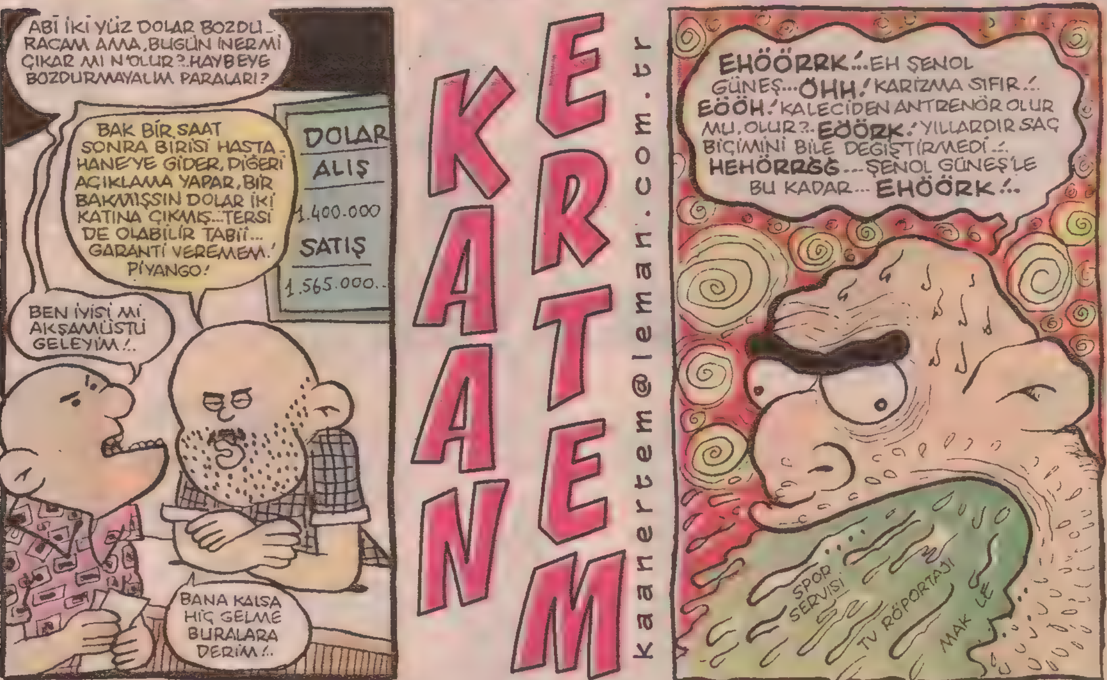
KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr
ABİ İKİ YÜZ DOLAR BOZDURACAM AMA, BUGÜN İNERMİ ÇIKAR MI N'OLUR?..HAYBEYE BOZDURMAYALIM PARALARI?
BAK BİR SAAT SONRA BİRİSİ HASTAHANE'YE GİDER, DİĞERİ AÇIKLAMA YAPAR, BİR BAKMIŞSIN DOLAR İKİ KATINA ÇIKMIŞ...TERSİ DE OLABİLİR TABİİ... GARANTİ VEREMEM! PİYANGO!
DOLAR
ALIŞ
1.400.000
SATIŞ
1.565.000..
BEN İYİSİ Mİ AKŞAMÜSTÜ GELEYİM!..
BANA KALSA HİÇ GELME BURALARA DERİM!..
EHÖÖRRK..!..EH ŞENOL GÜNEŞ...ÖHH! KARİZMA SIFIR..!. EÖÖH! KALECİDEN ANTRENÖR OLUR MU, OLUR?..EÖÖRK! YILLARDIR SAÇ BİÇİMİNİ BİLE DEĞİŞTİRMEDİ..!. HEHÖRRĞĞ...ŞENOL GÜNEŞ'LE BU KADAR... EHÖÖRK..!..
SPOR SERVİSİ
TV RÖPORTAJI
MAK LE

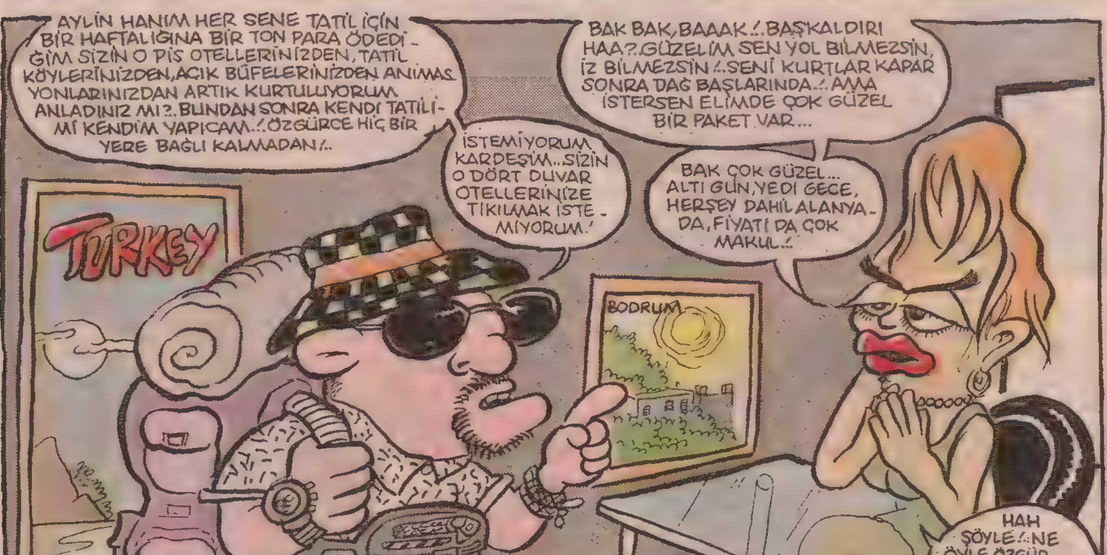
AYLİN HANIM HER SENE TATİL İÇİN BİR HAFTALIĞINA BİR TON PARA ÖDEDİĞİM SİZİN O PİS OTELLERİNİZDEN, TATİL KÖYLERİNİZDEN, AÇIK BÜFELERİNİZDEN ANIMASYONLARINIZDAN ARTIK KURTULUYORUM ANLADINIZ MI?..BUNDAN SONRA KENDİ TATİLİMİ KENDİM YAPICAM..!.ÖZGÜRCE HİÇ BİR YERE BAĞLI KALMADAN!..
BAK BAK, BAAAK..!..BAŞKALDIRI HAA?..GÜZELİM SEN YOL BİLMEZSİN, İZ BİLMEZSİN..!.SENİ KURTLAR KAPAR SONRA DAĞ BAŞLARINDA..!. AMA İSTERSEN ELİMDE ÇOK GÜZEL BİR PAKET VAR...
İSTEMİYORUM KARDEŞİM...SİZİN O DÖRT DUVAR OTELLERİNİZE TIKILMAK İSTEMİYORUM!
BAK ÇOK GÜZEL... ALTI GÜN, YEDİ GECE, HERŞEY DAHİL ALANYADA, FİYATI DA ÇOK MAKUL..!.
TURKEY
BODRUM
BE...BEN... ŞEY...YANİ... BİR BAKALIM NASIL ŞEYMİŞ?!
HAH ŞÖYLE..!..NE ÖYLE ÖZGÜR TATİL, MÖZGÜR TATİL...HİÇ YAKIŞIYOR MU SENİN GİBİ BİRİSİNE..!.

Akşamsetası

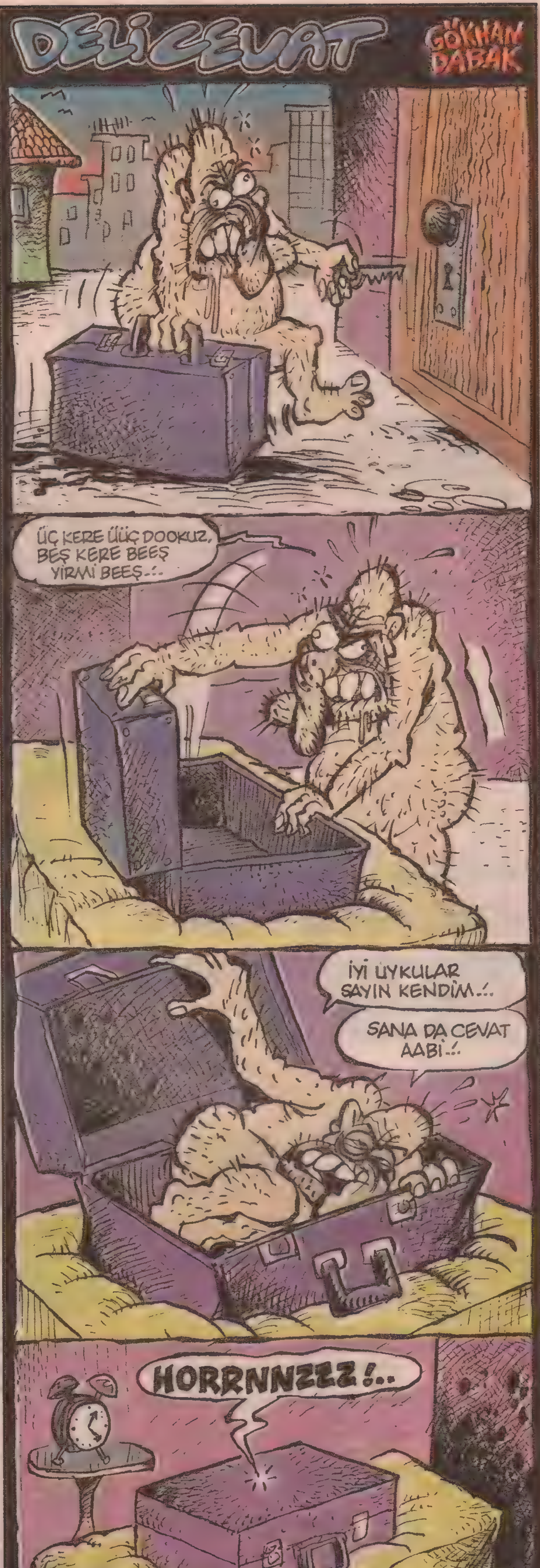
DELİCEVAT
GÖKHAN DABAK
ÜÇ KERE ÜÜÇ DOOKUZ, BEŞ KERE BEEŞ YİRMİ BEEŞ..!..
İYİ UYKULAR SAYIN KENDİM..!..
SANA DA CEVAT AABİ..!.
HORRNNZZZ!..

agdabak@leman.com.tr

devamı haftaya...

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

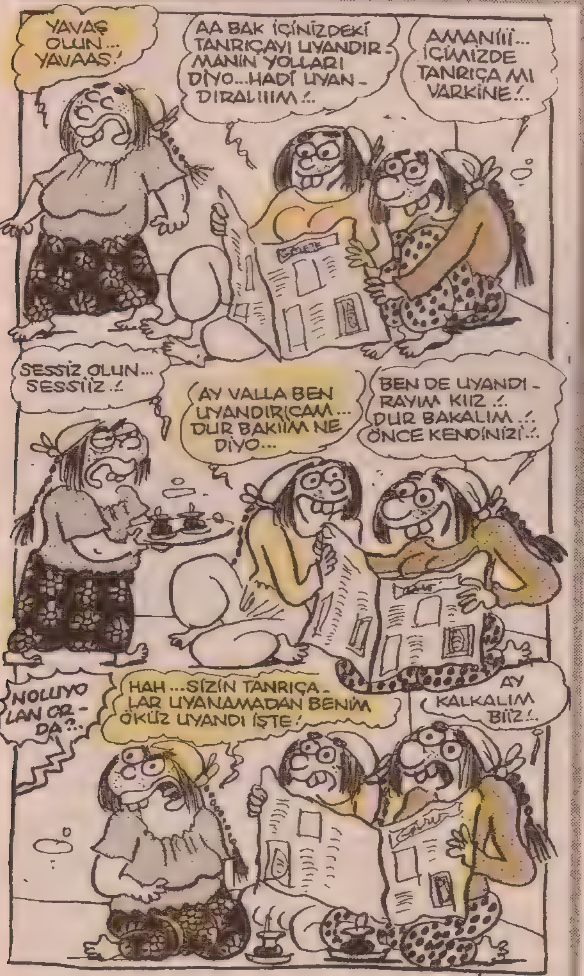
YAVAŞ OLUN... YAVAAS!
AA BAK İÇİNİZDEKİ TANRIÇAYI UYANDIRMANIN YOLLARI DİYO...HADİ UYANDIRALIIIM!.
AMANİİİ... İÇİMİZDE TANRIÇA MI VARKİNE!..
SESSİZ OLUN... SESSİİZ!.
AY VALLA BEN UYANDIRICAM... DUR BAKIIM NE DİYO...
BEN DE UYANDIRAYIM KIIZ!. DUR BAKALIM!. ÖNCE KENDİNİZİ!.
NOLUYO LAN ORDA?..
HAH ...SİZİN TANRIÇALAR UYANAMADAN BENİM ÖKÜZ UYANDI İŞTE!
AY KALKALIM BİİZ!.

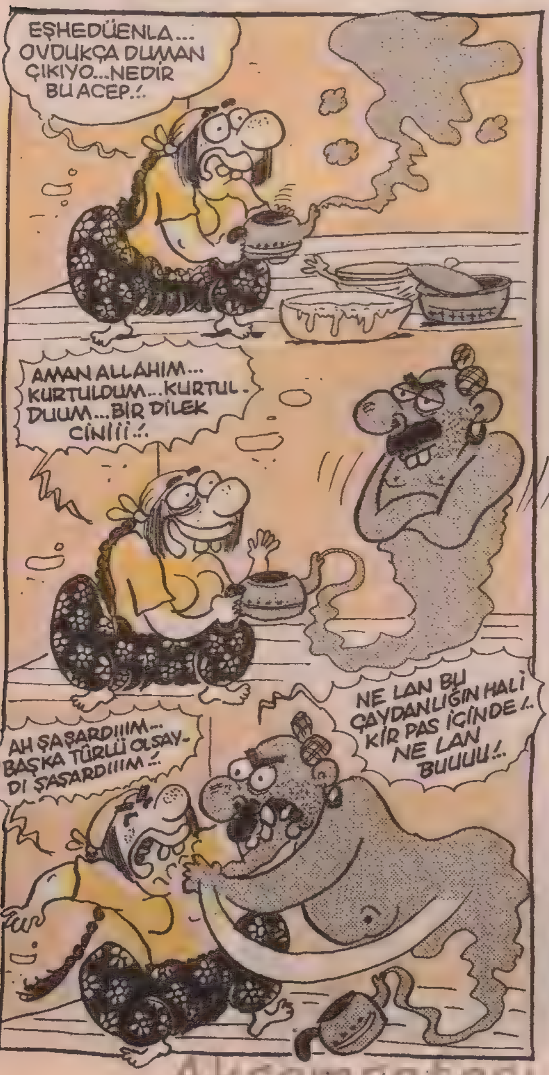
EŞHEDÜENLA... OVDUKÇA DUMAN ÇIKIYO...NEDİR BU ACEP.!.
AMAN ALLAHIM... KURTULDUM...KURTULDUUM...BİR DİLEK CİNİİİ!.
AH ŞAŞARDIIIM... BAŞKA TÜRLÜ OLSAYDI ŞAŞARDIIIM!.
NE LAN BU ÇAYDANLIĞIN HALİ KİR PAS İÇİNDE!.. NE LAN BUUUU!..

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

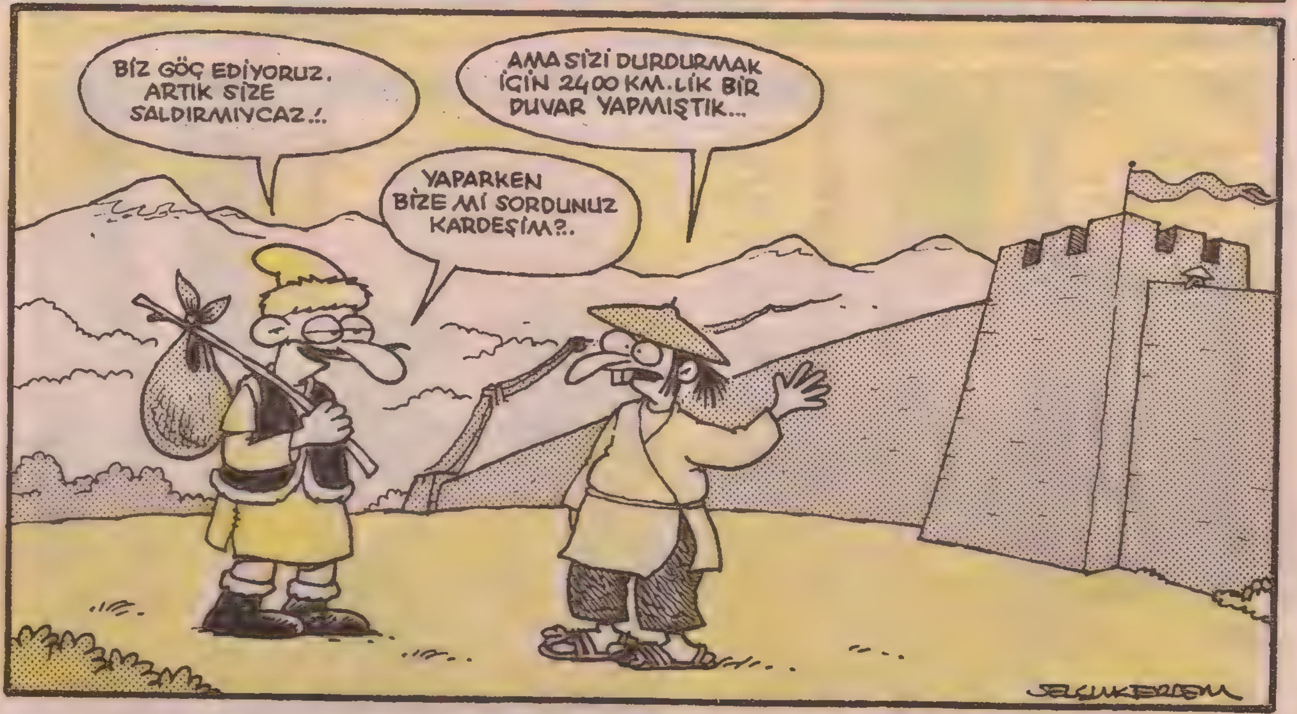
BİZ GÖÇ EDİYORUZ. ARTIK SİZE SALDIRMIYCAZ!.
AMA SİZİ DURDURMAK İÇİN 2400 KM.LİK BİR DUVAR YAPMIŞTIK...
YAPARKEN BİZE Mİ SORDUNUZ KARDEŞİM?.
SELÇUKERDEM

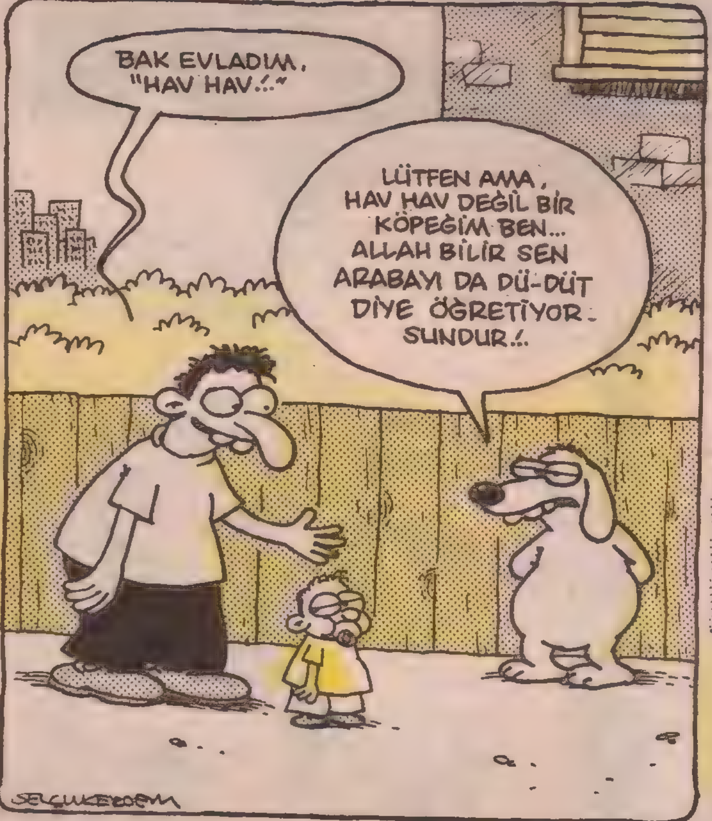
BAK EVLADIM, "HAV HAV!."
LÜTFEN AMA, HAV HAV DEĞİL BİR KÖPEĞİM BEN... ALLAH BİLİR SEN ARABAYI DA DÜ-DÜT DİYE ÖĞRETİYORSUNDUR!.
SELÇUKERDEM

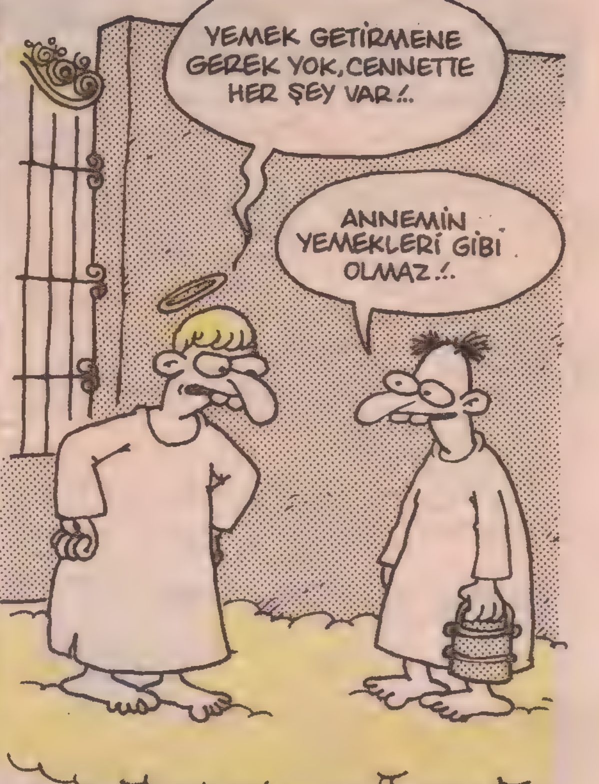
YEMEK GETİRMENE GEREK YOK, CENNETTE HER ŞEY VAR!.
ANNEMİN YEMEKLERİ GİBİ OLMAZ!.

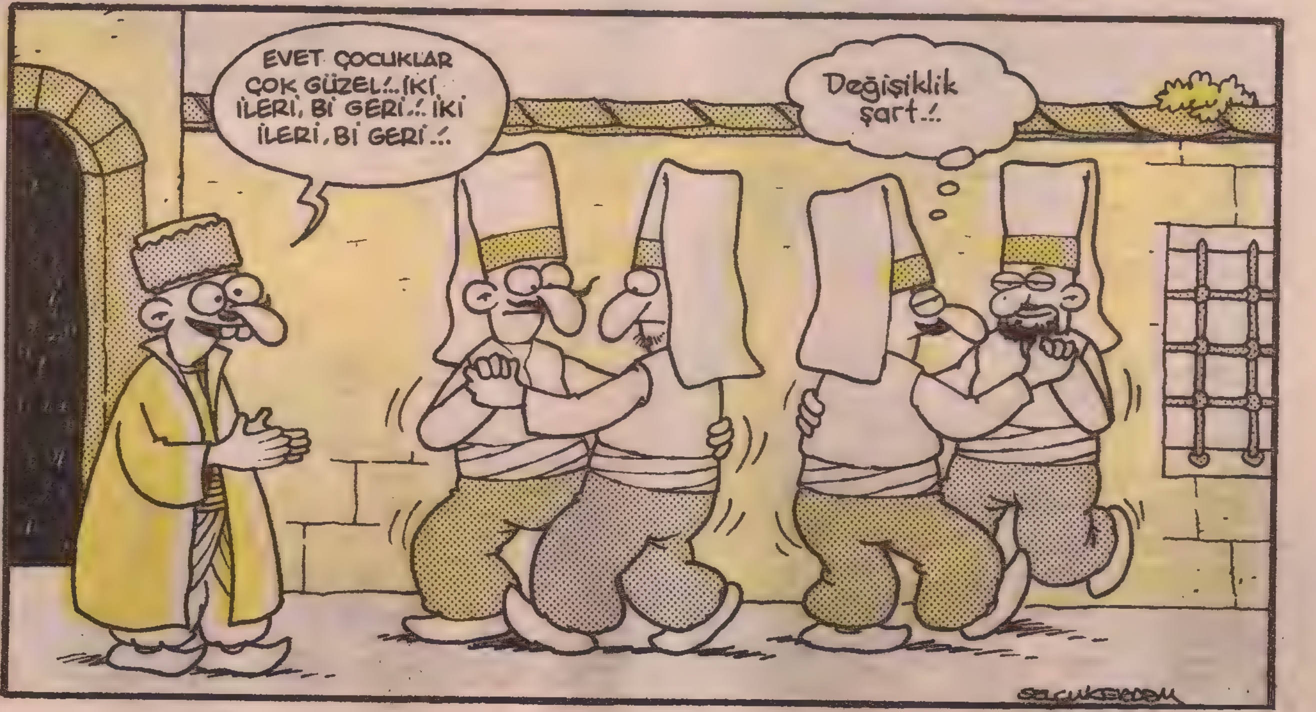
EVET ÇOCUKLAR ÇOK GÜZEL!..İKİ İLERİ, Bİ GERİ!.İKİ İLERİ, Bİ GERİ!.
Değişiklik şart!.
SELÇUKERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

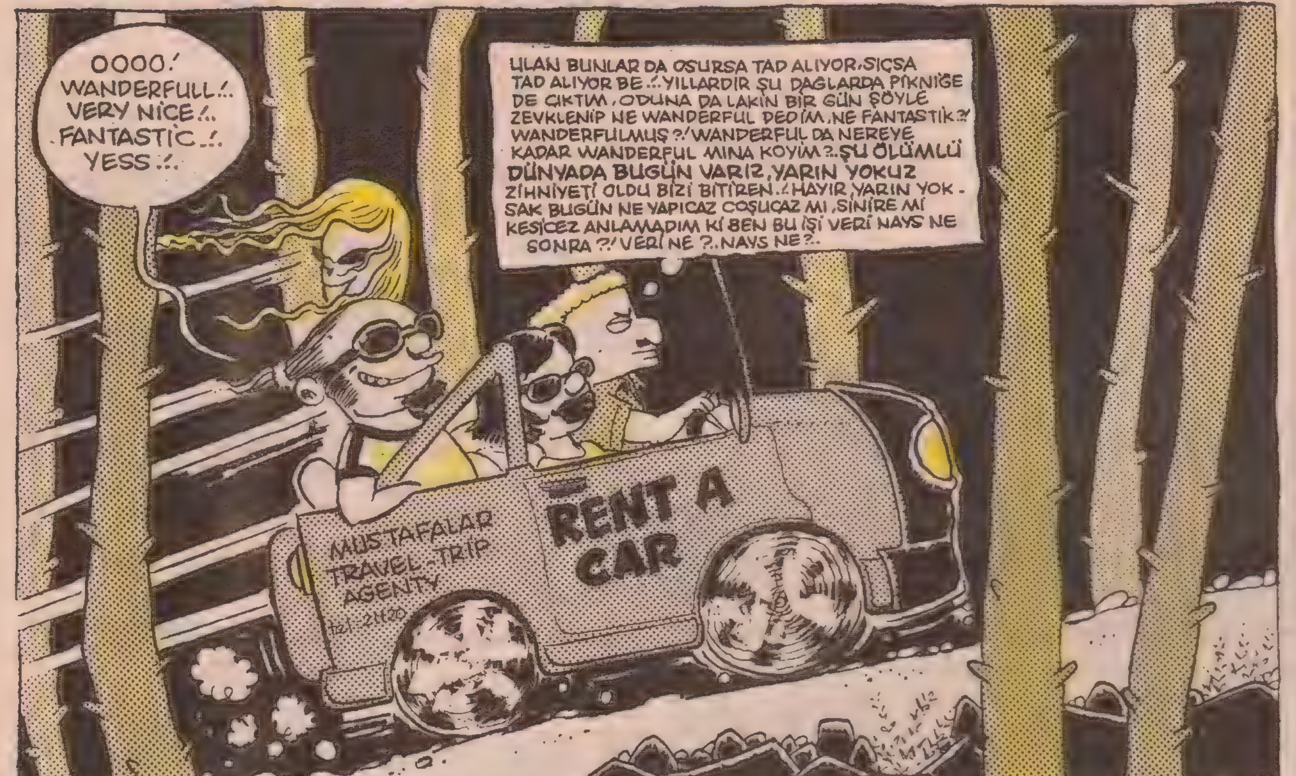
OOOO.! WANDERFULL.!. VERY NICE.!. FANTASTIC.!. YESS.!.
ULAN BUNLAR DA OSURSA TAD ALIYOR, SIÇSA TAD ALIYOR BE.!.YILLARDIR ŞU DAGLARDA PİKNİĞE DE ÇIKTIM, ODUNA DA LAKİN BİR GÜN ŞÖYLE ZEVKLENİP NE WANDERFUL DEDİM, NE FANTASTİK?! WANDERFULMUŞ?! WANDERFUL DA NEREYE KADAR WANDERFUL MINA KOYİM?..ŞU ÖLÜMLÜ DÜNYADA BUGÜN VARIZ, YARIN YOKUZ ZİHNİYETİ OLDU BİZİ BİTİREN.! HAYIR, YARIN YOK-SAK BUGÜN NE YAPICAZ COŞUCAZ MI, SİNİRE Mİ KESİCEZ ANLAMADIM Kİ BEN BU İŞİ VERİ NAYS NE SONRA?! VERİ NE?..NAYS NE?..
MUSTAFALAR TRAVEL-TRIP AGENTY tel:21120
RENT A CAR

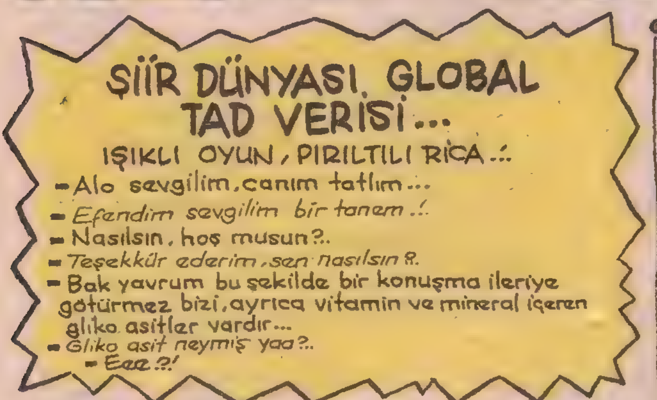
ŞİİR DÜNYASI. GLOBAL TAD VERİSİ...
IŞIKLI OYUN, PIRILTILI RİCA.!.
- Alo sevgilim, canım tatlım...
- Efendim sevgilim bir tanem.!.
- Nasılsın, hoş musun?..
- Teşekkür ederim, sen nasılsın?.
- Bak yavrum bu şekilde bir konuşma ileriye götürmez bizi, ayrıca vitamin ve mineral içeren gliko asitler vardır...
- Gliko asit neymiş yaa?..
- Eee?!

● DEPLASMANIN ÇOCUĞU ÖZALP.!

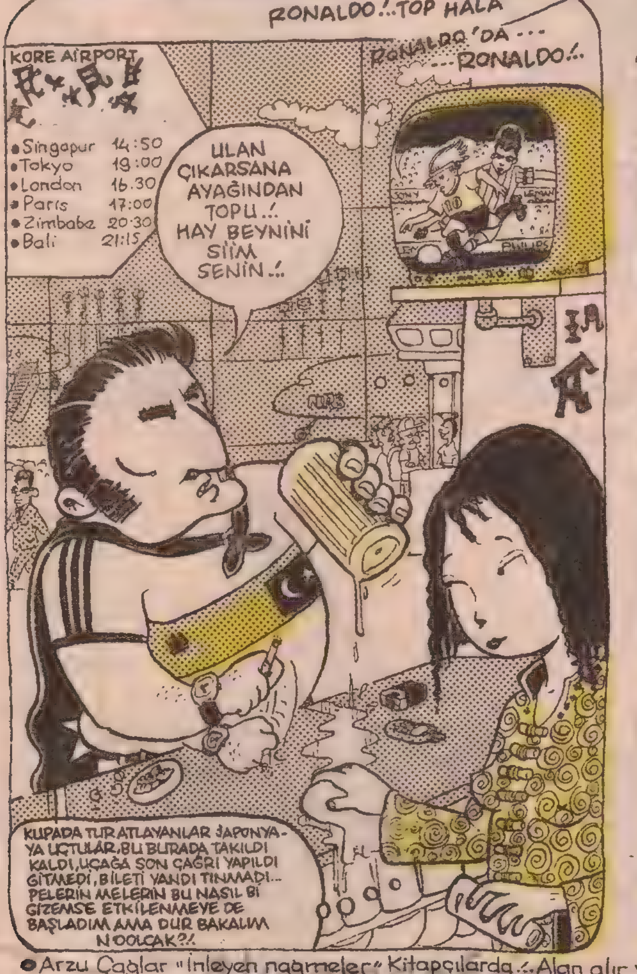
RONALDO!..TOP HÂLÂ RONALDO'DA... ...RONALDO!..
KORE AIRPORT
• Singapur 14:50
• Tokyo 19:00
• London 16.30
• Paris 17:00
• Zimbabe 20:30
• Bali 21:15
ULAN ÇIKARSANA AYAĞINDAN TOPU.!. HAY BEYNİNİ SİİM SENİN.!.
KUPADA TUR ATLAYANLAR JAPONYA-YA UÇTULAR, BU BURADA TAKILDI KALDI, UÇAĞA SON ÇAĞRI YAPILDI GİTMEDİ, BİLETİ YANDI TINMADI... PELERİN MELERİN BU NASIL Bİ GİZEMSE ETKİLENMEYE DE BAŞLADIM AMA DUR BAKALIM N'OOLCAK?!

● CİESEM ENVER ve MACERALARI...

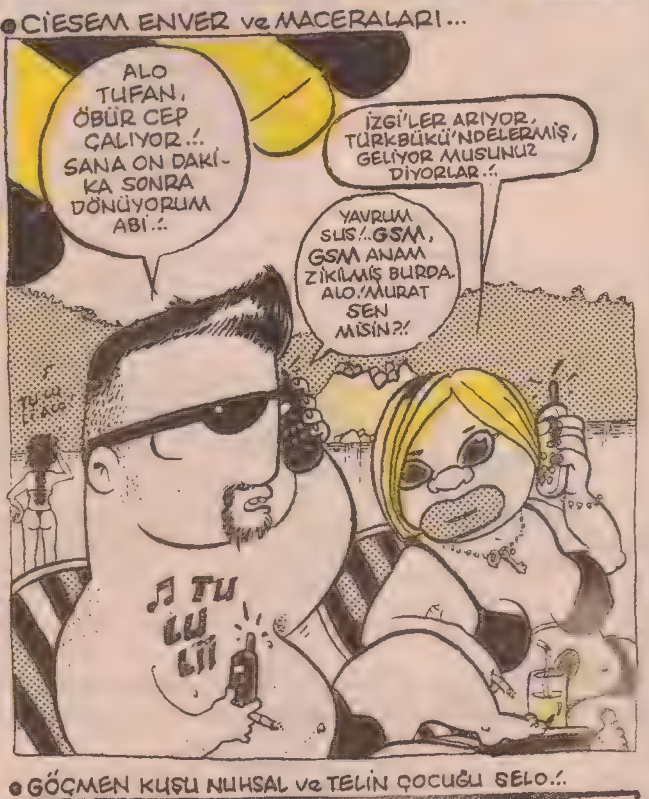
ALO TUFAN, ÖBÜR CEP ÇALIYOR.!. SANA ON DAKİKA SONRA DÖNÜYORUM ABİ.!.
İZGİ'LER ARIYOR, TÜRKBÜKÜ'NDELERMİŞ, GELİYOR MUSUNUZ DİYORLAR.!.
YAVRUM SUS!..GSM, GSM ANAM ZİKİLMİŞ BURDA. ALO.! MURAT SEN MİSİN?!
TU LU LII

● GÖÇMEN KUŞU NUHSAL ve TELİN ÇOCUĞU SELO.!.

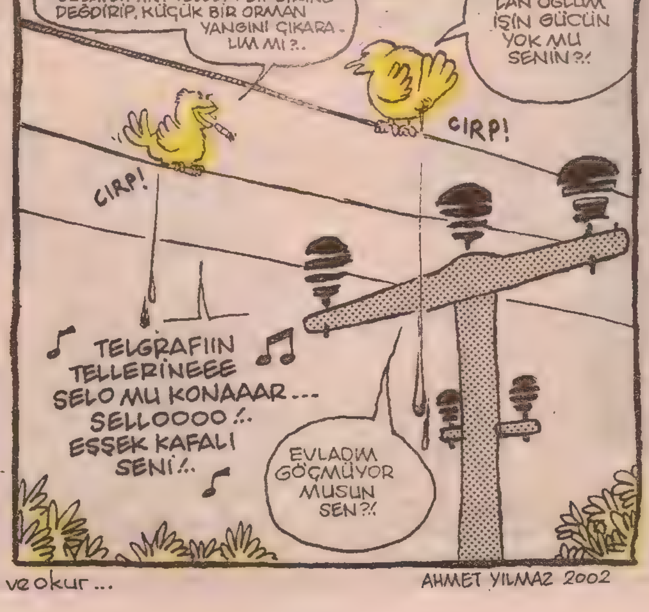
SELAHATTİN! TELLERİ BİRBİRİNE DEĞDİRİP, KÜÇÜK BİR ORMAN YANGINI ÇIKARALIM MI?..
LAN OĞLUM İŞİN GÜCÜN YOK MU SENİN?!
CIRP!
CIRP!
TELGRAFIIN TELLERİNEEE SELO MU KONAAAR... SELLOOOO!.. EŞŞEK KAFALI SENİ!..
EVLADIM GÖÇMÜYOR MUSUN SEN?!

● Arzu Çağlar "İnleyen nagmeler" Kitapçılarda.!. Alan alır ve okur...

AHMET YILMAZ 2002

AYRINTILAR

m · e · T · İ · N · E · İ · D · A · N

Dar, ıssız bi ara sokağa girdiğimde, koltukaltlarımı kontrol ettim. İkisi de yerindeydi. Sadece, bi tanesi hafifçe terlemişti. Çaktırmadan, bi selpak sokup kuruladım. Elimdeki mendile baktım, pek bişey yoktu. Sonra, küçük ara sokağın bitimindeki apartmanların pencerelerine göz attım. Yansıma yapan bir camdan, veya tüllü bi mutfak penceresinin ardından beni izleyen var mı acaba, diye geçirdim içimden. Hoş bi görüntü sunduğumu söyleyemezdim. Ama en azından kıçımı kaşımamış ya da şeyimi düzeltmemiştim.. Öteki elimdeki kıymalı pidenin son parçasını ağzıma tıkıştırıp, caddeye çıktım. Peçete de vermişti pideci; yürürken güzelce dudaklarımı sildim, dişlerimin arasındaki kıymaları aldım. Sonra peçeteyi iyice buruşturup, tortop yaptım. Ellerim tamamen dolmuştu. Biri sigarayı tutuyor, ötekinde tortop-peçete ve kibrit kutusu var; ceplerim ise daha berbat! Diğer koyu renkliyi hallettim de, şu beyaz kotun ceplerini dikmeye bi türlü fırsat olmadı. O yüzden, -içine kimliğimi filan da koyduğum telefon fihristini, selpak pakedini, tükenmez kalemi ve not kâğıdını, aynı kıç cebine yerleştirdim tıka basa. Kıçımın o kısmında farkedilir bir şişkinlik olduğunu sanıyorum. Diğer arka cepte ise, bir bilgisayar disketi, buruşturulmuş kağıt paralar ve metal bozukluklar, sigara pakedi, iki tane de naneli ciklet var. Kıçımın bu kısmı da yeterince şiştiğinden bir denge kurulmuştur herhalde. Ön tarafa gelince: sadece o kuçük çakmak cebi dolu; ev anahtarları var. Kibriti de bazen onun yanına sığdırıyorum, olmazsa elimde tutuyorum; böylece arasıra sallayıp şıngırdatma fırsatı da doğuyor. Aslında, tişörtümün yaka cebi boş boş bekliyor öyle; fakat oraya bişey koymak istemiyorum. Çünkü ağır bi madde o kısımda hemen potluk yapıp, cebi aşağıya sarkıtıyor; elbiseyle beraber tipim de biraz daha kayıyor. Bazen market fişini, not kâğıdını filan koyuyorum oraya.. Belki, şu 'friibeg' denen bel çantalarından almalıyım. Evet, belki almalıyım. Geberip gidicem ve hayatımın son anlarında binlerce 'belki' gözümün önünde uçuşacak! Caddeden geçen bir arabaya yol verip, bit-pazarı alanına girdim.

Kenarda, çingeler tezgâh açmıştı. Bi yığın, abuk sabuk şey. Yine de şöyle bi göz attım önlerinden geçerken. Hattâ eğildim, bazı parçaları elleyip dokundum. Bazen işe yarar şeyler olabiliyor; sağlam bir elektrik düğmesi almıştım bi keresinde; bi tane de.. (bu kısma ilginç bi eşya yazabilmek için bayağı düşündüm ama aklıma başka birşey gelmedi. -Elektrik düğmesi de yeterince ilginç değildi zaten- Hem niye ilginç şeyler yazmaya çalışıyorum ki; sıradan, basit bir gün daha işte! Belki, dağınık travestiden bahsedebilirim biraz. Pazarın içeri kısımlarına girince, ona yine rastladım. Buranın devamlı müşterilerinden. Satıcılar ve başka devamlı müşteriler de onu tanıyor. Kış aylarında, kirli ve yağlı mantosuyla dolaşır. Pek traş olduğu da söylenemez. Gerçi bazen aynı tezgâhtan alışveriş ettiğimiz anlar oluyor ama, yüzüne dikkatli bakmadım hiç. Kumaş pantolonu genelde buruşuk, ve kıllı bileklerinde berbat bilezikler var. Kendine bakmayan erkek gördüm, kendine bakmayan kadın da gördüm; fakat kendine bakmayan bir travesti, duble bakımsız oluyor haliylen. Rahatsız etmiyor fakat çevreyi. Sakince tezgâhlara göz atıp, eski vazo, deodorant şişeleri, dantelli şapka gibi şeyleri inceliyor genelde.. Yanından ayrılıp, ilerideki, yaşlı kadının tezgâhına yürüdüm. İki tane küçük yastık almıştım ondan bi ara. Bu kez, ilginç bişey göremedim. Bit-pazarının garip bi tarafı da bu zaten: Hayatının en ilginç eşyasına rastlayacağına inanarak, o duyguyla geziniyosun bazen. Bir arkadaşım, -şu eski pembe panter oyuncağından- görürsen alıver demişti. Ama şimdilik göremedim.. Sonra, almam gereken başka bişeyi hatırladım:

Banyodaki küçük ayna, yere düşüp çatlamıştı. Yenisine, ve biraz daha büyüğüne ihtiyacım var. Çıkıştaki, 'ne alırsan bi milyon lira' tezgâhlarından birine uğradım. Fakat aynaların hepsi dandik şeyler; tişörtümün ucuyla sildimse de, yine de iyi yansıtmıyorlar. Kenarlarından camı tutan plastik şeritler, sıyrılmış, yerinden oynamış; ayrıca küçük çizikler var. Aslında evdeki, kapı kenarında asılı duran aynam çok nefis. Markası bile var. Kalın, taş gibi bişey, ve arkasında: 'chanel-paris' yazıyor. Vay be! Niyeyse, neyin aynasıysa? Pazarda, bi hurda tezgâhından almıştım.. Ama şu ince ve plastik çerçeveliler, harbiden berbat. En az çizikli olan bi tanesini seçip, poşete koydum.. Bir an önce eve gidip kontrol etmeyi, banyodaki yerine asarak, kendime bakmayı istiyordum. Burda da biraz baktım ama, bakalım ordan nasıl görünüyorum?.. Önce dürümcü, bi ara internet kafe, sonra normal kafe, ardından yine dürümcü gibi bişey olan, bi türlü asıl kiracısını bulamamış köşedeki dükkânın yanından geçip, karşı sokağa girdim. Yaklaşık, yedibinbeşyüzellinci defadır bu sokaktan geçiyorum; ama yine de hoşuma gider, en nefis hayâllerimden bikaçını, burdan yürürken kurarım. Çünkü bu sokakta, neredeyse hiç kotü bişey yaşamadım. Ne bir araba su sıçrattı, ne bi kedi ölüsü gördüm, ne bir kadınla sıkıcı yürüyüşler yaptım, ne de ayağım filan burkuldu. Üstelik, bitiminde, ucuza peynir satan bi dükkân da var! Belki uğrar, yarım kilo alırım.. Eğer, 'şu nasıl, yağlı mı' diye sorarsam, uzun, dev bir bıçağın ucuna saplanmış minik bi peynir parçası uzatacaklar. Onu oradan, bıçağın tam ucundan, ufalayıp düşürmeden almak da bayağı bi hüner gerektiriyor. Ve bazen, peyniri tadan yerine, dev bıçağı tutan olmak geçiyor aklımdan.

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam

Benim için "önceler" ve "sonralar" var. Paylaşmak istedim. Belki de bir "siyasi kimlik arayışı"nın son aşamasıdır bu!..

Ben küçükken, "Merhaba" komünist selamıydı. Küçüktüm, etrafımdaki büyüklerden başka bilgi, görgü ve fikir kaynağım yoktu. "Selamınaleyküm", tek selamdı. Merhabayı komünistler kullanırdı. Komünistler, solcuydu, allahsızdı, vatan millet düşmanıydı, bölücüydü, teröristti, "katli vacip"ti. Ve komünistler kullandığı için, "Merhaba" diyemiyordum. Alâkasının olmadığını görmek için, büyümeyi beklemek zorundaydım. "Fazla sorma, fazla okuma" felsefesiyle büyüdüm. Aman! Komünist momünist oldurdum sonra. (Burada bu dayatmaların sahibinin, annem ve babam olmadığını belirtme ihtiyacı hissettim)... Mahalle aralarında daha küçükkene "Oğlum uyuyun siz, Türkiye'yi Atatürk kurtarmamış, askerler kurtarmış, dedem söyledi" konuşmaları hala çınlar kulağımda. Ne olacaktı ki?! Puzzle tamamdı işte. Komünistler ve Atatürk. Düşman belliydi. Ve maalesef, bu körlüğüm meslek hayatına atılana kadar sürdü. Sağcıydım ben. Sağcı neydi? Herhalde dinin ve vatanını seven demekti. Solcular! Onlar vatan hainiydi. İşte bir örnek: Nazım Hikmet...

'98 yılında solla, sevgilimin arkadaşlarından biri sayesinde tanıştım. Sanırım aleviydi. Bir de ateist. İkisi bir arada nasıl oluyor, ben de anlamamıştım. Sonuçta bu kişi hiçte öcü gibi değildi. Huysuz, aptalca, gıcık, vatan haini, düşmanı vs. değildi. Bir komünistin aynı zamanda ateist olmasının, her zaman rastlanılan bir şey olmayacağını, onun arkadaşlarından öğrenmiştim. Sol görüşlü arkadaşlarla iyi ilişkilerim olmuştu bir sağcı olarak. Bu arada benim gözümda sağcılık halâ "vatanı ve dini sevmek" idi... Üniversite bitipte Erzurum'a, (Erzurum'a olan nefretim, ayrıca başlı başına bir kitap konusudur. Yaza yaza bitiremem hatta...) döndüğümde, ben yokken işe başlamış bir solcuyla daha tanıştım. E bu adam cuma namazına gidiyordu! Nasıl olurdu? Sonra arkadaşlığım ilerleyince, onun kitaplarını okumaya başladım? Alay da ediyordum; "Bunları mı okudun da komünist oldun lan" diye.

Sonuçta bir süreç beni bu mektubun başına oturttu. Şu an "sağcıyım" demiyorum. Son elli yılda vatanı kim soymuşsa, "sağcılık" kisvesinde soymuş. Ama solcuymuş. Aslında hangisi olduklarını anlamak da pek mümkün değil. İşlerine gelince sağcı, gelmeyince solcu. Darbeler, komutan çevrelerinin aldıkları doyurucu pasta payları, ama yenmiş yenmiş bitirilememiş bir ülke duruyor karşımda. Siyasetçilerin hiç birine güvenmiyorum.

Bir tezim var benim. Bu ülkeyi bir siyasetçi DÜZELTEMEZ. Siyaset düzeltemez. Bir de derin derin devlet çıkıyor karşımıza. Bir devrim lazım derim ama, devrimci miyim, ona tam karar veremedim. Ülkede bunu destekleyecek, bilinçli bir kitlenin varlığından şüphe duyuyorum. Hepimiz bir koyun sürüsüyüz ve ustalıkla, çobanlarımız ve köpekleri tarafından güdülüyoruz... Ne güzel! Hiç sesimiz çıkmıyor. Arada başını çıkaran ve "mee" diyenler, hemen yakalanıyor, bir güzel yeniliyor afiyetle... Şimdi millet açlıktan ölmeye başladı, insanlar sadece BBG dallamalığı için birbirlerine giriyorlar. Show Haber bülteni Filistin düşerken, hangi mankeni hangi şarkıcılar sıradan geçiriyor haberini yapıyor Başbakan Filistin'i kınıyor, İsrail'e başsağlığı diliyor, bir parti "türbanı çözeceğiz" diye girdiği hükümette, gerçekten genç kızlarımızın başından türbanı çözüyor. Çocuğuna süt bulamayan kadın kendini asarken, televole beyinli bir manken mi şarkıcı mı nedir artık, süt banyosu yapıyor diycem ama boşverin gitsin. Kimsenin tınladığı yok zaten. Haberlerde izliyoruz ve "vah vah" diyoruz. Haberlerden sonra magazin programlarını izleyerek tekrar canavarlaşıyoruz... Her yerden önü kapanmış bu gençlik neyi bekler bilmem. "Vatan, millet, sakarya" ama nereye kadar. Yakında o da kalmaz...

Politikayı anlamadınız mı halâ? Güneydoğu'da bir köyün bir deresine ya da köyden geçen bir nehre köprü yapamayacak kadar aciz mi bu devlet? değil! O zaman bu ne demek oluyor? Bence, "Sizi gözden çıkardık, defolun gidin" anlamına geliyor. E bunca şehit! Niye öldüler? Ama niye!.. Sen orada yaşayana böyle davranırsan, o adam dağa çıkmaz mı? Ben olsam ben de çıkarım. En koyu milliyetçiye yapsınlar bunu o da çıkar.

Bu zihniyet vatanı seviyor da, Nazım Hikmet mi vatan haini oluyor? Bence Nazım da iki tarafın kavga konusu olarak çok büyütülüyor. Sağ da sol da direk onun adına oynuyor. Ben Nazım'dan nefret etmiyorum ama delice sevdiğimi de söyleyemem. Solu tanımamda, kitaplarını okuduğum arkadaşımdan sonra (yine onun tanıştırdığı) Leman, yavaşça ve derin bir etki sahibi. Muhalifliğiniz, cesaretiniz hayranlığımı kazandı. Hep yazmak istedim size, işte şimdi yazıyorum. Gerçi iki sayfa oldu. Önce Selçuk Erdem, sonra Erdil Yaşaroğlu, sonra Cezmi Ersöz, sonra da Nihat Genç... Nihat Genç benim idolüm. Yüzlerce, belki binlerce gencin olduğu gibi. Önce ona yazacaktım ama bir türlü yazamamıştım. Bu arada onu sevdiğimi de söylemek istedim.

İçimdeki koyunu fırlatıp atan, muhalif ruhumu bana hediye eden Leman'a çok teşekkür ediyorum. Mektubum bitmek üzere. Ama ben halâ siyasi kimlik arayış sürecinin son aşamasına gelemedim. Sağcı olmadığımı biliyorum, çünkü sağcılık, "vatanı ve dini sevmek" değil galiba. "Solcu değilim" de demiyorum. Solculuğun "vatan ve din" düşmanlığı olmadığını biliyorum. Hatta çalıştığım yerdeki solcu arkadaşın, vatanını, dairenin %80'ini oluşturan ülkücülerimizin çoğundan daha fazla sevdiğini, dinini %90'ımızdan daha fazla bildiğini de söylemeden edemiyorum. Solculuk dine biraz uzak ama dinsizlik değil.

Celallettin B.

Selam

Leman'la tanışalı çok uzun zaman olmadı ama burdaki dostluk bağına o kadar çok alıştım ve sevdim ki.. hemen paylaşmak istedim sizinle bugün hissettiklerimi.

Bugün sınavdan çıkacak bir arkadaşı okulun kapısında bekliyordum. Yanımda diğer bölümden arkadaşların oluşturduğu bir grup sohbet ediyordu. Birden yanlarına ayakkabı boyacısı bir çocuk geldi. Hani küçücük omuzları sanki dünyayı taşıyormuş gibi çökmüş, gözleri daha o yaşında dünyanın tüm pisliğini ve olumsuzluğunu görmüş gibi yorgun bakan o çocuklardan biri. Kıyafetleri yırtık, belki biraz kirli ama inanın gözlerinde, yüzünde öyle bir anlam var ki tüm o bakımlı, temiz çocuklardan daha sevimli. Arkadaşlarla samimi dostlarmış gibi konuşmaya başladılar. Konuşmalara katılıyor, gayet saygılı ve ağırbaşlı bir ciddiyetle onları dinliyordu. Gruptakilerden biri boyacı çocuğun saçlarını, yüzünü okşuyordu. Çocuğu daha önce tanıyanlardan biri olmalı "Ne yazar senin boya sandığında öyle?" diye sordu. Bu grubun dışında olmama rağmen hep birlikte gözlerimizi sandığın olduğu yere doğru kaydırdık merakla.. Çocuğun belli ki kendi yazısı; "Cehenneme hoş geldiniz" yazıyor. Bu küçücük yürek, bu eller, bu beyin tek bir cümleye öğle bir gerçeği sığdırmış ki.. ürperiyorum. Düşünüyorum; ben sadece bir gün onun gözleriyle görsem hayatı, yaşayabilir miydim? Ve kendimden olumlu cevap alamıyorum.

Paylaşım değerleri güçlendirir dedim ve yazdım. Sevgilerimle.

Maşide

Merhaba Leman Dostları!

Ben Iğdır'da askerlik yapan ve kronik Leman hastalığı teşhisi konulan bir askerim. Hastalığımın ömür boyu devam edeceği haftada bir gülme krizi ve içimdeki umudun zamanla daha da artacağı söyleniyor. Doktorlar hastalığımın bulaşıcı bir virüs olduğunu söylüyorlar. Zaten Leman'la ilk tanışmamızda bu teşhisi koymuştum kendime. Şu an aramızda bulunan birkaç Leman dostuna da bu hastalığı bulaştırdığımdan emin olabilirsiniz. Ama hiç pişman değilim. Kahramanlarınızı sınıflandırmak istemiyorum. Hepsi başka bir harika. Ha unutmadan, okur mektuplarını müthiş beğeniyorum.

Neyse Leman dostları, askerlik boyunca size nasıl ulaşacağımı düşünürken, Leman tozlu raflar arasında diğer gazete ve dergilere başkaldırır gibi duruyordu karşımda. Onu görünce ailemden biri beni ziyarete gelmiş gibi oldu. Hemen bir doz aldım. Çok iyi hissettim kendimi. Ben sağlıkçı olduğum için revirde görev yapıyorum, hastalanan askerlere ilaçlara ek olarak haftada bir doz Leman almalarını tavsiye ediyorum. Arkadaşlara ilaç yerine Leman enjekte etmek beni daha da mutlu ediyor. Çünkü dostlar; ülkemizde o kadar mikroorganizma, asalak, yarasa var ki onlara karşı daha da dirençli olmak için Leman gibi ilaçlara ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum.

Reşit Özyüksel/Iğdır

Merhaba Leman Dostları!

Nereden başlayacağımı bilemiyorum. Şu anda Kayseri'de askerim. Kendimi çok yalnız hissettiğim için Leman'a ve Leman dostlarına biraz içimi döküyüm ve teselli bulurum umuduyla yazıyorum. Belki de askerliğin vermiş olduğu strestir diye düşünüyorum. Ama umutsuz değilim herşeye rağmen. Cezmi abim Leman'ın bir sayısında, Mayıs'ın hüznü, kederi, sevinci, özlemleri, acıları yansıttığını yazmıştı. Gerçekten güzel, güzel olduğu kadar umutları da vardı. Evet hayatımın bir parçası, herkesin kendinden bir şeyler bulduğu bir yazı... Belki de bir tesadüf Mayıs ayı ama olması gereken, yaşanması mutlak acılar ve sevinçler, hiç birisini unutmadık, unutmayacağız... Ve kısa bir süre içerisinde kaybettiğimiz Mahsuni'miz ve daha niceleri... Ama her şeye rağmen mutlu olmak, güzel şeyler kurmak yaşamımızda... Che Guevara'nın bir sözü geldi aklıma; "Gerçekçi olun imkansızı gerçekleştirin". Onların yaptıklarını yapamasakta onlar gibi düşünmek ve yaşamak elimizde.

Bütün Leman ve Leman dostlarına sevgiler. Mektuplarınızı bekliyorum, beni yalnız bırakmayacağınızı umarım.

Uğur Yıldız

Merhaba Leman

Yaşamın değerlerle anlam kazandığı, insan olarak sorumluluklarımızın bir kat daha arttığı bir süreçten geçiyoruz. Dayanışma duygularımızı canlı tutarsak geleceğe daha umutla bakabiliriz. Paylaşımı esas alan ilişki düzeyini sağlam temellere oturtmanın yolu da duyguda, düşüncede yaşamı ortaklaştırmaktan geçer. Kendimi tanıtayım; siyasi nedenlerden dolayı Bayrampaşa Özel Tip Cezaevinde tutukluyum. Yirmibir yaşındayım. Kapalı dünyamızı mektup açıklığında sizlerle paylaşmaya şimdi daha çok ihtiyacımız var. Yaşadığımız acılar, zorluklar ağlamayı unutturdu bize. Yitip giden her canın ardından tatlı bir tebessüm kaplıyor artık bedenimizi. Duvar soğukluğunda bir yaşam. Asla! Yoldaş sıcaklığında çocukluk düşlerinin dillendirildiği, sevginin güzelliğinde zor ama onurlu yaşam, yapay değil gerçekçi bir yaşam; aşk, sevgi, emek gibi erdemliliklerin bilinçlerde yaşatıldığı bir yaşam. Duvarlarla çevrili, güneş görmeyen odalarımızda geride bıraktıklarımızın anısı ve hüznüyle karışık, böylesi soylu yaşamın gerekliliklerini yerine getirmeye çalışıyoruz. Tutsaklık bedenin esaretidir. Çocuk yaşlarda tanıştığımız bu gerçeklikle daha da olgunlaştık. Hayatı tanımlamaya çalışırken büyük yaşamdan koparıldık. Size böylesi yaşamı reva görüyoruz dediler. Bedenlerimiz zindana alıştı ama düşüncelerimiz ve hayallerimiz duvarları aştı.

Dost Lemancılar, son yıllarda cezaevlerinde yaşananları biliyorsunuz. Yakınlarımızla bile görüşme imkanımızın kısıtlı olduğu, temel ihtiyaçlarımızı karşılamakta dahi zorlandığımız dönemi yaşıyoruz. Kısıtlı imkanlarla dışarıdaki dostlara ulaşmak, hasret dolu merhaba diyebilmek, mutluluğumuzu daha da büyütüyor. Mektup aracılığıyla güleryüzlü insanlarla tanışmak neşemize neşe katıyor. Her gelen mektup yalnız olmadığımızın birer ispatı. Göndereceğiniz her mektup bizleri, sizlere gelecek güzel günlere giden yolda daha da yakınlaştıracaktır. Hepinize umut dolusu sevgiler. Görüşmek üzere, hoşçakalın dostlar.

Ferhat Aktaş
Bayrampaşa Özel Tip Cezaevi
A/4 Bölümü

Sabah erkenden uyanmıştı tüm aile.

Baba inşaata, ana tarlaya, çocuklar da arkadaşlarla pikniğe gidecekti. Hep beraber kahvaltı yaptılar. Günlerden pazardı, yaşam zordu ve hafta sonu tatili denilen kavram hiç bilinmezdi bu çevrede yaşayanlarca... Kızı dersaneye gidiyor, sınavın stresini atmaya çalışıyor, küçük oğlu lisede okuyordu. Hep beraber evden çıktılar. Baba ve ana işe çocukları ise pikniğe gitmişti. Herşey güzeldi ve kutsaldı onlar için... Arkadaşımın telefonu acı acı çaldı ve hemen toparlanıp piknik yerinden uzaklaştı çocuklar. Ana ise hastaneden apar topar hastane önüne getirildi. Terli alnı ve şalvarlı haliyle. Ölüm babalarını inşaatta yakalamıştı bir kere. Küçük bir bayrak direği bu mutlu tabloyu dağıtmaya yetmişti. Hepimiz üzgün ve isyankardık. Bir arkadaş kendi kendine sayıklıyordu. Kapitalizm aldı onu aramızdan ve nicelerini. Kapitalizm, kapitalizm... aldı onu, ve ve kendine gel... Ölüm bu kadar basitmiydi. Yoksa ölümü bu kadar basit yapan bizler mi basit insanlardık. Konuşmamızın hiçbir anlamı yok artık, şimdi susma zamanı. İkisinin ortası yok bu yaşamda. Ortasında gezinenlerin silikti yaşamı. Susanların korkaklık, konuşanlarınsa yalnızlıktı sonu. Susmaktansa konuşmayı seçtik elbette. Konuştukça yalnızlaştık. Soyutladık her şeyden bedenimizi. Cezalandırdık bir nevi kendimizi. Düşündükçe dibe battık. Çünkü düşünenlere yaşama hakkı yoktu bu gerçeklikte. Bazen yüzlerce kitap okumanın sıkıntısı çöktü üzerimize. Bazen de yaşamı bu kadar derinlemesine algılamanın gölgesi. Adına ne derseniz deyin kahpe bir ölümdü, kabullenilmesi zor bir ölüm... Yıkandı, dualar okundu ve üzeri kara bir ağırlıkla kapatıldı. Ve ebedi yalnızlığa terkedildi. ÇOĞUMUZUN SONU GİBİ.

Kıpkızıl Ateis

Görüyorlarmış...

Bu onu bugün ikinci görüşüm. Aslında onu yazmak aklımda yoktu okuyacaklarınızın içinde ama aniden karşımda görünce dayanamadım... Yavaş yavaş yürüyordu; ayaklarından başka hiçbir yeri kımıldamıyor, gözbebekleri bile sanki önüne perdeler inmiş gibi hiç oynamıyordu. Üzerinde bir eşofman ve tişört vardı. Eski ve kirliydiler. Ve işte asıl konu, ne işi vardı bu varlıklılar mahallesinde. O buraya ait değildi, tıpkı benim gibi. (Belki bu dünyaya da ait değildi). Burası dediğim yeri kabaca anlatıveriyim: Antalya'nın Bahçelievler Mahallesi; büyük bir çoğunluğunun zengin tabakadan oluştuğu (sayılı memur aileler de var tabii) bakımlı teyzelerimizin, tombul tombul erkek çocuklarının, bakımlı kızların olduğu bir yer işte... Anlamışsınızdır, büyük şehirlerde böyle yerler hep vardır.

Neyse bundan yaklaşık yedi sekiz ay önce buradan kibrit kutusu misali küçük bir dükkan tuttuk. Ve ben o gün bu gündür oturduğum yerden günde en az 8-9 saat bu caddeyi seyredip duruyorum. Ne bir tinerci, ne bir sarhoş hiç bir vukuata rastlamadım buralarda. En çok gördüğüm şeyler ise dükkanın önündeki ağaca işeyen garip köpekler, onları gezdiren kızlar ve günboyu çöpleri eşeleyen 6 ile 60 yaş arası değişen insanlar.

Birçok kere çöpten yiyecek, erzak toplayan insan görmüştüm bu zamana kadar. Ama bu kadar yoğununu hiç görmemiştim. Hem de günde iki kere belediyenin çöp arabasının geldiği tek yönlü dar bir caddede. (Çöpü bile değerli buranın).

Ben varoşta büyümüş ve hala gecekonduda oturan bir gencim. Ve bugüne kadar hep düşünürdüm; ben ve benim gibiler bizzat tanık oldu fakirliğe, sefalete... Bakkal parası için kavga eden karı-kocalar, akşam geç saatte eve dönen çocuk işçiler, işsizler ordusunun yaşadığı derme-çatma kondu evler vb... Bizler görüyorduk, acı çekiyorduk

ve lanetler yağdırıyorduk düzene. Varlıklı insanlarınsa bu şehirdeki varoşlardan haberdar olmadığını, o insanları tanımadıklarını düşünürdüm. Görseler belki onlar da bir şeyleri değiştirmek için isyan ederler, kendi varlıklarından utanırlar derdim kendi kendime. Şimdi günboyu dükkanda oturup yoldan geçen o insanları ve aynı kaldırımı paylaşan, çöpten çürük domates ve vs. toplayan öteki dünyanın öteki insanlarını seyrediyorum. Utanan, yüzü kızaran, tahmin edeceğiniz gibi alınteriyle kimseyi saymayan, dilenmeyen (ve bu yaptıkları işle milli servete de büyük katkıları oluyor farkında olmadan) mağdur insanlar. Ve görüyorlar dostlarım; ben yanılmışım, zenginler de görüyor aksini kimse inkar edemez. Belki yazının başında bahsettiğim o kadın bir zamanlar zengindi. Ve belki de o insanlara daha dikkatli baktığı için vicdanının ona verdiği derin ızdırap yüzünden bu hale geldi... kimbilir dedik ya!..

huseyinkumbul@yahoo.com

Yaşam Dediğimiz

Ne garip şey şu yaşam. Bazen güzel yüzünü görüyorsun, bazen de çirkefliğini. Bazen kendini bir denek faresi gibi bir labirentte buluyorsun, yeni yeni yollar çıkıyor karşına ama sonuç deneydeki farenin peynire ulaşması gibi olmuyor, çünkü sen hiçbir zaman sonuca ulaşamıyorsun. bazen bütün azminle hareket ediyorsun, bazen bütün hayal kırıklığınla çivi gibi saplanıyorsun olduğun yere. Bu çok bilinmeyenli denkleme her gün yeni X'ler yeni Y'ler ekleniyor. Düşünüyorsun, dünyanın en ünlü filozofları bulmuşlarmıydı adına yaşam dedikleri bu sürecin anlamını? Cevap; tabi ki hayır! Ne Platon'lar, ne Aristolar, ne de Sokratesler... Hiç biri, ne ateş, ne hava, ne de su...

Düşünüyorsun, ama -o halde yoksun- düşündükçe de yok oluyorsun. Her yeni günün cevap bekleyen soruları, her yeni günün çözüm bekleyen sorunları, her yeni günün arttırarak getirdiği çaresiz yalnızlığı. Küçük mutluluklar üretiyorsun ancak mutlulukların anlığı yüzüne sahte bir gülümseme iliştiriveriyor. Bu gülümseme siyah bez üzerindeki beyaz yama gibi sırıtıyor suratında.

Yaşamın bomboş sokaklarında sırf yaşadığını hissetmek için koşturuyorsun; bir o tarafa bir bu tarafa. Belki bir parçacık umut belki bir parçacık sevgi hissettirir diye yaşadığını. Ne umut ne sevgi yetiyor seni yaşadığın rüyadan uyandırmaya. Çimdik atıyorsun ama yaşadığın anlık acı bile açtırmıyor gözlerini. İçine minik minik mutlulukların serpiştirildiği kocaman acılar geliyor ardarda.. Her gelişinde senden bir parça götürerek, eksilterek, eriterek. Kurşun gibi delip geçiyor yüreğini. Acısını ilk zamanlarda anlamıyorsun sonra kaplıyor ruhunu. Bedeni parçalanmış güzel ruhlu insanların yerini, ruhu parçalanmış bedeni güzel (!) insanlar alıyor. Aynada artık ruhsuz bedenini görüyorsun, isteksiz, amaçsız, umutsuz, sevgisiz...

Ne garip şey şu yaşam, anlamıyorsun, mevsimler geçiyor, yollar katediliyor, bir de bakmışsın saçların bembeyaz, elinde bir baston bir parkta oturuyorsun. Yok olacağın günü beklerken. Acılar çekiyorsun, o an ondan büyük acıların olmayacağını düşünerek ama her seferinde daha büyüklerini yaşıyorsun. O an müthiş değer verdiğin objeler ilerde adını bile anmadığın hallere dönüşmüş, unutulmuş. O zaman yaşamın anlamsızlığını anlıyorsun.

İliklerine işleyen yalnızlık acıtıyor yüreğini. Son çırpınışlarını veriyorsun kocaman hayat denizinde boğulmamak için. Hayır yalnız değilim diyorsun, ailem var, sevdiklerim var diyorsun ama bu çırpınış kurtarmıyor seni çünkü bu kez yaşadığının yalnızlık olmadığını anlıyorsun. Kötü olan da yaşadığının anlamını bulamayışın, adlandıramayışın. Bilinmezlikte delirtiyor seni çünkü üzerine gideceğin belki yenerim diyeceğin şeyin ne olduğunu bulamıyorsun.

Bak yine bahar geldi, bak çiçekler yine açtı. Dünya yine kandırmaya başladı insanoğlunu. Hiç bu gelmeyecekmiş gibi ilkel duygularına yenik düştü düşünen hayvan. Taktı yine yüzüne o sahte gözleri olmayan maskesini, adına yaşamak dediği oyunu oynamaya başladı. "Bir insanı sevmekle başlayacak herşey" dedi, Nazım. Tabi sevecek insan bulabilirsen... Yaşam oyununda başrol olmasa da figüranlığını yapmaya devam et... Devam et ki devam etsin bu KAOS...

Pivongamin@mynet.com

ÖTE NÜKLEER, ISIL ISIL AKISKAN DERGİ
ATOM
SENİNLE ŞÖYLE AŞİYAN MEZARLIĞI'NA DOĞRU Bİ UZAYALIM BEBEĞİM!..

- MİRAS DEĞİL ALINTERİ!
- Peki benim kaybolmuş çocukluğum ne olacak?
- FULL DOYGUN 32 SAYFA! SERT ADIMLARLA HER YER İNLESİN!
İNLESİN!
Haziran Sayısı Bayilerde

LeMan
Sayı: 554
22 Haziran 2002 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Müessese: Ali YAVUZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte

BAHADIR BOYSAL

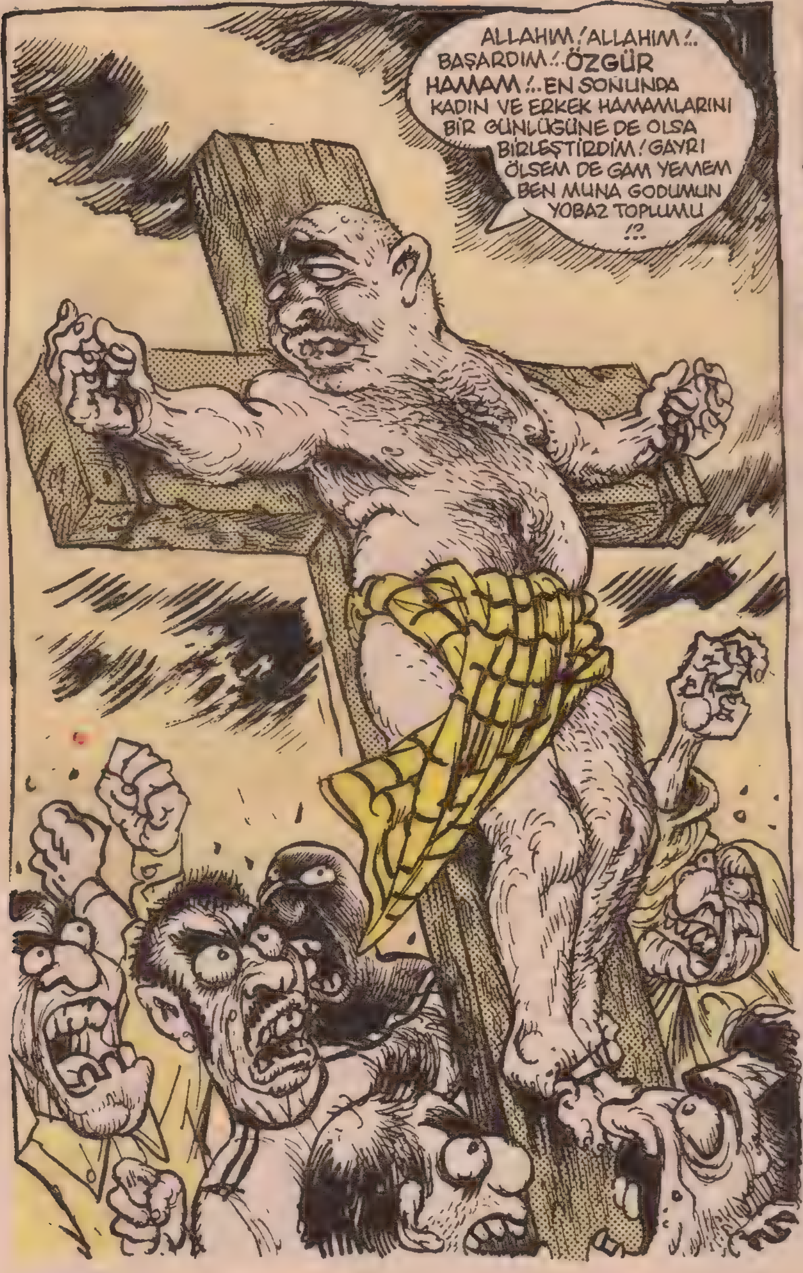
ALLAHIM! ALLAHIM!.. BAŞARDIM!.. ÖZGÜR HAMAM!.. EN SONUNDA KADIN VE ERKEK HAMAMLARINI BİR GÜNLÜĞÜNE DE OLSA BİRLEŞTİRDİM! GAYRI ÖLSEM DE GAM YEMEM BEN MUNA GODUMUN YOBAZ TOPLUMU !?..

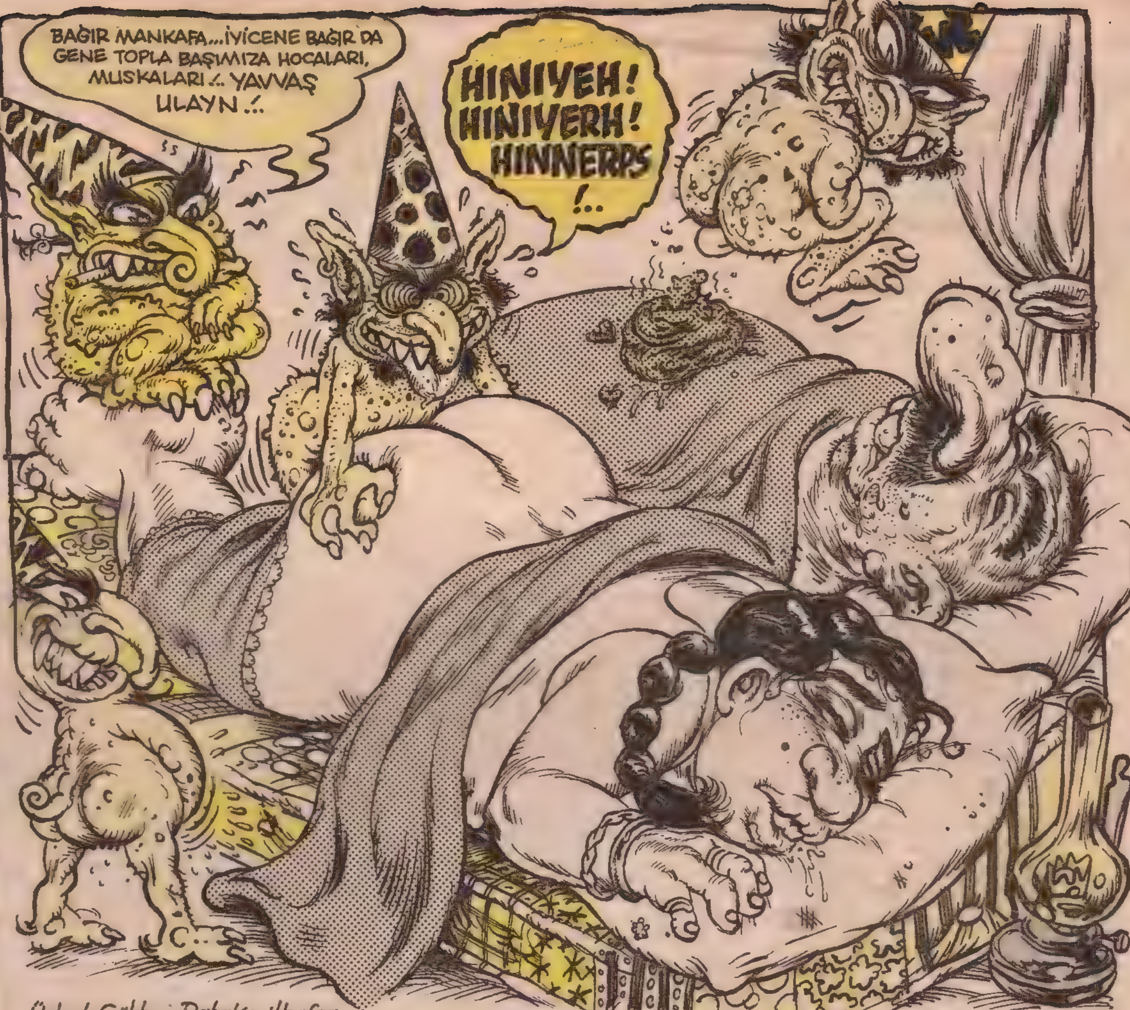
BAĞIR MANKAFA...İYİCENE BAĞIR DA GENE TOPLA BAŞIMIZA HOCALARI, MUSKALARI!.. YAVVAŞ ULAYN!..
HINIYEH! HINIYERH! HINNERPS !..

Üstad Gökhan Dabak'a ithafen...

KÜKREYEN ADAM GELİYOR!..

Now and Forewer!..

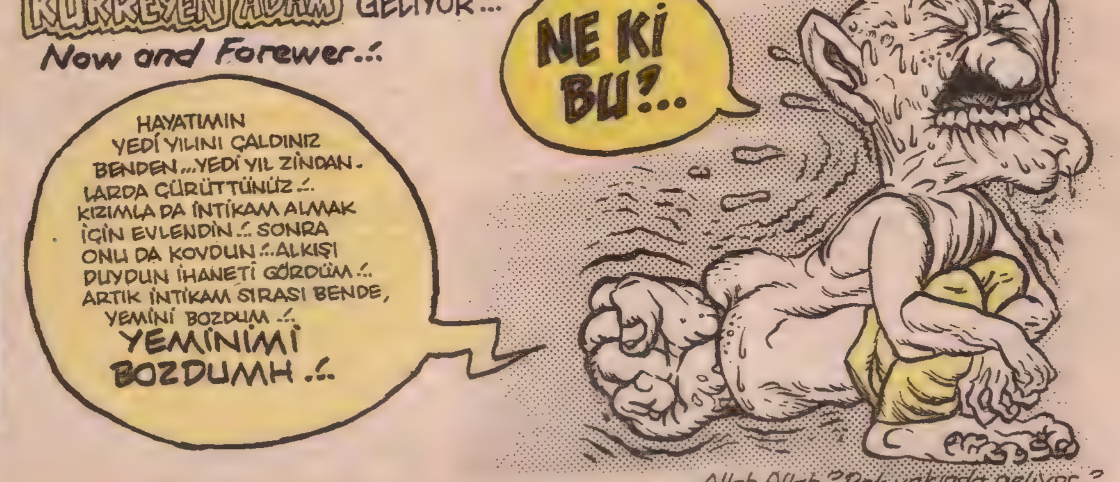
NE Kİ BU?..
HAYATIMIN YEDİ YILINI ÇALDINIZ BENDEN...YEDİ YIL ZİNDANLARDA ÇÜRÜTTÜNÜZ!.. KIZIMLA DA İNTİKAM ALMAK İÇİN EVLENDİN!.. SONRA ONU DA KOVDUN!.. ALKIŞI DUYDUN İHANETİ GÖRDÜM!.. ARTIK İNTİKAM SIRASI BENDE, YEMİNİ BOZDUM!.. YEMİNİMİ BOZDUMH!..

Allah Allah? Pek yakında geliyor..?

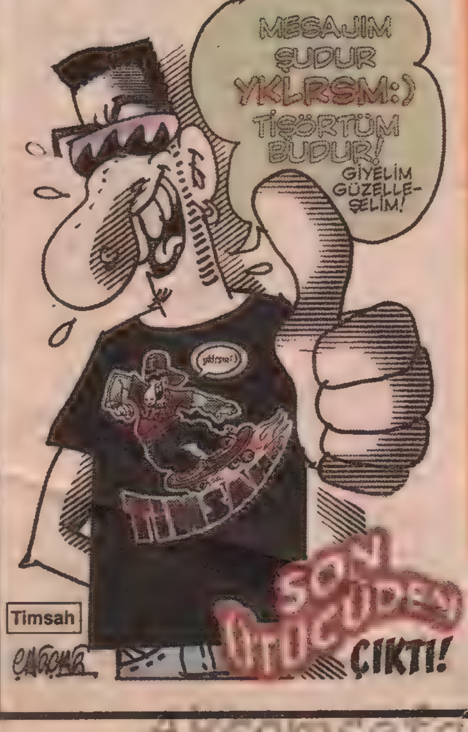
MESAJIM ŞUDUR YKLRSM:) TİŞÖRTÜM BUDUR! GİYELİM GÜZELLEŞELİM!
SON ÜTÜCÜDEN ÇIKTI!

Timsah

Deli Cevat

Bİ SUS ARTIK!

Erdener Abi

ROBINSON & CUMA

Robinson & Cuma

Feşın LeMan L-Manyak 2002 Yaz Kolleksiyonu

DELİ CEVAT, ROBİNSON & CUMA, ERDENER ABİ, TİMSAH TİŞÖRTLERİNİ LEMAN KÜLTÜR ANKARA, İSTANBUL.. LEMAN'CI BURSA-ADAPAZARI ŞUBELERİNDEN.. VE AYRICA POSTA YOLUYLA ELDE EDEBİLİRSİNİZ.. LEMAN / L-MANYAK TİŞÖRTLERİNİ, ULAŞAMADIĞIMIZ NOKTALARDA SATMAK İSTEYEN FANATİK DÜKKAN SAHİPLERİNE, BELLİ SAYIDAN AZ OLMAMAK KAYDIYLA VERİLECEKTİR.

Timsah ☐ Deli Cevat ☐ Erdener Abi ☐ Robinson & Cuma ☐ BEDEN: Small ☐ Medium ☐ Large ☐ X Large ☐ Fiyatı: 9.500.000 TL.
Adı Soyadı: .... Ürünün gideceği adres: ....
İl/İlçe: .... Tel: .... Fax: .... E-Mail: ....

LM Basın Yayın LTD. ŞTİ. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7 Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu, 0.212.245 38 06'a fakslayınız. Veya www.leman.com.tr adresindeki tişört istek formunu eksiksiz doldurup tıklıyorsunuz... Ayrıntılı bilgi için Tel: 0.212.292 95 65/115 (4 Hat) nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu, Ali Haydar Akkaya, Ayhan Erdoğan'a başvurabilirsiniz. Yapı Kredi Bankası'na havale ücreti ödemeyiniz. Bulunduğunuz bölgedeki görevli memuru uyarınız, LeMan'ın banka ile anlaşması vardır. (KDV ve posta ücreti fiyata dahildir.)

555

29 Haziran 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/26- 650.000 TL. (KDV Dahil)

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

GÖNÜLLERİN VE KITALARIN ŞAMPİYONU MU TÜRKİYE

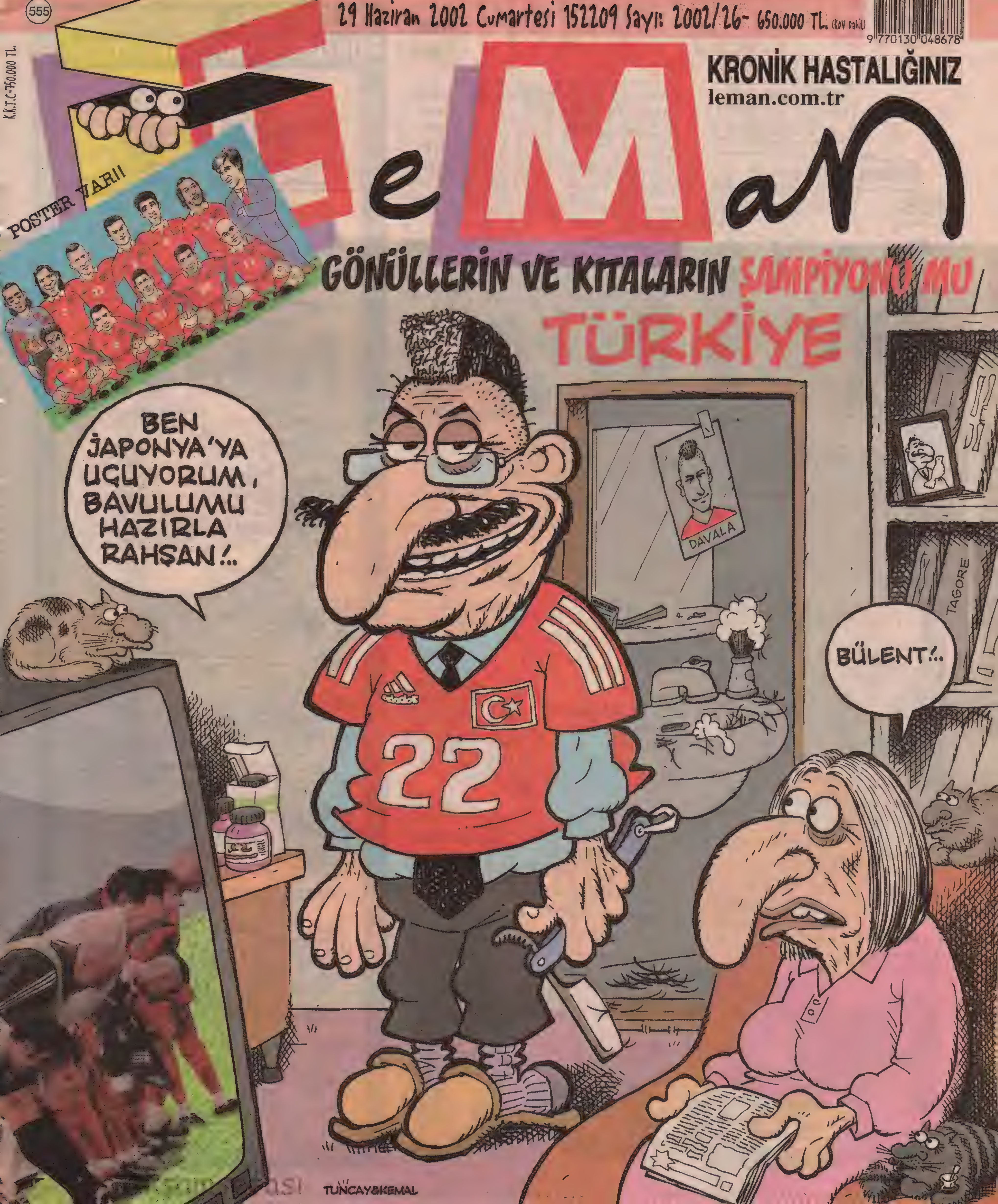
POSTER VAR!!
BEN JAPONYA'YA UÇUYORUM, BAVULUMU HAZIRLA RAHŞAN!..
22
DAVALA
TAGORE
BÜLENT!..
TUNCAY&KEMAL

Pazar Sevişgenleri

met üst

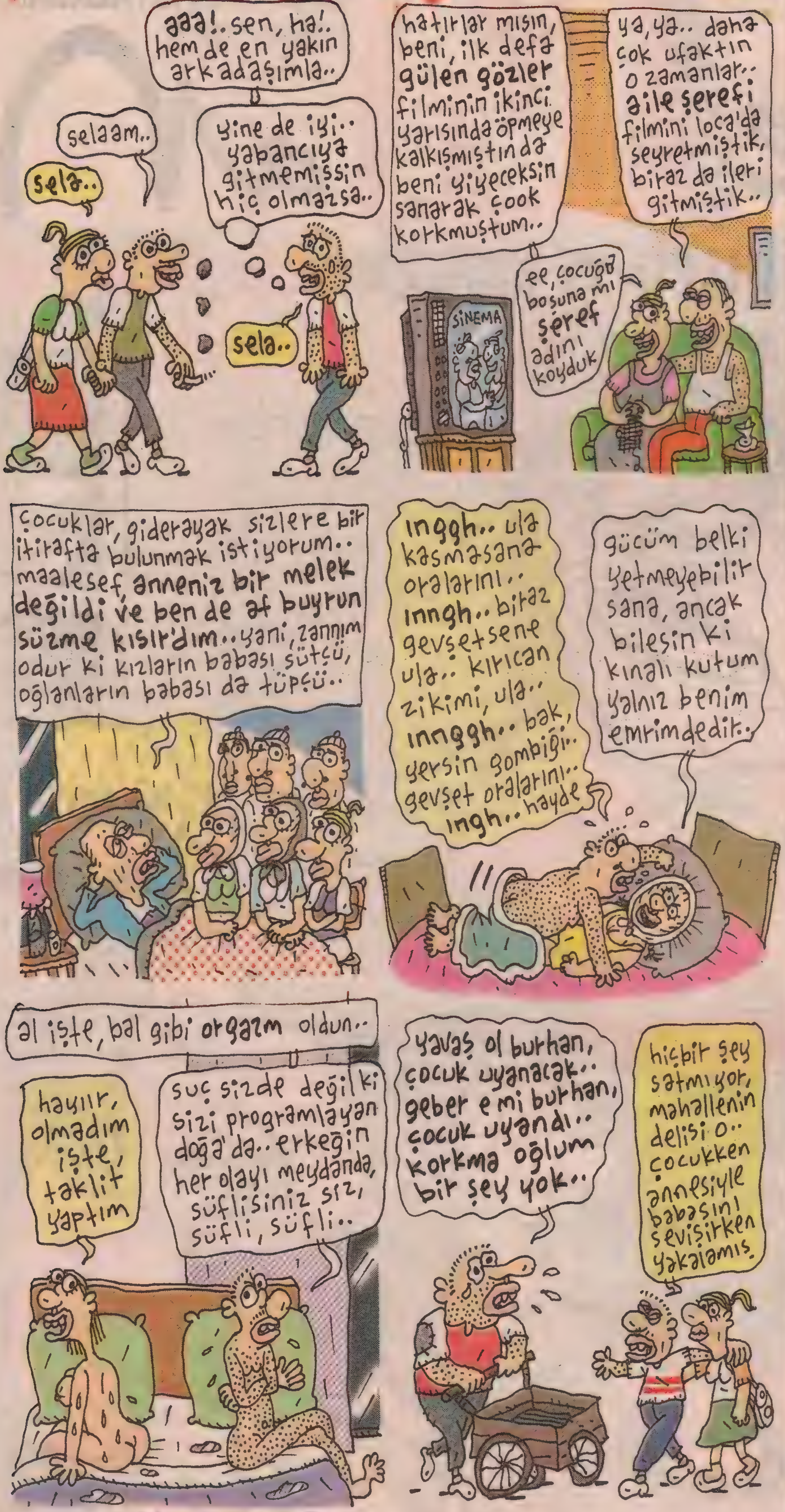
aaa!.. sen, ha!.. hem de en yakın arkadaşımla..
selaam..
sela..
yine de iyi.. yabancıya gitmemişsin hiç olmazsa..
sela..
hatırlar mısın, beni, ilk defa gülen gözler filminin ikinci yarısında öpmeye kalkışmıştın da beni yiyeceksin sanarak çook korkmuştum..
ya, ya.. daha çok ufaktın o zamanlar.. aile şerefi filmini loca'da seyretmiştik, biraz da ileri gitmiştik..
SİNEMA
ee, çocuğa boşuna mı şeref adını koyduk
çocuklar, giderayak sizlere bir itirafta bulunmak istiyorum.. maalesef annemiz bir melek değildi ve ben de af buyrun süzme kısır'dım.. yani, zannım odur ki kızların babası sütçü, oğlanların babası da tüpçü..
inggh.. ula kasmasana oralarını.. inngh.. biraz gevşetsene ula.. kırıcan zikimi, ula.. innggh.. bak, yersin gombiği.. gevşet oralarını.. ingh.. hayde
gücüm belki yetmeyebilir sana, ancak bilesin ki kınalı kutum yalnız benim emrimdedir..
al işte, bal gibi orgazm oldun..
hayıır, olmadım işte, taklit yaptım
suç sizde değil ki sizi programlayan doğa'da.. erkeğin her olayı meydanda, süflisiniz siz, süfli, süfli..
yavaş ol burhan, çocuk uyanacak.. geber e mi burhan, çocuk uyandı.. korkma oğlum bir şey yok..
hiçbir şey satmıyor, mahallenin delisi o.. çocukken annesiyle babasını sevişirken yakalamış.

GELENEKSEL YIMIRTA TOKUŞTURMA ŞAMPİYONASI

Alp Tamer

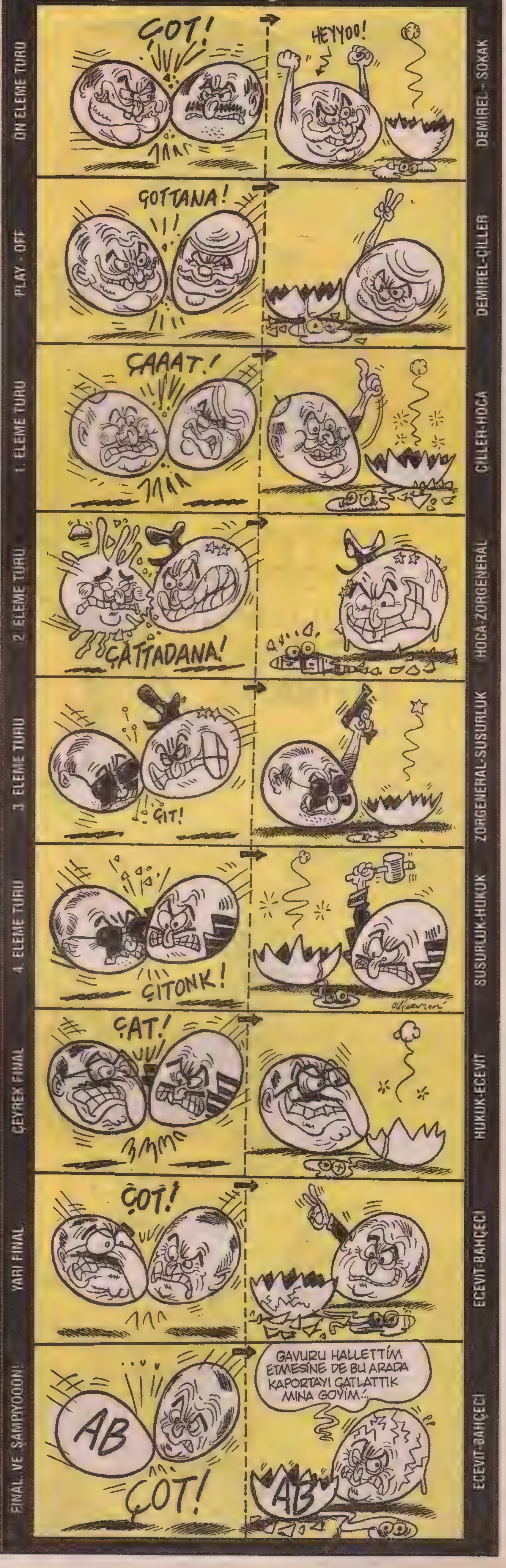
ÖN ELEME TURU
ÇOT!
HEYYOO!
DEMİREL - SOKAK
PLAY - OFF
ÇOTTANA!
DEMİREL-ÇİLLER
1. ELEME TURU
ÇAAAT!
ÇİLLER-HOCA
2. ELEME TURU
ÇATTADANA!
HOCA-ZORGENERAL
3. ELEME TURU
ÇIT!
ZORGENERAL-SUSURLUK
4. ELEME TURU
ÇITONK!
SUSURLUK-HUKUK
ÇEYREK FİNAL
ÇAT!
HUKUK-ECEVİT
YARI FİNAL
ÇOT!
ECEVİT-BAHÇECİ
FİNAL VE ŞAMPİYOOON!
AB
ÇOT!
GAVURU HALLETTİM ETMESİNE DE BU ARADA KAPORTAYI ÇATLATTIK MİNA GOYİM..
AB
ECEVİT-BAHÇECİ

ATO'nun açıklamasına göre yüzde 72.5 rant geliri sadece Türkiye'de bir milyon dolar ile 7 ayda 725 bin dolar kazanılırken aynı miktar para ile ABD'de 34.5, AB ülkelerinde ise 36.5 yılda kazanılabiliyor...

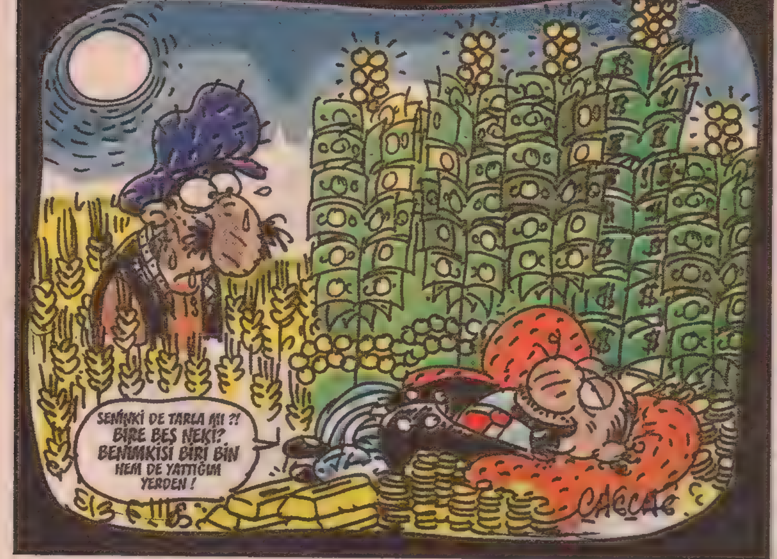
SENİNKİ DE TARLA MI ?! BİRE BEŞ NEKİ? BENİMKİSİ BİRİ BİN HEM DE YATTIĞIM YERDEN !
CAĞCAĞ

LeMan

Türkiye dünya kupasında yari finale kalırken, Hakan Şükür kaçırdığı goller nedeniyle kupanın en kötü 11'ine seçildi..

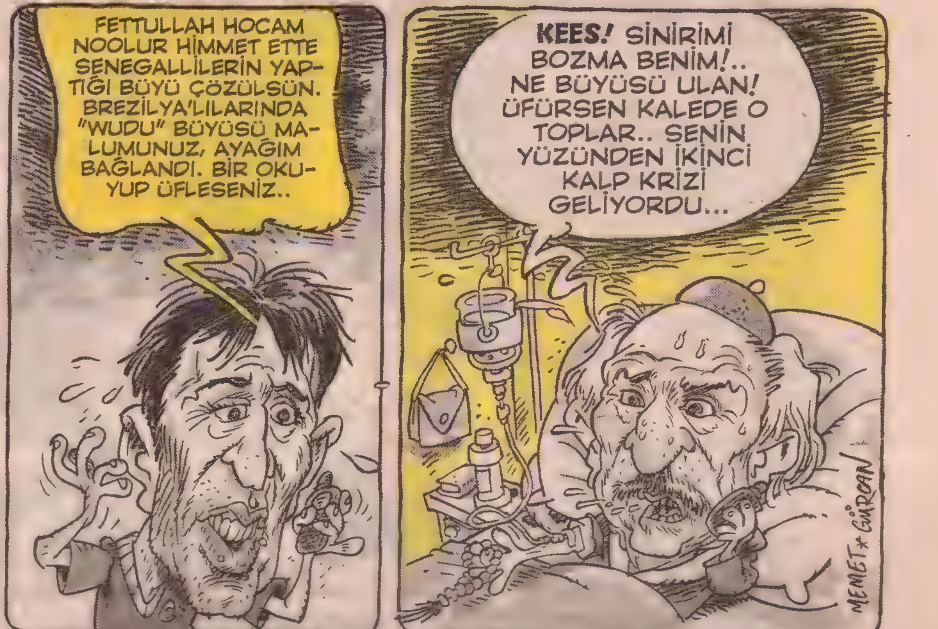
FETTULLAH HOCAM NOOLUR HİMMET ETTE SENEGALLİLERİN YAPTIĞI BÜYÜ ÇÖZÜLSÜN. BREZİLYA'LILARINDA "WUDU" BÜYÜSÜ MALUMUNUZ, AYAĞIM BAĞLANDI. BİR OKUYUP ÜFLESENİZ..
KEES! SİNİRİMİ BOZMA BENİM!.. NE BÜYÜSÜ ULAN! ÜFÜRSEN KALEDE O TOPLAR.. SENİN YÜZÜNDEN İKİNCİ KALP KRİZİ GELİYORDU...
MEMET * GÜRCAN

Başbakan Ecevit'in sağlığıyla ilgili iddiaların ardı arkası kesilmiyor..Ecevit, bir omurgasını daha kırmış???

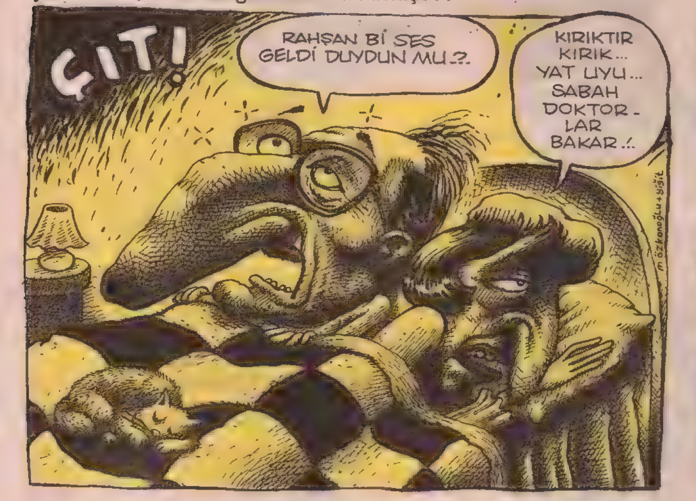
ÇIT!
RAHŞAN Bİ SES GELDİ DUYDUN MU.?.
KIRIKTIR KIRIK... YAT UYU... SABAH DOKTORLAR BAKAR.!.
m özkanoğlu + yiğit

Sağlık'tan başka bir sürü fuzuli iş bakanı Osman Durmuş, MHP'yi antikora benzetti..

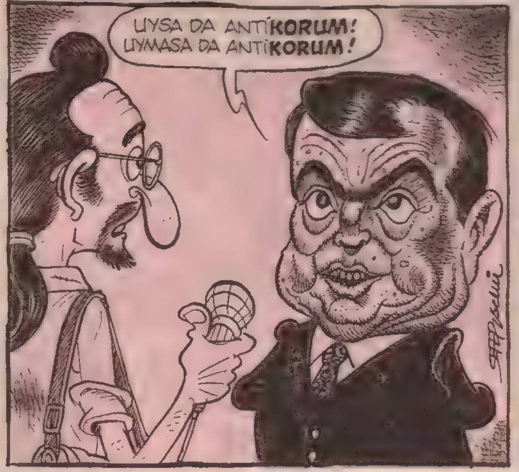
UYSA DA ANTİKORUM! UYMASA DA ANTİKORUM!

Avrupa Topluluğu, yıl sonunda yapılacak Kopenhag zirvesinde genişlemeye yönelik önemli kararlar alacak. Türkiye, MHP'nin sığ politikasından kurtulursa treni yakalayacak..Yoksa çok uzun süre Türk'ün Türk'ten başka dostu yok masalı dinlenmeye devam edilecek..

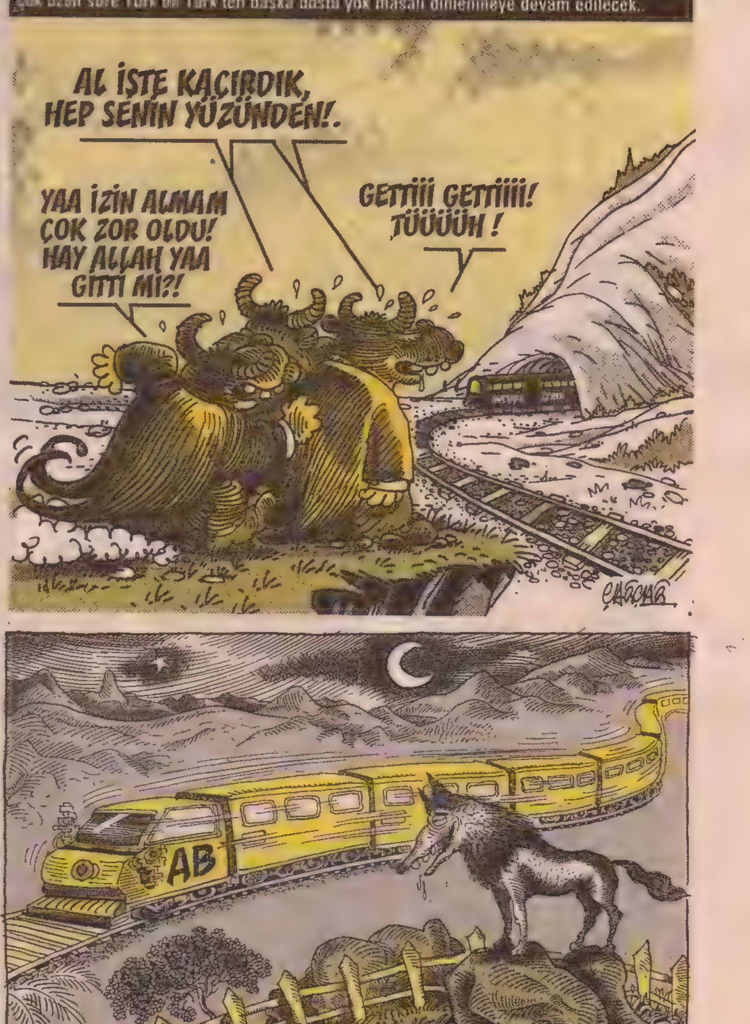
AL İŞTE KAÇIRDIK, HEP SENİN YÜZÜNDEN!.
YAA İZİN ALMAM ÇOK ZOR OLDU! HAY ALLAH YAA GİTTİ Mİ?!
GETTİİİ GETTİİİİ! TÜÜÜÜH !
CAĞCAĞ
AB

Aradan üç yıl geçmesine karşın deprem yaraları hala sarılamadı. İstanbul'da hasarlı hastane ve okulların tamamına yakını olduğu gibi duruyor.Az hasarlı okulların yüzde 62'sine, orta hasarlı okulların yüzde 81'ine, az hasarlı hastanelerin yüzde 99'una, orta hasarlı hastanelerin ise tamamına hiçbir tadilat yapılmadı.

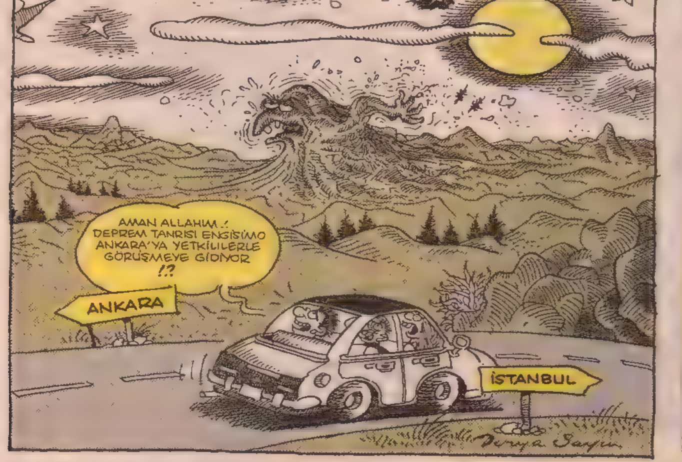
AMAN ALLAHIM.! DEPREM TANRISI ENSİSİMO ANKARA'YA YETKİLİLERLE GÖRÜŞMEYE GİDİYOR !?
ANKARA
İSTANBUL
Turya Sayın

Avrupa'da 20-30 öğrenciye bir bilgisayar düşerken, Türkiye'de 81 öğrenci bir bilgisayarla yetinmek zorunda.

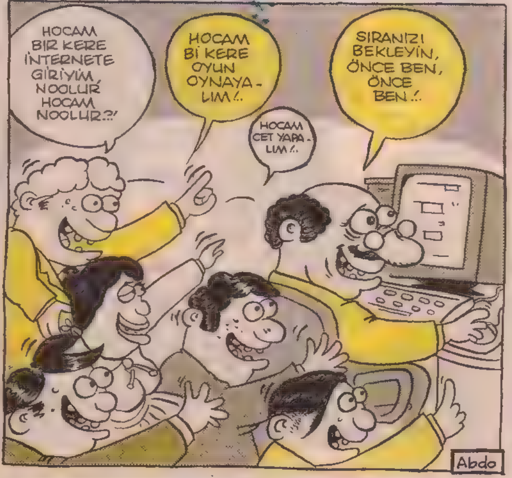
HOCAM BIR KERE İNTERNETE GİRİYİM, NOOLUR HOCAM NOOLUR?!
HOCAM Bİ KERE OYUN OYNAYALIM.!.
HOCAM CET YAPALIM.!.
SIRANIZI BEKLEYİN, ÖNCE BEN, ÖNCE BEN.!.
Abdo

Nerden bulduğunu bilmiyoruz ama... Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, Ankara'nın lüks semti Çankaya'da 325 milyara dubleks bir daire satın aldı..

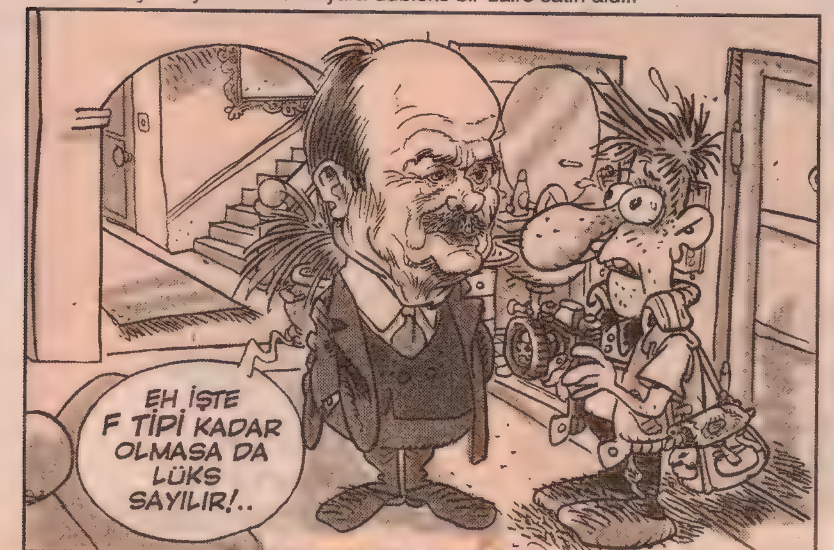
EH İŞTE F TİPİ KADAR OLMASA DA LÜKS SAYILIR!..

MADIMAK YOBAZLARI
2 temmuzu unutma içimizdeki yangın hala sönmedi
PTT
imf dayattı kadro daraldı... öldüren çalışma koşulları
PİÇ NAZİLER
almanya'da ırkçı terör katliam yaptı

DOLAR
önlenemeyen yükseliş
II.BUSH
filistin işgalinin perde arkası
MURAT DEMİREL
demirparmaklıklar arkasında balayı hayali
MESUT YILMAZ
o şimdi sipor yazarı.. hadi bakalım
DEVLET BAHÇELİ
ab için figüran olma, oy için ol
PENTAGON
domuzlar bebek sesinden bile silah ürettiler

AT'nin olmazsa olmaz koşulu olan idam cezasının kaldırılmasına , MHP'nin ucuz iç politika taktiği nedeniyle karşı çıkması; idamın kaldırılması umudunu bilinmez bir bahara bıraktı..

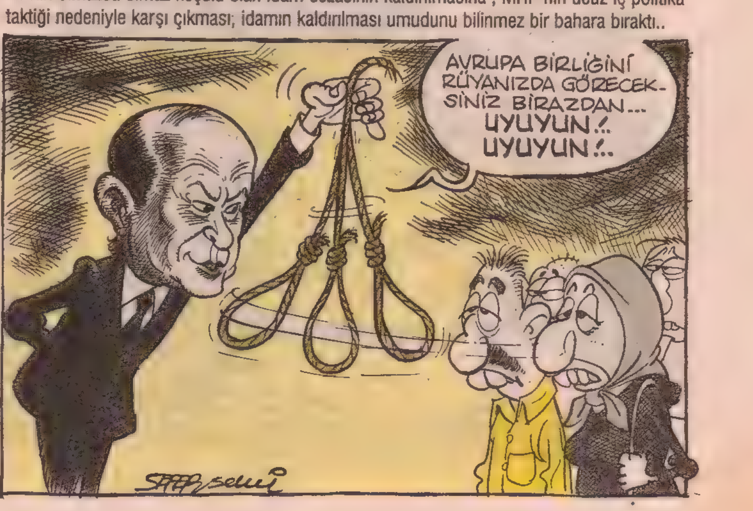
AVRUPA BİRLİĞİNİ RÜYANIZDA GÖRECEKSİNİZ BİRAZDAN... UYUYUN.!. UYUYUN.!.

daral&timsah

Ekonomik kriz ile işleri kötüye giden Ünal Dayı'ya Timsah yüklü bir kredi verir. Bunun üzerine Timsah'ın bütün kötülüklerini unutan Ünal Dayı, üzümünü ye bağını sorma misali paranın kaynağını sormaz. Timsah ile yakınlaşan Ünal Dayı Daral'ı da dışlamaya başlar. Daral bu finansmanın kaynağını (eskilerinin deyimiyle "üzümün bağını"nı) merak eder. Eve çoğunlukla gizli, açık müptezel, her cins eşcinsel ve az miktarda da şüpheli şahıs gelip gitmektedir. Timsah Daral'ın bile bilmediği gizli bodrum sığınağını stüdyoya çevirmiş onlarla seks video filmleri çevirmektedir... İşi buraya kadar anlar, ama niçindir bilemez...

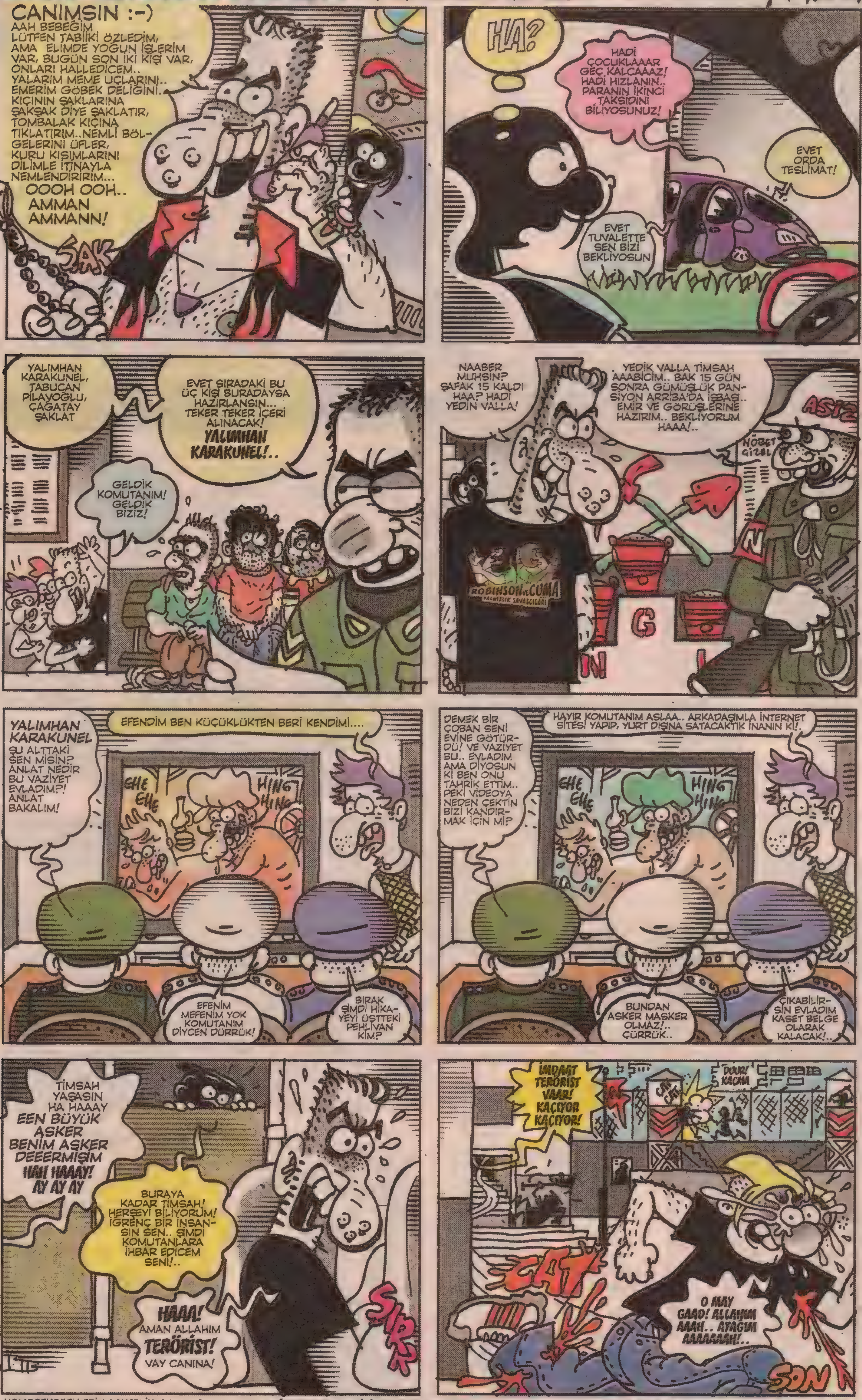
CANIMSIN :-) AAH BEBEĞİM LÜTFEN TABİİKİ ÖZLEDİM, AMA ELİMDE YOĞUN İŞLERİM VAR, BUGÜN SON İKİ KİŞİ VAR, ONLARI HALLEDİCEM.. YALARIM MEME UÇLARINI.. EMERİM GÖBEK DELİĞİNİ.. KIÇININ ŞAKLARINA ŞAKŞAK DİYE ŞAKLATIR, TOMBALAK KIÇINA TIKLATIRIM..NEMLİ BÖLGELERİNİ ÜFLER, KURU KIŞIMLARINI DİLİMLE İTİNAYLA NEMLENDİRİRİM... OOOH OOH.. AMMAN AMMANN!
ŞAK
HA?
HADİ ÇOCUKLAAAR GEÇ KALCAAAZ! HADİ HIZLANIN.. PARANIN İKİNCİ TAKSİDİNİ BİLİYOSUNUZ!
EVET ORDA TESLİMAT!
EVET TUVALETTE SEN BİZİ BEKLİYOSUN
YALIMHAN KARAKUNEL, JABUCAN PİLAYOĞLU, ÇAĞATAY ŞAKLAT
EVET SIRADAKİ BU ÜÇ KİŞİ BURADAYSA HAZIRLANSIN... TEKER TEKER İÇERİ ALINACAK! YALIMHAN KARAKUNEL!..
GELDİK KOMUTANIM! GELDİK BİZİZ!
NAABER MUHSİN? ŞAFAK 15 KALDI HAA? HADİ YEDİN VALLA!
. YEDİK VALLA TİMSAH AAABİCİM.. BAK 15 GÜN SONRA GÜMÜŞLÜK PANSİYON ARRİBA'DA İŞBAŞI.. EMİR VE GÖRÜŞLERİNE HAZIRIM.. BEKLİYORUM HAAA!..
ASİZ
NÖBET GİZ
ROBINSON & CUMA
YALNIZLIK SAVAŞÇILARI
G
YALIMHAN KARAKUNEL ŞU ALTTAKİ SEN MİSİN? ANLAT NEDİR BU VAZİYET EVLADIM?! ANLAT BAKALIM!
EFENDİM BEN KÜÇÜKLÜKTEN BERİ KENDİMİ....
EHE EHE
HING HING
EFENİM MEFENİM YOK KOMUTANIM DİYCEN DÜRRÜK!
BIRAK ŞİMDİ HİKAYEYİ ÜSTTEKİ PEHLİVAN KİM?
DEMEK BİR ÇOBAN SENİ EVİNE GÖTÜRDÜ! VE VAZİYET BU.. EVLADIM AMA DİYOSUN Kİ BEN ONU TAHRİK ETTİM.. PEKİ VİDEOYA NEDEN ÇEKTİN BİZİ KANDIRMAK İÇİN Mİ?
HAYIR KOMUTANIM ASLAA.. ARKADAŞIMLA İNTERNET SİTESİ YAPIP, YURT DIŞINA SATACAKTIK İNANIN Kİ!.
EHE EHE
HING HING
BUNDAN ASKER MASKER OLMAZ!.. ÇÜRRÜK..
ÇIKABİLİRSİN EVLADIM KASET BELGE OLARAK KALACAK!..
TİMSAH YAŞASIN HA HAAAY EEN BÜYÜK ASKER BENİM ASKER DEEERMİŞİM HAH HAAAY! AY AY AY
BURAYA KADAR TİMSAH! HERŞEYİ BİLİYORUM! İĞRENÇ BİR İNSANSIN SEN.. ŞİMDİ KOMUTANLARA İHBAR EDİCEM SENİ!..
HAAA! AMAN ALLAHIM TERÖRİST! VAY CANINA!
SIRR
İMDAAT TERÖRİST VAAR! KAÇIYOR KAÇIYOR!
DUR! KAÇMA
ÇAT ÇAT
ÇAT
O MAY GAAD! ALLAHIM AAAH.. AYAĞIM AAAAAAAH!..
SON

daral@leman.com.tr

HOMOSEKSÜELLERİN ASKERLİKTEN MUAF TUTULUP ÇÜRÜĞE AYRILMALARI İÇİN ARTIK BEYANIN VE MUAYENENİN YETERLİ KANIT KABUL EDİLMEYECEĞİ, ARTIK FOTOĞRAF VE VİDEO GİBİ KANITLAR DA GÖSTERMELERİ GEREKECEĞİ HABERİNDEN BU İŞE GİRİŞEN TİMSAH'I DARAL 6 KURŞUN YEDİĞİ HALDE İHBAR ETMEDİ.. TİMSAH STÜDYOYU DAATTI.. KAZANDIĞI PARA İLE DARAL'IN BİR TAKIM MASRAFLARINI ÜSTLENDİ...

Açık Büfe

met üst

yüz elli iki yüz
kelime'yle
konuşuyoruz
onlar da **özne**
ve **tekrarları**

senin miden
KAZI'ndıkça
başkaları
KAZANıyor

yarım ekmek
içine
çeyrek ekmek
koyar mısın
usta

acı'lar da
hak edilir

elimize
verenlerin
elimizden
tutanlardan
daha fazla
olduğu
bir ülkede
elden ne gelir

bazen
kendim bile
kendime
kalabalık
geliyorum

eski film
kahramanları
iyilerin dostu
kötülerin düşmanı
oluyorlardı..
şimdi onlar da
çok değişti
iyilerin dostu
kötülerin ahbabı
oluyorlar

insan
topraktan
yaratılmış
doğru..
bazen
çamurlaşıyor

siyasal
yellenme'nin
neresindensiniz

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

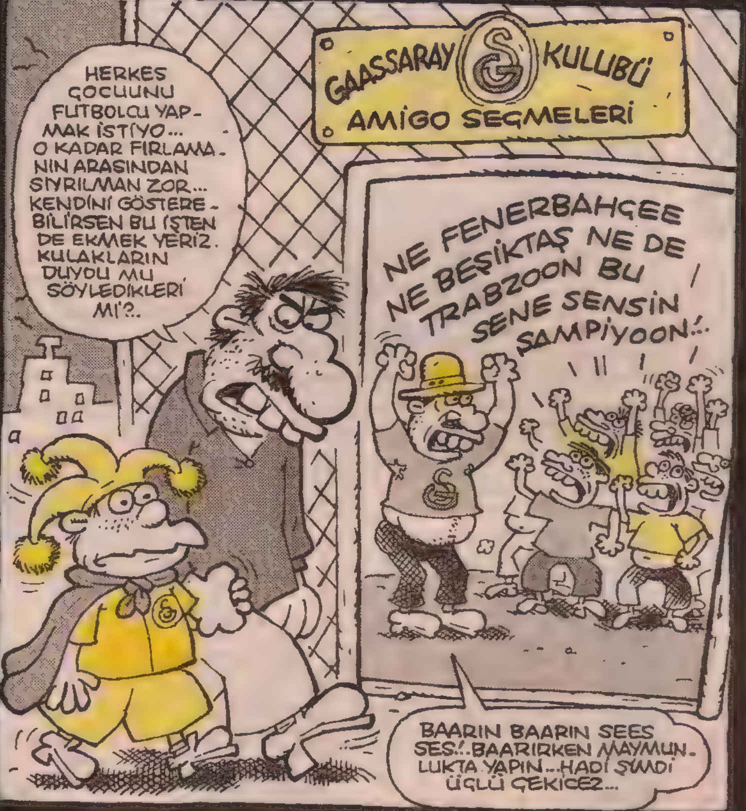
GAASSARAY KULUBÜ
AMİGO SEÇMELERİ
HERKES ÇOCUUNU FUTBOLCU YAPMAK İSTİYO... O KADAR FIRLAMANIN ARASINDAN SIYRILMAN ZOR... KENDİNİ GÖSTEREBİLİRSEN BU İŞTEN DE EKMEK YERİZ. KULAKLARIN DUYDU MU SÖYLEDİKLERİ Mİ?..
NE FENERBAHÇEE NE BEŞİKTAŞ NE DE TRABZOON BU SENE SENSİN ŞAMPİYOON!..
BAARIN BAARIN SEES SES!..BAARIRKEN MAYMUNLUKTA YAPIN...HADİ ŞIMDİ ÜÇLÜ ÇEKİCEZ...

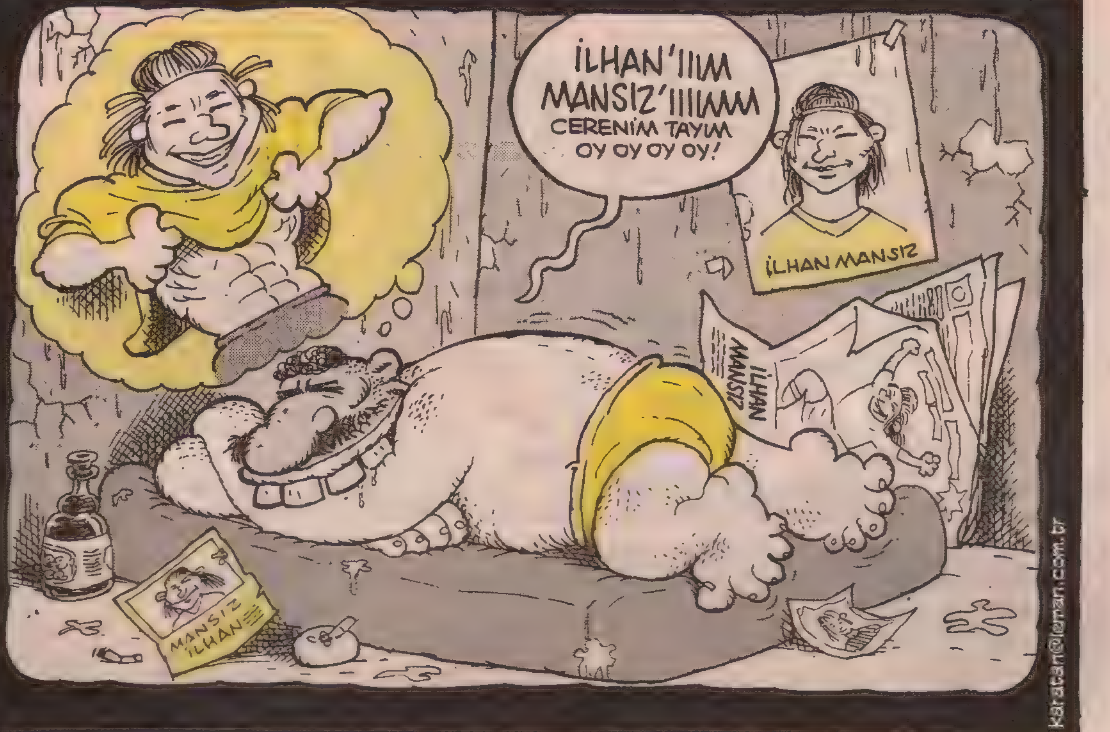
İLHAN'IIIM MANSIZ'IIIIAAM
CERENİM TAYIM OY OY OY OY!
İLHAN MANSIZ
İLHAN MANSIZ
MANSIZ İLHAN
karatan@leman.com.tr

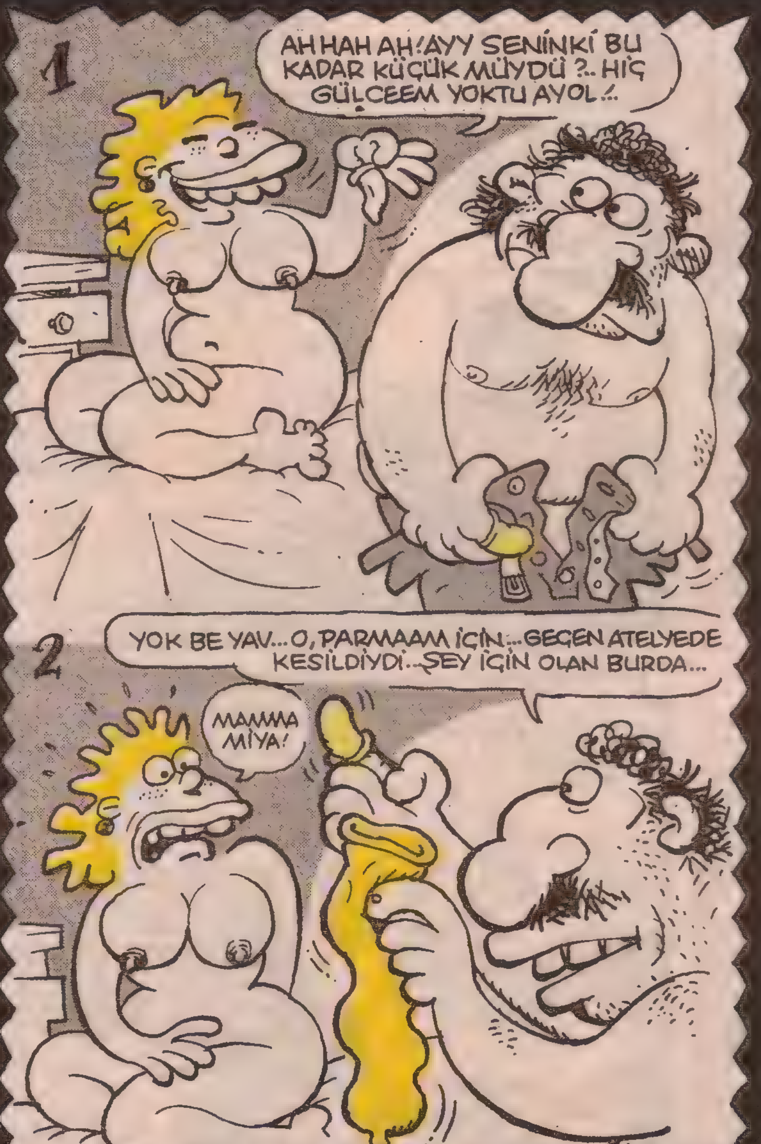
1
AH HAH AH!AYY SENİNKİ BU KADAR KÜÇÜK MÜYDÜ ?.. HİÇ GÜLCEEM YOKTU AYOL!..
2
YOK BE YAV...O, PARMAAM İÇİN...GEÇEN ATELYEDE KESİLDİYDİ...ŞEY İÇİN OLAN BURDA...
MAMMA MİYA!

AŞK BU MU?, SEVDA BU MU?, HAYAT BU MU?.

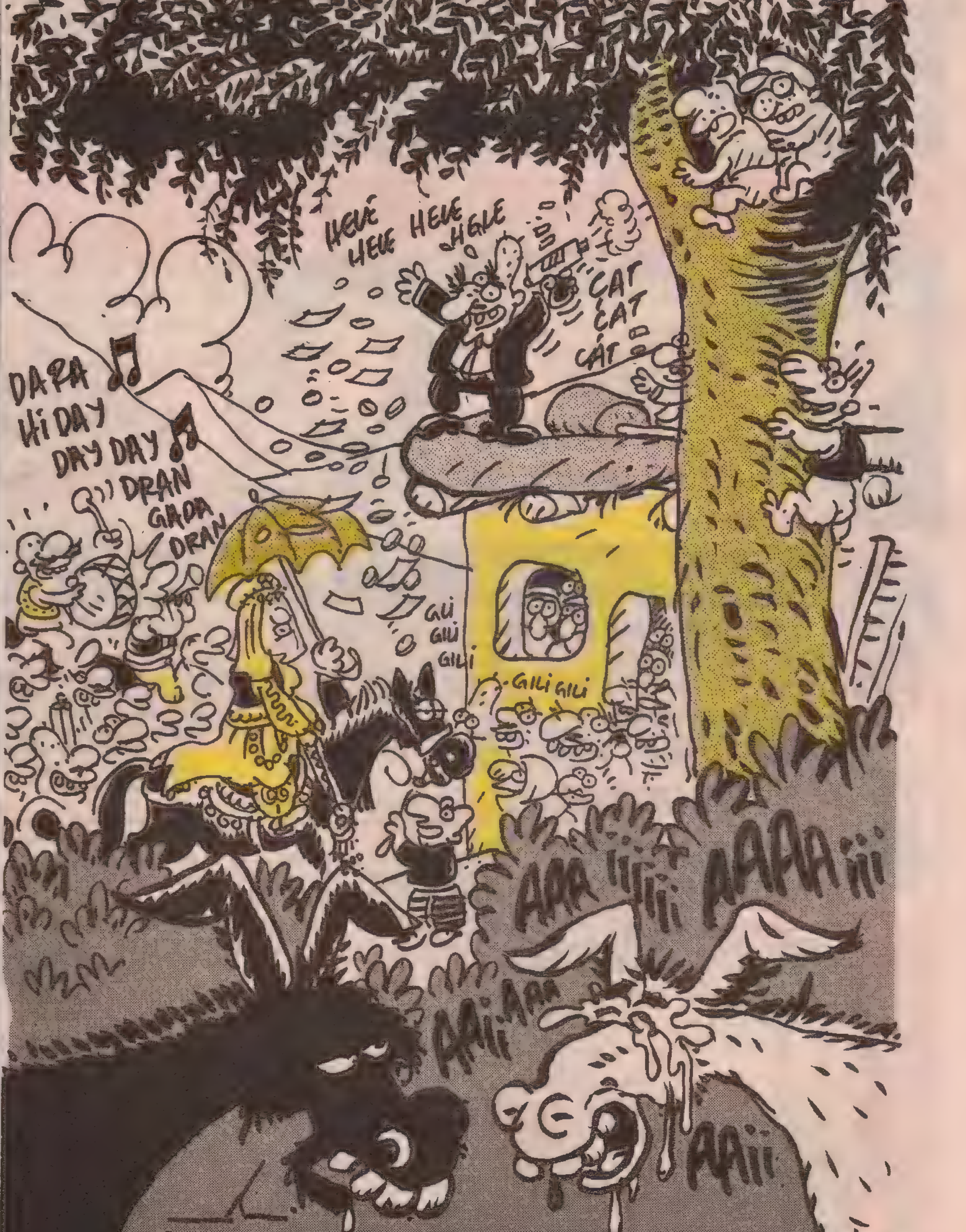
HEVE HEVE HEVE HEVE
ÇAT ÇAT ÇAT
DAPA Hi DAY DAY DAY
DRAN GADA DRAN
GILI GILI GILI
GILI GILI
AAA iiii AAAA iii
AAii AAA
AAii
LAN OĞLUM DEDİM SANA İNSANA GÜVENİLMEZ... ZIKIP ZIKIP BIRAKIRLAR İŞTE BÖYLE:

Misafir GATANA Çağçağ

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

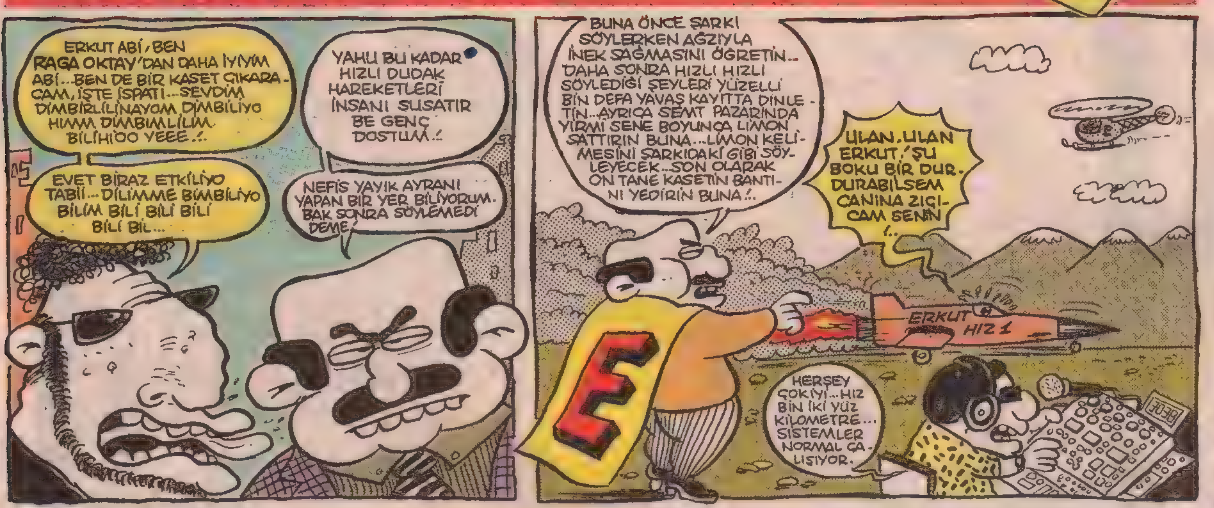
E
ERKUT ABİ, BEN RAGA OKTAY'DAN DAHA İYİYİM ABİ... BEN DE BİR KASET ÇIKARACAM, İŞTE İSPATI... SEVDİM DİMBİRLİLİNAYOM DİMBİLİYO HIMM DIMBIMLILIM BİLİHİ'OO YEEE.!.
EVET BİRAZ ETKİLİYO TABİİ... DİLİMME BİMBİLİYO BİLİM BİLİ BİLİ BİLİ BİLİ BİL...
YAHU BU KADAR HIZLI DUDAK HAREKETLERİ İNSANI SUSATIR BE GENÇ DOSTUM.!.
NEFİS YAYIK AYRANI YAPAN BİR YER BİLİYORUM. BAK SONRA SÖYLEMEDİ DEME!
BUNA ÖNCE ŞARKI SÖYLERKEN AĞZIYLA İNEK SAĞMASINI ÖĞRETİN... DAHA SONRA HIZLI HIZLI SÖYLEDİĞİ ŞEYLERİ YÜZELLİ BİN DEFA YAVAŞ KAYITTA DİNLETİN... AYRICA SEMT PAZARINDA YİRMİ SENE BOYUNCA LİMON SATTIRIN BUNA... LİMON KELİMESİNİ ŞARKIDAKİ GİBİ SÖYLEYECEK... SON OLARAK ON TANE KASETİN BANTINI YEDİRİN BUNA.!.
ULAN, ULAN ERKUT! ŞU BOKU BİR DURDURABİLSEM CANINA ZIÇICAM SENİN!..
ERKUT HIZ 1
HERŞEY ÇOK İYİ... HIZ BİN İKİ YÜZ KİLOMETRE... SİSTEMLER NORMAL ÇALIŞIYOR.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

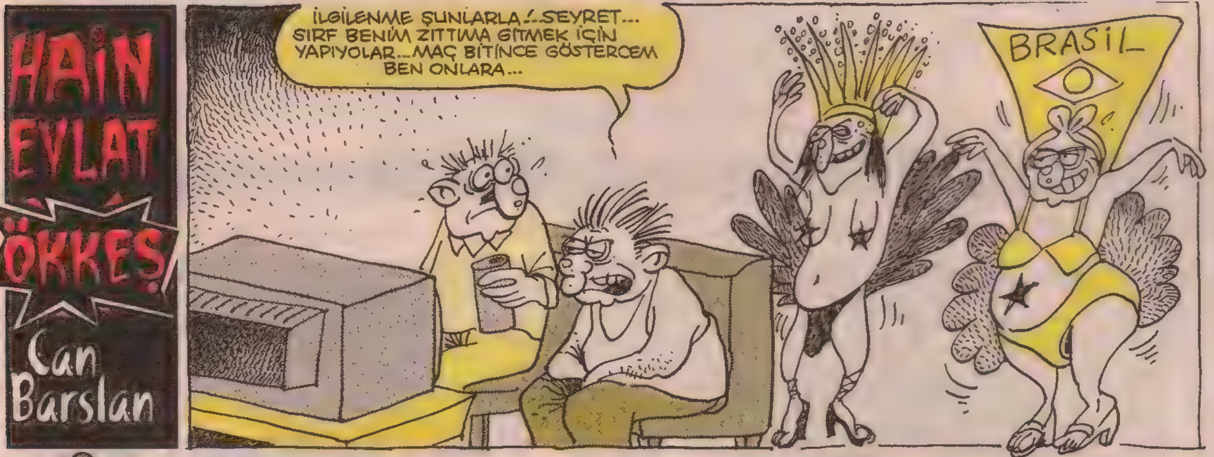
İLGİLENME ŞUNLARLA!..SEYRET... SIRF BENİM ZITTIMA GİTMEK İÇİN YAPIYOLAR... MAÇ BİTİNCE GÖSTERCEM BEN ONLARA...
BRASİL

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

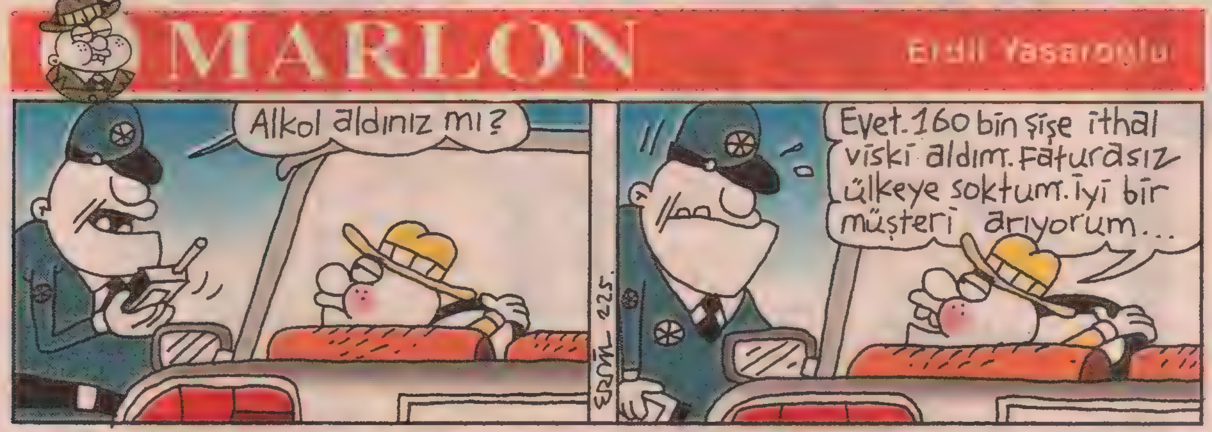
Alkol aldınız mı?
Evet. 160 bin şişe ithal viski aldım. Faturasız ülkeye soktum. İyi bir müşteri arıyorum...
ERDİL 225.

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

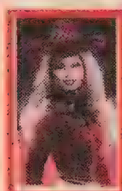

Barbie & Rezzan

① Barbie, "sarışın ve mavi gözlü kadın güzeldir, öyle kalacaktır" anlayışının ürünü bir mikro afodittir...
Rezzan ise bu anlayışı yıkmaya yönelik girişimine türbanı da eklemiş, marjinal olma arzusunu gizleyemeyen bir kaybedendir!

② Barbie, yıllardır düzeyli bir birliktelik içinde bulunduğu boyfriendi Ken Bey ile mutluluğa koşar...
Rezzan ise yaşam felsefesi "akşama ne pişirsem" olan kadınların minimal yansıması modeliyle acı realiteleri körpe kafalara vurmakta ısrarlıdır!..

③ Barbie, 'laik kesim' çağrıştırsa da apolitik bir taş vücuttur, kendi halinde bir seksapel geliştirmiştir...
Lakin Rezzan 'müslüman oyuncak' sıfatıyla taşıdığı siyasal anlam nedeniyle deşifredir!

④ Barbie, alanında 'asıl' markadır...
Rezzan, sonsuza kadar 'alternatif' olarak kodlanacaktır!..

⑤ Barbie, pirupak cildi ve düzgün gövdesiyle kadın güzelliğinin simgesidir, selülit nedir bilmez...
Ama Rezzan beden olarak muammadır, ancak paketi açıldığında bakmaya müsait olduğundan tüketim toplumunun ve çağdışı zihniyetin simgesi, bekaret timsali bir bebedir!..

⑥ Barbie, özgüven ve özgürlük konularında sınır tanımayan bir atılımcıdır: Barbie tatilde, Barbie hamile, Barbie trekkingte...
Rezzan ise dini kullanan içdinamiğiyle dinin esaslarına da ters gelen ayrımcılık sergiler: Rezzan dua ediyor, Rezzan hacca gidiyor, Rezzan ibadette...

⑦ Barbie, 'kendin için yaşa' mesajı verir...
Rezzan, 'kendini başkalarına ada' zihniyetini temsil eder!..

(Katkılarından dolayı sevgili Sebla Koçan'a teşekkür)

vo@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIMET

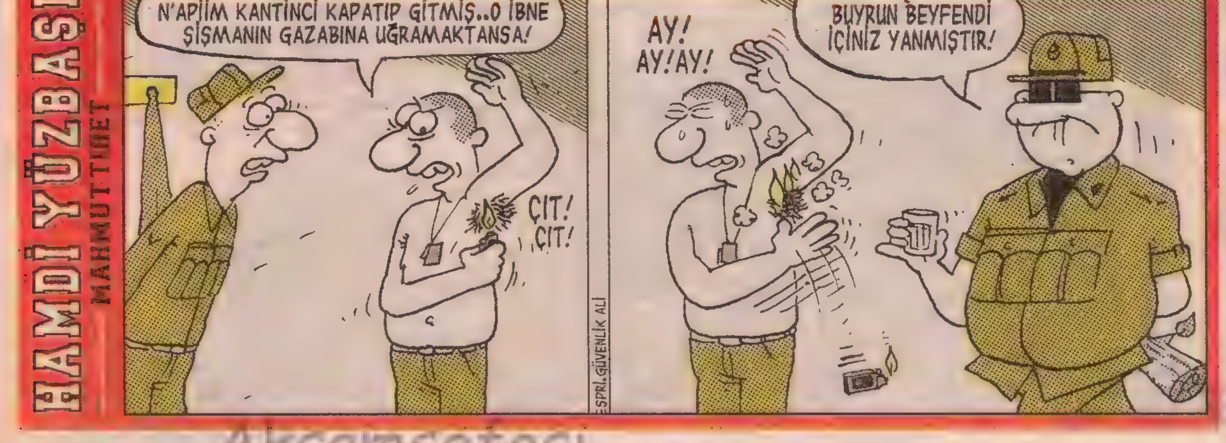
N'APİİM KANTİNCİ KAPATIP GİTMİŞ..O İBNE ŞİŞMANIN GAZABINA UĞRAMAKTANSA!
ÇIT! ÇIT!
AY! AY! AY!
BUYRUN BEYFENDİ İÇİNİZ YANMIŞTIR!
ESPRİ: GÜVENLİK ALİ

PANTOLON

METİN FİDAN

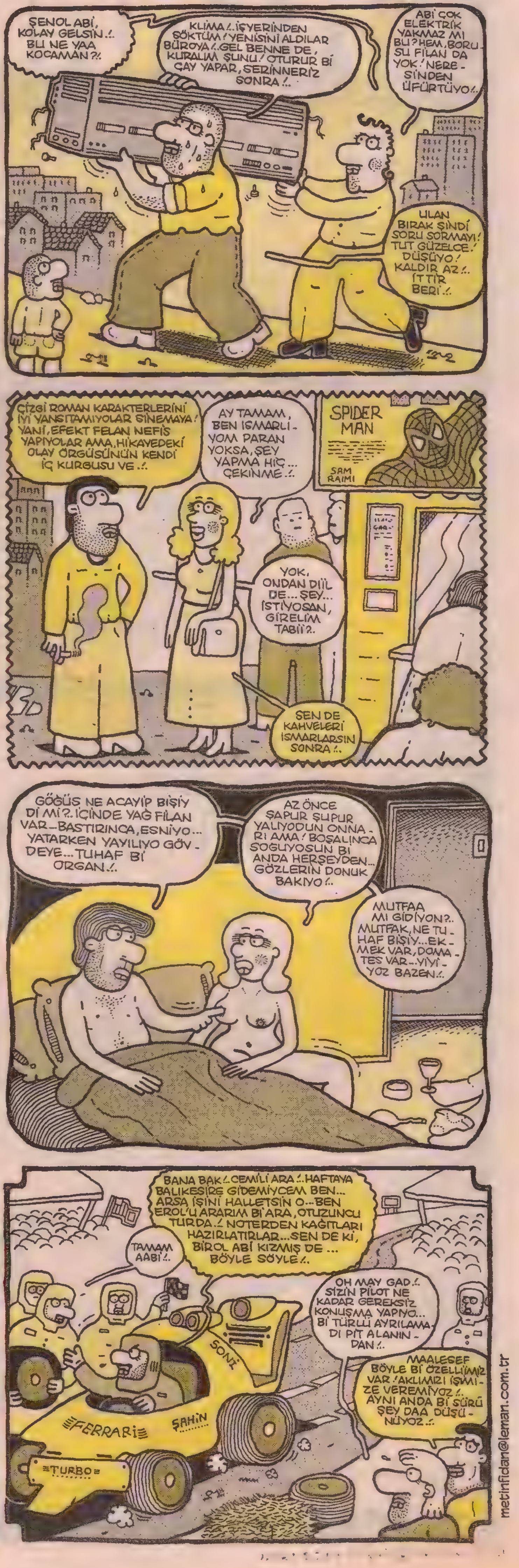
ŞENOL ABİ, KOLAY GELSİN.!. BU NE YAA KOCAMAN?!.
KLİMA!..İŞYERİNDEN SÖKTÜM! YENİSİNİ ALDILAR BÜROYA!..GEL BENNE DE, KURALIM ŞUNU! OTURUR Bİ ÇAY YAPAR, SERİNNERİZ SONRA!..
ABİ ÇOK ELEKTRİK YAKMAZ MI BU? HEM, BORUSU FİLAN DA YOK! NERESİNDEN ÜFÜRTÜYO!..
ULAN BIRAK ŞİNDİ SORU SORMAYI! TUT GÜZELCE! DÜŞÜYO! KALDIR AZ!.. İTTİR BERİ!.
ÇİZGİ ROMAN KARAKTERLERİNİ İYİ YANSITAMIYOLAR SİNEMAYA! YANİ, EFEKT FELAN NEFİS YAPIYOLAR AMA, HİKAYEDEKİ OLAY ÖRGÜSÜNÜN KENDİ İÇ KURGUSU VE.!.
AY TAMAM, BEN ISMARLIYOM PARAN YOKSA, ŞEY YAPMA HİÇ... ÇEKİNME.!.
SPIDER MAN
SAM RAIMI
YOK, ONDAN DİİL DE... ŞEY... İSTİYOSAN, GİRELİM TABİİ?..
SEN DE KAHVELERİ ISMARLARSIN SONRA!..
GÖĞÜS NE ACAYİP BİŞİY Dİ Mİ?..İÇİNDE YAĞ FİLAN VAR...BASTIRINCA, ESNİYO... YATARKEN YAYILIYO GÖVDEYE...TUHAF Bİ ORGAN.!.
AZ ÖNCE ŞAPUR ŞUPUR YALIYODUN ONNARI AMA! BOŞALINCA SOĞUYOSUN Bİ ANDA HERŞEYDEN... GÖZLERİN DONUK BAKIYO!..
MUTFAA MI GİDİYON?.. MUTFAK, NE TUHAF BİŞİY... EKMEK VAR, DOMATES VAR... YİYİYOZ BAZEN.!.
BANA BAK!..CEMİLİ ARA!..HAFTAYA BALIKESİRE GİDEMİYCEM BEN... ARSA İŞİNİ HALLETSİN O...BEN EROL'U ARARIM Bİ ARA, OTUZUNCU TURDA.! NOTERDEN KAĞITLARI HAZIRLATIRLAR...SEN DE Kİ, BİROL ABİ KIZMIŞ DE... BÖYLE SÖYLE!..
TAMAM AABİ!.
SONİ
FERRARİ
ŞAHİN
TURBO
OH MAY GAD!.. SİZİN PİLOT NE KADAR GEREKSİZ KONUŞMA YAPIYO... Bİ TÜRLÜ AYRILAMADI PİT ALANINDAN!..
MAALESEF BÖYLE Bİ ÖZELLİĞİMİZ VAR! AKLIMIZI İŞİMİZE VEREMİYOZ!.. AYNI ANDA Bİ SÜRÜ ŞEY DAA DÜŞÜNÜYOZ.!.

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ PICTURES

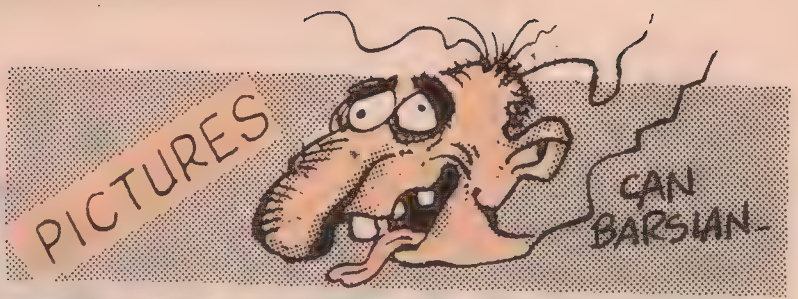
PICTURES
ÇAN BARSLAN-

ÖYKÜ no:1

Düşünceli Katilin Rasyonel Tavırlarına içerden Bakış

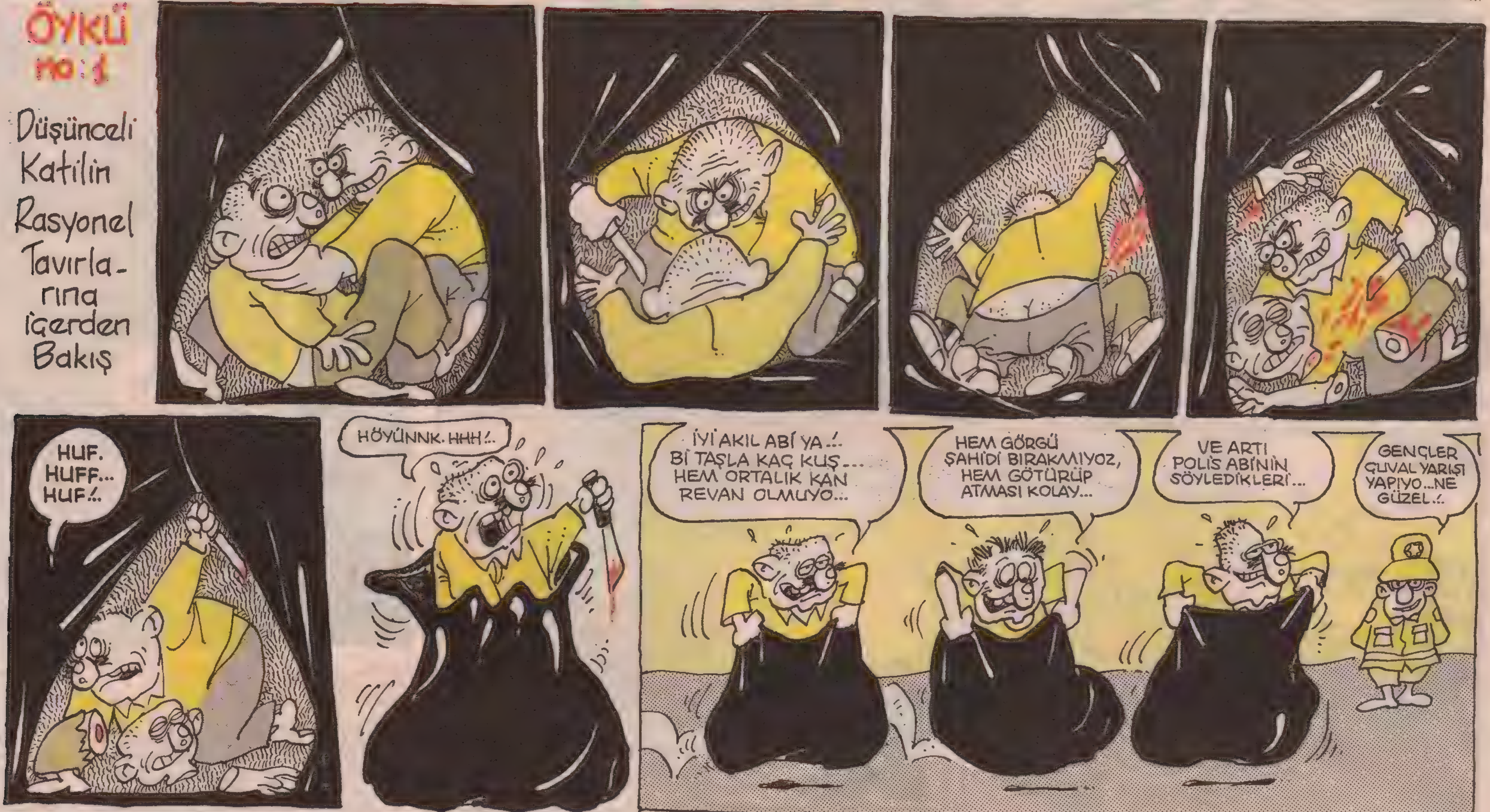
HUF. HUFF... HUF!..
HÖYÜNNK. HHH!..
İYİ AKIL ABİ YA!.. Bİ TAŞLA KAÇ KUŞ... HEM ORTALIK KAN REVAN OLMUYO...
HEM GÖRGÜ ŞAHİDİ BIRAKMIYOZ, HEM GÖTÜRÜP ATMASI KOLAY...
VE ARTI POLİS ABİNİN SÖYLEDİKLERİ...
GENÇLER ÇUVAL YARIŞI YAPIYO...NE GÜZEL!..

ÖYKÜ no:2

Fevri Davranan Kimi Kişilerin Utandıran Yanılgısı...

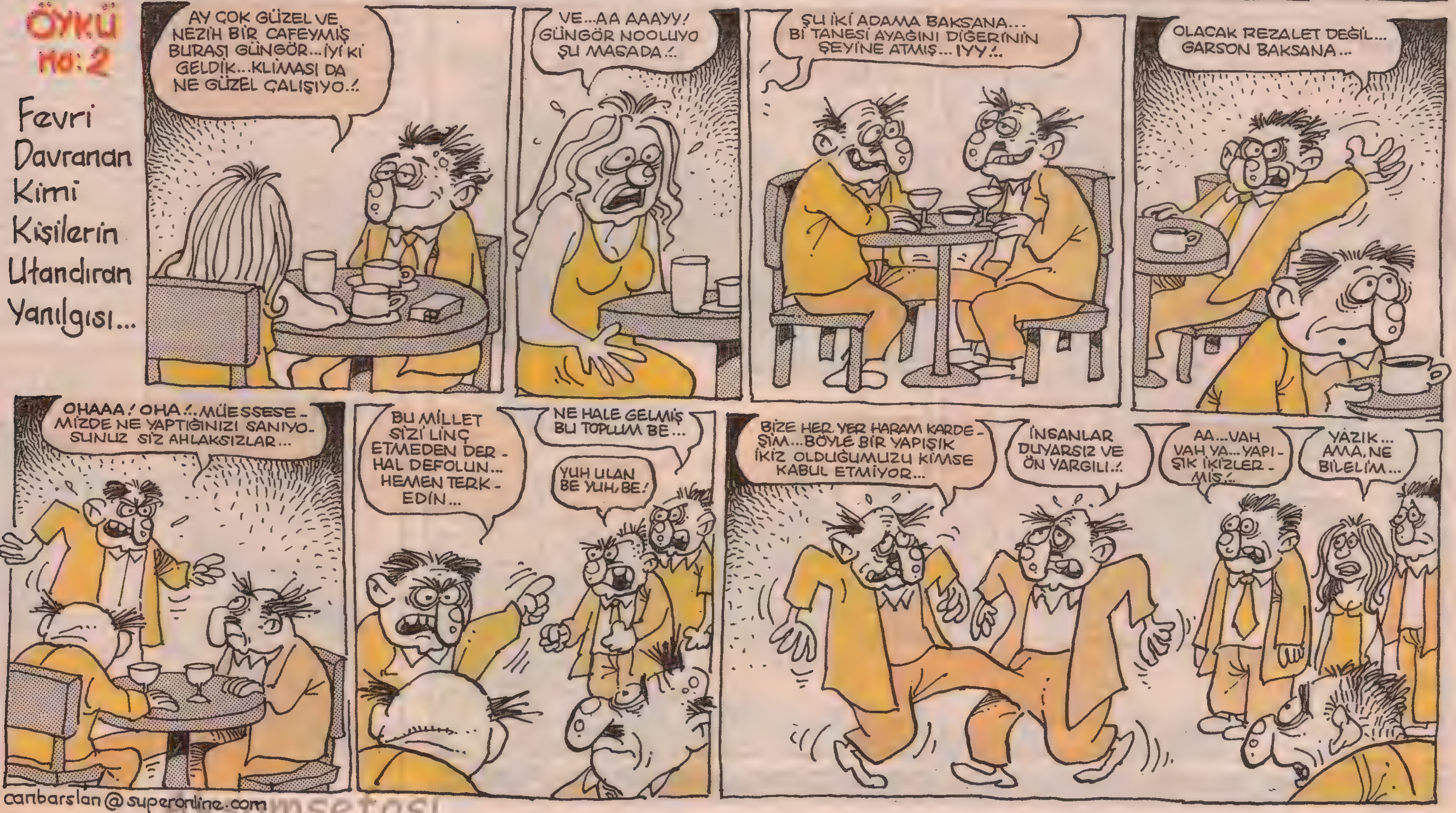
AY ÇOK GÜZEL VE NEZİH BİR CAFEYMİŞ BURASI GÜNGÖR...İYİ Kİ GELDİK...KLİMASI DA NE GÜZEL ÇALIŞIYO!..
VE...AA AAAYY! GÜNGÖR NOOLUYO ŞU MASADA!..
ŞU İKİ ADAMA BAKSANA... Bİ TANESİ AYAĞINI DİĞERİNİN ŞEYİNE ATMIŞ... IYY!..
OLACAK REZALET DEĞİL... GARSON BAKSANA...
OHAAA! OHA!..MÜESSESEMİZDE NE YAPTIĞINIZI SANIYOSUNUZ SİZ AHLAKSIZLAR...
BU MİLLET SİZİ LİNÇ ETMEDEN DERHAL DEFOLUN... HEMEN TERKEDİN...
NE HALE GELMİŞ BU TOPLUM BE...
YUH ULAN BE YUH, BE!
BİZE HER YER HARAM KARDEŞİM...BÖYLE BİR YAPIŞIK İKİZ OLDUĞUMUZU KİMSE KABUL ETMİYOR...
İNSANLAR DUYARSIZ VE ÖN YARGILI!..
AA...VAH VAH YA...YAPIŞIK İKİZLERMİŞ!..
YAZIK... AMA, NE BİLELİM...

canbarslan@superonline.com

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

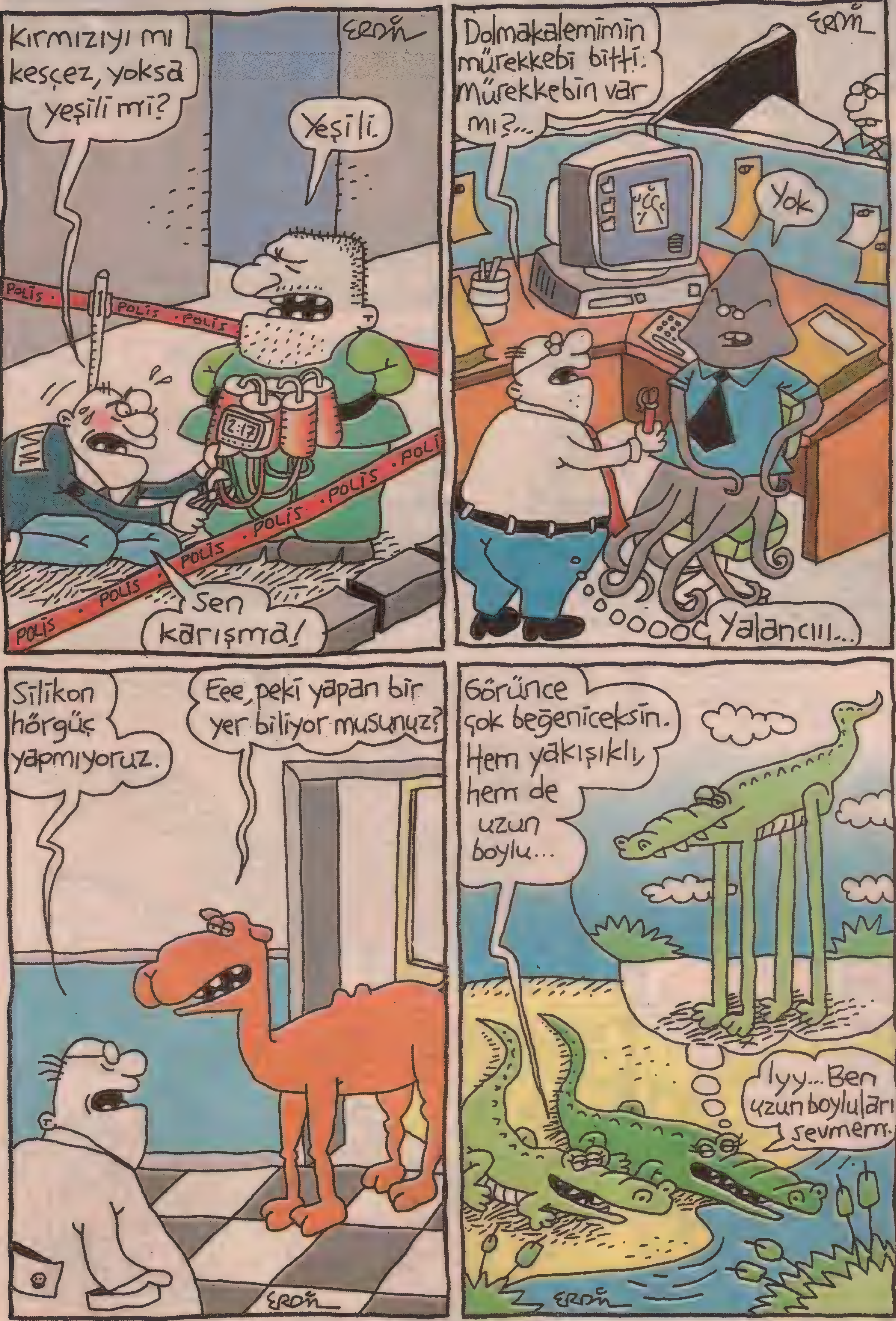
ERDİL
Kırmızıyı mı kesçez, yoksa yeşili mi?
Yeşili.
POLİS
Sen karışma!
ERDİL
Dolmakalemimin mürekkebi bitti. Mürekkebin var mı?...
Yok
Yalancııı...
Silikon hörgüç yapmıyoruz.
Eee, peki yapan bir yer biliyor musunuz?
ERDİL
Görünce çok beğeniceksin. Hem yakışıklı, hem de uzun boylu...
Iyy... Ben uzun boyluları sevmem.
ERDİL

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

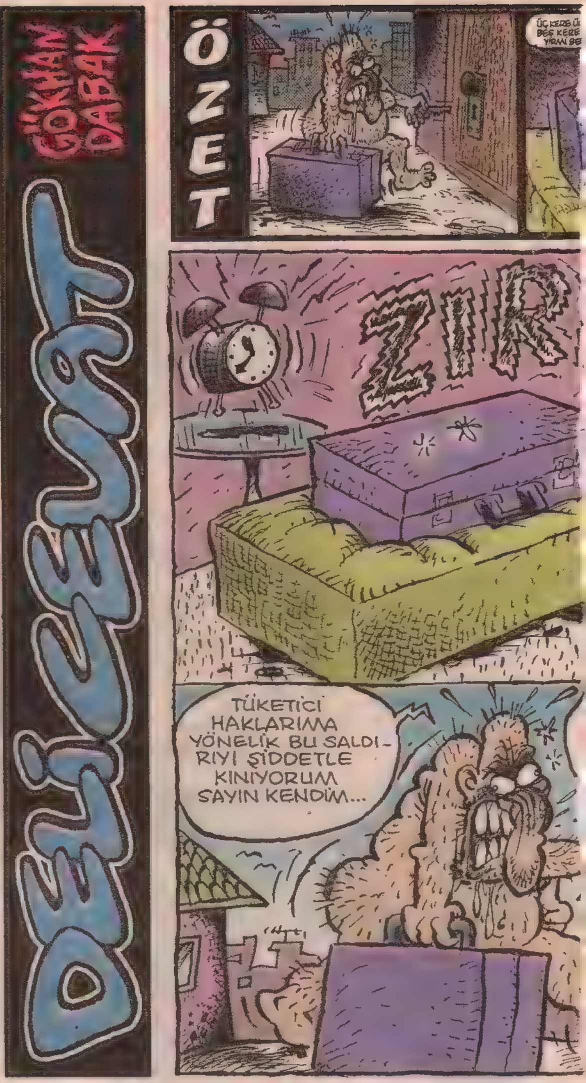
GÖKHAN DABAK
DELİ CEVAT
ÖZET
ÜÇ KERE Ü
BEŞ KERE
YİRMİ BE
ZIR
TÜKETİCİ HAKLARIMA YÖNELİK BU SALDIRIYI ŞİDDETLE KINIYORUM SAYIN KENDİM...

Otobüs...

Otobüste sevgi yoktu… Orada herkes kendine ve birbirine düşmandı. İşte bu yüzden otobüsteki insanlar birbirlerine en kötü yüzlerini göstermekten çekinmiyorlardı. Şoför en acımasız tavnyla yolculan durmaksızın azarlıyor, genç öğrenci başının dibinde artık ayakta durmaktan gücünü tüketmek üzere olan yaşlı bir kadını görmezlikten geliyor; genç bir adam adeta bütün gövdesiyle, önündeki kızı habire sıkıştırıyor, açıkçası cinsel tacizde bulunuyor; üstü başı pis, üstelik kendi kendisine konuşuyor diye yaşlı bir adamın yanına kimse oturmuyor; gençten biri yanında kendisinden biraz daha kısa boylu birinin üzerine neredeyse abanıyordu. Bir sivil polis önünde oturan iki öğrencinin neler konuştuğuna kulak kesilmişti. Bir başkasının ayağına basan sonra asla özür dilemediği gibi ayağına bastığı kişiye adeta, "ayağımın altında ayağının ne işi var" der gibi bakıyor, herkes herkesi olup olmadık zamanlarda suçluyor ve aşağılıyordu... Evet, bu otobüste sevgi yoktu!..Bir duraktan genç bir kadınla, dokuz on yaşlarındaki oğlu bindi, otobüse... Kısa bir süre sonra avını bulmuş bir avcının heyecanıyla, "**biletini at hanım**" diye bağırdı bizim şoför. Genç kadınsa utanarak yolcuların arasına saklanmaya çalıştı. Şoför yine: "**Biletini atmadın, bak kafam bozuluyor artık**" diye öfkeyle çıkıştı. Biraz daha gittik ama çok geçmeden genç kadın ağlamaklı bir ses tonuyla: "**Durun... Lütfen, burada inmek istiyorum**" dedi. Otobüs durdu. Kadın, yanında çocuğuyla durak dışında, öylesine bir yerde indi aşağıya. Bu defa yüzünü örtmüş hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Oğlu ise annesine sarılıp: "**Anne ağlama, ne olur ağlama**" diyordu habire. Otobüste ansızın bir sessizlik olmuş, h

genç kadının varlığ

luna sarılıp ağlaya

gulanmızı hatırlatm

Ve hemen sonra

büsün el frenini çe

gitti ve onlardan öz

layan kadına yaptığ

tiğini, trafiğin ve yc

tıklarından pişman

şu an bu hiç öner

yordu. Genç kadın

dığını, bir daha o c

Otobüsün durdu

men oracıkta bir ç

leri bulunan masa

ni soylu bir neşey

raber biraz olsun

çesindeki masalar

förse onu bırakm

vam ediyordu, işt

yüzü aydınlandı

vazgeçip otobüste

deki örtülerle örtü

Genç kadının yan

neş ışığı, genç an

içimize işlemişti.

ların içinde ne ga

kötülük, bunca d

Nitekim şimdi h

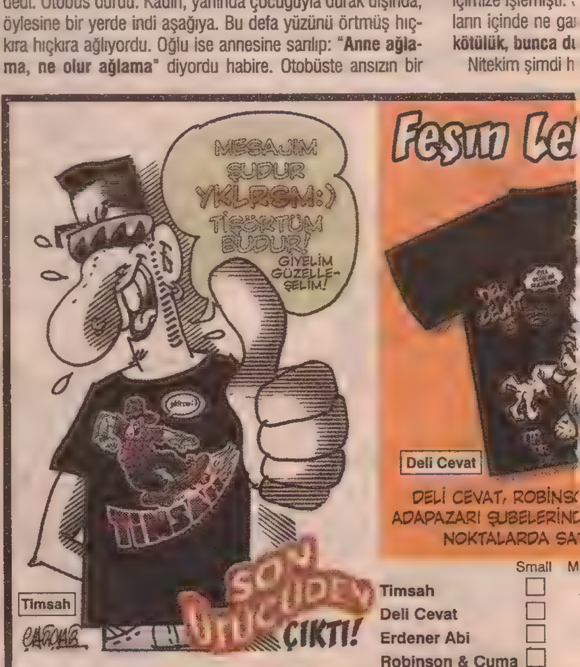
MESAJIM ŞUDUR YKLRGM:) TİŞÖRTÜM BUDUR! GİYELİM GÜZELLEŞELİM!
Timsah
Deli Cevat
Feşın Le
SON ÜTÜCÜDEN ÇIKTI!
DELİ CEVAT, ROBİNS
ADAPAZARI ŞUBELERİND
NOKTALARDA SA

	Small	M
Timsah	☐	
Deli Cevat	☐	
Erdener Abi	☐	
Robinson & Cuma	☐	

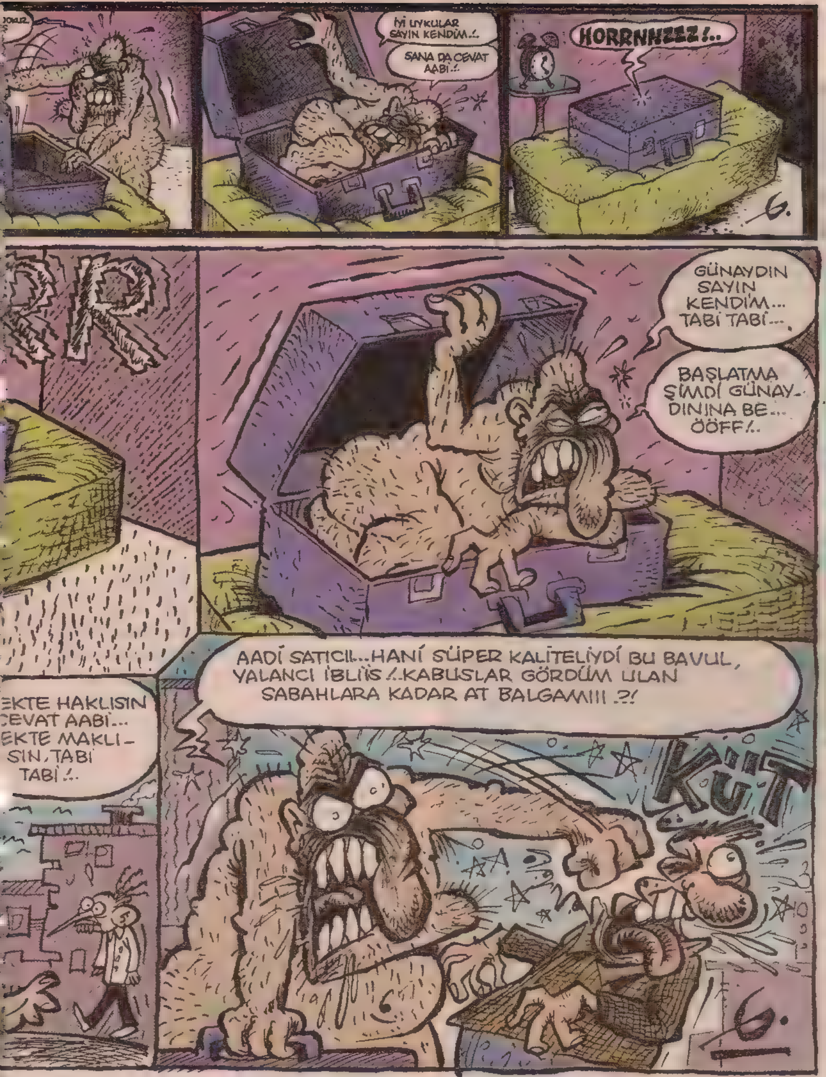
JOKUR.
İYİ UYKULAR SAYIN KENDİM../.
SANA DA CEVAT AABİ../.
HORRNNZZZ!..
GÜNAYDIN SAYIN KENDİM... TABİ TABİ...
BAŞLATMA ŞİMDİ GÜNAYDININA BE... ÖÖFF/..
AADİ SATICI!...HANİ SÜPER KALİTELİYDİ BU BAVUL, YALANCI İBLİİS/..KABUSLAR GÖRDÜM ULAN SABAHLARA KADAR AT BALGAMIII ?!
EKTE HAKLISIN CEVAT AABİ... EKTE MAKLISIN, TABİ TABİ/..
KÜT
G.

Ortalıkta derin bir sessizlik hakimdi. öyleki iğne osursa duyulur idi. Derken sisler arasından ünlü normal Gökhan Dabak görükür. Bir taraftan elindeki vantilatörü sevgiyle okşarken bir taraftan da gizemli bir ses tonuyla şöyle haykırır.

DELİ CEVAT
GÖKHAN DABAK

(Aziz vatandaşlar! Hiç yayımlanmamış birbirinden asimetrik maceralarıyla Deli Cevat albümü artık her an çıkabilir! Lütfen sakin olunuz!!..) Hakkatende öyle olur. Herkes sakin sakin beklemeye başlar. Ama bu arada birbirleriyle cinsel ilişkiye girmeyi de ihmal etmezler. Dii mi Cevat aabi.. (evet!)

s nefesini tutarak bu olayı izliyordu. Bu
kötü bir düşten uyanmış gibiydik. Oğ-
u genç anne yıllardır bastırdığımız duy-
sanki bize.
beklemediğimiz bir şey oldu: Şoför oto-
aşağıya indi ve kadınla çocuğun yanına
dilemeye başladı. Duyuyorduk, şoför ağ-
ten çok bunaldığını, geçim sıkıntısı çek-
arın sinirlerini harap ettiğini, demin yap-
uğunu söylüyor ve biletsiz olsa bile -ki
eğildi- genç anneyi otobüse davet edi-
biraz önce çok aşağılandığını, çok utan-
ise binemeyeceğini söylüyordu.
yerin biraz aşağısı deniz kenarıydı ve he-
ocağı ve gökyüzü renginde masa örtü-
ardı. Güneş ve rüzgâr bu çay bahçesi-
acaklıyordu. Genç kadın çocuğuyla be-
almak ve dinlenmek için bu çay bah-
birine oturdu. Gözyaşları dinmişti. Şo-
yanına diz çökmüş özür dilemeye de-
olduysa bu andan sonra oldu. Herkesin
rtak bir kararla gideceğimiz yerlerden
dik, adeta koşar adım gökyüzü rengin-
masaların olduğu çay bahçesine gittik.
diz çöken şoförün omuzuna vuran gü-
n o unutulmaz masum yüzü defalarca
birbirinden çok, ama çok farklı insan-
ki aynı ortak ses: "**Artık yeter, bunca
sızlık yeter**" diyordu.
n herkes genç anneyi teselli ediyor, sakinleşmesi için çaba harcıyordu. Genç kadın bu yakınlığımızdan cesaret alıp durumunu güçlükle de olsa anlattı. Kocası siyasi mahkummuş, yıllardır cezaevindeymiş, kendisi işten çıkartılmış, günlerdir iş aradığı halde bulamıyormuş, evde hiç yiyecek bir şey kalmamış, çocuğunu annesine götürüyormuş, otobüs bileti alacak parası yokmuş. Genç kadın bütün bunları anlatınca bir anda herkes garip bir duygusallığa kapıldı ve deminki dehşet otobüsünde uyanan kötü ruhları için birbirlerinden özür dilemeye başladılar. Yalnızca çok genç insanlarda görülür bu duygusallık; o kötücül mantık yoktur. İyi ki de yoktur, göğüsleri heyecanla inip kalkar...

Şoför son günlerde kendisini çok yorgun ve mutsuz hissettiğini, geçim sıkıntısı yüzünden karısının evlere temizliğe gittiğini, bunun onurunu çok zedelediğini, yolculara olur olmaz zamanda bağırıp, onları aşağılamasının nedeninin bu yüzden olduğunu söyledi. Genç öğrenci yer vermediği yaşlı kadından özür diledi. Yaşlı kadın ise: "**Okulda çok yoruluyorsunuz, sınavlarınız, vizeleriniz yüzünden uykusuz kalıyorsunuz, siz de haklısınız evladım**" dedi. Genç adam biraz önce otobüste sıkıştırdığı genç kızdan adeta yerin dibine girerek af diledi: "**Otobüslerde böyle durumlarda karşımdakinin duyguları olduğunu unutuyorum, daha sonra bu yanımdan çok utanıyorum**" dedi. Genç kız: "**Siz ve söylediklerinize inanıyorum öyleyse bu son olsun**" diyerek anlayışla elini sıktı. Otobüsün en şık, en zarif kızı, üstü başı pis ve kendi kendine konuşuyor diye kimsenin yanına oturmadığı yaşlı adamı dansa davet edince ortalığı doyumsuz bir neşe ve coşku sardı. Herkes o anda kendisinden son derece hoşnut olmuştu. Genç adam, üzerine abandığı kendisinden kısa boylu yolcudan: "**Bu bende adeta bir takıntı olmuştu, yanıma benden kısa boylu kim düşerse hemen ezmeye bunaltmaya çalışırdım, şimdi çok saçma buluyorum. Ve bu son artık, ne olur, zor durumda bıraktıysam bağışlayın**" diye özür diliyordu ondan. Sivil polis ise ne konuştuklarını dinlemeye çalıştığı öğrencilerden: "**Bu mesleği sevmiyorum, ama okutmak zorunda olduğum sizin yaşlarda iki çocuğum var, ne olur beni affedin şu an burada olan herkesi çok seviyorum üstelik uzun zamandır bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum**" diyordu herkese..:

Otobüste birbirinin ayağına basanlar, kırıcı söz söyleyenler sarılıp öpüşüyor, birbirlerinden defalarca özür diliyorlardı.

Tavşankanı çaylarımız gelmişti. Ve biz kendimizden hoşnut, içimizi ısıtan güneşin ve yüzümüzü okşayan rüzgârın altında günün bize çizdiği rolden az önce gözümün önünde yaşanan bir dram sayesinde kurtulmuştuk. Ve bu arada etrafımızın polisler ve TV kameralarıyla çevrilmesine hiç aldırış etmiyorduk. Asayişi bozuyormuşuz. Bize derhal otobüse binip terkettiğimiz rollerimize, yani o kötü ruhlarımıza dönüp yolculuğumuza devam etmemizi emrediyorlardı.

Yıllardır ilk kez kendimizden bu denli hoşnuttuk. Bu yüzden birbirimize öylesine kenetlenmiştik ki, hiçbir güç bizi mutluluktan koparamazdı.

Otobüsümüz yolun kenarında öylece duruyordu. Kameralar yerlerini almış, sirenler can havliyle bağırıyordu. Devlet güçleri son uyarıları yapıyorlardı. Hayali mermiler namlulara sürülmüştü.

Bizse hiç aldırış etmiyorduk!..

İstanbul Galata. 30 Haziran pazar günü saat 17:00-19:00 arası **Galata Kulesi**'nin çevresinde yapılan **Galata Şenlikleri**'ndeyim.

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

lan L-Manyak 2002 Yaz Kolleksiyonu
Bİ SUS ARTIK!
Erdener Abi
Robinson & Cuma
Fiyatı: 9.500.000 TL.
& CUMA, ERDENER ABİ, TİMSAH TİŞÖRTLERİNİ LEMAN KÜLTÜR ANKARA, İSTANBUL.. LEMAN'CI BURSA-
.. VE AYRICA POSTA YOLUYLA ELDE EDEBİLİRSİNİZ.. LEMAN / L-MANYAK TİŞÖRTLERİNİ, ULAŞAMADIĞIMIZ
K İSTEYEN FANATİK DÜKKAN SAHİPLERİNE, BELLİ SAYIDAN AZ OLMAMAK KAYDIYLA VERİLECEKTİR.

m Large X Large
☐ ☐ Adı Soyadı: .... Adres: ....
☐ ☐ İl/İlçe: .... Tel: .... Fax: .... E-Mail: ....
☐ ☐
☐ ☐

LM Basın Yayın LTD. ŞTİ. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7 Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu, **0.212.245 38 06**'a fakslayınız. Veya **www.leman.com.tr** adresindeki tişört istek formunu eksiksiz doldurup tıklıyorsunuz... Ayrıntılı bilgi için **Tel: 0.212.292 95 65/115 (4 Hat)** nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu, Ali Haydar Akkaya, Ayhan Erdoğan'a başvurabilirsiniz. Yapı Kredi Bankası'na havale ücreti ödemeyiniz. Bulunduğunuz bölgedeki görevli memuru uyarınız, LeMan'ın banka ile anlaşması vardır. (KDV ve posta ücreti fiyata dahildir.)

DUMUR DETAYI

Bodrum'un sakin, güzel bir köyündeyim. Saat 9.30... Bakkala gazete almaya gidiyorum. Güzel bir sabah, deniz pırıl pırıl... Bu ses, bu ses, o da ne?.. Yine çöp arabası geliyor... A.B. yolunda ilerlerken turistik beldede neden sabahın en güzel vaktinde çöp alındığını, kahvaltısını yapan turistlere nasıl bir lisanla ne şekilde izah edebiliriz diye kafamda küçük bir ingilizce kompozisyon yazarak gazete satılan bakkala doğru yaklaşıyorum. O sırada çöp kamyonu da daracık sahil yolunda ağır ağır ilerleyerek bakkala doğru geliyor, geliyor, geliyor ve gazeteleri düzeltmekte olan bakkalın kafasına arkadan çöp kamyonunun aynasıyla "**ktok**" diye çarpıyor ve çarparken "**hişşş akıllı ol**" diyor. Bakkal da "**eki eki eki**" nidasıyla gülüyor. Sanki eliyle enseyi okşar gibi kamyonun aynasıyla bakkal arkadaşına şaka yapıyormuş meğer. Daha sonra şoför bir daha, bu kez bakkalın yüzüne vurmak için çöp kamyonunu geri vitese takıyor. Onu görünce kamyonla bakkal arasındaki 20 santimlik aralıktan hızla geçip ara yollardan birine sapıyorum ve nefes nefese tepelere doğru hızla koşarak uzaklaşıyorum...

Güneri İçoğlu

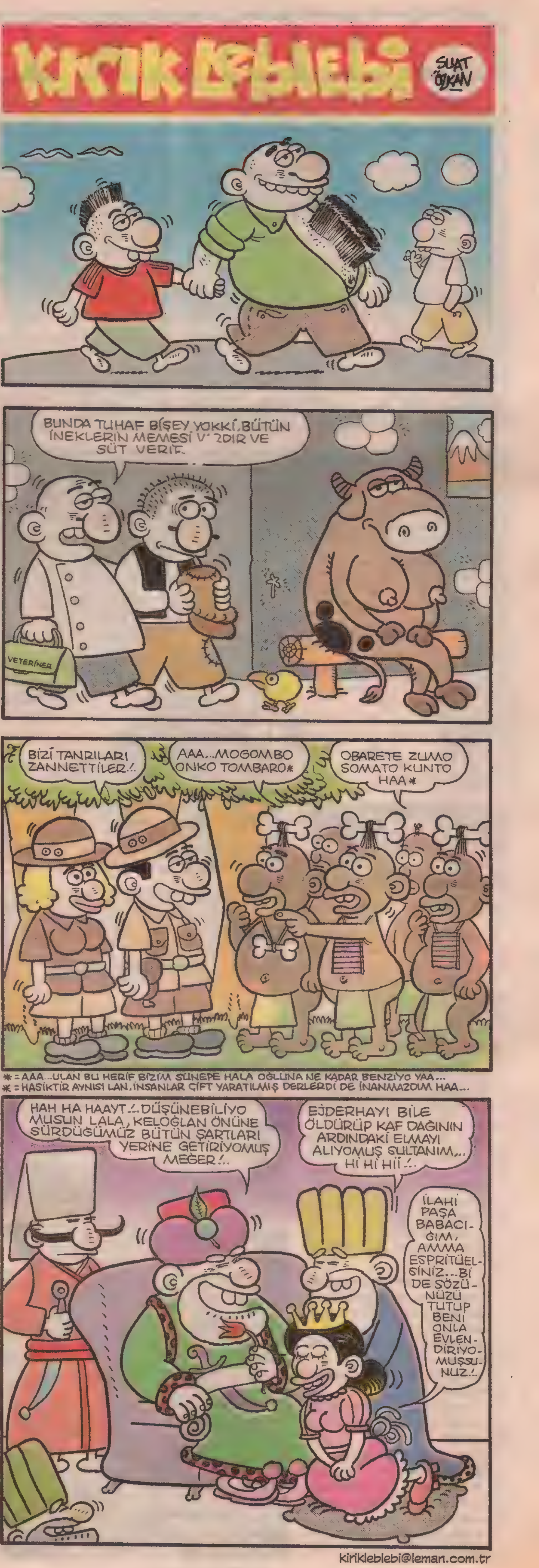
KIRIK LEBLEBİ
SUAT ÖZKAN
BUNDA TUHAF BİŞEY YOKKİ, BÜTÜN İNEKLERİN MEMESİ V' 20IR VE SÜT VERİR.
VETERİNER
BİZİ TANRILARI ZANNETTİLER/.
AAA...MOGOMBO ONKO TOMBARO*
OBARETE ZUMO SOMATO KUNTO HAA*
* = AAA...ULAN BU HERİF BİZİM SÜNEPE HALA OĞLUNA NE KADAR BENZİYO YAA...
* = HASİKTİR AYNISI LAN, İNSANLAR ÇİFT YARATILMIŞ DERLERDİ DE İNANMAZDIM HAA...
HAH HA HAAYT/..DÜŞÜNEBİLİYO MUSUN LALA, KELOĞLAN ÖNÜNE SÜRDÜĞÜMÜZ BÜTÜN ŞARTLARI YERİNE GETİRİYOMUŞ MEĞER/..
EJDERHAYI BİLE ÖLDÜRÜP KAF DAĞININ ARDINDAKİ ELMAYI ALIYOMUŞ SULTANIM,.. Hİ Hİ Hİİ/..
İLAHİ PAŞA BABACIĞIM, AMMA ESPRİTÜELSİNİZ...Bİ DE SÖZÜNÜZÜ TUTUP BENİ ONLA EVLENDİRİYOMUŞSUNUZ/.

kirikleblebi@leman.com.tr

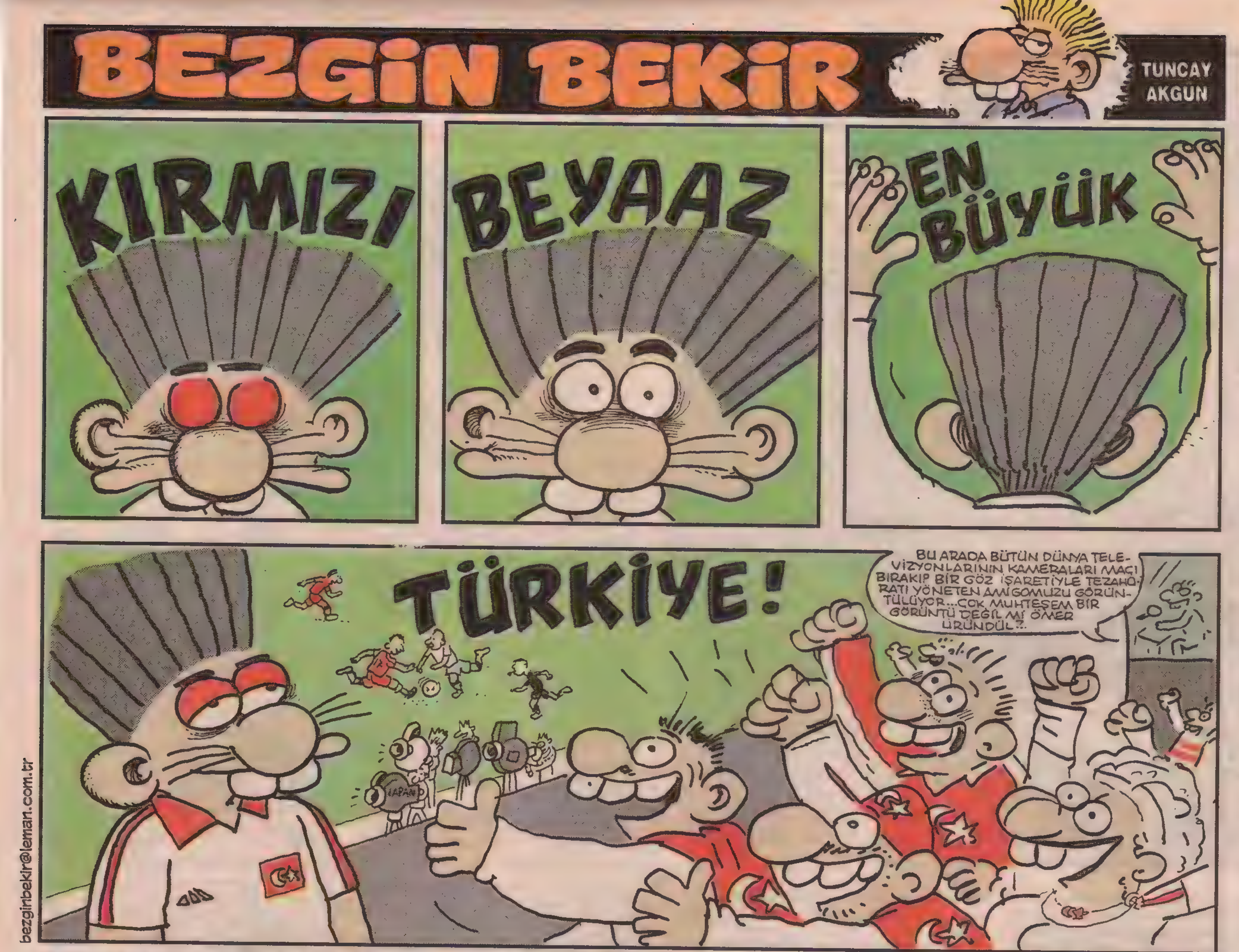
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGÜN
KIRMIZI
BEYAAZ
EN BÜYÜK
TÜRKİYE!
BU ARADA BÜTÜN DÜNYA TELEVİZYONLARININ KAMERALARI MAÇI BIRAKIP BİR GÖZ İŞARETİYLE TEZAHÜRATI YÖNETEN AMİGOMUZU GÖRÜNTÜLÜYOR...ÇOK MUHTEŞEM BİR GÖRÜNTÜ DEĞİL Mİ ÖMER ÜRÜNDÜL?..

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Top karın doyurur!

Büyüklerimiz "top karın doyurmaz" diye diye büyütseler de bizi, gördük ki top karın doyuruyor!

Milli Takımın rakip kalelere giren her golü midemize baklava börek olarak giriyor!

Nitekim Dünya Kupası'nda Milli Takımımızın attığı goller aç karınlarımızı tıka basa doyurdu!

Yalnız karnımızı doyurmakla kalmadı, gönlümüzü, gözümüzü de doyurdu.

Gözümüze her şey toz pembe görünür oldu.

Sanki 2 bin dolar olan milli gelirimiz ABD'de olduğu gibi 34 bin dolara fırladı!

İşsizimiz aşsızımız, evsizimiz barksızımız kalmadı!

Hastane kapılarında, maaş kuyruklarında ölenimiz de kalmadı!

Ekonomik krizimiz bitti!

Enflasyon canavarı öbür dünyaya gitti!

Ülkede ne yolsuzluk kaldı, ne hırsızlık!

Ne rüşvet kaldı, ne haksızlık!

Akmayan sularımız aktı, yanmayan elektriklerimiz yandı!

Hastalar iyileşti, yatalaklar ayaklandı, sağırlar duydu, körler gördü!

Başbakanımız Ecevit bile gözümüze Süpermen gibi göründü!

Her genç kızın rüyası beyaz atlı prens'lerden genç kız başına iki tane düşüyor gibi!

Her şey pembe dizilerdeki gibi.

Midelerimize bir lokma girmesede olur; rakip kalelere bir gol girsin yeter ki!

Ne para ne su ne kadın sesi, varsa yoksa gol sesi!

Gol sesi kalbimizdeki, midemizdeki bayramın sesi!

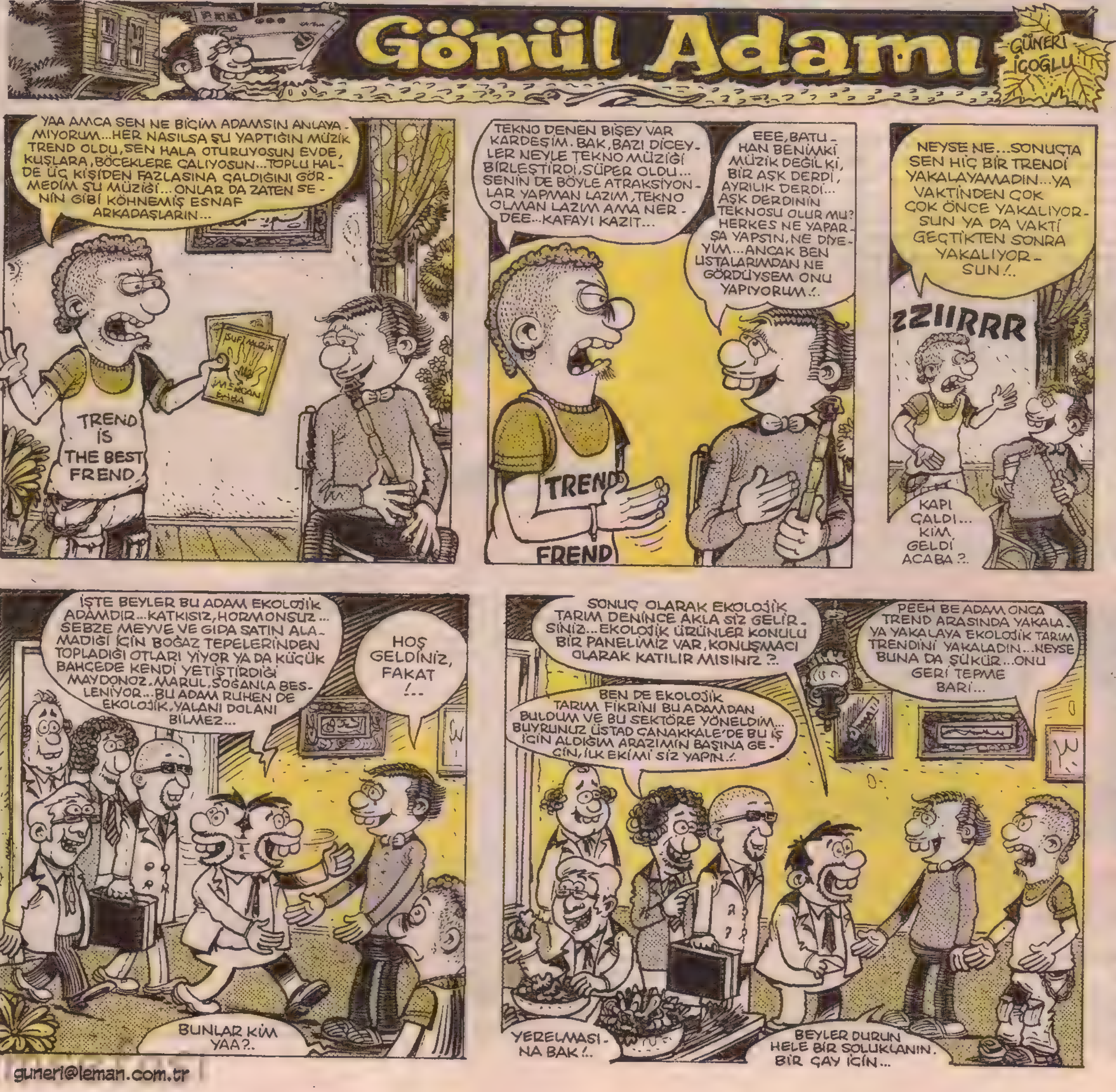
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
YAA AMCA SEN NE BİÇİM ADAMSIN ANLAYAMIYORUM...HER NASILSA ŞU YAPTIĞIN MÜZİK TREND OLDU, SEN HALA OTURUYOSUN EVDE, KUŞLARA, BÖCEKLERE ÇALIYOSUN...TOPLU HALDE ÜÇ KİŞİDEN FAZLASINA ÇALDIĞINI GÖRMEDİM ŞU MÜZİĞİ... ONLAR DA ZATEN SENİN GİBİ KÖHNEMİŞ ESNAF ARKADAŞLARIN...
TREND IS THE BEST FREND
TEKNO DENEN BİŞEY VAR KARDEŞİM. BAK, BAZI DİCEYLER NEYLE TEKNO MÜZİĞİ BİRLEŞTİRDİ, SÜPER OLDU... SENİN DE BÖYLE ATRAKSİYONLAR YAPMAN LAZIM, TEKNO OLMAN LAZIM AMA NERDEE...KAFAYI KAZIT...
EEE, BATUHAN BENİMKİ MÜZİK DEĞİL Kİ, BİR AŞK DERDİ, AYRILIK DERDİ... AŞK DERDİNİN TEKNOSU OLUR MU? HERKES NE YAPARSA YAPSIN, NE DİYEYİM...ANCAK BEN USTALARIMDAN NE GÖRDÜYSEM ONU YAPIYORUM!.
TREND FREND
NEYSE NE...SONUÇTA SEN HİÇ BİR TRENDİ YAKALAYAMADIN...YA VAKTİNDEN ÇOK ÇOK ÖNCE YAKALIYORSUN YA DA VAKTİ GEÇTİKTEN SONRA YAKALIYORSUN!..
ZZIIRRR
KAPI ÇALDI... KİM GELDİ ACABA?..
İŞTE BEYLER BU ADAM EKOLOJİK ADAMDIR...KATKISIZ, HORMONSUZ... SEBZE MEYVE VE GIDA SATIN ALAMADIĞI İÇİN BOĞAZ TEPELERİNDEN TOPLADIĞI OTLARI YİYOR YA DA KÜÇÜK BAHÇEDE KENDİ YETİŞTİRDİĞİ MAYDONOZ, MARUL, SOĞANLA BESLENİYOR...BU ADAM RUHEN DE EKOLOJİK, YALANI DOLANI BİLMEZ...
HOŞ GELDİNİZ, FAKAT!..
BUNLAR KİM YAA?..
SONUÇ OLARAK EKOLOJİK TARIM DENİNCE AKLA SİZ GELİRSİNİZ...EKOLOJİK ÜRÜNLER KONULU BİR PANELİMİZ VAR, KONUŞMACI OLARAK KATILIR MISINIZ?..
PEEH BE ADAM ONCA TREND ARASINDA YAKALAYA YAKALAYA EKOLOJİK TARIM TRENDİNİ YAKALADIN...NEYSE BUNA DA ŞÜKÜR...ONU GERİ TEPME BARİ...
BEN DE EKOLOJİK TARIM FİKRİNİ BU ADAMDAN BULDUM VE BU SEKTÖRE YÖNELDİM... BUYRUNUZ ÜSTAD ÇANAKKALE'DE BU İŞ İÇİN ALDIĞIM ARAZİMİN BAŞINA GEÇİN, İLK EKİMİ SİZ YAPIN!.
YERELMASINA BAK!..
BEYLER DURUN HELE BİR SOLUKLANIN. BİR ÇAY İÇİN...

guneri@leman.com.tr

Deliler

NİHAT GENÇ

Gençliğimizde gördüğümüz sportif başarı hiç yok gibi, bir Veli Ballı, bir Cemal Kamacı, bir de arada bir, bir güreşçimiz şampiyon olur, ne işe yararsa vücut geliştirmeci Ahmet Enünlü paso dünya şampiyonu olurdu, ağbiler anlatırdı Macaristan'ı yenmişiz, hikaye, adamlar hem yorgun, hem de iki gün önce bizi dokuza bir mi ne yenmişler. Rus, ABD, Avrupalı atletlere, futbol takımlarına hayranlıkla geçti gençliğimiz. Ömrüm içinde böyle bir başarıyı görebileceğimi sanmıyordum. Şimdi kendi takımımıza hayranız. İşte bunlar bizim çocuklar! Dünyadaki iki milyar erkeğin içinde gözlerimiz onlara çevrildi. Gözümüzden yaşlar dökülüyor. Kalbimiz yerinden oynuyor. Dünyadan çok biz şaşırdık. Sanki herkes yaya, biz süvari birliğiyle sahaya çıkıyormuşuz gibi. Sevincimizin ucu bucağı yok.

Sürekli averaj yiyen bir milli takımın çocuklarıydık, milli maçlarda trübinden korku içinde "topu taça at, taça at!" bağrışmalarını unutmuş değilim. Eziktik, korkaktık. Sizler, başarıdan başarıya koşan bir zafer takımının çocuklarısınız. Bizim gibi aşağılık kompleksleriyle büyümüş çocuklardan ancak bu kadar adam olabilirdi, sevimsiz, öfkeli, nefret dolu bir yazar. Şimdi sizler, kendine güvenli, gururlu, başarının doruğundasınız, ülkenize ve kendinize bir mutluluk da siz ekleyin.

Benim beklentilerim daha masumca, yıllarca bu yoksul ülke, iliç, miliç gibi futbolculara dünyanın dolarlarını ödedi, şimdi, biz futbolcu satalım, bu dolarları ülkemize geri alalım. Futboldan girecek para ve zaferle, atletizmde, diğer alanlarda ilerleyelim. En önemlisi, bir Türkiyeli olarak artık dünyanın hiçbir yerinde yabancılık çekmeyeceksiniz. Hangi coğrafyaya gitseniz tartışacak bir şeyleriniz var. Kendi dar ve karanlık dünyamız parçalandı, bu bir dünya kahramanlığı. İçimizde genç yaşta kutsallık kazanmış sporcularımız var!

İnsan ruhunu heyecana, mutluluğa sürükleyen hiçbir şeyden nefret edemeyiz, içimizde, çok yoksuluz, bu kadar sevinmeye hakkımız yok diyen itirazlar var, yanlış. Sevinç ve mutluluk nerden gelirse gelsin karşı çıkamayız. Özgürlük denen şeyi düşünün. İhtiyaçlarınızı karşılayacak gücünüz var, işiniz, mesleğiniz var, kendinizi, ülkenizi çok seviyorsunuz, işte hergününüz böyle sevinçli, özgürlük böyle birşey. Birkaç günlüğüne tatdığımız bu sevinci, tüm hayatımıza, gelecek kuşaklara armağan etmek istemez miyiz? Sessiz, silik, basit adamlar olarak bir kenara sinip oturmuşken, bir büyük zafer tanıdık, tatdığınız bu sevinci çok beğendiyseniz, artık, avuntuların ve bahanelerin değil, zaferlerin peşinden koşalım.

Karnavallar ülkelere, kültürlere göre çok şekil değiştirse de, felekten çalınan bir gün gibi, sınırsız eğlence ve şamatanın renklendirdiği bir insanlık bayramı olarak günümüzde hala hararetle kutlanmakta. Bu insanlık için mutlu bir haberdir.

Futbol, diğer tüm eğlence, geleneksel şamata biçimlerini geride bırakıp tüm dünyada açık farkla kabul görmüş bir dünya eğlencesi olmuştur. Tarihin ilk gününden beri hiçbir kültürel olay, bu kadar büyük yaygınlık ve beğeni kazanmadı. Dünya futbolu çok sevdi. Bunu, birazcık tartışalım.

1950'li, 1960'lı yıllarda "sinemada" bugünkü futbol kadar büyük bir insanlık karnavalıydı. Amerikan sineması tüm dünyanın uçsuz bucaksız kasabalarına kadar yazlık sinemalar kurdu. Her akşam, ama her akşam, bir sinema perdesi önünde oturup, hayal kurdu insanlar. Amerikan artistlerini tanımayan kalmadı. Gazeteler hergün onlarla ilgili dedikodular yayınlar; sıkıntılı ve pis kokulu kasabamız cennete dönerdi. Anadolu'nun en küçük en ücra kasabalarında dahi yazlık sinemalar kuruldu. 1960'lı yıllarda sinema sanatı, inanılmazdır. Bir Amerikan şirketi bir film yapıyor ve tüm dünya o gece gülüyor, eğleniyor, ya da ağlıyor. Anneler, babalar, çocuklar, aileleler, herkes sinema kapısında! İtalyan yapımı "cennet sineması", bu inanılmaz karnavalı çok güzel anlatır.

Sinemanın bütün geleneksel, kültürel eğlence biçimlerini aşıp tüm dünyanın ilgisini çekmesinin bir çok sebepleri vardı. Önce, öğreticiydi, sonra eğlenceli, içinde daha bir yığın güzelim şey vardı. Mesela, kralların özel hayatı, tarihi hikayeler, kahramanlar, soytarılar, alçaklar, katiller, ayrıntılı bir

Bayramı

şekilde anlatılıyor. Binbir macera nefes kesen bir hız ve üslupla hayal gibi akıyordu. Sinema ruhumuzu fethediyordu, hayatımızı eleştiriyordu. Hükümetleri, kötüleri eleştiriyor, güzel olanı gösteriyor. Arkasına insanlığın âhlakını almıştı. Ahlaksızlığa karşıydı. Sanat, ahlak olarak, estetik olarak, eğlence olarak, düşünce olarak sinemadaydı. Sinema, tarihin tüm büyük hikayelerinden heyecanlarından süzdüklerini en ücra kasabalara kadar taşıyordu. Çocukluğumuz işte bu dünya karnavalının tam içinde geçti. Şaşkınlıktan ve heyecandan dilimizi yutardık. Hiç bilmediğimiz ülkeleri, hiç bilmediğimiz heyecanları tanıdık. Kahramanlarla özdeşleştik, sevgiyi, aşkı, mücadeleyi, onuru hatırlar, işte hergün bunları konuşurduk!.

Şimdi, senaristlerin, yapımcıların, artistlerin büyük yerini futbolcular çoktan aldı. Dünya, otuz yıl gibi kısa sürede kendine sinemadan daha etkili bir büyük oyun buldu. En ücra Anadolu kasabasında artık yazlık sinemalar yok, ama bir küçük futbol sahası mutlaka var. Her ilçenin, her mahallenin takımı var. Her mahallede, şan, şöhret, kahramanlık ve transfer bekleyen onbinlerce genç yıldız adayları yine büyük hayaller kuruyor!

Sinemanın karnaval özelliğini kaybetmesi neden tartışılmadı. TV'nin yaygınlaşması bir fikir olarak söylenebilir. Ya da, birer birer büyük dünya klasiklerini tüketip, sarsıcı konular bulamaması da söylenir. Fantastik, kurgu filmlerine yönelmesi iddia edilebilir, daha yüzlerce şey söylenir. Sinemanın karnavallığını yitirmesinde başka şeyler de arayabiliriz.

Mesela 60'lı yıllarda bu inanılmaz büyülü sanat, dünyanın her ülkesinde yeni bir karışıklık, büyük bir ayaklanma buldu. 60'lı yıllarda her ülkede bir iç karışıklık, her coğrafyada onlarca bağımsız savaşı, 1950-80 arası dünya haritasına 50'nin üstünde yeni ülke katıldı. Ya da bu karışık kafalar dünyayı merak ediyordu, ya da sinema, uyumuş insanlığı uyandırıyordu, sinema, kafaları karıştırıp, düşündürüp, dünyaya meydan okutturuyordu.

Evet sinema, insanların ufkunu, düşüncesini değiştiriyor, sarsıcı, çatışmacı, maceracı kahramanlar türetiyor. Avrupa sineması, hatta sol sinema, insanlığı büyük bir hesaplaşma içine çekiyor. İnsanları, ağalara, beylere, iktidarlara karşı, haksızlığa karşı, gündelik hayata karşı, acımasız gerçeklikle yüzleştiriyordu. Dünyayı değiştirmek için hepimizi bıçak gibi biliyordu.

Ve sinema, parayı çok sevdi, yapım çok para istiyor, hızla, çocuksu eğlenceli, sadece vakit geçirtici macera filmlerinin içine girdi.

Sinema bugün yine, insanoğlunun felsefesi, psikolojisi, dünya tartışmalarını beyaz perdede yanıtlamaya çalışıyor, ama karnavalın çok dışında. Bugün karnaval iddiası taşıyan sinema, Batman, Örümcek Adam gibi filmler yapan sinema!

İddialı bir fikir gibi şunu rahatlıkla söyleyebiliriz, sinema, karnavallığını "eleştirel" oluşu yüzünden yitirdi. İktidarları, insanları rahatsız ediyor, halkı uyandırıyordu. Film seyreden insanlar, kendini, ülkesini, imkanlarını, basit hayatlarını sevmiyor, bir büyük sefere hazırlanıyordu. Devlete, üniversiteye, bürokrasiye, disipline, şirketlere, polise, sert ve acımasız küfürler gönderiyordu. Çünkü sinema, yaşayabilmek için aşağı tabakaların, halkın dilini kullanmak zorundaydı, parayı veren geniş kitlelerdi. Şimdi, parayı başkaları veriyor. Sinema, kendine hem de dünyaya bir çalım atarak eleştirelliğini terketti. Fantazyaya, uzaya, çocuksu dünyalara çekildi. Artık kitlelerin gönlünü almaya ihtiyacı yok, kalabalıkları aşırı reklamlarla güdüleyebilir, şartlandırabilir. Bugün Hary Potter gibi filmler bir anlık ilgi uyandırsa da gerçekte yüzüne bakan yok. Sinema, insanlığın gönlündeki o büyük kahraman, kutsal, şövalye yerini kaybetmek üzere.

İşte bu eleştirelliğin neden yokolduğunu anlayabilirsek, futbolun dünyayı bir karnaval olarak yeniden fethini çözebiliriz.

Matbuu basın ve TV'nin gündelik yaşama girmesi insanlığın büyük mutluluğu, insanoğlu hiçbir icada bu kadar sevinmedi. Karnavalın ötesinde. Herşeye yön veren, belirleyen güçlü ideolojik yapıları oluştu. Hem gazete, hem TV, çok uzun yıllar sinemayla dost geçindi. Halen onlarca sayfasını sinema filmleri dolduruyor. Sinemanın karnavallaşmasında gazete ve dergilerin gücü yadsınamaz. TV, sinema olmasaydı, kendini çok zor kabullendirirdi. Halen, sinemanın serumu, kanıyla ayakta duruyor.

Medyanın ideolojisi, arkasını yasladığı parababaları ve iktidarlar yüzünden eleştirel sanat eserlerini taşıyamadı. Daha basit, daha uzlaşımcı, uykucu, oyalayıcı eser ve şovlar, karakteri oldu. Halkın sesi, gücü olması beklenen medya, zamanla, asırların taşıdığı büyük sanat eserlerinin ahlağı ve estetiğini tamamen ihmal edip, hatta bu eserlere savaş açtı. Ahlaki boşluğu umursamadı, ama, estetiği ihmal edemezdi. Sinemayla futbol arasındaki yegane benzerlik, estetik ve çok gösterişli bir heyecan taşımaları. Halkın eleştirisi haber bültenlerinden dahi kaldırıldı, ama, haber bültenlerinin estetiği büyüdü. Bir yılda on, elli milyon dolar gibi paralar yiyen medya yöneticileri, siyasi iktidarlarla kötü, düşman olması mümkün değil. Yapıları gereği ortaya oynamak zorundalar, hem halkı oyalamak, hem iktidarın gönlünü almak. Oyalamak için ahlak, onur yok ise de, güçlü bir estetik ve heyecan fırtınası gerekli. İşte medyanın yeni ideolojisi.

Bu ideoloji, ahlak taşıyamaz. Büyük soylu eserleri hiç taşıyamaz. Onuru, gururu öğretemez. Eleştiriyi, sorgulamayı, tartışmayı, düşünceyi keser gibi kendine yontar. Ama bir şekilde büyük kitlelere sızmak zorunda, kalabalıkların gönlünü almak zorunda.

Medyanın, futbolla büyük bir evlilik yapması, dünya kültürünü yeni baştan yazacak kadar devrimci bir gelişme. Sevinç, mutluluk ve eleştiri ve öfkelerimizin artık futbolla belirlenmesinin arkasında çok daha derin ideolojik gelişme var. Bu kavga, insanlık kadar eski!

Artık konumuza girebiliriz. Ünlü edebiyat teorisyeni Bakhtin, "karnavaldan romana" kitabında, karnavalların tarihini ve kültürel imkanlarını uzun uzadıya anlatıp, modern sanat eserleriyle paralellik kurmaya çalışır. Karnaval dışarda kimseyi bırakmaz. İlgili-ilgisiz, sevseniz, sevmeseniz de karnavalın dışında kalamazsınız, hepimizi bir şekilde içine alır!

Eski çağlardan günümüze gelen karnavalların hristiyanlığın ilk yüzyıllarındaki yapısı gerçekten çok çarpıcı. Rönesans ve Aydınlanma gibi akıl ve ilerleme çağları dahi, kültürel hayatımıza, karnavallar kadar derin etkide bulunamadı. Sansürsüz şenlikler! Küfürler, mizah, müstehcenlik, serbestlik, inanılacak gibi değil.

Karnavalların Hristiyan ortaçağında en popüler ve yaygın olanı "Deliler Bayramı". Deliler bayramında tek bir gün herşey tersine dönüyor, dalga, alay, çıplaklık, maskeler. Üstelik, tarihin en ağır kilise yasalarına rağmen insanlar, hemen hergün korkup titredikleri cezalandırıldıkları kilisenin en kutsal değerleriyle rahatlıkla dalga geçer. Kilisenin en kutsal değerleri, cennet, cehennem, rahip, tabut, meleklerle daşşak geçilir. Kilise babaları ve rahiplerine söylenmedik laf bırakılmaz. Bir tek günlük bu çılgınlığa herkes katılır. Ve bu uzun yüzyıllardan günümüze inanılmaz çoklukta fıkra,

Devamı 12. Sayfada

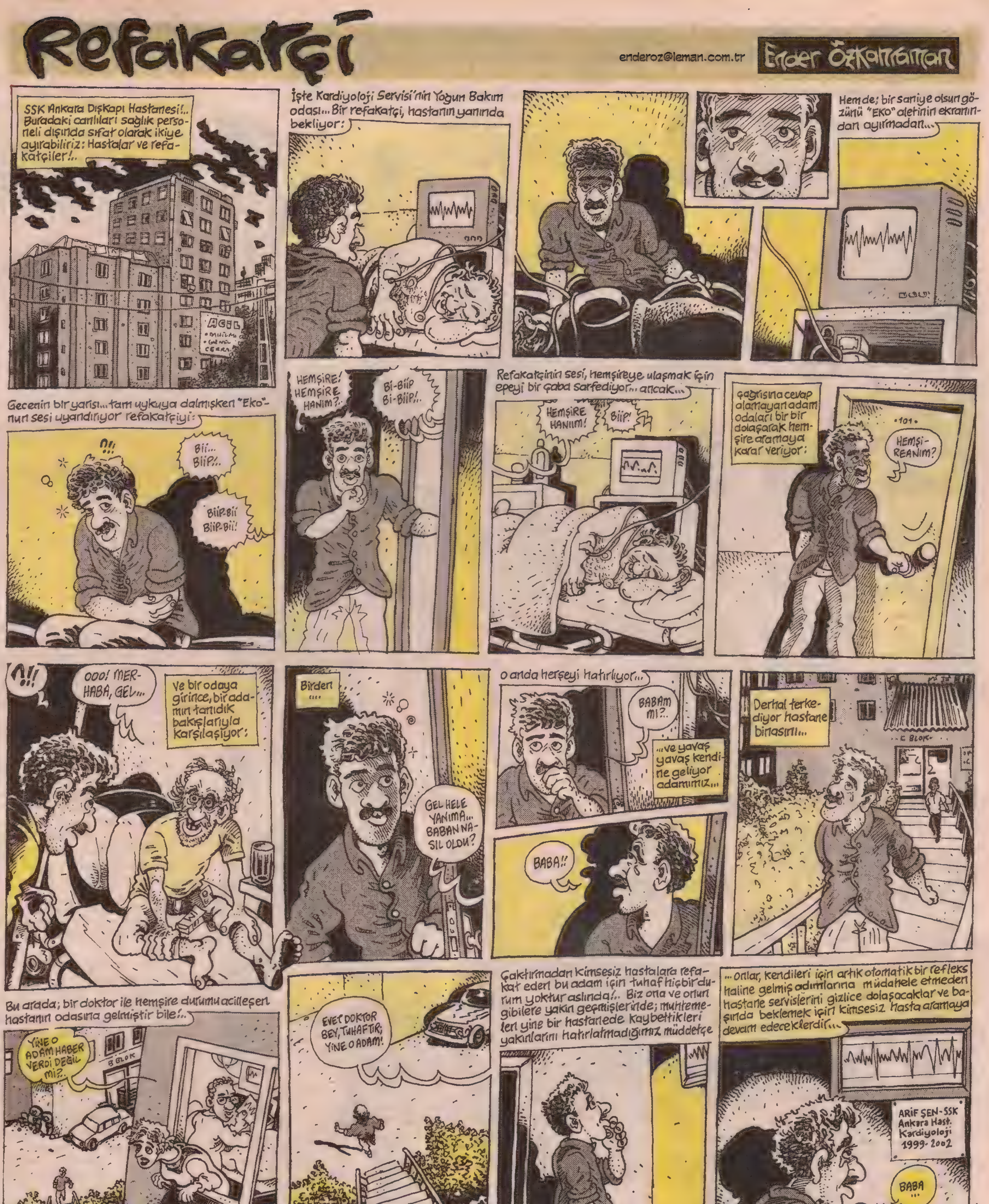
Refakatçi
enderoz@leman.com.tr
Ender Özkahraman
SSK Ankara Dışkapı Hastanesi!.. Buradaki canlıları sağlık personeli dışında sıfat olarak ikiye ayırabiliriz: Hastalar ve refakatçiler!..
AGIL
İşte Kardiyoloji Servisi'nin Yoğun Bakım odası... Bir refakatçi, hastanın yanında bekliyor:
Hem de; bir saniye olsun gözünü "EKO" aletinin ekranından ayırmadan...
Gecenin bir yarısı... tam uykuya dalmışken "Eko"-nun sesi uyandırıyor refakatçiyi:
?!!
Bii... Biip!..
Biip-Bii Biip-Bii!
HEMŞİRE! HEMŞİRE HANIM?..
Bi-Biip Bi-Biip!..
Refakatçinin sesi, hemşireye ulaşmak için epeyi bir çaba sarfediyor... ancak...
HEMŞİRE HANIM!
Biip!
Çağrısına cevap alamayan adam odaları bir bir dolaşarak hemşire aramaya karar veriyor:
•101•
HEMŞİ-REANIM?
?!!
OOO! MERHABA, GEL...
Ve bir odaya girince, bir adamın tanıdık bakışlarıyla karşılaşıyor:
Birden ....
GEL HELE YANIMA... BABAN NASIL OLDU?
O anda herşeyi hatırlıyor...
BABAM MI?..
...ve yavaş yavaş kendine geliyor adamımız...
BABA!!
Derhal terkediyor hastane binasını...
C BLOK
Bu arada; bir doktor ile hemşire durumu acilleşen hastanın odasına gelmiştir bile!..
YİNE O ADAM HABER VERDİ DEĞİL Mİ?..
B BLOK
EVET DOKTOR BEY, TUHAFTIR; YİNE O ADAM!
Çaktırmadan kimsesiz hastalara refakat eden bu adam için tuhaf hiçbir durum yoktur aslında!.. Biz ona ve onun gibilere yakın geçmişlerinde; muhtemelen yine bir hastanede kaybettikleri yakınlarını hatırlatmadığımız müddetçe
...onlar, kendileri için artık otomatik bir refleks haline gelmiş adımlarına müdahele etmeden hastane servislerini gizlice dolaşacaklar ve başında beklemek için kimsesiz hasta aramaya devam edeceklerdir...
ARİF ŞEN-SSK Ankara Hast. Kardiyoloji 1999-2002
BABA ...
Bitti...

BENİM GÜZEL KAR——IM...!

GALİPTEKİN

ÖZET: Ufak tefek maganda karıma niye baktın diye bir gencin yakasına yapışır, genç senin karına niye bakayım benim nişanlım daha güzel deyince olay gencin evine kadar uzar. Adam sürekli karısıyla, eve 3.30'da gelecek olan gencin nişanlısını kıyaslar.

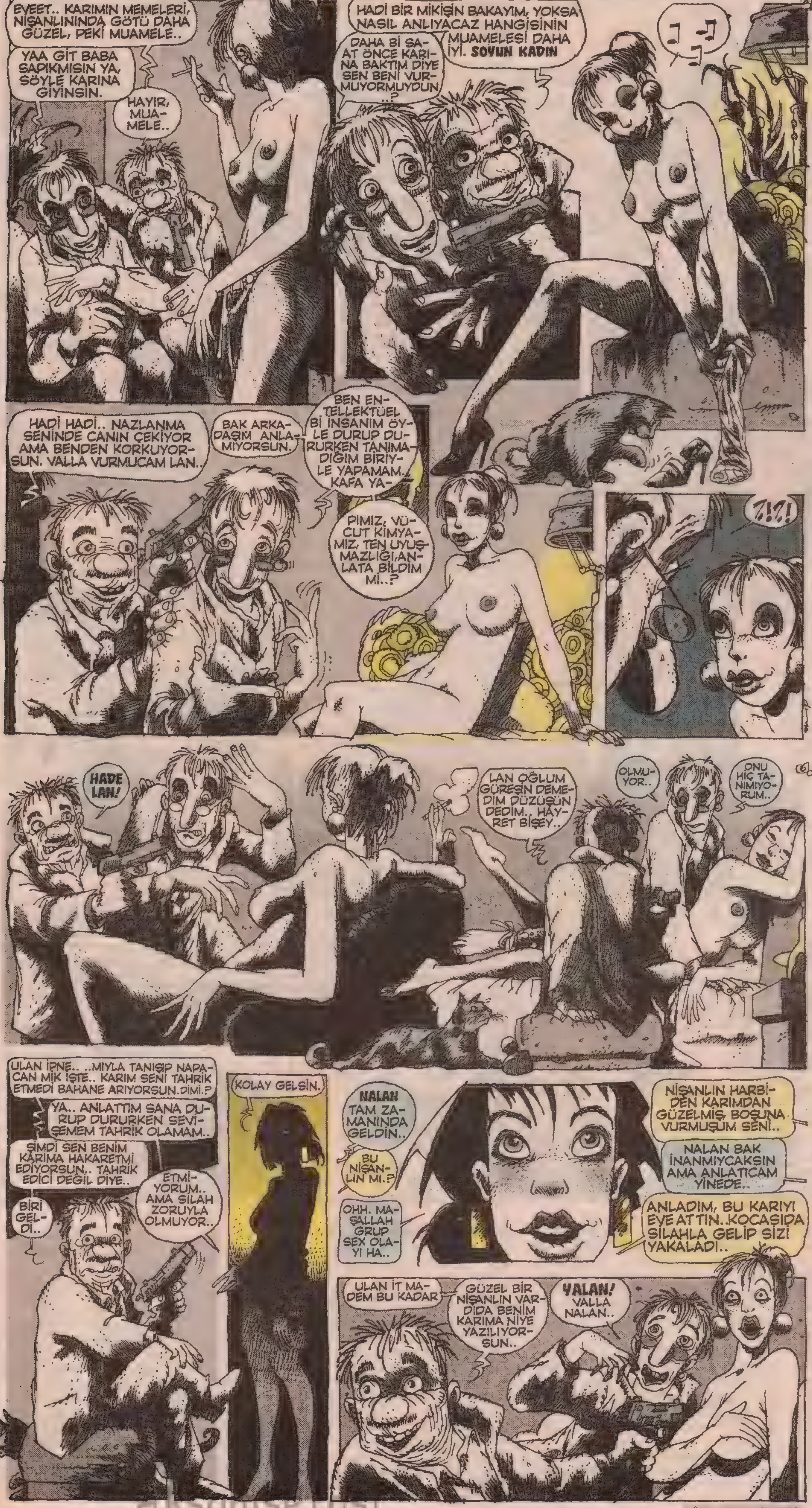
EVEET.. KARIMIN MEMELERİ, NİŞANLININDA GÖTÜ DAHA GÜZEL, PEKİ MUAMELE..
YAA GİT BABA SAPIKMISIN YA, SÖYLE KARINA GİYİNSİN.
HAYIR, MUAMELE..
HADİ BİR MİKİŞİN BAKAYIM, YOKSA NASIL ANLIYACAZ HANGİSİNİN MUAMELESİ DAHA İYİ. SOYUN KADIN
DAHA Bİ SAAT ÖNCE KARINA BAKTIM DİYE SEN BENİ VURMUYORMUYDUN ..?
HADİ HADİ.. NAZLANMA SENİNDE CANIN ÇEKİYOR AMA BENDEN KORKUYORSUN. VALLA VURMUCAM LAN..
BAK ARKADAŞIM ANLAMIYORSUN.
BEN ENTELLEKTÜEL Bİ İNSANIM ÖYLE DURUP DURURKEN TANIMADIĞIM BİRİYLE YAPAMAM.. KAFA YAPIMIZ, VÜCUT KİMYAMIZ, TEN UYUŞMAZLIĞI,ANLATA BİLDİM Mİ..?
?!?!
HADE LAN!
LAN OĞLUM GÜREŞİN DEMEDİM DÜZÜŞÜN DEDİM.. HAYRET BİŞEY..
OLMUYOR..
ONU HİÇ TANIMIYORUM..
ULAN İPNE.. ..MIYLA TANIŞIP NAPACAN MİK İŞTE.. KARIM SENİ TAHRİK ETMEDİ BAHANE ARIYORSUN.DİMİ.?
YA.. ANLATTIM SANA DURUP DURURKEN SEVİŞEMEM TAHRİK OLAMAM..
ŞİMDİ SEN BENİM KARIMA HAKARETMİ EDİYORSUN,. TAHRİK EDİCİ DEĞİL DİYE..
ETMİYORUM.. AMA SİLAH ZORUYLA OLMUYOR..
BİRİ GELDİ..
KOLAY GELSİN.
NALAN TAM ZAMANINDA GELDİN..
BU NİŞANLIN MI.?
OHH. MAŞALLAH GRUP SEX OLAYI HA..
NİŞANLIN HARBİDEN KARIMDAN GÜZELMİŞ, BOŞUNA VURMUŞUM SENİ..
NALAN BAK İNANMIYCAKSIN AMA ANLATICAM YİNEDE..
ANLADIM, BU KARIYI EVE ATTIN..KOCASIDA SİLAHLA GELİP SİZİ YAKALADI..
ULAN İT MADEM BU KADAR
GÜZEL BİR NİŞANLIN VARDIDA BENİM KARIMA NİYE YAZILIYORSUN..
YALAN! VALLA NALAN..

Devamı Haftaya...

11 Sayfadan Devam

mizah, cinsellik, küfür, şiir, hikaye, kaldı. Bugünün büyük insanlık eserlerinin oluşumunda kimsenin müdahale etmediği karnavalların etkisi çok büyük!

Kilisenin tek bir gün halkın bu çılgınlıklarına neden izin verdiği bugün anlaşılabilir bir durum. Onlar da yıl boyu fazlasıyla baskı altında tutulmuş insanların nefret ve öfkelerini zararsız bir şekilde boşalttıklarına inanıyorlardı. Küfür ve müstehcen fıkralara kilisede rahipler bile katılıyordu. Bugün stadyumlarda insanların yüzlerini boyatması, deli ve soytarı maskeleri giymesi, çılgınca hareketler yapması deliler bayramından emanettir, ayrıca, hepsi üniversite öğrencisi otuzbin çocuğun doksan dakika boyunca .ötünü .ikiyim diye tempo tutması da bu eski karnavalların karakteridir.

Yine de kilisenin kendisine, kutsal değerlerine karşı girişilen ağır aşağılamaları, şamataları bir günlük olsun içine sindirmesi akıl alır birşey değil. Deliler gününde soytarılar kral seçilir, deliler sahip yerine geçer, toplumsal değerler, kimlikler ters düz edilir.

Deliler Bayramı'nın insanlık kültürüne bağışladığı bir yığın kültürel öğe var. Bunların başında açık saçık küfürler, bağımsızca ve korkmadan herkese bağırma, müstehcenlik, istediği şekilde konuşmak ve hareket etmek, insan aklının almayacağı en uç şekillerde giyinmek, hiç görülmeyecek manyaklıklar sergilemek.

İşte bu karnavallar, aşağı sınıfların, ayaktakımının yıkıcı eğlenme kültürünün özellikleri. 19. yüzyıl edebiyatı, kitabı, şiiri, hikayesi, fıkrası, küfrü, eleştirisi, aynen aşağı tabakaların bu sert ve bağımsız gelişigüzel damarından beslendi, dersek, fazla hatalı olmaz.

Ayaktakımının bir gün olsun istediği şekilde bağırması, istediğiyle dalga geçmesi, istediği şekilde eğlenmesine kimse mani olamıyor. Üst sınıflara, krala, kiliseye, zenginlere istediği küfürleri ve aşağılamaları yollamasının önünde kimse duramıyor.

Modern toplumun büyük edebiyat eserleri, film, roman, hikayesi, krala, kiliseye, zenginlere karşı aşağı sınıfın bu alaycı, dalga geçen, yıkıcı eleştirilerini ısrarla işledi!

Yüzyıllardır sürüp gelen karnavalın deliler bayramıyla başlayan bir yığın özelliğini hala barındırıyoruz. Önce, karnavallar "popüler bir eğlence". Sonra, ayaktakımının küfür ve şamatalarının bayramlaşıp kutsallaşması. Mizahın dev bir sanat olarak kabul görmesi. Küfrün dahi kutsanması. Deliler bayramı bir şen şakrak şamata sevincinin çok ötesinde. Başkalarını küçük düşürüp, eğlenme, yani hayvansı özellikler taşır, ancak, güçlü kültürler bu hayvansı nefretin içini boşaltmadan, estetik kalıplara dökebilmeyi başarmıştır.

Deliler bayramının daha da öte özellikleri var, diyelim, mezarlıklarda ölüyü beslerler. Bu, "ölümle", "öte dünyayla" bir dalga geçme. Yani, yeryüzüne ait olmayan her imgeyle sıkıca dalga geçiliyor, ölüler gibi, azrail, tabut gibi, cehennem gibi.

Günümüz futbol karnavalının da önemli özelliği bu, tabuta, ölüme, azraile, cennet, cehenneme dair hiçbir şey umursanmayarak, unutularak, "sahadaki futbol dışında" herşey bir şekilde küçümsenmiş olur.

Çünkü insanlar, çılgınca gülerek "korkuyu" yeniyor. Hatta korku iktidarıyla eğlenip, iktidarın baskıcı korkusunu yeniyor. İktidar ise, gülme dışında başka zararlı bir şey olmasın diye, gülmeyle, eğlenmeyle sınırlandırılmış bu her türlü deliliğe müsaade ediyor!

Karnavallardan ve karnaval edebiyatından batı kültürüne kalan en büyük miras: Eleştiri kültürü, tahammül. Ve kitlesel çılgınlığın takvimleşip bayramlaşması.

Deliler bayramıyla insanlık bir "akıldışılık" yaşıyor, neden insanlar "akıldışına" çıkmayı bu kadar kutsayıp onu bayramlaştırıyor. Eskiden yılda bir defa deliler bayramıyla akıldışına kaçma ihtiyacı, günümüzde neden her haftaya, her akşama kadar inmiş ve sıklaşmış durumda. İktidar sertleşip, acımasızlaştıkça, umutsuzluk arttıkça, "akıldışına" kaçış ihtiyacı da çığ gibi büyüyor.

Gerçekte iktidar için korkulacak birşey de yok. Çünkü herkesin katıldığı delilik artık delilik olmaz. İşte karnaval çılgınlığı yerküreye kendini böyle kabul ettiriyor, hepimiz katılarak, çılgınlıkları, delilikleri normalleştiriyoruz! Ve akılalmaz iktidar ve baskıları da ve onun lanetli akıldışı sonuçlarını da normalleştiriyoruz.

Akıldışı maskeler, çıplaklıklar, danslar, oyunlar, müstehcenlik, alkolün ve herkesin herkese sarılıp öpüştüğü, tabuların, disiplinin, kişiliklerin kalktığı, ağır, kasvetli gündelik hayatın yıkıldığı bir insanlık düğünü karnaval! Akıldışılığa ihtiyaç!

İnsanlığın karnaval düşkünlüğü, bizlere, insanların topluca delirmek, uçmak, derin uykulu şamatalı neşeye girmek ihtiyacının vazgeçilmez bir insanlık yasası olduğunu öğretiyor!

Bugün dahi psikiyatrist bizlere, beynimizden, aklımızdan zaman zaman uzaklaşıp, neşeli oyunlar, şamatalı meşguliyetler kurarak, dinlenme, sakinleşme, rahatlama, ihtiyacını karşılamayı öğütlüyor!

19. yüzyılın romanı, 20. yüzyılın sineması, gazetesi, yani, kültürel eğlenceler, insanoğluna büyük bir karnaval hazırladı. İşte bu eserlerde, her türden yıkıcı eleştiriler, her cins karakter, her ülkeden krallar, saraylarla dalga geçildiği, özel hayatların tasvir edilip afişe edildiği, en ayrıntılı ruh tasvirleri, delice insanların en özel sırları batının her matbaası ve her sinemasında yüzyıldır sergileniyor. Zengin, fakir, yoksul, kral, ayırdetmeden, yergiler, müstehcen fıkralar, eleştirilerle, insanları hem eğlendirip, hem de aşağı tabakaların öfke ve nefretlerini doyurmaya çalıştılar.

Gazete ve TV, aydınlanmanın ürünü, ne oldu da, kendini vareden eleştirel akıl ve ahlakının ürünüyken, babasını, çocuğunu, kendini öldürür gibi, vazgeçti, akıl ve ahlaktan. Önce sinemanın şov, eğlence, oyun gibi zararsız yönleriyle dostluk kurdu, sonra, insanlığın aklını alan "futbolu" keşfetti.

Aydınlanmanın meyvesi basın ve TV, futbolla, ilerlemeyi ve aydınlanmayı yıkıyor. Doğuda ve batıda aydınlanmanın (akıl ve ahlakın) sonuna gelindi. Akıl ve ahlak hiçbirimiz için birşey ifade etmiyor. Rahatlama, coşma, futbol maçlarıyla takvimleşti. Sevinçlerimiz içi boş futbolla turnuvalaştı. Bu nasıl bir sevinç türü ki, her zaferden sonra iktidar daha baskıcı, daha güçlü. İktidarların baskısını ve açlık korkularını naklen yayın maçlarla gideriyoruz. Bunun karşılığında futbolcuları "kral" ilan ediyoruz. Futbol yöneticileri ağa, bey, padişah gibi saygı görüyor. Ekranda futbolu yöneten suratların hepsinin servetleri 50 milyon dolar.

Rönesans ve aydınlanmayla insanoğlu köklü bir akıl, rasyonalite hareketi başlattı, günümüz modern dünyasını, üniversiteleri, hastaneleri, röntgen cihazlarını, kişilik haklarını, bu eleştirel akla borçluyuz. Şimdi, basın ve TV bu dörtyüzyılın haklarını geri alıyor! Akıl ve ahlak ve onuru hatırlatacak siyasi, ekonomik tüm eleştirel kültür biçimlerini terkediyor. Hepsini ve herşeyi unutacak akıldışı muhteşem bir alan: Futbol. Hepsine büyük sanatkarlar, büyücüler gözüyle bakıyoruz. Basına hergün futbol yazdığı için şükran borçluyuz, TV'ler hergün maç yayınladığı için TV'ye kitleler ibadet ediyor!

Halkın tarih boyu kültürel eğlencelerine kaba bir kalabalığın gürültüsü diye bakamayız, bugünün de futbol sevinciyle kitlelerin barbar taşkınlıkları diye dalga geçemeyiz. Ancak halk, yüzyılların geleneği ve birikimleri içinde, karnavallarında, sinema eserlerinde romanlarında, aklın dışına çıkma istediğini dahi, kendi aklıyla yaptı. Şimdi, zorla "delirtiliyor". Hızla aklımızın dışına çıkmamızı birileri istiyor. İktidar her akşam bizi delirtmek isti-

Devamı 14 Sayfada

Bayır Gülü

Feyhan Güver

guverfeyhan@hotmail.com

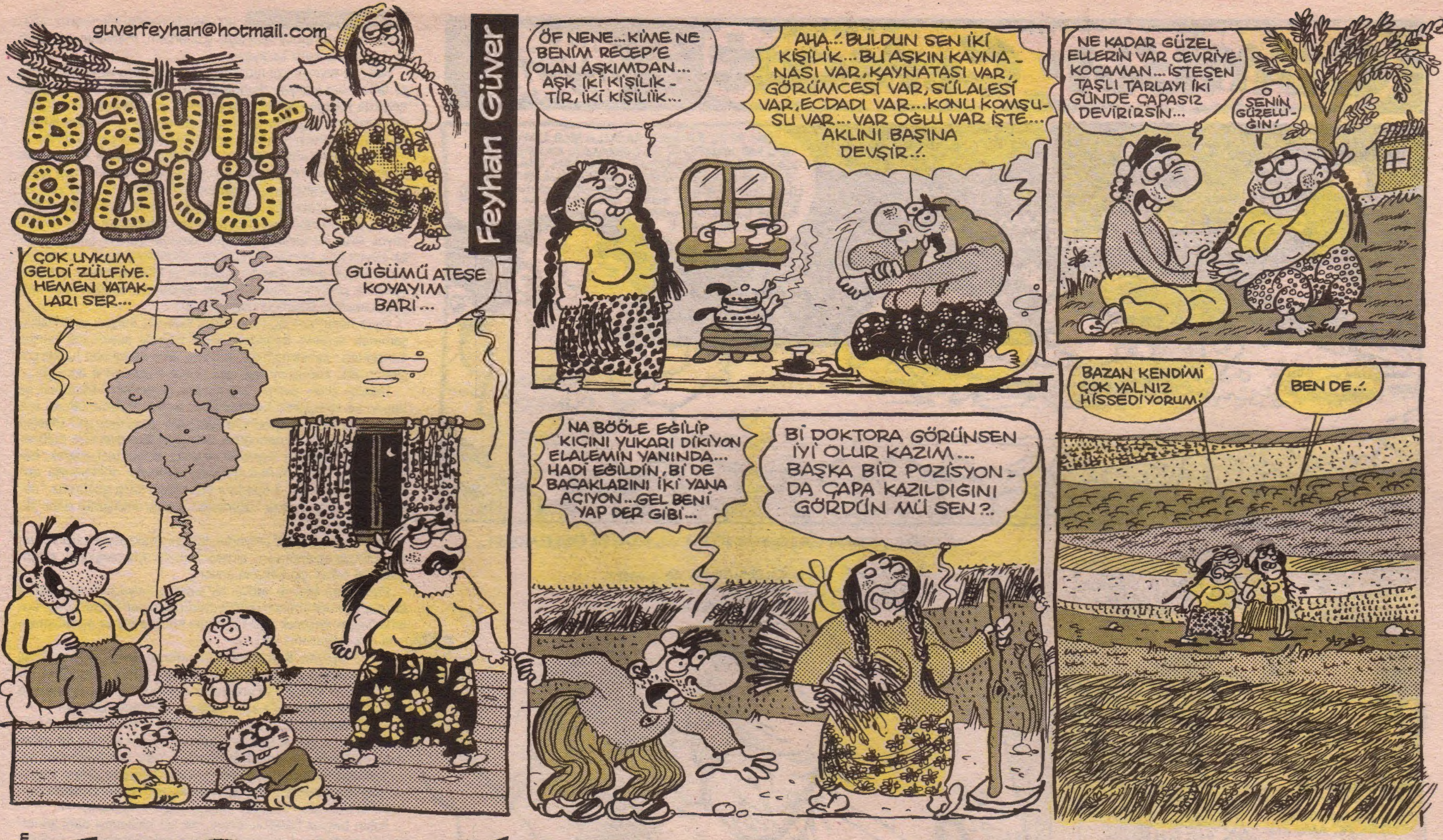
ÇOK UYKUM GELDİ ZÜLFİYE. HEMEN YATAKLARI SER...
GÜĞÜMÜ ATEŞE KOYAYIM BARİ...
ÖF NENE... KİME NE BENİM RECEP'E OLAN AŞKIMDAN... AŞK İKİ KİŞİLİKTİR, İKİ KİŞİLİK...
AHA..! BULDUN SEN İKİ KİŞİLİK... BU AŞKIN KAYNANASI VAR, KAYNATASI VAR, GÖRÜMCESİ VAR, SÜLALESİ VAR, ECDADI VAR... KONU KOMŞUSU VAR... VAR OĞLU VAR İŞTE... AKLINI BAŞINA DEVŞİR..!.
NE KADAR GÜZEL ELLERİN VAR CEVRİYE. KOCAMAN... İSTESEN TAŞLI TARLAYI İKİ GÜNDE ÇAPASIZ DEVİRİRSİN...
O SENİN GÜZELLİĞİN!
NA BÖÖLE EĞİLİP KIÇINI YUKARI DİKİYON ELALEMİN YANINDA... HADİ EĞİLDİN, Bİ DE BACAKLARINI İKİ YANA AÇIYON... GEL BENİ YAP DER GİBİ...
Bİ DOKTORA GÖRÜNSEN İYİ OLUR KAZIM... BAŞKA BİR POZİSYONDA ÇAPA KAZILDIGINI GÖRDÜN MÜ SEN?..
BAZAN KENDİMİ ÇOK YALNIZ HİSSEDİYORUM!
BEN DE..!.

Teoride & Pratikte

BAHADIR BOYSAL

bahadirboysal@yahoo.com

HEY VAVRUM HEY BAHADIR & KUDUZ GÖNÜL...

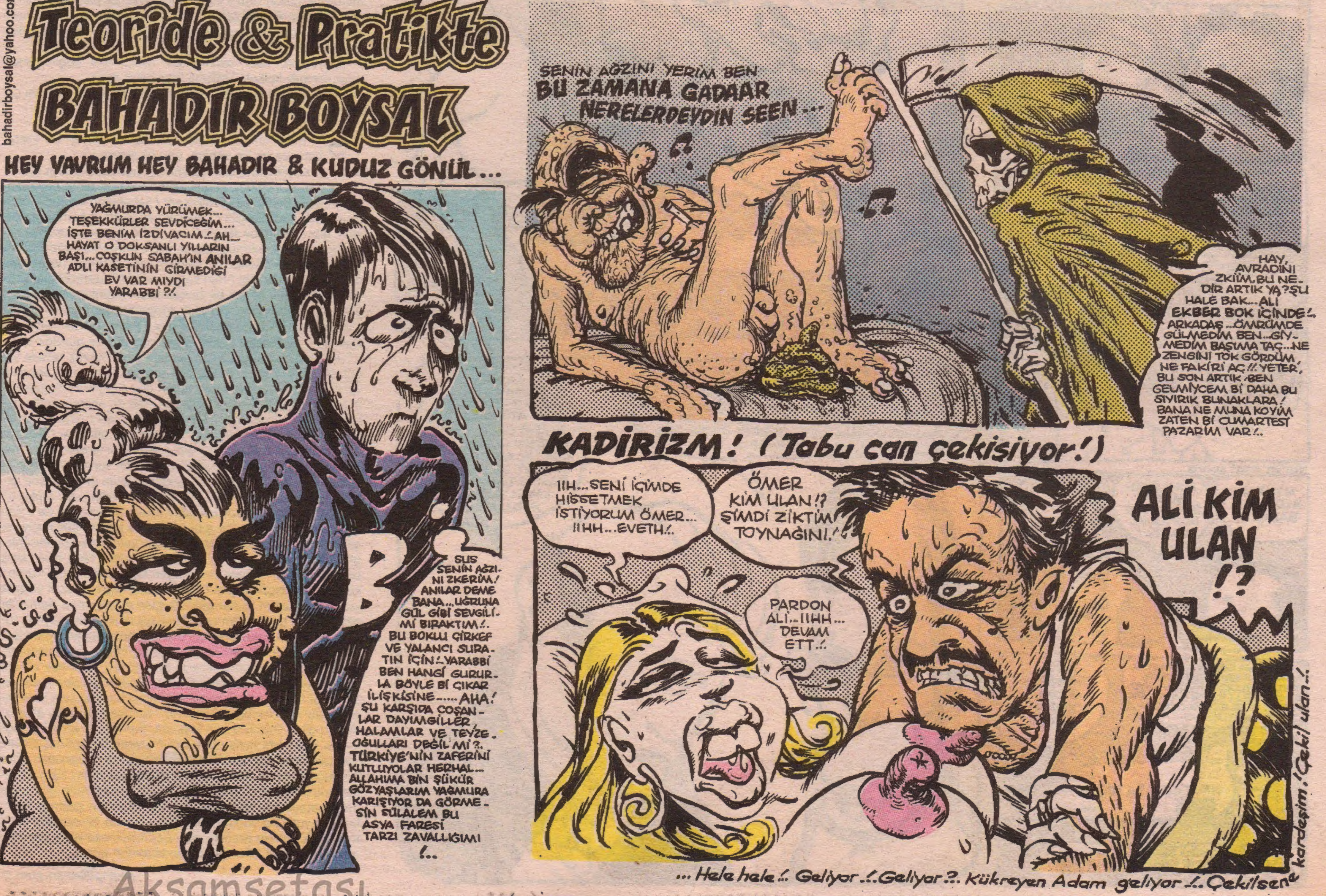
YAĞMURDA YÜRÜMEK... TEŞEKKÜRLER SEVDİCEĞİM... İŞTE BENİM İZDİVACIM..! AH... HAYAT O DOKSANLI YILLARIN BAŞI... COŞKUN SABAH'IN ANILAR ADLI KASETİNİN GİRMEDİĞİ EV VAR MIYDI YARABBİ?!.
B!
SUS SENİN AĞZINI ZKERİM! ANILAR DEME BANA... UĞRUNA GÜL GİBİ SEVGİLİMİ BIRAKTIM!.. BU BOKLU GIRKEF VE YALANCI SURATIN İÇİN!.. YARABBİ BEN HANGİ GURURLA BÖYLE Bİ ÇIKAR İLİŞKİSİNE...... AHA! ŞU KARŞIDA COŞANLAR DAYIMGİLLER, HALAMLAR VE TEYZEOĞULLARI DEĞİL Mİ?.. TÜRKİYE'NİN ZAFERİNİ KUTLUYOLAR HERHAL... ALLAHIMA BİN ŞÜKÜR GÖZYAŞLARIM YAĞMURA KARIŞIYOR DA GÖRMESİN SÜLALEM BU ASYA FARESİ TARZI ZAVALLIĞIMI!..
SENİN AĞZINI YERİM BEN BU ZAMANA GADAAR NERELERDEYDİN SEEN...
HAY, AVRADINI ZKİIM, BU NEDİR ARTIK YA? ŞU HALE BAK... ALİ EKBER BOK İÇİNDE!.. ARKADAŞ... ÖMRÜMDE GÜLMEDİM BEN... GİYMEDİM BAŞIMA TAÇ... NE ZENGİNİ TOK GÖRDÜM NE FAKİRİ AÇ!!. YETER, BU SON ARTIK, BEN GELMİYCEM Bİ DAHA BU SIYIRIK BUNAKLARA! BANA NE MUNA KOYIM ZATEN Bİ CUMARTESİ PAZARIM VAR!..
KADİRİZM! (Tabu can çekişiyor!)
IIH... SENİ İÇİMDE HİSSETMEK İSTİYORUM ÖMER... IIHH... EVETH!..
ÖMER KİM ULAN!? ŞİMDİ ZİKTİM TOYNAĞINI!
PARDON ALİ... IIHH... DEVAM ETT..!.
ALİ KİM ULAN!?
...Hele hele!.. Geliyor..!.. Geliyor?.. Kükreyen Adam geliyor..!.. Çekilsene kardeşim..! Çekil ulan..!

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

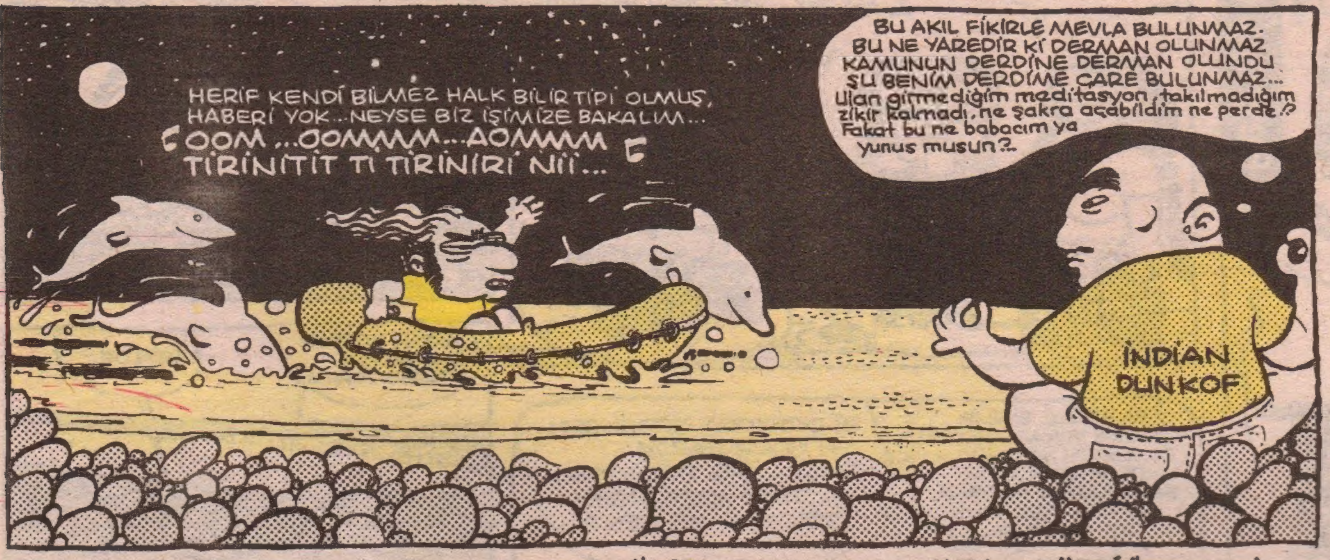
HERİF KENDİ BİLMEZ HALK BİLİR TİPİ OLMUŞ, HABERİ YOK...NEYSE BİZ İŞİMİZE BAKALIM...
OOM ...OOMMM...AOMMM TİRİNİTİT Tİ TİRİNİRİ Nİİ...
BU AKIL FİKİRLE MEVLA BULUNMAZ. BU NE YAREDİR Kİ DERMAN OLUNMAZ KAMUNUN DERDİNE DERMAN OLUNDU ŞU BENİM DERDİME ÇARE BULUNMAZ... Ulan girmediğim meditasyon, takılmadığım zikir kalmadı, ne şakra açabildim ne perde!? Fakat bu ne babacım ya yunus musun?..
İNDİAN DUNKOF

NASA ve ASTRONOT DÜNYASI...

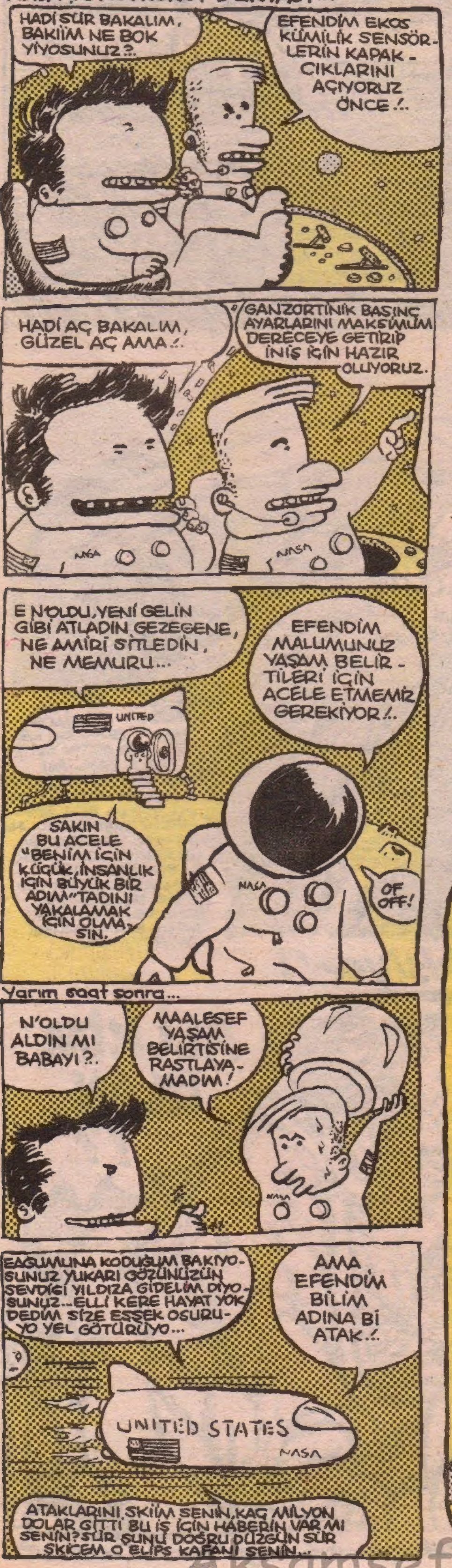
HADİ SÜR BAKALIM, BAKIİM NE BOK YİYOSUNUZ?..
EFENDİM EKOS KÜMİLİK SENSÖRLERİN KAPAKÇIKLARINI AÇIYORUZ ÖNCE!..
HADİ AÇ BAKALIM, GÜZEL AÇ AMA!..
GANZORTİNİK BASINÇ AYARLARINI MAKSİMUM DERECEYE GETİRİP İNİŞ İÇİN HAZIR OLUYORUZ.
NASA
NASA
E N'OLDU, YENİ GELİN GİBİ ATLADIN GEZEGENE, NE AMİRİ SİTLEDİN, NE MEMURU...
EFENDİM MALUMUNUZ YAŞAM BELİRTİLERİ İÇİN ACELE ETMEMİZ GEREKİYOR!..
UNITED
SAKIN BU ACELE "BENİM İÇİN KÜÇÜK, İNSANLIK İÇİN BÜYÜK BİR ADIM" TADINI YAKALAMAK İÇİN OLMASIN.
NASA
OF OFF!
Yarım saat sonra...
N'OLDU ALDIN MI BABAYI?..
MAALESEF YAŞAM BELİRTİSİNE RASTLAYAMADIM!
NASA
EAGUMUNA KODUĞUM BAKIYOSUNUZ YUKARI GÖZÜNÜZÜN SEVDİĞİ YILDIZA GİDELİM DİYOSUNUZ...ELLİ KERE HAYAT YOK DEDİM SİZE EŞŞEK OSURUYO YEL GÖTÜRÜYO...
AMA EFENDİM BİLİM ADINA Bİ ATAK!..
UNITED STATES
NASA
ATAKLARINI SKİİM SENİN, KAÇ MİLYON DOLAR GİTTİ BU İŞ İÇİN HABERİN VAR MI SENİN? SÜR ŞUNU DOĞRU DÜZGÜN SÜR SKİCEM O ELİPS KAFANI SENİN...

VİAGRA ADAMI HARUN ve AYŞU ve HÖRBİ ÜĞLEMESİ...

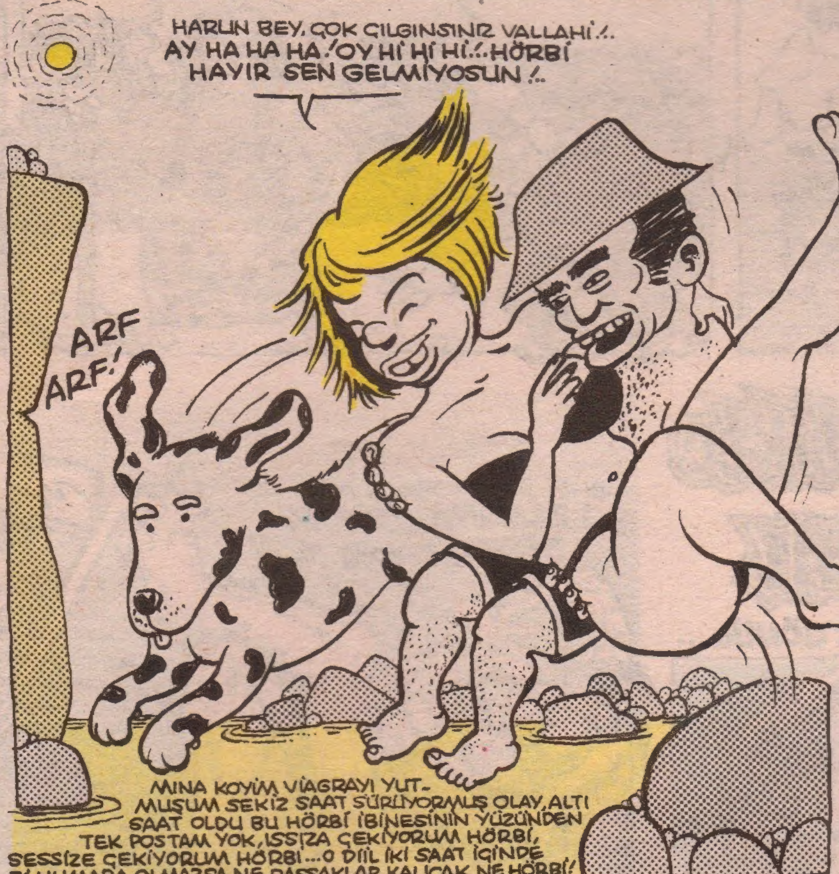
HARUN BEY, ÇOK ÇILGINSINIZ VALLAHİ!.. AY HA HA HA! OY Hİ Hİ Hİ!.. HÖRBİ HAYIR SEN GELMİYOSUN!..
ARF ARF!
MINA KOYİM VİAGRAYI YUTMUŞUM SEKİZ SAAT SÜRÜYORMUŞ OLAY, ALTI SAAT OLDU BU HÖRBİ İBİNESİNİN YÜZÜNDEN TEK POSTAM YOK, ISSIZA ÇEKİYORUM HÖRBİ, SESSİZE ÇEKİYORUM HÖRBİ...O DİİL İKİ SAAT İÇİNDE Bİ NUMARA OLMAZSA NE DAŞŞAKLAR KALICAK NE HÖRBİ!

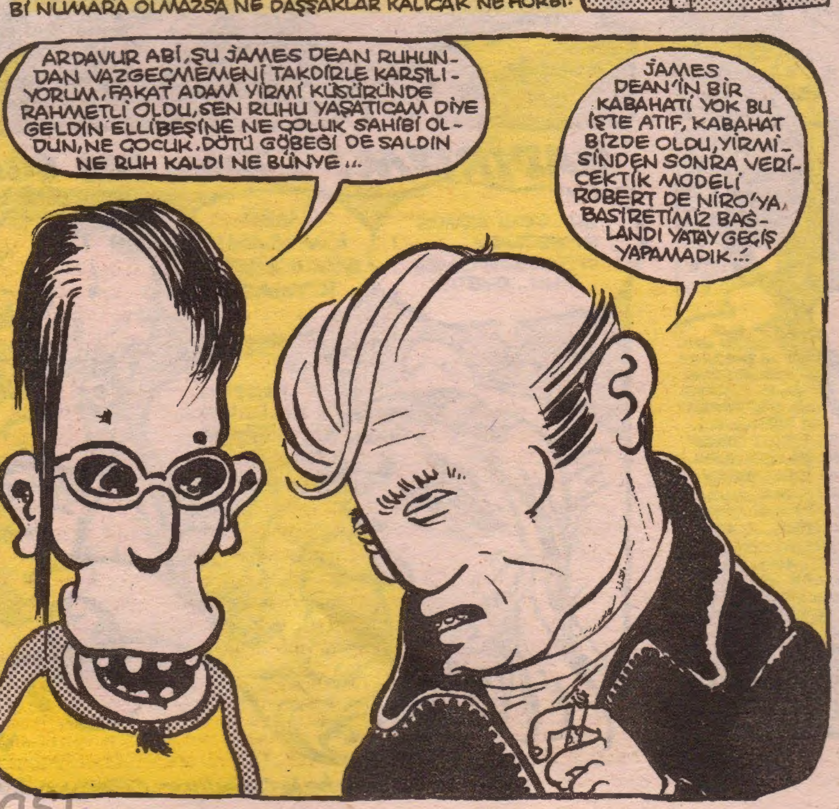
ARDAVUR ABİ, ŞU JAMES DEAN RUHUNDAN VAZGEÇMEMENİ TAKDİRLE KARŞILIYORUM, FAKAT ADAM YİRMİ KÜSÜRÜNDE RAHMETLİ OLDU, SEN RUHU YAŞATICAM DİYE GELDİN ELLİBEŞİNE NE ÇOLUK SAHİBİ OLDUN, NE ÇOCUK. DÖTÜ GÖBEĞİ DE SALDIN NE RUH KALDI NE BÜNYE...
JAMES DEAN'İN BİR KABAHATİ YOK BU İŞTE ATIF, KABAHAT BİZDE OLDU, YİRMİSİNDEN SONRA VERİCEKTİK MODELİ ROBERT DE NİRO'YA, BASİRETİMİZ BAĞLANDI YATAY GEÇİŞ YAPAMADIK!..

cemaahmet@leman.com.tr

---

12. Sayfadan Devam

yor. Akıldışına sürükleniyoruz. Müsaade edilmiş futbol sevinciyle iktidarların, mafyanın yönettiği bir karnavalla karşı karşıyayız.

Neşe ve sevincimize müdahale ediliyor, neşe ve sevinçlerimize tahakküm ediliyor, mutluluğumuzu yönetiyorlar, bütün kanallarda sokağa çıkın diye bağırıyorlar, koyun kitlelerini ağılından çayırlara değnekle sürer gibi. Bunu yapanlar, siyasi iktidar ve mafya ve medya. Futbol sevincimiz iktidarların insafında!

İçinde, akıl, ahlak, onur ve eleştiri olmadığı için herkes memnun, artık sokaklarda kuyruğu yanmış köpekler gibi bağırıyoruz. Şu yöneticilerin suratlarına bir daha bakın, mafyacı, işkencecilerin toplandığı bir laz kayığı. İşimiz bu delilere kaldı, aşımız da. Bu eşşeklerin taşağı futbol zaferleriyle daha da büyüyor. Artık bu taşşaklar hergün başımızı yarıyor. Ellerinde artık büyük koz, hergün ayrı bir poz. Götleriyle göğe çıktılar. Artık kim tutar onları. Denize düştüler ve götleriyle balık tuttular, daha ne yapsınlar. Allah da halk da duasını esirgemedi, mafyayı, çakalları, başımıza padişah yaptı.

Oysa hepimizin yiğit bir ruhun zaferine ihtiyacı var! Halkın şamatalı, serbest, bağımsız, kendi halinde neşesi yok burda. Gerçekten "kahramanlığa" inanırız, ama kahraman halkın çocukları yok, kurulu bir saat gibi, kukla eğlencesine dönüyor...

Kitleler aklını neden başkalarına devrediyor? Mutluluk ve hazzın ve sevinçlerin bedenimizin, bizim, malımız olması için ahlakın ve aklın süzgecinden geçmesi gerekmez mi? Diyelim bir çocuk, dilenciye dahi güler. Aklı geliştikçe dilenciye gülünemeyeceğini öğrenir, hayvansı neşesini aklıyla test ederek, büyür. Şimdi, hiçbir mutluluğumuzu aklımızla, ahlağımızla test etme şansımız yok. İktidarlara ve krallara karşı gücümüz "deliliğimizdi" "manyakça küfürlerdi", şimdi, deliliğimizi dahi "iktidar düzenliyor"...

Ve bize takas teklif ediyorlar, bütün ahlaksızlara karşı susun, sizi futbolla eğlendirelim, kitleler futbolu öyle seviyor ki, aldanmak için takas için bahane arıyor!

Oysa, tam tersine, iddialı bir sevince ihtiyacımız var, bütün bu mafya maskaralarını küçük düşürüp onlarla eğlenecek, onlarla daşşak geçecek ayaktakımının küfürlerine ve aşağılamasına çok ihtiyacımız var!

Ne diyeyim. Bayramınız kutlu olsun. Halka, akıl ve ahlağı ve onuru hatırlatacak aydınlar dahi futbol delisi oldu, bir şekilde herkes Kolombiya'ya dönmüş bu ülke siyasetinin mafya çakallarıyla aynı trübinde oturmaya çalışıyor.

Kutlamalarınıza devam edin. Ben, Mesut Yılmaz, Mehmet Ağar ve Haluk Ulusoy gibilerin elinden alınmış bir zaferi değil kutlamak, götüme bile sürmem. Yani, ben, takımdan ayrı düzkoşuma devam edeceğim. Sizler zaferden zafere koşsanız da, ben burada, aklın, ahlakın ve onurun kondüsyonu için hepinizi takımdan ayrı düz koşuya davet ediyorum.

İkibin beşyüz hastane içinde, tek bir hastaneyi dahi yönetmemiş bir halkın futbol zaferini kuşkuyla karşılamak, aydınların görevidir. Futbol zaferi, siyaset ve bilimle ve ekonomiyle nisbetli bir paralellik içinde olabilmesi için, aklımızı, daha diplerinden karıştırmalıyız.

Unutmayın, nasıl seviniyorsak oyuz, kimi beğeniyorsak oyuz, kiminle kolkola kutlama yapıyorsak oyuz...

Dünyayı koysunlar önüme, girmem o işkenceci mafyacı çakalların koluna!

***

(Hadi unutun bunları, bir kenara koyun bu yazıyı, ben size bir şiir yazdım, onu okuyayım...)

Küçük yaşta çok düşünmüş, sıçan yemiş saçlı çocuklar gibi / Önlerinde derme çatma kapkara tahta boya sandıkları gibi / Benim bir sevgilim var / Sabahleyin kapısının önünü-yıkayan kadınlar gibi / Kara sürmeli doğmuş bembeyaz kuzular gibi / Benim bir sevgilim var / Çifte minare avlusunda hasır sandalyesine çökmüş, toprak yüzlü ihtiyarların ağzında kıtlama şeker gibi / Benim bir sevgilim var / Alnından beyaz akıtmalı lacivert atlar gibi / Han kapılarını demir kelepçelerle tutan kilit taşları gibi / Benim bir sevgilim var / Kümbetleri bekleyen eski yazılı aşklar gibi / Bin yıldır rüzgarlar hala öpememiş, toz toz uçuyor, kil kırmızı dudaklar gibi / Benim bir sevgilim var / Mevlamın bir çiçeği / Kakülü yayla çimeni / Ne güzeldir bilseniz / Sabah zamanı güvercin gerdanı gibi / Toprak testide soğuk su gibi durur / O bakar, ben susarım / Benim bir sevgilim var / Düşmeyi bekleyen dağ taşları gibi / Çığlıkları boğazında büküp büküp ağıtlara yol verir gibi / Ah ah anamın saçları gibi / Kara tren yolları gibi / Kemik taraklar gibi / Akşam üzerleri bakılan kahve telveleri gibi / Benim bir sevgilim var / Akasyaların söğütlerin istiklal marşı gibi / Benim bir sevgilim var / Yaz ortasında nemli soğuk, sırtımda Diyarbekir surları gibi / Benim bir sevgilim var / Makamdan makama canım efendimlerle geçen geceyarısı şarkıları gibi / Benim bir sevgilim var / Kıpkırmızı saçları Kızılırmak sazlıkları gibi / Benim bir sevgilim var / Halden hale giren dumanlar gibi / Ağzımda baldan tatlı meyveler gibi / Benim bir sevgilim var / Taşbaskı yemenide eski desenler gibi / Sandıklarda uyumuş eski kokular gibi / Yasla gelen kara bir bayram gibi / Mezarımı bekleyen taze selviler gibi / Kurban kesmiş kanlı bıçaklar gibi / Görenin aklı dağılır / Uzak sularda yüzen çok dargın buzlar gibi / Dağları eritmiş mavi dumanlar gibi / Benim bir sevgilim var / Teri kaya renkli / Teni kaynak suları / Memeleri maden renkli / Durmaz gözyaşlarım siyah kuyu gözlerine inince / Benim bir sevgilim var / Elleri çayır çimeni gibi yumuşak / Koynunda incecik ayva tüyleri / Durmaz ellerim nehir boyları gibi baldırlarına inince / Eteklerinin etrafı amanın amaaan! / Sarı da siyah kandil ışığı gibi / Kara da kara yara kabuğu gibi / Benim bir sevgilim var / Namaz niyaz gibi, anamın duaları gibi / Düşüp düşüp toprağa, toprakların içmediği yağmurlar gibi / İşte benim bevgilim / Çivisini bu delirmiş dilimle ben çakarım / Alın siz de asın duvarlarınıza / Yatmadan önce okuyup üfleyin, siz de okuyun sevgilinize üç defa / Sizin de uykularınıza yükseklerden bir taş düşsün / Değirmen gibi döne döne yatağınızda düşleriniz delirsin / Zehriyle delirmiş dilim, hayalini yutkuna yutkuna öğütsün / Benim bir sevgilim var / Karanlığa okunan ezanlar gibi / Çökmüş mezarlarda kemiklerin içinden kaval üfler gibi geçen rüzgarlar gibi...

nihatg@leman.com.tr

Mektup

"Sana baharlar derdim
Takasın diye saçlarına
Sana yıldızlar topladım
Ulaşasın diye dağlara"

.... 26 Haziran 2001, yoldayım. Cep telefonum çaldı. Açtım. Telefondaki ses tv'yi aç dedi. Yoldayım diyemedim. Aysun mu dedim sadece. Oysaki o gece rüyamda görmüştüm. Sarılmıştım ona. Sabah uyandığımda bir şey mi oldu acaba dedim kendi kendime. Öyle ya ölüme giden yolda 183. güne gelmişti. Gözyaşlarıma hakim olamadım. Aysun; saçlarında baharlar taşıyan yoldaş. Aysun; Genç Ekin Sanat Merkezi yöneticisi. Aysun; Ölüm orucunun yorulmaz direnişçisi... Daha iki ay önce "Bırak yüzün şiirle örtülsün" diyerek ölümü tanımlayan Sibel'imizi vermiştik kavgaya. Murat'ımızı bırakmıştık Bayrampaşa'nın yanan duvarlarının ardında. Ve daha nicelerini. Ve Zehra ve Canan ve Yazgülü... Adlarını dizelere sığdıramayacağım niceleri.

Şaçlarında şafaklar taşıyan kızı: Ablanı, Şafağımızı düşündüm o an. Yıkılmıştır. O da zindandaydı. İstemezmiydi sanki ellerini tutmayı. İstemezmiydi ağzında bir dize, saçlarını okşamayı. İsterdi. Bilirim, o bedenini bırakıp yüreğiyle varmıştır yanına.

Ölüm anını anlattılar: O sabah duru sesinle sloganları sen atmışsın. Sonra zorla müdahale etmişler sana. İki şişe serumu akıtmışlar damarlarına, iki saat sürmüş. Serumlar bittiğinde sloganlar patlamış; "Aysun yoldaş ölümsüzdür". Duydun mu o sözleri. Duydun da sıktın mı yumruğunu..

Çukurova'nın bağrından kopup gelmiştin, kavganın başkentine. Kısa zamanda sevdirdin kendini. Anaçtın. Kışın o soğuk günlerinde eve giderken aldığımız mandalinaları önüne almış, bilmiş bir eda ile ben Adanalı'yım, benden iyi kimse soyamaz diyerek temizlemiş ve yedirmiştin herkese. Sonunda kendine kalmadığını görünce neyse bir dahaki sefere demiştin. Bir dahaki sefer hiç olmadı. Sonra cezaevi günleri. Sonra direniş günleri. Sonra ölüm günleri... Kasetini dinlerken "Can suyumuzu devrimin harcına katarak yürüyoruz geleceğe" diyen sesinle ağlarken daha ne yazabilirim ki sana şiirlerimizden başka SENİN İÇİN.

Saçlarında baharlar taşırdın Yüreğinde baharlar / Sevdanda, gözlerinde, ellerinde / Ve ilkin yüreğinde / Yanık bir kuş uçtu kafeste/Kanadında umut taşıyan / Düştü suların engin mavisine/Sevgi umuttu yüreğinde..... / Ölümlerle bezenmiş mevsimleri yollara koydu sevdanın katarları / Bak çocuğum bir yaralı kuş bu/Rüzgarın önüne alıp götürmekte zorlandığı /Bir yaralı kuş /Zincirin güçlü halkası /Elleri yanmış/ Saçları yanmış/Yüreği taptaze çiçeklerle sulanmış / Yüreği uçan kız/Düşünürken konuşan / Ağlarken susan kız / Sevda katarında en önde yürüyen kız.

İbrahim Doğan

Merhaba Leman ve Leman Dostları!

Yaklaşık 3 seneden bu yana sizi okuyorum. Açık konuşmak gerekirse sizi bu kadar tutmamın sebebiyse özgür düşünceli olmanız, her düşünceye saygı duymanız. 15 Haziran tarihli Leman'da Yakamoz isimli arkadaşın bir yurt sorunu vardı, derdini anlatmıştı kısaca. Ahh, ohh, bu da dert mi? Arkadaşım ben 4 sene çektim onları; yanlış anlamadınız, 4 sene Fetullah Gülen okulunda okudum. Tam anlamıyla bir kabustu. Onlara katlanmamın sebebiyse... Neyse anlatmayım, uzun sürer, bi kaza kurbanı olduk aslında. Tam anlamıyla hepsi kafası yıkanmış, din sömürüsünü iyi beceren tipler. Onların yanında bulunmakta dinden imandan çıkartıyo tabii insanı. Bütün okulların üniformalarına karışılmazken bizim etek boylarımız mecburi dizaltı ve yazın da çoraplarımız eteklerimize rağmen dizüstü olmak mecburiyetindeydi. Tabi dini günlerdeki sohbetler, programlar, hafta sonu sohbetleri, açıkçası çok büyük bi hızla çalışıyorlar. Bence bunlara meydan vermiyelim, artık bunlar her yerde... Yemek konusuna da kısaca değinmek gerekirse, ilk 3 sene yemekleri gerçekten kötüydü ama son sene yemekler gerçekten düzeldi. Ama şu bi gerçek, Fetullah Gülen dersanelerinin yurtları ve yemekleri gerçekten iğrenç...

Sana katılıyorum. İlk 3 sene onlara ne katıldım ne de ses çıkardım. Dördüncü sene karşı çıktığımı görünce çok şaşırdılar doğrusu... Allah'ın izniyle düzelecek deyip daha bi canla başla uğraşırlar kafalamak için. Ama ben de ters tepki yaptı. Kısaca Fetullah Gülen de onu destekleyenlerden de nefret ediyorum. Ve Yakamoz arkadaşıma katılıp ben de BAŞ KALDIRIYORUM... Sonsuz sevgiler.

Slay

Selam

Bu bir sitemdir... İnsan kendine yakın hissettiği şeylere sitem eder. Sevmediklerinin yakınından bile geçmez... Nedir bu sitem diye sorarsanız; yıllardır okuduğum, kendimi bulduğum derginize bir mektup yazmıştım ben de gönlümce... Ama nafile, yayınlamak nasip olmadı nedense... Bir aşk hikayesi, bir onur meselesiydi oysa... Kendimi bu yolla rahatlatacağımı düşünmüştüm ama ne fayda... En olağan halimle yüzlerce kez sitem ediyorum... Bütün olumsuz faktörlere rağmen değerli çizer ve yazarlarınızı okumaya devam ediyorum. Sevgilerimle.

K.K./Muş

Merhabalar

Cesaret rumuzlu arkadaşımın tedirginliğine katılmamak mümkün değil. Her ne kadar ihtimal vermesem de, Nihat abinin yazarlığı bırakmasına, ürperti veriyor Perşembe gününü iple çeken benim gibilere. Tam kaybettiğimizi bulduğumuz sırada, onun elimizden kayıp gitmesini düşünmek bile istemiyorum. Ben nihat abiyi geç tanımanın verdiği üzüntüyle kendimi talihsizlerin talihsizi sayarken, o bu memlekette yazarlık yapılmayacağını söylüyor. Hay ağzını öpiim "cesaret" o olmazsa kim mikecek hırsızı hortumcuyu...

Yazar olmak istediğini söyleyen arkadaşla televizyonda bi yazarin hayatını belgesel yapmışlar, izliyoz. (Hani şu reklamı yapılan ama korsanı bile satılmayan var ya). Programın sonuna doğru arkadaş "Bunları görüp dinleyince yazar olmak istemiyorum" diyor bana. Ortalığı bunlara bırakıp "nevrotik şebeğe mi" döndürmek istiyorsun Nihat abi bizleri. "Karayolu" yazısının herkes hayranıdır eminim. Gösterebilir misiniz bana edebiyatta böyle bir orman tasviri. Var mı böyle kuvvetli cümleler. Varsa bilelim yani.

Kendimizi tam bulmuşken yazılarında, bizi bizsiz bırakma. Ölene kadar kaleminin mürekkebi kurumasın.

Erdal

Merhaba Lemanistler!

Yıl 1975. Binlerce spermin arasından birinci gelerek adına dünya dedikleri bu bok çukuruna adım atmışım. Şimdiki aklım olsa hiç birinci gelmek için uğraşır mıydım. Kazayla olmuş bir kere; sonuçta burası Türkiye, kazayla insan ölüyor.

"Hasret tezgahında çile dokumaya tutsak edildiğim, insanların hayallerinin bile soğuk, yüksek dört beton sütundan öte geçemeyip esir düştüğü anadan, sıladan, davadan ayrı bırakıldığım, adına şimdilerde "F Tipi" Cezaevi dedikleri, böylesine kara ve fani bir çatı altından sizlere sesleniyorum. Kimsem olmak ister misiniz? Dışardaki yanım, dışardaki kimsem olur musunuz?

Yıllar önce elimden habersizce uçup gittikten sonra değerini anladığım, adını SÜTBEYAZ taktığım özgürlük kokan güvercinimin bana geri dönmesi için içerdeki loşluğuma elini uzatır mısın. POLYANNA misali yaşamdan hala tat alabilenler, yaşamdan mutluluk payı çıkarabilenler, ya da kimi zaman tıpkı benim gibi yaşama küsüp isyan eden ve kendi kabuğuna çekilenler varsa oralarda ben buradayım. Dışardaki kimsem olmak isteyenler, sütbeyazımın kokusunu duyabilenler, fikirlerimizin aynı noktalarda kesişebileceğine, yaşama aynı pencereden bakıyor olduğumuza inananlar, DİN, DİL, IRK ayrımı yapmadan sevmeyi bilen LEMANİSTLER ben buradayım. Unutmayın bence LEMANİSTLİKTE bir ideolojidir. Eğer sesimi duymuşsanız, ben içerdeki loşluğuma bir ışık olmanızı bekliyorum.

Umut ederim ki bu mektubum uzunca bir yol katederek şehirler arasında anlaşmazlığa, duyarsızlığa, ilgisizliğe ve de vurdum duymazlığa yenik düşen duygularım olarak kalmaz.

Kim, nerden, nasıl olursa olsun duygularıma ve düşüncelerime ortak olacak paylaşımlarını bana yollayabilirler.

İlker Cihan / Aydın E Tipi Kapalı Cezaevi Koğuş C/8 Aydın

Selam Lemancılar!

Ben de Melek gibi yaklaşık 3 aydır Leman okuyorum ve onun pişmanlık duygularına bizzat katılıyorum. Ya ben böyle bir olayı daha önce nasıl keşfedemedim. Dergi demeye dilim varmıyo, çünkü Leman dergi ötesi bi şi...

Ben birazcık anlamsız okul hayatımdan bahsetmek istiyorum... Neyse ki sonunda bitti. Ben bu yaşa kadar hayatı anlamaya çalıştım. Ama s........ hayatında o kadar anlamsız şey var ki daha çok bunların farkına vardım. Yani ben o kadar yıl okuyim, günde 4-5 saat boyunca gereksiz şeyler dinleyim (ki bence de çok gereksiz) sonra birkaç elemanın hazırladığı abuk sorularla 3 saat boyunca ter dökiyim. Anaa!

Bi de denilmez mi "hayatınıza yön verecek sınav" diye. Madem öyle neden bu kadar önemli bi olayı 3 saat içine sığdırmaya çalışıyorlar. Ki, zaten elimizde olan zamanı (tabi bize özel özel kalan tarafı malum) hayat içinde bi yerlere sıkıştırmak zorunda kalıyoruz.

İşte bunlar sanırım fazla uzadı, ama özür dilerim. Bir gün şu ÖSYM başkanı mıdır, bu b... düzeni yapan insanlarla bire bir yüzyüze, artık burada mı olur diğer tarafta mı... karşılaşırız.

Çok oluyorum ama eğer siz bu elamanların adresini ya da sanal adreslerini biliyosanız ve bi şekilde bize ulaştırsanız. Sanırım o kadar bekliyemicem...

Funda

Merhaba Leman Dostları

İnsanları tek tipleştiren (koyunlaştıran) bu ortamda eleştirel bir çizgiyi takip eden Leman dergisini okumaktan büyük bir mutluluk ve haz duyuyorum. Son zamanlarda ülkemizde meydana gelen yolsuzluklar, faili meçhuller, yasaklar ve bütün bunların bir sonucu olan krize karşın medyanın takip ettiği oyalama ve uyutma politikasının insanlarımız üzerindeki etkisi aşikardı. Medya ülkemizde bütün olan bitenlerin üzerine gitmektense, mankenlerin bizleri hiçte ilgilendirmeyen günlük hayatlarını, milletvekillerinin bizlerin paralarıyla günlerini gün ettikleri tatillerini, hayvanlar alemini, kamera şakalarını vb. şeyleri yayınlıyor. İnsanlarımızın çoğu ise bütün olan bitenlere tepkisiz kalmaktadır.

Bir doğulu olarak 1992-97 yılları arasında bölgemizde yaşananlar, ürkütücü (insanlık dışı) boyutlardaydı. Ve medyanın çoğu bütün bunlara gözünü kapamıştı. Asıl vatan hainleri bugün ortalıkta cirit atarlarken ülkemizin çok değerli insanları (gazeteci, şair, yazar, politikacı...) cezaevlerine kapatılmaktadır. Bütün bu duygu ve düşüncelerimi paylaştığım düzeyli bir derginin okuyucusu olmak benim açımdan çok önemli... İnanıyorum ki tepkilerimizi dile getirdikçe daha güzel yarınlara kavuşacağız. Çalışmalarınızda başarılar diler, daha mutlu, özgür yarınlarda buluşmak ümidiyle...

Şevder

Sevgili Dostlar;

Hayatın üşüten bu yüzünde, sımsıcak ve maviş bir güneşin hafiften ıslandığı bir günden merhabalar.

Güzellikler boy verip filizlensin, her şeye rağmen dostluk çiçekleriyle birlikte. Susmasın, serçenin bu taşıdığı yavru. Bir vakti şiire, hala unutulmamışsa diğerini sevgiye, sevdaya. Sonra insana, insanlığa... Gül kokulu selamlar işleyelim, yıldızlardan derlenmiş pullanıp postalanmış mektuplarımızda. Demir parmaklıkları dostluğun sıcaklığıyla ısıtabiliriz. Belki. Beni yalnız bırakmayacağınıza inanmak istiyorum. Tüm Lemancı dostlara selamlar. Dostlukla hoşçakalın.

Mustafa Yüksel
E Tipi Cezaevi/Muğla

Canım çok sıkılıyordu

Beni eğlendirecek, güldürecek bir şeylere ihtiyacım vardı. Leman aldım. Sayfalarını karıştırırken bir yazı gördüm. "O yol hep senin tersine akıyordu..." Okumaya başladım. Olamaz dedim. Benim hissettiklerimi kimse bu kadar güzel anlayamaz, anlatamaz. Bir kez okudum. Sonra iki-üç kez daha... İşte Leman sayesinde Cezmi Ersöz'le ilk o gün tanıştım. Leman alınır, Cezmi Ersöz'ün sayfası ve karikatürler okunur sonra tekrar Cezmi okunur. Düşündüğün ama anlatamadığın şeyleri o anlatır senin yerine. Bu olay ilk başlarda garip geldi bana. Sonraları alıştım, hoşuma gitti. Merakla bir sonraki sayıyı beklemeye başladım. Bekleyiş hiç boşa çıkmadı. Mutlaka benden bi şey vardı o sayfada. Hatta çook şey. Beni şimdiye kadar kimse anlamaya çalışmadı. Uzakta olsa da tanımasam da beni anlayan ve bunları dile getiren birinin varlığını bilmek güzel. Bunu öğrenmekte geç kalsam bile. Yollar hala benim tersime akıyor. Avuçlarıma sığmıyor. Tutamıyorum. Sürekli kayboluyorum kendi yolumda. Bu mektubu neden yazdığımı bilmiyorum. Zaten mektup yazmayı beceremem. Bazen bir şeyleri paylaşmak, bazen rahatlamak, bazen de günah çıkartmak için mektup yazarım. Mektuplarımın iki yolu vardır. Yazdıklarım sahibine ulaşır ya da parmaklarımın arasında ufak çaptaki bir şiddete maruz kalır ve paramparça olur. Bu mektubu ne yapacağıma karar veremedim. sizinle ya da parmaklarımla buluşacak.

Ben Balık burcundanım. Yani öylesine değişkenim ki. Pulları yönünde sevdiğinizde elinizin altından kayıp gidecek kadar. Dedim ya bütün yazılarda benden bi şeyler var diye. Bilerek ya da bilmeyerek beni anladığınız ve duygularımı dile getirdiğiniz için teşekkür ederim. Çünkü ben bu konuda çok başarısızım.

Duygu Ablak

Gönüllü Avukattan Cevap!

Ankete ne gerek var ki? Eğer ki LeMan, bu ülkede insanlar açlıktan (!) ölürken, babakansız yönetilirken/yönetilmezken, üniversiteler özerkliğini kaybetmiş, faşist yönetimler altında ezilirken, "insanca yaşamanın tedavülden kaldırıldığı" bu ülkede, haftanın olayı olarak "Dünya Kupası"nın başlamasını gösteren zihniyete (!) de ulaşabiliyorsa zaten son noktayı koymuş demektir.

Bu zihniyete göre; haftanın olayı olan Dünya Kupası'nda, Türkiye maçlarının olduğu günlerde, futbolla "uyuşmuş" millete hissettirmeden ders kitaplarına (%30-40), tekel ürünlerine zamların bindirilmesi de doğal bir olaydır. Çünkü; Dünya Kupası'dır o. Haftanın en önemli olayıdır o. Ne olursa olsun gözümüz başka bir şey görmez...

Bu duruma en uygun lafları, sayfaları talan etmekle "suçlanan" (eleştiri olmaz çünkü) Met-Üst bulmuş;

asosyal - okuma yazmamız
apolitik - var da
akalite - görüp-algılamamız
biri o - zayıf

Yury

Söyleyemedim

Hiç gece yarısından sonra pencereden baktın mı?.. Tam karşıda sokak lambasının altındaki beni gördün mü?.. Hani diyorum belki camın önünden geçer yüzünü değil sadece gölgeni görsem yeter. Hayal bu, yasak mı hayal kurmak?.. Pencereden dışarı baksa beni görse, yüzü tebessümle dolsa, açsa kollarını ve vee benden önce davransa o kelimeyi söylese... Acaba yavaş yavaş mı yoksa hemen mi ölürdüm?..

Off off... Yakabilsem sensizliği alev alev... Biliyorum beni duyuyorsun. Belki cevap veremiyorsun ama beni duyuyorsun... Şimdi gidiyorum ama şimdilik. Yanı başına bir gül bir de kalbimi bıraktım o kalp zaten senindi sadece bende duruyordu... Yarın yine gelirim, belki de bu sefer geri gitmem... Yavaş yavaş ölmektense... Bak nerdeyse söylemeyi unutuyordum. SENİ SEVİYORUM.

volkan@paradox.gen.tr

LeMan
SAYI: 555
29 HAZİRAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Müessese: Ali YAVUZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan Poster TÜRKİYE MİLLİ TAKIM

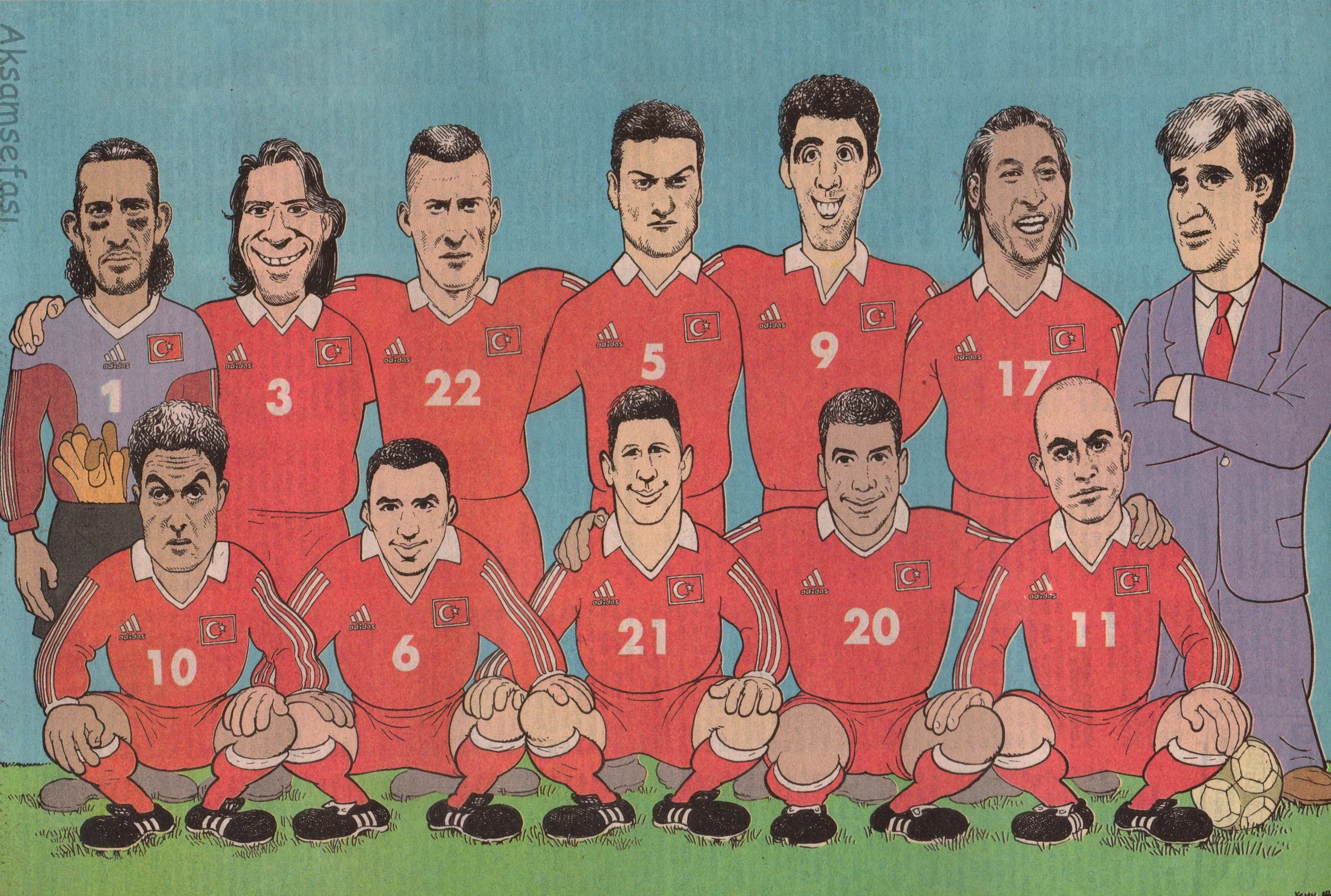
1
3
22
5
9
17
10
6
21
20
11
adidas

Ayaktakiler - Soldan Sağa: Rüştü Rençber, Bülent Korkmaz, Ümit Davala, Alpay Özalan, Hakan Şükür, İlhan Mansız, Şenol Güneş
Oturanlar - Soldan Sağa: Yıldıray Baştürk, Arif Erdem, Emre Belözoğlu, Hakan Ünsal, Hasan Şaş